http://www.dhammadownload.com

ရွှေတောင်မြို့

ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

စီရင်ခဲ့သော

ပုံတော်စုံ

စိန္ဒတ္ထပကာသနီကျမ်း

နှစ် ၁၀၀ ပြည့်အထူး

ခင်ချိုထွန်းစာပေ

အမှတ်-၈၆၊ ၃၇-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဆဋ္ဌမအကြိမ်

http://www.dhammadownload.com

သို့
ခင်ချိုထွန်းစာပေ

ရက်စွဲ။ ။ ၂၄-၆-၉၅

ခင်ချိုထွန်းစာပေတိုက်ကို ကျေးဇူးတင်လွန်း၍ ဤစာကို ရေးလိုက်ပါသည်။

ကျေးဇူးတင်ရခြင်းမှာ ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းအဖွင့်၌ ဆရာတော်၏ ကျေးလက်သာသနာပြုခရီးကို ဖတ်ရ၍ အလွန်ပင် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် ပီတိသောမနဿ ဖြစ်ရပါသည်။ ဖြစ်ရခြင်း၏အကြောင်းကား ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာအပေါ် ကြီးမားခိုင်ခဲ့သော စိတ်ဓာတ်နှင့် ပညာပါရမီ၊ မင်းက ငြိမ်ဝပ်စားသောက်လည်း လက်မခံဘဲ အသိဉာဏ်နှံ့နဲ့သော ကျေးလက်ကို ခင်တွယ်ပုံ စသည်တို့ဖတ်ရ၍ မျက်ရည်လည်သည်အထိ ကြည်နူးမိပါသည်။

နောက်တစ်ဖန် ကျိုက်သဲဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လျှောက်ထားချက်ကြောင့် သင်္ဃာဆရာတော်၏ မြို့ကို စွန့်၊ တောကို ခိုမှီပုံ စသည်တို့ကိုဖတ်ရ၍ တင်ပြရေးသားသော စိုးနိုင် (ကျိုက်သဲညွှန့်နိုင်)အားလည်းကောင်း၊ စာအုပ်ကို တခမ်းတနား သပ်ရပ်ချောမွေ့ပြီး စမ္မစေတီအဖြစ် တည်ထားလိုက်သော ခင်ချိုထွန်း စာပေတိုက်မှ ဦးသိန်းထွန်းအားလည်းကောင်း အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

အလျဉ်းသင့်သလို ဆရာတော်ကြီး၏ အဖိုးအနှုတ်ထိုက်တန်သော စာကောင်းပေမွန်တို့ကို ဆက်လက် ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် ထုတ်ဝေပေးပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

(၎င်း ဇိနတ္ထကို အလျင်က ကြည့်ဖူးသည်တွင် ယခု စိုးနိုင်(ကျိုက်သဲညွှန့်နိုင်)၏ စာကို မဖတ်ဖူးပါ။)

အရှင်ဇောတိက (ရွှေဘို)
ဝက်သဲကုန်းရွာ၊ ဝက်သဲကုန်းကျောင်း၊
ကောလင်းမြို့။

http://www.dhammadownload.com

သမ္ဘဒါန် ဓမ္မဒါန် ဇိနာတိ ။

(ဒါနဟူသမျှ အဝဝတွင်-တရားအလှူ အောင်လံထူ၏။)

မွန်မြတ်လက်ဆောင်

သို့/

.....

.....

.....

ဤကောင်းမှုကံ၊ ဗောဓိဉာဏ်၊
အမှန်ရကြောင်း ဖြစ်စေသော်။

လက်ဆောင်ရှင်

.....

.....

.....

.....

နေ့စွဲ

.....

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ရွှေတောင်မြို့

ကျိုးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

စီရင်ခဲ့သော

ဗုံတော်စုံ

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း

ပထမကျော် ပါဠိပါရဂူ မဟာစရိယ ကထိက
အနေက ဂန္ဆ ကာရက
အရှင် မဟာသာမီ ဘိဝံသ
တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်သည်

ခင်ချိုကြွယ် စာပေ
အမှတ် ၈၆၊ ၃၇ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

http://www.dhammadownload.com

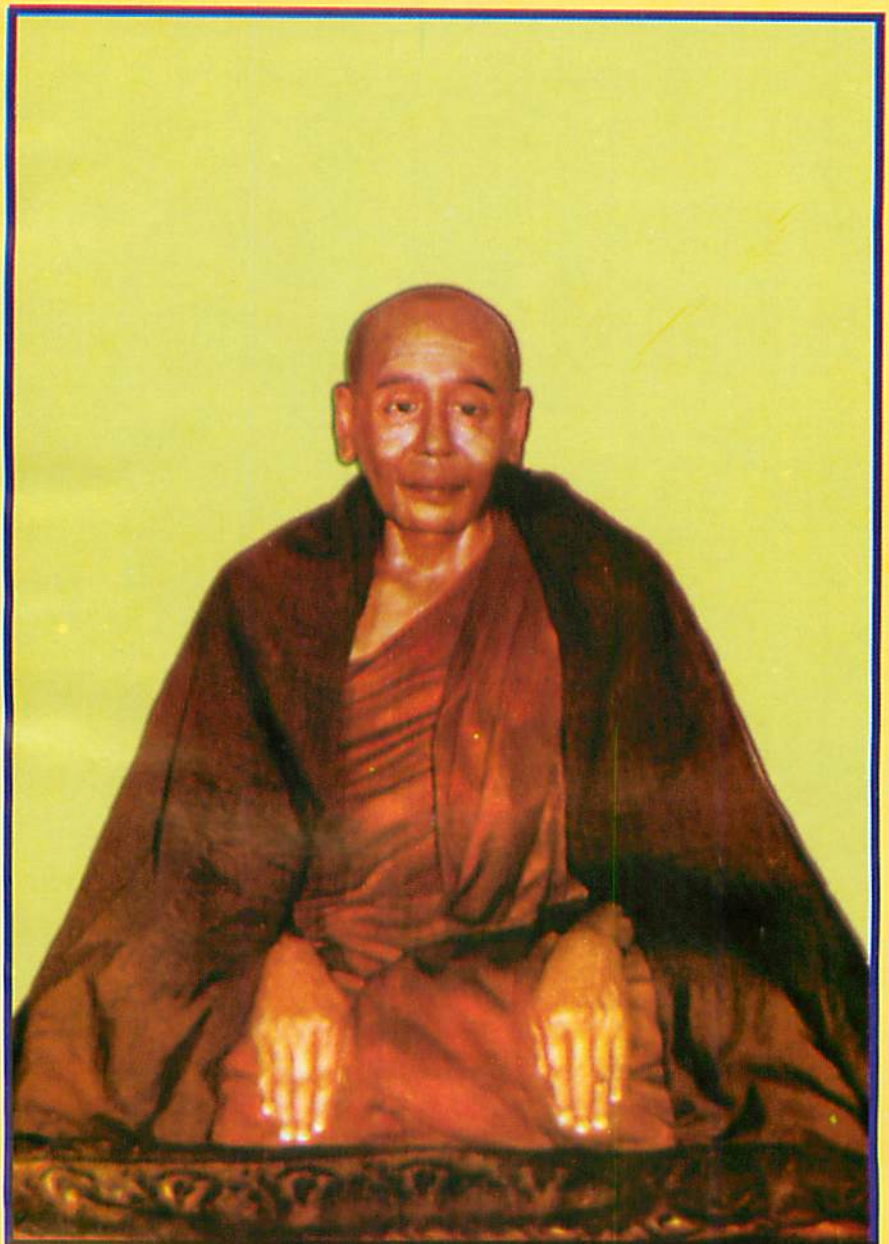
ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် –
ပါဠိစာများကို စေတနာထားပြီး ဂရုတစိုက် ပြင်ဆင်ပေးသော
ပါဠိစာပြင်မှူး ဦးလှစိုး(ဓမ္မာစရိယ)၊ ဦးအောင်ညွှန့် (ဓမ္မာစရိယ)၊
ဦးချစ်သိန်း(သာသနာဓဇ သိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ)၊ ဦးဘုန်းမြင့် (ရွှေမင်းဝန်)နှင့်
ကိုစန်းတင့် တို့အားလည်းကောင်း၊ စိတ်ရှည်စွာဖြင့် ကွန်ပျူတာစာစီပေးသော
ဦးစိုးသန်းလင်းနှင့် ဒေါ်ခင်ဝင်းရီ (မြစ်အိမ်ကွန်ပျူတာ)တို့အားလည်းကောင်း၊
အတွင်းပုံတော်များကို မအားလပ်သည့်ကြားမှ အချိန်မီ ဆွဲပေးသော
ပန်းချီဆရာ ဦးလှမြင့်နှင့် ကိုစော်ဝင်း ဦးသန်းကြွယ်တို့အားလည်းကောင်း၊
နှစ်အတော်ကြာကြာ ရှာမတွေ့သော ဆရာတော်ကြီး၏ ဓါတ်ပုံကို ကူညီပေးသော
စာရေးဆရာ ကျီးသဲညွှန့်နိုင်အားလည်းကောင်း၊
စိတ်ရှည်ရှည်ဖြင့် စေတနာရှေ့ထားပြီး ကာလာခွဲပေးသော
ဦးသန်းအောင်နှင့် Alpha အဖွဲ့အားလည်းကောင်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း
မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဦးသိန်းထွန်း
ခင်ချိုထွန်းစာပေတိုက်

ဘာသာရေးစာပေဌာနဖွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၂၀၁၁၄၀၂၀၈ မျက်နှာဖုံးဖွင့်ပြုချက်အမှတ် ၃၂၀၁၃၆၀၂၀၈	အကြိမ် – ဆဋ္ဌမ အုပ်ရေ – ၂၀၀၀ တန်ဖိုး – မတ်လ၊ ၂၀၀၈
မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပန်းချီ ဦးလှမြင့်၊ ကိုစော်ဝင်း၊ ဦးသန်းကြွယ်	စာအုပ်ချုပ် ဦးသိန်းထွန်း (စာအုပ်ချုပ်အဖွဲ့)
ကွန်ပျူတာစာစီ မြစ်အိမ်ကွန်ပျူတာ	မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်သူ ဦးသိန်းထွန်း (၀၄၀၂၂) သိန်းထွန်းအော့ဖ်ဆက်အမှတ် ၅၀/၅၂၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊တာမွေ။
ပုံနှိပ်သူ သိန်းထွန်းအော့ဖ်ဆက်၊ အမှတ် ၅၀/၅၂၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း – ၅၄၂၀၅၆	ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ဟင်း ယုံကြည်ချက်စာပေ အမှတ် ၁၁၁၊ ၃၃ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ခင်ချိုထွန်းစာပေ အမှတ် ၈၆၊ ၃၇ လမ်း၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း – ၅၄၂၀၅၆	ဖြန့်ချိရေး – ကိုအောင်ဝင်း၊ မအေးမြင့် သန်းမြင့်မြင့် ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်၊ အမှတ် ၃၇၊ ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက်မုခ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း – ၃၈၃၅၁၁ (လိုင်းခွဲ) – ၁၇၅

http://www.dhammadownload.com

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပုံတော်

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ကောဇိကသူဌေးသည် ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုလေးစားစွာဖြင့် ကိုးကွယ်ခြင်းငှာ ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့ပုံ

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓဘာသာ

မြတ်စွာဘုရား၏ အယူဝါဒတော်နှင့် မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော် (ပိဋကတ်သုံးပုံ)တို့ကို "ဗုဒ္ဓဘာသာ"ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဿဘာသာတိ ဗုဒ္ဓဘာသာ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသာ၊ အယူဝါဒတော်တည်း (ဝါ) စကားတော် (ပိဋကတ် သုံးပုံ) တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမည်၏။

မြတ်စွာဘုရား အပါအဝင် ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း "ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်"ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဿဘာသာ ဧတေသန္တိ ဗုဒ္ဓဘာသာ။ ဧတေသံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို (တစ်နည်း) ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသော ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသာ၊ အယူဝါဒတော်သည် (ဝါ) စကားတော် (ပိဋကတ်သုံးပုံ)သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့မည်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓဝင်

မြတ်စွာဘုရား အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော်ကို "ဗုဒ္ဓဝင်" (ဗုဒ္ဓဝံသ) ဟု ခေါ်လေရာ မြတ်စွာဘုရား အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော်ကို ဖော်ပြသော ကျမ်းစာကို "ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်း"ဟု ခေါ်ပါသည်။ မြန်မာလူမျိုးများ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်မှာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ စင်ကြယ်သော ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ၁၁ ရာစုနှစ် ပုဂံခေတ် အနော်ရထာ မင်းတရားလက်ထက်က စခဲ့ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှန်သမျှ ရဟန်းရှင်လူအားလုံး ဗုဒ္ဓအကြောင်း၊ ဓမ္မအကြောင်း၊ သံဃာ့အကြောင်းများကို စွမ်းနိုင်သမျှ သိရှိနားလည် ထားကြရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓအကြောင်း သိရှိနားလည်ရန် ဗုဒ္ဓဝင်စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာကြရမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ဓမ္မအကြောင်း သိရှိနားလည်ရန် တရားစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာကြရ၏။ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်များ ဟောပြောသော တရားတော်များကို နာယူမှတ်သားကြရ၏။ သံဃာ့အကြောင်း သိရှိနားလည်ရန် သံဃာတော်များအကြောင်း ပါရှိသော ကျမ်းစာများနှင့် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ၏ ကျင့်ကြံ နေထိုင်ပုံများကို လေ့လာမှတ်သားကြရပြန်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓ (ဘုရား) အကြောင်းကို ဂဃနဏသိမှ ဗုဒ္ဓ (ဘုရား)ကို လေးလေး နက်နက် ကြည်ညိုနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ထို့အတူ ဓမ္မ(တရား)အကြောင်း၊ သံဃ (သံဃာ)အကြောင်းများကို ကောင်းမွန်စွာသိမှ တရားတော် သံဃာတော်များကို လေးလေးနက်နက် ကြည်ညိုနိုင်ကြမည် ဖြစ်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

နိဒါန်း

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူလူထု တစ်ရပ်လုံး မြတ်စွာဘုရား၏အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော်ကို သိရှိနားလည် ကြည်ညိုနိုင်ကြစေရန် ရွှေတောင်မြို့ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တ မုနိန္ဒာဘိဓဇ (ပဏ္ဍိတဓဇ မုနိန္ဒဃောသ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု) မထေရ်မြတ်က ဗိနယ္ထပကာသနီ အမည်တင့်ဆန်း ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းတော်ကြီးကို ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းတွင် ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဗိနယ္ထပကာသနီကျမ်း

ဗိနယ္ထပကာသနီကျမ်း အမည်သည်ပင် ဆန်းသစ်ထူးခြားလျက်ရှိ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ "မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြစ်တော်စဉ် အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြဆိုသောကျမ်း" ဖြစ်ရာ ကျမ်းပြုဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဤကျမ်း၌ မြတ်စွာဘုရား အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော်ကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ခမ်းခမ်း နားနား ရေးသားထားတော်မူသည်ကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဗိနယ္ထပကာသနီကို "ဗိန+အတ္ထ+ပကာသနီ"ဟု ၃ ပိုဒ်ခွဲထုတ်ကာ "ဗိန = မြတ်စွာဘုရား၊ အတ္ထ = အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော်ကို၊ ပကာသနီ = ပြဆိုသောကျမ်း"ဟု အသီးအသီး အဓိပ္ပာယ် မှတ်ယူနိုင်လေရာ ဉာဏ်ကွန့်မြူးဖွယ်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါ၏။

ဤဗိနယ္ထပကာသနီကျမ်းစာသည် စာပေတိုက်အမျိုးမျိုးနှင့် ပုံနှိပ်တိုက် အသွယ်သွယ်တို့မှ ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် ပုံတော်ပေါင်း ခုလင်စွာဖြင့် ရှေးခေတ်ကပင် ထွက်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ ယင်းဗိနယ္ထပကာသနီကျမ်း အမျိုးမျိုးအနက် ခင်ချိုထွန်း စာပေက ရှေးမူမပယ် နောက်ခုံး ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာမူနှင့် တိုက်ဆိုင်ပြင်ဆင်ပြီး အကောင်းဆုံးနှင့် သတ်ပုံသတ်ညွှန်း အမှန်ကန်ဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့၏ ဝယ်ယူ ကြည့်ရှုအားပေးမှုကြောင့် ယခု အခါ ဗိနယ္ထပကာသနီကျမ်းကြီးမှာ ကုန်လုနီး ပြတ်လုနီးအခြေသို့ ဆိုက်ရောက်နေပါပြီ။

ထိုအကြောင်းကိုသိရှိကာ သာသနာပြုလိုသော ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၈၆၊ ၃၇လမ်း၊ ခင်ချိုထွန်းစာပေတိုက်ပိုင်ရှင် ဦးသိန်းထွန်း–ဒေါ်ချိုတို့က "ဗိနယ္ထ ပကာသနီ ကျမ်း"ကြီးကို ခေတ်မီမုန်ကန် ခမ်းနားစွာ ရိုက်နှိပ်ချုပ်လုပ်ပြီး ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် ရောင်းချလိုပါသဖြင့် တည်းဖြတ်သုတ်သင် ပြင်ဆင်ပေးပါရန် လျှောက်ထား တောင်းပန်လာသဖြင့် ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ တိကျမှန်ကန်အောင် တည်းဖြတ်သုတ်သင် ပြင်ဆင်ပေး လိုက်ရပါသတည်း။

အရှင်ဓမ္မသာမိဘိဝံသ
သာသနာ့မဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္ကသိုလ်
ပဲခူးမြို့

http://www.dhammadownload.com

ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ပဓိဏ္ဍကာ နမဏ္ဍာရာ အစိန္တေယျ ဘုရားရှိခိုးကြီးအတွက်
ကျီးသဲညွှန့်နိုင်၏ အမှာစာ

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဇီနတ္ထပကာသနီကျမ်း စာအုပ်ကြီးကို အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိနေသော ခင်ချိုထွန်းစာပေမှ ဦးသိန်းထွန်းက ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နာမည်ကျော် "အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုးကြီး"ကို ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေလိုကြောင်း၊ ကျီးသဲမြို့ရှိ ကျီးသဲလေးထပ် ပြတိုက်ကော် မတိုက ကျင်းပပြုလုပ်မည့် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လာမည့် နှစ်ပတ်လည် မွေးနေ့ပွဲ အခမ်းအနားတွင် ဓမ္မဒါနပေးဝေလိုကြောင်း၊ ယခုနောက်ထပ် ရိုက်နှိပ်မည့် ဇီနတ္ထပကာသနီ၏ ရှေ့ပိုင်းတွင်လည်း အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုးကြီးကို ထည့်သွင်းရိုက်နှိပ်လိုကြောင်း။

ထို့ကြောင့် ခေတ်အဆက်ဆက် ရိုက်နှိပ်ခဲ့ကြသည့် လက်လှမ်းမှီရာ စုဆောင်းရရှိသမျှ ၎င်းအစိန္တေယျဘုရားရှိခိုးကြီး စာမူများကို စုစည်းတိုက်ဆိုင် ညှိနှိုင်းတည်းဖြတ်ပေးရန်နှင့် အမှာစာရေးပေးရန် တာဝန်ကြီးကို ကျွန်တော့်ပခုံးပေါ်သို့ တင်လာသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော် အလေးအမြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ အဓွန့်ရှည် တည်တံ့ပြန့်ပွားရေးအတွက် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ထမ်းဆောင်လိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြစွာဖြင့် ပေးအပ်လာသော တာဝန်ကြီးကို ဦးခေါင်းထက်သို့တင်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံလုပ်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသည်။

"အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုးကြီး"၏ မူဟောင်းများ စုဆောင်းရာတွင် (၁) ရန်ကုန်မြို့၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ရွှေပြည်ညွှန့်ပုံနှိပ်တိုက်မှ ၁၃၁၁ ခုနှစ်တွင် ရိုက်နှိပ်သည့်မူ။ (၂) ဝံသာနဦးပျိုင်၏ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ခေတ်စာပုံနှိပ်တိုက်မှ ၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ရိုက်နှိပ်သည့်မူ။(၃) နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်ပညာရှင်၊ အကယ်ဒမီ ခုနစ်ဆုရှင်၊ အလင်္ကာကျော်စွာ၊ ဒါရိုက်တာ စာရေးဆရာကြီး ဦးသုခ မိသားစု၏ ၁၃၂၅ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မဒါန ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေသည့်မူ။ (၄) စစ်ကဲမောင်ခိုင်လမ်း၊ သုဓမ္မဝတီ စာပုံနှိပ်တိုက်မှ ၁၃၂၉ ခုနှစ်တွင် ရိုက်နှိပ်သည့်မူ။ (၅) တောင်ဥက္ကလာပ၊ စိမ်းစိုစို

http://www.dhammadownload.com

ပုံနှိပ်တိုက်မှ ၁၃၄၉ ခုနှစ်တွင် ရိုက်နှိပ်သည့်မူ။ (၆) တောင်ဥက္ကလာပ၊ သဇင်နီ ပုံနှိပ်တိုက်မှ ၁၃၅၂ ခုနှစ်တွင် ရိုက်နှိပ်သည့်မူ။ (၇) ဆရာကြီး ဦးသုခ မိသားစု ၏ ၁၃၅၈ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မဒါန ထပ်မံရိုက်နှိပ် ဖြန့်ဝေသည့်မူတို့ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော်အတွင်း အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်၍ စောင်ရေ ပေါင်း နှစ်သိန်းကျော်အထိ ဓမ္မဒါန ဖြန့်ဝေခဲ့သည့် ဆရာကြီး ဦးသုခ၏ နောက် ဆုံးထုတ်မူမှာ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် တည်းဖြတ်သုတ်သင် ပြင်ဆင်ထားသဖြင့် အသန့်စင်ဆုံး အကောင်းဆုံးမူအဖြစ် တွေ့ရပါသည်။

သို့သော် သုခမ္မဝတီမူမှလွဲ၍ ကျန်မူအားလုံးမှာ စာပိုဒ်ရေ (၁၁) ပိုဒ်အထိ ခွဲထားကြပြီး စာအားလုံးမှာမူ အတူတူ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်သည်။ သုခမ္မဝတီမူမှာ ကား အခြားမူများတွင် လုံးဝမပါဝင်သော စာငါးပိုဒ်ပါရှိလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အားထုတ်ပြုစု ရေးသားစီရင်ခဲ့သမျှ မကျန်မကြွင်းစေဘဲ ပြည့်စုံနိုင်သမျှ ပြည့်စုံစေရန် ရည်သန်၍ အခြားမူများတွင် မပါမဝင်ဘဲ သုခမ္မဝတီမူတွင် ပါရှိလာသည့် စာငါးပိုဒ်ကိုပါ ထည့်သွင်း ရိုက်နှိပ် ပေးလိုက်ပါသည်။

ဤအစိန္တေယျဘုရားရှိခိုးကြီးကို စီရင်ရေးသား ပြုစုတော်မူခဲ့သော ဆရာ တော်ကြီးကား မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၃ ခုနှစ်၌ သီပေါမင်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်း သော ဘဒ္ဒန္တ မုနိန္ဒာဘိဓဇ "ပဏ္ဍိတဓဇ မုနိန္ဒာယောသ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု"ဘွဲ့ တံဆိပ်တော်နှင့် "သိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု" ဘွဲ့တံဆိပ်တော် နှစ်ထပ် ရတော်မူသော ကျေးဇူရှင် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးတည်း။

ဓိနတ္ထပကာသနီ၊ စွယ်စုံကျော်ထင်၊ မဟာဝင်၊ ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဂဗျာသာရတ္ထသင်္ဂဟ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ အစရှိသော ကျမ်းပေါင်း လေးဆယ်ခန့်ကို ပြုစုရေးသား စီရင်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ ပညာအရာ၌ဖြစ်စေ၊ စာရေးသားတော် မူရာ၌ဖြစ်စေ၊ ထင်ရှားကျော်စောတော်မူသော ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရား ကြီးအား ပြည်မြို့နေ သူကြွယ် ဦးမောင်အုံက နိယ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် လိုပါသဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အပေါင်းကို စုဆောင်း၍ ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ထားသောကြောင့် ရေးသားပြုစု စီရင်တော်မူခဲ့သော **ပကိဏ္ဏက နမက္ကာရ အစိန္တေယျ ဘုရားရှိခိုးကြီး**သည် အလွန်တရာ စုံလင်ခဲ့ညား၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်၊ အံ့ဖွယ်သရဲ၊ လွန်ကဲလှစွာ၊ သမ္မာဒွ ထောမနာဝန္ဒနာအဖြစ် အထူးကြည်ညိုဖွယ် ရာ ဖြစ်နေပေသည်။

http://www.dhammadownload.com

အလွန်ကျယ်ဝန်းလှစွာသော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့နှင့်တကွ ဂန္ထန္တရအသွယ်သွယ်၊ နိကယ်အရပ်ရပ်တို့မှ ထုတ်နုတ်သိကုံး ရေးသားတော်မူခဲ့ပေသည်။

ရွှတ်ပွားကြည်ညို ပူဇော်ရာတွင်၊ လက်ံာစာသွား၊ အထားအသို၊ မပိုမလို ဘဲ အလက်ံာဂုဏ် ပြည့်စုံပြောင်မြောက်စွာ၊ ချောမွတ်ပြေပြစ်၊ ကျစ်လျစ်သိပ်သည်း၊ အနည်းနည်းဖြင့်၊ သာယာကြည်နူးဖွယ်ဖြစ်ကာ ဂုဏ်တော်များကို အာရုံစူးစိုက်နိုင်စေလျက် သဒ္ဓါကြည်ညို၊ ပိုမိုထက်သန် တိုးပွားနိုင်စေရန် ဂုဏ်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်ဝခဲ့ညား အကျိုးများလှသော ဘုရားရှိခိုးကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ယခုဖော်ပြပါ ဘုရားရှိခိုးကြီးအား ဆရာကြီး ဦးသုခက ဓမ္မဒါန ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေ လှူဒါန်းသည်ကို ၁၃၂၆ ခုနှစ်က ဖတ်ရှုခဲ့ရသော မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု ဘဒ္ဒန္တ ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဆရာကြီး ဦးသုခထံ စာတစ်စောင် ရေးပေးခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာဦးသုခထံသို့–

> ဘုန်းကြီး မေတ္တာရပ်၍ ဓမ္မဒါနအလှူခံသည်မှာ ယနေ့ပင် ဦးသုခ၏ ဓမ္မဒါန (နိဗ္ဗုတ)လက်ဆောင်ဖြစ်သည့် ရွှေတောင်မြို့ "ကျီးသဲလေး ထပ်ဆရာတော်" ရေးသားတော်မူအပ်သည့် "ပကိဏ္ဏက နမက္ကာရ အစိန္တေ ယျကြီး" ဘုရားရှိခိုး စာအုပ်တစ်အုပ် ဦးဝေပုလ္လာ စာရထံ ပေးပို့လှူဒါန်းလိုက်သည်ကို ဖတ်ရှုရ၍ များစွာဝမ်းမြောက်ပြီးလျှင် "ဒဂုန်ဦးထွန်းမြင့်" တည်းဖြတ်သဖြင့် ပို၍ စာမူသန့်ရှင်းခြင်း၊ "ဦးသော်ဇင်"၏ ဟင်းလေးအိုးကြီး နိဒါန်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသောကြောင့် ရွှေပေါ်မြတင် အလွန်ပင် စာမူတင့်တယ်နေသည်ကို တွေ့ရှိကြည်ညိုလှပါသဖြင့် အမှတ်တရ အမြတ်တနိုး "အရကျက်၍" ဘုရားရှိခိုးမှုကို ပြုလိုသော ကုသိုလ်စိတ်များ တရိပ်ရိပ် တဖွားဖွား ဖြစ်ပွားပါသဖြင့် ထိုစာအုပ်ရှိပါသေးလျှင် ဘုန်းကြီးအား ဓမ္မဒါန (နိဗ္ဗုတ) လက်ဆောင် ဖြန့်ချိပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။
>
> ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ သာသနာသုံးခန်း ဖြည့်စွမ်းနိုင်ပါစေသတည်း။

ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ

ဟုဖော်ပြပါရှိသည်။

http://www.dhammadownload.com

စာရေးဆရာကြီး ဦးသော်ဇင်ကလည်း ဤဘုရားရှိခိုးကြိုးမှာ ဘုရားရှိခိုးမည်ကာမျှ မဟုတ်ချေ အဆီအနှစ်ကို ထုတ်ထားသော ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ အကျဉ်းချုပ်သဖွယ်ဖြစ်၏။ သိလွယ်အောင် အဆင့်အတန်းနှင့် ဥပမာပေးရလျှင် သာမည ပထမကြီး၊ ပထမကျော်၊ ဓမ္မာစရိယ အောင်ကာမျှဖြင့် ဤတွင်ပါဝင်သော အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ရုတ်တရက် ဖြေဆိုနိုင်ဖို့ မလွယ်ချေ။ ပကိဏ္ဏကအမည်ကို ခံယူထားသည့်အတိုင်း ပြည့်စုံကြွယ်ဝလှပေသည်။ ဘုရားရှိခိုးရင်း ပိဋကတ်၏ အနှစ်သာရကို ခံစားရမည်ဖြစ်သည်ဟု ဆရာကြီး ဦးသုခ၏ ဓမ္မဒါနစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ယခုအခါ ၎င်းအစီအစဉ်ယျဘုရားရှိခိုးကြိုးအား ဆရာကြီး ဦးသုခ စီစဉ်ညွှန်ကြားပြီး ဒါရိုက်တာမောင်နှင်းမိုး ရိုက်ကူးကာ အဆိုတော်သင်းသင်းမြတ် ပူဇော်သီဆိုကျူးရင့်ထားသည်များကို လပြည့်လကွယ် နံနက် ခုနစ်နာရီအချိန် ရောက်တိုင်း မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ လွှင့်ထုတ်ပေးတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် သာသာယာယာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားဖွယ်ရာ နာကြားရှုမြင်နိုင်ကြပေပြီ။

ထို့ကြောင့်–

ဤသို့ အလွန်တရာ စုံလင်ခဲ့ညား ထူးခြားဆန်းကြယ်၊ အံ့ဖွယ်သရဲ၊ လွန်ကဲလှစွာ၊ သမ္မုဒ္ဓထောမနာ ဝန္ဒနာဖြစ်သော ပကိဏ္ဏကနမက္ကာရ အစီအစဉ် ယျဘုရားရှိခိုးကြိုးအား စီရင်ရေးသား ပြုစုတော်မူခဲ့သည့် ကျေးဇူးရှင့် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပညာဉာဏ်တော် ကြီးမားမှုနှင့် ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးထူးတို့အား ဤအမှာစာ ဝန္ဒနာကို ရိုသေစွာ ရေးသားကာ စေတနာညွတ်တွား ကံသုံးပါးဖြင့် ဦးဖျားညွတ်ငိုက် ရှိခိုးလိုက်ရပါသတည်း။

ကျီးသဲညွှန့်နိုင်

http://www.dhammadownload.com

ရွှေတောင်ခြို
ကျိုက်သိမ်လေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရေးသားစီရင်တော်မူသော
"ဝတ္ထိဇ္ဈတ နုမဇ္ဈာရ အစိန္တေ ဃျ ဘုရားရှိခိုးကြီး"

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၁) အစိန္တေယျ၊ အပွမေယျ၊ သေဋ္ဌဇေဋ္ဌ၊ အတုလပရမံ၊ အရဟံဘဂဝါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ အနုတ္တရမာရဇိ၊ တိလောကန္တဂူ၊ သယမ္ဘုဘဝိသရ၊ ဉာဏသို့စသား၊ အသင်္ခ်ေယျ၊ နာမတံဆိပ်၊ ဂုဏ်ဝိသိဋ္ဌဖြင့်၊ ဇမ္ဗူဒီပ်မှတက်၍ ဘဝဂ်တိုင်ကြေညာလျက်၊ ကာမရူပ၊ အရူပဟု၊ ဩကာသသုံးရပ်၊ လောကဓာတ်၌၊ အမြတ်ထက်အမြတ်၊ သမိုက်အပ်သော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ မဟာကဝိန်၊ သုခမိန်တို့သည်၊ ပညာဇ္ဈေ ရှိတိုင်းဖြင့်၊ ခြားပိုင်းတွက်ကျူး၍၊ မဆုံးမကုန်နိုင်၊ မကြဲစည်နိုင်၊ မအဲ့သြနိုင်၊ ပြည့်လှိုင်ထွေပြား၊ များပြားကျယ်ဝန်းသော၊ ကျေးဇူးတော်အပုံ၊ ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေထသော–

(၂) အမျိုးဖြင့်မြတ်သောသူ၊ ဘုန်းဖြင့်မြတ်သောသူ၊ ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သောသူတို့သည်၊ မာန်မူဖက်ပြိုင်ခြင်းငှာမထိုက်၊ မကိုင်မင်္ဂလာ၊ ဉာဏမှာ၌၊ ပထမာဒိက၊ ဘူမိပါလ၊ အာဒိစ္စဂိုဏ်း၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု၊ သမ္မုတိဒေဝရာဇ၊ နေနွယ်ဖြစ်၍၊ စင်စစ်အမျိုးတော်အားဖြင့်မြတ်သော ဇာတိမဟာတ္တဂုဏ်။ သုံးဘုံရပ်လုံး၊ ညွတ်ရုံးကော်ရော်၊ ပူဇော်ဦးညွတ်ရာဖြစ်၍ စင်စစ် ဘုန်းတော်အားဖြင့် လွန်မြတ်သော ပုညမဟတ္တဂုဏ်။ ဝသုန်သေလာ၊ အဏ္ဏဝါကို၊ မြူလွှာပြုလျက်၊ နှိုင်းတုစက်လည်း၊ ကျေးဇူးနက်တိုင်၊ မကုန်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စင်စစ် ဂုဏ်တော်အားဖြင့်မြတ်သော ဂုဏမဟတ္တဂုဏ်။ ဉာဏသုံးစုံကြောင့်၊ လူ့ဘုံနတ်ဌာန်၊ ပြိုင်စံယှဉ်ဖော်၊ မပေါ်မပြူ၊ တစ်ဆူတည်းသော အပွဋိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူထသော–

(၃) ဇမ္ဗူကျက်သရေ၊ ချက်ဗွေဘူမိ၊ အပရာဇိခရိုင်၊ ညောင်မက္ကိုင်ကို၊ စိုးပိုင်တော်မူအံ့သောကာလ၌၊ ကာမလောကဓာတ်၊ ခုနစ်ရပ်လုံး၊ ဆတ်ဆတ်လှိုက်ခုန်၊ တုန်ဘနန်းမျှ၊ သန်းအကုဋေ၊ နတ်ဗိုလ်ခြေနှင့်၊ မိုးမြေကြည်းဟည်း၊ ပဲ့တင်တီးအောင်၊ ဖျက်ဆီးလုယက်လာသော၊ မေခလာဂိရိ၊ တောင်တရှိမျှ၊ ပြောင်ကြီးသေဋ္ဌနင်း၊ မာရ်နတ်မင်းကို၊ ဖြည့်တင်းတော်မူခဲ့သော ပါရမီဉာဏ်၊ ကံသမ္ဘာရှိန်၊

http://www.dhammadownload.com

ဝရဇိန်လျှံပြောင်၊ ရွှေဘုန်းရောင်ဖြင့်၊ မှောင်မဝင်ခင်၊ အောင်မြင်တော်မူစေ၍၊ ကိလေသာစက်၊ သုံးထောင်ဝက်ကို၊ ဖြိုဖျက်တိုက်လှန်ခြင်းငှာ၊ အာနာပါန၊ ဘာဝနာဖြင့်၊ ရူပါဇစရ၊ အရူပါဝစရ၊ စတုတ္ထသမာပတ်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ သမာပဇ္ဇနဝသီ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝသီ၊ အဓိဋ္ဌာနဝသီ၊ ဝုဋ္ဌာနဝသီတည်းဟူသော၊ ဝသီဘော်ငါးတန်ဖြင့်၊ အဖန်ဖန်လေ့လာတော်မူပြီးလျှင်၊ ရှေးတီးကာလ၊ ဘဝရှည်ကျူး၊ ဖြစ်ဖူးသမျှ၊ ဒေသရပ်ရွာ၊ ခန္ဓာပင်စည်၊ အမည်အမျိုးစသော၊ ပရမတ် ပညတ်တို့ကို၊ တပ်အပ်သိနိုင်စွမ်းသော ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်။ သုံးတန်ဘုံသား၊ အများသတ္တ၊ ဝေနေယျတို့၏၊ ကမ္မဂတိ၊ စုတိပဋိသန်၊ လားရန်ဌာနနှင့်တကွ၊ ဒုရပဋိစ္စန္န၊ သဏှသုခုမဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ အကုန်မြင်နိုင်စွမ်းသော ဒိဗ္ဗစက္ခုညာဏ်။ လေးတန်သြဃ၊ အာသဝနှင့်၊ ယောဂဂန္ထာ၊ လေးဖြာဥပါဒါန်၊ ခြောက်တန်နီဝရဏာ၊ အနုသယခုနစ်အင်၊ သံယောဇဉ်ဆယ်တန်၊ ခြံရံလျက်သား၊ များစွာသောအကုသိုလ်၊ ဗိုလ်ခြေကွပ်ကဲ၊ သူရဲကိလေသာ၊ ထောင့်ငါးရာတို့ကို၊ စင်စွာပယ်ဖြတ်၊ အလွန်မြတ်သောကြောင့်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ၊ အမည်ရသော၊ အာသဝက္ခယညာဏ်။ ဤသုံးတန်သောဝိဇ္ဇာ၊ ခွဲစိတ်ဖြာသော်၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးနှင့်၊ ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ သယမ္ဘူအထွတ်၊ လူတမွတ်ဟု၊ မချွတ်သမိုက်အပ်ထသော–

(၄) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာဟူသမျှတို့၊ ရခြင်းငှာမထိုက်၊ သုံးတိုက်ဘုံသား၊ အများသတ္တ၊ ဝေနေယျ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အလိုဆန္ဒ၊ အာသယကိန်းဟန်ကို၊ ဧကန်သိမြင်နိုင်သော၊ အာသယာနုသယညာဏ်။ ဣန္ဒြေရင့်မရင့်ကို၊ ထောက်ချင့်သိစွမ်းနိုင်သော ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိညာဏ်။ ပရမတ်ပညတ်၊ အရပ်ရပ်လုံးစုံကို၊ အကုန်အစင်၊ သိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်။ သခါရ၊ ဝိကာရ၊ လက္ခဏ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပညတ်တည်းဟူသော ဥယျမဲငါးအင်ကို၊ သိမြင်တော်မူရာ၌၊ ဆီးကာပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသော အနာဝရဏညာဏ်။ ယမိုက်ပြာဋိဟာ၊ လွတ်ခြင်းအရာ၌၊ လေ့လာတော်မူနိုင်သော ယမကပါဋိဟာရိယညာဏ်။ သနားထိုက်လှစွာသော၊ ဝေနေယျသတ္တဝါကို၊ လွန်စွာသနားတော်မူသော မဟာကရုဏာသမာပတ္တိညာဏ်။ ဤခြောက်တန်သော ဆ အသာဓာရဏာ၊ ဉာဏလျှံပြောင်၊ မြတ်တန်ဆောင်ကို၊ ညှိထောင်ထွန်းစိုက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝေးနီးစကြဝဠာ၊ သမန္တာရပ်၊ လောကဓာတ်တို့ကို၊ ထုတ်ခတ်ထင်ထင်၊ ရှုမြင်တော်မူနိုင်သော ပသာဒစက္ခု၊ ဉာဏစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု တည်းဟူသော မျက်စိတော်ငါးလုံးဖြင့်၊ အဆုံးမဲ့မြင်တော်မူပြီးထသော–

http://www.dhammadownload.com

(၅) ပလ္လင်အနိုမိသ၊ စက်မမှသည်၊ စတုတ္ထသတ္တာဟဝယ်၊ ရတနာရွှေအိမ်၊ ချမ်းရိပ်ငြိမ်၌၊ မွေ့သိမ်စံပယ်တော်မူကာ၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်းတွင်၊ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာကို၊ လေ့လာဆင်ခြင်တော်မူသော၊ အာနဘော်တော်ကြောင့်၊ အသွေးတော်အသားတော်၊ အရိုးတော်စု၊ ဝတ္ထုပသာဒီနွေ့အလုံမှ၊ ပြိုးပြိုးပြိုးပြက်၊ ရိုးရိုးရက်တောက်ပလျက်၊ နီလ၊ ပီတ၊ လောဟိတ၊ ဩဒါတ၊ မဇ္ဇိဋ္ဌ၊ ပဘာသရာ၊ မိလ္လာရည်လို၊ ဖိတ်ဖိတ်ယိုမျှ၊ ညှိသောရောင်ခြည်တော်။ ဖဲကတ္တီပါ၊ ဂိဝါလျှပ်ပြေ၊ ရွှန်းရွှန်းဝေမျှ၊ ရွှေသောရောင်ခြည်တော်။ ကသစ်ခေါင်ရန်း၊ ပန်းကြက်မောက်ပိ၊ တွေးတွေးချီမျှ၊ နီသောရောင်ခြည်တော်။ သာခွာဘော်ကြူ၊ ဖွေးဖွေးလူသကဲ့သို့၊ ဖြူသော ရောင်ခြည်တော်။ ပြာလျှံညှိလျှံ၊ ခိုလျှံစုပေါင်း၊ ရှုမညောင်းမျှ၊ မောင်းသော ရောင်ခြည်တော်။ ထွန်းပေါ်ဝင်းဝင်း၊ ထိန်လင်းစက်စက်၊ လျှပ်စစ်လက်သကဲ့သို့၊ ပြိုး ပြိုးပြက်သော ရောင်ခြည်တော်တည်းဟူသော ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ဆိုင်ကို၊ တစ်ပြိုင်တည်းကွန့်မြူးစေလျက်၊ လ–နေအတိ၊ လျှံငြိပြောင်ပြောင်၊ ဗိမာန်ရောင်နှင့်၊ သောင်းထောင်စကြဝဠာ၊ ထွန်းလင်းဖြာသော ဗြဟ္မာကြီးတို့၏ ကိုယ်ရောင်ကိုလျက်၊ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးနိုင်သော ကိုယ်တော်ရောင်တို့ဖြင့်၊ အထောင်အသောင်းသော လောကဓာတ်ကို၊ တလျှပ်လျှပ် ထွန်းလင်းတော်မူပြီးထသော–

(၆) ပရိဗိုဇ်တက္ကတွန်း၊ ရဟန်းရသေ့၊ မုနေ့အရည်း၊ ဦးပြည်းတပသီ၊ ဗေရာဂိတို့၏၊ ဝါဒီအလိုက်၊ စရိုက်ဘာဝ၊ ကျင့်ဆောင်ကြသော၊ သာသနာ့ဗာဟိ၊ လောကီသီလတို့ထက်၊ ဆထက်ထောင်ရာ၊ သာလွန်ဘိသဖြင့်၊ အဓိသီလဟု သမုတ်အပ်သော၊ အာပတ် ခုနစ်ပုံကို၊ လုံခြုံစွာစောင့်ကြောင်းဖြစ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ။ ဣန္ဒြေခြောက်ပါးကို၊ တားမြစ်ပိတ်ပင်ကြောင်းဖြစ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ။ မိစ္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ခွာလျက် စင်ကြယ်စွာအသက်မွေးကြောင်းဖြစ်သော အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ။ ပစ္စည်းလေးဖြာကို၊ ပစ္စဝေက္ခဏာတင်၍၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းတည်းဟူသော ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ။ ဤလေးဝသော စတုပါရိ၊ သုဒ္ဓိတံခွန်၊ အလွန်ဖြူစင်၊ မြူမတင်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဝိသုဒ္ဓိ။ မဟဂ္ဂုတ်လောကုတ္တရာစာန်၊ မြဲမြံစွာ လေ့လာခြင်းတည်းဟူသော စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ။ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ဖြာသော၊ မိစ္ဆာဝါဒီ၊ ဝိတဏ္ဍာဉာဏ်ကြေးမှ၊ ကင်းဝေးဖြူစင်လျက် အယူ၏စင်ကြယ်ခြင်းတည်းဟူသော ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ။ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ယုံမှားသင်္ကာကို၊ ဖြတ်ခွာလွန်မြောက်နိုင်သော၊ ဉာဏ်၏စင်ကြယ်ခြင်းတည်းဟူသော ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ။ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို မြင်နိုင်သော၊ ဉာဏ်၏စင်ကြယ်ခြင်းတည်း

http://www.dhammadownload.com

ဟူသော မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ။ မင်္ဂလာ၊ ကောင်းကောင်းကို မြင်နိုင်သော၊ ဉာဏ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းတည်းဟူသော ပဋိပဒါဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိ။ မင်္ဂလာရပ်နှင့်၊ သဟဇာတ် သမ္မယုတ်ဖြစ်၍၊ သစ္စာလေးတန်ကို၊ ဆယ့်ခြောက်နက် ဝေဖန်ပြီး၊ ဧကန်သိမြင်နိုင်သော ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိတည်းဟူသော ဝိသုဒ္ဓိခုနစ်ပါး၊ တရားဘွဲ့ဖြူ၊ သရဖူမကိုင်၊ ဦးစိုက်မင်္ဂလာ၊ မြတ်တန်ဆာကို၊ တင့်တယ်စွာ ဆင်ယင်လျက်၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပဿမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိ တည်းဟူသော ဝိမုတ္တိငါးရပ်၊ တရားမြတ်ကြောင့်၊ လောကဓာတ်အလုံး၊ ညွတ်ကျိုးပူဇော်ရာ၊ အာဂါရမုနီ၊ အနာဂါရမုနီ၊ သေက္ခမုနီ၊ အသေက္ခမုနီ၊ ပစ္စေကမုနိတို့ထက်၊ ကဲတက်လွန်မြတ်စွာ၊ မုနိန္ဒာဘိပဝရ၊ အတုလမုနီ လည်း ဖြစ်တော်မူထသော–

(၇) သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်၊ တင့်တယ်ယိုဖိတ်၊ အင်္ဂါတော်အစိတ်ကို၊ လင်္ကာရိပ်ပြရာ၌၊ နားပန်တော်အစုံ နှစ်ဖက်မှသည်၊ နဖူးတော်ဆံစသို့၊ ယှက်ကူးကာ တောက်ပသော ဥဏှီသသင်းကျစ်တော်တစ်ဖြာ၊ နာရကာရွှေစင်၊ နဖူးတော်အပြင်၌၊ စိုသက်တဲ့အသွင်ဖြင့်၊ ကောဉ္စတ်ပျော့ပေါ်လွင်သည့် နှစ်ဖက်သော မျက်မှောင်တော်တစ်တန်၊ ပဘံကရ မျက်မှောင်တော်အစမှာ၊ လောမ ထူးထွေ၊ ညာရစ်ခွေဖြင့်၊ ငွေရောင်ခြည်သဏ္ဌာန်၊ တစ်လဝက်လောက်၊ ဝန်းရှိတောက်သော၊ ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်။ ပိတုန်းရောင်သွင်၊ မည်းမှောင်လွင်သဖြင့်၊ ကျောက်နဝရတ်သဖွယ်၊ သောက်ရှူးကြွယ်တစ်ဝ၊ ရှုကြည့်တိုင်းတောက်ပသော၊ မံသစက္ခုတော်နှစ်ဖြာ။ ပြယိုးယားပွင့်၊ ရွှေပန်းဆိုင်းဆင့်သကဲ့သို့၊ မမြင့်မမောက်၊ မကောက်မချွန်၊ အလွန်ရှုချင်ဖွယ်ရာသော၊ နှာတံ နှာသီးတော်မြတ်။ လျောကိုပတ်သားနား၊ ကွန့်ကွန့်လျားသော၊ ပါးတော်မြတ်နှစ်သွယ်။ ပုလဲရတနာ၊ သာခွာဘော်ကြူး၊ ဖွေးဖွေးလူလျက်၊ ဖြူစင်ကြယ်လှစွာသော သွားတော်မြတ်လေးဆယ်၊ စွယ်တော်မြတ်လေးဆူနှင့်တကွ၊ ပြန့်ပြန့်ညီညာ၊ နီလှစွာသော၊ လျှာတော်မြတ် စသည့် ကိုယ်အင်္ဂါတော်အစိတ်ဖြင့်၊ ယိုဖိတ်ယှက်သန်းလျက်၊ ချီးမွမ်းအံ့သြ၊ ပြောပစ္စ မပြီးနိုင်သဖြင့်၊ အလွန်အကျူး၊ အထူးသပ္ပာယ်တော်မူထသော–

(၈) ကာမဘဝါ၊ ဒိဋ္ဌဝိဇ္ဇော၊ သြဃလေးဖြာ၊ သံသရာစက်၊ ဝဲဂယက်၌၊ တဝဲလည်လည်၊ မတည်မရပ်၊ ချာချာပတ်လျက်၊ ရဟတ်ဆုံနွား၊ ကဲ့အလားသို့၊ မျောပါးရှည်ကြာ၊ ဝေနေယျာတို့ကို၊ အဏ္ဏဝါဂယက်၊ သြဃနက်မှ၊ ညာလက်ဆွဲ

http://www.dhammadownload.com

ငင်၊ ကုယ်တင်တော်မူခြင်းငှာ၊ ပဋ္ဌာတာလီ၊ ဝါဝသီဝယ်၊ နာရီမလစ်၊ မဂ်ဆိုက်ဉာဏ်၌၊ ဖွင့်လှစ်ဟောပြ၊ ဆုံးမတော်မူရာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ ဝိနယသုတ္တန် ဘိဓမ္မဟု၊ သုံးတန်ပြားလာ၊ သာသနာတော်နည်းအား ဖြင့်လည်းသုံးရပ်၊ ကထာ နည်းအာ ဖြင့်လည်းသုံးရပ်၊ အာဏာဝေါဟာ ပရမတ္ထာ ဟူ၍လည်းသုံးရပ်၊ ဤသို့အားဖြင့် သုံးတန်အပြား၊ ပိဋကတ်ဒေသနာတော် သုံးပါးတို့ကို၊ ဟောကြားမြွက်ဟ၊ ဆုံးမ တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာအစစ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော–

(၉) ခပ်သိမ်းသော တရားအပေါင်းကို၊ မိမိအလိုလို၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာ လျှင်၊ ကောင်းစွာထင်ထင်၊ သိမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ များဖြင်သတ္တဝါ၊ ဝေနေ ယျာကို၊ ခေမာအောင်မြို့၊ ကူးစေဖို့ငှာ၊ ဒေသနာရေအေး၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အမြိုက်ဆေးကို၊ တိုက်ကျွေးဖျန်းဆွတ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကသုံး ရပ်၊ ဘုံသုံးထပ်၌၊ ယှဉ်ကပ်သော်လည်း မနိုင်၊ ပြိုင်သော်လည်း မတူ၊ တစ်ဆူ တည်းသာလျှင် ဖြစ်တော်မူထသော–

(၁၀) ဤမဟာဘဒ္ဒ၊ ကမ္မာမဠ်၊ ကကုသ နွာ၊ ကောဏာဂမန၊ ကဿပဟု၊ လောကထွတ်ထား၊ ဘုရားသုံးဆူ၊ သယမ္ဘူတို့၊ ထိုးဖြူအရဟတ္တဖိုလ်၊ ရိပ်ခိုနန်း မြင့်၊ သုံးကြိမ်ဆင့်၍၊ ပွင့်တော်မူကြကုန်ပြီးသည့်နောက်၊ လေးဆင့်မြောက်အကျ၊ စတုတ္ထအောင်ပွဲတွင်၊ ဥ ယျငါးအင်၊ ကုန်စင်သိမှု၊ သမန္တစက္ခု၊ သဗ္ဗညုတ၊ ဉာဏခိုင်ဖြီး၊ ဉာဏ်တော်ကြီးကို၊ ပိုင်စီးလက်ရောက်၊ ဆက်ခါလျှောက်၍၊ ပွင့် မြောက်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ၊ သုံးဘုံသူကို၊ ကြည်ဖြူ မေတ္တာ၊ ကရုဏာဖြင့်၊ သာယာစွာဆုံးမ၊ ဟောပြတော်မူသည်လည်း ဖြစ်တော်မူ ထသော–

(၁၁) ဒီပင်္ကရာ၊ ထွတ်ချာမှန်ကင်း၊ သုံးလူ့မင်း၏၊ ခြေရင်းတော်အောက်၊ ဝပ်စင်းမှောက်လျက်၊ နိယတဗျာဒိတ်ပန်းကို၊ ဆွတ်လှမ်းခံယူတော်မူစဉ်ကပင်၊ သာဝကဉာဏ်၊ ပါရမီသာမန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကူးယူလျှင်၊ ရလောက်တော်မူပါလျက်၊ တစ်ယောက်တည်းငါတစ်မှူ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ယူချေလျှင်၊ ဘယ်တွင်အကျိုး မရှိချေ၊ သမ္မောဓိမှန်၊ သဗ္ဗညုဉ္ဈေဉာဏ်ကို၊ သွေမလှန် ငါရမှ၊ တရားမြတ် ဖောင်စကြာဖြင့်၊ သတ္တဝါဝေနေကို၊ သံသရာဝဲဂယက်မှ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သာ၊ ကျွန်းခေမာသို့၊ တင်ဆောင် ကာပို့မည်ဟု၊ တိဏ္ဏောတာရေယျ၊ ဗုဒ္ဓါဗောဓေယျ၊ မုတ္တောမောစေယျ၊ သုံးခွန်း သောဝစနံကို၊ ရွှေနှုတ်တော်လှစ်ဖွင့်၍၊ ကျူးရင့်တော်မူခဲ့ပြီးသည့်နောက်၊ လေး အသင်္ချေ၊ လွန်လေကုန်မြောက်၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအလွန်သို့ရောက်အောင်၊ လူသာမန်

http://www.dhammadownload.com

ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ အလွန်တရာဖြည့်ကျင့်ရှာမှီးနိုင်ခဲသော၊ ပါရမီဆယ်ပါး၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး စသော သမ္ဘာသမ္ဘောဓိအဖြစ် တည်းဟူသော ဆုကြီးကို ရှာမှီးတော်မူပြီးထသော–

(၁၂) ဂင်္ဂါဝါဠ၊ သဲစုမြူဟန်၊ ပမာတန်ကဲ့သို့၊ အနန္တ ဂူ၊ နိဗ္ဗာန်ယူကုန်သော၊ ဆူဆူမြတ်စွာ၊ စောသတ္ထာတို့၏၊ သွားရာလမ်းကြောင်း၊ စရိုက်ကောင်းမူလဖြစ်သော၊ သီလသံဝရ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ ဘောဇနမတ္တညုတာ၊ ဇာဂရိယာနုယောဂ၊ သဒ္ဓါ၊ သတိ၊ ဟီရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဗာဟုဿစ္စ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ၊ လေးဖြာစျာန်တည်းဟူသော စရဏတရား တစ်ဆယ့်ငါးပါးတို့ကို၊ အားသစ်ကျင့်ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ သံယမ္မူ တကာ၊ ပြည့်စုံရာသား၊ နာနာကုလတို့၏၊ ဝေါဟာရ သဒ္ဒါအနက်ကို၊ အချက်ကျ သိနိုင်သော အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ။ ဝါစာဂီရတ်၊ နှုတ်သံလွှတ်က၊ ဇာတ်တူတူ မတူတူ၊ ဘာသာဟူသမျှတို့က၊ ဧကန္တ သိနိုင်သော ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ။ တစ်ခုတစ်ခုသော ပုဒ် အက္ခရာကို၊ သဒ္ဒါ၏အလို၊ ဝိဂြိုဟ်, ဝစနတ်, ဓာတ်, ပစ္စည်း, လိင်အန်ဖြင့်၊ ဝေဖန်၍သိနိုင်သော နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ။ ကိုယ်တိုင်သိမျှ တရားတို့ကို၊ သူတစ်ပါး သိစိမ့်သောငှာ၊ သဒ္ဒါပညတ်သို့တင်၍၊ စုံလင်စွာမြွက်ဆိုတတ်သော ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ တည်းဟူသော သမ္ဘိဒါလေးပါး။ ဣဒ္ဓိဝိဓ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ၊ စေတောပရိယ၊ ပုဗ္ဗေ နိဝါသာနုဿတိ၊ ယထာကမ္မူပဂ၊ အနာဂတံသ တည်းဟူသော အဘိညာဉ်ခုနစ်ပါး။ ရူပစျာန်လေးရပ်၊ အရူပစျာန်လေးရပ်အားဖြင့်၊ သမာပတ် ရှစ်ပါး။ ကျေးဇူးတော် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး။ ထူးပြားဆန်းကြယ်၊ အံ့ဖွယ်တော် တစ်ဆယ့်ရှစ်စုံ။ ထိုမျှ ဂုဏ်ကို ဥဿုံ စိုးပိုင်တော်မူပြီးထသော–

(၁၃) ဒေဝပုတ္တမာရ်၊ ကိလေသမာရ်၊ ခန္ဓမာရ်၊ မစ္စုမာရ်၊ အဘိသင်္ခါရမာရ်၊ ဤငါးတန်တို့ကို၊ တိုက်လှန်ဖြိုခွဲ၍၊ အောင်ပွဲယူနိုင်၊ ရဲခေါင်တိုင်သော၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာ နုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်တည်းဟူသော သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး။ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ခြင်း၊ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်ကံကို တစ်ဖန် အသစ်မဖြစ်စေခြင်း၊ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်ပွားအောင် လုံ့လ ပြုခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသောကုသိုလ်တရားတို့ကို ကြီးပွားစည်ပင်စိမ့်သောငှာ လွန်စွာ လုံ့လပြုခြင်းတည်းဟူသော သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး။ ဆန္ဒိဒ္ဓိပါဒ်၊ ဝီရိယိဒ္ဓိပါဒ်၊ စိတ္တိဒ္ဓိ ပါဒ်၊ ဝီမံသိဒ္ဓိပါဒ်တည်းဟူသော ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး။ သဒ္ဓိန္ဒြေ၊ ဝီရိယိန္ဒြေ၊ သတိန္ဒြေ၊ သမာဓိန္ဒြေ၊ ပညိန္ဒြေ တည်းဟူသော ဣန္ဒြေငါးပါး။ သဒ္ဓါဗိုလ်၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ သတိဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ် တည်းဟူသော ဗိုလ်ငါးပါး။ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်၊

http://www.dhammadownload.com

ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်၊ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်၊ ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်၊ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင် တည်းဟူသော ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ တည်းဟူသော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး။ ဤသို့အားဖြင့်၊ ပိုင်းခြားတွက်ဖွဲ့၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ရပ်၊ အလွန်မြတ်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယ၊ ဓမ္မအကျော်၊ ရဲမက်တော်တို့ကို၊ ကိုယ်ရံတော်ကြီး၊ ဦးစီးဗိုလ်ချုပ်တင်လျက်၊ အသရေချေ၊ ထွက်ရေမဆုံး၊ ပတ်ကုံးဝိုကိလေသာ၊ မာရ်ဗိုလ်ပါတို့ကို၊ ဆဲလွှာမကြွင်းအောင်၊ ခုတ်စဉ်းတိုက်သိမ်း၊ အငြိမ်းအောင်မြင်တော်မူသဖြင့်၊ အသခ်ံတ၊ ခေမရွှေဘုံ၊ ဓမ္မာရုံသဘင်၊ မြို့ကုန်နန်းခွင်၌၊ ဥကင်စွင့်စွင့်၊ ဖွင့်တော်မူပြီးထသော–

(၁၄) လေးအသချေ်၊ လွန်လေတစ်သိန်း၊ တွက်ကိန်းများလှ၊ ကပ်ထိုမျှ၌၊ လုံ့လကြိုးပမ်း၊ ဖြည့်စွမ်းဆည်းပူးတော်မူခဲ့သော၊ ဒါနပါရမီ၊ သီလပါရမီ၊ နိက္ခမပါရမီ၊ ပညာပါရမီ၊ ဝီရိယပါရမီ၊ ခန္တီပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီ၊ ဆယ်လီသုံးစုံ၊ ကုသိုလ်ဟုန်ကြောင့်၊ လူ့ဘုံစံပျော်၊ အလောင်းတော် ဖြစ်ခါစပင်၊ ကာဠာဝက၊ ဂင်္ဂေယျနှင့်၊ ပဏ္ဍာရ၊ တမ္ဗ၊ ပိင်္ဂလ၊ ဂန္ဓ၊ မင်္ဂလ၊ ဟေမ၊ ဥပေါသထ၊ ဆဒ္ဒန်၊ ဤဆယ်တန်သောဆင်မျိုးတို့၏ ဆယ်ဆတက် ဆယ်ဆတက်စီသော အားကို ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ယောကျ်ားဗိုလ်ခြေ၊ ကုဋေတစ်သောင်းတို့၏၊ ကာယဗလ၊ ဌာနာဌာန၊ ကောသလ္လဉာဏ်၊ ဝိပါကဉာဏ်၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနီ ဉာဏ်၊ နာနာဓာတုဉာဏ်၊ အဓိမုတ္တိဉာဏ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်၊ ဈာနာ ဒိသ်ကိလေသဉာဏ်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝက္ခယဉာဏ် တည်းဟူသော ဆယ်ပါးသော ဉာဏဗလကို ရတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ်၊ ခေတ်သုံးထပ်ကို၊ အုပ်ကွပ်စိုးပိုင်၊ နိုင်တော်မူခြင်း တည်းဟူသော ဣဿရိယဘုန်းတော်။ လောကုတ္တရာတရား၊ မြတ်ကိုးပါးသို့၊ ထင်ရှားစွာရောက်ခြင်း တည်းဟူသော ဓမ္မဘုန်းတော်။ နရက်ဘဝဂ်၊ အောက်ထက်ပျံ့လိုင်၊ သုံးခရိုင်၌၊ အဆုံးတိုင် ကျော်စောတော်မူခြင်း တည်းဟူသော ယသဘုန်းတော်။ သုံးဆယ့်နှစ်ပါး၊ သမိုက်ထားသော၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာ၊ ရောင်ဝါမြူတော်၊ ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူခြင်း တည်းဟူသော သိရီဘုန်းတော်။ အလိုတော်ရှိသမျှ၊ တစ်ခဏခြင်းဖြင့်သာ၊ ပြည့်စုံလာခြင်းတည်းဟူသော ကာမဘုန်းတော်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရာ၊ ဒေသနာဖြင့်၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ၊ သုံးဘုံသူတို့ကို၊ ကြည်ဖြူစွာလှ၊ သင်ဆုံးမသောကြောင့်၊ လောကလုံးကိုးကွယ်ရာ၊ ဆရာအဖြစ်သို့ ရောက်

http://www.dhammadownload.com

တော်မူခြင်း တည်းဟူသော ပယတ္တဘုန်းတော်။ ဤခြောက်ဖော်သော၊ ဘုန်းတော်အမြတ်၊ ဂုဏ်အရဟတ်ဖြင့်၊ လောကဓာတ်လုံး၊ ညွတ်ရုံးညီကာ၊ ကောင်းချီးငြာလျက်၊ ဘဂဝါဟူသော ဘွဲ့ပုံတော်အထူးဖြင့် ညွတ်နူးကော်ရော်၊ ပူဇော်ချီးပ အပ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော–

(၁၅) အပုဆက္ကသတ၊ ဇာတကကို၊ ပုံပြသက်သေခံလျက်၊ အနန္တဘဝ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှတို့၌၊ ဓနပရိစ္စာဂ၊ ပုတ္တပရိစ္စာဂ၊ ဘရိယပရိစ္စာဂ၊ အင်္ဂပရိစ္စာဂ၊ ဇီဝိတ ပရိစ္စာဂ တည်းဟူသော စွန့်ခြင်းကြီးငါးအင်ကို၊ မဂ္ဂင်ဖောင်ပျံ၊ စံလိုသူအပေါင်းတို့ထက်၊ ကဲဆောင်းလွန်မောက်၍၊ အထောက်မတန်ပြုခဲ့သော၊ ဟေတုသမ္ပဒါ၊ မြတ်သမ္ဘာကြောင့်၊ အနိမာ၊ လဃိမာ၊ မဟိမာ၊ ပတ္တိမာ၊ ကမ္မ၊ ဤသိတာ၊ ဝသိတာ၊ ယတ္ထကာမဝသယိတာ ဟူသော ဘာသာမဂရို၊ ရာဇကြိုဟ် ဥဒါန်းနှင့်အညီ၊ ရံသီနေပြောက်၊ ပြတင်းပေါက်၌၊ မြင်လော်ရုံသော၊ အဏုမြူပမာ၊ သိမ်မွေ့စွာသောကိုယ်တော်ကို၊ ငယ်အောင်ဖန်ဆင်းတော်မူနိုင်ခြင်း။ ရေပြင်မြေမိုး၊ ပျံလျှိုးငုပ်လွှား၊ သွားတော်မူနိုင်ခြင်း။ ကြီးစေလိုက၊ မြင်းမိုရ်ပြန်ရာ၊ ထို့ထက်သာ၍၊ စကြဝဠာတိုက်လုံး၊ အုပ်ဖုံးပတ်လှည့်၊ ကိုယ်တော်ပြည့်အောင်၊ တရှိထိုင်တော်မူနိုင်ခြင်း။ မြေထု ရေထု၊ မေရုပဗ္ဗတာ၊ သီလာတောင်ထပ်၊ အတွင်းရပ်ကို၊ ကျဉ်းကျပ်ပိတ်ဆီးခြင်းမရှိ၊ ပကတိကောင်းကင်၊ ဟင်းလင်းပြင်ကဲ့သို့၊ လျှိုးဝင်ထွင်းဖောက်၊ ကြွရောက်တော်မူနိုင်ခြင်း။ မနောဓိဌာန်၊ စိတ်တော်ကြိုတိုင်း၊ ကမ္မာကမ္မ၊ ဟူသမျှကို၊ ကုံငပြီးမြောက်တော်မူနိုင်ခြင်း။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဥဿုံစိုးပိုင်တော်မူနိုင်ခြင်း။ လောကီစျာန်ရပ်၊ သမာပတ်ကို၊ မပြတ်ဝင်ကာ၊ လိုတိုင်းပါအောင်၊ လေ့လာတော်မူနိုင်ခြင်း။ သက်မရှိသည့်၊ ဂီရိဗဟို၊ တောင်မြင်းမိုရ်မှလည်း၊ လိုတော်လိုက်ကာ၊ ညွတ်ငိုက်လာရခြင်း တည်းဟူသော တန်ခိုးတော်ရှစ်ဦး၊ ဘုန်းတော်ထူးဖြင့်၊ အံ့ကျူးပြီးပိုင်၊ မချီးနိုင်၍၊ တစ်ပြိုင်တည်လျက်၊ တစ်ပြိုင်ပျက်သော၊ စကြဝဠာတိုက်နေ၊ သိန်းကုဋေလုံး၊ ရွှေမုဋ္ဌာန်စွမ်း၊ အာဏာလွှမ်း၍၊ ထဲဝမ်းစိမ့်စိမ့်၊ ကြက်သီးဖိမ့်မျှ၊ ခြိမ့်ခြိမ့်ကြွေးကြော်၊ ပူဇော်ကြရာ၊ သုံးရွာလုံးတန်ဆောင်၊ မင်းခေါင်မင်းဖျား၊ မင်းတရားအစစ်လည်း ဖြစ်တော်မူထသော–

(၁၆) လောကသုံးရွာ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ခန္ဓာရုပ်နာမ်ဝယ်၊ အဖန်ဖန်ကပ်ငြိလျက်၊ ဖိစီးနှိပ်စက်တတ်သော မီဠုနအနက်။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည် ပြုပြင်စီရင်အပ်သော သင်္ခတအနက်။ မရောင့်ရဲစွာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ လောင်ဆာပူပန်စေတတ်သော သန္တာပအနက်။ ဇရာ၊

http://www.dhammadownload.com

မရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဒုက္ခ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော ဝိပရိဏာမအနက် တည်းဟူသော လေးပါးသော ဒုက္ခသစ္စာ၏ အနက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အစ မထင်၊ သဲသရာဥ၊ လူးလာစုံဆန်၊ အဖန်ဖန် သွားလာစေခြင်းငှာ၊ အာထုတ်တတ်သော အာယူဟနအနက်။ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ အကြောင်းမူလဖြစ်သော နိဒါန အနက်။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ အမြဲပျော်ရွှင်၊ တမင်မင်ဖြင့်၊ ကျင်လည်စေတတ်သော သံယောဂအနက်။ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဆီးကာတားမြစ်တတ်သော ပလိဗောဓ အနက်တည်းဟူသော လေးပါးသော သမုဒယသစ္စာ၏ အနက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သဲသရာဝဋ်မှ၊ ထွက်လွတ်ကူးမြောက်ပြီးသော နိဿရဏအနက်။ သခါရတို့မှ ဆိတ်သော ဝိဝေကအနက်။ ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော အသခ်ိတအနက်။ သေခြင်း စသော ဒုက္ခခပ်သိမ်းမှ၊ ကင်းငြိမ်းချမ်းသာသော အမတအနက်တည်းဟူသော လေးပါးသော နိရောဓသစ္စာ၏ အနက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဋ်ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ ကောင်းစွာထွက်မြောက်တတ်သော နိယျာနိကအနက်။ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဟေတုအနက်။ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တတ်သော ဒဿနအနက်။ သခါရတရားမျိုးတို့ကို အစိုးရသော အဓိပတေယျ အနက် တည်းဟူသော လေးပါးသော မဂ္ဂသစ္စာ၏ အနက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အကြောင်းအကျိုးအားလျော်စွာ၊ လေးသစ္စာတို့ကို၊ ဒဿနာကာရဖြင့်၊ သောဋ္ဌသဝေဖန်၍၊ ရွေဉာဏ်ထင်ထင်၊ ရွေလက်တင်ပတ္တမြားကဲ့သို့၊ ပိုင်းခြားသိမြင်တော်မူသည့်အလျောက်၊ အထောက်အခံ၊ ကံဉာဏ်ကြီးရင့်၊ ပွင့်ထိုက်သောသတ္တဝါ၊ ဝေနေယျတို့ကို၊ ပွင့်ပါစေနှလုံးဖြင့်၊ စွေချုန်းထစ်ကြိုး၊ ရှစ်ကိုးနယ်ကုန်၊ သုန်သုန်ပြင်းပြန်၊ ရွာဖျန်းသွန်သော၊ မေဃဝန်တမျှ၊ ဓမ္မဒေဝရှိ၊ မေဒနီကို၊ နာရီမလပ်၊ လှူနှင့်နတ်အား၊ မပြတ်တိုက်ကျွေး၊ ပေးတော်မူတတ်သော သုံးရပ်လုံးဆရာ၊ ဒေဝါဓိဒေဝိန္ဒ၊ ဗြဟ္မာဓိပြဟ္မိန္ဒ၊ တိဘဝပါရဂူ၊ အဘိဘူပါမောက္ခ၊ အနုတ္တရသင်းကျစ်၊ မဟာဓမ္မရာဇ်၊ မြတ်ရှင်ချစ်ကို၊ အဟံ၊ ခန္ဓာပဉ္စက၊ ဒြပ်မျှကို၊ ပေါင်းထ မယုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ၊ ဂုဏ်တော်ထုံမွှမ်း၊ ပုံတော်မှန်းလျက်၊ ချီးမွမ်းထောမနာ၊ ပဏာရိကျိုး၊ လက်စုံမိုး၍၊ ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

"ပကိဏ္ဏက နမက္ကာရ အစိန္တေယျ ဘုရားရှိခိုးကြိုး"

(ပြီးပြီ)

http://www.dhammadownload.com

အပိုဒ် (၁) ခက်ဆစ်အဖြေ

အစိန္တေယျ = မကြံစည်နိုင်သော
အပ္ပမေယျ = မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော
သေဋ္ဌ = လောကထက် မြတ်သော
ဇေဋ္ဌ = လောကထက် ကြီးမြတ်သော
အတုလပရမံ = အတုမရှိမြတ်သော
အရဟံ = ပူဇော်အထူးထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော
ဘဂဝါ = ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ = တရားအလုံးစုံကို အကုန်မကျန် မဖောက်မပြန် မှန်ကန်စွာ ကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်းသိမြင်တော်မူသော
အနုတ္တရေ = သာလွန်သူမရှိသော
မာရဇိ = မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူသော
တိလောကန္တဂူ = သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက တည်းဟူသော လောကသုံးပါး၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူသော
သယမ္ဘု = တရားအလုံးစုံကို ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော
ဘဝိဿရ = ဘဝအလုံးစုံကို .အစိုးရတော်မူသော
အသရ္ဓေယျနာမတံဆိပ် = မရေမတွက်နိုင်သော အမည်တော် ဘွဲ့တံဆိပ်
ဂုဏ်ဝိသိဋ္ဌ = ထူးကဲကြီးမြတ်သော ဂုဏ်ထူး
ဇမ္ဗူဒိပ် = ကျွန်းဦးဇမ္ဗုသပြေပင်ကြောင့် ထင်ရှားသော တောင်ကျွန်း
ဘဝဂ် = သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတွင် အထက်ဆုံးဘုံ
ဩကာသသုံးရပ် = ကာမဘုံ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံဟူသော သတ္တလောက၏ တည်ရာအရပ်
မဟာကဝိန်/သုခမိန် = ကြီးမြတ်သောပညာရှိကြီး/ပညာရှိ
ပဋိန္ဒြေ = ဉာဏ်ပညာတည်းဟူသော ဣန္ဒြေ

အပိုဒ် (၂) ခက်ဆစ်အဖြေ

မကိုဋ္ဌ = ဦးခေါင်းခွံတပ်ဆင်အပ်သော မြတ်သောတန်ဆာ
မင်္ဂလာ = ကျက်သရေကို ယူတတ်သော မင်္ဂောင်းမှု ပယ်ဖြတ်တတ်သောသဘော
ပထမာဒိက = အစဦးဆုံး

http://www.dhammadownload.com

ဘူမိပါလ = သမ္မတမင်း
အာဒိစ္စဂိုဏ်း = နေမင်း၏အမျိုးမှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသော
သမ္မုတိဒေဝရာဇ် = သမ္မုတိနတ်ဟုခေါ်သော မင်း
ဇာတိမဟာတ္တဂုဏ် = အမျိုးအားဖြင့် ကြီးမြတ်သောဂုဏ်
ပုညမဟာတ္တဂုဏ် = ဘုန်းတော်အားဖြင့် ကြီးမြတ်သောဂုဏ်
ဝသုန် = မြေ
သေလာ = ကျောက်တောင်
အဏ္ဍဝါ = ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ
ဂုဏမဟာတ္တဂုဏ် = ဂုဏ်အားဖြင့်ကြီးမြတ်သော ဂုဏ်
အပွဋိပုဂ္ဂိုလ် = နှိုင်းယှဉ်ဘက်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်

အပိုဒ် (၃) ခက်ဆစ်အဖြေ

ချက်ဗွေဘူမိ = ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၏ အလယ်ဗဟို မြေ
အပရာဇိတပလ္လင် = အပွရာဇိတပလ္လင်၊ ရန်သူတို့ မအောင်မြင်နိုင်သည့် နေရာထူး
ကာမလောကဓာတ် = နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်နှင့် လူပြည်ဟူသော ကာမသုဂတိခုနစ်ဘုံ
မေခလာဂီရိ = မာရ်နတ်၏ ဂီရိမေခလာမည်သော ဆင်ကြီး
ပြောင်ကြီးသေဋ္ဌနင်း = ဆင်ပြောင်ကြီး၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော မင်း
မာရ်နတ် = နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသည့်နတ်
ပါရမီဉာဏ် = ဆယ်ပါးသော ပါရမီဉာဏ်တော်ကုသိုလ်
ကံသမ္ဘာရိန် = ကံအဆောက်အဦ အဟုန်
ဝရဖိန် = သိကြားမင်း၏ မိုးကြိုးစက် စိန်လက်နက်
ကိလေသာစက် = တစ်ထောင့်ငါးရာကိလေသာ
သုံးထောင်ဝက် = သုံးထောင်၏တစ်ဝက် (တစ်ထောင့်ငါးရာ)
အာနာပါနဘာဝနာ = ထွက်သက် ဝင်သက်ကို မှတ်၍ ဆင်ခြင်ပွားများ စီးဖြန်းရသော ကမ္မဋ္ဌာန်း
ရူပါဝစရ၊ အရူပါဝစရ၊ စတုတ္ထသမာပတ် = ပထမစျာန်၊ ဒုတိယစျာန်၊ တတိယစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန် ဟူသော ဝင်စားသည့် စျာန်လေးပါး
ဥသိဘော်ငါးတန် = စျာန်ကို အထူးနိုင်နင်းစေရန် အလေ့အကျင့်ပြုမှု ငါးမျိုး
ပရမတ် = ရုပ်နာမ်တရား၊ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်
ပညတ် = အမည်
ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ် = ရှေးက နေခဲ့ဖူးသည်ကို ပြန်လည်သိမြင်သောဉာဏ်
ဝေနေယျ = ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါ

http://www.dhammadownload.com

ကမ္မ = ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ
ဂတိ = လားရာအရပ်
စုတိ = ရွှေ့လျားခြင်း၊ သေခြင်း
ပဋိသန် = မွေးဖွားခြင်း
ဒူရ = ဝေးသော
ပဋိစ္စန္န = ဖုံးကွယ်ထားသော
သဏှ = သိမ်မွေ့သော
သုခုမ = နူးညံ့သော၊ အနုစိတ်ဖြစ်သော
ဒိဗ္ဗစက္ခု = နတ်မျက်စိကဲ့သို့ မြင်နိုင်သောဉာဏ်
ဩဃ = ရေအလျဉ်နှင့်တူသောတရား။ ကာမောဃ၊ ဘဝေါဃ၊ ဒိဋ္ဌောဃ၊ အဝိဇ္ဇောဃဟု လေးမျိုးရှိ၏။
အာသဝ = ရှည်ကြာမြင့်စွာ ထုံအပ်သောသဘောတရား။ ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝဟု လေးပါးရှိ၏။
ယောဂ = သံသရာဝဋ်ဒုက္ခနှင့် ယှဉ်တွဲစေတတ်သော သဘောတရားလေးပါး။ ကာမယောဂ၊ ဘဝယောဂ၊ ဒိဋ္ဌိယောဂ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂဟု လေးမျိုးရှိ၏။
ဂန္ထ = အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ၊ ဣဒံသစ္စာဘိနိဝေသဟူ၍ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ထုံဖွဲ့တတ် သောတရားလေးပါး
လေးဖြာဥပါဒါန် = ကာမုပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါန်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ဟူ၍ ပြင်းထန်ခိုင်မြဲ စွဲလမ်းစေတတ်သောတရားလေးမျိုး
ခြောက်တန်နိဝရဏ = ကာမစ္ဆန္ဒ၊ ဗျာပါဒ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍ ကုသိုလ်တရားတို့ မဖြစ်ပေါ်ရအောင် ပိတ်ပင်တားဆီးတတ်သော တရား ခြောက်ပါး
အနုသယ ခုနစ်အင် = ကာမရာဂ၊ ဘဝရာဂ၊ ပဋိဃ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍ သတ္တဝါတို့၏ စိတ်သန္တာန်၌ အဖန်တလဲလဲ ကိန်းအောင်းနေတတ်သော တရားခုနစ်မျိုး
သံယောဇဉ်ဆယ်တန် = ကာမရာဂ၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၊ ပဋိဃ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူ၍ သတ္တဝါတို့ကို သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်နိုင်အောင် နှောင်ဖွဲ့တတ်သော တရားဆယ်ပါး
ကိလေသာ = လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ထိန၊

http://www.dhammadownload.com

ဥဒ္ဒစ္စ၊ အဟိရိက်၊ အနောတ္တပ္ပ ဟူ၍ စိတ်ကို ပူလောင်ညစ်နွမ်းစေတတ်သော တရားဆယ်ပါး

အရဟတ္တမဂ္ဂ = မင်္ကလေးပါးတွင် အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သောမ

http://www.dhammadownload.com

ဥေ ယျခံငါးအင် = ဉာဏ်တော်ဖြင့် သိအပ်သော တုရားငါးပါး
အနာဝရဏဉာဏ် = ဆီးကာပိတ်ပင်ခြင်းမရှိ သိမြင်သောဉာဏ်
ယမိုက်ပြာဋိဟာ = ရေ၊ မီး အစုံအစုံ ထွက်စေသော တန်ခိုးတော်
ယမကပါဋိဟာရိယဉာဏ် = ရေနှင့်မီး အစုံအစုံထွက်စေသည့် တန်ခိုးတော်ကို ဖြစ်စေတတ်သောဉာဏ်
မဟာကရုဏာသမာပတ္တိဉာဏ် = လွန်စွာကြီးမြတ်သည့် သနားခြင်းကို ဝင်စားသည့် ဉာဏ်
ဆ အသာဓာရဏဉာဏ် = မြတ်စွာဘုရား၌သာလျှင် ရှိသည့် ဉာဏ်တော် ခြောက်ပါး
သမန္တာ = ထက်ဝန်းကျင်
ပဿာဒစက္ခု = အောက်မက်ဉာဏ်ဟူသည့် ဓမ္မစက္ခု။ ပကတိမျက်စိ
ဉာဏစက္ခု = ဉာဏ်မျက်စိ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ စသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်
ဒိဗ္ဗစက္ခု = နတ်မျက်စိကဲ့သို့မြင်နိုင်သော၊ အဘိညာဉ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ဉာဏ်မျက်စိ
ဗုဒ္ဓစက္ခု = ဘုရားမျက်စိ၊ ကရုဏာပရောပရိယတ္တိဉာဏ်နှင့် အာသယာနုသယဉာဏ်
သမန္တစက္ခု = သဗ္ဗညုတဉာဏ်

အပိုဒ် (၅) ခက်ဆစ်အဖြေ

ပလ္လင် = ထိုင်ရန်နေရာ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်လျက် အပရာဇိတ ရွှေပလ္လင်ထက်၌ ခုနစ်ရက် သီတင်းသုံးတော်မူရာဌာန
အနိမိသ = သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုရရာ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်အား ခုနစ်ရက်လုံး မမှိတ်သောမျက်စိဖြင့် ရှုစားတော်မူရာဌာန
စင်္ကံမ = ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စင်္ကြံကြွရာဌာန
စတုတ္ထသတ္တာဟ = လေးပတ်မြောက် ရက်သတ္တပတ်
အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်း = ပဋ္ဌာန်း၊ ယမိုက်၊ ကထာဝတ္ထု၊ ပုဂ္ဂလပညတ်၊ ဓာတုကထာ၊ ဝိဘင်း၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီ။
ဝတ္ထုပသာဒိန္ဒြေ = အထည်ကိုယ်ဒြပ်ဖြစ်သည့် တစ်ကိုယ်လုံး
နီလ = အညို
ပီတ = အဝါ၊ အရွေ
လောဟိတ = အနီ
ဩဒါတ = အဖြူ။

http://www.dhammadownload.com

ပဋိဋ္ဌ = အနီနု
ပဘာသရ = ပြိုးပြိုးပြက် တလက်လက်တောက်ပ
ဂိဝါ = ပန်းပွင့်အဆင်းနှင့်တူသော ရွေ
သာခွာဘော်ကြူ = ဘော်ငွေ
ဗိမာန် = မွန်မြတ်သော အဆောက်အအုံ

အပိုဒ် (၆) ခက်ဆစ်အဖြေ

ပရိဗိုဇ် = သာသနာမှအပဖြစ်သော ရဟန်းမျိုး
တက္ကတွန်း = သာသနာပ ယုတ်သောအယူရှိသော ရဟန်းတစ်မျိုး
မုနေ့ = တရားကို သိတတ်သောဉာဏ်ရှိသူ၊ သူမြတ်
အရည်း = (အရိယ) ရသေ့ ရဟန်း
ဦးပြည်း = ခေါင်းတုံးရိတ်ထားလေ့ရှိသော ရသေ့ ရဟန်း
တပသီ = သီလအကျင့်လျှင် တည်ရာရှိသော ရသေ့တစ်မျိုး
ဗေရာဂီ = သာသနာပ ယောဂီရသေ့တစ်မျိုး
ဝါဒီ = ဝါဒအယူရှိသူ
စရိုက်ဘာဝ = အလေ့အကျင့်
သာသနာ့ဗာဟိ = သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော
အဓိသီလ = လွန်မြတ်သောအကျင့်၊ ဆောက်တည်ထိန်းသိမ်းမှု သီလ
အာပတ်ခုနစ်ပုံ = ဝိနည်းတော်လာ အာပတ်ခုနစ်ပုံမှာ (၁) ပါရာဇိက (၂) သံဃာဒိသေသ (၃) ထုလ္လစ္စဉ် (၄) ပါစိတ် (၅) ပါဋိဒေသနီ (၆) ဒုက္ကဋ် (၇) ဒုဿာသီဖြစ်၏
ပါတိမောက္ခသံဝရ = ဆင်းရဲမှလွတ်စေတတ်သော ရဟန်းကျင့်ဝတ် သီက္ခာပုဒ်
ဣန္ဒြေခြောက်ပါး = မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်
ဣန္ဒြိယသံဝရ = ဣန္ဒြေခြောက်ပါးတို့ကို လုံခြုံအောင်စောင့်စည်းမှု
မိစ္ဆာဇီဝ = မသန့်ရှင်းသောအသက်မွေးမှု
အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ = အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း စင်ကြယ်သောသီလ
ပစ္စဝေက္ခဏာ = ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း
ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ = ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေး ဟူသော ပစ္စည်းလေးပါးကို ဆင်ခြင်၍ မှီဝဲခြင်း
စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ = ပါတိမောက္ခသံဝရ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတ ဟူသော အလွန်စင်ကြယ်သော သီလလေးပါး
သီလဝိသုဒ္ဓိ = သီလ၏ စင်ကြယ်မှု
မဟဂ္ဂုတ် = ရူပဈာန်စိတ်၊ အရူပဈာန်စိတ်တို့ကို မဟဂ္ဂုတ်စိတ်

http://www.dhammadownload.com

ခေါ်သည်။ လောကီစျာန်မျိုးဖြစ်သည်။ မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သော စိတ်ဖြစ်သည်။

လောကုတ္တရာ = လောကမှ လွန်မြောက်သောစိတ်
စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ = စိတ်၏စင်ကြယ်မှု
မိစ္ဆာဝါဒီ = ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအယူရှိသူ
ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ = ဆန့်ကျင်သောအယူရှိသူ
ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ = အယူအမြင်၏စင်ကြယ်မှု (အတိတ်၌ ယုံမှားမှု ငါးပါး၊ အနာဂတ်၌ ယုံမှားမှုငါးပါး၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ယုံမှားမှုခြောက်ပါး၊ ပေါင်း ၁၆ ပါးသော ယုံမှား သင်္ကာကင်းမှု)
ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ = တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ယုံမှားသင်္ကာကို လွန်မြောက်သောဉာဏ်၏ စင်ကြယ်မှု
မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ = မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်မှု
ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ = မဂ်ရောက်ကြောင်း ကျင့်စဉ်ကိုသိမြင်သော ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်မှု
(သောတာပတ္တိမဂ်၊ သကဒါဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တမဂ်ဟု မဂ် လေးပါးရှိ)
သဟဇာတ် = တကွဖြစ်သော
သမ္မယုတ် = အတူယှဉ်ဖော်ယှဉ်ဖက်ဖြစ်သော
သစ္စာလေးတန် = အမှန်တရား လေးခု (ဆင်းရဲ အမှန်၊ ဆင်းရဲကြောင်း အမှန်၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာအမှန်၊ ဆင်းရဲချုပ်ကြောင်း အမှန်)
ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ = ဉာဏ်အမြင်စင်ကြယ်မှု
တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ = တခဏမျှ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်း
ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ = မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်ဖြင့် ကိလေသာကို ပယ်ခွာ လွတ်မြောက်မှု
သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ = မဂ်ဖြင့် ကိလေသာမှ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တောက် လွတ်မြောက်မှု
ပဋိပဿမ္ဘနဝိမုတ္တိ = ဖိုလ်ဖြင့် ကိလေသာမှ ထပ်မံလွတ်မြောက်မှု
နိဿရဏဝိမုတ္တိ = ကိလေသာမှ လုံးဝလွတ်မြောက်မှု
အာဂါရမုနိ = အိမ်ရာတည်ထောင် လူ့ဘောင်၌နေသော လူဝတ်ကြောင်သူမြတ်
အနာဂါရမုနိ = အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌နေသော ရဟန်းသူမြတ်
သေက္ခမုနိ = အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်ကိုရပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်
အသေက္ခမုနိ = အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်

http://www.dhammadownload.com

ပစ္စေကမုနိ = ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားငယ်
မုနိန္ဒာဘိပဝရ = မုနိငါးပါးတို့ထက် အလွန်မြတ်သော
အတုလ မုနိ = တုန်ိုင်းဖွယ်ရာမရှိသော၊ အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား

အပိုဒ် (၇) ခက်ဆစ်အဖြေ

လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂ ပါး = ဗုဒ္ဓဘုရားနှင့် စကြဝတေးမင်းကဲ့သို့ ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာကြီးများဟူ၏။ ၁-ပြည့်ဖြိုးညီညာသော ခြေဖဝါး။ ၂-၁၀၈ ကွက် စက်လက္ခဏာတော် အစုံပါသောခြေဖဝါး။ ၃-သူတစ်ပါးတို့ထက် လုံးဝန်းရှည်သောဖနောင့်။ ၄-ရင်းတုတ် ဖျားသွယ် ရှည်လျားညီညာသောခြေချောင်း လက်ချောင်း။ ၅- ဖွားစအခါကဲ့သို့ အမြဲနုနယ်သောလက်ခြေများ။ ၆-အတိုအရှည်မရှိ ညီညာသော လက်ချောင်း ခြေချောင်း။ ၇-မြင့်တက်သောဖမျက်။ ၈-ခြေသလုံး၏ ရှေ့နောက် နံပါးအသားစိုင်များမှာ သလေးစပါး နှင့်တူခြင်း။ ၉-ကိုယ်ခန္ဓာ အဖြောင့်ထား၍ ဒူးဆစ်ထိရှည်သောလက်။ ၁၀-အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်။ ၁၁-ရွှေ အဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်း၍ လုံးကျစ်သော ကိုယ်။ ၁၂-နုနယ်သော အရေအသား။ ၁၃-မွေးညှင်းတစ်တွင်း၌ အမွေးတစ်ပင် စီသာပေါက်ခြင်း။ ၁၄-ထိုမွေးညှင်းတို့သည် လက်ျာရစ်လှည့်၍ အဖျားကောတက်ပြီး မျက်စဉ်း ညီရောင်ရှိခြင်း။ ၁၅-ဖြောင့်စင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာ။ ၁၆-လက်ဖမိုး ခြေဖမိုး ပခုံးစွန်း လည်ကုပ် ပြည့်ဖြိုးခြင်း။ ၁၇-ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရှေ့နောက်အောက်ထက် ပြည့်စုံသော ကိုယ်။ ၁၈-လက်ပြင်ရိုးနှစ်ခုကြား ပြည့်ဖြိုးသောအသား။ ၁၉-အလံနှင့် အရပ် ညီမျှစွာရှိခြင်း။ ၂၀-အညီအမျှလုံး၍ လှသောပခုံး လည်ပင်း။ ၂၁-အရသာကို ဆောင်ယူနိုင်သော အကြောကောင်းများ။. ၂၂-ခြင်္သေ့၏ အောက်မေးကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော အထက်မေး အောက်မေး။ ၂၃-သွားပေါင်း လေးဆယ်ရှိခြင်း။' ၂၄-ညီညာတိကျသော သွားရှိခြင်း။ ၂၅-ကြိုးကဲ့မရှိ စေ့သော သွားရှိခြင်း။ ၂၆-ထင်ရှားသော သွားစွယ်ရှိခြင်း။ ၂၇-ရှည်ပြန့်သော လျှာရှိခြင်း။ ၂၈-ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံကဲ့သို့ သာယာချိုမြိန်သောအသံ

http://www.dhammadownload.com

ကရဝိက်သံရှိခြင်း။ ၂၉– ညိုသင့်ရာအရပ်၌ အလွန်ညိုသော မျက်လုံ ။ ၃၀– ဖွားသစ်စ နွားငယ်၏ မျက်လုံးအိမ်ကဲ့သို့ မျက်လုံးအိမ်ရှိခြင်း။ ၃၁–မျက်ခုံးနှစ်သွယ် အလည်တည့်တည့်၌ ဥဇ္ဈလုံမွေးရှင် ရှိခြင်း။ ၃၂–နဖူးသင်းကျစ် ရှိခြင်း။

သောက်ရှူးကြယ် = သောကြာကြယ်။ အလင်းရောင် အားကောင်းသော ကြယ်ကြီး

ပြယိုးယားပွင့် = ပြယိုးယားကျောက်

သာခွာဘော်ကြူ = ငွေစင် ငွေကောင်း။ ဘော်ငွေ

အဝိဒ် (၈) ခက်ဆစ်အဖြေ

ကာမဘဝါ = ကိလေသာအာရုံကိုဖြင့် ဖွဲ့စည်းတတ်သောဘဝ။ ကာမဘဝ ဘုံသား(နတ်ပြည် ၆၊ လူ့ပြည် ၁၊ ငရဲပြည် ၄)

ဒိဋ္ဌဝိဇ္ဇော = သိမြင်မှု

ဩဃလေးဖြာ = သတ္တဝါတို့အား ၃၁ ဘုံရောအယဉ်၌ ဆွဲနှစ်ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တတ်သောတရား လေးပါး။ ၁–ကာမောဃ–ကာမ ဘဝဘုံ၌တပ်သောလောဘ။ ၂–ဘဝေါဃ–ရူပ၊ အရူပဘုံတို့၌တပ်သောလောဘ။ ၃–ဒိဋ္ဌောဃ– မှားယွင်းသော မိစ္ဆာအယူ ဒိဋ္ဌိစေတသိက်။ ၄။ အဝိဇ္ဇောဃ–သစ္စာအမြင်ဉာဏ်ကိုပိတ်ဆည်းသော မောဟ။

သံသရာစက် = စက်လည်ပတ်သကဲ့သို့ ဘဝအစဉ် အဖန်တလဲလဲ လည်ပတ်ဖြစ်ပျက်နေခြင်း

ဝဲဂယက် = နစ်မွန်းစေသောရေပြင်၌ ဝဲလည်ကာ ဂယက်လှိုင်းထနေခြင်း

အဏ္ဏဝါဂယက်ဩဃနက် = နစ်မွန်းစေသောရေဝဲကြီး

ပဋ္ဌတာလိဝါဝသီ = ဝသီဘော်ငါးတန်

မင်္ဂဆီညစ် = မင်္ဂဂျင်ရှစ်ပါး တရားမွန်တို့ကိုဟောပြမှု

အဝိဒ် (၉) ခက်ဆစ်အဖြေ

ဝေနေယျာ = ကျွတ်ထိုက်သည့်သတ္တဝါ

ခေမာအောင်မြို့ = ဘေးဒုက္ခကုန်ရာ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်

ဒေသနာရေအေး = ရေကဲ့သို့ အေးမြသည့်တရား။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားသည့်တရားတော်

http://www.dhammadownload.com

အမြိုက် = သေခြင်းကင်းသော၊ ငြိမ်းချမ်းသော "အမြိုက်နိဗ္ဗာန်"

လောကသုံးရပ် = ၁-သြကာသလောက-သတ္တဝါဟူသမျှတို့၏ မိုတင်းနေထိုင်ရာ "၃၁"ဘုံ၊ ရေမြေ တောတောင် ကောင်းကင်။ ၂-သတ္တလောက-ထို ၃၁ ဘုံ၌ လှည့်လည်ဖြစ်ပျက်ကာ ချမ်းသာဆင်းရဲ ဒွန်တွဲရောထွေးလျက်နေကြရသော သက်ရှိသတ္တဝါဟူသမျှ။ ၃-သင်္ခါရလောက-ထို ၃၁ ဘုံနှင့်တကွ သက်ရှိသက်မဲ့ အားလုံးသော သတ္တလောက၊ သြကာသလောကတို့ကို ဖြစ်မှု ပျက်မှု အို နာ သေမှု စသော အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံတို့ဖြင့် စီမံဖန်တီး ပြောင်းလဲပြုပြင်ပေးနေသော သဘောတစ်မျိုး။ တစ်နည်း-လောကီ၊ စိတ်၊ ဓေတသိက်၊ ရုပ်တရားစုများ။ (၃၁ ဘုံဟူသည်မှာ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာ နှစ်ဆယ်နှင့် အပါယ်လေးဘုံတို့ ဖြစ်၏။) (အပယ်လေးဘုံမှာ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသူရကယ်တို့ ဖြစ်၏။)

အပိုဒ် (၁၀) ခက်ဆစ်အဖြေ

မဟာဘဒ္ဒကမ္မာမ = ထူးထူးခြားခြား ဘုရားငါးဆူပွင့်တော်မူသည့် ကမ္ဘာကြီး။

သယမ္ဘူ = တရားကို ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော

အရဟတ္တဖိုလ် = ဖိုလ်လေးပါးတွင် စတုတ္ထဖြစ်သောဖိုလ်

ဥေယျငါးအင် = သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သောတရားငါးပါး။ သင်္ခါရ၊ ဝိကာရ၊ လက္ခဏ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပညတ်

သမန္တစက္ခု = အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်

သဗ္ဗညုတ = အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်သောဉာဏ်

ကရဏာ = သနားကြင်နာခြင်း

အပိုဒ် (၁၁) ခက်ဆစ်အဖြေ

နိယတဗျာဒိတ် = ဂေါတမဘုရားအလောင်း (သုမေဓာရှင်ရသေ့)အား နောင်သောအခါ ဘုရားဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု တစ်ဆူသောဘုရား (ဒီပင်္ကရာ)က အတိအကျ မြွက်ကြားသည့် ဗျာဒိတ်စကား

သာဝက = မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား

ပါရမီ = ဖြည့်ဆည်းအပ်သော ဒါန သီလ စသည်

http://www.dhammadownload.com

သမ္မောဓိ = တရားထူး တရားမြတ်ကို ထိုးထွင်း၍သိသော
သဗ္ဗညုဇ္ဈေဉာဏ် = အလုံးစုံကို အကုန်အစင်သိမြင်တော်မူသောဉာဏ်
ပါရမီဆယ်ပါး = နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်မျိုးဆယ်ပါး။ ဒါနပါရမီ၊ သီလပါရမီ၊ နိက္ခမပါရမီ၊ ပညာပါရမီ၊ ဝီရိယပါရမီ၊ ခန္တီပါရမီ၊ သစ္စာပါရမီ၊ မေတ္တာပါရမီ၊ အဓိဋ္ဌာနပါရမီ၊ ဥပေက္ခာပါရမီ
စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး = ဘုရားဖြစ်ရန် သမ္မာသမ္မောဓိဆုပန် အလောင်းတော်များ လိုက်နာကျင့်ကြံ အားထုတ်ရသည့် ပါရမီဖြည့်ခြင်းဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းကြီးငါးချက်။ ၁-ဓနပရိစ္စာဂပစ္စည်းဥစ္စာ စည်းစိမ်ဟူသမျှကို စွန့်လှူခြင်း။ ၂-အင်္ဂပရိစ္စာဂ-ခြေ လက် စသော ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ် အပိုင်းကို စွန့်လှူခြင်း။ ၃-ပုတ္တပရိစ္စာဂ-သားသမီး တို့ကို စွန့်လှူခြင်း။ ၄-ဘရိယပရိစ္စာဂ-မယားကို စွန့်ခြင်း။ ၅-ဇီဝိတပရိစ္စာဂ-မိမိအသက်ကို စွန့်လှူခြင်း
သမ္မာသမ္မောဓိ = တရားထူး တရားမြတ်ကို ထိုးထွင်း၍သိနိုင်သူ

အပိုဒ် (၁၂) ခက်ဆစ်အဖြေ

ဂင်္ဂါ ဝါဠု = ဂင်္ဂါမြစ်တွင်းရှိ သဲများ
အနန္တဂုဏ = အကြွင်းမဲ့ အဆုံးမရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူသော
စောသတ္ထာ = နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရား
သီလသံဝရ = သီလစောင့်ခြင်း
ဣန္ဒြိယသံဝရ = ဣန္ဒြေခြောက်ပါး စောင့်စည်းခြင်း
ဘောဇနမတ္တညုတာ = ဘောဇဉ်သုံးဆောင်ရာ၌ ဆင်ခြင်သဖြင့် အတိုင်း အရှည် သိခြင်း
ဇာဂရိယာနုယောဂ = အစဉ်မပြတ် နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်တော်မူခြင်း
သဒ္ဓါ = ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ကံနှင့်အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း
သတိ = တရားတော်ကို မမေ့ခြင်း
ဟိရိ = မကောင်းမှုဟူသမျှကို ရှက်ခြင်း
ဩတ္တပ္ပ = မကောင်းမှုဟူသမျှကို ကြောက်ခြင်း
ဗာဟုသစ္စ = များသောအကြားအမြင်ရှိခြင်း
ဝီရိယ = ကောင်းသောလုံ့လရှိခြင်း
ပညာ = အသိဉာဏ်
လေးဖြာစျာန် = ပထမစျာန်၊ ဒုတိယစျာန်၊ တတိယစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန် ဟူသော စျာန်လေးပါး

http://www.dhammadownload.com

စရဏတရား = နိဗ္ဗာန်ရောက်စေသော အကျင့်တရား
နာနာကုလ = လူမျိုးအသီးသီး
ဝေါဟာရသဒ္ဒါ = ပြောဆိုကြရာ ဘာသာစကား
အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ = အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာသိသော ဉာဏ်
ဝါစာဂိရတ် = ပြောဟောသောစကား
ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ = တရားဓမ္မကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာသိသော ဉာဏ်
ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ် = စကားပုဒ်၏အနက်ရင်း
ဓာတ် = ပုဒ်၏ရင်းမြစ်
ပစ္စည်း = ပုဒ်၏နောက်ဆက်စကား
လိင် = ပုဒ်၏ကဏ္ဍလိင်၊ ပုလ္လိင်
အန် = ပုဒ်၏အဆုံး
နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ = သဒ္ဒါအနက်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာသိသော ဉာဏ်
သဒ္ဒါပညတ် = ဝေါဟာရပြောစကားအဖြစ်
ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ = အလုံးစုံသောအရာတို့၌ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာသိသောဉာဏ်
ဣဋ္ဌိဝိဓ = အမျိုးမျိုးသော တန်ခိုးတို့ကို ဖန်ဆင်းခြင်း
ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗသောတ = နတ်မျက်စိ၊ နတ်နားကဲ့သို့သော အာဘိညာဉ်
စေတောပရိယ = သူတစ်ပါး၏စိတ်ကို ပိုင်းခြားသိသော ဉာဏ်
ယထာကမ္မူပဂ = သတ္တဝါတို့၏ ဘဝထိုထိုကို မြင်သော ဉာဏ်
အနာဂတံသ = နောင်ဖြစ်လာမည့် အနာဂတ်ကိုမြင်သိသောဉာဏ်
အာဘိညာဉ် = ဈာန်ရဟုတ္တလ်တို့၏ တန်ခိုးအမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းနိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော အသိဉာဏ်ထူး
ရူပဈာန်လေးရပ် = ၁-ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ ပီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ ငါးပါး နှင့် ပြည့်စုံသောဈာန်။ ၂-ပီတိ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ နှင့်ပြည့်စုံသောဈာန်။ ၃-သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာနှင့် ပြည့်စုံသောဈာန်။ ၄-ဥပေက္ခာဧကဂ္ဂတာနှင့်ပြည့်စုံသော ဈာန်ဟူ၍ လေးရပ်
အရူပဈာန်လေးရပ် = အာကာသာနဉ္စာ ယတန၊ ဝိညာနဉ္စာယတန၊ အာကိဉ္စညာယတန၊ နေဝသညာနာသညာယတန ဟူ၍ လေးပါး
ကျေးဇူးတော်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး = ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး (ဗုဒ္ဓဓမ္မာ ၁၈ ပါး) (၁) အတိတ်.(၂) အနာဂတ် (၃) ပစ္စုပ္ပန် တို့၌ မပိတ်ပင်မတားဆီးနိုင်သော (အပဋိဟတ) ဉာဏ်တော် သုံးပါး၊ (၄) ကာယကံ (၅) ဝစီကံ (၆) မနောကံတို့၌ ဉာဏ်လျှင်ရှေ့သွားရှိသော ဉာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်သော (ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂမ၊ ဉာဏနုပရီ ဝတ္တ) ဂုဏ်တော်

http://www.dhammadownload.com

သုံးပါး (၇) ဆန္ဒ (၈) ဝီရိယ (၉) သတိ (၁၀) သမာဓိ (၁၁) ပညာ (၁၂) ဝိမုတ္တိတို့ ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိသော ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါး (၁၃) မြူးထူးခြင်းမရှိ (၁၄) မြူးထူးလိုသောစကား မရှိ (၁၅) ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိ (၁၆) အမှုကို အဆောတလျင်ပြုခြင်းမရှိ (၁၇) ကြောင့်ကြမဲ့ခြင်း မရှိ (၁၈) မစုံစမ်း မဆင်ခြင်၍ပြုခြင်းမရှိ ဟူသော ဂုဏ်တော် ခြောက်ပါး။ ပေါင်း တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး

အံ့ဖွယ်တော်တစ်ဆယ့်ရှစ်စုံ = (၁) သင်္ကန်းတော်သည် ဖွပ်ရာ ဆိုးရခြင်းမရှိ၊ နွမ်းရိခြင်းမရှိ၊ (၂) ဆံတော်သည် တောထွက်စက ဖြတ်သည့်အတိုင်း အသက်တော်ပတ်လုံး လက်နှစ်သစ်မျှသာ ရှိနေခြင်း၊ (၃) ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကို ဆောင်ယူတော်မူသော်လည်း ကိုယ်နှင့်မထိခြင်း၊ (၄) သပိတ်တော်ဆေးလျှင် လက်တော်ပါစင်နှင့်၍၊ လက်တော်ဆေးလျှင် သပိတ်တော်ပါစင်နှင့်ခြင်း၊ (၅) မုန်ညင်းသီးခွံတည်းဟူသော ကြုတ်ထဲသို့ ဝင်တော်မူနိုင် ခြင်း၊ (၆) ရောင်ခြည်တော်လွှတ်လျှင် အရပ် ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင်ပျံ့နှံ့ခြင်း၊ (၇) ကိုယ်တော်ကို အသိန်းအသန်း ဖန်ဆင်း၍ သတ္တဝါကိုချွတ်နိုင်ခြင်း၊ (၈) ဇာတိခေတ်၊ အာဇာခေတ်၊ ဝိသယခေတ် သုံးပါး၌ အမိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အလင်းကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း၊ (၉) ကိုယ်တော်ကို အထက်ကောင်းကင်သို့ရောက်အောင် လဝန်းပေါ် သက့်သို့ မြှင့်နိုင်ခြင်း၊ (၁၀) သန့်ရှင်းသော၊ သာယာသော၊ သိလွယ်သော၊ နာချင်ဖွယ်သော၊ ပျံ့သော၊ လုံးသော၊ နက်နဲသော၊ ပဲ့တင်ထပ်သော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး နှင့်ပြည့်စုံသော အသံတော်ဖြင့် ဟောတော်မူသည့် တရားတော်သည် ပရိသတ်ရှိလေရာရာ ကြားနိုင်ခြင်း၊ (၁၁) လူ နတ်တို့၏စိတ်ကို သိနိုင်သော အာသယာနုသယဉာဏ်တော်ရှိခြင်း၊ (၁၂) ကျွတ်မည့်သတ္တဝါတို့ကို သိနိုင်သည့် မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိဉာဏ်တော်ရှိခြင်း၊ (၁၃) ဘယ်ချိန်ခါကျွတ်မည် စသည်ဖြင့် သိနိုင်သော ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တိဉာဏ်တော်ရှိခြင်း၊ (၁၄) သခ်ါရ၊ (၁၅) ဝိကာရ၊ (၁၆) လက္ခဏ၊ (၁၇) နိဗ္ဗာန်၊ (၁၈) ပညတ်ဝါးပါးတို့ကို သိသော ဉာဏ်ဟူ၍ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးရှိသည်။

http://www.dhammadownload.com

အပိုဒ် (၁၃) ခက်ဆစ်အဖြေ

ဒေဝပုတ္တမာရ်	=	မာရ်နတ်၊ နောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးတတ်သည့်နတ်
ကိလေသမာရ်	=	တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာဆယ်ပါးရန်
ခန္ဓမာရ်	=	ခန္ဓငါးပါးရန်
မစ္စုမာရ်	=	သေခြင်းဘေးရန်
အဘိသင်္ခါရမာရ်	=	ပြုပြင်စီရင်တတ်သော သင်္ခါရတို့၏ဘေးရန်
သတိပဋ္ဌာန်	=	မမေ့မလျော့ အောက်မေ့ခြင်းသတိကို တည်ဆောက်မှု
ကာယာနုပဿနာ	=	ကိုယ်ကို သတိပြဋ္ဌာန်းသောစိတ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲရှုမှု
ဝေဒနာနုပဿနာ	=	ဝေဒနာခံစားမှုကို သတိစိတ်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ ရှုခြင်း
စိတ္တာနုပဿနာ	=	စိတ်ကို အဖန်တလဲလဲရှုခြင်း
ဓမ္မာနုပဿနာ	=	ရုပ်, နာမ် တရားသတိဖြင့် အဖန်တလဲလဲရှုခြင်း
သမ္မပ္ပဓာန်	=	ကောင်းစွာလုံ့လပြုကြောင်းဖြစ်သောဝီရိယ
ဣဒ္ဓိပါဒ်	=	မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာတရားထူးတို့ ဖြစ်ပေါ်မှု ပြီးပြည့်စုံခြင်း
ဣန္ဒြေ	=	မိမိတို့ဆိုင်ရာကိစ္စ၌ အစိုးရမှုရှိသောတရား
ဗိုလ်	=	ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ ခိုင်ခံ့အားကောင်းသောတရား
ဗောဇ္ဈင်	=	မဂ်ဉာဏ်ပဲ့သော ဗောဓိ၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော တရား
မဂ္ဂင်	=	မဂ်၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းဖြစ်သောတရား
ဗောဓိပက္ခိယ	=	မဂ်ဉာဏ်၏ အသင်းအပင်း၌ဖြစ်ကြသော တရား ၃၇ ပါး။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး၊ ဣန္ဒြေငါးပါး၊ ဗိုလ်ငါးပါး၊ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ပေါင်းအားဖြင့် ၃၇ ပါး ရှိသည်။
မာရ်ဗိုလ်ပါ	=	မာရ်နတ်၏ စစ်သည်တပ်သား
အသခ်ံတ	=	ပြုပြင် စီရင်ခြင်းမရှိသောတရား
ခေမ ရွေဘုံ	=	ဘေးဒုက္ခအားလုံးတို့မှ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်
ဓမ္မာရုံ	=	မဂ်တရား၏ အာရုံနိဗ္ဗာန်

အပိုဒ် (၁၄) ခက်ဆစ်အဖြေ

ဒါနပါရမီ	=	နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန်အတွက် ပေးကမ်းလှူဒါန်းမှုကို ပြုခြင်း
သီလပါရမီ	=	မြတ်သောအကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်း
နိက္ခမပါရမီ	=	စွန့်လွှတ်၍ တောထွက်ကျင့်ခြင်း

http://www.dhammadownload.com

ပညာပါရမီ = ခွဲခြားသိမြင်နိုင်သော အသိဉာဏ်ကိုဖြည့်ဆည်းခြင်း
ဝီရိယပါရမီ = လုံ့လပြုခြင်း
ခန္တီပါရမီ = သည်းခံနိုင်စွမ်းကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း
သစ္စာပါရမီ = မှန်ကန်စွာ ဖြည့်ဆည်းခြင်း
မေတ္တာပါရမီ = ချစ်ခင်သနားမှုကို ဖြည့်ဆည်းခြင်း
အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ = ဆောက်တည်ခြင်း
ဥပေက္ခာပါရမီ = လျစ်လျူရှုခြင်း
ဌာနာဌာနကောသလ္လဉာဏ်= အရာဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသောဉာဏ်
ဝိပါကဉာဏ် = ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးကို သိသောဉာဏ်
သဗ္ဗတ္ထဂါမိနီဉာဏ် = ကံ၏အပိုင်းအခြားကိုသိသောဉာဏ်
နာနာဓာတုဉာဏ် = ဓာတ်သဘောတို့ကို သိသောဉာဏ်
အဓိမုတ္တိဉာဏ် = သတ္တဝါတို့၏ အလိုဆန္ဒအထူးထူးကိုသိသောဉာဏ်
ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်= ဣန္ဒြေရင့် မရင့်ကို သိသောဉာဏ်
ဈာနာဒိသံကိလေသဉာဏ် = ဈာန် စသော တရား၏ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သည်ကို သိသောဉာဏ်
ခေတ်သုံးထပ် = ဓာတိခေတ်၊ အာဏာခေတ်၊ ဝိသယခေတ် သုံးပါးကို ဆိုလိုသည်။
လောကုတ္တရာတရား = မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ကိုးပါး
နရက် = အပါယ်ငရဲ
သုံးခရိုင် = ကာမဘုံ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ သုံးပါးကို ဆိုသည်
ဂုဏ်အရဟတ် = မြတ်သောဂုဏ်

အပိုဒ် (၁၅) ခက်ဆစ်အဖြေ

အပုဆက္ကသတဓာတက = ခြောက်ရာမှာ ငါးဆယ်လျော့သည့်သဘော၊ ငါးရာ့ငါးဆယ် ဓာတ်တော်များကို ဆိုသည်။
(အပု=အခွံနှင့်တကွ၊ ဆက္ကသတ=ခြောက်ရာ၊ ဓာတက=ဓာတ်တော်)
အနုဏ္ဏဘဝ = အဆုံးမရှိသော ဘဝ
ဓနပရိစ္စာဂ = ဥစ္စာပစ္စည်းကို စွန့်လှူမှု
ပုတ္တပရိစ္စာဂ = သားသမီးကို စွန့်လှူမှု
ဘရိယပရိစ္စာဂ = မယားကို စွန့်လှူမှု
အင်္ဂပရိစ္စာဂ = မျက်စိ စသော ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်လှူမှု
ဇီဝိတ ပရိစ္စာဂ = အသက်ကိုစွန့်လှူမှု
ဟေတုသမ္ပဒါ = အကြောင်းပြည့်စုံခြင်း

http://www.dhammadownload.com

ဘာသာမဂဓိ = မဂဓဟူသောတိုင်းပြည်၌ အသုံးပြုသည့် ဘာသာစကား
ရာဇဂြိုဟ် = မန္တာတု စသော မင်းတို့အုပ်စိုးအပ်သောမြို့
ဥဒါန်း = ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ထုတ်ဖော်ကျူးရင့်သောစကား
မေရုပဗ္ဗတာ = မေရုမည်သော မြင်းမိုရ်တောင်
သီလာတောင် = ကျောက်တောင်
ကမ္မာကမ္မ = ပြုဖွယ်အမှု၊ မပြုဖွယ်အမှု
ဂီရိ = တောင်
ဗဟို = အလယ်
မုဋ္ဌာန် = သမုဋ္ဌာန်-ကောင်းစွာဖြစ်ပေါ်စေခြင်း
သုံးရွာ = ကာမဘုံ၊ ရူပဘုံ၊ အရူပဘုံ ဟူသော သုံးရွာ

အပိုဒ် (၁၆) ခက်ဆစ်အဖြေ

ပရိဒံ = ပရိဒေဝ သောကအပူ
ဒဿနာကာရ = ရှုမြင်ပုံ အခြင်းအရာ
သောဋ္ဌသ = တစ်ဆယ့်ခြောက်။ သစ္စာအနက် ဆယ့်ခြောက်ချက်
မေဃဝန် = သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသော မိုးကြိုး
ဓမ္မဘေရီ = တရားတည်းဟူသော စည်တော်၊ တရားစည်ကြိုး
မေဒနီ = အဆီအနှစ် မြေဆီညြစာ
ဒေဝါဓိ ဒေဝိန္ဒ = နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော နတ်
ဗြဟ္မာဓိ ဗြဟ္မိန္ဒ = ဗြဟ္မာတကာတို့ထက် မြတ်သော ဗြဟ္မာ
တိဘဝ ပါရဂူ = ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပဟူသော ဘဝသုံးပါး၏ တစ်ဖက်ကမ်း သို့ရောက်သော ဘုရားရှင်
အဘိဘူပါမောက္ခ = ဗြဟ္မာတို့၏ အကြီးအကဲ
အနုတ္တရ = မိမိထက်လွန်မြတ်သူမရှိသော
မဟာဓမ္မရာဇ = တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
ခန္ဓာပဋ္ဌက = ငါးပါးသောခန္ဓာ

ခက်ဆစ်အဖြေပြီး၏

http://www.dhammadownload.com

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ထေရုပ္ပတ္တိအတျဉ်း

ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရွှေတောင်မြို့၊ ကျီးသဲ ရှမ်းတန်းလေး ရပ်၌ ၁၁၇၉ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၈)ရက် (၂-၁၀-၁၈၁၇)၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။ မိဘနှစ်ပါး၏အမည်မှာ အဘ (ခုံတော်) တရားသူကြီး ဦးအောင်မင်း၊ အမိ ဒေါ်ဂျမ်းဘုံတို့ ဖြစ်ကြ၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ငယ်မည်မှာ "မောင်ကင်း" ဖြစ်၏။

၁၁၉၃ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလပြည့် (၂၅-၆-၁၈၃၁)၊ စနေနေ့တွင် ရှင်သာမဏေ ဖြစ်၍ ဘွဲ့တော်မှာ ရှင်မုနိန္ဒ ဟုတွင်လေသည်။

၁၁၉၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်(၁၉-၂-၁၈၃၇)၊အင်္ဂါနေ့ ရဟန်းဖြစ်၍ ဘွဲ့တော်မှာ ရှင်မုနိန္ဒာဘိဓဇ ဖြစ်၏။ ၁၂၅၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လကွယ် (၂၇-၁၀-၁၈၉၄)၊ စနေနေ့ ညနေ ၄ နာရီအချိန်တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။

အရှင်ဓမ္မသာမိဘိဝံသ
သာသနမဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္ကသိုလ်
ပဲခူးမြို့

http://www.dhammadownload.com

ကျိုက်သဲလေးထပ်ဘုရားတော်နှင့် ကျေးလက်သားသနာပြုခရီး

ဦးစိုးနိုင်(ကျိုက်သဲချွန်နိုင်)

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်နှင့်
ကျေးလက်သာသနာပြုခရီး

ဘဒ္ဒန္တ မုနိန္ဒာဘိဓဇ- ပဏ္ဍိတဓဇ မိုနိန္ဒာယောသ မဟာဓမ္မရာဇာဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှင့် သိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇဓိရာဇာဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှစ်ထပ် (၁၂၄၃ ခုနှစ် သီပေါမင်းလှူ တံဆိပ်တော်) တို့ ရရှိတော်မူခဲ့သည့် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကျေးလက်တောရွာ သာသနာပြု မဟာခရီးကြီးကား အံ့ချီးဖွယ်ရာဖြစ်သည်။

ပဥ္စမ သင်္ဂါယနာတင် သာသနာ့ဒါယကာ ဘဝရှင် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပညာကြီးမား၊ ပြည်ကျော်ကြားသည့် သတင်းစကားကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကာ ပင့်ဖိတ်တော်မူသည်။ မန္တလေး ရတနာပုံ နေပြည်တော်ကြီးသို့ ကြွရောက်ကာ ထာဝရ သီတင်းသုံးပါရန်နှင့် နန်းတော်၌ သင့်တင့်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်ဖွယ်ရာသော အရသာဆွမ်းများ လှူဒါန်း ဆက်ကပ် ကိုးကွယ်နေလိုပါကြောင်း လျှောက်ထားသည်ကို လက်မခံခဲ့။

အင်္ဂလိပ်လက်အောက် ကျရောက်နေသည့် အောက်မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားများ ဘာသာ သာသနာ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုပါ ကွယ်ပျောက်မှာ စိုးသဖြင့် ကျေးလက်တောရွာ သာသနာပြု မဟာခရီးကြီးကို စတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်း မဟာခရီးကြီးကား ရှည်လျားလှသည်။ အဘယ်အထိ ရှည်လျားသနည်းဟူမူ အသက်ထက်ဆုံး ဖြစ်သတည်း။

ဆရာတော်၏ ဘဝအစ

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို တရားသူကြီး ခုံတော် ဦးအောင်မင်း၊ ဒေါ်ဂျမ်းဘုံတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၇၉ ခုနှစ် သိတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၈ ရက် (၂-၁၀-၁၈၁၇) ကြာသာပတေးနေ့ နံနက်ဦး ရောင်နီလာချိန်တွင် ရွှေတောင်မြို့ ကျီးသဲရွှမ်းတန်းလေးရပ်၌ မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

တောကင်း နိမိတ်ပြ

လေးထပ်ဆရာတော်လောင်းလျာ ဖွားမြင်ပြီး တစ်လသားအရွယ် နေ့လယ်ပုခက်အတွင်း၌ အိပ်နေစဉ် တောကင်း (ကင်းခြေများ) ကြီး နှစ်ကောင် ရောက်

http://www.dhammadownload.com

ရှိလာကာ ပုခက်ဘောင်ပေါ် လှည့်ပတ်စောင့်ရှောက်သည်ကို တွေ့ကြရသည်။ မောင်းထုတ်ပစ်သော်လည်း မသွားသဖြင့် ကြည့်နေကြရသည်။ ၎င်းကို အကြောင်းပြု၍ ငယ်နာမည် မောင်ကင်းဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းသားဘဝ

ဆရာတော် ကိုးနှစ်သားအရွယ် ကျီးသဲအရှေ့ဘက် တာနှစ်ရာအကွာ ရွာသာရွာ သစ်နီတောကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးပညာသာမိထံ အပ်နှံ၍ ပညာသင်စေသည်။ ကျောင်းအပ်ပြီး မကြာမီပင် သင်ပုန်းကြီး ဆယ်စောင်တွဲကို သင်ကြားတတ်မြောက်သည်။

ဉာဏ်ပညာ အထူးထက်မြက်ပြီး စာတော်သော၊ ကြိုးစားသော ကျောင်းသားဖြစ်သဖြင့် ဆရာတော်ဦးပညာသာမိက အရေးပေးသည်။ ချစ်ခင်သည်။ မြှောက်စားသည်။ ၁၁ နှစ်သား၌ ကစ္စည်းကျမ်း၊ သင်္ဂဟကျမ်းများကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်တော်မူသည်။

သာမဏေကျော် ရှင်မုနိန္ဒာဘိဓေ သံဃဒတ္တိယ

၁၄ နှစ်သားအရွယ် ၁၁၉၃ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလပြည့် (၂၅-၆-၁၈၃၁) စနေနေ့တွင် ဆရာတော် ဦးပညာသာမိထံတွင် သာမဏေပြုတော်မူသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ ရှင်မုနိန္ဒဖြစ်သည်။

ရှင်သာမဏေဘဝတွင် သခ္ခေပဝဏ္ဏနာကျမ်း၊ ကစ္စာယနသာရကျမ်း၊ ဧကက္ခရကောသကျမ်း၊ ကန္ဆာဘရဏကျမ်း၊ သဒ္ဒဝုတ္တိကျမ်း၊သဒ္ဒသာရတ္ထဇာလိနီကျမ်း၊ ညဝါမာတိကာ ဓာတုကထာကျမ်းများကို အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် နှုတ်တက်ရွရွဆောင်နိုင်တော်မူသည်။ ထို့ပြင် နိဒ္ဒေသပကရဏကျမ်း၊ မူလဗေဒကျမ်းတို့ကိုလည်း သင်ယူတတ်မြောက်တော်မူသည်။

၁၆ နှစ်သားအရွယ် ၁၁၉၅ ခုနှစ် တစ်ညနေတွင် ဖြစ်သည်။ သစ်နီတောကျောင်းတိုက်၏ အရှေ့မြောက်ဘက် ရွှေမြင်တင်ဘုရားကုန်းတော်နှင့် ဝဘုရားကုန်းတော်တို့၏ အလယ်၌ ပိန်းအင်းကြီးကိုဖြတ်၍ တည်ဆောက်ထားသည့် တိုင်တစ်ရာတံတားကြီးပေါ်တွင် ဆရာတော် ဦးပညာသာမိသည် သူ၏ အချစ်ဆုံးတပည့် ဖြစ်သည့် ကိုရင်မုနိန္ဒကို နောက်မှာထားလျက် စက်လျှောက်နေသည်။

ညင်သာသော လေပြည်ကလေးသည် ဣန္ဒြေရနေသည့် ပိန်းအင်းကြီး၏ ရေပြင်ကို လှိုင်းကလေးများထအောင် ဖန်တီးနေသည်။ အင်းကြီးထဲတွင် ဖူးပွင့်

http://www.dhammadownload.com

ဝေဆာနေသည့် ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညိုနှင့် ပဒုမ္မာကြာတို့သည် လှိုင်းကလေး များပေါ်တွင် ဟီးလေးခိုကာ အငြိမ့်စီးနေကြသည်။ ညနေစောင်း၏ တောက်ပ သော နေရောင်ခြည်သည် စိမ်းလဲ့ကြည်လင်နေသည့် ရေပြင်ပေါ်တွင် ဖြာကျနေ သည်။ ကျေးငှက်မျိုးစုံတို့၏ တွန်ကျူးသံတို့သည် သာယာအေးချမ်းလှသည့် ပိန်းအင်းကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပို၍သာယာအောင် ပြုမူနေဘိသို့ ရှိသည်။ အနီးရှိ သစ်နီတောကျောင်းတိုက်နှင့် ဝဘုရား၊ ရွှေကြာရံဘုရား၊ ရွှေမြင်တင် ဘုရားတို့သည် ပိန်းအင်းကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လောကုတ္တရာအရိပ် မိုးပေး နေသည်။ သာယာကြည်နူးဖွယ် ကဗျာပတ်ဝန်းကျင်သည် စာဆိုသာမဏေ၏ နှလုံးကို မြူဆွေနေလေသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် တပည့်သာမဏေ၏ အကဲကို ခတ်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးက တပည့်သာမဏေအား သည်အိုင် သည်အင်း သည်ပတ်ဝန်းကျင်ကို အာရုံပြုပြီး ပို့တစ်စောင်စပ်ဆိုရန် တာဝန်ပေးလိုက်သည်။

သို့ဖြင့် သီရိပရမ၊ သုဇေယျဖြင့်၊ လောကသုံးခိုင်၊ ဆုံးမဲ့ပိုင်သည်၊ ဘုန်း လိုင်သက္ကာ၊ စိန္တေယျနှင့်၊ ဓမ္မဆယ်ဖြာ၊ မြတ်သံဃာကို၊ စေတနာညွတ်တွား၊ ကံ သုံးပါးဖြင့်၊ ဦးဖျားညွတ်ဝိုက်၊ တစ်မွက်စိုက်ပြီ– အစချီသည့် 'မဟာသရပျို့' (ပုရပိုက်ဖြင့် ၃၇ မျက်နှာ ပါရှိသည်) ကို စပ်ဆို၍ ဆရာတော်ကြီးအား ဆက် ကပ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီး ဦးပညာသာမိက နှစ်ထောင်းအားရ ကျေနပ်လှ သဖြင့် သစ်နီတော စာသင်တိုက်ကြီး အတွင်းရှိ စာသင်သား သံဃာပေါင်း များစွာ၏အလယ်တွင် ရှင်မုနိန္ဒအား ချီးကျူးဂုဏ်ပြုပွဲကြီးတစ်ခု ပြုလုပ်လျက် 'အဘိဓေ သံဃ ဒတ္တိယ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်' ကို ပေးအပ်လိုက်သည်။ ထို့ပြင် သစ်နီတောကျောင်းတိုက်၏ မြောက်ဘက်တွင် ကပ်လျက်ရှိသော 'နွားမယ်ကျောင်း တိုက်ကြီးနှင့်ဥယျာဉ်' ကို အပိုင်ပေးသနားတော်မူသည်။

ရွှေတောင်သို့တက်ပြီ

သက်တော် ၁၇ နှစ်တွင် ရွှေတောင်မြို့ မင်းတဲရပ် ဝိစိတ္တာလင်္ကာရ မဟာ ဓမ္မရာဇဂုရု ပထမကျော် လင်္ကာဒီပ ဆရာတော်ထံ၌ အဘိဓမ္မာ ပါဠိတော် (၇) ကျမ်း အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာ၊ သမ္မောဟ ဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ၊ အဘိဓမ္မတ္ထ ဝိဘာဝနီဋီကာကျမ်းများကို သင်ကြားတတ်မြောက်တော်မူသည်။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီ

သက်တော် ၁၉ နှစ် ခြောက်လအရွယ် ၁၁၉၈ ခုနှစ် တပေါင်းလပြည့် (၁၉-၂-၁၈၇၃) အင်္ဂါနေ့တွင် ကဝိန္ဒာဘိသဒ္ဓမ္မ ပဝရ မဟာဓမ္မ ရာဇ ဂုရု၊ ဂုဏ မုနိန္ဒလင်္ကာရ သဒ္ဓမ္မ မဟာဓမ္မရာဇ ဓိရာဇာဂုရု တံဆိပ်တော် နှစ်ထပ်ရ အမရပူရ ရွှေတောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဂုဏာစာရ၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ရွှေတောင်မြို့ ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော် အရှင်ကုမာရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ဘွဲ့တော်မှာ အရှင်မုနိန္ဒာဘိဓဇပင် ဖြစ်သည်။

နေပြည်တော်တွင် ပညာသင်

ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် အထက်မြန်မာပြည်သို့ တက်ရောက်ကာ အမရပူရ နေပြည်တော်တွင် ပိဋကတ်အကျော်အမော် ဆရာတော်များဖြစ်သည့် ဘွဲ့တံဆိပ်တော် အထပ်ထပ်ရတော်မူသော မောင်းထောင် သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဦးဥေယျဓမ္မ (ဥေယျဓမ္မာလင်္ကာရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု ဥေယျဓမ္မာဘိဝံသ သိရိပဝရာ လင်္ကာရ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု/ ဥေယျဓမ္မဘိဝံသ မုနိဝရဉာဏကိတ္တိ သိရိဓဇ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု၊ အမရပူမြို့)၊ မိတ္ထီလာဆရာတော် ဦးဥတ္တမ (ဥတ္တမ စက္ကိန္ဒဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု၊ အမရပူရမြို့)၊ ခင်မကန်ဆရာတော် ဦးမဏိဇောတ (မဏိဇောတလင်္ကာရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု၊ အမရပူရမြို့)၊ ရွှေတိုက်ဝန်ဆရာတော် ဦးအရိန္ဒမ (အရိန္ဒမဂုဏာဘိ သိရိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု၊ အမရပူရမြို့) နှင့် ဆရာတော်ဦးအရိယ (မြို့မကျောင်း တိုက်၊ အင်္ဂပူမြို့) တို့ထံတော်၌ သာသနိကဖြစ်သော ပိဋကတ်ကျမ်း၊ အနဝဇ္ဇဖြစ် သော လောကီယကျမ်းနှင့် သက္ကတကျမ်း စသည့် ပိဋကတ်သုံးသွယ် နိကယ် ငါးရပ်နှင့် ကျမ်းမျိုးစုံတို့ကို ဆုံးခန်းတိုင် အာဂုံဆောင် တတ်မြောက်အောင် သင် ကြားရသဖြင့် သာသနာဝယ် နေလအသွင် ထင်ရှားသောအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

လေးထပ်ကျောင်းတော်ကြီးကို အလှူခံ

ရဟန်းခြောက်ဝါရှိပြီး ပညာစုံ၍ ရွှေတောင်သို့ ပြန်ကြွလာလေသည်။ ထို့နောက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၆ ခုနှစ်တွင် အမရပူရနန်းစံ ပုဂံမင်းတရားကြီး လက်ထက် ရွှေတောင်မြို့၊ ပန်းတောင်းမြို့နှင့် ဟံသာဝတီ ရန်ကုန်မြို့များကို အုပ်ချုပ်၍ မြို့ဝန်လုပ်ရသော သတိုးမင်းကြီး မဟာမင်းလှမင်းခေါင် ကျော်ထင်

http://www.dhammadownload.com

နော်ရထာဘွဲ့ခံ သတိုးဝန်ကြီး ဦးမှုံက ကျီးသဲအရှေ့ဘက် တာနစ်ရာကျော်ကွာ ဝေးသော ရွှေမြင်တင်ဘုရားအနီး ကုန်းမြေတွင် လေးထပ်ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။(ထိုအချိန်တွင် ရဟန်းရှစ်ဝါရရှိပြီ။)

ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဟု ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်း

လေးထပ်ကျောင်းတော်ကြီးတွင် ကျောင်းထိုင်သည်က စတင်၍ ဆရာတော်ကြီး ပြုစုရေးသားသမျှ စာပေ၊ ကဗျာ၊ မေတ္တာစာနှင့် ကျမ်းဟူသမျှတွင် 'ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်' ဟု ကလောင်အမည် တပ်တော်မူခဲ့သည်။ လာလာသမျှ စာသင်သားတို့ကိုလည်း စာဝါများ ပို့ချပေးတော်မူသည်။ လေးထပ်ကျောင်းတော်ကြီး၏ ဒါယကာ သတိုးဝန်ကြီး ဦးမှုံ၊ ဆရာကြီး ဦးရန်ကင်းနှင့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်အချို့တို့၏ လျှောက်ထားတောင်းပန်ချက်အရ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ကျမ်းပေါင်းများစွာကို အချိန်ပေး အလေးထား ရေးသားပြုစုတော်မူခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ အသက်တာတော်အတွင်း ပြဇာတ်၊ ပျို့၊ ကဗျာနှင့် မေတ္တာစာအပါအဝင် ကျမ်းပေါင်း (၃၇) ကျမ်းတို့ကို (ယခုအချိန်အထိ ရှာဖွေတွေ့ရှိရသမျှ) ပြုစုရေးသားတော်မူခဲ့သည်။ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ပြုစုရေးသားတော်မူခဲ့သော ကျမ်းများမှာ –

၁။ ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း
၂။ စွယ်စုံကျော်ထင် အဖြေကျမ်း
၃။ ဒီဋ္ဌပကာသနီကျမ်း
၄။ သီလဘေဒ ပကာသနီကျမ်း
၅။ ပဉ္စဗျာကရဏကျမ်း
၆။ နိဗ္ဗာန်လမ်းပြကျမ်း
၇။ သံသဝိသောဓနာကျမ်း
၈။ မနောရထပူရဏီကျမ်း
၉။ ဝိမတိစ္ဆေဒနီကျမ်း
၁၀။ မင်္ဂလတ္ထဒီပနီ နိဿယကျမ်း
၁၁။ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ နိဿယကျမ်း
၁၂။ သဒ္ဒါကြီးနိဿယကျမ်း
၁၃။ ကဝိသာရဆန်းဋီကာ နိဿယကျမ်း
၁၄။ ဂန္ဓဝံသ နိဿယကျမ်း

http://www.dhammadownload.com

၁၅။ ဓမ္မဒေသနာကျမ်း
၁၆။ ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာကျမ်း
၁၇။ ပရိတ္တနိဒါန်းကျမ်း
၁၈။ ဘိက္ခုဝိဘင်း နိဿယကျမ်း
၁၉။ ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါဠိတော် နိဿယကျမ်း
၂၀။ ဝိနည်းမဟာဝါ ပါဠိတော် နိဿယကျမ်း
၂၁။ ဝိနည်းစူဠဝါ ပါဠိတော် နိဿယကျမ်း
၂၂။ ဝိနည်းပရိဝါ ပါဠိတော် နိဿယကျမ်း
၂၃။ ကဗျာသာရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်း
၂၄။ သဒ္ဒနဝီလာသနီကျမ်း
၂၅။ ဆပဒ္ဓဂီကကျမ်း
၂၆။ သုဝိနာဗျာယကျမ်း
၂၇။ မဟာဝင်ကျမ်း
၂၈။ ပုရာဏ်ကျမ်း
၂၉။ ဓမ္မဂန်ဖတ်စာ
၃၀။ အနတ္တသုခ ဒီပနီကျမ်း
၃၁။ ဆုတောင်းဂါထာပါဠိကျမ်း
၃၂။ မဟာသရပျို့
၃၃။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိပြဇာတ်
၃၄။ မောင်ထော်လေး ရေစက်ချစာတမ်း
၃၅။ ကျီးသဲမေတ္တာစာ
၃၆။ စေတီတော်အား လျှပ်စစ်မီး တပ်သင့်၊ မတပ်သင့် ဝိနိစ္ဆယကျမ်း
၃၇။ ဗဘသုံးနည်း အဆုံးဖြတ်ကျမ်း စသည်တို့ ဖြစ်လေသည်။

အကျော်ကြားဆုံးကျမ်း

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် စာသင်သား သံဃာများအား စာပေပို့ချခြင်း၊ ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ခြင်း၊ ရံဖန်ရံခါတွင် အရပ်ရပ် ပတ်ဝန်းကျင်မှ လာရောက်မေးမြန်း လျှောက်ထားကြသည့် အမေးပုစ္ဆာများကို ပြန်လည်ဖြေကြားတော်မူခြင်း၊ ကျမ်းစာအမျိုးမျိုး ရေးသားပြုစုခြင်းတို့ကို မပြတ် မလပ် အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုကျမ်းများအနက် အကျော်ကြားဆုံးကျမ်းကား

http://www.dhammadownload.com

'ဓိနတ္ထပကာသနီကျမ်း' ဖြစ်သည်။ ၎င်းကျမ်းကို ဆရာကြီးဦးရန်ကင်း၏ ပန်ကြားမှုကြောင့် ရေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဓိနတ္ထပကာသနီသည် ဗုဒ္ဓ၏ဖြစ်စဉ် ဗုဒ္ဓဝင်ကို ရေးသားပြုစုထားသည့် ကျမ်းဖြစ်သည်။ အခြားဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်း များစွာရှိသည်။ သို့ရာတွင် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဓိနတ္ထပကာသနီလောက် လူကြိုက်မများပေ။

ဓိနတ္ထပကာသနီကား မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ အိမ်တိုင်းလိုလို တွင်ရှိသော စာအုပ်စင်များ၌ ထိပ်တန်းနေရာကို ရယူလျက်ရှိသည့် ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်သည်။ မည်သည့် ဗုဒ္ဓဝင်စာအုပ်မျှ ဓိနတ္ထပကာသနီကို မကျော်လွှားနိုင်သေးပေ။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဓိနတ္ထပကာသနီသည် ဗုဒ္ဓဝင်ကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကြောင်းအရာစုံသည့်အပြင် လူထဲသို့ ထွင်းဖောက် တိုးဝင်နိုင်သည့် ဝေါဟာရ စကားလုံးတို့ဖြင့် ရေးသားပြုစုထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဓိနတ္ထပကာသနီ ရေးသားဟန်မှာ ခဲ့ညားမှု၊ ညက်ညောမှု၊ လွယ်ကူမှု၊ မြန်မာဆန်မှုတို့ဖြင့် ထုံမွှမ်းနေပေသည်။ ဓိနတ္ထပကာသနီသည် မြန်မာစာအုပ်လောကထဲတွင် အတွင်ကျယ်ဆုံး၊ လူသိအများဆုံး၊ အပျံ့နှံ့ဆုံး စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်သည်။ ပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်ကြီးများမှ သရုပ်ဖော်ပုံများနှင့် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်မှာ အကြိမ်ပေါင်း မနည်းတော့ပေ။ အုပ်ရေပေါင်းလည်း များလှပြီ။ ယနေ့အထိ အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်နှိပ်နေဆဲ။ စောင်ရေပေါင်း သန်းချီနေပြီ။ ရောင်းမလောက်သော စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဓိနတ္ထပကာသနီကို တက္ကသိုလ် ကျောင်းသုံးစာအုပ်အဖြစ်နှင့်လည်း ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ဖူးပေသည်။ (ဝိဇ္ဇာတန်းတွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။)

ဆရာတော်ကြီး၏ အခြားကျမ်းများသည်လည်း ထူးခြားပြောင်မြောက်စွာ အရေးကောင်းသောကြောင့် မြန်မာ့နည်း မြန်မာ့ဟန်နှင့် ဆရာတော်၏ ပင်ကိုဟန်များ ထူးခြားကောင်းမွန်မှုတို့ကြောင့် အထူးအောင်မြင်လှပေသည်။

၁၂၂၇ ခုနှစ်တွင် ရေးသားပြုစုခဲ့ပြီးသော စွယ်စုံကျော်ထင် အဖြေကျမ်းသည် လေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မသိတာမရှိအောင် ကြီးမားများပြားလှသည့် မ,တစ်လုံးကျေ ပညာပါရမီ ကြီးရင့်မှုကို ပြသနေပေသည်။ စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်း၏ အမေးပုစ္ဆာရှင်မှာ ပခုက္ကူမြို့နယ် ကြည့်ကန်ရွာတွင် ၁၁၁၉ ခုနှစ်၌ ဖွားမြင်သည့် ပညာရှိ အကျော်အမော် "ကြည့်ကန်ရှင်ကြီး" ခေါ် ရှင်နန္ဒဓဇ ဖြစ်သည်။ ၎င်း ကြည့်ကန်ရှင်ကြီးသည် ၁၁၇၃ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသည်။

သို့သော် ကြည့်ကန်ရှင်ကြီး အမေးပုစ္ဆာ ပြုထားခဲ့သည့် စွယ်စုံကျော်ထင်မှ သံပေါက်လက်ာ အမေးပုစ္ဆာ (၁၁၁၇) ပုဒ်တို့ကို အမေးပုစ္ဆာရှင် ကြည့်ကန်

http://www.dhammadownload.com

ရှင်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၅၀) ကျော်သည့်တိုင်အောင် မည်သူမျှ အောင်အောင်မြင်မြင် မဖြေနိုင်ခဲ့ကြချေ။ လက်တည့်စမ်း ဖြေကြည့်ပြီး မပြေ၍ လက်လျှော့ထားခဲ့ကြသည်များကိုသာ တွေ့ခဲ့ကြရသည်။

၁၁၇၃ ခုနှစ်တွင် ကြည့်ကန်ရှင်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ၁၁၇၉ ခုနှစ်ရောက်မှ ဖွားမြင်တော်မူလာသည့် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အကောင်းဆုံး ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် (သီတင်းသုံးဖော် သံဃာတော်တို့၏ တောင်းပန်မှုကို သနားကရုဏာပြုလျက်) ၁၂၂၇ ခုနှစ်တွင် ရေးသားပြုစု ပြီးစီးတော်မူခဲ့သည်။

သည်လောက် နက်နဲခက်ခဲလှသည့် လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအကျိုးရှိမည့် မှတ်စရာအထွေထွေကို ကျမ်းအစောင်စောင်မှ ထုတ်နုတ်၍ မေးခွန်း တစ်ထောင့်တစ်ရာကျော်အောင်မေးသည့် ကြည့်ကန်ရှင်ကြီးကလည်း မေးနိုင်ပါပေသည်။ ဖြေသည့် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ကျမ်းအစောင်စောင်မှ ထုတ်ဖော်ပြီး လက်စွမ်းပြ ဖြေနိုင်တော်မူပါပေသည်ဟု ပညာရှင်အပေါင်းတို့က မှတ်ချက်ပြုခဲ့ကြရသည်။

စွယ်စုံကျော်ထင် ကျမ်းပြီးနိဂုံးတွင် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘုရားဆုပန်သော ပထျာကို အထူးတွေ့ရပေသည်။

"အဟံ- ငါသည် အနေန ပုညေန- ဤ ဝေရာကရဏ်းကျမ်းကို ပြည့္စုံးစီရင်ရသော ကောင်းမှုကြောင့်။ အနာဂ တေ- နောင်သောအခါ၌၊ အသေသညာ ဏော- အကြွင်းမထင် သိမြင်နိုင်သော ပညာရှိသော၊ အတုလဂုဏဒ္ဓရော- သူ မတူနိုင် ကြီးခိုင်မြင့်မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆောင်သော၊ ဇိနဗ္ဗာဝေါ- ငါးမာရ် ပယ်ရှား ဘုရား၏အဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ- ဖြစ်၍၊ သဒေဝကံ- နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို၊ တာရေမိ- သံသရာနယ် မြစ်ပင်လယ်မှ ရုန်းသွယ်မဂ္ဂင် ဖောင်လင်းယာဉ်ဖြင့် ခေမင်္ကံ- ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ အမြန်ကယ်တင်ရပါလို၏" ဟု ပါရှိပါသည်။

ဦးပုညသို့ မေတ္တာစာ

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ပန်းတောင်းမြို့တွင် သီတင်းသုံးနေခိုက် စလေဦးပုညထံ မေတ္တာစာတစ်စောင် ပေးပို့ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က စလေဦးပုညမှာ စလေမြို့ ဒကွိဏာဝံသကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေသော ရှင်သာမဏေဖြစ်ပြီး ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်မှာ မုနိန္ဒာဘိဓဇ အမည်ဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြား

http://www.dhammadownload.com

နေသော မထေရ်တစ်ပါး ဖြစ်နေလေပြီ။ လေးထပ် ဆရာတော်က စလေဦးပုညအား "ညီတော်" ဟူ၍ ခေါ်ပြီးလျှင် ညီတော်၏ ပညာဂုဏ် သတင်းကို ကြားရကြောင်း၊ ညီတော်နှင့် မိတ်သင်္ဃာ ဖြစ်လိုကြောင်း၊ အခုအခါ နောင်တော်တွင် ပါဒရက်ရောဂါ ဖိစီးနှိပ်စက်နေသည်ဖြစ်၍ ဆေးကုစွမ်းရည် ထက်လှသော ညီတော်ထံတွင် ဆေးနည်းကောင်းများရှိလျှင် နောင်တော်အား ကြားသိစေလိုကြောင်း စသည်ဖြင့် မေတ္တာစာတစ်ပုဒ် ရေးပေးလိုက်လေသည်။ ထိုမေတ္တာစာသည် "ကျီးသဲလေးထပ် မေတ္တာစာ"တွင် ပါရှိသည်။

ပညာဂျင်တစ်ဦးထံ ပေးသည့် မေတ္တာစာဖြစ်၍လား မသိ၊ ထိုမေတ္တာစာသည် ရိုးရိုးမေတ္တာစာမဟုတ်ဘဲ ပါဠိစကားလုံးများကို အဓိကသုံးပြီး ရေးထားသည့် မေတ္တာစာ ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ လေးထပ်ဆရာတော်ကြီး ရေးသားထားခဲ့သော မေတ္တာစာပုဒ်ရေပေါင်း (၂၂) ပုဒ်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိပြဇာတ်ရေး၍ တိုင်းပြည်သို့ သတိပေး

အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့တို့သည် ၁၈၂၄ ခုနှစ်တွင် ကစ်ကြိမ်၊ ၁၈၅၂ ခုနှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မြန်မာနိုင်ငံကို မတရားစစ်ပြုခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမအကြိမ်တွင် ရခိုင်နှင့် တနင်္သာရီဒေသတို့ကို ဆုံးရှုံးလက်လွတ်ခဲ့ရသည်။ ဒုတိယအကြိမ်တွင် ပဲခူးနယ် (ပဲခူးတိုင်း) မှစ၍ မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရကာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ လက်အောက် ကျရောက်ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်သည် ဒုဋ္ဌဂါမဏိပြဇာတ်ကို ရေးသား၍ တိုင်းသူပြည်သားတို့ နိုးကြားအောင် ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

၎င်းပြဇာတ်မှာ သာသနာ၏ အန္တရာယ် ရန်ဆူးရန်ငြောင့်များဖြစ်သော ကျေးတစ်ဆယ့်ခြောက်ပြည်ထောင်တို့ကို တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်း သုတ်သင်ပြီး သာသနာတော် အဝွန့်ရှည် တည်တံ့ပြန့်ပွားရေးအတွက် ဆောင်ရွက်သွားသော သာသနာပြုမင်း ဒုဋ္ဌဂါမဏိအကြောင်း ရေးသားထားသည့် ပြဇာတ်ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်သည် ဒုဋ္ဌဂါမဏိပြဇာတ်ကိုရေး၍ တိုင်းပြည်အား အလေးအနက် သတိပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နောင်းလူတို့က ဒုဋ္ဌဂါမဏိပြဇာတ်ကို ရုပ်ဖုံရောင်စုံ ပန်းချီကားကြီးများ ရေးဆွဲ၍ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရွှေတောင်မြို့ ရွှေနတ်တောင် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ အနောက်ဘက် စောင်းတန်းတွင် ချိတ်ဆွဲ

http://www.dhammadownload.com

ထားခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း မပျက်မစီး အကောင်းပကတိအတိုင်း ရှိသေးသော ၎င်း ပန်းချီကားကြီးများကို ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်နိုင်ပါသေးသည်။

ဘုရင်က နေပြည်တော်သို့ ပင့်ပြီ

၁၈၅၂ ခုနှစ် ပုဂံမင်းလက်ထက်တွင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် အောက်မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ခုလုံး နယ်ချဲ့မိစ္ဆာတို့လက် ကျရောက်သွားကာ အပျော်အပါးတွင်သာ စိတ်ဝင်စားနေသော ပုဂံမင်းလည်း နန်းကျပြီး ၁၈၅၃ ခုနှစ်တွင် မင်းတုန်းမင်း နန်းတက်လာသည်။

မင်းတုန်းမင်းသည် ၁၈၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် မန္တလေး ရတနာပုံမြို့သစ် နန်းသစ်ကိုတည်၍ ရွှေ့ပြောင်းစံမြန်းခဲ့သည်။ သာသနာပြု မင်းကောင်းမင်းမြတ် ဖြစ်သော မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် ၁၂၃၃ (၁၈၇၁) ခုနှစ်တွင် ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို ပဋ္ဌမသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူသည်။ ဘုရားဟော ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ကို ကျောက်ပြား ၇၂၉ ချပ်ပေါ်တွင် ကျောက်ထွင်းကမ္ပည်းအက္ခရာတင်၍ မဟာလောကမာရဇိန် ကုသိုလ်တော်ဘုရားတွင် အုတ်ဂူဘုရား ၇၂၉ ခုအတွင်း၌ စိုက်ထားကိုးကွယ်သာသနာပြုခဲ့သည်။ အခြားသာသနာပြု ကုသိုလ်ကောင်းမှုများစွာကိုလည်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

သာသနာတော် ပြန့်ပွားစည်ပင် ထွန်းကားတည်တံ့အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် သုဓမ္မာဆရာတော်ကြီး ရှစ်ပါးကို သီးခြားရွေးချယ်တင်မြှောက် ကိုးကွယ်တော်မူသည်။ ထိုသုဓမ္မာ ဆရာတော်ကြီး ရှစ်ပါးတို့သည် ဘုရင်၏ သုဓမ္မာဇရပ်သို့ ကြွတော်မူကြပြီး စည်းဝေးတိုင်ပင်တော်မူကြကာ သာသနာ့ဝန်ကို ထမ်းဆောင်တော်မူကြသည်။ ထို့စဉ်က သာသနာပိုင် ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တ ဥယျောဓမ္မာဘိဓဇ သိရီပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု သက်ပန်းဆရာတော် ဘုရားကြီး ဖြစ်သည်။ ဘဒ္ဒန္တ အဂ္ဂမဟာလင်္ကာရ ကဝိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု သင်္ကာဆရာတော်ဘုရားကြီးကား သုဓမ္မာရှစ်ပါးတွင် တစ်ပါးအပါအဝင် ဆရာတော်ကြီးဖြစ်သည်။ တရားဟော အလွန်ကောင်းပြီး နယ်လှည့်၍ တရားဟောနေသော နိုင်ငံကျော် ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ၎င်း သင်္ကာဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေတောင်မြို့ ကျီးသဲတွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ကြီးထံသို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး သတင်းကြီးလှသော ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော် အမှန်တကယ် ပညာ

http://www.dhammadownload.com

ကြီးမားမှုရှိ မရှိ သိရအောင် ပညာစမ်းမေးခွန်း ပုစ္ဆာပေါင်းများစွာကို မရပ်မနား တရစပ် မေးတော်မူသည်။ ၁၁၇၇ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သော သင်္ကာဆရာတော် သည် ၁၁၇၉ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သော ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ထက် သက် တော်နှစ်နှစ် ပိုကြီးသည်။ ၁၁၇၆ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သော မင်းတုန်းမင်းက ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ထက် သုံးနှစ်ပိုကြီးသည်။

ထိုသို့ သင်္ကာဆရာတော် မေးသမျှ မေးခွန်းပေါင်းများစွာကို ကျီးသဲ လေး ထပ် ဆရာတော်ကလည်း အကိုးအထောက် ဥပမာ ဥပမေယျပေါင်း များစွာဖြင့် အသေးစိတ် ဖြေတော်မူသည်။ အမေးပုစ္ဆာ တစ်ခုကို အဖြေပေါင်းများစွာ (၀၊ ပေါင်း များစွာ) ဖြင့် ဖြေတော်မူခဲ့သည်ဟု ပုရပိုက်မှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရသည်။

ထိုသို့ ပညာစမ်းမေးခွန်းပေါင်းများစွာကို မေးတော်မူပြီး ပြန်လည်ဖြေကြား သော အဖြေများကို အားရကျေနပ်တော်မူသော သင်္ကာဆရာတော်ဘုရားကြီးက– "ဒါကြောင့်လဲ ကျီးသဲလေးထပ် ကျီးသဲလေးထပ်နဲ့ နိုင်ငံကျော်တာ၊ ကျော် ထိုက်ပါပေတယ်။ ကျော်ထိုက်ပါပေတယ်။ အင်း– တောကင်းမို့လို့သာပေါ့။ မြို့ ကင်းသာဆို ဒါထက် အဆိပ်ပိုပြင်းမှာ သေချာတယ်" ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ကျီး သဲ လေးထပ် ဆရာတော်၏ ငယ်မည်မှာ မောင်ကင်းဖြစ်သောကြောင့် ထိုကဲ့သို့ မိန့်ကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ကလည်း ပြန်လည် လျှောက်ထား သည်။

"မှန်လှပါ။ မြို့ကင်းထက် တောကင်းက အဆိပ်ပိုပြင်းပါတယ် ဘုရား"

"နိုင်ငံကျော် သတင်းကြီးသမျှ ဉာဏ်ပညာတော်ကလဲ ကြီးရင့်လှပါပေ စတယ်။ ကြီးရင့်လှပါပေတယ်။ အရှင်ဘုရားလို စွယ်စုံပညာရှင်ကို သာသနာ့ ဒါယကာ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် နေပြည်တော်သို့ ကြွရောက်ကာ သာသနာပြုတော်မူပါရန် လျှောက်ထားတောင်း ပန်လိုက်ပါတယ်" ဟု သင်္ကာဆရာတော်က မိန့်တော်မူသည်။

ထိုအခါ ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်က–

"အရှင်ဘုရားတို့လို စွယ်စုံပညာရှိ အကျော်အမော်တွေ၊ နေပြည်တော်မှာ မြောက်မြားစွာ ရှိပါတယ် ဘုရား။ အဲဒီ အကျော်အမော် ဆရာတော်ကြီး များနဲ့ သာသနာပြုရန် လုံလောက်ပါပြီ ဘုရား၊ ကုလားဖြူ လက်အောက် မှာ ကျရောက်နေတဲ့ အောက်မြန်မာပြည်က မြန်မာတိုင်းရင်းသားများ ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုတွေ ကွယ်ပျောက်ပြီး မိစ္ဆာဝါဒီတွေ

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်ကုန်မှာစိုးတဲ့အတွက် တောသူတောင်သား တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ တောဟင်း တောထမင်းကိုသာစားပြီး သာသနာ ပြုလိုပါတယ် ဘုရား။ ရှင်ဘုရင်နဲ့တကွ မှူးမတ် သေနာပတိတွေရဲ့ ဆွမ်းကောင်းဟင်းကောင်းများကို ဆရာတော်တို့သာ ဘုဉ်းပေးပြီး သာသနာပြုတော်မူပါ ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား ပြန်ကြားလိုက်တော်မူသည်။

ကျေးလက်သာသနာပြုမဟာခရီး

ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သင်္ကာဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားလိုက်သည့်အတိုင်း အင်္ဂလိပ်ပိုင်နက်အတွင်းရှိ မြို့ရွာများတွင်သာ အသက်ထက်ဆုံး လှည့်လည်သီတင်းသုံးနေထိုင်ကာ ကျေးလက်သာသနာပြုမဟာခရီးရှည်ကြီးကို အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲသွားကြောင်း အောက်ပါ အထောက်အထားများက သက်သေပြနေပေသည်။

လေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော ကျောင်းတိုက်များနှင့် မြို့ရွာများမှာ (၁) သစ်နီတောကျောင်းတိုက်၊ ကျီးသဲ၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်။ (၂) မင်းတဲကျောင်းတိုက်၊ ရွှေတောင်မြို့။ (၃) ကျီးသဲလေးထပ်ကျောင်းတိုက်၊ ကျီးသဲ ရွှေတောင်မြို့နယ်။ (၄) ဂိုဏ်းအုပ်ကျောင်းတိုက်၊ ရွှေတောင်မြို့။ (၅) ဖြောက်ဆိပ်ရွာကျောင်းတိုက်၊ ရွှေတောင်မြို့။ (၆) ကျောင်းသစ်ကျောင်းတိုက်၊ ပန်းတောင်းမြို့။ (၇) မြို့မကျောင်းတိုက်၊ အင်္ဂပူမြို့။ (၈) ကျီးသဲကျောင်းတိုက် (မြစ်ကွေ့ကျောင်း) ဟသ်ာတမြို့။ (၉) ကျီးသဲလေးထပ်ကျောင်းတိုက်၊ ပုသိမ်မြို့။ (၁၀) မင်္ဂလာဘုံကျောင်းတိုက်၊ မော်လမြိုင်မြို့။ (၁၁) ကျီးသဲလေးထပ်ဗိုလ်ရုံကျောင်းတိုက်၊ ရွှေတောင်မြို့တို့ ဖြစ်သည်။

ရွှေတောင်မြို့နယ် ကျီးသဲမှ ကျီးသဲလေးထပ် ကျောင်းတိုက်မှာ ပုဂံမင်းလက်ထက် ရွှေတောင်မြို့၊ ပန်းတောင်းမြို့နှင့် ဟံသာဝတီ ရန်ကုန်မြို့များကို အုပ်ချုပ်၍ မြို့ဝန်လုပ်ရသော သတိုးမင်းကြီး မဟာမင်းလှမင်းခေါင်ကျော်ထင်နောရထာဘွဲ့ခံ သတိုးဝန်ကြီး ဦးမှူ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည့် ကျီးသဲ၊ ရွှေမြင်တင် ဘုရားအနီး ကုန်းမြေပေါ်မှ လေးထပ်ကျောင်းတိုက်ကြီး ဖြစ်သည်။ ၎င်း သတိုးဝန်ကြီး ဦးမှူသည် ၁၈၅၂ ခုနှစ် ပုဂံမင်းလက်ထက် အင်္ဂလိပ်–မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲ၊ ရန်ကုန် ရွှေတိဂုံဘုရားကုန်းမြေတိုက်ပွဲ၊ သိမ်ဖြူတိုက်ပွဲ၊ ကြည့်မြင် တိုင်တိုက်ပွဲအပြီး ကမာရွတ်တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့ရသည်။

မော်လမြိုင်မြို့ မင်္ဂလာဘုံကျော် ကျောင်းတိုက်မှာ မော်လမြိုင်သူဌေး ဦး

http://www.dhammadownload.com

ကျင်ဉ၊ သူဌေးကတော် ဒေါ်ရွှေပွင့်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည့် တိုက်ကျောင်းကြီး ဖြစ်သည်။

၁၈၇၈ ခုနှစ်တွင် မင်းတုန်းမင်း နတ်ရွာစံ၍ သားတော် သီပေါမင်း ထီးနန်းဆက်ခံရလေသည်။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၃ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၁၈၈၂ တွင် သီပေါမင်းက ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ကြီးအား ဘဒ္ဒန္တ မုနိန္ဒ မုနိန္ဒာဘိဓဇ သိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှင့် ဘဒ္ဒန္တ မုနိန္ဒာဘိဓဇ ပဏ္ဍိတဓဇ မုနိန္ဒဃောသ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှစ်ခုတို့ကို ဆက်ကပ် လှူဒါန်းတော်မူသည်။

ရွှေတောင်မြို့ရှိ ကျီးသဲလေးထပ် ဗိုလ်ရုံကျောင်းတိုက်မှာ ရွှေတောင်မြို့တွင် ရုံးစိုက်သော အင်္ဂလိပ်အရေးပိုင်က ကျီးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ကြီးကို အထူး ကြည်ညိုသဖြင့် သူနေသည့် ဗိုလ်ရုံအဆောက်အအုံကြီးကို ကျောင်းအဖြစ် လှူဒါန်း ခဲ့သော ကျောင်းတိုက်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ဦး ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ သက်ဝင် ယုံကြည်လာမှု၊ အစောပိုင်း အထောက်အထားတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ယင်း ဗိုလ်ရုံကျောင်းတိုက်တွင် လေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သီတင်းသုံး နေတော်မူ၍ စာပေကျမ်းဂန်များ ရေးသားခြင်း၊ စာသင်သား သံဃာတို့အား စာဝါ များပို့ချပေးခြင်း၊ တရားဟောခြင်းနှင့် တရားဘာဝနာများ အားထုတ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ရွှေတောင်မြို့တောင်ဘက် နှစ်မိုင်ကွာ ဝါးလယ်ရွာမှ ငါးနှစ်သားအရွယ် ကျောင်းသားငယ်မောင်လွန်းသည် လေးထပ်ဆရာတော် ကြီး၏ အချစ်ဆုံး၊ ပညာဉာဏ်အထက်မြက်ဆုံး တပည့်ကျောင်းသား ဖြစ်လာ သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးသွားလေရာ မောင်လွန်းကို ခေါ်သွားတတ် သည်။ ရွှေတောင်မြို့တောင်ဘက် လေးမိုင်ကွာ ရွှေနတ်တောင်ဘုရားသို့ သွား ရောက် ဖူးမြော်တိုင်း မောင်လွန်းကို ခေါ်သွားသည်။

မောင်လွန်း ၁၂ နှစ်သားအရွယ်၌ လေးထပ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည် မန္တလေးရတနာပုံ နေပြည်တော် အလှူတစ်ခုသို့ ခေတ္တကြွရောက်ရာ မောင်လွန်း ကို ခေါ်သွားခဲ့သည်။ ၁၈၈၅ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့ သီပေါဘုရင်၊ မိဖုရားနှင့် နောက်ပါများအား အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့တို့က လက်ရဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင် သွားသော ပါတော်မူမြင်ကွင်းကို မောင်လွန်းသည် မြတောင်ကျောင်းတိုက်ရှေ့တွင် အတူတကွ ဝိုင်းကြည့်နေသူ ကိုရင်များ၊ ဦးပဉ္စင်းများအကြားမှ ရင်နာစွာနှင့် မြင် လိုက်ရသည်။ နောင်သောအခါ ၎င်းမောင်လွန်းသည် ပညာရှိ ကဝိတစ်ဆူ ကဗျာ ပါရဂူ (အမျိုးသားကျောင်း ပါမောက္ခ) သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းဟူ၍ ထင်ပေါ်

http://www.dhammadownload.com

ကျော်ကြားလာခဲ့သည့် မျိုးချစ်ဇာတိမာန် စာဆိုကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ကျေးဇူးကြီးမားလှသော ကျိုးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကျေးလက်တောရွာ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများနှင့် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာ့အကျိုးသယ်ပိုးထမ်းရွက်ရင်း လျှောက်လှမ်းခဲ့သော ကျေးလက်သာသနာပြု မဟာခရီးရှည်ကြီးကို ဤတွင် အဆုံးသတ်ကာ ၁၂၅၆ ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လကွယ် (၂၇-၁၀-၁၈၉၄) စနေနေ့ညနေ လေးနာရီအချိန်တွင် ရွှေတောင်မြို့ ကျိုးသဲလေးထပ် ဗိုလ်ရုံကျောင်းတိုက်၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

အလေးထားတွေးစရာ သင်ခန်းစာ

အထက်ပါကဲ့သို့ ကျိုးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပြန်လည်လျှောက်ထားလိုက်သည့် လျှောက်ထားချက်များသည် သင်္ဃာဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရင်ထဲသို့ စူးဝင်ပြီး အသည်းနှလုံးကို ကိုင်လှုပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားဟန်တူသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအခေါက် အောက်ပြည်အောက်ရွာမှ မန္တလေးရတနာပုံနေပြည်တော်သို့ သင်္ဃာဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြန်ကြွသွားပြီးနောက် မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး သီးခြားရွေးကောက် တင်မြှောက်ထားသည့် ရှစ်ပါးအဖွဲ့ဝင်၊ သုဓမ္မာဆရာတော်ကြီးအဖြစ်မှ နုတ်ထွက်လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်း သင်္ဃာဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နေရာတွင် 'ပညာသာမိသိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု' တံဆိပ်နာမည်တော် ရှိတော်မူသော 'ဝဇိရာ ရာမဆရာတော်ဘုရားကြီး' အား အစားထိုး ရွေးချယ်တင်မြှောက်လိုက်ရကြောင်း 'သင်္ဃာစကားပုံပေါင်းချုပ် ဟံသာဝတီ' မူတွင် ဖော်ပြထားသည်။

၎င်း ဟံသာဝတီမူ၊ 'သင်္ဃာစကားပုံပေါင်းချုပ်စာအုပ်' တွင် ဖော်ပြထားသည့် 'မော်လမြိုင်မြို့ ကျိုက်သလ္လာဘုရား စေတီတော်ကြီးအတွင်း၌ စိုက်ထူထားသော သင်္ဃာဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကျောက်စာ' ၌လည်း အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

သာသနာ့ဒါယကာ ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားသော သင်္ဃာချောင်းအနီးမှ 'သင်္ဃာကျောင်းတိုက်ကြီး' နှင့် စိန်တုံးမိဖုရား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော 'ဝဇိရာ ရာမကျောင်းတိုက်ကြီး' တို့ကိုလည်း စွန့်လွှတ်ရစ်ခဲ့သည်။

"မနှစ်သက်အပ်သော ဝိဟာရဂါမန္တ 'သင်္ဃာရာမ' 'ဝဇိရာရာမ' တိုက်ကြီးနှစ်တိုက်ကို မပိုက်မသိမ်း ရှောင်တိမ်းစွန့်လွှတ် တရားဓမ္မဝတ် မရှုတ်စေဗျာ

http://www.dhammadownload.com

ခမ်းဝါ တောကျောင်း ခိုပုန်းအောင်းလျက် အလောင်းမြတ်ကျော် သူတော်တို့နည်း နိဿရည်းကို ငါလည်းတစ်မူ ကျင့်အံ့ဟူ၍' ဟု ဆိုသည်။

ထို့နောက် 'ဝဇီရာရာမ ကျောင်းတိုက်ကြီးကို တပည့်ရင်းချာ ပရိယတ္တိ အရာ လိမ္မာတတ်ပွန်၊ စွယ်ချုန်ဥန္နတ ပေါက်လှရွယ်လူး နွယ်ညွှန့်မြူးသော၊ ပညာသာမိ သိရီသဒ္ဓမ္မဇဂ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရုတံဆိပ် နာမံခံတော်မူသော ဝဇီရာ ရာမဆရာတော်အား လွှဲအပ်ဆောင်နှင်းခဲ့သည်။

သင်္ဃာရာမ ကျောင်းတိုက်ကြီးကိုကား ပရိယတ္တိ ဝိသာရဒ သတ္တိမန္တ ဝံသာနုရက္ခိတ သဲသနောပကာရဖြစ်သော တပည့်ရင်းချာ ဓမ္မာစာရိန္ဒာဘိသိရိဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမည် ရှိတော်မူသော ဆရာတော်ကို လွှဲအပ်ဆောင်နှင်းခဲ့သည်။

ထို့နောက် နေပြည်တော်မှ ခွာခဲ့သည်။ တောရပ်ဒေသများစွာတို့သို့ လှည့်လည်သီတင်းသုံးနေတော်မူခဲ့သည်။ ရောက်လေရာဒေသတို့တွင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကောင်း တရားမြတ်တို့ကို မပြတ်ဟောပြောနေတော်မူခဲ့သည်။ စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို ပြုစုရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့သည်။ စစ်ကိုင်း၊ သုံးဆယ်၊ ကွမ်းခြံကုန်း၊ ပန်းတနော်၊ ဟသ်ာတ၊ တောင်ငူ၊ ပုသိမ် အစရှိသော မြို့ရွာပေါင်းများစွာတို့သို့ လှည့်လည်သီတင်းသုံး နေတော်မူခဲ့သည်။

၁၈၇၈ ခုနှစ်တွင် သာသနာ့ဒါယကာ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံပြီး သားတော် သီပေါမင်း နန်းတက်လာသည်။ ထို့နောက် သီပေါမင်းက သင်္ဃာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို နေပြည်တော်သို့ ပြန်လည်ကြွမြန်းပြီး ထာဝရသီတင်းသုံးနေတော်မူရန် ပင့်လျှောက်သော်လည်း ခေတ္တခဏ နှစ်လခန့်သာ နေတော်မူပြီး တောင်ငူမြို့ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် အိန္ဒိယပြည် ဗုဒ္ဓဂါယာသို့ ဘုရားဖူးကြွတော်မူသည်။ ထိုမှအပြန် မော်လမြိုင်သို့ ၁၂၄၇ ခုနှစ် နတ်တော်လဆန်း ငါးရက်နေ့တွင် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ကြွရောက်တော်မူသည်။ ၁၂၄၈ ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့၊ သက်တော် ၇၂ နှစ် ဝါတော် ၅၂ တွင် မော်လမြိုင်မြို့ မန်ကျည်းတော ကျောင်းတိုက်၌ပင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူသည်။

သင်္ဃာဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အထက်၌ ဖော်ပြပါရှိသည့်အတိုင်း ကျီးသဲ လေးထပ်ဆရာတော်နှင့် တွေ့ဆုံပြီးသည့်အချိန်ကစ၍ သက်ဆုံးတိုင်ထိ နေပြည်တော်မှခွာပြီး ကျေးလက်တောရွာများနှင့် အောက်ပြည်အောက်ရွာ မြို့ပြတို့တွင်သာ လှည့်လည် သီတင်းသုံးကာ ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးထမ်းဆောင်သွားတော်မူခဲ့သည်။

http://www.dhammadownload.com

ထို့ကြောင့် ကျီသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက သင်္ဂာဆရာတော် ဘုရားကြီးအား ပြန်လည်လျှောက်ထားလိုက်သော လျှောက်ထားချက်များသည် သင်္ဂာဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ရင်ထဲသို့ စူးဝင်ပြီး အသည်းနှလုံးကို ကိုင်လှုပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပုံရကာ သင်္ဂာဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဘဝအချို့ အကွေ့ကြီး တစ်ခုနှင့် မြင့်မြတ်ထူးခြားလှသော အပြောင်းအလဲကြီး တစ်ခုကို ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်စေခဲ့ခြင်းအား လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရသဖြင့် သုံးကြိမ် သာဓုခေါ်ဆိုမှုဖြင့် ဦးညွတ် မှတ်တမ်းတင်လိုက်ရပေသည်။

ဦးစိုးနိုင်(ကျီးသဲညွန့်နိုင်)

(ဤစာမူကို စာရေးသူ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ကူးယူဖော်ပြခွင့်မပြုပါ။)

ကျမ်းကိုးစာရင်း –

၁။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ ဇီနတ္ထပကာသနီ
၂။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ စွယ်စုံကျော်ထင်
၃။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ ကျီးသဲမေတ္တာစာ
၄။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ မဟာဝင်ဝတ္ထု
၅။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ ဒုဋ္ဌ ဂါမဏိပြဇာတ်
၆။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ မဟာသရပျို့ (ပေမူ)
၇။ ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်၏ ပုရာဏ်ကျမ်းနှင့် ဓမ္မဂန်ဖတ်စာ
၈။ ရဟန်းသား၏ ရွှေနတ်တောင်စေတီတော် သမိုင်းသစ်
၉။ ညိုမြ၏ ကုန်းဘောင်ရာပုံတော်
၁၀။ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ လေးချိုးပေါင်းချုပ်
၁၁။ သင်္ဂာဆရာတော်၏ သင်္ဂာ စကားပုံပေါင်းချုပ်စာအုပ်
၁၂။ ကျီးသဲလေးထပ် ပြတိုက်အတွင်းရှိ လက်ရေးပုရပိုက်၊ ပေမူနှင့် ပန်းချီကားများ

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

(ကြည်းကုန်ယမ်းတိုက်ကမ္ဘာ့ ဒုတိယစစ်ပွဲ)
ယမ်းတိုမှယမ်းငှိုးမှုံးသို့ ဝိုးဝင်စေ ဒုန်းဒုန်းယမ်းငှိုးမှုံးသို့ ဝိုးဝင်စေ
ဂုဏ်ဝိတ် ၆၂ကဏ္ဍဓိဂ ယမ်းပါဒိုးဝေဒနာ
ဖုံးဖုံးငယ်ငယ်ထိခိုက်ခဲ့ ဖုန်းကြဲးပါးငယ်ဆေးကုသခဲ့ရသည်။

http://www.dhammadownload.com

အာဘိဓာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ပထမဝိုင်း	
ပဏာမ	၁
ဂေါတမဘုရားလောင်း ဆုပန်ခန်း	၂
သေတကေတု နတ်သားဘဝ	၆
ကြည့်ခြင်းကြီးငါးပါးကို ကြည့်တော်မူခြင်း	၇
ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူခြင်း	၈
ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်တော်မူခြင်း	၁၁
ဖွားဖက်တော် ခုနစ်ပါး	၁၃
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပထမအကြိမ် ရှိခိုးခြင်း	၁၄
ပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့ လက္ခဏာဖတ်ကြခြင်း	၁၇
သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ အမည်မှည့်ခြင်း	၁၈
မယ်တော်မဟာမာယာ နတ်ရွာစံခြင်း	၁၈
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ဒုတိယအကြိမ် ရှိခိုးခြင်း	၁၉
ရွှေနန်းပြဿဒ် သုံးဆောင်	၂၂
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား လေးအတတ်ကိုပြခြင်း	၂၃
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား အတတ်ပညာ ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကိုပြခြင်း	၂၆
ဆွေတော်မျိုးတော်အဆက်ကိုပြခြင်း	၂၇
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား နိမိတ်ကြီး လေးပါး မြင်ခြင်း	၂၈
သားတော်ရာဟုလာ ဖွားမြင်ခြင်း	၃၀
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်တော်မူခြင်း	၃၂
ခဲတော်ဈာပနကိစ္စတို့ တည်ခြင်း	၃၄
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ရဟန်းပြုတော်မူခြင်း	၃၄
ဝတ်လဲတော် ဒုဿစေတီ တည်ခြင်း	၃၅
ပဉ္စဝဂ္ဂီ ၅ ဦးနှင့်တွေ့ခြင်း	၃၇
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်း	၃၇
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း	၄၁
ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါး	၄၇

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရား သတ္တသတ္တာဟာ စံနေတော်မူခြင်း ၅၁
သဟမွတိပြဟ္မာမင်း တရားဟောရန် တောင်းပန်ခြင်း ၆၁
ဥပကနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း ၆၂
ဓမ္မစက္ကာတရား ဟောတော်မူခြင်း ၆၆
သာတာဂိရိနတ်နှင့် ဟေမဝတနတ်တို့အကြောင်း ၆၈
ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးတို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြခြင်း ၇၉
ရှင်နာဠကထေရ် မောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း ၈၀

ဒုတိယဒိုင်း

ယသသူဋ္ဌေးသား ရဟန်းပြုခြင်း ၈၇
ယသသူငယ်ချင်း သူဋ္ဌေးသား လေးဦး ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၉၂
ယသသူငယ်ချင်း သူဋ္ဌေးသား ငါးဆယ် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၉၂
ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိညီနောင် သုံးကျိပ်တို့ ရဟန်းပြုခြင်း ၉၃
ဥရုဝေဠကဿပစသော ရသေ့ညီနောင်တို့ ရဟန်းပြုခြင်း ၉၆
ဗိမ္ဗိသာရမင်း သောတာပန်တည်ခြင်း ၁၀၆
သြဝါဒပါတိမောက် ပြတော်မူခြင်း ၁၁၇
ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်
ရှင်မဟာယသ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ၊ ဥရုဝေလကဿပတို့၏
ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း ၁၂၃
ရှင်သာရိပုတ္တြာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း ၁၂၈
ကိုးကြိမ် ဘုရားအပင့်ခိုင်းခြင်း ၁၃၇
ဆယ်ကြိမ်မြောက် ဘုရားအပင့်ခိုင်းခြင်း ၁၃၈
မြတ်စွာဘုရား ကပိလဝတ်သို့ ကြွတော်မူခြင်း ၁၄၁
ဝေဿန္တရာဇာတ် ဟောတော်မူခြင်း ၁၄၄
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း ၁၄၆
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး သကဒါဂါမ်ဖြစ်ခြင်း ၁၄၆
ယသောဓရာတိုက်ခန်း ကြွမြန်းတော်မူခြင်း ၁၄၇
စန္ဒကိန္နရီဇာတ် ဟောတော်မူခြင်း ၁၄၇
နန္ဒမင်းသား ရဟန်းပြုခြင်း ၁၄၉
ညီတော်မင်းနန် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၁၅၁

http://www.dhammadownload.com

မာတိကာ ၅၃

သားတော်ရာဟုလာ ရှင်ပြုခြင်း ၁၅၃
သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး အနာဂါမ်တည်ခြင်း ၁၅၅
မြတ်စွာဘုရား ဝါဆိုစဉ်ကို အကျဉ်းပြခြင်း ၁၅၅
ဝါဆိုစဉ်လက်ာ ၁၅၈

ဒေသိယဝိုင်း

သာကီဝင်မင်း ခြောက်ယောက်နှင့် ဥပါလိတို့ ရဟန်းပြုကြခြင်း ၁၆၁
ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၁၆၉
ရှင်ဘဒ္ဒိယ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၁၇၆
ရှင်အာနန္ဒာ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၁၇၈
ရှင်အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားအား အမြဲလုပ်ကျွေးခြင်း ၁၈၅
ရှင်အာနန္ဒာပယ်သော ဆု လေးပါး ၁၈၈
ရှင်အာနန္ဒာယူသော ဆု လေးပါး ၁၈၈
ဒေဝဒတ် ငါးတန် ဘွဲ့ထူးခံ ထူးချွန်အာနန္ဒာ ၁၉၁
ရှင်ဥပါလိ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၁၉၁
ရှင်မဟာကဿပ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၀၂
ရှင်ရာဟုလာ၊ ရှင်ရဋ္ဌပါလတို့၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၂၆

စတုဋ္ဌဝိုင်း

ရှင်ပိဏ္ဍောလမထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၄၆
ရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၄၇
ရှင်မဟာကစ္စည်းဟော ပါဠိတော်များ ၂၅၄
ရှင်မဟာပန်၊ ရှင်စူဠပန်တို့၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၅၄
ရှင်သောဏ မထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၇၄
ရှင်ဥပသေနထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၈၄
ရှင်စုန္ဒထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၈၈
စိတ္တသူကြွယ်၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၂၉၁
ဇောတိကသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၀၁
ဧဠိလသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၁၄
ဧဠိလသူဌေး ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၃၁၉
ဇောတိကသူဌေး ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၃၂၄

http://www.dhammadownload.com

၅.၄ မာတိကာ

ကာကဝလ္လိယသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၂၅

ပဉ္စမပိုင်း

မိထွေးတော်ဂေါတမီ ရဟန်းပြုခြင်း ၃၃၁

ခမည်းတော်သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး ရဟန္တာဖြစ်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း ၃၄၁

မိထွေးတော်ဂေါတမီ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၃၄၆

မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၄၆

သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်မြင်တော်မူခြင်း ၃၅၀

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနှင့် ခေမာမိဖုရားတို့အကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၅၇

ခေမာမိဖုရား ဘိက္ခုနီဝတ်၍ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း ၃၆၅

ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၆၇

ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၇၂

နန္ဒမာတာ ဥတ္တရာထေရီ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၇၃

ဧနပဒ ကလျာဏီထေရီ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၈၈

ယသောဓရာ မိဖုရား၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၃၉၇

ဆဋ္ဌမပိုင်း

ရှင်ပိဏ္ဍောလမထေရ် တန်ခိုးပြခြင်း ၄၀၃

အနာထပိဏ်သူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၄၁၀

အနာထပိဏ်သူဌေး သောတာပန်တည်ခြင်း ၄၁၃

မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူခြင်း ၄၂၀

တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူခြင်း ၄၃၁

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ၏ အကြောင်းကို ပြခြင်း ၄၄၁

နကုလပိတာ နကုလမာတာတို့အကြောင်း ၄၅၈

ဗောဓိမင်းသား၏ အကြောင်းကိုပြခြင်း ၄၆၀

သတ္တမပိုင်း

ဃောသကသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း ၄၆၉

သာမာဝတီ မိဖုရားအကြောင်းကို ပြခြင်း ၄၇၈

မာဂဏ္ဍိမိဖုရား၏ ရှေးအကြောင်း ၄၈၄

မြတ်စွာဘုရား ပါလိလေယျကတောသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူခြင်း ၄၉၄

http://www.dhammadownload.com

မာတိကာ ၄၅

နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းကို ချုပ်တော်မူခြင်း ၅၀၇
ဗကဗြဟ္မာကို ချုပ်တော်မူခြင်း ၅၁၂
မြတ်စွာဘုရား ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်း၌ ဝါကပ်တော်မူခြင်း ၅၁၈
မြတ်စွာဘုရား ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ ဝါကပ်တော်မူခြင်း ၅၂၂
အင်္ဂုလိမာလကို ဆုံးမတော်မူခြင်း ၅၃၆
အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော် ၅၄၅

အဋ္ဌမပိုင်း

မြတ်စွာဘုရား အာဠဝကဘီလူးကို ချုပ်တော်မူခြင်း ၅၄၉
အမြတ်ဆုံးတရား ၄ ပါး ၅၆၂
ဝဠုဆင်းရဲတို့မှ လွတ်မြောက်ရာအကြောင်း ၄ မျိုး ၅၆၂
ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ကောင်းစားရာ အကျင့် ၄ မျိုး ၅၆၃
ဒေဝဒတ် သံဃာတော်ကို သင်းခွဲခြင်း ၅၇၀
အဇာတသတ်အား ဖြားယောင်းပုံ ၅၇၂
ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို သတ်စေခြင်း ၅၇၆
အဇာတသတ် ဘုရားဖြစ်ခြင်း ၅၇၉
ဒေဝဒတ် ဘုရားရှင်ကို သေကြောင်းကြံစည်ခြင်း ၅၈၄
လူတို့လှူသော သင်္ကန်းကို စတင်ခွင့်ပြုခြင်း ၆၁၆
အပရိဟာနိယတရား ခုနစ်ပါး ၆၂၁
အပရိဟာနိယသုတ်တော်ပါဠိအနက် ၆၂၄
သီလ၊ မရှိ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်၏အပြစ် ငါးပါး ၆၂၈
သီလစောင့်ထိန်းသူ၏ အကျိုး ငါးပါး ၆၂၉
နတ်တို့အား အမျှပေးဝေသင့်ကြောင်း ၆၃၁

နဝမပိုင်း

ဝေဠုဝန်ရွာ၌ ဝါကပ်တော်မူခြင်း ၆၃၅
ရှင်သာရိပုတ္တရာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူခြင်း ၆၃၈
ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဓာတ်တော်ကို စေတီတည်ခြင်း ၆၄၇
ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်းအကြောင်း ၆၄၈
ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ဓာတ်တော်ကို စေတီတည်ထားခြင်း ၆၅၁

http://www.dhammadownload.com

မာရ်နတ် ဘုရားထံကပ်၍ အာယုသခါရ လွတ်တော်မူရန် တောင်းပန်ခြင်း ၆၅၁
ရှေးဘုရားတို့ ထုံးတမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူခြင်း ၆၅၄
မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူခြင်း ၆၆၀
ရှင်ဥပဝါဏ ထေရပ္ပတ္တိ ၆၇၄
စေတီတည်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၄ ပါး ၆၇၇
စကြဝတေးမင်း၏ အုံဖွယ် ၄ ပါး ၆၈၁
နောက်ဆုံးသာဝက ၆၈၃
ဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးဩဝါဒ ၆၈၈
တေဇောဓာတ်လောင်ကျွမ်းခြင်း ၇၀၁
ဒေါဏပုဏ္ဏား ဓာတ်တော်ဝေပုံ ၇၀၆

ဒုဆမဓိုင်း

ပထမသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ၇၁၁
သက္ကရာဇ်ဖြို့ခြင်း ၇၂၂
ဓာတ်တော်အားလုံးကို စုရုံး၍ စေတီတည်ခြင်း ၇၂၃
ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ၇၂၆
ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်အကြောင်း ၇၃၂
ဇာနက္ကပုဏ္ဏားအကြောင်းကို ပြခြင်း ၇၃၉
ဓမ္မာသောကမင်းသား ၇၄၅
ချစ်ခင်ကြည်ညိုကြောင်း တရား ၂ ပါး ၇၅၃
မဟာစေတီနှင့် ရှင်ဥပဂုတ် ၇၆၁
ရှင်ဥပဂုတ် မာရ်နတ်ကို ဆုံးမတော်မူခြင်း ၇၆၃
သာသနာ့အမွေခံထိုက်သူ ၇၇၂
တတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ၈၇၆
ကထာဝတ္ထုပါဠိတော် ၈၈၃
နိဂုံးကိုပြခြင်း ၈၈၅

မာတိကာပြီး၏။

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း

ပထမပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမ

အနန္တ ကပ္ပသဉ္ဆိတ–ပါရမီဟိ ဇိနဇ္ဇဝံ။
ပတ္တာ တာရေသိ ဒမ္မကံ၊ သော ပါတု သာသနေ စိရံ။

ယော ဇိနော၊ အကြင် ငါးမာရ်အောင်လတ် သုံးလှူနတ်သည်။ အနန္တ ကပ္ပ သဉ္ဆိတ ပါရမီဟိ၊ ထောင်သောင်းသိန်းနေ အကဒေတို့ဖြင့် တွက်ရေမသိ ဆုံးမရှိ သော ကပ်ကမ္ဘာ ကာလပတ်လုံး ဖြည့်ကျုံး ဆည်းပူးတော်မူအပ်သော ဆယ်ပါး သုံးလီ ပါရမီတော်တို့ကြောင့်။ ဇိနဇ္ဇဝံ၊ ငါးမာရ်ပယ်ရှား ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်တော်မူ၍။ ဒမ္မကံ၊ ဆုံးမထိုက်ရာ သတ္တဝါကို။ တာရေသိ၊ မင်္ဂလိအမြှောက် ထိုက်သင့်ရာရာ တိုက်ကျွေးကာဖြင့် သဲသရာယာဉ်ဘောင် ဝဲလယ်ကောင်မှ ထုတ် ဆောင်ကယ်ငင် တင်တော်မူလေပြီ။

သော ဇိနော၊ ထိုငါးမာရ်အောင်ပြီး သုံးလှူထီးသည်။ သာသနေ၊ ဆုံးမ ဟောကြား ဘုရားဩဝါ သာသနာတော်၌။ ဝါ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိမြဲမြံ ဂန္ထဓုရ ဝိပဿနဟု လမ်းမနှစ်ဖြာ သာသနာတော်၌။ စိရံ၊ အာယုဝဏ္ဏ သုခပဋိဘာန်

http://www.dhammadownload.com

မြဲမြံရည်စွာ။ ဌိတတ္တာယ၊ တည်စေခြင်းငှာ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပါတု၊ တွင်း,ပ နှစ်တန် ရန်မာရ်ခွာရဲ့ အမြဲစောင်မတော် မူပါစေသတည်း။

ပဋိညာဉ်

ဤဂါထာဖြင့် ဂန္ဆာရမ္ဘ သုံးပါးတို့တွင် အာသီသပုဗ္ဗက ဂန္ဆာရမ္ဘကို ပြု၍ ဆရာကြီး 'ဦးရန်ကင်း' အမည်ရှိသော ဥပါသကာသည် မြတ်စွာဘုရား သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကို ဆုပန်တော်မူသည်မှစ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော် အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူသည့်တိုင်အောင် ဝေနေယျတို့အကျိုးကို ဆောင်တော်မူလျက် လေးဆယ့်ငါးဝါ တည်တော်မူသောအစဉ်ကို အစိအလျဉ်မှန်ကန်စွာ ကျမ်းဂန်လာ အတိုင်း မှတ်သိလိုပါသည့်အကြောင်းနှင့် တောင်းပန်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓဝင် ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ၊ အပဒါန်ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ၊ ဒီဃနိကာယ်, မဇ္ဈိမနိကာယ်, အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဝင် ဖြစ်သော ဝိနည်းပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ၊ ဓမ္မပဒ, သုတ္တနိပါတ်, ဇာတ်ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ၊ စရိယာပိဋကဝ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ၊ အနာဂတဝင်, မဟာဝင်, ဒီပဝင် ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ၊ ဇာတတ္ထကိနိဒါန်း၊ သောတတ္ထကိနိဒါန်း, တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်း ကို၌ ဆိုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်ကို ညီညွတ်နှိုင်းဆက် သင့်ရာ သင့်ရာခင်း၍ အကျဉ်းမျှ ပြဆိုပေအံ့။

ဂေါတမ ဘုရားလောင်း ဆုပန်ခန်း

ငါတို့ ဂေါတမ ဘုရားလောင်းသည် –

စိန္တိတံ သတ္ထသဧ္ဆယျံ၊ နဝသဧ္ဆယျ ဝါစကံ။
ကာယဝါစံ စတုရာတံ၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ သမုပါဂမိ

ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ ဤရွေ့ဤမျှဟု တွက်ဆ မှတ်သားခြင်းငှာ မတတ်ရာသော မဟာကပ်ပေါင်း အသင်္ချေယျတို့တွင် နန္ဒအသင်္ချေ, သုနန္ဒအသင်္ချေ, ပထဝီအသင်္ချေ, မဏ္ဍာအသင်္ချေ, ဓရဏီအသင်္ချေ, သာဂရအသင်္ချေ, ပဒုမ္မာရိကအသင်္ချေ တည်းဟူသော ခုနစ်အသင်္ချေ အတွင်း၌ ပွင့်တော်မူကုန်သော 'ဇြဟ္မဒေဝ' အစရှိကုန်သော တစ်သိန်း နှစ်သောင်း ငါးထောင်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ကို ဖူးမြင် တွေ့ကြုံရသဖြင့် ဓမ္မဒေသနာကို ကြားနာရလေလျှင် ဘုရားဖြစ်ချင်သော စိတ်တော်ရှိလှ၍ ဒဿပါရမီ ငါးလီသော ပရိစ္စာဂတို့ကို တစ်စ တစ်စ ဖြည့်တော် မူလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

သုမေဓာရသေ့ဘဝ

ထို့နောက် သဗ္ဗဘဒ္ဒ အသင်္ချေ၊ သဗ္ဗဖုလ္လ အသင်္ချေ၊ သဗ္ဗရတန အသင်္ချေ၊ ဥသဘက္ခန္ဓ အသင်္ချေ၊ ခန္ဓုတ္တမ အသင်္ချေ၊ မာဏိတ အသင်္ချေ၊ ဘဒ္ဒ အသင်္ချေ၊ ပဒုမ အသင်္ချေ၊သဗ္ဗဘလ္လ အသင်္ချေ တည်းဟူသော ကိုးအသင်္ချေထက်၌ ပွင့်တော်မူကြကုန်သော 'ပေါရာဏ သကျဂေါတမ, အစရှိကုန်သော သုံးသိန်း ရှစ်သောင်း ခုနစ်ထောင်ကုန်သော ဘုရားရှင်တို့နှင့် တွေ့ကြုံပြန်လျှင်လည်း ထိုဘုရားရှင်တို့အား ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့် မြှောက်စားပူဇော်ကာ တရားတော်ကို နာ၍ "နောင်သောအခါ ငါလည်းထို့သွင် လူတွင်ထင်ရှား ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်စေသော်" ဟု နှုတ်ရောစိတ်ပါ ပတ္ထနာ၍ ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ် ငါးသွယ်သော ပရိစ္စာဂ စရိယတို့ကို နိစ္စကြိုးကုတ် အားထုတ်တော်မူသဖြင့် ဆောက်ဦရင့်မာ၍ 'သုမေဓာရှင်ရသေ့' အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

ဝေဿန္တရာ မင်းကြီးဘဝ

ထိုမှစ၍ သေလအသင်္ချေ၊ ဘာသအသင်္ချေ၊ ဇေယျအသင်္ချေ၊ ရှစိယအသင်္ချေ တည်းဟူသော လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူကြကုန်သော နှစ်ကျိပ် ခုနစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့တွင် ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားမှစ၍ နိယတဗျာဒိတ်ကို ခံရလျက် ဗောဓိသမ္ဘာရ အပေါင်းကို ဖြည့်တော်မူကာ အစဉ်လာသဖြင့် ဤကမ္ဘာဝယ် မဟာသမ္မတမင်း တစ်ကြိမ်၊ သုဒဿနဝရ မန္ဓာတ်မင်း တစ်ကြိမ်၊ မဃဒေဝမင်း တစ်ကြိမ်၊ နေမိမင်း၊ တေမိမင်း၊ သိဂိရာဇ်၊ စန္ဒကုမာရ၊ မဟာဂေါဝိန္ဒ၊ အကိတ္တိဗြာဟ္မဏ၊ သခ်ဗြာဟ္မဏ၊ ဓနဥ္ဇယ၊ သသရာဇ၊ ဟတ္ထိပါလ၊ ဘူရိဒတ္တ၊ စမ္မေယျ၊ စူဠဇောဓိ၊ မဟိ'သ၊ ရုရုမိဂ၊ မာတင်္ဂ၊ ဓမ္မဓဇ၊ ဇယဒိသ၊ သုခ်ပါလ၊ ယုဓဥ္ဇယ၊ သောမနဿ၊ အယောဃရ၊ သောဏနန္ဒ၊ ကပိရာဇ၊ သစ္စယုဝ၊ ဝဋ္ဋပေါတက၊ မစ္ဆရာဇ၊ ကဏ္ဍဒီပါယန၊ မဟာသုတသောမ၊ သုဝဏ္ဏသာမ၊ ဧကရာဇ၊ မဟာလောမဟံသ တစ်ကြိမ်စီအားဖြင့် သုံးဆယ့်ငါးဇာတ် ဖြစ်တော်မူ၍ ဆောက်ဦရင့်မာသဖြင့် 'ဝေဿန္တရာမင်း' ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

စိန္တိတ ဂါထာ ရှင်းလင်းချက်

ဤစကားအစဉ်၌ ဦးတင်၍ပြအပ်သော "စိန္တိတ သတ္တသင်္ချေယျ" စသော ဂါထာသည် သင်္ဂီယနာဝင်ရှိ ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်တို့၌ မလာ။ ဇာတတ္ထကထာကျမ်း၊ သေဝ်တတ္ထကထာကျမ်း ဤကျမ်းငယ်ကို၌သာ လာသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဤ

http://www.dhammadownload.com

အတိုင်းယူချေသော် ပညာဓိက, သဒ္ဓါဓိက, ဝီရိယာဓိကဟူသော သုံးဆူသော ဘုရားတို့ ပါရမီဖြည့်တမ်းသည် အထူးအပြားမရှိ၊ အသင်္ချေနှစ်ဆယ်စီ အညီ ကျရာသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယသောဓရာမှာ ဘုရားလောင်း၏ အလုပ် အကျွေး ဖြစ်ရပါကြောင်းကို သုံးသိန်း ခြောက်သောင်း သုံးရာ့ရှစ်ဆယ့်ခုနစ် ကုဋေသော ဘုရားအပေါင်း၊ ခြောက်ဆယ့် လေးကုဋေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအပေါင်း၊ အသင်္ချေသော ရဟန္တာအပေါင်းတို့ထံ ဆုပန်ခဲ့သည်ဟု ကျမ်းဂန်လာလျက် ဘုရား မြတ်မှာမူ ဤမျှသာမကလေရာသောကြောင့် လည်းကောင်း ယုတ္တိမရ မုချမယူ သာ။ နောက်ဆရာတို့ ကြံစည်၍ဆိုသော စကားသာဖြစ်ရာသည်ဟု ပညာရှိ ပြုသော အချို့ဆရာတို့ ဆိုကုန်သည်။

ထိုဆရာတို့၏ စကားသည် ကျမ်းဂန်အများကိုလည်း မတိုင်းမထွာ၊ ယုတ္တိကိုလည်း မစာနာ၊ ပုဗ္ဗာစရိယကိုလည်း မညှာဘဲ စိတ်ရှိတိုင်းသာ ဆိုရာ ရောက်မည်ထင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူလျှင် ထိုသူတို့ အပြစ်တင်ကြသော ဇာတတ္ထကီကျမ်း သောတတ္ထကီကျမ်းတို့ကို 'ရှင်စူဠဗုဒ္ဓဃောသ' စီရင်သည်ဟု ကျမ်းနိဂုံးတွင် ပါသည်။ ထိုဆရာလည်း အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာကို စီရင်တော် မူပါဟု ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသထံ တောင်းပန်သော သင်္ဃိယနာတင် ကျမ်းဝင်ဆရာ ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုဆရာ၏ ဂုဏ်ဝိသေသကို အဋ္ဌသာလိနီ၌ –

ဝိသုဒ္ဓါစာရ သီလေန၊ နိပုဏာမလ ဗုဒ္ဓိနာ။
ဘိက္ခုနာ ဗုဒ္ဓဃောသေန၊ သင်္ကစ္စ အဘိယာစိတော

ဟု မိန့်သောကြောင့် သိရသည်။

ထိုသို့ ချီးမွမ်းထိုက်သော သီလ, သမာဓိ, ပညာရှိသော ဆရာသည် မှီခိုရာ သင်္ဃိယနာဝင် ကျမ်းဂန်မရှိဘဲ မိမိကြံစည်၍ အနာဒေယျ, သမ္မပ္ပလာပ စကားကို မရေးထားပေရာ။ ဤကျမ်းကိုမျှ မယူသာသော် ဆရာအဆက်ဆက်တို့ ဖွဲ့စီရင် အပ်သော "သမ္မုဒ္ဒေ" စသော ဂါထာတို့သည် အနာဒေယျဝါစာ, သမ္မပ္ပလာပ ချည်း ဖြစ်ရာတော့သည်။ ယင်းသို့ ယုတ္တိအဝိစာရဏာ ဂုရုဂါရယှ ဖြစ်ရုံသာ မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဝစနဖြစ်သော အပဒါန်ပါဠိတော်, ၎င်း၏ အဋ္ဌကထာတို့ကိုလည်း မမျှော်ရာ ရောက်ချေသည်။ ထိုပါဠိတော်၌ –

အဟမ္ပိ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓေသု၊ ဗုဒ္ဓတ္တ မဘိပတ္ထယိ။
မနသာယေဝ ဟုတ္ဝာန၊ ဓမ္မရာဇာ အသံဝယာ

ဟု ဟောတော်မူသည်။

http://www.dhammadownload.com

အနက်ကားး– အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အဟံပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားသခင်တို့၏ အထံတို့၌။ မနသာယေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်သည်။ ဟုတ္ဝာန၊ ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို။ အဘိပတ္ထယိ၊ ဆုတောင်းဖူးပြီ။ တေ၊ ထိုငါ ဆုတောင်းအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ ဘုရားအပေါင်းတို့သည်။ အသဓံဝယာ၊ ရေတွက်ခြင်းငှာ မတတ်ရာကုန်ပြီ။

ဤသို့ ကိုယ်, နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ဘုရားဆုကို မပန်မီက စိတ်ဖြင့်တောင့်တ၍သာ ပါရမီ ဖြည့်ရသော ဘဝအသွေးရှိကြောင်း, ဘုရားအသွေးနှင့် တွေ့ကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်။

ယသောဓရာ အပဒါန်၌ကား –

ဗြဟ္မဒေဝဠ သမ္ဖုဠံ၊ ပေါရာဏံ သကျဂေါတမံ။
အညေသံ လောကနာထာနံ၊ အဓိကာရံ ဗဟူမယာ –

ဟူ၍ ဗြဟ္မဒေဝ ဘုရားလက်ထက်ကို အစပြု၍ လာသည်။

ဎင်းအပဒါန် အဋ္ဌကထာ, စရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာတို့၌လည်း "ဣဓ မဟာပုရိသော ဥပနိဿယသမ္ပန္နော ဟောတိ၊ ပုရိမကေသု ဗုဒ္ဓေသု ကတာဓိကာရော၊ အယံ ပဌမော ဟေတု မဟာဗိနိဟာရာယ" စသည်ဖြင့် လာသည်။

ယင်းသို့ ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာတို့ကို ထောက်လျှင် သုမေဓာဇာတ်သို့ မရောက်မီ ပါရမီဖြည့်ရသော ကာလကား အရှည်အလျားပင် ရှိ၏။ ယင်းသို့ ရှိငြားသော်လည်း ကပ်ကမ္ဘာများသောကြောင့် ဘုရားဆုကို တောင့်တသူတို့ ထိတ်လန့်ပေရာသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာကြီးတို့သည် ဂန္ထဘာရ ဖြစ်မည်ကြောင့် လည်းကောင်း ထင်စွာမပြသည်ကို ရှင်စူဠဗုဒ္ဓဃောသ ထုတ်ပြပြန်သည်ဟု ကြံဖွယ်ရှိသည်။

တစ်ကြောင်းလည်း မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ကျယ်စွာသောစကားကို ချုံးရုံး၍ အဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်ကုန်သောကြောင့် ဒူရေနိဒါန်း ကြွင်းသည်ကို ထိုအရင်းသွင်းသည်ဟု ယူရန်ရှိသည်။ ဤအရာကို ငါတို့သာ ယုံကြည်၍ ကြံဆိုသည်မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓမတ္တညူ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ အာဘော်ကိုသိလှသော အတ္ထယုတ္တိ မဟာဝေယျာကရဏ တိပိဋကဓရ သာသနဓိသောဓက ဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာဂရဗုဒ္ဓိ မထေရ်မြတ်သည် စီရင်အပ်သော "သီမဝိသောဓန," ကျမ်း၌လည်း ရှင်စူဠဗုဒ္ဓဃောသ၏ ထိုဝါဒသည် အစလသုပ္ပတိဋ္ဌိတ ဖြစ်၍ စင်စစ်မှတ်ယူကောင်းရကား ထိုဝါဒကို ထောက်ပံ့သောအားဖြင့် ရှေ့ဖျားအစ၌ –

http://www.dhammadownload.com

"အမှာက် ကိရ ဘဂဝါ ဗြဟ္မဒေဝဗုဒ္ဓံ အာဒိ' ကတွာ ယာဝ ပေါရာဏာ သက္ကဂေါတမာ မနောပဏိဓိဝသေန ကဒ္ဒဝါဟနဇာတက် အာဒိ' ကတွာ ။ပ။ ဝုတ္တနယေန အသူရော ဟုတွာ ဗုဒ္ဓတ္တံ စိန္တေန္တသော သတ္တ အသရော်ယျာနိ ဝိတိဝတ္တာနိ၊ အနတိသူရော ဟုတွာ ဝါစာမတ္တမေဝ နဝ အသရော်ယျာနိ ဝိတိဝတ္တာနိ၊ အတိသူရော ဟုတွာ ကာယင်္ဂဝါစင်္ဂံ ဝသေန ပူရေန္တသ စတ္တာရိ အသရော်ယျာနိ ဝိတိဝတ္တာနိ" ဟု ဆိုတော်မူသည်။

ရှင်သီလဝံသ မထေရ်မြတ် စီရင်အပ်သော "ဆုတောင်းခန်းပျို့" ၌လည်း

"ဆယ့်ခြောက်သရော်၊ ကပ်လုံးကြေ၍၊ လူ့ဆွေမြတ်မွန်၊ အဖန်ဖန်လျှင်၊ နိဗ္ဗာန်ပျော်မိန်း၊ အသိန်းသိန်းတည့်၊ ရွှင်ဖိန်းပညာ၊ ပွင့်သောခါက၊ ဆိုရာမသီး၊ လုံ့လမှီးလျက်၊ မှုကြီးလုပ်ကြံ၊ သူမြတ်ထံ၌၊ အကမ္ဘာဘာ၊ လေ့လာစွာလျှင်" စသည်ဖြင့် စပ်ဆိုတော်မူသည်။

ယင်းသို့ 'စိန္တိတံ" စသော ဂါထာသည် သင်္ဂါယနာဝင်ကျမ်းတို့၌ မပါသော်လည်း သင်္ဂါယနာဝင်ကျမ်းနှင့် မထူးမပြား စကားအဓိပ္ပာယ် ညီညွတ်သည်၊ ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်တို့ ယုံမှတ်သည်ဖြစ်ရကား ဇာတတ္ထကထာကျမ်း၊ သောဇတ္ထကထာကျမ်းများကို ပေါ့စားမပြုသင့်ပေ။ ကျမ်းဆရာကို ရိသေသဖြင့်လည်း ယုံကြည်စွာ မှတ်သင့်ပေသည်။

(အနာဂတဝင် အဋ္ဌကထာ၌ကား အာယုကပ်ပေါင်း ခြောက်ထောင့်ငါးရာ ပါရမီဖြည့်သဖြင့် သုမေဓာရှင်ရသော် အဖြစ်သို့ ရောက်သောဟူ၏။)

သေတကေတု နတ်သားဘဝ

ထိုဝေဿန္တရာမင်း အဖြစ်မှ စုတေလေသော် တုသိတာ နတ်ပြည်ဝယ် "သေတကေတု" အမည်ရှိသော နတ်မင်းဖြစ်၍ နတ်တို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့် အနှစ်လေးထောင်၊ လူတို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေ ခြောက်သန်းစေ့အောင် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ နေတော်မူသည်တွင် လူ့ခွင်လူ့ခေတ်၌ အနှစ် တစ်ထောင်ကပင် "လူတွင်ထင်ရှား ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့" ဟူသော ဗုဒ္ဓကောလာဟလ ဖြစ်လေသော် စကြဝဠာ တစ်သောင်း၌ ရှိကုန်သော သိကြား, သုယာမ, သန္တုသိတ, သုနိမ္မိတ, ဝသဝတ္တီ, မဟာဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် ငံ့ညောင်း ရှုမျှော်ကြကုန်သော် အလောင်းတော်နတ်သားကို မြင်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ လာကြကုန်လျက် "အလောင်းတော်နတ်သား ... ဘုရားဖြစ်ချိန် တန်ပါပြီ၊ လူ့ပြည်သို့သွား၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူပါ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့ကို ကောင်းမြတ်သော

http://www.dhammadownload.com

အမြိုက်ရအောင်ဖြင့် တိုက်ကျွေးတော်မူပါ" ဟု နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် တောင်းပန်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ တောင်းပန်ကြကုန်သော် အလောင်းတော်နတ်သားလည်း ဝန်ခံတော်မမူဦးဘဲ ဘုရားဖြစ်ထိုက်သော ကာလ, ဖြစ်ရာဒီပ, ဖြစ်ရာအရပ်, ဖြစ်ရအံ့သော အမျိုးအနွယ်, မယ်တော်၏ အာယုပရိစ္ဆေဒ တည်းဟူသော ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါးတို့ကို ကြည့်တော်မူ၏။

ကြည့်ခြင်းကြီး ငါးပါးကို ကြည့်တော်မူခြင်း

ကြည့်ဟန်ကား –

၁။ လူတို့အသက် အသချေနေသည်မှ တစ်သိန်းတမ်း၏ အထက်တိုင်အောင်သော ကာလသည် ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏတို့ ကာလ ကွာဝေး၍ လက္ခဏာရေး သုံးပါးနှင့်စပ်သော တရားစကားကို ဇဟာပြ ငြားသော်လည်း တရားကို မယုံကြည်ပေရာ၊ အကျိုးမဲ့သာ ဖြစ်လေရာ သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားတို့ ဖြစ်မြဲကာလ မဟုတ်ချေ။ လူတို့ အသက်တစ်ရာ နေသည်မှ ဆုတ်ယုတ်သောအခါလည်း သတ္တဝါတို့ ကိလေသာ ပြန့်ပြော၍ လောဘ, ဒေါသ, မောဟတရား အားကြီး ရကား ဆုံးမဟောကြားသော တရားဒေသနာကို လိုက်နာ၍ မကျင့်လိုကုန်၊ အကျိုးမဲ့သာ ဖြစ်လေရာသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားတို့ ဖြစ်မြဲကာလ မဟုတ်ချေ။ အသက် တစ်သိန်းနေသည်မှ တစ်ရာတမ်း တိုင်ရုံသော ကာလသည်သာလျှင် ဘုရားဖြစ်ထိုက်သောအခါ ဖြစ်သည်။ ယခုလည်း လူတို့အသက် တစ်ရာရှည်သောအခါ ဖြစ်၍ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာ သင့်ပေသည်။

၂။ ဖြစ်ရာဒီပလည်း ဝိတ္ထာရ အချင်းအားဖြင့် ယူဇနာ တစ်သန်းနှစ်သိန်း သုံးထောင် လေးရာ့ငါးဆယ် ကျယ်သော စကြဝဠာ၏ အတွင်း၌ သင်းပင်း ငါးရာစီ ငါးရာစီ ဝန်းရံသော ကျွန်းငယ်နှင့်တကွ လေးရပ်သော ဒီပတွင် မြင်းမိုရ်တောင်မှ လက်ယာဝယ် ယူဇနာတစ်သောင်း ရှိသော ဇမ္ဗူဒီပ် ကျွန်းသည်သာ ဘုရားမြတ်စွာတို့ ပွင့်ရာဒီပ ဖြစ်သည်။

၃။ ထိုကျွန်းတွင်မှလည်း တောနေသုံးထောင်, ရေနေလေးထောင်, လူနေ သုံးထောင်ရှိသည်တွင် လူနေသုံးထောင်၏ အလယ်၌ တောင်မြောက် အလျားအားဖြင့် ယူဇနာသုံးရာ၊ အရှေ့အနောက် အနံအားဖြင့် ယူဇနာ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်၊ အဝန်းယူဇနာ ကိုးရာရှိသော အရှေ့သို့ လားသော် ဂဇင်္ဂလနိဂုံးရွာ, အရှေ့တောင်သို့လားသော် သလ္လာဝတီမြစ်, တောင်သို့လားသော် သေတကဏ္ဍိကနိဂုံးရွာ, အနောက်သို့လားသော် ထူဏမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ, မြောက်သို့လား

http://www.dhammadownload.com

သော် ဥသီရဒွီတောင် ဤနိမိတ် ငါးရပ်တို့ဖြင့် သတ်မှတ်အပ်သော မဇ္ဈိမ ဒေသ ဌာနသာလျှင် ဘုရားတကာတို့ ပွင့်ရာအရပ်ဖြစ်သည်။

၄။ လူမျိုးလေးပါးတို့တွင်လည်း အကြင် မင်း ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည် လူတို့ အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ် ရိုသေရာဖြစ်၍ ဤဇာတ်နှစ်ပါးဠ်သာ ဘုရားတကာတို့ ဖြစ်ကြကုန်သည်။ ထိုအမျိုးနှစ်စုတွင်လည်း ယခုအခါ မင်းမျိုးသာလျှင် လွန်စွာ သင့်မြတ်ချေသည်။ ထိုမင်းမျိုးတွင်မှလည်း သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ် ပြည်ကို အစိုးရသော သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် မဟာသမ္မတမင်းမှစ၍ သုံးသိန်း သုံးသောင်း လေးထောင်ငါးရာ့ခြောက်ကျိပ် ခုနစ်ပါးသော ဥက္ကာဝံသ မဟာဝံသ အသမ္ဘိန္နေ ခတ္တိယအစစ် ဖြစ်ပေသည်။

၅။ ထိုမင်း၏ မိဖုရားသည်လည်း လော်လည်ခြင်း ငါးပါး၊ ရန်မူခြင်း ကိုးပါး၊ အယုတ်ကရားတို့မှ ကင်းလျက် မကျိုးမပျက်သော ပဉ္စသီလမှ ရှိရကား ငါ့အမိဖြစ်ခြင်းငှာ ထိုက်သည်။ အာယု ပရိစ္ဆေဒလည်း ဆယ်လ၏အထက်၌ ခုနစ်ရက်သာ ကြွင်းတော့သည်။

သို့ ကြည့်တော်မူ၍ ပြည့်စုံစွာမြင်လေလျှင် ထက်ဝန်းကျင်မှ တောင်းပန်ကြသော နတ်, ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံတော်မူ၏။

ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ဝန်ခံပြီးမှ နတ်အပေါင်း ခြံရံလျက် နန္ဒဝန် အမည်ရှိသော နတ်ဥယျာဉ်သို့ ဝင်၍ စုတေခဲ့ပြီးသော် အဝန်းကိုးရာ ရှိသော မဇ္ဈိမဒေသ အချက် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် အာဒိစ္စဝင်မင်း ဖြစ်သော သိရီသုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင် တောင်ညာစံဒေဝီ ဖြစ်သော သိရီမဟာမာယာ မိဖုရားကြီး၏ ဝမ်း၌ စွဲလမ်းသန္ဓေ တည်နေတော်မူ၏။

ဘိုးတော် အဇ္ဈနမင်းကြီး၏ ၈၆၄၅ ရှစ်ထောင့် ခြောက်ရာ လေးဆယ့်ငါး ခုသော သက္ကရာဇ်ကို ဖြိုပစ်သည့်နောက် ခြောက်ဆယ့်ခုနစ်ခု ဝါဆိုလပြည့် ကြာသပတေးနေ့ ဥတ္တရာသာဠှ နက္ခတ်နှင့် လနတ်ယှဉ်စံသော ဿန်းခေါင်ယံ အချိန်တွင် သန္ဓေယူတော်မူသည်။

ပုဗ္ဗနိမိတ် ၃၂ ပါး ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း

ယင်းသို့ သန္ဓေ စံနေတော်မူလျှင် –

၁။ မြေရေအပေါင်း တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်တို့သည် တစ်ပြိုင်နက် ဆတ်ဆတ်ခါမျှ တုန်လှုပ်ကုန်သည်။

http://www.dhammadownload.com

၂။ ပူခြင်း၊ ချမ်းခြင်းဟူသော ဥတုနှစ်ဝ ကင်းငြိမ်းမျှတသည်။
၃။ လောကဓာတ်အလုံး ဆိတ်ညံလျက် အသံမရှိ အနှောင့်အယှက် ကင်းသည်။
၄။ လေပြင်းမုန်တိုင်း မလာ၊ လေသာလေပြည် မြူးသည်။
၅။ ဂင်္ဂါ, ယမုနာစသော မြစ်ခပင်းတို့၌ ရေစီးခြင်းမရှိ ရပ်တန့်သည်။
၆။ မြေအရပ်၌ မြင်မြင်သမျှသော ပန်း၊ သစ်ပင် အပေါင်းတို့ နှာမောင်း-ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ ပွင့်ကုန်၊ သီးကုန်သည်။
၇။ ကောင်းကင်ထက် ကွန့်မြူးကာ တည်သော အာကာသဋ္ဌ ရတနာတို့ သည် လွန်စွာ အရောင်ထွက်ကုန်သည်။
၈။ လူ့ပြည် နတ်ပြည်၌ ရှိကုန်သော စည်, စောင်း, ပတ်သာ, တူရိယာ အသီးသီးတို့သည် မတီးမမှုတ်ဘဲ မြည်ကုန်သည်။
၉။ နတ်ပြည်၌ရှိသော ပန်း၊ နံ့သာမိုးတို့သည် ဖြိုးဖြိုးပြည့်မျှ ရွာကုန်သည်။
၁၀။ စကြဝဠာ ကောင်းကင်၊ မြေပြင် ရိုက်ဟည်းလျက် တော်ပဲ့တင် လည်းသည်။
၁၁။ ရှစ်ထပ်သော ငရဲဘုံ၌ မီးဟုန်အပူ ငြိမ်းသည်။
၁၂။ မီးခိုး, သူရိန်, မြူတိမ်, မိုးလျှံကင်းလျက် နေမင်း၏ အရောင် တောက်ပသည်။
၁၃။ နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာတို့ နေ့အခါ၌ ညဉ့်မှာကဲ့သို့ မြင်ရသည်။
၁၄။ မြေညစ်ကြေးကို ဆေးလျှော်သည့် ပမာ မိုးမရွာဘဲပင် ရေယာဉ် ဖြိုင်ဖြိုင်စီးသည်။
၁၅။ တာရာအပေါင်း၊ သောကြာ, ဗုဒ္ဓဟူးစသော ဂြိုဟ်ကြယ်ဘုံဆောင်တို့ အရောင် အလွန်ထွန်းပသည်။
၁၆။ သတ္တဗီသနက္ခတ်တို့ ပြတ်သားစွာ ထင်မြင်သည်။
၁၇။ ဌေစင်စန္ဒာသည် ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သည်။
၁၈။ တွင်းဂူ "လိုဏ်ခေါင်း မြေအောင်း သတ္တဝါတို့ ထွက်ကုန်သည်။
၁၉။ လူ ခပ်သိမ်းတို့ ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်သည်။
၂၀။ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ဝေဒနာရှိသူတို့ ကျန်းခံသည်။
၂၁။ မွတ်သိပ် ဆာလောင်ခြင်း ငြိမ်းသည်။
၂၂။ ပြိတ္တာ အပေါင်းတို့ ဝပြောသုည်။

http://www.dhammadownload.com

၂၃။ လောဘ, ဒေါသ, မာနထန်သူတို့ အလွန်ခေါင်းပါးကုန်သည်။
၂၄။ အပါယ်လေးရွာ၌ နှစ်ဆယ့်ငါးဖြာသော ဘေးအပေါင်းကင်းသည်။
၂၅။ ရေမှုန် မြူညှက်တို့ တက်လွှင့်ခြင်း မရှိ စင်ကြယ်သည်။
၂၆။ မကောင်းရနံ့ ပျောက်သည်။
၂၇။ နတ်၏ ရနံ့သာ လှိုင်သည်။
၂၈။ အရူပလေးဘုံကို ထား၍ ခြောက်ပါးသော နတ်ရွာ, ဗြဟ္မာ တစ်ဆယ့်ခြောက်ဘုံကို အကုန်မြင်ရသည်။
၂၉။ ငရဲကြီးရှစ်ဝဝယ် ခံရသော သူအပေါင်းတို့ကို မြင်ရကုန်သည်။
၃၀။ တိုက်, နံရံ, တံခါး, တောင်ဖျား, တိမ်တိုက်တို့ မကွယ်မကာ ဟင်းလင်းသာ ဖြစ်ကုန်သည်။
၃၁။ သတ္တဝါတို့ ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေလွန်ရခြင်း မရှိကုန်။
၃၂။ သန္ဓေယူခြင်း ဖွားမြင်ခြင်း မရှိကုန်။
ဤသို့ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ ထင်ကုန်သည်။

မယ်တော်မဟာမာယာ အိပ်မက်မြင်မက်ခြင်း

မယ်တော်မာယာသည် ကြီးစွာသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်သည်။ အိပ်မက်ကား "စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် မိဖုရားကို အိပ်ရာသလွန်နှင့် တကွ ချီ၍ ဟိမဝန္တာသို့ ဆောင်ပြီးလျှင် ယူဇနာ ခြောက်ဆယ် ရှိသော ဆေးဒန်းမြင်းသီလာ ကျောက်ဖျာ၏အပြင် အင်ကြင်းပင်ကြီး၏ အောက်၌ ချထား၏။ ထိုအခါ နတ်မိဖုရား လေးဦးတို့သည် လာကုန်၍ သီတာနဝတတ် ရေတို့ကို ချိုးစေပြီးလျှင် နတ်တို့၏ ပန်းနံ့သာ တန်ဆာကို ဆင်ယင်လျက် ငွေတောင်ထွတ်ထက် ရှိသော ရွှေဗိမာန်သို့ဆောင်၍ အိပ်စေပြန်၏။ ထိုအခါ ငွေသာခွာတောင်သို့သော ဆင်ပြောင်ရတနာသည် မြောက်အရပ်မှလာ၍ မာယာမိဖုရား၏ လက်ယာနံပါးကို လှစ်၍ဝင်သည်" ဟု မြင်မက်တော်မူ၏။

ထိုသို့ သန္ဓေယူသော အခါမှစ၍ ငါတို့ စကြဝဠာမှ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် သန်လျက် လက်စွဲကုန်လျက် ရွှေနန်းကျက်သရေတိုက်၌ စောင့်လာကုန်သည်။ ထက်ဝန်းကျင်သော စကြဝဠာ တစ်သောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်လာကုန်သည်။ ယင်းသို့ သန္ဓေတည်နေသည်မှစ၍ မယ်တော်မိဖုရားသည် ယောကျ်ားတို့၌ ညှတ်ငိုက် တပ်ငြိသော ရာဂရမ္မက်ဖြင့် နှောင့်ယှက်ခြင်း မရှိ၊ အမြို့က်အတိုင်း

http://www.dhammadownload.com

ဗုဒ္ဓမာတုစ္ဆာ သိရိမဟာမာယာဒေဝီ

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ဝလျက် နှစ်သက်အပ်သော မင်းစည်းစိမ်ကို ခံ၍ ခြွေရံသင်းပင်းနှင့်သာလျှင် သန့်ရှင်းစွာ စံတော်မူ၏။

ကြည့်စွာသော ပတ္တမြားရတနာ၌ သိသော သန္ဓာနိကြိုးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဖန်တကောင်းအတွင်း၌ သွင်းထားအပ်သော ပုလဲရုပ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တရားဟောပလ္လင်ထက် ထိုင်နေသော တရားဟောဗုဒ္ဓိလ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း မယ်တော်ဝမ်းဝယ် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ရှေးရှုနေတော်မူသည်ကို မယ်တော်နှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့ ထင်မြင်ကုန်သတည်း။

ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်တော်မူခြင်း

ယင်းသို့ သန္ဓေ တည်နေတော်မူ၍ ဆယ်လစေ့သော် ဆွေတော်မျိုးတော် မယ်တော် ခမည်းတော်တို့၏ နေရာဖြစ်သော ဒေဝဒဟပြည်သို့ သွားလိုသော ဆန္ဒဖြစ်၍ သိရီသုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးအား ကြားလျှောက်လေရာ ဒေဝဒဟပြည်နှင့် ကပိလဝတ်ပြည် အကြား ငါးယူဇနာရှိသော အရပ်ကို ခတ်အပ်သော တလင်းအသွင် သန့်စင်စွာ ညီညွတ်၍ ကြာသွတ်အိုး, ရေချမ်း, ကွန်းထောက်, မဏ္ဍပ်, ဇရပ်, ကန္ဒား, ကုက္ကား, တံခွန် စသည်တို့ဖြင့် ခင်းကျင်းပြုပြင် တန်ဆာဆင်၍ စစ်အင်္ဂါလေးပါး ဝန်းရံစေလျက် ရွှေထမ်းစင် စီးပြီးလျှင် ထွက်စေတော်မူ၏။

ယင်းသို့ထွက်ကြွ၍ ကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ဒေဝဒဟပြည်၏ အကြား၌ နှစ်ပါးသော ပြည်သူတို့ ဆွတ်ယူသုံးဆောင်ရာ သာယာနုပျို ကြည်ညိုဖွယ် ရှိလှသော လုမ္ဗိနီ အင်ကြင်းတောသို့ ရောက်ပြီး ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်လျက် သားငှက် ပိတုန်းအပေါင်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်သော အင်ကြင်းပင်စည်ကို မြင်တော်မူလျှင် ပျော်ရွှင်ဝင်နှား ကစားမြူးထူးလိုသော နှလုံးတော်ရှိလှ၍ ရွှေထမ်းစင်ထက်မှ သက်ဆင်းပြီးသော် အင်ကြင်းပင်အောက်သို့ ဝင်ကြွတော်မူ၏။

ယင်းသို့ ဝင်ကြွတော်မူပြီးလျှင် မင်္ဂလာရှိသော အင်ကြင်းပင်ကြီး၏ အခက်သည် ညွတ်လျက် ခံလှာ၏။ ထိုသို့ ခံလှာသော မင်္ဂလာအင်ကြင်းခက်ကို ရုပ်လျက် လှမ်းတော်မူလျှင် စကြဝဠာတစ်သောင်းသည် ကောင်းချီးပေးသကဲ့သို့ အေးအေးကြည်ကြည် ကျူးမြည်ရိုက်ဟည်းလျက် မြေကြီးတုန်လှုပ်ခြင်း၊ ဥက္ကာပျံညှိုး မီးရှူးရောင်ဝေ လနေကြယ်စုံ ထွက်၍ တစ်ပြိုင်နက် ထွန်းလင်းခြင်း အစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်သွယ်သော အံ့ဖွယ်သရဲ လွန်ကဲသော တိတ်နိမိတ်တို့ကို ထင်ရှားစွာ ပြလျက် ကမ္ဘဇလေ လူပ်လတ်သော် အထိန်းအယ မောင်းမကိုယ်လုပ်တို့အား

http://www.dhammadownload.com

အကြောင်းကို ကြား၍ ထိုအင်ကြင်းပင်၏ အပါးတွင် တင်းထိမ်အရံဖြင့် ကာရံ ခယလျက် မစပြုပြင်ကုန်စဉ် သန့်ရှင်းလွန်ကဲသော ပုလဲမှည့်ရတနာသည် အာကာ တိမ်ညွှန့်မှ မြူးကွန့် ထွက်ဆင်းသကဲ့သို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ လက္ခဏာကြီးငယ် တို့နှင့် ပြည့်စုံသော အလောင်းတော်မင်းသားကို မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈ ခု ဥတု ဂိမှာန ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့နံနက် တစ်ချက်တီးအချိန် သိဟ်လဂ် ဗြိဿာ စန်း ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်လျက် ဖွားမြင်တော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဖွားမြင်တော်မူ လျှင် ကောင်းကင်ပြင်မှ ရေယာဉ်နှစ်သွယ်တို့သည် မယ်တော်၏ လည်းကောင်း၊ အလောင်းမင်းသား၏ လည်းကောင်း ချမ်းမြေ့ကြည်သာ ဝေဒနာ မရှိစေခြင်းငှာ သက်ဆင်း သွန်းဖျန်းလာကုန်၏။ အလောင်းမင်းသားသည်လည်း တစ်ပါးသောသူ တို့ကဲ့သို့ လိမ်းကျံရစ်ထွေး ညစ်ကြေးသမ်းမို့ခြင်းမရှိ ပကတိ သွန်းသစ်သော ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင်ကဲ့သို့ စင်ကြယ်စွာ ဖွားမြင်တော်မူလာ၏။

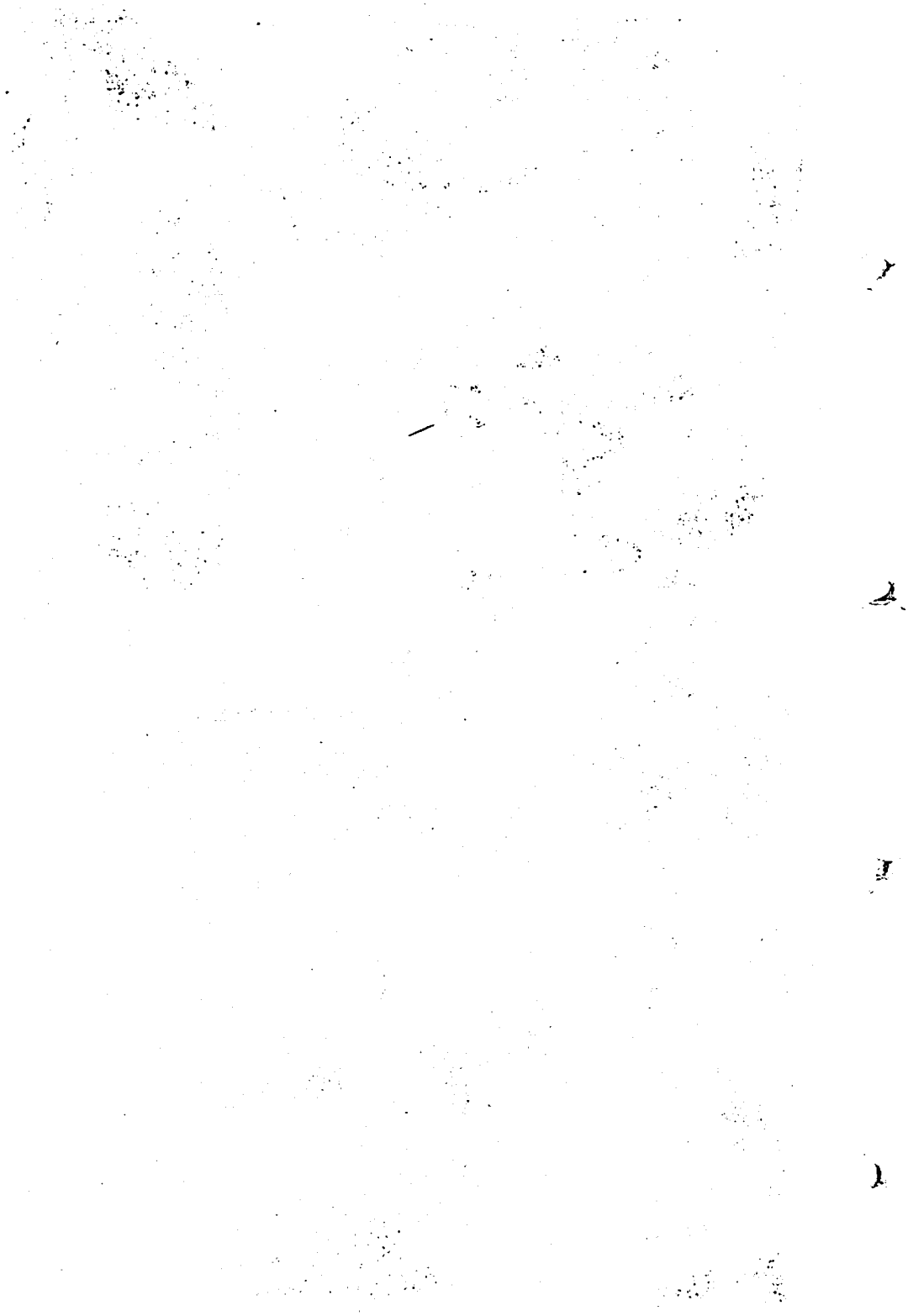
စကားကြီးသုံးခွန်း မြွက်ဆိုတော်မူခြင်း

ထိုအခါ ရဟန္တာဖြစ်သော ဗြဟ္မာကြီးလေးယောက်တို့သည် ရတနာရွှေ ကွန်ရက်ဖြင့် ဖြန့်လျက် ခံလာကုန်၏။ ထို့နောင်မှ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် အလွန် မင်္ဂလာရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော နုထွတ်ချော မွေ့ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သော သစ်နက်ရေဖြင့် ခံလာကုန်သည်။ ထို့နောင်မှ လူ မင်းသားလေးယောက်တို့သည် အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်သော ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ခံကြကုန်သည်။ ထိုသူတို့လက်မှ မြေကြီးထက်သို့ သက်၍ အရှေ့ကို မျက်နှာ မူလျက် ရပ်တော်မူသော် တစ်ခဲနက်သော စကြဝဠာအပေါင်းတို့သည် ကောင်းစွာ ထင်လာကုန်သည်။ အတိုင်းမသိ ရှိနေကုန်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်း တို့သည်လည်း "သိန်းသောင်းကုဋေဖြင့် တွက်ရေမဆုံး အလုံးစုံသော လောကဓာတ် ခေတ်သုံးရပ်အတွင်းတွင် အလောင်းမင်းနှင့် တူသောသူကား မရှိပြီ။ အရှင်ထက် သာလွန်သောသူကို အဘယ်မှာ ရှာဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်း"ဟု ကောင်းချီးပေး ကုန်လျက် ဦးယှက်တိုက်ကြကုန်သည်။ ထိုအခါ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည် ထီးဖြူအုပ် ကာလျက် သုယာမနတ်မင်းသည် သားမြီးယပ်ခတ်လျက်, တစ်ပါးသော နတ်တို့ သည် သန်လျက်, ခြေနင်း, သင်းကျစ် စွဲကုန်လျက် ကောင်းချီးကြွေးကြော် ပူဇော်ကြကုန်၏။ အလောင်းမင်းမြတ်လည်း အရှေ့အရပ်မှ မြောက်သို့ လှည့်တော် မူလျက် ခုနစ်ဖဝါးသွား၍ မတ်မတ်ရပ်တန့်ပြီးသော် –

http://www.dhammadownload.com

ဗုဒ္ဓဘုရားသခင်ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားပွဲတော်ကို ကြည့်ရှုခြင်း

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

စကားကြိုးသုံးခွန်း

(၁) အဂ္ဂေါ ဟ မသ္မိ လောကဿ
(၂) ဇေဋ္ဌော ဟ မသ္မိ လောကဿ
(၃) သေဋ္ဌော ဟ မသ္မိ လောကဿ

ဟူ၍ သုံးခွန်းသောစကားဖြင့် ကြိုးဝါးတော်မူ၏။။

[ထိုသို့သွားစဉ် မြင်ကုန်သော လူနတ်အပေါင်းတို့ကား အလောင်းမင်းသား သည် ဖွားတိုင်းသောကိုယ်ဖြင့် သွားသည်ကို ဝတ်စားဆင်ယင်လျက် သွားသကဲ့သို့ ငယ်သောအရွယ်ဖြင့် သွားသည်ကို တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ဖြင့် သွားသကဲ့သို့ ထင်ကြကုန်၏။။]

ဖွားဖက်တော် ခုနစ်ပါး

ဘုရားလောင်း ဖွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒေဝဒဟပြည်ကို အစိုးရသော သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း အမိတာမိဖုရားတွင် ဘဒ္ဒကစ္စနာ မင်းသမီးကို ဖွားမြင်သည်။ ဘထွေးတော် အမိတောဒနတွင်လည်း အာနန္ဒာမင်းသားကို ဖွားမြင်သည်။ ဆန္နအမတ်, ကာဠုဒါယီ, ကဏ္ဍကမြင်းတို့လည်း ဖွားကုန်သည်။ မဇ္ဈိမဒေသမြေများ အချာ၌လည်း မဟာဗောဓိပင် ပေါက်သည်။ ရွှေနန်းတော်အတွင်း၌ ရွှေအိုးကြီး လေးလုံးပေါ်သည်။

ဆောင်ပုဒ် ။ ။ ကာဠု, ယသော်၊ ညီတော်, ဆန္နာ၊ ကဏ္ဍက၊ သောဏ္ဏ, ဗုဒ္ဓဟေ။
ဖွားဖက်တော်မြတ်၊ ခုနစ်ရပ်၊ မှတ်ကြမျိုးလေးထွေ။

ရွှေအိုးကြီး လေးလုံး ရှင်းချက်

ရွှေအိုးကြီးလေးလုံးတို့တွင် သဃ်မည်သော ရွှေအိုးတစ်လုံးသည် တစ်ဂါဝုတ်ပမာဏရှိသည်။ ဇဋ္ဌမည်သော ရွှေအိုးတစ်လုံးသည် ယူဇနာဝက် ပမာဏ ရှိသည်။ ဥပ္ပလမည်သော ရွှေအိုးတစ်လုံးသည် သုံးဂါဝုတ်ပမာဏ ရှိသည်။ ပုဏ္ဍရိက မည်သော ရွှေအိုးတစ်လုံးသည် တစ်ယူဇနာပမာဏ ရှိသည်။ အစောက်ကား နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထုရှိသောမြေနှင့် တမျှတည်း ဖြစ်ကုန်သည်။

ယင်းသို့ အလောင်းမင်းသားကို ဖွားတော်မူပြီးသော် ပြည်ကြီးနှစ်ပြည်မှ ရောက်လာကြကုန်သော ဆွေတော် မျိုးတော် အပေါင်းတို့သည် ကောင်းစွာ ဝန်းညီ၍ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်ပို့ကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ကာဠဒေဝိလ ရသေ့ နန်းတော်သို့ ကြွခြင်း

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ ဆရာ သမာပတ်ရစ်ပါးကို ရသော ကာဠဒေဝိလ မည်သော ရသေ့သည် မိမိနေရာ သခ်ိမ်းမှ နေ့သန့်တော်မူခြင်းငှာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွလည်လေသော် တာဝတိံသာ နတ်အပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းအုတ်အော် ကြွေးကြော် ရွှင်ပျလျက် "ကပိလဝတ်ပြည်ကြီး၏ အရှင် ဘုရင် သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရား၀ယ် ဘုရားလောင်းဖြစ်သော သားကောင်း ရတနာကို ရလာပေသည်။ ထိုမင်းသား ဘုရားဖြစ်သောအခါ ငါတို့ ဖူးရတော့မည်၊ တရားတော် နာရတော့မည်" ဟု ရုံးစုပြောကြား ကစား မြူးခုန်ကြသည်ကို မြင်၍ ကြောင်းအင်စုံစမ်း မေးမြန်းလေလျှင် နတ်တို့က အကြောင်းကို လျှောက်ထား၍ ကြားသိရသဖြင့် ထိုကာဠဒေဝိလ ရသေ့လည်း အားရ၀မ်းသာစွာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှ လျင်စွာသက်ခဲ့ပြီး၍ မင်းကြီးနန်းတော်သို့ ကြွရောက်လာ၏။

သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး ပထမအကြိမ် ရှိခိုးခြင်း

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း, နေရာခင်းခြင်း စသော ပဋိသန္ထာရကို ပြုပြီးသော် ရသေ့၏အနီး၌ နေ၏။ ကာဠဒေဝိလ ရသေ့လည်း "ဒကာတော်မင်းတရား၌ ဘုရားလောင်းဖြစ်သော သားကောင်းရတနာကို ယနေ့ ဖွားသည်ဟု တာဝတိံသာနတ်တို့ ပြောစကားကို ငါ ကြားသိရသောကြောင့် ဒကာတော်ထံ ငါလာသည်၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏လော" ဟု မေး၏။ မင်းကြီးလည်း ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို လျှောက်ကြား၏။ "ထိုသားရတနာကို ငါရှုမြင်လိုသည်" ဟု ဆိုလေသော် သားတော်ကို ယူဆောင်ခဲ့စေ၍ မင်းကြီး၏ ရင်ခွင်၌ထားပြီးမှ ရှိခိုးစိမ့်သောငှာ လက်နှစ်ဖက်ကိုယှက်စေသော် အလောင်းမင်းသား၏ ဖ၀ါးတော်အစုံသည် လျှပ်ခြည်စက်ကဲ့သို့ ပျံတက်၍ ရသေ့၏ ဦးထိပ်ပြင်ထက်၌ တည်လေ၏။ ဤသို့သော အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲစွာ ဖြစ်သည်ကိုမြင်လျှင် ရှင်ရသေ့သည် ထ၍ညွတ်ကျိုး ရှိခိုးဦးတိုက်၏။ ဖခင်မင်းတရားလည်း သားတော်မြတ်ကို တုပ်၀ပ်ရိကျိုး ရှိခိုးလေသတည်း။

ကာဠဒေဝိလ ရသေ့ကြီး ၀မ်းနည်း၀မ်းသာ ဖြစ်ပုံ

ရှေ့နောက် ကမ္ဘာလေးဆယ်စီ မြင်နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိ၀ါသ, အနာဂတံသဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ထို ကာဠဒေဝိလ ရသေ့လည်း ယနေ့ဖွားစသော ဘုရား

http://www.dhammadownload.com

လောင်း၏ လက္ခဏာကြီးငယ်ကို မြင်လျှင် "စင်စစ်မချွတ် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့သော သူမြတ်ကို ထက်ကြပ်ဖူးမြင်ရသည်" ဟု ရွှင်ကြည်လှသော နှလုံးဖြင့် ပြုံးရယ်တော်မူ၏။ ထို့နောင်မှ "ဤမင်းသား ဘုရားဖြစ်သောအခါ ငါ ဖူးတွေ့ရပါအံ့လော" ဟု မိမိ၏ အာယုပရိစ္ဆေဒကို ဆင်ခြင်ပြန်လျှင် ဘုရားမဖြစ်ခင် သေလွန်၍ အထက်အရှုပဘုံ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကိုသိ၍ "တွေ့ခဲလှစွာသော အစ္ဆရိယ ပုရိသကို တွေ့ရခြားလျက် ဘုရား ဖြစ်သည့်တိုင်အောင်မျှ ငါမနေရပါ" ဟု မိမိကံကြမ္မာကို ဝမ်းနည်း၍ သည်းစွာငိုပြန်၏။

အကြောင်းမှန်ကို ရှင်းပြ

ထိုအကြောင်းကို သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး မေးလျှောက်လေသော် "ဒကာတော်မင်းကြီးသား၌ ဖြစ်ထိုက်သော အန္တရာယ်သည် စိုးစဉ်းမျှ မရှိပေ။ ဧကန်စင်စစ် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့သူ မှန်ပေသည်။ ဆိုသို့သောသူကို တွေ့ရ၍ ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့်သာ ငါရယ်မိသည်၊ ဤသို့ တွေ့ပါငြားလျက် ဘုရားဖြစ်သောအခါ ငါ မဖူးမြင်ရပြီ၊ တရားတော်ကို မနာရပြီ၊ ဘုရားမဖြစ်မီ အကျိုးမဲ့ စုတ်ရမည်ကို မြင်၍ ငါ၏အဖြစ်ကို ဝမ်းနည်းသဖြင့် ငိုမိသည်" ဟု ပြောဆို၏။ မင်းတရားကလည်း "အကျွန်ုပ်သားသည် အဘယ်အရွယ်ရှိမှ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့နည်း" ဟု လျှောက်ပြန်သော် "သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်မှ ဘုရားဖြစ်မည်" ဟု ဆို၏။

နာဠက သူကြွယ် ရဟန်းပြုခြင်း

ထိုသို့ ပြောဟောကြပြီးမှ ကာဠဒေဝိလ ရသေ့လည်း မိမိနေရာသို့ ကြွလေ၍ နှမတော်၏သားဖြစ်သော နာဠကသူကြွယ်ကို ခေါ်ပြီးသော် "ငါ့တူ နာဠက... သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီး၏သား၌သည် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်လျှင် စင်စစ်မချွတ် ဘုရားဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ တရားတော်ကို နာ၍ ကျင့်သဖြင့် ချမ်းသာတကာတို့၏ အထွတ်အထိပ် ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရအောင် ယနေ့ပင် သင် ရဟန်းပြုလေလော့" ဟု တိုက်တွန်း၏။ ထိုစကားကို ကြားသော် တူတော် နာဠကလည်း "ငါ့ ဦးရီးသည် အကျိုးမဲ့ကို မဆိုပေရာ၊ ကောင်းကျိုးရှိသည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ယုံကြည်သည် ဖြစ်၍ ရှစ်ဆယ့်လေးကုဋေ ကြွယ်ဝသော ရွှေငွေဥစ္စာ လယ်ယာကျွန်နွား သားမယားတို့ကို စွန့်ပယ်၍ ထိုနေ့ပင် ရဟန်း ပရိက္ခရာကို ဖွေရှာလျက် ဘုရားလောင်းရှိရာ အရပ်သို့ ရှိခိုးရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ရှင်နာဠက ပရိနိဗ္ဗာန် စံခြင်း

ထိုနာဠကကား ဘုရားပွင့်သောအခါ ဓမ္မစက္ကာတရားကို ဟောကြားပြီးသည့်

http://www.dhammadownload.com

နောက် ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့တွင် ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့၍ မောနေယျအကျင့်ကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ဟောကြားတိုင်း အားထုတ်၍ကျင့်သဖြင့် တစ်ခုသော ရွှေတောင်ကိုမှီလျက် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလေ၏။

မောနေယျ အကျင့် ရှင်းလင်းချက်

မောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

၁။ အထက်ဆုံး အမြတ်ဆုံး ကျင့်ကြံသော ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်၊

၂။ အလယ်အလတ်ကျင့်ကြံသော မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်၊

၃။ လျော့လျော့နှန့်နှန့် ကျင့်ကြံသော မုဒုပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍ သုံးမျိုး ရှိ၏။

ထိုသုံးမျိုးတို့တွင် (၁) အထက်ဆုံး အမြတ်ဆုံး ကျင့်ကြံသော ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်လသာ အသက်ရှည်၏။ (၂) အလယ်အလတ် ကျင့်ကြံသော မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်သည် ခုနစ်နှစ်သာ အသက်ရှည်၏။ (၃) လျော့လျော့နှန့်နှန့် ကျင့်ကြံသော မုဒုပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်သာ အသက်ရှည်၏။

ဘုရား တစ်ဆူ တစ်ဆူတွင် မောနေယျကျင့်သူ တစ်ယောက်သာရှိမြဲ၊ ဤနာဠကမထေရ်ကား ဥက္ကဋ္ဌကျင့်သောကြောင့် ကျင့်သည့်နေ့မှ ခုနစ်လသာ အသက်ရှည်သည်။

ကာဠဒေဝိလ ရသေ့ အကြောင်း

ကာဠဒေဝိလ ရသေ့ကား သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ ခမည်းတော် သီဟဟနုမင်းကြီး၏ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသား ဖြစ်သော အသိတလုလင်တည်း။ သုဒ္ဓေါဒနမင်း ငယ်စဉ် အခါကပင် အတတ်သင်သောဆရာ ဖြစ်၍ တစ်နေ့မပြတ် မင်းသားအထံသို့ ကပ်၍ အတတ်သင်ရ၏။ သီဟဟနုမင်း လွန်၍ သားတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်း ဘိသိက်ခံ၍ နန်းစံသောအခါ ထိုဆရာ အသိတကို ကာဠဒေဝိလ ဟူသောအမည်ဖြင့် ပုရောဟိတ် အရာ၌ ထား၏။ သာကိဝင်မင်းတို့ဓမ္မတာသည် ဘိသိက်ခံသော အခါမှစ၍ မိဘမှ တစ်ပါးသောသူတို့အား ညွှတ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုးမြဲမဟုတ်ရကား သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားသည် ဆရာဖြစ်သော ကာဠဒေဝိလပုဏ္ဏားအား ညွှတ်တွားရှိခိုးခြင်းကို မပြု။ ပစ္စည်းပရိက် အထိုက်အလျောက်သာလျှင် ချီးမြှောက်ပေးကမ်း၏။

ထိုအခါ ဆရာကာဠဒေဝိလလည်း "ဤမင်းသားသည် မင်းမာန်ပွား၍ ငါ့အား ရိုသေခြင်းမရှိပြီ၊ ဤမင်းသား ရှိခိုးရအောင် ဤလူ့ဘောင်မှ ခွာရောင်၍ ရဟန် ပြုတော့အံ့" ဟု ကြံ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးထံ ခွင့်ပန်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

မင်းကြီးလည်း "အရှင်မြတ်အား မပြတ်ဖူးမြင်လိုပါသည်။ ရဟန်းပင် ပြုသော်လည်း အကျွန်ုပ်ဥယျာဉ်၌သာ နေတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်အား သင်ကြားဆုံးမပါ"ဟု လျှောက်၏။ ကာဠဒေဝိလဆရာလည်း ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံလျက် မင်းကြီးဥယျာဉ်၌နေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာကို လွန်စွာအားထုတ်သဖြင့် သမာပတ်ရှစ်ပါး၊ အဘိညာဉ်ငါးပါး တရားထူးကိုရ၏။ ထိုသို့ရသည်မှစ၍ မင်းအိမ်၌ဆွမ်းခံလျက် ရံဖန်ရံခါ ဟိမဝန္တာတော၌ ရံဖန်ရံခါ စတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်တို့၌ လှည့်လည်ကာ နေ့သန့်တော်မူ၏။ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်သောနေ့မှာ တာဝတိံသာတွင် နေလှည့်ကျသည်နှင့် ကြွတော်မူရာတွင် တာဝတိံသာနတ်တို့ မြူးထူးချီးပခြင်းကို ကြားမြင်ရလေသတည်း။

[သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌ကား ငယ်မည်ကိုစွဲ၍ အသိတ ရသေ့ဟု ဆို၏။]

ပုဏ္ဏား ရှစ်ယောက်တို့ လက္ခဏာဖတ်ကြခြင်း

အလောင်းမင်းသားကို ဖွားမြင်သည့်နောက် ငါးရက်မြောက်၌ အမည်မှည့်အံ့သောနေ့သို့ရောက်သောအခါ အလုံးစုံသော မင်းအိမ်တော်ကို အကျော်, ဇလပ်, ပရုတ်, စန္ဒကူးဟူသော နံ့သာမျိုးလေးပါး ထူးပြားသော အခိုးအထုံတို့ဖြင့် လိမ်းကျံပက်ဖျန်း၍ ဇလပ်ပန်း, မုလေးပန်း, ပေါက်ပေါက်ပန်း, နေဇာ, မာလာကျီကျစသော ပန်းမျိုးတို့ကို ဖြိုးဖြိုးပြည့်မျှ ကြဲစေလျက် သားတော်ကို နံ့သာရည်တို့ဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်ချိုးလျက် ကိုးပါးသော ရတနာအစုထက်နေစေ၍ ဗေဒင်သုံးကျမ်း ကမ်းတစ်ဖက်ရောက် တတ်မြောက်စွာသော ပုဏ္ဏား တစ်ရာ့ရှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ အဖျော်ယမကာ ဃနာထမင်းတို့ဖြင့် ကျွေးမွေးပြီးသော် ပူဇော်သက္ကာရအများ ဆောင်နှင်း၍ မင်းသား၏ လက္ခဏာနိမိတ်ကို စစ်ဆေးမေးတော်မူ၏။

ထိုအခါ ကစ်ရာ့ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင် ထင်ရှားတတ်မြောက်စွာသော ရာမ, ဓဇ, လက္ခဏ, ဇောတိမန္တ, ယဉ, သုဇောဓ, သုယာမ ဟူသော ပုဏ္ဏားခုနစ်ယောက်တို့က လက်နှစ်ချောင်းမြှောက်၍ 'အရှင့်သားတော်မြတ်သည် ကျွန်းရပ်လေးမည်ကို လှည့်လည်ပိုင်နင်းသော စကြာမင်းသော်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ လူတွင်ထင်ရှား ဘုရားသော်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူ၍ လျှောက်ထားကြ၏။ ကောဏ္ဍညအနွယ်ဖြစ်သော သုဒတ္တအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားငယ်တစ်ယောက်မူကား "အရှင့်သားသည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး, ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်, အံ့ဖွယ် တစ်ဆယ့် ရှစ်ဖြာ, တစ်ရာ့ရှစ်ကွက်သော စက်တော်အစုံ ပါပေသည်၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံဝယ် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ အတုမရှိ အသဒိသအစစ် ဓမ္မရာဇ်ထွတ်ထား ဘုရားဧကန် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်၊ လူ

http://www.dhammadownload.com

တို့ဘောင်တွင် တည်အံ့သောငှာ မဟုတ်ပါ"ဟု လက်ညှိုး တစ်ချောင်းကိုသာ မြှောက်၍ ကြားလျှောက်၏။

[ထိုကောဏ္ဍညကား ပစ္ဆိမဘဝင်၌ တည်သောသူဖြစ်၍ စင်စစ် သိနိုင်လေသတည်း။]

တောမထွက်အောင် ကြိုတင်စီမံခြင်း

ထိုစကားကို ကြားလေသော် ဓမည်းတော် မင်းတရားသည်လည်း "ငါ၏ သားသည် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဆိုသော် အဘယ်အကြောင်းကို မြင်၍ လူ၏ဘောင်တွင် မရွှင်ပျော်ဘဲ ရှောင်လွဲ တောထွက်လတ္တံ့နည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ ကောဏ္ဍညပုဏ္ဏားလည်း "အရှင့်သားသည် ကြီးမားရင့်မာသော ပါရမီသမ္ဘာပညာသတ္တိ ရှိပါသည်။ တဏှာရမ္မက် ငေါ်ငက်ခြင်း ကင်းပါလိမ့်မည်၊ သူအို သူနာ သူသေ ရဟန်းတည်းဟူသော နိမိတ်လေးပါးကို မြင်ဘိ၍ သတိသံဝေဂ ရသဖြင့် မုချဆက်ဆက် တောထွက်ပါလိမ့်မည်" ဟု လျှောက်၏။ ထိုစကားကို ကြားသော် ဓမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရားသည်လည်း သား၏ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကို မနှစ်သက်၊ စကြာရတနာတို့ ရှေ့ဆောင်၍ နှစ်ထောင်ရံဝန်းသော ကျွန်းငယ်နှင့် တကွ ဒီပလေးမည်ကို လှည့်လည်ပိုင်နင်းသော စကြာမင်းဖြစ်သည်ကိုသာ မြင်လိုရကား သားတော်၏ သံဝေဂရခြင်း အကြောင်းကင်းအောင် ပြည်တွင်း ပြည်ပ တစ်ဂါဝုတ်မျှသော အရပ်၌ အစောင့်အရှောက်ထားလျက် သူအို သူနာ သူသေ ရဟန်း အသွင်ကို မြင်ရမည်ကို မဆိုထားဘိ သတင်းစကားမျှ မကြားရအောင် ကြံဆောင် အားထုတ်တော်မူသတည်း။

သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ အမည် မှည့်ခြင်း

မင်းသား၏ အမည်နာမကို ရွေးချယ်ကြကုန်သော် အလုံးစုံသော လူနတ်တို့၏ အလိုခပ်သိမ်းကို ပြီးငြိမ်းစေတတ်ရကား "သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ"ဟူသော အမည်ကို မှည့်ကုန်၏။ ထိုမင်္ဂလာအခါနေ့ ရက်၌ စုဝေးလာသော မဟာဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်းတို့မှလည်း တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော မင်းသားကို နှံ့ထားဆောင်နှင်းကြရ၏။ အသောင်းအသိန်းမကသော အထိန်းအယ မောင်းမ ကိုယ်လုပ်တို့ကိုလည်း အပ်နှင်းတော်မူ၏။ အတိုင်းမသိသော အခြံအရံနှင့်တကွ ကြီးပွားရ၏။

မယ်တော် မဟာမာယာ နတ်ရွာစံခြင်း

အလောင်းမင်းသားကို ဖွားမြင်တော်မူသည်မှ နောက် ခုနစ်ရက်မြောက် သောနေ့ဝယ် မယ်တော်သိရီမဟာမာယာ မိဖုရားသည် ဓမ္မတာဝန်အားဖြင့် အိပ်

http://www.dhammadownload.com

ပျော်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့ များစွာသော အန္တရာယ်မတွေ့ဘဲ စုတေခဲ့ပြီးသော် ဘုရားမယ်တော်တို့၏ဖြစ်ရာ တုသိတာနတ်ပြည်ဝယ် 'သန္တုသိတ' အမည်ရှိသော နတ်မင်းဖြစ်လေ၏။

သန္တုသိတ နတ်သား ရှင်းလင်းချက်

အချို့သောဆရာတို့ကား 'မာတရံ ပမုခံ ကတွာ' ဟူ၍ အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ လာသည်ကိုထောက်၍ နတ်မိန်းမ အဖြစ်ဖြင့်ပင်- မယ်တော်ဖြစ်၏ ဟု ဆိုကုန်သည်။ မဓုသာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာဆရာသည် "မယ်တော် ယောကျ်ားဖြစ်ကြောင်းကို သင်္ဂါယနာဝင်ကျမ်းတို့၌ မလာ၊ ရှေးဆုတောင်းလည်း မပါ၊ ဓမ္မတာသုံးဆယ်၌လည်း မဝင်၊ ထို့ကြောင့် နတ်မိန်းမပင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ယူရန်ရှိသည်" ဟု ဆို၏။

ယင်းသို့ ဆိုကုန်သော်လည်း ထိုဆရာတို့ထက် ခိုင်ခံ့သော ထေရအဋ္ဌကထာ၌ "ဒေဂူပပတ္တိ ပန ပုရိသဘာဝေန ဝုတ္တာ" ဟု လာသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ "မာတုဘူတပုဗ္ဗော သန္တုသိတ ဒေဝပုတ္တော" ဟူ၍ လာသောကြောင့် လည်းကောင်း၊

အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ၌ "မာတုဒေဝပုတ္တော"ဟု မိန့်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။

ထိုဆရာတို့၏ ဝါဒသည် အစလသုပ္ပတိဋ္ဌိတ မဖြစ်။ ဤသို့သော သင်္ဂါယနာဝင် အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌ ရှိပြီးဖြစ်၍ စင်စစ် ယောကျ်ားဖြစ်၏ ဟု မှတ်အပ်သည်။ မယ်တော်ကိုလည်း ဒေဝဒဟပြည်သို့ ယူဟန် အချို့သော စာငယ်များတွင် ဆိုသည်။ အဋ္ဌကထာကြီး၌ကား ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်ပို့ကြောင်းကို ဆိုသည်။

သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး ဒုတိယအကြိမ် ရှိခိုးခြင်း

မယ်တော် နတ်ပြည်စံခဲ့သော် မိထွေးတော် ဖြစ်သော မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ မိဖုရားသည် သားတော် နန္ဒမင်းသားကို နို့ထိန်းတို့အား အပ်နှင်း၍ အလောင်းမင်းသားကို မိဖုရားကိုယ်တိုင် နို့တိုက် မွေးမြူတော်မူ၏။ ဤသို့ သိဒ္ဓတ်မင်းသားကို ဖွား၍ တစ်လမြောက်သောအခါ ခမည်းတော်မင်းတရားသည်လည်း များစွာသော မှူးမတ်ဗိုလ်ပါ အခြံအရံတို့နှင့် ထွက်စံပယ်၍ လယ်ထွန်

http://www.dhammadownload.com

မင်္ဂလာ ပြုတော်မူသည်။ ထိုအရပ်၏ အနီး ကြီးစွာသော ဇမ္ဗုသပြေပင်ရင့်ဝယ် ခင်းကျင်းကာရံ စီမံအပ်သော ကောင်းမြတ်သောနေရာ၌ အလောင်းတော်မင်းသား ကို ထားပေ၏။

အထိန်းအယ မိန်းမတို့လည်း မင်းကြီး၏ လယ်ထွန်သဘင်ကို ရှုမျှော်လျက် မေ့လျော့၍ နေစဉ်တွင် အလောင်းမင်းသားသည် သိပ်ထားသော နေရာထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူပြီးသော် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်း သဖြင့် ပထမစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။ ထိုအလောင်းမင်းသား၏ အာနုဘော် ကြောင့် ဇမ္ဗုသပြေပင်ရိပ်သည် နံနက်ကာလမှစ၍ ညနေ မွန်းစောင်းသည့်တိုင်အောင် မပြောင်းမယွန်းဘဲ ထီးဝန်းအုပ်သကဲ့သို့ တည်၏။ နို့ထိန်းမိန်းမတို့သည် သတိ ရသဖြင့် တင်းထိမ်တွင်းသို့ ဝင်၍ ကြည့်ရှုကြသော် အလောင်းမင်းမြတ်၏ သမာပတ် ဝင်စားနေသော အခြင်းအရာကို မြင်၍ အလျင်တဆော သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးအား လျှောက်ပေ၏။ မင်းကြီးလည်း လျင်စွာလာ၍ ရှုမျှော်သော် သားတော်မြတ်၏ အခြင်းအရာကို မြင်သဖြင့် ရွှင်ကြည်ညှတ်တုပ် လက်အုပ် ချီမိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော်တော်မူ၏။ ဤကား နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ဓမည်းတော်၏ ရှိခိုးခြင်းတည်း။

အပျော်ကစားရန် နတ်ရေကန်

ဤမှသည် အစဉ်အတိုင်း ကြီးပွား၍ ဘုရားလောင်း ခုနစ်နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဓမည်းတော်မင်းမြတ်သည် မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေး စေတော်မူ၍ "ခုနစ်နှစ်ရှိသော သူငယ်တို့မည်သည် အဘယ်အမှုအရာကို လွန်စွာ မြတ်နိုးတတ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်ကိစ္စနှင့် မိဘတို့ ချီးမြှောက်သဖြင့် တင့်တယ် ရာသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ အမတ်တို့လည်း "ဤအရွယ်သို့ရောက်သော မင်းသားတို့မည်သည် ရေသဘင် ပျော်ရွှင်ခြင်းကို အလိုရှိတတ်ပါသည်။ ဤ အမှုဖြင့်လည်း သင့်တင့် လျောက်ပတ်ပါသည်" ဟု လျှောက်ကြကုန်လျှင် ဖခင် မင်းတရားလည်း မြို့ပြုပြင်သော လက်သမားတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ "ဤမည်သော ဌာန၌ လှပကြီးကျယ်သော ရေကန်ကို စီမံ ပြုပြင်ကြလေကုန်" ဟု စေတော် မူ၏။

ထိုလက်သမားတို့လည်း ရေကန်နေရာကို တိုင်းတာ စိစစ်ကြပြီးသော် "ယနေ့ကား အကာလဖြစ်ပြီ၊ နက်ဖြန်နံနက်မှ ပြုလုပ်ကြကုန်အံ့" ဟု အိမ်သို့ပြန် လေသော် နေဝင်အခါ၌ သိကြားနေရာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာသည် တင်းမာဘိသဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကို ရှုမျှော်သော် အလောင်းမင်းသား ပျော်ပါးရန် ရေကန်ပြုလိုကြောင်းကို သိ၍ ဝိသကြိုနတ်သားကို သင်သွား၍ ဖန်ဆင်းချေဟု စေတော်မူ၏။ ထိုနတ်သားလည်း လျင်လျားစွာလာပြီးသော် မြို့လေးမျက်နှာ၌ တစ်ဂါဝုတ်မျှလောက် ကျယ်သော ရေကန်ကို ဖန်ဆင်း၍ပေး၏။

ထိုရေကန်သည်ကား သန္တာရစ်, ပုလဲရစ်, ဥသဖယားရစ်, ပတ္တမြားရစ်, ကြောင်မျက်ရွဲရစ်, ဝံသဝဏ်ရစ်, ရွှေဖလံနီရစ်တို့ဖြင့် ခုနစ်ဆစ် ခုနစ်ကန့်တန့်လျက် ပြိုးပြိုးပြက်မျှ ရှိ၏။ ရေ၏အစ၌ လှပဖြူစင် ထိန်လွင်တောက်ပသော သလဲ, ငွေသလဲတို့သည် ကြဲဖြန့်ကာတည်ကုန်၏။ ရတနာခုနစ်ပါးအတိပြီးသော ရွှေအုတ်၊ ကျောက်နံရံ သုံးတန်ဝန်းပတ်လျက် ပြင်အထပ်မှ ရွှေပွတ်လုံး ရွှေပွတ်တိုင်တို့သည် အဆိုင် အဆိုင် ခြံရံကာ တည်ကုန်၏။ ပန်းစုံ ရုပ်စုံ ထည့်လုပ်အပ်သော သန္တာနီ အဆင်းရှိသော စောင်းတန်းလှေကားတို့ဖြင့် ခင်းထားအပ်သော ရေဆိပ် ခုနစ်သွယ်တို့သည် ပတ်လည်ရံကာ ရှိကုန်၏။ ရွှေကြာသွတ်အိုးတို့ဖြင့် စိုက်ပျိုး စီထားဘိသကဲ့သို့ တဖို့တကန့်စီ ပေါက်ရောက်သော ကြာမျိုးခုနစ်ပါးတို့သည် ထွားထွားဖွံ့ဖွံ့ အညွှန့်အညောက် ပေါက်ရောက် ပြည့်စုံလျက် ငုံကာ ပွင့်ကာ ရံခါမလပ် မပြတ်သော ရနံ့တို့ဖြင့် လှိုင်လျက် တကြိုင်ကြိုင် တကြူကြူ ဖြစ်၏။ ထိုကန်ဦး၌ ကွန့်မြူး ပျံသွားကုန်သော ကျေးငှက်အပေါင်းတို့သည်လည်း ပြောင်းကာ ပျံကာ တွန်သာရင့်ကြွေးသော အသံတို့ဖြင့် တရံမပြတ် နတ်တူရိယာကဲ့သို့ သာယာစွာ ဖြစ်၏။

ထိုကန်မြတ်ဝယ် လှော်ခတ် ပျော်ပါးစေခြင်းငှာ ရတနာ ခုနစ်ပါးအတိပြီးသော လှေ, ဖောင်, ကတ္တူ, သရဂူ, သမ္မန်တို့ကိုလည်း ဖန်ဆင်း ပြုထား၏။ ထိုဖောင် လှေတို့တွင် ရွှေအတိပြီးသောလှေ၌ ငွေဖြင့်ပြီးသော ထိုးဖြူ၊ ရာဇပလ္လင်၊ ဥကင်၊ ကနက်တင်လျက်, ငွေအတိပြီးသောလှေ၌ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ထိုးဖြူ၊ ရာဇပလ္လင်၊ ဥကင်၊ ကနက်တင်လျက် နှစ်သက်စဖွယ် မင်းဆောင် မင်းခမ်းကျင်းပကာ ကောင်းစွာ စီမံပေ၏။ ဤသို့လျှင် လူတို့ရပ်၌ မမြင်စဖူး လွန်ကြူးတင့်တယ်အံ့ဖွယ်ရှိလှသော နတ်ရေကန်ကို ညဉ့်သုံးယံ အတွင်း၌ ဖန်ဆင်းခဲ့ပြီးမှ မိမိနေရာ နတ်ရွာသို့ ပြန်လေ၏။ နံနက်သောကာလ လူတို့ မြင်ကြကုန်သော် "အံ့ဩဘနန်း ရှုမခန်းသော ရေကန်သည် ညဉ့်သုံးယံ အတွင်း အလိုအလျောက် မြေမှပေါက်၍ ဖြစ်မြောက်လာပေသည်"ဟု အံ့ဩချီးပ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား လျှောက်ကြားကြကုန်၏။ မင်းတရားလည်း အားရဝမ်းသာ ထွက်သွားကာ ရှုမျှော်၍ ငါ့သားတော်ဘုန်းကံကြောင့် နတ်ဖန်၍ ပေးလာသည်ဟု ဝမ်းသာလှရကား သားတော်အား

http://www.dhammadownload.com

ဆောင်နှင်းပေ၏၊ အလောင်းတော်မင်းသားလည်း နတ်သိကြားကဲ့သို့ များစွာသော အခြွေအရံဖြင့် ရေကန်ဝယ် စံပယ် ပျော်ပါးတော်မူ၏။

[ဤကား အဂ်ုတ္တိရ် အဋ္ဌကထာ, အနာဂတဝင် အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။]

ရွှေနန်းပြာသာဒ် သုံးဆောင်

ယင်းသို့ အစဉ်သဖြင့် ချမ်းသာစွာကြီးပွား၍ မင်းသား တစ်ဆယ့်ခြောက် နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော် ဘေးတော် ဘိုးတော် အဆက်ဆက်တို့သည် တစ်ကြိမ်တစ်ရံမျှ မစံစဖူး ထူးမြတ်လှသော ကာလသုံးစု ဥတုသုံးရပ်နှင့် လျော်သော ရမ္မ, သုရမ္မ, သုဘ အမည်ရှိသော ရွှေနန်းပြာသာဒ် သုံးဆောင်ကို တည်ထောင်ဆောက်လုပ်၍ ပေးအပ်တော်မူ၏။

၁။ ရမ္မ ပြာသာဒ်ကား ဘုံကိုးဆင့် ရှိသည်။

၂။ သုရမ္မ ပြာသာဒ်ကား ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိသည်။

၃။ သုဘ ပြာသာဒ်ကား ဘုံကိုးဆင့် ရှိသည်။

ထိုပြာသာဒ် သုံးဆောင်တို့သည် အစောက်အားဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိ မြင့်သည်။ အပြန့်အားဖြင့် ရွှေရံ ရှစ်သောင်းကျော် နေပျော်လောက်သည်။ အဆန်းတကြယ်အားဖြင့် ပြောပချီးမွမ်း၍ မကုန်နိုင်အောင် တင့်တယ်သတည်း။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ သမီးတော်တောင်း ရာဇသံ

ဤရွှေနန်းသုံးရပ်ကို အပ်နှင်းတော်မူပြီးမှ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ "ငါ၏ သားတော်မြတ်သည် လျောက်ပတ်သော အရွယ်သို့ ရောက်ချေပြီ၊ အတိုင်းမသိသော မင်းမိဖုရားတို့ ခစားဝန်းရံလျက် နိုင်ငံတိုင်းကား ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်စိမ့်မည်၊ မယားသားတို့နှင့် ပျော်ပါးကပ်ငြိခြင်း ရှိမှ သတိသံဝေဂ မသက်၊ တောထွက်၍ ရဟန်းမပြုဘဲ လူ့စည်းစိမ်၌ မွေ့လျော်ကာ စကြာမင်း ဖြစ်သည်ကို ငါ မြင်ရချိမ့်မည်၊ စကြာမင်း အဖ ငါခံရချိမ့်မည်" ဟု ကြံရည်တော်မူပြီးသော် အသီးသီးသော ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အထံသို့ ရာဇသံရွေ့ပေနှင့် စေလွှတ်၍ သမီးရတနာ ပို့ဆက်လာရမည့် အကြောင်းနှင့် တောင်းတော်မူ၏။

အခြား မင်းတို့က ရာဇသံကို ဆန့်ကျင်ကြခြင်း

ထိုရာဇသံကို ကြားသော် ဒေဝဒဟပြည်, ကပိလဝတ်ပြည်၌ ရှိနေကုန်သော သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း အစရှိကုန်သော အချို့သော ဆွေတော် မျိုးတော် အပေါင်း

http://www.dhammadownload.com

ပုံ။ ။ဘုရားရှင်ဟာ ဗာရာဏသီမြို့ကို ရောက်ရှိလာတော်မူပြီးနောက် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ကို ဓမ္မစက်ကြီးကို ပထမဦးဆုံး ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

တို့သည် ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။ "ဤသိဒ္ဓတ် မင်းသားသည် ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ပုဏ္ဏားတို့ မြွောက်စားသော စကားကိုမှီ၍ ဂုဏ်မာန်တက်သဖြင့် မည်သည့် အတတ်ကိုမျှ မသင်မကြား ကိုးစား ယုံမှတ်လောက်အောင် အဋ္ဌာရသ သိပ္ပတွင် တစ်ခုခုမျှ မတတ်ချေ၊ အဆင်းအဝါသာ လှပ၍ စွမ်းပကား ပညာ ကင်းရကား မြို့ငှင်းခြံ ရောက်နေသော ပေါက်ပင်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ချေသည်၊ ပြည်ထောင်ချင်းချင်း မင်းတစ်ပါးတို့ အကယ်၍ ရန်မူလာက လဲဝါဂွမ်းကဲ့သို့ လွင့်ဖို့ရာသာ ဖြစ်ချေသည်၊ ငါတို့ရင်သွေးကို ပေး၍ မလျော်" ဟု ဆိုကြကုန်၏။

သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးက လေးအတတ်ကို ပြစေခြင်း

ထိုမင်းတို့ ဆိုလိုက်သော စကားကို မှူးမတ်တို့ ပြန်ကြားလျှောက်ထား၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ကြားလေသော် သားတော်၏ အစွမ်းကိုလည်း မသိရသေးရကား ဘုရားလောင်းထံသို့ သွား၍ မင်းတစ်ပါးတို့ ကဲ့ရဲ့လိုက်သော အကြောင်းကို ကြားပြီးမှ အဋ္ဌာရသ သိပ္ပကို သင်စိမ့်သောငှာ တိုက်တွန်း၏။ အလောင်းမင်းသားလည်း "သင်ကြားဖွယ် မရှိ၊ ပဋိသန္ဓေက တတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်ပါသည်၊ မည်သည့်အတတ်ကို ရှုလိုသည်ဟု မိန့်တော်မူပါ၊ ရှေ့တော်တွင် ပြပါမည်' ဟု လျှောက်၏။ ယင်းသို့ လျှောက်ကြားသော် ခမည်းတော် မင်းတရားလည်း အားရဝမ်းသာတော်မူ၍ မင်းရင်ပြင်ဝယ် ကြီးကျယ်သော တလင်းမင်းကွန်းကို ပြုပြီးလျှင် ဗိုလ်တစ်ထောင် တင်ထိုက်သော လေးတော်ကိုအပ် ၍ လေးအတတ်ကို ပြစေ၏။

သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသား လေးအတတ်ကို ပြခြင်း

ထိုအခါ အလောင်းမင်းမြတ်သည်လည်း ကပိလဝတ် ပြည်တော်တွင် ထက်ဝန်းကျင်မှ ကျော်စောကုန်သော အကွဏဝေဓိ, ဝါလဝေဓိ, သရဝေဓိ, သဒ္ဒဝေဓိ အမည်ရှိသော လေးသမားတို့ကို ခေါ်၍ မင်းရင်ပြင်၌ စည်းဝေးပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်မူကား ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့် ပြီးသော ချုပ်မိန်ညို, မျဉ်းတို, မျဉ်းရှည် စသည်တို့ကို ဝတ်၍ နဝရတ် ကိုးပါးဖြင့် စီတပ်သော သင်းကျစ်မကိုင်ကို ဦးခေါင်းခြုပ်လျက် တစ်ခဲနက် ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ချုပ်အပ်သော ခါးကြိုးကို ပန်း၍ လခြမ်းသဏ္ဌာန်ရှိသော သားချိုလေးဝယ် သန္ဓာအဆင်းရှိသော ညှို့ဖြင့် ဖွဲ့လျက် မြအဆင်းကဲ့သို့သော တောင့်ကိုလွယ်ပြီးလျှင် မြေကြီးမှ ခွဲ၍ထွက်သော နဂါးလုလင်, စစ်သဘင်ကျင်းရာသို့ ထွက်သော် သိကြားမင်းကဲ့သို့ ပရိသတ် လေးပါး၏ အလယ်၌ တင့်တယ်စွာ ရပ်တော်မူပြီးလျှင် ယခင် လေးသမားကြီးတို့ကို လေးထောင့်ကန်ပမာ လေးမျက်နှာအရပ်က နေစေပြီးသော် မြားကမ်းသူ

http://www.dhammadownload.com

နှင့်တကွ သုံးသောင်း သုံးသောင်းမျှလောက်သော မြားတို့ကို အပ်၍ တည်တည်တည်း ပစ်လွှတ်ကြကုန်ဟု ဆို၏။

ထိုလေးသမားတို့ကလည်း "အရှင့်သား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အများကို မဆိုထားဘိ တစ်ယောက်တည်း ပစ်သောမြားကိုမျှ တားမြစ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရာ၊ ပြုတော်မမူပါလင့်" ဟု လျှောက်ကုန်၏။ အလောင်းမင်းသားက 'ငါ့အား သင်တို့ မစိုးရိမ်လင့်၊ ကိုယ်စွမ်း ရှိသမျှသာ ပစ်လွှတ်ကြကုန်' ဟု မိန့်တော်မူ၍ မင်းကွန်း၏အလယ် ကျယ်လှသောအပြင်ဝယ် ရွှေခြေသေ့ကဲ့သို့ ရပ်တော်မူသည်။ လေးသမားတို့လည်း စွမ်းပကားရှိသမျှ အားထုတ်လျက် လျှပ်တစ်ပြက်လျှင် အချက် အရာ အထောင်ရှိသမျှ စေလွှတ်ကြသည်။ လာသမျှမြားတို့ကို အလောင်းမင်းသား သည် ဝဇိရ စိန်စဉ်းသွားတပ်သော မြားတစ်စင်းဖြင့်သာ ဆီးကာပုတ်ခတ်၍ ထိုထိုအရပ်သို့ ကျစေသည်။ ဤသို့ မြားအလာကို ဆီးကာ ဖယ်ရှားသော 'သရပဋိက္ခိပ'အတတ်ကို ပြတော်မူရာတွင် ထက်ဝန်းကျင် မြေပြင်ပြည့်မျှ ရှုနေကုန်သော မင်းညီမင်းသား, ပုဏ္ဏား, သူဌေး စသော ပရိသတ်တို့၏ ရင်ဘတ်လက်တီး အံ့ချီးပြောပသော အသံသည် မိုးယံအပြင်၌ တော်ပဲ့တင်ဟည်းလျက် မြေကြီး တုန်ဘနန်းမျှရှိ၏။

ထို့နောက်မှ ထိုလေးသမားတို့၏ နေရာ၌ စီစိုက်ထားသော ငှက်ပျောပင် တို့ကို တစ်ကြိမ်တည်း ပစ်အပ်သောမြားဖြင့် အားလုံးကိုမှန်စေပြီးမှ လက်တွင်းသို့ မြားကျလာသော 'စက္ကဝေဓိ' အတတ်ကို ပြတော်မူသည်။ ထို့နောက် လျှပ်တစ်ပြက်ကို အချက် အသောင်းအသိန်း ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'အက္ခဏဝေဓိ အတတ်၊ ခါးရမ်းသီးစသော အမှတ်ကို ချက်ရာမစပ် မှန်အောင်ပစ်ခြင်း, သားမြီးမွေးမှင် ကိုလျက် ထက်ဝက်ထွင်းအောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'ဝါလဝေဓိ အတတ်'၊ ရှေ့ပစ်လိုက်သော မြားကို နောက်မြားဖြင့် မှန်အောင်ပစ်ခြင်း တည်းဟူသော 'သရဝေဓိ အတတ်'၊ မျက်စိဖြင့် မမြင်ဘဲ အသံကို နားထောင်၍ မှန်အောင်ပစ်ခြင်း တည်းဟူသော 'သဒ္ဒဝေဓိ အတတ်' ဤလေးပါးသော မြားရေးကြီးတို့ကိုလည်း ကောင်း၊

နွယ်တန်းကဲ့သို့ မြားတန်းမပြတ်အောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရလဋ္ဌိ အတတ်'၊ ကြိုးအစဉ်ကဲ့သို့ ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရရဇ္ဇုအတတ်'၊ မြား ပြာသာဒ် ဆင့်တက်အောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရပါသာဒအတတ်'၊ မြား စောင်းတန်းဆင့်အောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရသောပါန အတတ်'၊ မြားကို မြားဖြင့်ဆီးကာအောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရပ္ပဋိဟာဟန အတတ်'၊ မဏ္ဍပ်

http://www.dhammadownload.com

အုပ်ကဲ့သို့ ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရမဏ္ဍပ အဝဟတ်'၊ မြားတံတိုင်း ဝိုင်းအောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရပါကာရအတတ်'၊ လေးထောင့်ကန်ကဲ့သို့ တည်အောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရပေါက္ခရဏီအတတ်'၊ ပဒုမ္မာပွင့်ချပ်ကဲ့သို့ မြားထပ် အဆိုင်ဆိုင် တက်အောင်ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရပဒုမအတတ်'၊ မြားမိုး ရွာစေခြင်းတည်းဟူသော 'သရဝဿအတတ်'၊ မြားစက်ဝန်းသွားအောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'စက္ကဝိဒ္ဓအတတ်'၊ မြားရဟတ်လည်အောင် ပစ်ခြင်းတည်းဟူသော 'သရအာဝဋ္ဋနအတတ်' ဤသို့ သူတစ်ပါးနှင့် မဆက်ဆံသော တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မြားရေးငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊

လက် တစ်ဆယ့်နှစ်သစ်ထူသော ရေသဖန်းပျဉ်ကို ထုတ်ချင်းထွင်းအောင် ပစ်ခြင်း, လက်ရှစ်သစ်ထူသော ပိတောက်နှစ် ပျဉ်ကို ထုတ်ချင်းထွင်းအောင် ပစ်ခြင်း, လက်လေးသစ်ထူသော ကြေးနီပြားကို ထုတ်ချင်းထွင်းအောင် ပစ်ခြင်း, လက်နှစ်သစ်ထူသော သံပြားကို ထုတ်ချင်းထွင်းအောင် ပစ်ခြင်း, ပိုတစ်ရာဝန်တင်သောလှည်းကို နောက်မှရှေ့ ရှေ့မှနောက် ထွင်းပေါက်အောင် ပစ်ခြင်း, ကောက်ရိုး အပြည့်တင်သောလှည်းကို ထွင်းပေါက်အောင် ပစ်ခြင်း, သဲအပြည့်တင်သောလှည်းကို ထွင်းပေါက်အောင်ပစ်ခြင်း တည်းဟူသော ခုနစ်ပါးသော အားအစွမ်းတို့ကို လည်းကောင်း ပြတော်မူသည်။

လေးပစ်ခန်း ရှင်းချက်

ဤပမာဏကို ပြသောအရာဝယ် ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၌ –

ဝိဒတ္ထိ ဗဟလံ ဥဒုမ္ဗရ ဖလကံ၊
အဋ္ဌဂုံလ ဗဟလံ အယောပट္ဋံ၊
စတုရဂုံလ ဗဟလံ အသန ဖလကံ

စသည်ဖြင့် တစ်ထွာထူသော ရေသဖန်းပျဉ်, လက်ရှစ်သစ်ထူသော သံပြား, လက်လေးသစ်ထူသော ပိတောက်နှစ် ပျဉ်တို့ကို ထွင်းအောင်ပစ်သည်ဟု ကျိတကျူ အနုက္ကမ လာသည်။

သရဘင် ဇာတ်၌ကား –

အဋ္ဌဂုံလ ဗဟလံ ဥဒုမ္ဗရ ပဒရံ၊ စတုရဂုံလ ဗဟလံ အသနပဒရံ။
ဒုဝဂုံလ ဗဟလံ တမ္ဗပဋ္ဋံ၊ ဧကဂုံလ ဗဟလံ အယောပဋ္ဋံ

ဟူသော ပါဠိဖြင့် လက်ရှစ်သစ်ထူသော ရေသဖန်းပျဉ်, လက်လေးသစ်ထူသော ပိတောက်နှစ်ပျဉ်, လက်နှစ်သစ်ထူသော ကြေးနီပြား, လက်တစ်သစ်

http://www.dhammadownload.com

ထူသော သံပြားကို ပစ်သည်ဟူ၍ ယထာက္ကမ လာသည်' ဤအဋ္ဌကထာ နှစ်စောင်ကို ညှိ၍ ယုတ္တိရရာကို ဆိုလိုက်သည်။

ဤဗိုလ်တစ်ထောင် တင်သောဓလေးကို လက်ဝဲလက်ဖြင့် ချီ၍ လက်ယာလက်ဖြင့် ညှို့ကို ဖြန်းအပ်သော အသံသည် မိုးကြိုးပဲ့တင် ငလျင်တော်ဟိန်း သကဲ့သို့ လန့်ကြိမ်း ကြောက်မက်ဖွယ် ဖြစ်၍ ကပိလဝတ် ပြည်အလုံး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်၏။ ဝဇိရစိန်သွား တပ်အပ်သော မြားရတနာကို လက်ယာလက်ဖြင့် ဆွဲ၍ လက်ဝဲလက်သန်း အသည်းဖြင့် စဉ်းကို ခတ်အပ်သော အသံသည် ပဋ္ဌင်, ဒုံမင်း, လင်းကွင်း, စည်းဆုပ်ကို တီးမှုတ်သော အခါကဲ့သို့ သာယာ နာပျော်ဖွယ် ရှိ၏။ မြားတော်ကို ရေထဲသို့ လွှတ်သည်ရှိသော် လေးဥသဘတိုင်အောင် ရောက်သည်။ အထက်သို့ အစောက်ပစ်သော် ရှစ်ဥသဘတိုင်အောင် ရောက်သည်။ ဖီလာအားဖြင့် ပစ်သော် တစ်ယူဇနာ အရပ်သို့ ရောက်သည်။ (ဤကား ပကတိ ပစ်သော အစွမ်းတည်း။) အလိုတော်ရှိ၍ အားထုတ်တော်မူသော် စတုမဟာရာဇ်သို့ စေသော်လည်း ရောက်ရာ၏။

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား အတတ်ပညာ ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကို ပြခြင်း

ထိုမှတစ်ပါး မင်းသားတကာတို့ တတ်ရာသမျှသော ဆင်စီး, မြင်းစီး, စက်မီး, ဓားတင်, ကာငင်, လှံထိုး အစရှိသော အတတ်မျိုး အပေါင်းတို့ကိုလည်း ကောင်းစွာ ပြသတော်မူ၏။ ယင်းသို့ မင်းအဆက်ဆက်တို့ လေ့ကျက်နိုင်မည်ကို မဆိုထားဘိ သတင်းစကားမျှ မကြားစဖူး၊ ထူးမြတ်လွန်ကဲ အံ့အဲ ချီးမွမ်း၍ မကုန်၊ လူတို့ဘုံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ ပြိုင်တူ ဖက်ယှဉ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရာသော အဋ္ဌာရသ သိပ္ပအပေါင်းကို ဆွေတော်ရှစ်သောင်း မျိုးတော် အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌ ဆန်းကြယ်စွာ ပြတော်မူ၍ ပြည်သူအပေါင်းတို့ မြင်ရလျှင် ကြည်ရွှင် ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၍ ပုဆိုးမြှောက်ခြင်း, ဦးရစ်မြှောက်ခြင်း, ပန်းပေါက်ပေါက် ကြဲဖြန့်ခြင်း, ရွှေသလဲ ငွေသလဲ ကြဲခြင်း, ရင်သပ်လက်တီး ချီးမွမ်းအံ့သြခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်သည်။ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်တို့၌ နတ်တို့ ပန်းမိုး၊ နံ့သာမိုး ရွာကုန်သည်၊ လူနတ်အပေါင်းတို့၏ ကောင်းချီးပေးကြသော အသံသည် မိုးယံအပြင်ဝယ် တော်ပဲ့တင် ကျော်ဟည်း လျက် မြေကြီး ပြိုမတတ် ရှိလေ၏။

[ဤကား အကျဉ်းတည်း၊ အကျယ်ကိုလိုသော် စတ္တာလီသနိပါတ် သရဘင်္ဂဇာတ် အဋ္ဌကထာ၌ ယူပါကုန်။]

http://www.dhammadownload.com

၁၇ ဗုဒ္ဓဟောပြသော တရားတော်ကို ဘိမိုးကြီးသားတို့ ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ ရှိခိုးကန်တော့ကြပုံ

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

အဘိသိက်ခံ၍ မင်းစည်းစိမ် စံတော်မူခြင်း

ထိုအခါမှ မဟာဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်းတို့သည် ဦးခေါင်းနှိမ့်ချ ချီးပ ပြောကြားလျက် သားကောင်း, သမီးကောင်းနှင့် တကွ များစွာသော ပဏ္ဏာကာရ ကို ဆက်သလာကုန်သတည်း။ ဒေဝဒဟပြည်ကို အစိုးရသော သုပ္ပဗုဒ္ဓ မင်းကလည်း ဘဒ္ဒကစ္စနာ အမည်ရှိသော မင်းသမီးကို အထိန်းအယ မိန်းမကိုယ်ရံနှင့် တကွ ပို့သလေသည်။ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ရောက်လျှင် အသီးအသီး ရွေးကောက်တော်မူ၍ လေးသောင်းသော မောင်းမတို့နှင့် တကွ ဘဒ္ဒကစ္စနာကို 'ယသောဓရာ ဗိမ္ဗာဒေဝီ' ဟူသောအမည်ဖြင့် ဘိသိက်ခံ၍ အဂ္ဂမဟေသီ ထားတော်မူသည်။ ဤသို့လျှင် အလောင်းမင်းသား ကိုယ်တော်မြတ်သည် ပြာသာဒ်သုံးခုဝယ် ဥတု အလှည့် အလှည့်အားဖြင့် ယောကျ်ားကင်းလျက် စောင်း, ငြင်း, ပတ်သာ, ခရာ, အငြိမ့် အစရှိသော အတီးအက ခယမ်းစေပါးခြင်းတို့၌ မိန်းမ အခြံအရံဖြင့်သာလျှင် ပျော်စံတော်မူ၍ တစ်ဆယ့်သုံးနှစ် တိုင်တိုင်နေ၏။

ဆွေတော် မျိုးတော် အဆက်ကို ပြခြင်း

ဆွေတော် မျိုးတော် အဆက်ကား ကပိလဝတ်ပြည်ကို အစိုးရသော ဇယ သေနမင်း သားတော် သီဟဟနုမင်းနှင့် ဒေဝဒဟပြည်ကို အစိုးရသော အဉ္ဇနမင်း နှမတော် ဘဒ္ဒကစ္စနာနှင့် စုံဖက်ရာတွင် ဖွားမြင်သည်ကား သုဒ္ဓေါဒန, သုက္ကောဒန, ဓောတောဒန, သက္ကောဒန, အမိတောဒန သားတော်ငါးပါး၊ နှမတော် အမိတာ မင်းသမီး, ပါလိတာ မင်းသမီး သမီးတော်နှစ်ပါး ပေါင်း ခုနစ်ပါးတည်း။

ဇယသေနမင်း သမီးတော် ယသောဓရာနှင့် အဉ္ဇနမင်းတို့ စုံဖက်ရာတွင် ဖွားမြင်သည်ကား သိရိမဟာမာယာ မင်းသမီး, မဟာပဇာပတိဂေါတမီ မင်းသမီး, မောင်တော် ဒဏ္ဍပါဏိ, ညီတော် သုပ္ပဗုဒ္ဓ ပေါင်းလေးပါးတည်း။

သီဟဟနုမင်း သားတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းနှင့် အဉ္ဇနမင်းသမီးတော် သိရိ မဟာမာယာတစ်ပါး, ညီမတော် ပဇာပတိဂေါတမီတစ်ပါး သည်နှစ်ပါးနှင့် စုံ ဖက်ရာတွင် ဖွားမြင်သည်ကား ညီမတော် ဂေါတမီတွင် ဇနပဒကလျာဏီနှင့် နန္ဒ မင်းသားကို ဖွားမြင်ပြီး အမတော် သိရိမဟာမာယာတွင် ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရကို ဖွားမြင်သည်။

သီဟဟနုမင်း သမီးတော် အမိတာနှင့် အဉ္ဇနမင်း သားတော် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း စုံဖက်ရာတွင် ဖွားမြင်သည်ကား သမီးတော် ဘဒ္ဒကစ္စနာနှင့် မောင်တော် ဒေဝဒတ်ကို ဖွားမြင်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး သားတော် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရနှင့် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း သမီးတော် ဘဒ္ဒကစ္စနာတို့ စုံဖက်တော်မူပြန်၍ သက္ကရာဇ် ၉၇ ခု ဝါဆိုလတွင် သားတော် ရာဟုလာကို ဖွားမြင်သည်။

(ဤကား ဒီပဝင် စသည်၌လာသော မဟာဆွေတော် အစဉ်တည်း။)

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအား နိမိတ်ကြီးလေးပါး ထင်ခြင်း

သူအိုကို မြင်ရပုံ

ဤသို့ ရွှေနန်းသုံးရပ်ဝယ် နတ်စည်းစိမ်နှင့် မယွင်းသော လူမင်းချမ်းသာကို ကောင်းစွာ ခံစားတော်မူ၍ သက်တော် နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် သက္ကရာဇ် ကိုးဆယ့်ခြောက်ခုသို့ ရောက်သောအခါ ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်စံတော်မူလိုသော စိတ်ရှိရကား ကိုးပါးသော နဝရတ်ဖြင့် ခြယ်တပ်စီမံသော ဝေဇယန် ရထားဝယ် ကုမုဒြာ ကြာချပ်နှင့် အလားတူသော သိန္ဓောမြင်းလေးစီးကို ကစေလျက် မှူးမတ် ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်တကွ စစ်အင်္ဂါလေးပါး ခင်းကျင်းလျက် ထွက်ကြွတော်မူ၍ ဥယျာဉ်တော်၏ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ တုသိတာ နတ်အပေါင်းတို့သည် "အလောင်းမင်း၏ ရဟန်းပြုရာသော အချိန်သင့်ပြီ၊ သတိသံဝေဂရအောင် ငါတို့ ပြတော့မည်"ဟု ကြံ၍ ဝေဇယန်ရထား၏ ရှေ့တူရွှဲ၌ ဆံဖြူသွားကြွေ အရေတွန့်တိုအိုမင်းစွာသောသူ၏ အသွင်ကို ဖန်ဆင်း၍ပြ၏။ အလောင်းမင်းနှင့် ရထားမှူးကိုသာ မြင်စေသည်။ တစ်ပါးသော ဗိုလ်ပါပရိသတ်တို့ မမြင်ရကုန်။

ဘုရားလောင်းလည်း ထိုသူအိုကို မြင်လျှင် ရထားမှူးကို ခေါ်တော်မူ၍ "အချင်းရထားမှူး၊ ဤလမ်းဦး၌ ထူးကဲယိုယွင်းသော အဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့် အလွန်ပင်ပန်းစွာ လာလတ်သည်ကား အဘယ်နည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ ရထားမှူးကလည်း "သူအိုဖြစ်ပါသည်"ဟု လျှောက်၏။ "ငါတို့လည်း ဤကဲ့သို့ အိုရဦးမည်လော" ဟု မေးတော်မူပြန်လျှင် "အရှင်မင်းမြတ်၊ လောကဓာတ် သုံးခွင်ဝယ် မြင်မြင်သမျှသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်ကား အကြောင်းသုံးပါးကြောင့် ဖြစ်၍ ခေတ်ကာလသုံးရပ်နှင့် ယှဉ်သော သစ်ပင်သစ်သီး၏ပမာ မာတာပိတာ အမှီရ၍ ကလလရေကြည် တည်နေပေါက်ဖွားသော လူအပေါင်းတို့သည် အကြောင်းသုံးပါးနှင့် ကြိုက်၍ အခိုက်အတန့်သုံးရပ်ဖြင့် ပျက်စီးမြဲမမွတာ ဖြစ်ချေသည်။ ဇာတိရှိက ဇရာရ၍ ဒုက္ခဗျာဓိ ပရိဒေဝ မရဏသဘော ရောက်သော ဓမ္မတာ ဤအရာကို သူငါမလွတ် တွေ့တတ်ရကား ရှင်မင်းဗျားလည်း မရှားရှောင်သော ဤခန္ဓာသည် အိုပါမည် ဆက်ဆက်ပင်ဘုရား" ဟု နားတော်လျှောက်သော် အလောင်းတော်မြတ်

http://www.dhammadownload.com

ဦးဇင်းတော်ဘုရားသည် ပဉ္စဝဂ္ဂိယ်ငါးယောကို ပဌမဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနသုတ်တရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

လည်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဆင်ခြင်လျက် ဘဝင်တုန်လှုပ် သည်းဆတ်အေးမျှ ပူဆွေးကြောက်လန့်တော်မူ၍ ဥယျာဉ်သို့ မဝင်ဘဲ မြင်ရာအရပ်ကပင် ရထားဦးလည်၍ ရွှေပြည်ဗိမာန်သို့ ပြန်ဝင်တော်မူလေ၏။ ခမည်းတော်မင်းကြီးလည်း ထိုအကြောင်းကို သိတော်မူလျှင် စိုးရိမ်တော်မူလှ၍ ရှေးကထားသော အစောင့်အရှောက်ထက် လုံခြုံအောင် ထပ်မံကာ တစ်ဂါဝုတ် တိုးချဲ့၍ ထားတော်မူလေ၏။

သူနာကို မြင်ရပုံ

ထို့နောက် လေးလမြောက်သောအခါ မင်္ဂလာဥယျာဉ်သို့ ထွက်လိုသော ဆန္ဒ ဖြစ်၍ ထွက်တော်မူပြန်လျှင် ယခင်နတ်တို့ပင် သူနာအဟုန်ကို ဖန်ဆင်း၍ ပြပြန်သဖြင့် ရထားမှူးအား ရှေးနည်းမေးတော်မူသော် "ဤသူနာကဲ့သို့ မချွတ်နာရဦးမည်" ဟု လျှောက်တင်၍ သိမြင်တော်မူလျှင် ယနေ့နာက်ဖြန်ပင် တွေ့ရအံ့သကဲ့သို့ သံဝေဂ ရှိတော်မူသည်။ ထိုအကြောင်းကို ခမည်းတော်မင်းတရား သိပြန်လျှင် ယခင်ရှေးကထက် တစ်ဂါဝုတ်တိုးချဲ့၍ အစောင့်အရှောက် ထားတော်မူပြန်သည်။

သူသေကို မြင်ရပုံ

ထို့နောက် လေးလမြောက် တစ်ကြိမ် ထွက်တော်မူရာဝယ် ထိုတုသိတာနတ်တို့ပင် လူသေအဟန်ကို ဖန်ဆင်း၍ ပြပြန်သဖြင့် တစ်ဖန် ရထားမှူးအား မေးတော်မူသော် "ဤသူသေကဲ့သို့ မသွေမလွဲ အမြဲ သေရပါဦးမည်" ဟု လျှောက်ထား၍ ကြားတော်မူလျှင်ပင် ယနေ့နာက်ဖြန်ပင် သေရမည်ကဲ့သို့ ထင်၍ အံတိုင်းထက်အလွန် သံဝေဂ ရှိတော်မူသည်။ ထိုအကြောင်းကို ခမည်းတော်မင်းကြီး သိပြန်လေသော် မှူးတော်မတ်တော်တို့အား စိစစ် မေးမြန်းတော်မူလျက် ရှေးကထားသော အစောင့်အရှောက်ထက် တစ်ဂါဝုတ် တိုးချဲ့ထားတော်မူပြန်သည်။

ရဟန်းကို မြင်ရပုံ

ထို့နောက် လေးလမြောက်တစ်ကြိမ် ထွက်တော်မူပြန်လျှင် ယခင်နတ်တို့ပင် ရဟန်းအသွင်ကို ပြသဖြင့် ထိုရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမေး၍ သိတော်မူရသော် ရဟန်းအဖြစ်၌ ညွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူ၍ ဥယျာဉ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။

(အသက်ရှည်သော ဘုရားလောင်းတို့မှာ အနှစ်တစ်ရာ တစ်ရာရှိမှ နိမိတ် တစ်ပါး တစ်ပါးကို မြင်သည်။ ငါတို့ ဘုရားလောင်းမှာ အသက်တိုသော ကာလ၌ ဖြစ်၍ လေးလတစ်ခါ မြင်ရသည်။)

http://www.dhammadownload.com

သားတော် ရာဟုလာ ဖွားမြင်ခြင်း

ယင်းသို့ ဥယျာဉ်သို့ဝင်တော်မူ၍ မင်္ဂလာကျောက်ဖျာထက်ဝယ် စံပယ်တော်မူပြီးမှ တန်ဆာဆင်ယင်လိုသောစိတ် ရှိလေသော် သိကြားနေရာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာသည် တင်းမာသောအကြောင်း ဖြစ်သဖြင့် အခွင့်ကို ရှုလေသော် အလောင်းတော်မြတ်သည် တန်ဆာဆင်ယင်လိုသောစိတ် ရှိကြောင်းကိုသိ၍ ဝိသကြံ့နတ်သားအား "သင်သွား၍ တန်ဆာဆင်ချေ" ဟု စေတော်မူလိုက်၏။ ဝိသကြံ့နတ်သားလည်း မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်လာ၍ နတ်တန်ဆာတို့ကို ကောင်းစွာ ဆင်ယင်ပေ၏။ ထိုအခိုက်တွင် ဘဒ္ဒကච္ဆာ မိဖုရားသည် သားတော် မျက်နှာမြင်ကြောင်းကို လျှောက်လာ၍ ကြားသိတော်မူသော် အလောင်းတော်မြတ်လည်း ကျဉ်းကျပ်သော နှလုံးတော်ရှိလှ၍ "လကို ရာဟုဖမ်းသကဲ့သို့ မယားဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ တစ်ခုတွင် ယခု သား ထပ်မံ၍ နှောင်ဖွဲ့ပြန်ဘိသည်" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။ ထိုစကားကို သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီးအား လျှောက်ကြားသံတော်ဦး တင်လေသော် မြေးတော်ကို "ရာဟုလာ"ဟု မှည့်တော်မူ၏။

ကိသာဂေါတမီ ဥဒါန်းကျူးခြင်း

သိဒ္ဓတ်မင်းလည်း ညချမ်းသောအခါ ဗိုလ်ပါအပေါင်း ဝန်းရံလျက် ဗိမာန်ရွှေနန်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မင်းလမ်းမ၏အနီး ကြီးစွာသော အိမ်နန်းမှ ကိသာဂေါတမီသည် လေသာပြတင်းကို ဖွင့်၍ရှုသဖြင့် ဘုရားလောင်း၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေကို မြင်လေသော် ရွှင်လန်းသောစိတ် ရှိလှ၍ –

နိဗ္ဗုတာ နူန သာ မာတာ၊ နိဗ္ဗုတော နူန သော ပိတာ၊
နိဗ္ဗုတာ နူန သာ နာရီ၊ ယဿာယံ ဤဒိသော ပတိ

ဟူသော ဥဒါန်းဖြင့် ချီးမွမ်းဆိုလင့်၏။

ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်သော်ကား– အို ခင်ပွန်းမတို့... လောကဤရွာဝယ် ဘုန်းပညာ အသရေ အဆွေအရံတို့ဖြင့် စံပယ် တင့်တယ်ခြင်းအမှုဌ အတုမရှိ အသဒိသ ဖြစ်သော သားတော်မြတ်၏ မိခင် ဖခင်သည် အလွန်သာလျှင် ကြည်လင်ဦမ်းချမ်း ရွှင်လန်း ပေအံ့သည်တကား၊ ဤကဲ့သို့သော လင့်ကောင်းမယား ညာထားငယ်ကြင်သည် အလွန်သာလျှင် ရှုမြင်မရဲ ယှဉ်နွဲ့ပျော်မြူန်း ငြိမ်းချမ်း လေအံ့သည်တကား ဟူလိုသည်။

ဤကိသာဂေါတမီ ဆိုအပ်သော ဥဒါန်းစကားကို အလောင်းမင်းသား

http://www.dhammadownload.com

ကြားတော်မူလျှင် "ပုထုဇဉ်သာ ဖြစ်သေးသော ဤလူ၏ အတ္တဘောကို မြင်သဖြင့် မိခင် ဖခင် ငယ်ကြင်မယားတို့အား ငြိမ်းချမ်းခြင်း ဖြစ်၏ ဆိုသည်မှာ အသို့ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။ ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဟူသောမီး ငြိမ်းမှသာလျှင် ဇာတိ ဇရာ ဗျာဓိ မရဏာ ဒုက္ခကင်းဝေးလျက် ဘေးအပေါင်းမှ ငြိမ်းနိုင်ရာသည် တကား။ ထိုသို့ ငြိမ်းအောင်ဆောင်သောသားမှ နိဗ္ဗုတာ မည်ရာသည်တကား" ဟု ဉာဏ်တော်ဖြင့်ယူ၍ ဤသူမ ချီးမွမ်းအပ်သော ထုတိမင်္ဂလာနှင့် မယွင်း ငြိမ်းချမ်းခြင်း သဘောကို ရှာရအောင် ယနေ့ပင်လျှင် ဤလူ့ခွင်မှထွက်၍ တောနက်မြိုင်ဝှမ်း ဝယ် ရဟန်းပြုပြီးလျှင် နိဗ္ဗုတာကို ရှာမှီးတော့အံ့ဟု အကြံတော်ဖြစ်၍ လည်၌ ရစ်ဆင်သော အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော ပုလဲသွယ်ကို ထိုကိသာဂေါတမီအား လက်ဆောင်ပဏ္ဏာအဖြစ် ဆရာစားပြု၍ ပို့စေ၏။

ထိုမင်းသမီးကလည်း "သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် ငါ့ကို မြင်၍သွားသဖြင့် ငါ့အား နှစ်သက် တပ်မက်မြတ်နိုးခြင်း ရှိ၍ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ ပို့ရောက်လာသည်။ ယသောဓရာမှာမူကား သားဖွား၍ အိုပြီ၊ ငါ့ကို သိမ်းမြန်းက ငါ မိဖုရားကြီး ဖြစ်ရတော့မည်" ဟု ကြံအောက်မေ့လျက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မျက်နှာတရွှင်ရွှင်နှင့် စားမဖြောင့် စက်မပျော် ရှိ၏။ ဤကိသာဂေါတမီကား ဘုရားလောင်း နှမတော်ပင်တည်း။

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား သဲဝေဂ ရတော်မူခြင်း

အလောင်းမင်းမြတ်သည်လည်း ရွှေနန်းပြာသာဒ်သို့ တက်တော်မူ၍ ထီးဖြူကနက် ဖြန့်ကြက်လျက် ခင်းအပ်သော အသရေရှိသော မင်းနေရာထက်၌ တက်စံတော်မူလျှင် ထက်ဝန်းကျင် ရံခြံ၍နေကြသော ကချေသည် မင်းသမီးတို့သည်လည်း အထူးထူးသော စည်, စောင်းငြင်း စသည်တို့ဖြင့် သီ, က, မှုတ် တီးလျက် မငြီးငွေ့ကြောင်းကို ကောင်းစွာ ဖျော်ဖြေကုန်၏။ ဘုရားလောင်းလည်း ကိလေသာ၌ အာသာကင်းတော်မူ၍ မပျော်ရွှင်ရကား ထိုခဏ၌ပင် စက်တော်မူ၏။ အတီး, အက မောင်းမ အပေါင်းတို့သည်လည်း စည်, စောင်းငြင်းတို့ကို ပိုက်၍ အိပ်စက်ကြလေသော် ရွှေနန်းတော်၌ ထွန်းမြဲဖြစ်သော နံ့သာဆီမီးသည် ထွန်းညှိလျက်ပင် ရှိ၏။

ညဉ့်ဦးယံလွန်သော် အလောင်းတော်မြတ်နိုး၍ နဝရတ်ကိုးပါးဖြင့် စီအပ်သော သလွန်တော်ထက်ဝယ် နေပြီးလျှင် အသီးအသီး အိပ်ကြကုန်သော ကချေသည် မိန်းမတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင် အချို့ရှူလျက်, အချို့ဟောက်လျက်,

http://www.dhammadownload.com

အချို့ စက်စက်ယိုသော အရိ အရည်ဖြင့် လိမ်းကျံလျက်, အချို့ အံသွားကြိတ်လျက်, အချို့ ယောင်ယမ်းကုန်လျက်, အချို့ကား မိမိခံတွင်းကို ဟင်းလင်းဖွင့်ကုန်လျက် ထိုခံတွင်းမှ မကောင်းသောရနံ့ လှိုင်လျက်, အချို့ကား ခါးဝတ်ကျတ်ကုန်လျက် အိပ်စက်ကြကုန်သည်ကို မြင်၍ မြတ်သောပြာသာဒ် အပြင်ကို မစင် ဘင်ပုပ် စက်ဆုပ်ဖွယ်သော သူကောင်တို့ဖြင့်ပြည့်သော သုသာန်ခွင်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်တော်မူ၍ ကာမဂုဏ်တို့၌ အတိုင်းထက်အလွန် ငြီးငွေ့တော်မူလျက် "နှိပ်စက်လေစွတကား .. နှိပ်စက်လေစွတကား, အယုတ်တရား၌ ကာလရှည်လျား ပျော်ပါး၍သာ ငါနေမိချေ၏တကား" ဟု မြည်တမ်းလျက် ယခုပင် တောထွက်အံ့ဟု ကြံတော်မူပြီးသော် သလွန်ပေါ်ထက်မှ ဆင်းသက်တော်မူ၍ တံခါးခုံ၌ ခေါင်းစိုက်လျက်အိပ်သော ဆန္နအမတ်ကို နှိုးခေါ်၍ "ကဏ္ဍက မြင်းတော်ကို ယခု က-ချေ" ဟု စေတော်မူ၏။ ဆန္နအမတ်လည်း ဆင်အပ်သော တန်ဆာတို့ကို ပိုက်လျက် မြင်းတင်းကုပ်သို့သွား၍ မြင်းတော်ကို က-လေသော် ကဏ္ဍက မြင်းတော်က "ငါ့ကို အချိန်မဲ့ က-ခြင်းသည် အလောင်းမင်းသား တောထွက်တော်မူလိုသည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ကြံ၍ အားသန် ခွင်လန်းသောစိတ် ရှိရကား သည်းစွာဟီလေ၏။ ထိုဟီသံသည် ကပိလဝတ် ပြည်အလုံးကို လွှမ်း၍သွားသော်လည်း နတ်တို့ ပိတ်ပင်သောအားဖြင့် မည်သူတစ်ယောက်မျှ မကြားကြကုန်။

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်တော်မူခြင်း

အလောင်းမင်းမြတ်သည်လည်း ဆန္နအမတ်ကို စေလိုက်ပြီးလျှင် ဖွားမြင်သောသားတော် ရာဟုလာကို ရှုလိုသော အကြံတော်ရှိ၍ ယသောဓရာမိဖုရား စံမြန်းသော ရွှေနန်း ကျက်သရေဆောင်သို့ ဝင်၍ကြည့်တော်မူလျှင် နံ့သာဆီမီးရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းလျက် တအမွှာမျှလောက်သော ပန်းတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော ရတနာသလွန်ပေါ်ဝယ် သားတော် ရာဟုလာ၏ ထိပ်ထက်၌ လက်ထား၍ စက်ပျော်သော ယသော်မိဖုရားကို မြင်တော်မူ၏။

ထိုအခါ "ငါသည် သားတော်ကိုယူ၍ ကြည့်ပြန်သော် ယသော်မိဖုရား နိုး၍ အားကြိုးရည်ဆောင်သော ငါ၏ တောထွက်အံ့သော အကြံသည် မမြောက်ရှိချေတော့မည်" ဟု ကြံ၍ ရပ်လျက်သာ ကြည့်တော်မူပြီးလျှင် လျင်စွာပြန်ခဲ့၍ ကဏ္ဍက မြင်း၏အထံသို့ သွားပြီးသော် "ဖွားဖက်တော် ကဏ္ဍက...ယနေ့ ငါ့ကို ကူပံ့လော့၊ သင့်ကိုမှီ၍ သုံးလီသော ဘဝနှောင်ချိုင့်မှ ငါ ထွက်မြောက်လျှင် သုံးခွင်လောကဋ္ဌ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို ခေမာရပ်ခွင်သို့ ငါတင်ပေအံ့" ဟု

http://www.dhammadownload.com

၎၎ ဝံ့ဖိုလ်ဝေးတော်ကြီးဟောကြားတော်မူသော ဖြစ်ပျက်ဆုံးရှုံးခြင်းတရားကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဖြစ်စေ ခွဲခွဲခြားခြားမြင်သိစေ

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ဆို၍ မြင်းတော်ကို လက်ဖြင့် သုံးကြိမ်သပ်ပြီးမှ အလျား တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်၊ အရပ် ရှစ်တောင်ရှိသော ခရုသင်း ပွတ်သစ်ကဲ့သို့ ဖြူနုစ်သော အဆင်းရှိသော ကဏ္ဍက မြင်းထက်သို့ တက်တော်မူ၍ ငယ်ဖော်ဆန္နကို အမြီးက ဆွဲစေလျက် သက်တော် နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ် သက္ကရာဇ် ၉၇–ခု၊ ဝါဆိုလပြည့် တနင်္လာနေ့ သန်းခေါင်ယံအခါ ဥတ္တရာသာဠှ နက္ခတ်နှင့် စန်းမြတ်ယှဉ်သော အခိုက်တွင် တောထွက်တော်မူ၏။ မြင်းခြေသံကို နိုင်ငံပြည်သားတို့ ကြားမည်ကို ကြောင့်ကြ၍ ခြေချတိုင်း ခြေချတိုင်း နတ်သားလေးယောက်တို့ လက်ဝါးဖြင့်ခံကုန်၏။

မာရ်နတ် ဝင်ရောက် တားမြစ်ခြင်း

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် အမှတ်မဲ့ သားတော် တောထွက်မည်ကို စိုးရိမ်၍ လုံခြုံစွာပြုလုပ်အပ်သော အရပ်တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင် မြို့တံတိုင်း ဝိုင်းလျက် တံခါးရွက် တစ်ခုတစ်ခုကို ယောကျ်ားတစ်ထောင် ဖွင့်မှပွင့်နိုင်သော တံခါးရွက် ပိတ်လျက်ရှိသည်ကို နတ်တို့ဖွင့်၍ အသင့်ပင် ထွက်တော်မူရ၏။ မြို့တော်မှ ထွက်မိလျှင်ပင် ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်မှ မာရ်နတ်မင်းလာ၍ ခရီးဦးဦးရင်ကြီးသော် "သိဒ္ဓတ်မင်းသား... အဘယ့်ကြောင့် ဆင်းရဲရန်ကို ရှာကြံဘိသနည်း၊ ယနေ့မှ ခုနစ်ရက်လွန်လျှင် စကြာရတနာ ရောက်လိမ့်မည်၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် ရံဝန်းသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းကို အုပ်ကွပ် စိုးမိုးရလိမ့်မည်၊ နန်းသို့ပြန်၍ စံတော်မူချေဦး" ဟု ဆို၍တားလင့်၏။

ထိုစကားကို ကြားသော် ဘုရားလောင်းကလည်း "ဟယ် မကောင်းသော မာရ်နတ်... ကျွန်းရပ်လေးမည်ကို လှည့်လည်နိုင်သော စကြာရတနာ ရောက်လိမ့်မည်ကို ငါသိသော်လည်း မင်းအဖြစ်ကို အလိုမရှိပြီ၊ လောကီချမ်းသာကို တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့သာ ငါ စွန့်မည်" ဆို၍ မတန့်မရပ် ထွက်တော်မူသဖြင့် မြို့နှင့်သင့်ရံကွာလေသော် ဥက္ကာမုခ စသော အာဒိစ္စဝင် မင်းမျိုးတို့၏ နေရာ မဟာကပိလဝတ်ပြည်ကို လည်၍ ကြည့်တော်မူလိုသောဆန္ဒဖြစ်စဉ် "အလောင်းမင်းမြတ်... ကြည့်ရှုဖွယ် မရှိပြီ၊ လှည့်လည်၍ ပြအံ့" ဟူဘိသကဲ့သို့ ရှေ့တော်မှောက်ဝယ် အိုးထိန်းစက်သဖွယ် လည်၍ ရွေ့ပြည်တော် တည်လာ၏။

(ထိုတည်ရာဌာနကို နောက်ကာလ၌ "ကဏ္ဍက အနိဝတ္တန စေတီ" တည်သတည်း။)

နတ်များစွာတို့ လိုက်ပို့ကြခြင်း

ထို့နောက်မှ အစဉ်အတိုင်း ထွက်တော်မူလေသော် နတ်အပေါင်းတို့သည် လက်ဝဲ လက်ယာ, ရှေ့နောက် ခြောက်သောင်း ခြောက်သောင်းသော မီးရှူး

http://www.dhammadownload.com

တို့ကို ညှိထွန်းကုန်လျက် တစ်ပါးသောနတ်တို့သည် စကြဝဠာ အနားရေးအထိ မရေတွက်နိုင်သော မီးရူးတို့ကို ညှိထွန်းကုန်လျက် လေဝှန်းဖြင့် ရွာသော မိုးပေါက်ကဲ့သို့ ပန်းနံ့သာ အထုံအနိုးတို့ကို တဖြိုးဖြိုးကျစေလျက် နတ်၌ဖြစ်သော စည်, စောင်းငြင်း တူရိယာတို့ဖြင့် သာယာစွာမှုတ်တီး၍ ကြီးမြတ်သော မင်္ဂလာသဘင်ကို ဖြစ်စေလျက် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူဇော်၍ လိုက်ကြကုန်သည်။

မောင်ဆန်နှင့် ကဏ္ဍကမြင်းကို ပြန်လွှတ်ခြင်း

အလောင်းမင်းသည်လည်း တစ်ညဉ့်ချင်းတွင် ယူဇနာ သုံးဆယ်မျှသော ခရီးကိုလွန်၍ ရှစ်ဥသဘက္ကယ်သော အနောမာမြစ်ကို တွေ့လေလျှင် "အချင်း ဆန္ဒ၊ ဤမြစ်ကား အဘယ်အမည် တွင်သနည်း" ဟု မေး၏။ "အနောမာမြစ် မည်ပါကြောင်း"ကို လျှောက်လျှင် "ငါ၏ ရဟန်းပြုခြင်းသည် မယုတ်မာ၊ မြင့်မြတ်ကောင်းမွန်သည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု နိမိတ်ယူ၍ မြစ်ကိုကူးစေသည်။ လေ၏ လျင်ခြင်းကဲ့သို့ မြင်းတော်ကဏ္ဍကလည်း ဆန္ဒအမတ်နှင့်တကွသော ဘုရားလောင်းကိုဆောင်၍ အနောမာမြစ်ကိုခုန်သဖြင့် ထိုမှာဘက်ကမ်း၌ တည်လေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းလည်း မြင်းမှဆင်းသက်၍ ဆန္ဒအမတ်ကို ခေါ်ပြီးသော် ဆင်ဝတ်တော်မူသော ဝန်ဆာနှင့် မြင်းတော်ကိုအပ်၍ "နေပြည်တော်သို့ သင်တို့ ပြန်ကြလော"ဟု စေတော်မူ၏။

ဆံတော် စူဠာမဏိစေတီ တည်ခြင်း

ထို့နောက်မှ မကိုင်နှင့် တကွသော ဆံကျစ်တော်ကို စွဲတော်မူသော သန်လျက်ဖြင့် ဖြတ်၍ "ငါသည် စင်စစ် ဘုရားဖြစ်မည်မှန်မူ ဆံတော်သည် မြေသို့ မသက်ဘဲ အထက် ကောင်းကင်၌ တည်စေသော်" ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ ကောင်းကင်သို့ လွှင့်မြောက်တော်မူသော် တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော အရပ်၌ ပန်းဆိုင်းဆွဲသကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုဆံတော်ကိုမြင်သော သိကြားမင်းသည် တစ်ယူဇနာရှိသော ရတနာပန်းတောင်းဖြင့် ခံယူ၍ တာဝတိံသာ၌ စူဠာမဏိ ပုထိုးတော် တည်၍ ကိုးကွယ်သတည်း။

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ရဟန်း ပြုတော်မူခြင်း

ဘုရားလောင်းလည်း ဤကောင်းမြတ်သော ကာသိတိုင်းဖြစ် ပုဆိုးတို့နှင့် မလျောက်ပတ်ချေဟု အကြံတော်ဖြစ်လေသော် ကဿပဘုရားရှင်၏ လက်ထက်က အဆွေ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ဃဋိကာရ ဗြဟ္မာမင်းသည် ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့် တကွသော ကြာသကံန်းအစုံကို ယူလာ၍ ဤကြာသကံန်းဖြင့် ရဟန်းပြုတော်မူပါဟု ကပ်၏။

http://www.dhammadownload.com

၆၃ ပုံစံတော်ယပ်တောင်ကိုယူဆောင်လျက် မိတ်ဆွေတော်ကြီးဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏသူတော်ကောင်းကို ရှာဖွေခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း ပြသထားပုံဖြစ်ပါသည်။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးကား– ကိုယ်ဝတ်, ဒုကုဋ်, သင်းပိုင်, ခါးပန်း, အုပ်, ပဲကွပ်, သပိတ်, ရေစစ် ဤရှစ်ပါးတည်း။ ဤပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးသည် ကမ္ဘာတည်စက ပုဗ္ဗနိမိတ် အဖြစ်ဖြင့် ပေါက်သောကြာပွင့်တွင် အစုံပါလာသည်။

ဘုရားလောင်းလည်း အဖိုး အတိုင်းမသိထိုက်သော ကာသိကရဇ် တိုင်းဖြစ် ပုဆိုးတို့ကို ချွတ်၍ ထိုပရိက္ခရာ ကြာသက်နှင့်ဖြင့် ရဟန်းပြုတော်မူ၏။

ဝတ်လဲတော် ဒုဿစေတီ တည်ခြင်း

ဃဋီကာရ ဗြဟ္မာလည်း လဲတော်မူသော ပုဆိုးကိုယူ၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ဆောင်ပြီးသော် အကနိဋ္ဌဘုံ၌ ကိုးပါးသော ရတနာအတိပြီးသော အုတ်တို့ဖြင့် **ဒုဿစေတီ** တည်၍ ကိုးကွယ်လေသတည်း။

ဆန္နအမတ် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်ရောက်ခြင်း

ထိုသို့ ရဟန်းပြုပြီးမှ ဆန္နအမတ်နှင့် ကဏ္ဍကမြင်းတော်သည် မပြန်ပါရမည့် အကြောင်းနှင့် တောင်းပန်လျက်နေသည်ကို ဖျောင်းဖျတော်မူ၍ "ခမည်းတော် မယ်တော်တို့အား သတင်းစကား ကြားသိရအောင် ပြန်ကြချေ" ဟု စေတော်မူသဖြင့် ပြန်ကြလေသော် အနောမာ မြစ်တစ်ဖက်သို့ ရောက်လျှင်ပင် ကဏ္ဍကမြင်း သေ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ကဏ္ဍကနတ်သား ဖြစ်လေ၏။ ဆန္နအမတ်လည်း မြင်းတော်ကို အနောမာမြစ် သဲခုံ၌ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပြီးမှ က-ကြိုး, တန်ဆာကို ထမ်းလျက် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ငိုယိုကာ ပြန်လာသဖြင့် နန်းတော်သို့ရောက်သော် ခမည်းတော် မယ်တော်, ယသောဓရာ စသော မောင်းမမိသံ အပေါင်းတို့အား အကြောင်းကို ပြန်ကြား၍ နန်းသူနန်းသား အပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းညံမျှ ငိုကြွေးကြကုန်၏။

ဆွမ်းခံ၍ ဘုန်းပေးတော်မူခြင်း

ဘုရားအလောင်းသည် ထိုရဟန်းပြုရာအရပ် အနီး၌ ကြီးစွာသော အနုပိယမည်သော သရက်တောဌ၌ ပဗ္ဗဇ္ဇာသုခဖြင့် စံနေတော်မူ၍ ခုနစ်ရက် လွန်ပြီးသော် ယူဇနာသုံးဆယ် ရှိသော ခရီးကို နေ့ချင်းသွား၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံတော်မူသည်။ ထိုအခါ နာဠာဂိရိဆင် လာ၍ မြို့အလုံး ချောက်ချားသကဲ့သို့၊ အသုရာနတ်မင်း ဝင်လာ၍ အသုရာပြည် ချောက်ချားသကဲ့သို့ ဘုရားလောင်း၏ အဆင်းတော်ကို မြင်လျှင် ကြည်ရွှင် ဝမ်းသာ အံ့အားသရဲ ရှိကြ၍ ပြည်အလုံး ချောက်ချား၏၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ မြင်၍ ဗိမ္ဘိသာရမင်းကြီးအား ကြားလျှောက်လျှင်

http://www.dhammadownload.com

ပြာသာဒ်ပြင်ထက် ရပ်၍ လေသွန် ပြတင်းဖြင့် မင်းကြီး ကြည့်တော်မူလတ်သော် "လူလော, နတ်လော, နဂါးလော, ဂန္ဓဗ္ဗလော အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲ တကား၊ သွား၍ ကြည့်ချေကုန်" ဟု မင်းချင်းတို့ကို စေတော်မူ၏။

အလောင်းတော်မင်းသား ဆွမ်းခံပြီးလျှင် မြို့မှထွက်ခဲ့၍ မြို့ရှေ့ ပဏ္ဍိတောင်ရိပ်သို့ ကပ်၍ အရှေ့သို့မျက်နှာမူ၍ ထိုင်တော်မူပြီးသော် ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးတော်မူအံ့သောငှာ သပိတ်တော်ကို ဖွင့်၍ ကြည့်လျှင် အနီ အဖြူ အကြောင် အကျား အရောရော ဆွမ်းကို မြင်တော်မူ၍ အူအသည်း ပြောင်းပြန်လှန်၍ ပျို့အန်မည်ကဲ့သို့ ရှိတော်မူ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို အလိုလိုဆုံးမတော်မူသည်ကား "သိဒ္ဓတ်မင်းသား၊ သင်သည် သန့်စင်ပျို့မွေးလှသော သလေးထမင်းကို စွန့်ခွာ၍ ရလွယ်သော အာဟာရဖြင့် မျှတမှီတင်းလျက် သေမင်းမတွေ့ရာ ဘဝ၏အဆုံးကို ရှာအံ့ဟု ရည်မှတ်၍ ကြီးမြတ်သော မင်း၏ချမ်းသာကို စွန့်ခွာခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ အပုပ်အတိပြီးသော ဤကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ အဘယ့်ကြောင့် ရောင့်ရဲခြင်း မရှိသနည်း"ဟု ဆုံးမလျက် ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။

ဗိမ္မိသာရမင်း လျှောက်ထားချက်ကို ဝန်ခံတော်မူခြင်း

ထိုအကြောင်းကို မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ မြင်သဖြင့် အလျင်ပြန်၍ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးအား လျှောက်ထားလျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးလည်း ဆောစွာလာ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောကြသဖြင့် သုဒ္ဒေါဒနမင်းကြီး သား ဘုရားလောင်း၏ အဖြစ်ကို သိလေသော် "ပြည်တော်ထက်ဝက်ကို ပေးအပ်ပါမည်၊ အသက်အရွယ် ငယ်ပါသေးသည်မို့ တောမထွက်ပါနှင့်၊ မင်းပြု၍ ခံစားပါဦး" ဟု လျှောက်၏။ ထိုစကားကို ကြားလေသော် "အဆွေတော်မင်းမြတ်၊ ခံစားအပ်သော မင်း၏ချမ်းသာသည် ရေပေါ်၌တက်သော ရေပွက်၏ပမာ တစ်သက်လျာမျှသာ ဖြစ်ချေသည်၊ ထိုစည်းစိမ်ကိုမှီ၍ ကိလေသာပွားသဖြင့် များသော အကုသိုလ်ဒုစရိုက် ဖြစ်၍ သံသရာ၌ နစ်မွန်းရခြင်း၏အကြောင်းသာ ဖြစ်ချေသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်၏ စည်းစိမ်ကို ဘင်အိမ်၌ လောက်၊ တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့ ရွံရှာ၍ ငါ စွန့်ခွာထွက်ခဲ့သည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်ပြီးလျှင် "အရှင်သိဒ္ဓတ္ထ၊ ဖြောင့်မတ်စွာသာ အားထုတ်ပါလော့၊ သို့ရာတွင် သင်ဘုရားဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်ပြည်သို့ ရောဦးစွာ ကြွတော်မူပါ"ဟုလျှောက်၏။ ဘုရားလောင်းလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ပဋ္ဌဝဂ္ဂီ ငါးဦးနှင့် တွေ့ခြင်း

ထိုအရပ်မှသည် အစဉ်သဖြင့် ကြွတော်မူလေသော် တစ်ခုသောတောအုပ်၌ လောကီစျာန်ကို စီးဖြန်းနေသော ကာလာမ အမျိုးဥစ္ဆဖြစ်သော ရသေ့ထံသို့ ကပ်၍ စျာန်သမာပတ်ကို နှိုးနှော၍ အားထုတ်သဖြင့် လောကီစျာန် ခုနစ်တန်ကို ရတော်မူ၏။ ထို့နောက်မှ ဥဒကရသေ့ထံသို့ ကပ်၍ အထက်စျာန်ကို နှိုးနှော စီးဖြန်းပြန်သော် ရှစ်တန်သော သမာပတ်ကို ရတော်မူ၏။ "ဤရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့သည် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အကြောင်းမဟုတ်ချေ။ အကြောင်းကို ရှာဖွေဦးမှ ဖြစ်ချေမည်" ဟု အကြံတော် ဖြစ်ပြန်၍ တစ်ဖန် ဥရုဝေလတောအုပ်သို့ ကပ်တော်မူသည်။ ထိုတောအုပ်သို့ ရောက်သော် ဤအရပ်ကား ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းငှာ သင့်လှစွာသော အရပ်ပေတည်းဟု နှလုံးပြု၍ နေတော်မူစဉ် ပဋ္ဌဝဂ္ဂီတို့နှင့် တွေ့လေ၏။

ပဋ္ဌဝဂ္ဂီငါးဦး

ထိုပဋ္ဌဝဂ္ဂီတို့၏ အကြောင်းကား– လက္ခဏာဖတ် ပုဏ္ဏားခုနစ်ယောက်တို့သည် မိမိ မိမိတို့၏ အိမ်သို့ပြန်သွားကြ၍ သားတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင် "သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသားသည် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထိုမင်းသား ဘုရားဖြစ်သောအခါ အဆုံးအမ၌တည်၍ ရဟန်းပြုကြလေကုန်"ဟု မှာခဲ့၍ ကံအားလျော်စွာ သေလွန်ကြကုန်၏။ ကောဏ္ဍညအနွယ်ဖြစ်သော သုဒတ္တပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သာ အသက်ရှည်၍ တည်ရစ်သတည်း။ ဘုရားလောင်း ရဟန်းပြု၍ ဥရုဝေလ တောအုပ်ကို ရောက်ပြီဟုကြားလျှင် ကောဏ္ဍညနှင့်တကွ ပုဏ္ဏားလေးယောက်တို့သည် ရဟန်းပြု၍ ဥရုဝေလတောသို့ လာကြကုန်သဖြင့် ဘုရားလောင်းနှင့် တွေ့ကြလေသတည်း။

(ပဋ္ဌဝဂ္ဂီတို့၏အမည်ကား ကောဏ္ဍည, ဝပ္ပ, ဘဒ္ဒိယ, မဟာနာမ်, အဿဇိ တည်း။)

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူခြင်း

ဘုရားလောင်းသည် ထိုပဋ္ဌဝဂ္ဂီတို့လျှင် အလုပ်အကျွေး ရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်နေ့လုံး ဆွမ်းတလုတ်ဖြင့်သာ လည်းကောင်း၊ သစ်သီး တစ်လုံးဖြင့်သာ လည်းကောင်း၊ နှမ်းတစ်စေ့ ဆန်တစ်စေ့ဖြင့်သာ လည်းကောင်း နေ့ရက်ကို လွန်စေခြင်း, အလျှင်းပင် အာဟာရကို မမှီဝဲဘဲ ဖြတ်ခြင်း စသည်ကို ပြု၍ ကျင့်တော်မူသဖြင့် ကိုယ်တော် ကြိုလှီသွားရကား လက္ခဏာတော်ကြီး လက္ခဏာတော်

http://www.dhammadownload.com

ငယ်များ ကွယ်ပျောက်၏။ အာဟာရကို မှီဝဲခြင်း နည်းပါးသဖြင့် အလွန်ပင်ပန်း လှရကား အာနာပါန စ္စာန်ကို ဝင်စားသည်တွင် မဝင်စားနိုင်ဘဲ စက်ြဉီး၌ လဲတော်မူသည်။ ထိုသို့ လဲသည်ကိုမြင်သော် စိတ်ကျမ်းမဝင်သော နတ်တို့သည် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးထံ သွား၍ "သင်၏သားသည် ဘုရား မဖြစ်ရရှာပြီ၊ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်စဉ်တွင် စက်ြဉီး၌ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရင်း လဲ၍သေပြီ" ဟု ကြားကြ၏။ ခမည်းတော်လည်း အကြိမ်များစွာ နတ်တို့လာ၍ ကြားသော်လည်း "ဘုရား မဖြစ်ဘဲ ငါ့သားမသေနိုင်" ဟု စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ထား၍ နတ်ဆိုးတို့၏ စကားကို ယုံတော်မမူ။

ဆွမ်းခံ၍ ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်း

ဘုရားလောင်းသည်လည်း ယင်းသို့ ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ခြောက်နှစ် တိုင်အောင် ကျင့်တော်မူပြီးမှ ငြိုငြင်စွာသောအကျင့်ဖြင့် ဘုရားအဖြစ်သို့ မရောက် နိုင်ရာ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဓမ္မတာလည်း သဒ္ဓါလွန်လျှင်ကွန့်သည်၊ ပညာလွန်လျှင် ဆွံ့သည်၊ ဝီရိယလွန်လျှင်ပြန့်သည်၊ သမာဓိလွန်လျှင်တွန့်သည်၊ သတိသာလျှင် လွန်သည်မရှိ လိုသည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယခု ငါသည် အာဟာရကို မျှစေလျက် ကိုယ်လက်ဖြည့်တင်း၍ သဒ္ဓါနှင့်ပညာ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိကို မျှတ စေတော့အံ့"ဟုကြံလျက် ထိုထိုမြို့ရွာသို့ ချဉ်းကပ်၍ ခံအပ်သောဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး တော်မူ၏။ ထိုသို့ဘုဉ်းပေးရာတွင်မှ မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်တို့သည် ပေါ်မြဲ ပြကတော့ ဖြစ်ပြန်သတည်း။

ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ ထွက်ခွာ သွားကြခြင်း

ထိုအခါ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့က "သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည် အလွန် ခြိုးခြံစွာ ကျင့်သည် ကိုမျှ ဘုရားမဖြစ်နိုင်၊ ယခု အဘယ်မှာ ဖြစ်တော့အံ့နည်း" ဟု ဘုရားအလောင်း ကို စွန့်ခွာ၍ တစ်ဆယ့်ရှစ် ယူဇနာကွာသော ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တောသို့ သွားကြကုန်သည်။

အိပ်မက်ကြီး ငါးပါး မြင်မက်တော်မူခြင်း

ထို့နောက်မှ ကိုယ်တော် တစ်ယောက်တည်း ကျင့်တော်မူ၍ လူတို့ သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁၄ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ညဦးတွင် အိပ်မက်ကြီး ငါးအင်ကို မြင်မက်တော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

အိပ်မက်ကြီးငါးပါး

၁။ မြေအပြင်ကို အိပ်ရာပြု၍ ယူနော ငါးရာ ရှိသော ဟိမဝန္တာတောင်ကို ခေါင်းအုံးလျက် အရှေ့အနောက် သမုဒ္ဒရာ အပြင်ထက် လက်တော်ကို ထားပြီးသော် ခြေတော်အစုံကို တောင်သမုဒ္ဒရာ၌ ထားလျက် စက်တော် မူရသည်ဟု မြင်မက်သည်လည်း တစ်ပါး၊

၂။ ဝင်ရိုးပမာ သန္ဓာနီအဆင်းရှိသော တိရိယမည်သောမြွက်သည် ချက်တော် မှဖောက်၍ ဘဝဂ်သို့ရောက်အောင် တက်သည်ဟု မြင်မက်သည်လည်း တစ်ပါး၊

၃။ အဆင်းဖြူသော ပိုးမျိုးသည် ခြေတော်မှ ပုခုံးတိုင်အောင် လွှမ်း၍တက် သည်ဟု မြင်မက်သည်လည်း တစ်ပါး၊

၄။ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော ငှက်အပေါင်းတို့သည် လေးမျက်နှာမှ လာ ကုန်၍ ခြေတော်ရင်းမှာ နေကုန်သော် အလုံးစုံ အဖြူချည်းသာ ဖြစ်သည် ဟု မြင်မက်သည်လည်း တစ်ပါး၊

၅။ ကြီးစွာသော မစင်တောင်ထက်သို့ တက်၍ စကြဲသွားသော်လည်း မစင် လိမ်းကပ်ခြင်းမရှိဟု မြင်မက်တော်မူသည်လည်း တစ်ပါး။

သေန နိဂုံးအနီး ညောင်ပင်ကြီးသို့ ကြွတော်မူခြင်း

ဤငါးပါးသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်တော်မူ၍ ဆင်ခြင်တော်မူလျှင် "ငါသည် ယနေ့စင်စစ် ဘုရားဖြစ်အံ့သည်"ဟု ကြံရည်ဆုံးဖြတ်၍ မိုးသောက်ယံ၌ ဆွမ်းခံသွားသော အချိန်ကို ငံ့လင့်တော်မူလျက် နံနက်စောစောကလျှင် လာတော် မူ၍ သေန နိဂုံး၏အနီး ကြီးစွာသော ညောင်ပင်ရင်း၌ ထွန်းလင်းသော ကိုယ် ရောင်ကို ဖြစ်စေလျက် နေတော်မူလင့်၏။

ဃနာနိုဆွမ်းချက်ပုံ

ထိုအခါ၌ ကြိမ်ကြိုက်သော လာဘ်သည်ကား ဥရုဝေလတောရွာ၏ အနီး သေနနိဂုံး၌ မဟာသေနမည်သော သူကြွယ်သမီး သုဇာတာသည် အရွယ်သို့ ရောက်စကာလက ညောင်ပင်ရင်းသို့ ကပ်၍ "အကျွန်ုပ်သည် အမျိုးတူသော ယောကျ်ားနှင့် ပေါင်းမိကြ၍ အစစွာ သားယောကျ်ားကို ရပါအံ့၊ အရှင် ရဟန္တာ အား တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် တစ်သိန်းသောဥစ္စာကို စွန့်၍ ပူဇော်ပါမည်၊ အကျွန်ုပ် အား မစတော်မူပါ"ဟု ဆုတောင်း၏။ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်စုံလျှင် ကဆုန်

http://www.dhammadownload.com

လပြည့်နေ့ ဗလိနတ်စာကို ပြုလိုရကား မဆွကပင် နွားမတစ်ထောင်ကို နွယ်ချို တောဋ္ဌ ကျောင်း၍ ထိုတစ်ထောင်သောနွားကို ငါးစုပြု၍ ရှစ်ရာသောနွားတို့၏ နို့ရည်ကို နှစ်ရာသောနွားတို့ဋ္ဌ တိုက်သည်၊ ၎င်းနှစ်ရာကို ငါးစုပြုပြန်၍ တစ်ရာ ခြောက်ဆယ်သော နွားတို့၏နို့ရည်ကို လေးဆယ်သောနွားတို့ဋ္ဌ တိုက်သည်။ ထိုလေးဆယ်ကို ငါးစုပြုပြန်၍ လေးစုသောနွားတို့၏ နို့ရည်ကို ရှစ်ခုသောနွား တို့ဋ္ဌ တိုက်ပြန်သည်။ ထိုရှစ်ခုသော နွားတို့၏ နို့ရည်ဖြင့်သာ ဃနာနို့ဆွမ်း ချက်လေသော် အလောင်းတော်မြတ် ဘုဉ်းပေးရမည်ကိုသိ၍ လောကပါလ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ ဖိုခုံလောက်ဋ္ဌ စောင့်လာကုန်သည်။ ဗြဟ္မာကြီး ထီးဖြင့် ကာသည်၊ သိကြားမင်းလည်း ထင်းထိုးသည်၊ တစ်သောင်းသောစကြဝဠာမှ နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ကောင်းမြတ်သော နတ်ဩဇာတို့ကို ထည့်ကြကုန်သည်။

ဃနာနို့ဆွမ်း ရှင်းချက်

ပါရမီခန်းဋ္ဌ 'ငါးရာနွားကို ကြိမ်များဖန်ဖန် ရည်ပြန်တိုက်ပြီး မကားကြီး တည်း၊ သင်းသီးရှစ်ခု နို့နှပ်ပြုလျက်' ဆိုသည်မှာ –

သဟဿဂါဝီနံ လတာဝနေ စရာပေတွာ တတော ဂဟေတွာ ပဋ္ဌ ရာသိ' ကတွာ တိက္ခတ္တုံ ဘဇိတွာ အန္တေ အဋ္ဌဂါဝီနံ မဓုရရသံ ဒုဟိတွာ

ဟူသော သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ "ဓေနုသဟဿံ လဋ္ဌိမဓုဝနေ စရာ ပေတွာ တတော တိက္ခတ္တုံ ဝိဘာဂေန ပါယေတွာ"ဟူသော ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ အပဒါန် အဋ္ဌကထာတို့နှင့်အညီ ကျမ်းတို့ဋ္ဌ နွားမတစ်ထောင်ဟု လာလျက် ငါးရာဟု မဆိုတန်၊ 'ငါးရပ်နွားကို'ဟု စပ်ရင်းစကားသည် အရေးအသား ပျက်၍သာရှိမည် ထင်သည်။

ဃနာနို့ဆွမ်း အလှူခံခြင်း

ယင်းသို့ ထူးမြက်သော နို့ဃနာကို ချက်ပြီးမှ ပုဏ္ဏာ အမည်ရှိသော ကျွန်မ ကို "ငါတို့ ညောင်စောင့်နတ်မင်း နေရာကို သုတ်သင်ပါချေ"ဟု စေသဖြင့် ကျွန်မသွား၍ ကြည့်ရှုလေသော် ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် ညောင်ပင်အလုံးကို ထွန်း လင်းစေလျက် ညောင်ပင်ရင်းဋ္ဌ အရှေ့လောကဓာတ်ကို ရှေးရှုနေတော်မူသော ဘုရားလောင်းကို မြင်သဖြင့် ရွှင်လှသောစိတ် ရှိလျက် မြက်မှိုက်တို့ကို သုတ်သင်ခဲ့ပြီးမှ အိမ်သို့လာ၍ သုဇာတာအား လျှောက်၏။ "အရှင်မ... ယနေ့ ငါတို့အရှင် နတ်မင်းသည် ညောင်ပင်ရင်းဋ္ဌ ကိုယ်ထင်ပြ၍ အတုမရသော အသရေဖြင့် စံတော်မူသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏၊ ဧျာင်္ဘာကြွ၍ ပူဇော်လော့" ဟု လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရားမျှော်လိုက်သော ရွှေခွက်သည် ကာလနဂါးမင်းထံသို့ ရောက်ရှိသွားပုံ ၄၁

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

သုဇာတာလည်း ပုဏ္ဏာအမည်ရှိသော ကျွန်မ၏စကားကို ကြားသော် အားရဝမ်းသာလှသည် ဖြစ်၍ အသပြာတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်၌ အလုံးစုံသော ဃနာနို့ဆွမ်းကိုထည့်၍ တစ်ခုသော ရွှေခွက်ကိုဖုံး၍ ယူဆောင်လေသဖြင့် ညောင်ပင်ရင်းသို့ရောက်၍ ဘုရားလောင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းကို မြင်ပြန်လျှင် အတိုင်းထက် အလွန်ပင်နှစ်သက်ရကား ရွှေခွက်ပါ ပူဇော်၏။ ထိုအခါ ဃဋိကာရ ဗြဟ္မာလူသော သပိတ်တော်ကွယ်ပြီးဖြစ်၍ ရွှေခွက်နှင့်တကွ ခံတော်မူ၏။

(ဘုရားလောင်းတို့သည် ဘုရားဖြစ်သည့်နေ့၌ အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေခွက်ရမြဲ ဓမ္မတာတည်း။)

ရွှေခွက်ကို မျောတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ နို့ဃနာဆွမ်းကို ခံတော်မူပြီးလျှင် အနီးဖြစ်သော နေရာ့ရာမြစ်သို့ ကပ်တော်မူ၍ ဘုရားလောင်းတို့ ရေချိုးမြဲဖြစ်သော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ မည်သောဆိပ်၌ ရေချိုးတော်မူပြီးမှ ကမ်းခုံစပ်ထက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့၍ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှုနေတော်မူလျက် ထန်းသီးမှည့်ပမာဏရှိသော ဆွမ်းလုတ်ဖြင့် လေးဆယ့်ကိုးလုတ် ဘုဉ်းပေးကော်မူပြီးလျှင် "ငါသည် ယနေ့စင်စစ် ဘုရားဖြစ်မည်မှန်မူ ရေညာသို့ ဆန်စေသတည်း" ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ ရွှေခွက်ကို မျောတော်မူလျှင် ရွှေခွက်သည် ရေအလျဉ်ကို ဖြတ်၍ မတ်မတ်ဆန်ပြီးမှ မြစ်လယ်သို့ ကျရောက်သောအခါ ရေညာသို့ အတောင်ရှစ်ဆယ်ခန့် ဆန်၍ မြုပ်လေသဖြင့် ကာဠနဂါးဗိမာန်၏ အပါး ရှေးဘုရားတို့ ရွှေခွက်သုံးလုံးကိုထိ၍ ထိုရွှေခွက်တို့ အောက်၌တည်လေ၏။

သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း

ဘုရားလောင်းလည်း ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် ထိုနေရာ့ရာ မြစ်၏အနီး ဖြစ်သော အင်ကြင်းတောင်၌ နေ့သန့်၍ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ဆိုအပ်သော ကာယဂတာသတိ ဘာဝနာကို ကောင်းစွာစီးဖြန်း၍ ညချမ်းသောအခါ ကာဠနဂါးမင်းသည် "ဘုရား ခုတင်ခု ပွင့်ပေသည်" ဟု မြည်တမ်းသော ကောင်ချိုးသံကို နာခံ၍ ကုမ္ဘဏ္ဍ၊ ဂန္ဓဗ်၊ နတ်၊ အသုရာ၊ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား စသော နတ်တို့သည် စီမံ ဖန်ဆင်းအပ်သည် ဖြစ်၍ ရှစ်ဥသဘ ကျယ်သော ပန်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော နတ်လမ်းမဖြင့် မဟာဗောဓိ ရှိရာသို့ ကြွတော်မူသော် သောတ္ထိယ အမည်ရှိသော မြက်ထမ်းယောက်ျားသည် လမ်း၌ ကပ်လူအပ်သော မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို ခံတော်မူ၍ မဟာဗောဓိပင်သို့ ကပ်ပြီးမှ တောင်အရပ်က ရပ်တော်မူလျှင် ထက်ဝန်းကျင်

http://www.dhammadownload.com

သော မြေပြင် စကြဝဠာတို့သည် စောင်းထောင် လာဘိသကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ "ဤအရပ်ကား ဘုရားဖြစ်ရာ မဟုတ်" ဟု ကြံလျက် တစ်ဖန် အနောက်အရပ်, မြောက်အရပ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်းလည်၍ ရပ်တော်မူပြန်လျှင် မြေပြင် စကြဝဠာတို့သည် စောင်းထောင်၍သာ ထင်လာရကား ဘုရားဖြစ်ရာ မျက်နှာမဟုတ် ချေသေးဟု ကြံတွေးတော်မူ၍ အရှေ့သို့လည်၍ ရပ်တော်မူပြန်လျှင် မြေပြင် ကြံ့ကြံ့ခံရကား "ဘုရားဖြစ်ရာဌာန မှန်ပြီ"ဟု နှလုံးပြု၍ မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အဖျားကကိုင်၍ ကြဖြန့်တော်မူလျှင် တစ်ဆယ့်လေးတောင် အပြန့်ကျယ်သော အပရာဇိတ ပလ္လင်ဖြစ်၍ ထိုပလ္လင်ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေတော်မူကာ အာနာပါနစ္စာန်ကို ဝင်စား၍ "ဘုရားမဖြစ်သမျှ ဤနေရာက ငါမထပြီ" ဟု စတုရင်္ဂဝီရိယဖြင့် နေတော်မူသော် –

သိကြားမင်းသည် တစ်ကြိမ်မူတ်လေလျှင် လေးလကြာမှ အသံစဲသော အတောင် တစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ရှိသော ဝိဇယုတ္တရမည်သော ခရာသင်းကို မူတ်လျက်, ကာဠ နဂါးမင်းသည် တစ်ထောင်သော ဂါထာတို့ဖြင့် ကောင်းချီးပေးလျက် ဗြဟ္မာမင်းသည် ထီးဖြူမိုးလျက်, သုယာမ နတ်မင်းကြီးကား သားမြီးယပ်ခတ်လျက်, သန္တုသိတ နတ်မင်းကြီးကား ပတ္တမြားယပ်ဖြင့် ခတ်လျက်, ပဉ္စသိခ နတ်မင်းသည် ဥသျစ်မှည့် အဆင်းရှိသော ဗေလုဝပဏ္ဏု မည်သော စောင်းကို တီးလျက် များစွာသောနတ်တို့သည် အထူးထူးသော ပူဇော်သက္ကာရဖြင့် ပူဇော်လျက် ရှိကြကုန်စဉ်။

ဝသဝတ္တီ မာရ်နတ်မင်း လာ၍ လက်ဝဲ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ, လက်ယာ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ, နောက်မျက်နှာက စကြဝဠာတံတိုင်းထိ, အထက်ကို ကိုးယူဇနာရှိသော နတ်စစ်သည် ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့ ဝန်းရံလျက် ယူဇနာ တစ်ရာ့ငါးဆယ်ရှိသော ဂိရိမေခလာဆင်ထက်၌ စီး၍ အသီးသီး လက်နက်ကိုင်သော လက်ရုံးတစ်ထောင်ကို ဖန်ဆင်းလျက် တိုက်ဖျက်လာသည်ကို ပါရမီတော် အဟုန်ဖြင့် နေမဝင်မီ အောင်တော်မူပြီးမှ ညဉ့်ဦးယံ၌ ပုဗ္ဗနိဝါသဉာဏ်, သဲန်းခေါင်ယံ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကိုရ၍ မိုးသောက်ထအခါ စကြဝဠာ တစ်သောင်းလုံးကို တုန်လှုပ်စေလျက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှစ၍ အာနာပါန စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စား၍ ဝိပဿနာကို ပွားစေသည်တွင် အစဉ်အတိုင်းရအပ်သော အာသဝက္ခယဉာဏ်ဖြင့် ကိလေသာအပေါင်းကို ထောင်းထောင်းပိုင်းဖြတ်လျက် မဂ်လေးတန်ကို အစဉ်အတိုင်းရ၍ ထိုရအပ်သော မဂ်ဖိုလ်ကို ဆင့်ခြင့်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဝိထိ

http://www.dhammadownload.com

ဂုဏ်ကြီးဘုရားအား မွေ့လျော်နိုင်ရန် ကောင်းချီတိုက်ခိုက်ပုံ

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

တစ်ဆယ့်ကိုးချက်၏အဆုံး၌ အလုံးစုံသောတရားကို သိတတ်သော သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ကိုရ၍ သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အကုန် နေအရောင် တက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စန်းနှင့်ဝိသာခါအကြိုက်တွင် လောကသုံးပါး၏ အထွတ် အထိပ် ဘဝိသရအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ "အနေကဇာတိ သံသာရံ" စသော ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူ၏။

ဤကား ဘုရားဖြစ်ခြင်း၌ အကျဉ်းဖြစ်သော အဓိပ္ပာယ်တည်း။

မကျဉ်းမကျယ် အဓိပ္ပာယ်

ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ရတော်မူခြင်းသည် အကြောင်းကင်းလျက် ရတော်မူသည် မဟုတ်၊ အားထုတ် စီးဖြန်းအပ်သော အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင် အကြောင်းရင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသော အခြင်းအရာ စသည်ကို ဤသို့ သိအပ်၏။ မဟာဗောဓိပင်၏ အောက်အပြင် ရွှေပလ္လင်ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူပြီးသောအခါ "ငါ၏ အရေ အကြော အသွေး အသားတို့သည် ခြောက်ကပ်၍ အရိုးစုမျှပင် ကြွင်းသော်လည်း ကြွင်းပေစေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို မရသမျှ ဤထက်ဝယ်မှ မပြောင်းပြို" ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာသော သမ္မာဝါယာမ လုံ့လတော် နှိုးဆော်ချီးပင့်လျက် ထွက်သက် ဝင်သက် နှစ်ပါးကို အာရုံပြု၍ မနောဒွါရဝီထိ များစွာဖြင့် အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းတော်မူလျှင် ထင်စွာသော သမ္မာသတိသည် ဖြစ်၏။ ထိုသတိဖြစ်ခြင်းကြောင့် မေ့လျော့ခြင်း, တွေဝေခြင်း ကင်းကွာလျက် ကာယပဿဒ္ဓိ စိတ္တပဿဒ္ဓိ ဟူသော ကိုယ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်းသည် ဖြစ်၏။

ရူပစျာန်များ ရတော်မူခြင်း

ထိုပဿဒ္ဓိ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ် ပူပန် ပေါ့လျွဲခြင်း ကင်းဝေးလျက် အာနာပါနအာရုံ မတုန်မလှုပ် မင်းတုပ် ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ ခဲ့ခိုင် တည်ကြည်စွာသော သမ္မာသမာဓိသည် ဖြစ်၏။ ထိုသမာဓိ၏ အဟုန်ကြောင့် ကာမဂုဏ် အာရုံတို့၌ စုံမက် တိမ်းညွတ်တတ်သော ဆန္ဒ, ပြင်းပြစွာတပ်သော ရာဂ, အလွန် အားကြီး ဖိစီးလိုလားတတ်သော ဆန္ဒရာဂ, မိန်းမ ယောကျ်ား စသည်ဖြင့် ကြဲခြင်း, ထိုမိန်းမ ယောကျ်ားတို့၏ လက်ခြေအင်္ဂါ မျက်နှာကိုယ်ပြင် ရုပ်သွင် သက်ရှည်တို့၏ တင့်တယ်ဟန် မတင့်တယ်ဟန်ကို ကြဲခြင်း အစရှိသော သင်္ကပ္ပ ရာဂတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမကို မှီ၍ဖြစ်ပေါ်

http://www.dhammadownload.com

စိုးရိမ်ခြင်း, အမျက်ထွက်ခြင်း, ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း အစရှိသော ဗျာပါဒတရား၊ စိတ် စေတသိက်တို့၏ မခံမရဲ လေးလံထိုင်းမှိုင်း ပျင်းရိခြင်း, ငိုက်မျဉ်းခြင်းဟူသော ထိနမိဒ္ဓတရား၊ မတည်မတံ့ ပုံ့လွှင့်ခြင်း, နှလုံးမသာခြင်း ဟူသော ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စ ထရား၊ အာရုံ၏သဘာဝကို မုချဆတ်ဆတ် မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းဟူသော ဝိစိကိစ္ဆာ တရား ဤငါးပါးသော နိဝရဏ ဓမ္မဘေးရန်ကို တွန်းလှန်ပယ်ခွာလျက် ထိနမိဒ္ဓ ကို နှိပ်စက်၍ သမ္မယုတ်တရားတို့ကို အာရုံသို့တက်စေခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဝိတက်အင်္ဂါ, ဝိစိကိစ္ဆာကို နှိပ်စက်၍ အာရုံသို့တက်ပြီးသော သမ္မယုတ်တရား အလုံးစုံကို သုံးသပ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ဝိစာရအင်္ဂါ, ဗျာပါဒကို နှိပ်စက်၍ အာရုံကို နှစ်သက်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော ပီတိအင်္ဂါ, ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စကို နှိပ်စက်၍ နှစ်သက်အပ်သော အာရုံ၏အရသာကို ကောင်းစွာခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိသော သုခအင်္ဂါ, ကာမစ္ဆန္ဒကို နှိပ်စက်၍ ယွင်းကွက်မလည် တည်ကြည်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော သမာဓိအင်္ဂါ ဤစျာန်အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရူပါဝစရကုသိုလ် ပထမစျာန်သို့ ရောက်တော်မူလျက် မျက်မှောက်ပြုပြီးသော် ထိုပထမစျာန်ကိုပင် ငါးအင်္ဂသော ဝသီဘော်တို့ဖြင့် ဝင်စားတော်မူလျက် ရှစ်ချက်သော ဝိထိ၏နောက်၌ "ငါ ရမြောက်ပြီးသော ပထမစျာန်သည် ဘေးရန်ဖြစ်သော နိဝရဏ နီးလှချေသေး၏"ဟု ရှေးရှုတင်အပ် သုံးသပ်အပ်သော ဝိတက်, ဝိစာရကိုခွာလျက် အာနာပါနသို့ ရှေးရှုတော်မူပြန်လျှင် ထိုအခါ အင်္ဂါနှစ်ပါး၏ ကင်းခြင်းကြောင့် နှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိ အတိပသန္နဖြစ်သော ပီတိ, သုခ, ဧကဂ္ဂတာ စျာန်အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရူပါဝစရကုသိုလ် ဒုတိယစျာန်သို့ ရောက်တော်မူပြန်၏။

အရူပစျာန်များ ရတော်မူခြင်း

ထိုသို့ရောက်၍ ခြောက်တန်သော ဝိထိတို့ဖြင့် ဒုတိယ စျာန်သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူပြီးမှ ထိုဒုတိယစျာန်၌ ရှိသော ပီတိကို ခွာခြင်းငှာ အာနာပါန သို့ ရှေးရှုတော်မူပြန်လျှင် ယခင် ပီတိတရားကင်းလျက် သန့်ရှင်း ထူးမြတ်သည် ဟု သမုတ်အပ်သော သုခ, ဧကဂ္ဂတာ စျာန်အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော တတိယစျာန်သို့ ရောက်ပြန်၍ ငါးတန်သော ဝိထိတို့ဖြင့် တတိယစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူပြီးမှ "ကာယိကသုခသည် သောမနဿ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း, သောမနဿသည် ဆန္ဒဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း, ဆန္ဒသည် ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ စင်စစ်ရှုနှိုက်ရင်းသေး၏တကား" ဟု သုခကို ပယ်ခြင်းငှာ အာနာပါနသို့ ရှေးရှုတော်မူပြန်လျှင် ယခင် သုခမှကင်းလျက် အလွန်ဖြူစင်သန့်ရှင်း မယွင်းမဖျည် တည်ကြည်လှစွာသော

http://www.dhammadownload.com

ဥပေက္ခာ, ဧကဂ္ဂတာ စျာန်အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စတုတ္ထစျာန်သို့ ရောက်တော်မူပြန်၍ အလေ့အလာပြုအပ်သော ဝသီဘော်ငါးတန်ဖြင့် ထိုစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူပြီးမှ ပဋ္ဌမဝိထိ၏ အချုပ်၌ ထိုစတုတ္ထစျာန်မှ ထတော်မူ၍ အရူပဘာဝနာကို အာရုံပြုတော်မူပြန်သဖြင့် လေးတန်သော အရူပါဝစရစျာန်သို့ အစဉ်အတိုင်း ရောက်တော်မူသည်။ ထိုသို့ရောက်ပြီးသော် အသီးအသီးသော အရူပစျာန်ကို ငါးတန်သော ဝသီဘော်တို့ဖြင့် ဝင်စားတော်မူလျက် ရှစ်ချက်သော သမာပတ်ကို အလေးအမြတ်ပြုကာ လူးလာထက်အောက် မှောက်မှောက်လှန်လှန် ဧကန္တရိက, ဒွိန္တရိကစသော နည်းအားဖြင့်လည်း ဝင်စားတော်မူ၏။

ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ် ရတော်မူခြင်း

ထိုသို့ဝင်စားပြီးမှ စတုတ္ထစျာန်သမာပတ်၌ ဖြစ်သော ကောင်းမြတ် တည်ကြည်သော သတိသမာဓိ၏ အစွမ်းကြောင့် အလွန်စင်ကြယ်ခြင်း, ဖြူစင်ခြင်း, ကိလေသာရာဂကို ဖျောက်ခြင်း, နူးညံ့စွာဖြစ်ခြင်း, တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ စွမ်းနိုင်ခြင်း, စင်ကြယ်သောအာရုံ၌သာ တည်ကြည်ခြင်း, မတုန်မလှုပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း, လျင်သောစိတ် ရှိခြင်းတည်းဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အဘိညာဉ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်သော တရားတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ အာလောက ကသိဏ်းကို အာရုံပြု၍ ရူပါဝစရ စတုတ္ထစျာန်ဖြစ်သော ပါဒက စျာန်ကို ဝင်စားတော်မူပြန်၍ ပါဒကစျာနဝိထိ, အဓိဋ္ဌာနဝိထိ၊ ၎င်းပါဒကစျာနဝိထိ, အဓိဋ္ဌာနဝိထိတို့နောက် ကျမြောက်သော အဘိညာဉ်ဝိထိဖြင့် မိမိ သန္တာန်သူတစ်ပါးသန္တာန်တို့ ဖြစ်ဖူးသော ခန္ဓာအစဉ် အမည်အမျိုး အကျိုးအကြောင်း ပြောင်းဟန်ပြန်ဟန်ကို မကျန်ကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော ပုဗ္ဗေနိဝါသ အတီတံသ အမည်ရသော ပထမဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို ညဉ့်ဦးယံ၌ ရတော်မူ၏။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် ရတော်မူခြင်း

ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့် ပုဗ္ဗန္တ အလုံးစုံကို ဖုံးလွှမ်း မြွေးယှက်ထတ်သော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူ၍ သုံးဆူသောဘုံဝယ် တလုံလဲလဲ မြစ်မြဲလှစွာ ကမ္မာအသရေ၌ လွန်လေသမျှ ဘဝရွေးရွေးက ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ကိုယ်တော်၏ ခန္ဓာ, ထိုခန္ဓာ၏ ဖြစ်ရာဌာန, ခံစားရသော အာရုံ, တွေ့ကြုံခဲ့ရသော သားမယား ဆွေမျိုး အစရှိသော ဒဗ္ဗသမ္ဘာရတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံသော ဤမည်သောကမ္ဘာ၌ ဤမည်သော

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားလောင်းသည် ဤမျှလောက်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို စွန့်သဖြင့် ဤသို့ တောထွက်တော်မူ၍ ဤမည်သော ဗောဓိပင်ရင်း၌ ဤမည်သော ဝိပဿနာကို ရှုတော်မူ၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသဖြင့် ဤမျှသော သတ္တဝါတို့ကို ဤမည်သော တရားအမြှောက်ဖြင့် တိုက်ကျွေးတော်မူ၏ဟု စေ့ငုစဉ်လာ ဤကမ္ဘာမှသည် ပဋိလောမပြန်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရှေးရှေးသော ကမ္ဘာမှသည် ဤကမ္ဘာရောက် တစ်လျှောက်တည်း ရှုအပ်သော အနုလောမနည်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အစဉ်အတိုင်း မလျှောက်မူ၍ သီဟောက္ကန္တိကာနုသရဏ ဟု ဆိုအပ်သော ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏ ခုန်လွှားခြင်းနှင့်တူစွာ လိုရာ လိုရာ ကမ္ဘာ အထက်၌ ပျက်ဟန် ဖြစ်ဟန်ကို လည်းကောင်း တပြောင်းပြန်ပြန် အဖန်ဖန် ရှုလျက် အကုဋေမကသော သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူသဖြင့် ညဉ့်ဦးယံလွန် လတ်သော် သုံးဖော်သောဘဝ၌ ဖြစ်ကြသော သတ္တဝါတို့၏ စုတိပဋိသန္ဓေ နေဟန်ကို တစ်ဖန် ရှုတော်မူအံ့ဟု စိတ်တော်ညွတ်ကာမျှဖြင့် ပရိကံအထူး မပြုရဘဲ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၍ သုံးတန်သော ဝိထိတို့၏နောက် ကျမြောက်သော အဘိညာဉ်ဝိထိဖြင့် အတိပသန္န ဖြစ်သော ပသာဒဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထု ရှိလျက် နတ်မျက်စိမက အဆအရာသာလွန်၍ မြင်နိုင်သော တစ်ဆယ့်ကစ်ပါး သော အညစ်အကြေး မရှိသော ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု ဆိုအပ်သော ဒုတိယဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို သန်းခေါင်ယံ၌ ရတော်မူ၏။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၏စွမ်းအား

ဝိစိကိစ္ဆာ, အမနသိကာရ, ထိနမိဒ္ဓ, ဆမ္ဘိတတ္တ, ဥဇ္ဇ ဝ, ဒုဋ္ဌုလ္လ, အစ္စာရဒ္ဓ ဝိရိယ, အတိလီန ဝိရိယ, အဘိဇပ္ပ, နာနတ္တသညီ, အဘိနိဗ္ဗျာယိတတ္တ တည်းဟူသော တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ထိုဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့် အပရန္တ, ကဒပွစ္စယတာ ဤနှစ်ဖြာသော အစွန်း၌ ဖုံးလွှမ်း မြွေးယှက်တတ်သော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖွင့်လှစ်၍ ရှုတော်မူသဖြင့် စုတေလတ္တံ့သော သတ္တဝါ, ပဋိသန္ဓေ နေလတ္တံ့သော သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္ဓေဇာတိ, အဓိအဖ, သုခသမ္ပတ္တိ, ကလသရီရ, ဘောဂ, ယသ စသောအားဖြင့် ယုတ်သောသတ္တဝါ, မြတ်သော သတ္တဝါ, အဆင်းလှသော သတ္တဝါ, အဆင်းမလှသော သတ္တဝါ, ကြွယ်ဝသော သတ္တဝါ, ဆင်းရဲသော သတ္တဝါ, နတ်ပြည်သို့သွားသော သတ္တဝါ, လူပြည်၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါ, ငရဲသို့လားသော သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်

http://www.dhammadownload.com

ခြောက်ခွင်ဝယ် ဥယျာဉ် ရေကန် ဗိမာန် နန်းအိမ်၌ စည်းစိမ်ကြီးစွာကို ခံစားကာ နေသော နတ်သမီး, နတ်သား, သိကြား, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ် ကျွန်းမြေ လူနေ ဌာန၏အောက် အစောက် တစ်သောင်းစီ ခြားကွာ လျက် ကြီးစွာသော ဥမင်လိုဏ်တွင်းဝယ် ပြည့်တင်းစွာစွဲသော ပျားမွှေ၏သဖွယ် သိပ်နယ်စည်းကျပ်စွာ ဌာနရှစ်ရပ် မပြတ်မစဲ ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံနေရရှာကုန်သော ငရဲသူ သတ္တဝါတို့ကိုလည်းကောင်း တစ်ပြောင်းပြန်ပြန်ရှုသဖြင့် အဇ္ဈတ္တမျှမျှ မကြွင်း လက်ငင်းပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရူပါရုံအပေါင်းတို့ကို မြင်တော်မူ၏။

ထိုဒီဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကို တစ်ဖန် အခြေပြုသဖြင့် ယထာကမ္မူပဂ အဘိညာဉ်, အနာဂတံသ အဘိညာဉ် နှစ်ပါးကို ပွားတော်မူစေပြန်လျှင် ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင် ယုတ်ညံ့သော သတ္တဝါသည် တဏှာမောဟ၏ အကျိုးဆက်တည်း၊ မြတ်သော သတ္တဝါသည် ပညာ၏ အကျိုးဆက်တည်း၊ အဆင်းလှသောသတ္တဝါသည် မေတ္တာ၏ အကျိုးဆက်တည်း၊ မလှသော သတ္တဝါသည် ဒေါသ၏အကျိုးဆက်တည်း၊ ကြွယ်ဝသော သတ္တဝါသည် အလောဘ၏ အကျိုးဆက်တည်း၊ ဆင်းရဲလှသော သတ္တဝါသည် လောဘ၏ အကျိုးဆက်တည်း၊ သုဂတိသတ္တဝါသည် သုစရိုက်၏ အကျိုးဆက်တည်း၊ ဒုဂ္ဂတိ သတ္တဝါသည် ဒုစရိုက်၏ အကျိုးဆက်တည်း ဤသို့စသည်ဖြင့် အကြောင်းဖြစ်သော ကံကြမ္မာကို လည်းကောင်း၊ ဤသတ္တဝါကား ဤစာရိတ္တရှိ၏, ဤဂတိသို့ လားရလတ္တံ့၊ ဤ မည်သော ဆင်းရဲကို ခံရလတ္တံ့၊ ဤမည်သော ချမ်းသာကို စံရလတ္တံ့စသည်ဖြင့် အနာဂတ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော အာရုံအပေါင်းကို လည်းကောင်း ကျိုးကြောင်းကုန်စင် သိမြင်တော်မူ၏။

ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ပါး

ဤသို့ စုတူပပါတဉာဏ်, ယထာကမ္မူပဂဉာဏ်, အနာဂတံသဉာဏ်လျှင် အခြံအရံရှိသော ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ရှုတော်မူ၍ သန်းခေါင်ယံ လွန်မြောက်သဖြင့် မိုးသောက်ယံသို့ကျလတ်သော် ကိုယ်တော်၏ မပင်ပန်းခြင်း အကျိုးငှာ ထိုတတိယယံ၏ သုံးဖို့တစ်ဖို့ ခန့်မျှ ကျိန်းစက်တော်မူ၍ ရှေးရှု ပြီးသော စတုတ္ထစျာန်ကို တစ်ဖန်ဝင်စား၍ ထိုစျာန်မှထပြီးသော် ကိုယ်တော်၏ လည်းကောင်း, စိတ်တော်၏ လည်းကောင်း အမြဲမရှိသော သဘော၊ ဆင်းရဲသော သဘော၊ အတ္တဟု မှတ်ဖွယ်မရှိသော သဘောသို့ တင်ဘိ၍ ဝိပဿနာကို ကောင်းစွာရှေးရှု ပြုတော်မူလျှင် –

http://www.dhammadownload.com

၁။ ဆင်ခြင် သုံးသပ်တတ်သော **သမ္မသနဉာဏ်**၊

၂။ သခ်ါရတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို သိတတ်သော **ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်**၊

၃။ ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော ဥပါဒ်ကိုလွှတ်လျက် ပျက်ခြင်းတည်းဟူသော ဘင်္ဂကိုသာ ရှုသဖြင့် ယခု ယခု ချုပ်လတ္တံ့သည်ကို မြင်တတ်သော **ဘင်္ဂဉာဏ်**၊

၄။ စိတ် စေတသိက် စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေ ကမ္မဇရုပ်၊ ဗာဟိရရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ်၊ ဥတုဇရုပ်၊ ပဝတ္တိ ကမ္မဇရုပ် တည်းဟူသော သခ်ါရတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်း အလျဉ်စသည်ကို အစဉ်မပြတ် ရောက်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိ၏ ဟု သိသော **ဘယဉာဏ်**၊

၅။ ထိုတရားတို့၌ အပြစ်ကိုသိသော **အာဒီနဝဉာဏ်**၊

၆။ အပြစ်ကို မြင်ပြီး၍ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်တတ်သော **နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်**၊

၇။ ထိုသခ်ါရဝင်္ဂမှ ကင်းလွတ်လိုသောအဖြစ်ကို သိသော **မုစ္စိတုကမျတာဉာဏ်**၊

၈။ လွတ်နိုင်အံ့သော အကြောင်းကိုရှာ၍ ထိုသခ်ါရတို့ကို တစ်ဖန် သိမ်းဆည်းခြင်း၌ သိတတ်သော **ပဋိသခ်ါဉာဏ်**၊

၉။ သိမ်းဆည်းမိသော သခ်ါရတို့ကို အာသက်မဖက် သက်သက်လျစ်လျူရှုတတ်သော **သခ်ါရုပေက္ခာဉာဏ်**၊

၁၀။ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့နှင့် တကွ ဝိမောက္ခသုံးပါး၊ မဂ်ကိစ္စ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့အား လျော်သော **အနုလောမဉာဏ်**။
ဤဆယ်တန်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့် –

မဂ်ဖိုလ်ကို ရတော်မူခြင်း

လင်းပျောက်ခဲစွာ သစ္စာလေးပါး, ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့၌ လွှမ်းထား ပိတ်ပင်တတ်သော အဝိဇ္ဇာကွန်ရက်ကို ပယ်ရှားဖြတ်ခွာလျက် ဒုက္ခသစ္စာ၏ ပိဋ္ဌနဒ္ဓ, သန်္ဃာဝဋ္ဋ, ဝိပရိဏာမဋ္ဌ သဘာဝတရားတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း၊ သမုဒယသစ္စာ၏ အာယူဟနဒ္ဓ, နိဒါနဒ္ဓ, သံယောဂဒ္ဓ, ပလိဗောဓဋ္ဌ သဘာဝ လေးပါးတို့ကို ပယ်ရှားဖြတ်ခွာခြင်း၊ နိရောဓသစ္စာ၏ နိဿရဏဋ္ဌ, ဝိသေကဋ္ဌ, အသင်္ခတဋ္ဌ, အမတဋ္ဌ သဘာဝလေးပါးကို မျက်မှောက်ပြုထားခြင်း၊ မဂ္ဂသစ္စာ၏ နိယျာနဒ္ဓ, ဟေတုဋ္ဌ, ဒဿနဋ္ဌ, အာဓိပတေယျဋ္ဌ သဘာဝလေးပါး

http://www.dhammadownload.com

တို့ကို ပွားစည်းစေနိုင်ခြင်း တည်းဟူသော ကိစ္စလေးပါး, ကိစ္စ တစ်ဆယ့် ခြောက်ပါးတို့ကို သိကြားမင်း၏ လက်နက် ဝဇိရစိန်စက်ကဲ့သို့ တစ်ပြိုင်နက် တစ်ချက်တည်း ပြီးစေလျက် သောတာပတ္တိမဂ်စိတ်သည် ဒိဋ္ဌဂတသမ္မယုတ်စိတ် လေးဖြာ ဝိစိကိစ္ဆာတရားတို့ကို ပယ်ရှားတုံဘိ၍ မဂ်ဝီထိအဖြစ်သို့ သက်၏။ ထိုမဂ္ဂါနန္တရ ဖိုလ်မှသည် ဥပနိဿယ ပစ္စည်းဆက်၍ သကဒါဂါမိမဂ်, သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုလည်း အလိုလို ရောက်တော်မူ၏။ ထို့နောက်ဆက်၍ ဝိပဿနာကို ရှုတော်မူလျှင် အဂ်ါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အနာဂါမိမဂ်သည် ပယ်ဖျက်ထိုက်သော ဒေါသကို နိရဝသေသအားဖြင့် ငြိမ်းစေလျက် မဂ်ကိစ္စဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုမဂ္ဂါနန္တရ ဖိုလ်မှသည် ကာလမခြား တဏှာမခြားဘဲ ဝိပဿနာ တရားကိုသာ ပွားစေတော်မူပြန်လျှင် သုံးအင်သောမဂ်တို့ဖြင့် ပယ်ဖျက်၍ ကြွင်းသေးသော ဒိဋ္ဌဂတ ဝိပွယုတ် စိတ်လေးခု၊ ဥဒ္ဓစ္စ စိတ်တစ်ခုနှင့် တကွ တစ်ထောင့်ငါးရာ မျှသော ကိလေသာရန်သင်းကို အကြွင်းမဲ့ ချုပ်စေလျက် အာသဝက္ခယဟု သမုတ်အပ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို မိုးသောက်ယံအကုန် နေအရဏ်ထွက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ရ၍ -

သဗ္ဗညု ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း

မဂ္ဂါနန္တရ ဖိုလ်၏နောက်ကျမြောက်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဖလသမာပတ္တိဝီထိ, ဥယျာဝမ္မလျှင် အာရုံရှိသော မနောဒွာရ ဝီထိတို့ဖြင့် အပရိမာဏ ဆုံးဆထုတ်ဖွေ မရေတွက်နိုင်သော ဆအသာဓာရဏ, စတုဝေသာရဇ္ဇ, ဒသဗလ, ဆအဘိညာ, ဝိဇ္ဇာရှစ်ဝ, စရဏာတစ်ဆယ့်ငါး တရားအပေါင်းတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သင်းကျစ် ဓမ္မရာဇ်ထွတ်ဖျား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

(ဤကား - မကျဉ်းမကျယ် အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ အကျယ်ကိုလိုသော် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, သာရတ္ထဒီပနီ စသည်တို့၌ ယူပါကုန်။)

ရှေ့ဉာဏ်နှစ်ပါး ရခဲ့ ကွယ်ခဲ့ကြောင်း ရှင်းချက်

ဉာဏ်တော် သုံးပါးတို့တွင် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်နှင့် ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် နှစ်ပါးတို့သည် ရှေးတောထွက်တော်မူစအခါ အာဠာရ ရသော်၊ ဥဒက ရသော်တို့ထံ လောကီဈာန်ကို နည်းခဲ၍ စီးဖြန်းသည့်ကာလ သမာပတ်ရှစ်ပါး, အဘိညာဉ် ငါးပါးတို့ကို ရသည်ဖြစ်၍ ထိုအဘိညာဉ်၌ ဝင်ပြီ မဟုတ်

http://www.dhammadownload.com

လော၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤအခါမှ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဒိဗ္ဗစက္ခုကိုရ၏ဟု ဆိုပြန်သနည်း ဟူမူ –

ထိုတောထွက်တော်မူစက အာဠာရ, ဥဒကရဿေတို့ထံ လောကီစျာန်ကို ရစကပင် အဘိညာဉ် နှစ်ပါးကိုရ၏။

ရသော်လည်း အာလောက ကသိဏ်းကို ပွားစေ၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် ဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို မြင်သည်ရှိသော် ဤအဆင်းကား အဘယ်အဆင်းနည်းဟု ယုံမှားခြင်း ဝိစိကိစ္ဆာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထိုအလင်းကွယ်ခဲ့၏။

အလင်းကို နှလုံးသွင်းသောကြောင့်သာ ဝိစိကိစ္ဆာ ဖြစ်ဘိ၏။ မသွင်းသော် မဖြစ်ရာပြီဟု နှလုံးသွင်းခြင်းကို မပြုသော် အမနသိကာရ ဖြစ်ပြန်ခြင်းကြောင့်လည်း အလင်းတစ်ဖန် ကွယ်ခဲ့ပြန်၏။

အမနသိကာရ အားကြီး၍ အိပ်မွေ့ငိုက်မျဉ်းခြင်း များသောအခါလွန်စွာ ထိနမိဒ္ဓ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း အလင်းတစ်ဖန် ကွယ်ခဲ့ပြန်၏။

တစ်ဖန် အားထုတ်၍ အလင်းကိုရပြန်သဖြင့် ဟိမဝန္တာစသည်ကို ရှုလတ်သော် ထိုဟိမဝန္တာ သီတာခုနစ်တန် သတ္တရဘန် ဂိရိန် အာလိန် ငါးထပ်၌တည်ကုန်သော နဂါး, ဂဠုန်, ကုမ္ဘဏ်, ရက္ခိုသ်တို့ကို မြင်ရခြင်းကြောင့် ထိတ်လန့်ခြင်း ဥဒ္ဓိစ္စ, ဆမ္ဘီတတ္တ ဖြစ်ပြန်၍လည်း တစ်ဖန် အလင်းကွယ်ခဲ့၏။

ထိုသို့ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖျောက်၍ ရဲရင့်ခြင်း အဆင်ခြင်ပညာကို ဖြစ်စေပြန်လျှင် ထိုကောသလ္လကို မှီ၍ ဗလဝပီတိတည်းဟူသောစိတ်ပေါ်လွင်ခြင်း ဥပ္ပဝဖြစ်ပြန်၍လည်း တစ်ဖန် အလင်းကွယ်ခဲ့၏။

ထိုဥပ္ပဝ မဖြစ်ရအောင် လုံ့လကိုလျှော့ပြန်လျှင် ဝီရိယလျော့ခြင်းကြောင့် ကိုယ်၏လေးလံခြင်း ဒုဋ္ဌုလ္လ ဖြစ်ပြန်၍လည်း တစ်ဖန် အလင်းကွယ်ခဲ့၏။

လုံ့လလျှော့ခြင်းကြောင့် ဒုဋ္ဌုလ္လ ဖြစ်သည်တကားဟု လွန်စွာအားထုတ်သောအခါ အစွာရဒ္ဓ ဝီရိယဖြစ်ပြန်၍လည်း တစ်ဖန် အလင်းကွယ်ခဲ့၏။

လုံ့လလွန်သောကြောင့် ဖြစ်သည်တကား ဟု အားလျှော့ပြန်လျှင် တွန့်တိုခြင်း အတိလီန ဝီရိယဖြစ်ပြန်၍လည်း တစ်ဖန် အလင်းကွယ်ခဲ့၏။

နတ်သမီးဗိမာန် စသည်ကို မြင်သောအခါ ငါလည်း ဤကဲ့သို့ ဖြစ်လိုသည်ဟု စုံမက်တပ်ငြိခြင်း အဘိဇပ္ပဖြစ်ပြန်၍လည်း တစ်ဖန်အလင်းကွယ်ခဲ့၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုနတ်သမီး နတ်သားတို့၏ အရောင်အဆင်း တင့်တယ်ခြင်းကိုသာ တပ်မက်၍ နှစ်သက်ခြင်း, စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း, အထူးထူး ကြဲခြင်းဟူသော နာနတ္တသညီ ဖြစ်ပြန်၍လည်း တစ်ဖန် အလင်းကွယ်ခဲ့၏။

ထိုသို့ အထူးထူးသော အမှတ်သညာကို မဖြစ်စေဘဲ လွှဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံကိုသာ ရှုအံ့ဟု နှလုံးပြုသဖြင့် အလွန် ရှုမောခြင်း, ကြိမ်ဖိုင်ထိုင်းမှိုင်းခြင်း အဘိနိဝေသာယိတတ္တ ဖြစ်ပြန်သဖြင့်လည်း တစ်ဖန် အလင်း ကွယ်ခဲ့၏။

ဤသို့ ဝိစိကိစ္ဆာ, အမနသိကာရ, ထိနမိဒ္ဓ, ဆမ္ဘိတတ္တ, ဥဒ္ဓစ္စ, ဒုဋ္ဌုလ္လ, အစ္စာရဒ္ဓ ဝိရိယ, အတိလီန ဝိရိယ, အဘိဇပ္ပ, နာနတ္တသညီ, အဘိနိဝေသာယိတတ္တ အားဖြင့် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော အညစ်အကြေးသည် မြွေးယှက်ဖုံးကွယ်ရကား ဘုရားလောင်းသန္တာန်၌ မြဲမြံစွာမတည်ချေ။

ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်လွန်းစွာ၍ လက္ခဏာတော် ကြီးငယ်တို့ကွယ်သော အခါကပင် ဤဉာဏ်တို့လည်း ကွယ်ပြန်လေသည်။

ဤဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့ ကပ်သောအခါမှ သဒ္ဓါနှင့် ပညာ, ဝိရိယနှင့် သမာဓိ မျှသော မဇ္ဈိမပဋိပဒါကြောင့် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လေသတည်း။ ထို့ကြောင့် ဤ နှစ်ယံ့၌ အဘိညာဉ်နှစ်ပါးကို ရသည်ဟု ဆိုသတည်း။

ပထမဈာန်၌ ရှစ်တန်သောဝိထိ ဟူသည်ကား– ရှေးဦးစွာ ရသော အာဒိကမ္မိက တစ်ဝီထိ၊ ဝိတက်ကို ဆင်ခြင်သည့် ပစ္စဝေက္ခဏာ တစ်ဝီထိ၊ ဝိစာရကို ဆင်ခြင်သည့် တစ်ဝီထိ၊ ပီတိကို ဆင်ခြင်သည့် တစ်ဝီထိ, သုခကို ဆင်ခြင်သည့် တစ်ဝီထိ၊ ဧကဂ္ဂတာကို ဆင်ခြင်သည့် တစ်ဝီထိ၊ အပေါင်းကို ဆင်ခြင်သည့် တစ်ဝီထိ၊ သမာပတ္တိ တစ်ဝီထိ ပေါင်းရှစ်ပါးတည်း။ နောက်ကိုလည်း ဤနည်း အတူ ကြံလေ။ ပရမတ္ထအရာ၌ မလေ့လာဖူးသူအား နားပါးမူးမည်ကြောင့် အထူး အကျယ် မဆိုသတည်း။ ဤကား ပါရာဓိကဏ် ပါဠိတော်, ၎င်းအဋ္ဌကထာ, ၎င်းဋီကာတို့၌ လာသော အဓိပ္ပာယ်တည်း။

မြတ်စွာဘုရား သတ္တသတ္တာဟ စံနေတော်မူခြင်း

ပထမသတ္တာဟ

၁။ ယင်းသို့ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးလျှင် ဗောဓိပင်နှင့် လေးတောင်ကွာ အရှေ့မျက်နှာ၌တည်သော ထိုရွှေပလ္လင်ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဓမ္မကို အနုလောမ ပဋိလောမအားဖြင့် ဆင်ခြင်ရှုကြံ လျက် ကုဋေတစ်သိန်းမကသော ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၍ သိကြား, သုယာမ,

http://www.dhammadownload.com

သန္တုသိတ, မဟာဇြဟ္မာ စသော နတ်တို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စံပယ်တော်မူသည်။ ထိုအရပ်သည် **ပလ္လင်္ကသတ္တာဟ** မည်၏။

ဒုတိယသတ္တာဟ

၂။ ထို့နောက် ရွှေပလ္လင်မှ ထတော်မူ၍ ဗောဓိပင်၏ အရှေ့မြောက်ယံ တစ်ဆယ့်လေးလံ ကွာသောအရပ်၌ ရပ်တော်မူ၍ "ငါသည် ဤဗောဓိရပ်ခွင် ရွှေပလ္လင်ဝယ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရပေသည်တကား" ဟု မမှိတ်သော မျက်စိဖြင့် ရှုကြည့်တော်မူလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စံပယ်တော်မူရာအရပ်သည် **အနိမိသ သတ္တာဟ** မည်၏။

တတိယသတ္တာဟ

၃။ ထိုသို့ ပလ္လင်တော်ကို စိန်းစိန်းတည့်တည့် ကြည့်တော်မူသောအခါ နတ်တို့က "ဤသိဒ္ဓတ်မင်းသား ဘုရားအလောင်းတော်သည် စံပျော်ဖူးသည့် ရွှေပလ္လင်ကိုမျှ ခင်မင် တောင့်တခြင်း မပြတ် ထပ်၍ပြုအပ်သောမဂ်ကိစ္စ ရှိချေသေးသည်" ဟု အကြံဖြစ်၏။ ထိုအကြံကို သိမြင်တော်မူလတ်၍ နတ်တို့၏ သံသယကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်၍ ရေအစုံ မီးအစုံ ထွက်စေခြင်း အစရှိသော ယမိုက်ပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပြီးလျှင် ကောင်းကင်မှသက်တော်မူ၍ ရွှေပလ္လင်နှင့် အနိမိသအကြား အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသောအရပ်ကို အလယ်ထား၍ တစ်ဖက်ငါးလံကွာ ဌာနတွင် အရှေ့မှသည် အနောက်သို့ အတောင်ခြောက်ဆယ်ရှိသော ရတနာစင်္ကြံကို ဖန်ဆင်းလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စင်္ကြံကြတော်မူရာအရပ်သည် **ရတနစင်္ကမသတ္တာဟ** မည်၏။

စတုတ္ထသတ္တာဟ

၄။ ထို့နောက် မဟာဗောဓိပင်မှ အနောက်မြောက် အတောင်လေးဆယ် အကွာတွင် ရတနာခုနစ်ပါး အတိပြီးသော နတ်တို့ စီမံ ဖန်ဆင်းအပ်သော ရတနာရွှေအိမ်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူလျက်- ဝိနည်း ပိဋကတ်, သုတ္တန် ပိဋကတ်, အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်တို့ကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်တော်မူရာ မဟာပကရဏ ဖြစ်သော ပဋ္ဌာန်းကျမ်းသို့ရောက်လျှင် ထက်ဝန်းကျင် ကိုယ်တော်မှ အညို, အရွေ, အနီ, အဖြူ, အမောင်း, ပြိုးပြိုးပြက်အားဖြင့် ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည် ထွက်၍ အထက်အဖို့အားဖြင့် ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ အောက်အဖို့အားဖြင့် သုံးပါးသော မြေထု လေထုတို့ကို ဖောက်၍ အောက်

http://www.dhammadownload.com

ကောင်းကင်တိုင်အောင်၊ ဖီလာအားဖြင့် အနန္တ စကြဝဠာတိုင်အောင် ပျံ့နှံ့စေလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စံပယ်တော်မူရာအရပ်သည် **ရတနဃရ သတ္တာဟ** မည်၏။

ပဋ္ဌမသတ္တာဟ

၅။ ထို့နောက် မဟာဗောဓိပင်မှ အရှေ့မျက်နှာ သုံးဆယ့်နှစ်လံကွာ အဇပါလမည်သော ညောင်ပင်ရင်းသို့ ကပ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မာရ်နတ်မင်းသည် ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ရဟန်းကြီး၏ ယုတ်သောအဖြစ်ကို ရှုကြည့်ပါသော်လည်း တစ်စုံတစ်ခုမျှ ချော်ချွတ်သည်ကို မမြင်ချေ။ ငါ၏ နိုင်ငံကို လွန်ရလေ၏ဟု နှလုံးမသာရှိလှ၍ ခရီးလမ်းမ၌ ငေးမှိုင်ကာ ထိုင်လျက် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြောင်းသော အရေးတို့ကို ငင်၍နေ၏။

မာရ်နတ်၏ တစ်ဆယ့်ခြောက်ကြောင်းသော အရေး

ငင်ဟန်အကြံကား: –

(၁) ဤရဟန်းကြီးသည် ဖြစ်လေရာဘဝ၌ပင် ဒါနပါရမီကို သူတစ်ထူးထက်ကြူးလွန်၍ ဖြည့်သောကြောင့် ဤရွှေပလ္လင်ကို ရပေသည်။ ငါဤကဲ့သို့ မဖြည့်မိသောကြောင့် ဤရွှေပလ္လင်ကို မရချေ။
(၂) သီလ ပါရမီ၊
(၃) နေက္ခမ္မ ပါရမီ၊
(၄) ပညာ ပါရမီ၊
(၅) ဝီရိယ ပါရမီ၊
(၆) ခန္တီ ပါရမီ၊
(၇) သစ္စာ ပါရမီ၊
(၈) မေတ္တာ ပါရမီ၊
(၉) အဓိဋ္ဌာန ပါရမီ၊
(၁၀) ဥပေက္ခာ ပါရမီ၊
(၁၁) ဓန ပရိစ္စာဂ၊
(၁၂) အင်္ဂ ပရိစ္စာဂ၊
(၁၃) ပုတ္တ ပရိစ္စာဂ၊
(၁၄) ဘရိယ ပရိစ္စာဂ၊
(၁၅) ဇီဝိတ ပရိစ္စာဂ၊

http://www.dhammadownload.com

(၁၆) စရိယတရား သုံးပါး၊တို့ကို သူတစ်ပါး နှောင့်ယှက်၍မျှ မဖြစ်၊ အားသစ်၍သာ ပြုသောကြောင့် ဤရွေပလွင်ကို ရပေသည်။ ငါဤကဲ့သို့ မဖြည့်မိသောကြောင့် လွန်ကဲစွာ မရရ၍ဟု တစ်ဆယ့် ခြောက်ကြောင်းသော အရေးကို ငင်၍နေ၏။

မာရ်နတ်သမီးတော် သုံးယောက်တို့ လာရောက် ဖြားယောင်းကြခြင်း

ထိုသို့နေရာဝယ် တဏှာ, အရတိ, ရဂါ မည်သော သမီးသုံးယောက်တို့က "ဖခင် ... အဘယ်ကြောင့် စိုးနှောင့်ပူဆာ မျက်နှာမချင် စားမဝင်ဘဲ မြေတွင် အကြောင်းခြစ်၍ နေဘိသနည်း"ဟု မေးလေသော် "သမီးတော်တို့ ... ဤဂေါတမရဟန်းသည် ငါ မှန်း၍ထားသော ရွေပလွင်ဝယ် ငါ့အလျင် သူ ဘုရားလုပ်ချေပြီ၊ ဤရဟန်းကြီး၏ ပျက်စီးကြောင်းကို ကြံပါသော်လည်း မကြံနိုင်၍ တွေမှိုင်ရတော့သည်"ဟု အကြောင်းကို ပြောဆိုလေ၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် သမီးသုံးယောက်တို့က "ဖခင် မစိုးရိမ်လင့်၊ သမီးတို့ မိန်းမမာယာ အစွမ်းဖြင့် ဤရဟန်းကြီးကို ဖျောင်းဖျ၍ ဖခင်နိုင်ငံသို့ ပါအောင်ပြုအံ့"ဟု ဝန်ခံကြ၍ တစ်ယောက်ကား တစ်ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ်၊ တစ်ယောက်ကား တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်, တစ်ယောက်ကား တစ်ကြိမ်သားဖွားပြီးသော မိန်းမအရွယ်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်ပြီးလျှင် ဘုရားရှိရာသို့ ကပ်၍ ခြေတော်ရင်း၌ အလုပ်အကျွေး ပြုလုပ်လိုပါကြောင်း တောင်းပန်လာသည်ကို ပယ်ခွာတော်မူလျက် –

(၁) ယဿ ဇိတံ နာဝဇီယတိ၊ ဇိတမဿ နော ယာတိ ကောစိ လောကေ။
တံ ဗုဒ္ဓမနန္တဂေါစရံ၊ အပဒံ ကေန ပဒေန နေဿထ။

(၂) ယဿ ဇာလိနီ ဝိသတ္တိကာ၊ တဏှာ နတ္ထိ ကုဟိဉ္စိ နေတဝေ။
တံ ဗုဒ္ဓမနန္တဂေါစရံ၊ အပဒံ ကေန ပဒေန နေဿထ

ဟူသော ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား – မာရဓီတရော၊ မာရ်မင်းရင်နှစ် သမီးချစ်တို့။ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်လှစွာသော ကိလေသာကို ကောင်းစွာ အောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ နာဝဇီယတိ၊ တစ်ဖန် မရှုံးနိုင်ပြီ။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီးသော ကိလေသာရန်သူကို။ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌။ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်။ နော ယာတိ၊ တစ်ဖန်ထပ်ကာ ရန်မူလာအောင် မဆောင်နိုင်ချေ။ အပဒံ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းလည်း ကင်းထသော။ အနန္တဂေါစရံ၊ အဆုံးမထင် အကုန်မြင်သော

http://www.dhammadownload.com

သဗ္ဗညုတဉာဏ်လျှင် အာရုံရှိထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ ကေန ပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ တုမှေ၊ သင်နတ်သမီးတို့သည်။ နေဿထ၊ ဆောင်နိုင်ကုန် လတ္တံ့နည်း။

မာရဓီတရော၊ မာရ်မင်းရင်နှစ် သမီးချစ်တို့။ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား အား။ ဇာလိနီ၊ ကွန်ရက်နှင့်လည်း တူထသော။ ဝိသတ္တိကာ၊ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်၌ ခုံမင်ကပ်ငြိတတ်ထသော။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ ကုဟိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ရာ အယုတ်မာသို့။ နေတဝေ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ နံ သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ အပဒံ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းလည်း ကင်းထပြီးသော။ အနန္တ ဂေါစရံ၊ အဆုံးမထင် အကုန်မြင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လျှင် အာရုံရှိထသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ကေန ပဒေန၊ အဘယ်အကြောင်း ဖြင့်။ တုမှေ၊ သင်နတ်သမီးတို့သည်။ နေဿထ၊ ဆောင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့နည်း။

ဖြားယောင်းမှု မအောင်မြင်၍ ပြန်ပြေးကြခြင်း

ဤဂါထာဖြင့် "ကိလေသာရန်သူကို အောင်တော်မူသော အခြင်းအရာကို ပြလျက် သင်တို့ဖျောင်းဖျသော အမှုအရာသည် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အဘိဇ္ဈာ စသော အညစ်အကြေးမကင်း၊ သိမ်ဖျင်းယုတ်ညံ့သော သတ္တဝါသာလျှင် ဝမ်း သာနှစ်သက် စုံမက်လိမ့်မည်။ ငါဘုရားသည် ကိလေသာတရားတို့ကို ပယ်ရှား အောင်မြင်အပ်ပြီဖြစ်၍ သုသာန်၌ စွန့်ပစ်အပ်သော သူကောင်ပုပ်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ် တော်မူသည်" ဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူသဖြင့် နတ်သမီးသုံးယောက်တို့သည် "လောက ၌ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပေ၏။ ကောင်းသောအလား ရှိပေ၏။ လူ အပေါင်းတို့ တပ်အပ်သော အရာ၌လည်း ဆုံးမတော်မူနိုင်ပေ၏" ဟုဆို၍ မာရ် နတ်မင်းထံသို့ ပြန်ကြရလေကုန်၏။

ထို့နောက် ဟုံဟုက်မည်သော ပုဏ္ဏားသည် ဘုရားထံသို့လာ၍ "အရှင် ဂေါတမ...အဘယ်သို့သောသူသည် ဗြာဟ္မဏ မည်ပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက် သည်တွင် "ပုဏ္ဏား... အကြင်သူသည် တဟုန်းဟုန်းတက်သော အမျက်ကင်းကွာ လျက် သတ္တဝါတို့အား သနားချစ်ခင်ခြင်းလည်းရှိ၏။ ရာဂစသော ကိလေသာ တို့ကိုလည်း ပယ်ခွာစွန့်ပစ်တတ်၏။ မြတ်သည်ဟု သမုတ်အပ်သော ပုညကြိယာ ဝတ္ထုတို့၌ ပျော်၏။ ထိုသူသာလျှင် မြတ်ရာသို့ သွားအံ့သည်ဖြစ်၍ ဗြာဟ္မဏ မည်၏"ဟု ဖြေတော်မူသည်။ ဤသို့ မာရ်နတ်မင်းသမီး သုံးယောက်၊ ဟုံဟုက် ပုဏ္ဏားတို့အား တရားအမြိုက် တိုက်ကျွေးတော်မူလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စံပယ် တော်မူရာအရပ်သည် **အဇပါလသတ္တာဟ** မည်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဆဋ္ဌသတ္ထာဟ

၆။ ထို့နောက် မဟာဗောဓိပင်၏ အရှေ့တောင်မျက်နှာ ငါးဆယ့်တစ်လံကွာ (၀၂) နှစ်ဆယ့်ကိုးလံကွာတွင် မုစလိန္ဒာမည်သော အိုင်၏အနီး ကျည်းပင်ကြီး အရင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူရာ စကြဝဠာတိုက်အလုံးနှံ့အောင် ရွာသော အခါမဲ့ မိုးကြိုးစွေသည်တွင် မုစလိန္ဒနဂါးမင်းသည် မိမိဗိမာန်မှထွက်၍ မြတ်စွာဘုရား အား တစ်စုံတစ်ခုသော ဖြူတ်၊ ခြင်၊ ယင်ရဲ စသည်တို့ မထိပါးစေခြင်းငှာ လည်း ကောင်း၊ အပူ၊ အချမ်း၊ လေကြမ်း၊ မိုးဖွဲတို့သည် မညှည်းဆဲစေခြင်းငှာလည်း ကောင်း၊ ရတနာအတိပြီးသော ဗိမာန်ကို ဖန်ဆင်းလျက် လူခြင်းငှာ တတ်နိုင်လျက် လည်း မိမိကိုယ်ဖြင့် ကုသိုလ်ပြုခြင်းငှာ ကြီးစွာသောကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၍ တစ်ပိုင်း တစ်ခွေကို ပလ္လင်ခင်းပြီးသော် ကိုယ်တော်ကို ခုနစ်ရစ်ပတ်ရံလျက် ဦးခေါင်း တော်ထက်က ပါးပျဉ်းဖြင့် အုပ်မိုး၍ မိုးမစွတ်ရအောင် တည်လာသည်။ မြတ်စွာ ဘုရားလည်း နဂါးမင်း၏အခွေထက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား ၍ နေတော်မူသည်။ ခုနစ်ရက်ဧ့၍ မိုးစဲသောကာလမှ နဂါးမင်းသည် လုလင်ယောင် ဖန်ဆင်းလျက် ရှေ့တော်၌ ရှိခိုး၍နေလေသော် –

သုခေါ ဝိဝေကော တုဋ္ဌဿ၊ သုတဓမ္မဿ ပဿတော

စသော ဥဒါန်းစကားဖြင့် "လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ပြီး သော ရဟန္တာသည် လွန်စွာ ချမ်းသာ၏။ ထို့အတူ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ တိုက် ခိုက်ထိပါးတတ်သော ဒေါသ၏ ကင်းခြင်းသည် အလွန်ချမ်းသာ၏။ ကာမဂုဏ် ငါးပါး၌ လိုက်စားကပ်ငြိတတ်သော ရာဂ၏ ကင်းခြင်းသည်လည်း အလွန်ချမ်း သာ၏။ ငါဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းကိုခွာ၍ သတ္တဝါတို့အား မညှဉ်းဆဲဘဲ သည်းခံ ခြင်းသည်လည်း အလွန်ချမ်းသာ၏" ဟု ဟောတော်မူရာ အရပ်သည် **မုစလိန္ဒ သတ္တာဟ** မည်၏။

သတ္တမသတ္တာဟ

၇။ ထို့နောက် မဟာဗောဓိပင်မှ တောင်မျက်နှာ အလံလေးဆယ်ကွာတွင် လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၍ ခုနစ်ရက် စေ့သောနံနက်၌ မျက်နှာသစ်တော်မူပုံသော အကြံတော်ဖြစ်လေသော် သိကြားမင်း သည် ကြွေ့သီး၊ ကွမ်းရိုးဒန်ပူ၊ အနောတတ်ရေများကို ကပ်လှူလာ၍ သုံးဆောင် တော်မူပြီးစ အခါတွင် ရာမညတိုင်း ဥက္ကလာဇနပုဒ် ပေါက္ကရဝတီမြို့မှ တပုဿ၊

http://www.dhammadownload.com

ဘလိုက ကုန်သည်ညီနောင်တို့သည် ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ လှည်းငါးရာနှင့် မဇ္ဈိမဒေသသို့ လာကြသည်တွင် ဘုရားရှင်ရှိရာအရပ်သို့ ရောက်လေသော် မိမိတို့အဆွေဖြစ်ပူးသောနတ်က လှည်းကို မသွားနိုင်အောင် ချုပ်နှောင်၍ ဗလိနတ်စာပြုသောကာလ နတ်ကကိုယ်ထင်ပြလျက် "လောကသုံးပါးတွင် အတုမရသော ဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၍ ယခု လင်းလွန်းပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်။ သင်တို့ အကျိုးစီးပွား များလိုမူကား တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ချေ" ဟုဆို၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည် အားရဝမ်းသာရှိ၍ မိမိတို့တွင်ပါသော ကြွက်ကျစ်မုန့်၊ ပျားဆုပ်မုန့်တို့ကို ယူ၍ ကပ်လာ၏။ ထိုအခါ ဃဋိကာရဗြဟ္မာလူသော သပိတ်တော်သည် သုဇာတာ နို့ဆွမ်းလှူစကပင် ကွယ်ခဲ့၍ "အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်ခံသော် လျော်အံ့နည်း။ နောင်တော်ဘုရားတို့သည် အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့် ခံသနည်း" ဟု ရှာတော်မူသော် နောင်ဆွတ်ဘုရားတို့သည် သပိတ်တော်ဖြင့် ခံတော်မူကြသည်ကိုမြင်၍ သပိတ်တော်ကို အောက်မေ့လျက် ထိုမုန့်ကို ခံလိုသော အကြံတော်ဖြစ်လေသော် စတုမဟာရာဇ် နှဲ့ကမင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် ဣန္ဒနီလာ ကျောက်ညိုဖြင့်ပြီးသော သပိတ်လေးလုံးကို ကပ်လာ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုသပိတ်ကို ခံတော်မမူ။ ယင်းသို့ ခံတော်မမူသော် ပဲနောက်အဆင်းရှိသော ကျောက်သပိတ်လေးလုံးကို လှူပြန်၏။ ထိုကျောက်သပိတ်ကို ခံတော်မူလျက် လေးလုံးသော သပိတ်ကို မိဒ္ဓာန်၍နှိပ်လျှင် အနားရေး လေးခုရှိသော သပိတ်တစ်လုံးတည်း ဖြစ်သဖြင့် ထိုသပိတ်နှင့် ခံတော်မူ၏။ ထိုကုန်သည် ညီနောင်တို့အားလည်း-

၁။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
၂။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

ဟူသော ဒွေဝါစိက သရဏဂုံကို ပေးတော်မူသည်။ ဦးခေါင်းတော်ကို သုံးသပ်၍ ဆံတော်ဓာတ် တစ်လက်ဆုပ်ကိုလည်း အပ်တော်မူလိုက်၏။ ဤအရပ်သည် **ရာဇာယတနသတ္တာဟ** မည်၏။

သတ္တဋ္ဌာနရှင်းချက်

ဤစကားစဉ်၌ ဗောဓိပင်နှင့် သတ္တဋ္ဌာန နေရာအရပ်မျက်နှာတို့ကား သင်္ဂါယနာဝင် အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ တိုက်ရိုက်သေချာစွာ လာ၏။ အဝေးအကွာ တောင်တာလက်သစ်များကား မလာ၊ အာစရိယ ပရမ္ပရ ရေးထားကြသော ဗောဓိဝင် စာကိုယ်ဌီကာ၊ ဗောဓိဝံသာဝနိစသော ကျမ်းငယ်တို့၌သာ

http://www.dhammadownload.com

လာသည်။ ယင်းသို့ လာသော်လည်း စာတစ်စောင်နှင့်တစ်စောင် မညီကြ၊ ယုတ္တိရသည်ကို မှီ၍သာ ဆိုရသည်။ ထိုစကားရပ်တို့တွင်

ပလ္လင်တော်သည် ဗောဓိပင်မှ အရှေ့မျက်နှာဟူသော စကားကို "ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂံ ဂန္တွာ ပစ္ဆိမာဘိမုခေါ အဋ္ဌာသိ။

ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ ပန သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ ပလ္လင်္ဌာနံ အဟောသိ" ဟူသော အပဒါန် အဋ္ဌကထာ၊ ၎င်းနည်းတူလာသော ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၊ မဟာဝါ အဋ္ဌကာထာတို့ကို မှီ၍ ဆိုသည်။

လေးတောင်ထွာခြား၏ဟူသော စကားကို "ဗောဓိဿ သမီပေ ဝိဒတ္ထာဓိကစတုဟတ္ထုဿ္သေ ဌာနေ ပဝတ္တော ပလ္လင်္ကော"ဟူသော ပရိတ်ကြီးဋီကာကို မှီ၍ ဆိုသည်။

တစ်ဆယ့်လေးတောင် အပြောကျယ်၏ဟူသော စကားကို "တာနိ တိဏာနိ အဂ္ဂေ ဂဟေတွာ စာလေသိ၊ တာဝဒေဝ စုဒ္ဒသဟတ္ထော ပလ္လင်္ကော အဟောသိ"ဟူသော အပဒါန် အဋ္ဌကထာ၊ ၎င်းနည်းတူ လာသော ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၊ ဇာတ် အဋ္ဌကထာ၊

"စုဒ္ဒသဟတ္ထဝိတ္ထတံ တိဏသန္ထာရံ" ဟူသော ၎င်း အဋ္ဌာကထာတို့ကို လည်းကောင်း၊

"ပထဝိတော အမုတ္တော ဟုတွာ သဏ္ဌိတော"ဟူသော မဏိဒီပပါဠိ၊ "တိဏသန္ထာရံ ပလ္လင်္ကံ၊ တံ ဘူမိတော ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ ဥဒ္ဓံ နံ ဇတိ' ဟူသော မဓုသာရတ္ထဒီပနီ ပါဠိတို့ကိုမှီ၍ ဆိုသည်။

အရဏဝတီသုတ်၌ကား "တိဏသန္ထာရံ သန္ထာရိတွာ စတုဒ္ဒသ ဟတ္ထပွမာဏော ပလ္လင်္ကော ဥဋ္ဌဟိတွာ ပလ္လင်္ကေ နိသီဒိတွာ" စသည်ဖြင့် တစ်ဆယ့်လေးတောင် ပမာဏရှိသော ပလ္လင်ပေါက်သည်ဟု ဆို၏။

ဤ ဥဋ္ဌဟိတွာ ပါဠိကိုမှီ၍ ပရိတ်ကြီးဋီကာ ဆရာလည်း "ပထဗျာ ဥဋ္ဌိတော သဗ္ဗရတနမယော စုဒ္ဒသဟတ္ထုစ္စဝိတ္ထာရော တဒနုကူလာ ယာမော ဘူမိကဏ္ဍော အပရာဓိတပလ္လင်္ကော"ဟူ၍ အမြင့်အစောက် တစ်ဆယ့်လေးတောင်၊ အပြန့်အကျယ် တစ်ဆယ့်လေးတောင်တို့နှင့် လျော်သော အလျားရှိကြောင်းကို ဆိုသည်။

ထိုစကားများသည် ယခင်ကျမ်းများနှင့် မလျော်။ ယင်းသို့ မလျော်လျက် ကျမ်းဂန်အရေးအခင်း၌ မြင်းပြေးသကဲ့သို့ ပဋိဘာန် ရှိတော်မူသော ရှင်သီလဝံသထေရ်မြတ်သည် "ဗောဓိညောင်ရွေ၊ ဗုဒ္ဓဟေအောက်၊

http://www.dhammadownload.com

ဆန်းကြယ်ပေါက်သား၊ ရောင်တောက်ပလွန်း၊ သမိုက်ပြင်ထက်"ဟူ၍ အဘယ်ကြောင့် စပ်ပြန်သနည်းဟူမူ လောကဌ် ဆားဆပ်ပြာပေါက်သည်ဟူသောစကားကဲ့သို့ ဝေါဟာရမျှကို လိုက်၍စပ်သည်ဟု ယူရမည်ဟူ၍ အဋ္ဌသာလိနီ ဂဏ္ဌိဌ် မိန့်၏။

အနိမိသသည် မဟာဗောဓိမှ အရှေ့မြောက်ဟူသောစကားကို "ပလ္လင်တော ဤသက် ပါစီနနိသိတေ ဥတ္တရဒိသာဘာဂေ ဌတွာ"ဟူ၍ အဋ္ဌကထာကြီးလေးကျမ်းနှင့်အညီ လာသည်ကို မှီ၍ဆိုသည်။

"တစ်ဆယ့်လေးလဲကွာ"ဟူသောစကားကို ယုတ္တိရသော စာဟောင်းမှတ်ပုံကိုမှီ၍ ဆိုသည်။ ဗောဓိဝိဘာဝနီဋ္ဌ ပလ္လင်နှင့် အနိမိသ လေးလဲကွာဟု ဆိုသည်။ သမိုင်းမှတ်ပုံတို့ဋ္ဌ တစ်ဆယ့်လေးလဲကွာ ဆိုသည်။ ထိုစကားသုံးရပ်ကို စပ်၍သို့သော် အနိမိသနှင့် မဟာဗောဓိအကြား စင်္ကမဋ္ဌာနခြားရကား တစ်ဆယ့်လေးလဲကွာဟူသော သမိုင်းစကားသာ သင့်မြတ်သည်ဟု ဆရာကြီးတို့ဆိုကြသည်။

ရတနာစင်္ကြံ ဟူသည်လည်း အမှတ်မဲ့ ဘုရားကြွတော်မူသည့် နေရာသာမဟုတ်၊ နတ်တို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော၊ ရတနာအတိပြီးသော စင်္ကြံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် "ရတနစင်္ကံမတိ ဒေဝတာဟိ မာပိတေ ရတနမယေ စင်္ကံမေ"ဟု တောရသကဏ်ဋီကာ မိန့်သည်။

အလျား အတောင်ခြောက်ဆယ်ဟူသော စကားကို "ပုထုလတောပန ဒိယမုရတနံ ဒ္ဝီသု ပဿေသု ရတနမတ္တံ အနုစင်္ကံမံ ဒီဃတော သဋ္ဌိ ဟတ္ထံ မုဒုတလံ သမဝိပွကိဏ္ဏဝါဠုကံ စင်္ကံမံ တတ္ထတိ"ဟူသော အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာကို မှီ၍ဆိုသည်။

ရတနာရွှေအိမ် တည်ရာသည် ဗောဓိပင်မှ အနောက်မြောက်ဟူသော စကားကို "စတုတ္ထေ ပန သတ္တာဟေ ဗောဓိတော ပစ္ဆိမုတ္တရ ဒိသာဘာဂေ ဒေဝတာ ရတနဃရံ မာပယိ'သု" ဟူသော အဋ္ဌကထာကြီး သုံးစောင်ကို မှီ၍ ဆိုသည်။

ဗောဓိပင်မှ အတောင်လေးဆယ်ကွာဟူသော စကားကို "ဧဝံ ဗောဓိ သမီပေယေဝ စတ္တာရိ သတ္တာဟာနိ ဝိတိနာမေသိ"ဟူသော အဋ္ဌကထာကြီး လေးစောင်၊ တတော ပစ္ဆိမဒိသာဘာဂေ ဒေဝတာ ရတနဃရံ မာပယိ'သု"ဟူသော မဟာဝါ အဋ္ဌကထာဋ္ဌ 'တတော'၏ အရကို အနိမိသ

http://www.dhammadownload.com

၏အကြား စကံမဌာနကို စွဲ၍ အနုမာနအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မှတ်ပုံကို မှီ၍လည်းကောင်း ဆိုသည်။

ဗောဓိဝိဘာဝနိဋ္ဌ နှစ်ဆယ့်သုံးလံခြားသည်။ ဗောဓိပင်၌ အလံလေးဆယ်ခြားသည်၊ မှတ်ပုံ၌ သုံးဆယ် ခြားသည်ဟု ဆိုသည်။

အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို သုံးသပ် ဆင်ခြင်သည်ဟု အဋ္ဌကထာ အစောင် စောင်ရှိလျက် ဝိနည်း သုတ္တန်တို့ကိုလည်း သုံးသပ်၏" ဟူသော စကားကို "ဝိသေသကော စေတ္ထ အဘိဓမ္မပိဋကံ ဝိစိနန္တော သတ္တာဟံ ဝီတိ နာမေသိ" ဟူသော မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၏ သိဒ္ဓေယျ သိဒ္ဓိကိုလည်းကောင်း၊ "နု ကေဝလံ အဘိဓမ္မမေဝ၊ ဝိနယ သုတ္တန္တာနိပိ သမ္မသိ" ဟူသော သုမင်္ဂလ ဝိလာသိနီ ဋီကာသစ်ကို လည်းကောင်း မှီ၍ ဆိုသည်။

အဇပါလ ညောင်ပင်သည် ဗောဓိပင်မှ အရှေ့ဟူသော စကားကို "ဗောဓိတော ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ သောရက္ခော အဟောသိ" ဟူသော ဝိနည်း အဋ္ဌကထာကို မှီ၍ ဆိုသည်။

ကြွင်းသော အဋ္ဌကထာ သုံးကျမ်း၌ အရပ်ညွှန်း မရှိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်လံကွာ ဟူသော စကားကို ဗောဓိဝိဘာဝနီ စသော စာငယ်အစောင်စောင် ညီကြ၍ ဆိုသည်။

"မုစလိန္ဒဋ္ဌာနသည် ဗောဓိပင်မှ အရှေ့တောင် ဟူသော စကားကို "မုစလိန္ဒမူလာတိ မဟာဗောဓိတော ပါစီနကောဏေ ဋ္ဌိတာ မုစလိန္ဒမူလာ" ဟူသော မဟာဝါ အဋ္ဌကထာကို မှီ၍ ဆိုသည်။ ငါးဆယ့်တစ်လံကွာ ဟူသော စကားကို ဗောဓိဝိဘာဝနီကို မှီ၍ ဆိုသည်။

သမိုင်း စာငယ်များမှာ နွားလားဥသဘ တတွန်ကွာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုံးဆယ့်ငါးလံကွာ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နှစ်ဆယ့်သုံးလံကွာ ဟူ၍ လည်းကောင်း ဆိုကြသည်။

ရာဇာယတနအရပ်ညွှန်းကို မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌ လာသည်။ အလံ လေးဆယ်ကွာဟူသော စကားကို ကျမ်းငယ်များစွာ လာသည်ကိုမှီ၍ ဆိုသည်။ အချို့ သမိုင်းများမှာ တစ်ဆယ့်ငါးလံကွာ, အချို့မှတ်ပုံမှာ တစ်ဆယ့်တစ်လံကွာ ဟု ဆို၏။

ဤကား ကျမ်းများ မညီကြ၍ အပူသုတို့အား ဥပါရမ္ဘ ကင်းစိမ့်သောငှာ ပြဆိုလိုက်သည်။

http://www.dhammadownload.com

ဒေ ပုန်ကန်ကြသောစေးကပ်ငြင်းဆန်မှုတို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် ဒေဝဒတ်ကို ဘုရားရှင်၏ ဘုရားအဖြစ်မှ ရုတ်သိမ်းလိုက်ကြောင်း ကြေညာလိုက်သည်။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

သဟမ္မတိ ဗြဟ္မာမင်း တရားဟောရန် တောင်းပန်ခြင်း

ဤသို့ သတ္တသတ္တာဟ စေ့တော်မူလျှင် လင်းလွန်းပင်မှသည် အဇပါလ ညောင်ပင်ရင်းသို့ တစ်ဖန်ကပ်တော် မူပြန်၍ နေတော်မူသောအခါ ဤသို့သော အကြံတော် ဖြစ်၏။ "ငါ သိအပ်သော တရားတော်သည် မြင်းမိုရ်တောင်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မုန့်ညင်းသီးကဲ့သို့ အလွန်သိမ်မွေ့. နက်နဲ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဓမ္မသည်လည်း ပံသုပထဝီ၏ အောက်၌ ဖြစ်သော မြေဆီဩဇာကဲ့သို့ လွန်စွာ နက်နဲ ခက်ခဲလှ၏။ ဤလောက၌ ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ပညာနည်းပါး၍ ကိလေသာသာလျှင် များရကား စဉ်းစားခြင်း အလွန် နည်းပါးကြ၏။ ကာမဂုဏ် ငါးပါး၌သာ လိုက်စား ပျော်မွေ့ကြ၏။ ငါ ဟောကြားသော်လည်း တရားတော်ကို မမြင်နိုင်ကုန်ရာ၊ ငါ ပင်ပန်းရုံသာ ရှိချိမ့်မည်" ဟု တရားမဟောလိုသော အကြံတော် ဖြစ်လတ်လျှင် ကဿပ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ 'သဟဿက' မည်သော ပထမစျာနလာဘီ ရဟန်းစုတေ၍ ပထမစျာန်ဘုံ၌ သဟမ္မတိ ဗြဟ္မာမင်း ဖြစ်လေသော် သိလေ၍ "နဿတိ ဝတာဘော လောကော" ဟူသော စကားဖြင့် ကြွေးကြော်လျက် နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ ဘုရားသခင်ထံ လာပြီးလျှင် မြင်းမိုရ် တောင်လုံးမျှလောက်သော ရတနာပန်းကုံးဖြင့် ပူဇော်လျက် –

ဒေသေတု ဘဂ္ဂေ ဘဂဝါ၊ ဓမ္မံ ဒေသေတု သုဂတော

စသော ဂါထာဖြင့် "အရှင်ဘုရား... တရားဟောတော်မူပါ၊ သတ္တဝါတို့အား တရားဟောရွတ် ချွတ်ခြင်းငှာလျှင် ပါရမီသုံးဆယ်ကို ဖြည့်တော်မူပါသည်။ ကိုယ်တော်ဘုရားမှ တရားမဟောချေသော် ဘယ်သူလာ၍ ဟောပါအံ့နည်း၊ ယခုအခါ မဂဓရဋ္ဌတိုင်း၌ ပူရဏကဿပ, မက္ခလိဂေါသာလ, ပကုဓကစ္စာယန, နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တ, အဇိတကေသကမ္ဗလ, သိဉ္စည်း၊ ဤခြောက်ယောက်သော သူတို့သည် ဘုရား မဟုတ်ဘဲလျက် ဘုရားဟု ဝန်ခံ၍ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို လှည့်ပတ်လျက် မိစ္ဆာဝါဒကို ပြ၍ နေကြချေပြီ။ အပါယ်လေးပါး တံခါးဟင်းလင်း ပွင့်ချေပြီ၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရန် တံခါးပိတ်ချေပြီ၊ တရားစည်ကြီးတီးတော်မူပါ၊ အပါယ်တံခါး ပိတ်တော်မူပါ၊ နတ်ရွာတံခါး ဖွင့်တော်မူပါ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါလည်း ရှိပါလိမ့်မည်၊ ထိုသူတို့အား တရားမိုးဖြင့် သွန်းဖြိုးတော်မူပါ" ဟု တောင်းပန်၏။ ထိုသို့ တောင်းပန်လျှင် အာသယာနုသယ, ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ် တည်းဟူသော ဘုရား ရွှေမျက်စိဖြင့် ကျွတ်လတ္တံ့သော သူကို ရှု၍ မြင်တော်မူသဖြင့် ပဋိညာဉ် ပေးတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

တရား ဟောရမည့်သူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူခြင်း

ထို့နောက်မှ တရားဟောရအံ့သော သူကို ကြည့်တော်မူသော် "ကာလာမ အမျိုးဖြစ်သော အာဠာရ ရသေ့သည် ပညာ အဆင်အခြင် လျင်လျားလှသည်၊ တရားဟောရသော် လျင်စွာသိလတ္တံ့" ဟု အကြံဖြစ်၏။ ထိုအခါ နတ်သား တစ်ယောက်သည် "အရှင်ဘုရား... အာဠာရ ရသေ့သေလွန်၍ ခုနစ်ရက် ရှိချေပြီ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုရသေ့သေလွန်၍ အာကိဉ္စညာယတန ဘုံ၌ ဖြစ်သည်ကို မြင်တော်မူသော် "အာဠာရ ရသေ့သည် ရှုံးခြင်းကြီး ရှုံးလေစွ၊ ငါ့ တရားကို နာရမူ ကိစ္စပြီးငြိမ်းလေရာ၏" ဟု အောက်မေ့လျက် ရင်ကို သပ်တော်မူ၏။

ထို့နောက်မှ အဘယ်သူအား တရား ဟောရအံ့နည်းဟု အကြံတော် ဖြစ်ပြန်သော် ရာမမင်း၏သား ဖြစ်သော ဥဒက ရသေ့ကို မြင်တော်မူ၍ ထိုရသေ့အား တရားဟောလိုသော အကြံဖြစ်ပြန်လျှင် ယခင်နတ်က "ဥဒက ရသေ့သည် ယမန်နေ့ သန်းခေါင်ယံတွင်ပင် သေလွန်ကြောင်း" ကို လျှောက်ပြန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဥဒက ရသေ့ သေလွန်၍ နေဝသညာ နာသညာယတန ဘုံ၌ ဖြစ်သည်ကို မြင်တော်မူသော် "ဤရသေ့လည်း ရှုံးခြင်းကြီး ရှုံးလေစွ" ဟု လက်ခုပ်ခတ်တော်မူ၏။

ဥပက နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ထို့နောင်မှ တရား ဟောရအံ့သောသူကို ရှုပြန်လျှင် တင်ပေဖူးဆော ကျေးဇူးရှိသော ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ကို မြင်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မြင်ပြီးမှ အဇပါလ ညောင်ပင်ရင်း၌ နှစ်ရက် သုံးရက်ခန့် စံတော်မူပြီးလျှင် အစဉ်အတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရှေးရှု ကြွတော်မူလတ်သော် မဟာဗောဓိနှင့် ဂယာသီသ၏ အကြား၌ ဥပက အမည်ရှိသော တက္ကတွန်းကို တွေ့၍ –

ထိုတက္ကတွန်းက– "ငါ့ရှင်... သင်၏ ဣန္ဒြေတို့သည် နှစ်လို ကြည်ညိုဖွယ် ရှိပေ၏။ သန့်ရှင်း စင်ကြယ် သဖွာယ် ပြည့်ဖြိုးလျက် ပြိုးပြိုးပြက်မျှ ထွက်ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိပေ၏။ အဘယ်သူကို ရည်မှန်းလျက် ရဟန်းပြုဘိသနည်း၊ သင့်ဆရာကား အဘယ်သူနည်း၊ သင်ကား အဘယ်အမည် ရှိသနည်း" ဟု မေး၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း– "ချစ်သား ဥပက... ငါကား ကိလေသာ ရန်သင်းကို နှိမ်နင်းဖျက်ဆီး၍ တည်သဖြင့် အလုံးစုံ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော တရားအပေါင်း

http://www.dhammadownload.com

ကို သိတော်မူ၍ တေဘူမက ဓမ္မခပ်သိမ်းတို့၌ လိမ်းကျံ့ ကပ်ငြိခြင်းမှ ကင်းတော်မူ၏။ အလုံးစုံသော အကုသိုလ် တရားကို ပယ်ရှား စွန့်ခွာ၍ တဏှာ၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗုတာ အောင်ဘုံကို အာရုံ ပြုဘိသဖြင့် ကိလေသာ အပေါင်းတို့မှ လွတ်၏။ ချစ်သား ဥပက... စတုဘူမက ဓမ္မအလုံးစုံကို အလိုလိုသာ ငါသိတော်မူရကား လော့က သုံးပါး၌ ထင်ရှားပြစရာ ငါ့ဆရာသည် အဘယ်မှာ ရှိတော့အံ့နည်း။ ငါ့အမည်ကား ငါးပါးသော မာရ်ကို ပယ်လှန်အောင်ဘို၍ အနန္တဇိန မည်သတည်း" ဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ-

သမ္မာဘိဘူ သမ္မဝိဒူဟမသ္မိ၊ သမ္မေသု အနုပလိတ္တော။
သမ္ဗဲ ဧဟော တဏှာက္ခယေ ဝိမုတ္တော၊ သယံ အဘိညာယ ကမုဒ္ဒိသေယျံ။

အစရှိသော ဂါထာကို မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဂေါတမ... ဟုတ်ရာပေ၏၊ သို့ရာတွင် သင်ကား ယခု အဘယ်သို့ ကြွအံ့နည်း" ဟု မေးပြန်၏။ "ချစ်သား ဥပက... သမုဒ္ဒရာ ဂင်္ဂါသဲလုံးမျှ ပွင့်ကြကုန်သော ဗုဒ္ဓတို့ ဓမ္မတာ ဓမ္မစကြာ ဟူသော တရားစည်ကြီးကိုသာ တီးတော်မူခြင်းငှာ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီး မိဂဒါဝုန် တောကြီးသို့ ငါ ကြွတော်မူအံ့" ဟု မိန့်တော်မူလေသော် "ဟုပေယျ အာဝုသော" ဟူသော စကားကိုဆိုလျက် ခေါင်းညိတ်ပြီးလျှင် ခရီးလွှဲ၍ ဝင်္ကံ မည်သော ဇနပုဒ်သို့ သွားလေ၏။

စဏ္ဍာမိ မုဆိုး နှင့် သမီး စာပါ

ထိုဥပကသည် ဝင်္ကံ ဇနပုဒ်၌ မုဆိုးရွာငယ် တစ်ခုကို မှီ၍ ဤရွာတွင် အကြီးဖြစ်သော 'စဏ္ဍာမိ' မုဆိုး၏ ကိုးကွယ် လုပ်ကျွေးခြင်းကို ခံလျက် ခြံစောင့်ရန်း အတွင်းဝယ် ကျောင်းငယ် တစ်ခုဖြင့် နေ၏။ ထိုမုဆိုးဝယ် ရှုချင့်စဖွယ် တင့်တယ်လှပစွာ 'စာပါ' ဟူသော သမီးငယ် တစ်ယောက််သာ ရှိ၏။

တစ်ရံရောအခါ စဏ္ဍာမိ မုဆိုးသည် ဝေးစွာသော သမင်တောသို့ သွားခြင်းငှာ ရိက္ခာ စားနပ် ပြင်ဆင်ပြီးသော် သမီးစာပါကို ခေါ်၍ "ငါတို့ဆရာ ရဟန္တာမြတ်ကို ဖျောက်ပတ် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေးရစ်လော့၊ မမေ့မလျော့စေနှင့်" ဟု မှာထားခဲ့၍ များစွာသော အဖော်တို့နှင့် တောသို့ ဝင်လေ၏။

အဖထွက်၍ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့ရက် နံနက်သောအခါ ထိုစာပါလည်း ဆရာ ဥပက ရဟန်းအား ဆွမ်းပန်း လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ တင့်ကယ်စွာ တန်ဆာ ဆင်ယင်လျက် ဘောဇဉ်ခဖွယ်တို့ကို စီရင်ပြီးသော် ဆွမ်းစားနေရာ အနီး၌ စောင့်နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဥပကလည်း ဆွမ်းစားကာလ အချိန်တန်လျှင် သပိတ်, သင်္ကန်းကို ပြင်ဆင်လျက် အိမ်သို့သွား၍ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ နေပြီးသော် အနီးသို့ ကပ်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလာသော စာပါ၏ အဆင်းပြင်လှာ အမူအရာ အလုံးစုံကို မြင်လျှင် အသရေ့်သော ဘဝက အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ကိန်းစက်သော ရာဂမီးသည် ညီးညီးပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ဘိရကား စားမိသော ဆွမ်းကိုမျှ မျိ၍ မကျနိုင်၊ မေးပါးခိုင်ခိုင် ငေးမှိုင် ဝေနောက်လှသဖြင့် ခွက်က ဆွမ်းကို သပိတ်၌ ထည့်သွတ်၍ နေအပ်သော ကျောင်းသို့ သွားပြီးသော် လျော်ရာ အရပ်၌ ဆွမ်းကိုထားလျက် အိပ်ရာထက်၌ ပက်လက်တလန်း ကြားနေပြီးလျှင် "ရှင်စာပါ ကို ငါရမှ ချမ်းသာတော့မည်၊ မရချေလျှင် သည်နေရာက သေရွာသို့ လိုက်တော့ မည်၊ စာပါကိုရလျှင် သည်ကထား၍ စံစားမည်" ဤသို့ စသည်ဖြင့် တဖျစ်ဖျစ် မြည်လျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးနေ၏။

ခုနစ်ရက်မြောက်၍ မုဆိုး ပြန်ရောက်သောအခါ သမီးစာပါကို "ငါ့ဆရာ အား ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေးပါ၏လော" ဟု မေးလျှင် "ဖခင် ဆရာသည် အိမ်သို့ တစ်နေ့သာ လာ၍ ဆွမ်းဩဇာကိုမျှ မစားဘဲ လျင်လျားစွာ ပြန်၏" ဟု ပြောပေ သော် မုဆိုးလည်း ဆရာသည် ဝေဒနာရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဆို၍ ကျောင်းသို့ သွားလေ၏။

ဥပက နှင့် စာပါ ထိမ်းမြားခြင်း

ကျောင်းသို့ရောက်လျှင် ကိုယ်တွင် အဝတ်မကပ်၊ ပါးစပ်မှ တဖျစ်ဖျစ် မြည်၍နေသော ဥပက ရဟန်း၏ အမူအရာကို မြင်၍ "အရှင်ဘုရား... အဘယ် သို့ မချမ်းသာ ရှိသနည်း" ဟု မေး၏။ ဥပကလည်း အဘယ်စကားမျှ မပြန်ကြား ဘဲ ညည်းတွား မြည်တမ်းလျက် တစ်ဖက်မှသည် တစ်ဖက်သို့ ပြန်၏။

မုဆိုးလည်း "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်အား အကြောင်းကို ကြားလော့၊ အားနာတော် မမူလင့်၊ လိုအပ်သမျှသော ဆန္ဒကို ပြည့်စုံစေအံ့" ဟု ဆိုသော် "အို ဒါယကာ... ငါသည် သင်၏သမီး စာပါ ကြောင့်ပင်လျှင် ဤဖြစ်အင်သို့ ရောက် ချေသည်။ စာပါကိုမျှ ငါ့မရမူ ငါ့အသက် ရှည်မည် မဟုတ်ပြီ" ဟု ပြော၏။

မုဆိုးလည်း "အရှင်ရဟန်း... အကျွန်ုပ်သမီး စာပါကို ရခြင်းသည် ခဲယဉ်း လှသည် မဟုတ်၊ လူလုပ်သော သူတို့မည်သည်မှာ ပညာရှိမှ ဥစ္စာရသည်၊ ဥစ္စာရှိမှ ချမ်းသာရသည်၊ လုပ်ကျွေးနိုင်သော ကိုယ့်စွမ်းပညာ, ဥစ္စာသာလျှင် ခဲယဉ်းပါသည်။ အဘယ် အတတ်ပညာကို အကျွန်ုပ်ဆရာ တတ်ပါသနည်း" ဟု မေး၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုစကားကို ကြားလျှင် "အသင်မုဆို ... ငါကား အဘယ်အတတ်ကိုမျှ မတတ်ပါ။ သင်၏ အဖော်သာပြု၍ ရကစု သားငှက်ကို ထမ်းလျက်၊ ဈေးလမ်း၌ ရောင်းခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါ၏" ဟု ဆိုလေလျှင် –

"ရှင်ရဟန်း... အသိန်း အသန်းသော ဥစ္စာကို ရှာနိုင်၏ ဟူသော်လည်း အကျွန်ုပ် မနှစ်သက်၊ သင်ထွက်၍ ဝန်ခံသော အမှုကိုသာ နှစ်သက်ပါ၏။ ငါ့ ပုဆိုးတစ်ပိုင်းကို ဝတ်၍ ယခုပင် အိမ်သို့လိုက်ခဲ့လော့" ဟု ခေါ်ပြီးလျှင် သမီ စာပါနှင့် ထိမ်းမြား၏။

ဥပက စာပါနှင့် သားလေး သုဘဒ္ဒ

ကာလ ရှည်လျားလေသော် သားတစ်ယောက်ကို ရ၍ 'သုဘဒ္ဒ' ဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ ထိုသူငယ် ငိုယိုသောအခါ အမိစာပါလည်း လွန်စွာ ငေါက် ငမ်းလျက် "သားထမ်းသမား၏သား, မုဆိုးနောက်လိုက် လူထွက်မိုက်၏သား၊ ငါ့အား အပူမရှာနှင့်" စသည်ဖြင့် တိုက်ခိုက် ထိပါးကာ ဆို၏။ ရံခါ ရံခါ သားကျူးရာ၌လည်း "နင့်ဘ ရူးနှမ်း၊ ရဟန်းပေါ့ပျက်၊ ငါ့ကိုမက်၍၊ လူထွက် လာသည်၊ ပညာပေတုံး၊ ထမင်းဖြုန်းသည်၊ ခေါင်းတုံးမွဲ၏သား" ဤသို့ အစရှိ သော သားကျူးခြင်းဖြင့် ပြက်ရယ်ဆို၏။

ထိုအခါ ဥပကလည်း "ငါ့ကို စာပါသည် ကိုးကွယ်ရာ မရှိသူဟု ထင် မှတ်သလော၊ လေ်ာကဓာတ်၌ ပြိုင်ဘက်မရှိ အနန္တဇိန အမည်ရသော ငါ့အဆွေ ဘုရားသည် ထင်ရှားစွာ ရှိ၏။ ထိုအဆွေထံ ငါပြန်၍ ရဟန်းပြုလျှင် သားတစ်ခုနှင့် ယခုပင် သင်မုဆိုးမ ဖြစ်တော့မည်"ဟု ကြိမ်းပခဲ့ ပြု၏။

စာပါလည်း ငါဆိုသောစကားကို ဤလူထွက်ကား ရှက်လည်းရှက်၏၊ နားလည်းငြီးငွေ့၏ဟု နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ဆို၏။

ဥပက ရဟန်းပြု အနာဂါမ်တည်

ထိုသို့ဆိုဖန်များသဖြင့် နားငြီးငွေ့လေလျှင် ရှင်စာပါအား မပန်ကြားဘဲ ဘုရားရှိရာ မဇ္ဈိမဒေသသို့ ရှေးရှုသွားလေ၏။ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း သို့ ရောက်လျှင် "ငါ့ရှင်တို့... အနန္တဇိနသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း"ဟု မေး၏။ ရဟန်းတို့လည်း ဘုရားသခင်က ရှေးမဆွကပင် "အနန္တဇိနဟူသော အမည်ဖြင့် မေး၍ လာသောသူကို ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့"ဟု မှာတော်မူရင်းရှိသည်နှင့် ထိုဥပက ကို ဘုရားထံသို့ဆောင်၍ ပြကြလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်ကိုမြင်လျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်အား သိတော်မူပါသော်၏လော" ဟု လျှောက်၏။ "ဥပါသကာ... ငါ သိသော်၏။ ယခုအခါ သင် အဘယ်အရပ်မှာ နေသနည်း" ဟု မေတ်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား ဝက်ဇနပုဒ်၌ မုဆိုးသမက် ဖြစ်၍နေပါသည်" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း ဥပက... အသက်အရွယ်လည်း ကြီးလှချေပြီ၊ ဤလလော၊ နောက်လလောဟု သေရအံ့သောကာလကို တွေးတောရသော အခွင့်သို့ ရောက်ချေပြီ၊ အဆီအသားမကပ်သော အမဲရွတ်ကို ဝါးသောသူ၏ပမာ ကာမချမ်းသာကို မြိန်နိုး၍ အကျိုးမဲ့သေရချေမူ လူ၏အဖြစ်ကို ရတော့မည် မဟုတ်ချေ၊ သတိသံဝေဂ ဖြစ်ချိန်တန်ပြီ" ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... ဟုတ်မှန်ပါ၏" ဟု ဝန်ခံလေ၏။

"ဟုတ်မှန်လျှင် သင်ရဟန်း ပြုနိုင်ပါအံ့လော" ဟု မေးတော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား... ရဟန်းပြုခြင်းငှာ တတ်နိုင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အား ရဟန်းပြုတော်မူပါလော့" ဟု လျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း လျင်စွာ ရဟန်းပြုတော်မူ၍ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးတော်မူ၏။

ဥပက စုတေ၍ အဝိဟာဘုံရောက်ကာ ရဟန္တာ ဖြစ်ခြင်း

ဥပက ရဟန်းလည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို လွန်စွာအားထုတ်သဖြင့် အနာဂါမိဖိုလ်၌တည်ပြီးမှ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေခဲ့သော် အဝိဟာဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေ နေလေ၏။ ထိုဘုံ၌ဖြစ်သော ခဏ၌ပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

မဟာဗောဓိ ရှင်းချက်

အဝိဟာဘုံသို့ ရောက်ဆဲခဏ၌ ရဟန္တာဖြစ်ကြသော သူတို့ကား ဥပက, သလဘက္ခ, ပက္ကုသာတိ, ဘဒ္ဒိယ, ခဏ္ဍဒေဝ, ဗဟုရန္တိ, ပိဏ္ဍိယ ဤခုနစ်ယောက်တို့တည်း။ မဟာဗောဓိနှင့် ဂယာသီသကား သုံးဂါဝုတ် ကွာသည်။ မဟာဗောဓိနှင့် ဗာရာဏသီပြည်ကား တစ်ဆယ့်ရှစ် ယူဇနာ ကွာသည်။ ရှေးဘုရားတို့ တရားဓမ္မစကြာကို ဟောခြင်းငှာ မိဂဒါဝုန်သို့ ကြွသော် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွကုန်သည်။ ငါတို့ဘုရားမှာ ဥပက၏ အနာဂါမ် ဖြစ်လတ္တံ့သော ဥပနိဿယကိုရည်၍ ခြေဖြင့်ကြွတော်မူသည်။

ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးတို့အား ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်အတိုင်း ကြွတော်မူ၍ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီး

http://www.dhammadownload.com

ဗုဒ္ဓဟောပြခြင်း သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို ပဉ္စဝဂ္ဂိယ်ငါးယောက်တို့အား

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်သော မိဂဒါဝုန်တောသို့ ရောက်တော်မူလျှင် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့က မြင်စဉ်း၌ ကတိကဝတ်ထားကြ၏။ "အရှင်ဂေါတမသည် ဘုရားအဖြစ်ကိုရခြင်းငှာ ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ကျင့်သည်၊ မဖြစ်မီကပင် ဤအကျင့်မှထွက်၍ ဆွမ်းသင်္ကန်းများအောင်ရှာလျက် မြို့ရွာအရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်သည်၊အကျင့်ပျက်သသူဖြစ်သည်။ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း၊ သောက်ရေသုံးဆောင်ရေ တည်ထားခြင်း စသောဝတ်ကို မပြုကြလင့်"ဟု ကတိကဝတ်ကို ထားကြလင့်၏။

အနီးသို့ ရောက်သောကာလ ထားကြသော ကတိကဝတ်၌ မတည်နိုင်၊ ယိမ်းယိုင် တုန်လှုပ်သောစိတ် ရှိကြရကား ထားရင်း ကတိကဝတ်ကို ဖျက်၍ အချို့က သပိတ်သင်္ကန်းကို လှမ်းယူသည်၊ အချို့က ခြေဆေးရေ တည်လင့်သည်၊ အချို့က နေရာခင်းလင့်သည်။

ဤသို့ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြု၍ ခင်းအပ်သောနေရာထက် နေတော်မူပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်က "ဧကာ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူပြီ၊ သင်တို့အား အမြိုက်တရားကို ဟောကြားခြင်းငှာ ငါ လာတော်မူသည်၊ ရှိသေစွာ တရားနာကုန်လော့"ဟု တိုက်တွန်းသည်။

ထိုအခါ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့က "ငါ့ရှင်ဂေါတမ... သင်သည် ငြိုငြင်လှစွာသော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကို ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ကျင့်၍မျှ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့ မရောက်တုံသေး၊ ယခုမူကား ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်းစသော ပစ္စည်းကို များအောင် လုံ့လပြုကာ ဒါယကာ, ဒါယိကာမတို့ကိုရှာ၍ မြို့ရွာတိုင်း လှည့်လည်လျက် မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို အဘယ်မှာ ရချေအံ့နည်း၊ သင် ဝါကြွား၍ လှည့်ဖြားကာနှင့် ငါတို့မယုံနိုင်ချေ"ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပယ်ရှား၏။

ထိုသို့ ပယ်ရှားငြားသော်လည်း အပြစ်ထားတော်မမူ၊ များစွာသော ပရိယာယ်စကားဖြင့် ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိစေတော်မူလျက် သက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခု၊ ဝါဆိုလပြည့် စနေနေ့ ညဦးနေဝင်စအချိန်တွင် "ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန နံ သေဝိတဗ္ဗာ" အစရှိသော ဓမ္မစက္က ပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ဓမ္မစကြာဟောရာ ကုဋေရှစ်ဆယ် ကျွတ်တမ်းဝင်ခြင်း

ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ ရှင်ကောဏ္ဍညသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။ ထိုအခါ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်မှ စည်းဝေးလာသော နတ်ဗြဟ္မာ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေတို့သည်လည်း အကျွတ်တရားကို ရလေကုန်သည်။ ဤဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူသောအခါလည်း စကြဝဠာ တစ်သောင်း မြေ

http://www.dhammadownload.com

အပေါင်းသည် ကောင်းချီးကျူးသကဲ့သို့ အထူးသဖြင့် တုန်လှုပ်သည်၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော နိမိတ်တို့ ထင်ကုန်သည်။

ဤဓမ္မစကြာ ဒေသနာကား ထိုနေ့ညဉ့် ပထမယံအဆုံး မဇ္ဈိမယံအစဉ် ပြီးဆုံးသတည်း။

သာတာဂိရ နတ်နှင့် ဟေမဝတ နတ်တို့အကြောင်း

ပစ္ဆိမယံသို့ ရောက်သောအခါ သာတာဂိရနတ်၊ ဟေမဝတ နတ်မင်းတို့သည် အသင်းအပင်းဖြစ်သော နတ်ဘီလူး စစ်သူကြီးတို့နှင့်တကွ တရားကို နာအံ့သောငှာ ရောက်လာကုန်သတည်း။

ကဿပ ဘုရားလက်ထက် ရဟန်းပြုကြခြင်း

ထိုနတ်တို့၏ အကြောင်းကား– ကဿပ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ ရတနာသုံးပါးအထံသို့ ဆည်းကပ်မှီဝဲလေ့ရှိသော အမျိုးကောင်းသား နှစ်ယောက်တို့သည် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်တော်မူရာ၌ တစ်ခဲနက်ဖြင့်သာ ကြွင်းရစ်သော မွေတော်ဓာတ်အပေါင်းတို့ကို ရှည်မြင့်စွာတည်စေခြင်းငှာ ရတနာခုနှစ်ပါး အတိုပြီးသော အုတ်တိုဖြင့် စေတီတည်လုပ် ပြုစု၍ စေတီပြီးလတ်သော် သဂ္ဃသနာတော်၌ အလွန်စုံမက် မြတ်နိုးခြင်းရှိရကား ဘုရားရှေ့တော်၌ တပည့်ခံရသော သာဝကကြီးတို့၏အထံ၌ ရဟန်းပြုကြ၏။

ရဟန်းနှစ်ပါး သာသနာ ပြုကြပုံ

ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရကြပြီးသော် သာသနာတော်၌ မှီဝဲရာတရားကို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အား လျှောက်ထားမေးမြန်း၍ ဂန္ထဓုရ, ဝိပဿနာဓုရ နှစ်ဝရှိကြောင်းကို သိလေလျှင် "ငါတို့ကား အသက်အရွယ်ငယ်သေး၏။ ပရိယတ်ဓမ္မဖြင့် ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ဆပ်ပြီးမှ ဝိပဿနာဓုရကို ဖြစ်စေတော့အံ့" ဟု ကြံ၍ ကျမ်းဂန် သင်ကြားခြင်းကို အားထုတ်သဖြင့် မရှည်မမြင့်မီပင် အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော ပိဋကတ်သုံးပုံကို အာဂုံဆောင်နိုင်၏။ အထူးထူးသော အာစရိယဝါဒဝိနိစ္ဆယ ကထာမဂ္ဂတို့၌ လိမ္မာသည်ဖြစ်၍ သာသနာတော်ဝယ် ထင်ပေါ်ကျော်စော၏။ ပရိယတ် ပဋိပတ် နည်းနာကိုမှီလို၍ အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းတပည့်သားတို့သည် တစီပါးတစ်ပါး၌ ငါးရာစီငါးရာစီ အရန်ရှိကုန်၏။ ပရိသတ် လေးပါးတို့အားလည်း ဘုရားရှင်အဆုံးအမကို ပြသဩွန်

http://www.dhammadownload.com

ကြားလျက် ဘုရားတစ်ဖန် ပွင့်ပြန်သောအခါကဲ့သို့ သာသနာတော်သည် လွန်စွာ ထွန်းလင်း၏။

ရဟန်းနှစ်ပါး အဂတိ လိုက်စားခြင်း

တစ်ရံရောအခါ ဓမ္မဝါဒီ လဇ္ဇီရဟန်းတို့သည် ကြမ်းတမ်း ရုန့်ရင်းလှသော အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏ ယွင်းယိုပျက်စီးသော သီလရှိသည်ကိုသိလျှင် "ငါ့ရှင်... သင်ပြုသောအမှုသည် သာသနာတော်နှင့် မတန်ချေ"ဟု ဆိုဆုံးမသည်ကို ထို အဓမ္မဝါဒီက "သင် အဘယ်သို့သိသနည်း၊ အဘယ်ကိုမြင်သနည်း" စသည်ဖြင့် ပစ်လွှင့်ဖယ်ရှား၏။

ဓမ္မဝါဒီကလည်း "ငါ မသိသော်ရှိစေ၊ ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတို့ သိလတ္တံ့" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်က မိမိအမှုကို ကြောင့်ကြသဖြင့် ထိုဆရာနှစ်ဦးတို့၏ အထံသို့လာ၍ ပရိက္ခရာစသည်ကို လှူပြီးလျှင် ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကို ရိုသေစွာဆောင်ရွက်၍ နှစ်သက်ကျွမ်းဝင်သော ကာလ "အရှင် ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဤမည်သော သိက္ခာပုဒ်၌ ငြိစွန်းခြင်းကြောင့် ဤမည် သော ရဟန်းနှင့် ဝိဝါဒကာလဟု ရှိကြပါသည်။ အကယ်၍ ဤရဟန်းသည် အရှင်တို့ထံ လျှောက်ကြားလေသော် တရားသက်တိုင်း ခုံးဖြတ်တော် မမူပါလင့်" ဟု လျှောက်၏။

မထေရ်နှစ်ပါးတို့လည်း "တရားသက်လတ်မူ မဆုံးဖြတ်ဘဲ နေခြင်းငှာ မထိုက်ပေ"ဟုဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်အား တရားသက်တိုင်း ဆုံးဖြတ် တော်မူချေလျှင် တပည့်တော်သည် သာသနာ၌ တည်ရာမရနိုင်ပြီ။ အကျွန်ုပ် ပြုမိသောကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တာဝန်သာ ရှိပါစေလော့"ဟု အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ဖန် များသဖြင့် မထေရ်နှစ်ပါးတို့ သနားခြင်းဖြစ်ရကား "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။

အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်လည်း ထိုပဋိညာဉ်ကိုရလျှင် ယခင်အရပ်သို့ပြန်၍ ဓမ္မ ဝါဒီထံ၌ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်သော စကားကိုဆို၏။ ဓမ္မဝါဒီကလည်း "ဤ ရဟန်းကား မိမိအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းစုံစမ်း၍ မှီငြမ်းကိုးစားရာ ဆရာကောင်း တွေ့ဟန်ရှိချေပြီ၊ ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတို့အား ငါ ကြားလျှောက်တော့အံ့" ဟု ကြံလျက် မထေရ်နှစ်ဦး တို့ထံသို့ ဓမ္မဝါဒီလာ၍ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏အခြင်းအရာ လျှောက်ကြားသော် မထေရ် နှစ်ပါးတို့ စကားမဆိုဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

ထိုအခါ အဓမ္မဝါဒီက လာ၍ "ငါ၌ အပြစ်ရှိသည်ကို ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာ များ သိလတ္တံ့၊ သင်ဆိုသောအမှုသည် ယခု သိပါစေတော့လော၊ သဘော

http://www.dhammadownload.com

ကောက်ကျစ်၍ ငါ့အပြစ်ကို သင်သာရှာဘိသည်' ဟု ကြွမ်းတမ်းစွာဆို၏။ ထို ကာလ ဓမ္မပါဒိပုဂ္ဂိုလ်က ဝိနည်းဓိရ်ဆရာတို့အား ဤသို့လျှောက်ထား၏။ "အရှင် ဘုရားတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ အဂတိ မလိုက်ပါလင့်၊ တရားသက်တိုင်းသာ ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ၊ မဆုံးဖြတ်သော် သာသနာတော်၌ အညစ်အကြေး များပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏။

ဝိနည်းဓိရ်နှစ်ပါးလည်း မည်သို့သောစကားကိုမျှ မပြန်နေလေလျှင် "အရှင် ဘုရားတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အလုပ်အကျွေးကို ခံရသူ ဖြစ်ပါလျက် သာသနာ တော်၏ အညစ်အကြေး ဘေးရန်ဖြစ်မည်ကို မရှု၊ သဗ္ဗညုဘုရား၏ မျက်နှာတော် ကို မထောက်၊ တရားတော်ကိုလည်း မစောင့်ရှောက်၊ တစ်ယောက်သော ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ စောင့်ရှောက်ညှာတာ၍ ဘုရားသာသနာတော်တည်းဟူသော ရတနာ စိုင်ကို ထုံးအိုင်၌ စွန့်ပစ်ဘိသည်တကား၊ ကဿပဘုရားသည် ငါတို့အား စွန့် ပစ်၍ ယနေ့ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူချေပြီ၊ ငါတို့ ကိုးကွယ်ရာမရှိချေ" ဟု ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက် သွားလေ၏။

ဂေါတမ ဘုရားလက်ထက် နတ်ဘီလူးများ ဖြစ်ကြခြင်း

ထိုနေ့မှစ၍ မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်ကား "သာသနာတော်ကို မငဲ့ကွက်၊ ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ငဲ့ကွက်ရာရောက်ပေသည်"ဟု ကြီးစွာသော ကုက္ကုစ္စ ရှိလျက် အသက်ထက်ဆုံး နှလုံးမသာခြင်း ဖြစ်၏။ စုတေကြသောအခါ အထက် နတ်ရွာ၌ ဖြစ်ထိုက်သောက် ရှိပါလျက် မိမိတို့ ကုက္ကုစ္စ နှိပ်စက်သောအားဖြင့် တစ်ယောက်ကား ဟိမဝန္တာတောဏ်အတွင်း ဟေမဝတမည်သော တောင်၌ နတ်ဘီလူး စစ်သူကြီး ဖြစ်၏။ တစ်ယောက်ကား မဇ္ဈိမဒေသအတွင်း သာတာ မည်သောတောင်၌ နတ်ဘီလူးစစ်သူကြီး ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့၏ ပရိသတ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့လည်း အလိုတူကျင့်ကြသဖြင့် နတ်စစ်သူကြီးတို့၏ အထံ၌ အခြံအရံ ပင် ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ ထိုသူတို့၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ကျောင်းဒါယကာ ကား တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ဤသာတာဂိရ ဟေမဝတတို့သည် နှစ် ကျိပ်ရှစ်ယောက်သော နတ်စစ်သူကြီးတို့တွင် အကျူးဝင်သော နတ်တို့ပေတည်း။ ထိုနတ်တို့ကား တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ တစ်လတစ်လ၌ ရှစ်ခါ ဟိမဝန္တာတော ဏ်အတွင်း မန္ဒာကိနီ တောင်ရင်းဝယ် တင့်တယ်စွာ ပြုလုပ်အပ်သော ဘဂလဝတီ မည်သော မဏ္ဍပ်၌ နတ်အစည်းအဝေးကို ပြုမြဲဓမ္မတာ ဖြစ်သတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ကတိကဝတ်ထားကြပုံ

ထိုသာတာဂိရ ဟေမဝတတို့သည် နတ်အစည်းအဝေးသို့ ဝင်ရာ၌ အချင်းချင်း တွေ့ကြုံသိမြင်ကြ၍ ဤဘဝ ရှေးဘဝ ဖြစ်ရသောဒေသများကို မေးမြန်းပြန်ကြားလျက် အဆအရာ ကြင်နာစုံမက်ကြသဖြင့် ဤသို့သော ကတိကဝတ်ကို ထားကြ၏။ "အဆွေ ဟေမဝတ... သင်၏နေရာ ဟိမဝန္တာတောကား အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲသောတောပေတည်း။ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးကဲစွာသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ငါ့အားကြားပါလော့"ဟု သာတာဂိရက ဆို၏။

ထိုဟေမဝတ ကလည်း "သင်၏နေရာ မစ္ဆိုမဒေသအရပ်လည်း မြတ်သော သူတို့နေရာပင် ဖြစ်သည်။ အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲသောအကြောင်းရှိလျှင် ငါ့အားကြားလှည့်ပါ"ဟု ဆို၏။ ထိုကတိကဝတ်အားဖြင့် ဘုရားတစ်ဆူမှသည် တစ်ဆူ အကြား မြေသားတစ်ယူဇနာနှင့် သုံးဂါဝုတ် တက်သည့်တိုင်အောင်ပင် နတ်ဘီလူး အဖြစ်တွင်သာတည်၍ ငါတို့ ဘုရားအလောင်းတော် ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ ဖွားတော်မူသောအခါ စသည်တို့၌ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ် တုန်လှုပ်လျက် ပုဗ္ဗနိမိတ် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးတို့ ထင်သည်ကို မြင်ကုန်သော်လည်း ကာမဖော်ဖြင့် ပျော်မြူးခြင်း များသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိမိတ်များလည်း ရှည်လျားစွာ မတည်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဗုဒ္ဓါပွါဒနိမိတ်ဟု မသိလိုက်ကြကုန်။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရသောအခါ ဓမ္မစက်ကြာတရားကို ဟောကြားတော်မူသောအခါမှ နိမိတ်ဩဘာတို့သည် ရှည်မြင့်စွာတည်လတ်၍ နတ်နှစ်ယောက်တို့တွင် သာတာဂိရနတ်သည် ရှေးဦးစွာသိသတည်း။

ယင်းသို့သိလတ်သော် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ကပ်၍ ဓမ္မစက်ကြာတရားမြတ်၏ သာယာ နက်နဲ ခက်ခဲ သိမ်မွေ့လှစွာသော တရားတော်ကို ကြားနာ၍ နေ့စဉ် "ငါ့အဆွေ ဟေမဝတသည် ဤအစည်းအဝေးသို့ ပါလာလိမ့်မည်လော" ဟု တွေးတောကြည့်မျှော်လျက် နာ၍ သမာဓိကိုမရသောကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မကို မရနိုင်လေ။ တရားပြီးဆုံးသောအခါမှ "ငါ့အဆွေ ဟေမဝတသည် ဆန်းကြယ်လှသော တရားဓမ္မစက်ကြာကို မနာရလေသေး၊ ရှေးကထားဖူးသော ကတိကဝတ်လည်း ရှိပေသည်။ ငါ့အဆွေကို ခေါ်ချေပြီးမှ အတူတကွလာ၍ တရားနာအံ့"၊ ဟု ကြံလျက် မိမိဗိမာန်သို့ ပြန်၍ ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ်, ဂဠုန်ယာဉ် စသည်တို့ကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ဘီလူးအရန် ငါးရာနှင့်တကွ ဟိမဝန္တာသို့ ရှေးရှုထွက်၏။

ဟေမဝတနတ်မင်းလည်း မိမိနေရာ ဟိမဝန္တာ၌ အခါမဲ့ပွင့်သော ပန်း၊

http://www.dhammadownload.com

တောက်ထွန်းသော ကြယ်လျှံ၊ လလျှံ၊ ရတနာလျှံတို့ဖြင့် အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲ လွန်ကဲထွေထူးသော တောတောင်၏တင့်တယ်ခြင်း အသရေကိုမြင်၍ ရွှင်လန်းပျော်မွေ့စွာရှိရကား "ငါ၏အဆွေ သာတာဂိရနတ်ကို ခေါ်၍ ကာမဖော်ဖြင့် ပျော်ပါးမြူးထူးအံ့" ဟုကြံ၍ အခြံအရံငါးရာနှင့်တကွ သာတာဂိရနတ်ကို ခေါ်အံ့သောငှာ မဏ္ဍိမဒေသသို့ ရှေးရှုလာ၏။

ထိုနတ်စစ်သူကြီး နှစ်ဦးတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အထက်၌ မျက်နှာရင်ဆိုင်ပေါင်းမိကြ၍ သာတာဂိရနတ်က လာသောအကြောင်းကို မေးလေသော် ဟေမဝတနတ်ကလည်း ထိုအကြောင်းကို ကြားပေ၏။

ဟေမဝတနှင့် သာတာဂိရတို့ ရှိုးမွမ်းသော ဘုရားဂုဏ်တော်များ

ထိုအခါ သာတာဂိရနတ်ကလည်း "ဤလောက၌ အသဒိသပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်၍ ယနေ့ ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောသဖြင့် အခါမဲ့ ပွင့်သောပန်း ထူးဆန်းသော အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲသော ပဗ္ဗနိမိတ်တို့သည် ဖြစ်သတည်း"ဟု ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒကို ကြံး၍ ဘုရားသခင်ထံသို့ ဟေမဝတကို ဆောင်လို၍ –

အဇ္ဇ ပန္နရသော ဥပေါသထော၊ ဒိဗ္ဗာ ရတ္တိ ဥပဋ္ဌိတာ။
အနောမနာနံ သတ္ထာရံ၊ ဟန္ဒ ပဿာမ ဂေါတမံ –

ဟူသော ဂါထာကိုရွတ်လျက် –

"အချင်း ဟေမဝတ... နွယ်တာလ ပန္နရသီ တိထိရက်စေ့ ဤယနေ့ည ဤသမယကား လောကသုံးဘုံဝယ် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ နှိုင်းထောက်ပြိုင်သူ အတူမမြော် တိလောအဂ္ဂ အနုတ္တရမုနိ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဓမ္မစကြာဒေသနာကို ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ၍ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်မှလာသော နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ ကိုယ်ရောင် တန်ဆာရောင် တို့ဖြင့် ပြောင်ပြောင်ထွန်းပလျက် နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်လှသော အခါတည်း။ အချင်း ဟေမဝတ... အနောမသညာဖြင့် သာကီဝင် မင်းမျိုးမှဖြစ်သော ဓမ္မရာဇ်ထွတ်ဖျား ဘုရားဂေါတမကို အားရအောင် ဖူးမြော်၍ တရားတော်ကို နာကြကုန်အံ့"ဟု ဆိုပေ၏။

သာတာဂိရနတ်၏ စကားကို ဟေမဝတနတ် ကြားလျှင် "ဤသူကား ဓိမိဆရာ၏ သဗ္ဗညူအဖြစ်ကိုပြ၏။ သဗ္ဗညူအဖြစ်မည်သည်ကား စင်စစ် ခဲယဉ်းသည်သာတည်း။ ပူရဏကဿပ စသောသူတို့သည် သဗ္ဗညူဟု ဝန်ခံလျက်

http://www.dhammadownload.com

မိစ္ဆာဉာဏ်တရားဖြင့် လူများအပေါင်းကို အလွန်နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးကြ၏။ ယခု ပြောပြန်သော ဂေါတမဘုရားသည် အကယ်၍ သဗ္ဗညုဖြစ်အံ့၊ စင်စစ် တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံရာ၏။ လက္ခဏာကို ငါ စုံစမ်းဦးအံ့" ဟု ကြံ၍-

ကစ္စိ မနော သုပဏိဟိတော၊ သဗ္ဗဘူတေသု တာဒိနော။
ကစ္စိ ဣန္ဒြေ အနိန္ဒြေ စ၊ သင်္ကိုပ္ပသ ဝသီကတာ

ဟူသော ဂါထာဖြင့်-

"အဆွေ သာတာဂိရ....သင်၏ဆရာသည် ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူတို့၏ အထွတ်အမြတ်ဖြစ်သော 'ဘုရား' ဟု သင်ကား ဆိုပေပြီ။ ထို သင့်ဆရာသည် ကောင်းစွာကြည်တဲ့သော စိတ်နှလုံး ရှိပါ၏လော။ ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခိတ သတ္တဝါ၊ သုခိတ သတ္တဝါ၊ ရုန်သူဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၌ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းမရှိ ပကတိ အညီအညွတ်ဖြစ်သော တာဒိလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ ပါ၏လော၊ အလုံးစုံသော ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံတို့မှ တုန်လှုပ်ကပ်ငြိ ထိပါးတတ်သော သင်္ခါရဂုဏ ဆန္ဒ ဒေါသ မောဟ တဏှာတို့ ကင်းကွာပါ၏လော"ဟု မေး၏။

သာတာဂိရလည်း မိမိဉာဏ်အား ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုသာ သိ၍ အတိဝိတ္ထာရဖြစ်သော သဗ္ဗညုတ၏ ဂုဏ်ဝိသေသကို စိတ်ဖြာ၍ မပြနိုင်သေးရကား ဟေမဝတ၏ပုစ္ဆာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့် မျက်မှောက် သိသမျှသော ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ထုတ်ဖော်၍ ပြလိုရကား-

မနော စဿ သုပဏိဟိတော၊ သဗ္ဗဘူတေသု တာဒိနော။
အထော ဣန္ဒြေ အနိန္ဒြေ စ၊ သင်္ကိုပ္ပသ ဝသီကတာ

ဟူသောဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- "အချင်း ဟေမဝတ....သုံးလောကမျက်ရှု သဗ္ဗညုဘုန်းမော်၏ နှလုံးတော်မြတ်သည်ကား အာရုံငါးပါး၌ လိုက်စားတုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ ဂိရိဗ္ဗဟို မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည့်လေပြင်းမုန်တိုင်း ခတ်သော်လည်း မညွတ်မယိုင် အမြဲတည်နိုင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသော ဤမြေဝသုန်သည် မတုန်မလှုပ်ဘဲ အမြဲတည်နိုင်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကိလေသ, ခန္ဓ, မစ္စု, အဘိသင်္ခါရအားဖြင့် လေးပါးသော အဖျက်တွမာရ်, ဒေဝပုတ္တ အစရှိသော ဗာဟိရမာရ်တို့ကို ဝံ့ကွက်လှန်ချိုးဖျက်၍ ယွင်းကွက်မရှိ ပကတိ ကောင်း မွန်စွာ တည်တော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့တည်တံ့ခြင်းသည် ယခုဘဝ ဘုံရောက်ခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်မှသာမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓသမ္ဘာရကို ဖြည့်စဉ် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း ဖြစ်သောအခါကပင် ပစ်သတ်လာသောမုဆိုးကို ငြိုးထားခြင်းမရှိ၊ မိမိအစွယ်ကိုပင် ဖြတ်၍ ပေးသေးသည်။ မဟာကပိလဝတ်မျောက်မင်း ဖြစ်သောအခါကလည်း သတ်ခြင်းငှာ ရိုက်ခတ်သော ပုဏ္ဏားကိုလျက် အမျက်မဆီး ခရီး ညွှန်ပြလိုက်သေးသည်။ ဝိဓုရဇစ်ဖြစ်စဉ်ကလည်း ယူဇနာခြောက်ဆယ်မျှသော ကာဠတောင်အောက်သို့ စောက်ထိုးပစ်ချသော ပုဏ္ဏကဘီလူးကိုလျက် အမျက်မထား တရားဟောတော်မူသေးသည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ကောင်းစွာထားအပ် မြတ်သောစိတ်တော်ရှိသည်ဟု သိအပ်သတည်း။ သုခိတ ဒုက္ခိတ စသည်များစွာသတ္တါခပ်သိမ်း၌ မယိမ်းမယို ကိုယ်တော်နှင့် ညီမျှသော မေတ္တာစိတ်တော်ရှိခြင်း၊ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ အလုံးစုံတို့၌ ခုံမင်စွဲလမ်းခြင်းမရှိ ပကတိသည်းခံတော်မူနိုင်ခြင်း, လာဘ အလာဘ ယသ အယသစသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့၌ လှုပ်ရှားမရှိ ပကတိ သည်းခံတော်မူနိုင်ခြင်းတည်း ဟူသော တာဒိလက္ခဏာနှင့် ကောင်းစွာ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင်္ကပ္ပရာဂစသောတရားမှလည်း သမုဒ္ဒရာခြားသကဲ့သို့ လွတ်ရှား ကင်းကွာတော်မူ၏ ဟု ဖြေပေသော် ဟေမဝတလည်း ဒွာရတ္တယသုဒ္ဓိကို စိစစ်ပြန်ခြင်းငှာ

ကစ္စိ အဒိန္နံ နာဒီယတိ၊ ကစ္စိ ပါဏေသု သညတော။
ကစ္စိ အာရာ ပမာဒမှာ၊ ကစ္စိ ဈာနံ န ရိဉ္စတိ

ဟူသော ဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား– "အဆွေသာတာဂိရ... သင်၏ဆရာသည် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ညှဉ်းဆဲကြောင်းဖြစ်သော ပါဏာတိပါတ, လောဘရမ္မက်ဖြင့် ခိုးဝှက်ခြင်းဟူသော အဒိန္နာဒါနမှ ကောင်းမွန်စွာ စောင့်စည်းပါ၏လော၊ လူတို့မွေ့လျော်ရာ ငါးဖြာသော ကာမဂုဏ်အာရုံတို့၌ ခုံမင်ငြိကပ် တပ်မက်မော၍ စိတ်ပျော်မွေ့သော မေထုန်ခြင်းပမာဒမှ ထမြောက်နိုင်ပါ၏လော၊ မာတုဂါမစသော သတ္တဝါ၌ တဏှာ ရမ္မက်ဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းတည်းဟူသော အဖြဟ္မစာရီ အကျင့်ညီမှ ဝသီအားဖြင့် ကင်းပါ၏လော၊ နိဝရဏခြောက်ပါးတရားဝေးလံလျက် ဈာန်သမာပတ် မြတ်သည့်တရား ဘိညာဉ်များကို ပွားများစည်ပင်အောင် ရွက်ဆောင်နိုင်ပါ၏လော"

ဟု မေးမြန်းသော် အဆွေတော် သာတာဂိရလည်း ပဋိဝေစနဂါထာဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဖြေဆိုခြင်းငှာ–

http://www.dhammadownload.com

• နံ သော အဒိန္နမာဒိယတိ၊ အထော ပါဏေသု သညတော။
အထော အာရာ ပမာဒမှာ၊ ဗုဒ္ဓေါ စျာနံ နံ ရိဉ္စတိ

ဟူသော ဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- "အချင်းဟေမဝတ... ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရား ဂေါတမကား ထိုပါဏာတိပါတ အဒိန္နဒါန် မိစ္ဆာကံတို့မှ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ယခုဘဝ၌သာ ကင်းကွာပေသည်မဟုတ်၊ ရှေးရှေးသောကာလ ဘဝများ စွာကပင် ရှောင်ခွာကင်းလွတ်တော်မူလျှက် နိုက္ကြောဓိမ္မ အစရှိသော လက္ခဏာ တော်ကြီး သုံးဆယ့်နှစ်သွယ် ရုပ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့နှင့် တင့်တယ်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ စျာန်ဝိမောက္ခ စသောတရားသည်လည်း ဘုရား ဖြစ်မှ ပြည့်စုံသည်မဟုတ်၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားသော တစ်လသားစင်ကပင် စျာန်ဝင်စားတော်မူနိုင်သတည်း"

ဟု ဖြေပေသော် ဟေမဝတနတ်လည်း ကာယဒွါရ သုဒ္ဓိကိုကြား၍ အားရဝမ်းသာဖြင့် ဝစီဒွါရသုဒ္ဓိကို တစ်ဖန် မေးပြန်လိုရကား-

ကစ္စိ မုသာ နံ ဘဏတိ၊ ကစ္စိ နံ ခီဏပျပ္ပလောဘော။
ကစ္စိ ဧေ ဘူတိယံ နာဟာ၊ ကစ္စိ သမ္မံ နံ ဘာသတိ-

ဟူသောဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- "အဆွေ သာတာဂိရ...သင်၏ဆရာသည် သတ္တဝါတို့အား လှည့်ဖြားလိုခြင်းဖြင့် ချွတ်ယွင်းစွာ ဆိုတတ်သော မုသာဝါဒ, သူတစ်ပါးအား စိတ်ထား ညစ်ညူးစေတတ်သော ဗျပ္ပထယုတ် ဖရုသဝါစာ, ညီညွတ်စွာသောသူ နှစ်ပါးတို့၏ မေတ္တာတရားကို ပျက်ပြားစေတတ်သော ပိသုဏဝါစာ, စီးပွားမဲ့သော ဆိုရာဖြစ်သော သမ္ဖပ္ပလာပ ဤလေးဝသော ဝစီကံမှလည်း ပယ်လှန်စွန့်နိုင်ပါ၏လော"

ဟု မေးပြန်၏။

သာတာဂိရနတ်သည်လည်း ပဋိဝစနဂါထာဖြင့် ကောဂုံးစွာ ဖြေဆိုလိုရကား-

မုသာ စသော နံ ဘဏတိ၊ အထော နံ ခီဏပျပ္ပလောဘော။
အထော ဧေဘူတိယံ နာဟာ၊ မန္တာ အတ္ထံ သုဘာသတိ-

ဟူသော ဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား "အချင်းဟေမဝတ..... ငါ့ဆရာသည် မုသာဝါဒ,

http://www.dhammadownload.com

ဖရဿ ဝါစာ, ပိသုဏဝါစာ, သမ္ဖပ္ပလာပတို့မှ ယခုဘဝ၌သာ ပယ်ခွာတော်မူသည် မဟုတ်၊ ရှေးရှေးသော ဘဝကပင် မြူကြွေးမတင် ကင်းစင်တော်မူသော ကြောင့် သလိပ် သည်းခြေ ပျောက်ပြေစင်လင်း သန့်ရှင်းချေင်း ဗြဟ္မာသံကဲ့သို့ အလွန်အမင်း သန့်ရှင်းသာယာ သိသာနာဖွယ် မပြယ်လုံးခဲ နက်နဲစေ့စပ် ပုံတင်ထပ်သော အင်္ဂါရုစ်ဖော် အသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပညာဖြင့်လွှမ်းမိုး၍ အကျိုးရှိသော စကားကိုသာ ဆိုတတ်သည့် အမှုကြောင့် ယခုအဖို့ဝယ် မည်သို့မသွေ ဖြစ်စေဆိုက ဖြစ်လာရသော သီဟနာဒဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏"

ဟု ဖြေလတ်သော် ဟေမဝတနတ်လည်း တစ်ဖန်ထုတ်၍ မနောဒွါရိက သုဒ္ဓိကို စီစစ်ပြန်ခြင်းငှာ-

ကစ္စိ နု ရဇ္ဇတိ ကာမေသု၊ ကစ္စိ စိတ္တံ အနာဝိလံ။
ကစ္စိ မောဟံ အတိက္ကမ္မော၊ ကစ္စိ ဓမ္မေသု စက္ခုမာ

ဟူသောဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- "အသွေးသာတာဂိရ...သင်၏ဆရာသည် ကိလေသာ၏အာရုံ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ လိုလားတောင့်တခြင်းတည်းဟူသော အဘိဇ္ဈာမှ ကြဉ်နိုင်ပါ၏လော၊ စိတ်၏ဖောက်ပြန် မှောက်လှန် နောက်ကျခြင်းတည်းဟူသော ဗျာပါဒကို ပစ်စွန့်နိုင်ပါ၏လော၊ မာနကြီးကြွား မောဟမှောင်၍ ဖောက်ပြားစွာ အယူရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားမှ ပယ်ရှားနိုင်ပါ၏လော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌ မပိတ်ပင် သိမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိ ရှိပါ၏လော"

ဟု မေးပြန်၏။

သာတာဂိရလည်း ပဋိဝစန ဂါထာဖြင့် ထင်ရှားစွာ ဖြေပြန်လိုရကား

နု သော ရဇ္ဇတိ ကာမေသု၊ အထော စိတ္တံ အနာဝိလံ။
သမ္မမောဟံ အတိက္ကမ္မော၊ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မေသု စက္ခုမာ-

ဟူသော ဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- "အချင်း ဟေမဝတ...ထိုငါ့ဆရာသည် ကိလေသာဆယ်ပါးတရား၏ အာရုံ ကာမဂုဏ်တို့၌ ခုံမင်ကပ်ငြိခြင်း ကင်းတော်မူလှသောကြောင့် ဝသဝတ္တီ နတ်မင်းသမီးတို့သော်မှ ရုံးခြင်းကြီး ရုံးရချေသည်။ နှလုံးတော်အနေလည်း အထွေအထူး ညစ်ညူးနောက်ကျသော အရာသည် မည်သည့်အခါမှ မဖြစ်ဖူးပေ။ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ထွေလော မိစ္ဆာအယူမှ

http://www.dhammadownload.com

ဖြူစင်တော်မူလှ၍ လောကသုံးခွင်ဝယ် မမြင်သောတရားကားမရှိ၊ သိမြင်ပေသည်သာတည်း"

ဟု ဖြေလေသော် ဟေမဝတလည်း ဒွါရသုံးပါး၌ ဖြစ်ထိုက်သော ဒုစ္စရိတ၏ စင်ကြယ်ကာမျှဖြင့် သဗ္ဗညူဟု မခေါ်ဝေါ်လောက်ချေသေး၊ မေးခွန်း ရှိသမျှကို ငါမေးဦးအံ့ဟု ကြံ၍-

ကစ္စိ ဝိဇ္ဇာယ သမ္မန္နော၊ ကစ္စိ သံ သုဒ္ဓစရဏော။
ကစ္စိဿ အာသ ဝါ ခီဏာ၊ ကစ္စိ နတ္ထိ ပုနဗ္ဘဝေါ

ဟူသော ဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- "အဆွေ သာတာဂိရ...သင်၏ဆရာသည် ဘုရားတကာ ပြည့်စုံရာသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး မြတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံပါ၏လော၊ နိဗ္ဗာန်သွားကြောင်း ကောင်းစွာတင့်တယ် စင်ကြယ်လှသော စရဏတရား တစ်ဆယ့်ငါးပါးနှင့်မခြား ပြည့်စုံပါ၏လော၊ အဝိစိမှ နေဝသညာနာသညာဘုံ လွှမ်းခြုံမိအောင် စီးဝင်တတ်သော အာသဝေါဥသုံတို့သည် ကုန်ခန်းပါ၏လော၊ အသစ်သော ဘဝဝယ် တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်းမှ ကင်းပါပြီလော"

ဟု မေး၏။ ထိုသို့ မေးပြန်သောအခါ သာတာဂိရကလည်း သင်မေးသမျှသော ကျေးဇူးဂုဏ်သည် ပြည့်စုံသည်သာတည်းဟု ပြလို၍

ဝိဇ္ဇာယ စေဝ သမ္မန္နော၊ အထော သံသုဒ္ဓစရဏော။
သဗ္ဗဿ အာသဝါ ခီဏာ၊ နတ္ထိ တဿ ပုနဗ္ဘဝေါ-

ဟူသော ဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား- "အချင်းဟေမဝတ... ငါ၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသ, ဒိဗ္ဗစက္ခု, အသဝက္ခယ တည်းဟူသော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ, ဒိဗ္ဗစက္ခု, ဒိဗ္ဗသောတ, ပရစိတ္တဝိဇာနန, ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ, အသဝက္ခယ, မနောမယိဒ္ဓိ, ဝိပဿနာဉာဏ် တည်းဟူသော ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ သီလသံဝရ, ဣန္ဒြိယသံဝရ, ဘောဇနေမတ္တညုတာ, ဇာဂရိယာနုယောဂ, သတ္တသဒ္ဓမ္မ, စတုက္ကစျာန တည်းဟူသော စရဏ တစ်ဆယ့်ငါးပါး တရားအပေါင်းတို့နှင့်လည်း ကောင်းစွာ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အလုံးစုံသော အာသဝေါ ကုန်ခန်းလျက် သုံးခန်းသောဘဝဝယ် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းကိစ္စ မရှိပြီ"

ဟု ဖြေပေသော် ဟေမဝတလည်း အစ္ဆရိယဖြစ်သော ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကြားနာရ၍ ဝမ်းသာနှစ်မြို့လှသော စိတ်ရှိရကား

http://www.dhammadownload.com

"အဆွေ သာတာဂိရ.....ဤမျှသောဂုဏ်နှင့် ပြည်စုံပေလျှင် သင်၏ ဆရာသည် စကြဝဠာ လောကဓာတ်၌ နှိုင်းယှဉ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ ပုရိသထွတ်ဖျား ဘုရား သဗ္ဗညုအစစ် မှန်ပေပြီ။ ဤမြတ်စွာဘုရားကို သွား၍ ဖူးမြင်ကုန်အံ့, တရားတော် ကို နာကုန်အံ့"

ဟု ခေါ်ခြင်းငှာ

ဇော်ဓေယ်ံ ကိသံ ဝိရံ၊ အပွာဟာရံ အလောလုပံ။
မုနိ ဝနသ္မိံ ဈာယိနိံ၊ ဟိ ပဿာမ ဂေါတမံ။
သီဟံဝေကစရံ နာဂံ၊ ကာမေသု အနပေက္ခိနံ။
ဥပသင်္ကမ္မ ပုစ္ဆာမ၊ မစ္စုပါသပ္ပမောစနံ–

ဟူသော ဂါထာကို ဆိုသတည်း။

အနက်ကား– သမ္မ၊ အဆွေ သာတာဂိရ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဇော်၊ အမြန်လာလော့။ ဇော်ဓေယ်၊ ဟိမဝန္တာ မြို့ခန်းဝါ၌ ကောင်းစွာခိုမှီ သားဇော်ကဲ့သို့ ညီညွတ်ဖွံ့ထွား ဆစ်လျားမမြင် အစဉ်စုရုံး စပါးဖုံးကဲ့သို့ လုံးဝန်းပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်သည်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ကိသံ၊ ရှည်ခြင်းငါးမည် တိုသည်ကားလေးအသေးစတု မြင့်မူခြောက်ဆင့် ဝန်းသင့်သည့်အရာ ဝန်းလှစွာသော် အင်္ဂါကြီးငယ်၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် သင့်တင့်လှပသော အင်္ဂါလည်း ရှိထသော။ ဝိရံ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လလည်း ရှိတော်မူထသော။ အပွဟာရံ၊ တစ်ထပ်တည်းသာ ခန္ဓာတည်ရုံ မှီဝဲဟုန်ကြောင့် ခေါင်းပါးသော အာဟာရလည်း ရှိထသော။ အလောလုပံ၊ လျှပ်ပေါလော်လည်ခြင်း မရှိထသော။ မုနိ ၊ မောနေယျဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစွာထသော။ ဝနသ္မိံ ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော တောအုပ်၌။ ဈာယန္တံ၊ ဈာန်ဝင်စားကာ မွေ့လျော်စွာထသော။ သီဟံဝ၊ သိန်းခပ် အသပြာ ကမ္မလာဟန် မှင်ဆံရှိခြင်း ခြသေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသော နှလုံးတော်လည်း ရှိထသော။ ဇကစရံ၊ ဝဲယာ ရှေ့နောက် ဖော်မလျောက်ဘဲ တစ်ယောက်တည်းသာ ကျင့်လေ့ရှိထသော။ ဝါ၊ လောကဓာတ်၌ ပြိုင်ဘက်မပြူ တစ်ဆူတည်းသော ယောကျ်ားလည်း ဖြစ်ထသော။ နာဂံ၊ ဘဝတစ်ပါး သွားလာခြင်းလည်း မရှိထသော။ ကာမေသု၊ ကိလေသကာမ, ဝတ္ထုကာမ ဤနှစ်ဝတို့၌။ အနပေက္ခိနံ၊ ဆဲန္ဒရာဂအားဖြင့် ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿာမ၊ ဖူးမြင်ကြကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ကပ်လတ်၍။ မစ္စုပါသပ္ပမောစနံ၊ သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းမှ လွတ်ကင်းရာဖြစ်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်အံ့။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့ ချီးပ၍ ဘုရားထံတော်သို့ သွားကြလေ၏။

ဤနတ်နှစ်ဦးတို့ကား ကဿပဘုရားရှင် သာသနာတော်ကပင် အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ ပဋိကတ်သုံးပုံကို အာဂုံဆောင်ဖူးသည် ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကြီးလှသောကြောင့် ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူး အမြွက်ကို အချက်ကျကျ သိနိုင်လေသတည်း။

ကာဠီအမျိုးသမီး သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

နတ်စစ်သူကြီးတို့၏ အသီးသီး ပြောဆိုကြသော ဘုရားကျေးဇူးတော်စကားကို ကာဠီအမည်ရှိသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ပြာသာဒ်သို့တက်၍ လေသွန်တံခါးကို ဖွင့်လျက် ကိုယ်ဝန်၏ပင်ပန်းခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းငှာ ရပ်နေသောအခိုက်တွင် နားစိုက်မိ၍ အစ, အလယ်, အဆုံးတိုင်အောင် ကြားလျှင် "ဘုရားတို့သဘောသည် ဤသို့သော ဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံပေသည်တကား" ဟု ဘုရားဂုဏ်လျှင် အာရုံရှိသော ပီတိကိုဖြစ်စေလျက် ထိုပီတိဖြင့် နီဝရဏတရားကိုခွာ၍ ဝိပဿနာကိုစီးဖြန်းလျှင် ထိုပြာသာဒ်ထက်၌ ရပ်လျက်ပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ရောက်လေ၏။

(ထို့ကြောင့် ထိုကာဠီအား ဘုရားသခင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။ ထိုအကြောင်းကို နောက်မှဆိုလတ္တံ့။)

နတ်ဘီလူးတို့ သရဏဂုံ ပဉ္စသီတည်ခြင်း

ထိုနတ်ဘီလူး စစ်သူကြီးတို့သည်လည်း တစ်ထောင်သော နတ်ဘီလူးအပေါင်း ခြံရံလျက် ပစ္ဆိမယံ၌ ဣသိပတနမိဂဒါဝုန်တောသို့ ရောက်ကုန်၍ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူလျက် ထက်ဝယ်ဖြင့် ထိုင်နေတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ အထံသို့ကပ်၍ လက်အုပ်ချီလျက် "အက္ခာတာရံ"အစရှိသော ဂါထာဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြု၍ ဆယ်ခုသောပြဿနာတို့ကို လျှောက်ကုန်သည်တွင် ဘုရားသခင်လည်း ဟောမဝတသုတ် ဒေသနာကို ဟော်တော်မူပေ၏။ တရားတော်၏ အဆုံး၌ ထိုနတ်စစ်သူကြီးနှစ်ဦးတို့သည် သောတာပန် တည်လေကုန်၏။ ကြွင်းကုန်သော နတ်ဘီလူးတို့သည် သရဏဂုံ ပဉ္စသီ တည်ကြကုန်သတည်း။

ပဉ္စဝဂ္ဂီ ငါးဦးတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြခြင်း

ထို့နောက် ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကိုပင် အကျယ်တစ်ဖန် ဟောတော် မူပြန်သဖြင့် ၎င်းဝါဆိုလပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ ရှင်ဝပ္ပသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌

http://www.dhammadownload.com

တည်သည်။ နှစ်ရက်နေ့ ရှင်ဘဒ္ဒိယ, သုံးရက်နေ့ ရှင်မဟာနာမ, လေးရက်နေ့ ရှင်အဿဇိထေရ်တို့သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ကုန်၍ ဇဟိဘိက္ခု ရဟန်း အဖြစ်ကို ရကြကုန်သည်။ လပြည့်ကျော် ငါးရက်နေ့၌ ငါးဦးသော ရဟန်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော်မူသဖြင့် ငါးဦးလုံးပင် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဤသို့ ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့ ရဟန္တာဖြစ်ကြပြီးလျှင် ဘုရားသခင် လည်း ထိုဗိဂဒါဝုန်တောင်၌ပင် လှည့်လည်၍ မွေ့လျော်တော်မူ၏။

ရှင်နာဠကထေရ် မောနေယျ အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း

လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ဒေဝိလရသေ့၏ တူ ဖြစ်သော နာဠကထေရ် ရောက်လာ၍ မောနေယျ ပဋိပတ်ကို ဟောကြားတော် မူသဖြင့် ကျင့်ရလေသည်။

အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကား– ဒေဝိလရသေ့၏ နှမတော်ဖြစ်သော မန္တာနီ ပုဏ္ဏားမ၌ နာဠကမည်သော တစ်ယောက်သောသားသည် ရှိသတတ်၊ ထို သတို့ သားသည် အဆင်းလည်းလှ၏၊ မိဘ ဘိုးဘွားတို့အားလည်း ရိုသေ၏၊ အရွယ် ရောက်သောကာလ အမျိုးအနွယ်အရွယ်တူသော မယားရ၍ များစွာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့၏အရှင် ဖြစ်၏။

မောနေယျ ပဋိပတ်ကို တောင်းပုံ

အထက်က ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းအားဖြင့် ဘုရားလောင်းဖွားစကပင် အရှင် ဒေဝိလ၏ ဆုံးမသောစကားကြောင့် ဘုရားလောင်းကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုပြီး လျှင် တစ်ခုသော တောအုပ်ကိုမှီ၍ နေ့၏။ "ရေငုပ်ဖန်များက နားချို့တဲ့ရာသည်၊ နားချို့တဲ့၍မကြားလျှင် တရားတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရာချေသည်" ဟု နှလုံး ပြု၍ အမျိုးတို့၏ စာရိတ္တဖြစ်သော ရေငုပ်ခြင်းကို ပယ်လျက် သုံးဆယ့်ငါးနှစ် ပတ်လုံး စင်ကြယ်စွာသော အကျင့်ဖြင့်နေသည်တွင် ဘုရားသခင် ဓမ္မစကြာ တရားကို ဟောကြားတော်မူရာ၌ ကြားနာရသော သဟာယဖြစ်သော နတ်သား တစ်ယောက်သည် ရှင်နာဠကအား ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ကြားလာ၍ သိသဖြင့် မိဂဒါဝုန်တောသို့ လာပြီးသော် အုတ်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍ ထက်ဝန်းကျင် အတောင် ရှစ်ဆယ်မျှလောက်သောအရပ်၌ တလျှပ်လျှပ်ပထွန်းသော ရောင်ခြည်တော်အဝန်း ဖြင့် တင့်တယ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုမြင်လျှင် ကြည်ရွှင် ရိုညွတ်လ သောစိတ်ရှိရကား "ငါ့ဦးရီး ဟောကြားတိုင်း ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်သည် မှန်ချေပြီ၊

http://www.dhammadownload.com

ဆင်းရဲကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ညာကို ကောင်းစွာ ညွှန်တတ်သောသူကို တွေ့ရချေပြီတကား" ဟု အားရဝမ်းသာလျက် မောနေယျပဋိပတ်ကို သိခြင်းငှာ –

အနဂါရိယုပေတဿ၊ ဘိက္ခာစရိယံ ဖီဂိသတော။
မုနိ ပဗြူဟိ မေ ပုဋ္ဌော၊ မောနေယျံ ဥတ္တမံ ပဒံ

ဟူသောဂါထာဖြင့် "သံသရာ၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ ကူးမြောက်တော်မူပေသော အရှင်ဘုရား... အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌ ကျင့်ဆောင်သဖြင့် ဆွမ်းခံခြင်းကို မှီတင်း၍ နေလင့်ပါသော အကျွန်ုပ်အား အလျင်အမြန် နိဗ္ဗာန်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မောနေယျပဋိပတ်ကို ကောင်းစွာဟောတော်မူပါလော့" ဟု လျှောက်၏။

မောနေယျ အကျင့်ကို ဟောတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ လျှောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သား နာဠက... ဤမောနေယျပဋိပတ်ကား ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီ ရှိမှသာလျှင် ကျင့်နိုင်ရာသည်၊ ပြုခြင်းငှာ အလွန်ခဲယဉ်းသောတရားတည်း၊ သင် ကျင့်လိုမူကား ငါဟောကြားအံ့၊ မှတ်သားနာယူ၍ ကောင်းစွာအားထုတ်လော့" ဟု တိုက်တွန်းတော်မူလိုရကား –

မောနေယျံ တေ ဥပညိဿံ၊ ဒုက္ကရံ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ။
ဟန္ဒ တေ နံ ပဝက္ခာမိ၊ သန္ဆမ္ဘသု ဒဋ္ဌော ဘဝ

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – နာဠက၊ ချစ်သား နာဠက။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲစွာထသော။ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ လွန်၍ ကျင့်ရထသော။ ဝါ– ဖြစ်စေခြင်းငှာ ငြိုငြင်စွာ ကျင့်ရထသော။ မောနေယျံ၊ မောနေယျကျင့်ဝတ်ကို။ တေ၊ သင့်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပညိဿံ၊ သိစေအံ့။ တေ၊ သင့်အား။ နံ၊ ထိုမောနေယျပဋိပတ်ကို။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေအံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ သန္ဆမ္ဘသု၊ ဝီရိယဖြင့် ထောက်ပင့်လော့။ ဒဋ္ဌော၊ မြဲမြံသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။

မောနေယျအကျင့်

ဤဂါထာဖြင့် နာဠကမထေရ်အား သန္ဆမ္ဘန, ဒဋ္ဌဘာဝအဖြစ်၌ တိုက်တွန်းတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ ပဋိပတ်အစဉ်ကို ထင်စွာပြတော်မူခြင်းငှာ –

သမာနဘာဂံ ကုမ္မဂ္ဂေ၊ ဂါမေ အက္ကုဋ္ဌဝန္ဒိတံ။
မနောပဒေါသံ ရက္ခေယျ၊ သန္တော အနုဏ္ဍတော စရေ

http://www.dhammadownload.com

အစရှိသော နှစ်ဆယ့်နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – နာဠက၊ ချစ်သားနာဠက။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ အက္ကုဋ္ဌ ဝန္ဒိတံ၊ အမျက်ထွက်ငြား ထိပါးသောသူ, ကြည်ညွတ်ရိုကျိုး ရှိခိုးလာသောသူကို။ သမာန ဘာဂံ၊ မုန်းချစ်မဟူ အတူအမျှ။ ကုဗ္ဗထ၊ ပြုရာ၏။ မနောပဒေါသံ၊ စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းကို။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ အနုဏ္ဏာတော၊ ဝမ်းမမြောက်သည်ဖြစ်၍။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဒါယေ၊ တောခ်။ အဂ္ဂိသိခူပမာ၊ လောင်သော မီးလျှံနှင့် တူကုန်သော။ နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ် ဖြစ်ကုန်သော စကားတို့ကို၊ နိစ္ဆရန္တီ၊ မြွက်ဆိုပြောကြားကုန်လျက်။ မုနိ၊ ရဟန်းကို။ ပလော ဘေန္တိ၊ စကားချိုသာ လှူဒါန်းပေးငြား လှည့်ပတ်သောအားဖြင့် ဖြားယောင်း သွေးဆောင်တတ်ကုန်၏။ တာ၊ ထိုတောမီးပမာ လောင်တတ်စွာတဲ့ အာရုံငါး၀ မိန်းမအပေါင်းတို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ မာပလောဘယုံ၊ မပျက်စီးစေကုန်လင့်။ ဝါ၊ မဖြားယောင်းစေကုန်လင့်။

မေထုနာဓမ္မာ၊ ယှဉ်ဖက် မြူးခုန် မေထုန်အကျင့်မှ။ ဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။ အပရာပရေ၊ ထိုမှတစ်ပါးကုန်သော။ ကာမေ၊ ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ပါဏေသု၊ ရန်မူသော သတ္တ၀ါတို့၌။ အဝိရဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်သည်။ ပါဏေသု၊ အဖော်ကျွမ်း၀င် ကြင်နာသော သတ္တ၀ါ တို့၌။ အသာရတ္တော၊ တပ်မက်ခြင်း မရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။ တသထာဝရေ၊ ပုထုဇဉ်သေက္ခ ဖြစ်သော သတ္တ၀ါ, အသေက္ခ ဖြစ်သော သတ္တ၀ါတို့ကို။ အဟံ ယထာ၊ ငါကဲ့သို့။ ဧဟေ၊ ထိုသတ္တ၀ါတို့သည်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဘ၀န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေယထာ၊ ထိုသတ္တ၀ါတို့ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘ၀ါမိ၊ ဖြစ်၏။ ကတိ၊ ဤသို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပမံကတွာ၊ ထပ်တူဥပမာကို ပြု၍။ နံ ဟနေယျ၊ သူ့ကို မထိပါးရာ။ နံ ဃာတယေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။

(ဤပါဠိတို့ဖြင့် ပါတိမောက္ခသံ၀ရ သီလ, ဣန္ဒြိယသံ၀ရ သီလ နှစ်ပါးကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြတော်မူ၏။)

ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင် ပစ္စည်းလေးပါး၌။

http://www.dhammadownload.com

သတ္တော၊ ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါး၌၊ ဣဒ္ဓိဗ္ဗ၊ မရသေးသည်ကို လိုချင်တပ်မက်သော ဣဒ္ဓိဘာကိုလည်းကောင်း၊ လောဘဗ္ဗ၊ ရပြီးသည်ကို မဖိတ်မယို လိုချင်မက်မောသော လောဘကို လည်းကောင်း။ ဟိတ္တာ၊ ပယ်စွန့်၍။ စက္ခုမာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာစက္ခု ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမံ၊ ဤမောနေယျ အကျင့်ကို။ ပဋိပဒေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်သော သူသည်။ နရက်၊ ငရဲသို့ဆောင်တတ်သော။ ဣမံ၊ ဤမိစ္ဆာဇီဝ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စယဘဏ္ဍာကို။ တရေယျ၊ ကူးရာ၏။

(ဤဂါထာဖြင့် ကုလဒူသန အနေသန စသည်မှစွာ၍ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလကို ပြတော်မူသည်။)

ဥနောဒရော၊ လျသောဝမ်း ရှိသည်။ မိတာဟာရော၊ နှိုင်းယှဉ်ပိုင်းခြား အပ်သော အာဟာရ ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုနည်းသည်။ အလောလုပေါ၊ မလျှပ်ပေါသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဣဒ္ဓာယ၊ လိုချင်ခြင်းဖြင့်။ နိစ္ဆာတော၊ ဆာလောင်ခြင်း မရှိသည်။ အနိစ္ဆော၊ အလိုမရှိသည် ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

မုနိ၊ မောနေယျ အကျင့်ကိုကျင့်သော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပိဏ္ဍာစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ဘတ္တာကိစ္စံ ဝါ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုမူလည်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝနန္တံ ဝ၊ တောသို့သာလျှင်။ အဘိဟာရယေ၊ ရှေးရှု သွားရာ၏။ ရုက္ခမူလသ္မိံ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဥပဋ္ဌိတော၊ ရပ်သည်ဖြစ်၍။ အာသနူပဂတော၊ နေရာသို့ကပ်လျက်။ နိသိန္နော၊ မလျောင်းမစက် ထက်ဝယ်ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဓုတင်မှတ်ချက် ။ ။ လူတို့နှင့် ဟောပြောခြင်း စသည်ကို မပြုဘဲ တောထဲသို့ကပ်၍ ရပ်လျက် ထိုင်လျက်သာနေအပ်၏ ဟူလိုသည်၊ ဤဂါထာဖြင့် ပိဏ္ဍပါတိကင်္ဂတင်, သပဒါနစာရိ, ဧကာသနိက်, ပတ္တပိဏ်, ခလုပစ္ဆာဓုတင်တို့ကို သဘာဝအားဖြင့် ပြသည်။ တေစီဝရိက, ပံသုကူလ ဓုတင်တို့ကို သမာဒါနတ္ထအားဖြင့်ပြသည်၊ အာရညကင်ဓုတင်, ရုက္ခမူဓုတင်, နိသဇ္ဇဓုတင်တို့ကို နီတတ္ထအားဖြင့် ပြတော်မူသည်၊ အဇ္ဈောကာသိက, ယထာ

http://www.dhammadownload.com

သန္တ တိ, သောသာနိကခုတင်တို့ကိုလည်း အတ္ထာပတ္တိအားဖြင့် ပြတော်မူသည်။

သော၊ ထိုခုတင်တော်ရသကို ဆောင်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဗျာနပသုတော၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန်, လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန် ဗျာန်တို့၌ လေ့ကျက်သည်။ ဓိရော၊ ဝီရိယ ပညာ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝနန္တေ၊ တောအတွင်း၌။ ရမိတော၊ မွေ့လျော်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ရုက္ခမူလသို့၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ လောကုတ္တရဗျာနေန၊ လောကုတ္တရာဗျာန်ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဘိ တောသယံ၊ အလွန်နှစ်သက်ပေလျက်။ ဗျာယေထ၊ ဗျာန်ဝင်စားရာ၏။

တတော၊ ထိုသို့သော ရှေးရှုသွားသည်မှ။ ဥတ္တရိ၊ အထက်၌။ ရတျာဝ သာနေ၊ ညဉ့်ကိုလွန်လတ်သည်ရှိသော်။ ဂါမန္တံ၊ ရွာတွင်းသို့။ အဘိဟာရယေ၊ အာဘိသမာစာရိက ကျင့်ဝတ်ကို ဖြစ်စေလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်း၍ သွားရာ၏။ အတ္တာနံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်၌ ဆွမ်းစားပါဟုပင့်ခေါ်ခြင်းကို။ နာဘိ နန္ဒေယျ၊ မနှစ်သက်ရာ။ ဝါ၊ မခံရာ။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ အဘိဟာရဉ္ဆ၊ ရှေးရှု ဆောင်ကဲ့သော ဆွမ်းကိုလည်း။ နာဘိနန္ဒေယျ၊ မခံရာ။

မုနိ၊ မောနေယျအကျင့်ကို ကျင့်သောရဟန်းသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့၌။ သဟသာ၊ တကွရောနှောသဖြင့်။ နစရေ၊ မပြုကျင့်ရာ။ ဆိန္နကထော၊ မပြောဟောလတ် ပြတ်သောစကား ရှိသည်ဖြစ်၍။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပယုတ္တ၊ ပရိယာယ်ရိပ်နိမိတ်ဩဘာသနှင့် ယှဉ်သော။ ဃာသေသနံ၊ အစားအဝတ် ရှာခြင်းနှင့်စပ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ နဘာဏေ၊ မဆိုရာ။

ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း မျှသော ဝတ္ထုကို။ လဒ္ဓေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ အလတ္ထံ၊ ရအပ်ပြီ။ တံ၊ ထိုသို့ရခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ အလဒ္ဓေ၊ စိုးစဉ်းမျှ မရသည်ရှိသော်။ ယံ နာလတ္ထံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် မရ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မရခြင်းသည်လည်း။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘယေနေဝ၊ ရ မရ နှစ်ပါးဖြင့်ပင်လျှင်။ တာဒိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ရုက္ခံဝ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့။ ဥပနိဝတ္တတိ၊ လျစ်လျူပြု၍ လွန်ရာ၏။

http://www.dhammadownload.com

သပတ္ထပါဏိ၊ သပိတ်ကိုပိုက်လျက်။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အမူဂေါ၊ မအဘဲလျက်။ မူဂသမ္မတော၊ အ၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပဒါနံ၊ အနည်းငယ်လှူခြင်းကို။ နံ ဟိဋ္ဌေယျ၊ မရှုတ်ချရာ။ ဒါတာရံ၊ လှူသောသူကို။ နာဝဇာနိယာ၊ မထီမဲ့မြင် မပြုရာ။

[ဤမှတစ်ပါး ဟောတော်မူအပ်သော ပဋိပတ်ကား များသေး၏။ ကျမ်းလေးအုံစိုး၍ မရေးချေပြီ။ အလိုရှိမူ သုတ္တန်ပါတ် ပါဠိတော်၌ယူလေ၊ မောနေယျ ပဋိပဒါကို မနာရဖူးသေးသူ များသောကြောင့် အမြွက်မျှ ရေးလိုက်သည်။]

နာဠကလည်း ဘုရားဆုံးမသော သြဝါဒအတိုင်း မှတ်နာ၍ ငါကား တစ်ဖန် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရမူ, တစ်ဖန် တရားတော်ကို နာရပြန်မူ, တစ်ဖန် မောနေယျပဋိပတ်ကို မေးလျှောက်ရပြန်မူ ပေါ့တန်လျှပ်ပေါ်ရာ ရောက်ချေမည်ဟု နှလုံးပြုလျက် တစ်ခုသောတောအုပ်သို့ ဝင်ပြီးသော် သစ်ပင်တစ်ပင်ရင်း၌ နှစ်ရက်မနေ, တစ်ရွာတွင်နှစ်ရက် ဆွမ်းမခံ, တစ်တောမှသည်တစ်တော, သစ်တစ်ပင်မှသည် သစ်တစ်ပင်, တစ်ရွာမှသည် တစ်ရွာသို့ လှည့်ပတ်ကာသာ ရှိုးခြံစွာကျင့်သဖြင့် ခုနစ်လတိုင်လျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၍ မိမိ၏ အာယုသင်္ခါရ ကုန်သည်ကိုလည်းသိ၍ ရေချိုးပြီးသော် သင်းပိုင်, ကိုယ်ဝတ်, ဒုကုဋ်, ခါးပန်းတို့ကို ရိုသေစွာ ဝတ်ရုံလျက် ဘုရားရှိရာ မျက်နှာပြုလျက် တစ်ခုသော ဆေးဒန်း မြင်းသိလာတောင်ကို မှီလျက် ထိပ်ထက် လက်အုပ်ကိုထား၍ ရပ်လျက်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ကြွ၍ သင်္ဂြိဟ်တော်မူ၏။

ဖိနတ္ထပကာသနီကျမ်း ပထမပိုင်းပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း

ဒုတိယပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ယသသူဌေးသား ရဟန်းဖြစ်ခြင်း

ယသသူဌေးသား စည်းစိမ်

သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ပဉ္စဝဂ္ဂိဝါးဦးတို့အား တရားဟောရွတ် ချုတ်တော်မူ၍ မိဂဒါဝုန်တောဌ် နေတော်မူသောအခါ ဗာရာဏသီပြည် သေနနိဂုံးဌ် ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ သူဌေးကြီးသမီး နို့ဆွမ်းလှူသော သုဇာတာ၏သားဖြစ်သော ယသလုလင်သည် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အဆင်းအဝါလည်း ရှိ၏၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အပြင်အလျာလည်း ရှိ၏၊ များလှစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာလည်း ရှိ၏။ ထိုသူဌေးသားသည် သုံးပါးသောဥတုနှင့် လျောက်ပတ်သော ပြာသာဒ် သုံးဆောင်ဌ် တစ်ထောင့်ဝါးရာမျှလောက်သော အတီး, အက, မောင်းမမိသဲတို့ကို ခြံရံ ခစားစေလျက် မိမိမှတစ်ပါး ယောကျ်ားမရှိဘဲ လွန်ကဲကြီးမြတ်စွာသော ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို ခံစား၍နေသတည်း။

ထိုသတို့သားအား တစ်ဥတုမှသည် တစ်ဥတုသို့ ပြောင်း၍ ဆောင်းစံသော ပြာသာဒ်မှ နွေစံသော ပြာသာဒ်သို့၊ နွေစံသော ပြာသာဒ်မှ မိုးစံသော ပြာသာဒ်သို့၊

http://www.dhammadownload.com

မိုးစံသောပြာသာဒ်မှ ဆောင်းစံသောပြာသာဒ်သို့ ပြောင်းလတ်သောအခါ နတ်ကညာတို့ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်အပ်သော မင်းမိန်းမတို့သည် အချို့ကား စောင်း, ငြင်း, ပတ်သာ တူရိယာ တီးမှုတ်ကုန်လျက်၊ အချို့ကား သီချင်းသီကုန်လျက်, အချို့ကား အလွန် ကမြူးကုန်လျက် ခြံရံ၍ လိုက်ကြသဖြင့် ပွဲသဘင် ကြီးစွာဖြစ်၍ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်း အုတ်အင် မြေပြင်ပြည့်မျှ ရှုကြကုန်သတည်း။

ယသသူဌေးသား သံဝေဂဖြစ်ခြင်း

ဤသို့ ကြီးမြတ်သော လောကီချမ်းသာကို ခံစားလျက် နေစဉ် တစ်နေ့သော အခါ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ဖြင့် စံပယ်ပျော်ပါးလျက် ယသသတို့သားသည် စောစောကလျှင် အိပ်ပျော်၍ ပစ္ဆိမယံအစဉ် နိုးလေသော် အဆွေအရံဖြစ်သော ကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့သည် အချို့ကား ရှူဟောက်၍ အာစောက်ခံတွင်း ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်လျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အနံ့တို့ဖြင့် လှိုင်လျက်, အချို့ကား ကိုယ်ဝတ်လုံချည်ကျွတ်ကုန်လျက်, အချို့ကား ဦးဆံဖားလျား ကြဲကုန်လျက်, အချို့ကား စောင်းကိုပိုက်လျက်, အချို့ကား မုရိုးစည် လွယ်လျက် ပက်လက်ကားကား ဘလန်းကြားဖားသီ မှီလျက်ဖိလျက် ရှုပ်ယှက်ခတ်မျှ အိပ်စက်ကြသည်ကို ညဉ့်သုံးယံလုံးထွန်းညှိသော နံ့သာဆီမီးရောင်ဖြင့် မြင်လေလျှင် မရွှင်မပျော် ညှိုးရော်တုန်လှုပ်သော နှလုံးနှင့် ယူကျုံးမရရှိလျက်

ဥပဒ္ဒုတံ ဝတ ဘော, ဥပဿဋ္ဌံ ဝတ ဘော–

ဟူသော ဥဒါန်းကို ဆိုလျက်

"အို–အချင်းတို့... အလုံးစုံသော ကိုယ်၏အဖြစ်သည် နှစ်သက်ခင်မင်ဖွယ် မရှိဘဲလျက် တပ်ငြိစွဲလမ်းသဖြင့် ပင်ပန်းနှိပ်စက်လေစွတကား၊ ဤခန္ဓာငါးပါး၏ အဖြစ်သည် အနှစ်သာရမရှိ၊ တစီးတွင်း၌ တက်သော အမြှုပ်ကဲ့သို့ ယုတ်မာလှစွာလျက် တဏှာ၏အဟုန်ဖြင့် စုံမက်ခြင်းပြင်း၍ ညှဉ်းဆဲပူလောင်လေစွတကား" ဟု မြည်တမ်း၏။

ယသသူဌေးသား အိမ်မှထွက်ခွာသွားခြင်း

ဤသို့သော ဥဒါန်းစကားကို ဆိုပြီးလျှင် မိမိကိုယ်၏အဖြစ်အပျက်ကို စဉ်းစား၍ ချောက်ချားထိတ်လန့်ရကား အိပ်ရာ ညောင်စောင်းမှထ၍ ရွှေခြေနင်းတို့ကို စီးလျက် ထွက်လေသဖြင့် အိမ်တံခါးဝသို့ရောက်လေလျှင် နတ်တို့သည် "သူဌေး

http://www.dhammadownload.com

သား၏ ရဟန်းပြုခြင်း၌ တစ်စုံတစ်ခုသော အန္တရာယ်သည် မတွယ်မငြိစေသတည်း"ဟု တံခါးကို ဖွင့်လင်း၍ ပွင့်နှင့်လေသဖြင့် အသင့်ပင် ထွက်သွားရ၍ မြို့တံခါးဝသို့ ရောက်ပြန်လျှင် ယခင်ကကဲ့သို့ နတ်ဖွင့်ပြီးဖြစ်၍ အဆီးအတား မရှိ ထွက်သွားရဘိ၍ မိဂဒါဝုန်တောသို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ထိုညဉ့်မိုးသောက်ယံ၌ ကျောင်းတော်မှ မနီးမဝေးဖြစ်သော လွင်တီးခေါင်၌ စင်္ကြံကွ၍ နေတော်မူစဉ် အဝေးမှလာသော ယသသူဌေးသားကို မြင်တော်မူလျှင် စင်္ကြံမှ သင့်တင့်လျောက်ပတ် ခင်းအပ်သောနေရာ၌ နေတော်မူလင့်၏။

သူဌေးသားလည်း ဘုရားရှင်၏အနီးသို့ ရောက်လျှင် ယခင် ဆိုအပ်သော "ဥပဒ္ဒုတံ ဝတ ဘော, ဥပသဋ္ဌံ ဝတ ဘော"ဟူသော ဥဒါန်းစကားကိုပင် ကျူး၏။

ဘုရားသခင်သည်လည်း ရွှင်လှသော မျက်နှာတော်ဖြင့် "ဣဒံ ခေါ ယသ အနုပဒ္ဒုတံ အနုပသဋ္ဌံ၊ ဧဟိ ယသ နိသီဒ၊ ဓမ္မံ တေ ဒေသေဿာမိ"ဟူသော စကားဖြင့်–

"ချစ်သား ယသ... ငါ ရအပ်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သည် ရွံရှာစက်ဆုပ်အပ်သော သဘောမရှိ၊ ထိပါးနှိပ်စက်ခြင်းလည်း ကင်း၏၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ချမ်းသာတကာတို့၏ အထွတ်လည်း ဖြစ်၏၊ ယုတ်ညံ့သော သတ္တဝါတို့ ရောက်ခြင်းငှာမထိုက်၊ ကြီးမြတ်သော ပုညသမ္ဘာရ ရှိသော သူတို့၏ နေရာသာလျှင် ဖြစ်၏၊ အနှစ်သာရနှင့်ပြည့်စုံ၍ ဂုဏ်အပေါင်းတို့၏တည်ရာလည်း ဖြစ်၏၊ ချစ်သား ယသ... စင်ကြယ်လှသော သုခကို သင်အလိုရှိမူကား လျင်စွာလာလော့၊ ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တရားကို သင့်အား ငါဟောအံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယင်းသို့ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူလျှင် ယသလည်း ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရွှေခြေနင်းတို့ကိုချွတ်လျက် ဘုရားအထံတော်သို့ကပ်၍ ရှိသေစွာနေ၏။

ယသသူဌေးသား သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်အတိုင်းသော တရားစကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူ၍ သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူလျှင် ဖြူစင်သောအဝတ်ကို တပ်လှဲသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးတပ်ဘိသကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိ, ဝိစိကိစ္ဆာကင်းလျက် ရုတ်ခြည်းပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သတည်း။

http://www.dhammadownload.com

သား ရဟန္တာ, အဖ ဥပါသကာ

ထိုအခါ ရှင်ယသ၏အိမ်၌လည်း ယသ၏မိခင် သူဌေးမသည် နံနက် စောစောထ၍ ယသသတို့သား၏စံရာ ပြာသာဒ်သို့ တက်၍ ကြည့်လေသော် သားကို မမြင်သဖြင့် ပူပင်လောင်ဆာ ဗျာပါဒကြီး ရင်တီးလက်ခတ် ရေရွတ် မြည်တမ်းလျက် အဖသူဌေးအား အကြောင်းကိုကြား၏။ ယသ၏ဖခင် သူဌေးလည်း အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့ မြင်းစီးတမန်တို့ကို စေလွှတ်လိုက်ဘိ၏။ မိမိလည်း သားသွားလေသော ရွှေခြေနင်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့် လိုက်လေသော် ထိုမိဂဒါဝုန်တောသို့ ရောက်လေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း သူဌေးလာလတ်သည်ကို အဝေးကမြင်လျှင် အထံတော်တွင်ရှိသော ယသသတို့သားကို ဝှက်ထားဦးမှ သင့်မည်ဟု အကြံတော်ဖြစ်၍ ယသကိုမမြင်ရအောင် တန်ခိုးဖန်ဆင်းတော်မူ၏။

သူဌေးလည်း ဘုရားရှိရာကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား သားပျောက်၍ ရှာလာပါသည်။ သတို့သားတစ်ယောက် လာသည်ကို မြင်ပါသလော"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်ကလည်း "သင်သူဌေး... ထိုင်ဦးလော့၊ ဤအရပ်၌ပင် သင်၏သားယသကို မြင်ရလတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သူဌေးလည်း သားကို မြင်ရအံ့ဟူသော စကားကိုကြားလျှင် အားရဝမ်းသာဖြစ်ကာ ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ ကပ်၍နေလေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဒါနကထာ, သီလကထာ, သဂ္ဂကထာ, ကာမာဒီနဝ, ဩကာရ, သံကိလေသ, နေက္ခမ္မာနိသံသ တည့်ဟူသော အစဉ်သောတရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပေ၏။

ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ သူဌေးသည် သောတာပန်တည်လေ၍ "အရှင်ဘုရား၏ တရားဒေသနာသည် အလွန်ကောင်းလေစွတကား၊ ခရီးမှားသောသူအား ဖြောင့်သားစွာ လမ်းညွှန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း, ဖုံးမှောက် ဝှက်ထားသောဝတ္ထုကို လှစ်လှန်၍ ပြသကဲ့သို့လည်းကောင်း, အင်္ဂါလေးပါးရှိသော အမိုက်မှောင်၌ တန်ဆောင်မိုးကို ထွန်းညှိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ အကျွန်ုပ် သိရပေသည်၊ ယနေ့မှစ၍ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို လည်းကောင်း, တရားတော်ကို လည်းကောင်း, သံဃာတော်ကိုလည်းကောင်း ကိုးကွယ်မှီခိုရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်ကို ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ၊ အရှင်

http://www.dhammadownload.com

ဝဲဘက်ခြေထောက်ပေါ်တွင် ညာဘက်ခြေထောက်ကို တင်ထားသော ဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်ခြေရင်းတွင် ထိုင်နေသော ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှာ ရောက်လာသော ဗြဟ္မာနှင့် သိကြားမင်းတို့ကို တရားဟောတော်မူပုံ

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ဘုရား ဟောကြားဆုံးမရာကို နာခံ၍ ကျင့်ပါတော့မည်"ဟု လျှောက်၏။ ထို သူဌေးကား လောကသုံးရွာ၌ ရှေးဦးစွာ တဝါစိက သရဏဂုံတည်သော ဒါယကာတည်း။ ယသသတို့သားလည်း ဤသူဌေးအား ဟောကြားသော တရားတော်ကို နာရ၍ လူဝတ်နှင့်ပင် ရဟန္တာဖြစ်လေသတည်း။

ဖဟိဘိက္ခု ခေါ်တော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဤသို့ အကြံတော်ဖြစ်၏။ "ယသလည်း အာသဝေါကုန်၍ ရဟန္တာဖြစ်လေပြီ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ့ဘောင်သို့ဝင်၍ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းငှာ မထိုက်ပြီ၊ အဖသူဌေးကြီးလည်း သာသနာတော်ကို မဖျက်ဆီးရာပြီ၊ တန်ခိုးတော်ကို ငြိမ်းစေသော် သင့်၏"ဟု ကြံတော်မူ၍ သားအဖနှစ်ဦးတို့ ဤနေရာ၌ပင် ထင်မြင်စေ၏။ သူဌေးလည်း အနီး၌ရှိသော ယသသတို့သားကို မြင်လျှင် ရွှင်လန်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ "ချစ်သား... သင်၏အမိသည် စိုးရိမ်ခြင်း ဒိဋ္ဌေခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ချေသည်၊ သင့်အမိအား အသက်ကို ပေးခြင်းငှာ အိမ်သို့လိုက်ပါဦး"ဟု ဆိုလျှင် ရှင်ယသလည်း ဘုရား မျက်နှာတော်ကို မော်၍ကြည့်၏၊ ဘုရားသခင်လည်း "သင်သူဌေးသည် ငါ ဟောကြားသော သစ္စာတရားကို ထင်ရှား မြင်သကဲ့သို့ ယသသတို့သားသည်လည်း တရားတော်ကို မြင်ပြီ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့မှ လွတ်ပေပြီ၊ ရှေးလူဖြစ်သော အခါကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားခြင်းငှာ မထိုက်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားကို သူဌေးကြားလျှင် အားရဝမ်းသာ လွန်စွာချီးပျဉ် သား ယသနှင့် တကွ ဘုရားသခင်အား နက်ဖြန်အလို့ငှာ ဆွမ်းဖိတ်၍ အိမ်သို့ပြန်လေ၏။ သူဌေးသွား၍ မကြာမြင့်မီပင် ရှင်ယသလည်း ဘုရားအထံတော်တွင် ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကို တောင်းပန်၍ 'ဖဟိဘိက္ခု'ခေါ်တော်မူသဖြင့် ဆဲ, မုတ်ဆိတ် လူဝတ် လူစားတို့သည် ကွယ်ပျောက်၍ ဘိက္ခုဘာဝသည် ပြည့်စုံလေသတည်း။

ထိုအခါ သုံးရွာသော လောက၌ ခုနစ်ဦးသော ရဟန္တာတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ရှင်ယသ၏ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဃာများ

နက်ဖြန် နံနက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ရှင်ယသနှင့်တကွ သူဌေး အိမ်သို့ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် ရှင်ယသ၏အမိ, မယားတို့အား အစဉ်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်စေတော်မူ၏။

ထိုသူတို့သည် မိန်းမအပေါင်းတို့တွင် ရှေးဦးစွာ တဝါစိက သရဏဂုံ တည်သောသူတို့တည်း။

http://www.dhammadownload.com

ယသသူငယ်ချင်း သူဌေးသားလေးဦး ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ဤဗာရာဏသီပြည်၌ အဆက်ဆက်သော သူဌေးကြီးတို့၏သားဖြစ်ကုန်သော ရှင်ယသ လူဖြစ်စဉ်က အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော ဝိမလ, သုဗာဟု, ပုဏ္ဏဇိ, ဂဝံပတိဟူသော လေးယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် မိမိတို့၏မိတ်ဆွေဖြစ်သော ယသသည် ကြီးကျယ်လှစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ လယ်ယာ သားမယားတို့ကို စွန့်ပစ်၍ ရဟန်းပြုလေပြီဟု ကြားလျှင် ဤသို့ကြံကြ၏။ "ရဟန်းအဖြစ်သည် စင်စစ် အကျိုးနည်းသည်ဖြစ်အံ့၊ ငါတို့အဆွေယသသည် ကြီးမြတ်လှသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခွာသန်း၍ ရဟန်းမပြုလေရာ၊ ထူးမြတ်လှသည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ကြံတွေး၍ ထိုသူဌေးသား လေးယောက်တို့သည် ရှင်ယသထံသို့ သွားပြီးလျှင် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ပို့ပါမည့်အကြောင်းနှင့် တောင်းပန်၏။ ရှင်ယသလည်း ထိုသူလေးယောက်တို့ကို ဘုရားရှေ့တော်သို့ ဆောင်၍ ရဟန်းဘောင်သို့ သွင်းတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင် အစဉ်သော တရားစကားကို ဟောကြားပြသတော်မူ၍ အရဟတ္တဖိုလ်၌တည်စေပြီးမှ 'ဧဟိဘိက္ခု' ခေါ်တော်မူ၍ လေးဦးလုံးပင် ရဟန္တာဖြစ်ကြလေသတည်း။

ယသသူငယ်ချင်း သူဌေးသားငါးဆယ် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထို့နောက် ဗာရာဏသီပြည်၏အနီး ဧနပုဒ်၌ နေကုန်သော၊ ရှင်ယသ၏ လူဖြစ်စဉ်က အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော ရွှေရွှေသောဘဝက အနာထသရီရကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို စီးဖြန်းသောကာလ၌ တကွ ဖြစ်ဖူးကုန်သော သူဌေးသား ငါးကျိပ်တို့သည် ရှင်ယသ၏ ရဟန်းပြုခြင်း သတင်းစကားကို ကြားသိလေသော် "ငါတို့အဆွေ ယသသည် လူ့စည်းစိမ်ထက် ရဟန်းစည်းစိမ် ယုတ်ညံ့လျှင် ကြီးကျယ်များမြတ်လှသော ဥစ္စာရွှေငွေ အခြွေအရံကို စွန့်ပစ်၍ ရဟန်းဇာတ်သို့ မဝင်လေရာ"ဟု မဟာမိတ်ဖြစ်ငလေသော ယသ သတို့သားကို အားကျသဖြင့် မိဘဥစ္စာ သားမယားတို့ကို စွန့်ပစ်၍ ဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌ ရဟန်းပြုကြသဖြင့် ဧဟိဘိက္ခုရဟန္တာချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ သုံးရွာသော လောကဋ္ဌ ခြောက်ကျိပ်တစ်ယောက်သော ရဟန္တာတို့ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ပထမဝါတော်

ယင်းသို့ ပဉ္စဝဂ္ဂီ အစရှိကုန်သော ခြောက်ကျိပ်ကုန်သော သူတို့အား လည်း

http://www.dhammadownload.com

ကောင်း၊ ထိုသူတို့၏ မိဘ, ဆွေဉာ ဒါယကာ စသည်တို့အား လည်းကောင်း တရားအမြိုက် တိုက်ကျွေးတော်မူ၍ ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန်တောဌ် နန္ဒိယ မည်သော ဥပါသကာသည် ဆောက်လုပ်အပ်သော ကျောင်းဌ် ပထမဝါ ဆိုတော် မူသည်။

သာသနာပြု လွတ်တော်မူခြင်း

ထိုဝါကျွတ်လျှင် တပည့်ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ "လူ့ပြည် နတ်ရွာ ဗြဟ္မာဘုံတိုင်အောင် တလုံလဲလဲ တဝဲလည်လည် ကြိုးရှည်ရှည်ဖြင့် နွားကို လှန် ထားဘိသကဲ့သို့ လူနတ်တို့ဌ် ငြိယှက်ဖွဲ့နှောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးဌ် တပ်ကြိုက်ခင်မင်သော လောဘ, ဒေါသ, မောဟဟူသော ကျော့ကွင်းကို ရှင်းရှင်းကျွတ်အောင် ငါလည်း ချွတ်နိုင်ပေပြီ၊ သင်တို့လည်း ချွတ်နိုင်ပေပြီ၊ မကျွတ်လွတ်နိုင်ဘဲ ဝဋ်ဆင်းရဲဌ် ပျော်ပိုက်သော သတ္တဝါတို့သည် လွန်စွာ များလှ ကုန်သည်၊ ထိုသူတို့အား စီးပွားချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှာ ထိုထိုမြို့ရွာသို့ ဒေသစာရီ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ သွားကြလေကုန်၊ ထိုဝဋ်ဆင်းရဲဘေးမှ ကင်းဝေးအောင် ကြဆောင် ဖျောင်းဖျ၍ တရားဟောကြလေကုန်၊ ပါရမီရင့်မှာ၍ ပညာကြီးသော သတ္တဝါလည်း ရှိပါလိမ့်မည်၊ ထိုသူတို့အား တရားဟူသော မိုးဖြင့် နှိုးကြလေကုန်၊ ရဟန်းခွင်သို့ ဝင်လိုမူကား ငါဘုရားထံသို့ မခေါ်ဘဲပင် သင်တို့ ရဟန်းပြုကြလေကုန်" ဟု သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ရဟန်းပြုခြင်းကို ခွင့်ပေးတော်မူ၍ စေလွှတ်မတော်မူ၏။

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိညီနောင်သုံးကျိပ်တို့ ရဟန်းပြုခြင်း

ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း မိဂဒါဝုန်တောအရပ်မှသည် ဥရုဝေလတောသို့ ရှေးရှုကြွတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ခရီးအကြားဌ် တောအုပ်တစ်ခုကို တွေ့၍ ထိုတောအုပ်သို့ ဝင်ပြီးသော် သစ်ပင်ကြီးရင်းဌ် သီတင်းသုံး နေတော်မူစဉ် သုံးကျိပ်မျှလောက်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားတို့နှင့် တွေ့တော်မူ၏။

ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့ကြခြင်း

ထိုမင်းသားတို့၏အကြောင်းကား– ကောသလမင်းကြီး၏သားဖြစ်ကုန်သော လှပတင့်တယ်သော အဆင်းအရောင်ရှိကုန်သော ပျိုမျစ်နုနယ်သော အသက်အရွယ် ရှိကုန်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသား သုံးကျိပ်တို့သည် "မြို့ပြရွာငယ် လူများစွာတို့၏ အလယ်ဌ် ငါတို့ အလိုရှိတိုင်း ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားမြူးထူးလျှင် သူတစ်ထူး ကဲ့ရဲ့လေရာသည်၊ တောခန်းဝါဌ် နေရမူကား၊ သူတစ်ပါးကို မငဲ့ကွက် မရှက်

http://www.dhammadownload.com

မကြောက်ရပြီ၊ ငါတို့ဆန္ဒရှိတိုင်းပင် ပျော်ပါးရတော့မည်"ဟု ကြံ၍ မိမိတို့၏ မယားနှင့်တကွ ထိုတောအုပ်ဝယ် စံပယ်ပျော်ပါးလျက် နေကြကုန်၏။ ထိုသုံးကျိပ်တို့တွင် တစ်ယောက်သော မင်းသားသည် မယားမရှိ၍ အဆင်းပြင်လျှာ လှပသော ပြည့်တန်ဆာမတစ်ယောက်ကို မယူးပြု၍ ပျော်ပါးလေသော် တစ်နေ့သ၌ မင်းသား အိပ်ပျော်သောအခိုက်တွင် အဖိုးထိုက်သော ဥစ္စာရတနာတို့ကို ထိုပြည့်တန်ဆာမသည် ယူ၍ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ပြေးလေသော် အဖော်ဖြစ်ကုန်သော မင်းသားနှစ်ကျိပ်ကိုးယောက်တို့အား အကြောင်းကိုကြား၍ အားလုံး လိုက်လံရှာဖွေကြသော် သစ်ပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို မြင်၍ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်ပါသလော"ဟု မေး၏။

ဘုရားသခင်လည်း "သင်မင်းသားတို့... အဘယ့်ကြောင့် မိန်းမကို ရှာကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် ယခင်အကြောင်းကို လျှောက်ကြား၍ မြတ်စွာဘုရားလည်း "သင်မင်းသားတို့... မယားကို ရှာခြင်းသည် မြတ်သလော။ သင်တို့၏ကိုယ်ကို ရှာခြင်းသည် မြတ်သလော"ဟု မေးတော်မူ၏။ မင်းသားတို့လည်း "အကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ကို ရှာခြင်းသည်ပင် မြတ်သည် ထင်ပါ၏ဘုရား" ဟု လျှောက်ကြလျှင်-

တရားနာကြရခြင်း

"သင်မင်းသားတို့... မယားကို ရှာ၍ ပေါင်းဖက်ခြင်းမည်သည်ကား သူ၏အလိုသို့ လိုက်ရခြင်း, ကိုယ့်အလိုသို့ ပါအောင် သွေးဆောင်ရခြင်း, များစွာသော ဘဏ္ဍာကို ရှာမှီးသိမ်းဆည်းရခြင်း, သူ့ကို မပြတ် စောင့်ရှောက်ရခြင်း, ကျွေးမွေးပြုပြင်သုတ်သင်ရခြင်း အစရှိသော ဆင်းရဲအပေါင်းတို့၏အကြောင်းသာဖြစ်၍ သာယာအပ်သောသဘော နည်းပါးလျက် ချောက်ချားပူပန်ရခြင်းသာလျှင် များ၏၊ အိပ်မက်တွင်စားရသော အရသာနှင့်တူ၏၊ ထိုသူတို့ကို ပေါင်းဖော်ယှဉ်နွှဲ မှီဝဲရခြင်းသည်ကား အဆိပ်သီးကို စားရသည်နှင့် တူ၏၊ မြွေ၏ခံတွင်း, မီးကျီးတွင်း ဆင်းရသည်နှင့်လည်း တူ၏၊ ထို့ကြောင့် မိန်းမတို့မည်သည်ကား လှည့်ဖြားတတ်သော မျက်လှည့်သည်နှင့် လည်းကောင်း၊ အာသာငမ်းငမ်း တမ်းယမ်းစေတတ်သော တံလှပ်နှင့်လည်းကောင်း တူ၏၊ စိုးရိမ်ပူပန်ရခြင်း၏ အကြောင်း, အနာရောဂါရခြင်း၏အကြောင်း, နိပ်စက်တတ်သော ဘေးရန်ကို ခံရခြင်း၏အကြောင်းသာဖြစ်၏၊ လောဘ, ဒေါသ အစရှိသော အကုသိုလ်အစု ဒုစရိုက်တရား ပွားခြင်း

http://www.dhammadownload.com

၏အကြောင်း, အပါယ်လေးပါး လားရခြင်း၏အကြောင်းသာ ဖြစ်၏၊ ဆင်းရဲဒုက္ခဟူသမျှတို့သည် မာတုဂါမတို့ကို မှီ၍သာ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် မိန်းမတို့ကို ပေါင်းဖော်ယှဉ်နွှဲ မှီဝဲသောသူသည်ကား ယောကျ်ားတကာတို့တွင် အယုတ်မာဆုံးတည်း"ဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ–

မာယာ စေသာ မရီစိဝ၊ သောကော ရောဂေါ စုပဒ္ဒဝေါ။
ခရာ စ ဗန္ဓနာ စေသာ၊ သော နရေသု နရာဓမော–

ဟူသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား–စေသာ၊ ဤမိန်းမသည်ကား။ မာယာစ၊ သူ့မျက်စိအား လှည့်ဖြားတတ်သော မျက်လှည့်သည်နှင့်လည်း တူ၏။ မရီစိဝ၊ သားတကာကို အာသာငတ်ငတ် ရေဟု မှတ်၍ စွဲကပ်လိုက်လံ နှိပ်နှံရိုနှမ်းပင်ပန်းစေတတ်သော တံလှပ်နှင့်လည်း တူ၏။ သောကော စ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ရခြင်း၏အကြောင်းလည်း ဖြစ်၏။ ရောဂေါ စ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာအနာဟူသမျှကို ရခြင်း၏အကြောင်းလည်း ဖြစ်၏။ ဥပဒ္ဒဝေါစ၊ မင်း၊ ခိုးသူ စသော ဘေးရန်တို့ နှိပ်နှံခြင်း၏အကြောင်းလည်း ဖြစ်၏။ ခရာ စ၊ ကြမ်းတမ်းခက်ထန် စောင်မာန်ငြိုးထား ပျက်ပြားအောင်လည်း ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ စေသာ၊ ဤမိန်းမည်သည်ကား။ ဗန္ဓနာ စ၊ ကွန်အုပ်သည့်ငှက်မြို့ချက်ဝင်ငါး ပိုက်မိသားကဲ့သို့ မထွက်သွားနိုင်အောင်လည်း ချည်နှောင်ဖွဲ့ယှက်တတ်၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ နပဋိသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ ယော နရော၊ အကြင်သူသည်။ ပဋိသေဝေယျ၊ ပေါင်းဖော် ယှဉ်နွှဲ မှီဝဲငြားအံ့။ သော နရော၊ ထိုသူသည်။ နရေသု၊ ယောကျ်ားတကာတို့တွင်။ နရာဓမော၊ ယောကျ်ားယုတ်တည်း။

ဟေဘိဘိက္ခုရဟန်းဖြစ်ကြပုံ

ဤသို့ ကာမာဒီနဝကို ပြတော်မူ၍ သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားတော်မူလျှင် မင်းသားတို့သည် အချို့ကား သောတာပန်, အချို့ကား သကဒါဂါမ်, အချို့ကား အနာဂါမ်တည်၍ 'ဟေဘိဘိက္ခု'ရဟန်းချည်း ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုမင်းသား သုံးကျိပ်တို့ကား တုဏ္ဍိလဇာတ်၌ သေသောက်ကြူးသုံးကျိပ်တို့ ဖြစ်ခဲ့ကြဖူး၍ ဘုရားလောင်း အဆုံးအမ၌ တည်သဖြင့် ပဉ္စင်္ဂီ, အင်္ဒင်္ဂီ, ဒသသီတို့ကို ဆောက်တည်ခဲ့ကြ၏။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ကို ရကြလေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဥရုဝေလကဿပ စသော ရသေ့ညီနောင်တို့ ရဟန်းပြုခြင်း

ရှင်တစ်ထောင်တို့အကျင့်

ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂိရဟန်းသုံးကျိပ်တို့ကို ထိုတောအုပ်၌ပင် ထားခဲ့၍ ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည် ထိုအရပ်မှ ဒေသစာရီ ကြွချီလေသော် ဥရုဝေလတောသို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထိုတောအုပ်၌ ဥရုဝေလကဿပ, နဒီကဿပ, ဂယာကဿပ ဟူသော ရသေ့ညီနောင်သုံးဦးတို့ အကြီးအမှူးပြု၍ မြစ်ကွေ့တစ်ခု တွန်ခုစီကို မှီလျက် ရသေ့တစ်ထောင်တို့ နေကြကုန်၏။ ဥရုဝေလကဿပ၌ တပည့်ရသေ့ ငါးရာ, နဒီကဿပ၌ ဘပည့်ရသေ့ သုံးရာ, ဂယာကဿပ၌ တပည့်ရသေ့ နှစ်ရာ အသီးသီး ရှိကြကုန်၏။ ထိုသူတို့၏ အယူဝါဒကား ကိလေသာ ခြောက်ခန်းမှ ရဟန္တာဖြစ်မည်၊ ကိလေသာ ခန်းအောင်ကိုလည်း ပင်ပန်းစွာ ကစားပျော်ပါးမှ တစ်ပါးသောအာရုံသို့ စိတ်မထွက်ရှိမည်ဟု နှလုံးပြု၍ နံနက် နေမထွက်မီ ရေ၌ ဆင်း၍ မြူးထူးသည်၊ ဆွမ်းစားချိန်တန်မှ တက်၍ ဆွမ်းစားပြီးသော် ကျေးသား, ဇယ်ပုံ၊ တံကျစ်ခုံစသော ကစားခြင်းတို့ဖြင့် ကစား၍ ကိုယ်ကိုမီးကင်လျက် ပူပင်လှမှ ကိလေသာကို ရေမှာမျှောအံ့ဟု ရေသို့သက်ပြန်၍ အိပ်ချိန်တန်မှ တက်သတည်း။ ဤသို့သော အကျင့်ကိုဆောက်တည်၍ ကြာမြင့်ရှည်စွာ နေကြကုန်၏။

ဧည့်သည် မြတ်စွာဘုရား

ဘုရားသခင်လည်း ဥရုဝေလကဿပရသေ့၏သခ်ိမ်းသို့ ကပ်၍ "ကဿပ... သင်သည် ဝန်မလေးမူ ကျောင်း၏အနီး မီးတင်းကုပ်၌ တည်းပါရစေ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "ရဟန်းကြီး... ငါကား ဝန်မလေး၊ ဤမီးတင်းကုပ်၌ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန် စောင်မာန် တန်ခိုးကြီးသော နဂါးမင်းသည် နေ၏၊ ထိုနဂါးသည် သင့်ကို ညှဉ်းဆဲလတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် မတည်းလင့်"ဟု ဆို၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ကဿပ... ငါ့ကို နဂါး မညှဉ်းဆဲနိုင်ရာ၊ သင်ကသာ ခွင့်ပေးလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကဿပရသေ့ကလည်း "နဂါးကို မကြောက်လျှင် နေလော့"ဟု အခွင့်ပြု၍ မီးတင်းကုပ်သို့ဝင်လျက် မြက်အခင်းထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေကာ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှုပြု၍နေတော်မူ၏။

နဂါးကို ဆုံးမပုံ

ထိုသို့ နေတော်မူသောဘုရားကို နဂါး မြင်လျှင် အလျှံရဲရဲတောက်ဆဲသော မီးကဲ့သို့ ကြီးစွာသော အမျက်ရန်ငြိုးဖြင့် အခိုးအလျှံကို လွှတ်၏။ ထိုနဂါးမင်း၏

http://www.dhammadownload.com

မာန်ကို ချိုးလှန်တော်မူခြင်းငှာ မြတ်စွာဘုရားလည်း တေဇောကသိုဏ်းကို ဝင်စား၍ နဂါးမင်း၏အခိုးအလျဲထက် လွန်ကဲသော အခိုးအလျဲကို လွတ်တော်မူ၏။ နဂါး, ဘုရား ထိုနှစ်ပါးတို့၏အခိုးအရှိန်သည် ထိန်ထိန်ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မီးပုံကြီးကဲ့သို့ ရှိ၏။ ရသေ့တို့လည်း မီးတင်းကုပ်ကို အဝေးက ဝန်းရံ၍ "အချင်းတို့... ရဟန်းကြီးသည် အလွန်အဆင်းလှလေစွ၊ နဂါးမင်းသည် ညှဉ်းဆဲပေါက်သတ်၍ ယနေ့ သေရှာလေတော့မည်"ဟု ဆိုတကြလေကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး ထိုနဂါးကို နှိမ်နင်းတော်မူ၍ နံနက်မိုးသောက် ရောက်လတ်သောအခါ နဂါးကို သပိတ်တော်၌ ထည့်ပြီးလျှင် "ငါ့ရှင် ဥရုဝေလ... ဤကား သင်တို့နဂါးမင်းပင်တည်း"ဟု ပြတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဥရုဝေလကဿပသည် ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ "ဂေါတမရဟန်းကား အဟုတ်အဟတ် တန်ခိုးကြီးပေ၏၊ ကြမ်းတမ်းခက်ထန် စောင်မာန် တန်ခိုးကြီးသော နဂါးမင်းကိုလျက် နှိမ်နင်းနိုင်ပေ၏၊ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု အကြံဖြစ်၏။

နတ်ဗြဟ္မာတို့ ခစားလာခြင်း

ဥရုဝေလကဿပသည်လည်း ဤသို့သော ဘုရား၏တန်ခိုးတော်ကို မြင်၍ ချစ်ခင်ကြည်ညိုရကား "ရဟန်းကြီး... ဤအရပ်၌ပင် အစဉ်နေပါလော့၊ ငါတို့အမြဲ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါအံ့"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဝန်ခံတော်မူ၍ ဥရုဝေလကဿပ သခ်ၤမ်း၏အနီး တောအုပ်ကြီးတစ်ခုတွင် နေထိုင်တော်မူ၏။ ညဉ့်ဦးယံသို့ ရောက်သောအခါ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည် ထက်ဝန်းကျင်မှ တောက်ပသော ကိုယ်ရောင်ကို ဖြစ်စေလျက် လေးမျက်နှာသော အရပ်တို့မှ ခစားဖူးမြော်လာကုန်၏။ နံနက် မိုးသောက် ရောက်လာသော ကာလ ဥရုဝေလလည်း ဘုရားအထံတော်သို့ ကပ်၍ "ရဟန်းကြီး... ဆွမ်းစားချိန်တန်ပြီ၊ ဘွမ်းပြင်၍လည်း ပြီးပြီ၊ ကြွတော်မူပါလော့"ဟု ပင့်၍ လာခဲ့ကြသော်လမ်းတွင် ဤသို့ မေး၏ "ရဟန်းကြီး... သင်၏ထံ၌ ညဉ့်ဦးယံက မီးပုံကြီးကဲ့သို့ တောက်ပသော ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် အရပ်လေးမျက်နှာမှ နေလာကြသော သူတို့ကား အဘယ်သူတို့နည်း"ဟု မေး၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ကဿပ... ထိုလေးယောက်သော သူတို့ကား စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့တည်း၊ ငါ့တရားကို ကြားနာခြင်းငှာလည်းကောင်း, ငါ့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှာလည်းကောင်း ဆည်းကပ်လာကုန်သတည်း"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "ရဟန်းကြီးကား တန်ခိုးကြီးပေ၏၊ စတု

http://www.dhammadownload.com

မဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ပင် ဝပ်စင်းလာရပေသည်၊ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း ထို အကြံကို သိလျက် သည်းခံတော်မူ၍ ဥရုဝေလ၏ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီး လျှင် ထိုတောအုပ်၌ပင် နေတော်မူ၏။

နောက်တစ်နေ့၌ ညဉ့်အခါ နတ်ရွာနှစ်ထပ်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် ဝပ်စင်း ခစားလာပြန်၏။ ဥရုဝေလလည်း နံနက်မိုးသောက် ထသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းစားပင့်ခဲ့ပြီးလျှင် ခရီးအကြာဒ္ဒ ရှေးနည်း မေးပြန်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ကဿပ... ယမန်နေ့ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအခါက ရောက်လာသောသူကား သိကြားမင်းတည်း၊ ငါ့တရားကို နာအံ့သောငှာ လည်းကောင်း, ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း ဆည်းကပ်လာသတည်း" ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ဥရုဝေလကလည်း "ရဟန်းကြီးကား သိကြားမင်းပင် ခစား လာရပေသည်၊ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးပေ၏။ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။

နောက်တစ်နေ့၌ ညဉ့်အခါ ဗြဟ္မာမင်း ခစားလာသည်ကိုလည်း ရှေးနည်း မေး၍ အကြောင်းကို မိန့်တော်မူလျှင် ဤနည်းပင် အကြံဖြစ်ပြန်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် နေတော်မူ၍ ပြာသိုလပြည့်သို့ ရောက်သောအခါ များစွာသော အင်္ဂတိုင်း, မဂဓတိုင်းသူတို့သည် ကြီးစွာ ပွဲလမ်းသဘင် ခင်းကျင်း၍ ဥရုဝေလရသေ့တို့အား ပူဇော်လှူဒါန်းမြဲဖြစ်သော အဖိတ်နေ့ကပင် ဆွမ်း ဘောဇဉ်တို့ကို စီရင်နှိုးဆော်လျက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ကဿပရသေ့သည် ဤသို့ အကြံဖြစ်၏ "နက်ဖြန် ငါတို့အထံသို့ ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာရဖြင့် ဒါယကာတို့ ရောက်ကြလတ္တံ့၊ ရဟန်းကြီးသည် အလွန်လည်း အဆင်းလှသည်၊ တန်ခိုးလည်း ကြီးသည်၊ လူအပေါင်းတို့အလယ်၌ ကြီးကျယ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြခဲ့လျှင် မြင်သမျှသောသူတို့သည် အလွန်ကြည်ညိုကြလိမ့်မည်၊ ငါတို့အား သဒ္ဓါတရား ပြတ်၍ ပူဇော်သက္ကာ နည်းလိမ့်မည်၊ နက်ဖြန် ငါတို့အထံသို့ ရဟန်းကြီး မလာပါမူကား ကောင်းရာ၏"ဟု အကြံဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရား သီဟိုဠ် ကျွဲပုံ

ဘုရားသခင်လည်း ထိုရသေ့တို့၏အကြံကို သိတော်မူ၍ ၁၀၃-ခုနှစ် ပြာသိုလပြည့်နေ့ နံနက် မြောက်ကျွန်းသို့ ဆွမ်းခံကြွလတ်၍ အနောတတ်အိုင်၏ အနီး၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခဲ့ပြီးသော် နောင်သောအခါ သာသနာတော်၏ထွန်းပရာ

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်မည်ကို မြင်တော်မူ၍ လက်ံာဒီပ မည်သော သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကိုယ်တော်တည်း ကြွတော်မူ၍ နတ် ဘီလူးတို့ကို နှိမ်နင်းလျက် သုမန နတ်မင်းအား ဆံတော် တစ်လက်ဆုပ်မျှ ပေးအပ်ခဲ့၍ အရဏ်မတက်မီ ပြန်ကြွသဖြင့် ဥရုဝေလတော အရပ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့ ဥရုဝေလရသေ့ ဆွမ်းစား ပင့်လာသောအခါ ပျူငှာစကားဖြင့် ဤသို့ ဆိုကြ၏ "ရဟန်းကြီး... ယမန်နေ့က သင် အဘယ့်ကြောင့် မလာသနည်း၊ ငါတို့ အလွန်တောင့်တ မျှော်ခေါ်ပါသည်၊ ဆွမ်းဘောဇဉ် များစွာ ထားပါသည်၊ သင် မလာနေဘိ၏"ဟု ဆိုလျှင် ဘုရား သခင်ကလည်း "ကဿပ... သင်သည် ဤသို့ အကြံဖြစ်သည် မဟုတ်လော၊ သင်၏စိတ်အကြံကို ဧကန် ငါ သိတော်မူ၍ ဥတ္တရကုရုမည်သော မြောက်ကျွန်း၌ ဆွမ်းခံတော်မူပြီးလျှင် စန္ဒကူးမြို့ငှက်တွင် ဝင်၍ နေ့သန့်တော်မူသည်"ဟု စိတ်အကြံ ရှိတိုင်းကို ဖော်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမူ ကဿပရသေ့လည်း ရဟန်းကြီးသည် အလွန်တန်ခိုးကြီး၏၊ ပညာလည်း ရှိ၏၊ ငါ ကြံတိုင်းကိုပင် သိပေသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွ၊ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ကဿပရသေ့၏ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ ထိုအရပ်၌ပင် နေတော်မူ၏။

ပဲသုကူ ကောက်တော်မူပုံ

တစ်နေ့သောအခါ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာ သေနနိဂုံးရွာမှ သူဌေး ကျွန်မ ပုဏ္ဏာ၏အသေကောင်ကို ထုပ်၍ပစ်သော ပိုက်ဆံလျှော် ပုဆိုးကို တွေ့၍ အရိယဝံသတရားကို ရှေးရှုလျက် တစ်တုံ့ (တစ်ပြည်)မျှလောက်သော ပိုးလောက်ကို ပယ်၍ ပဲသုကူ ကောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ကောင်းချီး ပေးသဖြင့် ဖယဉ်စက်ကဲ့သို့ သွက်သွက်ခါမျှ တုန်လှုပ်၏။ ယင်းသို့ ပဲသုကူ ကောက်ယူတော်မူပြီးသော် "ဤသင်္ကန်းကို အဘယ်အရပ်၌ ဖွပ်လျှော်ရအံ့နည်း"ဟု အကြံတော်ဖြစ်လျှင် သိကြားမင်းလာ၍ လေးထောင့်ကန် တူးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... ဤရေကန်၌ ဖွပ်လျှော်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ဖွပ်သောအခါလည်း မဟာပထဝီမြေကြီးသည် သည်းစွာတုန်လှုပ်၏။ ဖွပ်လျှော်ပြီးလျှင် "ဤသင်္ကန်းကို အဘယ်အရပ်၌ လှန်းရပါအံ့နည်း"ဟု အကြံတော်ဖြစ်ပြန်၍ သိကြားမင်း သိလေလျှင် ကျောက်ဖျာကြီးကို အနီး၌ ထားလာ၍ "ဤကျောက်ဖျာပေါ်၌ လှန်းတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ လှန်းတော်မူပြီးသော် "ဤသင်္ကန်းကို အဘယ်မှာ ဆွဲရအံ့နည်း"ဟု အကြံတော်ဖြစ်ပြန်၍ ရေခဲတက်ပင်စောင့်နတ် သိလေလျှင် ရေခဲတက်ကိုင်းကို

http://www.dhammadownload.com

ညွှတ်စေ၍ "အရှင်ဘုရား... ဤတန်းခ် ဆွဲတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ထို့နောက် "အဘယ်မှာ ဖြန့်ရအံ့နည်း၊ အဘယ်သို့ ဆိုးရည်ကျိုရအံ့တုံ့နည်း"ဟု အကြိတော် ဖြစ်လျှင် ကြိတော်မူတိုင်း ပြည့်စုံရအောင် သိကြားမင်း ဖန်ဆင်း၍ ပေး၏။ ထို ညဉ့် ကုန်မြောက်၍ မိုးသောက်သောကာလ ကဿပရသေ့လည်း မြတ်စွာဘုရားထံ သွား၍ ဆွမ်းစားပင့်လေသော် ရေကန်, ကျောက်ဖျာ, ရေခဲတက်ပင် စသည်တို့ကို မြင်၍ "ရှင်ကြီး ဂေါတမ... ရှေးကာလ၌ ဤအရပ်တွင် ရေကန်, ကျောက်ဖျာ မရှိစဖူး၊ ဤရေခဲတက်ပင်လည်း မညွှတ်စဖူး၊ ယခုအခါ ဘယ်သူ ပြုပြင်လာသနည်း"ဟု မေး၏။

ဘုရားသခင်လည်း ပဲသုကူသက်နိုးကို ကောက်ယူသည်မှစ၍ အလုံးစုံ ဖြစ်လာသော အခြင်းအရာများကို မိန့်ကြားတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော် ဥရုဝေလကဿပလည်း "ရဟန်းကြီးကား တန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးပေသည်၊ သိကြားမင်းသော်မှ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သာမဏေကဲ့သို့ အမှုကြီးငယ်ကို ရွက်ဆောင်လာရပေသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု ကြံ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုကဿပရသေ့တို့၏ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ နေမြဲသော တောအုပ်၌ပင် နေတော်မူ၏။

ဇမ္ဗုသပြေသီး စသည်

နောက်တစ်နေ့နံနက် ဆွမ်းစားပင့်လာသော် "ကဿပ... သွားနှင့်လော့၊ ငါ လာခဲ့အံ့"ဟု ဆို၍ ရသေ့ကို လွှတ်လိုက်ပြီးမှ ဇမ္ဗုသပြေသီးကို ယူဆောင်ခဲ့၍ ရှေးဦးစွာ ကြွလာသဖြင့် မီးတင်းကုပ်၌ နေတော်မူလင့်၏။ ကဿပရသေ့ မြင်လေသော် "ရှင်ကြီးဂေါတမ... ငါ့ရှင်သည် ငါတို့နောက်မှ လာလျက် အဘယ့်ကြောင့် ရှေးဦးစွာ ရောက်သနည်း၊ ဘယ်ခရီးဖြင့် လာသနည်း"ဟု မေး၏။ "ကဿပ... ငါသည် ဇမ္ဗုဒီပ်ကျွန်းဦး၌ ပေါက်ရောက်သော ဇမ္ဗု သပြေပင်အောက်ဝယ် သပြေသီးကို ကောက်ခဲ့၍ လာသဖြင့် ရှေးဦးစွာ မီးတင်းကုပ်သို့ ရောက်သတည်း၊ ကဿပ... သင်တို့ သပြေသီးကို မသုံးဆောင်ဖူးမှု ယူ၍ သုံးဆောင်လော့၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သောအနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ကဿပရသေ့လည်း "ဤသပြေသီးသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် မထိုက်ပေ၊ ရှင်ရဟန်းကြီးသည်သာ သုံးဆောင်လော့"ဟု လျှောက်၏။ "ဤရှင်ကြီးဂေါတမကား စင်စစ် တန်ခိုးကြီးလှပေသည်၊ ငါတို့ကို ရှေးဦးစွာ လွှတ်လိုက်ပြီးမှ သပြေသီးကိုလည်း ဆောင်ခဲ့သေး၏၊ ငါတို့ အလျင်လည်း ရောက်သေး၏၊ မကြံ

http://www.dhammadownload.com

ကောင်းဖွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်၊ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ကဿပရသေ့တို့၏ဆွမ်းကို ဘဉ်းပေးတော်မူ၍ ထိုတောအုပ်၌ နေတော်မူ၏။

နောက်တစ်နေ့ ဆွမ်းစားပင့်လာသောကာလ "ကဿပ... သွားနှင့်လော့" ဟု လွှတ်လိုက်ပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်သည် ကျွန်းဦး ဇမ္ဗုသပြေပင်၏အနီးသရက်ဖြူသီးကို ဆောင်၍ ရှေးနည်းအတူ နေတော်မူလင့်သည်။ တစ်နေ့သ၌လည်း ထိုသပြေပင်၏အနီး သျှိသျှားသီးကို ဆောင်၍ နေတော်မူလင့်သည်။ တစ်နေ့လည်း ထိုသပြေပင်၏အနီး ကြဇုသီးကို ဆောင်၍ နေတော်မူလင့်သည်။ တစ်နေ့လည်း တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်ကို ဆောင်ယူ၍ နေတော်မူလင့်သည်။ ဤသို့ အံ့ဖွယ်သရဲသော ပြာဋိဟာကို ပြ၍ မြင်သမျှကိုပင် "ရှင်ကြီးဂေါတမကား တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးပေ၏။ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု အကြံဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုရသေ့တို့၏အကြံကို ရွှေဥဏှတော်ဖြင့် သိလျက် သိဝှက်သည်းခံတော်မူကာ ထိုသူတို့၏ဆွမ်းကို ဘဉ်းပေး၍ နေမြဲ နေတော်မူ၏။

တန်ခိုးအမျိုးမျိုး ပြတော်မူပုံ

တစ်နေ့သောအခါ ထိုရသေ့တို့ မီးကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ ထင်းခွဲပါသော်လည်း ထင်းတို့ကို ကွဲစေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ ထိုအခါ ဥရုဝေလကဿပက "ရှင်ကြီးဂေါတမသည် တန်ခိုးလည်း ကြီးလှ၏၊ ငါ့ကိုလည်း ကြင်နာ၏၊ ဤထင်း ငါးရာကို ခွဲစေသော် ကောင်း၏"ဟု ကြံ၍ ဘုရားထံသို့ သွား၍ လျှောက်ကြားလေသော် "ကွဲစေသတည်း"ဟု ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူလျှင် ထင်းငါးရာလုံး တစ်ကြိမ်တည်းဖြင့်သာ ကွဲကုန်၏။ ထိုထင်းကို မီးညှိပါသော်လည်း တောက်စေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ပြန်လျှင် ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ကြား၍ ဘုရားသခင်က "မီးညှိစေ"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် တစ်ပြိုင်နက်ပင် တောက်ကုန်၏။ တောက်ပြီးသော မီးကို ငြိမ်းစေသောငှာ မတတ်နိုင်ပြန်လျှင် ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ကြား၍ ဘုရားသခင်က "မီးငြိမ်းစေ"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် တစ်ပြိုင်နက်ပင် ငြိမ်း၏။ ရေ ကစားရာမှ ချမ်း၍ တက်လာလျှင် မီးလုံစိမ့်သောငှာ မီးမယ်ဖျူး ငါးရာတို့ကိုလည်း ဖန်ဆင်း၍ ပေးတော်မူ၏။ ဤသို့သော ပြာဋိဟာကို မြင်လျှင် "ရှင်ကြီးဂေါတမကား ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိပေသည်၊ ထင်းငါးရာလည်း တစ်ပြိုင်တည်း ကွဲစေနိုင်သည်၊ မီးကိုလည်း တောက်စေနိုင်သည်၊

http://www.dhammadownload.com

တောက်ပြီးသော မီးကိုလည်း ငြိမ်းစေနိုင်သည်၊ မီးမယ်ဖျူး ငါးရာကိုလည်း တစ်ပြိုင်နက် ဖန်ဆင်း၍ ပေးနိုင်ပေသည်၊ အံ့ဖွယ်သရဲ့ မဖြစ်ဖူးမြဲသော သူပါပေတည်း၊ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး"ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။

ဆောင်းလအခါ သည်းထန်စွာရွာသော မိုးကြီးရွာလတ်၍ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်မှ ရေအလျဉ်တို့သည် သွင်သွင်ဒီးဒီး စီးလတ်ကုန်၍ အလုံးစုံသော နေရာမြေတို့ကို ရေလွှမ်း၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုရေပြင်အလယ်၌ စံပယ်တော်မူရာ အရပ်ကို ရေမလွှမ်းစေဘဲ သဲဖုတ်တထောင်းထောင်း လွှင့်စေလျက် ထိုမြေပြင်တွင် စင်္ကြံကြွတော်မူ၏။ ဥရဝေလ ကဿပတို့သည် 'ရှင်ကြီးဂေါတမသည် ရေ၌မျောလာပါလေပြီ၊ ရေမွန်း၍ သေရာတော့မည်၊ မသေပါစေလင့်'ဟု တပည့်တို့ကို လျင်စွာခေါ်၍ လှေလှော်ကာဖြင့် ဘုရားရှိရာ သွားလေသော် ရေအလျဉ်၏ ထက်ဝန်းကျင်၌ ဖုတ်ညက်တထောင်းထောင်း လွှင့်သောမြေ၌ စင်္ကြံကြွ၍ နေတော်မူသည်ကို မြင်လျှင် 'ရှင်ကြီးဂေါတမ.....ရေ၌မျောလာသည် ထင်၍ သင့်ကို ယူဆောင်ရအောင် ငါတို့လာသည်။ သင့်မှာ ရေမထိဘဲ နေသည်တကား' ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း မြေအပြင်မှသည် ရသေ့တို့၏ လှေထက်သို့ ပျံတက်တော်မူပြန်၏။ ထိုအခါ ကဿပရသေ့က 'ရဟန်းကြီးသည် စင်စစ်တန်ခိုးကြီးသည် မှန်ပေ၏။ အဝိညာဏက ဖြစ်သောရေမှ မညှဉ်းဆဲနိုင်ဘဲ သဲသောင်ပေါ်၍ ခံရပေသည်။ အံ့ဖွယ်သရဲ့ ရှိလှပေ၏။ သို့သော် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေး' ဟု အကြံဖြစ်ပြန်၏။

ဥရဝေလကဿပဖျက်ခန်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက 'ဤရသေ့ကား ဤမျှလောက်သော တန်ခိုးတော်ကို မြင်၍မျှလည်း မာနကိုမလျှော့ဘိ၊ မိမိကိုယ်ကို ရဟန္တာပင် မှတ်ထင်လျက် ရှိချေသည်။ ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂကို ယခု ဖြစ်စေတော့အံ့' ဟု ကြံ၍ 'ချစ်သား ကဿပ...သင်၏မာနကား ထောင်လွှားမြင့်စွင့်လေစွ။ နေ့,လတို့၏ အရောင်သည် ငါ့ကိုယ်ရောင်ကဲ့သို့ မလင်းဟု နေမင်းကို ဂုဏ်ပြိုင်သော ပိုးစုန်းကြူးမိုက်ကဲ့သို့ မိမိသန္တာန်၌ရှိသော ဉာဏ်အာနုဘော်ကိုလည်း မချင့်။ ကိုယ်၏အကျင့်ကိုယ်လည်း မတွက်။ မင်္ဂလာ,ဖိုလ်၏ အကြောင်းကိုလည်း မမြင်။ သို့စင်မျှ ဖြစ်ပါလျက် ငါကဲ့သို့ ရဟန္တာကား မဟုတ်သေးဟူ၍ ယုတ်မာသောအကြံဖြင့်သာလျှင် သင် နေဘို၏ တကား' ဟု မိန့်တော်မူသော် ကဿပရသေ့လည်း သတိသံဝေဂကို ရ၍ ဘုရားခြေရင်း၌ ဦးခေါင်းဖြင့်ဝပ်၍ 'အရှင်ဘုရား..... အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား အထံ

http://www.dhammadownload.com

တော်၌ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏'ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း 'ကဿပ ...သင်သည် ရသေ့အများကို သင်ကြားပြသ ဆုံးမတတ်သော ဂဏပါမောက္ခ ဖြစ်ပေသည်။ ငါ့အထံ၌ ရဟန်းပြုလိုလျှင် သင်၏ တပည့်များကို ပန်ကြားဦးလော့'ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုကဿပရသေ့လည်း တပည့်တို့၏ အထံသို့ကပ်၍ စည်းဝေးပြီးလျှင် 'အချင်းတို့.....ငါသည် ရဟန်းဂေါတမ၏ အထံ၌ အဆုံးအမကိုခံ၍ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လိုပြီ။ ငါတို့ စာရိတ္တသည် မင်္ဂ,ဖိုလ် ရကြောင်း မဟုတ်ချေ။ သင်တို့ စဉ်းစားကြလော့' ဟု ဆို၏။ တပည့်တို့ကလည်း 'အကျွန်ုပ်တို့လည်း ရဟန်းကြီးအထံ၌ အဆုံးအမကိုခံ၍ ရဟန်းပြုလိုသည်ကား ကြာမြင့်ပြီ။ ဆရာသည် အကယ်၍ ရဟန်းကြီးအထံ၌ အဆုံးအမခံသည်ဖြစ်အံ့။ အကျွန်ုပ်တို့လည်း အဆုံးအမကို ခံပါအံ့'ဟု လျှောက်ကြ၍ တညီတညွတ်တည်း ဘုရားသခင်ထံ၌ ရဟန်းပြုရန် တောင်းပန်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း မှားယွင်းသောအကျင့်ကို ထင်စွာပြခြင်းငှာ -

နံ နဂ္ဂစရိယာ နံ ဧဇာ နံ ပကံ်၊ နာနသကာ ထဏ္ဍိလသာယိကာ စ။
ရဇောဇလ္လ မုဏ္ဍကဋိကပွဓာနံ၊ သောဓေန္တိ မစ္စံ အဝိတိဏ္ဏကံခံ -

အစရှိသော တရားဖြင့် ဟောကြားဆုံးမတော်မူသည်။

အဝိတိဏ္ဏကံခံ၊ ရှစ်ပါးသောအရာ၌ သင်္ကာမကင်း ယုံမှားခြင်းကို မလွန်နိုင်သော။ မစ္စံ၊ သတ္တဝါကို။ နဂ္ဂစရိယာ၊ အဝတ်မဆီး ကိုယ်လုံးတီးနေ၍ ကျင့်သော အကျင့်ဖြင့်လည်း။ နံ သောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်။ ဧဇာ ဧဇာယ၊ အိမ်ရာစွန့်ပစ် ဆံကျစ်ထုံး၍ တောင်၌မွေ့လျော်သော ရသေ့အကျင့်ဖြင့်လည်း။ နံ သောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်။ ပကံ်ပကေံန၊ လူတို့ဓမ္မ ကိစ္စပယ်ရှား သွားကိုမျှစင် မသုတ်သင်ဘဲ ညွန်တင်အောင် ကျင့်သဖြင့်လည်း။ နံသောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်။ နာနာသကာ နံ အနာသကေန၊ ထမင်းမစား ဖြတ်ထားသော အကျင့်ဖြင့်လည်း။ နံ သော ဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်။ ထဏ္ဍိသာယိကာ စ၊ ယဇ်ခုံထက်၌ အိပ်စက်၍ ကျင့်သော အကျင့်ဖြင့်လည်း။ နံသောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူဖြင့်ပြွမ်းလျက် ညစ်ညမ်းသော ကိုယ်ရှိသော အကျင့်ဖြင့်လည်း။ နံ သောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်။ ဥက္ကုဋိကပွဓာနံ၊ တုံးလုံး မစက်ရပ်လျက်မတည် သွားသည်မရှိ ပကတိ ဆောင့်ကြောင့်နေသော အကျင့်ဖြင့်လည်း။ နံ သောဓေန္တိ၊ မစင်ကြယ်စေနိုင်ကုန်။ တု၊ စင်စစ်သော်ကား။

http://www.dhammadownload.com

သတ္ထဲ၊ ဝိစိကိစ္ဆာဟူသော ခြောင့်ကို။ ဟန္တွာ၊ နုတ်ပယ် ပိုင်းဖြတ်၍။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ဆယ်ပါး တရားတို့၌။ ဝါ–ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့၌။ ဝါယမန္တော၀၊ လုံ့လပြုသော သူသည်သာလျှင်။ အမတသ၊ အမြိုက်ခေါ်ဆို မင်္ဂဖိုလ်တရား၏။ ဘာဂေါ၊ အဖို့ပေတည်း။

ဤသို့အစရှိသော တရားကို ဟောကြားဆုံးမတော်မူ၍ 'ဧဟိ ဘိက္ခု' ခေါ်တော်မူလျှင် ရဟန်းချည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ယင်းသို့ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရကြပြီးသော် မီးမွေးယောက်မ၊ သစ်သားသုံးခွ၊ ခြင်းတောင်း၊ တဲ့ချူ၊ တံကျစ်၊ ပြာစစ်၊ ထမ်းပိုး အစရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဂင်္ဂါမြစ်၌ မျှောလိုက်ကြလေ၏။

နဒီကဿပနှင့် ဂယာကဿပတို့လည်း ရဟန်းပြု

အောက်မြစ်ကွေ့၌ နေသော နဒီကဿပလည်း ရေ၌မျောလာသော ရသေ့ပရိက္ခရာတို့ကို မြင်လေသော် ငါ့နောင်တော်၌ ရောက်ဆိုက်သော ဘေးအန္တရာယ် ရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟုကြံ၍ တမန်စေလွှတ်သဖြင့် နောင်တော်များသည် ဘုရားရှင်ထံ အဆုံးအမခံ၍ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းကို ကြားသော် ညီတော်အငယ် ဂယာကဿပအား အကြောင်းကိုကြား၍ ခေါ်ပြီးလျှင် မိမိတို့၏ ပရိသတ်ဖြစ်သော ရသေ့ ငါးရာတို့နှင့်တကွ လာ၍ မြတ်စွာဘုရားထံ ခွင့်ပန်၍ ရဟန်းပြုကြလေ၏။

ဥရုဝေလ ကဿပ စသော ရသေ့တို့ကို ဆုံးမရာ၌ ပြာဋိဟာပေါင်းကား တစ် ထောင့်ငါးရာခြောက်ပါး ရှိသတည်း။

အာဒိတ္တ ပရိယာယသုတ်ကို ဟောကြား

ဤရသေ့တစ်ထောင်ကို မြူမှောင်ပယ်သန်း၍ ရဟန်းဖြစ်စေတော်မူပြီးလျှင် ထိုရဟန်းတစ်ထောင်နှင့်တကွ ဥရုဝေလတောမှ ထွက်ကြွတော်မူ၍ ဂယာသီသသို့ ရောက်တော်မူလျှင် ရွာ၏အနီး ကြီးစွာသော ကျောက်ဖျာထက်၌ စည်းဝေး၍ အာဒိတ္တပရိယာယသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ ရဟန်းတစ်ထောင်တို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသူတို့လည်း 'ဧဟိ ဘိက္ခု' ရဟန္တာတို့ချည်းတည်း။

မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်း

ဂယာသီသ၌ မွေ့လျော်သမျှ နေတော်မူ၍ 'ဘုရားဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်ပြည်သို့ ရှေးဦးပထမ ကြွတော်မူပါ'ဟု ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ကြားလျှောက်သော စကား

http://www.dhammadownload.com

ကို နှလုံးထားတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရှေးရှုကြွတော်မူလေ၏။ မြို့၏အနီး ကြီးစွာသော ထန်းတောဥယျာဉ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ဥယျာဉ်၏အလယ် ကျယ်သောအရိပ်ရှိသော သစ်ပင်ရင်းခံ့ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးကြားလေလျှင် တစ်သိန်းနှစ်သောင်း မျှလောက်သော မှူးမတ်၊ သူဌေး၊ ပုဏ္ဏားတို့ ခြံရံလျက် အထံတော်သို့ ကပ်လာ၏။ ထို တစ်သိန်းနှစ်သောင်းသော မှူးမတ်၊ သူဌေး၊ ပုဏ္ဏားတို့တွင် အချို့ကား မြတ်စွာဘုရားကို ရိုသေစွာရှိခိုးလျက်၊ အချို့ကား မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တစ်သက်လျာလုံး ယူကျုံးမှတ်ပိုက် အောက်မေ့ထိုက်သော စကားကို ပြောကြားကုန်လျက်၊ အချို့ကား အမျိုးအမည်ကို လျှောက်ကြား၍ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်ကုန်လျက် သင့်တင့်ရာ၌ နေကြကုန်၏။

လူထု၏ သံသယကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း

ထိုအခါ ရောက်လာသမျှသော လူအပေါင်းတို့သည် ဤသို့ အကြံ ဖြစ်ကြ၏။ 'ငါတို့ဆရာ ကဿပသည် ဂေါတမ ရဟန်းကြီးထံ နည်းခံ၍ ကျင့်ရလေသလော၊ ထိုသို့မဟုတ် ရဟန်းကြီး ဂေါတမသည်ပင်လျှင် ကဿပရသေ့တို့ထံ၌ နည်းခံ၍ ကျင့်ရလေသလော' ဟု တွေးတောကြံစည်ခြင်း ရှိကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုသူတို့၏အကြံကို သိတော်မူ၍ ဥရုဝေလ ကဿပကို ခေါ်တော်မူလျက်–

ကိမေဝ ဒိသွာ ဥရုဝေလဝါသိ၊
ပဟာသိ အဂ္ဂိ ကိသကောဝဒါနော

စသော ဂါထာဖြင့် မေးတော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား– 'ဥရုဝေလ ဌာနဗျော်မွေ့ တရားလေ့သည့် ရသေ့ ကဿပ... သင်သည် အကျင့်ဖြင့် ကြိုလိုသောကိုယ်ရှိသော ရသေ့ဂါးရာတို့၏ ဆရာဖြစ်လျက် အဘယ်အကျိုးကိုမြင်၍ သင်တို့မပြတ် လေ့ကျင့်အပ်သော မီးပူဇော်ခြင်းကို စွန့်သနည်း' ဟု မေးတော်မူသတည်း။

ဤသို့ ဘုရားသခင် မေးတော်မူလျှင် ဥရုဝေလ ကဿပသည်

ရူပေ စ သဒ္ဒေ စ အထော ရသေစ၊
ကာမိတ္ထိယော စာဘိဝဒန္တိ ယညာ

စသောဂါထာဖြင့် 'ရွှေဘုန်းတော်ရှင် သခင်ဘုရား....လူအများတို့ ခံစားစုံမက် နှစ်သက်ကြသော ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ဟူသော အလုံးစုံ

http://www.dhammadownload.com

သော ဝတ္ထုကာမ၊ လှပတင့်တယ် ငယ်ရွယ်သော မိန်းမအတွေ့. သိမ်မွေ့သော ကိလေသာကာမ ဤနှစ်ဝသော လောကီချမ်းသာသည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကြောင့် သာ ပြည့်စုံ၏ဟု တပည့်စဉ်လာ ဆရာအဆက်ဆက်တို့ ဆိုမြွက်ဟောပြကြကုန်သည်။ ထိုအကျိုးကို မြတ်နိုးမှား၍ နှစ်ပါးသော ယဇ်ကြီး၊ ယဇ်ငယ်ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်မိပေသည်။ ယခုမှာတုံ့ အလုံးစုံသော ထိုကာမချမ်းသာသည် ခန္ဓာဟူသော ဥပဓိတို့၌ ကပ်ငြိတတ်သော အညစ်အကြေးသာ ဖြစ်ချေသည်ဟု ဒေသနာတော်ကို မှီ၍ သိသဖြင့် ကျင့်မိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို စွန့်ပါသတည်း' ဟု လျှောက်၏။

ဗုဒ္ဓကား ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်ကား တပည့်

ထို့နောက်တစ်ဖန် ထပ်၍ မေးတော်မူပြန်လျှင် အရှင်ကဿပလည်း နေရာမှထ၍ ခြေတော်ကို ဦးဖြင့်တိုက်လျက် 'အရှင်ဘုရားကား ဟောကြားဆုံးမ ပြသပေသော ဆရာ၊ အကျွန်ုပ်ကား တပည့်ပါတည်း။ ပြဿနာကို ဖြေဆိုခြင်းငှာ မစုံပါ' ဟု လျှောက်သည်။

ဗိမ္မိသာရမင်း သောတာပန်တည်ခြင်း

ထိုအခါ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကဿပရသေ့ ညီနောင်တို့ ဘုရားရှင်ထံ တပည့်ခံကြောင်းကို သိသတည်း။ ထိုသို့ သိကုန်၍ ထိုရသေ့တို့အား ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော အခြင်းအရာကို လွန်စွာချီးမွမ်းကြသော စကားစပ်တွင် 'ကဿပ– စသောသူတို့ကို ယခုဘဝသာ ငါ ဆုံးမသည် မဟုတ်သေး။ ရှေးသောဘဝ နာရဒရသေ့ ဖြစ်သောအခါ၌လည်း မိစ္ဆာဝါဒကင်းအောင် နှိမ်နှင်းဆုံးမတော်မူဖူးပြီ' ဟု အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြ၍ ဂါထာတစ်ရာ့ကိုးဆယ်ရှိသော နာရဒကဿပဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ဗိမ္မိသာရမင်းနှင့်တကွ တစ်သိန်းတစ်သောင်းသော သူတို့သည်လည်း သောတာပန် တည်ကုန်၏။ တစ်သောင်းသောသူတို့ သရဏဂုံ တည်ကုန်သတည်း။

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး တောင့်တမှုငါးရပ်

ထိုအခါ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးသည် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ 'အရှင်ဘုရား.... အကျွန်ုပ်သည် အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်သော ကာလကပင် ဤသို့ ချင်ခြင်းငါးပါး ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းငါးပါးမှာ

၁။ ငါသည် ရွှေထီးရွှေနန်းကို စိုးအုပ်၍ မင်းလုပ်ရပါမူကား ကောင်းလေစွ ဟူ၍လည်းကောင်း။

http://www.dhammadownload.com

၂။ ငါမင်းပြုသောအခါ ငါ၏နိုင်ငံသို့ ဘုရားသခင် ကြွလာပါမူကား ကောင်းရာ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။

၃။ ဘုရားကြွ၍ာသော အခါ၌ ငါဆည်းကပ်၍ တရားတော်မြတ်ကို နာရပါမူကား ကောင်းရာ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။

၄။ မြတ်စွာဘုရား ဟောပြောတိုင်း ငါသိရပါမူကား ကောင်းရာ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။

၅။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သော အယူဝါဒကင်းကွာလျက် ဟုတ်မှန်စွာသော တရားလမ်းကို ဖြောင့်တန်းစွာ လိုက်ရပါမူကား ကောင်းရာ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။

ဤငါးပါးသော တောင့်တခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခု အကျွန်ုပ်အား ငါးပါးသော ဆန္ဒ ပြည့်စုံပါပြီ။ ဤယနေ့မှစ၍ အကျွန်ုပ်ကို ဥပါသကာဟု မှတ်တော်မူပါ။ နက်ဖြန်နံနက်လည်း သံဃာတော်နှင့်တကွ နန်းတော်သို့ကြွ၍ ဆွမ်းအလှူကို ခံတော်မူပါ' ဟု လျှောက်၍ ပြန်လေ၏။

မိုးသောက်သောကာလ ဆွမ်းကွမ်းနေရာ ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် အမတ်တစ်ယောက်ကို ပင့်လျှောက်စေ၍ သံဃာတော် တစ်ထောင်နှင့်တကွ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ကြွတော်မူ၏။ ထိုအခါ သီကြားမင်းသည် လုလင်အသွင် ဖန်ဆင်းလျက် ရှေ့တော်မှလာ၍ ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို လှစ်ဖော်ချီးမွမ်းခြင်းငှာ

ဒန္တော ဒန္တေဟိ သဟ ပုရာဏဇဋိလေဟိ။ ပ။
ရာဇဂဟံ ပါဝိသိ ဘဂဝါ

အစရှိသော ဂါထာဖြင့် သာယာစွာသီလျက် ကြွေးကြော်၏။ ထိုအသံကို ကြား၍ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် သောသောအပူမျှ ပူဇော်ကြကုန်သတည်း။

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး နန်းတော်လှူခြင်း

ဘုရားသခင် နန်းတော်သို့ တက်တော်မူလျှင် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးသည် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း စသောဝတ်ကို ရှိသေစွာ ဆောင်ရွက်လျက် မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၍ တရားတော်မြတ်ကို နာပြီးသော် ကိန်းဝပ်တော်မူရန် အကျိုးငှာ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်အတွင်း၌ မင်း၏ နန်းတော်ကို အရံနှင့်တကွ ရေစက်သွန်းချ၍ လှူတော်မူ၏။ ရေစက်သွန်းချသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် စကြဝဠာတိုက်တွေ့ ဤမြေနှစ်သိန်းသည် အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ တုန်လှုပ်၏။

(မြေနှစ်သိန်းလည်း၊ ပျက်ကိန်းဘနန်း၊ ရှင့်ဘုန်းတန်းကားဟူ သကဲ့သို့ အဓိက သချိုကနည်းတည်း။)

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်လည်း ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးအား တရားအနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၍ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ ကြောင်းကို ကြားလျှင် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့တွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ရှင်အဿဇိသည်လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ မင်းသားများသည်လည်းကောင်း၊ ရှင် ယသစသော မထေရ်တို့သည်လည်းကောင်း ရောက်လာကြကုန်သတည်း။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန် အလောင်းတို့ သိဒ္ဓည်းဆရာထံ ဆည်းကပ်ခြင်း

ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်း သိဒ္ဓည်းမည်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည် တပည့် နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်နှင့်တကွ ထင်ရှားစွာ နေ၏။ ထိုပရိဗိုဇ်၏ အထံ၌ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏ အလောင်းဖြစ်ကြသော ဥပတိဿ၊ ကောလိတတို့သည် နှစ်ရာ့ငါးကျိပ် နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်စီဖြစ်သော အခြံအရံနှင့်တကွ ရဟန်းပြုကြသတည်း။

ဥပတိဿနှင့် ကောလိတ

ရဟန်းပြုကြောင်းကား– ဘုရားဖြစ်တော် မမှုမီ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ မနီးမဝေးသော အရပ်၌ ဥပတိဿမည်သော ရွာကြီးတစ်ရွာ၊ ကောလိတမည်သော ရွာကြီးတစ်ရွာသည် ရှိ၏။ ထိုနှစ်ရွာတို့တွင် ဥပတိဿရွာ၌ ဥစ္စာအင်အား ကြီးမားပြည့်ဖြိုး၍ အမျိုးခုနစ်ဆက်တိုင် ကြွယ်ဝလျက် ဗြဟ္မဏ မဟာသာလဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော **ဝင်္ဂန္တ** မည်သော ပုဏ္ဏားသည် **ရူပသာရီ** မည်သော ပုဏ္ဏေးမနှင့် သင့်မြတ်၍ ထိုအရပ်ကို ကြီးစိုးအုပ်ချုပ်သတည်း။ ကောလိတရွာ၌လည်း ဤနည်းတူ ကြွယ်ဝသော **သုဇာတာ** ပုဏ္ဏားသည် **မောဂ္ဂလီ** မည်သော ပုဏ္ဏေးမနှင့် သင့်မြတ်၍ ထိုကောလိတ အရပ်ကို အုပ်ချုပ်စိုးမိုးရသတည်း။ ထိုနှစ်ဦးသော ပုဏ္ဏားတို့သည် တစ်မိဝမ်းဖွားကဲ့သို့ သားမယား ဆွေမျိုးနှင့်တကွ ချစ်ကြည်လေးမြတ်စွာ မဟာမိတ်ဖြစ်ကြ၍ တစ်ရံသောအခါ ဥပတိဿရွာ၌ ရူပသာရီ မည်သော ပုဏ္ဏေးမ၏ ဝမ်းဝယ် ပဋိသန္ဓေ တည်နေလေသော် အဆွေဖြစ်သော မောဂ္ဂလီ ပုဏ္ဏေးမတွင်လည်း ဘိုနေ့၌ပင် သန္ဓေရလေ၏။ ယင်းသို့ သန္ဓေရကြောင်းကို တစ်ဦးသည် တစ်ဦးအား သတင်းစကား ပြန်ကြားနှုတ်ဆက်ကြရကား ကိုယ်ဝန်စောင့်ကို တဲ့ညီတမျှတည်း ထားကြကုန်သတည်း။ ဆယ်လလွန်၍ ဖွားလေသော် အဆင်းနိကာယ် တင့်တယ်လှစွာသော သားကောင်းရတနာချည်း ဖြစ်ကြ၍ သာရိပုဏ္ဏေးမ၏သားကို ဥပတိဿ အမည်မှည့်၏။ မောဂ္ဂလီ ပုဏ္ဏေးမ၏သားကို ကောလိတ အမည်မှည့်၏။

http://www.dhammadownload.com

မိတ်ဆွေနှစ်ဦး ချစ်ကြည်နူး

ထိုသူငယ်နှစ်ဦးတို့သည် အရွယ်ချို့ ရောက်လေသော် ဗေဒင်အတတ်ကို သင်စေ၍ ဗေဒင်သုံးကျမ်း၌ ကမ်းတစ်ဖက်ရောက် တတ်မြောက်လိမ္မာကြ၏။ မိမိဆရာမှ တစ်ပါးသောသူတို့သည် အယူဝါဒ စသည်နှင့်စပ်သော စကားကို နှီးနှောခြင်းငှာမျှ မပံ့ကုန်။ အလုံးစုံသော လောကီသိပ္ပံလည်း အပြီးတိုင်၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်အား အမိအဖတို့သည် များစွာ ချီးမြှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဥပတိဿလုလင်သည် ဥယျာဉ်ကစား မြစ်နားကမ်းခွင် ပွဲသဘင်သို့ ထွက်ဝင်မြူးထူးသောအခါ အရွယ်တူသော ပုဏ္ဏားလုလင်တို့သည် ရွှေထမ်းစင် ငါးရာစီးလျက် ခြံရံ၍ လိုက်ရကုန်၏။ ကောလိတ လုလင်လည်း မြင်းရထားစီးသော ပုဏ္ဏားလုလင် ငါးရာ ခြံရံလျက် လိုက်ရကုန်သတည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ထက်ဝန်းကျင်သော ပြည်သူပြည်သားတို့ ပျော်ပါးခြင်းငှာ နှစ်စဉ်မပြတ် ပြုလုပ်အပ်သော တောင်ထွတ်သဘင်သည် ဖြစ်၏။ ထိုသဘင်သို့ မြူးရွင်ရန် သွားသောအခါ ဥပတိဿ၊ ကောလိတ နှစ်ဦးတို့သည် မိမိတို့၏ ပရိသတ်ကို ရောနှောစေလျက် တစ်နေရာတည်းနေ၍ ပွဲသဘင်ရှုသဖြင့် ရွှင်သင့်သော အရာ၌လည်း အတူတကွ ရွှင်ကြသည်။ ပြောဆိုသင့်သော အရာ၌လည်း အတူတကွ ပြောဆိုကြသည်။ မြူးထူးသင့်သောအရာ၌ အတူတကွ မြူးထူးကြသတည်း။

သတိသံဝေဂရကြခြင်း

ဤသို့ နေ့ရှည်ရက်များ ပျော်ပါးပေါင်းဖက်ကြသည်တွင် တစ်ရံသောကာလ ဥပတိဿသတို့သားအား ကြီးပွားရင့်မာသော ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဤသို့သော အကြံသည် ဖြစ်၏။ "လောက၌ ဖြစ်ကြသော လူအပေါင်းတို့ကား ဖြစ်ကြောင်းအားဖြင့် အစ ဟောင်းအတွင်းဝယ် ငြိတွယ်ကြီးပွားသော ပိုးလောက်အစုကဲ့သို့ အမိ၏ ဥတုသွေး, အဖ၏သုက်ရည် ဤနှစ်ထွေသော အညစ်အကြေးကို မှီ၍ ဖြစ်ရကား အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၏၊ မှီရာအားဖြင့် အမိ စားသော အစာဟောင်း အစာသစ်တို့၏အလယ်၌နှစ်၍ တစ်ဆယ့်ရှစ်ထပ်သော အူခွေကြားဝယ် အိမ်ငယ်ကို မှီ၍ တည်ရကား အလွန်ဆိုးဝါး၍ ညစ်ညမ်း၏။ ဖွားမြောက်လာလည်း များလှစွာသော အနာရောဂါတို့သည် လွန်စွာ နှိပ်စက်ခြင်းဖြစ်၏၊ ရောဂါကင်းလျက် သန့်ရှင်းစွာ ကြီးပွားသောသူမှ လွန်စွာအဆုံး အနှစ်တစ်ရာခန့်သာ နေရချေသည်၊ သေမင်း၏ ခံတွင်းသို့ ဆင်းရဲမည်သူချည်း ဖြစ်ချေသည်။ မသေမီအကြား၌လည်း

http://www.dhammadownload.com

စားရန်, ဝတ်ရန်, နေထိုင်ရန်ကို ရှာကြံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ မိဘ, ဆွေဝါး, သားမယားတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲ ဤဆင်းရဲအပေါင်းနှင့်သာ များစွာ တွေ့ရချေသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်၍ ပျော်မွေ့ရွှင်မြူးခြင်းမရှိဘဲလျက် အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် အားတက်ရွှင်လန်း ရယ်သွမ်းသွေးကာ ပျော်နိုးရှာကြဘိလေသည်"ဟု စိတ်အကြံဖြစ်လတ်၍ ရှေးရှေးသော နေ့ကဲ့သို့ ပျော်မွေ့ရွှင်မြူးခြင်းမရှိ၊ ပကတိ ညှိုးခြောက်သော မျက်နှာဖြင့်လျှင် တောင်ထွတ်သဘင်ကို ရှု၏။

ထိုသို့ ညှိုးနွမ်းလေသည်ကို အဆွေကောလိတ မြင်လျှင် "အချင်း ဥပတိဿ... သင်သည် ရှေးအခါ တစ်ပါးကဲ့သို့ မြူးစားခြင်း အဘယ့်ကြောင့် မရှိသနည်း"ဟု မေး၏။ ထိုအခါ ဥပတိဿကလည်း မိမိ ကြံဆသောအကြောင်း ကိုပြန်ကြား၍ ပွဲသဘင်ပျော်ပါးခြင်း၌ အကျိုးမဖြစ် အနှစ်မရှိကြောင်းကို ပြော၏။

ပရိဗိုဇ်ရဟန်းပြုကြခြင်း

ထိုစကားကို ကောလိတကြား၍ သံဝေဂရ၍ "အဆွေ... သင် မြင်အပ်သော သဘောတရားသည် ဖြောင့်သား ဟုတ်မှန်လေစွ၊ သို့ရာတွင် သေခြင်းသဘော တရား, ဆင်းရဲခြင်းသဘောတရားသည် ထင်ရှားရှိခဲ့သော် ထိုသေခြင်း ဆင်းရဲခြင်း တို့၏ ကင်းလွတ်ရာ ချမ်းသာတရားလည်း ရှိတန်ပါ၏။ ငါတို့ ရှာကြံကုန်အံ့"ဟု တိုင်ပင်၍ မိခင်ဖခင်တို့အား ခွင့်တောင်းပြီးလျှင် မိမိတို့ အခြံအရံနှင့်တကွ သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ် အထံသို့လာ၍ ရဟန်းပြုကြ၏။ ထိုသူတို့ ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ သိဉ္ဇည်းဆရာ၌လည်း များစွာသော လာဘ်ပူဇော် အခြံအရံတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ဆရာထက်လွန် ပညာရှိန်

ရဟန်းပြု၍ နှစ်ရက် သုံးရက်ရှိလျှင် "သိဉ္ဇည်းဆရာ၏ ဉာဏ်အမြင်သည် ဤမျှပင်တည်း"ဟု သိကြ၍ လောကဓာတ်အစအဆုံးကို မမြင်သောကြောင့် မေးကြကုန်၏။ "ဆရာ... ယခု ပြသော နည်းနာမှတစ်ပါး ဆရာတို့ သိအပ်သော အနှစ်သာရရှိသော အတတ်သည် ရှိသေးသလော"ဟု မေး၏။ သိဉ္ဇည်းဆရာ ကလည်း "တပည့်တို့... မရှိချေပြီ၊ ဤမျှကိုသာ ငါ သိမြင်သတည်း"ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ရှင်ဥပတိဿက ဤသို့ဆို၏ "ရှင်ကောလိတ... ဤမျှ သောအကျင့်ဖြင့် အမြိုက်တရားကို မရပေရာ၊ ဤ ဆရာဝါဒကား အနှစ်သာရ မရှိ၊ ဤဆရာကို မှီ၍သာနေသဖြင့် သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်ရာ၊ ငါတို့ ဧမ္မူဒိပ်ကျွန်းသည် ကျယ်ဝန်းပါသေး၏၊ ထိုထိုမြို့ရွာ၌ ပညာရှိဟု ကျော်

http://www.dhammadownload.com

စောသောသူတို့ကို ဖွေရှာ၍ စုံစမ်းမေးမြန်းကြဦးအံ့၊ သို့ရာတွင်မူကား ငါတို့နှစ်ဦးတွင် အကြင်သူသည် တရားအထူးကို ရှေးဦးစွာ မြင်အံ့၊ ထိုသူသည် တစ်ဦးအားကြားစတမ်း"ဟု ကတိကဝတ်ထားကြ၏။

အမြိုက်တရား ရှာကြခြင်း

ထို့နောက်မှ မိမိတို့၏ပရိက္ခရာကို မိမိတို့ ဆောင်လျက် တစ်ပါးမြို့သို့ လှည့်လည်ပြီးလျှင် ပညာရှိတို့ကို ရှာ၍ ပြဿနာမေးကြ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့၏ ပြဿနာကို တစ်စုံတစ်ယောက်သော လူ, ရဟန်း, ပုဏ္ဏားတို့သည် မဖြေဆိုနိုင်ကုန်။ ထိုထိုရပ်ခန်း၌ ရဟန်း, ပုဏ္ဏားတို့၏ ပြဿနာကို ထိုသူနှစ်ဦးသာ ဖြေဆို၍ လာရကုန်သတည်း။ ဤသို့အားဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း အားလုံးကို လှည့်ပတ်၍ မတွေ့သဖြင့် နေရင်းဌာန သိဉ္စည်းဆရာအထံသို့ ပြန်လာကြ၏။

ရှင်အဿဇိ ဆွမ်းခံကြွတော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းကို ခံတော်မူ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့တွင် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ရှင်အဿဇိသည် နံနက်သောအခါတွင် သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်ပိုက်လျက် ငြိမ်သက်မြတ်မွေ့သော ဣန္ဒြေဖြင့် ရိုသေကြည်ညှတ်ဖွယ်ရှိသော ရှေ့သို့ တက်ခြင်း, နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း, တူရွကြည့်ခြင်း, တစောင်းကြည့်ခြင်း, ကွေးခြင်း, ဆန့်ခြင်း, သပိတ် သင်္ကန်း လှမ်းယူခြင်းစသည်နှင့် ပြည့်စုံလျက် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်၏။

ရှင်အဿဇိကို တွေ့မြင်ခြင်း

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်းဖြစ်သော ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်သည် မြို့တွင်းမှ ဆွမ်းစားပြီး ကျောင်းသို့ ပြန်လာသည်နှင့် အခန့်သင့် တွေ့မြင်လျှင် ဤသို့ အကြံဖြစ်၏ – "ဤအရှင်ကဲ့သို့ ယဉ်ကျေးငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေအမူအရာနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို ငါ မမြင်စဖူး၊ ထူးမြတ်တင့်တယ်ပေစွ၊ ဤလောကတွင် ဤအရှင်ကား အမြိုက်တရား၏ တည်ရာ ရဟန္တာသော်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူသော်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤရဟန်းအထံသို့ ကပ်၍ ကျင့်အပ်သော စာရိတ္တနည်းဖြင့် ပြသော ဆရာတို့ကို ငါ မေးရသော် ကောင်း၏"ဟု ကြံ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက်မှ ဤသို့ ကြံပြန်၏– "ယခုအခါ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ဆဲဖြစ်ပေသည်၊ မေးမြန်းခြင်းငှာ အခါမဟုတ်သေးချေ၊ သူ့နည်းကို ခံလိုမူ သူ၏ပရိက်ကို ပြဦးမှ သင့်ချိမ့်မည်"ဟု ကြံဆင်ခြင့်၍ ရှင်အဿဇိ ကြွသောခရီးဖြင့် မနီးမဝေးမှ လိုက်၏။ ထိုရှင်အဿဇိလည်း ဆွမ်းရပြီးသော် ဘဉ်းပေးခြင်းငှာ သင့်တင့်စွာသော ဧရပ်တစ်ခုသို့ ကပ်၏။

ထိုသို့ ကပ်သည်ကို မြင်လျှင် မိမိတွင် ပါသော ပရိဗိုဇ်တို့၏ အင်းပျဉ်ကို ခင်းလျက် ကရားမှ ရေကို ပေး၍ ဆွမ်းစားရေးဌ ပြုထိုက်သမျှသော အာစရိယဝတ်ကို ပြု၍ ရှင်အဿဇိ ဆွမ်းဘဉ်းပေးပြီးလျှင် ရွှင်ပဝမ်းသာစွာ ပဋိသန္ထာရစကား ပြောဟောပြီးမှ–

ရှင်အဿဇိ၏ဆရာနှင့် ဩဝါဒကိုမေးခြင်း

ထိုဥပတိဿက– "ငါ့ရှင်... သင်၏ကြွန္ဒြေအမူအရာတို့သည် လွန်စွာ နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အဆင်းအသရေလည်း ရှိပေ၏၊ သင်သည် အဘယ်ကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုသနည်း၊ သင်၏ဆရာကား အသူနည်း၊ အဘယ်သူ၏ တရားစကားကို သင်ကား နှစ်သက်သနည်း၊ အဘယ်သူ၏ ဩဝါဒကို သင်ရဘိသနည်း"ဟု မေး၏။

ငါ၏ဆရာကား ဗုဒ္ဓ

ရှင်အဿဇိလည်း– "ငါ့ရှင်... ငါကား သာကိဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသော, ကိုးပါးသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော, နတ်နှင့်တကွသောလူတွင် အတုမရှိ အသဒိသပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော သာကိဝင်မင်းသား ဘုရားကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုသတည်း၊ ထိုဘုရားသည် ငါ၏ဆရာပေတည်း၊ ထိုဘုရားသည် ဟောကြား အပ်သော တရားကိုသာ ငါ နှစ်သက်၍ မိန့်မြွက်သော ဩဝါဒကို ခံသတည်း"ဟု ဆိုပေသော်–

"ငါ့ရှင်... သင်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အသို့အယူရှိသနည်း၊ မည်သို့သော တရားကို ဟောကြားသနည်း၊ ငါ့အား ဟောပါလော့"ဟု ဆိုပြန်လျှင်

ရှင်အဿဇိလည်း "ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းတို့သည် သာသနာတော်၏ ရန်သူကွန်ရက် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သည်၊ သာသနာတော်၏ နက်နဲ ကျယ်ဝန်းကြောင်းကို ဆိုဦးမှ သင့်မည်"ဟု အကြံရှိ၍–

"ငါ့ရှင်... ငါကား သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်ပါသေး၊

http://www.dhammadownload.com

လေးပါးသော ဂန္ဓိရဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော တရားတော်ကို အကျယ်ဟောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ စိုးစဉ်းမျှသာ ဟောနိုင်ပါသေးသည်"ဟု ဆိုလျှင်

ထိုဥပတိဿက– "ငါ့ရှင်... ငါတမူကား ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းခွင်ဝယ် ပညာအရာ၌ လွန်စွာ ကျော်စောသသူ တစ်ယောက်ပင်တည်း၊ အရှင်၏အစွမ်းအားရှိသမျှပင် ငါ့အား ဟောပါလော့၊ နည်းအရာ နည်းအထောင်တို့ဖြင့် ကုန်အောင် ချဲ့ထွင်၍ သိမြင်ခြင်းငှာ အကျွန်ုပ် တာဝန်ရှိစေသတည်း"ဟု ဆိုလျှင်

ဗုဒ္ဓတရား ရှင်အဿဇိဟောကြား

ရှင်အဿဇိလည်း–

ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊ တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော အာဟ။
တေသဉ္စ ယော နိရောဓော၊ ဧဝံဝါဒီ မဟာသမဏော

ဟူသော ဂါထာကို ဟောပေ၏။

အနက်ကား– ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ အစရှိသော ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့သည်။ ဝါ–ဒုက္ခ ဒုက္ခ, သင်္ခါရဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမဒုက္ခ အစရှိသော ဒုက္ခသစ္စာတို့သည်။ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊ တဏှာဟူသော သမုဒယသစ္စာလျှင် အစအမြဲနှိုက်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခ, သမုဒယသစ္စာနှစ်ပါးတို့၏။ ဟေတုံ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း။ တထာဂတော၊ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေသဉ္စ၊ ထိုအလုံးစုံသော တရားတို့၏လည်း။ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဇကောန် နိဗ္ဗာန်တရားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာသမဏော၊ ရဟန်းမြတ်စွာ တို့ဆရာသည်။ ဧဝံဝါဒီ၊ ဤသို့ အယူတော်ရှိ၏၊ ဝါ– ဤသို့ ဟောတော်မူလေ့ရှိ၏။

(ငှင်းဂါထာ၏အနက် ယောဇနာနည်းကို မမိလျှင် နေတွင်အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ–စသည်ကို မျှော်။)

ဥပတိဿ သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

ဤဂါထာကို ဟော၍ နှစ်ပါဒကို ကြားရလျှင် ရှင်ဥပတိဿသည် နည်းတစ်ထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သောတာပတ္တိမဂ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ နောက်နှစ်ပါဒကို ဖလဋ္ဌာန်ဖြစ်ပြီးမှ နာရသတည်း။

ဤဂါထာ ဆုံးလျှင် လေးအင်သောသစ္စာကို မြင်၍ "အရှင်ဘုရား... အရှင်ဘုရား၏ တရားဒေသနာကို မမှားပါလင့်လော့၊ ဤမျှတည်းဖြင့် ဆိုင်းသင့်သော

http://www.dhammadownload.com

အကြောင်းသည် အကျွန်ုပ်၌ ရှိပါသည်၊ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်တို့၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မှာ နေပါသနည်း"ဟု မေး၏။

ရှင်အဿဇိလည်း ဘုရားသခင် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်တွင် ရှိကြောင်းကို ဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရား ကြွတော်မူလင့်ပါလော့၊ အကျွန်ုပ်မှာ အထက်က ကတိကဝတ် ရှိဖူးကြသော အဆွေတစ်ယောက် ရှိပါသည်၊ ထိုအဖော်ကို ခေါ်၍ ဘုရားထံတော်သို့ လာပါအံ့"ဟု လျှောက်လိုက်၍ ရှင်အဿဇိ ကြွလေလျှင် ရှင်ဥပတိဿလည်း မိမိနေရာသို့ ပြန်ခဲ့၏။

ထိုသို့ ဥပတိဿ ပြန်လာသည်ကို ကောလိတပရိဗိုဇ် အဝေးက မြင်လျှင် "အရှင်... ငါ့အဆွေ၏ ဣန္ဒြေအမူအရာတို့သည် ယနေ့ ထူးခြားစွာ ဖြစ်၏၊ မြတ်သောတရားကို ကြားနာခဲ့ရသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါ မေးရသော် ကောင်း၏"ဟု ကြံ၍ နေသည်နှင့် အနီးသို့ ရောက်လျှင် "ငါ့ရှင်... သင် ယနေ့ကား နေ့တိုင်း တစ်ပါးထက် ထူးခြားစွာဖြစ်သော ဣန္ဒြေအမူအရာရှိ၏၊ လပြည့်လဝါ ထန်းမှည့်ညှာကဲ့သို့ သာယာရွှင်လန်းသော မျက်နှာအဆင်းလည်း ရှိ၏၊ အကြောင်း အသို့နည်း၊ အမြိုက်တရားကို ကြားနာရပြီလော"ဟု မေး၏။

ဥပတိဿလည်း ရှင်အဿဇိကို တွေ့သည်မှစ၍ တရားကို နာရသည်တိုင်အောင် အလုံးစုံသော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပြောင်း၍ ပြော၏။

ကောလိတ သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

ကောလိတလည်း "သင်နာခဲ့ရသော တရားကို ငါ့အား ဟောပါ"ဟု ဆိုလေသော် "ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ"စသော ဂါထာကို ဟော၏။ ထိုဂါထာဒေသနာ၏အဆုံး၌ ကောလိတပရိဗိုဇ်သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်၏။

ထိုသို့ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်... ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်မှာ နေသနည်း၊ ဘုရားရှိရာသို့ လျင်စွာ သွားကြကုန်အံ့"ဟု ဆိုပေသော် ဥပတိဿလည်း ဤသို့ ဆို၏ "ငါ့ရှင်... ငါတို့လက်ဦးဆရာမြတ် အဿဇိထေရ်ပြောသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ နေသတည်း၊ သို့ရာတွင် ဤနှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ပရိဗိုဇ်တို့သည် ငါတို့ကို မှီ၍ပင် နေကုန်၏၊ ထိုသူတို့အား လည်း အကြောင်းကို ကြားဦးမှသင့်မည်"ဆို၍ ထိုပရိဗိုဇ်တို့အား ဘုရားထံ သွားမည့်အကြောင်းကို ကြားလျှင် "အရှင်တို့နှင့် အတူလိုက်၍ ဘုရားအဆုံးအမကို အကျွန်ုပ်တို့လည်း ခံပါအံ့"ဟု ဆိုကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

သိဿည်းဆရာကြီးထံ ခွင့်ပန်ကြခြင်း

ထို့နောက်မှ ဥပတိဿ, ကောလိတ နှစ်ဦးတို့သည် သိဿည်းထံ သွား၍ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်တရားကို ဟောကြားပြည့်ဝနိုင်တော်သော ဆရာမြတ်ကို တွေ့ပါပြီ၊ ဤလောကဏ္ဍ၏အစ, အဆုံးကို မြင်၍ အဝိဇ္ဇာ၏စင်ခြင်းကို ပြုတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားဖြစ်တော်မူပေပြီ၊ တရားတော်သည်လည်းကောင်း၊ သံဃာတော်သည်လည်းကောင်း ထင်ရှားဖြစ်ချေပြီ၊ ဆရာတို့သည် အနှစ်သာရမရှိ အကာအတိသာဖြစ်၍ စင်စစ် အချည်းအနှီးသောအကျင့်ကို စွန့်လွှာလော့၊ မြတ်စွာဘုရားထံ ဆုံးမခံ၍ ကျင့်ရအောင် သွားကြကုန်အံ့"ဟု ဆို၏။

ဘုရားထံ မသွားရန် သိဿည်းဆရာ တားပုံ

ထိုအခါ သိဿည်းဆရာက "ငါသည် ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီး၌ ထင်ရှားသော ဂိုဏ်းဆရာတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ အိုးစရည်းကြီးကို လက်ငင်းအိုးပြုချင်၍ အမြင်မတော်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါးလက်အောက်ခံ၍ မလျော်ကန်ရာပြီ၊ ငါတို့ပရိသတ်လည်း များပါ၏၊ ဆရာတပည့် သုံးဦးပင် ဤသံဃာအပေါင်းကို ဆောင်ကြအံ့။ သင်တို့လည်း မသွားလေလင့်"ဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင် တားမြစ်၏။

ဥပတိဿ, ကောလိတတို့ကလည်း "ဤလောကဏ္ဍ အတုမရှိ အသဒိသ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ဘုရားရှိကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့သိလျှင် မည်သည့်သူမျှ ဆရာအထံသို့ ကျိုးနွံပူဇော်ခြင်းငှာ မရောက်ပေရာ၊ ဘုရားရှင်ထံသို့သာလျှင် ပန်းနံ့သာလက်စွဲလျက် မှီဝဲဆည်းကပ်ကုန်လတ္တံ့၊ အနှစ်မရှိသော ဂုဏ်အရောင်ဖြင့် မထောင်လွှားလိုပါလင့်"ဟု ဆို၏။

သိဿည်းဆရာကလည်း "ချစ်သားတို့... ဤလူ့ရွာ၌ ပညာရှိသောသူတည်း များသလော၊ ပညာနည်းသောသူတည်း များသလော"ဟု မေး၏။

"ဆရာ... ပညာနည်းသောသူသာ များ၏"ဟု ဆိုပေသော်

"တပည့်တို့... ယုတ်ညံ့သောသတ္တဝါသည် ယုတ်မာသောခင်ပွန်းကိုသာ မှီဝဲသည်၊ ဆင်းရဲသောသတ္တဝါသည် ဆင်းရဲသောမိတ်ဆွေနှင့်သာ ယှဉ်နွှဲသည်၊ မလိမ္မာသောသတ္တဝါသည် မလိမ္မာသောဆရာကိုသာ မှီဝဲသည်၊ ဤကား လူခပဝါတို့၏ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာတည်း။ ထို့အတူ ပညာမရှိ ဂုဏ်အထူးကို မသိတတ်သောသူသည် ငါတို့ထံသို့ လာလတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် ဟာဘ်ပူဇော်နည်းမည်ကို မစိုးရိမ်လင့်၊ သင်တို့သွားလိုသော် သွားကြလေကုန်"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ဥပတိဿ, ကောလိတတို့လည်း မိမိတို့၏ ပရိသတ်ငါးရာကိုခေါ်

http://www.dhammadownload.com

၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရှေးရှုထွက်၏။ သိဂ္ဂညီးဆရာတို့၏ တပည့်ဟောင်းတို့လည်း လိုက်ကြလေ၍ သံဃာမရှိ အချည်းနှီးသော ကျောင်းအရံတို့ကို ထိုသိဂ္ဂညီးဆရာမြင်လျှင် ရင်ဝမှဆူ၍ သွေးပူအန်သောဝေဒနာသည်ဖြစ်၏၊ ထို အကြောင်းကြောင့် တပည့်ဟောင်းတို့သည် ပြန်၍ လုပ်ကျွေးရကုန်သတည်း။

ဘုရားရှင်ထံရောက်၊ ရဟန်းပြုလိုကြောင်းလျှောက်ထား

မြတ်စွာဘုရားလည်း ပရိသတ်လေးပါးတို့အား တရားဟောလျက် နေတော်မူစဉ် နှစ်ရှာငါးကျိပ်စီသော ပရိဗိုဇ်အခြံအရံနှင့်တကွ လာကြသော ဥပတိဿ, ကောလိတတို့ကို အဝေးက မြင်တော်မူလျှင် သံဃာတော်တို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သားတို့... ဥပတိဿ, ကောလိတဟူသော အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည် ယခုလာကုန်ပြီ၊ ဤသူနှစ်ပါးကား ငါဘုရား၏ တပည့်မြတ်အစုံ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူလင့်၏။ ဘုရားအထံတော်သို့ ရောက်လာလျှင် ခြေတော်ကိုဦးတိုက်၍ "ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့အား တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူပါ၊ အထံတော်၌ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါကုန်၏"ဟု လျှောက်ကြလျှင် ဘုရားသခင်လည်း-

ဧထ ဘိက္ခဝေါသွာက္ခာတော ဓမ္မော၊ စရထ ဗြဟ္မစရိယံ
သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယ-

ဟု ဧဟိဘိက္ခု ခေါ်တော်မူ၍ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သင်္ကန်း သပိတ် ပရိက္ခရာကိုရလျက် ရဟန်းဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ရှင်ဥပတိဿ၊ ရှင်ကောလိတမှတစ်ပါး ငါးရာသောသူတို့သည် အစဉ်အတိုင်းသော မဂ်ကိစ္စဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ကုန်၏။

ရှင်ကောလိတ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုနှစ်ဦးတို့ကား ကြီးမားသော သာဝကပါရမီဉာဏ်၏ ပရိက်မပြည့်စုံသေးသောကြောင့် ရှေးရရင်း သောတာပန်၏အဖြစ်ဖြင့်သာ တည်၏။ ရှင်ကောလိတသည် ရဟန်းဖြစ်သည့်နောက် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး ကလွဝါဠရွာကြီး၏အတွင်း သစ်ပင်ရင်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရင်း ငိုက်မျဉ်း၍နေစဉ် ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း ကောလိတ... သင်သည် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းကို လွန်မြောက်ရာ အမြိုက်ချမ်းသာကို ဖွေရှာသောသူဖြစ်လျက် ထိန၊ မိဒ္ဓ၊ ပမာဒဟူသော မသူတော်တို့နှင့် အဘယ့်ကြောင့် ပေါင်းဖော်ပြန်သနည်း"ဟု မိန့်တော်

http://www.dhammadownload.com

မူ၍ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဟောတော်မူသည်ကို နာရလျှင် သုံးအင်္ဂသောမင်္ဂနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

ရှင်ဥပတိဿ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ရှင်ဥပတိဿကား ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် လခွဲမြောက်သောအခါ "သူကရခါတ" မည်သော လိုဏ်ဌာနေစဉ် ဘုရားသခင်သည် ရှင်ဥပတိဿ၏တူဖြစ်သော ဒီဃနခပရိဗိုဇ်အား ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟံလက္ခဏသုတ်ကို ဟောတော်မူရာဝယ် ကြားနာရ၍ သာဝကပါရမီဉာဏ်၏ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်သတည်း။

(ဤသို့ မဇ္ဈိမနိကာယ် မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသဋ္ဌ လာသည်။)

အဂ္ဂသာဝက ရာထူးများရ

ဤသို့လျှင် ရှင်ဥပတိဿ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး၍ ထိုသည့်နေ့ပင် ဘုရားသခင်လည်း ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ တပည့်သံဃာအားလုံးကို စုရုံးစည်းဝေးစေ၍ ရှင်ဥပတိဿကို "ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တရာ"ဟူသော အမည်နှင့် လက်ယာရံအဂ္ဂသာဝကအရာ၊ ရှင်ကောလိတကို "မဟာမောဂ္ဂလာန်"ဟူသော အမည်နှင့် လက်ဝဲရံအဂ္ဂသာဝကအရာ ထားတော်မူသည်။

ဩဝါဒပါတိမောက်ပြတော်မူခြင်း

သမုဒ္ဒရာ ဂင်္ဂါသဲလုံးနှင့်အမျှ ပွင့်တော်မူကုန်သော အဆူဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ အစဉ်ပြုတော်မူကုန်မြဲဖြစ်သော–

ခန္တီ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ဝဒန္တိ ဗုဒ္ဓါ။
န ဟိ ပဗ္ဗဇိတော ပရူပဃာတီ၊ န သမဏော ဟောတိ ပရံ ဝိဟေဌယန္တော။
သဗ္ဗပါပဿ အကရဏံ၊ ကုသလဿူ ပ သမ္ပဒါ။
သစိတ္တပရိယောဒပနံ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ။
အနူပဝါဒေါ အနူပဃာတော၊ ပါတိမောက္ခေ စ သံဝရော။
မတ္တညုတာ စ ဘတ္တသ္မိံ ပန္တဉ္စ သယနာသနံ။
အဓိစိတ္တေ စ အာယောဂေါ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါန သာသနံ–

ဟူသော ဩဝါဒ ပါတိမောက်ကို ပြတော်မူသည်။

အနက်ကား– တိတိက္ခာ၊ အားခုနစ်ပါးထက် ထက်သန်သော။ ခန္တီ၊ သည်းခံခြင်းသည်။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ တပေါ၊ အကျင့်တည်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို။

http://www.dhammadownload.com

ပရမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ ပရူပဃာတီ၊ သူတစ်ပါးအား ထိပါးသတ်ဖြတ်တတ်သောသူသည်။ န ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းမမည်။ ပရံ၊ သူတစ်ပါးကို။ ဝိဟေဌယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လေ့ရှိသော သူသည်။ သမဏော၊ ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

သဗ္ဗပါပဿ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်ကို။ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်ဆယ်ပါးတရားကို၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ဆည်းပူးခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါ– ပြည့်စုံစေခြင်းလည်းကောင်း။ သစိတ္တပရိယောဒပနံ၊ မိမိစိတ်ကို ဖြူစင်စွာထားခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤတရားသည်လျှင်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။

အနူပဝါဒေါ၊ သူတစ်ပါးအား စွပ်စွဲပြစ်ဖွဲ့ မကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်းကောင်း။ အနူပဃာတော၊ ကိုယ်, နှုတ်, ဥစ္စာ ဒဏ်သုံးဖြာဖြင့် လွန်စွာမနှိပ်စက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပါတိမောက္ခေ စ သံဝရော၊ အာပတ်ခုနစ်ပုံကို စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ အစာအာဟာရ၌။ မတ္တညုတာ စ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသောအဖြစ်လည်းကောင်း။ ပန္တဉ္စသယနာသနံ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ မနေခြင်းလည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တေ စ၊ ဂေါတြဘူ ဝေါဒါန်ဈာန် မဂ်နှင့်ယှဉ်လတ်၍ လွန်မြတ်သောစိတ်၌ သာလျှင်။ အာယောဂေါ၊ လွန်စွာလုံ့လပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤတရားသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။

ဤကား ရှေးဦးစွာသော သာဝက သန္နိပါတ်တည်း။

အဂ္ဂသာဝကအရာထားမှု ရဟန်းတို့အပြစ်တင်

ထိုအခါ အချို့သောသံဃာတို့က ဤသို့ အပြစ်တင်ကုန်သည် "ငါတို့ဆရာမြတ်စွာဘုရားသည် မျက်နှာကိုကြည့်၍ ဆွမ်းပေးသကဲ့သို့ ပြုတော်မူသည်၊ အကယ်၍ အဂ္ဂသာဝကအရာကို ပေးတော်မူလျှင် သာသနာသို့ ရှေးဦးစွာဝင်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့အားသော်လည်း ပေးသင့်ပါ၏၊ ထိုသူတို့အား သနားတော်မမူပါသော် နှစ်ကြိမ်မြောက်ဝင်သော ရှင်ယသ စသော ငါးကျိပ်ငါးယောက်သောသူတို့အားသော်လည်း သနားတော်မူသင့်ပါ၏၊ ထိုသူတို့ကိုမျှ မပေးလိုမူ သုံးကြိမ်မြောက်ဝင်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီမင်းသား ရဟန်းတို့အားလည်း ပေးသင့်ပါ၏၊ ထိုသူတို့ကိုမျှ မထားလိုမူ ဥရုဝေလကဿပ စသော ရသေ့ညီနောင်တို့အားသော်လည်း သနားသင့်ပါ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက် ထိုသူတို့၏ မျက်နှာကို မည္ဘာမလှည့်ကြည့်တော်မမူဘဲ

http://www.dhammadownload.com

နောက်ဆုံးမှဝင်လာသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့အား အဂ္ဂသာဝက အရာ၌ ထားတော်မူဘိသည်၊ အကြောင်းမသင့်"ဟု အပြစ်တင်ကုန်၏။

အဂ္ဂသာဝကအရာထားမှု ဗုဒ္ဓရှင်းပြ

ထိုစကားကို အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် ကြားတော်မူလျှင် ဘုရားရှင်လည်း "သင်ချစ်သားတို့– ငါကား မျက်နှာကိုကြည့်၍ အရာပေးသည်မဟုတ်၊ ရှေးရှေးသော သာဝက ထိုသူတို့ တောင်းကြသောဆု၊ ပြုကြသောပါရမီအတိုင်းသာလျှင် အရာပေးတော်မူသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ထိုသူတို့၏ ရှေးပါရမီတို့ကို သိလိုပါကြောင်းနှင့် သံဃာတော်အပေါင်းတို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်ရာတွင်

အညာတကောဏ္ဍညော ပန ဘိက္ခဝေ

အစရှိသော ပုဗ္ဗကမ္မစကားကို ဤသို့ ဟောကြားတော်မူသည်။

ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်

"ချစ်သားတို့... ငါးဦးသော ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့တွင် အညာတကောဏ္ဍညသည် ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် လောကသုံးပါး၌ ထင်ရှားပွင့်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားရှင်ကား လူတို့၏ အသက် တစ်သိန်းတမ်း၌ ပွင့်တော်မူ၏။ ကိုယ်ရပ်တော်ကား ငါးဆယ့်ရှစ်တောင်ရှိ၏။ အရောင်တော်ကား တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာရှိ၏။ ထိုဘုရားရှင်သည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရပြီး၍ ဗောဓိအောက်ပြင် ရွှေပလ္လင်မှ ထတော်မူလတ်သော် ခြေတော်လှမ်း၍ချရာ ချရာအရပ်၌ ကြိုးစွာသော ပဒုမ္မာကြာပွင့်တို့သည် အသင့်မြေမှထွက်၍ ခံလာ၏။ ထိုကြာပွင့်ချပ်ကား အလျား အတောင်ကိုးဆယ်၊ အနံအတောင် ခြောက်ဆယ်ရှိ၏။ ဝတ်ဆံကား အတောင်သုံးဆယ်၊ အချောက်ကား တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်ရှိ၏။ ထိုကြာ၏အထက်၌ လက်ယာခြေတော်ကို ချတော်မူလျှင် တစ်တုံ့(တစ်ပြည့်)မျှလောက်သော ဝတ်မှုန်တို့လည်း မီးခိုးဟုန်ကဲ့သို့ တက်ကြွ၍ ကိုယ်တော်ကိုလွှမ်းပြီးမှ သက်၏။ လက်ဝဲခြေတော်ကို တစ်ဖန်ချပြန်လျှင်လည်း ရှေးနည်းအတူ ကြာပွင့်ပေါက်ပြန်၍ အလျှောက်ခံလာသဖြင့် လက်ယာခြေတော်ကို ချီတော်မူလျှင် ယခင်ခံရသော ပထမကြာပွင့်သည် ကွယ်ပျောက်၍ အသစ်သာ ပေါက်လာပြန်သတည်း။ ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ဖဝါးလှမ်းတိုင်းလှမ်းတိုင်းသာ ပဒုမ္မာကြာခံလာရသောဂုဏ်ကြောင့် "ပဒုမုတ္တရ"ဟူသော အမည်ဖြင့် ကျော်စောသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

အလှည့်ကျ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကြပုံ

ထိုဘုရားသခင်သည် သံဃာတစ်သိန်းခြံရံလျက် လူအပေါင်းတို့ကို သင်္ဂြိဟ်ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ထိုထိုမြို့ရွာသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလာသဖြင့် ချက်တော်သိရာ ဟံသာဝတီပြည်သို့ ရောက်တော်မူလာ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား ခမည်းတော်ဖြစ်သော အာနန္ဒာမင်းကြီးသည် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း စသော အမှုကိုပြု၍ ဥယျာဉ်၏အတွင်း သန့်ရှင်းသောအရပ်၌ ကျောင်းတော်ကိုဆောက်၍ သီတင်းသုံးနေစေပြီးသော် ဆွေတော်၊ မျိုးတော်၊ မှူးတော်၊ မတ်တော်အပေါင်းနှင့်တကွ တရားတော်ကိုနာ၏၊ ဘုရားမြတ်စွာလည်း ခမ္မဒေသနာကို ကောင်းစွာဖြစ်စေ၏၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌ အချို့သောသူတို့သည် သောတာပန်၊ အချို့သောသူတို့သည် သကဒါဂါမ်၊ အချို့ကား အနာဂါမ်၊ အချို့ကား ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုနေ့မှစ၍ မင်းနှင့်တကွသော ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား တစ်နေ့ကား မင်း၊ တစ်နေ့ကား ဆင်းရဲသားအားဖြင့် အလှည့်ထား၍ လုပ်ကျွေးကြကုန်သတည်း။

တရားဦးနာ၍ သီရုန် ဆုတောင်း

ထိုအခါ အညာတကောဏ္ဍည၏ အလောင်းသည် ဟံသာဝတီပြည်၌ ဂဟပတိမဟာသာလအမျိုး၌ဖြစ်၏။ တစ်နေ့သောအခါ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ပန်း၊ နံ့သာလက်စွဲလျက် ကပ်လေသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း တပည့်သားတို့အား တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူ၍ ဒေသနာတော်အဆုံး၌ ရှေးဦးအစ တရားရသော ရဟန်းတစ်ပါးကို ဧတဒဂ်အရာထားသည်ကို မြင်သဖြင့် ဤအရှင်ကဲ့သို့ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒရှိရကား ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား များစွာသော အလှူကိုပေး၍ ငါဆုတောင်းအံ့ဟု ကြံပြီးလျှင် ဘုရားသခင်နှင့်တကွ တစ်သိန်းမျှလောက်သော သံဃာတို့ကို မိမိအိမ်သို့ပင့်ဖိတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယာဂုဆွမ်းဖြင့် လှူဒါန်းလုပ်ကျွေး၏။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောအခါ သံဃာတစ်ပါး တစ်ပါးလျှင် အသပြာ ငါးရာ ငါးရာထိုက်သော တိစီဝရိတ်သင်္ကန်းဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ပြီးမှ ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ကပ်၍ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ် ယခုပြုရသောကောင်းမှုကြောင့် ယခုဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည်တိုင်အောင် ဆင်းရဲကင်းသည်ဖြစ်စေသော်၊ အရှင်ဘုရား သာသနာတော်ဝယ် ရှေးဦးစွာ တရဲားရ၍ ဧတဒဂ်ချီးပသော သာဝကမြတ်ကဲ့သို့ နောင်ဘုရားတို့၏ သာသနာတော်၌ ရှေးဦးစွာ တရားကို သိရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

http://www.dhammadownload.com

ဗျာဒိတ်တော်ထားပုံ

ဘုရားမြတ်စွာလည်း အနာဂတ်သဉ္ဇာဏ်ဖြင့် ရှုတော်မူ၍ စင်စစ် ပြည့်စုံလတ္တံ့သောအကြောင်းကို မြင်တော်မူလျှင် "အချင်းဥပါသကာ... ငါဘုရားနောက်ကမ္ဘာတစ်သိန်းမြောက် ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဂေါတမအမည်ရှိသော ဘုရားဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် နတ်၊ ဗြဟ္မာ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေတို့နှင့်တကွ ဓမ္မစကြာတရားဦးကို နာရ၍ ရှေးဦးစွာ သိသဖြင့် "အညာတကောဏ္ဍည" အမည်ရှိသော ဧတဒဂ်ရသော သာဝကကြီးဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။ သူကြွယ်လည်း ထိုအခါမှစ၍ ဒါနသီလကို အားထုတ်လျက် အသက်ဆုံးသောအခါ နတ်ရွာ၌ ဖြစ်လေ၏။

ဝိပဿီဘုရားလက်ထက်

ထိုမှသည် လူ့ပြည် နတ်ပြည် ကျင်လည်ကာသာ အစဉ်လာသဖြင့် ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေတွက်သော် ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဝိပဿီဘုရား ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ပစ္စန္တရစ်ရွာ၌ စူဠကာလ, မဟာကာလ အမည်ရှိသော သူကြွယ်ညီနောင် နှစ်ဦးတို့သည် သလေးလယ် လုပ်ကြသည်တွင် ကောက်ပင်တို့ အဖုံးအလုံးတက်သောအခါ ကောဏ္ဍညအလောင်းဖြစ်သော ညီစူဠကာလလည်း စပါးဖုံးကို နွားလျက် အရသာကို မြည်းမိသဖြင့် အလွန်ချို့မြိန်ရကား ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဤစပါးဖုံးအရသာကို လှူရသော်ကောင်း၏ဟု ကြံ၍ အစ်ကိုကြီးအား တိုင်ပင်၏။ အစ်ကို မဟာကာလလည်း ဆဲရေး၍ "ရွေးရွေးသော သူများပင် စပါးဖုံးကို လှူသည်ဟု သင် ကြားဖူးပါ့သလော၊ ငါ့စပါးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ သင်မကြဲလင့်"ဟု ဆို၏။

ယင်းသို့ ဆိုသော်လည်း ထိုအကြံကို အဖန်တလဲလဲ ညည်းညူသဖြင့် မဟာကာလ အမျက်ထွက်၍ လယ်ကိုဝက်ပြီးလျှင် "သင်၏အဖို့ကို သင် အလိုရှိတိုင်းပြုလော့"ဟု ဆို၏။ ထိုစူဠကာလလည်း အားရဝမ်းသာစွာ မိမိတာဝန် စပါးဖုံးကိုဆွတ်၍ လူအများတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် အခွံကိုနွာစေ၍ ရေမရောဘဲ နွားနို့, ထောပတ် ပျားသကာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာရောနှောလျက် ကျက်စေပြီးသော် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား လှူဒါန်းလုပ်ကျွေး၏။ ဆွမ်းဘဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌ "အကျွန်ုပ်သည် ဦးဦးဖျားဖျား စပါးဖုံးအလှူကို လှူရသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် နောင် ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တို့၏အထံဝယ် သူ

http://www.dhammadownload.com

တစ်ပါးတို့၏ ရှေးဦးစွာ တရားအရသာကို သောက်ရသည် ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုပန်၏။

အဦးအဖျား ဒါနများပြုပုံ

ဘုရားသခင်လည်း "သင် တောင်းသောဆုအတိုင်း ပြည့်စုံလတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် တရားအနုမောဒနာပြု၍ ကြွတော်မူ၏။ ထိုသူ၏လယ်၌လည်း သလေးစပါးသည် ရိတ်ရာယူရာမထင်၊ သီးမြဲတိုင်း သီး၏၊ ထိုသို့ ရှိသည်ကို စူဠကာလ မြင်လျှင် အတိုင်းထက် အလွန်ပင် ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ "ငါသည် လူ၏အဖြစ်ကို အရတော်စွတကား၊ ကောင်းမြတ်သောအမှုကို ပြုမိပေသည်တကား"ဟု ကြဲအောက်မေ့လျက် မုန့်ဆန်းကာလ၌ မုန့်ဆန်းဦးအလှူကို လည်းကောင်း, ရိတ်သောကာလ ရိတ်ဦးအလှူကို လည်းကောင်း, အဆုပ်ပြုသောကာလ ဆုပ်ဦးအလှူကို လည်းကောင်း, လှိုင်းသောကာလ လှိုင်းဦးအလှူကို လည်းကောင်း, နှင်းသောကာလ နှင်းဦးအလှူကို လည်းကောင်း, ချဉ်သောကာလ ချဉ်ဦးအလှူကို လည်းကောင်း, ရောင်းသောကာလ ရောင်းဦးအလှူကို လည်းကောင်း, စားသောက်သောကာလ စားဦးအလှူကိုလည်းကောင်း သံဃာတော်တို့ သုံးဆောင်လောက်အောင် လှူသတည်း။ ဤသို့လှူဖြားသော်လည်း စပါးအရသည် ယုတ်လျော့သည်မရှိ။ အစ်ကိုကြီးထက်ပင် လွန်၍ရ၏။

တရားစောင့်သူကို တရားက ပြန်စောင့်ပုံ

ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ကြားသော် ရှင်တော်ဘုရားလည်း-

"ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရိံ၊ ဓမ္မော သုစိဏ္ဏော သုခမာဝဟတိ။
ဧသာနိသံသော ဓမ္မေ သုစိဏ္ဏေ၊ န ဒုဂ္ဂတိံ ဂစ္ဆတိ ဓမ္မစာရီ"

ဟူသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား- ဓမ္မစာရိံ၊ တရားကို ကျင့်သောသူကို။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်ပေ၏။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကုသိုလ်တရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ပေ၏။ ဧသ၊ ဤသို့ ချမ်းသာကို ဆောင်ခြင်းသည်ကား။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၏။ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း။ ဓမ္မစာရီ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားဆယ်ပါးကို ကျင့်လေ့ရှိသော သူသည်။

http://www.dhammadownload.com

ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောအလားသို့။ နဂ္ဂတိ၊ မလားရ။ (ဤကား ဒေသနာတော်၏အနက်တည်း။)

ဤသို့ တစ်နှစ်တည်း လုပ်သော လယ်၌ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် အဦးသောအလှူကို ပေး၍ "တရားဦးကို ရပါစေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ "ဤသို့လျှင် အညာတကောဇ္ဈာညသည် ရှေးက တောင်းခဲ့ဖူးသော ဆုထူးဝိသေသရှိရကား၊ ထိုဆုအတိုင်း သာလျှင် ငါ ပေးတော်မူသတည်း၊ မျက်နှာကို ကြည့်၍ ငါအရာပေးတော်မူသည် မဟုတ်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဤကား ရှင်ကောဇ္ဈာည၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။

ရှင်မဟာယသ, ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ, ဥရဝေလကဿပတို့၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း

ထို့နောက်မှ ရှင်ဝပ္ပ, ရှင်ဘဒ္ဒိယ, ရှင်မဟာနာမ, ရှင်အဿဇိတို့၏ ပုဗ္ဗကမ္မကို လျှောက်ကြပြန်၍လည်း အသီးအသီး ဆုတောင်းကြသောအကြောင်းကို လှစ်ဖော်၍ ဟောတော်မူသည်။

အသုဘ ဘာဝနာ အထုံပါ

ထို့နောက် ရှင်ယသ အမှူးရှိသော ငါးကျိပ်ငါးဦးသော အရှင်တို့၏ ပုဗ္ဗကမ္မကို မေးလျှောက်ကြပြန်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သားတို့... ထို ငါးကျိပ်ငါးဦးသော သူတို့သည်လည်း တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်၏သာသနာဝယ် ရဟန်းပြု၍ 'နောင်သောအခါ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို ရပါလိုသော်'ဟု ဆုတောင်း၍ ပါရမီကို ဖြည့်ကြ၏။ ဘုရား မဖြစ်သောခေတ်၌ ကြဲကြိုက်သောအခါ ကောင်းမှုဖြစ်ရာကို ပြုခြင်းငှာ ဖွေရှာကြံစည်ကုန်လျက် အဆွေအမျိုးအစုဖွဲ့၍ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ သေသောသူတို့၏ အကောင်ကို ထင်း, တလား စသည်တို့ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

ထိုသူတို့လည်း တစ်နေ့သောအခါ ကိုယ်ဝန်နှင့်တကွ သေသောမိန်းမ၏ အလောင်းကို တွေ့၍ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှာ သုသာန်သို့ ဆောင်ပြီးသော် ရှင်ယသ၏ အလောင်း အမှူးရှိသော ငါးယောက်သောသူတို့ကို သင်တို့ သင်္ဂြိုဟ်ရစ်ဟု မှာခဲ့၍ ငါးကျိပ်သောသူတို့သည် ရွာသို့ ပြန်လေ၏။ ရှင်ယသ၏အလောင်း ယောကျ်ားလည်း တံစူးဝါးဖြင့် ထိုမိန်းမ၏အသေကောင်ကို ပြန်ကာလှန်ကာ မီးဖုတ်ရာတွင် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာသောအဖြစ်ကို မြင်၍ မခင်မင်အပ် မနှစ်သက်

http://www.dhammadownload.com

အပ် မလေးမြတ်ထိုက်သော အသုဘရုပ်ပင် ဖြစ်ချေသည်ဟု နှလုံးသွင်း၍ ကြွင်းသောသူ လေးယောက်တို့အား လည်း ပြောပြလျက် အသုဘတရားကို ပွားစေ၏။ ရွာသို့ ပြန်သောအခါ ငါးကျိပ်သော ခင်ပွန်းတို့အား လည်းကောင်း, မိမိ၏မိဘ, မယားတို့အား လည်းကောင်း အကြောင်းကို ကြား၍ အသုဘဘာဝနာကို ပွားစေလျက် မင်္ဂိုလ်ရကြောင်းဖြင့် ဆုတောင်းကြ၏။ နောက်နောက်သော ကမ္မာ၌ မြတ်စွာဘုရားတို့နှင့် တွေ့ဆုံသောအခါလည်း ဤဘာဝနာကို ပွားစေလျက် ဒါန, သီလစသည်ကို အားထုတ်၍ ဤနည်းတူပင် ဆုတောင်း၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့သည် ငါဘုရား ရှေ့မှောက်တော်၌ ရွေးဆုတောင်းအတိုင်းသာ ဖြစ်လာကြကုန်သတည်း။ ငါဘုရားသည် မျက်နှာကို ကြည့်၍ အရာပေးတော်မူသည်မဟုတ်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိတို့၏ ရွေးအတိတ်

ထို့နောက် ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိမင်းသားသုံးကျိပ်တို့၏ အကြောင်းကို လျှောက်ကြပြန်သော် "ချစ်သားတို့... ထိုသူတို့သည်လည်း ရွေးဘုရားတို့၏ အထံ၌ ရဟန္တာ ဖြစ်ရကြောင်းကို ဆုတောင်းပတ္ထနာဖြင့် ပါရမီဖြည့်ကြကုန်၍ ငါဘုရား တုဏ္ဍိလဝက်မင်းဖြစ်သောကာလ သုံးကျိပ်မျှလောက်သော သေသောက်ကြူးဖြစ်လာ၍ ငါ ဆုံးမသောတရားစကားဖြင့် ငါးပါးသောသီလကို အနှစ် ခြောက်သောင်းမျှလောက် စောင့်ရှောက်ခဲ့ဖူး၏၊ ငါ့တရားစကားကို ကြားနာခဲ့ဖူး၏ဟု တုဏ္ဍိလဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၍ ထိုသူတို့၏ ရွေးဆုတောင်းအဟောင်းရှိတိုင်းသာ ဖြစ်လာကုန်သည်၊ ငါဘုရား မျက်နှာကို ကြည့်၍ အရာပေးတော်မူသည်မဟုတ်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကဿပညီနောင်တို့၏ ရွေးအတိတ်

ထို့နောက် ဥရုဝေလကဿပတို့၏ ပုဗ္ဗကမ္မကို မေးလျှောက်ကြပြန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏ "ချစ်သားတို့... ဥရုဝေလကဿပတို့သည်လည်း ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ လက်ထက်တော်ကပင် ကတာဓိကာရပူရိတပါရမီရှိလျက် အဆက်ဆက်သော ဘဝဖြင့် လာခဲ့ကြ၍ ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ ရသော် ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌ တိဿအမည်ရှိသော ဘုရား, ဖုဿ အမည်ရှိသော ဘုရားတို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်၏။ ထိုနှစ်ဆူတို့တွင် ဖုဿ ဘုရားသခင်၏ ခမည်းတော်ကား မဟိန္ဒမင်း မည်၏၊ ထိုမင်း၏ ညီတော်သားသည် လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်၏၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏သားသည် လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝက

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်၏၊ နှမတော်၏သားသည် အလုပ်အကျွေးရဟန်းဖြစ်၏။ ထိုမဟိန္ဒမင်းကြီး၌ ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး သားတော်လည်း သုံးယောက်ရှိ၏၊ ထိုသုံးယောက်တို့တွင် သားကြီး၌ အခြံအရံ သူရဲငါးရာ, သားလတ်၌ အခြံအရံ သူရဲသုံးရာ, သားငယ်၌ အခြံအရံ သူရဲနှစ်ရာရှိ၏။ ထိုသုံးယောက်တို့ကား ဥရဝေလကဿပညီနောင်တို့၏ အလောင်းများတည်း။

ဖုဿဘုရားသခင်သည် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော် ခမည်းတော်ပြည်သို့ ကြွတော်မူလာသောအခါ ခမည်းတော် မဟိန္ဒမင်းလည်း ဘုရားရှင်ထံသို့ သွား၍ ငါးပါးသော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရှိခိုးလျက် သားဘုရားကို တစိန်းစိန်းရှု၍ ဤသို့ အကြံသည်ဖြစ်၏။ ငါ့သားပင် ဘုရား, ငါ့သား၏စကားသည်ပင် တရား, ငါ့သားပင် သံဃာ ဤလူ့ရွာ၌ ငါကဲ့သို့ ကောင်းမြတ်ခြင်း အသရေနှင့် ပြည့်စုံသော မင်းသည် ရှေးရှေးသော ကာလ၌လည်း မဖြစ်ဖူးရာ၊ နောင်အခါလည်း မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါကား ကောင်းမြတ်လှစွာသော လူမင်းအဖြစ်ကို ရပေသည်တကား"ဟု ကြံအောက်မေ့သဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းထလျက် အားရဝမ်းသာ မြတ်စွာဘုရားနှင့် စကားပြောဟောပြီးလျှင် ဘုရားသခင်အား ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

"သားတော်ဘုရား... အကျွန်ုပ်၏အသက်သည် အလွန်ရှည်သည်ဖြစ်ပါမှ အနှစ် ကိုးသောင်းခန့်သာ ရှည်ပါမည်၊ ကြမ်းစွန်းဖျား၌ လည်းကောင်း၊ ကမ်းပါးပြတ်၌ လည်းကောင်း အိပ်ရသောသူကဲ့သို့ သေခြင်းသဘော နီးလှပါသည်၊ အကျိုးရှိရှိ အသက်ရှည်လိုပါသည်၊ သို့ဖြစ်၍ ခမည်းတော် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး သားဘုရားသည် သံဃာတော်နှင့်တကွ သူတစ်ပါးအိမ်ဝသို့ မကြွမူ၍ ဖခင်၏ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေးဟူသော ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူပါ၊ ခမည်းတော်ကချည်း လုပ်ကျွေးပါရစေ"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်သည်လည်း ဖခင်၏ဤစ္ဆန္ဒကို ငဲ့လင့်၍ သည်းခံတော်မူ၏၊ ထိုနေ့မှစ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို မရကုန်။ မင်းသားညီနောင် သုံးယောက်တို့လည်း ခမည်းတော်အား နောင်တော်ဘုရားကို လုပ်ကျွေးပါရမည့်အကြောင်းဖြင့် တောင်းပန်ကြသော်လည်း အခွင့်မရကုန်။

တစ်ရံသော်အခါ ပစ္စန္တရစ်ရွာ၌ ကြီးစွာသောစစ်မက် ဘေးရန်ဖြစ်၍ သားတော်သုံးယောက်ကို စေတော်မူ၏။ သားတော်တို့လည်း ထိုရန်ကို ငြိမ်းစေပြီးသော် ခမည်းတော်ထံသို့ ပြန်လာကြ၏။ ထိုအခါ မဟိန္ဒမင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်တော်မူလှ၍ "ငါ့သားတို့အား လိုအပ်သောဆုကို ငါ ပေးအံ့၊ သင်တို့ ယူကြကုန်"ဟု

http://www.dhammadownload.com

ဆို၏။ ထိုမင်းသားတို့လည်း "တစ်ပါးသော ဆုကို မလိုပါ၊ နောင်တော် ဘုရား ကိုသာ အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကျွေးပါရစေ"ဟု တောင်း၏။ မင်းကြီးလည်း "ငါ့သားတို့... ဤဆုကိုကား ငါ မပေးနိုင်၊ တစ်ပါးသောဆုကိုသာ ငါ ပေးအံ့" ဟူ၍ ဆို၏။ သားတော်တို့ကလည်း "အရှင်မင်းကြီး... အသက်ထက်ဆုံး မပေး နိုင်လျှင် အနှစ်တစ်သောင်းမျှသာ ပေးတော်မူပါ"ဟု တောင်း၏။ ဤမျှကိုလည်း ငါ မပေးနိုင်ဟု ဆိုလျှင် ထိုအောက် ယုတ်၍ ယုတ်၍ တောင်းသဖြင့် ဝါတွင်း သုံးလတိုင်၏။ ခမည်းတော်လည်း ဝါတွင်းသုံးလမျှ ငါ မပေးမူ ငါ့သားတို့သည် ငါ၏ရန်သူ ဖြစ်ချိမ့်မည်ဟု ကြံ၍ "အမောင်တို့ သုံးယောက်တွင် တစ်ယောက် တစ်လခန့် ရည်၍ ဝါတွင်းသုံးလကို ငါ ပေးတော့အံ့"ဟု ဆို၏။

ဘုရားကို လုပ်ကျွေးကြခြင်း

ထိုသို့ အခွင့်ရလျှင် မင်းသားတို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့ သွား၍ တရားသူကြီး, ဘဏ္ဍာစိုး, စချီစမာတို့ကို ခေါ်၍ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို အပ်နှင်းပြီးလျှင် "ဤဝါတွင်း သုံးလကို ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် ကိုးသောင်းနှင့်တကွ ငါတို့နှင့် ပါ သော ပရိသတ်တို့အား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပြည့်စုံလုံလောက်အောင် ထောက်ပံ့ လုပ်ကျွေးကြကုန်"ဟု ဆို၍ ထိုမင်းသားညီနောင် သုံးယောက်တို့သည် အခြံအရံ တစ်ထောင်နှင့်တကွ ဘုရားအထံတော်သို့ လာ၍ ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကို ဝတ်ပြီးလျှင် ဆယ်ပါးသော သီလကို ဆောက်တည်၍ ဘုရားရှင်ထံ၌ နေကုန်၏။ ဘဏ္ဍာစိုး, စချီစမာတို့လည်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်မျှလောက်သော ဝတ်ချက် သမားတို့ကို ရှာလျက် ယာဂု, ဆွမ်း, အဖျော် စသည်တို့ကို စီရင်လျက် နေ့စဉ် မပြတ် လုပ်ကျွေးသတည်း။

ဝတ်ချက်သမားများ ပြိတ္တာဖြစ်ကြခြင်း

ထိုအခါ သံဃာအပေါင်း ကိုးသောင်းမျှစင် များလှသောကြောင့် ချက်ပြုတ် လုပ်ကိုင်သူတို့သည် မိမိတို့ သားငယ် သမီးငယ်တို့အား ယာဂုကြွင်း ဆွမ်းကြွင်းမျှ မပေးမကျွေးရကုန်။ ချက်တိုင်း ချက်တိုင်းပင် ကုန်၍ လောက်ငရုံသာ ရှိ၏။ ထိုသို့ မကြွင်း၍ မပေးကြရသော် သံဃာတော်တို့၏အဦးအဖျားကို ဝှက်ထား၍ သားငယ် သမီးငယ်တို့အား ပေးကုန်၏။ ထိုဝတ်ချက်သမားတို့သည် သံဃာတော် တို့အား လူအပ်သော ပစ္စည်းများကို သုံးစားပေးကမ်းသောကြောင့် သေလွန်သောအခါ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

မင်းသား သုံးယောက်တို့သည် ဝါကျွတ်သောအခါ သံဃာတော်တို့အား ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာဖြင့် လှူဒါန်း၍ "ဤသို့ပြုရသော ဒါန သီလ ဘာဝနာ၏ အကျိုးအားဖြင့် နောင် ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ၌ အရှန် တစ်ထောင်နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ထိုဘဝမှ စုတေကြကုန်သော် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့ လူပြည် နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာ ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး စံစားခဲ့၍ ငါတို့ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ဥရုဝေလ ကဿပ ညီနောင် ရှင်တစ်ထောင်တို့ ဖြစ်လာကုန်ဆတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုသူတို့ တောင်းသောဆုအတိုင်းသာ ရကြကုန်သည်။ ငါ မျက်နှာကို ကြည့်၍ အရာပေးတော်မူသည်မဟုတ်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ကကုသန်ဘုရား နှင့် ပြိတ္တာများ

ထိုမင်းသားတို့၏ တရားသူကြီး ဖြစ်သော စချီသည် ယခုအခါ ဗိမ္မိသာရမင်း ဖြစ်လာ၏။ ကျီစိုးသည် ဝိသာခ ဥပါသကာ ဖြစ်လာ၏။ ဝတ်ချက်သမားတို့သည် ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိ အလားဖြင့် များစွာကျင်လည်ပြီးမှ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာဝယ် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီး တောင်ကြီးငါးလုံးတို့၏ အကြားဌာန၌ ကြီးမားသော ကိုယ်၊ ငယ်သော ဦးခေါင်းရှိသော အရိုးစုပြိတ္တာ, အသားစုပြိတ္တာ ဖြစ်လာကုန်၍ ကကုသန်ဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ ဖူးတွေ့ကြလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့အား အစာအာဟာရကို ဘယ်အခါမှ သုံးဆောင်ရပါအံ့နည်း" ဟု မေးလျှောက်ကြလျှင် ဘုရားသခင်လည်း "သင်တို့ ငါ့အား မလျှောက်ကြားကုန်လင့်၊ ငါ လွန်သည့်နောက် မြေကြီး တစ်ယူဇနာမြောက်သောအခါ ငါ၏ ညီတော် ကောဏာဂုံဘုရား ပွင့်လတ္တံ့၊ ထိုအခါမှ လျှောက်ကြကုန်"ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ငံ့လင့်၍ နေကြရကုန်၏။

ကောဏာဂုံဘုရား နှင့် ပြိတ္တာများ

ကောဏာဂုံဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါလည်း ရှေးနည်းပင် လျှောက်ကြပြန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ငါ့လက်ထက်တော်တွင် သင်တို့ မလျှောက်ကြလင့်ဦး၊ ငါ၏နောက် မြေကြီး တစ်ယူဇနာမြောက်သော ကာလ ကဿပအမည် ရှိသော ဘုရားပွင့်လိမ့်မည်။ ထိုအခါမှ လျှောက်ကြလေကုန်"ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ငံ့လင့်၍ နေကြရကုန်၏။

ကဿပဘုရား နှင့် ပြိတ္တာများ

ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ ယခင်နည်း လျှောက်ကြပြန်လျှင်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်က "သင်တို့သည် ငါ့လက်ထက်တွင် မစားရ မဝတ်ရချေသေး၊ ငါလွန်သည့်နောက် မြေကြီး တစ်ယူဇနာနှင့် သုံးဂါဝုတ်မြောက်သောအခါ ငါ၏ ညီတော် ဂေါတမမည်သော ဘုရားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်တို့၏ အလျင်က အဆွေအမျိုး ဖြစ်ဖူးသော တရားသူကြီးသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဗိမ္ဗိသာရမည်သော မင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား အလှူပေး၍ တရားတော်ကို နာပြီးလျှင် သင်တို့အား အမျှပေးဝေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်တို့ လောက်ငအောင် စားရ သောက်ရ ဝတ်ရလိမ့်မည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဘုရားတစ်ဆူနှင့် တစ်ဆူ အကြားကာလ ကိုပင် နက်ဖြန်သန်ဘက်ကဲ့သို့ ထင်၍ ရွှင်လန်း ဝမ်းသာကြကုန်၏။

ဂေါတမဘုရား နှင့် ပြိတ္တာများ

ငါတို့ ဘုရားပွင့်တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွရောက်သောအခါ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အား အလှူပေးသောကာလ အမျှ မဝေမိသဖြင့် ညှဉ်းဆဲသောအခါ ထိုပြိတ္တာတို့သည် ငါတို့ ရှည်မြင့်စွာ ငုံ့လင့်၍ နေရပါလျက် ငါတို့အား အမျှ မဝေပေးပါဟု လွန်စွာသော ဝမ်းနည်းခြင်းဖြင့် နှန်းတွင်းသို့ ဝင်၍ ရုပ်အသွင်ကို ပြသကုန်၏။ မင်းကြီးလည်း ထိတ်လန့်လှသဖြင့် ဘုရားအထံတော်သို့ သွားရောက် လျှောက်ကြားလေလျှင် "မင်းကြီး... သင်၏ ဆွေမျိုးဖြစ်ဖူးသော ပြိတ္တာတို့သည် ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး မွတ်သိပ်ခဲ့ကြ၍ ငါ့နောင်တော် ကဿပဘုရားထံ လျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်က သင် မင်းကြီး အလှူပေး၍ အမျှဝေလတ္တံ့သော အကြောင်းစကားကို ကြားတော်မူ၍ ထိုအခါမှ စ၍ တောင့်တကာ နေသည်ကို သင် အလှူပေးသောအခါ အမျှ မဝေပါသောကြောင့် ချမ်းသာမရ၍ မလှသော ရုပ်အသွင်ကို သင်မင်းကြီးအား ပြသတည်း" ဟု အထက်ကနည်း အကျယ်ဖြစ်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြ၍ "တိရောကုဋ္ဋ" သုတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ (ဤအကြောင်းကား စကားစပ်၍ သွင်းလိုက်သည်။)

ဤကား ရှင်မဟာယသ, ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ, ဥရုဝေလကဿပတို့၏ အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ, ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း သူဌေးသား နှစ်ဦး

ထို့နောက်မှ သံဃာတော် အပေါင်းတို့သည် အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါး၏ အကြောင်းကို တောင်းပန်ကြပြန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း သင်ချစ်သားတို့ နာကြ

http://www.dhammadownload.com

ကုန်လော့၊ ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရသော် တစ်သန်းနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ သာရိပုတ္တရာသည် ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ အမျိုး၌ဖြစ်၍ အမည်အားဖြင့် သရဒ လုလင် အမည်ရှိ၏။ မောဂ္ဂလာန်သည် ဂဟပတိမဟာသာလ အမျိုး၌ဖြစ်၍ သိရိဝမုန အမည်ရှိ၏။

အကြံဉာဏ်ပေါ်လာပုံ

ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် မြေမှုန့်ကစားဖော်ဖြစ်၍ အလွန် ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြ၏။ အရွယ်ရောက်လတ်သော် သရဒ လုလင်သည် ဖခင်လွန်သဖြင့် အမျိုးစဉ်ဆက် မှလာသော ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို ရ၍ တစ်နေ့သ၌ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်လျက် ဤသို့ ကြံ၏။ "ငါသည် မျက်မှောက်သော ဤကိုယ်၏ အဖြစ်ကိုသာ သိချေသည်၊ တမလွန်ဘဝ ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို မသိချေ။ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကား သေခြင်းတရားသည် မြဲ၏၊ ထိုသို့ သေသောအခါ ဥစ္စာရွှေငွေ ဆန်ရေစပါးတို့ကို ဆောင်သွားယူခြင်းငှာ မတတ်နိုင်၊ သားမယား ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း ကောင်းအောင်လိုက်၍ မပြုပြင်နိုင်ချေ၊ မသေမီကာလက ပျော်နိုးကြမသော ကာမ ချမ်းသာသည်လည်း အနှစ်သာရမရှိ၊ ထိုသို့ အနှစ်သာရ မရှိဘဲ မှီဝဲ ပျော်ပါးကာနေသဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း၊ လူ့ဘောင်ကို ဆွာသန်း၍ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် နိဗ္ဗာန်ကို ရှာရမူကောင်း၏" ဟု အကြံဖြစ်၍ အဆွေဖြစ်သော သိရဝမုနအား ပြောကြားတိုင်ပင်၏။

သိရိဝမုနလည်း "အဆွေ... ငါကား ရဟန်းပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ သင် စွမ်းနိုင်က ပြုလေလော့" ဟု ဆို၏။

ရသေ့ရဟန်း ပြုကြခြင်း

ထိုအခါ သရဒလုလင်သည် အိမ်တွင်းရှိသမျှသော ဥစ္စာ ရတနာတို့ကို များစွာသော ပြည်သူလူအပေါင်းတို့အား စွန့်ခဲ့၍ တစ်ခုသော တောင်ကိုမှီလျက် ရသေ့ရဟန်းပြု၍ နေလေ၏။ ထိုသို့ သရဒလုလင် ရဟန်းပြုလေလျှင် မြော်မြင်လိမ္မာကုန်သော သူတို့သည် အတူလိုက်၍ တရွေ့ရွေ့ ရဟန်း ပြုကြကုန်သဖြင့် ခုနစ်နှစ်တိုင်လျှင် ခုနစ်ဆောင်း လေးထောင်သော ရသေ့တို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ သရဒရသေ့လည်း တပည့်တို့အား ဈာန် အဘိညာဉ်တရားကို ရကြောင်းဖြစ်သော ကသိုဏ်းပရိကံကို ညွှန်ကြား၍ အားထုတ်စေသဖြင့် အလုံးစုံပင် အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး သမာပတ်ရှစ်ပါးကို ရကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရား

ထိုအခါ မဇ္ဈိမဒေသ စန္ဒဝတီပြည်ဝယ် အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှား ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားရှင်၏ ခမည်းတော်ကား ယသဝါမင်း၊ မယ်တော်ကား ယသောဓရာ၊ မြောက်သားတော်ကား သုနန္ဒာ၊ ပွင့်ရာ ဗောဓိပင်ကား ဖောက်ကြဲပင်တည်း။ လက်ယာရံကား အရှင်နိသဘ, လက်ဝဲရံကား အရှင် အနောမ, အလုပ်အကျွေးကား အရှင် ဝရဏ အမည်ရှိ၏။ လက်ယာရံ ဘိက္ခုနီမကား သုန္ဒရာ, လက်ဝဲရံကား သုမနာတည်း။ ထိုဘုရားကား လူတို့အသက် တစ်သိန်း တမ်း၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ကိုယ်အရပ်တော်ကား ငါးဆယ့်ရှစ်တောင် မြင့်သည်။ ကိုယ်တော်ရောင် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသည်။ ရဟန်းတစ်သိန်း အခြံအရံ ရှိသတည်း။

သရဒ ရသ့ေထံ ကြွတော်မူပုံ

တစ်နေ့သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာကရုဏာ သမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ လောကကို ရှုတော်မူသော် တစ်ခုသော တောင်ခြေရင်း၌ တပည့်အပေါင်းနှင့် တကွ နေသော သရဒရသ့ေကို မြင်၍ ထိုရသ့ေတို့အား တရားတော်မိုး ရွာဖြိုးသွန်းဖျန်းလျက် ဗျာဒိတ်ပန်းကို ပေးကမ်းတော်မူခြင်းငှာ သာဝကတို့ကို မခေါ်ဘဲ ကိုယ်တော်တည်းပင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူ၍ သရဒရသ့ေ၏ အထံအပါး၌ ဌာန်နားသကဲ့သို့ သက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ များစွာကုန်သော တပည့်ရသ့ေတို့သည် သစ်သီးအာဟာရကို ဆောင်ခြင်းငှာ တောသို့ ဝင်ကြသဖြင့် သရဒရသ့ေ တစ်ဦးတည်းသာ ရှိသတည်း။

သရဒရသ့ေလည်း အတိုင်းမသိသော လက္ခဏာတော်ကြီး, လက္ခဏာတော်ငယ် အံ့ဖွယ် တစ်ဆယ့်ရှစ်စုံ, ရောင်ဟုန်ခြောက်စိုင်တို့ဖြင့် တစ်ပြိုင်နက် ထွန်းပသော ဘုရားကိုယ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို မြင်လျှင် ဗေဒင်ကျမ်းတို့၌လာသော လက္ခဏာကို အစဉ်မှီးသဖြင့် "ဤသို့သော သူမြတ်ကား လောကဓာတ်အတွင်းမှ ပြိုင်ဘက်ကင်းမြောက် တစ်ယောက်တည်းသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပေရာသည်။ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ ကိလေသာမှောင်လွှမ်းလျက် ရွှင်လန်း မွေ့လျော်အံ့သောသူ မဟုတ်ပေရာ သဗ္ဗညုဘုရားသာ ဖြစ်ပေရာ၏" ဟု ကြံဆကာသိသဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေတည်ခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်းစသောဝတ်ကို ပြုပြင်လျက် ငါးအင်သော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် သင့်တင့်သောအရပ်၌ နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ခြင်း

ထိုအခိုက်တွင် ခုနစ်သောင်း လေးထောင်မျှလောက်သော တပည့်ရသေ့တို့သည် မွန်မြတ်သော သစ်သီးကိုဆောင်၍ လာကြကုန်သဖြင့် တင့်တယ်စွာနေတော်မူသော ဘုရားရှင်နှင့် မိမိတို့ဆရာကို မြင်လေသော် ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။ "ဆရာ... အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤလောကဓာတ်၌ ဆရာထက် လွန်မြတ်သောသူကား မရှိပြီဟု အောက်မေ့ပါကုန်သည်။ ယခုမှာ ဆရာပင် အမြတ်တနိုး ရှိခိုးရပြန်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ဆရာထက် လွန်မြတ်သလော" ဟု မေး၏။ သရဒရသေ့လည်း "ချစ်သားတို့... အသို့ ဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ မုန်ညင်းစေ့နှင့် ယူဇနာတစ်သိန်း ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင် မြင့်ခြင်းဆောင်သော မြင်းမိုရ်တောင်ကို နှိုင်းစာဘိသကဲ့သို့ နှိုင်းခိုင်းခြင်းငှာ မထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ငါ့ကို နှိုင်းခိုင်းဘိသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား သုံးပါးသောလောကဝယ် အတုမရှ အသဒိသဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားပေတကား၊ ငါတို့ကား သာသနာ၏အပ အရည်းမျှသာတကား" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ရသေ့အပေါင်းတို့လည်း ဘုရားခြေရင်း၌ ဦးဖြင့်တိုက်၍ ရှိခိုးကြကုန်၏။

သရဒရသေ့လည်း တပည့်တို့အား ဘုရားသခင်နှင့် လျောက်ပတ် မွန်မြတ်သော သစ်သီး ကြီးငယ်တို့ကို ဆောင်စေ၍ ရှိသေစွာ လုပ်ကျွေးပြီးသော် တရားတော်ကို နာ၍ တစ်ဆယ့် နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် ဥပမာ, ဥပမေယျ ပြုလျက် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ပူဇော်ချီးမွမ်း၏။

(ထိုဂါထာတို့ကား အပဒါန် ပါဠိတော်၌ လာကုန်သည်။)

သံဃာတော်များ ကြွလာခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့၏ လာခြင်းကို တောင့်တတော်မူ၏။ ထိုသို့ တောင့်တကြောင်းကို သိလေလျှင် သံဃာတော်တစ်သိန်းနှင့် တကွ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့ ရောက်လာကြ၍ ဘုရားထံပါး၌ ခစား ရှိခိုးလျက် နေကုန်၏။ သရဒ ရသေ့လည်း တပည့်များကို "ဘုရားသခင်၏ နေရာ, သံဃာတော်တို့ နေရာသည် လွန်စွာနိမ့်သေး၏၊ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော ပန်းနေရာဖြင့် ပူဇော်ရမူ ကောင်းရာ၏၊ လျင်စွာ အားထုတ်ကြကုန်" ဟု ဆိုလျှင် ထိုရသေ့တို့လည်း အားရဝမ်းသာ များစွာသော ပန်းပွင့်တို့ကို ဆောင်၍ ခင်းကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်၏ နေရာကား တစ်ယူဇနာ မြင့်သည်။ အဂ္ဂသာဝကတို့

http://www.dhammadownload.com

နေရာကား သုံးဂါဝုတ်မြင့်သည်။ မဟာသာဝကတို့ နေရာကား ယူနောဝက်မြင့်သည်။ သံဃာတော်တို့၏ နေရာကား တစ်ဂါဝုတ်မျှ မြင့်သတည်း။

အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားလည်း ရသေ့တို့အား များစွာသော ကုသိုလ်ဖြစ်စိမ့်သောငှာ ပန်းနေရာထက်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စား၍ နေတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် သမာပတ် ဝင်စားကြောင်းကို သိလျှင် သံဃာတော်တစ်သိန်းနှင့်တကွ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့လည်း သမာပတ် ဝင်စားကြသတည်း။ ထိုအခါ သရဒရသေ့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပင် ဘုရားရှင်အား ပန်းထီးကာလျက် သစ်သီးအာဟာရကို မှီဝဲခြင်းမရှိ၊ ပီတိ ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင် နေသတည်း။

ဘုရားမြတ်စွာလည်း သမာပတ်မှ ထတော်မူပြီးလျှင် လက်ယာတော်တွင် ရှိသော နိသဘ ထေရ်မြတ်ကို ခေါ်တော်မူ၍ "ရသေ့တို့အား ပန်းနေရာ အနုမောဒနာကို ပြုလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ နိသဘ ထေရ်မြတ်သည်လည်း ပဋိကတ်သုံးပုံကို ရောပြွမ်းလျက် ပန်း အနုမောဒနာကို ပြု၏။ ထို့နောက်မှ ဒုတိယသာဝက ဖြစ်သော အနောမထေရ်ကို ခေါ်တော်မူ၍ ယခင်နည်းတူ စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးကို တရားဟောတော်မူစေသော်လည်း ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျှ မဂ်ဖိုလ် မရကြကုန်။ ထို့နောက်မှ အနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် ထူးပြာ ဆန်းကြယ်စွာသော အာကာသ ဂင်္ဂါကို လွှတ်ဘီသကဲ့သို့ မြတ်သော တရားဒေသနာဖြင့် အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ သရဒရသေ့မှ တစ်ပါး ခုနစ်သောင်း လေးထောင်သော ရသေ့တို့သည် တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ်, သင်္ကန်း, ရဟန်းတို့ ပရိက္ခရာတို့ကိုရလျက် ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၍ သရဒရသေ့မူကား နိသဘ ထေရ်မြတ်၏ တရားစကား ကြားနာရစဉ်ကပင် "ဤအရှင်ကဲ့သို့ နောင်ပွင့်တော်မူသော ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာတော်ဝယ် ငါဖြစ်လိုစ၏" ဟု စိတ်အကြံရှိ၍ သမာဓိကို မရနိုင်သောကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ်ကို မရောက်သတည်း။

အဂ္ဂသာဝက ဆုပန်ခြင်း

တရားနာပြီးသောနောက်မှ သရဒရသေ့လည်း ဘုရားရှင်အား ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "အရှင်ဘုရား.... အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ ဖန်းတီးပူဇော်ရသော ကောင်းမှု သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးရသော ကောင်းမှု, ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ကို ရှိသေမြတ်လေး လုပ်ကျွေးရသော ကောင်းမှု အစုစုတို့ကြောင့်

http://www.dhammadownload.com

အရှင်ဘုရား၏ လက်ယာရံဖြစ်သော နိသဘထေရ်ကဲ့သို့ နောင် ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာဝယ် လက် ာရံ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်ရပါလိုသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အနာဂတ်သ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုတော်မူ၍ နောင်ပြည့်စုံအံ့သော အခြင်းအရာကို မြင်လျှင် "အချင်းသရ... ဤကမ္ဘာမှစ၍ ရေသော် တစ်သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း လွန်သောကာလ ဘဒ္ဒကမ္ဘာဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထိုကမ္ဘာ၌ ကကုသန်, ကောဏာဂုံ၊ ကဿပဟူသော ဘုရားသုံးဆူတို့ နောက်၌ ဂေါတမ အမည်ရှိသော ဘုရားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် သာဝက ပါရမီတို့၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်၍ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တရာ ဟူသောအမည်ဖြင့် ကြေညာလျက် လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကကြီး ဖြစ်လတ္တံ့၊ သင်၏ဉာဏ်သည် ပဲသုပထဝီ မဟီမြူထုနှင့် မတူနိုင်သည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။ ဤသို့ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ကျောင်းသို့ ကြွတော်မူ၏။

သရဒရသေ့လည်း မိမိတပည့်တို့ ရဟန္တာဖြစ်၍ ဘုရားသခင် နောက်တော်သို့ လိုက်ခြင်းငှာ အားထုတ်ကြသည်ကို မြင်လျှင် "အရှင်ဘုရားတို့... အကျွန်ုပ်အား မြတ်စွာဘုရားသည် ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူသော အကြောင်းကို အကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေဖြစ်သော သိရိဝမုနသူကြွယ်အား ကြားခွင့်သင့်သောအခါ ကြားကြပါလေကုန်" ဟု မှာဘို၍ မိမိသည်လည်း ခရီးတစ်ကြောင်းဖြင့် သွား၍ အိမ်တံခါးဝ၌ ရပ်လေ၏။ သိဝမုန သူကြွယ်မြင်လျှင် "အရှင်ဘုရား... အရှင်အား မဖူးမြင်ရသည်မှာ ကြာလှပေပြီ၊ ဤသို့ ကြွတော်မူပါ၊ ဤနေရာ၌ နေတော်မူပါ၊ ဤပူဇော် သက္ကာရကို ခံတော်မူပါ" ဤသို့ စသောစကားဖြင့် မြတ်နိုးတနာပြု၍ တပည့်တို့ မပါလာသော အကြောင်းကို မေးလျှောက်၏။

မိတ်ဆွေကို တိုက်တွန်းခြင်း

သရဒရသေ့လည်း မိမိတို့နေရာသို့ ဘုရားသခင် ကြွတော်မူသည်မှစ၍ ဗျာဒိတ် ရသည့်တိုင်အောင်အလုံးစုံသော အကြောင်းကို မြွက်ကြား၍ "ငါကား လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကဆုကို ရပြီ၊ သင်သည်လည်း ငါနှင့်အတူမကွဲ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်ရမည့် အကြောင်းကို ဆုတောင်း၍ ပါရမီဖြည့်လော့" ဟု

http://www.dhammadownload.com

ဆိုပေ၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား ဘုရားသခင် နှင့်လည်း အကျွမ်းမဝင်ပါ၊ အကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ဘုရားသခင် ကြွအောင် မ,စ,တော် မူပါလျှင် စွမ်းနိုင်ပါသမျှ ကောင်းမှုကိုပြု၍ ဆုတောင်းပါမည်" ဟု လျှောက်၏။ သရဒရသေ့လည်း ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရခြင်းငှာ ငါ့တာဝန်ရှိစေ၊ ပူဇော် သက္ကာရကိုသာ စီရင်လော့" ဟု ဆိုလျှင် ထိုသူကြွယ်လည်း ကြီးကျယ်စွာ သံဃာ နှစ်သိန်းခန့် နေလောက်သော မဏ္ဍပ်ကိုဆောက်၍ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဟင်း အဖျော် ပူဇော်ရန်ပစ္စည်းများကို ခုနစ်ရက် ကာလမျှလောက်အောင် ပြုပြင်စီရင်၍ ရသေ့အား ကြားလျှောက်၏။

သိရိဝမုန ဗျာဒိတ်ရခြင်း

သရဒရသေ့လည်း ဘုရားရှင်အား သံဃာတော် တစ်သိန်းနှင့် တကွ ပင့် လျှောက်၍ ကြွရောက်တော်မူလျှင် "ဤသူကြွယ်အား သနားတော်မူသဖြင့် ခုနစ် ရက်ပတ်လုံး အလှူကို ခံတော်မူပါ၊ တရားရအေး တိုက်ကျွေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဝန်ခံတော်မူလျက် နံနက်တိုင်း ကြွ၍ ဘုဉ်း ပေးတော်မူ၏။ ခုနစ်ရက် စေ့သောနေ့၌ သိရိဝမုန သူကြွယ်လည်း ဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား တိစီဝရိတ် သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ အဖျော်တို့ဖြင့် ပူဇော် လှူဒါန်း၍ တရားတော်ကို နာပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား ဤသို့ လျှောက်၏။ " ကျွန်ုပ်၏အဆွေဖြစ်သော သရဒရသေ့သည် နောင်ပွင့်လတ္တံ့သော ဂေါတမ ဘုရားသခင် သာသနာတော်ဝယ် လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကအဖြစ်ကို ရပါလိုသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။ အကျွန်ုပ်လည်း ယခုပြုရသော ဤပုညကောင်းမှုကြောင့် ထိုဂေါတမဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ လက်ဝဲရံအဂ္ဂသာဝကာ အဖြစ်ကိုရပါ လိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ဘုရားမြတ်စွာလည်း အနာဂတံသဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်တော်မူ၍ ပြည့်စုံအံ့သော အကြောင်းကို မြင်တော်မူလျှင် "ချစ်သား သိရိဝမုန၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ ဘုရားပွင့်သောအခါ သင်လည်း မဟာမောဂ္ဂလာန် အမည်ရှိသော လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝကကြီး ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၍ ထိုသူ တို့အား တရားဟောတော်မူပြီးလျှင် သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်တကွ ကျောင်းသို့ ကြွတော်မူ၏။

(ဤသည်လျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ, ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏ အကြောင်းရင်း တည်း။)

http://www.dhammadownload.com

"ချစ်သားတို့.... ယင်းသို့ဖြစ်ရကား ငါ့သားတော်ကြီး နှစ်ဦးတို့အား ရှေးတောင်းခဲ့ဖူးသော ဆုအတိုင်းသာလျှင် ငါ ပေးတော်မူသည်၊ မျက်နှာကို ကြည့်၍ အရာတော် ပေးသည်မဟုတ်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဤသို့ ရှေးဆုတောင်း အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်၍ ဟောတော်မူလျှင် သံဃာတော်အပေါင်းတို့လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိကြကုန်၏။

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည် ဤသို့ နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်အသဖီထေရ်ဟောပြောသော ဓမ္မဒေသနာကို မှီ၍ သောတာပန် အဖြစ်သို့ ရောက်သော အခါ ဘုရားသာသနာ၌ အနှစ်သာရ ရှိသည်ကိုသိ၍ သိဉာဉ်းဆရာ၏အထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "ဆရာ၏ အယူဝါဒ, ဆရာ၏အကျင့်စာရိတ္တသည် အနှစ်သာရ မရှိချေ။ ဤမျှနှင့်သာနေသဖြင့် သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရရာမည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားအထံတော်သို့ သွား၍ မြတ်သောတရားကို ကျင့်ကြကုန်အံ့" ဟု ဆို၍ အထံတော်သို့ ခေါ်ပါသော်လည်း ဣသိဉာဉ်းဆရာက "ငါ အိုးစရည်းနှင့် တူချေသည်။ သူတစ်ပါးအောက်ဝယ် လက်ငင်း အိုးငယ်ကဲ့သို့ ပြုခြင်းငှာ မတတ်နိုင်၊ ပညာရှိသော သူတို့သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့ သွား၍ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်၊ ပညာနည်းပါးသော သူတို့ကား ငါ့အထံသို့ ရောက်လတ္တံ့၊ သင်တို့သွားလိုမူ သွားလေကုန်" ဟု ဆို၍ နေပါသည်ဘုရား" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

အနှစ်မရှိသော အယူဝါဒ၌ အနှစ်သာရ တရား မသိနိုင်

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း အခါအခွင့်အား လျောက်ပတ်သော တရားဒေသနာကို ပြတော်မူခြင်းငှာ –

အသာရေ သာရမတိနော၊ သာရေ စာသာရ ဒဿိနော။
တေ သာရံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မိစ္ဆာ သင်္ကပ္ပဂေါစရာ

ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား– သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနာ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလာန်တို့။ အသာရေ၊ အကျိုးမပေးလတ္တံ့သည် ဖြစ်၍ အနှစ်မရှိသော အယူဝါဒ၌။ သာရမတိနော၊ အနှစ်ရှိသည်ဟု ထင်မှတ်လေ့ ရှိကုန်သော။ သာရေစ၊ အကျိုးပေးတတ် မြတ်သော အကျင့်စာရိတ္တ၌လည်း။ အသာရဒဿိနော၊ မမြတ်ဟူ၍ ယူလေ့ ရှိကြကုန်သော။ တေဗာလာ၊ ထိုပညာရှိယောင်ဆောင်သော လူမိုက်

http://www.dhammadownload.com

တို့သည်။ မိစ္ဆာသက်ပွဂေါစရာ၊ ကာမဝိတက် စသော မှားသောအကြံလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာရုံ၊ အနှစ်ဆိုအပ် မြတ်သော သီလ သမာဓိ ပညာတရားကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်။

(ဤဒေသနာတော် အဆုံး၌ များစွာသော ပရိသတ်တို့သည် မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ကြကုန်သတည်း။)

ပြည်သူ ပြည်သားတို့ ရှုတ်ချကြပုံ

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ထင်ရှားကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်လည်း ဘုရားသခင့် အထံတော်၌ များစွာပင် ရဟန်း ပြုကြကုန်၏။ ယင်းသို့ ရဟန်း ပြုကြကုန်သော် ပြည်သူ ပြည်သားတို့က "ရှင်ဂေါတမသည် သူ့လင်၊ သူ့သားကို ဖျောင်းဖျချော့မော့၍ နောက်လိုက်ဖြစ်အောင် ဆောင်ယူတတ်သည်။ ငါတို့အား သားမြေးမရှိစိမ့်သောငှာ ကျင့်သည်။ မိန်းမအမျိုးကို မုဆိုးမ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ ကျင့်သည်၊ လူမျိုးလူဆက် ပျက်စီး ပြတ်ကင်းစိမ့်သောငှာ ကျင့်သည်၊ ယခု သိဿည်းဆရာ တပည့် နှစ်ရာငါးကျိပ်တို့ကိုလည်း မျက်ချိုသွေး၍ ဆောင်လေပြီ၊ မဂဓတိုင်းသား ထင်ရှားကြွယ်ဝသော အမျိုးကောင်းသားတို့ကိုလည်း ရဟန်းပြု၍ သူ့နောက်လိုက်ရန် ခေါ်လေပြီ။ ငါတို့လင်, ငါတို့သားကိုလည်း ထိုနည်းအတူ ဆောင်ယူခေါ်ငင်လိမ့်မည်" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချကုန်လျက် လင်သားတို့ကို အသွားအလာ မရှိစေရ၊ အိမ်တံခါးဝကို ပိတ်လျက် ဆွမ်းလောင်းရုံ, ဖူးမြော်ရုံမျှ မထွက်ရအောင် ချုပ်နှောင်ကြကုန်၍ ရဟန်းတို့ လာသည်ကို မြင်လျှင် –

အာဂတော ခေါ မဟာသမဏော၊ မာဂဓာနံ ဂိရိဗ္ဗဇံ။
သဗ္ဗေ သဉ္ဇယေ နေတ္ဝာန၊ ကံ သု ဒါနိ နယိဿတိ

ဟူသောဂါထာဖြင့် ကြွေးကြော်ကာ အပြစ်တင်ကုန်၏။

အနက်ကား – မာဂဓာနံ၊ မဂဓတိုင်း သူတို့၏ ။ ဂိရိဗ္ဗဇံ၊ တောင်ငါးတန်သည် နွားခြံကဲ့သို့ ရံအပ်သော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ မဟာသမဏော၊ လူကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ရဟန်းကြီးသည်။ အာဂတောခေါ၊ လာလတ်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သဉ္ဇယေ၊ သိဿည်းဆရာ၏ တပည့်တို့ကို။ နေတ္ဝာန၊ နောက်လိုက်ဖြစ်အောင် ခေါ်ဆောင်ပြီး၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ နယိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့လည်း မသိ။

http://www.dhammadownload.com

ကဲ့ရဲ့စကား ချေပချက်

ရဟန်းတို့ကို ဤသို့ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ၍ ဖရိုဖရဲ ဆိုသောစကားကို ဘုရားသခင် အား လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သားတို့.... ထိုကဲ့ရဲ့ကြသော စကားသည် ရှည်လျားစွာ တည်မည်မဟုတ်၊ သင်တို့၌ ယုတ်ရာသော အကြောင်း လည်းမရှိ၊ ထိုသူတို့ကို သတိရစေလိုမူကား "**အာဂတောခေါ**" စသော စကားဖြင့် အပြစ်တင်သောအခါ သင်တို့ကလည်း –

နယန္တီ ဎ မဟာဝီရာ၊ သဒ္ဓမ္မေန တထာဂတာ၊
ဓမ္မေန နယမာနာနံ၊ ကာ ဥသူယာ ဝိဇာနတံ

ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆိုလင့်ကြကုန်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အနက်ကား– မဟာဝီရာ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မေန၊ အနိုင်အထက် နှိပ်စက်မှု သူတော်ကောင်း တရား၌ တည်သဖြင့်။ နယန္တီ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ နယမာ နာနံ၊ ဆောင်ကုန်သော။ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့အား။ ဥသူယာ၊ စောင်းမြောင်း ငြူစူ ပြစ်ယူကျိုးမဲ့ ကဲ့ရဲ့ရခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ် အကျိုးရှိ အံ့နည်း။ ဝါ– တစ်နည်းကား။ ကာကုအာ၊ စက်ဆုပ်အပ်စွာ အပါယ်ရွာသို့ လားရာသာလျှင်ကတည်း။

(ဤဂါထာဖြင့် ဆိုသောအခါမှ ပြည်သူတို့ ကဲ့ရဲ့ကြသောအသံသည် ငြိမ်း သတည်း။)

ကိုးကြိမ် ဘုရား အပင့်ခိုင်းခြင်း

ယင်းသို့ လူနတ်တို့အား တရား အမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ဘုရားသခင် သီတင်းသုံးနေတော်မူကြောင်းကို သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး ကြားသိလေသော် အမတ်တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ "အချင်း အမတ်... သင်သည် ယောကျ်ားအခြံအရံ တစ်ထောင်နှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သွား၍ ငါ့စကားဖြင့် သားတော်ဘုရားကို ပင့်လျှောက်ချေ။ "အရှင့် ခမည်းတော် သည် အိုမင်းသော အရွယ်သို့ ရောက်ချေပြီ၊ သားတော်ဘုရားကို မတွေ့မမြင် သည်လည်း ကာလရှည်လေပြီ၊ မသေခင်ကို ဖူးမြင်လိုပါသည်။ မဖျားမနာ ကျန်းမာစဉ်က မွေးသည့်ဖခင် ဖူးမြင်ရအောင် ကြွတော်မူပါ' ဟု လျှောက်၍ ငါ့သားဘုရားကို ပင့်ဆောင်ချေ" ဟု စေလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအမတ်လည်း "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ ဗိုလ်ရံတစ်ထောင်နှင့်တကွ သွား၍ ဘုရား၌ မှောက်သို့ ရောက်သောအခါ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သား တို့ တရားနာခိုက်နှင့်ကြို၍ ပရိသတ်စွန်က တရားတော်ကိုနာ၍ နေကြသော် ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ အလုံးစုံသော ကိလေသာ အစဉ်ပြတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သဖြင့် ရဟန်းပြုလိုကြောင်းကို တောင်းပန်ကြလေလျှင် ဖေဘိကွ၊ ခေါ်တော်မူ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ယင်းသို့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော အခါမှစ၍ အရိယာတို့ သဘောသည် အလုံးစုံသောကိစ္စ၌ လျစ်လျူရှုသည်သာ ဖြစ်ရကား သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီး မှာအပ်သောစကားကို မြတ်စွာဘုရားအား မလျှောက်ကြားဘဲ နေလေကုန်၏။

သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီးလည်း သွားလေသော အမတ်တို့ ပြန်ချိန်သင့်၍ မပြန်လေသော် လိမ္မာသော အမတ်တစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ ရှေးနည်းအတူ စေပြန်၏။ ထို အမတ်လည်း ဘုရားထံတော်သို့ ရောက်လျှင် ယခင်သူတို့ကဲ့သို့ ပရိသတ်နှင့်တကွ ရဟန္တာဖြစ်ကြ၍ ဘုရားသခင်အား မလျှောက်ကြားဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေ၏။

ဆယ်ကြိမ်မြောက် ဘုရား အပင့်ခိုင်းခြင်း

ဤသို့ ထပ်ကာထပ်ကာ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် စေပါသော်လည်း သတင်းစကားမျှ မရောက်လာ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာ ဖြစ်လေကုန်လျှင် ဖခင် သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီးသည်လည်း "ငါ၏နန်းတော် နေပြည်တော်၌ ရှိကုန်သော လူအပေါင်းတို့သည် ငါ၌ ချစ်ခြင်းပင် မရှိကြချေသောကြောင့် သတင်းစကားကိုမျှ မကြားလာကြကုန်။ ယခုအခါ ဘယ်သူသာလျှင် ငါ့အား သတင်းစကားကို ကြားရအောင် ရွက်ဆောင်ပါမည်နည်း။ ငါ့သားဘုရားကို ဖူးမြင်ရအောင် ပင့်ဆောင်နိုင်ပါမည်နည်း"ဟု မြည်တမ်းလျက် ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို ကြည့်လတ်သော် ဖွားဖက်တော် ဖြစ်သော ကာဠုဒါယီအမတ်ကို မြင်လျှင် "အချင်း ကာဠုဒါယီ... သင်သည် ငါ့သားဘုရားကို ဖူးမြင်ရအောင် ပင့်ဆောင်နိုင်ပါမည်လော" ဟု မေးလတ်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ် ရဟန်းပြုရပါမူ တတ်နိုင်ပါ၏" ဟု လျှောက်ပေ၏။ မင်းကြီးလည်း "အချင်းအမတ်... သင် ရဟန်းပြုလိုလည်း ပြုလေ၊ မပြုလိုလည်း မပြုဘဲနေစေ၊ ငါ့သားကိုသာ မြင်ရအောင် ကြဆောင်ပါလေ" ဟု ဆို၏။

ကာဠုဒါယီ ပင့်ခဲ့ပုံ

ကာဠုဒါယီ အမတ်လည်း ဗိုလ်ပါ တစ်ထောင်နှင့်တကွ သွားလေ၍ ဘုရား

http://www.dhammadownload.com

ခြေတော်ရင်းသို့ ရောက်လျှင် ပရိသတ်တို့အား တရားဟောတော်မူခိုက် ကြံသည်နှင့် ပရိသတ်စွန်က တရားနာလွှေလျှင် အခြွေအရံ တစ်ထောင်နှင့် တကွ ရဟန္တာအဖြစ်ကိုရ၍ ဖေါဘိကဘ္ဂုချည်း ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ထိုသို့ကာဠဒါယီ ရောက်၍ ခုနစ်ရက် ရှစ်ရက်မြောက်ရှိလျှင် အလုံးစုံသော ဆောင်းဥတုကုန်လေ၍ နွေဥတုအပြောင်း တပေါင်းလပြည့်နေ့ ကြိမ်၍ ခြောက်ဆယ်မျှလောက်သော ဂါထာတို့ဖြင့် ကာလသမယကို ချီးမွမ်း၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး မှာလိုက်သော သတင်းစကားကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်၍ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူပါမည့် အကြောင်းကို ခွင့်တောင်း လျှောက်ထား၏။ ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်အပေါင်းတို့အား ခရီးသွားခြင်း၌ ပြုထိုက်သော ဂမိယဝတ်ကို ပြည့်စုံစေလျက် မဂဓတိုင်းသား သံဃာတစ်သောင်း ကပိလဝတ်မြို့သား သံဃာတစ်သောင်း ခြံရံလျက် တပေါင်းလပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ပင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။

ကပိလဝတ် ကြွပုံရှင်းချက် ။ ဤအရာ၌ ကျမ်းဂန်လာတိုင်း ယူရန် ခက်ခဲသည်ကား ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ၌ –

ယဒါ ပန သတ္ထာ ဗုဒ္ဓေါဟုတွာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနမိဂဒါယေ ပဌမဝဿံ ဝသိတွာ ဝုတ္ထဝဿော ပဝါရေတွာ ဥရုဝေလာယံ ဂန္တွာ တတ္ထ တယော မာသေ ဝသန္တော် တေဘာတိကဇဋိလေ ဒမေတွာ ဘိက္ခုသဟဿ ပရိဝါရော ဖုဿမာသပုဏ္ဏမိယံ ရာဇဂဟံ ဂန္တွာ ဒွေ မာသေ တတ္ထဝသိ –

အစရှိသော ဥဒ္ဒေသပါဠိဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ဗာရာဏသီပြည် မိဂဒါဝုန်တော၌ ပထမဝါ ကပ်တော်မူ၍ ဝါကျွတ်ပြီးသော် ပဝါရဏာ ပြုတော်မူ၍ ဥရုဝေလသို့ ကြွတော်မူသည်။ ထိုတောအုပ်၌ သုံးလနေတော်မူ၍ ရသေ့ညီနောင် ရှင်တစ်ထောင်တို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီးလျှင် ထိုရဟန်းတစ်ထောင် ခြံရံလျက် ပြာသိုလပြည့်နေ့ ဥရုဝေလတောမှ ထွက်ကြွတော်မူ၍ ယူဇနာသုံးဆယ် ကွာခြားသော ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်း နှစ်လသာနေတော်မူ၍ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ရောက်သောအခါ ကာဠဒါယီ ပင့်လျှောက်သောစကားဖြင့် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ပင် ထွက်ကြွတော်မူသည်ဟု ဆိုသောစကားသည် အထက် ဆိုလတ္တံ့သော –

သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇာ ပုတ္တော မေ ဆဗ္ဗဿာနိ ဒုက္ကရကာရိယံ ကတွာ

http://www.dhammadownload.com

ပရမာဘိသမ္ဗောဓိ ပတ္တာ ပဝတ္တိတဝရ ဓမ္မစက္ကော ရာဇဂဟံ ပတ္တာ ဝေဠုဝန ဝိဟာရေ ဝိဟရတီတိ သုတ္တာ အညတရံ မဟာအမစ္စံ အာမန္တေသိ ။ပ။ တေနေဝ နိယာမေန နဝက္ခတ္တုံ အမစ္စေ ပေသေသိ။

ဟူသော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်၏။ အသို့ ဆန့်ကျင်သနည်း ဟူမူကား –

ကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည် ယူဇနာခြောက်ဆယ် ခရီးကွာရကား နှစ်လသွား ခရီးဖြစ်သည်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နှစ်လသာ နေတော်မူတည့်လျှင် ဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း သတင်းစကားကို ကပိလဝတ်ပြည်က ကြားအံ့ရုံမျှ ရှိသေးသည်။ ခမည်းတော်မင်းကြီးလည်း သတင်းစကားကို ကြားရမှပင် အမတ်တို့ကို စေလွှတ်ရမည်။ ရှေးစေလိုက်သော အမတ်တို့ ပြန်ချိန်သင့်၍ မပြန်လာမှ ထပ်ဆင့်ကာ လွှတ်ပြန်ရမည်။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် အမတ်ဆယ်ယောက်ကို ဆယ်ခေါက်လွှတ်မှ ဘုရားကြွတော်မူချေသည်။ ထို စသောကာလ အမတ်တို့လည်း ဆဋ္ဌဘိည မဟုတ်ကြသေး၍ ယူဇနာခြောက်ဆယ်မျှကို နှစ်လနှင့် ဆယ်ခေါက် မသွားနိုင်ရာ။ ဘုရားတန်ခိုးတော်ကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု ကြံရမည်လည်း ဘုရားသခင်က တန်ခိုးနှင့်စေကြောင်းကို အရိပ်အမြွက်မျှ မထင်။ ဆယ်ပါးသော တန်ခိုးတွင်လည်း မဝင်။ ထို့ကြောင့် ဆင်ခြင်ခြင်းငှာ ခဲယဉ်းသည်။

ဥရုဝေလတောမှ သီဟိုဠ်ကို ပြာသိုလပြည့်နေ့ ဘုရား ကြွတော်မူကြောင်းကို အဂ်ံတ္တိရ် အဋ္ဌကထာ, သာရတ္ထဒီပနီဋီကာတို့၌ "ဘဂဝါ ကိရ အဘိသမ္ဗောဓိတော နဝမေ မာသေ ဖုဿပုဏ္ဏမ ဒိဝသေ ယက္ခာဓိ ဝါသံ လင်္ကာဒီပံ ဥပဂန္တ္ဝာ" ဟု လာသည်။ မဟာဝင် ဒီပဝင်တို့၌လည်း ဤနည်းတူပင် ဆိုကုန်သည်။ ထို ပြာသို လပြည့်နေ့သည် အင်္ဂါတိုင်း, မဂဓတိုင်း ဥရုဝေလ ရသေ့တို့အား ကြီးမားသော ပူဇော်သက္ကာပွဲ ဖြစ်၍ ယနေ့ ရှင်ဂေါတမ ငါထံသို့ မလာမူကောင်း၏ ဟု ရသေ့တို့ အကြံရှိသည်ကို သိတော်မူ၍ မြောက်ကျွန်း၌ ဆွမ်းခံပြီးသော် အနောတတ်အိုင်နား၌ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ စန္ဒကူးတော၌ နေ့သန့်တော်မူပြီးလျှင် ညချမ်းသောအခါ လင်္ကာဒီပသို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို ဝိနည်းမဟာဝါ အဋ္ဌကထာ, တေရသကဏ် ဋီကာစသည်တို့၌ လာသည်။

ထို့နောက်လည်း တန်ခိုး ပြာဋိဟာတို့ကို ပြ၍ ဥရုဝေလ၌ပင် နေတော်မူသေးသည် ဖြစ်၍ "ပြာသိုလပြည့် ဥရုဝေလတောမှ ထွက်ကြွတော်မူ၏" ဟူသောစကားတို့သည် တစ်ပါး ကျမ်းဂန်နှင့် ညီ၍ ယုတ္တိမရနိုင်။

http://www.dhammadownload.com

ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်ကို ခံတော်မူသည့်နောက် နှစ်ရက်သုံးရက်မြောက်နေ့ပင် ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့ မြတ်စွာဘုရားထံ ရောက်ကြောင်းကိုလည်း ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၊ အပဒါန် အဋ္ဌကထာတို့၌လာသည်။

ဤသို့ ကျမ်းဂန် များစွာလာသည်ကို နှိုးနောသော် ဥရုဝေလတောမှ ပြာသို လပြည့်ကျော် ဆယ်ရက်နေ့တွင် ထွက်တော်မူ၍ ဆယ့်တစ်ရက်နေ့ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းနှင့် တကွ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးအား နာရဒဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ၎င်းလကွယ်နေ့ပင် ရှင်သာရိ ပုတ္တရာတို့ ရဟန်း ပြုလာကြသည်။ တစ်ဆယ့်ငါးရက်မြောက် တပို့တွဲ လပြည့် နေ့မှ ရဟန္တာဖြစ်၍ ထိုနေ့ပင် သာဝက သန္နိပါတကို ပြုတော်မူ၍ ပါတိမောက် ပြတော်မူသည်။ ထို့နောက်မှလည်း ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျတို့အား တရား အမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူ၍ ဤနှစ်ဝါဆိုပြီးမှ သက္ကရာဇ် ၁၀၄ ခုနှစ် တပေါင်းလတွင် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူသည်ဟု ယူမှ ဗုဒ္ဓဝင်, ရာဇဝင်, အနာဂတဝင်, မဟာဝင်တို့ အစဉ်ကျန ညီညွတ်မည်၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိတိုင်း မျှော်၍ ကြံတော်မူကုန်။

ကျမ်းဂန်ကျန နိုင်နင်းလှ၍ မြန်မာ့တိုင်းအလုံး ကျော်စောသော ရှင်သီလ ဝံသ ထေရ်မြတ်လည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝါကပ်ပြီးမှ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွ တော်မူကြောင်းကို ဆုတောင်းခန်းပျို့၌–

ဥရုဝေလ၊ ကဿပက စသည့် ညီနောင် ရှင်တစ်ထောင်အား တိမ်မှောင် မိစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌိခွာ၌၊ အရာနောက်တော်၊ ပါအောင်ခေါ်ပြီး ပြည်ကျော်နဂိုရ် ရာဇဂြိုဟ် တွင် ရောက်တုံကျင်မှ ဖူးမြင်လာရောင်း၊ တစ်သိန်းပေါင်းနှင့် နှစ်သောင်းမကြွင်း၊ ဗိမ္ဗိမင်းကို၊ လင်းစေမျက်မှောက်၊ အမိုက်ဖျောက်၍၊ ရောက်တုံထိုခါ၊ ဝါလနီးသော်၊ စောခီးရှင်မွန်၊ ဝေဠုဝန်၌၊ တစ်ဖန်ပျော်မိန်း၊ ငြိမ်သက်ကိန်းသည် ။ ။ ရွှင်ဖိန်း မဂ်ဖိုလ် ပီတိတည်း။ ဟူ၍ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာသို့မလိုက် ရာဇဂြိုဟ်၌ ဝါဆို ကြောင်းကို စပ်သည်။

မြတ်စွာဘုရား ကပိလဝတ်သို့ ကြွလာတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ ဘုရားကြွတော်မူလျှင် ကာဠုဒါယီ ထေရ်လည်း သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး အား သတင်းကြားသိစေခြင်းငှာ မြတ်စွာဘုရား အလျင်ပင် ကောင်းကင်ခရီး ဖြင့် ကြွသွားလေ၍ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးရှေ့တွင် ထင်ရှားပြပေ၏။ မင်းကြီးလည်း

http://www.dhammadownload.com

ကာဠဒါယီ မထေရ်ကိုမြင်လျှင် ရွှင်လန်းသောစိတ် ရှိရကား "ငါ့သား ကာဠဒါယီ... အမောင်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤကဲ့သို့မင် အသွင်အပြင် ရှိသလော၊ အသင်လိုပင် ကောင်းကင်ခရီးကို ပျံနိုင်သလော၊ ယခုအခါ ဘုရား အဘယ်မှာ ရှိသနည်း" စသည်ဖြင့် မေးမြန်း၏။

ကာဠဒါယီ မထေရ်လည်း "ဒကာတော်မင်းကြီး... မီးပွားပမာဏ ရှိသော ပိုးမြည်မြူး၏ အရောင်နှင့် နေရောင်ကို ပုံဆောင်ခြင်းငှာ မထိုက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နွားဦးချိုနှင့် မြင်းမိုရ်တောင်ကို ပုံဆောင်ခြင်းငှာ မထိုက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ငါတို့မျှနှင့် ဘုရား အရုပ်အဝါကို အဘယ်မှာ နှိုင်းခိုင်းထိုက်မည်နည်း၊ ဒကာတော့်သား ဘုရားသခင်၏ အသွင်တော်ကား ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော် အဝန်းဖြင့် ထွန်းပလျက် တက်သစ်သော နေလုလင်တစ်ထောင်၏ အရောင် အသရေထက်လည်း ကဲတက်လွန်မြတ်၏။ ကြည်သရိယစသော ဘုန်းတော် ခြောက်ပါး, လောကီ တန်ခိုးရှစ်ပါး, လောကုတ္တရာ တန်ခိုး ရှစ်ပါး တရားအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ အတုမရှိ၊ အနန္တ စကြဝဠာ ဝိသယာခေတ် ကုန်အောင်ကို မျက်တောင်တစ်ခတ် လျှပ်တစ်ပြက် မျှဖြင့်လည်း ကြွလည် ပြန်ခေါက် ရောက်တော်မူနိုင်၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် အစိန္တေယျဖြစ်သော ဂုဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော်ကို ချီးကျူးမြွက်ကြား၍ ဘုရားသခင်သည် သင်မင်းကြီး ဖူးမြင်စေခြင်းငှာ သဲဃာတော် နှစ်သောင်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူလာပြီ၊ ယနေ့ မည်သည့်စခန်းသို့ ရောက်ပြီ"ဟု ကြား၏။

မင်းကြီးလည်း အလွန်အားရတော်မူ၍ မထေရ်အား ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေးပြီးသော် သားတော်ဘုရား အလို့ငှာ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို ပြင်ဆင်ကပ်လှူပြီးသော် "သားတော်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ မြို့သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်နန်းတော်က ဆွမ်းကိုသာ ဆောင်၍ လုပ်ကျွေးတော်မူပါ"ဟူ၍လည်း လျှောက်လိုက်၏။ မထေရ်လည်း ထိုဆွမ်းကို ဆောင်လျက် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ကြွ၍ ဘုရားသခင်အား ကပ်ပေ၏။

ကာဠဒါယီ စတဒဂ်ရခြင်း

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ကာဠဒါယီသည် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း နန်းတော်မှ ဆွမ်းကိုဆောင်၍ လုပ်ကျွေးရကား ခရီးအကြား၌ ဘုရားသခင်သည် ဖခင် မင်းကြီး၏ ဆွမ်းကိုသာ ဘုဉ်းပေးတော်မူရ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့ကြောင့် ကာဠဒါယီကို– "ဇတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမသာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ကုလပွသာဒကာနံ ယဒိဒံ ကာဠဒါယီ" ဟူ၍ "ကုလပွသာဒက ဇတဒဂ်" အရာ၌ ထားတော်မူသတည်း။

ဘုရားသခင်လည်း တစ်နေ့ တစ်ယူဇနာစီ ကြွ၍ နှစ်လမြောက်သဖြင့် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်သော သာကီဝင်မင်းတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်နှင့် လျော်သောနေရာကို ရွေးချယ်စီစစ်၍ နိဂြောဓ သာကီဝင်မင်းသား၏ ဥယျာဉ်အလယ် မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိသော အရပ်၌ လျောက်ပတ်ကောင်းမွန်စွာ ကျောင်းတော်ကို ဆောက်၍ လှူဒါန်းကုန်သဖြင့် ထိုနိဂြောဓာရုံ ကျောင်း၌နေတော်မူ၏။

တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူခြင်း

သာကီဝင် မင်းသားတို့သည်လည်း မာန်မာနကြွား၍ "ဤသိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားကား ငါတို့တူ ငါတို့သားသာ၊ ငါတို့အောက် ငယ်စွာ၏၊ ငါတို့ ရှိခိုးခြင်းငှာ မထိုက်" ဟု နှလုံးပြု၍ ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သော သူတို့ကိုသာ ရှေ့တင်၍ သွားစေပြီးသော် ကြီးသောသူတို့သည် နောက်မှ နောက်မှလိုက်၍ ရှိမခိုးဘဲပင် ရှေ့တော်တွင် ထိုင်နေကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို မြင်တော်မူသော် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ မာန်မာန ကျစိမ့်သောငှာ စံတော်မူရာ ပလ္လင်ထက်၌ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၍ ကောင်းကင်ထက်သို့ တက်တော်မူပြီးသော် လက်ယာခြေတော်ကိုဆန့်၍ စကြ်ာကြတော်မူလျက် အထက်ကိုယ်တော်မှ မီးအလျှံ, အောက်ကိုယ်တော်မှ ရေအလျှဉ်, လက်ဝဲဖဝါးတော်မှ မီးအလျှံ, လက်ယာဖဝါးတော်မှ ရေအလျှဉ်၊ လက်ယာ မျက်လုံးတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ဝဲ မျက်လုံးတော်မှ ရေအလျှဉ်, ခံတွင်းတော်အပြင် နှာခေါင်းတော် အစဉ်တို့မှ မီး–ရေ အစုံအစုံ, အလုံးစုံသော ကိုယ်တော်မှ အညို, အရွှေ, အနီ, အဖြူ, အမောင်း, အနက်, ပြိုးပြက်သော ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ကို လှယ်ကာလှယ်ကာ အဇောပြင်လုံးပြည့်မျှ ထွက်ထွန်းစေလျက် အံ့ဖွယ်ဘနန်း ရှုမခန်းသော ယမိုက်ပြာဋိဟာကို ရတနာ စကြ်ာထက်၌ ပြတော်မူ၍ သာကီဝင်မင်း အပေါင်းတို့၏ ဦးခေါင်းထက်၌ ဖဝါးခြေမှုန့်ကို ကြဲဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူ၏။

သာကီဝင်မင်းတို့ ရှိခိုးကြခြင်း

ထိုသို့ အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲလွန်မြတ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်လျှင် ဖခင်

http://www.dhammadownload.com

သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီးလည်း ခြေတော်ကို ဦးဖြင့်တိုက်၍ "အရှင်ဘုရား... ဖွားတော်မူစက ဒေဝိလရသေ့၏ထိပ်ထက်၌ ရွှေစက်စုံ တင်သည်ကိုမြင်၍ ဖခင်တစ်ကြိမ် ရှိခိုးပါပြီ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပြုသောအခါ ကြီးစွာသော ဓမ္မုသပြေပင် ရိပ်ဝယ် သိပ်ထားသည်တွင် သစ်ပင်အပေါင်း ပြန့်ရိပ်ပြောင်းလျက် သားကောင်း စံနေသော သပြေပင်ရိပ် ပန်းသည် မယွန်းမရွေ့ ပြကတော့ တည်သည်ကို မြင်၍ လည်း ဖခင်တစ်ကြိမ် ရှိခိုးပါပြီ၊ ဤယခုမှာ တစ်ခါတုံမျှ မကြုံစဖူး မမြင်ဖူးအောင် ထူးမြတ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်ပါရ၍ ဖခင် ပူဇော်ပါသည်၊ ဤအခါကား သုံးကြိမ်မြောက်သော ရှိခိုးခြင်းပါတည်း" ဟု လျှောက်၏။ ဤသို့ မင်းကြီး ရှိခိုးသည်ကို မြင်လျှင် ရှိမခိုးဘဲ နေဝံ့သောသူကား မရှိပြီ၊ အလုံးစုံသော သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့သည် ဦးခေါင်းနှိမ့်ချလျက် ရှိခိုးကြကုန်သတည်း။

ဝေဿန္တရာဇာတ် ဟောတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ကောင်းကင်မှ သက်၍ ရတနာ ပလ္လင်ထက်၌ စံတော်မူလျှင် ကောင်းကင်အလုံးမှ ချီ၍ ကြွေးနိုရည်ကဲ့သို့သော ပေါက္ခရဝဿ မိုးကြိုးရွာလတ်၍ အချို့သော သူကား စွတ်၏။ အချို့သောသူကား မစွတ်။ ထိုသို့ စွတ်လိုသောသူကို စွတ်၍ မစွတ်လိုသောသူကား မစွတ်ရသော အခြင်းအရာကို မြင်လျှင် ထက်ဝန်းကျင်သော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းချီးကျူးအံ့မူး ပြောကြားကုန်၏။ ထိုစကားစပ်တွင် ဘုရားသခင်လည်း ယခုသာလျှင် မဟာဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ မျက်မှောက်၌ ပေါက္ခရဝဿ မိုးကိုရွာစေသည် မဟုတ်သေး၊ ရှေးသောကာလ ဤနှစ်မှလျှင် တွက်ဆရေဖွဲ့သော် ငါးဆယ့် ခုနစ်ကုဋေ အနှစ်ခြောက်သန်းကျော်အကွာ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး ဖြစ်စဉ်ကလည်း ဤနည်းတူပင် ရွာသွန်းဖူးပြီဟု မြွက်ချီတော်မူ၍ နာလိုသောသူအပေါင်းတို့ တောင်းပန်ကြသော စကားစပ်တွင် ကဆုန်လပြည့်ကျော်တစ်ရက် အင်္ဂါနေ့ ညချမ်း သုံးချက်တီးအခါတွင် ဂါထာတစ်ထောင်ကျော်ရှိသော ဝေဿန္တရာဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

(ဇာတ်ဂဏ္ဌိတွင် ဆိုသောလသည် ဘုရား ရောက်သည်နှင့် မမျှ၍ ပြင်လိုက်သည်။)

တရားဒေသနာကို နာပြီးသော် မဟာဆွေတော် အပေါင်းတို့သည် ဦးခေါင်းညွတ်ကျိုး ရှိခိုးပြီးလျှင် အသီးသီး ပြန်ကြကုန်၏။ တစ်ယောက်သောသူမျှ ဆွမ်း

http://www.dhammadownload.com

အလှူခံတော်မူပါဟု မပင့်မိကြကုန်။ ဖခင် မင်းတရားကြီးသည်လည်း ငါ့သား ဘုရားသည် ငါ၏ နန်းတော်သို့သာ ဆွမ်းစားလာလတ္တံ့ဟု နှလုံးချင့်၍ မပင့်ဘဲ ပြန်လေ၏။

ဆွမ်းခံ လှည့်လည်တော်မူခြင်း

ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုညဉ့်ကုန်လျက် နံနက်သောအခါ "များစွာသော နောင်တော်ဘုရားတို့သည် ဖွားတော်မူသော ပြည်သို့ ကြွသောအခါ ဖခင် အိမ်၌သာ ဆွမ်းခံ၍ ဘုဉ်းပေးကြကုန်သလော၊ ထိုသို့မဟုတ် အိမ်စဉ်လည်ပတ်၍ ဆွမ်းခံရပ်ကုန်သလော" ဟု ဆင်ခြင်တော်မူလျှင် အိမ်စဉ်လည်ပတ်၍ ဆွမ်းခံရပ်တော်မူကြသော အဖြစ်ကို မြင်၍ "ငါဘုရားလည်း နောင်တော်များ၏ ပဋိပတ်ကို ချီးမြှောက်အပ်ပေသည်" ဟု နှလုံးပြုတော်မူ၍ သံဃာတော် နှစ်သောင်းနှင့်တကွ မြို့တွင်းသို့ဝင်၍ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံတော်မူ၏။ ထိုအခါ သာကီဝင် မင်းအပေါင်းနှင့်တကွ ကပိလဝတ်ပြည်အလုံး ရုန်းရင်းတက်မျှ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် လက်အုပ်ချီ၍ ကိုယ်စီကိုယ်ငြာကြ အံ့ဩကြကုန်သည်။ ထိုအသံကို ယသောဓရာ မင်းသမီး ကြားလတ်သော် "မောင်တော် မင်းသားသည် သိကြားမင်း၏ အသရေကဲ့သို့ ခြွေရွှေဝန်းရံလျက် ဆဒ္ဒန်ပြောင်သွင် ရွှေထမ်းစင်နှင့် အစဉ်သွားမြဲဖြစ်ပါလျက် ယခု ခွက်လက်ဆွဲ၍ ဆွမ်းခံ၏ဟူသည်မှာ တင့်တယ်ပါလိမ့်လော"ဟု နန်းပြတင်းကိုဖွင့်၍ မျှော်လင့်လေသော် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ဆိုင်သည် တစ်ပြိုင်နက် ထွန်းလင်းလျက် သင်းကျစ်တော်ဖျားမှ ဖဝါးတော် အပြင်တိုင်အောင် မအံ့သြနိုင်သော ဘုရားအသရေကို မြင်၍ နရသီဟမည်သော ရှစ်ဂါထာတို့ဖြင့် လွန်စွာချီးမွမ်းလျက် လွမ်းမောဆွတ်လွတ် ကြည်ညှတ် မြတ်နိုးလှသဖြင့် ပရိဒေဝသဘော ဖြစ်၏။ ထို့နောက်မှ သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီးထံသွား၍ "အရှင့်သားသည် သားမယားမိဘကိုမျှ အားမနာ၊ ဝမ်းစာရာအံ့သောငှာ အိမ်တကာ ရှေ့၌ ရပ်၍ရပ်၍သာ စားစရာကိုတောင်းသည်၊ ကောင်းပါသလော"ဟု လျှောက်၏။ ခမည်းတော် မင်းကြီးလည်း ထိုစကားကို ကြားလျှင် တုန်ယင်ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိရကား ရုတ်ခြည်းထ၍ ပုဆိုးစကို လက်ဖြင့်မလျက် နန်းတော်မှ အဆောတလျင် သက် ပြီးသော် သားတော်ဘုရား အနီး၌ရပ်၍ "အရှင်ဘုရား... အဘယ့်ကြောင့် အကျွန်ုပ် အား အရှက်ခွဲပါသနည်း၊ အဘယ်အကျိုးကို မျှော်၍ တစ်အိမ်တစ်လုတ် ဝမ်းစာရှာဘိသနည်း၊ ဤနှစ်သောင်းမျှသော သံဃာကို ဒကာတော် မကျွေးနိုင်ဟု ထင်ဘိသလော" ဟူ၍ လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း "ဖခင်မင်းကြီး... ဤဆွမ်းခံသောအရာသည် ငါတို့အနွယ် အဆက်မှ လာသဖြင့် တင့်တင့်လျောက်ပတ် ချီးမွမ်းအပ်သော အကျင့်ပေတည်း"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... မဟာသမ္မတမင်းမှစ၍ ဘုရားဘိုးတော် သီဟဟနု မင်းတိုင် သုံးသိန်း သုံးသောင်း လေးထောင် ငါးရာ ခြောက် ကျိပ် ကိုးယောက်သော အနွယ်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အနွယ်မဟုတ်လော၊ထို မင်းအနွယ်အပေါင်းတို့တွင် တစ်ယောက်ကောင်းမျှ ဆွမ်းတောင်းစားသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မကြားဖူးပါ"ဟု လျှောက်လေ၏။ "ခမည်းတော်မင်းကြီး... ဤ မဟာသမ္မတမင်းမှလာသော ရာဇ ပဝေဏီသည်ကား မင်းတရားတို့၏ အနွယ်သာတည်း။ ဒကာတော်သား ငါဘုရားမူ ရှေးဖျားလွန်လေ အသင်္ချေမျှားစွာ ကမ္ဘာဘာက ဂဂိဝါဠ သဲစုထပ်မျှ ပွင့်ကြကုန်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓရာဇာ စောမြတ်စွာတို့၏ မဟာဝံသ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုဘုရားတို့လည်း ဖိတ်ကြားအပ်သော ဒါယကာမရှိမူ ဆွမ်းခံ၍သာ စားမြဲဓမ္မတာ ဖြစ်သတည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ ခရီးအလယ်၌ ရပ်တော်မူလျက် –

"ဥတ္တိဋ္ဌေ နပွမဇ္ဇေယျ၊ ဓမ္မံ သုစရိတံ စရေ။
ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမှိ စ"

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – မဟာရာဇ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဘုရားစဉ်လာ ကျင့်ရာမရွှတ် ဆွမ်းခံဝတ်၌။ နပွမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့မလျော့ရာ။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်ဆယ်ပါး တရားမှုရှိ ဗောဓိပက္ခိယ မြတ်ဓမ္မကို။ စရေ၊ အမြဲမကွာ ကျင့်ပေရာ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ ကုသိုလ်တရားကို အားထုတ်၍ ကျင့်လေ့ရှိသော သူသည်။ အသ္မိံ လောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ ပရမှိစ၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ နေရ၏။

ထိုဂါထာ၏ အဆုံး၌ မင်းကြီး သောတာပန် တည်လေ၏။

သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး သကဒါဂါမ်တည်ခြင်း

ထိုသို့ သောတာပန် တည်ပြီးသော် မင်းကြီးလည်း သပိတ်တော်ကို လှမ်း၍ ရွှေနန်းပြာသာဒ်သို့ ပင့်လေ၏။ နန်းတော်သို့တက်ပြီးလျှင် ခြေသုံ့ခံသော ရာဇ ပလ္လင်ထက်၌ နေ၍ "ဓမ္မဥ္ဇရေ သုစရိတံ၊ နံ ဒုစ္စရိတံ စရေ" အစရှိသော ဂါထာကို ဟောတော်မူရာတွင် မင်းကြီး သကဒါဂါမ် တည်လေသည်။ မိထွေး တော်လည်း သောတာပန်တည်လေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ယသောဓရာ တိုက်ခန်း ကြွမြန်းတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ ရွှေနန်းဥကင် ရာဇပလ္လင်ထက်၌ တက်စံတော်မူလျှင် ဖခင်မင်းမြတ်သည်လည်း လျောက်ပတ်ကောင်းမွန်သော ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးဏ။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌ အလုံးစုံသော မောင်းမမိသံ ခြွေရံ ကိုယ်လုပ်တို့သည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်မျှ လာကြကုန်၍ ဘုရားရှင်အား ညွတ်တွားရိုကျိုးရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်ဏ။ ယသောဓရာ ဗိမ္ဘာဒေဝီသည် ပူဇော်ခြင်းငှာ မထွက်လာ၍ များစွာသော နန်းသူ နန်းသားတို့က "သခင်မ ထွက်ကြွတော်မူ၍ သုံးလူ့သခင်ကို ဦးတင်ပူဇော် ဖူးမြော်ပါလော့"ဟုလျှောက်ကြသော် "အကယ်၍ အကျွန်ုပ် ကျေးဇူးရှိသည်ကို ထောက်မျော်၍ သနားတော်မူပါလျှင် ကိုယ်တော်ဝင်၍ ကြွလာပါလိမ့်မည်။ ဤသို့ ကြွလာမှ ပူဇော်ပါတော့မည်" ဆို၍သာနေဏ။ ထိုအကြောင်းကို နန်းသူ နန်းသားတို့က ဘုရားရှင်အား လျှောက်ကြားကြသော် ခမည်းတော်မင်းကြီးအား သပိတ်ကို ကမ်းတော်မူ၍ နှစ်ဦးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို ခေါ်တော်မူလျက် ယသောဓရာ မင်းသမီးဏ၊ နေရာ ကိုက်ခွင်သို့ ဝင်တော်မူ၍ "ယနေ့ ယသောဓရာ မင်းသမီးကို အလိုရှိတိုင်း ရှိခိုးစေ၊ မည်သူအားမျှ တစ်ခွန်းစကား မတားဆိုကြလင့်" ဟု မိန့်တော် မူ၍ ခင်းအပ်သောနေရာ ရတနာသလွန်ထက်၌ တက်စံတော်မူဏ။ ထိုအခါ ယသောဓရာ မင်းသမီးသည်လည်း ပန်းကြိုးခုံမင်စွာလာ၍ ခြေဖျက်တော်ကို လက်ဖြင့်ပိုက်လျက် ဖမိုးတော်ထက်၌ မျက်နှာ ဦးခေါင်းကိုထား၍ ဖဝါးတော်မြတ်ကို နမ်းကာနမ်းကာ ခြင်းရာစကား ဘယ်သည်များမှ မကြားနိုင်စွာ မျက်နှာမျက်ရည် မဆည်နိုင်ပြီး ဖြိုင်းဖြိုင်းစီးလျက် သက်ကြီးရွိုက်ငင် ဘဝင်ပြောင်းပြန် လှန်လုမတတ် ဆံဖြင့်ပွတ်သပ် ပါးဖြင့်အပ်၍ အထပ်ထပ်ရှိခိုးရာလေသတည်း။

စန္ဒကိန္နရီဇာတ် ဟောတော်မူခြင်း

ထိုအခါ ခမည်တော်မင်းကြီးက "အကျွန်ုပ် သမီးသည် သားကြီးဘုရားကို အလွန်စုံမက် နှစ်သက်လေးမြတ်ပေသည်။ သားဘုရား ထွက်သွားတော်မူသော်လည်း ရှိတော်မူစဉ်က ပြုပြင်ခယမြဲ ဖြစ်သောငတ်ကို မချွတ်မယွင်းစေရ၊ ညတိုင်းနေ့တိုင်း ပြုပေသည်။ သားဘုရားသည် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ပြီဟု ကြားသည်မှစ၍ အကျွန်ုပ်သမီးလည်း ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုသာ ဝတ်ပေသည်။ သားဘုရားသည် တစ်ထပ်သာ စားသည်ဟု ကြားသည်မှစ၍ အကျွန်ုပ်သမီးလည်း တစ်ထပ်သာ စားပေသည်။ သားဘုရားသည် မြတ်သော

http://www.dhammadownload.com

အခင်းနေရာကို ပယ်သည်ဟု ကြားသည်မှစ၍ နိမ့်သော ညောင်စောင်း၌သာ အိပ်ပေသည်၊ သားဘုရားသည် ပန်းနံ့သာမျိုး အခိုးအထုံတို့၌ တပ်မက်ခြင်း မရှိဟု ကြားသည်မှစ၍ ပန်းနံ့သာတို့၌ တပ်မက်ခြင်းကို မပြုပေ၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်သော မင်းညီမင်းသား သူတစ်ပါးတို့ မြှောက်စား မြတ်လေးစွာ မွေးမြူပါအံ့ဟု သတင်းစကား ကြားပါသော်လည်း တစ်ယောက်ကိုမျှ ပြန်၍ မကြည့်ပေ။ ဤသို့ အကျွန်ုပ်သမီးသည် စောင့်ထိန်းပေသည်"ဟု ရွှေးမတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးလျှောက်ထားရာတွင် "ယခုအခါ ဒကာတော်မင်းကြီးသည် စောင့်ရှောက်ထိန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်သည်ကား အံ့ဖွယ်မရှိသေး၊ ရှေးသောအခါ စန္ဒကိန္နရီဖြစ်သောအခါက ဆွေဥာဉ်မိဘ စောင့်သူမရှိဘဲလျက် မိမိကိုယ်ကို မိမိ စောင့်သဖြင့် ကာလရှည်မြင့်စွာ ကြင်နာဖူးပြီ" ဟု စန္ဒကိန္နရီဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ယင်းသို့ တရားဟော တော်မူပြီးသော် နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။

ညီတော် နန္ဒမင်းသား ထိမ်းမြား မင်္ဂလာပွဲ

သုဒ္ဓါဒန မင်းတရားလည်း ငါသားတော် အကြီးလည်း ရွှေထီးရွှေနန်း တိုင်းခန်းပြည်ထောင်ကို စိုးဆောင်အုပ်ကွပ်၍ လေးမြတ်စံပယ်ခြင်း တည်းဟူသော လူမင်းတို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ငြီးငွေ့သည်မှန်ချေပြီ၊ နောင်သောအခါ ငါရိုက်ရာကို အုပ်ချုပ်၍ မင်းလုပ်စိမ့်သောငှာ သားတော်နန္ဒမင်းသားကို နှမဖတ် ဓနပဒကလျာဏီနှင့် စုံဖက်၍ အိမ်ရှေ့နှင်းမည်ဟု ကြံ၍ စီမံခင်းကျင်းရှိသည်နှင့် ဘုရားသခင်ရောက်၍ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ညီတော် နန္ဒမင်းသား၏ အိမ်တက်မင်္ဂလာ၊ ဦးသျှောင်ထုံးမင်္ဂလာ၊ သင်းကျစ်ဆောင်းမင်္ဂလာ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ၊ အိမ်ရှေ့ထီးဆောင်းမင်္ဂလာ ဤငါးဖြာသော မင်္ဂလာသဘင်သည် ဖြစ်၏။

ညီတော်မင်းနန်ကို သပိတ်ထမ်း ခေါ်တော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၍ မင်္ဂလာမဇ္ဈာပ်တော်၌ ထူးမြတ်သော မင်္ဂလာတရားကို ဟောကြားပြီးသော် ညီတော်နန္ဒမင်းသားအား သပိတ်တော်ကို ကမ်း၏။ နန္ဒမင်းသားလည်း ဘုရား၌ ရိုသေခြင်းပြင်းသဖြင့် သပိတ်တော်ကို သူတစ်ပါးအားလည်း မပေးဝံ့၊ ဘုရားရှင်အားလည်း မကပ်ဝံ့ဘဲ ပခုံးထက်ထမ်းကာသာ နောက်တော်ကလိုက်၍ ရွှေနန်းရင်ပြင်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရားသခင် ယူတော်မူလိမ့်သတည်းဟု ကြံ၏။ ထိုသို့ရောက်၍မှ မယူပြန်လျှင်

http://www.dhammadownload.com

ဥကင် စောင်းတန်းရင်းသို့ရောက်သော် ယူလတ္တံ့ဟု ကြံပြန်၏။ ဤသို့ရောက်၍ မယူပြန်လျှင် မြင်ရတော်မမူဘို၍ သတိမရသောကြောင့်သာ မယူသည်ဟု အောက်မေ့၍ နောက်တော်မှ လမ်းစောင်းတက်ကာ သံဃာတော်တို့အား စကား ပြောဟောကာ ဤဌာနသို့ရောက်သော် ယူလတ္တံ့ ဤဌာနသို့ ရောက်သော် ယူလတ္တံ့စသည်ဖြင့် ကြံလျက် နောက်တော်ရံက သပိတ်ထမ်းပိုက်၍ တစိုက်စိုက် လိုက်ရလေ၏။

ဇနပဒ ကလျာဏီ၏ မှာတော်ပုံ

မင်းသမီးကား မောင်းမများက "သခင်မဖျား... မောင်တော်ကို သူ့နောင်တော် ရဟန်းက သပိတ်ထမ်းခေါ်ချေသည်" ဟု လျှောက်ကြားကြလျှင် ဇနပဒကလျာဏီသည် လျင်မြန်စွာထမျှော်၍ မောင်တော်၏အမူအရာကို မြင်လျှင် ရင်အုံထဲ၌ ရေဝဲလှိုက်သကဲ့သို့ ရိုက်ရိုက်တုန်မျှ ဆွတ်မောလာ၍ စီးကျသောမျက်ရည်၊ ဖြေအပ်သောဆံတို့ဖြင့် ငယ်သံငယ်မူကို ဖြစ်စေလျက် "အရှင့်သား... ရှည်လျားစွာ မနေပါလင့်၊ လျင်စွာ ပြန်ခဲ့ပါလော့" ဟု လျှောက်လိုက်၏။ ထိုစကားသည် နန္ဒမင်းသား၏ သည်းကြားဝမ်းပြင်၌ တံကျင်လျှိုသကဲ့သို့ ပါ၏။

နန္ဒမင်းသား ရဟန်းပြုခြင်း

မြတ်စွာဘုရားလည်း ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လျှင် "ညီတော်နန္ဒ... ရဟန်းပြုနိုင်ပါမည်လော" ဟု မေး၏။ နန္ဒမင်းသားလည်း ဘုရားရှင်၌ ရိုသေကြောက်ရွံ့ခြင်းကြောင့် "မပြုလိုပါ"ဟု မဆိုဝံ့ရကား "ပြုပါမည်"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားရှင်လည်း ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခေါ်တော်မူ၍ ညီတော်ကို ရဟန်းပြုစေ၏။

ရှင်နန္ဒ လူထွက် လိုခြင်း

မင်းသားလည်း ထိုနေ့မှစ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ထိုင်တိုင်း, နေတိုင်း, စက်မွေ့တိုင်းပင် နှမတော်မှာလိုက်သော အသံကိုသာ ကြား၍ စားမဖြောင့်စက်မပျော် ရှိ၏။ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော် နေသောအခါ၌ "ငါသည် သာသနာ၌ ချမ်းသာမရနိုင်ပြီ၊ လူထွက်၍ ထီးဆက်နန်းရာကို ခံစံတော့မည်"ဟု သီတင်းသုံးဖော်တို့အား ပြောကြားလေသော် သံဃာတော်တို့လည်း ဘုရားသခင်အား နားတော်လျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ညီမင်းနန်ကို ခေါ်တော်မူလျက် "လူထွက်လိုသည်ဟု ငါကြားတော်မူသည်၊ မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူ၍ မှန်ကြောင်းကို လျှောက်လေလျှင် "ငါ့ညီခင်... သင်

http://www.dhammadownload.com

အဘယ်အကြောင်းအရာကြောင့် သာသနာ၌ မမွေ့လျော်ဘိသနည်း"ဟု မေးတော်မူပြန်၏။ နန္ဒမင်းသားလည်း "နှမတော် ငိယိုကာနှင့် အမြန်ပြန်လာပါဟု မှာလိုက်သောစကားသည် အသည်းကြား၌ ချပ်လျက်ပါသကဲ့သို့ ရှိ၍ နွမ်းရိညှိုးချုံးနှလုံးမခွင် နိုင်ပါသောကြောင့် လူထွက်လိုပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း သင်ငြီးငွေ့လျှင် ဒေသစာရီ ချီတော်မူရာ ငါနှင့်လိုက်လှည့်" ဟု မိန့်တော်မူလျက် ညီတော်၏လက်ရုံးကို ကိုင်ပြီးလျှင် မြို့စခန်းသို့ ခေါ်၍ ကြွတော်မူ၏။

မျောက်အိုမ နှင့် ဇနပဒကလျာ ဘယ်သူသာ

တောခရီး၌ မီးလောင်ပြင်စု တစ်ခုသောသစ်ငုတ်တိုဝယ် အိုမင်းဆိုးရွား မေးပါးရုံ့တွန့် နှာလွန့်ဖြီးဖြီး အရိုးပြိုင်းပြိုင်း ခါးကိုင်းကိုင်းနှင့် လူတိုင်းစက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော မျောက်မတစ်ကောင်ကို မြင်လျှင် ထိုတွင်ရပ်လျက် လက်ညှိုးညွှန်တော်မူပြီးသော် "ဤသူကား အဘယ်သူနည်း" ဟု မေးတော်မူ၍ မျောက်မဖြစ်ကြောင်းကို နားတော်လျှောက်လျှင် "ထိုမျောက်မနှင့် ငါ့ညီနှမ ဇနပဒကလျာဤနှစ်ဖြာသည် ဘယ်သူကသာသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ ညီတော်လည်း အလွန်ဝမ်းနည်းရကား သည်းစွာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် "ရဟန်းမင်းသည် ကိုယ်ချင်းမစာမည္ဘာမရှု ပြုတော်မူဘိသည်" ဟုလျှောက်သော် ကိုယ်တော်မြတ်က "ငါ့ညီသဘောကို သိလို၍သာ ငါ ကျီစယ်သည်၊ စိတ်မငယ်နှင့်" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။

ဒေဝဒတ္တရာ နတ်ကညာနှင့် ဇနပဒကလျာဏီ နှိုင်းယှဉ်ပြီ

နတ်လမ်းမသို့ ရောက်သောအခါ ဝေဇယန္တာနန်းရင်ပြင်၌ အရှင်သိကြားမင်းအား ခစားအံ့သောဘုဉာ တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်လျက် လာကုန်သော ခိုခြေအသွင် နီလွင်တောက်ပ အလွန်လှသော အဆင်းအရောင် ရှိကုန်သော ငါးရာမျှလောက်ကုန်သော နတ်သမီးတို့ကို ခရီးရင်ဆိုင် တွေ့ကြသဖြင့် ပြုတော်မူပြီးသော် "ညီတော်နန္ဒ ငါးရာမျှသော ဒေဝဒတ္တရာ နတ်ကညာတို့သည် မူရာသွင်ပြင် ကြွန်အင်လက္ခဏာဖြင့် ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်ပါ၏လော" ဟု မေးတော်မူ၏။ အလွန်တင့်တယ် ချစ်ဖွယ်ရှိကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "ယခုမြင်သော ဤနတ်ကညာတို့နှင့် သာကီဝင်မင်းစစ် ညီချစ်နှမ ဇနပဒကလျာဏီသည် ဘယ်သူသာ၍ဆင်းဝါလွန်ကျူး အထူးတင့်တယ်ဘိသနည်း" ဟု မေးတော်မူပြန်၏။ ညီတော်မြတ်လည်း "ရွှေဘုန်းတော်ရှင် သခင်ဘုရား ငါးရာမျှလောက်သော ဤနတ်သမီး

http://www.dhammadownload.com

တို့နှင့် စာနာပါမူ သာကီဝင်မ ဓနပဒကလျာဏီသည် မီးလောင်ရာ မြေအပြင်တွင် ယခင် ပြတော်မူခဲ့သော မျောက်အိုမနှင့်သာ တူပါတော့သည် ဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၏။

နတ်သမီးရည်မှန်း ကမ္မဋ္ဌာန်း စီဖြန်းအားထုတ်ခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း "ညီတော်နန္ဒ... ငါ့သာသနာ၌ ကောင်းစွာ ကျင့်ဘိလော့၊ ဤနတ်သမီးများသည် သင့်ထံသို့ ခစားစေတတ်သော အတတ်ပညာကို ငါပေးတော်မူအံ့" ဟုဆို၍ ထိုနတ်ပြည်မှ ပြန်လည်တော်မူ၍ ကျောင်းသို့ရောက်သော အခါ လက္ခဏာရေးသုံးပါးနှင့် စပ်သော တရားဒေသနာကို ဂါထာဖွဲ့သီ၍ ပေးတော်မူသဖြင့် နေ့ညမခြား ထိုင်လျက်သာလျှင် နတ်ကလျာတို့လာအောင် ရည်မှန်ပြီး စီးဖြန်းသရဇ္ဈာယ်၏။

ထိုအခါ များစွာသောရဟန်းတို့က "ညီတော်မြတ်ဖြစ်၍ နတ်သမီး လာစေတတ်သော ဂါထာကို မြတ်စွာဘုရား ပေးသနားတော် မူပေသည်။ မင်းနန္ဒလည်း နတ်သမီးကို ရစိမ့်သောငှာ သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလေသည်။ ဤအကျင့်ဖြင့် နတ်သမီးကို ဝယ်မည်ဟု ကြံသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိစ" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြက်ရယ်ပြု၍ ကျီစယ်ကြသော် ညီတော်ရဟန်းလည်း အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ရှက်ရကား ကွယ်ဝှက်ရာ၌ နေ၍ စီးဖြန်းသည်။

ညီတော်မင်းနန် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုသို့ စီးဖြန်းဖန်များသဖြင့် တရားတော်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်သည် မျက်စိဝယ် မြင်သကဲ့သို့ ထင်ရကား များမကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ထိုအခါ တစ်ဦးတည်းသော နတ်သည် ဘုရားထံတော်သို့ကပ်၍ "ဤ အရှင်မြတ်၏ ညီတော်ဖြစ်သော နန္ဒမင်းသားသည် အာသဝေါတရား လေးပါးမှ လွတ်ပေပြီ၊ ဤလောက၏အဆုံးကို မြင်ပေပြီ" ဟု နားတော်လျှောက်၏။ နန္ဒမင်းသားလည်း ထိုညဉ့်လွန်လျှင် ဘုရားသခင်ထံသို့ကပ်၍ " နတ်သမီးများအား အကျွန်ုပ် မလိုပါပြီ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး အဆုံးမရှိသော ဒုက္ခကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဥစ္စာလျှင် ပျော်ရွှင်နေမှာဘိ၍ ယခုမှသာ ဒေသနာဖြင့် ဖြောင့်သောလမ်းကို မြင်ပေသည်။ သံသရာ၏အဆုံးသို့ ရောက်ပေသည်။ မှောက်အပ်သော ဝတ္ထုကို လှန်ဘိသကဲ့သို့ ရှိပေသည်" ဟု သဗ္ဗညုဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်လည်း "သင်သည် နတ်သမီးကို အလိုမရှိပါမူ ငါ၏ဝန်ခံခြင်း ငြိမ်းတော့သည်"ဟု မိန့်တော်မူ၍ "ယဿ ကာမပင်္ကော် တိဏ္ဏော" စသော ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူ၏။

အနက်ကား – ယဿ၊ အကြင် ရဟန္တာသည်။ ကာမပင်္ကော်၊ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော ညွှန်ပျောင်းကို။ တိဏ္ဏော၊ ကူးမြောက်ပြီ။ ကာမကဏ္ဍကော၊ ကာမဂုဏ်အာရုံတည်းဟူသော ဆူးငြောင့်ကို။ မဒ္ဒိတော၊ ချိုးနှိမ်အပ်ပြီ။ မောဟက္ခယံ၊ မောဟ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲ၌။ န ဝေဓတိ၊ မတုန်မလှုပ်။

ဘာဝနာ၏ စွမ်းအား

ဤသို့ ရှင်နန္ဒ ရဟန္တာဖြစ်၍ နှစ်ရက် သုံးရက်မြောက်လျှင် သံဃာတော်တို့လည်း ဤသို့ မေးကြကုန်၏ "ငါ့ရှင် နန္ဒ...သင်သည် သာသနာ၌ လွန်စွာ ဆန့်ကျင်၏ ဟူသည်၊ ယခုမူကား အသို့နည်း" စသည်ဖြင့် မေးကြကုန်သော် "အဆွေသံဃာတော်တို့...အကျွန်ုပ်သည် လူ၏ဘဝကို တောင့်တခြင်း ကင်းပါပြီ" ဟု ပြော၏။ ထိုစကားကို မယုံစား၍ ဘုရားရှင်အား လျှောက်လေသော် ဘုရားရှင်လည်း "သင်ချစ်သားတို့...နန္ဒမင်းသားသည် ရှေးရှေးသောနေ့များက ပျက်ပြားသော အမိုးအကာရှိသော အိမ်နှင့်တူသည်၊ ယခုမူကား လွှမ်းထား လုံခြုံစွာ မိုးကာပိတ်ဆို့အပ်သော အိမ်နှင့်တူလေပြီ၊ ကိလေသာဟူသော နေပူ, လေပြင်း, မိုးညင်းပေါက်တို့သည် မဖောက်ထွင်းနိုင်ပြီ" ဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ

ယထာ အဂါရံ ဒုစ္ဆန္နံ၊ ဝုဋ္ဌိသမတိဝိဇ္ဈတိ။
ဧဝံ အဘာဝိတံ စိတ္တံ၊ ရာဂေါ သမတိဝိဇ္ဈတိ။ ပ။

ဟူသော ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ဒုစ္ဆန္နံ၊ ပျက်စီးဆိုးကောင်း မကောင်းသော အမိုးရှိသော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးသည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ ထွင်းဖောက်လေသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ အဘာဝိတံ၊ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်း မရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ ထွင်းဖောက်နိုင်၏။

သုစ္ဆန္နံ၊ ကောင်းစွာ မိုးအပ်သော။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးသည်။ န သမတိဝိဇ္ဈတိ ယထာ၊ မထွင်းဖောက်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ သုဘာဝိတံ၊ ရံခါမလပ် ပွားစေအပ်သော ဝိပဿနာရှိသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ န သမတိဝိဇ္ဈတိ၊ မထွင်းဖောက်နိုင်။

http://www.dhammadownload.com

ဤဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူရာဝယ် များစွာသော သူတို့သည် အကျွတ်တရားကို ရကုန်သတည်း။

(မှတ်လွယ်စိမ့်သောငှာ ရှေ့မှာ စပ်၍ ဆိုလိုက်သည်။)

သားတော်ကို အမွေတောင်းခိုင်းခြင်း

ထို့နောက်မှ ခုနစ်ရက်မြောက်သောအခါ ရာဟုလာမယ်တော် ယသောဓရာမိဖုရားသည် သားတော်ကို တန်ဆာဆင်ယင်ပြီးသော် ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ အမွေတောင်းစေလို၍ "ချစ်သား... သုံးပါးသော လောကဝယ် အတုမရ အသဒိသစစ် ဖြစ်တော်မူ၍ နတ် လူ အလုံးတို့ ညွတ်ရုံးဦးခိုက်ကြကာ ရဟန္တာနှစ်သောင်းခြံရံလျက် စံပယ်တော်မူသော ဤပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်ကား အခြားမဟုတ်၊ သားမောင် ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တည်း၊ မွေးမိခင်နှင့် ရွှေနန်းပြင်ဝယ် စံရှင်တော်မူသော ကာလက တစ်ယူဇနာ သုံးဂါဝုတ်မျှ ကြီးကျယ်လှသော ရွှေအိုးလေးလုံးတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုရွှေအိုးတို့သည် သားတော့်ဖခင် တောဝင်သည်မှစ၍ မိခင်တို့ မမြင်ရကုန်၊ ဘယ်ရပ် ဘယ်ကွက် ဘယ်သူ့လက်၌ လျှို့ဝှက်ခဲ့သည်ဟု မသိရပါ၊ ငါ့သားမှာမူ အောင်ချာပြည်ကြီး ရွှေထီးရွှေနန်း သည်တိုင်းခန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးချုပ် ရှစ်ဖြူအုပ်၍ မင်းလုပ်ရမည့်သူ ဖြစ်ချေသည်။ ဘိုးတော် ဘွားတော် မယ်တော်တို့အား နှစ်, လ ရှည်လျား သင်ချစ်သားပင် စောင့်စား ကျွေးမွေးရလိမ့်မည်၊ သားဟူသမျှသည် အဘအမွေကို ခံရစမြဲ ဖြစ်သည်၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့် မောင့်ဘဘုရားမှာ သွား၍ အမွေ တောင်းချေလော့" ဟု စေလွှတ်လိုက်လေ၏။

သားတော်ရာဟုလာ ရှင်ပြုခြင်း

ရာဟုလာမင်းသားလည်း ဘုရားရှင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူရာ အနီးသို့ကပ်၍ ဖခင်၏ ချစ်ခြင်းဖြင့် ရဲတင်းရွှင်လန်းစွာ မိမိနှင့်လျော်ရာ များစွာသော စကားတို့ကို ဆိုလျက် ရပ်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍ ကြွတော်မူလေသော် နောက်တော်ကကပ်၍ သင်္ကန်းစကို ကိုင်လျက် "ဖခင် ရဟန်းမြတ်... အကျွန်ုပ်အား အမွေသနားတော်မူပါ၊ အဖဉစ္စာဟူက သားရမြဲဓမ္မတာ ဖြစ်ပါသည်"ဟု တောင်းကာ တောင်းကာ လိုက်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း သားတော်ကို ပြန်လေတော့ဟုလည်း အမိန့်တော်မရှိ၊ မိမိ အခြေအရံများကလည်း ပြန်ပါဟု မဆိုဝံ့ကြ၍ ကျောင်းတော်သို့ တိုင်အောင် လိုက်ပါလေ၏၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ငါ့သားရာဟုလာသည် ဥစ္စာအမွေကို အလိုရှိ၏၊ ထိုဥစ္စာကား ဝင့်တရား၌ ရှည်

http://www.dhammadownload.com

လျားစွာကျင်လည်ရကြောင်း မကောင်းသော အဆောက်အဦသာ ဖြစ်သည်။ မောင့်ဘမြတ်စွာ ငါဘုရားသည် ကြီးစားကုတ်ကပ်၍ ရှာသဖြင့် မဟာဗောဓိပင်ပလွင် ရွှေဘုံ၌ အလုံးစုံရအပ်သော လောကုတ္တရာ ဓမ္မအမွေကိုသာ ငါပေးတော်မူမည်" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ဤ ရာဟုလာမင်းသားကို ငါအမွေ သနားတော်မူလိုသည်၊ ရှင်ပြုဘိလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုအခါ ရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဆံရိတ်၍ သင်္ကန်းဝတ်ပေး၏၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် သရဏဂုံပေး၏၊ ရှင်မဟာကဿပသည် သြဝါဒဆရာ ဖြစ်၏။

မိဘ ခွင့်မပြုလျှင် ရှင်ရဟန်း ပြုမပေးရ

ထိုသို့ သားတော် မြေးတော်တို့ကို ရဟန်းပြုလေလျှင် ဖခင် သုဒ္ဓေါဒနမင်း တရားသည် နှလုံးမသာ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်၍ ဘုရားသခင်အထံသို့ လာပြီးသော် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏ "သားတော်ဘုရားသည် ငယ်စဉ်ကပင် လေးဝသော နိမိတ်ကိုမြင်၍ လူ့ခွင်၌ မပျော်မြှန်းဘဲ ရဟန်းပြုလိမ့်မည်ဟု ပုဏ္ဏား တို့ဖတ်သော နိမိတ်စကားကို ကြားသည်မှစ၍ ဖခင် နှလုံးမသာ လုံ့လကြီးစွာ ဖြင့် မခွာထွက်နိုင်အောင် ဗိုလ်တစ်ထောင်ဖွင့်မှ ပွင့်နိုင်သော တံခါးတို့ကို ထား၍ သုံးပါးသော ဥတုနှင့် လျောက်ပတ်သော ရွှေနန်းပြာသာဒ်ဝယ် ဝန်းပတ်ခြောင်း ဇလေသောင်းမျှလောက်သော မောင်းမ မိသီ၊ အလွန်အကျူး ထူးမြတ်သော မင်း၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ဖြင့် မြှောက်စား၍ အားထုတ်ပါသော်လည်း သားဘုရား သည် အကျွန်ုပ်အား မငဲ့ကွက် တောထွက်၍ ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့် ကြီးမားသော ဒုက္ခဝန်ကို အကျွန်ုပ် သည်းမခံနိုင်အောင် ရှိရပါပြီ၊ သည်နှင့်မနေ နန်းလျာထား သော သားမင်းနန်းကို တစ်ဖန်ဆောင်ယူ၍ ရဟန်းပြုပြန်သောကြောင့်လည်း ကြီးစွာသော စိတ်ဒုက္ခ ဖြစ်ရပါသည်။ သားကြီးသားငယ်ပင် ရဟန်းဖြစ်စေကာ မူ မြေးတော်ရာဟုလာ နန်းမှာကျန်ရစ်၍ ဇကရာဇ်မင်းကောင်း ဘေးလောင်း တို့၏ အနွယ်အပျက် ထီးနန်းကနက်ကို စိုးဆက်စံမြန်းကာ စကြာမင်း အသရေ ကို ရှုမြင်ရပါမူ စိတ်ကဖြေနိုင်ပါ၏၊ သို့ပါလျက် မြေးတော် ရာဟုလာကိုလည်း ဆောင်ယူ၍သာ ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ ခမည်းတော်မှာ အရိုက်အရာ ခံမည့်သူလည်း မရှိ၊ ဆွေတော်ရှစ်သောင်း မျိုးတော်ပေါင်းကို အုပ်ဆောင်း စောင်မနိုင်သူလည်း မရှိပြီ၊ ရာဇပဝေဏီ အစီအလျဉ်ယုတ်၍ လူ့သစ်ငုတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချေပြီ၊ အကျွန်ုပ် သည် ဘုရား တရား သံဃာကို လွန်စွာ လေးမြတ်သောသူ ဖြစ်လျက် အတိုင်း ထက်အလွန် ပူပန်ဆင်းရဲ ကြေကွဲသောနှလုံးရှိပါသည်၊ သူတစ်ထူးတို့မှာ အဘယ်

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်း၊ အရှင်ဘုရား ..... မိဘများ၏ သားမြေးတို့၌ ချစ်ခြင်းသည် ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို ထိလျက်တည်ပါသည်"။ ဤသို့ လျှောက်လေလျှင် ဘုရားသခင်လည်း မင်းကြီးအား တရားစကား ဟောကြား ညွှန်ပြတော်မူ၍ ပဗ္ဗဇိတသုတ် ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထို့နောက်မှ ဖခင်မင်းကြီးလည်း ဤသို့ လျှောက်ပြန်၏ – "အရှင်ဘုရား ကြီးမားသော အကျိုးပင်ရှိသော်လည်း မသိမမြင်သော မိဘတို့သည် စိတ်ကိုမသိမ်းနိုင်ရာ၊ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါမည်၊ ယနေ့မှစ၍ မိဘတို့ အနှုးအညွတ် ခွင့်မလွတ်သော သားသမီးကို အရှင်ဘုရားယူ၍ ရဟန်း မပြုပါလင့်" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဝန်ခံတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ပြီးသော်–

နာ ဘိက္ခဝေ အနနုညာတော မာတာပိတူဟိ ပုတ္တော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော။ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ–

ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

(ယသောရော သားတောင်းလာသော အကြောင်းကို နောက်မှ ပြတော့အံ့။)

သုဒ္ဓါဒနမင်းကြီး အနာဂါမ်တည်ခြင်း

တစ်နေ့သ၌ ဘုရားသခင်သည် နန်းတော်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ အပြီးတွင် ဖခင်မင်းကြီးက "အရှင်ဘုရား..... ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်စဉ်က မထင်ရှားသော နတ်သားတစ်ယောက်သည် လာ၍ 'အရှင်မင်းကြီးသား ဘုရားမဖြစ်နိုင်ပြီ။ စက်ဦးတွင် ကမ္ဘာနန်းစီးဖြန်းစဉ် လဲ၍ အသည်းကွဲသဖြင့် သေရာပြီ' ဟု သုံးကြိမ်လေးကြိမ် ကြိုဆိုလာသည်၊ ထိုစကားကို အကျွန်ုပ် မယုံပါ၊ ငါ၏သားသည် ဘုရားမဖြစ်ဘဲကို မသေနိုင်ရာဟု ဆိုလိုက်ပါသည်၊ ဆိုသည့်အတိုင်းပင် ယခုမှန်ပေသည်၊ ထိုအကြောင်းကို အောက်မေ့၍ အလွန် ဝမ်းမြောက်ပါသည်" ဟု နားတော်လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ခမည်းတော်မင်းကြီး..... ယခုဘဝ၌ ပါရမီရင့်လှပြီကို အဘယ်မှာ ယုံပေအံ့နည်း၊ ပါရမီနှစ်သာ ဖြစ်သေးသော ရှေးဂွန်လေပြီးသောဘဝက မဟာဓမ္မပါလ သူဌေးဖြစ်သောအခါ ဒီသာပါမောက္ခဆရာသည် တူရာအရိုးကို ယူဆောင်၍ ပြသဖြင့် 'အသင့်သားသေပြီ' ဟု အလိုလိုပြောသော်လည်း မယုံကြည်ဖူးလေပြီ"ဟု အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုပြ၍ မဟာဓမ္မပါလဇာတ်ကို ဟောတော်မူလေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီး အနာဂါမ် တည်လေ၏။

မြတ်စွာဘုရား ဝါဆိုစဉ်ကို အကျဉ်းပြခြင်း

ယင်းသို့ ခမည်းတော် မင်းကြီးအား သုံးပါးသောဖိုလ်၌ တည်စေပြီးမှ ဝါဆို

http://www.dhammadownload.com

လတွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ဒုတိယ, တတိယ, စတုတ္ထ သုံးဝါ ကပ်တော်မူသည်။

ထို့နောင် လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မင်္ဂလာ, ဖိုလ်, ခရီး၌ တည်စေတော်မူလျက် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောဝယ် စုလစ် မွမ်းချွန်တပ်သော ဇရပ်ကျောင်း၌ ပဉ္စမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် မကုဋ္ဌတောင် ချရာတော၌ ဆဋ္ဌမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် တာဝတိ သာ နတ်ပြည်ဝယ် ပဉ်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ ခင်းထား အပ်သော ပဏ္ဏကမွေလာ ကျောက်ဖျာထက်၌ သတ္တမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် ဘဂ္ဂတိုင်း သဲသုမာရဂိရိပြည် ဘဂ္ဂါသယဇနပုဒ်၏ အနီးဖြစ်သော ဘေသကလာ မိဂဒါဝုန်တော၌ အဋ္ဌမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် ဥတေနမင်း၏နေရာ ကောသမ္မီပြည်၌ ကောသမ္မက သူဋ္ဌေးတို့ ဆောက်လှူအပ်သော ဃောသိတာရုံ, ကုက္ကုဋာရုံ, ပါဝါရိကာရုံ ကျောင်းသုံးရပ်၌ နဝမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် ကောသမ္မီပြည်သား ရဟန်းတို့၏ ဝိဝါဒကို ဆုံးမခြင်းမှ ရှောင် တော်မူလျက် ပါလိလေယျက တောအုပ်၌ ပလလည်းဆင်မင်း၏ အလုပ်အကျွေးကို ခံ၍ ကိုယ်တော်တည်းပင်လျှင် အင်ကြင်းပင်အရိပ်၌ ဒသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် နာဠမည်သော ပုဏ္ဏားရွာအနီး နာဠိကာရုံ ကျောင်းကြီး၌ ဧကာ ဒသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏား ပဉ်ဖိတ်သည်ဖြစ်၍ ဝေရဉ္ဇတိုင်း၏ အနီး ကြီးစွာ ပေါက်သော နဋ္ဌေရအမည်ရှိသော ဘီလူးသည် စောင့်ရှောက်အပ်သော တမာပင် ရင်း၌ ဒွါဒသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထိုအခါ ဝသဝတ္တီ မာရ်နတ်မင်းသည် ဘုရားသခင်ကို နှိမ်နင်းလိုသော ဆန္ဒဖြင့် နေ့ည ကြည့်ရှု၍နေသဖြင့် အခွင့်ရလေကား ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားနှင့်တကွ တိုင်းသူ တိုင်းသားတို့ကို ဖိတား (တားမြစ်) ၍ မေ့လျော့စေသဖြင့် ဘုရားရှိသည် ကို သတိမရသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မိုးရေခေါင်းပါး၍ အစာအစာ လွန်စွာ ရှားပါးသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘုရားနှင့်တကွသော သံဃာငါးရာတို့ လွန်စွာဆွမ်းပန်း ခေါင်းပါးကြသတည်း။ (ထိုအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန် လျှောက်သော အကြောင်းကို နောက်မှ ဆိုတော့အုံ့။)

ထို့နောက် နတ်ဘီလူးအပေါင်းတို့အား တရားဟောရွတ် ချွတ်တော်မူ၍ စာလီယတောင်၌ တေရသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောင် အနာထပိဏ်သူဌေးတို့ ပင့်လျှောက်သည်ကို ထောက်တော်မူ၍ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ စုဒ္ဒသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထိုအခါ လူတို့၏ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၇ ခု နွယ်တာ လဆန်း လေးရက် နေ့ နေလွဲ တစ်ဖဝါးတွင် သံဃာတော်တို့ အတိုင်းမသိသော ပညတ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ကို ချီးမွမ်းကြသော စကားစပ်တွင် ဂါထာတစ်ထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မဟာဥမင်္ဂတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ထိုနှစ် တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း တစ်ရက် သောကြာနေ့ ညချမ်းအခါတွင် သံဃာတော်တို့ မဟာဘိနိက္ခမနကို ချီးမွမ်းကြသော စကားစပ်ဖြစ်၍ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြလျက် တစ်ရာ့နှစ်ဆယ့်လေးဂါထာ ရှိသော မဟာဇနကဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ထို့နောက် နတ်တော်လဆန်းလေးရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညဉ့်အခါ မဟာဘိနိက္ခမနကို ချီးမွမ်းကြသော စကားစပ်ဖြစ်၍ တစ်ရာ့သုံး ဂါထာရှိသော တေမိဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ အကြား အကြား၌ ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်, နိပါတ်, ဇာတ်ဒေသနာတော်ကား အပရိမာဏပင် ဖြစ်သတည်း။

ထို့နောက် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို သင်္ကြိဟ်ထောက်ပံ့တော်မူခြင်းငှာ ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ ပန္နရသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။ ထိုအခါ ဤကျောင်းရာတွင် စျာန်ချမ်းသာဖြင့် ရှေးသောအခါ ငါ နေဖူးပြီဟု မဟာကဿပဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

(ဗုဒ္ဓဝင် ဒေသနာတော်ကိုလည်း ဤ တစ်ဆယ့်ငါးဝါမြောက်မှ ဟောတော်မူသည်ဟု အနာဂတဝင် အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည်။ ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌာကထာ၌ကား ပထမ ကြွတော်မူစဉ်ကပင် ဟောတော်မူသည် ဟူ၏။ နှစ်ကျမ်း မတူညီကြ။)

ထို့နောက် အာဠာဝကဘီလူး အစရှိသော သတ္တဝါတို့ကို ကောင်းစွာ ချေချွတ် တော်မူလျက် အာဠာဝီပြည်၏အနီး မဟာဝုန်ကျောင်းကြီး၌ သောဠသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် နတ်ဘီလူးအပေါင်းတို့အား တရားရသကို ဝေငှတိုက်ကျွေးတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သတ္တရသမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထိုအခါ ယောက်ဖတော် ဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းနှင့် ညီညွတ်၍ တောင်ပေါ်မှ ကျောက်ကို လှိမ့်ချခြင်း, လေးဖြင့်ပစ်ခြင်း, နာဠာဂိရိဆင်ကို လွှတ်ခြင်း စသည်ကို ပြုသည်။ သားတော် အဇာတသတ်မင်းကိုလည်း ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို သတ်စေသည်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကား သက္ကရာဇ် ၁၂၀ ပြည့်

http://www.dhammadownload.com

တွင် လွန်တော်မူသည်။ ထိုမင်းကား ဘုရားသခင်အောက် နှစ်နှစ်ငယ်သည်။ ထို ဝါ၌ အဇာတသတ်, ဒေဝဒတ်တို့ကို အကြောင်းစီပ်လျဉ်းမိ၍ အသီတိ နိပါတ်၌ မဟာသုဝဇာတ်, ကပိရာဇဇာတ်, ဝါနရဇာတ်, သောမနဿဇာတ် အစရှိသော များစွာသော ဇာတ်တို့ကိုလည်း ဟောတော်မူသည်။ နယုန်လဆန်း လေးရက် တနဂ်္ဂနွေနေ့ မွန်းလွဲအချိန်တွင် ဂါထာကိုးဆယ်ရှိသော စန္ဒကုမာရဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ထို့နောင် နတ်ဘီလူးတို့ကို ဆုံးမတော်မူလျက် စာလိယတောင်၌ အဋ္ဌာရသမဝါ, ဧကူနဝီသတိမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထို့နောင် သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူလျက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ဝီသတိမဝါ ဆိုတော်မူသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသည် ဖခင်ကို သတ်မိ၍ နှလုံးမသာ ချမ်းသာမရှိလေသော် ဆရာဇီဝကကိုမှီ၍ ဘုရားအထံတော်သို့ လာသဖြင့် တရားတော်ကို နာရသော် ဘုရားသာသနာတော်၌ လွန်စွာစုံမက်၍ မစက်မရက် မြတ်နိုးသဖြင့် ချီးပင့်ပူဇော်လေသည်။ များစွာသော သုတ်, နိပါတ်, ဇာတ်တို့ကိုလည်း ဟောတော်မူသည်။

ထို့နောင် ဝေနေယျအများကို တရားရသ ဝေငှတော်မူ၍ သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင်မျက်နှာ ရှစ်ပယ်စာခန့်တွင် ဆောက်လုပ်အပ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတော် မြတ်၌ ဧကဝီသတိမဝါ မှ စ၍ တစ်ဆယ့်ကိုးဝါ တိုင်တိုင် နေတော်မူသည်။

ထို့နောက် ဝီသာခါ ဒါယိကာမမြတ်သည် ဆောက်လှူအပ်သော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်မြတ်၌ စတ္တာလီသမဝါမှ စ၍ ခြောက်ဝါတိုင်တိုင် ဝါဆိုတော်မူသည်။

အဆုံးစွန်သော ကာလ၌ကား ဝေဠုဝဂ္ဂာ၌ ဝါကပ်တော်မူသည်။

ဌင်းဝါဆိုစဉ်ကို လင်္ကာဖြင့်ပြအံ့-

ဝါဆိုစဉ်လင်္ကာ

သုံးလူ့သခင်၊ ငါးမာရ်သင်၍၊ ပလ္လင်ပတ်ရံ၊ သတ္တဋ္ဌာန်ဝယ်၊ သတ္တာဟ်ဖွဲ့၊ စုံပယ်ခဲ့ပြီး၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ယူဇနာ၊ ထိုမှကွာတည့်၊ ဗာရာနဂရ၊ မိဂဒါ၌၊ နန္ဒိယဝိဟာ၊ ပထမဝါတည့်၊ ဒွာ, တိ, ဧယ၊ ရာဇဂဟ်၊ ဝေဠုန်ဝန်ပျော်၊ ငါးသော်ဝေသာလီ၊ လိစ္ဆဝီ ဝိဟာ၊ ဆဝါ မကုဋ္ဌ၊ သတ္တမ ဝတ်သာ၊ အဋ္ဌာ ဘဂ္ဂ၊ နဝမ ကောသမ္မီ၊ ဃောသီ ရွှေဘုံ၊ ရဂုံ ပါလိလေယျ၊ ဒသမတည့်၊ နာဠပုဏ္ဏားရွာ၊ ဧကာ

http://www.dhammadownload.com

ဒသဉ်၊ ဝေရဉ် ဗာရဏ်၊ တောင်မြတ် စာလိယ၊ တေရသတည့်၊ စုဒ္ဒသဝါ၊ သာဝတ်တောင်စွန်၊ ဇေတဝန်စံမှီ၊ ကပိ ပန္နရုဏ်၊ ကျောင်းမြတ် နိဂြော၊ သောဠသမီ၊ အဠဝိတည့်၊ ဂီရိဗ္ဗဇ၊ သတ္တရသာ၊ ဆယ့်ရှစ်ဝါနှစ်၊ နဝါဒသ၊ စာလိယ ကပ်ဆို၊ ရာဇဂြိုဟ် ဝိသ၊ ဤဆိုမျှကား၊ ပထမဗောဓိ၊ အနိယ ဂါ၊ နောင်လာ တွက်ဖွဲ့၊ နှစ်ဆယ့်လေးတန်၊ ဇေတဝန်, ပုဗ္ဗာ၊ လှည့်လည်ကာဖြင့်၊ ခေမာနိုးသော်၊ ရွာကြီးဝေဠုဝန်၊ ဝါတော်မျှ၍။ ပဥ္စစတ္တာလီ၊ အသီတျာယု၊ တိုင်သမျှဖြင့်၊ ဤလူ့သက္ကရာဇ်၊ အင်္ဂ, ဇော, ဇက်ဋ္ဌ၊ နှစ်သစ်ကဆုန်၊ ပုဏ္ဏမီစေ့၊ အင်္ဂါနေ့တွင်၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်သား၊ ရှင်ဘုရားကို၊ ညွတ်တွားဝန္ဒနာ၊ ပူဇော်ပါ၏။

အဋ္ဌကထာပါဠိဖြင့် မှတ်သားလိုမူကား ပဌမဝဿံ ဣတိပတနေ မိဂဒါယေ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတွာ အဋ္ဌာရသ ဗြဟ္မကောဋိယော အမတပါနံ ပါယေတွာ ဗာရာဏသိံ ဥပနိဿာယ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ ဝသိ၊ ဒုတိယဝဿံ ရာဇဂဟံ ဥပနိဿယ ဝေဠုဝန မဟာဝိဟာရေ၊ တတိယစတုတ္ထာနိပိ တတ္ထေဝ၊ ပဌမံ ဝေသာလိံ ဥပနိဿယ မဟာဝနေ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ ဆဋ္ဌံ မကုဋ ပဗ္ဗတေ၊ သတ္တမံ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ အဋ္ဌမံ ဘဂ္ဂေသု သဲသုမာရဂိရိံ ဥပနိဿာယ ဘေသကလာဝနေ၊ နဝမံ ကောသမ္ဗိယံ၊ ဒသမံ ပါလိလေယျက ဝနသဏ္ဍေ၊ ဧကာဒသမံ နာဠာယံ ဗြာဟ္မဏကိမေ၊ ဒွါဒသမံ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ တေရသမံ စာလိယ ပဗ္ဗတေ၊ စုဒ္ဒသမံ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ပဉ္စဒသမံ ကပိလဝတ္ထု မဟာနဂရေ၊ သောဠသမံ အာဠဝကံ ဒမေတွာ စတုရာသီတိပါဏ သဟာဿာနိ အမတပါနံ ပါယေတွာ အဠဝိယံ၊ သတ္တရသမံ ရာဇဂဟေယေဝ၊ အဋ္ဌာရသမံ စာလိယပဗ္ဗတေယ့ဝ၊ တထာ ဧကူနဝိသတိမံ၊ ဝိသတိမံ ပနဝဿံ ရာဇဂဟေယေဝ ဝသိ။ တေန ဝုတ္တံ "ဘဂဝါ ဟိ ပဌမဗောဓိယံ ဝိသတိဝဿာနိ အနိဗဒ္ဓံ နိဝါသေတွာ ယတ္ထ ယတ္ထ ဖာသုကံ ဟောတိ၊ တတ္ထတတ္ထေဝ ဂန္တွာ ဝသီ" တိ။ တယော ပဌာယ ပန သာဝတ္ထိယေဝ ဥပနိဿာယ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ စ ပုဗ္ဗာရာမေ စ ဓုဝပရိဘောဂဝသေန ဝသိ–

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိကို ဆောင်ရာသည်။

အနက်ကား ။ ပဌမဝဿံ၊ ရွေးဦးစွာသော ဝါကို။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန် တောရဂုံ၌။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ကို။ ပဝတ္တေတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌာရသ ဗြဟ္မကောဋိယော၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော နတ်ဗြဟ္မာ တို့ကို။ အမတပါနံ၊ အမြိုက်တည်းဟူသော အဖျော်ကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေပြီး၍။ ဗာရာဏသိံ၊ ကို။ ဥပနိဿယ၊ အမှီပြု၍။ ဣသိပတနေ၊

http://www.dhammadownload.com

အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယော၊ ၌။ ဝသိ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဒုတိယဝဿံ၊ ဝါကို။ ရာဇဂဟံ၊ ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနံမဟာဝိဟာရေ၊ ဝေဠုဝန် အမည်ရှိသော ကျောင်းကြီး၌၊ ဝသိ၊ မူ၏။ တတိယစတုတ္ထာနိပိ၊ တတိယ, စတုတ္ထဝါတို့ကိုလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ သာလျှင်။ ဝသိ၊ ၏။ ပဥ္စမံ၊ ပဥ္စမဝါကို။ ဝေသာလိ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ။ ၍။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တောကြီး၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွမ်းချွန်တပ်သော ဧရုပ်၌။ ဝသိ၊ မူ၏။ ဆဋ္ဌံ၊ ဝါကို။ မကုဋပဗ္ဗတေ၊ ၌။ သတ္တမံ၊ ဝါကို။ တာဝတိံသဘဝနေ၊ ၌။ အဋ္ဌမံ၊ ကို။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌၊ သံသုမာရဂိရိ၊ ငါးမိကျောင်း၏ ဦးခေါင်းတူပြီ တောင်ကိုမှီ၍ တည်အပ်သောကြောင့် သံသုမာရ ဂိရိ မည်ရှိဝေါဟာ မြို့ပြည်ရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဘေသကလာဝနေ၊ ဘေသကလာ မိဂဒါဝုန်တောင်၌။ ဝသိ၊ မူ၏။ နဝမံ၊ ကို။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ဒသမံ၊ ကို။ ပါလိလေယျက ဝနသဏ္ဍေ၊ ပါလိလေယျက တောအုပ်၌။ ဧကာဒသမံ၊ ဝါကို။ နာဠာယံ၊ နာဠ အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဝသိ၊ ၏။ ဒွါဒသမံ၊ ဝါကို။ ဝေရဉ္ဇာ ယံ၊ ၌။ တေရသမံ၊ ဝါကို။ စာလိယပဗ္ဗတေ၊ ၌။ စုဒ္ဒသမံ၊ ဝါကို။ ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသိ၊ ၏။ ပဉ္စဒသမံ၊ တစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်မြောက်သော ဝါကို။ ကပိလဝတ္ထု မဟာနဂရေ၊ ကပိလဝတ် ပြည်မြတ်၌။ ဝသိ၊ ၏။ သောဠသမံ၊ ဝါကို။ အာဠာဝကံ၊ အာဠာဝကဘီလူးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ စတုရာ သီတိပါဏသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် သော သတ္တဝါတို့ကို။ အမတပါနံ၊ အမြိုက်အရသာကို။ ပါယေတွာ၊ သောက် စေတော်မူ၍။ အာဠဝိယံ၊ ပြည်၌။ ဝသိ၊ ၏။ သတ္တရသမံ၊ ကို။ ရာဇဂဟေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဝသိ၊ ၏။ အဋ္ဌာရသမံ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ဝါကို။ စာလိယပဗ္ဗတေ ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဝသိ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဧကူနဝီသတိမံ၊ တစ်ဆယ့်ကိုးဝါကို။ စာလိယပဗ္ဗတေ ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဝသိ၊ ၏။ ဝီသတိမံ၊ နှစ်ဆယ်ပြည့်မြောက်သော။ ဝဿံ ပန၊ ဝါကိုကား။ ရာဇဂဟေယေဝ၊ ပြည်၌သာလျှင်။ ဝသိ၊ မူ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ ဟိ။ ပ။ ဝသိတိ၊ ဝသိဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတော၊ ထို ဝါတော်နှစ်ဆယ် ပြည့်သည်မှ။ ပဌာယ ပန၊ စ၍ကား။ သာဝတ္ထိ ယေဝ၊ ကိုသာ လျှင်။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ စ၊ ၌လည်းကောင်။ ပုဗ္ဗ ရာမေ စ၊ ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းတော်၌လည်းကောင်း။ ခဝပရိဘောဂဝသေန၊ အမြဲနေ ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝသိ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။

ဖိနတ္ထပကာသနီကျမ်း ဒုတိယပိုင်း ပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း

စတုတ္ထပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝက္ခမာနံ ဣတော ပရံ၊ နာ ဒဿိတံ ကမေန တု။
အမုမိ အယမာဝသေ၊ ကတ္ထစိ ယုတ္တိမာဂမံ။

အနက်ကား- ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော တတိယ ပရိစ္ဆေဒမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝက္ခမာနံတု၊ ဆိုလတ္တံ့သော စကားရပ်ကိုကား။ အမုမှိ၊ ဤမည်သော နှစ် သက္ကရာဇ်၌။ အာဝသေ၊ ဤသည့်ပြည်ရွာ ဝါဆိုခါ၌။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာသနောဂဓောတိ၊ သာသနာတော်သို့ ဝင်၏ဟူ၍။ ကမေန၊ အစဉ်အလာမှန်ကန်စွာဖြင့်။ ဂန္ထေသု၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းဂန်တို့၌။ ယသ္မာ၊ အကျင့်ကြောင့်။ နာ ဒဿိတံ၊ မပြအပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ယုတ္တိံ၊ အသင့်ကို။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ အာဂမံ၊ တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြ အာဂမကို။ သံသန္ဒိတွာ၊ နှိုးနှောနှိုင်းစာ၍။ ဝက္ခံ-ဝက္ခာမိ၊ ပြဆိုပေအံ့။

[ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋ္ဌ ပြအပ်သော ပါဠိခြောက်ပါးတွင် သာဝသေသနယဖြင့် စီအပ်သော ပါဠိဖြစ်၍ ပါဌသေသနှင့်တကွ ယောဇနာသည်။]

http://www.dhammadownload.com

သည် ငါ့သားဖွားဦးစကပင် ဤမင်းသားသည် အကယ်၍ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေ၍ စကြာဝတေးမင်း စည်းစိမ်ကို ခံစားငြားအံ့၊ ဆွေတော်မျိုး တော်ဖြစ်သော မင်းညီမင်းသား ပရိသတ်ခြံရံကာ စကြာရတနာကို ရှေ့ညွှန်း၍ လေးကျွန်းလုံးကို လည်စေအံ့၊ အကယ်၍ ဘုရားဖြစ်ငြားအံ့၊ မင်းညီမင်းသား ဖြစ်သော ရဟန်းပရိသတ်ခြံရံလျက် နိုင်ငံတိုင်းကားသို့ ဒေသစာရီကြွချီလှည့်လည်စေအံ့ဟူ၍ အမောင်တို့ဆိုကြကုန်သည်။ ယခု ငါ့သားသည် ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်တော်မူပြီ၊ အရင်းအချာ မဟာဆွေတော်ဖြစ်သော ရဟန်းတစ်ဦးမျှ မရှိကြသေး၊ ရှေးကဝန်ခံသော ပဋိညာဉ်အတိုင်း တစ်ဦးတစ်ဦးသော အမျိုးမှ တစ်ယောက်တစ်ယောက်စီသော မင်းသားကို ဘုရားရှင်နောက်၌ ရဟန်းပြုကြစေကုန်လော့" ဟု ဆိုတော်မူ၏။

အနုရုဒ္ဓါမင်းသား အကြောင်း

ထိုအခါ မဟာဆွေတော် အပေါင်းတို့တွင် မင်းကြီးညီတော် သုက္ကောဒန မင်း၌ မဟာနာမ်, အနုရုဒ္ဓါဟူသော သားနှစ်ယောက်တို့ ရှိကုန်၏။ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင် ညီတော် အနုရုဒ္ဓါမင်းကား အဆင်းလည်း လှ၏၊ ဘုန်းကံလည်း ကြီး၏၊ အလွန်လည်း သိမ်မွေ့နူးညံ့၏၊ မရှိဟူသော စကားကိုမျှ မကြားစဖူး။

မရှိမုန့်ကိုပင် တောင်းခဲ့

ထိုစကားသည် မှန်၏။ တစ်ရံရောအခါ ဂုဏ်ဝါတူမျှသော သာကီဝင်မင်းသားတို့နှင့် မုန့်လောင်းတမ်း အန်ကစားကြကုန်သော် အနုရုဒ္ဓါမင်းသားလည်း မုန့်များစွာ ရှုံးသည်ဖြစ်၍ မိခင်ထံ မုန့်တောင်းစေသော် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်သာ ပေးလိုက်၍ လေးကြိမ်မြောက် တောင်းသောအခါ မုန့်မရှိပြီဟု ဆိုလိုက်၏။ ထိုစကားကို တမန်ယောကျ်ားသည် မင်းသားအား လျှောက်လေသော် ငါ့မယ်တော် ပြောလိုက်သော မရှိမုန့်ကိုပင် တောင်းခဲ့ဟု မှာလိုက်၏။ တမန်ယောကျ်ားလည်း မင်းသား စေလိုက်တိုင်း လျှောက်လေသော် မယ်တော်ကလည်း ငါ့သားသည် "မရှိ" ဟူသော စကားကိုမျှ မကြားဖူးသောကြောင့် မုန့်အထူး ဖြစ်မည်ထင်၍ မှာလိုက်သည်၊ ယခုကား "မရှိသည်ကို သိစေတော့အံ့" ဟု ကြံလျက် အချည်းအနှီးသော ရွှေခွက်ကို အထက်က ဖုံးအုပ်၍ ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါ မင်းသား၏ ကုသိုလ်သမ္ဘာကြောင့် မြို့စောင့်နတ်တို့လည်း မနေသာ၍ နတ်ဩဇာဖြင့် ပြည့်သော မုန့်ယှက်တို့ကို ရွှေခွက်၌ ပြည့်အောင် ထည့်လိုက်၏။

21 B

http://www.dhammadownload.com

မိခင် သားကို ချစ်ပါ၏လော

အန်ကစားရာ မဏ္ဍပ်သို့ ရောက်သောအခါ အနုရုဒ္ဓါမင်းသား ဖွင့်၍ကြည့်လျှင် အပြည့်ပါလာသော မုန့်တို့ကိုမြင်လျှင် ထိုမုန့်တို့၏အနံ့တို့သည် တစ်မြို့လုံးပျံ့လွှင့်၍ တည်၏။ မင်းသားလည်း စားလိုသောအာသာဖြင့် လျှာထက်၌ တင်မိသော် ခုနစ်ထောင်သော အကြောမှစို့မိ၍ နှစ်သက်ခြင်း အလွန်ဖြစ်ရကား ဤသို့ကြံ၏ "ငါ့မိခင်သည် ငါ၌ ချစ်ခြင်းနည်းဘိ၏၊ ဤမရှိမုန့်ကို ယခုမှ ပေးလေသည်၊ ယနေ့မှစ၍ မရှိမုန့်ကိုသာ ငါစားအံ့"ဟု ကြံ၏။ အိမ်သို့ပြန်သောကာလ မိခင်ရင်ခွင်ထက်၌ နေပြီးလျှင် "မိခင် အကျွန်ုပ်အား ချစ်ပါ၏လော မချစ်သလော"ဟု မေး၏။ မွေးမိခင်ကလည်း "ချစ်သား အသို့ဆိုသနည်း၊ မျက်စိတစ်ဖက်သာ ရှိသာသူ၏ မျက်စိကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရင်တွင်း၌ရှိသော နှလုံးသားကဲ့သို့ လည်းကောင်း အလွန်ချစ်ခင် စုံမက်၏၊ ဤလောကဌ မိဘတို့အား သားနှင့်အတူသော ချစ်ခင်သူကွာ မရှိပြီ"ဟု ဆို၏။ "ထိုသို့ ချစ်ပါမူ အခါတစ်ပါး စားသောမုန့်ထက် အဆအရာ သာ၍ကောင်းမြတ်သော ဤ မရှိမုန့်ကို အဘယ်ကြောင့် ယခုမှ ပေးပါသနည်း" ဟု ဆို၏။

နတ်မုန့်ကိုပဲ အမြဲသုံးဆောင်

ထိုစကားကိုကြားသော် မယ်တော်ကလည်း မုန့်ယူလာသော ယောကျ်ားကို "ငါကား ရွှေခွက်ချည်းသာ ပေးလိုက်လျက် ငါ့သားထံသို့ ရောက်သောအခါ မုန့်ပါသလော" ဟု မေးလျှင် "အရှင်မ.....အလွန် အနံ့အရသာရှိသော မုန့်တို့သည် ခွက်ပြည့်ပင် ပါပါသည်၊ ဤလူ့ရွာ၌ ရံခါမျှပင် ဤမုန့်ကဲ့သို့ အဆင်း အနံ့သင်းပျံ့ကောင်းမွန်သော မုန့်ကို အကျွန်တို့ မမြင်ရဖူးပါ"ဟု လျှောက်၏။ ထို အခါမှ မိခင်ကလည်း "ငါ့သားသည် ဘုန်းရှိသောယောကျ်ား ဖြစ်ပေသည်၊ ရွေးဆုတောင်း အကြောင်းကြီးစွာ ရှိလိမ့်မည်" ဟု အောက်မေ့၏။ မင်းသားလည်း "မိခင်...ယနေ့မှစ၍ အကျွန်ုပ်အား မရှိမုန့်ကိုသာ ပေးပါ"ဟု ဆို၏။ မုန့်စားလို၍တောင်းလျှင် မိခင်ကလည်း အချည်းနှီးသော ရွှေခွက်ကို ဖုံးလျက်သာ ပေးလိုက်၏။ ထိုအခါမှသည် အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေသမျှ ကာလပတ်လုံး နတ်တို့မုန့်ကိုသာ သုံးဆောင်ရာဘီသတည်း။

အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော် လျောက်ပတ်သော အမျိုးသမီးနှင့် ထိမ်းမြား၍ ဥတုသုံးပါးနှင့် လျောက်ပတ်သော ပြာသာဒ်သုံးဆောင်ဝယ် ကြီးကျယ်မွန်မြတ်သော နတ်စည်းစိမ်ကဲ့သို့သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ကောင်းစွာခံစားစေ၏။ မိုး

http://www.dhammadownload.com

ဥတုရောက်လတ်သော် မိုးစံသော ပြာသာဒ်ဝယ် အောက်ထပ်သို့မျှ မဆင်းရ၊ ယောကျ်ားကင်းလျက် စောင်း, ငြင်း, တူရိယာ, ပတ်သာ, တံပိုးစသော အတီးအက ခ-ယမ်းစေပါးခြင်းတို့၌ နတ်ကညာကဲ့သို့သော မင်းမိန်းမ ငါးရာရံလျက် ပျော်စံမြူးထူးရ၏။ ဆောင်းဥတု နွေဥတုတို့၌လည်း ထိုနည်းတူပင် ပျော်ရွှင်ရသည်ဖြစ်၍ ထမင်းဖြစ်ရာကိုမျှ မသိဘဲ အတိုင်းမသိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ အရှင်ဖြစ်၏။

ထမင်းဖြစ်ရာ မသိရာ

ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တစ်ရံသောအခါ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည် ဘဒ္ဒိယမင်းသာ, ကိမိလ မင်းသားတို့နှင့် ကစားမြူးထူးကြရာ "သင်တို့ ပညာရှိ၏ဟူသော် သင်တို့ နေ့တိုင်းစားသော ထမင်းသည် ဘယ်ကဖြစ်သည်ကို သိကြ၏လော" ဟူ၍ မေး၏။ ထိုအခါ ကိမိလမင်းသားသည် ကျီက စပါးကို ထုတ်လှန်းထောင်းဖွပ်၍ ချက်ပြုတ်သည်ကို မြင်ဖူးသောကြောင့် "ထမင်းသည် ကျီကဖြစ်သည်" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဘဒ္ဒိယမင်းသားက ထမင်းအိုးမှ ခူးသည်ကို မြင်ဖူးသောကြောင့် "သင်ကား ထမင်းဖြစ်ရာကိုမျှမသိ၊ အဘယ်မှာ ပညာရှိ ဆိုရအံ့နည်း၊ ထမင်းမည်သည်ကား ထမင်းအိုးမှ ဖြစ်သတည်း" ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ အနုရုဒ္ဓါက သည်းစွာရယ်ရွှင်လျက် "သင်တို့နှစ်ယောက်လုံးပင် မသိကြ၊ ငါ့စကားကိုသာ အသက်ထက်ဆုံး မှတ်လေကုန်၊ ထမင်းသည်ကား ရွှေအိုးလှလှဝယ် ယောက်မနှင့်မွေ့၍ ဖြစ်သတည်း"· ဟု ဆို၏။

(ထိုသူတို့ကား မြင်ဖူးသမျှကို စွဲမှတ်၍ ထမင်းဖြစ်ရာ အရပ်ကား ဤသည်ပင်ဟု ထင်ကြလေသတည်း။)

ရဟန်းပြုရန် တိုင်ပင်ကြခြင်း

ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအားဖြင့် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ဆိုသောစကားကို ကြားရသောအခါ မဟာနာမ်မင်းသားသည် ညီတော် အနုရုဒ္ဓါထံသွား၍ "ညီဖွား အနုရုဒ္ဓါ....ငါတို့အမျိုးတွင် အကြင်တစ်ဦးဦးသောသူမျှ နောင်တော်ဘုရားထံလိုက်၍ ရဟန်း မပြုကြကုန်။ တစ်ပါးသောအမျိုးမှ ရဟန်းပြုကြသည်ကား များလှလေပြီ။ သင်ရဟန်းပြုလိုမူလည်း ပြုလေ။ ငါသော်မူလည်း ရဟန်းပြုအံ့" ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြားသော် ညီတော် အနုရုဒ္ဓါကလည်း "ရဟန်းဟူသည်မှာ ဘယ်သို့ နေထိုင်ရသနည်း"ဟု မေး၏။

"ငါ့ညီဖွား..... ရဟန်းဟူသည် ဤလူ့ဘောင်မှ စွန့်ရှောင်ပယ်ရှား၍

http://www.dhammadownload.com

ဆဲမုတ်ဆိတ်များကို ဖြတ်ပြီးလျှင် ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်လျက် သက်သက်သော သစ်သား, ညောင်စောင်း, ကြိမ်ညောင်စောင်းတို့၌ တစ်ယောက်တည်း သာ လျောင်း၍ စားကောင်းသောက်ဖွယ် လိုသောအခါ ရွာတွင်းသို့ သပိတ် ပိုက်လျက် လာသဖြင့် ဆွမ်းခံကာ စားရ၏။ ဤကား ရဟန်းအဖြစ်တည်း" ဟု ကြားပေသော် "နောင်တော် ...အကျွန်ုပ်ကား အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့၏။ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကို သည်းမခံနိုင်၊ ဤမျှလောက် ကြမ်းတမ်းမှု ရဟန်းပြုနိုင်မည်မထင်၊ နောင်တော်သာ ပြုလိုလျှင် ပြုပါလော့"ဟု ဆို၏။

လူမှုကိစ္စအဝဝ

ထိုအခါ မဟာနာမ် မင်းသားကလည်း "သင် ရဟန်းမပြုလိုသော် မိဘတို့၌ ပြုအပ်သော လူမှုကိစ္စကို လုံ့လပြု၍သာ ဆောင်ရွက်ပါလော့၊ ငါပင် ရဟန်းပြုတော့အံ့" ဟု ဆိုပြန်၏။

"နောင်တော်..... လူမှုကိစ္စဟူသည် အဘယ်သို့ ပြုရသနည်း" ဟု မေးပြန်လျှင် "ညီချစ်.....ကောင်းစွာ မှတ်လော့၊ အရပ်ရပ်သော လူတို့ကိစ္စတွင် လယ်လုပ်ရသော အမှုတစ်ခု၌ ရှေးဦးစွာ လယ်ယာတီထွင်လျက် မြေကို ညက်အောင် ထွန်ယက်ရ၏၊ ထွန်ယက်ပြီးသောအခါ ရွာသောမိုးရေကို တင်စေခြင်းငှာလည်း ကောင်းစွာ ကန်သင်း ဆည်ရ၏၊ ဆည်ပြီးမှ စပါး, ကောက်, ပဲမျိုးစုံကို ကြဲရ၏၊ ရေများသော် ဖောက်လွှဲ၍ ရေနည်းသော် သွင်းရ၏၊ ကောက်ပင် ကြီးသောအခါ ကောင်းစွာယူ၍ စိုက်ရ၏၊ စိုက်ပြီးသော် နွမ်းရော်ခြင်း မရှိရအောင် ရေကို သွင်းရ၏၊ ရေဟောင်းပုပ်သော် ထုတ်ဖောက်ပစ်၍ ရေသစ်သွင်းရ၏၊ အသီးအနှံဖြစ်သောအခါ စားငယ် ကျေးငှက်တို့ကိုလည်း ကန့်ကွက် စောင့်ရှောက်ရ၏၊ ကောက်မှည့်သောအခါ ကောင်းစွာရိတ်၍ အလှိုင်းပြုရ၏၊ အလှိုင်းပြုပြီးမှ စုု၍ နယ်ရ၏၊ နယ်ပြီးမှ ကောက်ရိုးအဖျင်းတို့ကို လွှင့်ရ၏၊ လွှင့်ပြီးမှ စည်, ကျီ, တိုက်, ကြတို့ကို ပြု၍ ထားရ၏။ ထားပြီးသောအခါ စင်ကြယ်စွာ ထောင်းဖွပ်၍ ဆန်ဖြစ်စေရ၏၊ ဤကား စားရန်ထမင်း၌ ပြုထိုက်သော အရေးတည်း။

ဝတ်ရန်ကိစ္စ၌လည်း ဤသို့ ပြုရ၏၊ ရွှေ, ငွေ, ဘဏ္ဍာရခြင်းငှာ ကိစ္စ၌လည်း ဤသို့ ပြုရ၏၊ နောင်နှစ်သောကာလ စားရကြောင်း, ဝတ်ရကြောင်းကိုလည်း ဤသို့ ကြံဆောင်ရ၏၊ လူမှုကိစ္စကား ဆုံးပါးကုန်ခန်းသည် မရှိ၊ လုပ်ကြံဆောင်ရွက်စဉ်ပင် အသက်ဆုံး တုံးရချေသည်" ဟု စေ့ငစွာ ပြောဆို ဆုံးမသော် –

http://www.dhammadownload.com

ညီတော် အနုရုဒ္ဓါက "နောင်တော်..... ယင်းသို့ဖြစ်မူကား ဤလူ့ဘုံတွင် ကာမဂုဏ်ဖြင့် မွေ့လျော်၍ နေခြင်းဌ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ နောင်တော်ပင် လူ့ဘောင်တွင်နေ၍ မိဘဆွေမျိုးတို့ကို လုပ်ကျွေး ပြုစုပါလော့၊ အကျွန်ုပ်မူကား ရဟန်းပြုလုပ်ပါတော့အံ့" ဟု ဝန်ခံ၍ မယ်တော်ထံ ခွင့်တောင်းလေ၏။

ရဟန်းပြုရန် အဖော်ညှိပုံ

မယ်တော်ကလည်း "ချစ်သား အနုရုဒ္ဓါ..... ငါတို့ ကိုးစားရာသည် အမောင်တို့နှစ်ယောက်သာ ရှိချေသည်တကား, အသက်တမျှ အဆအရာ ကြင်နာစုံမက်သော သားပါတကား, သေသဖြင့်မျှ ကွဲရခြင်းကို အလိုမရှိဘဲလျက် ပကတိ မျက်မြင် သင်နှင့်ငါတို့ ကွေကွင်းဖို့ကို ဘယ်သို့ ခွင့်လွှတ်နိုင်ချေအံ့နည်း" ဟု ဆို၍ ငိုမြည်တမ်း၏။ အနုရုဒ္ဓါ မင်းသားလည်း ဤနည်းတူ သုံးကြိမ်မြောက် ကြားလျှောက်ခွင့်ပန်သော် မယ်တော်က ပရိကပ္ပ စကားမျှဖြင့် ဖြားယောင်း၍ ဖျက်လိုရကား "ချစ်သားမောင်၏ အဆွေဖြစ်သော ဘဒ္ဒိယ မင်းသည် အကယ်၍ ရဟန်းပြုမူကား ချစ်သားလည်း အတူလိုက်၍ ရဟန်းပြုလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် အနုရုဒ္ဓါမင်းသားလည်း ဘဒ္ဒိယမင်းသားထံသွား၍ ဖျောင်းဖျသွေးငင်၏။

(ထိုဘဒ္ဒိယ မင်းသားကား သာကီဝင်မင်းတို့နေရာ ကောလိယမြို့ကို အုပ်စိုးသော မင်းတစ်ယောက်တည်း။)

"အဆွေဘဒ္ဒိယ.....ငါကား အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်တွင် မရွှင်ပျော်ပြီ၊ နောင်တော်ဘုရားထံ ဂိုက်၍ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ သို့ရာတွင် ငါ့မိခင်က "သင် ရဟန်းပြုမှ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်အံ့" ဟု ဆိုချေသည်၊ ထို့ကြောင့် "ငါ၏ ရဟန်းအဖြစ်သည် သင်နှင့်စပ်၏၊ ငါ့ကို ကြင်နာမှု ငါနှင့်အတူ သင်ရဟန်းပြုပါ" ဟု ဆို၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် အကြိမ်များစွာ ဆိုလာသော စကားကို ဘဒ္ဒိယမင်းသား ကြားလျှင် များစွာ ရဟန်းမပြုလိုသော်လည်း ထို အနုရုဒ္ဓါကို ကြင်နာလေးမြတ်လှရကား အားနာသဖြင့်ပင် "သင်၏ ရဟန်းပြုခြင်းသည် အကယ်၍ ငါနှင့် စပ်ဘိမူကား နှစ်ယောက်အတူပင် သွား၍ ရဟန်းပြုကြအံ့" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားရလျှင် အနုရုဒ္ဓါလည်း "အဆွေဘဒ္ဒိယ.... ယနေ့ပင် လာလော့၊ မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားသည်ကို အမှီလိုက်အံ့" ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ လူတို့သည် မြဲသောပဋိညာဉ်, မှန်သောစကား ရှိရကား ဘဒ္ဒိယမင်းသားလည်း အားနာ၍သာ ဆိုသည်၊ ရဟန်းပြုလိုသောစိတ် မရှိလှ၍ "အဆွေခုနစ်နှစ်မျှ ငါ့ကို ငံ့ပါဦးလော့" ဟု တောင်းပန်၏။ အနုရုဒ္ဓါကလည်း "ငါ မငံ့

http://www.dhammadownload.com

နိုင်" ဟု ဆိုလျှင် "ခြောက်နှစ်မျှငံ့ပါ, ငါးနှစ်မျှ ငံ့ပါ, တစ်နှစ်မျှငံ့ပါ" ဤသို့ စသည်ဖြင့် လခွဲတိုင်အောင် တောင်းပန်၏။ ထိုသို့ တောင်းပန်ပါသော်လည်း အနုရုဒ္ဓါက "ကြာမြင့်လှသည် ငါမငံ့နိုင်"ဟု ဆို၏။ ဘဒ္ဒိယကလည်း "ထိုမျှလောက် မငံ့နိုင်လျှင် ပြင်ပရပ်ခြား သွားလေကုန်သော ညီတော်, သားတော်များ ရောက်ရုံ ခုနစ်ရက်မျှသာ ငံ့ပါလော့" ဟု ဆို၏။ အနုရုဒ္ဓါလည်း "ကောင်းပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ ပြန်ခဲ့ပြီးသော် မယ်တော်အား ဘဒ္ဒိယမင်းသား ရဟန်းပြုဖော်ရကြောင်းကို ကြား၍ အားရဝမ်းသာ ငံ့လင့်၏။

သာကီဝင်မင်းသား ၆-ပါး

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ညီတော် အမိတောဒနမင်း၏ သားဖြစ်သော အာနန္ဒာ သတို့သားကိုလည်း အနုရုဒ္ဓါမင်းသားနည်းတူ မိဘတို့ တိုက်တွန်းကြသဖြင့် ကိမိလ, ဘဂု, ဒေဝဒတ်တို့နှင့် တကွ အနုရုဒ္ဓါ၏ အထံသို့ ရောက်လာ၏။ ခုနစ်ရက်စေ့သော ကာလ ဘဒ္ဒိယမင်းသားလည်း ရောက်လာ၍ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါ, အာနန္ဒာ, ဘဒ္ဒိယ, ကိမိလ, ဘဂု, ဒေဝဒတ်ဟူသော မင်းသားခြောက်ယောက်, ဥပါလိ အမည်ရှိသော ဆတ္တာသည် တစ်ယောက် ဤခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည် မင်းပွဲသဘင် ဥယျာဉ်ဝင်သော အခါကဲ့သို့ စစ်အင်္ဂါလေးပါး ဝန်းရံလျက် ဘုရားရှင်ကြွတော်မူသော ခရီးဖြင့် လိုက်လေ၏။ နိုင်ငံတစ်ပါးသို့ ရောက်သောအခါ စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွ မူးမတ် ပရိသတ်တို့ကိုပြန်စေ၍ ခြေဖြင့်သာသွားကြ၏။ လမ်းခရီး၌ တောအုပ်ကြီးတစ်ခုကိုတွေ့လျှင် ကိုယ်တွင် ဆင်ယင်ဝတ်စားသော တန်ဆာရတနာတို့ကို ချွတ်၍ အထုပ်ပြုပြီးမှ ဥပါလိမည်သော ဆတ္တာသည်အား အပ်၏ "အချင်းဥပါလိ ဤတန်ဆာရတနာကို မှီ၍ ငါတို့ ဘေးအန္တရာယ် ရှိတော့မည်၊ သင် ဆောင်၍ အသက်မွေးလေလော့" ဟုဆို၏။ ထိုအခါ ဥပါလိကလည်း "အကျွန်ုပ်သည့် အရှင်သားတို့နှင့် ကောင်းတူ ဆိုးဖက် ပေါင်းလို၍ လိုက်လာပါသည်၊ မပြန်ပါရစေလင့်" ဟု တောင်းပန်၏။ မင်းသားတို့ကလည်း "ပြန်လော့, ပြန်လော့" ဟု သုံး ကြိမ်ဆိုသော် အာဏာကို မလွန်ဆန်ဝံ့ရကား ငိုယိုလျက် ပြန်သွားရ၏။

ဆတ္တာသည် ဥပါလိ

ထိုခဏ၌ တောအုပ်ကြီးသည် ကောင်းချီးကျူးဘိသကဲ့သို့ ထူးကဲစွာသော အသံသည် ဖြစ်၏။ ပြန်၍ အတန်ငယ် ရောက်သောအခါ ဥပါလိလည်း ဤသို့

http://www.dhammadownload.com

ကြဲပြန်၏ – "ဤသာကီဝင် မင်းမျိုးတို့သည် ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန် စောင်မာန်ဒေါသ ကြီး၏၊ ဤဆတ္တာသည်ကား မင်းသားတို့ကိုသတ်၍ ဆင်အပ်သော တန်ဆာတို့ ကို ဆောင်၍လာသည်ဟု ထင်မှတ်သဖြင့် ငါ့ကို သတ်လတ္တံ့၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ကြီးကျယ်စွာသော သာကီဝင်မင်းသားတို့လျက် ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကို အလိုရှိသေး ၏၊ ငါမူကား သူတို့၏ ကျေးကျွန်မျှသာဖြစ်သည်၊ အဘယ်ကြောင့် ရဟန်းမပြု နိုင် ရှိအံ့နည်း၊ လိုက်၍ ရဟန်းပြုတော့အံ့"ဟု ကြံ၍ ဘဏ္ဍာထုပ်ကို သစ်ပင်၌ ဆွဲပြီးလျှင် "အကြင်သူ တွေ့မြင်မူကား ယူလေဘိလော့" ဟု ဆို၍ ပြန်ခဲ့၏၊ မင်းသားတို့ထံ ရောက်သောအခါ "အဘယ်ကြောင့် ပြန်လာသနည်း" ဟု မေး သော် မိမိတွေးခေါ်၍ အကြံဖြစ်ကြောင်း, ဘဏ္ဍာထုပ်ကိုပစ်ခဲ့ကြောင်း ရဟန်းပြု လိုကြောင်းများကို ကြား၍ မင်းသားတို့နှင့်တကွ ဘုရားအထံတော်သို့ သွားလေ၏။

ရဟန်းပြုကြခြင်း

ဘုရားရှေ့မှောက် ရောက်သောကာလ မင်းသားတို့ကလည်း "အကျွန်ုပ်တို့ သာကီဝင် မင်းမျိုးတို့သည် ဇာတိမာန်ဖြင့် ခက်ထန်တင်းမာ လှပါသည်၊ ရဟန်း ဖြစ်သောအခါ ရိုသေရာဖြစ်အောင် ဤ ဥပါလိကိုပင် ရှေးဦးစွာ ရဟန်းပြုတော်မူပါ" ဟု တောင်းပန်၍ ဆတ္တာသည် ဥပါလိကိုပင် အလျင် ရဟန်းပြုစေပြီးမှ မင်းသား တို့လည်း ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ရဟန်းဖြစ်ကြပြီးလျှင် ခရီးစဉ်အတိုင်း ကြွတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ ဝါကပ်တော်မူ၏။ ဤဝါတွင်းပင် ရှင်ဘဒ္ဒိယ သည် ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်တကွ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တာ ရဟန္တာဖြစ်၏။ ရှင်အနုရုဒ္ဓါကား ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကိုရ၏။ ရှင်အာနန္ဒာကား သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်၏။ ရှင် ဒေဝဒတ်ကား ပုထုဇဉ်၏ အဘိညာဏ်တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဘဂုထေရ်, ကိမိလ ထေရ်, ဥပါလိထေရ်တို့ကား နောင်သောအခါမှ ရဟန္တာဖြစ်ကြ၏။

ရှင်အနုရုဒ္ဓါ ဒိဗ္ဗစက္ခုတေဒဂ် ရတော်မူခြင်း

ရှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်ကား ဝါကျတ်သောကာလ ဓမ္မသေနာပတိဖြစ်သော ရှင် သာရိပုတ္တရာထံ၌ လျော်ကန်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူပြီးသော် စေတိယတိုင်း ပါစီန ဝံသမြို့သို့ သွား၍ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်လေသော် ခုနစ်ပါးသော မဟာ ပုရိသ ဝိတက်တို့ကို ကြံမိ၍ ရှစ်ခုမြောက်သော အကြံ၌ ကထံကထဖြစ်၍ အလွန် ပင်ပန်း၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသခင် သိတော်မူ၍ အကြံကိုပြည့်စေခြင်းငှာ ကိုယ်တိုင်ကြွ၍ အကြံကို ဖြေဖျောက်ပြီးသော် လေးပါးသောပစ္စည်း၌ ရောင့်ရဲခြင်း

http://www.dhammadownload.com

ဘာဝနာဌ္ဌ မွေ့လျော်ရာကိစ္စဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မဟာအရိယဝံသ ပဋိပတ်ကို ဟောတော်မူလေလျှင် ကင်းစင်သော အာသဝေါတရားရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး နှင့်တကွ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာ ဖြစ်လေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ သာဝကသန္နိပါတ ပြုတော်မူသောအခါ ရှင်အနုရုဒ္ဓါကို "ဇေတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ ဘိက္ခူနံ ယဒိဒံ အနုရုဒ္ဓေါ" ဟူ၍ ဇေတဒဂ်အရာဌ္ဌ ထားတော်မူသည်။

အနက်ကား– ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ၊ နတ်မျက်စိလား ဝေးခြားစွာဘီ တည်ရှိလေတံ့ ရူပါရုံကို ချက်ကုန်ထင်ထင် သိမြင်တတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ = ယော အယံ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အကြင် အနုရုဒ္ဓါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတဲ၊ ဤ အနုရုဒ္ဓါသည်။ အဂ္ဂံ = အဂ္ဂေါ၊ လွန်ကဲ၏။

ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ရွေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

အပါကဋသူကြွယ်

ထိုရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ ရွေးပတ္ထနာ ကောင်းမှုကား– ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်ဌ ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားစွာ ပွင့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် အပါကဋမည်သော သူကြွယ်တစ်ဦးသည် ညချမ်းအခါ ပန်းနုံသာလက်စွဲလျက် ကျောင်းသို့သွား၍ တရားနာကုန်သော သူတို့နှင့်အတူ လိုက်သွား၍ ဘုရားသခင်အထံသို့ရောက်သော် ချီးမွှောက်အပ်သောအရာ အထူး ရှိကုန်သော မင်း, အမတ်, သူဌေး, သူကြွယ်, ပရိသတ်တို့သည် ချပ်ကာ ချပ်ကား နေရာအသီးသီးဌ နေကြ၍ အပါကဋ သူကြွယ်မှာ ပရိသတ်စွန်းကသာ တရားတော်ကို နာရ၏။ ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သော တရားစကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပြီး၍ ဒေသနာတော်၏အဆုံးဌ တစ်ဦးသော ရဟန်းကို ဖုံးလွှမ်းကွယ်ဝှက်သော အရပ်, ဝေးကွာသောအရပ်ဌ တည်သော ရူပါရုံ, အလွန်သေးဖွဲသိမ်မွေ့သော ရူပါရုံတို့ကို မြင်နိုင်စွမ်းသော ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်အရာဌ ဇေတဒဂ် ထားတော်မူ၏။

ဆုတောင်းခဲ့ပုံ

ထိုသို့ ဇေတဒဂ် ထားသည်ကိုမြင်လျှင် ဤအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒ အလွန်ရှိရကား ပရိသတ်တို့သွားအောင် ငံ့နေ၍ ပရိသတ်ရှင်းသောအခါမှ မြတ်စွာ

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားအံ့ထံတော်သို့ ကပ်၍ "နက်ဖြန် သံဃာတော်နှင့်တကွ ကိုယ်တော်မြတ်သည် တပည့်တော်အိမ်သို့ ကြွ၍ ဆွမ်းခံတော်မူပါ" ဟု ပင့်ဖိတ်၍ နံနက်သော အခါ သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းအဖျော် စသည်ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်းကွမ်းလုပ်ကျွေး၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ တိစီဝရိတ် သင်္ကန်း, ရဟန်း၏ ပရိက္ခရာတို့ကို သံဃာစေ့ကပ်လှူပြီးသော် ဘုရားထံတော်သို့ကပ်၍ "အရှင်ဘုရား.... အကျွန်ုပ်ကား ဤကောင်းမှုအကျိုးအားဖြင့် သိကြား, ဗြဟ္မာ, စကြာမင်း စသည်တို့၏အဖြစ်ကို အလိုမရှိပါ၊ ရှေးခုနစ်ရက်သောအခါက ဒီဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်အရာ၌ တေဒဂ်ရသော ရဟန္တာကဲ့သို့ နောင်ဘုရားတို့၏ သာသနာတော်၌ အကျွန်ုပ်သည်လည်း တေဒဂ်ရသော ရဟန္တာဖြစ်စေသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

ဗျာဒိတ်ရခဲ့ခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အနာဂတ်သဉ္ဇာဏ်ဖြင့် ရှုဖော်မူ၍ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်ကို မြင်တော်မူလျှင် "အချင်း အပါကဋ္ဌ.....ငါ ပွင့်တော်မူရာ ဤကမ္ဘာမှ နောက် ကပ်တစ်သိန်း လွန်မြောက်၍ ဘဒ္ဒကမ္ဘာသို့ ရောက်သောကာလ ဂေါတမအမည် ရှိသောဘုရား ပွင့်တော်မူလိမ့်ည၊ ထိုအခါ သင်သည် အနုရုဒ္ဓါ ဟူသောအမည်ဖြင့် ထင်ရှားလျက် ဒီဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်အရာ၌ တေဒဂ်ရ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့"ဟု၍ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ဒီဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ရကြောင်း

သူကြွယ်ကလည်း "ဒီဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို ရကြောင်း၌ အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါအံ့နည်း" ဟု မေးလျှောက်ပြန်သော် "ဆီမီးအလှူသည် ထိုဉာဏ်၏ အဆောက်အဦပင်တည်း" ဟု ဖြေတော်မူ၏။ ထိုသို့ ပြောဟောပြီးမှ တရားအနုမောဒနာကိုပြု၍ ကြွတော်မူ၏။

သူကြွယ်လည်း ထိုနေ့မှစ၍ ဘုရားသင်္ကတ်တော်ထင်ရှား ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး သရဏဂုံ ပဉ္စသီလကို အမြဲဆောက်တည်လျက် ဆီမီးဝတ် မပြတ်တည်၏။ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်သောကာလ သရီရဓာတ်တော် အပေါင်းတို့ကို ကောင်းစွာတည် စေခြင်းငှာ ခုနစ်ယူဇနာမျှလောက် တည်လုပ်အပ်သော ရွှေစေတီကြီး၌လည်း ဆီမီးတိုင်တစ်ထောင်ဖြင့် ထွန်းညှိခြင်း ဝတ်ကို ပြု၏။ ထိုသို့ပြုလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ သိကြားမင်းအဖြစ် အကြိမ်

http://www.dhammadownload.com

တစ်ထောင်တိုင်အောင် ဖြစ်၏။ ထိုနတ်မင်း၏ ဗိမာန်သည် အလျှံတည်းညီး တောက်လောင်ပြီးသော မီး၏အရောင်ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင် ထွန်းပ၏။ ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော အရပ်၌ တောက်ပပျံ့နှံ့သော ကိုယ်ရောင်လည်း ရှိ၏။ ထိုမှသည် လူ့ပြည်သို့ လာပြန်သော် စကြဝတေးမင်း၏အဖြစ် အကြိမ် တစ်ရာ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း, ဧကရာဇ်မင်း အဖြစ်ကား မရေတွက်နိုင်အောင် ဖြစ်၏။ သုမေဓာဘုရားလက်ထက်သို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း တစ်ဦးတည်းသော သူကြွယ်ဖြစ်၍ ဆီမီးနှစ်ထောင် ပူဇော်ပြန်သောကြောင့် သိကြားမင်းအဖြစ် အကြိမ်သုံးဆယ်, စကြာမင်းအဖြစ် နှစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ် ဖြစ်ရ၏။

ဤသို့ လူ့ပြည် နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာ လာသဖြင့် ဤကမ္ဘာဝယ် ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝသော သူဌေးမျိုးဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော ဘုရား၌ဂုဏ်၏ ဓာတုစေတီဝယ် ကြီးကျယ်သော ရွှေခွက်တို၌ ထောပတ်ဖြင့် ပြည့်စေ၍ ဆီမီးတစ်ထောင်ဖြင့် ပူဇော်၏။ ဤသို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ လွန်လေသော် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပြန်၏။

ဆင်းရဲသား အန္နဘာရ

ထိုမှသည် လူ့ပြည်သို့ လာပြန်သော် တစ်ခုသော မကောင်းမှုကံကြောင့် ငါတို့ဘုရား မပွင့်မီ ဗာရာဏသီပြည်၌ သုမနသူဌေးကို မှီ၍ နေရသော သူဆင်းရဲတစ်ဦး၏အိမ်၌ ပဋိသန္ဓေနေလာ၏။ ဖွားမြင်သော ကာလ၌ ထမင်းအိုးထမ်းယောကျ်ား၏သား ဖြစ်သောကြောင့် အန္နဘာရဟူသော အမည်ကိုမှည့်၏။ သုမနသူဌေးကား ကိုယ်ထီးကပဏာ မှီခိုရာမဲ့သောသူ, ဖုန်းတောင်းယာစကာ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား တစ်နေ့မပြတ် လှူဒါန်းပေးကမ်းလေ့ ရှိ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူခြင်း

တစ်ရံသောအခါ ဥပရိဋ္ဌမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တစ်ပါးသည် ဂန္ဓမာဒနတောင်၌ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားရာမှ ထတော်မူ၍ "ယနေ့ ဘယ်သူ့အား ငါ ချီးမြှောက်ရလတ္တံ့နည်း" ဟု ရှုတော်မူသော် ထိုအန္နဘာရ သူဆင်းရဲကို ချီးမြှောက်အံ့ဟု အကြံလျက် ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူခဲ့၍ ထိုသူ၏အိမ်ဝတွင် ရပ်လာ၏။ ထိုအခါ အန္နဘာရလည်း သူဌေးအား လုပ်ကျွေးရန် ထင်း, ဟင်းရွက်အလို့ငှာ တောသို့သွား၍ ထိုတောမှ ပြန်လာသဖြင့် အိမ်သို့

http://www.dhammadownload.com

ရောက်ဆဲတွင် သပိတ်ချည်းသာ ပိုက်၍လာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မြင်လျှင် ရှင်လှသော နှလုံးရှိ၍ "အရှင်ဘုရား ..... ဤတွင် ရပ်တော်မူပါဦး" ဟု လျှောက်၍ အိမ်သို့ဝင်ပြီးသော် မိမိမယားကို ခေါ်၍ "ရှင်မ... ငါတို့စားရန် ထမင်းကျက်ပြီလော" ဟု မေး၏။ မယားက ကျက်ကြောင်းကို ပြောသော် အဆောတလျင် ခူး၍ သပိတ်ကို တောင်းပြီးလျှင် သပိတ်တွင် အပြည့်လောင်းပြီးမှ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကပ်လှူ၏။

ဓနိးမောင်နှံ ဆုထူးပန်

လိမ္မာသော မယားလည်း "ငါ့လင်ကား ပင်ပန်းစွာလာလျက် အစာကို မမက် ဘဲ လှူပေသည်၊ အိမ်၌နေရစ်သော ငါမူကား အဘယ်ကြောင့် မလှူနိုင်အံ့နည်း" ဟုကြံလျက် မိမိဖို့ဖြစ်သော ထမင်းကိုလည်း ထို့အတူ သပိတ်၌လောင်း၏။ ပြီးမှ အန္နဘာရလည် သတိရပြန်၍ အပေါ်ကိုယ်ဝတ်ကို ခင်းပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား ..... ဤနေရာ၌ ထိုင်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ပြန်သော် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း ထိုင်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူ၍ ဤသို့ ရှိသေစွာ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးမှ တရားအနုမောဒနာကို နာပြီးသော် "အရှင်ဘုရား..... အကျွန်ုပ်တို့ မောင်နှံကား ရွေးဘဝက ဒါန, သီလ နည်းသောကြောင့် ယခု ဆင်းရဲလှစွာ သူတကာကို မှီ၍ နေရချေသည်၊ ယခုပြုသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် နိဗ္ဗာန်မရသေးသမျှ ဘဝ ခပ်သိမ်းတို့၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို မတွေ့မမြင်ရသည် ဖြစ်စေသော်၊ အလိုရှိက ဓဏ ချင်းသာ ပြည့်စုံလာသည် ဖြစ်စေသော်၊ ထမင်းဖြစ်ရာ ဌာနကိုမျှ မသိရအောင် သုခတရားပွားစေသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း –

"ဣစ္ဆိတံ ပတ္ထိတံ တုယှံ၊ ခိပ္ပမေဝ သမိဇ္ဈတု။
သဗ္ဗေ ပူရေန္တုသင်္ကပ္ပါ၊ စန္ဒော ပန္နရသော ယထာ"

ဟူသော ဂါထာဖြင့် အနုမောဒနာ ပြု၍ ကြွတော်မူ၏။

နတ်သမီး၏ သာဓုသံ

ထိုခဏ၌ သုမနသူဋ္ဌေး၏ ပြာသာဒ်ထက်၌ ထီးချက်စောင့်နေသော နတ်သမီးသည် –

"အဟော ဒနံ ပရမဒါနံ ဥပရိဒ္ဓေ သုပတိဋ္ဌိတံ"

ဟူ၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကောင်းချီးနမော် သာဓုခေါ်၏။ ထိုအသံကို

http://www.dhammadownload.com

သုမနသူဌေး ကြားလေသော် "ငါသည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ဖုန်တောင်းယာစကာ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သော သူအပါင်းတို့အား တစ်နေ့မပြတ် လှူဒါန်းခဲ့ကြပါလျက် သင်သည် ရွေးက သာဓုမခေါ်၊ ယနေ့မှ အဘယ်ကြောင့် သာဓုခေါ်သနည်း" ဟု မေး၏။ ထိုးချက်စောင့် နတ်သမီးကလည်း "သင်သူဌေး၏ ဒါနကို ငါ သာဓုမခေါ်၊ အနန္တဘာရသည် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား လှူဒါန်းသော ကောင်းမှုကို အကျွန်ုပ် သာဓုခေါ်သည်" ဟု ဆို၏။

ကုသိုလ်ကို ရောင်း၍မရ

ထိုစကားကို ကြားလျှင် သူဌေးကလည်း "ငါသည် အရှည်အကြာ လှူဒါန်းပါသည်ကိုမှ နတ် သာဓုမခေါ်ချေ၊ ဤအနန္တဘာရသည် တစ်ကြိမ်မျှပင် ပြုသော်လည်း ကောင်းမြတ်သော အလှူခံနှင့် ကြုံကြိုက်၍ အဖိုးထိုက်သော အကျိုးကို ရပေသည်၊ ငါဝယ်ယူ၍ရသော် ကောင်း၏" ဟု ကြဲလျက် အနန္တဘာရကို ခေါ်ပြီးလျှင် "သင် အဘယ်သူအား အဘယ်အလှူကို ပေးသနည်း" ဟု မေး၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူကြောင်းကို ပြန်ကြားသဖြင့် သိရလျှင် "သင်၏ဒါနကို ငါ့အား ရောင်းပါ၊ ငွေတစ်အသပြာကို ငါ ပေးမည်" ဟု ဆို၏။ ထိုအနန္တဘာရကလည်း "ရှင်သူဌေးမင်း...တစ်ကြိမ်မျှပင် ပြုရသော ကောင်းမှုဖြစ်၍ မရောင်းလိုပါ" ဟု ဆိုသော် နှစ်အသပြာ, သုံးသပြာ, တစ်ရာ, တစ်ထောင်တိုင်အောင်ပေး၍ ရောင်းပါဟု တောင်းပန်၏။ "အကျွန်ုပ် မရောင်းလို"ဟု ဆိုသော် "မရောင်းလိုလျှင် သင်၏ ကုသိုလ်အဖို့ကို ငါ့အား ဝေပါ"ဟု တောင်းပန်၏။ အနန္တဘာရကလည်း "ရှင်သူဌေး ... အကျွန်ုပ်ဆရာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မေး၍ ပေးဝေသင့်မှု အကျွန်ုပ် ပေးဝေအံ့"ဟု ဆို၍ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါနောက်သို့ လိုက်လေ၏။ မိုဃကာလ "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ် ပေးလှူသောဒါနကို သုမနသူဌေးက ငါ့အား အမျှပေးဝေပါဟု တောင်းပန်ပါသည်၊ အမျှပေးဝေသော် သင့်လျော်ပါအံ့လော" ဟု လျှောက်၏။

အမျှဝေကျိုး ကုသိုလ်တိုး

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကလည်း "ဒါယကာ... သင်တို့အိမ်တွင် ညဉ့်အခါ၌ထွန်းထားသော ဆီမီးကို သူတစ်ပါးတို့ မီးစာဖြင့် ကူးညှိလာအံ့၊ ထိုအခါ ရွေးဦးစွာ ထွန်းထားသော ဆီမီးရောင်သည် နည်းပါးကုန်ခန်းသလော" ဟု မေး၏။ "အရှင်ဘုရား...မည်သို့မှိန်ပါ၊ တိုး၍သာ တင့်တယ်ပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ ဒါယကာ...ဤအတူပင်

http://www.dhammadownload.com

သင်၏ ကုသိုအဖို့ကို သူတစ်ပါးအား ပေးဝေငြားသော်လည်း ကုန်ခန်းလျော့ပါးသည်မရှိ၊ တိုးရသော ကုသိုလ်တရားပွားများဘိသည်၊ ရဟန်းတစ်ဦးအား တစ်သပိတ်သော ဆွမ်းကို လှူဒါန်းပြီးသော် လူတစ်ကျိပ်အား အမျှဝေခဲ့အံ့၊ ဆယ်သပိတ်ပင် လှူသည်မည်၏၊ တစ်ရာ, တစ်ထောင်သော သူတို့အား အမျှဝေခဲ့အံ့၊ သပိတ်တစ်ရာ, တစ်ထောင်ပင် လှူသည်မည်၏၊ ထို့ကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမဆို အလိုရှိသမျှကို ပေးလော့" ဟု ဆို၏။

အန္နဘာရလည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ရိုခိုး၍ အမြန်ပြန်ခဲ့ပြီးသော် သုမနသူဌေးကြီးအား အမျှပေးဝေ၏။ သူဌေးကြီးကလည်း "ဤတစ်ထောင်မျှလောက်သော အသပြာကိုယူပါ" ဟုပေးသော် "အကျွန်ုပ်မယူလိုပါ၊ အရှင့်ကို ကြင်နာ၍ သဒ္ဓါခြင်းဖြင့်သာ ပေးဝေပါသည်"ဟုဆို၏။ ထိုသူဌေးကလည်း "သင်သဒ္ဓါတရားဖြင့် ငါ့အား အမျှပေးဝေသကဲ့သို့ ငါသဒ္ဓါ၍ပင် ဤအသပြာတစ်ထောင်ဖြင့် ပူဇော်ပါသည်၊ ယူသာယူပါလော့" ဟု ဆို၏။

ဘုရင့်ထံမှောက် ခစားရောက်

ထိုအခါ အန္နဘာရလည်း အသပြာကို သိမ်းယူ၏။ ထိုအခါမှစ၍ သူဌေးထံ၌ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန် ကိစ္စမရှိပြီ။ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း အကျိုးဆက်မကုန်သေး၍ သုမနသူဌေးသည် ညရှမ်းသောအခါ မင်းကြီးအထံသို့ ညီလာခံဖြစ်၍ ဝင်မြဲဝင်ခြင်းငှာ နောက်ပါလူကိုရှာသော် အန္နဘာရမှတစ်ပါး အခြားသူကို မတွေ့ရကား အန္နဘာရကိုပင် ခေါ်၍ သွား၏။ မင်းကြီးအထံသို့ ရောက်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးကလည်း သူဌေးကို မကြည့်၊ အန္နဘာရကိုသာ လွန်စွာကြည့်ရှု၏။ သူဌေးကလည်း "အရှင်မင်းကြီး ... ယနေ့အဘယ်ကြောင့် ဤသူကိုသာ ကြည့်သနည်း" ဟု မေး၏။ "ငါမမြင်ဖူးသောကြောင့် ကြည့်သည်"ဟု ဆိုပေသော် "မမြင်ဖူး၍သာ ကြည့်အပ်သည်မဟုတ်၊ ဤသူ၌ ကြည့်ထိုက်သောကောင်းမှုလည်း ရှိပေသည်" ဘုလျှောက်လျှင် "သင်သူဌေး ..... ဤသူ၌ ကြည့်ထိုက်သောကောင်းမှု အသို့ရှိသနည်း" ဟု မေးပြန်သော် ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူသည်မှစ၍ မိမိက အသပြာတစ်ထောင် ပေးသည်တိုင်အောင်သော အကြောင်းကို လျှောက်၏။

သူဌေးဘွဲ့ရ မဟာသုမန

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးလည်း "ဤအန္နဘာရကို သင်သူဌေး

http://www.dhammadownload.com

သာ ပူဇော်သင့်သည် မဟုတ်၊ ငါလည်း ပူဇော်သင့်ပေသည်၊ ကောင် မြတ်သော အရာ၌ ထားသင့်ပေသည်" ဟုဆို၍ လျောက်ပတ်သော နေရာကို ရှာစေပြီးလျှင် အိမ်ရာကို ပြုပြင်စေသော် မြေညှိဒွန် စဏ္ဍာ တို့သည် ပေါက်တူးနှင့်ဆွဲ၍ ညှိကြ သောကာလ ပေါက်တူးချသမျှ အရပ်၌ ရွှေအိုးကြီးတို့သည် လည်ချင်းမိုက ပေါ်လာကုန်၏။ ထိုအိုးတို့ကိုမြင်၍ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအား လျှောက်ကြားကြ လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးလည်း မြေမှဖြစ်သော ဥစ္စာသည် မြေရှင်ဖြစ်သော ငါနှင့် သာထိုက်သည်၊ ဖော်ယူချေ" ဟု စေလိုက်၏။ မင်းချင်းတို့လည်း ယူမည်ဟု တူးဆွလျှင် မြေပြင်ဖြစ်မြဲဖြစ်၍ တစ်ဖန်ကြားလျှောက်ကြသဖြင့် "အန္နဘာရ၏ ဥစ္စာဟုဆို၍ ယူလေကုန်"ဟု မှာပြန်၏။ မင်းချင်းတို့လည်း မှာလိုက်တိုင်းဆို၍ ဖော်လေသော် မြေမှပေါ်သော မှိုငုံကဲ့သို့ အလုံးစုံသော ရွှေအိုးကြီးတို့သည် တက် လတ်ကုန်၏။ ထိုရွှေအိုးတို့ကို မင်းရင်ပြင်သို့ဆောင်၍ ပုံစေလျှင် ထန်းသုံးဆင့် မြင့်သောဟူ၏။

မင်းကြီးလည်း အမတ်တို့ကိုခေါ်၍ "ငါတို့နိုင်ငံတွင် ဤသူကဲ့သို့ ဥစ္စာ ကြွယ်ဝသောသူရှိသေးသလော" ဟု မေး၏။ မရှိကြောင်းကို လျှောက်ကြသော် "ယခုမှစ၍ ဤအန္နဘာရကို 'မဟာသုမနသူဌေး' ဟု ခေါ်ဝေါ်လေကုန်" ဟု ဆို၍ သူဌေးကြီးတို့၏ အဆောင်အယောင်ကို ပေးလေ၏။

(နိဂြောဓသမာပတ်မှ ထသော ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာတို့အား လှူရမူ ထိုနေ့ပင် အကျိုးပေးမြဲတည်း။)

ဤမဟာသုမနသူဌေးသည်လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို များစွာပြုလျက် အသက်တိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်၌ သိကြားမင်း ဖြစ်၏။ ထိုမှသည် လူ့ပြည် နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာလာသဖြင့် ငါတို့ဘုရားဖြစ်သောအခါ ကပ္ပိလဝတ် ပြည်၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ၏ ညီတော် သုက္ကောဒနမင်း၏သား ဖြစ်လာသတည်း။

အနုရုဒ္ဓါ၏ဖခင်ရှင်းချက် [အဂုံတို့ရှိ အဋ္ဌကထာ၌ကား– "အမိတော ဒနဿ သက္ကဿ ဂေဟေ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိ"ဟူ၍ လာ၏။ "ရှင်အာနန္ဒာလည်း အမိတောဒန၏သား, ရှင်အနုရုဒ္ဓါလည်း အမိတောဒန၏သား ဖြစ်ခဲ့လျှင် ညီနောင် အရင်းအချာ ဖြစ်လေရာသည်။ အရင်းအချာလည်း မဟာနာမ်နှင့် အနုရုဒ္ဓါ နှစ်ယောက်သာ ရှိကြောင်းကို စူဠဝါပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာတို့ ၌ လာသည်။ ၎င်း အဋ္ဌကထာတို့၌ အဖအမည်ကို မဆို။ အမိတောဒနကို နှစ် ဦးယူရမည်လည်း မင်း၏ညီတော် ငါးယောက်တွင် တစ်ယောက်မဝင် ဖြစ်ရာ

http://www.dhammadownload.com

သည်။ ယင်းသို့ ယုတ္တိမရဘဲလျက် ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ, အပဒါန် အဋ္ဌကထာဋ္ဌ လည်း အဂုံတို့ရိုရှင်းသာ ဆိုကုန်သည်။ ပပဉ္စသူဒနီမည်သော မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာဋ္ဌလည်း; ညီတော် သုက္ကောဒနု၏သားဟု ဆိုသည်။ ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ပြုချည်းဖြစ်လျက် မည်ညွတ်ကြ။ ရှေ့ဝါဒကား ကျမ်းပင်များသော်လည်း ယုတ္တိ မရသော စကားဖြစ်၍ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာကိုမှီကာ ဆိုလိုက်သည်။]

ဤကား ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏အကြောင်း အထွေထွေတည်း။

ရှင်ဘဒ္ဒိယ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း

ကုသိုလ်ပြုခဲ့ပုံ

ရှင်ဘဒ္ဒိယဆရာ၏ အကြောင်းကား – ၎င်းပဒုမုတ္တရဘုရား လက်ထက်တော် ဝယ် သူကြွယ်အမျိုးဋ္ဌဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ တရားတော်နာ သွားရာဋ္ဌ အမျိုးမြတ် သော ရဟန္တာတစ်ပါးအား ဥစ္စာကုလဇေဋဂဒ် ထားတော်မူသည်ကို မြင်၍ ဤ အရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒရှိရကား ဘုရားထံတော်သို့ကပ်၍ "ဤသို့ မြင့်မြတ်သောအမျိုးဋ္ဌ ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါအံ့နည်း" ဟု လျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်က "ဒါယကာ ..... သံဃာတို့၏ နေရာပလ္လင်ကို လှူသဖြင့် မြင့်မြတ်သောအမျိုးဋ္ဌ ဖြစ်ရာ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုစကားကိုကြားသော် သူကြွယ်လည်း ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ အား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်း, အဖျော်တို့ဖြင့် ပူဇော်လုပ်ကျွေး၍ ခုနစ်ရက်မြောက် သောနေ့၌ အဖိုးများစွာထိုက်သော ညောင်ဓောင်းဝယ် တင့်တယ် ကောင်းမြတ်လှသော ကောဇောအခင်း, လဲဖြင့် သွတ်အပ်သော မွေ့ရာ အခင်း, ခေါမတိုင်း ကောဋ္ဌမွှေး တိုင်းဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော ရွှေချည်ဖြင့် ရက်အပ်သော အခင်းတို့ကို ခင်းလျက် မျက်နှာကြက်ကို ဗိတာန်နှင့်တကွသော အိပ်ရာနေရာကို သံဃာတစ်သိန်းစေ့အောင် ပူဇော်၏။

ဆုတောင်းခဲ့ပုံ

ထိုသို့ပူဇော်ပြီးသော် ဘုရားအထံတော်သို့ကပ်၍ "အရှင်ဘုရား ... အကျွန်ုပ် သည် ဤကောင်းမှုကြောင့် ဘဝများစွာ ဖြစ်လေရာဋ္ဌ ယုတ်မာသော အမျိုးတို့ မှ ကင်းလွတ်၍ မြင့်မြတ်သောအမျိုးဋ္ဌသာ ဖြစ်ရ၍ နောင်ဘုရားတို့၏ သာသနာ ဝယ် ယခုအခါ ဥစ္စာကုလ ဇေတဝဂ်ရသော အရှင်ကဲ့သို့ ထင်ရှားမြင့်မြတ်စွာ ဥစ္စာ ကုလ ဇေတဝဂ်ရသော မဟာသာဝကဖြစ်ရပါလိုသော်" ဟု ဆုတောင်းခဲ့လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဗျာဒိတ်တော်ရပုံ

ဘုရားမြတ်စွာလည်း အနာဂတ်သ ဉာဏ်ဖြင့် ရှုတော်မူ၍ ပြည့်စုံအံ့သော အကြောင်းကိုမြင်သော် "အချင်း ဥပါသကာ... ပါရမီကိုသာ ဖြည့်လော့၊ ငါပွင့်တော်မူရာ ဤကမ္ဘာမှနောက် ကပ်တစ်သိန်းမြောက်၌ ဂေါတမဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော ဥစ္စာကုလ ဧတဒဂ်ရ ရဟန္တာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မဖြစ်မီ အကြားလည်း သိကြားမင်း ခုနစ်ဆယ့်လေးကြိမ်၊ စကြဝတေးမင်း ငါးဆယ့်တစ်ကြိမ်, ဧကရာဇ်မင်း အကြိမ်တစ်ထောင်, ပဒေသရာဇ်, ဒီပရာဇ်မင်း အဖြစ်ကား မရေတွက်နိုင် သူဌေးသူကြွယ် မရေတွက်နိုင်ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ဘဒ္ဒိယမင်းသား ရဟန်းပြုခြင်း

ယင်းသို့ ဗျာဒိတ်စကားကြားပြီးမှ တရား အနုမောဒနာပြု၍ ကြွတော်မူ၏။ သူကြွယ်လည်း အသက်အတိုင်း တည်နေ၍ စုတေလတ်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ရွာ၌ သိကြားမင်း ဖြစ်လေ၏။ ဤသို့ လူ့ပြည် နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာသာ ဥစ္စာကုလချည်း ဖြစ်၍ ငါတို့ဘုရား လက်ထက်တော်တွင် ကပိလဝတ်ပြည်၌ သုဒ္ဓေါဒနမင်း၏ နှမတော်ဖြစ်သော ကာဠိဂေါဓာမည်သော မိဖုရား၏သား ဖြစ်လာသတည်း။ အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ တစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာ ရှိသော အရပ်၌ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်ကို ရ၍ မင်း၏စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်နေစဉ် ယခင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းအားဖြင့် မင်းသား ငါးယောက်တို့နှင့်တကွ ရဟန်းပြုကြသတည်း။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးသောကာလ ထိုဘဒ္ဒိယကား ရဟန်းတရားကို အားထုတ်လျက် တောတောင် သစ်ပင်ရင်းစသော ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်သောအခါ "သြော်–ချမ်းသာစွ, သြော်–ချမ်းသာစွ" ဟူသော ဥဒါန်းကို မပြတ်ဆိုလေ့ပြု၏။

တစ်နေ့သောအခါ သံဃာတော်တို့ ကြား၍ ဘုရားသခင်အား လျှောက်လေသော် ဘဒ္ဒိယကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား ဘဒ္ဒိယ... တောဖျဉ်း တောင်ချောက် သစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်းပင် သင် ဥဒါန်းကျူး၏ ဟူသည်မှန်သလော" ဟု မေးတော်မူ၏။ မှန်ပါကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "သင် အဘယ်သို့သော အကျိုးဆက်ကို မြင်၍ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ချမ်းသာစွ ဟူသော စကားကို ဆိုသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒိယကလည်း "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ရှေး လူမင်းစည်းစိမ်နှင့် နေသောကာလ အိမ်တွင်းအိမ်ပမှလည်းကောင်း၊ မြို့တွင်း

http://www.dhammadownload.com

မြို့ပြင်မှလည်းကောင်း အစောင့်အရှောက်ကို များစွာထားလျက် သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ ဥယျာဉ်ဝင်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုသောအခါ လွန်စွာ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ရပါသည်၊ ကြက်သီးဖြိုက်ဖြိုက် ချွေးကြီးအိုက်မျှ ကိုယ်၌ ကြောင့်ကြရပါသည်၊ ယခုဤမူကား တစ်ယောက်တည်းပင် သွား, လာ, ရပ် ထိုင်ခြင်းကို ပြုသော်လည်း ကြောက်ရွံ့မှု မရှိပါပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်လှ၍ 'အဟော သုခံ' ဟူသော ဥဒါန်းကို မြည်တမ်းမိပါသည်" ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း -

ယဿဇ္ဇန္တ္ဆရတော နု သန္တီ ကောပါ၊
ဣတိ ဘဝါဘဝဋ္ဌ ဝိတိဝတ္တော။
တံ ဝိဂတဘယံ သုခီ ဝိဝေကံ၊
အသောကံ နာနုတောန္တီ ဒေဝါ ဒဿနာယ

ဟူသော ဥဒါန်းကို ကျူးတော်မူ၏။

အနက်ကား- ယဿ၊ အကြင် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဇရတော၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ကောပါ၊ ငြူစူနှောင့်ယှက် အမျက်စောင်မာန်တို့သည်။ နု သန္တီ၊ မရှိကုန်။ ဣတိ ဘဝါဘဝဋ္ဌ၊ သဿတဥစ္ဆေဒ အစရှိသော ဒိဋ္ဌိတရားကိုလည်း။ ဝိတိဝတ္တော၊ လွန်နိုင်၏။ ဝိဂတဘယံ၊ ကင်းပြီးသော ဘေးရှိသော။ သုခီ၊ ချမ်းသာလည်း ရှိထသော။ ဝိဝေကံ၊ ကာယ, စိတ္တ ဝိဝေကလည်း ရှိထသော။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိထသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာ၏ စိတ်ကို။ ဒေဝါပိ၊ သူ၏ စိတ်ကို သိတတ်သော နတ်တို့သည်လည်း။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှာ။ နာနုတောန္တီ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။

ဤဒေသနာ၏ အဆုံး၌ များစွာသော ပရိသတ်တို့သည် အကျွတ်တရားကို မြင်ကုန်သတည်း။

ဤကား ရှင်ဘဒ္ဒိယအကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။

ရှင်အာနန္ဒာ၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်

ရှင်အာနန္ဒာ၏ အကြောင်းကား ဤကမ္ဘာမှပြန်၍ ရေသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ထက်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားရှင်ကား လူတို့၏ အသက်တစ်သိန်းတမ်း၌ ပွင့်တော်မူသည်။ ဖွားတော်မူရာ ပြည်ကား ဟံသာဝတီပြည် မည်၏။ ခမည်းတော်ကား အာနန္ဒာမင်း, မယ်တော်ကား သုဇာတာ မိဖုရား,

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားလောင်း အမည်ကား ဥတ္တရကုမာရ မည်၏။ ငါတို့ ဘုရားလောင်းကဲ့သို့ ရွှေနန်းသုံးရပ်ဝယ် နတ်မင်း၏ စည်းစိမ်ကဲ့သို့သော ရွှေနန်း စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ အနှစ်သုံးသောင်းရှိသောအခါ သူအို, သူနာ, သူသေ, ရဟန်း တည်း၍ဟူသော နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို မြင်၍ သံဝေဂ ဖြစ်သဖြင့် မြောက်သားတော် ဝသုလဒတ္တာ ဒေဝီတွင် သားတော် ဥတ္တရ မင်းသားကို မျက်နှာမြင်သော နေ့၌ တောထွက်တော်မူ၍ ခုနစ်ရက် ဒုက္ကရာစရိယာကျင့်ပြီးသော် အင်ကြင်းဗောဓိ၌ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

သတ္တသတ္တာဟာကို လွန်၍ ဓမ္မစက္ကာတရား ဟောခြင်းငှာ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူသော် ခြေတော် ချတိုင်းချတိုင်းသော အရပ်၌ ရထားလှည်ဘီး ပမာဏရှိသော ပဒုမာကြာပွင့်သည် မြေမှ ထွက်၍ထွက်၍ ခံလာ၏။ ထိုသို့ ခံလာသည်ကို စွဲ၍ ပဒုမုတ္တရဟူသော အမည်တော်သည် ဖြစ်၏။ ထိုဘုရားရှင်၏ လက်ယာရံ အဂ္ဂသာဝကကား ဒေဝလထေရ် မည်၏။ လက်ဝဲရံကား သုဇာတထေရ် မည်၏၊ တပည့် မိန်းမ အစုံသည်ကား အမိတာထေရီ အသမာထေရီ မည်၏၊ အလုပ်အကျွေးကား သုမနထေရ် မည်၏။

တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ခမည်းတော်အား လည်းကောင်း၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အား လည်းကောင်း၊ တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးချီးမြှောက်ခြင်းငှာ သံဃာတစ်သိန်း ခြံရံလျက် ဟံသာဝတီပြည်သို့ ကြွလာ၍ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ညီတော်သုမနမင်းသား

ထိုဘုရား၏ ညီတော်အငယ်ဖြစ်သော သုမနမင်းသားကို ခမည်းတော် အာနန္ဒာမင်းကြီးသည် ဟံသာဝတီပြည်မှ ယူဇနာ တစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ကွာသော အရပ် တိုင်းကျပ်မြို့ငယ်၌ မြို့စားပေး၍ မင်းပြုရသတည်း။ ထိုသုမနမင်းသားသည် နောင်တော်ဘုရားရှင်အား လည်းကောင်း, ခမည်းတော် မင်းကြီးအား လည်းကောင်း ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ရံခါရံခါ ဟံသာဝတီပြည်သို့ လာရောက်စမြဲတည်း။ တစ်ရံသောအခါ မင်းကြီးနိုင်ငံ၌ ပစ္စန္တ ရစ်အရပ်သည် မငြိမ်မဝပ်ဖြစ်၍ သားတော် သုမနမင်းသားကို "သင်သွား၍ ငြိမ်ဝပ်အောင် ပြုချေ" ဟု စေလိုက်၏။ မင်းသားလည်း စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်တကွ သွား၍ ရန်သူတို့ကို ငြိမ်ဝပ်စေပြီးသော် ခမည်းတော်အထံသို့ တမန်စေလွှတ်၍ ငြိမ်ဝပ်ပါကြောင်းကို လျှောက်လိုက်၏။

မင်းကြီးသည် အလွန်ဝမ်းသာစိတ် ရှိရကား "သားတော်ကိုအမြန်ခေါ်ချေ"

http://www.dhammadownload.com

ဟု စေလိုက်၏။ အမတ်တို့လည်း မင်းသားအား လျှောက်ကြား ခေါ်ဆောင်ခဲ့၍ ခရီးအကြားသို့ ရောက်သောကာလ မင်းသားက ဤသို့ တိုင်ပင်၏– "ခမည်းတော်သည် ငါ့အား နှစ်သက်စုံမက်မြတ်လေး၍ ဆုပေးခဲ့သော် အဘယ်ဆုကို ယူ၍ ကောင်းမည်နည်း" ဟု တိုင်ပင်၏။

ထိုအခါ အချို့အမတ်တို့ကလည်း "ဆင်ရတနာကို ယူပါ၊ မြင်းရတနာကို ယူပါ၊ မြို့ရွာကိုယူပါ"စသည်ဖြင့် ဆိုကြကုန်၏။ လိမ္မာသော အမတ်တစ်ဦးက မူကား "အရှင့်သားတို့၌ ရတနာခုနစ်ပါးတွင် အဘယ်ရတနာမျှ ရခဲသည် မရှိပြီ၊ ဤလောကီရတနာဖြင့် အဘယ်မူစံအံ့နည်း၊ လောကုတ္တရာရတနာကိုသာ ရခဲပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ခမည်းဟော်ဆုပေးခဲ့သော် နောင်တော် မြတ်စွာဘုရားအား ကိုးကွယ်ရမည့် ဆုကိုသာယူပါ"ဟု ဆို၏။

မြတ်စွာဘုရားအား ပြုစုလုပ်ကျွေးခွင့်

သုမနမင်းသားလည်း "ဤဆုကား ကောင်းလှပြီ၊ ဤအမှုကိုသာ ငါလည်း နှစ်သက်သည်" ဟုဆို၍ လာခဲ့ကြသဖြင့် ဖခင်မင်းကြီးအထံသို့ ရောက်လျှင် ရှေ့တော်တွင် ရှိခိုး၍နေ၏။ မင်းကြီးလည်း သားတော်ကိုမြင်လျှင် ရာဇပလ္လင်မှ သက်၍ ဖက်ယမ်းနမ်းရှုပ်လျက် ရင်ခွင်ထက်ဝယ် နေစေပြီးသော် "သားတော် လိုသမျှဆုကို ငါပေးမည်၊ ယူလော့" ဟု ဆိုပေ၏။ မင်းသားလည်း "ဆင်, မြင်း, ရထား, မြို့ရွာ, ရွှေငွေကို အကျွန်ုပ်မလိုပါ၊ နောင်တော်ဘုရားကိုသာ အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကျွေးပါရစေ" ဟု ခွင့်တောင်း၏။ ခမည်းတော်ကလည်း "ချစ်သား... ဤဆုကိုကား ငါမပေးနိုင်၊ တစ်ပါးဆုကိုသာယူလော့" ဟုဆိုပေ၏။ မင်းသားကလည်း "ခမည်းတော် မင်းတို့မည်သည်ကား နှစ်ခွသောစကားကို ဆို မြဲမဟုတ်ပါ၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဤဆုကိုသာ လိုပါသည်"ဟု လျှောက်ထား၍ ခမည်းတော်က "ချစ်သား ...ဤဆုကိုသာ လိုတုံ့ဖြီးကား ဝါတွင်းသုံးလမျှ ကိုးကွယ်လော့"ဟု ဆို၏။

ထိုသို့အခွင့်ရလျှင် သုမနမင်းသားကလည်း "နောင်တော်ဘုရား အလိုရှိမှုလည်း ဖြစ်ပါမည်၊ အလိုတော် ရှိ– မရှိ သိရအောင် စုံစမ်းပါဦးအံ့" ဟု လျှောက်ကြား၍ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ သွားလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးလတ်၍ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တွင်းသို့ ဝင်၍ သီတင်းသုံးတော်မူသဖြင့် တရားရုံအပြင်၌ သံဃာတော် စည်းဝေးနေသည်ကိုသာ တွေ့၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်သုမနမထေရ်

မင်းသားလည်း သံဃာတော်တို့ထံ ကပ်၍ "မြတ်စွာဘုရားကို ယခုဖူးမြင်လိုပါသည်၊ ဖူးမြင်ရအောင် မ–စတော်မူပါ" ဟု လျှောက်တင်လျှင် သံဃာတော်တို့ကလည်း "မင်းသား... ငါတို့ကား မလျှောက်ကြားဝံ့ချေ၊ ငံ့လင့်၍သာနေဦးလော့"ဟုဆိုကြ၏။ မင်းသားကလည်း "အရှင်ဘုရားတို့ မစွမ်းနိုင်လျှင် အဘယ်အရှင် စွမ်းနိုင်သနည်း" ဟု လျှောက်၏။ "အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သုမနထေရ်သာဤအရာကို စွမ်းနိုင်သည်"ဟုဆိုလျှင် "ထိုအရှင်သည် အဘယ်တွင်ရှိပါသနည်း" ဟုမေး၍ သုမနထေရ်ထံ ကပ်ပြီးသော် "ဒကာတော်သည် ယခုပင် ဘုရားရှင်ကို မြင်လိုပါသည်၊ အရှင်ဘုရား မ–စ တော်မူပါ" ဟု လျှောက်လျှင် ရှင်သုမနလည်း "ကောင်းပြီ"ဟုဝန်ခံ၍ မြင်စဉ်ပင်လျှင် မြေအပြင်ကိုငုပ်လျှိုး၍သွားသဖြင့် ဘုရားစံရာ ဂန္ဓကုဋိသို့ဝင်၍ "အရှင်ဘုရား ...ညီတော် သုမနမင်းသားသည် ဘုရားသခင်ကို ယခုအလျင် ဖူးမြင်လို၍ ရောက်ပါသည်"ဟု လျှောက်ကြား၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ဖူးမြင်လိုသော် နေရာတော်ကို ခင်းဘိလော့"ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။

ထိုရှင်သုမနလည်း ဘုရားရှင်၏ နေရာတော်ကို ဆောင်လျက် မြေကို ငုပ်လျှိုး၍ လာပြီးသော် သံဃာတော်တို့ ညီမူရာအပြင်၌ ခင်းထား၍ မင်းသားအား ဘုရားကြွလာလတ္တံ့သော အကြောင်းကို ကြား၏။ မင်းသားလည်း ထိုသုမနထေရ်၏ တန်ခိုးကျွန်ုပါဒ်ကိုမြင်လျှင် ဤအရှင်ကား ကြီးမားသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိပေစွ၊ ဤအရှင်ကဲ့သို့ နောင် ဘုရားတို့အထံတွင် ဖြစ်ရမူကား ကောင်း၏ဟူသော အကြံသည် ဖြစ်၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ ထွက်တော်မူ၍ ခင်းအပ်သော နေရာ၌ စံပယ်တော်မူလာသော် ညီတော် သုမနမင်းသားလည်း ညွတ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုးခ – ယလျက် ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ကပ်၍ လျှောက်ပတ်သော စကားကို လျှောက်ကြားဟောပြောပြီးသော် "နောင်တော်ဘုရား... ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တွင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်ကို ဖူးမြင်ရအောင် မ,စပါဟု သံဃာတော်တို့အား ခွင့်တောင်းပါလျက်လည်း အဘယ်အရှင်မှ မလျှောက်ဝံ့ကြ။ ဤရှင်သုမနသာ အရှင်ဘုရားကို ဖူးမြင်ရအောင် ပြစွမ်းနိုင်ပေသည်၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏သာသနာ၌ ဤအရှင်သည် အလွန်ကျွမ်းဝင်ပေသည်"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားအလုပ်အကျွေးဖြစ်ရန် ကောင်းမှုကံ

ဘုရားသခင်လည်း "သုမနကား ငါဘုရားအား လုပ်ကျွေးသူဖြစ်၍ လေး

http://www.dhammadownload.com

ပါးသောဆုကို ပေးသနားသဖြင့် ခွင့်ရကျွမ်းဝင်ရှိသည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မင်းသားကလည်း "အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုသဖြင့် နောင်ဘုရားတို့၏ အထံတွင် ဤအရှင်ကဲ့သို့ အကျွမ်းတဝင် ဖြစ်ရအံ့နည်း" ဟု လျှောက်ပြန်သော် "ညီတော် သုမန...ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့၏ ကံကိစ္စကို ရှိသေစွာ ဆောင်ရွက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလှူပေးခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း ဖြစ်ရာ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား .... အကျွန်ုပ်အား နောင်ဘုရားတို့ အထံတွင် ဤအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါရအောင် မ,စ ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် နက်ဖြန် တပည့်တော်အလှူကို ခံတော်မူပါ" ဟု ပင့်ဖိတ်၍ နေရာသို့ ပြန်ပြီးသော် သံဃာတော်တို့အား လုပ်ကျွေးလှူဒါန်းရန်ကို စီမံပြုပြင်၏။ ဘုရားသခင်လည်း နံနက်သောအခါ သံဃာတစ်သိန်းနှင့်တကွ ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။

ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လှူဒါန်းလုပ်ကျွေးလျက် ခုနစ်ရက်မြောက်လတ်သော် ညီတော်မင်းသား ဘုရားခြေရင်း၌ ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ..... အကျွန်ုပ်သည် ခမည်းတော်ထံ တောင်းပန်ခဲယဉ် ဝါတွင်းသုံးလမျှ အရှင်မြတ်ကို ကိုးကွယ်ခွင့်ရပါသည်၊ ဤသုံးလကြွတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်၏အလှူကို ခံတော်မူပါ" မှာ လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ရှေးရှေးသော နောင်တော်ဘုရားတို့၏ ကျင့်စဉ်ကိုမျှော်၍ သည်းခံတော်မူ၏။

ထိုသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် အခွင့်ပေးကြောင်းကိုသိလျှင် "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ကား စားသော မြို့ရွာကိုပြန်၍ ကျောင်းအရံ ပြုလုပ်ပါတော့မည်၊ ပြီးစီး၍ ပင့်လျှောက်လာသောအခါ သံဃာတစ်သိန်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထား၍ ပြန်ခဲ့ပြီးလျှင် ဖခင်မင်းကြီးအား ဘုရားသခင် ခွင့်ပေးတော်မူကြောင်းကို လျှောက်၍ ပူဇော်ကန်တော့ပြီးလျှင် ခရီးစဉ်အတိုင်း ပြန်လာ၍ တစ်ယူဇနာလျှင် ကျောင်းတစ်ဆောင်ကျစီ ဆောက်စေ၏။ ခရီးလမ်းကိုလည်း ကောင်းမွန်စွာ ညီညွတ်စေလျက် တံခွန် ကုက္ကားတို့ဖြင့် စိုက်ထားခင်းကျင်းစေ၏။ နေရာမြို့သို့ ရောက်သောကာလ သောဏအမည်ရှိသော သူဌေး၏ ဥယျာဉ်ကို အသပြာတစ်သိန်းဖြင့် ဝယ်ပြီးသော် ကမ္မိက လက်ခတစ်သိန်းပေး၍ တစ်သိန်းသော အသပြာဖြင့် သစ်ဖို့, ကျောက်ဖို့ပြုလျက် ကျောင်းတော်ဆောက်လုပ်၏။ ပြီးစီးသောကာလ ဖခင်မင်းကြီးထံ တမန်စေလွှတ်၍ ဘုရားကြွတော်မူပါမည့်အကြောင်းကို တောင်းပန်စေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာကို လုပ်ကျွေးပုံ

ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော် တစ်သိန်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူ၏။ မင်းသားလည်း ဘုရား ကြွတော်မူလာကြောင်းကို ကြားလျှင် တစ်ယူဇနာသော အရပ်က ခရီးဦးကြိုဆို၍ ထိုထိုသို့သော ပူဇော်ဖွယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ကပ်လှူပူဇော်လျက် ကျောင်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်လေ၏။ ကျောင်းအရံတို့ကို ကပ်လှူပူဇော်ပြီး၍ ဝါဆိုခါနီးလတ်သော် ညီတော် သုမနမင်းသားသည် မိမိသားမယားနှင့်တကွ ကျောင်းတော်သို့ လာ၍ သံဃာတော်တို့အား ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာတို့ကို ကပ်လှူပြီးလျှင် မိမိအမတ်တို့ကိုခေါ်၍ ဤသို့ဆို၏။ "ဘုရားမြတ်စွာသည် ငါတို့ဌာနသို့ ဝေးမင်းလှလျက်ပင် ကြွတော်မူလာပေသည်၊ ဘုရားတို့မည်သည်လည်း တရားဥဿာဂရုပြုသည်၊ အာမိသစသည်ဥ ဂရုပြုတော်မမူ၊ ထို့ကြောင့် ငါသံသည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဖန်ရည်စွန်းသော ပုဆိုးကိုဝတ်၍ ဒသသီလကို ဆောက်တည်ပြီးလျှင် ကျောင်းတော်တွင်နေ၍ လုပ်ကျွေးခြင်းကိုပြုအံ့၊ သင်တို့သည် စည့်, ကျိ, တိုက်, ကြ–ဥ် ရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် တစ်သိန်းသော သံဃာကို လုံလောက်စွာ လုပ်ကျွေးဘိလော့"ဟု ဆို၏။

အလုပ်အကျွေးဆုတောင်းပုံ

ထိုနေ့မှစ၍ အမတ်တို့လည်း စီရင်အပ်သောအတိုင်း လုပ်ကျွေးပြုစုလျက် ဝါကျွတ်သောအခါ တစ်သိန်းသော သံဃာတော်တို့အား အသပြာတစ်ထောင် တစ်ထောင်စီ ထိုက်သော တိစီဝရိတ် သင်္ကန်းပရိက္ခရာတို့ကို ကပ်လှူ၏။ လှူပြီးသောကာလမှ ဘုရားခြေရင်းသို့ကပ်၍ ပျပ်ဝပ်ရှိခိုးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် ဤမျှလောက်ပြုရသော ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးအားဖြင့် သိကြား, စတုလောကပါလ, စကြာမင်းတို့၏ အဖြစ်ကို အလိုမရှိပါ၊ ကိုယ်တော်မြတ် သာသနာ၌ အလွန်ချစ်ကျွမ်းဝင်သော ရှင်သုမနထေရ်ကဲ့သို့ နောင်ဘုရားတို့၏ သာသနာ၌ လွန်စွာချစ်ကျွမ်းဝင်သော ဘုရားသခင်၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ပါစေသော်" ဟု လျှောက်၏။

ဗျာဒိတ်တော်ရပုံ

ဘုရားမြတ်စွာလည်း အနာဂတံသဉာဏ်ဖြင့် ဧကန်ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်ကို မြင်သော် "ညီတော်သုမန..... ငါဘုရားနောက် ကပ်တစ်သိန်းမြောက်၍ ဘဒ္ဒကမ္ပာပေါ်သောအခါ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ဂေါတမအမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား ပွင့်

http://www.dhammadownload.com

တော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ သင်သည် မဟာဆွေတော်ဖြစ်သော အမိတောဒနမင်း၏ သားဖြစ်၍ ထင်ရှားကျော်စောစွာ 'အာနန္ဒာ'ဟူသော အမည်ကိုရလျက် ဤအရှင် သုမနကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဝင်လွှာ အလုပ်အကျွေးဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

သုမနမင်းသားလည်း ထိုဗျာဒိတ်စကားကို ကြားလျှင် "ဘုရားရှင်တို့၏ စကားမည်သည် ယွမ်းပါး တိမ်းယိမ်းခြင်းမရှိ၊ စင်စစ်လျှင် ငါဖြစ်ရတော့မည်" ဟု ရွှင်ကြည်စိတ်သန်လျက် ယနေ့နက်ဖြန်ပင် အရှင်ဂေါတမဘုရား၏ သင်္ကန်း, သပိတ်, ပရိက္ခရာတို့ကိုလွယ်လျက် နောက်တော်က လိုက်ရအံ့သကဲ့သို့ထင်၏။ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရား ပွင့်သောအခါ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် ဇဋိလရသေ့ဖြစ်၍ နိယတဗျာဒိတ်ကို ခံရ၏။ သုမနမင်းသားလည်း ဗျာဒိတ်ရသည်မှ စ၍ ဒါန, သီလ, ဘာဝနာကို လွန်စွာအားထုတ်လျက် ဂေါတမဘုရားဖြစ်သော ဇဋိလရသေ့အားလည်း များစွာချီးမြှောက်လျက် အသက်အတိုင်းတည်၍ စုတေလေသော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ထိုမှသည် လူ့ပြည်သို့လာ၍ စကြာမင်းအဖြစ် အကြိမ်တစ်ထောင်, နတ်မင်းအဖြစ် အကြိမ်တစ်ထောင်, ဗြဟ္မာမင်းအဖြစ် အကြိမ်သုံးဆယ်, ပဒေသရာဇ ဧကရာဇ်မင်းအဖြစ် မရေတွက်နိုင်အောင် ဖြစ်၏။

နောက်ထပ်ကုသိုလ်များပြုပုံ

ဤသို့ လူ့ပြည် နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာသာ. ကမ္ဘာတစ်သိန်း တစ်ပေါင်းတည်းသာ များစွာဖြစ်ရ၍ ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ တစ်ဦးသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌ဖြစ်၍ ဆွမ်းခံလာသော ရဟန်းတစ်ပါးအား သပိတ်ကို ဖွဲ့ခြင်းငှာ ကိုယ်၌ရုံလျက်ပါသော စုလျားပုဆိုးကို ကပ်လှူ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ပင် ရွှေအိုးပဒေသာတို့၏ အရှင်ဖြစ်၏။ ထိုဘုရားလက်ထက်လည်း အသက်ထက်ဆုံး ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အားထုတ်၏။ စုတေသောအခါ နတ်ရွာ၌ နတ်မင်းခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်ပြီးသော် လူ့ပြည်သို့လာ၍ ဗာရာဏသီမင်းကြီး ဖြစ်ပြန်၏။ ထိုအခါ ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ ကြွလာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ငါးကျိပ်ရှစ်ပါးတို့အား ငါးဆယ့်ရှစ်ဆောင်သော ကျောင်းကန်ကို ဆောက်၍ပူဇော်၏။

ဖွားဖက်တော်ဖြစ်ရပြီ

ထိုမှသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဘုရားလောင်းနှင့် အတူတကွ ဖြစ်ခဲ့ကြ၍ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေ နေလာသောအခါ မိမိလည်း အမိတောဒနု သာကီဝင်

http://www.dhammadownload.com

မင်းအိမ်တွင် တစ်ချိန်တည်း ဖြစ်လာ၏။ ဖွားမြောက်၍ အရွယ်ရောက်သောကာလ အထက်က ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအားဖြင့် မင်းသားငါးယောက်တို့နှင့် အတူတကွ ရဟန်းပြုကြသတည်း။

ရှင်အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားအား အမြဲလုပ်ကျွေးခြင်း

အလုပ်အကျွေး မထေရ်များ

ဘုရားသခင်လည်း ဝါတော်နှစ်ဆယ် တိုင်အောင်ပင် ရှင်အာနန္ဒာ ဥပဋ္ဌာက အရာ၌ မထားဘဲမမြဲသော လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်သာ လုပ်ကျွေးစေရ၏။ ရံဖန်ရံခါလည်း နာဂသမာလထေရ် လုပ်ကျွေးသည်။ ရံခါလည်း နာဂိတထေရ် လုပ်ကျွေးသည်၊ ရံဖန်လည်း ဥပဝါနထေရ် လုပ်ကျွေးသည်၊ ရံခါလည်း သုနက္ခတ္တရဟန်း လုပ်ကျွေးသည်၊ ရံဖန်လည်း စုန္ဒသာမဏော လုပ်ကျွေးသည်။ ရံခါ စုန္ဒထေရ်, ရံဖန်လည်း သာဂတထေရ်, ရံဖန်လည်း ရာဓထေရ်, ရံဖန်လည်း မေဃိယထေရ်တို့ လုပ်ကျွေးသတည်း။ ထိုမထေရ်တို့ လစ်လပ်သော အခါသာ ရှင်အနန္ဒာ လုပ်ကျွေးရ၏။

လစ်လပ်ပုံများ

တစ်ရံသောအခါ နာဂသမာလထေရ် အလုပ်အကျွေးပါလျက် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလေသော် ခရီးမဋ္ဌ လမ်းနှစ်ခွရှိသည်ကို တွေ့လေလျှင် ဘုရားသခင်က လက်ယာလမ်းဖြင့် ကြွတော်မူလိုသည်။ ရှင်နာဂသမာလကလည်း လက်ဝဲလမ်းဖြင့်သွားလို၍ "အကျွန်ုပ် ဤလမ်းသို့သွားလိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ဤလမ်းဖြင့် မသွားလင့်"ဟု တားတော်မူ၏။ ထိုသို့ တားသော်လည်း မဆုတ်မနစ်ဘဲ သွားခြင်းငှာ ဘုရားရှင်၏ပရိက္ခရာကို မြေမှာ ချထားအံ့ဟု အားထုတ်၏။ ထိုကိုမြင်လျှင် ဘုရားသခင်က "ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်တိုင် ဆောင်ယူပြီးလျှင် ကြွတော်မူ၏။ ထို နာဂသမာလထေရ်လည်း လက်ဝဲလမ်းဖြင့်သွားသော် ခရီးအကြွားဝယ် ခိုးသားတို့နှင့်တွေ့၍ သပိတ်, သင်္ကန်းကို လုယူပြီးလျှင် ထိုအရှင်ကိုလည်း ရိုက်ခတ်၍ ကွဲပြတ်သွေးယို ဖြစ်လေသတည်း။ ထိုနာဂသမာလထေရ်လည်း "ဘုရားရှင်ကို မထောက်ညှာ၍ ငါ ယခုကိုးကွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်ချေပြီ"ဟု မြည်တမ်းလျက် ဘုရားနောက်တော်သို့ လိုက်လေလျှင် ဘုရားသခင်က "သင် အသို့ဖြစ်သနည်း" ဟု မေးတော်မူ၍ ခိုးသူနိုပ်စက်ကြောင်း

http://www.dhammadownload.com

ကို လျှောက်လျှင် "ငါ့ရှင် နာဂသမာလ ....ရွေးကပြုသော ဝဋ်ရှိမှု မရှောင်လွဲသာ ခံရမြဲဓမ္မတာ ဖြစ်ချေသည်၊ ဝေနေယျတို့အား မေတ္တာကိုသာပွားလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တစ်ရံသောကာလ မေယိယထေရ် လုပ်ကျွေးပြန်သောအခါ ပါစီနဝံသ မိဂဒါဝုန်တော ဇန္တုမည်သော ရွာသို့ ဒေစာရီ ကြချီလေသော် ဘုရားရှင်နှင့်တကွ မေယိယထေရ်သည် ဇန္တုမည်သော ရွာ၌ ဆွမ်းခံပြီးသော် ဂင်္ဂါမြစ်နားဌ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော သရက်တောကို မြင်၍ "အရှင်ဘုရား ..... အကျွန်ုပ်ကား ဤသရက်တောမှနေ၍ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်လိုပါသည်၊ သပိတ် ပရိက္ခရာကို ယူတော်မူပါ" ဟု အပ်၏။ ဘုရားသခင်လည်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် တားမြစ်လျက် မဆုတ်မနစ်ဘဲ ယုတ်သောအကြိမ်ဖြင့် ချန်ရစ်၍ သရက်ဥယျာဉ်သို့ဝင်၍ နေလေ၏။

အလုပ်အကျွေး လိုတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သဖြင့် ကြွတော်မူ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သောအခါ သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ချစ်သားရဟန်းတို့ ..... ယခုအခါငါ့ဘုရားသည် အသက်အရွယ်လည်း ကြီးရင့်ပြီ၊ အမြဲလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းရှိမှ သင့်တော်မည်၊ ငါ၏ သာသနာဝယ် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ဟုဝန်ခံလျက် မကျိုးမနွံသော ရဟန်းလည်း ရှိချေသည်၊ အချို့ရဟန်းလည်း ငါနှင့်အတူ သွားအံ့ဟုလျက် အယူပြား၍ ခရီးတစ်ပါး သွားလိုသောအခါ ငါဘုရား၏ပရိက္ခရာကို မြေမှာထား၍ သွားကြဘိသည်၊ အချို့လည်း ဂရုမမူ မယူ ငင်ဘဲ သွေလွဲကုန်သည်၊ အချို့ကလည်း ငါဘုရားကို ထောက်ထားမည်မှာ လိုရာဝင်နေကြကုန်သည်၊ အသိန်း, အသန်းမျှသော တပည့်သံဃာရှိပါလျက် သက်ိန်း, သပိတ်, ပရိက္ခရာကို ငါကိုယ်တိုင် လွယ်ရချေလျှင် သင်တို့အပေါ် သူတော်ကောင်းတို့ကဲ့ရဲ့ဖွယ် ဖြစ်ချေသည်၊ ထို့ကြောင့် အမြဲလုပ်ကျွေးသော သူကို ငါလိုသည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမိန့်တော်ကို ကြားလျှင် တပည့် သာဝကတို့သည် ဓမ္မသံဝေဂ အလွန်ဖြစ်၍ ကြက်သီးတပြိုက်ပြိုက် ရှိကုန်၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ စသည်တို့ကို ပယ်တော်မူခြင်း

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နေရာမှထ၍ ငါးဝသော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရှိခိုးပြီးသော် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား .... အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော ပုရိသုတ္တမ

http://www.dhammadownload.com

အနုတ္တရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လုပ်ကျွေးလိုသောကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အလွန်ရှိသော တစ်သရေ့် ကာလပတ်လုံး ပါရမီကို ဖြည့်ခဲ့ပါသည်၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကိုခံ၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရပါသည်၊ အရှင်မြတ်၏ သာသနာဝယ် အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ပညာကြီးသောသူ၊ အရာကြီးသောသူ မရှိပါ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော တပည့်သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးထိုက်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ် လုပ်ကျွေးပါအံ့" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ...သင်သည် အကြင်အရပ် အကြင် နေရာ၌နေ၏၊ ထိုအရပ် ထိုနေရာသည် လေးဖြာသော ပရိသတ်တို့ဖြင့် မဆိတ်ညံ၊ သင်၏ဆုံးမဩဝါဒသည် ငါဘုရား ဆုံးမဩဝါဒနှင့်တူ၏၊ သင်ဟောကြားသောတရားသည် ငါဘုရားဟောကြားသည်နှင့် တူ၏၊ ထို့ကြောင့် သင်သို့ သော အဂ္ဂသာဝကသည် ငါဘုရားအား လုပ်ကျွေးဖွယ်ကိစ္စမရှိပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့နောက် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် လျှောက်ထားပြန်လျှင်လည်း ဤနည်း ပင်ဆို၍ ပယ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် အနုရုဒ္ဓါ၊ ဥပါလိ၊ ဘဒ္ဒိယ စသော အသီတိ မဟာသာဝကတို့သည် လုပ်ကျွေးပါမည့် အကြောင်းကို အသီးသီး လျှောက် ထားကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း အခွင့်မပေးဘဲ ပယ်တော်မူသည်သာတည်း။

ရှင်အာနန္ဒာအား အလုပ်အကျွေး ခန့်အပ်ခြင်း

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာကား ခွင့်မတောင်းဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေ၏။ သံဃာ တော်တို့ကလည်း ရှင်အာနန္ဒာကို "လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ ခွင့်တောင်းပါ" ဟု တိုက် တွန်းကြ၏။ ရှင်အာနန္ဒာကလည်း "ငါရှင်တို့.... တောင်း၍ရသောအရာ မည်သည် ကား သူရင်းငှားခကဲ့သို့သာ ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို မမြင်အံ့ လော၊ အကယ်၍ နှစ်သက်တော်မူသည်ဖြစ်အံ့ 'ချစ်သားအာနန္ဒာ.... ငါဘုရားကို လုပ်ကျွေးလော' ဟု မိန့်တော်မူလတ္တံ့" ဟု ဆို၍သာ နေ၏။

မြတ်စွာဘုရားကလည်း "ချစ်သားရဟန်းတို့.... အာနန္ဒာသည် ငါဘုရား ကိုလည်း အလွန်ချစ်ခင်၏။ သူတစ်ပါးတို့ထက်လည်း အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဤအာနန္ဒာပင် ကောင်းစွာအခွင့်သိ၍ ငါဘုရားအား လုပ် ကျွေးလတ္တံ့" ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအမိန့်ကိုကြားသော် သံဃာတော်တို့ကလည်း "ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ....မြန်စွာထလော့၊ ဘုရားရှင်၌ အလုပ်အကျွေးအရာကို တောင်းပန် ပါလော့" ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် မနောမှထ၍ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတတို့ဖြင့် ရှိခိုးပြီးသော်

http://www.dhammadownload.com

"ရွှေဘုန်းတော်ရှင် သခင်ဘုရား....အကျွန်ုပ်အား လေးပါးသောဆုကို ပယ်၍ လေးသွယ်သောဆုကို သနားတော်မူပါမူ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးပါအံ့" ဟု လျှောက်၏။

ရှင်အာနန္ဒာ ပယ်သောဆု ၄ ပါး

"သင်ပယ်လိုသော ဆုလေးပါးကား အဘယ်နည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင်

၁။ "အရှင်ဘုရား....ကိုယ်တော်မြတ်သည် ရအပ်သော မွန်မြတ်သော ဆွမ်း ကွမ်း ပစ္စည်းဖြင့် မချီးမြှောက်ခြင်းလည်း တစ်ပါး၊

၂။ မွန်မြတ်သော သင်္ကန်း ပစ္စည်းဖြင့် မချီးမြှောက်ခြင်းလည်း တစ်ပါး၊

၃။ ကိုယ်တော်မြတ် ကျိန်းဝပ်သော ဂန္ဓကုဋိတိုက်သို့ဝင်၍ မအိပ်ရခြင်းလည်း တစ်ပါး၊

၄။ ဆွမ်းဖိတ်သော ဒါယကာတို့အိမ်သို့ အမြဲခေါ်၍ ကြွတော်မမူခြင်းလည်း တစ်ပါး၊

ဤလေးပါးသောဆုကို ပယ်လိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ဆု ၄ ပါး ပယ်ရခြင်းအကြောင်း

"အဘယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ သင် ပယ်လိုသနည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား....များစွာသော ရှင်,လူ,ရဟန်းတို့သည် ငြူစူခြင်းများ၍ သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုတတ်ပါသည်၊ 'ရှင်အာနန္ဒာကား ဘုရားချီးမြှောက်တော်မူသော ဆွမ်း သင်္ကန်းကို ရသောကြောင့်သာလည်းကောင်း, ဘုရားနှင့်အတူတကွ တစ်ခန်း တစ်နေရာတည်း အိပ်ရသောကြောင့်သာ လည်းကောင်း, ဒါယကာတို့ ပင့်ဖိတ်ရာသို့ အတူမကွာ ပါရသောကြောင့်သာလည်းကောင်း, လုပ်ကျွေးပြုစုရသည်၊ ငါတို့ကို ဤကဲ့သို့ မချီးမြှောက်၍ လုပ်ကျွေးဖွယ်မရှိ'ဟု ဆိုဘိရာ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤဆုလေးပါးကို အကျွန်ုပ် ပယ်လိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်အာနန္ဒာ ယူသောဆုလေးပါး

"ယူလိုသော ဆုလေးပါးကား အဘယ်နည်း" ဟု မေးတော်မူပြန်လျှင် -

၁။ "အရှင်ဘုရား..... တပည့်တော် လက်ခံ၍ ဖိတ်မန်အပ်သော ဆွမ်းကို ခံတော်မူပါသော် လည်းကောင်း၊

၂။ အနီးအဝေး မြို့ကျေးရွာက ရောက်လာကုန်လတ်သော ပရိသတ်လေးပါးသည် ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လို၍ တပည့်တော်ကို ကပ်သဖြင့် တပည့်တော် လျှောက်လာလျှင် ဖူးမြင်ခွင့် ရပါသော် လည်းကောင်း၊

http://www.dhammadownload.com

၃။ တပည့်တော်သည် အကြင်အခါ၌ တစ်စုံတစ်ခုသော တရား၌ ယုံမှား ခြင်းရှိသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားထံ ဆည်းကပ်၍ မေးလျှောက်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏၊ ထိုအခါ ဆည်းကပ်ရပါသော် လည်းကောင်း၊

၄။ ကွယ်ရာ အခြားတစ်ပါးဒေသ၌ ဟောတော်မူသမျှသော တရားစကား ကို တပည့်တော်အား ပြန်၍ ဟောကြားတော်မူပါသော် လည်းကောင်း တပည့်တော် လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ ဤလေးပါးသော ဆုကို ရလိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ဆု ၄ ပါး ယူရခြင်းအကြောင်း

"အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးမြတ်ကို မြင်၍ လေးအင်သောဆုကို ရလိုသ နည်း" ဟု မေးတော်မူပြန်လျှင် "အရှင်ဘုရား .... သဒ္ဓါပသန္နရှိသော အမျိုးသား တို့သည် ဘုရားရှင်ကိုပင့်ရန် အခွင့်မရသောအခါ တပည့်တော်ထံသို့ လာ၍ 'ရှင်အာနန္ဒာ.... မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ နက်ဖြန် အကျွန်ုပ်တို့အိမ်သို့ ကြွ၍ ဆွမ်း, သင်္ကန်းအလှူကို ခံတော်မူပါ'ဟု လျှောက်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ တပည့်တော် တောင်းပန်၍ အခွင့်မရခဲ့သော်လည်းကောင်း, အဝေးမှရောက်လာသော ပရိသတ် တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လို၍ တပည့်တော်သို့ ကပ်လာသောကာလ ဖူး မြင်ရအောင် မပြနိုင်သော်လည်းကောင်း လူအပေါင်းတို့ ဤသို့ဆိုဖွယ် ရှိပါသည်၊ 'ရှင်အနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား အလွန်လုပ်ကျွေးခယလျက် ဤမျှသော အခွင့်ကိုမျှ ဘုရား မစတော် မမူပါ၊ ဝဋ်တို့ရှိ၍သာ ပြုရရှာသည်' ဟု ဆိုပါလတ္တံ့၊ တပည့်တော်သည် ခက်ခဲသောအရာ၌ သင်္ကာရနရှိ၍ ထိုသံသယကို ကင်းစိမ့်သော ငှာ အထံတော်သို့ ကပ်လိုသောခဏာ၌ ကပ်ခွင့်မရသော်လည်းကောင်း, တစ်ပါးသော သတ္တဝါတို့အား ဟောကြားခဲ့သောတရားကို တပည့်တော်အား ပြန်၍ ဟောကြား တော်မမူသည်ဖြစ်အံ့၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ကွယ်ရာ၌ တပည့်တော်ထံသို့ လာ၍ 'ရှင်အာနန္ဒာ ဤဒေသနာကား သုတ်လော, ဝိနည်း လော, အဘိဓမ္မာလော, အဘယ်အရပ်၌ အဘယ်ဇာတ်, အဘယ်တရားကို ဟောကြားသနည်း' စသည်ဖြင့် မေးလျှောက်သောကာလ မဖြေဆိုနိုင်ရှိပါလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ 'ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားထံ သွားလေရာပါသော အရိပ်ကဲ့သို့ ဖဝါးခြေထပ်, ထက်ကြပ်ပါ သူဖြစ်လျက် ဘုရားဒေသနာတော်ကို ရိသေစွာမမှတ်ဘိ၊ သိသင့်လျက်မျှ မသိရှာ လေ'ဟု သူတစ်ထူးတို့ ကဲ့ရဲ့လေရာသည်၊ ထို့ကြောင့် ဤဆုလေးပါးကို တပည့် တော် ရလိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်ကလည်း "သင်အလိုရှိတိုင်းပင် ငါပေးတော်မူမည်" ဟု ဆုပေး၍ အလုပ်အကျွေး၏အရာ၌ ဌာနန္တရဖြင့် ထားတော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဤအလို့ငှာ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ဖြည့်ခဲ့သော ပါရမီအကျိုးသည် ပြည့်ဖြိုးစုံညီစွာဖြစ်သတည်း။

ရှင်အာနန္ဒာ ပြုစုလုပ်ကျွေးပုံများ

ဤသို့ ဥပဋ္ဌာက အရာ ဝိသေသကို ရသည်မှ စ၍-

နံနက်သော ကာလ၌ ဘုရားထတော်မမူမီ ထ၍ ဂန္ဓကုဋိဝဝယ် ဘုရားနေရာကို စင်ကြယ်စွာ တံမြက်လှည်းလျက် အထူ, အလတ်, အပါးအားဖြင့် သုံးပါးသော ဒန်ပူကို လည်းကောင်း, ရေအေး ရေကျက်အားဖြင့် နှစ်ပါးသော မျက်နှာသစ်ရေကို လည်းကောင်း တည်ထား၍ မိမိကား မျက်နှာသုတ်ပဝါဖြင့် နေလင့်၏။

မျက်နှာတော်သစ်ပြီးမှ ဘုရားနေရာ၌ စံပယ်တော်မူလာသော် ကောင်းစွာခြေသုတ်ခြင်းကိုပြု၏။

ထ၍ စကြ်ကြသောအခါ မိမိနေရာသို့လာ၍ ယာဂုကိုစီရင်ပြီးမှ ကပ်၏။

ဆွမ်းခံကြွတော်မူလိုသော် ရွာဝတ်သင်းပိုင်ကို ပေးခြင်း, ကျောင်းဝတ်သင်းပိုင်ကို ခေါက်၍ထားခြင်း, နေရာတော်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းစသော ကိစ္စကို ပြုပြီးမှ သပိတ်တော်ကိုလွယ်၍ လိုက်၏။

ပြန်လတ်သောအခါ နေရာကိုခဝဲလင့်,ခြင်း, သင်္ကန်းကိုလှမ်းယူခြင်း, ယပ်လေခတ်ခြင်း, ဆွမ်းအဖျော်တို့ကို ကပ်ခြင်းစသောကိစ္စကို ပြု၏။

ပစ္စာဘတ္တတိုင်လျှင် အစဉ် ကျိန်းတော်မူမြဲဖြစ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို, ခါလျက် တင့်တယ်စွာ နေရာခင်းထား၏။

မြတ်စွာဘုရား လျောင်းတော်မူလတ်သော် ယပ်လေခတ်ပေးခြင်း, ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြု၏။

ဂန္ဓကုဋိမှ ထတော်မူသော် သုံးတော်ရေ သောက်တော်ရေ တည်ထားခြင်း, နေရာခင်းခြင်း, တရားဟော ပလ္လင်တည်ခြင်း, သံဃာတော်တို့ စည်းဝေးရာ နေရာကို သုတ်သင်ခြင်းစသည်ကို ပြု၏။

ညချမ်းသောကာလ ဒေသစာရီ ချီတော်မူရာမှ ပြန်လေသော် ခြေဆေးတော်မူရန်, သုံးဆောင်တော်မူရန်, ချိုးတော်မူရန်, ရေပူရေချမ်းကို လည်းကောင်း ခြေသုတ်ပုဆိုး ခြေပွတ် အိုးခြမ်း ရေသနုပ် သင်္ကန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ထားလင့်၏။

ရေသပွါယ်တော်မူလျှင် ကြေးတွန်းခြင်းစသော ပရိကံကိုပြု၏။

http://www.dhammadownload.com

ညဉ့်မိုက်သောအခါ ဆီမီးထွန်းညှိခြင်း, လျောင်းတော်မူသော် ထူသောအရုံ ပါးသောအရုံဖြင့် လွှမ်းခြင်း, ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း, ယပ်လေခတ်ခြင်းစသည် တို့ကို ပြု၏။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် အရာမလပ်သော ဝတ်တို့ကို တစ်နေ့မပြတ် ပြုတော် မူသတည်း။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ သာဝက သန္နိပါတကို ပြုသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်လည်း ရှင်အာနန္ဒာကို များစွာသော အထူးပွတ္တိတို့ဖြင့် ချီးမွမ်း တော်မူ၍ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက အရာ၌ ထားပြီးသော်–

ဇေတဒင် ၅တန် ဘွဲ့ထူးခံ ထူးချွန်အာနန္ဒာ

ဇေတဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဗဟုဿုတာနံ ဘိက္ခူနံ, သတိမန္တာနံ ဘိက္ခူနံ, ဂတိမန္တာနံ ဘိက္ခူနံ, ဓိတိမန္တာနံ ဘိက္ခူနံ, ဥပဋ္ဌာကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ယဒိဒံ အာနန္ဒော–

ဟူ၍ ဇေတဒင် ထားတော်မူ၏။

အနက်ကား– ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကျွမသို့ သာသနေ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော် ၌။ ဗဟုဿုတာနံ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ သတိမန္တာနံ၊ သတိရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ဂတိမန္တာနံ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ဓိတိမန္တာနံ၊ တည်ကြည်ခြင်း သမာဓိ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ–ယော ဧသော အာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧသော အာနန္ဒော၊ ဤအာနန္ဒာမည်ခေါ် ငါညီတော်သည်။ အဂ္ဂ–အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏။

ဤကိုရည်၍ ပါရမီခန်းပျို့၌ – "ငါးခါဇေတဒင်၊ မိန့်မြွတ်သံတော်၊ ကောင်း ချီးခေါ်သည်၊ ရှင်ကျော်မထေရ်၊ ညီတော်သည်လျှင်" ဟူ၍ စပ်ဆိုတော် မူလေသည်။

ဤကား ရှင်အာနန္ဒာ၏ အကြောင်း အထူးပွတ္တိတည်း။

ရှင်ဥပါလိ၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

သုဇာတပုဏ္ဏား

ရှင်ဥပါလိအကြောင်းကား ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌

http://www.dhammadownload.com

ပဒုမုတ္တရဘုရား ပွင့်တော်မမူမီကပင် ဟံသာဝတီပြည်တွင် ဘေး,ဘိုး အစဉ်အားဖြင့် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော သုဇာတ ပုဏ္ဏားသည် ရှိ၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝ၏၊ များစွာသော ဥစ္စာ စပါးလည်း ရှိ၏။ လက္ခဏာကျမ်း, ဣတိဟာသ ကျမ်းနှင့် တကွသော ဗေဒင်သုံးပုံ အလုံးစုံကိုလည်း အာဂုံရှုတ်ဆောင်၏။ ထိုသို့ အမျိုး, ဥစ္စာ, ပညာကြီးမြတ်သော ဂုဏ်ကြောင့် ထိုပြည်၌ ရှိကုန်သော ပရိဗိုဇ်ရဟန်း, ဦးစွန်းတစ်ခုရှိသော တက္ကတွန်း၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော တက္ကတွန်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝက အမည်ရသော တက္ကတွန်း၊ ရသေ့အယောင်ဆောင်သော တက္ကတွန်း၊ သူလျှိုထိုထိုသော ရသေ့အရည်းတို့သည် ညွတ်ကျိုး ဦးနှိမ်ကာ ခြံရံ ပူဇော်လာရကုန်၏။ ထိုသို့ အပူဇော်ကို ခံရလျက် ဇာတိမာန်, ဂုဏမာန်, ပညာမာန်တို့ဖြင့် ယစ်၍ ဘုရားမဖြစ်မီကပင် နေလင့်၏။

သုနန္ဒာရသေ့

တစ်ရံသောအခါ ထိုသုဇာတ ပုဏ္ဏားသည် သားမယားတို့အား စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေတို့ကို အပ်နှင်းခဲ့၍ တောအရပ်သို့ ကပ်ပြီးသော် ရသေ့ဂဟန်းပြု၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းသဖြင့် လောကီစျာန်, အဘိညာဏ်တို့ကို ရ၏။ ထိုအခါ သုနန္ဒာရသေ့ဟု တွင်၏။

ရသေ့ပြု၍ မကြာမြင့်မီပင် ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသဖြင့် ခမည်းတော်အား တရားရသ တိုက်ကျွေးခြင်းငှာ သံဃာတစ်သိန်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူလာ၍ ဓေမမိဂဒါဝုန်ဥယျာဉ်၌ ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာမျှ လောက်သော ပရိသတ်တို့အား တရားဟောပြလျက် နေတော်မူ၏။

သုနန္ဒာရသေ့ ပန်းမိုးမဏ္ဍပ်ဖန်ဆင်း

ထိုခဏ၌ သုနန္ဒာရသေ့သည် ချဉ် ဆားမှီဝဲအံ့သောငှာ ဟိမဝန္တာမှ ဟံသာဝတီပြည်သို့ ကြွလာသည်နှင့် တင့်တယ်စွာ နေတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို မြင်လျှင် ကြည်လင်မြတ်နိုးလျက် ရှိခိုးပူဇော်၏။ ထိုသို့ ပူဇော်ပြီးလျှင် "ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူသော ဤနေရာကား အမိုးအကာလည်း မရှိ၊ လွင်တီးခေါင် အတိသာ ဖြစ်ချေသည်၊ ပန်းနေရာဖြင့် ငါပူဇော်အံ့" ဟု ကြံမိ၍ ဟိမဝန္တာ၌ ပန်းနံ့သာတို့ကို လျင်စွာဆောင်ပြီးလျှင် အဘိညာဏ်တန်ခိုးဖြင့် ပန်းမိုမဏ္ဍပ်ကို ဖန်ဆင်း၍ လှူ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဤမဏ္ဍပ်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးနေလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး

http://www.dhammadownload.com

တရားဟောတော်မူသဖြင့် ကုဋေတစ်သိန်းမျှလောက်သော သူတို့သည် အကျွတ်တရား ရကုန်၏။ ရှစ်ရက်မြောက်သော အခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း သဗ္ဗညုတဉာဏ မည်သော ရဟန္တာတစ်ဦးအား တရားဆုံးဖြစ်သောအရာ, ဝိနည်းကို ဆောင်ရွက်သောအရာ၌ သံဃာတစ်သိန်းတို့ထက် လွန်ကဲ၍ ဇောဒက် ထားတော်မူ၏။

ဇောဒက်ရရန် ဆုတောင်းခြင်း

ထိုသို့ ထားသည်ကို မြင်လျှင် ဤအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒ ရှိရကား ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်၍ "အကျွန်ုပ် ယခုပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့် နောင် ဘုရားတို့၏ သာသနာဝယ် ဤသဗ္ဗညုတဉာဏ ရဟန်းကဲ့သို့ ဝိနယဓရ အရာ၌ ဇောဒက်ရသည်သာ ဖြစ်ရပါလိုသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

ဗျာဒိတ်ခံရခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ပြည့်စုံလတ္တံ့သော အကြောင်းကိုမြင်လျှင် "သင်ရသေ့ ဤကမ္ဘာမှနောက် တစ်သိန်းမြောက်ကျသော ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဂေါတမဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ဥပါလိအမည်ရသော ဓမ္မဒါယာဒ, ဝိနယဓရ, သာသနာနုဂ္ဂဟ ပဌမ သာဝကကြီး ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ကျောင်းနှင့်အရံလှူခြင်း

ထိုအခါ သုနန္ဒာရသေ့လည်း ဤသို့ ကြံပြန်၏ "ငါလူဖြစ်သောအခါက ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်းစုထားခဲ့သော ရွှေ ငွေ ဥစ္စာကား အလွန်များစွာရှိ၏၊ ထိုဥစ္စာကို အကျိုးရရာ၌ တည်အောင် ဘုရားရှင်၏နေရာ ကျောင်းအရံကို ပြုစေအံ့" ဟု ကြံ၍ သား မယား ဖြစ်ဖူးသော သူတို့ထံ သွားပြီးသော် နှီးဆော် ကြပ်မတ်လျက် ဟံသာဝတီပြည်မှ အရှေ့ ကုပ်လုပ်လေးတာ ငါရားခန့်ကွာသော အရပ်၌ သောဘနမည်သော ဥယျာဉ်ကို အသပြာတစ်သိန်းဖြင့် ဝယ်လျက် လက်ခက်ကျွေး အသပြာတစ်သိန်းပေးသဖြင့် တင့်တယ်ကောင်းမွန်စွာ ကျောင်း နေရာကို ပြုလုပ်၏။

ထိုကျောင်းကား များစွာသော စုလစ် မွမ်းချွန်, ပြာသာဒ်ဝန်း, ပြသာဒ်တို, ထီထိုသို့သော မုခ်ထွတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံဃာတို့ စည်းဝေးရာ မဏ္ဍပ်, ပြာသာဒ် ဦးပြည်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သစ်လိုဏ်, အုတ်လိုဏ်, ကျောက်လိုဏ် အားဖြင့် သုံးပါးသော လိုဏ်, ရပ် ထိုင် သွားလာရန် စင်္ကြံကြီး, ငယ်တို့ဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

လည်းကောင်း၊ ဇရုံးအိမ်, ရေချိုးအိမ်, မီးတင်းကုပ် စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း တင့်တယ်ပြည့်စုံစွာ ခြံရံအပ်၏။ ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ခုတင်, ဘုံလျှို ထိုထိုသော အသုံးအဆောင်တို့ကိုလည်း ကောင်းစွာထားပေ၏။ သံဃာတော်တို့အား တစ်စုံတစ်ခုသော ဘေးအန္တရာယ်မှ မတွယ်မငြိစေခြင်းငှာ ရှစ်မျက်နှာသော အရပ်မှ ဝန်းပတ်ခြံရံလျက် တံတိုင်း မီးတားတို့ကိုလည်း ပြုပြင်ပေ၏။ သစ်သီးအရံ, ပန်းအရံ, ရေကန်, ရေတွင်း စသည်တို့ကိုလည်း စိုက်လုပ် ပြုပြင်ပေ၏။

ဆုတောင်းပတ္ထနာ

ဤသို့ တင့်တယ်ဆန်းကြယ် ပြည့်စုံသော ကျောင်းအရံကို ဖန်ဆင်း ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင် အမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား လျှောက်ကြားပင့်ဆောင်၍ ဆွမ်း ဘောဇဉ်စားဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးသော် ပူဇော်လှူဒါန်း၍ မိမိ ရည်မှန်းသောဆုကို ပတ္ထနာခြင်းငှာ–

ကီတော သတသဟဿေန၊ တက္ကကေနေဝ ကာရိတော။
သောဘနော နာမ အာရာမော၊ သမ္ပဒို့ဿ တုဝံ မုနိ။
ဣမိနာရာမဒါနေန၊ စေတနာပဏိဓိဟိ စ။
ဘဝေ နိဗ္ဗတ္တမာနောဟံ၊ လဘာမိ မမ ပတ္ထိတံ

ဟူသော ဂါထာဖြင့် လျှောက်၏။

အနက်ကား – မုနိ၊ မောနေယျ ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ သဟဿေန၊ တစ်သိန်းသော အသပြာဖြင့်၊ သောဘနော နာမ အာရာမော၊ သောဘန မည်တွင် ဥယျာဉ်ကို။ ကီတော၊ ဝယ်အပ်ပါ၏။ တက္ကကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော သိန်းအသပြာဖြင့်လျှင်။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို။ ကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်ပြုပြင် အပ်ပါ၏။ တံ၊ ထို အလုံးစုံသော ကျောင်းအရံကို။ တဝ၊ အရှင်ဘုရားအား။ နိယျာတေမိ၊ ဆောင်နှင်းပါ၏။ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သမ္ပဒို့ဿ၊ ခံတော်မူပါလော့။

အဟံ၊ ...သည်။ ဣမိနာအာရာမဒါနေန၊ ဤကျောင်းအရံ လှူရသော ဒါန ကြောင့်လည်းကောင်း။ စေတနာပဏိဓိဟိ စ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာ စေတနာ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဘဝေ၊ ယုတ်, မြတ်, ကြီး, ငယ် အသွယ်သွယ်ဘဝ သံသရာ၌။ နိဗ္ဗတ္တမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တ အပ်သော ဆုကို။ လဘာမိ၊ ရပါလို၏။

http://www.dhammadownload.com

ရဂ္ဂိမည့်ဆုများ

ဤသို့ ဆုတောင်းပတ္ထနာ၍ လူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘဝ, ရလတ္တံ့သော အကျိုးဆက်ကို ပြက်ပြက်ကုန်စင် သိမြင်တတ်သော အနာဂတဲသ ဉာဏ်စက္ခုဖြင့် ရှုတော်မူ၍ အစဉ်အတိုင်း မြင်လျှင် ထက်ဝန်းကျင်သော ပရိသတ်တို့အား သဒ္ဓါပသန္နပွား၍ ထင်ရှားသိစေခြင်းငှာ

ယော သော ဗုဒ္ဓဿ ပါဒါသိ၊ သဲဃာရာမံ သုမာပိတံ။
တမဟံ ကိတ္တိယိဿာမိ၊ သုဏာထ မမ ဘာသတော။
ဟတ္ထိ အဿာ ရထာ ပတ္တိ၊ သေနာ စ စတုရင်္ဂိနီ။
ပရိဝါရေဿန္တိမံ နိစ္စံ၊ သဲဃာရာမဿိဒံ ဖလံ။ (လ)
သဗ္ဗမေတ အဘိညာယ၊ ဂေါတမော သက္ကပုင်္ဂဝေါ။
ဘိက္ခူသဲဃေ နိသီဒိတ္ထ၊ တေဒဂ္ဃေ ဌပေဿတိ

ဟူသော တစ်ဆယ့်သုံးဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ သုမာပိတံ၊ ကောင်းစွာစီမံဖန်ဆင်းအပ်သော။ သဲဃာရာမံ၊ ကျောင်းအရံကို။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားရှင်အား။ ပါဒါသိ၊ လှူဒါန်းပူဇော်၏။ တေန နရေန၊ ထိုသူသည်။ လဘိတဗ္ဗံ၊ ရအပ် ခံစားအပ်သော။ ယံ ဖလံ၊ အကြင်အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဖလံ၊ ထိုအကျိုးကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဟောကြားပေအံ့။ ဘာသတော၊ ဟောကြားလတ္တံ့သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို။ သုဏာထ၊ နာလင့်ကုန်။

သော၊ ထိုကျောင်းအရံ လှူဒါန်းသော ဒါယကာသည်။ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တမာနော၊ ပဋိသန္ဓေ နေရဘိသော်။ စတုရင်္ဂိနီ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိကုန်သော။ ဟတ္ထိ အဿာ ရထာ ပတ္တိသေနာ၊ ဆင်, မြင်း, ရထား, ခြေသည် ဟူသော ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပရိဝါရေဿန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ သဲဃာရာမဿ၊ ကျောင်းအရံ အလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။

သဒ္ဓိတူရိယာ သဟဿာနိ၊ ငါးပါးတူရိယာ သန်ခဲရာရေရှောင်း ခြောက်သောင်း မျှလောက်တို့သည် လည်းကောင်း။ သမလင်္ကတာ၊ အနီ,အပြာ, ရွှေ, ငွေ, ဝါဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဘေရိယော၊ မုဒိန်းတံပိုး မုရိုးအာလာမ် ပုစွန်မည်ရှောင်း စည်ကြီးအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပရိဝါရေဿန္တိ၊ တီးမှုတ်ကခုန် ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သဲဃာရာမဿ၊ ကျောင်းအရံ အလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။

http://www.dhammadownload.com

သမလင်္ကာတာ၊ သင်္ကရွယ်သင့်ရာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဝိစိတ္တဝတ္ထာဘရဏာ၊ ရှုမောစဖွယ်ဆန်းကြယ်သော အဝတ်လည်း ဝတ်ကုန်ထသော။ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ အလျှံရှဲရှဲ၊ ပုလဲမြသား ခြယ်စီထားသည့် ပတ္တမြားနားတောင်းလည်း ဝတ်ကုန်ထသော။ အာဠာရပမှာ၊ ကျယ်သောနဖူး ကော့မြူးသော မျက်တောင်လည်း ရှိကုန်ထသော။ ဟသုဠာ ပြိုးရယ်ချိုသာ ဆိုတတ်စွာကုန်ထသော၊ သုသညာ၊ သာယာသော အမည် ဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်ထသော။ တနုမဇ္ဈိမာ၊ မကြီးသင်္ကရွယ် နုငယ်အလတ်သာ ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဆဠာသီတိ သဟဿာနီ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော။ နာရီယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ဣမံ၊ ဤသူကို။ ပရိဝါရေဿန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သဲ့ဟာရာမဿ၊ ကျောင်းအရံ အလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။

တိံသကပွ သဟဿာနီ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ရမိဿတိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။ ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တကာတို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သဟဿက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ် ဆစ်ထောင်။ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်းအဖြစ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။ ဒေဝရာဇေန၊ နတ်မင်းသည်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဘုန်းအာနုဘော်ကို။ ပဋိလဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ အနူနဘောဂေါ၊ မယုတ်သော စည်းစိမ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်းအဖြစ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။

သဟဿက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ်တစ်ထောင်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြဝတေးမင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇေ၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် ဝန်းဆောင်ပတ်ရံ တိုင်းနိုင်ငံ၌။ ဘဝိဿတိ၊ စိုးမိုးနှိမ်နင်းရလတ္တံ့၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာသော၊ ပထဗျာရဇ္ဇံ၊ ပဒေသရာဇ်, ဧကရာဇ်မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏနသော၊ ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့်။ အသင်္ခေယ်၊ မရေ တွက်နိုင်အောင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့။ ဣတော၊ ဤ ငါပွင့်သော ကမ္ဘာမှ။ ပစ္ဆာ၊ နောင်ဖြစ်သော။ ကပွ သတ သဟဿမှိ၊ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌။ သြက္ကာက ကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော။ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်။ ဂေါတမော နာမ၊ အမြတ်တို့ထက် ကဲတက်လွန်စွာ မွန်မြတ်လှသော ကြောင့် ဂေါတမအမည်ရှိသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌။ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားပွင့်လတ္တံ့။

တဿ၊ ထို သကျဝံသာ ဥက္ကာကရာဇ် မင်းစစ်နွယ်ဝင် အရှင်ဂေါတမဘုရား၏။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်။ သြရသော၊

http://www.dhammadownload.com

ရွှေရင်တော်ဖြစ် သားတော်စစ်သည်။ ဓမ္မနိမ္မိတော၊ တရားတော်ကို ဖန်ဆင်းအပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဥပါလိ နာမ၊ ဥပါလိဟူသော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုဥပါလိဖြစ်သော အခါ၌။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း ပိဋကတ်၌၊ ပါရမိံ ပတ္တာ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ဌာနာ ဌာနေစ၊ အရာဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌လည်း။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသည်ဖြစ်၍။ ဇိနသာသနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာကို။ ဓာရေန္တော၊ ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်ဝါ ဆောင်ရွက်ရာလျက်။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းလွတ် ရဟန္တာမြတ်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေရလတ္တံ့။ ဇတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ အဘိညာယ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသော။ သက္ကျပုဂ်ဂေါ၊ သာကီဝင်မင်းသား ယောကျ်ားတမွတ် သုံးလူ့ထွတ်သည်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ အလယ်၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍။ ဇေတဒ္ဓေ၊ ဝိနယဓရ ဇေတဒင်အရာ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ ဌပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့။

ဤသို့ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူသည်ကို နာရလျှင် သုနန္ဒာရသေ့လည်း အလွန်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အထူးထူးသော ဥပမာ, ဥပမေယျတို့ဖြင့် ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် မိမိ ဖြစ်လမ်းကိုလည်း ဥဒါန်းကျူးလျက် မျက်မှောက်တော်မှ ဖဲခွာ၍ မိမိနေရာသို့ သွားလေ၏။

နန္ဒနမင်းသားဘဝ

ထိုအခါမှစ၍ ကုသိုလ်သမ္ဘာကို များစွာဆည်းပူးလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသောအခါ နတ်ရွာ၌ ဖြစ်၍ ဘုရား ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူသောအတိုင်း ခံစား စံစားကာ အစဉ်သာလျှင် လူ့ရွာ၊ နတ်ပြည် ကျင်လည်ခဲ့သဖြင့် ဤဘဒ္ဒကမ္ပာ မပေါ်လာမီ ရှေးကမ္ဘာဝယ် ဘုန်းအာနုဘော် အကျော်အစောနှင့် ပြည့်စုံသော, အတိုင်းမသိသော ဥစ္စာအခြံအရံရှိသော, အဋ္ဌသမည်သော ဧကရာဇ် မင်းဖျား၏ သားကြီးရတနာ ဖြစ်လာ၏။ ထိုမင်းသားကား နှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်သော အဆင်းအဝါရှိလှ၍ 'နန္ဒနကုမာရ' ဟု အမည်တွင်၏။

ထိုနန္ဒနမင်းသားသည် ဥတုသုံးပါးနှင့်လျော်သော ပြာသာဒ်သုံးဆောင်ဝယ် ကြီးကျယ်သော မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏။ ဥယျာဉ်ကစားသွားသော ကာလ စသည်တို့၌ တစ်သိန်းတစ်သိန်းမျှသော ဆင်စီးသူရဲ, မြင်းစီးသူရဲ, ရထားစီးသူရဲ, ခြေသည်သူရဲတို့သည် ခြံရံကာ လိုက်ကြရကုန်၏။ တစ်သောင်းမျှလောက်ကုန်သော ကချေသည် မင်းမိန်းမအပေါင်းတို့လည်း စည်, စောင်း, ပတ်သာ, တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်၍ မငြီးငွေ့ကြောင်း ဖျောင်းဖျဖြေဖျော်ကာ လိုက်ရကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ယင်းသို့ ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ အာဏာတန်ခိုးရှိရကား မင်းသားသည် ဇာတိမာန်ဖြင့် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်၏၊ သူယုတ်၊ သူကောင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း အထူးမသိ၊ မိမိ မာန်တံခွန်ကိုသာ အလွန် ထောင်လွှားလေ့ရှိ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပြစ်မှားပုံ

တစ်ရံသောကာလ ထိုနန္ဒနမင်းသားသည် ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ များစွာသော အခြံအရံတို့နှင့်တကွ "သိရိက" မည်သော ဆင်တော်ကိုစီးလျက် ထွက်လတ်သော် မြို့၏အပဒ္ဒ စရဏ တစ်ဆယ့်ငါးပါး၊ သံဝရလေးပါး တရားအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော "ဒေဝလ" မည်သော ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ရှေ့မှလာသည်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့လေ၏။ ထိုသို့မြင်လျှင်ပင် "ငါသို့စင်သော ယောကျ်ားမြတ်၏ မျက်နှာ၌ ရှေးရှုလာရာသလော" ဟု ဒေါသမာန်စောင်ရှိ၍ မိမိစီးသော သိရိက ဆင်ပြောင်နှာကို အမျက်ထွက်အောင်ပြုသဖြင့် ချုန်းဖွင့်၍ လွှတ်လေသော် ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ဟာမီးဟိန်းသကဲ့သို့ ကြောက်ကြိမ်းဖွယ်သော အသံကိုဟစ်လျက် ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား တိုးဝှေ့ညှဉ်းပန်း၏။ ထိုသို့ ညှဉ်းပန်းပြီးမှ ဥယျာဉ်သို့သွား၍ ကစားမြူးထူးပြီးသော် နန်းတော်သို့ ပြန်လာ၏။ ထိုအခါမှစ၍ နန္ဒနမင်းသားသည် ကြီးမားသော အရိယူပဝါဒကံကြောင့် သံကောက်ကို မျှိမိသော ငါး, လုံသွား၌ အိပ်ရသောသူကဲ့သို့ ပူပန်သောက ဗျာပါဒ အပုံသည် မီးဟုန်းကဲ့သို့ တောက်၍ တချောက်ချားချားမစားနိုင် မအိပ်နိုင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာပင် သက်သာရာ မရရှိ၏။

သူတော်ကောင်းကို ပြစ်မှားမိခြင်း

ထိုအကြောင်းကို ဖခင်အဋ္ဌသ မင်းကြီးအား ကြားလျှောက်လျှင် ဖခင်မင်းကြီးလည်း "ငါ့သားတော်မြတ်သည် လတ်တလော သေစေတတ်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေပွေး မြွေဟောက်ကို ကောက်၍ ကိုင်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အလျှပြောင်ပြောင်လောင်သော မီးကျီးတွင်းသို့ ဆင်းဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အမုန်ယစ်သော ဆင်၏ စွယ်ပြောင်ကို ကိုင်ငင်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း မပြုကောင်း မပြစ်မှားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြစ်မှားမိချေသည်။ ဤသို့သော အမှုကို ပြုခြင်းသည် ပြစ်မှားရင်းသူသာလျှင် ပျက်စီးတတ်သည် မဟုတ်၊ အခြံအရံတိုင်းနိုင်ငံသားနှင့်တကွ ပျက်စီးရအံ့သောအကြောင်း ဖြစ်သည်။ ငါတို့အထက်က မင်းပြုကြသော သုမေဓလမင်း, ကောသလမင်း, သိဂ္ဂဝမင်း, သတ္တကမင်းတို့သည် ဤကဲ့သို့သော ရဟန်းကောင်းအား ပြစ်မှားဘိ၍ မိမိ့တိုင်းနိုင်ငံနှင့်တကွ ပျက်စီး

http://www.dhammadownload.com

ကြဖူးလေသည်။ ထိုအရှင်မြတ်တို့သည် အကယ်၍ အမျက်ထွက်ကုန်ငြားအံ့၊ ငါတို့လူကို မဆိုထားဘိ ခြောက်ပါးသော နတ်ဘုံသော်လည်း အကုန်ပျက်သုဉ်းဘို့ရာ၏။ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင်နက်သော မဟာသမုဒ္ဒရာသော်လည်း ခန်းခြောက်ဘိရာ၏။ ဤသို့သောအရာကို ပြေပျောက်စေခြင်းငှာ သူတစ်ပါးပြုနိုင်မည်မဟုတ်၊ ဤအရှင်မြတ်ကိုသာ လျင်စွာသွား၍ ပူဇော်ကန်တော့လော့"ဟု ဆို၏။

တောင်းပန်ဝန်ချခြင်း

ထိုစကားကိုကြားလျှင် နန္ဒနမင်းသားသည် အလွန် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိရကား လူနေဖြစ်သော ယူဇနာသုံးထောင်၏ အတွင်း၌ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ပူဇော်ရန် ပန်းနံ့သာ လက်စွဲကုန်လျက် စိုသောအဝတ်, စိုသောဆံရှိသော ကိုယ်ဖြင့် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ထံသို့ သွားပြီးသော် ခြေတော်ကို ဦးဖြင့်ခိုက်၍ "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူပါသဖြင့် လွန်ကျူးမိသော အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ၊ ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာ နှစ်ဖြာသော ဘဝ၌ ဒုက္ခကင်းကွာအောင် မေတ္တာတရားကို ပွားတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆုပေးခြင်း

ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း "ဒကာမင်းသား ... ငါတမူကား ခြောက်ပါးနံတ်ရွာသုရာဂန္ဓမ် နတ်နတ်တစ်လွှား နဂါး ဒါနောနှင့် တကွသော သူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဦးခေါင်းထက်၌ သန်လျက် လှံတံ နှင်တံ သံတူဖြင့်နှက်၍ အသက်ပင် ဆုံးစေကာမူ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မာန်မူခြင်း အမျက်ထွက်ခြင်းကို ငါမပြုပြီ၊ အကုသိလ်စေတနာကို ငါပယ်ပြီးဖြစ်ရကား မီးသည် ရေ၌မတည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မျိုးစေ့သည် ကျောက်ဖျာထက်၌ စိုက်၍ မပေါက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပိုးရွှသည် မီးကျီးစု၌ မတည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ သန္တာန်၌ စောင်မာန်ဒေါသ မတည်ချေ၊ ကန်တော့ပေသော သူတို့အားလည်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဥပဒ်၊ နှစ်ဆယ့်ငါးရပ်သော ဘေးသည် ကင်းဝေး လွင့်ကွာစေသတည်း၊ ကြရိယာပုတ်လေးဖြာ၌ ချမ်းသာပွားစေသတည်း" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဆုပေး၍ သက်သာရာကို ရစေပြီးမှ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ပြန်၍ ဟိမဝန္တာတောသို့ ကြွတော်မူ၏။

ရှင်ဥပါလိ ဧတဒဂ်ရခြင်း

နန္ဒနမင်းသားလည်း ထိုအခါမှစ၍ သံဝေဂဖြစ်သဖြင့် ဒါန, သီလကို အားထုတ်လျက် အသက်အတိုင်းတည်၍ စုတေသောအခါ လူ့ရွာ နတ်ပြည်

http://www.dhammadownload.com

ကျင်လည်ပြီးမှ ငါတို့ဘုရား သာသနာဝယ် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို မထီမဲ့မြင် ပြုမိသောကံကြောင့် အမျိုးမသန့်သော ဆတ္တာသည်၏ ဝမ်းဌ ဖြစ်လာ၏။ ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် မင်းသားတို့နှင့်အတူ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဘုရားသခင်က ဝိနည်းပိဋကတ်ကို အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ သင်စေ၍ တတ်မြောက်လိမ္မာသဖြင့် ဘာရုကစ္ဆကဝတ္ထု၊ အဇ္ဈက ဝတ္ထု၊ ကုမာရကဿပ ဝတ္ထုတို့ကို သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် ညီညွတ်အောင် ဆုံးဖြတ်နိုင်လျှင် ဘုရားသခင်က များစွာ ချီးမွမ်းတော်မူ၍

"ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဝိနယဓရာနံ ဘိက္ခူနံ၊
ယဒိဒံ ဥပါလိ"

ဟူ၍ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူအပ်သည်။

အနက်ကား – ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ ဥပါလိ၊ အကြင် ဥပါလိထေရ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤဥပါလိထေရ်သည်။ အဂ္ဂ–အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏။

ရှင်ဥပါလိ၏ ဩဝါဒများ

ထိုရှင်ဥပါလိလည်း ဘဝဟောင်းကို ပြန်ပြောင်း၍မြင်သောအခါမှစ၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့အား ငါးဆယ့်လေးဂါထာတို့ဖြင့် ဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

(ဂါထာတို့ကား များသောကြောင့် သင့်ရုံမျှသာ ရေးတော့အုံ)

သယမ္ဘု တံ ဝိမာနေတွာ၊ သန္တစိတ္တံ သမာဟိတံ။
တေန ကမ္မေနာဟံ အဇ္ဇ၊ ဧကတောမှိ နိစယောနိယံ။ (ပ)
အဇ္ဈတိတာ စ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ ဝတ္တမာနေ အနာ ဂ တာ။
ဓမ္မေနာနေန သုဖုဇ္ဇန္တိ၊ တသ္မာ ဧတေ နမဿိယာ။

ဘောန္တော၊ အိုလူများတို့။ အဟ ငါဥပါလိသည်။ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌။ သန္တ စိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော။ သမာ ဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော အကျင့်ရှိသော။ သယမ္ဘု၊ သစ္စာလေးဝ မြတ်ဓမ္မကို အလိုလိုသိတော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဝိမာနေတွာ၊ ပြစ်မှားမိ၍။ တေန ကမ္မေန၊ ထိုမကောင်းမှုကံကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိစယောနိယံ၊ ယုတ်သော ဆတ္တာသည်အမျိုး၌။ ဧကတော၊ ပဋိသန္ဓေနေရသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။

တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ခဏံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ခဏကို။ မာ ဝိရာဓေထ၊ မချွတ်မယွင်းကြစေလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၏။ ခဏာတီတာ၊ ခဏကို လွန်ကုန်သော သူတို့သည်။ သောစရေ၊ လိမ္မာသောအခါ စိုးရိမ်စွာ ဖြစ်ရ၏။

http://www.dhammadownload.com

သဒ္ဓေ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၌။ ဝါယမမေယျာထ၊ လုံ့လဖြုံကြကုန်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ခဏော၊ ဘုရားမြတ်စွာ ဖြစ်စဉ်ခါကို။ ပဋိပါဒိတော၊ ဒါန, သီလ စသည်ဥသုံ ပြီးပြည့်စုံအောင် ဆောင်အပ်၏။

သာသနံ၊ ဘုရားအဆုံးအမတော်သည်။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့အား။ ဝမနံ၊ ပျို့အန်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့အား။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလားဆေးတည်း။ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့အား။ ဟလာဟလံ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော။ ဝိသံ၊ အဆိပ်တည်း။ ဧကစ္စာနဉ္စ၊ အချို့သောသူတို့အာ ကာ ။ သြသဓံ၊ အမြိုက်ဆေ တည်း။

ပဋိပန္နာနံ၊ မဂ္ဂင်္ဘာန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝါ၊ ကောင်းမြတ်စွာ ကျင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝမနံ၊ ကိလေသာ မာရ်ကို အန်စေတတ်သော ဆေးတည်း။ ဖလဋ္ဌာနံ၊ ဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလားဆေးတည်း။ ဖလလာဘီနံ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့အား။ သြသဓံ၊ အမြိုက်ဆေးတည်း။ ဂဝေသီနံ၊ စည်းပွားကိုရှာကုန်သောသူတို့အား။ ပုညခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းတည်း။

သာသနေန၊ ဘုရားသြဝါ သာသနာနှင့်။ ဝိရုဒ္ဓါနံ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သော သူမိုက်တို့အား။ ဟလာဟလံ၊ လတ်တလော သေစေတတ်သော။ ဝိသံ ယထာ၊ အဆိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ဒဋ္ဌဝိသော၊ မျက်စောင်းရိပ်ကာ သတ္တဝါကို ဖွဲ့ပြာအသွင် လျင်စွာ သေစေတတ်သော အဆိပ်ရှိသော။ အာသိဝိသော၊ မြွေပွေးမြွေဟောက်သည်။ တံ နရံ၊ ထိုသို့ ဆန့်ကျင်ဖမ်းငင် ဆွဲကိုင်သောသူကို။ စျာပေတိ ယထာ၊ ကိုယ်လုံးကျွတ်အောင် လောင်စေသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်။ တံနရံ၊ ထိုမထီမဲ့မြင် ဆန့်ကျင်စွာသောသူကို။ စျာပေတိ၊ ညက်ညက်ကြေအောင် လောင်စေတတ်၏။

သကိ ပိတံ၊ တစ်ကြိမ်သောက်အပ်သော။ ဟလာဟလံ၊ အဆိပ်သည်။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတန္ဒြေကို။ သကိ၊ တစ်ကြိမ်။ ဥပရုန္ဓတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ သော၊ ထိုပြစ်မှားတတ်သော သူမိုက်သည်။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ၊ ဆန့်ကျင်စွာ ကျင့်မိသော်။ ကပ္ပကောဋိဟိပိ၊ ကမ္ပာအကုဋေတို့ ပတ်လုံးလည်း။ ဥယှတိ၊ လောင်၏။

ခန္တီ ယာစ၊ သည်းခံခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အဝိဟိံ သာယစ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း

http://www.dhammadownload.com

အားဖြင့် လည်းကောင်း။ မေတ္တာစိတ္တဝတာယ စ၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူကို။ သော ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာသည်။ တရတိ၊ ကယ်ဆယ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သံဃာတော်တို့ကို။ အဝိရောဓိယာ၊ မဆန့်ကျင် အပ်ကုန်။

လာဘာလာဘေ၊ ရခြင်း မရခြင်း၌။ နု သဇ္ဇန္တိ၊ မကပ်ငြိကုန်။ သမ္မာနနဝိမာနနေ၊ မြတ်နိုးခြင်း, မမြတ်နိုးခြင်း၌။ နု သဇ္ဇန္တိ၊ မကပ်ငြိကုန်။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပထဝီသဒိတာ၊ မြေကြီးနှင့် တူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ထိုဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, အရိယာတို့ကို။ အဝိရောဓိယာ၊ မဆန့်ကျင်အပ်ကုန်။

ပဏ္ဍေ၊ ခရီး၌။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်အပ်သော။ မီဠှမက္ခိတံ၊ မစင်လိမ်းကပ်သော။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒိသွာန၊ မြင်ရဘိသော်။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ အဋ္ဌလိံ ကတွာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြု၍။ ကွသိဒ္ဓံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ တံခွန်ဖြစ်ပေသည်ဟူ၍။ ဝန္ဒိတံ၊ ရှိခိုးအပ်ပြီ။

အဇ္ဇတိတာ၊ လွန်လေကုန်ပြီးသော။ ယေ ဗုဒ္ဓါစ၊ အကြင်ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ဆဲကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ စ၊ ...တို့သည် လည်းကောင်း။ အနာဂတာ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ စ၊ ...တို့သည် လည်းကောင်း။ အနေန ဓမ္မေန၊ ဤသင်္ကန်းတည်းဟူသော တံခွန်ဖြင့်။ သဗ္ဗေ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇတေ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ နမဿိယာ၊ ရှိခိုးထိုက်ကုန်၏။

(သဝိညာဏကသန္တာန်ကို မဆိုထား၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်သူမြတ်တို့၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကိုမျှ မြင်ရကုန်သော် ပူဇော်မြတ်နိုးရှိခိုးရာ၏ ဟူလိုသည်။)

ဤကား ရှင်ဥပါလိ မပြတ်ဆုံးမသော သြဝါဒတော်တည်း။

အပဒါန် ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, အဂုံတ္တိရ် အဋ္ဌကထာတို့နှင့် ညီညွတ်၍ စီရင်အပ်သော ရှင်ဥပါလိ၏ အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။

ရှင်မဟာကဿပ၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

သဗ္ဗညူအထွတ် သုံးလူ့နတ်သည် ကပိလဝတ်ပြည်မှ ပြန်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ စံနေတော်မူသောအခါ ရှင်မဟာကဿပ အလောင်းဖြစ်သော ပိပ္ပလိလုလင်သည် သာသနာသို့ ဝင်၍ ရှင်ရဟန်း ပြုလာသတည်း။ 26 B

http://www.dhammadownload.com

ဝေဒေဟ ဥပါသကာ

ထိုရှင်မဟာကဿပ၏ အကြောင်းကား – ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်း၏ အထက်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဟံသာဝတီပြည်ကို အမှီပြုလျက် သားငှက်အပေါင်းတို့ကို ဘေးမဲ့ပေးရာ ခေမာအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ ထိုဟံသာဝတီ မြို့တွင်းမှ ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝသော ဝေဒေဟ အမည်ရှိသော သူကြွယ်တစ်ဦးသည် ဘုရားရှင်ထံ နိယံရှိညွတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လေ့ ရှိ၏။

ဓုတင် စေတဒင်ရထေရ်

တစ်ရံသောအခါ ပန်းနုံသာလက်စွဲလျက် ကျောင်းတော်သို့ သွားပြီးလျှင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပုသ်ကိုဆောက်တည်၍ ဘုရားရှင်၏အနီး၌ နေ၏။ ထိုခဏ၌ တတိယ သာဝကဖြစ်သော မဟာနိသဘ အမည်ရှိသော မထေရ်မြတ်သည် ဆည်းကပ် ခစားလာသည်ကို ပဒုမုတ္တရ ဘုရာသခင်သည် – "စေတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဓုတဝါဒါနံ၊ ယဒိဒံ နိသဘော" ဟူ၍ ဓုတင်တေရသကို ဆောင်သော စေတဒင်အရာ၌ထား၍ ချီးမြှင့်တော်မူ၏။

မဟာနိသဘထေရ် ဆွမ်းကျွေးပွဲမကြွ

ထိုသို့ ချီးမြှင့်သည်ကို သူကြွယ် သိမြင်လျှင် ထိုအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒသည် ဖြစ်လတ်၍ ပရိသတ်တို့ သွားကြသောအခါ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ ကပ်၍ "နက်ဖြန် နံနက်သောအခါ သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ အရှင်ဘုရား သည် ဒကာတော်အိမ်သို့ ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ" ဟု ပင့်လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ဥပါသကာ ...သံဃာတော်ကား အလွန်များ၏။ ခြောက်သန်း မျှပင်ရှိ၏။ အဘယ်မျှလောက်သော သံဃာဖြင့် ကြွလာရအံ့နည်း" ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား ... တပည့်သားသံဃာမှန်လျှင် ရှင်သာမဏေကိုမျှ မကြွင်းစေဘဲ သံဃာခြောက်သန်းနှင့်ပင် ကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဆိတ်ဆိတ် ဝန်ခံတော်မူ၏။ ဥပါသကာလည်း မြတ်စွာဘုရား ဝန်ခံကြောင်းကို သိလျှင် အိမ်သို့ အလျင်အမြန်လာ၍ လုပ်ကျွေးစရာ ဆွမ်း, ကွမ်း, အချို, အချဉ် စီရင်ပြီးသော် သံဃာတော်တို့၏ နေရာကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ်၏။ နံနက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ကြားလျှောက် ပင့်ဆောင်၍ ယာဂုဆွမ်းတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးသော် အထံတော်ပါး၌ နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအခါ တတိယသာဝက ဖြစ်သော မဟာနိသဘ ထေရ်မြတ်သည် သပိတ်သင်္ကန်းပြင်လျက် အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံ၍လာသည်ကို ဝေဒေဟ ဥပါသကာမြင်လျှင် လျင်စွာလိုက်၍ "အရှင်ဘုရား... သပိတ်ကို သနားတော်မူပါ၊ ဤအိမ်သို့လည်း ကြွတော်မူပါ၊ ဘုရားမြတ်စွာလည်း ဤအိမ်၌ ရှိပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ မဟာနိသဘ ထေရ်သည်လည်း မည်သည့်စကားကိုမျှ မပြန်ကြားဘဲ သွားမြဲတိုင်း သွားလေလျှင် သပိတ်တွင်းသာ ဘောဇဉ်ငါးပါးဖြင့် ပြည့်စေလျက် လိုက်၍ ကပ်ရ၏။

ဓုတင်္ဂရ ဆုကိုပန်

ပြီးသောကာလ ဘုရားထံတော်သို့ကပ်၍ "အရှင်ဘုရား... ဤ မဟာနိသဘ ထေရ်ကား ဘုရားသခင် ဤတွင် ရှိပါသည်၊ အိမ်သို့ ကြွတော်မူပါဦး" ဟု တပည့်တော် ပင့်ဖိတ်ပါသော်လည်း မဝင်လိုပါ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌ ကိုယ်တော်မြတ်ထက် သာလွန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးရှိပါသလော" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်တို့ မည်သည်လည်း သူတစ်ထူး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ ကွယ်ဝှက် ဝန်တိုသည် မရှိရကား ထိုနိသဘထေရ်၏ ကျေးဇူးစကားကို မိန့်ကြားတော်မူခြင်းငှာ "ဥပါသကာ... ဤ မဟာနိသဘသည် အဘယ်မှာ ငါတို့မျှ က,ပါအံ့နည်း၊ ငါတို့ကား ပင့်ဖိတ်လာသော ဒါယကာတို့၏ ဆွမ်းကို သုံးဆောင်၏၊ ဤ နိသဘမထေရ်မြတ်ကား မသုံးဆောင်၊ ဆွမ်းခံ၍ သုံးဆောင်သည်။ ငါတို့ကား ရွာ၏ အနီးအပါးဖြစ်သော ကျောင်း၌ နေ၏၊ ဤ နိသဘမထေရ်ကား မနေပေ၊ တောကျောင်း၌သာ မွေ့လျော်ပေသည်။ ငါတို့ကား အမိုးရှိသော ကျောင်းသို့ ဝင်သေး၏၊ ဤနိသဘမထေရ်ကား မဝင်၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌သာ နေသည်" ဤသို့ စသည်ဖြင့် သန္တုဋ္ဌိ, သလ္လေခနှင့် တကွသော အရိယဝံသ ဓမ္မကျေးဇူးကို ချီးကျူးမိန့်ကြားတော်မူလျှင် ဝေဒေဟ ဥပါသကာလည်း အလျှံအဝါနှင့်တကွ ပေါက်ပသော ဆီမီးဟောင်းတွင် ဆီထပ်၍ လောင်းသကဲ့သို့ အတိုင်းထက်အလွန် ကြည်ညိုး၍ "ဤပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့သာ နောက်နောက်သော ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာ၌ ဖြစ်စေသော်ဟု ငါဆုပန်တော့အံ့" ဟု ကြဲလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရှေးနည်းအတူ အလှူကြီးကိုပေး၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ သံဃာတော် ခြောက်သန်းတို့အား တစ်ပါး တစ်ပါးလျှင် အသပြာတစ်ထောင် ထိုက်သော တိစီဝရိတ်သင်္ကန်းကို ကပ်လှူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်၍ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား သီကြားလိမ္မာသည်မှစ၍ စွမ်းနိုင်သမျှ ဖြည့်အပ်သော

http://www.dhammadownload.com

ကုသိုလ်စေတနာ၊ သံဃာတော် ခြောက်သန်းနှင့်တကွ ကိုယ်တော်မြတ်အား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဆွမ်း သင်္ကန်း ကပ်လှူသော စေတနာ၊ ကာယက်၊ ဝစီက်၊ မနောက် တို့ကို အလွန်သိမ်းဆည်းအပ်သော သီလပရိပူရဏ မေတ္တာသဟဂတ စေတနာ ဤစေတနာအပေါင်းတို့ကြောင့် လူကောင်း နတ်ကောင်းတို့၏ အဖြစ်ကို မလိုပါ၊ နောင်ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာ၌ ဤ မဟာနိသဘထေရ်ကဲ့သို့ အရာအထူးကို ရ၍ ခုတင်တေရသကို ဆောင်နိုင်သည်သာ ဖြစ်စေသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

သာဝက ဗျာဒိတ်တော်ရ

ထိုမြတ်စွာဘုရားလည်း အနာဂတ်သဉ္ဇာဏ်ဖြင့်ရှု၍ ဆုတောင်းတိုင်း ပြည့်အံ့သည်ကို မြင်တော်မူလျှင် ရှင်လှသော ဣန္ဒြေကိုထားလျက် "ချစ်သားဝေဒေဟ... ဤကမ္ဘာမှ နောက် တစ်သိန်းမြောက်ကျသော ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဂေါတမအမည်ရှိသော ဘုရား ပွင့်တော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ သင်သည် မဟာကဿပ အမည်ရလျက် ခုတင်တေရသကို ဆောင်နိုင်သော တတိယ သာဝကကြီး ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားတော်မူ၏။

ဧကသာဋက ဘဝ

ထိုအခါမှစ၍ ဥပါသကာလည်း ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို လွန်စွာအားထုတ်လျက် ခန္ဓာပျက်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ဖြစ်လေ၏။ ထိုမှစ၍ လူ့ပြည် နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာသာ ချမ်းသာကိုခံစားလျက် ဤကမ္ဘာမှ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဝိပဿီဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ဗန္ဓုမတီပြည် သိမ်ငယ်သော ပုဏ္ဏား ဆင်းရဲအမျိုး၌ ဖြစ်လာ၏။ ထိုဘဝကား တစ်ခုသော မကောင်းမှုကံကြောင့် အလွန်ဆင်းရဲ၍ ဟင်းရွက်ခူး ထင်းခွေဖြင့်သာ အသက်မွေးရ၏။ မိမိ၌လည်းကောင်း၊ မယား၌လည်းကောင်း ကိုယ်ဝတ် တစ်ထည်စီ၊ အပေါ်ရုံ စုလျားမှာ တစ်ထည်တည်းသာ ရှိ၏။ ပုဏ္ဏားတို့မှာ အစည်းအဝေးရှိ၍ လင်သွားရလျှင် မယား အိမ်တွင်းက မထွက်ဝံ့, ပုဏ္ဏေးမတို့ အစည်းအဝေးရှိ၍ မယား သွားရလျှင် လင် အိမ်တွင်းက မထွက်ဝံ့ဖြစ်၍ "ဧကသာဋက" ဟု အမည်ရ၏။

ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားလည်း သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ခုနစ်နှစ် တစ်ကြိမ် တရားဟောတော်မူ၏။ ဟောချိန်နီးသောအခါ ပြည်ရွာတောတောင်စောင့်သော နတ်တို့သည် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း အလုံးကို လှည့်ပတ်၍ "မြတ်စွာဘုရား တရားဟောချိန်သင့်ပြီ၊ စည်းဝေးကြကုန်" ဟု ဆော်ကြားလျက် ကြီးစွာသော အုတ်အုတ်ကျက်

http://www.dhammadownload.com

ကျက်သည် ဖြစ်၏။ ဧကသာဋက ပုဏ္ဏားလည်း ထိုသတင်းစကားကို ကြားလျှင် တရားနာလိုသော ဆန္ဒရှိ၍ မိမိပုဏ္ဏေးမအား ဤသို့ ဆို၏ "အဆွေမ... တရားတော်ကို နာခြင်းငှာ ငါသော်လည်းသွားအံ့၊ သင်သော်လည်းသွားချေ" ဟု ဆို၏။ ပုဏ္ဏေးမကလည်း "အကျွန်ုပ်တို့ မိန်းမမည်သည်ကား ညဉ့်အခါသွား၍ မသင့်ချေ၊ နေ့အခါမှ ကျွန်ုပ်သွားပါအံ့၊ ယခု အမောင်သာ သွားပေလော့" ဟု ဆိုပေသော် ထိုဧကသာဋကသည်လည်း ဝတ်စား ပြင်ဆင်လျက် ဘုရားရှင့် ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ တရားနာလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း မင်းနှင့်တကွသော ပရိသတ်လေးပါးတို့အား ဒါန ကထာ၊ သီလကထာ၊ သဂ္ဂကထာ၊ မဂ္ဂကထာဟူသော တရားစကား အစဉ်ဖြင့် ကောင်းကင် မြစ်ကြီး စီးဘိသကဲ့သို့ နှစ်မြို့လောက်စွာ အဂ်ါရှစ်ပါးရှိသော အသံ ဖြင့် စိတ်ဖန်ကာ ဟောတော်မူ၏။

ဧကသာဋက၏ သဒ္ဓါနှင့် မစ္ဆေရ လွန်ဆွဲပွဲ

ပရိသတ်စွန်ကနေ၍သာ တရားတော်ကိုနာရသော ဧကသာဋကလည်း အဆ အရာ ဝမ်းသာနှစ်မြို့ခြင်းရှိ၍ ပီတိငါးပါးဖြစ်လျက် ပခုံးထက်၌ပါသော စုလျားပုဆိုး ကို ပုံစုလျက် ဤဝတ္ထုကို ဘုရားရှင်အား လှူတော့အံ့ဟုကြံ၏။ တစ်ဖန်လည်း ဤစုလျားကိုပင် ငါလှူ၍သွားခဲ့သော် ပုဏ္ဏားတို့ အစည်းအဝေး ရှိသောအခါ ငါလည်း မဝင်ဝံ့၊ ပုဏ္ဏေးမလည်း မဝင်ဝံ့ရှိချိမ့်မည်။ နောက် တစ်ထည်ရမှပင် လှူတော့အံ့ဟု ကြံပြန်၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် သဒ္ဓါစိတ် တစ်ရံဖြစ်သည်ကို မစ္ဆေရ စိတ် တစ်ထောင်မျှလောက်ဖျက်၍ ပခုံးထက်၌ တင်မြဲတင်ပြန်၏။

ဧကသာဋက 'အောင်ပြီ' ဟု သံးကြိမ် ကြေးဝါးခြင်း

တစ်ဖန် လှူဦးမည်ဟူ ကြံစည်ပြန်လျှင်လည်း ယခင်နည်းကဲ့သို့ စေးနှဲစုမက် သော မစ္ဆေရစိတ်သာ ကပ်ငြိ၍ မလှူမိဘဲ ပထမယံ၊ မစ္ဈိမယံ လွန်မြောက်၍ ပစ္ဆိမယံသို့ ရောက်လေသော် မိမိကိုယ်ကို မိမိ နှလုံးဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်ကား "အချင်း ဧကသာဋက... သင်သည် ဤတစ်ထည်မျှလောက်သော ပုဆိုးကိုလျက် မလှူရက်ဘိသကဲ့သို့ အထက် အထက်သော ဘဝက မစ္ဆေရနောက်သို့ လိုက်လံကာ ဒါနကောင်းမှုကို မပြုခဲ့သောကြောင့် ယခုဘဝ၌ ဆင်းရဲရသည် မဟုတ်လော။ နောက်နောင်သော ဘဝတို့၌လည်း ဤကဲ့သို့ ဆင်းရဲလိုသလော၊ အဆောတလျင် သင်လှူမှသာ ဒါန ဖြစ်တော့မည်" ဟု တိုက်တွန်းဆုံးမ၍ ပခုံးမှ စုလျားကိုချွတ်လျင်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင် ခြေတော်ရင်း၌ထား၍ အားရဝမ်းသာစွာ လက်ယာလက်ဖြင့် လက်ပမ်းပေါက်တီးလျက် "အောင်ပြီ" ဟု သုံးကြိမ်ဆို၏။

မျက်မှောက်အကျိုးရပုံ

ထိုအသံကို ဗန္ဓုမမင်းကြီး ကြားလေလျှင် "သင်ကား အဘယ်သူကို အောင်သနည်း" ဟု မေး၏။ ဧကသာဋကလည်း "ညဉ့်ဦးယံ၌ အကြွဖြစ်သည်မှ စ၍ မစ္ဆေရနှင့် သဒ္ဓါသည် အခါခါ စစ်ထိုးကြရာတွင် ယုတ်မာသော မစ္ဆေရသည် မစ္ဆိမယံမှ ရှုံးနစ်လျက် လွှဲနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုမစ္ဆေရကို အောင်ပြီဆိုပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း အားရဝမ်းသာ လွန်စွာချီးပေး၍ တစ်စုံမျှသော ပုဆိုးကို ပေး၏။ ဧကသာဋကလည်း ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို မှီ၍သာ ရလာသော ဝတ္ထုဖြစ်ရကား ဘုရားနှင့်သာ ထိုက်ပေသည်ဟု ကြံ၍ တစ်ဖန် လွှဲပြန်၏။ ထိုသို့ လွှဲသည်ကိုမင်းကြီးသိပြန်လျှင် နှစ်စုံပင် ထပ်၍ပေး၏။ ဧကသာဋကလည်း ဘုရားအား လွှဲပြန်၏။ တစ်ဖန် လေးစုံ လည်းကောင်း၊ ရှစ်စုံ လည်းကောင်း ပေးပြန်လျှင်လည်း ယခင်ကဲ့သို့ အကုန်ပင် လွှဲ၏။ ထို့နောက် တစ်ဆယ့်ခြောက်စုံပေးလေသော် "ဤဧကသာဋကသည် တစ်ဆ တစ်ဆ ရမှန်းသိ၍သာ လွှဲသည်ဟု လူတစ်ထူးတို့ ကဲ့ရဲ့စရာ ဖြစ်ပေတော့မည်" ဟု ကြံမိ၍ မိမိအဖို့ တစ်စုံ၊ မယားအဖို့ တစ်စုံထား၍ အကြွင်းကို ဘုရားရှင်အား လွှဲ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဧကသာဋကသည် ဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်ကြ၍ သရဏဂုံသီလကို ခံလျက် ဘုရားရှင်ထံ နိယ်မပြတ် ဆည်းကပ် ခစားသတည်း။

ကောင်းလွန်းသည့် ကမ္မလာ ဗုဒ္ဓနှင့်သာ ထိုက်တန်

တစ်ရံသောကာလ ဆောင်လအခါ မဟာဗန္ဓုမမင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်ထံ တရားနာခြင်းငှာ လာရာဝယ် အသပြာတစ်သိန်း ထိုက်သော ကမ္မလာ တစ်စုံကို ပဋ္ဌာန်းရဇ်တိုင်းမှ ဆက်သ၍ရသဖြင့် ဘုရားထံပါးတွင်နေသော ထို့ဧကသာဋက အား "ဤကမ္မလာအစုံကို အမြဲဝတ်ရုံ၍ တရားတော်ကို နာပါ၊ ဘုရားရှင်အမှုကို ဆောင်ရွက်ပါ" ဟု ဆို၍ပေး၏။ ဧကသာဋကကလည်း "ဤကောင်းမြတ်လှသော ကမ္မလာဖြင့် အပုပ်ကောင်သာဖြစ်သော ငါ၏ ကိုယ်ကိုဆင်ယင်၍ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘုရား အား လွှဲရမူ ဘဝဆက်တိုင်း ပါရာ၏" ဟု ကြံ၍ ဘုရားစံရာ ဂန္ဓကုဋိဝယ် တစ်ထည်ကို အခင်းပြုလျက် တစ်ထည်ကို ဗိတာန်ကြက်၍ လွှ၏။

တစ်နေ့သ၌ မင်းကြီးကျောင်းတော်သို့ လာလတ်သော် ကိုယ်တော်မြတ်၏

http://www.dhammadownload.com

ရောင်ခြည်ဟုန်သည် အစုံသော ကမ္ဘလာရောင်ဖြင့် ကူးယှက်ရကား ပြိုးပြိုးပြက် ထွန်းသော ပတ္တမြားတောင်ကို နေရောင် လရောင်ဖြင့် ဟပ်သကဲ့သို့ တလျပ်လျပ် တညီးညီး အံ့ချီးစဖွယ်ဖြစ်၍ နှစ်သက် ဝမ်းသာစွာ "ဤကမ္ဘလာကို ဘယ်ဒါယကာ လှူပါသနည်း" ဟု လျှောက်မေး၏။ ဧကသာဋက လှူကြောင်းကို ဘုရားမိန့် တော်မူသဖြင့် သိလေလျှင် "အရှင်ဘုရား... ဤကမ္ဘလာကို ဧကသာဋကကို အကျွန်ုပ် ပေးပေသည်၊ ဧကသာဋကလည်း သင့်တင့်သောဌာနဒ္ဒပင် ထားပေ သည်" ဟု ဆို၍ ကြည်ညိုဝမ်းသာ ပြောဟောပြီးမှ ထိုဧကသာဋကကို ခေါ်၍ သံဃာတော်တို့၏ အလုပ်အကျွေး ပြုစိမ့်သောငှာ အသပြာ တစ်သိန်းထွက်သော ရွာကြီးရွာစ်ရွာ၊ ရထားစီးကညာ ရွာစ်ယောက်၊ ဆင်ပေါက် ရွာစ်စီး၊ ကျွန်သီး ရွာစ်အိမ်ထောင်၊ ရွာစ်ဆောင်သော တိုက်ပြာသာဒ်၊ ရွာစ်ရပ်စီသာ ဖြစ်သော ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွားတို့ကို ပေးတော်မူ၏။ ဧကသာဋကလည်း ထိုနေ့မှစ၍ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို လွန်စွာအားထုတ်လျက် အသက်ဆုံးသောအခါ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။

ခါးဝတ်ပုဆိုး ဖြတ်၍ သင်္ကန်းအနားပတ်တင်ရန် လှူ

ထို့မှသည် လူပြည်နတ်ပြည် ကျင်လည်ကာလာသဖြင့် ဤဘဒ္ဒကမ္ပာဝယ် ကောဏာဂုံဘုရားနှင့် ကဿပဘုရား၏ အကြား၌ ဗာရာဏသီပြည်တွင် သူကြွယ် ၏ အမျိုး၌ ဖြစ်လာ၏။ အရွယ်ရောက်သောအခါ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့် နေ၍ တစ်နေ့သ၌ တောကစားသွားလေသော် ရေနှီးသော တောအုပ်တစ်ခု၌ နေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကျောင်းကိုမြင်၍ ကျောင်းသို့ဝင်လေ၏။ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ လည်း သင်္ကန်းချုပ်လုပ်ရာ အနားပတ် မလောက်သဖြင့် ခေါက်ထားခြင်းဟာ ရုံးစုသည်ကိုမြင်လျှင် "အရှင်ဘုရားတို့၊ သင်္ကန်း မလောက်သလော" ဟု လျှောက် ၏။ အနားပတ်တင်ရန် လိုကြောင်း ပြောဆိုလျှင် ကိုယ်တွင်ဝတ်သော ပုဆိုးကို ဖြတ်၍ လိုအပ်သမျှသုံးတော်မူပါဟု လှူ၍ "အကျွန်ုပ်သည် ဤကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်လေရာရာ ဘဝဝယ် တောင့်တတိုင်း ပြည့်စုံသည်သာ ဖြစ်ပါစေ သော" ဟု ဆုတောင်း၏။

သူကြွယ်၏ နှမ ဆုတောင်းပုံ

ထိုအခိုက်၌ သူကြွယ်အိမ်ဝယ် သူကြွယ်၏ မယားနှင့် သူကြွယ်၏နှမသည် ငြင်ခုံ ခိုက်ရန်ဖြစ်၍နေကြစဉ် ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တစ်ပါးသည် ဆွမ်းရပ်လာ

http://www.dhammadownload.com

သတည်း။ ထိုသို့ ရပ်လာသည်ကို မြင်က သူကြွယ်နှမသည် ရှိသမျှဆွမ်းကို ကပ်လှူပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော ဘဝတို့၌ ဤမိန်းမမိုက်ကို လည်းကောင်း၊ ဤကဲ့သို့ မိုက်သောသူကို လည်းကောင်း ယူဇနာ တစ်ရာကပင် ကြဉ်ရှောင်ရသည် ဖြစ်စေသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

ထိုစကားကို သူကြွယ်မယားသည် တံခါးဝ၌ရပ်ခိုက် ကြားသဖြင့် ဤမိန်းမကား ငါ့အကြောင်းကြောင့် ဆုတောင်းလေသည်။ ဤမိန်းမ၏ ဆွမ်းကို အရှင်ကောင်း မသုံးဆောင်စေအံ့" ဟု ကြံ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါထံ သွား၍ သပိတ်ကို တောင်းလျက် ညွှန်ပျောင်းဖြင့် ပြည့်စေ၍ ကပ်၏။

ယောက်မကလည်း "ဟယ် အယုတ်မ၊ ငါ့ကိုမူကား သင်ဆဲလိုမူလည်း ဆဲ၊ ရေရွတ်လိုမူလည်း ရေရွတ်လော့၊ နှစ်သရော်ပတ်လုံး ဖြည့်အပ်သော ပါရမီရှိသော အရှင်မြတ်၏ သပိတ်တော်ဝယ် အဘယ့်ကြောင့် ညွှန်ပျောင်းကို ထည့်ပါသနည်း" ဟု ဆို၏။

သူကြွယ်မယား ဆုတောင်းပုံ

ထိုစကားကိုကြားလျှင် သူကြွယ်မယားလည်း သတိရ၍ လက်တော်မှ သပိတ်ကို တောင်းပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၊ သည်မှာ ရပ်တော်မူပါဦး" ဟု တောင်းပန်၍ အမြန်သွားပြီးသော် သပိတ်တော်ကို ပွတ်ဆေး၍ မွေးလှစွာသော နံ့သာရည်တို့ဖြင့် ပွတ်ပြီးလျှင် နီလွင်ဝင်းဝါ မဟာလှေကားပွင့် အဆင်းနှင့်တူသော စတုမဓူ အရသာဖြင့် ပြည့်စေလျက် သပိတ်တော်ကို ကပ်၍ "အကျွန်ုပ် ဤကောင်းမှုကြောင့် ရှု၍ မရောင့်ရဲနိုင်သော အဆင်းနှင့် ဘဝတိုင်း ပြည့်စုံသည် ဖြစ်စေသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း အနုမောဒနာ ပြုပြီးလျှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူ၏။

တောကစားရာမှ သူကြွယ်ပြန်လာသော် အိမ်မှ ပြုလင့်သောဒါနကို ပြောကြား၍ လင်အား အမျှဝေ၏။ သူကြွယ်ကလည်း သင်္ကန်း အနားပတ် ဖြည့်ခဲ့ရသော ဒါနကို အမျှဝေ၏။

27 A

နောက်ဘဝတွင် အကျိုးထင်

ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် အထက် နတ်ပြည်၌ဖြစ်၍ ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ လူပြည်သို့လာ၍ ဗာရာဏသီ

http://www.dhammadownload.com

ပြည်ဝယ် ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော သူကြွယ်၏ အမျိုးဌ ဖြစ်လာ၏။ ထိုသူ၏ မယားလည်း ထိုနည်း ကြွယ်ဝသော သူဌေးသမီးပင် ဖြစ်၏။

အရွယ် ရောက်သောကာလ မိဘနှစ်ပါးတို့သည် ထိမ်းမြားကုန်သဖြင့် လင့်အိမ်သို့ ရောက်လေသော် အဆင်းကို မြင်သဖြင့် လင်ယောကျ်ားသည် သနားစုံမက်ခြင်းရှိ၍ ကိုယ်ထိလက်ပါး စံစားခြင်းငှာ အနီးသို့ ချဉ်းလာသော် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ပြစ်မှားခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုကံကြောင့် အရံအကာကို လှစ်ခွာ၍ထားအပ်သော ဘင်ပုပ်စိုင်ကဲ့သို့ မကောင်းသော ရနံ့သည်လှိုင်၍ မကပ်နိုင် ရှိသဖြင့် မိဘတို့၏ အိမ်သို့သာ ပြန်၍ပို့ရ၏။

ထို့အတူ သူကြွယ် ခြောက်ဦးတို့သည် အနှူးအညှတ် တောင်းဆိုလာ၍ ထိမ်းမြားပါသော်လည်း အနီးသို့ ကပ်သောအခါ ရုံ့ညှန် မစင်နံ့သာလှိုင်၍ အတူ မနေနိုင်ဘိသဖြင့် မိဘတို့အိမ်သို့သာ ပို့လာကြရလေသတည်း။

မျက်မှောက် ဘဝ အကျိုးရ

တစ်ရံသောအခါ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၍ တစ်ခဲနက် ကျန်ရစ်သော သရီရဓာတ်တော်ကို တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော စေတီတည်ခြင်းငှာ များစွာသော ပြည်သူအပေါင်းတို့သည် ရွှေအုတ် ငွေအုတ် ပြုလုပ်ကြကုန်လျှင် ယခင် သူဌေးသမီးသည်လည်း ဤသို့ကြံ၏။ "ငါသည် ခုနစ်ကြိမ်ပင် လင်၏အိမ်သို့ ရောက်ပါလျက် ယုတ်မာသော အနံ့ဖြစ်၍ ပြန်ရချေသည်။ အများနည်းတူ လူမလုပ်ရပြီတကား၊ ကိုယ်ကို ပြုပြင်သဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း" ဟု ကြံ၍ ဆင်ဝတ်သမျှသော တန်ဆာကိုရောင်းချ၍ ရွှေအုတ်ဝယ်ပြီးသော် စေတီတော်တည်ရာသို့သွား၍ "အကျွန်ုပ်အား တစ်ခုသောနေရာကို ချပါ" ဟု တောင်းပန်၏။ အထက်ထီးချက်ခံရာဌ၌ စီ၍ ဆင်း လာသော ယောကျ်ားလည်း ဤအဖျားဌပင် စီချေလော့ဆိုလျှင် ထိုသူဌေးသမီးလည်း ဆေးဒန်းမြင်းသီလာကိုနံ့သာရည်တို့ဖြင့် သွေးပြီးလျှင် လေးခိုင်သော ကြာလက်တို့ကိုယူ၍ ကိုယ်တိုင်တက်ပြီးမှ မြင်းသီလာညက်တို့ဖြင့် သရွတ်တင်၍ ယခင် ရွှေအုတ်တို့ကို စီပြီးသော် အပေါ်၌ ကြာလက်တို့ကို စိုက်၍ ဆင်းသက်ခဲ့ပြီးမှ လက်ယာရစ်သုံးပတ်လည်ကာ ရှိသေစွာ ပူဇော်ပြီး၍ "အကျွန်ုပ်သည် ယခုပြုရသော ကောင်းမှုကြောင့် ယခုဘဝမှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသော ဘဝတိုင်အောင် လှိုင်လှသော စန္ဒကူးနံ့ကဲ့သို့ သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်သော ကိုယ်၏ အနံ့၊ ကြာဝတ်ကဲ့သို့ ပျံ့သောခံတွင်း၏ အနံ့ရှိသည်သာ ဖြစ်ပါစေသော်" ဟု ဆုတောင်း၍ အိမ်သို့ ပြန်လာ၏။

27 B

http://www.dhammadownload.com

မျက်နှာပွင့်လန်းခဲ့ပြန်ပြီ

ထိုခဏ၌ လက်ဦးစွာ ထိမ်းမြားသော သူကြွယ်သည် ထိုမိန်းမငယ်အား သတိရ၍ "ငါက ပြန်ပို့သော သတို့သမီးငယ်သည် အဘယ်၌နေသနည်း"ဟု မေး၏။ အချင်းအရင်းတို့ကလည်း သူ့မိဘအိမ်၌ပင် နေသည်ဟုပြော်လျှင် "သင်တို့ သွား၍ ဆောင်ကြချေ" ဟု စေလိုက်၏။ တမန်တို့ ရောက်လာလျှင် "သင်တို့ အဘယ်ကြောင့်လာသနည်း" ဟု မေး၍ သူဌေး စေလွှတ်ကြောင်းကို ကြားပေသော် "အမောင်တို့... အကျွန်ုပ် ဆင်ယင်သော တန်ဆာကို ဓာတုစေတီ၌ ပူဇော်ပြီးဖြစ်၍ မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် မလိုက်လိုပါ" ဟု ဆို၏။

ထိုအကြောင်းကို သူဌေးအား ပြန်ကြားပေသော် "အိမ်သို့ရောက်သောအခါ တန်ဆာကို ရလတ္တံ့ဆို၍ ဆောင်ခဲ့" ဟု မှာလိုက်၏။ အချင်းအရင်းတို့လည်း မှာသည့်အတိုင်း ရထားထက်၌ တင်ဆောင်ခဲ့၍ အိမ်တံခါးဝသို့ ရောက်လျှင် ထက်ဝန်းကျင်သော အိမ်အလုံးသည် စန္ဒကူးနှံ့၊ ကြာဝတ်နှံ့တို့ဖြင့် လှိုင်ပျံ့ဖုံးလွှမ်းလေ၏။

သူဌေးသားလည်း ထိုသတို့သမီးအား ဆီးကြို၍ ကြည်ညိုဝမ်းသာ ဟောပြောပြီးလျှင် "သင်သည် ရှေးသောအခါ လွန်စွာ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော ကိုယ်နံ့ရှိ၏။ ယခုမူကား အဘယ်ကြောင့် စန္ဒကူးနံ့၊ ကြာဝတ်နံ့တို့ဖြင့် လှိုင်ပျံ့သနည်း" ဟု မေး၏။ "အရှင့်သား... အကျွန်ုပ်သည် ကဿပ ဘုရားမြတ်စွာ၏ ဘဏ္ဍာစေတီတော်ကို ပူဇော် ပြုလုပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် မကောင်းသော အနံ့ပျောက်၍ ကောင်းသောအနံ့ ရောက်လာပေသည်" ဟု ပြောလေသော် သူဌေးသားလည်း ဘုရားသာသနာ မည်သည်ကား သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ် မှီခိုရာ ဖြစ်ပေသည်၊ အယုတ်မှသည် အမြတ်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်ပေသည်" ဟု အလွန် ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါပသန္နဖြစ်၍ ထိုတစ်ယူဇနာမျှလောက်သော စေတီကို ကမ္မလာနီ အဆင်းရှိသော အုတ်တို့ဖြင့် ရံလျက် ကြာတံကြာလက် စိုက်အပ်သော ကြာသွတ်အိုး၊ မုခ်ထွတ်, တုရင်တို့ဖြင့် တင်လှူပူဇော်၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကြကုန်၏။

နောက်တစ်ဘဝတွင်

ထိုမှတစ်ခါ စုတေလေသော် ဗာရာဏသီပြည်မှ တစ်ယူဇနာ ကွာသော အမတ်တို့၏ ရွာ၌ အမတ်ကြီးသား ဖြစ်လေ၏။ ထိုသူ၏ မယားကား ဗာရာဏသီမင်းကြီး၏ သမီး ဖြစ်၏။ သတို့သားသည် ဖွားစကပင် သန့်စင် လှပ

http://www.dhammadownload.com

ရကား လူအပေါင်းတို့ နှစ်သက်စဖွယ် ရှိလှ၍ နန္ဒိယ ဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။ မင်းသမီးလည်း ရှု၍မငြီး ဆီမီးအဝါကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာသော အဆင်းအရောင် ရှိလှ၍ "ဘဒ္ဒကာ" ဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။

ထိုနန္ဒိယ သတို့သားသည် အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုမြို့ရွာ၌ ကြီးစွာသော နက္ခတ်သဘင်သည် ဖြစ်၍ ထိုသဘင်၌ ရွှင်မြူးပျော်ပါးခြင်းငှာ မိခင်အား ဝတ်စားတန်ဆာကို တောင်း၏။ မိခင်လည်း အသပြာ တစ်ထောင်ထိုက်သော ပုဆိုးကိုပေး၏။ ပုဆိုးကိုမြင်လျှင် "ဤပုဆိုးကား ကြမ်းတမ်း ရုန့်ရင်းလှသည်။ အကျွန်ုပ်ကား မဝတ်လို" ဟု ပယ်၏။ တစ်ထည်လဲကာ အသပြာ နှစ်ထောင်ထိုက်သော ပုဆိုးကို ပေးပြန်လျှင်လည်း ရှေးနည်းဆို၍ ပယ်၏။ ထို့နောက် အသပြာ တစ်သောင်းထိုက်သော ပုဆိုးကို ပေးပြန်သော် "ဤခက်ထရော် ကြမ်းတမ်းသော ပုဆိုးဖြင့် အဘယ်မှု စအံ့နည်း" ဟု ဆို၍ ပယ်ပြန်၏။

ထိုစကားကို ကြားသော် မယ်တော်က "အမောင် နန္ဒိယ... သည်ထက်သာ၍ နူးညံ့ ကောင်းမွန်သော ပုဆိုးကိုကား ငါတို့အိမ်တွင် မဆိုထားဘိ ငါတို့နေရာ ဗာရာဏသီပြည်တွင်မျှ မရှိပြီ။ သင့်ဘုန်းနှင့်သာ ရှာကြံလေလော့" ဟု ဆို၏။ နန္ဒိယ သတို့သားလည်း "မိဘနှစ်ပါးတို့ အခွင့်ပေးပါလျှင် အကျွန်ုပ် ရှာပါအံ့" ဟု ခွင့်တောင်း၏။ မိခင်ကလည်း "ချစ်သား နန္ဒိယ... ယနေ့ပင် သင် ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကို ရ၍ ကြွယ်ဝသည်ကို ငါတို့ မြင်လို၏။ သွားသာ သွားပါလေ" ဟု ဆိုပေသော် ထိုနန္ဒိယ သတို့သားလည်း မိခင် ဖခင်တို့အား ရှိခိုး၍ ထွက်သွားလေသဖြင့် ဗာရာဏသီမြို့၏ အနီး မင်းကြီး ဥယျာဉ်၏ အလယ်ကျယ်သော မင်္ဂလာ ကျောက်ဖျာထက်၌ အိပ်လျက်နေလေ၏။

မိဘနှစ်ပါးတို့ကလည်း နန္ဒိယ သတို့သားသည် ထိုမှ ဤမှ သွားလာ၍ ဆွေမျိုးများ အိမ်၌သာ နေလတ္တံ့ဟူသော အမှတ်ဖြင့် ခပ်မဆိတ်နေ၏။

ဖုတ်သွင်းရထား ဆိုက်လေပြီ

ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး လွန်၍ ခုနစ်ရက် ရှိသဖြင့် သရီရစျာပနကို ပြုပြီးသော် မှူးမတ် ပုရောဟိတ်စသော သူတို့သည် မင်းရင်ပြင်၌ တိုင်ပင် စည်းဝေးကြလျက် "ငါတို့ မင်းကြီးကား သမီး နန်းနွယ်သာ ရှိသည်။ ညီတော် သားတော် ဖြစ်သော နန်းမြစ် နန်းဆက် မရှိချေ။ မင်းမဲ့သော ပြည် မည်သည်လည်း မတည်မတံ့ ရှိရာသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးသူဟောင်းများ ကဲ့သို့ ဖုဿရထားကို လွှတ်၍ မင်းဖြစ်ထိုက်သော သူကို ရှာကြံအံ့" ဟု ကြံ၍ စိမံ

http://www.dhammadownload.com

ပြုပြင်ကြပြီးလျှင် မင်္ဂလာရထား၌ ကုမုဒြာကြာချပ် အဆင်းကဲ့သို့သော သိန္နော မြင်းလေးစီးကလျက် သန်လျက်၊ ခြေနင်း၊ သင်းကျစ်၊ သားမြီးယပ်၊ ထီးဖြူ ဟူသော မင်းမြှောက် တန်ဆာငါးပါးကို တင်လျက် စစ်အင်္ဂါလေးပါး ခင်းကျင်း၍ ပြည်တွင်း ပြည်ပရှိသော နတ်တို့ကို ပူဇော်ပသ၍ လွတ်၏။ ထိုဖုဿရထားသည် မြို့အရှေ့ တံခါးမှသည် ဥယျာဉ်သို့ ရှေးရှုသွား၍ နန္ဒိယ သတို့သား အိပ်နေရာ ကျောက်ဖျာကို လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်၍ တည်လေ၏။

ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားလည်း လူပ်ရှားခြင်း မရှိ၊ ပကတိ ဦးခေါင်းရွှေ့လျက် စက်နေသော သတို့သား၏ ဖဝါးအစုံကို လှစ်၍ ရှုကြည့်လေသော် ဘုန်းကြီးအံ့သော အကြောင်းကို မြင်၍ ကျောက်ဖျာအပြင်မှ ဆင်းပြီးလျှင် "အချင်း အမတ်တို့... ဤမင်းမြတ်ကား ငါတို့ ဗာရာဏသီပြည်ကို မဆိုထားဘိ၊ ငါးရာစီသော ကျွန်းငယ်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော ကျွန်းကြီးလေးရပ်ကို အုပ်ကွပ် စိုးမိုးနိုင်လတ္တံ့" ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ များစွာသော မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည် စည်းစောင်း တူရိယာတို့ကို တညီတညာတည်း တီးမှုတ်စေလျက် ဦးယှက်တိုက်ကြကုန်၏။

နန္ဒိယမင်းသားလည်း လွမ်းထားသော မျက်နှာကို ဖွင့်၍ "အဘယ်အခွင့် ကြောင့် ရောက်လာသနည်း" ဟု မေးတော်မူသော် ခြေတော်ရင်းသို့ ဗာရာဏသီပြည်၏ မင်းအဖြစ် တင်မြှောက်ရန် ရောက်ပါကြောင်းကို လျှောက်ထား၍ အလုံးစုံသော အကြောင်းကို ကြားပြီးလျှင် ထိုဥယျာဉ်၌ပင် မင်္ဂလာမင္ဃာပ်ကို ပြု၍ မင်းသမီးနှင့် ထိမ်းမြားလျက် သုံးပါးသော အံ့ဘိသိက်ကို သွန်းကုန်၏။

သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုး လူရကျိုး

ထိုအခါ များစွာသော မှူးမတ် မင်းဆွေမင်းမျိုးတို့သည် အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ဝတ်လဲပုဆိုးကို ဆက်လာ၏။ နန္ဒိယ မင်းမြတ်မြင်သော် "သင်တို့ ပုဆိုးကား အလွန် ရုန့်ရင်းစွာတကား" ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်မင်းကြီး... ဤထက်သာသော အထည်သည် အကျွန်ုပ်တို့ပြည်၌ မရှိပြီ" ဟု လျှောက်ကြ၏။ "သင်တို့ အရှင်မင်းကြီးသည် ဤမျှလောက်သော ဝတ်လဲတော်ကိုပင် ဝတ်ဆင်ရသလော" ဟု မေးပြန်၍ မှန်ပါကြောင်းကို လျှောက်တင်သော် "သင်တို့မင်းသည် ဘုန်းကံကောင်းမှု နည်း၍သာ ဤရုန့်ရင်းစွာသော ဝတ်လဲကို ဝတ်ဆင်ရသည်၊ ငါမူကား မဆင်လို" ဟု ဆို၍ ရွှေကရားနှင့် ရေကို ဆောင်စေပြီးလျှင် နေရာမှ ထ၍ မျက်နှာခံတွင်းကို သန့်ရှင်းတော်မူလျက် လက်ယာဘက်ဖြင့် ရွှေကရားကို ကိုင်ပြီးသော် "သုံးဖော်သော လေးကိုဋ် ဝေနေယျအပေါင်းတို့အား ကြီးမားသော

http://www.dhammadownload.com

ချမ်းသာကို ပေးနိုင်ခြင်းငှာ ငါ ကုသိုလ် ပြုခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ ထိုအကျိုးသည် ယခု မျက်မှောက် ရောက်လာစေသော်" ဟု ဆို၍ အရှေ့အရပ်သို့ သွန်းဖျန်းတော် မူလျှင် ဝတ်လဲပဒေသာတို့သည် မြေအပြင်ကို ဝက်ဝက်ခွဲ၍ ပေါ်လာကုန်၏။ ထို့အတူ တောင်, မြောက်, အနောက် အရပ်သို့လည်း သွန်းဖျန်းလေလျှင် လိုအင် ရှိသမျှ သီးသော ပဒေသာပင်ကြီးတို့သည် ရှစ်ပင် ရှစ်ပင်စီ ပေါက်၍ လေ့မျက်နှာ၌ ပဒေသာ သုံးဆယ့်နှစ်ပင်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၍ ထိုပဒေသာပင်တို့မှ အသပြာ အတိုင်းမသိ ထိုက်သော နတ်ဝတ်လဲကိုသာလျှင် ဆွတ်ယူ ဆင်ယင်တော်မူသတည်း။ ပြည်သူတို့ကိုလည်း အလိုရှိသမျှ ဆွတ်လှည့်ကြကုန်ဟု စည်လည်စေ၍ နေပြည်တော် နိုင်ငံသားတို့သည် ဗိုင်း ရက်ကန်းမျှ မဝင့်ရဘဲ ပဒေသာပင်၌သာ ဆွတ်ကာဆွတ်ကာ သုံးဆောင်ရကုန်၏။

ပုညအထူး ဆည်းပူးမှသာ

နန္ဒိယ မင်းဖျားလည်း မိဖုရားနှင့်တကွ ဆောင်းအပ်သော ထီးဖြူရှိသော ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်သို့ တက်ပြီးသော် မြို့နန်းတော်သို့ဝင်၍ မင်းစဉ် စံမြဲဖြစ်သော ပြာသာဒ်အပြင်ထက် ထက်ဝန်းကျင် ရံခသော မင်း မောင်းမတစ်သောင်း ခြောက်ထောင်နှင့်တကွ သိကြားမင်း စည်းစိမ်ကဲ့သို့သော မိုင်း၏ စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ အနှစ်တစ်သောင်းကျော် ရှိလတ်သော် တစ်နေ့သ၌ ကြင်ဖော်ဖြစ်သော ဘဒ္ဒကာ မိဖုရားအား ဤသို့ဆို၏ – "အချင်းမိဖုရား ...ငါတို့ကား ရှည်လျားသော ဘဝက ပုညဝတ္ထုကို ပြုစုအားထုတ်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ထူးမြတ်သော သုခကို ယခုဘဝ ရကြပေပြီ၊ နောင်သောအခါ သည်ကဲ့သို့ ချမ်းသာကို ခံစားပါရအောင် ယခုကလည်း ပုညအထူးကို ဆည်းပူးမှသာ သင့်ချိမ့်မည်၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် စင်ကြယ်သော သီလရှိသူ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို စူးစမ်း၍ လှူဒါန်းပူဇော်လော့" ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် မိဖုရားလည်း မှူးမတ် မင်းချင်းတို့အား "သင်းစကားကို နာ၍ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၌ ပေးလှူရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှာကြကုန်" ဟု စေလွှတ်၏။ နှစ်လည်၍မှ အလှူခံ မတွေ့လျှင် "ငါတို့ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသည် အချည်းနှီး မရှိလေရာ၊ ပူဇော်ထိုက်သော ရဟန္တာတို့လည်း ရှိတန်ရာ၏" ဟု ကြံ၍ လှူဒါန်းရန် ဖြစ်သော ဒါတဗွဝတ္ထုတို့ကို စီရင်ပြီးသော် မင်း, မိဖုရား နှစ်ပါးတို့သည် ပြာသာဒ်သို့တက်၍ လေသာနန်းတံခါးကို ဖွင့်ပြီးလျှင် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပုသ်ကို ဆောက်တည်၍ အရှေ့သို့ ရှိခိုးပူဇော်ကာ "ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည် ဤအရပ်ဝယ် အကယ်၍ ရှိပါကုန်မူ အကျွန်ုပ်တို့အလှူကို ခံတော်မူလှည့်ပါ" ဟု

http://www.dhammadownload.com

လျှောက်၏။ အချိန်ကုန်၍ မကြွလာသော် ခရီးသွား ယာစကာတို့အား စွန့်ကြ၏။ နောက်တစ်နေ့သောအခါလည်း ဤနည်းအတူ အလှူဝတ္ထုကို ပြင်ဆင်လျက် တောင်လေသာ နန်းတံခါးကိုဖွင့်၍ ပဒ်ဖိတ်လျှောက်ထား၏။ နောက်တစ်နေ့သော အခါလည်း အနောက်မျက်နှာ လေသာ နန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ ပဉ်ဖိတ်လျှောက်ထား၏။ နောက်တစ်နေ့သောအခါလည်း မြောက်အရပ်မျက်နှာ လေသာနန်းတံခါးကို ဖွင့်၍ ပဉ်ဖိတ် လျှောက်ထား၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ထေရ်ငါးရာ

ထိုအခါ ဟိမဝန္တာဌ် နေကုန်သော ပဒုမဒေဝီ မိဖုရား၏သား ဖြစ်ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ငါးရာတို့တွင် နောင်တော်အကြီး ဖြစ်သော မဟာပဒုမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် ညီတော် လေးရာ့ကိုးကျိပ်ကိုးယောက်တို့အား စည်းဝေး ခေါ်ဆောင်၍ အနောတတ်အိုင်၌ မျက်နှာဆေးပြီးသော် သပိတ်သင်္ကန်းကိုပြင်လျက် ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် ကြွလာ၍ ဗာရာဏသီပြည် မြောက်တံခါး၌ သက်ကြလေကုန်၏။ လူ အပေါင်းတို့ မြင်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ကြွလာကြောင်းကို လျှောက်ကြ၏။

ဥယျာဉ်တော်တွင်းမှာ ပူဇော်ကာ

မင်း, မိဖုရား နှစ်ပါးတို့သည် ခရီးဦးကြိုဆို၍ သပိတ်ကို လှမ်းယူပြီးလျှင် ပြာသာဒ်ထက်ပဉ်တင်၍ ကြည် ရွှင် ဝမ်းသာစွာ ယာဂုဆွမ်း, အဖျော်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ တရားတော်ကို နာ၍ "အရှင်မြတ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့အား သနားတော်မူပါသဖြင့် ဤပြည်၏အနီး ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်း ဝယ် သီတင်းသုံးတော်မူပါ၊ အရှင်တို့အားလည်း လေးပါးသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် မပင်မပန်းရအောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့လည်း ဒါန, သီလ ဟူးများရအောင် အားထုတ်လျက် အသက်ထက်ဆုံး ကိုးကွယ်ကြပါရစေ"ဟု လျှောက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်း ကောင်းပြီဟု ပဋိညာဉ်ကို ပေးလေလျှင် ထိုဥယျာဉ်၌ ငါးရာမျှလောက်သော ကျောင်း သစ်မ်း, ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာ ဇရပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ငါးရာသော စင်္ကြံ, ငါးရာသော တံကဲပြင်တို့ကို လည်းကောင်း စီရင်လှူဒါန်း၍ ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ပရိက္ခရာတို့ဖြင့် ရံခါမပြတ် လုပ်ကျွေး၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ၅၀၀ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြပြီ

နေ့ရက်ရှည်လျား၍ တစ်ရံသောအခါ ပစ္စန္တရစ်ရပ်ရွာ မငြိမ်မဝပ်ရှိသဖြင့် ထိုကို

http://www.dhammadownload.com

ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ မင်းကြီးထွက်လိုသော် မိဖုရားကိုခေါ်၍ "သင်သည် ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့အား လုပ်ကျွေးခြင်း၌ မမေ့ မလျော့စေလင့်" ဟု မှာပြီး စစ်အင်္ဂါလေးပါး စီရင်လျက် ထွက်တော်မူ၏။ မိဖုရားလည်းကျွေးမြဲတိုင်းသောဝတ်ဖြင့် ကျွေးမွေး၍ တစ်နေ့သောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အာယုသင်္ခါရသည် ကုန်လေခဲ့ရကား မဟာပဒုမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် စျာန်သမာပတ်ကို ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး ဝင်စား၍ အရဏ်တက်ချိန်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် ယူလေ၏။ ကြွင်းသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်း ထို့နည်းတူ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူကြလေကုန်၏။ နံနက်ကာလတိုင်ဘိသော် မင်း, မိဖုရားလည်း ဆွမ်းလုပ်ကျွေးမြဲသော နေရာ၌ ကောင်းစွာသန့်ရှင်း၍ ပန်းမွှေ့ရာတို့ကို ခင်းပြီးလျှင် ဘောဇဉ်ငါးပါးဖြင့် ခင်းကျင်းလျက် စောင့်နေ၏။ အချိန်သင့်၍ မကြွလာလျှင် "အရှင်ကောင်းတို့အား သွား၍ ရှုချေ" ဟု မင်းချင်းတို့ကို စေလိုက်သော် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်ကြသော အဖြစ်ကို သိ၍ မိဖုရားအား အကြောင်းကို ပြန်ကြား၏။

သံဝေဂရ ရဟန်းပြုကြ

မိဖုရားလည်း များစွာ ငိုကျွေးမြည်တမ်းလျက် နှန်းမှထွက်၍ နှစ်သက်ဖွယ်သော ထင်း တလားတို့ကို ပြုလျက် သင်္ဂြိုဟ် ဖုတ်ကြည်းပြီးသော် ဓာတ်တော်တို့ကို စေတီတည်၏။ စေတီ တည်ပြီးသောကာလ နန္ဒိယမင်းကြီးလည်း ပစ္စန္တရစ်ကို ငြိမ်ဝပ်စေရာမှ ပြန်လာသော် ဘဒ္ဒကာ မိဖုရားသည် ခရီးကြိုဆိုရာ လျှောက်တင်၍ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူကြောင်းကို သိလျှင် မြို့တွင်းသို့ မဝင်ဘဲ ဥယျာဉ်အရပ်၌ ပြုအပ်သော ဓာတုစေတီတော်ကို ပူဇော်ဖူးမြင်၍ "ကောင်းကင်ပျံခြင်း, မြေလျှိုးခြင်း စသော တန်ခိုး အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဤအရှင်တို့မှသော်လည်း သေမင်းနိုင်ငံသို့ လိုက်ရချေသည်၊ ငါတို့ကား အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း" ဟု သတိသံဝေဂရလျက် သားအကြီးအား ထီးနန်းတိုင်းပြည်ကို အပ်ပြီးလျှင် ထိုဥယျာဉ်၌ ရဟန်းပြု၍ နေလေ၏။

မိဖုရားလည်း "မင်းကြီး ရဟန်းပြုခဲ့သော် နန်းတော်၌ ငါနေသဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း" ဟု ဆင်ခြင်၍ ဥယျာဉ်တွင်ပင် ကျောင်းသခိမ်း တစ်ခုဖြင့် ရဟန်းပြု၍ နေလေ၏။ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် စျာန်, ဝိပဿနာကို ပွားစေလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသောအခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဝိပွလိနှင့် ဘဒ္ဒကာပိလာနီ

ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့သောအခါ ထိုနန္ဒိယမင်းသားသည် ဗြဟ္မာ့ပြည်

http://www.dhammadownload.com

မှ စုတေခဲ့၍ မဂဓရစ်တိုင်း မဟာတိတ္ထမည်သော ပုဏ္ဏားရွာ၌ ကပိလမည်သော ကဿပအနွယ်ဖြစ်သော မင်းပုဏ္ဏား၏ မိဖုရား ကြီဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေလေ၏။ အမည်မှည့်သောအခါ လွန်စွာချစ်ဖွယ် ရှိသောကြောင့် ပိပ္ပလိဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ ဘဒ္ဒကာမိဖုရားလည်း မဒ္ဒရစ်တိုင်း သာဂလမြို့၌ ကောသိယမည်သော မင်းပုဏ္ဏား၏ မိဖုရားကြီးဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ အမည်မှည့်သောအခါ တင့်တယ်စွာသော အဆင်းအရောင်ရှိရကား ဘဒ္ဒကာပိလဏီ ဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။

အိမ်ထောင် မပြုလိုကြပုံ

ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် အစဉ်သဖြင့် ကြီးပွား၍ ပိပ္ပလိသတို့သားသည် အသက်နှစ်ဆယ်, ဘဒ္ဒကာပိလာနီ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ သတို့သား၏ မိဘတို့သည် ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။ "ချစ်သား ပိပ္ပလိ...ကျက်သရေရှိသောအရွယ်သို့ သင်ရောက်ပေပြီ၊ ဤ ငါတို့ အမျိုးအနွယ်ကို ဆက်သွယ်ပြန့်ပွားအောင် သင်ကား ဆောင်ရလတ္တံ့၊ သင်နှစ်မြို့သော သတို့သမီးကို ညွှန်ပြလော၊ ငါတို့ ဆောင်နှင်းမည်" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ပိပ္ပလိ လုလင်လည်း "မိခင် ဖခင်တို့ အကျွန်ုပ်အား ဤစကားကို မဆိုပါလင့်၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းကို အလိုမရှိပါ၊ မိဘနှစ်လို အသက်ရှင်သမျှကို အကျွန်ုပ် လုပ်ကျွေး၍ မိဘတို့ ဂွနှံသောအံခါ ရဟန်းပြုပါအံ့" ဟု ဆိုလေ၏။ လေး, ငါးရက်ကြာ၍ ထပ်ကာတစ်ဖန် တိုက်တွန်းပြန်လျှင်လည်း ရှေးနည်းပင် ပယ်၍ နှစ်သွယ်သော နားတွင်းကို ပိတ်၏။

ရွှေစင်ရုပ်ပမာလှသော မိန်းမကိုရှာ

ဤနည်းတူသာ အကြိမ်များစွာ ခြင်းရာညွှန်း၍ တိုက်တွန်းလေဘိသော် "မွေးမိခင်အား နားလည်းသာယာ ရှာလည်းမရ ဤကိစ္စကို နောင်မဆိုအောင်" ဟု နှလုံးပြု၍ ရွှေစင်နိကို တစ်ထောင်ကို မိန်းမယောင်ထုလုပ်ပြီးလျှင် စင်ကြယ်စွာ ပွတ်သပ်၍ ကောင်းမြတ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဆင်ယင်လျက် "ဤရွှေရုပ်၏ အသွင်အပြင်နှင့် တူသော မိန်းမကိုရလျှင် အများနည်းတူ လူပြုပါတော့အံ့" ဟု ဆို၍ မိခင်အား ပြလေ၏။

28 A

မယ်တော်ကလည်း ငါ့သားသည် ဘုန်းကံရှိသော ယောကျ်ားဖြစ်သည်။ ဤရွှေရုပ်ကဲ့သို့ လှသောမိန်းမကို မရဘဲမရှိရာဟု ကြံ၍ ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကို ခေါ၍ ပဏ္ဏာကာရပေးပြီးသော် ရွှေရုပ်ကို ရထားထက်၌တင်၍ "ဤရွှေစင်ရုပ်

http://www.dhammadownload.com

နှင့်တူသော မိန်းမကို ရှာကြလေကုန်" ဟု စေလွှတ်လိုက်၏။ ပုဏ္ဏားတို့လည်း အမြို့မြို့ အပြည်ပြည်သို့ လူတို့စုဝေးရာ ရေဆိပ်နားဌ ရွှေရုပ်ကိုထား၍ ပုဏ္ဏားတို့ သင့်တင့်ရာက ရှုမျှော်ကာ ငံ့နေကြ၏။

မိန်းမလှရတနာ မယ်ဘဒ္ဒါ

ညချမ်းသောအခါ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမသည် မိမိ၏ အရှင်မဖြစ်သော ဘဒ္ဒကာပိလာနီကို နံ့သာရည်တို့ဖြင့် ချိုးစေလျက် ဘယက်တန်ဆာ ပန်းနံ့သာတို့ကို ဆင်ယင်ခဲ့ပြီးလျှင် မိမိရေချိုးခြင်းငှာ ရေဆိပ်သို့ လာသော် ကောင်းစွာထားလင့်သော ထိုရွှေစင်ရုပ်ကို မြင်လေက "အရှင်မ... ဌာနမသင့်ရာသို့ အဘယ်ကြောင့် လာသနည်း၊ ယခုအမြန်ပြန်လော့"ဟု ဆိုလျက် လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်၏။ ရွှေရုပ်ကို ခတ်မိ၍ လက်နာသောအခါမှ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ မဟုတ်မှန်းသိ၍ ရယ်ရွှင်၏။

ထိုအခြင်းအရာကို ပုဏ္ဏားတို့မြင်လျှင် "သင်၏ အရှင်မသည် ဤရွှေရုပ်ကဲ့သို့ လှသလော"ဟု မေး၏။ အထိန်းခုဇ္ဇာလည်း "အကျွန်ုပ်၏ သခင်မသည် အဘယ်မှာ ဤရွှေရုပ်မျှ က-အံ့နည်း၊ အဆအရာ အဆအထောင် ကဲလွန်၏။ ရုတ်ခြည်း မြင်သော်သာ ရိုးရိပ်တူပါသည်၊ အရှင်မ ကိုယ်ရောင်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်-ရှိသော တိုက်ခန်းဌ မီးထွန်းခြင်း မရှိ၊ ပကတိသာ ထွန်းလင်း၏။ အရွှေ့, အနောက်, တောင်, မြောက် ခုနစ်အိမ် ပြန့်အောင် ကိုယ်နှံ့ မွှေးကြူ၏" ဟု ဆိုပေသော် ရွှေရုပ်ကို ရထားထက်ဌ တင်ပြီးလျှင် ဤတွင် ငါတို့အလို ပြည့်လတ္တံ့" ဟု ဆို၍ ထိုအထိန်းတော် ခုဇ္ဇာနှင့် အတူတကွ ကောသိယ ပုဏ္ဏားအိမ်သို့ ဝင်လေ၏။

ပိပ္ပလိနှင့် မယ်ဘဒ္ဒါ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်း

ကောသိယ ပုဏ္ဏားသည် "အဘယ်ဒေသမှ အဘယ်ကိစ္စကြောင့် လာသနည်း" ဟု မေး၏။ ပုဏ္ဏားတို့လည်း "မဂဓတိုင်း မဟာတိတ္ထရွာဌ ဥစ္စာကုဋေ ရှစ်ဆယ်ရှိသော ကပိလပုဏ္ဏားသည် သားပညာရှိ ပိပ္ပလိလုလင်ကို၍၍ ဂုဏ်ရည်မျှသော အမျိုးသမီးနှင့် ထိမ်းမြားအံ့ဟု ကြံပါသော်လည်း အခါခါပစ်ပယ်၍ 'ဤဇမ္ဗူရုစ်ရွှေရည်နှင့် တူမျှသော မိန်းမရမှ မိဘစကား နားထောင်ပါမည်' ဟု ဆို၍ သားအလိုသို့ လိုက်သဖြင့် လွှတ်လိုက်၍ လာရပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ ကောသိယ ပုဏ္ဏားလည်း "အမျိုးကောင်းသား ဘုန်းရှိသောယောကျ်ားပင် ဖြစ်ပေသည်၊ စိတ်မတူရှိရတော့မည်လော" ဟု ဆို၍ ရွှေရုပ်နှင့်တကွသော ပဏ္ဏာကာရကို သိမ်း၏။

http://www.dhammadownload.com

သဝဏ်လွှာပြင်ရေး၍ ချစ်ဆေးဖော်ကြခြင်း

ထိုအကြောင်းကို ဘဒ္ဒကာပိလာနီ သိကြားလျှင် ပိပ္ပလိသတို့သားအား တစ်ဝမ်းဖွားကဲ့သို့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကား ရှိ၏၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ရောပြွမ်းခြင်းကိုကား အလိုမရှိလေ။ ထိုစေလိုက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် မိမိတို့၏ အရှင်ဖြစ်သော ကပိလပုဏ္ဏားအား "ရွှေရုပ်နှင့်တူသော သတို့သမီးရကြောင်း" သတင်းစကား ကို ကြားမှာလိုက်ဘို၍ ကပိလပုဏ္ဏားက သားပိပ္ပလိ လုလင်ကို ပြောဆိုပေလျှင် "သို့စင်သော မိန်းမကိုကား မရနိုင်တန်ဟု ကြံစည်၍ ငါဆိုပါလျက် ယခု ရပြန် လာခဲ့သည်" ဟု နှလုံးမသာခြင်းရှိ၍ တစ်နေ့သောအခါ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ နေပြီး လျှင် ရွှေပေဖြင့် သဝဏ်စာရေး၍ မှာလိုက်၏။ "အချင်း ဘဒ္ဒကာပိလာနီ သင်တို့ အရိုး အမျိုး အရွယ်တူမျှသော ယောကျ်ားတစ်ပါးနှင့်သာလျှင် အိမ်ရာ ထောင်ခြင်းကို ပြုကုန်လော့၊ ငါတို့မူကား လူတို့ဘောင်တွင် ပျော်ရွှင်ခြင်းကို အလိုမရှိ၊ မိဘနှစ်ပါးတို့ အနိုင်အထက် ထိမ်းမြားသော်လည်း ထွက်သွား၍ ငါ ရဟန်းပြုလိမ့်သတည်း၊ ထိုအခါ သင် နှလုံးမသာ ရှိလတ္တံ့" ဟု မှာလိုက်၏။

ဘဒ္ဒကာပိလာနီလည်း ဤနည်းအတူပင် "အရှင့်သားသည် အကျွန်ုပ်မှတစ်ပါး ကောင်းမြတ်သော အမျိုးအနွယ် တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော သတို့သမီးနှင့် သာ အိမ်ရာထောင်မှုကို ပြုတော်မူလော့၊ အကျွန်ုပ်ကား လင်သားနေမှုကို အလို မရှိပါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုသာ တောင့်တပါ၏" ဟု သဝဏ်စာရေးပို့စေ၏။

သဝဏ်စာ ဆောင်ယူလာသော သူနှစ်ဦးတို့သည် ခရီးလမ်း၌ ဆုံ၍ "သင် ဘယ်ကိစ္စဖြင့် လာရသနည်း" ဟု မေးလျှင် မင်းသား၏လုလင်က "အကျွန်ုပ်တို့ အရှင့်သားသည် ဘဒ္ဒကာပိလာနီအား ဤသဝဏ်စာခွေကို ပို့ချစေ၍ လာရသည်" ဟု ဆိုဘို၍ မိမိ၌ပါသောစာကို ပြ၏။ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ၏ တမန်ကလည်း ဤ နည်းအတူ ပြောဆိုဘို၍ မိမိဆောင်ခဲ့သောစာကို ပြ၏။ သဝဏ်စာ နှစ်ခုကို ဖတ်ပြီးလျှင် တမန်လုလင်တို့သည် ရင်ခတ်လက်တီး ချီးမွမ်းအံ့သြ၍ "သူငယ် နှစ်ဦးတို့၏ ဖြစ်အင်ကို သင်တို့ ရှုပါကုန်" ဟု ပြောဆိုကြပြီးသော် ပါလာရင်း ကို တစ်ညီတစ်ညာတည်း "ချစ်ခင်ပေါင်းသင်းလိုကြောင်း" ဟု ပြင်၍ အသစ် ကောင်းမွန်စွာ ရေးပြီးမှ ပေးကမ်းကြ၏။

ပိပ္ပလိနှင့် မယ်ဘဒ္ဒါ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း

ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် မိဘနှစ်ဦးသားနှင့် အကြားစေ့ဆော်သူ တို့သည်

http://www.dhammadownload.com

သူငယ်နှစ်ဦးကို အလိုမရှိဘဲပင် ဖက်ယှဉ်ထိမ်းမြား၍ လင်မယားအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။

ဘဒ္ဒကပိလာနီသည် ပိပ္ပလိသတို့သား၏ အိမ်သို့ရောက်သောနေ့ ထမင်းညစာ စားပြီးသော် သတို့သားသည် တစ်ခုသော ပန်းကုံးကို ကိုင်၍ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ လည်း တစ်ခုသော ပန်းကုံးကိုကိုင်၍ တစ်ပြိုင်နက် အိပ်ရာသို့တက်ပြီးလျှင် နှစ်ယောက်၏ အကြားဌာ တစ်ခုသောနေရာကိုထား၍ ပန်းကုံး အသီးသီး သာ ပြီလျှင် "သင်၏ ပန်းကုံးကို သင် ရာဂစိတ်ဖြစ်သည်ကို သိရလတ္တံ့၊ ငါ့ ပန်းကုံး ကိုးခဲ့မူကား ငါ ရာဂစိတ်ဖြစ်သည်ဟူ၍ သိဘိလော့၊ ရာဂကြူးသော သတ္တဝါကို စွန့်ခွာစတမ်း" ဟု ဆို၍ ပိပ္ပလိ သတို့သားလည်း လက်ယာနံတောင်းဖြင့် စောင်လျက် ဘဒ္ဒကာပိလာနီလည်း လက်ဝဲနံတောင်းဖြင့် စောင်လျက် ကိုယ်လက်မထိပါးစေရာဘဲ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး စက်မွေ့ကြ၏၊ နေ့ကာလ၌လည်း ရယ်ရွှင်မြူးထူးခြင်းကိုမျှ မပြု၊ စားမှု, သောက်မှု, စိမ်မှုတို့၌သာ အတူတကွ ဖြစ်၏၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့် အဘ, အမိ ရှိသမျှကာလပတ်လုံး "လောကာမိသ" ဖြင့် ရောယှက်လျက် နှစ်သက်ခြင်းကို မပြု၊ အမှုခပ်သိမ်းကိုလည်း မစိုရင်၊ မိခင်, ဖခင်တို့အား လုပ်ကျွေး၍သာ နေ၏။

သူတို့နှစ်ဦးပိုင် ပစ္စည်းဥစ္စာများ

မိဘတို့ လွန်လေသော် ရွှေ, ငွေ စသော စည်းစိမ်းအလုံးစုံကို စုရုံး၍ သိမ်းပိုက်ရ၏။ ထိုသူတို့၏ ဘဏ္ဍာကား ရွှေ, ငွေ အသပြာပေါင်း ရှစ်ဆယ်ခုနစ်ကုဋေ ရှိ၏။ တစ်နေ့သ၌ ကိုယ်ကို ကြေးတွန်း၍ ပစ်အပ်သော ရွှေမှုန့်သည် မဂဓရစ်ကွမ်းစားဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်ကွမ်းစား ရ၏၊ ယခု လူတို့ ခေါ်ဝေါ်ကြသော တင်းဖြင့်ကား တစ်ဆယ့်နှစ်ပြည် ရှိ၏။ ကာလသုံးထွေ၌ ရေကို ယူခြင်းငှာ မကောင်းစွာပြုအပ်သော တစ်ဖက်ဆည်ကန်ကြီး ခြောက်ဆယ် ရှိ၏။ အမှုလုပ်သော သူတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာမျှလောက်သော အရပ်၌ ပြည့်၏။ သိဟိုဠ်ကျွန်း၌ အနုရာဓပြို့ ပမာဏရှိသော ဆင်ထိန်း တစ်ဆယ့်လေးရွာ, မြင်းထိန်း တစ်ဆယ့်လေးရွာ, ရထားထိန်း တစ်ဆယ့်လေးရွာ ရှိ၏။

သံဝေဂရကြခြင်း

ဤသို့ ကြီးကျယ်စွာသော ဥစ္စာ, စည်းစိမ်ကို သိမ်းပိုက်ရ၍လည်း တစ်နေ့သောအခါ ပိပ္ပလိသည် များစွာသော လူအပေါင်းခြံရံလျက် တန်ဆာဆင်အပ်သော

http://www.dhammadownload.com

မြင်းရထားထက် စီးပြီးသော် အမှုလုပ်တို့ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှာ လယ်လုပ်ရာသို့ သွားလေသော် ထွန်သွားခွဲရာမြေ၌ ပေါ်နေသော တီ, ပိုးရွ သတ္တဝါတို့ကို များစွာသော ကျီး, စွန်တို့ စားနေသည်ကိုမြင်လျှင် "ဤလယ်ပြင်၌ ကျီး, စွန်တို့ အဘယ်ကို စားသနည်း" ဟု မေး၏။ "တီ, ပိုးရွစသည်တို့ကို ဖော်၍ စားပါသည်" ဟု လျှောက်လျှင် "ဤမကောင်းမှုသည် အဘယ်သူနှင့် စပ်သနည်း" ဟု မေးပြန်၏။ "ဤလယ်မြေ၏ အရှင်နှင့်သာစပ်သည်" ဟု ဆိုကြသော် "ငါ့ကို မှီ၍ ဤသတ္တဝါတို့ ပျက်စီးရာရပေသည်၊ လူ့ဘောင်တွင် နေသောငါသည် အဘယ်မှာ ကောင်းမှု ပွားနိုင်အံ့နည်း၊ ဤမျှလောက်သော စည်းစိမ်, ချမ်းသာကို ဘဒ္ဒါအား ဆောက်နှင်းခဲ့၍ ယနေ့ပင် ငါ ရဟန်းပြုတော့အံ့" ဟု ကြံလျက် အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့၏။

ထိုနေ့၌ ဘဒ္ဒကာပိလာနီလည်း များစွာသော အထိန်း မိန်းမတို့နှင့်တကွ နှမ်းလုပ်ခင်း၌ နှမ်းကို သိမ်းကြရာဝယ် ကျီးတို့သည် ကပ်တွယ်သော ပိုးတို့ကို စားကြသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောင်းအင်ခြင်းရာကို မေးမြန်း၍ "ဤနှမ်းခင်းအရှင်နှင့်သာ ဤမကောင်းမှုသည် စပ်၏" ဟု ဆိုကြသဖြင့် ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂရှိရကား ဤသို့ ကြံ၏။ "ငါတို့ခန္ဓာသည် အလျားတစ်လံ, အနံနှစ်ထွာ, ထုတစ်ထွာမျှသာ ဖြစ်ချေသည်၊ ရိက္ခာ တစ်ကွမ်းစား, အလွှား လေးတောင်ရှိက ကိစ္စငြိမ်းသင့်ရာလျက် ဧမ္မဒတ္တီပါ ပြည့်ဘနန်းသော စီးပွားဘဏ္ဍာကို ရ၍မျှလည်း ဆန္ဒမငြိမ်းနိုင်ချေ၊ သေသောအခါလည်း တစ်ချောင်ရွေးမျှ ပါသည်မဟုတ်၊ ဤသူယုတ်အများတို့ပြုသော မကောင်းမှုအပေါင်းသည် ငါတို့ခေါင်း၌သာ ဖြစ်ချေလျှင် သေစေတတ်သော အဆိပ်ဆေးကို ငွေတစ်ထောင်ပေး၍ ဝယ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်တကား၊ လူ့ဘောင်တွင်နေ၍ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အရှင့်သားအား စီးပွား ဘဏ္ဍာ ပို့သမျှကိုအပ်၍ ယနေ့ပင် ငါ ရဟန်းပြုတော့အံ့" ဟု ကြံလျက် အိမ်သို့ ပြန်လာ၏။

ယင်းသို့ပြန်လာ၍ မောင်နှံနှစ်ပါးတို့သည် ပြာသာဒ်အထက်သို့ ရောက်လျှင် ထက်ဝန်းကျင်မှ စောင့်ရှောက်ကာ နေကြသော အလုပ်အကျွေးတို့သည် စကြဝတေးမင်းနှင့်သာ ထိုက်သော ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်တို့ကို ပြင်ဆင်၍ ဆက်သလာကြကုန်၏။

ရဟန်းပြုကြခြင်း

မောင်နှံနှစ်ပါးတို့သည် စားသောက်ခြင်း ပြီးလတ်၍ ပရိသတ်တို့ ရှင်းသော အခါ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ဝင်ပြီးသော် "အချင်းဘဒ္ဒါ... ငါ့အိမ်သို့ သင်လာသောကာလ

http://www.dhammadownload.com

အဘယ်မျှလောက် ရွှေ, ငွေ ဥစ္စာပါသနည်း" ဟု မေး၏။ ဘဒ္ဒကာပိလာနီလည်း "အကျွန်ုပ်မိဘ ပေးလိုက်သော ဥစ္စာကား အသပြာ ငါးသန်းငါးသိန်း ပါပါ၏" ဟု ဆိုသော် "ထိုမျှလောက်သော ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ငါ၌ရှိသော ရှစ်ဆယ့် ခုနစ်ကုဋေသော ရွှေ ငွေ ဥစ္စာ, တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာပြည့်မျှလောက်သော အမှုလုပ် လူသူ, အဆူခြောက်ဆယ်သော တစ်ဖက်ဆယ် ကန်, တစ်ဆယ့်လေးတန် သုံးလီသော ရွာကြီး ဤအသီးသီးသော စီးပွား ဥစ္စာတို့ကို လည်းကောင်း သင်သာ သိမ်းယူဘိလော့၊ ငါတမူကား လူ၏ဘောင်တွင် မရှင်နိုင်ပြီ၊ ဤယနေ့ပင် တောထွက်၍ ရဟန်းပြုတော့အံ့" ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြားသော် ဘဒ္ဒကာပိလာနီကလည်း "အရှင့်သားသာ ဤချမ်းသာကို စွန့်ခွာလိုသည် မဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဤလူ့ဘောင်ကို အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သောမီးကဲ့သို့ မှတ်ထင်၍ ရဟန်းပြုချင်လှသဖြင့် အရှင့်သားကို မျှော်တ၍သာ နေပါသည်၊ နှစ်ဦးသဘောပင် ညီညာမူ အတူ ရဟန်းပြုကြကုန်အံ့" ဟု ဆို၍ အခြံအရံတို့ကို မသိစေဘဲ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်, မြေညက်သပိတ်, ပရိက္ခရာတို့ကို အိမ်ဈေးမှ ဆောင်စေ၍ ထိုနေ့ညဉ့်ပင် တစ်ယောက်၏ ဆံကို တစ်ယောက်ပယ်ဖြတ်လျက် "ဤလောကဓာတ်၌ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည် အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့၊ ထိုအရှင်မြတ်တို့ကို ဆရာဟု ရည်မှန်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ ရဟန်းပြုပါသည်" ဟု ဆို၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်ကြပြီးသော် ပြာသာဒ်ပေါ်မှသက်၍ အရှေ့သို့ ရှေးရှုထွက်လေ၏။ အိမ်နေရွာသားတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မသိကုန်။

ကျွန်များကို ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးခြင်း

နံနက်သောအခါ ကျေးကျွန်တို့၏ရွာကို မလွန်သေးသဖြင့် ထိုကျေးကျွန်တို့ မြင်လျှင် သွင်ပြင်နိမိတ် အရိပ် အသံကိုဖမ်း၍ မိမိတို့အရှင်မှန်း သိရကား ခြေရင်း၌ ဝပ်တွားလျက် "အကျွန်ုပ်တို့အား ကိုးကွယ်ရာမဲ့အောင် ပြုလေဘိသည်"ဟု ငိုမြည်တမ်းလျက် ဝန်းရံမြစ်တားကြ၏။ မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်လည်း "သင်တို့ အလျောက်အလျား စီးပွားရှာဖွေသော်လည်း အနှစ်တစ်ရာတိုင်မျှ ငါ့ကျွန်အဖြစ်မှ မလွတ်မြောက်နိုင်ရာ၊ ငါတို့ ယခုခွင့်ပြုတော့အံ့၊ သင်တို့ အသီးသီးသာ ဦးခေါင်း ဆေး၍ အသက်မွေးကြလေကုန်" ဟု ဆို၍ ထိုကျေးကျွန်အပေါင်းတို့ သောင်းသောင်းဖျဖျ ငိုကြွေးကြစဉ်ပင် အစဉ်အတိုင်း ထွက်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ပိပ္ပလိနှင့် မယ်ဘဒ္ဒါ လမ်းခွဲကြခြင်း

တစ်ခုသော တောအုပ်သို့ရောက်သော် ပိပ္ပလိမထေရ်သည် ပြန်၍ရှုသဖြင့် နောက်မှလိုက်သော ဘဒ္ဒကာပိလာနီကို မြင်လျှင် "ဤအရှင်မဘဒ္ဒါသည် ငါတို့ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းဝယ် အဘယ်သူမျှ မတူနိုင်သော မိန်းမရတနာ ဖြစ်ချေသည်၊ ရဟန်းပြု၍လာသော ငါ၏နောက်၌ လိုက်စေ၍ မသင့်လျော်ချေ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ မြင်ခဲ့သော် 'ဤသူတို့ကား ရဟန်းဖြစ်၍မျှ မပစ်ခွာနိုင်ချေသေး' ဟု တွေးတော၍ ကဲ့ရဲ့ပေရာသည်" ဟု ကြံစည်လျက် သွားသဖြင့် နှစ်ပါးသော ခရီးလမ်းကြောင် ကို တွေ့သော် ခရီးလမ်းထိပ်ပေါ်၌ ရပ်လင့်၏။ ဘဒ္ဒကာပိလာနီလည်း ရှိခိုးကာ နေ၏။

ထိုအခါ ပိပ္ပလိထေရ်က ဤသို့ဆို၏ "အချင်းဘဒ္ဒါ...သင်သို့သော မိန်းမမြတ်သည် တကပ်ကပ် နောက်မှလိုက်သဖြင့် အခွင့် မလျော်ချေ၊ သူတစ်ထူးတို့ မြင်ခဲ့မူ 'ဤသူတို့သည် ရဟန်းပြု၍မျှ လူမှုမကင်း၍ ကွေကွင်းရခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သေး' ဟု တွေးတောပြစ်မှား၍ အပါယ်သို့ လားဘိရာ၏။ ငါတို့ကိုမှီ၍ သူတစ်ထူး အပါယ်လေးပါး မလားပါစေနှင့်၊ သင့်တင့်သော ခရီးဖြင့်သာ သင် သွားလော၊ ငါလည်း ဤခရီးဖြင့် သွားတော့အံ့" ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ဘဒ္ဒကာပိလာနီလည်း ရပ်ကာနေသော ပိပ္ပလိမထေရ်၏ ခြေကို ဖက်၍ လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်လျက် ငါးမည်သော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် "မြတ်နိုးစုံမက်စွာ ကမ္ဘာတစ်သိန်း၏ အထက်က တူစုံဖက်၍ ငှက်ပင်ဖြစ်သော်လည်း သစ်တစ်ကိုင်းဖျား နားပါရကြောင်းဖြင့် ဆုပန်တောင်းကာ ကြင်နာကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြသော မိတ္တသန္ထဝ အဖြစ်သည် စင်စစ် ယနေ့ ပျက်ချေပြီ၊ ဤအရာတွင် အရှင်တို့ကား ယောကျ်ားဖြစ်၍ လက်ယာအရပ် မည်ချေသည်၊ လက်ယာလမ်းမဖြင့် ကြွတော်မူပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ မိန်းမသည် လက်ဝဲအရပ် မည်ရကား လက်ဝဲလမ်းဖြင့် သွားပါအံ့"ဟုဆို၍ မငိုမယို တစ်ကိုယ်တည်းသာ သွားကြ၏။

(ဘဒ္ဒကာပိလာနီ ရဟန်းပြုပုံ နောက်ပိုင်းမှာ ပါသည်။)

ထိုသူနှစ်ဦးတို့ ခရီးခြား၍ သွားသောခဏ၌ "စကြဝဠာတောင်နှင့် တကွသော ဤမြေကြီးသည် အသီးသီးရှိသော ဟိမဝန္တာ, သမုဒ္ဒရာ ရှစ်တန်, သတ္တရာန်, မြင်းမိုရ် ထိုထိုသော အစုအပုံကို မတုန်မလှုပ်ဆောင်ခြင်းငှာ ငါစွမ်းနိုင်၏၊ မထေရ်နှစ်ဦးတို့၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မတုန်မလှုပ် ဆောင်ခြင်းငှာ ငါမစွမ်းနိုင်ချေ" ဟု ဆိုလေဘိသကဲ့သို့ အတိုင်းမသိသော အသံကို ကြောက်ညံ့ထစ်ကြိုးလျက် အိုး

http://www.dhammadownload.com

ထိန်းစက်ကဲ့သို့ သွက်သွက်ခါမျှ တုန်လှုပ်၏။ ကောင်းကင်အပြင် ထဲက်ဝန်းကျင်မှလည်း တော်ပဲ့တင် ရိုက်ကြိုးလျက် မိုးကြိုးပြင်းထန်စွာ ထစ်၏။ လျှပ်စစ်မီးဝါဥက္ကာကြယ်ပျံတို့လည်း အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ဘနန်း ဖြစ်၏။

ဘုရားမြတ်စွာ ကြိုဆိုတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၏ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တွင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူလျက်ပင် မိုးရိပ်ကောင်းကင် ပဲ့တင် တော်ဟည်းလျက် မြေကြီး တုန်လှုပ်သောအသံကို ကြားတော်မူ၍ "အကြောင်းဘယ်သို့ ရှိသနည်း" ဟု သမန္တစက္ခုဖြင့် ရှုတော်မူလေသော် "ပိပ္ပလလုလင်နှင့် ဘဒ္ဒကာပိလာနီတို့သည် အတိုင်းမသိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပယ်ခွာ၍ ငါဘုရားကို ရည်မှန်းလျက် ရဟန်းပြုပြီးမှ လာလတ်ကြရာဝယ် မဟာမိတ် ဖျက်ကြလေသော အကြောင်းကြောင့် ဤမြေ နှစ်သိန်းလေးသောင်းသည် ကောင်းချီးပေးသည်" ဟု သိတော်မူ၍ "ငါဘုရားလည်း ထိုသူတို့ကို ကြို၍ ချီးမြှောက်တော်မူအံ့" ဟု ကြဲလျက် ခြေရံသံဃာမခေါ် ကိုယ်တော်တည်းသာ သုံးဂါဝုတ်မျှသော အရပ်သို့ ကြွတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် နာဠန္ဒာမြို့၏ အကြား၌ "ဗဟုပုတ္တက" မည်သော ပညောင်ပင်ရင်းဝယ် တင့်တယ်ဆန်းကြယ်လှသော အပရာဇိတ ပလ္လင်ထက်၌ တစ်ခဲနက်သော ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ကို အတောင်ရှစ်ဆယ် မျှလောက်သော အဝန်းဖြင့် တောက်ထွန်းကွန့်မြူးစေလျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူလင့်၏။

ထိုသို့နေလင့်သော ဘုရားသခင်ကို အစဉ်သဖြင့်လာသော ပိပ္ပလိမထေရ် မြင်လျှင် "ဤအရှင်ကား သုံးခွင်လောကဌ အတုမရသော ဘုရားသာလျှင် ဖြစ်လေရာ၏။ ဤဘုရားအား ကိုးစားရည်မှန်း၍ ငါရဟန်းပြုပေသတည်း" ဟု ရွှင်ကြည်လှသောသဘောဖြင့် မြင်သောအရပ်မှစ၍ တုပ်ကွရိကျိုး ရှိခိုးပူဇော်ကာ "သတ္ထာ မေ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ သာဝကောဟမသ္မိ" ဟူသော စကားကို ဆို၍ ချဉ်းကပ်၏။

ဘုရားရှင်ထံ ရဟန်းပြုခြင်း

မြတ်စွာဘုရားလည်း ငယ်မည်အားဖြင့် ပိပ္ပလိ တွင်သည်ကို သိတော်မူသော်လည်း မိစဉ် ဖရိုး အမျိုးတို့၏ ဂုဏ်ဖြင့် ဖြစ်သောအမည်ဖြင့် ခေါ်တော်မူလိုရကား "ချစ်သား ကဿပ... သင်၏ ရိုသေတုပ်ဝပ်ခြင်း အမှုကို မြေအပြင်ဝယ် အကယ်၍ ပြုမိအံ့၊ ဤမြေကြီးသည် ပကတိ မတည်နိုင်လေရာ၊ ယူဇနာ နှစ်သိန်းလေးသောင်း မြေအပေါင်းသည် ထောင်းထောင်းကွဲအက် မုန့်မုန့်

http://www.dhammadownload.com

ညက်၍ ပြိုပျက်ဘိရာ၏။ သဒိလ, ပညာ, သမာဓိဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ဖက်ပြိုင် မတု နိုင်သော ငါဘုရားသာလျှင် သင်၏ တုပ်ဝပ်ခြင်းကိုခံ၍ အန္တရာယ်မရှိ ဖြစ်လေသည်၊ ချစ်သား ကဿပ... ငါ့ရှေ့တော်တွင် နေလော့၊ လောကုတ္တရာ တရားတည်းဟူသောအမွေကို ငါပေးအံ့"ဟု အမိန့်တော်ကြားလျက် သုံးပါးသော ဩဝါဒ ဂါထာဖြင့် ကောင်းစွာဆုံးမ၍ ဥပသမ္ပဒအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။

(ဤ ရှင်မဟာကဿပကား ဥပသမ္ပဒါ ရှစ်ပါးတွင် ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏူပသမ္ပဒါ တည်း။)

သကံ်နး်ချင်း လဲလှယ်တော်မူခြင်း

ယင်းသို့ ပဥ္စင်းဖြစ်စေပြီးသော် နေတော်မူလင့်သော ဗဟုပုတ္တက ပညောင်ရိပ်မှ ထွက်လတ်၍ ထိုရှင်မဟာကဿပကိုပင် ပစ္ဆာသမဏ ပြုပြီးသော် ကြွတော်မူလေ၍ တစ်ဂါဝုတ်မျှတိုင် ရောက်သောအခါ သွားရာခရီးမှ ဖဲ၍ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရိပ်သို့ ဝင်လိုသော အခြင်းအရာကို ပြသော် ရှင်မဟာကဿပလည်း ပခုံးထက်မှာပါသော အသပြာတစ်ထောင်ထိုက်သော ဒုကူဋ်ကို လေးထပ်ပြု၍ ခင်း၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုဒုကူဋ်ထက် ထိုင်ပြီးလျှင် "သင်၏ ဒုကူဋ်သည် အလွန် နူးညံ့ပေစွ" ဟု ချီးမွမ်းလျက် လက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်၏။ ရှင်မဟာကဿပလည်း "ငါ့ဒုကူဋ်ကို ဘုရားသခင် လက်တော်တင်၍ သုံးသပ်ချီးမွမ်းဘိသည်၊ ဝတ်ရုံတော် မူလိုသည်ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ကြံ၍ "အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်အား သနားတော်မူပါသဖြင့် ဤသကံ်နး်ကို သုံးဆောင်တော်မူပါ၊ တပည့်တော် ကပ်လှူပါအံ့" ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သားကဿပ... ငါ့အား ဒုကူဋ်ကိုလှူလျှင် သင် အဘယ်ကို ဆောင်အံ့နည်း"ဟု မေးတော်မူ၍ အရှင်ဘုရား၏ သင်းပိုင်များကို သနားတော်မူပါလျှင် တပည့်တော် သုံးဆောင်ပါအံ့" ဟု လျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း ပခုံးတော်ထက်တွင်ပါသော ပိုက်ဆံလျှော် ဒုကူဋ်ကိုပြလျက် "ချစ်သား ကဿပ ... ဝတ်ရုံ၍ နွမ်းပြီးသော ဤဒုကူဋ်ကို သင် ဆောင်နိုင်ပါအံ့လော၊ ဤပုံသုကူ ဒုကူဋ်ကို ကောက်သောအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ရေအဆုံးရှိသည်ကိုပြုလျက် စက်ရဟတ်ကဲ့သို့လည်သည်၊ နှစ်ဆယ်ခြောက်ဘုံ ရှိနေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့ လွန်စွာ ကောင်းချီးပေးကြသည်၊ ရွှေရောသော ဘုရာ ရုင်တို့ဓမ္မတာ အရိယဝံသ တရားသို့လိုက်သဖြင့် ငါ ကောက်ယူသုံးဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ နုမျစ်သိမ်ငယ်သော သီလဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်ရှိသော သူတို့နှင့်ကား မထိုက်ချေ" ဟု မိန့်တော်မူ ပြီးမှ ရှင်မဟာကဿပအား ဒုကူဋ်ကို

29 A

http://www.dhammadownload.com

ပေးတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ရှင်မဟာကဿပ၏ ဒုကုဋ်ကိုတင်၏။ ရှင်မဟာကဿပလည်း ဘုရားဒုကုဋ်ကို ဆောင်၏။

မဟာပထဝီမြေကြီး သွက်သွက်ခါ တုန်လှုပ်ခြင်း

ယင်းသို့ လဲလှယ်၍ သုံးဆောင်သောခဏ၌ အဝိညာဏကသဲ့ ဖြစ်သော မဟာပထဝီ မြေကြီးသည် ကောင်းချီးပေးသည့်ပမာ ဆတ်ဆတ်ခါမျှ တုန်လှုပ်သတည်း။

ရဟန္တာဖြစ်ခါ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရရှိတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်အတိုင်းကြွ၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ရှင်မဟာကဿပအား ခေါ်တော်မူ၍ ဓုတင်တရား ကျင့်ဝတ်ကို ဟော၏။ ရှင်မဟာကဿပလည်း ဥဿာဟပြု၍ ကျင့်လေလျှင် ပုထုဇဉ်အဖြစ်ဖြင့် ခုနစ်ရက်သာတည်၍ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ အရဟတ္တမဂ်ကို ရ၍ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါ နှင့်တကွ ဆဠာဘိညရဟန္တာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ရှင်မဟာကဿပကိုအကြောင်းပြု၍ ကဿပသံယုတ်စသော ဒေသနာကို များစွာဟောတော်မူသည်။ ကိုယ်တော်နှင့်အမျှ ထား၍လည်း ချီးမြှောက်တော်မူသည်။

နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ သံဃာတော်တို့အား အရာအသီးသီး ထားတော်မူသောအခါ "ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဓုတဂ်ဓရာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ယဒိဒံ မဟာကဿပေါ" ဟူ၍ ဓုတင်္ဂဓရ ဧတဒဂ်ဖြင့် တတိယ မဟာသာဝကာအရာ၌ ထားတော်မူသည်။

(အနက်ကား သိသာပြီ)

ဤရှင်မဟာကဿပကား ကုမာရကဿပ, ဥရုဝေလ ကဿပတို့နှင့် ခြားနားစိမ့်သောငှာ မဟာကဿပဟု ခေါ်တော်မူသည်။

ဤကား ရှင်မဟာကဿပ၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။

ရှင်ရာဟုလာ, ရှင်ရဋ္ဌပါလ နှစ်ပါးတို့၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ရှင်ရာဟုလာနှင့် ရှင်ရဋ္ဌပါလထေရ် နှစ်ပါးတို့၏ အကြောင်းကား ယခင် ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် ကုဋုမ္ဗရလေးဆယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော ဂဟပတိ မဟာသာလ အမျိုး၌ ဖြစ်ကြကုန်၍ အသက်အရွယ် ငယ်သောအခါက မိဘတို့သည် အမည်နာမဖြင့် တပ်မှတ်၍မျှ မခေါ်ရက်ကြကုန်၊ မောင်, ဘ စသည်ဖြင့်သာ ခေါ်ကြကုန်၏။ အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော

http://www.dhammadownload.com

လျောက်ပတ်သော အမျိုးကောင်းသမီးနှင့် ထိမ်းမြား၍ စီးပွားဥစ္စာတို့၏ အရှင် ပြုစေ၏။

သူဌေး ၂ ဦး

မိဘတို့ လွန်သောအခါ ဘဏ္ဍာတိုက်စိုး စချီစမာ အစရှိသောသူတို့သည် ကမ္ဘည်းစာရင်းကိုပြင်ကျက် "အဘေး, အဘိုးမှလာသော ဥစ္စာကား ဤမျှ, မိဘတို့၏ ဥစ္စာကား ဤမျှ ရှိသည်၊ ဤအလုံးစုံကို အရှင့်သားတို့ သိမ်းဆည်းလော့" ဟု အပ်နှင်းလာသည်တွင် မိမိတို့ ဘဏ္ဍာတိုက်သို့ လိုက်၍ ကြည့်ရှုပြီးသော် ဤသို့ ကြံ၏။ "ငါတို့ ဘိုး, ဘေး, မိဘတို့သည် ဤမျှလောက် ရွေ ငွေ ဥစ္စာကို သိမ်းဆည်းကြလျက် တစ်ဘဝသို့ ပြောင်းသောအခါ တစ်ချောင်းရွေးမျှ ပါအောင် မယူဆောင်နိုင်ကြချေ၊ ငါတို့ ရွေ ငွေပုံကို ကုန်အောင် စားသုံးအံ့ဟု ငံ့လင့်၍ လည်း မနေကြရ၊ ထိုမျှလောက်သောဥစ္စာသည် အိမ်မှာ တစ်ပုံပုံသာ ရှိရစ်ချေသည်၊ အကြင် ငါတို့လည်း သိမ်းဆည်း၍ စောင့်စားသဖြင့် ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ သူတစ်ပါးဖို့သာ ပစ်ခွာခဲ့ရအံ့သည်ကား မချွတ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဘဝတိုင်းပါအောင် ငါ ယူဆောင်အံ့" ဟု ကြံပြီးသော် ငယ်ဖော်တစ်ဦးအား ညှိနှိုင်းပြောကြား၍ သူဌေးသားနှစ်ဦးပင် စိတ်ညီကြရကား မြို့တံခါးလေးဝဝယ် အလှူမဏ္ဍပ်ဆောက်၍ ရောက်လာသမျှသော ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, ခရီးသွား သူတို့အား ကျွေးမွေး ပေးကမ်း၏။ ထိုအခါမှစ၍ ရှင်ရာဟုလာအလောင်းသည် အာဂတပါက သူဌေးဟု တွင်၏။ ရှင်ရဋ္ဌပါလ၏ အလောင်းဖြစ်သော သူကြွယ်သည်လည်း အလှူမဏ္ဍပ်သို့ ကပ်ရောက်သမျှသော အလှူခံတို့၏ လက်၌ပါသော ခွက်ယောက်ကို ဖြိုးမောက်စွာ ပြည့်စေလျက် လှူတတ်ရကား အနဂ္ဃတပက သူဌေးဟု တွင်၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် ကြည်နူးစုံမက်စွာ သွားလာနေထိုင်ရာ၌လည်း အတူတကွသာ ဖြစ်ကြ၏။

ရသေ့နှစ်ပါး တွေ့ကြပြီ

တစ်နေ့သ၌ နံနက်အခါကပင် တစ်ခုသော ပြုရာကိစ္စကြောင့် မြို့၏အပသို့ သွားကြလေသော် ဟိမဝန္တာမှ ဆွမ်းခံခြင်းငှာ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာသော ရသေ့နှစ်ပါးတို့သည် သူဌေးနှစ်ယောက်၏အနီးသို့ ဆင်းသက်၍ သပိတ် သင်္ကန်းပြင်ပြီးလျှင် ရှာသို့ ဆွမ်းခံဝင်လေ၏။ ထိုသို့ ဝင်သည်ကိုမြင်သော် သူဌေးနှစ်ဦးသားတို့သည် တစ်ပါးသို့ မသွားဘဲ ရသေ့နှစ်ပါးတို့၏ နောက်သို့သာ ရှိခိုးကာ လိုက်ခဲ့၍ မိမိတို့ အိမ်သို့ရောက်လျှင် တစ်ယောက် တစ်ပါးစီ ပင့်ဆောင်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခြင်းကို ပြု၏။ ယင်းသို့ လုပ်ကျွေးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့သည်

http://www.dhammadownload.com

ဤကဲ့သို့ နေ့စဉ်မပြတ် အကျွန်ုပ်အိမ်သို့ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ" ဟု ပင့်ဖိတ်လိုက်၏။ ရသေ့တို့လည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံလျက် ပြန်ကြကုန်၍ နေ့စဉ်မပြတ် ကြွလာ၏။

နဂါးမင်း ဖြစ်လိုခြင်း

တစ်ရံသောအခါ အဂတပါက သူဌေး၏အိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော ရသေ့သည် ပူပန်ခြင်းကို ဖျောက်အံ့သောငှာ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့သွားလေ၍ မိမိ၏ အဘိညာဏ်တန်ခိုးအားဖြင့် သမုဒ္ဒရာရေကို ခွဲပြီးသော် ပထဝိန္ဒရမည်သော နဂါးဗိမာန်သို့ဝင်၍ နေ့သန့်ခြင်းကိုပြု၏။ နက်ဖြန် ဆွမ်းခံကြွ၍ မိမိဒါယကာအား ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုသောကာလ "သင်သူဌေး၏ နေရာအိမ်သည် ပထဝိန္ဒရမည်သော နဂါးဗိမာန်ကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ကို ရစေသော်" ဟု ဆုပေး၏။ ထိုအခါ သူဌေးကလည်း "ထိုနဂါးမင်း၏ စည်းစိမ်သည် အဘယ်မျှလောက် ကြီးကျယ်ပါသနည်း"ဟု မေးသော် "၌ယကာ၊ ထိုနဂါးမင်း၏ဗိမာန်ကား အပြန့်အားဖြင့် ငါးယူဇနာ၊ အစောက်အားဖြင့် ခုနစ်ယူဇနာ ရှိ၏၊ အလုံးစုံသော ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီး၏၊ မရေတွက်နိုင်သော နဂါးလုလင်, နဂါးမင်းသမီးတို့သည် တီးမှုတ်ကခုန်လျက် ခြံရုံရသည်ဖြစ်၍ လောက၌ အတုမမြင် ပျော်ရွှင်ဖွယ်ဖြစ်၏" ဟု ဆိုပေ၏။ ထိုစကားကိုကြားရလျှင် အဂတပါက သူဌေးလည်း ထိုနဂါးမင်း၏ စည်းစိမ်၌ တိမ်းညွတ်သောစိတ်သည် ဖြစ်၏။

သိကြားမင်း ဖြစ်လိုခြင်း

အနုဂ္ဂပါက သူဌေး၏ ဆရာရသေ့သည်လည်း ဆွမ်းစားပြီးသော် တာဝတိံသာသို့ သွား၍ နေ့သန့်သဖြင့် သိကြားမင်း စည်းစိမ်ကို မြင်ရ၍ ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုသောကာလ "သိကြားမင်းစည်းစိမ်နှင့်တူသော နတ်မင်း၏စည်းစိမ်ကို ရစေသော်" ဟု ဆုပေး၏။ သူဌေးလည်း သိကြားမင်းနေဟန် ဗိမာန်စည်းစိမ်များကို မေးမြန်း၍ စေ့စုံစွာ ပြန်ကြားသဖြင့် သိရသော် သိကြားမင်းစည်းစိမ်၌ တိမ်းညွတ်သော စိတ်သည် ဖြစ်၏။

ထိုသူနှစ်ဦးသည် အသက်အတိုင်းတည်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလျက် စုတေသောအခါ မိမိတို့ တပ်ရာဘုံသို့ ရောက်၍ တစ်ယောက်ကား ပထဝိန္ဒရ နဂါးမင်း ဖြစ်၏။ တစ်ယောက်ကား သိကြားမင်း ဖြစ်၏။

နဂါးမင်းဘဝတွင်

ထိုအခါ အာဂတပါကသူဌေးလည်း မိမိရအပ်သော နဂါးမင်း၏ ရုပ်အသွင်

http://www.dhammadownload.com

ကိုမြင်လျှင် မရှင်မလန်း ဝမ်းပန်းကွဲမျှ ဆင်းရဲသော နှလုံးရှိလျက် "ငါသည် မလိမ္မာသော အဆွေခင်ပွန်း၏ ချီးမွမ်းသောစကားကို နားယောင်၍ တပ်ငြိမှား သဖြင့် ဖားစိမ်း ငါးစိမ်းကိုစားလျက် ရင်ဖြင့်သွားရသော တိရစ္ဆာန်မျိုးဌ ဖြစ်ချေပြီ" ဟု မြည်တမ်း၏။ ထိုခဏ၌ လှပတင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်ယင်အပ်သော နဂါးကချေသည်တို့သည် လူ၏ အရုပ်အဝါကို ဖန်ဆင်းလျက် ကခြင်း, သီခြင်း, တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ခြံရံဖြေဖျော် လာကြကုန်၏။ ထိုအခါမှ မိမိလည်း နဂါး၏ အရုပ်အဝါကိုပယ်လျက် တင့်တယ်သော လုလင်၏ အဟန်ကိုဖန်ဆင်း၍ ပျော်ပါးသတည်း။

သိကြားမင်းနှင့် နဂါးမင်း တွေ့ကြခြင်း

ဓတရဋ္ဌ, ဝိရူဠက, ဝိရူပက္ခ, ကုဝေရစသော စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့သည် လခွဲတစ်ကြိမ် တာဝတိံသာသို့တက်၍ နတ်သဘင်ကို ဝင်မြဲဓမ္မတာဖြစ်ရကား ထိုသူဌေးမှဖြစ်သော ပထဝိန္ဒရ နဂါးမင်းလည်း ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးနှင့်တကွ သိကြားမင်းအား ဓစားခြင်းငှာ လိုက်လေသော် လူ့ပြည်က အဆွေဖြစ်ကြဖူး၍ သိကြားမင်းမြင်လျှင် သိသဖြင့် မိမိအပါးသို့ ခစားရောက်လာသော အခါ "အဆွေ... သင် ယခု အဘယ်မှာ ဖြစ်သနည်း" ဟု မေး၏။ နဂါးမင်းကလည်း "အရှင်မင်းမြတ်... အကျွန်ုပ်ကား ယုတ်ညံ့သော မိတ်ဆွေ၏စကားကို တပ်မက် ယောင်မှားသောကြောင့် ရင်ဖြင့်သွားရသော နဂါးမျိုးဌ ဖြစ်ချေပြီ၊ အရှင့်မှာကား ကလျာဏမိတ္တကို အမှီရ၍ ကောင်းမြတ်သော ဘုံဘဝ၌ ဤမျှလောက်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရပေသည်" ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြားသော် သိကြားမင်းကလည်း "အချင်းနဂါး... ဂတိယွင်းပါးကာဖြင့် နေရာမဟုတ်သည်၌ ဖြစ်သည်ဟို့ နှလုံးမသာ မရှိလင့်၊ ရှင်ရသေ့အား ပြစ်မှားခြင်းကို မပြုလင့်၊ ယခုအခါ လူတို့နေရာ ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူပြီ၊ သတ္တဝါတို့အား ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ ကယ်တင်နိုင်သောသူ မရှိပြီ၊ သင်သွား၍ ဘုရားသခင်အား ပူဇော်လော့၊ တရားတော်ကိုနာ၍ ငါ၏နေရာကို တောင့်တလော့၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်ပင် နတ်၏ချမ်းသာကို ခံစားကြကုန်အံ့" ဟု ဆိုပေ၏။ ထိုအခါ နဂါးမင်းလည်း "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ မိမိနေရာ နဂါးရွာသို့ မပြန်ဘဲ ဘုရားရှင်ထံသို့ သွားပြီးသော် "သံဃာတော်နှင့်တကွ နဂါးပြည်သို့ ကြွတော်မူပါ" ဟု ပင့်လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း နဂါးမင်း၏ ဥပနိဿယကို မြင်သဖြင့် ဆိတ်ဆိတ် သည်းခံတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ခြင်း

နဂါးမင်းလည်း ခွင့်ရကြောင်းကိုသိသော် မိမိနေရာသို့ပြန်၍ ခြွေရံ ပရိသတ်တို့နှင့် စည်းဝေးတိုင်ပင်လျက် လှူဒါန်းပူဇော်ရန် ပရိက်တို့ကို ညဉ့်သုံးယံလုံး စီမံပြုပြင်၏။ နံနက်အရုဏ်တက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သုမနထေရ်ကို ခေါ်တော်မူ၍ "ယနေ့ဝေသော ဆွမ်းခံရွာသို့ ငါ ကြွတော်မူမည်၊ ပုထုဇဉ် သံဃာတို့မပါစေဘဲ ဆဋ္ဌာဘိညာ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကိုသာ လိုက်လာကြစေ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သုမနထေရ်လည်း အမိန့်တော်ရှိတိုင်း အရိယာ ရဟန်းတို့ကိုသာ ခေါ်၍ ရှေ့တော်၌ စည်းဝေးစေ၏။ အချိန်သင့်လတ်သော် ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း သပိတ် သင်္ကန်း ပြင်လျက် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူ၍ သုမုဒ္ဒရာရေထဲ၌ တည်သော ပထဝိန္ဒရနဂါးမင်း ဗိမာန်သို့ ဝင်လေ၏။

ထိုအခါ နဂါးမင်းလည်း များစွာသော ကချေသည် မောင်းမအပေါင်း ခြံရံလျက် ဘုရားရှင်အား ခရီးဦးကြိုဆို၍ နောက်တော်မှ လိုက်သဖြင့် သံဃာတို့၏ နောက်အစွန်၌ပါသော ဘုရားသားတော်ဖြစ်သော ဥပရေဝတ သာမဏေ၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေကို မြင်လေလျှင် "ဘုရားသခင်သာ အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲသော တန်ခိုးအာနုဘော် ရှိသည်မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်၏ နောက်၌ပါသော ဤသာမဏေ ငယ်စင်လျက်လည်း ကောင်းကင်ပျံခြင်း, မြေလျှိုးခြင်း စသော တန်ခိုးအာဒေါ် လွန်စွာအံ့ဖွယ် ဖြစ်ပေသည်" ဟု ချစ်ကြည်စုံမက် နှစ်သက်လှသော စိတ်သည် ဖြစ်၏။

ဘုရားသံဃာတော်ဖြစ်ရန် ကောင်းမှုကံ

ဘုရားသခင်လည်း ခင်းအပ်သော ရတနာပလ္လင်၌ နေတော်မူသောအခါ သံဃာတော်တို့သည် ဝန်းရံ၍ ထေရ်စဉ်အတိုင်း နေကြသော် သားတော်ဖြစ်သော ဥပရေဝတ သာမဏေ၏ နေရာသည် ဘုရားရှေ့တော်သို့ ကျ၏။ နဂါးမင်းလည်း နတ်၌ဖြစ်သော ယာဂု, ဆွမ်း စသည်တို့ဖြင့် ကပ်လှူလုပ်ကျွေးပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို တစ်ကြိမ်, သာမဏေကို တစ်ကြိမ် လှည့်ကာလှည့်ကာ ကြည့်လေသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကဲ့သို့ သုံးဆယ့်နှစ်ရပ်သော မဟာပုရိသ လက္ခဏာ, အရာမကသော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံလျက် ထက်ဝန်းကျင် ပြောင်ပြောင်လောင်သော ရွှေတန်ဆောင်းကြီးကဲ့သို့ တည်းညီး ထွန်းပစွာ တည်သော သာမဏော

http://www.dhammadownload.com

၏ အသရေကို မြင်သဖြင့် အနီးတွင်ရှိသော ရဟန်းတစ်ပါးအား ဤသို့ မေး၏ "ဤသာမဏေကား ဘုရားသခင်နှင့် သွင်ပြင်တူလှပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အသို့တော်သနည်း" ဟု မေး၏။ ထိုရဟန်းကလည်း ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြန်ပေသော် "ဤအရှင်ကား အလွန် မွန်မြတ်ပေစွတကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် အသွင်သဏ္ဌာန်သည် လည်းကောင်း, လက္ခဏာ ကြီးငယ်၏ တင့်တယ်ဟန်သည် လည်းကောင်း တစ်စံတည်းမျှတည်း ဖြစ်ပေသည် တကား၊ နောင် ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာ၌ ငါလည်း ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရအောင် ဆုတောင်းရသော် ကောင်း၏"ဟု ကြံ၍ ဘုရားထံတော်သို့ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဤသာမဏေငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိုပါသည်၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါအံ့နည်း" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း ပထဝိန္ဒရ...အသီးဟူသမျှသည် မျိုးစေ့ကြောင့်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့ အကျိုးတရား ဟူသမျှသည် အကြောင်းကြောင့်သာ ဖြစ်၏၊ ဒါန, သီလ, ဘဝနာသည် ပတ္တနာ သမျှသော ဆုကိုပင် ပြီးစေတတ်၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားသားတော်ဖြစ်ရန် ဆုထူးပန်

နဂါးမင်းလည်း ထိုတရားစကားကိုကြားလျှင် ကြေးမုံသဏ္ဌာန် အလျှံလက်သော ကြေးအုတ်တို့ကို ဘုရားကျောင်းတော်သို့ ဆောင်စေ၍ ကျောင်းတော်၏အတွင်း၌ ခင်းကျင်း လှူပေ၏။ ပြီးသောကာလ ပဉ္စသီလကို ဆောက်တည်၍ ဘုရားရှင်အား တစ်လသုံးကြိမ် လုပ်ကျွေးပါရမည့် အကြောင်းဖြင့် တောင်းပန်၏။ ထို့နောက်မှ ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏ "အရှင်ဘုရား ...အကျွန်ုပ်သည် ယခုပြုရသော ကောင်းမှုကံ စေတနာကြောင့် နောင်ဘုရားတို့ ပွင့်သောအခါ ဤဥပရေဝတ သာမဏေကဲ့သို့ ဘုရားသားတော် အဖြစ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရသည် ဖြစ်စေသော်" ဟု ဆုပန်၏။

နဂါးမင်း ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အနာဂတ်သဉ္ဇာဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံအံ့သည်ကို မြင်လျှင် အဂ်ါရုစ်ပါးသော အသံတော်ဖြင့် ခေါ်တော်မူ၍ "အချင်း ပထဝိန္ဒရ သင်သည် ယခုပြုသော ကောင်းမှုကံကြောင့် ဘဝသံသရာ၌ ကျင်လည်ရသောအခါ ရတနာခုနစ်ပါးအတိပြီးသော ဗိမာန်၌ ပျော်စံရသော လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်းလည်း အကြိမ်တစ်ထောင် ဖြစ်လတ္တံ့၊ သိကြားမင်းလည်း ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ်, ဗြဟ္မာမင်းလည်း အကြိမ်သုံးဆယ် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤကမ္ဘာမှ နောင်နှစ်ဆယ့်တစ်ကပ်

http://www.dhammadownload.com

မြောက်သောအခါ နတ်ရွာ ခြောက်ထပ်ကို ပိုင်သော ဝိမလာမည်သော စကြဝတေးမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ သူဌေး, သူကြွယ်, ပဒေသရာဇ်, ဧကရာဇ် အဖြစ်တို့မှာ မရေတွက်သာပြီ၊ ဤကမ္ဘာမှ နောက် တစ်သိန်းမြောက်သော ဘဒ္ဒကမ္ပာဝယ် ဥက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုးမှဖြစ်သော ဂေါတမဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ သင်သည် ဘုရားအလောင်း၏ ကြင်ရာတော် ယသောဓရာဒေဝီ၏ ဝမ်း၌ စွဲလမ်း၍ 'ရာဟုလာ' ဟူသော အမည်နှင့် ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

သိကြားမင်းကိုတိုက်တွန်းခြင်း

ထိုစကားကို ကြားရသော် နဂါးမင်းသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိလှ၍ ဘုရားနှင့်တကွ သံဃာတော်တို့အား ပူဇော်သက္ကာ ကြီးစွာ ပြုပေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်အတိုင်း ပြန်တော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် လခွဲမြောက်သောအခါ နဂါးမင်းသည် ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းတို့နှင့်တကွ သိကြားထံသွား၍ ခစားကြလေသော် သိကြားမင်းက "အဆွေ ပထဝိန္ဒရ... ဘုရားထံသွား၍ သိကြားဆုကို တောင်းပြီလော" ဟု မေး၏၊ "အကျွန်ုပ် ဆုမတောင်းပေ" ဟု လျှောက်သော် "အဘယ်ကြောင့် မတောင်းသနည်း" ဟု မေးပြန်၏။ နဂါးမင်းလည်း "အရှင် သိကြားမင်း... အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ရသောအခါ သားတော်ဖြစ်သော ဥပရေဝတ သာမဏေကို မြင်၍ တစ်ပါးသောဆုကို မလိုချင်ပြီ၊ ဤအရှင်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒရှိ၍ ကျွန်ုပ် ဆုတောင်းဘိသတည်း၊ ဘုရားသခင်လည်း သို့စင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကို ကြား၏" ဟု စေ့ငုစွာ လျှောက်ထား၍ "အရှင် သိကြားလည်း ရှည်လျားဘဝ ဖြစ်သမျှ၌ အတူတကွသာ ကြုံကြိုက်၍ ကျွတ်ထိုက်သောဘဝရောက်သောအခါ အတူတကွသာ ကျွတ်ရအောင် ဘုရားထံသို့သွား၍ ဆုတောင်းပါ" ဟု တိုက်တွန်းပြန်၏။

သိကြားမင်းအလှူပေး၍ ဆုတောင်းခြင်း

သိကြားမင်းလည်း "ကောင်းပြီ" ဟု ဝန်ခံလျက် တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွားလေသော် ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း ဘုန်းအာနုဘော် ကြီးမြတ်သော ရဟန်းတစ်ပါးအား သဒ္ဓါပဋိဓိတအရာ၌ ဧတဒဂ်ထားသည်ကို မြင်၍ ဤအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရအောင် ငါ ဆုတောင်းအံ့ဟု ရည်ရွယ်လျက် မြတ်စွာဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နတ်၌ဖြစ်သော ဆွမ်း, ယာဂု, အဖျော်

http://www.dhammadownload.com

တို့ဖြင့် ပူဇော်လုပ်ကျွေးလျက် ခုနစ်ရက်စေ့သောကာလ မြတ်လှစွာသော ဧရာဝဏ် ဆင်ပြောင်ကို လွှတ်။ ဘုရားသခင်လည်း ခံတော်မမူ။ ထိုသို့ မခံလျှင် ဆင်ကို အဖိုးဖြတ်စေ၍ ထိုက်လတ်သော ရတနာဖြင့် သဲဃာတို့၏ နေထိုင်သုံးဆောင်ရန် ကျောင်းအရံကို ပြုလုပ်စေ၏။ ထိုအရံကား ပြာသာဒ်ပေါင်း လေးသောင်းငါးထောင် တို့ဖြင့် တင့်တယ်၏။ ဘုရားစံရာ ဂန္ဓကုဋိတိုက် ပြာသာဒ်၏ အထက်၌ကား တိမ်မီးခိုး အဆင်းရှိသော နတ်ဝတ်လဲကို ထီးဖြူပြု၍ မိုးပေ၏။ အလုံးစုံ ဖန်ဆင်ပြီးသောကာလ ဘုရားရှင်အား ကပ်လှူပြီးသော် အထံတော်သို့ကပ်၍ "အရှင် မြတ်အား ပူဇော်ရသော ကောင်းမှုကံ စေတနာကြောင့် နောင်ဘုရားရှင်တို့ သာသနာ ဝယ် ဤသဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ဧတဒဂ်ရ ရဟန္တာကဲ့သို့ ဖြစ်ပါစေသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

သိကြားမင်း ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အနာဂတ်သဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်၍ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်ကို မြင်တော်မူလျှင် "အချင်း သိကြား...သင်ကား ငါဘုရားပွင့်သည့်နောက် တစ်သိန်း မြောက်သော ဘဒ္ဒကမ္ပာ၌ ဂေါတမဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် 'ရဋ္ဌပါလ' မည်သော ရဟန္တာဖြစ်၍ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ဧတဒဂ်ကို ရလတ္တံ့၊ ထိုသို့ မရောက်မီအကြား၊လည်း နှစ်ပါးသော လူ့ရွာ, နတ်ဘုံ၌ ဆန့်စုန်သွားလာ လျက် သိကြားမင်းအဖြစ် အကြိမ်ငါးဆယ်, စကြာမင်းအဖြစ် အကြိမ်ငါးဆယ်, ပဒေသရာဇ်, ဧကရာဇ်အဖြစ် အကြိမ်များစွာ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။ ထိုအခါ သိကြားမင်းလည်း အလွန်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိလျက် မိမိနေရာ နတ်ပြည်သို့ ပြန်လေ၏။

ဗုဿဘုရားရှင်လက်ထက်

ထိုသူနှစ်ဦးတို့သည် အသက်အတိုင်းတည်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အားထုတ် လျက် စုတေကြသောကာလ ဘုရားဗျာဒိတ်တော် ရသောအတိုင်း လူမင်းစည်းစိမ်, နတ်မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားကာလာသဖြင့် ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရသော် ကိုးဆယ့်တစ် ကမ္ဘာထက်၌ ဗုဿမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ ထိုဘုရား၏ ညီတော်ဖြစ်သော မင်းသားသုံးပါး၏ ပရိသတ်တို့တွင် ရှင်ရဋ္ဌပါလ၏ အလောင်းသည် အလှူဒါနဋ္ဌ ကြပ်မတ်စီရင်ရသော အမတ် ဖြစ်လာ၏၊ ရှင်ရာဟုလာ ၏ အလောင်းကား သိကြားမင်း ဖြစ်လာ၏။

http://www.dhammadownload.com

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်

ထိုလူတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသောအခါ လူ့ရွာ နတ်ပြည် ကျင်လည်ကြကုန်၍ ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ရှင်ရာဟုလာ၏ အလောင်းသည် ကိကိမင်း၏ သားကြီး ဖြစ်လာ၏။ ရှေးက သညာအတိုင်း ပထဝိန္ဒရမင်းသား ဟူသော အမည်ကို ရ၏။ ထိုမင်းသား အား နှမတော် ခုနစ်ယောက် ရှိ၏။ ထိုခုနစ်ယောက်တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သော သဃ်ဒါသီ မင်းသမီးကား ဝိသာခါ ဒါယိကာမ၏ အလောင်းတည်း။ အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ ပထဝိန္ဒရ မင်းသားသည် အိမ်ရှေ့အရာကို ရ၏။ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၍ မိမိတိုင်းပြည်သို့ ကြွသောအခါ ထိုမင်းသမီး ခုနစ်ဦးတို့သည် အသီးအသီး တည်ထောင်၍ ခုနစ်ဆောင်သော ကျောင်းပရိဝုဏ်ကို ပြုလုပ်၏။

ထိုအခါ မောင်တော် ပထဝိန္ဒရမင်းသားက "သင်တို့ ဆောက်လုပ်သော ကျောင်းများမှ ငါ့အား တစ်ဆောင်ပေးပါ" ဟု တောင်း၏။ နှမတော်တို့ကလည်း "အရှင့်သား ... ဥစ္စာများသော သူဌေးဖြစ်လျက် မုဆိုးမလက်၌ ရှိသော အသပြာကို ချေးငှားသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ပြုပါသနည်း၊ မောင်တော်သည် ဤတိုင်းနိုင်ငံကိုအစိုးရသော အိမ်ရှေ့မင်း မဟုတ်ပါလော၊ အကျွန်ုပ်တို့သာ တောင်းသင့်ပါလျက် မောင်တော်က တောင်းခြင်းသည် သတင်းမျှ မဖွယ်ချေတကား၊ အခြားသာ ပြုတော်မူလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားမှ သတိရ၍ ပထဝိန္ဒရ မင်းသားလည်း ငါးရာမျှလောက်သော ကျောင်းပရိဝုဏ်တို့ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။

ရာဟုလာဖြစ်လာခြင်း

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေခဲ့သော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။ ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားပွင့်အံ့သော အခါ နတ်ပြည်မှ စုတေလာ၍ ဘုရားလောင်း၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်သော ယသောဓရာ ဗိမ္ဘာဒေဝီ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၍ ဖွားသောကာလ ဘိုးတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားသည် "ငါ့သား မှည့်လိုရာအမည်ကို ဖွဲ့ချည်မည်၊ သားတော် ဖွားကြောင်းကို လျှောက်ချေ" ဟု အမတ်တစ်ယောက်ကို စေလိုက်၍ ဥယျာဉ်ကစားနေသော သိဒ္ဓတ်မင်းသားအား ကြားလျှောက်သော် "လ ကို ရာဟု ဖမ်းသကဲ့ ငါ့အား ညှဉ်းပန်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှာ ဖြစ်လာသည်" ဟု ဆိုသော စကားကြောင့် မင်းသားကို "ရာဟုလာ" ဟု မှည့်၏။ 30 B

http://www.dhammadownload.com

အဆုံးမလွယ်ပုံ

အထက်က ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းအားဖြင့် ဘုရားရှင် သာသနာသို့ဝင်၍ ရှင်အဖြစ်ကို ရသောအခါ ခုနစ်နှစ်သားသာ ရှိသေးရကား မြတ်စွာဘုရားလည်း သားတော်၏ သိက္ခာပုဒ်၌ မယုတ်မယိုစေခြင်းငှာ ရာဟုလောဝါဒသုတ် ဒေသနာဖြင့် မပြတ် ဆုံးမတော်မူ၏။ ရှင်ရာဟုလာလည်း နံနက်စောစွာက ထ၍ သဲကိုလည်း လက်ခုပ်ဖြင့် ကျုံးပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘုရားအထံမှ လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မဟာကဿပတို့၏ အထံမှ လည်းကောင်း ဤသဲလုံးမျှလောက်သော သြဝါဒစကားကို ယနေ့ရပါမူကား ငါ့အား ကောင်းရာ၏" ဟု တောင့်တလေ့ပြု၏။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ ဆုံးမသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း တစ်ဆဲဖျားမျှ မတိမ်းပါးရအောင် ကျင့်၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို သံဃာတို့ သိလေလျှင် တရားသဘင်၌ ရှင်ရာဟုလာအား များစွာ ချီးမွမ်းကြ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း တရားဟောနေရာသို့ ကြွတော်မူလာ၍ အကြောင်းအရာကို မေးတော်မူသည်တွင် သံဃာတော်မြတ်တို့ကလည်း "ရှင်ရာဟုလာသည် ခုနစ်နှစ်သားသာ ဖြစ်လျက် သိက္ခာပုဒ်ကို အားထုတ်လိုသော သမ္မာဆန္ဒ ရှိလှပေသည်၊ အတုမရသော အဖကောင်းသား ပီသပေသည်ဟု ပြော ဆိုချီးမွမ်း၍ နေပါသည်" ဟု နားတော်လျှောက်ကြသော် ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း "ချစ်သားတို့ ငါ့သားရာဟုလာသည် ယခုဘဝသာ ဆရာ ဆုံးမသော စကားကို ရိုသေစွာ မှတ်သားကျင့်ဆောင်တတ်သည် မဟုတ်သေး၊ ပညာ မရင့်သေးသော သမင်အဖြစ်ကပင် သွန်သင်ပြသသော ဆရာ့စကား၌ မှတ်သားရိုသေခြင်းကြောင့် သေခွင့်သို့ ရောက်လျက် အသက်မသေ လွတ်ဖူးလေပြီ" ဟု အကြောင်းကို ပြ၍ မိဂပေါတကဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

(ဇာတ်ကား ဧကနိပါတ်၌ အကျယ်လာ၏။)

သိက္ခာပုဒ်ကို ရှိသေပုံ

ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရွယ် ရှိသည်တိုင်အောင် ပြက်ရယ်သော စကားကိုမျှ ဆိုသောမည်သည် မရှိ။ မိမိ ဇာတိမာန်ဖြင့် ခက်ထန်တင်းမာခြင်းကိုလည်း ရံခါမျှ မပြု။ ရဟန်းသံဃာတို့အား "လူသာမဏေတို့နှင့် တစ်မိုးတစ်ရံ တည်းသော ကျောင်း၌ အရဏ်တက်အောင် မအိပ်အပ်" ဟု သိက္ခာပုဒ် ပညတ်သောအခါ သံဃာတော်တို့ကို ညှာသောအားဖြင့် ရှင်ရာဟုလာသည် မြတ်စွာ

http://www.dhammadownload.com

ဘုရား၏ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိဠ်သာ ဝင်၍ အိပ်နေသတည်း။ ဘုရားသခင်တွေ့၍ အကြောင်းကို မေးသဖြင့် သိတော်မူသောအခါ များစွာသော ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူသည်။

တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ ဘုရားနောက်တော်က သပိတ်ပိုက်လျက် လိုက်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေနှင့် မသွေမခြား သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံလျက် ပြိုးပြိုးပြက်မျှ ထွက်ထွန်းသော ရူပကာယ သမ္ပတ္တိကို မြင်သော် ထက်ဝန်းကျင်သော ပြည်သူပြည်သားယောကျ်ား မိန်းမတို့သည် သဒ္ဓါဖေမဖြင့် ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ တဏှာပေမသာလှိုင်၍ ယိမ်းယိုင်တုန်လှုပ်လျက် အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော ချီးမွမ်းသံသည် ဖြစ်၏။

ရှင်ရာဟုလာ ရဟန္တာဖြစ်၍ ဇာတဂ်ရတော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ သက်တော်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်လုသော် သားတော်၏ ဉာဏ်ရင့်သော အဖြစ်ကို သိ၍ တစ်ခုသော တောအုပ်၌ နေတော်မူလျက် စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ထိုဒေသနာအဆုံး၌ ရှင်ရာဟုလာသည် တရားနာလာနတ် ဗြဟ္မာ ကုဋေတစ်သိန်းတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ် ဖြစ်ကြသော နတ်တို့ကား မရေတွက်နိုင်သည် သာတည်း။

နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ သာဝကတို့အား ဌာနန္တရ ထားသောအခါ ရှင်ရာဟုလာကို - "ဇာတဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ သိက္ခာကာမာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ယဒိဒံ ရာဟုလော" ဟူ၍ ဇာတဂ် ထားတော်မူသည်။

အနက်ကား - ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သိက္ခာကာမာနံ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်ကျင့်လိုကုန်သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သား ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ ယောအယံ ရာဟုလော၊ အကြင်ရာဟုလာသည်။ အဋ္ဌိ၊ ရှိ၏။ ဇာတံ- သော၊ ဤရှင်ရာဟုလာသည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ လွန်ကဲ၏။

(ဤကား ရှင်ရာဟုလာ၏အကြောင်း အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။)

http://www.dhammadownload.com

ရဋ္ဌပါလသတို့သား

ရှင်ရဋ္ဌပါလ၏ အလောင်းသည်လည်း ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစဉ်အားဖြင့် လူ့ပြည်နတ်ပြည် ကျင်လည်ခဲ့၍ ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသော အခါ ကုရုတိုင်း ထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သော နိဂုံး၌ ရဋ္ဌပါလ အမည်ရသော သူဌေးအိမ်၌ ဖြစ်လာ၍ ဝံသာနုရက္ခဖြစ်သော သညာအားဖြင့် ရဋ္ဌပါလ သတို့သားဟူသော အမည်ကို ရ၏။ ထိုသတို့သားသည် များစွာသော အခြံအရံတို့နှင့်တကွ ကြီးပွား၍ အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ မိဘတို့သည် အမျိုးကောင်းသမီးနှင့် ထိမ်းမြား၍ များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ နတ်၏စည်းစိမ်ကဲ့သို့သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားစေ၏။

ရဟန်းပြုခွင့်မရ၍ ဆန္ဒပြခြင်း

တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ကုရုတိုင်းသို့ ဒေသစာရီ ချီတော်မူလာ၍ ထိုနိဂုံးသို့ ရောက်သောအခါ ရဋ္ဌပါလ သူဌေးသားလည်း များစွာသော သူတို့နှင့်တကွ ဘုရားအထံတော်သို့လာ၍ တရားတော်ကို နာလေသော် သာသနာတော်၌ သဒ္ဓါတရားထက်ပွားခြင်း အလွန်ရှိရကား "အကျွန်ုပ်အား ရဟန်းပြုတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "သင်၏ အမိအဘ တို့ကို ခွင့်တောင်းဦးလော့" ဟု မိန့်တော်မူလျှင် အိမ်သို့ပြန်၍ မိဘတို့ထံ ခွင့် တောင်း၏၊ မိဘတို့ကလည်း "ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ... သင်ကား တစ်ယောက်တည်းသောသား ဖြစ်ပါ၍ ကြင်နာစုံမက် အသက်အသွင် ထင်မှတ်ပါ၏၊ သင် ရဟန်းပြုခဲ့မူ ဤလူ့ခွင်၌ ငါတို့ အသက်ရှည်မည် မဟုတ်ပြီ" ဟု ဆို၍ အကြိမ်ကြိမ် ဖျက်ဆီး၏။ သတို့သားလည်း အကြိမ်များစွာ တောင်းပန်၍မှ ခွင့်မရလေလျှင် အိမ်ဝမြေပြင် မှောက်ခုံအိပ်၍ "ရဟန်းမပြုရလျှင် ဤနေရာ၌ပင် ငါသေတော့မည်" ဟု ဆို၍ အစာအာဟာရကို ဖြတ်လျက် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် နေ၏။ ဆွေမျိုးမိဘစသည်တို့ တောင်းပန်လာငြားသော်လည်း စကားမပြန်ဘဲသာနေ၏။

ရဟန်းပြုခွင့်ရခြင်း

ထိုအခါ မိဘတို့က "ငါတို့ အခွင့်မပြုချေမူ သေခြင်းသို့ ရောက်ချေတော့မည်၊ ရဟန်းပြုမူကား ငါတို့သားကို မြင်ရသေး၏၊ ခွင့်ပေးတော့အံ့" ဟု တိုင်ပင်ကြ၍ "ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ... ထလော့၊ ထလော့၊ အမောင် စိတ်မှန်းတိုင်း ရဟန်းပြုလော့" ဟု ခွင့်ပေး၏။ ထိုအခါမှ နေရာကထ၍ အာဟာရကို စားလျက်

http://www.dhammadownload.com

ကိုယ်လက်ဖြည့်တင်းပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ ကပ်၍ "အကျွန်ုပ်အား ရဟန်းပြုတော်မူပါ" ဟု တောင်းပန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ရဟန်းပြုတော်မူ၍ ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းစေပြီးလျှင် ဝိပဿနာကို ပွားစေ၍ များမကြာမီပင် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော် ဘုရားထံတော်၌ ခွင့်ပန်၍ မိဘတို့အား တရားဟောခြင်းငှာ ထုလ္လကောဋ္ဌိကသို့ ဝင်၍ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံလျှက်လာ၍ မိဘတို့အိမ်သို့ရောက်သော် ရပ်တော်မူလင့်၏။

ခေါင်းပါးသောအကျင့်

ထိုအခါ အစေအပါးဖြစ်သော ကျွန်မသည် ညစာကကြွင်း၍ သိုးပြီးသော ထမင်းကိုစွန့်ခြင်းငှာ ထွက်လာသည်နှင့် ရှင်ရဋ္ဌပါလက မြင်လျှင် "နှမ... စွန့်ထိုက်သော ဝတ္ထုဖြစ်မူကား ဤသပိတ်၌ လောင်းလော့" ဟု ဆို၍ ခံယူပြီးလျှင် တစ်ခုသော နံရံကိုမှီ၍ အမြိုက်သုဓာဘုတ်ကဲ့သို့ သုံးဆောင်၏။ ထိုသို့ သုံးဆောင်လာသည်ကို ကျွန်မမြင်လျှင် "ငါတို့အရှင့်သားသည် ပျက်ပြားသော စိတ်ပင်ရှိလေသလော၊ မမြင်ဝံ့အောင် စွန့်စားလေဘိသည် တကား" ဟု ဆို၍ သူဌေးကြီးတို့အား အကြောင်းကို ကြားလျှောက်၏။ သူဌေးလင်မယားတို့လည်း လျင်စွာလာ၍ သားကိုရှုပြီးသော် ငိုယိုမြည်တမ်းလျက် ပြာသာဒ်ထက်သို့ ပင့်လေ၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခြင်းငှာ အားထုတ်၏။ ရှင်ရဋ္ဌပါလလည်း "ဒါယကာ ဒါယိကာမကြီးတို့ ယနေ့ ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

လူထွက်လာအောင် ဖျောင်းဖျကြပုံ

ထိုအခါ သူဌေးကြီးတို့က နက်ဖြန်အလို့ငှာ ဆွမ်းဖိတ်၏။ အရှင်လည်း ဆိတ်ဆိတ်ဝန်ခံ၍ ပြန်ခဲ့ပြီးမှ နက်ဖြန်သောကာလ မိဘအိမ်သို့ သွား၏။ မိဘနှစ်ပါးတို့ကလည်း သားကို လူထွက်စေချင်လှရကား များစွာသော ရွှေတိုက်ငွေတိုက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်၍ "ဤမျှလောက်ကား အဘဥစ္စာ, ဤမျှလောက်ကား အမိဥစ္စာ, ဤရတနာအပေါင်းကို ကောင်းစွာသိမ်းဆည်း၍ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားပါဦးလော့" ဟု အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်၍ အခွင့်မရလေလျှင် ချွေးမနှင့်တကွ အရွယ်သင့်စွ လှပသော ကိုယ်လုပ်မောင်းမကို့ကို တန်ဆာဆင်ယင်စေ၍ "သင်တို့ ဖျောင်းဖျ နားပါးချလျက် ငါ့သားလူထွက်အောင် တောင်းပန်ကြဦး" ဟု ဆို၏။

ထိုမိန်းမတို့သည် နတ်ကညာကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ဆင်ယင်ဝတ်စားလျက်

http://www.dhammadownload.com

"အရှင့်သား... များလှစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ အရှင်ဖြစ်လျက် ခွက်လက်နှဲ၍ တောင်းစားသောအမူအရာဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ဆင်းရဲခံပါသနည်း။ နတ်သမီးကို ရအောင် ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုကြသည်မှာ နတ်ကညာတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ထက် ဘယ်လောက်သာ၍ လှပတင့်တယ်ပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့အားလည်း ကြင်နာသနားတော်မူပါဦးလော့" စသည်ဖြင့် ခ,ယလျှောက်ထားကြ၏။

တရားဟောတော်မူခြင်း

ထိုအခါ ရှင်ရဋ္ဌပါလလည်း ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မက်မော ယောင်မှားသော သူအများကို တရားညွှန်ပြ ဆုံးမတော်မူခြင်းငှာ

ပဿ စိတ္တကတံ ဗိမ္ဗံ၊ အဒုံ ကာယံ သမုဿိတံ။
အာတုရံ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ ယဿ နတ္ထိ ဓုဝံ ဋ္ဌိတိ။
အစိရံ ဝတ ယံ ကာယော၊ ပထဝိံ အဓိသေဿတိ။
ဆုဒ္ဓေါ အပေတဝိညာဏော၊ နိရတ္ထံဝ ကလိင်္ဂရံ

အစရှိသောဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား- စိတ္တကတံ၊ နှီးနှယ်ပုဆိုး ကြိုးသေးကြိုးမှားတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြုလုပ်အပ်သော။ ဗိမ္ဗံ၊ ညဲမင်း (ချစ်ဖွယ်သတို့သမီး) ရုပ်နှင့်လည်းတူထသော။ သမုဿိတံ၊ ပထဝီ, အာပေါ, တေဇော, ဝါယောဓာတ်လေးဝတို့ဖြင့် စိုက်ဆောက် ပြုလုပ်အပ်သော။ ဝါ၊ ကေသာ, လောမာ စသည်သွယ်သွယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်တို့၏ စုဝေးပေါင်းရုံးရာလည်း ဖြစ်ထသော။ အာတုရံ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ရောဂါအပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းပြင်းဝှန် နှိပ်စက်ဟန်ကြောင့် အလွန်နာကျင်စွာထသော။ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ များစွာသော ပြုပြင်ရန်လည်းရှိထသော။ ဝါ၊ အယုတ်တရားကိုလည်း များစွာကြံတတ်ထသော။ အဒုံ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပဿ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။ ယဿ၊ အကြင်ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဓုဝံ၊ မြဲစွာ။ ဋ္ဌိတိ၊ တည်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီတကား။

အယံ ကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်မိပင်လျှင်။ အပေတဝိညာဏော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိရတ္ထံ၊ အကျိုးမရှိသော။ ကလိင်္ဂရံ၊ ဖွဲကိုကဲ့သို့။ ဆုဒ္ဓေါ၊ စွန့်ပစ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပထဝိံ၊ မြေ၌။ အဓိသေဿတိဝတ၊ အိပ်ရလတ္တံ့သည်တကား။

[ဟောသောတရားကို အပြည့်အစုံလိုမူ မဇ္ဈိမနိကာယ် ရဋ္ဌပါလသုတ်၌ ယူလေ၊ ကျယ်အံ့စိုး၍ အမြွက်မျှသာ ရေးလိုက်သည်။]

http://www.dhammadownload.com

ကောင်းကင်မှကြွတော်မူပုံ

ဤသို့ မိဘဆွေညာ များစွာသောမောင်းမတို့အား ကာမာဒီနဝလက္ခဏ သမ္မန္နဖြစ်သော တရားကို ဟောကြားပြီးလျှင် "မိခင် ဖခင်တို့... အကယ်၍ ငါ့ကို ချစ်ခင်ကြင်နာလျက် ငါဆိုတိုင်းလိုက်နာမည်ဖြစ်အံ့၊ မိခင် ဖခင်တို့ရှိသော အကုသေမကသော ဤဥစ္စာရတနာတို့ကို ကြီးစွာသောလျှော်အိတ်ဖြင့် ထည့်သိပ်၍ လှည်း၊ ရထားတို့ဖြင့်တင်လျက် ရေတွင်စွန့်ပစ်ချေလော့၊ ဤဥစ္စာ၌ အာသာမပြတ် တပ်ငြိခြင်းတဏှာရမ္မက်ကို မဖြစ်စေလင့်၊ ဥစ္စာဟူသည်ကား များစွာသော ဘေးရန်အပေါင်းကိုလည်းရကြောင်း၊ တွေ့ကြောင်း၊ မကောင်းသောဂတိဘဝသို့ လားရကြောင်းသာဖြစ်၏"ဟု ဆုံးမပြီးလျှင် ပလ္လင်ထက်မှ လျင်စွာထ၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူ၏။

အမှာစကားချပ်

[အဘယ့်ကြောင့် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူသနည်း ဟူမူကား ထိုရှင်ရဋ္ဌပါလ၏ အဖသူဌေးသည် "သားကြွလာသောအခါ အသာအယာဖျောင်းဖျ၍ ရလျှင်လည်း လူထွက်စေမည်၊ မရလျှင်လည်း အတင်းပင် သင်္ကန်းကိုချွတ်၍ လူပတ်လဲစေမည်"ဟု ကြံလျက် ခုနစ်တန်သောတံခါး၌ စောင့်နေသောသူတို့အား "သင်တို့ တံခါးကို မြန်စွာပိတ်ကြကုန်၊ ငါ့သားထွက်လာလျှင် သင်္ကန်းကိုချွတ်၍ လူဝတ်လဲကြကုန်"ဟု မှာထားသောကြောင့် တံခါးလုံခြုံစွာပိတ်လျက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ပျံ၍ ကြွရလေသတည်း။]

ကောရဗျမင်းကြီး၏အမေး

ယင်းသို့ကြွ၍ ကောရဗျမင်းကြီး၏နန်းတော်အတွင်း မိဂါဇိန်ဥယျာဉ်ဝယ် မင်္ဂလာရှိသောကျောက်ဖျာထက်၌ သက်တော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းကို မင်းကြီးကြားသိလေသော် ဆောစွာလာ၍ သင့်တင့်စွာနေပြီးမှ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ "ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ... ဤလူ့လောကဌ ရဟန်းပြုကြသည်ကား အချို့သူမှာ အနာရောဂါ သည်းစွာနှိပ်စက်၍ အသက်မမွေးနိုင်ကြသောကြောင့်လည်း ပြုသည်၊ သားချင်းဆွေမျိုး ကိုးစားရာမရှိ ပျက်စီးဘိသောကြောင့်လည်း ပြုကြသည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ မျှော်ရာမရ နွမ်းပါးလှသောကြောင့်လည်း ပြုကြသည်။ မိဘနှစ်ပါး မယား သားကြီးတို့ ပျက်စီးသောကြောင့်လည်း ပြုကြသည်။ သင့်မှာမူကား တစ်စုံတစ်ခုသော ပျက်စီးကွေကွင်း ဆင်းရဲခြင်းသည် မရှိပါလျက် ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ကို စွန့်ခဲ့၍ အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းပြုပါသနည်း"ဟု မေး၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်ရဋ္ဌပါလ ဖြေကြားပုံ

ရှင်ရဋ္ဌပါလကလည်း "ဒါယကာမင်းကြီး... ပျက်စီးသောအမှုသည် တစ်စုံတစ်ခုမျှ ငါ၌မရှိသေးသော်လည်း ပျက်စီးလတ္တံ့သောဘေးကို တရေးရေး ငါမြင်လင့်သတည်း၊ အကြင်လူ့ရွာ၌ ခန္ဓာငါးပါးကိုရကြသော သတ္တဝါဟူသမျှသည် နိစ္စဓုဝသဘောမဟုတ်ချေ၊ ချုပ်ခြင်း၊ ဖြစ်ခြင်းနှင့်သာ စပ်ယှဉ်ရကား ပျက်စီးလတ္တံ့သော ဗျသနသဘောသည် ထင်ရှား၏။ ထွက်သံ့က်ဝင်သက် နှစ်ပါးသာ သတ္တဝါတို့ကို ကပ်၍ဆောင်၏။ မအိုရ၊ မနာရ၊ မသေရခြင်းငှာ မြစ်တားစောင့်ရှောက်အံ့သော သူလည်းမရှိ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့မလားရအောင် ကိုးစားမှီခိုရာလည်း မရှိ၊ သုဂတိသို့ရောက်အောင် ပို့ဆောင်တတ်သော အဖော်သဟာယလည်းမရှိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ သားမယား စသော အဖော်ဟူသမျှသည် ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ပို့ဆောင်တတ်သော ကူးတို့သမားသာ ဖြစ်ချေသည်။ ဤကာမဂုဏ်ကို တစ်လုံလဲလဲ (အကြိမ်များစွာ) မြင့်မြိုရည်စွာ ခံစားငြားသော်လည်း အားရခြင်း၊ ရောင့်ရဲခြင်း မဖြစ်နိုင်၊ နွံအိုင်သို့ ဆင်းစေတတ်သော တဏှာ၏ကျွန်ချည်းသာ ဖြစ်ချေသည်။ ထိုအကြောင်းကိုသိ၍ တေဘူမကဝဋ်၌ ငါငြီးငွေ့လှရကား မြတ်သော တရားကိုရှာခြင်းမှာ ငါရဟန်းပြုသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍-

ပဿာမိ လောကေ သဓနေ၊ မနုဿေ လဒ္ဓါန ဝိတ္တံ
အစရှိသော တစ်ဆယ့်ငါးဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

ဇတဒဂ်ရတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ ကောရဗျမင်းကြီးအား တရားဟောပြီးမှ ဘုရားအထံတော်သို့ ပြန်လာ၏။ ထိုသို့ တစ်ပါးသောရဟန်းတို့ထက် သာသနာ၌ သဒ္ဓါတရားအားကြီးလှသောကြောင့် ထိုရဋ္ဌပါလကို ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လာအခါ "ဇတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ယဒိဒံ ရဋ္ဌပါလော" ဟူ၍ ဇတဒဂ် ထားတော်မူသည်။

အနက်ကား- ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာနံ၊ သဒ္ဓါ၍ ရဟန်းပြုကြကုန်သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံ-ဃော အယံရဋ္ဌပါလော၊ အကြင် ရဋ္ဌပါလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇတံ-ဇသော ရဋ္ဌပါလော၊ ဤရဋ္ဌပါလသည်။ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ ကဲ့လွန်၏။

31 A

ရှင်ရာဟုလာ၊ ရှင်ရဋ္ဌပါလတို့ ဗျာဒိတ်ရပုံရှင်းချက်

ဤမထေရ်နှစ်ပါးတို့၏ ပုဗ္ဗကမ္မကိုဆိုရာ အပဒါန်အဋ္ဌကထာ၌ ပဒုမုတ္တရ

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်ထံ ဗျာဒိတ်ခံသော်အခါ ရှင်ရာဟုလာမှာ နဂါးအဖြစ်မှ စုတေ၍ လူသူ ဌေးအဖြစ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ခံရသည်ဟုဆိုသည်။ ရှင်ရဋ္ဌပါလလည်း သိကြားမင်းအဖြစ်မှ စုတေ၍ လူသူဌေးအဖြစ်ဖြင့် ခံရသည်ဟုဆိုသည်။ အဂုံတို့ရှိ အဋ္ဌကထာဠ်ကား နဂါးမင်း သိကြားမင်းအဖြစ်ဖြင့်ပင် ခံရသည်ဟုဆိုသည်။ ထို အဋ္ဌကထာနှစ်စောင်ပင် မညီကြ။ ပရိကပ္ပသိဒ္ဓိအားဖြင့်ကား နှစ်ပါးသောဘဝဠ်ပင် ဘုရားရှင်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဗျာဒိတ်ခံရသည်ဟု ယူဆဟန်ရှိသည်။

ဤကား ရှင်ရာဟုလာ၊ ရှင်ရဋ္ဌပါလတို့၏အကြောင်း
အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။

ဖိနပ္ဆပကာသနီကျမ်း တတိယပိုင်းပြီး၏။

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဒီဃနိကာယသုတ်ကျမ်း

စတုတ္ထပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝက္ခမာနံ ဣတော ပဏ္ဍ၊ နာ ဒဿိတံ ကမေန တု။
အမုမှိ အယမာဝသေ၊ ကတ္ထစိ ယုတ္တိမာဂမံ။

အနက်ကား– ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော တတိယ ပရိစ္ဆေဒမှ။ ပဏ္ဍ၊ နောက်၌။ ဝက္ခမာနံတု၊ ဆိုလတ္တံ့သော စကားရပ်ကိုကား။ အမုမှိ၊ ဤမည်သော နှစ် သက္ကရာဇ်၌။ အာဝသေ၊ ဤသည်ပြည်ရွာ ဝါဆိုခါ၌။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာသနောဂဓောတိ၊ သာသနာတော်သို့ ဝင်၏ဟူ၍။ ကမေန၊ အစဉ်အလာမှန်ကန်စွာဖြင့်။ ဂန္ဆေသု၊ ပါဠို အဋ္ဌကထာ ဋီကာကျမ်းဂန်တို့၌။ ယသ္မာ၊ အကျင့်ကြောင့်။ နာ ဒဿိတံ၊ မပြအပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ယုတ္တိံ၊ အသင့်ကို။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ အာဂမံ၊ တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြ အာဂမကို။ သံသန္ဒိတွာ၊ နီးနှောနှိုင်းစာ၍။ ဝက္ခံ–ဝက္ခာမိ၊ ပြဆိုပေအံ့။

[ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋ္ဌ ပြအပ်သော ပါဠိခြောက်ပါးတွင် သာဝကသံသနယဖြင့် စီအပ်သော ပါဠိဖြစ်၍ ပါဠိသေသနှင့်တကွ ယောဇနာသည်။]

http://www.dhammadownload.com

ရှင်ဗိဇ္ဇာလဗဟုဆေရှိ၏ ရွှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ကောသရခြသေ့မင်း

ဆအသာဓာရဏာ, စတုဝေသာရဇ္ဇ, ဒသဗလ စသည် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူး တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ရဟန်းပြုလာကြသော သာဝကအပေါင်းတို့တွင် ရှင်ပိဇ္ဇောလ၏အကြောင်းကား ဤကမ္ဘာမှပြန်၍ရေသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောကာလ ဤပိဇ္ဇောလ၏အလောင်းသည် ဟိမဝန္တာတောဂ၏အနီး တောင်ကြီးတစ်ခုကို အမှီပြု၍နေသော ကောသရရာဇာခြသေ့မင်း၏ အမျိုးဒ်ဖြစ်၏။

ဘုရားမြတ်စွာ ဖူးမြင်ရပုံ

တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပစ္စူသ သမယ၌ ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျကို ရှုတော်မူလတ်သော် ဉာဏ်တော်ကွန်ရက်၏အတွင်းသို့ ဝင်လာသော ကောသရရာဇာခြသေ့၏ ဟေတုသမ္ပတ္တိကိုမြင်၍ "ခြသေ့အား ယနေ့ ငါဘုရားသွား၍ တရားရေချမ်းဖြင့် ဆွတ်ဖြန်းတော်မူအံ့"ဟု ကြဲလျက် ဟံသာဝတီပြည်ခွင်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူပြီးလျှင် အစဉ်သဖြင့်ကြွလာ၍ နံ့သာတော၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးမှ ညချမ်းသောအခါဝယ် ခြသေ့နေရာ ရတနာရွှေဂူသို့ဝင်၍ ကောင်းကင်ပြင်၌ ပလ္လင်ဖွဲ့ခွေလျက် နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စား၍ နေတော်မူလင့်၏။

ပန်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်း

ခြသေ့မင်းလည်း အစာရှာသွားရာမှ ပြန်လာသော် ရတနာဂူတွင် ကောင်းကင်ပြင်၌ ပလ္လင်ဖွဲ့ခွေနေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုမြင်လျှင် ကြည်ရွှင်ဝမ်းသာသောစိတ်ရှိလျက် "ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား တစ်ပါးသော သတ္တဝါသည် ငါ၏နေရာဂူ ခွင်သို့မဝင်ဝံ့၊ မနေဝံ့ရာ၊ ယနေ့လာသော ယောကျ်ားမြတ်ကား အခင်းတည်ရာမရှိ၊ ပကတိ ဟင်းလင်းအပြင်၌ပင် ပလ္လင်ဖွဲ့ခွေ၍ နေနိုင်စွမ်းပေသည်။ အညို၊ အရွေ့၊ အနှိ၊ အဖြူ၊ အမောင်း၊ အနက် ပြိုးပြိုးပြက်သော ရောင်ခြည်တော်အဝန်းဖြင့် တထိန်ထိန် တောက်ထွန်းလျက် နေဝန်းတစ်ထောင် ထွက်သကဲ့သို့ရှိပေသည်။ ဤသို့သော အစ္ဆရိယ ပုရိသကို ဤလောကတွင် တစ်ခါမျှပင် ငါမမြင်စဖူး၊ ထူးမြတ်သော ဤယောကျ်ားကား အာဇာနည်လေးပါးတွင် အထွတ်အထိပ်ထားအပ်သော ဇယောကျ်ားမြတ် ဇာနေယျ အနုတ္တရပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရာသည်၊ ဤသူမြတ်အား

http://www.dhammadownload.com

အစွမ်းရှိသမျှ ပူဇော်ရမှု ကောင်းကျိုးများစွာ ဖြစ်ရာလတ္တံ့"ဟုကြံ၍ မြို့ငယ်တစ်ဝန်း ၌ရှိသော ရေပန်း၊ ကြည်းပန်းတို့ကို ဆောင်၍ ညောင်စောင်းအလို့ငှာ ဖွဲ့နေတော် မူရာ ထက်ဝယ်ခိုက်အောင် ခင်းပေး၏။ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံးလည်း မအိပ်စက်ဘဲ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လျက်သာနေ၏။ မိုးသောက်သောအခါလည်း ညှိုးလေပြီး သော ပန်းတို့ကိုစွန့်ပစ်၍ အသစ်သောပန်းနေရာကို ရွေးအတူသာ ခင်းပေ၏။

ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပူဇော်၍ ဂုဝ၌သာ အခါမပြတ် စောင့်နေ၏။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား လည်း သမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ ခြင်္သေ့မင်းအား သင့်တင့်သောတရားစကားဖြင့် ဟောကြားဆုံးမတော်မူပြီးသော် ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ဆိုင်ကို တစ်ပြိုင်တည်း လွှတ်တော်မူလျက် လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်၍ ပူဇော်သော ခြင်္သေ့မင်းအား လက်ယာလက်ဖြင့် သုံးသပ်ပြီး၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်သာ စံနေရာကျောင်းတော်သို့ ပြန်လာ၏။

သာဝကပါရမီဉာဏ် ရရန်ဆုတောင်း

ခြင်္သေ့မင်းလည်း "တွေ့ခဲလှစွာသော အစ္ဆရိယပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့ရလျက် နှစ်သက်ဝမ်းသာ ရွှင်မြူးစွာမှ ငါမလုပ်ကျွေးရပါ"ဟု လွန်စွာသောစိုးရိမ်ခြင်းဖြစ်ပွားလျက် ဘုရားရှင်နှင့် ကွေကွင်းရခြင်းဟူသော ဒုက္ခသည် နှိပ်စက်၍ အသက်အဆုံးတိုင်လေသော် ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် ဥစ္စာနှစ်ဆယ့်လေးကုဋေကြွယ်ဝသော မဟာသာလအမျိုး၌ ပဋိသန္ဓေနေရ၍ အရွယ်ရောက်သောကာလ ဘုရားအထံ၌ နိယ်မပြတ် ဆည်းကပ်ကုန်သော ဥပါသကာတို့နှင့်ပေါင်းမိ၍ ကျောင်းတော်သို့ သွားပြီးလျှင် တရားတော်ကိုနာ၍ ဥပါသကာအဖြစ်ကိုယူ၏။ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား လေးပါးသောပစ္စည်းဖြင့် ဖိတ်မန်၍ နိယ်မပြတ် ဒါန၊ သီလကိုအားထုတ်၍ "နောင် ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဝယ် သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို လျင်မြန်ထုတ်ချောက်ရောက်ရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

သူဌေးဘဝ ဗျာဒိတ်ရ

ပဒုမုတ္တရဘုရားလည်း နောင်အလားကို မြင်တော်မူ၍ "သင်သည် ယခုပြုစုဆည်းပူးအပ်သော ပုညကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံး အပါယဂတိသို့ မကပ်ဘဲ လူ့ရပ်၊ နတ်ပြည်၌သာ ကျင်လည်ကာဖြစ်ရ၍ ဤကမ္ဘာမှနောက်ရှစ်ခုမြောက်သောကမ္ဘာ၌ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော လေးကျွန်းသနင်း စကြာမင်းသည် ခြောက်ဆယ့်လေးကြိမ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထို့နောက် ရှည်ကြာ သံသရာ၌ လူ့ရွာ၊

http://www.dhammadownload.com

နတ်ရပ် ဗြဟ္မာ့ဇာတ်၌ ကြီးမြတ်သောမင်း၏ စည်းစိမ်ကိုခံစား၍ ဘုရား ဂေါတမ ပွင့်တော်မူသောအခါ ဘာရဒွါဇအမည်ရှိသော ကျဒွိမန္တ သာဝကကြီးဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ဘာရဒွါဇလုလင်

ထိုအခါမှစ၍ ပိဏ္ဍောလ၏အလောင်းဖြစ်သော သူကြွယ်လည်း ကြီး ကျယ် စွာ ဒါန၊ သီလကိုအားထုတ်လျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် ဘုရား ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဘုံသုံးရွာ၌ ချမ်းသာကိုခံစားလျက် ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားပွင့်ချိန်နီးသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလအမျိုး၌ဖြစ်လာ၍ ဘာရဒွါဇဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ကျတိဟာသ၊ ကေဋုဘကျမ်းတို့နှင့် တကွသော ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ ကမ်းတစ်ဖက်သို့ရောက်၍ ငါးရာမျှလောက်သော ပုဏ္ဏားလုလင်တို့ကို သွန်သင်ပြသလျက်နေ၏။

ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒွါဇ

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မင်း၊ အမတ်၊ သူဋ္ဌေး၊ သူကြွယ်တို့ဝယ် ကြီးကျယ်သော မင်္ဂလာကိစ္စရှိ၍ ဗြာဟ္မဏဘတ်အလို့ငှာ ဖိတ်မန်လာသည်ရှိသော် ထိုဘာရဒွါဇသည် အကြီး မိဘအရာ၌တည်သူဖြစ်သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏အလို့ငှာ ဆောင်လာသောထမင်းကို မိမိသာလျှင် ဦးစွာခံယူ၍ ဝေဖန်၏။ အတန်ငယ် လျှပ်ပေါသောသဘောရှိရကား မိမိသာ သူတကာထက်လွန်၍လည်း ယူလေ့ရှိ၏။ ယာဂု အဘယ်မှာနည်း၊ ခဲဖွယ် အဘယ်မှာနည်း စသည်ဖြင့် မေးရှာလေ့လည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇ ဟူသော အမည်သည် ဖြစ်သတည်း။

ထိုပိဏ္ဍောလ ဘာရဒွါဇပုဏ္ဏားသည် ဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူသောအခါ ဥပါသကာတို့နှင့်တကွ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ လိုက်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော တရားတော်ကို နာရလျှင် အားကြီးစွာသော သဒ္ဓါတရားသည်ဖြစ်၍ "အနှစ်မရှိသော ဤဗေဒင်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးသဖြင့် အဘယ်အကျိုးနပ်အံ့နည်း၊ မြတ်လှစွာသောတရားကို ကျင့်ရအောင် သာသနာ၌ ငါရဟန်းပြုတော့အံ့"ဟု ကြံလျက် ဘုရားရှင်ထံ တောင်းပန်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီပင် ဝိပဿနာကို လွန်စွာအားထုတ်၍ ဝိမုတ္တိသုခကို မျက်မှောက်ပြုရသော ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တဆဋ္ဌာဘိညရဟန္တာဖြစ်သတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဇာတဂ်ရတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှစ၍ သံကောက်တစ်ခုကို ကိုင်ပြီးလျှင် "အကြင်သူသည် မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရားတို့၌ ယုံမှားသံသယရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသူကား ငါ့အား မေးလာဘိလော့"ဟု ခြေသံမင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသောအသံကို ပြုလျက် တစ်ခုသောပရိဝုဏ်မှသည် တစ်ခုသောပရိဝုဏ်သို့ တစ်ကျောင်းမှသည် တစ်ကျောင်းသို့ လှည့်လည်၏။ တစ်ရံတစ်ခါ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌နေ၍ လည်း "ဤသာသနာတော်တွင် အကြင်ရဟန်းသည် မကုန်ခန်းသောပြုဖွယ်ကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုရဟန်းအား ကုန်ခန်းပြီးငြိမ်းအောင် ယခုပင် ငါပြုအံ့"ဟု ကြုံးဝါးလေ့ရှိ၏။

ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤပိဏ္ဍောလကို သာဝကတို့အား အသီးသီး အရာထားသောအခါ–

"ဇာတဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ သီဟနာဒိကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဝါဇော"ဟု သီဟနာဒိက ဇာတဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

[အနက်ကား လွယ်၏။ ဤပိဏ္ဍောလထေရ်၏ တန်ခိုးဝိသေသကို အထက်မှာမှ ထင်စွာပြလတ္တံ့။]

ဤကား ရှင်ပိဏ္ဍောလ ဘာရဒ္ဝါဇ၏ အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအမြွက်တည်း။

ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်၏ အကြောင်းကား ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်၏အလောင်းသည် ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် အသည်သူကြွယ်၏အမျိုးဥစ္စာဖြစ်၍ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ဆည်းကပ်၍ မပြတ် တရားတော်ကိုနာ၏။

ကုသိုလ်ပြု၍ တောင်းဆုခြင်း

တစ်ရံသောကာလ ရူပတင့်တယ် သပ္ပာယ်လှသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် ကွန့်မြူးကျယ်ဝန်း ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်သော ပဋိဘာန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရှင်ချစ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော သဒ္ဓေယျသာသနာကို အထူးထူးသောနည်းနာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာဖွင့်လှစ်၍ တပည့်တို့အား သင်ကြားပြသသဖြင့် ပဒုမုတ္တရဘုရား ကြားသိတော်မူသော် သံဃာတော်၏ အစည်းအဝေး၌ ထိုရဟန်းအား များစွာချီးမွမ်းလျက် ဇာတဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်ကိုမြင်လျှင် ဤအရှင်ကဲ့သို့ဖြစ်ချင်သော

http://www.dhammadownload.com

အာသာသည် လွန်စွာရှိလတ်ရကား မိမိအိမ်သို့သွား၍ များစွာသောအလှူဝတ္ထုတို့ကို ပြုပြင်စီရင်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်နှင့်တကွသော သံဃာတော်အပေါင်းတို့အား ဆွမ်း၊ အဖျော်တို့ဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ တရာ့တော်ကို ကြားနာပြီ သော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ကျိန်းဝပ်တော်မူရန်အလို့ငှာ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ခြယ်လှယ်အပ်သော ရွှေသလွန်ညောင်စောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာကြက်အပ်သော ကွန်ရက်ဗိတာန်နှင့်တကွသော ရတနာထီး၊ ရတနာသားမြီးယပ်တို့ကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာပေးလှူပူဇော်ပေ၏။ ထိုသို့ပူဇော်ပြီးမှ ဘုရားရှင်ခြေတော်ရင်း၌ဝပ်လျက် "အကျွန်ုပ်သည် အားထုတ်၍ပြုသော ဤဒါနစေတနာကြောင့် လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာတို့ထက် ကဲလွန်မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို ယမန်နေ့က ဇောဒဂ်ရသော ရဟန္တာကဲ့သို့ နောင့်ဘုရာ ၏သာသနာ၌ ဌာနန္တရသို့ရောက်၍ မျက်မှောက်စံရပါလိုသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။

ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ဘုရား့သခင်လည်း ပြည့်စုံအ့သောအကြောင်းကိုသာ မြင်တော်မူ၍ "ဒါယကာ... သင်သည် ယခုပြုရသောဒါနကြောင့် သုံးဆယ်မျှလောက်သော အာယုကပ်ပတ်လုံး သုံးကုဋေခြောက်သန်းသော နတ်သမီး၊ နတ်သားတို့ဖြင့် ခစားဝန်းရံလျက် စိုးစံပျော်ပါးရသော သိကြားမင်းအဖြစ်သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ ထက်ဝန်းကျင် ယူဇနာတစ်ရာမျှလောက်သောအရပ်၌ နှံ့စပ်ထွန်းပသော ကိုယ်ရောင်သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုမှသည် လူ့ပြည်သို့သက်လာသော် စကြဝဠာတိုက်အလုံးကို လွှမ်းဖုံးအုပ်မိုးဂ့ဏ်အစိုးပိုင်သောကိုယ်မှအရောင် ရှစ်တောင်သောအရပ်၌ မပြတ်ထွန်းပသော ပဘာသဂ္ဂအမည်ရှိသော စကြာမင်းသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထို့နောက်မပြတ် လူ့ရပ်၊ နတ်ရွာလှည့်လည်ကာလျှင် ချမ်းသာငါးပါးကို ခံစားသုံးဆောင်ရလတ္တံ့၊ ဤကမ္ဘာမှနောက် တစ်သိန်းမြောက်ကျသော ဘဒ္ဒကမ္ပာ၌ ဥက္ကာကရာဇ် နွယ်မြစ်တော်ရိုးမင်းအမျိုးမှ ဂေါတမအမည်ရှိသောဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ မဟာကစ္စာယနဟူသော အမည်ဖြင့် ဇောဒဂ်ရ သာဝကကြီးဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

နောက်ထပ်ကုသိုလ် များထိုထို

ထိုအခါမှစ၍ သူကြွယ်လည်း စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်သာ အသက်မွေး၍ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကို လွန်စွာအားထုတ်လျက် အသက်

http://www.dhammadownload.com

အတိုင်းနေ၍ စုတေခဲ့သော် ဘုရားဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားကာ လာခဲ့၍ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာ၌ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် ကြွယ်ဝကုံထံသော သူဌေးအမျိုး၌ ဖြစ်၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တစ်သိန်းတို့အား တိစီဝရိတ်သင်္ကန်းဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်၏။

ကစ္စာယန ပုရောဟိတ်

ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောကာလ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို စေတီတည်၍ ကိုးကွယ်ကြသောအခါလည်း အသပြာတစ်သိန်းထိုက်သော ရွှေအုတ်တို့ဖြင့် စီလုပ်ပူဇော်လျက် "ဤကောင်းမှုအကျိုးဆက်ကြောင့် ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဘဝတို့၌ ဇမ္ဗုနဒ ရွှေစင်ကဲ့သို့ မြင်၍မရောင့်ရဲ လွန်ကဲသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုတောင်း၍ ထိုဘဝမှသည် တဖြစ်နှင့် တဖြစ်အကြား ကာလပတ်လုံး လူ့ရပ် နတ်ရွာ၌သာ လူးလားစံစားလျက် ငါဘုရားပွင့်ချိန်နီးသောအခါ အဝန္တိတိုင်း ဥဇ္ဇေနိပြည်၌ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းကြီး၏ မိတ်ဖြစ်သော ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏အိမ်၌ ပဋိသန္ဓေနေလာ၏။ ဖွားသောကာလ ထွန်းသစ်သော ဇမ္ဗူရစ်ရွှေ၏အရောင်အဝါကဲ့သို့ လွန်စွာထွန်းပသော ကိုယ်ရောင်ရှိရကား ငါတို့သားသည် မိမိအမည်ကို မိမိဆောင်၍ပင်လာသည်ဟု အမည်မှည့်သောအခါ ကဉ္စနသတို့သားဟူသောအမည်ကိုမှည့်၏။ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ သိက္ခာ၊ နိရုတ္တိ၊ အဘိဓာန်၊ ကေဋုဘကျမ်းတို့နှင့်တကွသော ဗေဒသုံးပုံကို အာဂုံဆောင်စွမ်းလျက် ကမ်းတစ်ဖက်ရောက် တတ်မြောက်လိမ္မာသဖြင့် အဖလွန်သောအခါ ပုရောဟိတ်အရာကို ရသတည်း။ ထိုအခါ အနွယ်မှလာသောနာမဖြင့် ကစ္စာယနဟူသောအမည်သည် ဖြစ်၏။

မြတ်ဘုရားပင့် သွားခွင့်ကြုံလာ

တစ်ရံသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား ကုန်သည်များတို့သည် ဥဇ္ဇေနိပြည်သို့သွား၍ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်ကြရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဘုရားရှိတော်မူကြောင်း လူ၊ နတ်တို့အား တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူကြောင်း၊ မင်းနှင့်တကွသောပြည်သူများစွာတို့ သောတာပန်အဖြစ်သို့ရောက်ကြောင်း သတင်းစကားများကို ပြောကြားသဖြင့် စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း ကြားသိလေသော် မှူးတော် မတ်တော်အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ဤသို့ တိုင်ပင်တော်မူ၏။ "အချင်းတို့... ဤ

32 A

http://www.dhammadownload.com

လောကဓာတ်အတွင်း၌ သတင်းစကားကို ကြားရရုံမျှလည်း အတိဒုလ္လဘ ကြုံခဲလှသော လောကစက္ခု သဗ္ဗညုဓိပတိ မုနိအစစ် ဓမ္မရာဇ်ဘုရားဖြစ်ကြောင်းများကို ယခုကြားသိရချေပြီ၊ ထိုဘုရားကို ငါတို့တိုင်းပြည်သို့ရောက်အောင် သွား၍ ပင့်ဆောင်ကြရမည်၊ သည်အရာဝယ် ဘယ်သူသွားသင့် အခွင့်လျော်တုံအံ့နည်း" ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်မင်းကြီး ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အထံ၌ ပညာရှိသော ပရိသတ်တို့သာ တန့်ရပ်နိုင်ပါသည်။ ဘုန်းအာနုဘော်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အထံ၌ ဘုန်းကံရှိသောပရိသတ်သာ ဝန်းပတ်ခြံရံနိုင်ပါသည်၊ ယင်းသို့ဖြစ်ရကား "အားတော်ဆယ်တန်၊ ဉာဏ်တော်ဆယ်စုံ၊ ဂုဏ်တော်အစိန္တေယျ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား ကျွန်ုပ်တို့ဆရာ ကစ္စာယန ပုရောဟိတ်မှတစ်ပါး သွား၍ ပင့်ခေါ်ရာ၌ လျော်ကန်သူမရှိပြီ"ဟု ဆိုကြ၏။

စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းလည်း ထိုအရေးကို နှစ်သက်တော်မူ၍ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားအား "ဆရာ... သွား၍ ဘုရားရှင်ကို ပင့်ဆောင်ချေ"ဟု စေ၏။ ကစ္စာယနပုဏ္ဏားလည်း "အကျွန်ုပ် ရဟန်းပြုရုပါမူ ပင့်ဆောင်နိုင်ရာ၏"ဟု ဆိုပေသော် "သင်အလိုရှိတိုင်းပင်ပြုလေ၊ ဘုရားသခင်ကိုသာ ပါအောင်ပင့်လော့"ဟု အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

ကစ္စာယနနှင့် ပုဏ္ဏားခုနစ်ဦး ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုအခါ ဆရာပုဏ္ဏာ.လည်း ရေးခြားလိမ္မာ ပညာကြီးကျယ်သော ပုဏ္ဏားခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ ဘုရားနေတော်မူရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့လာခဲ့၏။ ကျောင်းတော်သို့ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ပရိသတ်လေးပါးတို့အား တရားဟောပြတော်မူခိုက်နှင့် ကြုံသဖြင့် ပရိသတ်အစွန်ကနေ၍ တရားတော်ကို နာလေသော် ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ အလုံးစုံသောပုဏ္ဏားရှစ်ဦးတို့သည် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ အဘိညာဏ်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၍ "ဧဟိဘိက္ခု" ခေါ်တော်မူလျှင် လူဝတ်လွှစား၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်တို့သည် ကွယ်ပျောက်၍ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရဖြင့် ဝဿသင်္ဃိက ဝါတော်ခြောက်ဆယ်ရ မထေရ်ကဲ့သို့ ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်သတည်း။

မြတ်စွာဘုရား ကတိပေးတော်မူခြင်း

32 B

မဟာကစ္စာယနမထေရ်လည်း မိမိ၏ကိစ္စ ပြီးမြောက်သော် တဏှာဘေဖြင့်သာ မနေမူ၍ ကာဠုဒါယီမထေရ်ကျော်သည် ပင့်ခေါ်သောအလားကဲ့သို့ ဘုရား

http://www.dhammadownload.com

သခင်ကို ဥဒ္ဒေနိပြည်ခွင်သို့ ကြွစေချင်သော အခြင်းအရာဖြင့် ကာလ၊ သမယ၊ ဒေသခရီးကို ချီးမွမ်း၍ နားတော်လျှောက်၏။

ဘုရားမြတ်စွာလည်း အခြင်းအရာကို သိတော်မူလျက် ငဲ့ကွက်အပ်သော အကြောင်းတစ်ပါး ရှိမှု ဘုရားတို့ ဓမ္မတာသည် ကြွရာ ကြွခွင့် သင့်လေငြားလည်း ကြွသွားမြဲမဟုတ်ရကား "ချစ်သား ကစ္စာယန... သင်တို့သာလျှင် ရှေးဦးစွာ ဥဒ္ဒေနိပြည်သို့သွား၍ ဗုဒ္ဓပွါဒကို ကြားကြလေဦးလော့၊ သင့်တင့်သောအခါမှ ငါ ကြွတော်မူအံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်ကစ္စာယန ဥဒ္ဒေနိပြန်ခန်း

ထိုအခါ ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်လည်း မိမိနှင့်အတူလာသော ရဟန္တာခုနစ်ပါးနှင့်တကွ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ကြွလေ၍ တောလပနာဋ္ဌိ အမည်ရှိသောခရီးအကြား နိဂုံးသို့ရောက်လျှင် ဝင်၍ ဆွမ်းရပ်တော်မူ၏။

ဒီဃကေသာနှင့် နိကေသီ သူဌေးသမီးနှစ်ဦး

ထိုနိဂုံး၌ နှစ်ဦးသောသူဌေးသမီးတို့သည် ရှိကုန်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့တွင် တစ်ယောက်ကား ပျက်ပြားသောစည်းစိမ်ဥစ္စာလည်း ရှိ၏။ အမိ အဖတို့လွန်လေသဖြင့် အထိန်းမိန်းမကို မှီ၍သာ ဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးရ၏။ ထိုသတို့သမီးကား အပြင်ကလျာလည်း လွန်စွာလှပ၏။ ရှည်သွယ်ကောင် မြတ်သော ဆံရှိရကား ဒီဃကေသာဟု အမည်ရှိ၏။

တစ်ယောက်သော သတို့သမီးကား ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိ၏။ မိဘ ဆွေမျိုးတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ အဆင်းပြင်လျာကား သင့်ရုံသာဖြစ်၏။ ဆံပင်လည်းမရှိ၍ နိကေသီ အမည်ရှိ၏။

ထိုနိကေသီသည် ရှေးသောအခါက ဒီဃကေသာ၏အထံ၌ "ဆံကိုဖြတ်၍ ရောင်းပါ" ဟု အသပြာတစ်ရာလည်းကောင်း၊ တစ်ထောင်လည်းကောင်း ပေး၍ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းသော်လည်း မရောင်း၍ မရချေ။

ဆံပင်ရောင်း၍ ဆွမ်းကပ်ပုံ

ထိုနေ့၌ကား မထေရ်ရှစ်ပါးတို့သည် နိကေသီ၏အထံ၌ ဆွမ်းခံ၍မရသဖြင့် အိမ်စဉ်အတိုင်းကြွ၍ ဒီဃကေသာ၏အထံသို့ရောက်လေလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့... အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူသဖြင့် ဆွမ်းအလှူကို ခံတော်မူပါ၊ ဤအိမ်ထက်သို့ တက်၍ ဆိုင်းတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထား၍ မထေရ်တို့ တက်နေပြီးသော် အထိန်း

http://www.dhammadownload.com

မိန်းမကိုခေါ်၍ ဦးခေါင်းမှဆံတို့ကို ဖြတ်စေပြီးလျှင် "မိခင် အကျွန်ုပ်တို့မှာ အလှူကောင်းမှုပြုလုပ်ရန် ဥစ္စာလည်းမရှိပြီ၊ ဤဆံတို့ကိုယူ၍ နိကေသီအမည်ရှိသော သူဌေးသမီးအထံ ရောင်းချချေ၊ ရခဲ့သမျှသောအသပြာဖြင့် ဤမဟာထေရ်တို့ကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးအံ့"ဟု ဆို၏။ ထိုအထိန်းမလည်း "ရှေးက ကြီးကျယ်စွာ ဥစ္စာစည်းစိမ်၏အရှင်ဖြစ်လျက် သို့စင်မှ ဆင်းရဲရချေသည်"ဟု လွန်စွာသနားခြင်းဖြစ်လျက် မျက်ရည်တို့ကိုသုတ်၍ ဆံပင်ကိုထုပ်ပြီးလျှင် နိကေသီအထံသို့သွား၍ ရောင်းလေ၏။

ထိုအခါ နိကေသီလည်း "ရှေး ငါတောင်းစဉ်အခါက မပေး မရောင်း၊ ယခုမှ ရောင်းလာသည်၊ ကုန်တို့၏သဘောသည် ဝယ်သူက ရှာရမူ လွန်စွာအဖိုးကောင်း၏၊ ရောင်းသူကလာမူ အဖိုးယုတ်ရာသည်၊ ထို့ကြောင့် ဤဆံသည် ဤမျှသာတန်၏"ဟု ဆို၍ ရွှစ်အသပြာသောငွေကို ပေးလိုက်၏။ အထိန်းမိန်းမလည်း ပေးလိုက်သမျှသော အသပြာတို့ကိုဆောင်၍ ဒီဃကေသာအား အပ်နှင်းလျှင် ချက်ချင်းပင် ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်တို့ကို ဝယ်ယူပြုပြင်လျက် အရှင်မြတ်ရှစ်ပါးတို့အား လှူဒါန်းလုပ်ကျွေးစေ၏။

ယခုဘဝ အကျိုးရရန်ဆုတောင်းခြင်း

မဟာကစ္စည်းထေရ်မြတ်လည်း အတိတ်၊အနာဂတ်ကို ဆင်ခြင်သော် ယခင်က ဒီဃကေသာ၏ ကြီးစွာသော ဥပနိဿယကို မြင်တော်မူသဖြင့် ဆွမ်းဘောဇဉ် ဘုဉ်းပေးပြီးသော် "သူဌေးသမီးဖြစ်သော ဒါယိကာမသည် အဘယ်မှာနည်း"ဟု မေး၍ အထိန်းမိန်းမက တိုက်ခန်းတွင်ရှိပါကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "ယခုပင်လာစေလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဒီဃကေသာလည်း မဟာထေရ်မြတ်တို့အား တုံ့ဝပ်ရိုသေခြင်းဖြင့် ချက်ချင်းပဲင်ထွက်လာ၍ မဟာကစ္စည်းထေရ်အား ဖူးမြင်သော် အတိုင်းထက်အလွန်ပင်ကြည်လင်သောသဒ္ဓါတရား သည် ဖြစ်ပွားတိုးတက်ပြန်၍ "အကျွန်ုပ်ပြုရသော ဤပုညကို မျက်မှောက်ဘဝပင် စံရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

မျက်မှောက်ဘဝ အကျိုးရခြင်း

မထေရ်ရှစ်ပါးလည်း တရားအနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၍ ထိုသူတို့မြင်စဉ်ပင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူလေ၏။ ဒီဃကေသာလည်း သဒ္ဓါဗလဝဖြင့် ပူဇော်လိုက်သောခဏပင် ဖြတ်သမျှသောဆံပင်တို့သည် ပြကတေ့ ပြန်ဖြစ်လာတည်း။

http://www.dhammadownload.com

မိဖုရားကြီးဖြစ်ပြီ

မထေရ်ရှစ်ပါး တို့လည်း ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွသွားလေ၍ ဥဒ္ဒေနိပြည် သို့ရောက်လျှင် ကဋ္ဌနအမည်ရှိသော မင်းကြီး၏ဥယျာဉ်၌ သက်လေ၏။ ဥယျာဉ် စောင့်ယောကျ်ားမြင်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအထံသို့သွား၍ အရှင်မင်းတရား၏ ဆရာ ကစ္စာယနပုဏ္ဏားသည် ရဟန်းပြု၍ ယခုရောက်လာသဖြင့် ဥယျာဉ်၌ရှိကြောင်းကို လျှောက်တင်၏။

စဏ္ဍာပဒ္ဒေါတမင်းတရားလည်း အားရဝမ်းသာ များစွာသောမှူးမတ်အပေါင်း ဝန်းရံလျက် ဥယျာဉ်သို့ထွက်လာ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... ယခု ဘုရားမြတ်စွာ အဘယ်မှာနည်း" ဟု မေးသော် "ဒကာတော်မင်းကြီး... ဘုရားမြတ်စွာသည် ငါတို့ပြည်ရွာသို့ ကြွလာတော်မမူလိုသေး၊ ရှေးဦးစွာ ငါတို့ကိုလွှတ်လိုက်၍ လာရချေသည်" ဟု ကြားလျှင် "ဘုရားသခင် ဟောတော်မူအပ်သောတရားကို အကျွန်ုပ်အား ဟောတော်မူပါလော့" ဟု တောင်းပန်၍ အတန်ငယ်သောတရားစကားတို့ကို ဟောကြားပြသပေ၏။

ထို့နောက်မှ စဏ္ဍာပဒ္ဒေါတမင်းကြီးလည်း "အရှင်ဘုရား... ယနေ့ ရာဇကြိုဟ် ပြည်မှလာသော် အဘယ်မှာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရသနည်း" ဟု မေး၍ သူဌေးသမီး နှစ်ဦးတို့၏အခြင်းအရာကို စေ့စုံစွာပြောတော်မူလျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်လည်း ရင်းနှီးခဲ့ဖူးသော ကံဟောင်းပါသူဖြစ်၍ ဒီဃကောသာ၌ လွန်စွာတိမ်းညွတ်ခြင်း ရှိရကား မထေရ်ရှစ်ပါး တို့၏နေရာကို ကောင်းစွာစီမံပြီးလျှင် နန်းတော်သို့ပြန်လာခဲ့၍ နက်ဖြန်နံနက်ပင် တေလပနာဥ္ဇနိဂုံး၌နေသော သူဌေးသမီး ဒီဃကောသာကို ဆောင်စေ၍ အဂ္ဂမဟေသီအရာ၌ ထားပေ၏။ ဒီဃကောသာလည်း ပတ္ထနာလိုက်သောအတိုင်း မျက်မှောက်သောဘဝ၌ပင် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှသော မင်းမိဖုရား၏စည်းစိမ်ကို ခံရလေ၏။

မိဖုရားဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီပင် ဒီဃကောသာ၌ အဆင်းအဝါနှင့်ပြည့်စုံသော သားကိုရ၍ အဘိုးဖြစ်သော သူဌေး၏နာမဖြင့် ဂေါပါလမင်းသားဟူသောအမည်ကိုမှည့်၏။

ရှင်ကစ္စာယနအား ကိုးကွယ်ကြခြင်း

မိဖုရားလည်း ရှင်ကစ္စည်းထေရ်၌ အလွန်ကြည်ညိုရကား မင်းကြီးအား ပန်ကြား၍ ကဋ္ဌနဥယျာဉ်၌ အရှင်မြတ်နေရန်ဟု ကျောင်းအရံကြီးကျယ်စွာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၏။ အရှင်မြတ်လည်း ဥဒ္ဒေနိပြည်အရပ်၌ နေကုန်သော လူ

http://www.dhammadownload.com

အပေါင်းတို့အား တရားဟောပြ၍ အလွန်သောသဒ္ဓါပသန္နကို ဖြစ်စေလျက် ရဟန်းပြုလိုသော မိန်းမ၊ ယောကျ်ားတို့အားလည်း များစွာ ရဟန်းပြုပေးတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဥဒ္ဒေနိပြည်အလုံးကို ညွှတ်ရုံး ကြည်ညိုစေပြီးမှ ရှင်ကစ္စာယနလည်း ဘုရားရှေ့မှောက်တော်သို့ ပြန်လာသတည်း။

ရှင်ကစ္စာယနဟော ပါဠိတော်များ

ထိုမထေရ်ကား အဆင်းအဝါလည်း သူတကာထက်သာလွန်၍ သပ္ပာယ်၏။ လျင်သောပညာ၊ ထက်သောပညာ၊ နက်နဲသောပညာ၊ ထိုးထွင်းသောပညာ၊ ကြီးကျယ်များပြားသောပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဟောကြားတော်မူအပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံ၏ သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော သဒ္ဒါကျမ်း၊ နိရုတ္တိကျမ်း၊ နေတ္တိကျမ်း၊ ပေဋကောပဒေသကျမ်းတို့ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

ဓတဒဂ်ရတော်မူခြင်း

နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရား အမြွက်မျှ ဟောကြားအပ်သော မဓုပိဏ္ဍိကသုတ်၊ ကစ္စာယနပေယျာလ၊ ပါရာယနသုတ်တို့ကို အကျယ်ဖွင့်အပ်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိအဖြစ်တွင် "ဓတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ သံခိတ္တေန ဘာသိတဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ ဝိဘဇန္တာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ယဒိဒံ မဟာကစ္စာယနော"ဟု ဓတဒဂ်အရာဌ် ထားတော်မူ၏။ [အနက်ကား လွယ်၏။]

ဤကား ရှင်မဟာကစ္စည်း၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။

ရှင်မဟာဝန်၊ ရှင်စူဠဝန်၊ ထေရ်ဒွစ်ဝါးတို့၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်

ရှင်မဟာပန်နှင့် ရှင်စူဠပန် မထေရ်မြတ်တို့၏အကြောင်းကား ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏လက်ထက်တော်၌ ထိုမထေရ်နှစ်ပါးတို့၏ အလောင်းဖြစ်သော သူတို့သည် ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် သူကြွယ်ညီနောင်ဖြစ်ကြ၍ ဘုရားရှင်တရားတော်ကို နာသဖြင့် သာသနာ၌ သဒ္ဓါပသန္နရှိရကား ဘုရားအထံ၌ နိယ်မပြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လေ့ရှိသတည်း။

ညီသူကြွယ် ဗျာဒိတ်ရခြင်း

တစ်နေ့သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းတစ်ပါးအား ကန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းအရာ၌လည်းကောင်း၊ စေတောဝိဝဋ္ဋအရာ

http://www.dhammadownload.com

၌ လည်းကောင်း ကဲလွန်စွာ သတ္တိရှိသည်ဖြစ်၍ ဧတဒဂ်ထားတော်မူသည်ကို ညီသူကြွယ်မြင်လေလျှင် ဤအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒ ရှိရကား ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ကို အိမ်သို့ပင့်ဆောင်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသောအလှူကိုပေး၍ ဆုတောင်း၏။ ဘုရားသခင်လည်း ပြည့်စုံအံ့သောအကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍ ယခင် မထေရ်များကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

အစ်ကိုသူကြွယ် ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ထိုအခြင်းအရာကို အစ်ကိုဖြစ်သော သူကြွယ်သိလေလျှင် ငါလည်း တစ်ဦးသော ဧတဒဂ်ရ သာဝကဆုကို ပန်အံ့ဟုကြံလျက် ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်လေသော် သညာဝိဝဋ္ဋအရာ၌ လိမ္မာကဲလွန်သော ရဟန်းတစ်ပါးအား ဧတဒဂ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်၍ ဤအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒရှိရကား ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား အလှူကြီးကိုပေး၍ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့ကဲ့သို့ ဆုတောင်းပတ္ထနာပြု၏။ ဘုရားသခင်လည်း ရှေးနည်းအတိုင်း ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ရှင်စူဠပန်၏ ဗျာဒိတ်ရပုံမှတ်ချက်

ဤအရာဝယ် အပဒါန်ပါဠိတော်လာသည်နှင့် အဂုံတို့ရိုးအဋ္ဌကထာ မညီကြ။ ပါဠိတော်ကား "စူဠပန်၏အလောင်းသည် ရသေ့ရဟန်းပြု၍ ဟိမဝန္တာ၏ အနီးဌာနေသည်တွင် ဘုရားသခင်လည်း ကိုယ်တော်တည်းကြွတော်မူလာ၍ နံ့သာတော်၌ နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စား၍နေသဖြင့် အသင့်ဖူးတွေ့ရလျှင် အဆအရာသဒ္ဓါပသန္နရှိရကား ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို အထပ်တစ်ရာရှိသော ပဒုမ္မာကြာထီးဖြင့် ဆောင်းမိုးပူဇော်၏။ သမာပတ်မှ ထမြောက်သောအခါလည်း များစွာသော သစ်သီးကြီးငယ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၍ ဧတဒဂ်ရသာဝကဆုကို ပန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း 'ချစ်သားရသေ့... သင်သည် ဤပန်းထီးကို လှူရသောဒါနကြောင့် နတ်မင်းအဖြစ်နှင့် နှစ်ဆယ်၊ စကြာမင်းအဖြစ် သုံးဆယ့်လေးကြိမ်၊ ပဒေသရာဇ် ဧကရာဇ်မင်းအဖြစ် အကြိမ်များစွာဖြစ်ရ၍ ဂေါတမဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ မဟာပန်၏ညီ စူဠပန်အမည်ရသော သာဝကကြီးဖြစ်လတ္တံ့' ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူသည်"ဟု လာ၏။ နှစ်သက်ရာ မှတ်လေကုန်။

ကဿပဘုရားလက်ထက်

ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် ကြားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း လူ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ကို ခံစားခဲ့၍ ကဿပဘုရား ပွင့်

http://www.dhammadownload.com

တော်မူသောအခါ စူဠပန်၏အလောင်းဖြစ်သော သူသည် ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ အမျိုးဌဖြစ်၍ အရွယ်သို့ရောက်သောကာလ ကသပဘုရားရှင် သာသနာဌသိက္ခာသုံးပါးကို ဖြည့်စွမ်းနိုင်သောရဟန်းဖြစ်လေ၍ အနှစ်နှစ်သောင်းပတ်လုံး ဩဒါတကသိုဏ်းကို စီးဖြန်းလျက် ရဟန်းအပေါင်းတို့အားလည်း ဘုရားမုခပါဌ်ကို မပြတ်ပို့သကာနေ၏။ တစ်ရံသောအခါ ပညာထိုင်းမှိုင်းသော ရဟန်းတစ်ပါးအား များစွာရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုပြုမိ၏။

နောက်ဆုံးဘဝ

ထိုအဖြစ်မှ စုတေလေသော် နတ်ပြည်ဌလည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်ဌလည်းကောင်း ပြောင်းကာ ပြန်ကာ ချမ်းသာစည်းစိမ်ကိုခံစားခဲ့၍ ငါတို့ဘုရားလက်ထက်တော်ဌ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော မဟာဓနသူဌေး၏ မြေးဖြစ်လာ၏။ ဖြစ်သောအကြောင်းကား–

သူဌေးသမီးနှင့် ငယ်ကျွန်ရင်း

ဤသူဌေးဌ ယဉ်ကျေးနုနယ် တင့်တယ်လှပသော သမီးတစ်ယောက်သည် ရှိ၏။ ထိုသမီးသည် အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ အမျိုး၊ ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်၊ အာနုဘော် တူမျှသော အမျိုးသားနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းအံ့ဟု မိဘတို့သည် ပြောဆို စေ့စပ်ကြသတည်း။

ထိုသို့စေ့စပ်စဉ်ပင် ယခင် သူဌေးသမီးသည် မိမိ၏အိမ်ဌ စာရင်းငှား၍ နေလာသော ကျွန်ယောကျ်ားနှင့် ယဉ်ပါးရည်ငံကြ၍ "မိဘတို့ပေးစားသောလင်ကို ငါမလို၊ သင့်ကိုသာ ငါလင်ပြုအံ့၊ ငါ့ကို သင်အလိုရှိရာသို့ ဆောင်လော့" ဟု ဆို၏။ ထိုကျွန်ယောကျ်ားကလည်း "ငါတို့ကြောင်းလျားကို မိဘသူဌေးများသိလျှင် ငါ့အား မချွတ်သတ်ပေလတ္တံ့၊ အရပ်တစ်ပါးသို့သွား၍ အသက်မွေးမှသာ ချမ်းသာရာရမည်"ဟု ကြဲလျက် ထိုက်တန်ကောင်းမွန်သော ဥစ္စာနှစ်တို့ကို ခိုးယူစေဘို၍ မိမိရောက်ပေါက်ဖူးသော ရွာငယ်တစ်ရွာသို့ ဆောင်ပြေး၍ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့် နေလေ၏။

နှစ်၊ လရှည်ဝေးသော် သူဌေးသမီး၏ဝမ်းဌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေ စွဲလမ်းသဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရင့်သောအခါ လင်ယောကျ်ားအား ဤသို့တိုင်ပင်၏။ "အမောင်... ငါ၏ကိုယ်ဝန်ကား အတန်ရင့်မာချေပြီ၊ ဤအရပ်ဌ ငါတို့နှင့်နီးစပ်သော အဆွေအမျိုးလည်း တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမရှိ၊ ထိုသို့မရှိသောဒေသဌ သားဖွားရချေမူ

http://www.dhammadownload.com

အမောင်သည်လည်းကောင်း၊ ငါသည်လည်းကောင်း အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် မိဘတို့၏အထံသို့ ပြန်၍နေကြအံ့"ဟုဆို၏။

ထိုအခါ လင်ယောက်ျားလည်း "မိဘထံသို့ပြန်သွားရမူ သင်ကား မထောင်တာ၊ ငါ့ကိုမူကား သတ်လတ္တံ့"ဟုဆို၏။ သူဌေးသမီးကလည်း "အမောင့်... မိဘတို့မည်သည်ကား သမီး၊ သားတို့၏ စီးပွားမဲ့ကို ပြုလေ့မရှိကုန်၊ အသက်တည်သမျှ မိဘတို့မေတ္တာ ပြယ်ရိုးမရှိ"ဟုဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် လင်ယောက်ျားကလည်း မယား၏အာဏာကို မဆန့်သာရကား နက်ဖြန်သွားအံ့၊ သန်ဘက်သွားအံ့ဟု နေ့ရက်ရွှေ့လျားအောင်သာ သွေးဆောင်နေ၏။

မဟာပန္ထက

ထိုအခါ သူဌေးသမီးလည်း "ဤယောက်ျားကား ငါ့အား မိဘထံသို့ မပို့ဝံ့သည်မှန်ပြီ၊ ဤသူ၏အလိုကိုလိုက်၍သာ ငါနေသဖြင့် ကြီးစွာသောဒုက္ခကို တွေ့ရတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ငါချည်းပင် သွားတော့အံ့"ဟု ကြံ၍ လင်အရပ်တစ်ပါးသို့သွားသောအခိုက်ဝယ် အိမ်၌ ပရိက်တို့ကို သိုမှီး၍ အိမ်နီးချင်းလူတို့ကို ပြောဆို မှာထား၍ မိဘတို့ရှိရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာခဲ့၏။

လင်ယောက်ျားလည်း ခရီးသွားရာမှပြန်လာ၍ အိမ်၌ မယားကိုမတွေ့လတ်သော် အိမ်နီးချင်းတို့ကိုမေး၍ မိဘထံသို့ ပြန်လေကြောင်းကို သိသဖြင့် အဆောတလျင် လမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်လာ၍ ခရီးအကြား ရွာတစ်ရွာ၌မိလေ၏။ ထိုရွာသို့ရောက်သောနေ့ပင် သူဌေးသမီးလည်း ကိုယ်ဝန်မွေးဖွား၍ နာရာဇရပ်၌ပင် ဥပဒ်ကင်းစင်အောင်နေရ၏။ ဖွားမြင်သော သတို့သားကိုလည်း ခရီးသွားစဉ်ရသောကြောင့် ပန္ထကဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။

ကိုယ်ဝန်မှ ထ(ဖွားမြင်)ပြီးနောက် လင်ယောက်ျားလည်း ဤသို့ဆို၏။ "ရှင်မ... သင်သည် ကိုယ်ဝန်မှ ထမြောက်လိုသောကိစ္စကြောင့် မိဘထံသို့ လာခဲ့ရသည်၊ ယခု ချမ်းသာစွာ ထမြောက်ပြီ၊ သွား၍ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ငါတို့နေရင်းဒေသကို ပြန်ကြကုန်အံ့"ဟုဆို၍ အလိုတူသဖြင့် မိမိနေရာသို့ ပြန်လာကြ၏။

33 A

စူဠပန္ထက

နောက်တစ်ဖန် ကိုယ်ဝန်ရပြန်လျှင်လည်း ရှေးနည်းအတူ အကြံဖြစ်၍ မိဘတို့ရှိရာသို့ သွားခြင်းငှာ ခွင့်တောင်းပြန်သော် လင်ယောကျ်ားလည်း မလွှာ

http://www.dhammadownload.com

ရအောင်သာ ရက်ရှည်သွေး၍နေ၏။ သူဌေးသမီးလည်း ရှေးအတူလာခဲ့၍ ခရီးအကြား ရွာသို့ရောက်လျှင် တစ်ဖန် ဖွားမြင်ပြန်၏။ လင်ယောကျ်ားလည်း ရှေးနည်းအတူ လိုက်လာ၍ ချမ်းသာစေကြောင်းဖြင့် ကောင်းစွာပြုစု၏။ ထို့နောက် ဖွားသောသားကိုလည်း၊ ခရီးသွားစဉ်ကပင် မျက်နှာမြင်ရကား စူဋ္ဌပဏ္ဍက ဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ သားငယ်မထောက်၍ ရှေးဖွားမြောက်သောသားကို မဟာပဏ္ဍက ဟု ခေါ်ဝေါ်သတည်း။

ထိုလင်မယားတို့သည် သားငယ်နှစ်ဦးကိုယူ၍ မိမိတို့နေရာ ရွာသို့ပင်ပြန်၍ နေကြသဖြင့် မဟာပန်သည် ထိုမှ ဤမှ ပြေးသွား၍ ကစားနိုင်သောအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျေးရွာ၌ရှိသော တစ်ပါးသောသူငယ်တို့သည် အဘိုး၊ အဘွား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘကြီး၊ ဘထွေးဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ကို ကြားသော် မိခင်အား ဤသို့မေး၏။ "မိခင်... တစ်ပါးသောသူငယ်တို့မှာ အဘိုး အဘွား စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကြရကုန်သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့မှာ ခေါ်ဝေါ်စရာပင်မရှိ၊ မွေးမိခင်တို့၏ အဆွေအမျိုးသည် သေကျေပျက်စီး၍ ကုန်ဘိသလော"ဟု မေး၏။ မိခင်ကလည်း "ချစ်သား ပန္ဍက... ဤအရပ်ဌာနဋ္ဌ ငါတို့မိဘ ဆွေမျိုးတို့သည် မရှိချေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ကား မဟာဓနအမည်ရှိသော သူဌေးကြီးသည် သင်တို့၏အဘိုးပင်တည်း၊ ထိုမှတစ်သီး ဦးရီး၊ အရီး၊ ဘကြီး၊ ဘထွေး စသော သားချင်း ဆွေမျိုးတို့လည်း များစွာပင်ရှိကုန်၏"ဟု ဆိုပေ၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် သား မဟာပဏ္ဍကလည်း "မိခင်... ထိုသို့ မိဘ ဆွေမျိုးတို့ များစွာရှိလျက် မိခင် ဖခင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် မသွားပါသနည်း" ဟု မေးပြန်လေသော် မိမိတို့၏အခြင်းအရာကို ထင်စွာမကြားဘဲ လှည့်စား၍ သာ ပြောဆို၏။ သားငယ်တို့က အကြိမ်ကြိမ် မေးမြန်းတသလျက် ဘိုးဘွား၊ ဆွေမျိုးတို့ထံသွားရန် အခွင့်ကို တောင်းသော် သူဌေးသမီးလည်း လင်ယောကျ်ား ကိုဤသို့ဆို၏။ "အမောင်... မိဘတို့မည်သည်ကား အကယ်၍ အမျက်ရှိငြားသော်လည်း သားသမီး၏အသားကို မစားပေရာ၊ ဤဝေးကွာသောအရပ်၌နေမူ မိဘတို့သေသဖြင့်လည်း အမွေဥစ္စာ ကင်းချေတော့မည်၊ ဤနှစ်ယောက်သောသားကို မိဘတို့အား ပြကုန်အံ့"ဟု ဆို၏။

လင်ယောကျ်ားလည်း ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍ အိမ်ဆောင်ပရိက်တို့ကို သိမ်းပြီးလျှင် မိဘဆွေမျိုးရှိရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာခဲ့ကြ၍ရောက်သော် အိမ်သို့ မဝင်ဝံ့ရကား မြို့တံခါးဝ၌နေ၍ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုသာ "ဤသူငယ်နှစ်ယောက်ကို ကျွန်ုပ်မိဘထံသို့ပို့၍ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ကြောင်းကို ကြားပါ"ဟု စေလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

မြေးနှစ်ယောက် အဘိုးထံရောက်

မဟာဓန သူဌေးလည်း သမီး၏သတင်းစကားကိုကြားလျှင် "ဘဝများစွာ သံသရာဝယ် သူငါကစ မြင်သမျှပင် အဖ၊ အမိ မဖြစ်ဖူးသောသူ မရှိ ဖြစ်ဖူးကြသည်သာ၊ သို့ရာတွင် ဤအယုတ်မာမကား ငါ့အား အလွန်ပြစ်မှားသည်၊ ငါတို့၏အရှက်ကို ခွဲသည်၊ ငါတို့မြင်သောအရပ်တွင် မနေလာလင့်၊ ဤမျှလောက် သောဥစ္စာကိုယူ၍ တစ်ပါးအရပ်မှာ အသက်မွေးလေ၊ မြေးနှစ်ယောက်ကိုသာ ငါတို့ထံ၌ထားခဲ့လော့" ဟုဆို၍ ဥစ္စာ၊ ရွှေ ငွေတို့ကို ပို့စေ၏။ သူဌေးသမီးလည်း သားနှစ်ယောက်ကို မိဘတို့၏အထံ၌ထားခဲ့၍ သနားပေးကမ်းသမျှသောဥစ္စာကို ယူပြီးလျှင် ယခင်နေရင်းရွာသို့ပြန်၍ နေကြလေ၏။ ထိုအခါ မဟာပန်းကား ဆယ်နှစ်အရွယ်၊ စူဠပန်းကား ငါးနှစ်အရွယ်သာ ရှိ၏။

မဟာပန္ထက ဘုရားထံရောက်ခြင်း

သူဌေးကြီးလည်း ဘုရားရှင်ထံသို့ နိယ်မပြတ် ဆည်းကပ်မြဲဖြစ်၍ ကျောင်းတော်သို့သွားလေသော် မြေးနှစ်ဦးကိုခေါ်၍ သွားသတည်း။ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့လည်း ဘုရားရှေ့မှောက်တော်၌နေ၍ ဟောတော်မူသောတရားသံကို နာရဖန်များသဖြင့် ဘုရားအထံတော်၌ ရဟန်းပြုလိုသော အကြံရှိသည်ဖြစ်၍ အဘိုးဖြစ်သော သူဌေးကြီးအား အကြောင်းကိုလျှောက်ကြား၊ ခွင့်တောင်းသော် သူဌေးကြီးကလည်း သင်္ခါပသန္နရှိသော ဥပါသကာပင်ဖြစ်ရကား "ချစ်မြေး ပန္ထက... ဤလောက၌ ရှိရှိသမျှသော မိန်းမ၊ ယောကျ်ားပင် ရဟန်းဖြစ်ကြသည်ကို ငါမြင်လို၏။ ထို့ကြောင့် သင်စွမ်းနိုင်ပါမူ မြန်စွာပင် ရဟန်းပြုလော့" ဟု ဆို၍ ထိုမဟာပန်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ဘုရားအထံတော်သို့ သွားလေ၏။

ရှင်မဟာပန် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း "သူဌေးကြီး... ဤသူငယ်ကို အဘယ်မှရအပ်သနည်း" ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်၏သမီးမှဖြစ်သော မြေးစစ်အရင်းဖြစ်ပါတည်း၊ ယခု ဤသူငယ်သည် အရှင်ဘုရား၏ သာသနာတော်ဝယ် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏" ဟု လျှောက်သော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း တစ်ဦးသောပိဏ္ဍာစာရိက ရဟန်းကိုခေါ်၍ "ဤသူငယ်ကို ရှင်ပြုလော့" ဟု စေတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းလည်း မဟာပန်အား တစပဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကြား၍ သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ရှင်ပြု၏။ ရှင်အဖြစ်ကိုရပြီးသော် ဘုရားစကားတော်ဖြစ်သော ပိဋကတ်ကို မပြတ်သင်

http://www.dhammadownload.com

ကြား၍ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော် ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရလေသတည်း။ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သောကာလ ယောနိသော မနသိကာရဖြင့် ပထဝီကသိုဏ်း စသည်၌ အားထုတ်၍ စတုက္က စတုတ္ထဖြစ်သော ရူပ၊ အရူပစျာန်တို့ကို အလွန်လေ့လာသဖြင့် ထိုသမာပတ်၌ သန်ါရအားဖြင့်သုံးသပ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေသဝတည်း။

စူဠပန္ထက ရှင်သာမဏေဝတ်ခြင်း

ထိုသို့ရောက်သောအခါ မိမိရအပ်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လေ့လာပျော်မြူးလျက် ကြည်နူးနှစ်သက်လှရကား "ငါရအပ်သော ချမ်းသာတရားကို ငါ့ညီ စူဠပန်အား ပေးရသော်ကောင်း၏"ဟု ကြံပြီးလျှင် အဘိုးဖြစ်သော သူဌေးကြီးအထံသို့လာခဲ့၍ ညီစူဠပန်ကို ဘုရားသာသနာတွင်းသို့ သွတ်သွင်းလိုကြောင်း ကိုကြား၍ သူဌေးကြီးလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ စူဠပန်ကို ရဟန်း ပရိက္ခရာနှင့်တကွ မဟာပန်ထေရ်ထံ၌ အပ်နှံ၍ ရှင်ပြုလေ၏။

ရှင်အဖြစ်ကို ရပြီးသော်–

ပဒ္ဒံယထာ ကောကနဒံ သုဂန္ဓံ၊ ပါတော သိယာ ဖုလ္လမဝိတဂန္ဓံ။
အံဂီရသံ ပဿ ဝိရောစမာနံ၊ တပန္တ မာဒိစ္စမိဝန္တလိက္ခေ

ဟူသော ဂါထာကို သင်စေ၏။

အနက်အဓိပ္ပာယ်– ကောကနဒံ၊ ကောကနဒ အမည်ရသော။ ပဒ္ဒံ၊ ရွှေသားဝတ်ဆံ ချပ်ရံတစ်ရာ ပဒုမ္မာကြာသည်။ ပါတော၊ နေမင်းဂုဏ်ဖြင့် အရဏ်တက်သောနံနက်အခါ၌။ ဖုလ္လံ၊ ကာ ကား လှတင့် ပွင့်သည်ဖြစ်၍။ အဝိတဂန္ဓံ၊ ထက်ပန်းဒိသာ ယူဇနာတိုင်တိုင် သင်ကြိုင်ထုံပျံ့ ရနံ့မွှေးကြိုင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဂန္ဓံ၊ အေးချိုပျံ့လှောင်း ကောင်းသောရနံ့ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိရောစမာနံ၊ ထွန်းပစ်ပယ်လွန်တင့်တယ်သည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ အန္တလိက္ခေ၊ မင်းလွင်တိမ်ထပ် မြူလျှပ်စင်ဆုံး တန်ဆောင်မုန်းမာသ ကောင်းကင်ဝ၌။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးရောင်ခြည် ထွန်းလည်ပြောင်ပြောင် ထိန်ထိန်လောင်သဖြင့်။ တပန္တံ၊ တောက်ပသော။ အာဒိစ္စံ၌ဝ၊ လေးကျွန်းမှန်ကင်း ရှင်နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစမာနံ၊ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ် ထွန်းစံပယ်လျက် တင့်တယ်တော်မူထသော။ သုဂန္ဓံ၊ ခံတွင်းတော်နံ့ ကိုယ်တော်နံ့ဖြင့် သင်းပျံ့အေးလှိုင် လွန်မွှေးကြိုင်တော်မူထသော။ အဝိတဂန္ဓံ၊ တစ်သိန်းကုဋေ တွက်ရေစက်ဝဠာ အနံ့ဖြာသော အာဏာတော်နံ့ ဂုဏ်တော်နံ့လည်း ရှိထသော။ အံဂီရသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြိုပြိုပြက်ထွက်သော ရောင်ခြည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ပဿ၊ ရှုလော့။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်စူဠပန် သာသနာမှ နှင်ထုတ်ခံရခြင်း

ဤဂါထာကို သင်ပါသော်လည်း ရှေးသောဘဝ ကဿပဘုရာ လက်ထက်တော်၌ ရဟန်းဖြစ်သောအခါ ပညာထုံသော ရဟန်းတစ်ပါး အား ကျီစားပြက်ရယ်မှုပြုလျက် နှိပ်စက်ဖူသော ဂိပါက်ကြောင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မဆိုထားဘိ၊ စကားအစဉ်ကို ပထမပါဒဆုံ ၍ ဒုတိယပါဒသို့ရောက်လျှင် သင်ခဲ့သော ပထမပါဒ မေ့ရစ်၏။ ယင်းသို့ဖြစ်လျက် အားသစ်၍သာ သင်အံသရဇ္ဈာယ်သဖြင့် လေးလတိုင်တိုင်လွန်၍မှ ထိုဂါထာကို မရလေသော် နောင်တော် မဟာပန်လည်း ဤသို့ဆို၏။ "အချင်း စူဠပန္ထက... သင်သည် လေးပိုဒ်မျှသာရှိသော ဤဂါထာကို ဝါတွင်းလေးလပတ်လုံး သင်၍မျှမရ မမိချေ၊ သင်ကဲ့သို့သောသူသည် လူမည်ကာသာဖြစ်၍ အနှစ်သာရနှင့်ပြည့်စုံလှသော ဘုရားရှင် သာသနာတော်နှင့် မထိုက်တန်ပေ၊ မြေနုကျွန်း၌ ရေသွန်း၍ မပေါက်သောမျိုးစေ့ကဲ့သို့ အကျိုးမဲ့သောဘဝသာဖြစ်ရချေသည်၊ ယနေ့ပင် လူထွက်၍ အသက်မွေးလေလော့"ဟု နှင်ထုတ်၏။

ရှင်စူဠပန် ဝမ်းနည်းပက်လက် မျက်ရည်ထွက်ရှာခြင်း

ယင်းသို့ နောင်တော်နှင်သောကာလ စူဠပန်လည် သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောလိုသောစိတ်သည် မရှိ၊ မိမိဉာဏ်၊ ကံကိုသာ ဝမ်းနည်းသဖြင့် ကျောင်းစွန်သို့ထွက်၍ တရှိုက်မက်မက် ငိုလျက်သာနေသတည်း။

သမားတော်ဖိုဝက သံဃာကုန် ဆွမ်းစားပင့်ခြင်း

ထိုအခါ၌ ဆရာဖိုဝကသည် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခြင်းငှာ အပင့်ရောက်လာသော် မြတ်စွာဘုရားအထံ၌ အတန်ငယ်သာနေခဲ့၍ မဟာပန်ထေရ်သည် ထိုအခါ သံဃာတော်တို့၌ ဆွမ်းညွှန်းဖြစ်ရကား ထိုအရှင်ထံသို့ကပ်၍ "အရှင်မြတ်... ဘုရားရှင်နှင့်တကွသော သံဃာတော်သည် အဘယ်မျှရှိသနည်း"ဟု လျှောက်၏။ "ငါးရာ ရှိသည်"ဟုဆိုလျှင် "ထိုငါးရာသော သံဃာတော်အပေါင်းသည် နက်ဖြန် အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ထိုမဟာပန်ထေရ်ကလည်း "စူဠပန်ကိုထား၍ တစ်ပါးသောသံဃာတို့နှင့်တကွ ကြွလာအံ့"ဟု ဆိုပေ၏။ အဘယ်ကြောင့် စူဠပန်ကို ခြွင်းပါသနည်းဟု မေးသော် "ဒါယကာ စူဠပန်ကား အလွန်လေးလံထိုင်းမှိုင်း၏၊ လေးပိုဒ်သော ဂါထာကိုမျှ လေးလပတ်လုံး သင်၍မတတ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် သူ့အလှူကိုခံခြင်းငှာ မလျောက်ပတ်"ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်စူဠပန် ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ခြင်း

ထိုအခါ စူဠပန်လည်း မနီးမဝေးသော ဌာနတွင် ရှိသည်နှင့် နောင်တော်ဆိုသောစကားကို ကြားလျှင် "နောင်တော်ကား ငါ့အား ချစ်ခြင်း စုံမက်ခြင်း မရှိ၊ ပကတိ စွန့်ပစ်သည် မှန်ပြီ၊ ညီနောင် အရင်းအချာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှ ငါ့ကိုမသနားမူ ငါကိုးစားရာ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ ဤသာသနာ၌ ရှည်မြင့်စွာနေ၍ အကျိုးမရှိရာပြီ၊ ဂိဟိဘာဝဖြစ်ပင် ဒါန,သီလကို အားထုတ်ရအောင် နက်ဖြန်နံနက်ပင် ငါလူထွက်တော့အံ့"ဟု ကြဲလျက် ကျောင်းတံစက်မြိတ်အောက်၌ အိပ်နေ၍ မိုးသောက်သောကာလ ကျောင်းမှ ဆင်းခဲ့လေသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုစူဠပန်၏ အခြင်းအရာကို ကုန်စင်စွာ သိတော်မူလင့်၍လာအံ့သော လမ်းမတံခါးမုခ်ဝ၌ စင်္ကြံကြွ၍ နေတော်မူ၏။ ရှင်စူဠပန်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားကိုမြင်လျှင် ခြေတော်ရင်းတွင်ဝပ်၍ ရှိခိုး၏။

ရှင်စူဠပန်ကို ဘုရားရှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သားစူဠပန်... အလွန်စောစွာလျက် အသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် သင် လာဘိသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ စူဠပန်ကလည်း "တပည့်တော်သည် ပညာလေးလံလှသောကြောင့် နောင်တော်က နှင်လိုက်သည်ဖြစ်၍ လူထွက်ခြင်းငှာ လာပါတော့သည်"ဟု ဝိယိုလျက် နားတော်လျှောက်လေသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း စူဠပန်၏ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် သုံးသပ်တော်မူ၍ "ချစ်သား စူဠပန်... ငါသို့စင်သော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရား ထင်ရှားရှိပါလျက် ပညာလေးလံရုံမျှနှင့် ရဟန်းဘဝကို အသို့စွန့်ရတုံ့အံ့နည်း၊ သင်၏အစ်ကိုကား သူတစ်ပါးတို့၏ အာသယာနုသယကို မုချအားဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်သည်မရှိ။ သင်ကား သာဝကဝေနေယျမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ လျင်စွာလာလော့၊ ငါသင်ဦးအံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၍ စူဠပန်၏လက်ကို ကိုင်ငင်ပြီးသော် ကျောင်းတော်ထက်သို့ခေါ်ခဲ့၍ တန်ခိုးဖြင့်စီရင်လျက် ဖြူစင်စွာသောပုဆိုးပိုင်းကို အပ်ပြီးမှ "ဤအဝတ်ကို ပွတ်နယ်လျက် ရဇောဟရဏံ၊ ရဇောဟရဏံဟု စီးဖြန်းလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့မိန့်တော်မူခဲ့၍ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ပြီးလျှင် တစ်ပါးဖြင့်ယုတ်သော ငါးရာသော သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ဆရာဇီဝက၏အိမ်သို့ ကြွတော်မူလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်စူဠပန် လောကီစျာန်ရတော်မူခြင်း

စူဠပန်လည်း ဘုရားမြွက်ဟတော်မူသောအတိုင်း ပုဆိုးပိုင်းကို ဆုပ်နယ်လျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းလေသော် ပုဆိုပေါ်၌ ချေးညှော်အလိမ်းလိမ်းကပ်သဖြင့် မကြာမြင့်မီပင် ညစ်နွမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ကိုမြင်၍ "ဤစင်ကြယ်စွာသော ပုဆိုးသည်လျက် ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုမှီ၍ ဤသို့ဖောက်ပြန်ခြင်းသည် ဖြစ်သေး၏၊ ရူပကာယဖြစ်သော ဤခန္ဓာသည်မူကား ယွင်းပါးပျက်စီးတတ်သော ခယ၊ ဝယသဘော ဧကန်တည်း၊ ဤငါ၏စိတ်စေတသိက်သည်လည်း ဤနည်းအတူသာဖြစ်၏" ဤသို့ စသည်ဖြင့် သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို လွန်စွာပွားစေလျက် လေးပါးသော ရူပါဝစရစျာန်ကိုရ၏။

ရှင်စူဠပန် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုစျာန်ကိုအခြေပြု၍ သခ်ါရတရားတို့ကို လက္ခဏာရေးအာ ဖြင့် သုံးသပ်စဉ် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားသောကိုယ်ဖြင့်ကြွ၍ ဟောပြသကဲ့သို့ ဩဘာသဘုရားကို တန်ခိုးအားဖြင့် လွှတ်တော်မူ၍

ရာဂေါ ဒေါသော စ မောဟော စ၊ ရဇော ရေဏူတိ ဝုစ္စတိ။
ရာဂဿေတံ ဓိဝစနံ၊ ဧတေ ရဇံ ဓဟိတ္ထာန။
ဘိက္ခဝေါ ဝိဟရန္တိ တေ၊ ဝိတရဒဿ သာသနေ

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ရာဂေါစ၊ ကပ်ငြိတတ်သော ရာဂကိုလည်းကောင်။ ဒေါသောစ၊ ပြစ်မှားတတ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း။ မောဟောစ၊ တွေဝေတတ်သောမောဟကိုလည်းကောင်း။ ရဇော တိ၊ မြူဟူ၍လည်းကောင်း။ ရေဏူတိ၊ မှုန်နှံညစ်ကြေးဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတံ နာမံ၊ ဤရဇောဟူသော အမည်သည်။ ရာဂဿ၊ ရာဂတရား၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဧတေ ရဇံ၊ ဤရာဂစသော မြူမှုန်ညစ်ကြေးကို။ ဓဟိတ္ထာန၊ စွန့်၍။ တေ ဘိက္ခဝေါ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဝိတရဒဿ၊ ကင်းသောမြူရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။

ဤသို့ ဟောကြားတော်မူသော ဒေသနာကိုကြားရလျှင် သခ်ါရတို့သည် ဉာဏ်အားထင်လာ၍ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး တရားအထူးနှင့် တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

အမှာစကားချပ်။ ဤစူဠဥပန်ထေရ်ကား ရှေးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်ကို အစိုးရသော ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးဖြစ်၍ မြို့ကိုလှည့်သောအခါ နဖူးက ချွေးယိုသောကြောင့် ဖြူစင်သောပုဆိုးဖြင့်သုတ်၍ ညစ်ညူးသည်ကိုမြင်လျှင် ဤဖြူစင်သောပုဆိုးသည်လျက် ကိုယ်ခန္ဓာကိုမှီ၍ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ရချေသည်၊ ဤငါ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကား အသာရက အနတ္တသဘော အနိစ္စသဘောသာတည်းဟု နှလုံးပြုလျက် အသုဘတရားကို ပွားစီးစေဖူး၏။ ထို့ကြောင့် အဝတ်စကိုမှီ၍ မဂ်ဖိုလ်ကို ရလွယ်လေသတည်း။

ဘုရားရှင်က သံဃာတစ်ပါးကျန်ခဲ့သေးကြောင်း မိန့်တော်မူ

ဆရာဇီဝကလည်း ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်း၊ ယာဂု တို့ကို ကပ်လှူခြင်းငှာ အားထုတ်သော် ကိုယ်ဖော်မြတ်ကလည်း သပိတ်ကို အပ်တော်မမူဘဲ ကျောင်းတွင် သံဃာတစ်ပါးကျန်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၏။ ဇီဝကလည်း တစ်ဦးသောယောကျ်ားကို "သင်သွား၍ ပင့်ချေ"ဟု စေခိုင်းလိုက်သော်...

ရှင်စူဠပန် ရဟန်းများစွာ ဖန်ဆင်းထားခြင်း

ရှင်စူဠပန်က "ငါ့နောင်တော်သည် ကျောင်းတွင် သံဃာမရှိပြီဟုဆိုသည်၊ ယခုအခါ သံဃာရှိကြောင်းကို ငါပြလိုက်အံ့"ဟုကြံ၍ စတုတ္ထစျာန် အဘိညာဉ်ကိုဝင်စားပြီးလျှင် ကျောင်းအရံပြည့်အောင် မျှလောက်သော သံဃာတော်တို့ကို ဖန်ဆင်း၍နေ၏။ ထိုသံဃာတော်တို့တွင် အချို့ရဟန်းကား သင်္ကန်းချုပ်လျက်၊ အချို့ရဟန်းကား သင်္ကန်းဖွပ်လျက်၊ အချို့ကား ဆိုးရည်ကျိုလျက်၊ အချို့ကား စာပေသရဇ္ဈာယ်လျက်၊ တစ်ဦးလေ့ကျက်သောကိစ္စနှင့် တစ်ဦးကိစ္စသည် မတူရ၊ အသွင်သဏ္ဌာန်ထူးခြားစွာ ဖန်ဆင်း၍နေ၏။

ခုကြိမ်သွား၍ ပင့်ရခြင်း

အပင့်သွားသောယောကျ်ားလည်း များစွာသောရဟန်းတို့ကိုမြင်လျှင် မည်သည့်အရှင်အား ပင့်ခဲ့ရမည်ကို မသိနိုင်ရကား လျင်မြန်စွာပြန်လာ၍ "ဆရာဇီဝက... ကျောင်း၌ သံဃာတို့ကား အလွန်များ၏၊ အဘယ်အရှင်အား ပင့်ရမည်နည်း"ဟု မေးလျှင် ဘုရားသခင် ကြားတော်မူ၍ "ဒါယကာ... စူဠပန်အမည်ရှိသော ရဟန်းကို ပင့်ဆောင်ခဲ့လော့"ဟု မိန့်တော်မူ၍ တစ်ဖန်ပြန်ရလေ၏။

စူဠပန်လည်း အသွင်သဏ္ဌာန် တူမျှအောင်ပင် ဖန်ဆင်း၍နေပြန်သည်နှင့် ပင့်သောဒါယကာက "ရှင်စူဠပန်... ကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်လျှင် "ငါလည်း

http://www.dhammadownload.com

စူဠပန်တည်း"ဟု ရဟန်းတစ်ထောင်လုံးကပင် ဆိုကြ၏၊ ထိုဒါယကာလည်း မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကြွပါဟု မလျှောက်တတ်ရကား ဘုရားရှင်ထံသို့ပြန်၍ "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သွား၍ပင့်ပါသော်လည်း အလုံးစုံသော သံဃာကပင် 'ငါလည်း စူဠပန်၊ ငါလည်း စူဠပန်'ဟု ပြောဆိုကြပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ဒါယကာ ပင့်ခေါ်သောအခါ ရှေးဦးစွာထူးသောရဟန်းကိုသာ လျင်စွာလက်ကိုကိုင်၍ ပင့်ခဲ့လော့"ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။ ထိုဒါယကာလည်း မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်းသွား၍ လျှောက်ထားကိုင်ငင်သော် သံဃာတော်တို့သည် ကွယ်ပျောက်၍ တစ်ပါးတည်းဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ အပါပင့်ခဲ့၍ အိမ်သို့ရောက်လျှင် ဆွမ်း၊ ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။

ရှင်စူဠပန် ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုခြင်း

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း စူဠပန်ထေရ်အား "တရားအနုမောဒနာကိုပြုလော့"ဟုတိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ရှင်စူဠပန်လည်း ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်းသောအသံဖြင့် သုံးတန်သောပိဋကတ်ကို အနှံ့အစပ် နှီးနှောလျက် ဆွမ်းအနုမောဒနာပြုပေ၏။ ပြီးစီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ငါးရာသော သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ကျောင်းသို့ပြန်၍ ကြွတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား အတိတ်ဇာတ်လမ်းကို ဟောတော်မူခြင်း

ညချမ်းသောအခါ သံဃာတော်အပေါင်းတို့သည် တရားနာရာကျောင်း၌ ရုံးပေါင်းစည်းဝေးကြလျက် "ငါ့ရှင်တို့... မဟာပန်ထေရ်သည် လေးလပတ်လုံး တစ်ဂါထာကိုသင်၍မှ မတတ်နိုင်သဖြင့် နှင်ထုတ်လိုက်ရသော စူဠပန်ကို သုံးလောကသင်းကျစ် ဓမ္မရာဇာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည် နေအရုဏ်တက် တစ်နံနက်ဖြင့်သာ မဂ်ဖိုလ်ကိစ္စကို ပြီးစေ၍ လေးထွေသောပဋိသမ္ဘိဒါနှင့်တကွ ဆင်္ဂဟဘီညဖြစ်အောင် သွန်သင်ပြသတော်မူနိုင်သည်၊ အလွန်အံ့ဖွယ်ရှိပေစွ၊ အနုတ္တရ ဓမ္မရာဇာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်တို့၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ဝသုန္ဓရေ ဤမြေနှစ်သိန်းနှင့် နှိုင်းသော်လည်း အဆုံးမရှိပေရာတကား:"ဟု ဘုရားကျေးဇူး တော်ကို အံ့သြချီ မွမ် ၍နေကြကုန်သည်တွင် ဘုရားသခင်လည်း ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ ကြွတော်မူလာ၍ "အဘယ်မည်သောခြင်းရာစကားဖြင့် ပြောကြားစည်းဝေးကြသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍ သံဃာတော်အပေါင်းတို့က အကြောင်းကို လျှောက်ပန်ဆင်သော် သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း "ဤစူဠပန်အား ယခုဘဝ၌သာလျှင် ငါ မ,စ

http://www.dhammadownload.com

တော်မူသည် မဟုတ်သေး၊ ရွှေးရွှေးသောဘဝကလည်း မ,စတော်မူဖူးပြီ၊ ဤ ဗုဒ္ဓပန်လည်း ယခုဘဝ၌သာ ငါဆုံးမတိုင်းလိုက်နာ၍ လောကုတ္တရာစည်းစိမ်ကို ရသည်မဟုတ်၊ ရွှေးရွှေးသောဘဝကလည်း ဩဝါဒကိုလိုက်နာ၍ ကြီးစွာသော လောကီစည်းစိမ်ကို ရဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍ အတိတ်အကြောင်းကို ဟောတော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓန္တေဝါသိက သူဋ္ဌေးဝတ္ထု

ရွှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးသည် မင်းပြု၏။ ထိုအခါ ငါဘုရားလောင်းသည် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော ဗုဒ္ဓကမည်သော သူဋ္ဌေးသည်ဖြစ်၏၊ အလွန်လည်း လိမ္မာ၏။ ပညာလည်း ကျယ်ဝန်း၏။ အလုံးစုံသော နက္ခတ်နိမိတ် တိတ်တပေါင်တို့ကိုလည်း ကျွမ်းကျင်၏။ ထိုဗုဒ္ဓကသူဋ္ဌေးသည် တစ်ရံသောအခါ မင်းခစားရာမှပြန်လေသော် ခရီးမဋ္ဌကျသော ကြွက်သေတစ်ခုကိုမြင်၍ နက္ခတ်ရွှုပြီးလျှင် "ပညာမျက်စိရှိသော အမျိုးသားသည် ဤကြွက်သေကိုအရင်းထား၍ စီးပွားရှာရမူ အသက်မွေးခြင်းငှာ ပြည့်စုံရာသတည်း"ဟု မြည်တမ်း၏။

ကြွက်သေတစ်ခု အရင်းပြု

ထိုစကားကို အနီးအပါး၌ရှိသော သူဆင်းရဲတစ်ယောက်ကြားလျှင် "ဤသူဋ္ဌေးကား ပညာကြီး၏၊ အကြောင်းမသိဘဲ မဆိုရာ"ဟု ယုံကြည်လှရကား ထိုကြွက်သေကိုယူ၍ တစ်ခုသောအိမ်ဈေး၌ ကြောင်စာအလို့ငှာ ရောင်းသော် သပြာကောင်း တစ်ချင်ရွေ မျှရ၏၊ ထိုဥစ္စာဖြင့် တင်လဲကိုဝယ်ပြီးလျှင် ခရီးစဉ်နှင့်မ ၌ အေးလှသောရေချမ်းဖြင့် တောမှ အရောင်းလာကြသော ပန်းသည်တို့အား အတန်ငယ် အတန်ငယ်ကမ်း၏။ ပန်းသည်တို့ကလည်း တစ်ဆုပ် တစ်ဆုပ်စီမျှသော ပန်းတို့ကိုပေး၍ ရသမျှသောပန်းတို့ကို ဈေး၌ရောင်းသောအခါ တစ်သပြာသောဥစ္စာကိုရ၏။ ထိုဥစ္စာဖြင့် တင်လဲကိုဝယ်ပြီးလျှင် ယခင်ကကဲ့သို့ ကမ်းပြန်၏။ ပန်းသည်တို့ကလည်း ပေးမြဲပေးခဲ့၍ ရသောပန်းကိုရောင်းသဖြင့် မရှည်မမြင့်မီ ပင် ရှစ်သပြာသောဥစ္စာကိုရ၏။ ထိုသူသည် ဗုဒ္ဓကသူဋ္ဌေး၏စကားကိုမှီ၍ ကြံစည်ရကား ဗုဒ္ဓန္တေဝါသိကဟု တွင်၏။

ထိုဗုဒ္ဓန္တေဝါသိကလည်း ရှစ်အသပြာရသောအခါ များစွာသောတင်လဲကို ဝယ်နိုင်ပြီဖြစ်၍ တွေ့ကြုံသမျှသော ကုန်သည်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဆိတ်ကျောင်း၊

http://www.dhammadownload.com

နွားကျောင်းဖြစ်သောသူတို့အား လည်းကောင်း တင်လဲရည်ဖြင့် ပေးကမ်း၍ အကျွမ်းမိတ်ဆွေဖွဲ့သတည်း။ ထိုသူတို့ကလည်း "အကြောင်းကိစ္စရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အား ကြားပါ" ဟုဆိုကြ၏။

တစ်ရံသောအခါ သည်းထန်စွာသော လေသည်လာသည်ဖြစ်၍ မင်းဥယျာဉ်၌ သစ်ပင် သစ်ခက်တို့သည် များစွာကျိုးပျက်ကုန်၏။ ထိုအခါ စူဠန္တေဝါသိကလည်း ဥယျာဉ်မှူးအထံသို့သွား၍ "သစ်ပင် သစ်ခက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ရှင်းလင်းပါမည်၊ ထင်းကို ယူပါရစေ" ဟု ဆို၏။ ဥယျာဉ်မှူးက "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံလျှင် မြို့ပြင်၌ ကစား၍နေကြသော နွားကျောင်းသား သူငယ်တို့ကိုခေါ်၍ သိမ်းဆည်းစုရုံးစေကာ ကောင်းမွန်စွာထား၏။

နှစ်ရက် သုံးရက်ခန့်ကြာလျှင် ပြည့်ရှင်မင်း၏ အိုးတော်လုပ်သည် အိုးဖုတ်ခြင်းငှာ ထင်းဝယ်လာသဖြင့် တစ်ဆယ့်ခြောက် သပြာတို့ကိုရ၏။ အရင်း ရှစ်သပြာနှင့်တကွ နှစ်ဆယ့်လေးသပြာတို့ကို ရလေသော် မြို့တံခါး လေးမျက်နှာ၌ ကြီးစွာသော တင်လဲရည်အိုးကို ထား၍ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်သမျှသော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ ငါးရာမျှလောက်သော မြက်ထမ်းယောကျ်ားတို့အား လည်းကောင်း ကျွေးမွေး၏။ မြက်ထမ်းယောကျ်ားတို့ကလည်း "အကျွန်ုပ်တို့အား များစွာကျေးဇူးရှိပေသည်၊ အရှင်အလိုရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အား အကြောင်းကို ကြားပါ" ဟု ဖိတ်ကြားလေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ကြည်းကြောင်းကို ခရီးသွားသောမိတ်ဆွေတို့က ဥတ္တရပထတိုင်းမှ မြင်းကုန်သည်ငါးရာတို့ မြင်းရောင်းလာသော သတင်းစကားကိုပြောဆိုသော် ထိုစူဠန္တေဝါသိကလည်း မြက်ထမ်းယောကျ်ား ငါးရာတို့ကိုခေါ်၍ "သင်တို့ နက်ဖြန် သူတစ်ပါး၌တို့ထံသို့မသွားဘဲ အကျွန်ုပ်အား သာ မြက်ကိုရောင်းပါ" ဟုဆို၍ အလုံးစုံသောမြက်တို့ကို ဝယ်၏။ မြင်းကုန်သည်တို့ ရောက်လာသော ကာလတစ်ပါး၌ မြက်မရနိုင်သော် စူဠန္တေဝါသိက၏အထံ၌သာ ဝယ်ရ၍ တစ်ထောင်မျှလောက်သော အသပြာတို့ကိုရ၏။

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ကြာလျှင် သမုဒ္ဒရာလမ်း ကူးသန်းသွားလာကြသောသူတို့က နက်ဖြန် သင်္ဘောဆိုက်အံ့သော အကြောင်းကိုကြား၏။ စူဠန္တေဝါသိကလည်း "ဤသင်္ဘော၌ပါသမျှသော အထုပ်အထည်ကို ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် ဝယ်ယူအံ့" ဟု ကြို၍ အဖိုးတန်သောလက်စွပ်တချည်ကို ဝယ်ပြီးလျှင် သင်္ဘောသူကြီး၏ မိန်းမထံသို့ လက်ဆောင်ပို့စေ၍ "ပါသမျှသောဥစ္စာကို ဝယ်ပါရစေ" ဟု ခွင့်

http://www.dhammadownload.com

တောင်း၏။ သဘော်သူကြီးကလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။ သဘော်ဆိုက်သောအခါ အရာမကသော သူဌေးကုန်သည်တို့ အဝယ်လာကြသော် သဘော်သူကြီးက စူဠဇနွေဝါသိကနှင့် ချိန်းချက်မိကြလေပြီ၊ ဤသူကိုသာ ငါတို့ရောင်းရအံ့၊ အလိုရှိမူ ထိုသူ၏အထံ၌သာ ပန်ကြားကြကုန်"ဟု ဆို၏။

လေးလကြာလျှင် ဒွေ ၂ သိန်းဝင်

ထိုစူဠဇနွေဝါသိကလည်း မြစ်ကမ်းဝဠ် ချမ်းမြေ့သာယာစွာ နေရာဆိပ်ကွန်းဆောက်လုပ်၍ မဟာသာလသူကြွယ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာနေလင့်၏။ အရာမျှလောက်သော ကုန်သည်တို့လည်း စူဠဇနွေဝါသိကကိုသာ အသပြာတစ်ထောင်တစ်ထောင်စီ လက်ဆောင်ပေး၍ "အကျွန်ုပ် ဤမျှဤမျှသော ဘဏ္ဍာကို ဝယ်ပါရစေ"ဟု ခွင့်တောင်းကြသဖြင့် တစ်သိန်းမျှလောက်သောဥစ္စာကိုရ၏။ သဘော်၌ပါသော ဘဏ္ဍာတို့ကို အသီးသီး ဝယ်စေပြီးလျှင် မိမိမှာ အသပြာတစ်သိန်းဖြင့် အလုံးစုံဝယ်၍ရောင်းသော် ကြေးကောင်း ထမ်းပိုးကြသဖြင့် နှစ်သိန်းမျှလောက်သော အသပြာကိုရသတည်း။

ကျေးဇူးသိတတ်၍ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း

ဤသို့လျှင် ကြွက်သေတစ်ခုအရင်းပြု၍ လှယ်ပယ်သဖြင့် လေးလအတွင်း ဝယ် နှစ်သိန်းမျှလောက်သော အသပြာတို့ကိုရလတ်သော် ငါသည် ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို ဩဝါဒပေးသော စူဠဇက သူဌေးကိုမှီ၍သာ ရပေသည်။ ဤသူဌေးအား ကျေးဇူးဆပ်အံ့ဟုကြံ၍ တစ်သိန်းသောအသပြာကို သူဌေးထံသို့ ဆောင်ယူပြီးလျှင် "အရှင်သူဌေး ဤအသပြာကို အလိုရှိရာသုံးတော်မူပါဟု လျှောက်၏။ စူဠဇကသူဌေးကလည်း "သင် အဘယ်မှရ၍ ငှါးပေးလာသနည်း"ဟု မေးသော် သူဌေးဆိုသောစကားကို အမှီပြုလျက် ကြွက်သေတစ်ခုကို ရောင်းသည်မှစ၍ အသပြာနှစ်သိန်းရသည့်တိုင်အောင် အလုံးစုံသောအကြောင်းပြန်ပေ၏။

စူဠဇနွေဝါသိက သူဌေးဖြစ်ခြင်း

စူဠဇကသူဌေးလည်း ထိုအကြောင်းကိုကြားလျှင် အားရဝမ်းသာစွာဖြစ်၍ "ဤသူကဲ့သို့ ပညာသတိ ဝီရိယရှိသော ယောကျ်ားကား အလွန်ရှားပေသည်သာတည်း၊ ပညာ၊ သတိ၊ ဝီရိယရှိရုံသာလည်း မဟုတ်သေး၊ သူ၏ကျေးဇူးကိုသိတတ်သော ကတညုတ ကတဝေဒိဂုဏ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံပေသည်"ဟုချီးမွမ်း၍ အရွယ်ရောက်ရုံသာရှိသော မိမိသမီးငယ်နှင့် ထိမ်းမြား၍ ထပ်တူကိုယ်စားပြုပေး၏။

http://www.dhammadownload.com

စူဠကသူဋ္ဌေး လွန်သောအခါ သူဋ္ဌေးအရာကိုရ၍ ကြီးကျယ်လှသော စည်းစိမ်၏ အရှင် ဖြစ်သတည်းဟု အတ္ထုပ္ပတ်ကို ဖော်ပြလျက်-

အပွကေနာပိ မောဓိ၊ ပါဘတေန ဝိစက္ခဏော။
သမုဒ္ဒပေတိ အတ္တာနံ၊ အဏုံ အဂ္ဂိံဝ သန္ဓမံ

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား- ဝိစက္ခဏော၊ ရောင်းဝယ်ကုန်သွယ်ခြင်း၌ မြော်မြင်လိမ္မာသော။ မောဓိ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အပွကေနာပိ၊ အနည်းငယ်သာလည်း ဖြစ်သော။ ပါဘတေန၊ အရင်းအမြစ်ပါ ကိုယ့်ဥစ္စာဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိအစီးအပွားကို။ သမုဒ္ဒပေတိ၊ ဖြစ်ပွားကြီးမြင့်စေ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ အဏုံ၊ အနည်းငယ်သော။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ သန္ဓမံ၊ မှုတ်သည်ဖြစ်၍။ တံ-အဂ္ဂိံ၊ ထိုမီးကို။ သမုဒ္ဒပေတိဣဝ၊ ကြီးပွား စည်ပင် စေသကဲ့သို့တည်း။

ဤဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူပြီး၍ "ချစ်သားတို့... ရှေးသောအခါ ထို စူဠန္တေဝါသိကသည် ယခု စူဠပန်ထေရ်ဖြစ်လာ၏။ စူဠကသူဋ္ဌေးသည် ငါဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် စူဠပန်ကို ယခုဘဝသာ လောကုတ္တရာစည်းစိမ်ကို ငါပေးတော်မူသည်မဟုတ်၊ ရှေးရှေးသောဘဝကလည်း လောကီသုခကို ရစေဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဇာတ်ကိုပေါင်းတော်မူ၏။

ရှင်စူဠပန်ထေရ် ဉာဏ်ပညာထိုင်းမှိုင်းခြင်းအကြောင်း

"ချစ်သားတို့... ဤစူဠပန်ကား ယခုဘဝသာ ပညာနဲ့သည်၊ လေးလံထိုင်းမှိုင်းသည်မဟုတ်၊ ဘဝ ရှေးရှေးကလည်း လေးလံထိုင်းမှိုင်းဖူးသည်သာတည်း။ ငါ ဘုရားလည်း ယခုဘဝသာ စူဠပန်၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ရှေးသော အခါကလည်း ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ဖူးပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ရဟန်းတို့တောင်းပန်လတ်သော် ရှေးအတိတ်ကို ဆောင်တော်မူ၏။

လိမ္မာလှသော ဒန္ဓကလုလင်

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် တက္ကသိုလ်ပြည်ဝယ် ပညာကြီးကျယ်လှသော ဒိသာပါမောက္ခဆရာဖြစ်၍ အရပ်လေးမျက်နှာမှ ရောက်လာကုန်သောသူတို့အား အတတ်ပညာကို သင်ကြားပြသ၍ နေသတည်း။ တစ်ရံသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်မှ ဒန္ဓကမည်သော အမျိုးသားတစ်ဦးသည် အတတ်

http://www.dhammadownload.com

ပညာသင်ခြင်းငှာ ရောက်လာ၏။ ထိုဒန္ဓကသည် ဆရာ့ထံသို့ရောက်သည်မှစ၍ နေ့ညဉ့်မပြတ် ဆည်းကပ်ခစားလျက် ဆရာ့အား ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုခြင်း၊ သောက်ရေ သုံးရေတည်ခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း၊ ကြေးတွန်းခြင်း၊ ယပ်ခတ်ခြင်း၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းသိုမှီးခြင်းစသော ကိစ္စခပ်သိမ်းတို့၌ မပြတ်မလပ် ကြည်ညွတ်ရိုသေစွာပြု၏။

တပည့်အတွက် ဃဋ္ဋေသိဂါထာ

ဒိသာပါမောက္ခဆရာလည်း ကျေးဇူးများစွာ ပြုပေသောသူဖြစ်ရကား သူ တစ်ပါးထက် ဆတက်လေးမြတ်၍ အတတ်ပညာကို လွန်စွာသင်သတည်း။ ထို သို့သင်သော်လည်း ပညာနှံ့လှ့ရကား တစ်ပုဒ် တစ်ဂါထာကိုမျှ သေချာစွာ မတတ်နိုင်ဖြစ်၏။ လေးနှစ်ပတ်လုံး သင်၍မျှမတတ်သဖြင့် သင်အပ်သောသိပ္ပဒ္ဓ အာလယကင်းရကား ပျင်းရိဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ မိဘထံသို့ပြန်ခြင်းငှာ ဆရာအား ခွင့်တောင်းသော် ဆရာကလည်း "ဤသူသည် ငါ့အား အလွန်လေးမြတ်စွာ ဆည်းကပ် လုပ်ကျွေးပါလျက်၊ တစ်စုံတစ်ခုသောပညာကိုမျှ မရသော် ပဏ္ဍိတသေဝနမင်္ဂလာ မပြည့်စုံရာ၊ အသက်မွေးခြင်းငှာ တစ်ခုသောဂါထာကို ငါ့ထံမှ သင်ပေးဦးအံ့" ဟုကြံစည်၍ ဒန္ဓကလုလင်ကို တောအရပ်သို့ ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင်-

ဃဋ္ဋေသိ ဃဋ္ဋေသိ၊ ကိံ ကာရဏာ ဃဋ္ဋေသိ။
အဟမ္ပိ တံ ကာရဏံ ဇာနာမိ ဇာနာမိ

ဟူသော ဂါထာကို အကြိမ်များစွာသင်၏။

တပည့်က "အကျွန်ုပ် မြို့ဖွဲ့စွာ မှတ်မိပါပြီဟုဆိုသော် "ဤဂါထာကို အခါမပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လော့၊ သင့်အသက်မွေးခြင်းငှာ တတ်ကောင်းရာလတ္တံ့" ဟု ဆိုပေ၏။ တပည့်ဒန္ဓကလည်း ဆရာသင်သမျှသောဂါထာကို ရိုသေစွာမှတ်သား၍ ဆရာအား လိုက်ပို့ပြီးမှ မိဘတို့နေရာ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ပြန်ခဲ့၏။ မိဘတို့လည်း အတတ်သင်၍ ပြန်လာသည်ဟု မြတ်နိုးတနာဖြင့် များစွာသော ပူဇော်သက္ကာရတို့ကို ပြုပေ၏။

ဂါထာသံကြား သူခိုးများထွက်ပြေးခြင်း

ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည့်ရှင်မင်းကြီးလည်း "ငါသည် ဤပြည်ကို တရားနှင့်အညီပင် မင်းပြုသည်၊ သို့ရာတွင် သတ္တဝါတို့၏သဘောသည် မိမိ၌ရှိသော

http://www.dhammadownload.com

အပြစ်ကို မိမိမမြင်၊ သူတစ်ပါးကသာ မြင်တတ်ချေသည်၊ ငါ၌ မကောင်းပြစ်ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပြည်ရွာသားတို့ ထင်ရှားစွာ မကဲ့ရဲ့ဝံ့ရာ ဆိတ်ဆိတ်သာ ကဲ့ရဲ့၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့ကြလတ္တံ့၊ မကောင်းပြစ်ကို သိမှသာလည်း ကောင်းအောင် ငါကျင့်နိုင်ရာသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ၏သတင်းကို အချင်းချင်းပြောဆိုရာ၌ ချောင်းမြောင်း၍ နာအံ့"ဟုကြံစည်ပြီးလျှင် ဆမင်းညစာ စားပြီးအချိန်ဝယ် တစ်ယောက်တည်းလည်၍ ဝှက်ကွယ်ရာဖြစ်သောအရပ်က ကပ်၍ကပ်၍ အိမ်စေ့နားထောင်သတည်း။

ဂါထာကို မင်းကြီးယုံကြည်ခြင်း

အတတ်သင်၍ ပြန်လာသော ဒန္ဓကတို့၏အိမ်အနီးသို့ ရောက်သောကာလ အိမ်ရိပ်ကပ်၍ နားထောင်စဉ် ဥမင်တူးဖောက်၍ ခိုးတတ်သောလူတို့သည် ဤအိမ်၌ ဥစ္စာကို ခိုးယူအံ့ဟု လူဆဲ့ရဲ့သောဥမင်းကို တူးဖောက်၍ အိမ်အောက်မှ တက်ဝင်လေသော် ယခင်ဒန္ဓကလည်း အိပ်ရာမှနိုးလတ်၍ ဆရာသင်အပ်သော ဂါထာကို ကောင်းစွာ သရဇ္ဈာယ်၏။ ထိုအသံကိုကြားလျှင် ခိုးသူများလည်း ကြောက်လန့်သည်ဖြစ်၍ မိမိတို့၌ပါသော လက်နက်ဥစ္စာကိုပစ်၍ ထွက်ပြေးကြလေ၏။ ထိုအခြင်းအရာကို မင်းကြီး စေ့စုံစွာမြင်လျှင် 'ဤအိမ်ရှင်ကား ထူးခြားကောင်းမွန်သောပညာကို တတ်ပေစွ၊ ငါသင်ရမူ ကောင်း၏'ဟု ကြံ၍ အိမ်ကိုမှတ်ပြီးသော် နန်းတော်သို့ ပြန်လေ၏။

ဂါထာသင်ပြု ဘုရင်မှ ရရှိငွေတစ်ထောင်

နံနက်မိုးသောက် ရောက်လတ်သောကာလ ထိုဒန္ဓကကိုခေါ်စေလျက် "သင်ညဉ့်ဦးက အဘယ်အတတ်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သနည်း"ဟုမေး၏။ "ဆရာပေးလိုက်သော မန္တန်ကိုရွတ်အံ့ သရဇ္ဈာယ်ပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင် "သင်သည် တက္ကသိုလ်ပြည်မှ အတတ်သင်၍လာသလော"ဟုမေး၏။ ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "သင်၏မန္တန်ကို ငါ့အားသင်ပါ"ဟု တောင်းပန်၍ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သောနေရာ၌ နေစေပြီးသော် မင်းကြီးသည် နိမ့်ရာကနေ၍ ဂါထာကိုသင်ယူ၏။ ထိုသို့သင်ယူပြီးမှ ဆရာ့ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းငှာ အသပြာတစ်ထောင်ဖြင့် ပူဇော်လိုက်၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုမန္တန်ကို အလွန်ယုံမှတ်ရကား မပြတ်သရဇ္ဈာယ်၏။

ဂါထာရွတ်အံ့ တန်ခိုးထန် လုပ်ကြံမှုကြီးပေါ်လေပြီ

တစ်ရံသောအခါ စစ်သူကြီးသည် ပြည့်စည်းစိမ်ကို တောင့်တသဖြင့် ရာဇဝတ္တရာဖြစ်သော ဆတ္တာသည်ကို ဤသို့ဆို၏။ "အချင်းဆတ္တာသည်... သင်သည်

http://www.dhammadownload.com

မင်းကြီး၏နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးတို့ကို သုတ်သင်သောအခါ လက်၌ပါသော ဓားဖြင့် မင်းကြီးအား သတ်ဘိလော့၊ ငါ မင်းပြုရလျှင် သင်အား စစ်သူကြီးအရာကို ငါပေးမည်"ဟုဆို၏။ ထိုဆတ္တာသည်လည်း ယုံကြည်ရကား "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ မင်းကြီး၏မုတ်ဆိတ်ဆံကို ပြုပြင်ရသောအခါ ထက်လှစွာသော ဓားဖြင့် လည်ကို တစ်ချက်တည်းဖြတ်အံ့ဟုကြံ၍ မင်းကြီးထံပါးသို့ ကပ်လျက် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် မေးကိုမ,၍ လက်တစ်ဖက်က ဓားကိုကိုင်၍ရွယ်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက-

ဃရွေသိ ဃရွေသိ, ကိံကာရဏာ ဃရွေသိ

စသော ဂါထာကို ရွတ်၏။

ဆတ္တာသည်လည်း "ငါတို့၏အကြံကို မင်းကြီးသိလေပြီတကား"ဟု အလန့်တကြား တုန်လှုပ်လျက် ကြက်သီးမွေးညင်းထ၍ ကိုယ်မှ ဇောချွေးတို့သည် ယိုစီးသဖြင့် ခြေရင်း၌ဝပ်၍ရှိခိုးလျက် "အရှင်မင်းကြီး အကျွန်ုပ်အား ထားလျှင်လည်း ရှင်ရပါတော့မည်၊ သတ်လျှင်လည်း သေရပါတော့မည်"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း ရာဇမာယာ၌ လိမ္မာတော်မူရကား "ငါ့အား ဘုန်းကံပညာရှိသောမင်းဟူ၍ သင်မသိသလော၊ သင်၏အမှုကို ထင်စွာဆိုမှ သင် ချမ်းသာရာရမည်"ဟု ခြိမ်းခြောက်၏။

ဆတ္တာသည်ကလည်း "အကျွန်ုပ်၏ အကြံမဟုတ်ပါ၊ စစ်သူကြီးကသာ မင်းကိုသတ်ပါဟု အသပြာတစ်ထောင်ပေး၍ တိုက်တွန်းသောကြောင့် အကျွန်ုပ်ကြံမိပေသည်"ဟု လျှောက်၏။

ဒန္ဓကစစ်သူကြီးဖြစ်ခြင်း

ထိုစကားကိုကြားသော် စစ်သူကြီးကိုခေါ်၍ မေးမြန်းစစ်ကြောပြီးမှ ပြည်မှနှင်ထုတ်လိုက်၍ "ငါ့ဆရာကို မှီ၍သာ ငါစည်းစိမ်မပျက် အသက်မသေရှိပေသည်"ဟုနှလုံးထားလျက် ဒန္ဓက သတို့သားကိုခေါ်ပြီးလျှင် စစ်သူကြီးအရာ၌ ထားလေ၏။

ဇာတ်ပေါင်းတော်မူခြင်း

"ဤသို့ တစ်ဂါထာကိုမှီ၍ စစ်သူကြီးအရာကိုရသော ဒန္ဓကကား ယခုအခါ စူဠပန်ထေရ်ဖြစ်လာ၏။ ဒိသာပါမောက္ခဆရာကား ငါဘုရားဖြစ်တော်မူ၏၊ ချစ်

http://www.dhammadownload.com

သားရဟန်းတို့၊ ထို့ကြောင့် စူဠပန်သည် ယခုမှသာ ဉာဏ်လေးသည်မဟုတ် ရှေးကလည်း လေးဖူးပြီ"ဟု ဇာတ်တော်ကို ပေါင်းတော်မူ၏။

မထေရ်ညီနောင်တို့၏ စွမ်းအင်တန်ခိုး

ဤမထေရ်ညီနောင်နှစ်ပါးတွင် မဟာပန်ထေရ်ကား အရှုပစျာန်ကို အလွန်အားဖြင့် ဝင်စားလေ့လာနိုင်သောကြောင့် ရှုပသညာ စသည်ကို လည်စေခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာနုပဿနာ အစရှိသော ခုနစ်ပါးသောအနုပဿနာ၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော မဟာဝိပဿနာတို့၌လည်းကောင်း၊ အင်္ဂသင်္ခန္ဓာရုံဝဝတ္ထာန်တို့၌လည်းကောင်း လိမ္မာ၏။ ညီဖြစ်သော စူဠပန်ထေရ်ကား ရှုပါဝစရ စတုတ္ထစျာန်ကို အလွန်အားဖြင့် ဝင်စားလေ့လာနိုင်သောကြောင့် ရှုပစျာန် သမာဓိစိတ်ကို တည်စေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အာရုပ္ပဇ္ဈာသင်္ခန်း၊ အာရုပ္ပဇ္ဈာဝဝတ္ထာန်တို့၌လည်းကောင်း အလွန်လိမ္မာ၏။ ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်တရားကို ဝင်စားသောအရာ၌လည်း တစ်ပါးသောရဟန္တာတို့ထက် သာလွန်လျင်မြန်၏။ တစ်ပါးသောရဟန္တာတို့မှာ နိမ္မိတကာယကို ဖန်ဆင်းလိုကြသော် နှစ်ဦး၊ သုံးဦး စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ကိုယ်နှင့် အသွင်အတူအမျှကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းနိုင်ကြကုန်သည်။ စူဠပန်ထေရ်မူကား တစ်ခုသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသော အဘိညာဉ် တစ်ဝီထိဖြင့်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ရာ၊ တစ်ထောင်တိုင်အောင်သော်လည်းကောင်း၊ မိမိကိုယ်နှင့် တစ်သွင် တစ်သဏ္ဌာန်တည်းသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ပုံတခြား သဏ္ဌာန်ပြား အဆင်ကွဲအောင်သော်လည်းကောင်း ဖန်ဆင်းနိုင်သတည်း။

ဇောဒဂ်ရတော်မူကြခြင်း

ထို့ကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရောက်၍ သာဝကတို့ကို အသီးအသီး အရာဌာန၌ထားသောအခါ မဟာပန်ထေရ်ကို သညာဝိဝဋ္ဋဇောဒဂ်အရာ၌၊ စူဠပန်ထေရ်ကို အဘိညာဉ်ဖြင့်ပြီးသော နိမ္မိတကာယကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်သော နိမ္မိတ ဇောဒဂ်အရာ၊ စေတောဝိဝဋ္ဋဇောဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

ရှင်မဟာပန်၊ ရှင်စူဠပန် မှတ်ချက်

35 A

ဤမဟာထေရ်တို့ကား ဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဒုတိယ၊ တတိယဝါဆိုသောအခါမှစ၍ ရှင်ရဟန်းဖြစ်ကြသဖြင့် နောင်တစ်ဖန် ကြွလာတော်မူပြန်မှ ကိစ္စပြီးမြောက်ကြသည်။ နှစ်ကာလမြင့်သော်လည်း အမှတ်လွယ်အောင် တစ်

http://www.dhammadownload.com

ပေါင်းတည်းစပ်၍ ဆိုလိုက်သည်။ အတိတ်ဇာတ်ကိုဟောရာ၌ အဂုံတို့ရှိ၊ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နှစ်စောင်ပြတိုင်း ဆိုလိုက်သည်။ ပန္ဆ ဟူသောပုဒ်မှာ ခရီးဟောဖြစ်၍ ဒန္တဇ ဒုတိယကွရာ၊ ပဌမကွရာအဆင့်နှင့် ရေးသင့်သည်ဟု အဘိဓာန်ဋီကာ မိန့်၏။ အဋ္ဌကထာတို့မှာ မုဒ္ဓဇ ဒုတိယကွရာ၊ ပဌမကွရာအဆင့်နှင့် ရှိကြ၏။

ဤကား ရှင်မဟာပန် ရှင်စူဠပန်တို့အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။

ရှင်သောဏမထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ရှင်သောဏမထေရ်၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကား- ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေ သော် တစ်သန်းနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းမြောက်ကျသော် ဝရကမ္ဘာ၌ အနောမဒဿီ အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသည် ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကာလရှင်သောဏ မထေရ်၏ အလောင်းသည် တစ်ဦးသော အမျိုးကောင်းသားဖြစ်၍ ဘုရားသခင်အထံ ၌ နိယမပြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သတည်း။

အနောမဒဿီ ဘုရားထံမှ ပထမဗျာဒိတ်ရခြင်း

တစ်ရံရောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် လွင်တီးခေါင်၌သာ စင်္ကြံကြွတော်မူ သည်ကိုမြင်၍ "ပြည့်ရှင်မင်းနှင့်တကွသော လူအများတို့သည် မကြွေမစည်မိသော အရာဝယ် ငါကုသိုလ်ပြုအံ့"ဟုကြံလျက် သစ်၊ ကျောက်၊ အုတ် အင်္ဂတေတို့ကို စုရုံးပြီးလျှင် ဘုရားသခင် ကြွတော်မူသောဌာန၌ သံတောင်တစ်ရာမျှ အလျားရှိ သော ရတနာစင်္ကြံကို ကောင်းမွန်စွာ ဆောက်လုပ်၍ လှူဒါန်းပူဇော်၏။ အနုမော ဒနာပြုသောကာလ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ပရိက္ခရာရှစ်ပါးနှင့် တကွ လှူဒါန်းပူဇော်၍ တရားတော်ကိုနာ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ခံစားရလတ္တံ့သောအကျိုးဆက်ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် သိမြင်စေခြင်းငှာ-

ယော သော ဟဋ္ဌေန စိတ္တေန၊ ဒီဃသာလံ အဒါသိ မေ-

အစရှိသော ဂါထာဖြင့် ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ထိုဂါထာတို့ကို မြန်မာပြန်ဖြေတင်သော် "အကြင်ဒါယကာသည် ငါ၏ လေးပါးသော ကျရိယာပုထ်ကို မျှတစေခြင်းငှာ ကြွရာဖြစ်သော ဤရတနာစင်္ကြံ ကိုလည်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၏။ သပရိဝါရဒါနဖြစ်သော သုံးဆောင်စရာ ပရိက္ခရာ တို့ကိုလည်း လှူဒါန်း၏။ သရဏဂုံ သီလတို့ကိုလည်း နံ့စွဆောက်တည်၏။ ထို ဒါယကာကား မျက်မှောက်လောကဓံ ပစ္စုပ္ပန်လည်း ကြိုကြိုသမျှသော ကျွန်ုပ်သယ တို့သည် ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ ရောဂါဘေးဒဏ် အန္တရာယ်မနှောင့် မကြောင့်မကြ သုခ

http://www.dhammadownload.com

ပွားစည်လျက် အသက်ရှည်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘဝပြောင့်စေ့ စုတေသောအခါ နတ်တို့ရွာမှ ဝေဇယန္တာရထားဖြင့် သိကြားဆောင်ယူလာလတ္တံ့၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ရတနာခုနစ်သွယ်တို့ဖြင့် စီခြယ်မွမ်းမံအပ်သော ပြာသာဒ်ဗိမာန် ဝေဇယန်ဘုံကြီး၌ နတ်သမီး နတ်သား ဝန်းလျာ ခယ ဖျောင်းဖျရိုညွတ်သော နတ်မင်း၏ စည်းစိမ်ကို အကြိမ်အားဖြင့် မရေတွက်သာ ကမ္ဘာအားဖြင့် သုံးသောင်း ပတ်လုံး ခစားမွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ ထို့နောက် တွက်ဖွဲ့၍ နှစ်ဆယ့်ငါးကမ္ဘာတိုင် တိုင် နတ်တကာတို့ကို စိုးပိုင်သော သိကြားမင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုမှ လူ့ရွာစုတေလာသော် ယသောဓရာ သညာနာမ သမုတ်ကြသော စဘုဒီပိသရ စကြဝတေးမင်း၏အဖြစ်သည် ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ကြိမ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုဤအန္တရဘဝ အဆစ်ဆစ်တို့၌လည်း ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်အဖြစ်သာ အကြိမ်များစွာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါ့နောက်စဉ်ကာ ပွင့်လာကြကုန်သော ဘုရားတို့၏အထံ၌ အလွန်သော ကုသိုလ်သမ္ဘာရကို ဆည်းပူးသဖြင့် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဘုံသုံးရွာ၌ ကြီးကျယ်စွာသော ချမ်းသာစည်းစိမ်ကို ခံစားရလျက် ဘဒ္ဒကမ္ပာဖြစ်သောအခါဝယ် ဥက္ကာကရာဇ်မင်းစစ်ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအနွယ်မှ ဆက်သွယ်ပွား၍ ဘုရားဂေါတမလူဘသင်းကျစ်ဖြစ်သောအခါ ထိုဒါယကာသည် သာဝကပါရမီဉာဏ်၏အဆုံးသို့ ရောက်လတ္တံ့."ဟူ၍ အနုမောဒနာဖြင့် ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏။

(ပါဠိဂါထာကို လိုလျှင် အပဒါန်ပါဠိတော်မှ ယူလေ။)

ပဒုမုတ္တရဘုရားထံမှ ဒုတိယဗျာဒိတ်ရခြင်း

ထိုအမျိုးကောင်းသားသည် ဗျာဒိတ်စကားကိုကြားလျှင် အားရဝမ်းသာစွာ သဒ္ဓါတရား တိုးတက်ပွားများခြင်း ရှိရကား ဒါန၊ သီလ အစရှိသော ကုသိုလ်ကံကို အလွန်အားထုတ်လျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်၊ လူ့ရွာ၌ မြတ်စွာဘုရား ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူတိုင်း လူ၊ နတ်တို့၏စည်းစိမ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ခံစားခဲ့ရ၍ ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောကာလ ဟံသာဝတီပြည်ကြီးဝယ် ကြွယ်ဝကုံထံသော သီရိဝမုန အမည်ရှိသော သူဌေးဖြစ်လာ၏။ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ တရားတော်ကိုနာရ၍ သာသနာ၌ သဒ္ဓါခြင်းရှိရကား ဘုရားသခင်အား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူဒါန်းလှုပ်ကျွေး၏။

တစ်နေ့သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းတရား၌ အလွန်အားထုတ်သော ရဟန်းတစ်ပါးအား များစွာကောင်းချီးပေးတော်မူ၍ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားသည်ကိုမြင်လျှင် ဤအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သောဆန္ဒရှိရကား ဘုရားသခင်နှင့်ဘက္ခု

http://www.dhammadownload.com

သော သံဃာတော်တို့အား အလှူကြီးပေး၍ "ယမန်နေ့ ဇတဒဂ်ရသော ရဟန္တာ ကဲ့သို့ နောင်ဘုရားတို့ သာသနာ၌ ဖြစ်ပါစေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ဘုရား သခင်လည်း အစဉ်သော ဓမ္မဒေသနာဖြင့် ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူခဲ့သတည်း။

မဟာသာလသူကြွယ်

သိရီဝမုနသူဌေးလည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုသာ လွန်စွာအားထုတ်လျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် လူ့ပြည် နတ်ရွာ၌ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး ကျင်လည်ခဲ့ရ၍ ကဿပဘုရား နိဗ္ဗာန်လားသည့်နောက် ထားတော်မူအပ်သော သာသနာကုန်သောအခါ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် သူကြွယ်အမျိုး၌ ဖြစ်လာ၍ မဟာသာလဟူသော အမည်ကိုရ၏။ ထိုမဟာသာလ သတို့သားသည် ငါးရာမျှလောက်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့် အတူတကွသာလျှင် သွားလာလှည့်ပတ်လေ့ပြု၏။

တစ်ရံသောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါးသည် ဗာရာဏသီပြည်ကို အမှီပြု၍ ဥါကပ်လိုသဖြင့် ဝါဆိုကျောင်းအလို့ငှာ ဂင်္ဂါမြစ်၌ မျောလာသော သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်၊ နွယ်တို့ကို ဆယ်ငင်ရုံးစု၍နေ၏။ ထိုသို့နေသည်ကို မဟာသာလသတို့သားမြင်လျှင် ငါးရာသော အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်တကွ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအထံသို့ကပ်၍ "အရှင်မြတ် အဘယ်အလို့ငှာ ရုံးစုပါသနည်း"ဟု မေး၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကလည်း "ဒါယကာ ငါတို့ရဟန်းမည်သည်ကား ဝါတွင်းကာလ၌ ဝါဆိုကျောင်းကို ရခြင်းငှာအပ်၏"ဟု ပြောလျှင် "အရှင်ဘုရား ယနေ့ကား မပြီးရာပြီ၊ နက်ဖြန် အကျွန်ုပ် ဆောက်ပါအံ့၊ သန်ဘက်ခါသာကြွလာ၍ အလှူခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း ထိုဒါယကာအား ချီးမြှောက်ခြင်းငှာပင် ကြွလာသည်ဖြစ်၍ "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကျောင်းဆောက်လှူဒါန်းခြင်း

မဟာသာလလည်း အိမ်သို့ရောက်လျှင် အကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို ညီညွတ်၍ လျောက်ပတ်သောဌာနဋ္ဌ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းသစ်မ်းနေ့သန့်ရာ၊ ညဉ့်သန့်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း စင်္ကြံ၊ မဏ္ဍပ်၊ ဧရပ် တဲကွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း စောင်ရန်း မီးတားတို့ဖြင့်ခြံရံကာ ကောင်းမွန်စွာ ဆောက်လုပ်ပေး၏။ ပြီးလျှင် ဆွမ်း၊ ယာဂု စသော ပူဇော်သက္ကာရကို ပြင်ဆင်လျက် အရှင်ကောင်း၏လာခြင်းကို မျှော်လင့်ကာနေ၏။ အချိန်းအချက်စေ့၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ကြွလာလျှင် ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့ဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ အလုံးစုံသော အဆောက်အအုံတို့ကို ပေးလှူ

http://www.dhammadownload.com

ပူဇော်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်ကောင်းသခင် ကျောင်းသို့ဝင်သောအခါ "မြူလွှာဖြင့် လိမ်းကပ်ခြင်း မရှိစေသတည်း"ဟု မိမိအပေါ်ရှိဖြစ်သော အသပြာတစ်သိန်းထိုက်သော ကမ္မလာနီကို မြေအခင်းပြုပေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တက်၍ထိုင်တော်မူလျှင် ယခင် ကမ္မလာနီ၏အရောင်ဖြင့်ဟပ်၍ လျှပ်စစ်တိမ်မီးခိုးကဲ့သို့ တညီးညီးတောက်ပလျက် အလွန်နှစ်သက်စဖွယ်ဖြစ်၏။

သုံးပါးသောဆုကို တောင်းခြင်း

ထိုသို့ တင့်တယ်သည်ကိုမြင်လျှင် သာရွှင် ဝမ်းမြောက်လှသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ "အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ပြုရသော ကုသိုလ်သမ္ဘာရကြောင့်ဖြစ်တိုင်းသော ဘဝတို့၌ လယ်ခေါင်ရန်းပန်းကဲ့သို့ တပ်စွမ်းလှပသော လက်ခြေအဆင်းရှိသည်ဖြစ်စေသော်၊ အကြိမ်တစ်ရာဖတ်သော ဝါဂွမ်းစုကဲ့သို့ နုထွတ်သိမ်မွေ့သော ကိုယ်အသားအရေ ရှိသည်ဖြစ်စေသော်၊ လျှပ်စစ်တိမ်တောင်ကဲ့သို့ ကိုယ်ရောင်ထွန်းပသည်ဖြစ်စေသော်"ဟု သုံးပါးသောဆုကို ပတ္ထနာ၏။

ထိုအခါမှစ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး လုပ်ကျွေးပြုစုလျက် ဝါကျွတ်သောအခါ အသပြာတစ်သိန်းထိုက်သော ကမ္မလာသင်္ကန်းတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်၏။ ပဝါရဏာ ပြုပြီးသောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း ဟိမဝန္တာသို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။

သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

မဟာသာလလည်း ထိုဘဝ၌ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်မင်းအဖြစ်ကိုရ၏။ ဤသို့ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာလာသဖြင့် ဤကမ္ဘာဝယ် ဧကာဒသမမြောက်သော မဟာသမ္မတမင်းမှစ၍ နှစ်သိန်း ငါးသောင်း နှစ်ထောင့်ငါးရာ ငါးကျိပ်ငါးယောက်သော မင်းတို့၏နောက်၌ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် ဥက္ကာကရာဇ် အမည်ရှိသော မင်းကြီးဖြစ်လာ၏။ ထိုမင်းကား ကြီးမားသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၏။ စကားပြောလျှင် ခံတွင်းမှ စက်ပြောင်ပြောင်တောက်၏။ ကိုယ်အဆင်းအင်္ဂါသည်လည်း လွန်စွာတင့်တယ်ထွန်းပ၏။

ထိုဥက္ကာကရာဇ်မင်း၌ ဟတ္ထာ၊ စိတ္တာ၊ စန္ဒာ၊ ဇာလိနီ၊ ဝိသာခါ ဟူ၍ မိဖုရားငါးယောက်ရှိသတည်း။ ထိုငါးယောက်တို့တွင် အဂ္ဂမဟေသီဖြစ်သော ဟတ္ထာမိဖုရား၌ သားတော်လေးပါး၊ သမီးတော် ငါးပါးအားဖြင့် ကိုးယောက်သော သားတော်

http://www.dhammadownload.com

သမီးတော်တို့ကို ရသတည်း။ သားတော်လေးပါးတို့၏ အမည်ကား ဥက္ကာမုခမင်း၊ ဘဒရမင်း၊ ဝဏ္ဏမင်း၊ ဟတ္ထိနီမင်းတည်း။ သမီးတော်တို့၏ အမည်ကား အနုပိယာမင်းသမီး၊ သုပိယာမင်းသမီး၊ အာနန္ဒာမင်းသမီး၊ ဝိစိတ္တာမင်းသမီး၊ သေနာမင်းသမီး ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဤသားတော်၊ သမီးတော်ကိုးယောက်တို့ကို ဖွားမြင်ပြီးလျှင် ဟတ္ထာမိဖုရားသည် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏။ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းကြီးလည်း စိတ္တာမိဖုရားကို အဂ္ဂမဟေသီထားတော်မူပြန်၏။ ထား၍ များမကြာမီ စန္ဒုအမည်ရှိသောသားကို ဖွားမြင်သတည်း။

တစ်ရံသောအခါ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းကြီးသည် လက်ညှိုးခ္ဍ ခူကိုက်သောဝေဒနာကပ်၍ စက်တော်မခေါ်ရရှိလတ်သော် စန္ဒုမင်းသား၏ မယ်တော်မိဖုရားသည် ခံတွင်းခ္ဍထား၍ အိပ်သဖြင့် အာဇ္ဈသင့်၍ ပြည်ပုပ်ထွက်လေသော် မင်းကြီးနိုးတော်မူမည် စိုးရကား ထိုပြည်ပုပ်ကိုမထွေးဘဲ ဝမ်းထဲသို့မျိုချ၏။ နံနက်ထ၌ ဝေဒနာသက်သာ၍ အခြင်းအရာကို မေးသဖြင့် အကြောင်းကိုသိတော်မူလျှင် "သင်မိဖုရားကဲ့သို့ ငါ့အား ချစ်ခင်သူမရှိပြီ၊ သင်လိုသောဆုကို ငါပေးအံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိဖုရားလည်း "တစ်ပါးသောဆုကို အကျွန်ုပ်မလိုပါ၊ သားတော်စန္ဒုကိုသာ အရှင်မင်းကြီး၏ အရိုက်အရာကိုခံပါစေ"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း သားတော်အကြီးတို့ ရှိပေသည်ဟု အကြိမ်ကြိမ်ပယ်တော်မူလျက် လျှောက်ဖန်များသဖြင့် "မိဖုရားတောင်းသောဆုကို ယူလော့"ဟူ၍ပေးတော်မူ၏။ ယင်းသို့ပေးပြီးသော် သားတော်လေးပါးတို့ကိုခေါ်၍ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ "ငါ့သားတို့ ရှိလျက်ကို မိဖုရားသည် 'စန္ဒုသတို့သားကို မင်းပြုပါစေ'ဟူသော ဆုကို အကြိမ်ကြိမ်တောင်းသောကြောင့် ငါပေးမိချေပြီ၊ ဤငါ့အပါးတွင်နေသဖြင့် အန္တရာယ်များအံ့သောအကြောင်းကို ငါမြင်သည်၊ မင်္ဂလာပြုသော ဆင်၊ မြင်း၊ ကျေးကျွန်တို့ကိုထား၍ ငါ့သားတို့ အလိုရှိသမျှသော ဆင်၊ မြင်း၊ ကျေးကျွန်တို့ကိုယူ၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားကြလေကုန်၊ ငါမရှိမှလာ၍ မင်းပြုကုန်"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် သားတော်တို့ကလည်း ခယရိသေစွာရှိခိုး၍ ငါးဦးသောနှမတော်တို့ကို ခေါ်ပါရမည့်အကြောင်းဖြင့် ခွင့်တောင်း၏။

ကပိလဝတ်ပြည် တည်ထောင်ခြင်း

ခမည်းတော်လည်း အခွင့်ပေးပြီးလျှင် အမတ်ကြီး ရှစ်ယောက်နှင့်တကွသော အထူးထူးသော ပေးဖွယ်ကမ်းဖွယ်တို့ကို ပေးတော်မူ၍ သားတော် သမီးတော်တို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။ ပြည်သူပြည်သားတို့လည်း အရှင့်သားတို့နှင့်အတူ လိုက်မည်

http://www.dhammadownload.com

ဟူ၍ သုံးရက်ပတ်လုံး အစဉ်မပြတ် လိုက်ကြကုန်သည်။ ဗိုလ်ပါအထုကား သုံးယူဇနာရှိသတည်း။

ထိုမင်းသားတို့လည်း ထိုမျှလောက်သော ရဲမက် ဗိုလ်ပါကိုမြင်လျှင် "သို့စင်သောပရိသတ်နှင့် မည်သည့်တိုင်း နိုင်ငံမဆို နှိမ်နင်းလျှင် မခဲနိုင်လေရာ၊ သို့သော်လည်း သူ့ပြည်ကို ငါ့ပြည်မူ၍ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဇမ္ဗူဒီပါဝယ် မိုးမြေကျယ်သေးသည်ဖြစ်ရကား လွတ်လပ်သောမြေယာ၌ ငါတို့ပြည်တည်၍နေတော့အံ့"ဟုကြံ၍ ပြည်တည်ထောင်ရာ ရှာကြလေသော် ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော် ကပိလပုဏ္ဏားသည် ကြွယ်ဝစွာသော ဥစ္စာစည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ ရသေ့ရဟန်းပြုကာနေသော အင်ကြင်းတောအုပ်ကို တွေ့လေသတည်း။

ထိုတောအုပ်၌ရောက်သော မြက်နွယ်ချုံတို့သည်ကား လယ်ယာရစ်လည်လျက် အရှေ့မျက်နှာသို့သာ ညွတ်သော အကိုင်းအဖျားရှိကုန်၏။ ခြင်္သေ့၊ သစ်၊ ကျား အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် သမင်၊ ဒရယ်၊ ချေငယ်၊ ဝိုင်၊ ဆတ်တို့ကို သတ်စားအံ့ဟု လိုက်လာသော် ထိုအရပ်သို့ရောက်လျှင် ချစ်ခင်စုံမက်၍ အမျက်ပြေသဖြင့် သင့်တင့်ငြိမ်းချမ်းစွာဖြစ်ကုန်၏။ ကပိလရှင်ရသေ့လည်း ဤသို့သော ဂုဏ်ကိုမြင်၍ "ဤမြေအရပ်ကား အလွန်မြတ်သော ဘူမိနက်သန်ပေတည်း"ဟု သခ်ိမ်းပြု၍နေ၏။ ထိုရသေ့ကား ဘူမိဇာလမည်သော မန္တ ရားကို အပြီးတိုင် တတ်တော်မူ၏။ ထိုမန္တ ရား၏ အာနုဘော်ကား မြေထဲ၌လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌လည်းကောင်း၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်တိုင်အောင် ရှိရှိသမျှသော အကျိုးအပြစ်ကို သိသတည်း။

ဥက္ကာမုခမင်းသားတို့လည်း ကပိလ ရှင်ရသေ့ကိုတွေ့၍ မြို့ရာမြေ ရာကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် ရှင်ရသေ့ကလည်း "ဤအရပ်ကား မြတ်သောဘူမိနက်သန်ပေတည်း၊ ဤနေရာ၌နေရသောသူတစ်ယောက်ကို အထောင်အသောင်းသော ဗိုလ်ပါတို့ ကြောက်ရွံ့ရလတ္တံ့၊ ဤဇမ္ဗူဒီပ်၌ ထီးစိုက်နန်းဆောက်ဖြစ်သော ပြည်စုတွင် အတုမရှိသောပြည်ကြီးဖြစ်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် ငါ့သခ်ိမ်းကို တောဂုမ်းဟစ်ခုခ်၌ ဆောက်ထား၍ သင်မင်းသားတို့ ငါ့သခ်ိမ်းရာ၌နေ၍ ပြည်တည်လေကုန်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မင်းသားတို့လည်း ရှင်ရသေ့ဆိုတိုင်း မယုတ်မလွန်ပြု၍ ပြည်တည်ကုန်၏။ ထိုပြည်သည် ကပိလရသေ့ကိုစွဲ၍ ကပိလဝတ်ဟုတွင်သတည်း။

သာကီဝင်အမည်

ပြည်တည်၍နေထိုင်ပြီးလျှင် အမတ်ကြီးရှစ်ယောက်တို့လည်း ဤသို့ကြံကုန်

http://www.dhammadownload.com

၏။ "မင်းသားတို့သည် အရွယ်သို့ရောက်လတ်တော် မူကြကုန်ပြီ၊ ခမည်းတော် ထံမှာဖြစ်သော် ကြင်ဖော်စုံကြပြီ၊ ယခုမှာ ငါတို့ဝန်ပင် ဖြစ်တော့သည်"ဟုကြို၍ မင်းသားတို့အား ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "အရှင့်သားတို့နှင့် ထိုက်တန်သော မင်းသမီးတစ်ပါးကို မရသာပြီ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်ရှောက်တော်မူသဖြင့် နှမတော်ငါးဦးတွင် အကြီးဖြစ်သော အနုပိယာကို အမိအရာထား၍ နှမတော်လေးပါးနှင့် သင့်မြတ်မှ အနွယ်တော်သန့်ရှင်းနိုင်ပါမည်"ဟု လျှောက်၏။ မင်းသားတို့လည်း အမတ်တို့လျှောက်ထားတိုင်း နာယူသဖြင့် နှမတော်လေးပါးနှင့် မောင်တော်လေးပါးတို့သည် အသီးသီး သင့်မြတ်ကြသတည်း။

ထိုအကြောင်းကို ခမည်းတော် ဥက္ကာကရာဇမင်းကြီး ကြားတော်မူလျှင် "သကျာ ဝတ ဘော ရာဇကုမာရာ" ဟူသော စကားဖြင့် "ငါ့သားတော် လေးယောက်တို့သည် အမျိုးအနွယ်ကို စင်ကြယ်အောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ပေစွတကား" ဟု ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

[ထိုစကားကိုစွဲ၍ ကပိလဝတ်ပြည်၌နေကုန်သော မင်းမျိုးတို့သည် သာကိဝင်ဟု တွင်ကုန်သတည်း။]

သောဏသူဌေးသားစည်းစိမ်

ဤသာကိဝင်မင်းတို့၏ အဖဖြစ်သော ဥက္ကာကရာဇမင်းကြီးသည် ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ စုတေလေသော် လူ့ပြည်၊ နတ်ရွာ၌ များစွာကျင်လည်ခဲ့ပြီးမှ ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူအံ့သောအခါကာလ စမ္ဘာနဂိုရ်ပြည်ဝယ် ဥပါသေဋ္ဌိအမည်ရှိသော သူဌေးအိမ်၌ ပဋိသန္ဓေနေလာ၏။

ထိုအခါမှစ၍ သူဌေးအိမ်၌ များစွာသောလာဘ်ပူဇော်သက္ကာတို့သည် ရောက်လာကုန်၏။ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့၌ ထားအပ်သော ရွှေ၊ ငွေ ရတနာတို့သည်လည်း လွန်စွာတိုးတက် ပွားစီးကုန်၏။ ဖွားမြင်သောအခါကာလ၌လည်း စမ္ဘာနဂိုရ်ပြည် အလုံးသည် အုံးအင်းတက်မျှ ပူဇော်သက္ကာရတို့ကို ပြုကြကုန်သတည်း။ အမည်မှည့်အံ့သောနေ့သို့ရောက်သောကာလ မိဘနှစ်ပါးတို့သည် ငါတို့သားကား ဓမ္မ။ ဒိပ်တလွှား၌ တိုင်းစားနိုင်းရှည့်အပ်သောသူမရှိ၊ မီးကျီးခဲကဲ့သို့ ရဲရဲပြောင်ပြောင် လောင်လုဘနန်းသော ဓမ္မရုစ်ရွှေရုပ်ကို သွန်းလုပ်ဘိသကဲ့သို့ တင့်တယ်သော အဆင်းအရောင်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိအမည်ကို မိမိပင် ဆောင်သောသူဖြစ်ရကား သောဏသတို့သားဟူသော အမည်ကို မှည့်ကြကုန်၏။ ထိုသတို့သား၏ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့သည် နီလွင်ဝါပ်စွန်းသော လယ်ခေါင်ရန်းပန်းကဲ့သို့

http://www.dhammadownload.com

ထူးဆန်းဟင့်တယ်စွာဖြစ်ကုန်၏။ အကြိမ်တစ်ရာဖတ်သော ဝါဂွမ်းစုပမာ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော ကိုယ်အတွေ့သည်လည်းဖြစ်၏။

ထိုသောဏာသတို့သားသည် အရွယ်အဆင်းအားဖြင့် သင့်တင့်ကောင်းမြတ်သော ခြောက်ကျိပ်လေးယောက်မျလောက်သော အထိန်းအယ မိန်းမကိုယ်လုပ်တို့နှင့်တကွ ချမ်းသာစွာ ကြီးပွားရ၏။

ဆန်မွေး စီမံပုံ

ထမင်းစားခြင်းကိစ္စ၌ ဤမျလောက်သော အသရေသည်ဖြစ်၏။ ပယ်ခြောက်ဆယ်မျလောက်သော မြေအကွက်ကို ညက်ညောစွာထွန်ပြီးသော် ပကတိရေ၊ နံ့သာရည်၊ နို့ရည်ဟူသော ရေသုံးပါးတို့ဖြင့် အကြိမ်များစွာ သွန်းလောင်း၍ ကောင်းမြတ်နူးညံ့လှသော သလေးစပါးတို့ကိုစိုက်ပြီးလျှင် ယခင် ရေသုံးပါးတို့ဖြင့် ဖျန်းလျက် အဖုံးအလုံးတက်သောအခါ ကျေးငှက်တို့မလာစိမ့်သောငှာ ရတနာချည်တို့ဖြင့်ပြီးသော ကွန်ရက်တို့ဖြင့် အုပ်မိုးလျက် အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ ဖျာတို့ဖြင့် ကာရံ၍ စောင့်ရှောက်ရန်ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့နှင့်တကွ ထားပေ၏။ ကောက်မှည့်သောအခါ နံ့သာမျိုးလေးပါးတို့ဖြင့် ပက်ဖျန်းလျက် အသိန်းအသန်းမျလောက်သော ယောကျ်ားတို့သည် သီးနှံဖျားကိုသာ ရိတ်ယူပြီးသော် ကြီးစွာသောတလင်း၌ ခြောက်စေ၍ ကျီသွင်းသောအခါ လုံခြုံစွာသောနံရံ၌ အင်္ဂတေ သရွတ်တို့ကိုမံပြီးမှ စတုဇာတိကဖြစ်သော နံ့သာမှုန့်တို့ကိုခံလျက် အထက်၌ သလေးနံတို့ကိုထားကုန်၏။ ဤသို့ နံ့သာမှုန့်တစ်ထပ် သလေးနံ့တစ်ထပ်စီ၍ ကျီပြည့်သောအခါ လုံခြုံစွာပိတ်ထားလျက် သုံးနှစ်လည်မှ စပါးကျီကို ဖွင့်ယူသော် နတ်ကက္ကရုပန်းကဲ့သို့ မြို့အလုံးလွှမ်း၍ ကြိုင်လှိုင်၏။

ထိုသလေးစပါးကို ထောင်းဖွပ်သောအခါ ကွာသော ဖွဲနု ဖွဲကြမ်းတို့ကို သေသောက်ကြူးတို့သည် သေအိုး၌ ဖြူးခြင်းငှာ ယူကုန်၏။ ကျိုးသောဆန်ကွဲတို့ကို အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမ၊ ယောကျ်ားတို့သည် စားသုံးရကုန်၏။ မကွဲမဖျ လှပကောင်းမွန်သောဆန်တို့ကိုသာလျှင် ရတနာဖြင့်ပြီးသော တောင်း၌ ထည့်၍ အကြိမ်တစ်ရာဆေးပြီးသော် ကျိုက်ကျိုက်ဆူသောရေ၌ တစ်ကြိမ်နှစ်၍ ရေစစ်ပြီးမှ ရွှေခွက်၌ထား၍ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ထောပတ်၊ ဃနာ၊ ပျားသကာတို့ဖြင့်သွန်းလျက် အငွေ့ဖြင့် နပ်စေပြီးမှ ငွေလင်ပန်းထက်၌ခူး၍ သူဌေးသား၏ အထံသို့ ဆောင်၏။

http://www.dhammadownload.com

စည်းစိမ်ရှင်ဘဝ

သတို့သားလည်း မျှလောက်ရုံသာစားပြီးလျှင် နံ့သာတို့ဖြင့် ထုံအပ်သော ရေဖြင့် ခံတွင်းကိုဆေး၍ မွေးလှစွာသောနံ့သာဆီတို့ကို ပွတ်လိမ်းလျက် အသပြာ တစ်သိန်းထိုက်သော ခြေသုံး၊ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွေးလက်လေးသစ်၊ ရှစ်သစ်ရှိသော ကော်ဇောအခင်း၌သာ စကြိုလူးလာသွား ပြီးမှ ရတနာသလွန်ထက်၌ အိပ်စက်ပေ၏။

ထိုအခါ လက်ဝဲလက်ယာမှ တစ်ရာ တစ်ရာစီသော မိန်းမကညာတို့သည် ရတနာခြေယ်တပ်သော ရွှေယပ်၊ ငွေယပ်တို့ဖြင့် တလွဲလွဲခတ်ကုန်လျက် အတိုင် အဖောက် သီချင်းကောက်၍ လျှောက်ကြရကုန်၏။

ဤသို့ ကြီးကျယ်စွာသော ချမ်းသာစည်းစိမ်ကိုသာ ခံစံကာ ကြီးပွားရကား ထိုသေဏသတို့သား၏ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးအပြင်၌ ပတ္တမြားနားတောင်းဝယ် လက်ယာရစ်လည်၍ တည်သော ကြာချည်၏သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ အလွန်တင့်တယ်သော မွေးညင်းတို့သည် ပေါက်ရောက်ကုန်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော အထိန်းအယ မောင်းမကျေးကျွန်တို့အား မျက်မာန်ပွားသောအခါ "ငါမြေကို နင်းအံ့"ဟု ဆို၍ ခြိမ်းခြောက်သတည်း။ ထိုသေဏသတို့သား အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော် ဥတုသုံးပါးနှင့်လျော်သော ပြာသာဒ်သုံးဆောင်ကို တည်ထောင်ပြုစု၍ တစ်ခုခုသော ပြာသာဒ်၌ နတ်ကညာကဲ့သို့ အဆင်းအဝါလှပသော မိန်းမငါးရာ ငါးရာအရံ ဖြင့် စံစားရသတည်း။

ဘုရားပွင့်ပြီဟူသော သတင်းစကား

ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ စံနေတော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည် မိမိနှင့် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကြသော ထို သေဏသတို့သား ဘုရား သခင်ကို ဖူးမြင်စေခြင်းငှာ...

တထာဂတော လောကေ သမုမ္ဗန္နော

စသောဂါထာကို ရတနာရွှေပေဖြင့်ရေးသား၍ သတင်းစကားကြားစေ၏။

သတို့သားလည်း "ဘုရား"ဟူသောအသံကို ကြားရလျှင် အားရဝမ်းသာ စွာဖြစ်၍ ရှစ်သောင်းမျှလောက်သော ဂါမိယပရိသတ်တို့နှင့်တကွ ဘုရားအထံ တော်သို့လာခဲ့၏။ အထံတော်သို့ရောက်၍ တရားတော်ကိုနာရလျှင် သာသနာ၌ သဒ္ဓါခြင်း အဇ္ဈန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အခွင့်တောင်း၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်လည်း "အချင်းသောဏ အမိ အဖတို့သည် အနူးအညွတ် ခွင့်မလွတ်သောသား၊ကို ဘုရားရှင်တို့ ရဟန်းပြုတော်မမူကုန်" ဟု ပယ်တော်မူ၏။

သောဏသတို့သား ရဟန်းပြုခြင်း

ထိုစကားကိုကြား၍သော် သောဏသတို့သားလည်း မိဘတို့၏ထံသို့ ပြန်လေ၍ ဘုရားသာသနာ၌ ရဟန်းပြုလိုပါကြောင်းဖြင့် အခွင့်တောင်း၏။ မိဘသူဌေးတို့ကလည်း "ချစ်သား သောဏ... သင်ကား ငါတို့၏ တစ်ယောက်တည်းသောသားတည်း၊ အလွန်လည်း ချစ်ခင်စွာ၏။ နှစ်လိုစုံမက် အသက်ပမာ ငါတို့အောက်မေ့ကုန်၏၊ သေမင်းခွဲမှ မလွဲစသော ကွဲရပါအံ့၊ ငါတို့မျက်မြင် သက်ရှင်ပင်လျှင် သင်ချစ်သားကို အသို့ခွင့်ပေးနိုင်အံ့နည်း" ဟု ဆိုသော် ထိုသောဏလည်း ခယရှိသေစွာ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် ခွင့်တောင်း၏။ မိဘတို့ကလည်း အဆတစ်ရာလွန်စွာယိတ်ပင်လေသော် ရှင်သုဒိန်ကဲ့သို့ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထမင်းအာဟာရကို မစားဘဲ အိပ်ရာ၌ အလျားမှောက်၍ "ရဟန်းမပြုရမူ ဤဌာနေ၌ပင် သေတော့အံ့" ဟု နေ၏။ မိခင် ဖခင်တို့က ပုံပြင်နည်းနာဖြင့် များစွာချော့မော့ပြောဆိုသော်လည်း မတုန်မလှုပ်ဘဲနေလေလျှင် "သင်အလိုရှိတိုင်း ပြုပါလော့" ဟု ခွင့်ပေးရ၏။

ထိုအခါမှ အားရဝမ်းသာထ၍ ထမင်းအာဟာရတို့ဖြင့် ကိုယ်လက်ဖြည့်တင်းလျက် သုံးရက်၊ လေးရက်ခန့်ရှိသော် ရှင်တော်ဘုရားအထံသို့ လာ၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

[ရဟန်းပြုရာ ဝိတ္ထာရစကားကိုလိုမူ ဝိနည်းပါဠိတော်မှာ ယူလေ။]

ယင်းသို့ ရဟန်းပြုပြီးသောအခါ ရာဇကြိုဟ်ပြည်၌ရှိကုန်သော ရှင်သောဏ၏ လူက အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သော သူဌေးသူကြွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္ဓိဋ္ဌသမ္ဘတ္တဖြစ်ကုန်သော ခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း အထူးထူးသော ပူဇော်သက္ကာရတို့ဖြင့် နေ့ညမပြတ် ဆည်းကပ်ပူဇော်လာကုန်၏။ သိမ်မွေ့သပွာယ် တင့်တယ်လှသော အဆင်းအရောင်ကို ရှုလိုကြသော သူတစ်ပါးတို့သည်လည်း တိုးဝှေ့မအား မျှ လာကြကုန်သတည်း။

ထိုအခါ ရှင်သောဏသည် ဤသို့ကြံ၏၊ "များစွာသောသူတို့သည် ငါ့ထံသို့သာလာကြသဖြင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာကို စီးဖြန်းရာတွင် အခွင့်မရနိုင်ပြီ၊ ဤအရပ်၌ငါနေ၍ မင်္ဂလိသုခမ်းသာကို အဘယ်မှာရချေအံ့နည်း၊ လူစက်ဆုပ်သော ယင်းတို့ကိုတော သုသာန်သို့သွား၍ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်မှသာ ငါ၏ကိစ္စပြီးမြောက်တော့အံ့" ဟုကြံ၍ ဘုရားထံ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူပြီးလျှင် မြို့နှင့် မနီးမဝေး

http://www.dhammadownload.com

သော ယင်းတိုက်တောသုသာန်သို့ သွားလေ၏။ ထိုသို့ရောက်သောအခါ "ငါကား အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့၏၊ လောကီချမ်းသာကို ခံစားလိုသဖြင့် ထိုထက်လွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာချမ်းသာသို့ မရောက်နိုင်ရာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေလျက် ရဟန်းတရားကိုအားထုတ်အံ့"ဟု ကြံပြီးလျှင် အိပ်ခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို ပယ်၍ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင် ဘာဝနာကိုပွားစေ၏။ ရုပ်ပင်ပန်းသောကာလ ထိနမိဒ္ဓဖြစ်လာလျှင် ထိုထိနမိဒ္ဓကို ဖျောက်ခြင်းငှာ စကြဲသွားဖန်များသဖြင့် ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်တို့သည် ဖူးရရူးထ၍ ပေါက်ပြဲကွဲအက်ကုန်ရကား စကြဲသွားရာဖြစ်သော မြေတလင်းသည် ခြင်းခြင်းနီမျှ သွေးတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်၏။

ရှင်သောဏ လူထွက်ရန် ကြံစည်ခြင်း

ဤသို့သာလျှင် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး လွန်စွာအားထုတ်ပါသော်လည်း စျာန်သမာပတ် မြတ်သောတရားတို့၏ အရိပ်နိမိတ်ကိုမျှ မထင်သောကြောင့် ဤသို့ဆင်ခြင်ပြန်၏။ "သူတစ်ပါးတို့သည် ရဟန်းတရားကို အလွန်အားထုတ်၏ ဟူသော်လည်း ငါတို့နှင့် တူရုံမျှသာရှိရာသည်၊ သို့စင် အားထုတ်ပါလျက် ဩဘာသမျှ ငါ့အား မထင်နိုင်ချေ။

၁။ အကျဉ်းပြလျှင် အကျယ်မြင်သော ဥဿဋိတည်း ပုဂ္ဂိုလ်၊

၂။ အကျယ်ဟောကြားမှ တရားကိုသိတတ်သော ဝိပဉ္စိတည်းပုဂ္ဂိုလ်၊

၃။ တစ်ခုသောပုဒ်ကို ဥဒ္ဒေသ၊ နိဒ္ဒေသ၊ ပဋိနိဒ္ဒေသအားဖြင့် ဖွင့်၍ပြမှ သိစွမ်းနိုင်ကြသော နေယျပုဂ္ဂိုလ်၊

၄။ ဟောသမျှသာ မှတ်နိုင်စွာသော ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်၊

ဤလေးပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်စုတွင် ငါသည် ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ရာလတ္တံ့။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းပြု၍နေသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ လူထွက်၍ ကြီးမြတ်သော လောကီစည်းစိမ်ကိုပင် ခံစားဦးအံ့"ဟု အကြံဖြစ်၏။

ရှင်သောဏ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုအကြံကို ဘုရားသခင် သိမြင်တော်မူ၍ ထိုနေ့ ညချမ်းသောအခါဝယ် သံဃာတော်အပေါင်းခြံရံလျက် ယင်းတိုက်တောသုသာန်သို့ ကြွတော်မူလေ၍ မြေပြင်အလုံးဥ ခြင်းခြင်းနီသောသွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင် ရှင်သောဏမထေရ်ကို ခေါ်စေ၍ အခြင်းအရာကိုမေးပြီးမှ မတင်းမလျော့ပြု၍ တီးသောစောင်း ဥပမာဖြင့် သြဝါဒပေးခဲ့၍ ကျောင်းသို့ပြန်ကြွတော်မူသည်။ ရှင်

http://www.dhammadownload.com

သောဏလည်း ဘုရား ဆုံးမတော်မူတိုင်း ဝီရိယနှင့် သမာဓိ၊ သဒ္ဓါနှင့် ပညာကို မျှစေလျက် အားထုတ်တော်မူသဖြင့် မရှည်မြင့်မီပင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါ၊ သမာပတ်ရှစ်ပါး တရားအထူးနှင့်တကွသော အရဟတ္တဖိုလ် သို့ရောက်ပေ၏။

ရှင်သောဏ ဧတဒဂ်ရတော်မူခြင်း

ထိုရှင်သောဏကို ဧတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရောက်၍ သာဝကတို့ကို အရာဌာနအသီးသီး ထားတော်မူသောအခါ အာရဒ္ဓဝီရိယ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

ကောဋိဝိသ မှတ်ချက်။ ဤရှင်သောဏကား အထွတ်အဖျားရောက်သော စည်းစိမ် အခြံအရံရှိသော အမျိုးမှ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍ 'ကောဋိယသသောဏ' ဟု အမည်တွင်သတည်း၊ အဂုံတို့ရိုအဋ္ဌကထာ၌ကား ကောဋိဝိသဟူ၏။ တရားစာတို့၌ ထမင်းဖြစ်ရာကိုမျှ မသိသော အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၊ လက် ခြေ၌ အမွေးရောက်သော သောဏုတ္တရမထေရ်ဟု ရေးကြသည်ကား အမည်မှားစွ။

ဤကား ရှင်သောဏမထေရ်၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။

ရှင်ဥပသေနထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ညီတော်သုံးဦးတို့တွင် ရှင်ဥပသေန၏အကြောင်းကား ပဒုမုတ္တရဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌ ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် သူကြွယ်တစ်ဦးဖြစ်၍ ရှေးအရှင်တို့၏ အလောင်းများကဲ့သို့ ဘုရားအထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ တရားတော်မြတ်ကိုနာသဖြင့် သရဏဂုံပဉ္စသီလ၌ တည်၏။

ရှင်ဥပသေနအလောင်း ဗျာဒိတ်ရခြင်း

တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ခုသော တောအုပ် တောင်ဝှမ်း၌ နေ့သန့်တော်မူသည်ကို ထိုသူကြွယ်သည် တောလည်သွားသည်နှင့်မြင်လျှင် ထက်ဝန်းကျင်သော တောအုပ်၌ရှိသော မဟာလေ့ကားပန်းတို့ကို ဆွတ်ခြွေ၍ ဘုရားရှင်၏ နေရာတော်ကိုလည်း ခင်း၏၊ ပန်းထီးပြု၍လည်း မိုးကာ၏။ မြို့သို့ပြန်သောအခါ များစွာသောဆွေမျိုးတို့အား နှီးဆော်တိုက်တွန်း၍ ဆွမ်းအဖျော်တို့ကိုစီရင်လျက် ဘုရားသခင်နှင့်တကွသော သံဃာတော်အပေါင်းတို့အား ဆွမ်းလောင်းခြင်းကိုပြု၏။ မိမိအိမ်၌လည်း ရှစ်ပါးသော သံဃာတော်တို့ကိုပင်၍ အမြဲဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပါးသောသံဃာ

http://www.dhammadownload.com

အား သမန္တပါသာဒိက ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားသည်ကိုမြင်၍ "ဤအရှင်ကဲ့သို့ နောင်ဘုရားတို့၏သာသနာ၌ ဖြစ်ရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ဘုရားသခင်လည်း ယခင်မထေရ်ကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူသတည်း။

ဥပသေနပုဏ္ဏား ရဟန်းပြုခြင်း

ထိုအဖြစ်မှ စုတေခဲ့သော် ယခင်ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုအရင်းကြောင့် နတ်တကာတို့ကို ပိုင်နင်းသော နတ်မင်းအဖြစ် အကြိမ်သုံးဆယ်၊ စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ် နှစ်ဆယ့်တစ်ကြိမ်၊ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်၊ သူဋ္ဌေး၊ သူကြွယ်တို့၏အဖြစ်သည် မရေမတွက်နိုင်ဖြစ်ခဲ့၍ ငါတို့ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်၌ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီး နာဠန္ဒမည်သော ရွာကြီး၏တံခါး၌ ဝက်နှုတ်ပုဏ္ဏား၏ မယား သာရီမည်သော ပုဏ္ဏေးမ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေလာ၍ ဖွားသောအခါ ဥပသေနဟူသော အမည်ကိုမှည့်၏။ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ဗေဒင်သုံးပုံကိုသင်၍ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသတည်း။ အစ်ကိုကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ရဟန်းပြု၍ အဂ္ဂသာဝကကြီးအဖြစ်သို့ရောက်လျှင် နောင်တော်၌ ကြင်နာသောအားဖြင့် ဘုရားကျောင်းတော်သို့ တစ်လတစ်ကြိမ် လာသတည်း။ တရားတော်ကိုနာသဖြင့် သာသနာ၌ သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပွားလေ၍ ထိုနေ့ပင်လျှင်ဝင်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ရှင်ဥပသေနကို ကဲ့ရဲ့တော်မူခြင်း

ယင်းသို့ ရဟန်းပြု၍ တစ်ဝါရလျှင်ပင် "ငါသည် ဘုရားသာသနာတော်၌ အရိယာဖြစ်သော ပရိသတ်ကို ပွားစေအံ့"ဟု နှလုံးထား၍ တစ်ဦးသောအမျိုးကောင်းသားအား ရဟန်းပြု၍ပေး၏။ ထိုဆရာတပည့်နှစ်ဦးတို့သည် ဝါကျွတ်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ခြင်းငှာ လာခဲ့၍ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးပူဇော်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း မေးအပ်သော ပဋိသန္ဓာရစကားတို့ကို မြွက်ကြားတော်မူပြီး၍ "ချစ်သား ဥပသေန... သင်ကား အဘယ်မျှဝါရပြီနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ နှစ်ဝါရကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် "သင်နှင့်အတူပါသော ရဟန်းကား အဘယ်မျှဝါရပြီနည်း၊ သင်နှင့် အသို့စပ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူပြန်၏။ တစ်ဝါသာရကြောင်း၊ သဒ္ဓါဝိဟာရိက တပည့်ဖြစ်ကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား ဥပသေန... သင်၏ အစီးအပွားဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်တရားကို မရှာဘဲ လျင်စွာ ပရိသတ်ပွားစေခြင်းငှာ အဘယ်ကြောင့် လှည့်လည်ပါဘိသနည်း။ သင်ကား သူတစ်ပါး ဆုံးမထိုက်သေးသောသူသာ ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်

http://www.dhammadownload.com

ကြောင့် သူတစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ အားထုတ်သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

ရှင်ဥပသေန ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုအခါမှစ၍ ရှင်ဥပသေနလည်း "ငါ့အား ဘုရားသခင်သည် ပရိသတ်ကို မှီ၍ ယခု ကဲ့ရဲ့တော်မူချေသည်။ နောင်သောအခါ ပရိသတ်ကိုမှီ၍ပင် လပြည့်ဝန်း နှင့်တူသော ရွှေမျက်နှာတော်ဖြင့် အံ့သြချီးမွမ်းခြင်းကိုရအောင် ငါလုံ့လပြုအံ့"ဟု ကြံပြီးလျှင် ဘုရားသခင်ကိုပူဇော်ခဲ့၍ မိမိနေရာသို့ ပြန်လာ၏။ ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာကို လွန်စွာအားထုတ်သဖြင့် မမြင့်မိပင် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ထိုအခါမှစ၍ မိမိအထံသို့ ဆည်းကပ်လာသော ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့အား ကာမာဒီနဝ၊ နေက္ခမ္မာနိသံသ စသော တရားတို့ကို ဆန်းကြယ်စွာ ဟောကြား၏။

✈ ရှင်ဥပသေန တပည့်ငါးရာနှင့် ဘုရားထံရောက်ခြင်း

ထိုအရှင်ကား ကြီးမားမြင့်မြတ်သောအမျိုးမှ ရဟန်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော တရားစကားကို ဟောကြားပြသတတ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း ရှင်ဥပသေန၏တရားဥ္စ ကြည်ညိုသောအားဖြင့် များစွာသော သူတို့သည် ရဟန်းပြုကြကုန်သတည်း။ ပြုတိုင်းပြုတိုင်းသော သူတို့အားလည်း "ငါကား အာရည်ကင် ဓုတင်ဆောင်သည်၊ သင်တို့လည်း အာရည်ကင် ဓုတင် ဆောင်ကြပါမူ၊ ငါ့ထံ၌ ရဟန်းပြုလော့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ငါသည် သပဒါန ဓုတင်ဆောင်သည်၊ သင်တို့လည်း ငါကဲ့သို့ ဆောင်ကြပါမူ ငါ၏အထံ၌ ရဟန်း ပြုလော့" ဟူ၍လည်းကောင်း ဓုတင် တရားသတို့၌ အသီးသီးဝန်ခံစေပြီးမှ ရဟန်း ပြုပေးသတည်း။ မိမိသည် ဆယ်ဝါပြည့်၍ ထေရသမ္မုတိကိုရသောအခါ ဝိနည်း ဒေသနာကို ဝါစုဂ္ဂတပြုလျက် အလုံးစုံသောသူတို့အား ပဋ္ဌင်းခံစေကုန်၏။ ယင်း သို့ ပဋ္ဌင်းခံစေ၍ အခြေအရံဖြစ်သော ရဟန်း တပည့် ငါးရာမျှရှိလတ်သော် ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ကျောင်းတော်သို့လာခဲ့၏။

ရှင်ဥပသေန ဓေတဒဂ်ရခြင်း

ထိုအခါ ဘုရားသခင်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးနေ တော်မူ၍ ဘိက္ခုသံဃာအပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် "ချစ်သားတို့... ငါ ဘုရားသည် လခွဲကာလပတ်လုံး ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ကိန်းအောင်းခြင်းငှာ အလိုရှိတော်မူ၏၊

http://www.dhammadownload.com

ဆွမ်းဆောင်သော ရဟန်းမှ တစ်ပါးသောရဟန်းသည် ငါဘုရားကို မဖူးမြင်စေအပ်၊ အကြင်ရဟန်းသည် ဖူးမြင်လာငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်စေ"ဟု ကတိကဝတ်ထား၍ ဘုရားကိန်းအောင်းတော်မူသော အခါတွင် ရှင်ဥပသေနမထေရ် ရောက်လာသည်နှင့် မြတ်စွာဘုရားအား ဝင်၍ ဖူးမြင်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း အရပ်ရပ်ရှိသော အင်္ဂလာပ သလ္လာပစကားကို ဆိုတော်မူပြီး၍ တစ်ဦးသောရဟန်းငယ်အား "သင်သည် ခေါင်းပါးသော ပံသုကူသက်န်းကို အဘယ့်ကြောင့် ဆောင်သနည်း"ဟု မေးတော်မူသော် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက ငါကဲ့သို့ဆောင်မှ ငါ၏အထံ၌ ရဟန်းပြုရမည်ဟု ပညတ်သောကြောင့် တပည့်သံဃာ ငါးရာလုံးပင် ရှင်ဥပသေနကဲ့သို့ အာရညကင်ဓုတင် ဆောင်ရပါသည်၊ သောသာနိကဓုတင် ဆောင်ရပါသည်၊ အဗ္ဘောကာသိကဓုတင်၊ ရုက္ခမူလိကဓုတင်။ နိသဇ္ဇိကဓုတင်၊ တေစီဝရိကဓုတင်၊ ပံသုကူလိကဓုတင်၊ ပိဏ္ဍပါတိကဓုတင်၊ သပဒါနစာရိကဓုတင်၊ ဧကာသနိက်ဓုတင်၊ ပတ္တပိဏ်ဓုတင်၊ ခလုပစ္ဆာဓုတင်၊ ယထာသန္ထတိကဓုတင်တို့ကို စွမ်းနိုင်သမျှ ဂရုဂါရဝအားဖြင့် ဆောင်ရပါသည်"ဟု နားတော်လျှောက်တင်သော် ဘုရားသခင်လည်း ရွှင်လှသော မျက်နှာတော်ဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင် သာဓုခေါ်၍ ကောင်းချီးပေးတော်မူသည်။ ထိုအရှင်အား ကျေးဇူးစကားဖြင့် များစွာချီးမွမ်းတော်မူသည်။ ယင်းသို့ချီးမွမ်းပြီးမှ ရှင်ဥပသေနအား သမန္တပါသာဒိက ဇတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသတည်း။

[ဤကား အကျဉ်းသာတည်း၊ အကျယ်ကိုလိုမူ ဝိနည်းပါဠိတော်၌ ယူပါကုန်။)

ရှင်စုန္ဒထေရ်၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ရှင်စုန္ဒထေရ်၏အကြောင်းကား ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ကိုးဆယ့်ခြောက်ကမ္ဘာထက်၌ သိဒ္ဓတ်အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောကာလ ရှင်စုန္ဒ၏အလောင်းသည် တစ်ဦးသော ဥပါသကာဖြစ်၍ သရဏဂုံ ပဉ္စသီလကို ဆောက်တည်လျက် နံနက်၊ နေ့၊ ညပင် ဘုရားအထံသို့ ဆည်းကပ်သတည်း။ တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ထူးပြားသော ဒါနဝတ္ထုဖြင့် လှူဒါန်းချီးမြှင့်အံ့ဟု ကြံပြီးလျှင် ကြီးကျယ်လှသော ပန်းစေတီကိုပြု၍ ပူဇော်၏။

ရှင်စုန္ဒအလောင်း ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း လှူအပ်သော ဒါန၏ အကျိုးဆက်ကို မြွက်ကြာ.တော်မူခြင်းငှာ-

http://www.dhammadownload.com

ဒိဗ္ဗဂန္ဓံ ပဝါယန္တံ၊ ယော မေ ပုပ္ဖဂ္ဃိယံ အဒါ။
တမဟံ ကိတ္တယိဿာမိ၊ သုဏာထ မမ ဘာသတော၊

စသော ဂါထာတို့ဖြင့် ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

အနက်ကား– ယော၊ အကြင်ဒါယကာသည်။ ဒိဗ္ဗဂန္ဓံ၊ နတ်၏ရနံ့ကို။ ပဝါယန္တံ၊ လှိုင်စေတတ်သော။ ပုပ္ဖဂ္ဃိယံ၊ ပန်းစေတီကို။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ အဒါ၊ လှူပြီ၊ တဲ့၊ ထိုလှူခြင်း၏အကျိုးကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကိတ္တ ယိဿာမိ၊ ကြားပေအံ့။ ဘာသတော၊ ဟောတော်မူသော။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကား ကို။ သုဏာထ၊ နာလင့်ကုန်။

အယံ ပေါသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ ဣတော၊ ဤလူ၏ဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သော်။ ဒေဝသဃ်ပုရက္ခတော၊ နတ်သမီး နတ်အပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဇာတိ ပုပ္ဖေဟိ၊ မုလေးပန်းတို့ဖြင့်။ ပရိကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းလျက်။ ဒေဝလောက်၊ နတ်ပြည် သို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပုညကမ္မ ဘာဝိတံ၊ ကောင်းမှု ကံကြောင့်ဖြစ်သော။ ဘဝနံ၊ ဘုံဟု သမုတ်အပ်သော။ ဥဇ္ဈိဓံ၊ အစောက်မြင့်သော။ သောဝဏ္ဏဥ္စ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ မဏိမယံ၊ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသည် လည်းဖြစ်သော။ ဗျမှံ၊ ရတနာဗိမာန်သည်။ ပါတု ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့။

သော၊ ထိုသူသည်။ စတုသတ္တက္ခတ္တုံ၊ ခုနစ်ဆယ့်လေးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်းအဖြစ်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။ အစ္ဆရာဟိ၊ ပျူငှာဆန်း ကြယ် သက်ရှယ်မကြီး နတ်သမီးအပေါင်းတို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ် ၍။ သမ္မတ္တိံ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို။ အနုဘောဿတိ၊ အစဉ်ခံစားရလတ္တံ့။ တိသတံ၊ အကြိမ်သုံးရာတိုင်တိုင်။ ပထဗျာရဇ္ဇံ၊ ဧကရာဇ်မင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝသုဓံ၊ မြေပြင်ပတ်ကုံး ကျွန်းအလုံးကို။ အာဝသိဿတိ၊ စိုးမိုးပိုင်ချုပ် မင်းလုပ်ရလတ္တံ့။ ပဥ္စသတ္တက္ခတ္တုဉ္စ၊ ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်တိုင်တိုင်လည်း။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရှေ့တည် လေးကျွန်းလည်သော မန္ဓာတ်မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဒုဇ္ဇယော နာမ၊ ရန်ခပဲတို့ အောင်ခဲလှ၍ ဒုဇ္ဇယ အမည်ရှိသော။ မနုဇာဓိပေါ၊ လူတို့သနင်း စကြာမင်းသည်။ ဟေဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့။ သကကမ္မံ၊ မိမိ၏ကုသိုလ်ကံကို။ အပဿိတော၊ မှီလျက်။ တံပုညံ၊ ထို
37 A ကုသိုလ်အကျိုးကို။ အနုဘောတွာန၊ ခံစား စံစားခဲ့၍။ ဝိနိပါတံ၊ အပါယ်လေးရွာ သို့။ အနာဂန္တွာ၊ မလားမူ၍။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဟိရညဿ၊ ငွေအသပြာ၏။ ကောဋိသတာနမ္ပိ၊ ကုဋေအရာတို့ဖြင့်လည်း။ အနပ္ပကံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော။ ဝါ–ကောဋိသတမနပ္ပကံ၊ ကုဋေငါးရာ ခြောက်ဆယ်သာမျှ

http://www.dhammadownload.com

အနုပ္ပကမ်း။ နိစိတံ၊ ဘိုးဘေးစဉ်လျက် ခုနစ်ဆက်မီ ရှစ်ဆယ်စီလျှင် အညီ ဆည်းပူး၍။ နိဟိတဓနေ၊ လက်မထိသီး သိုမှီးပိုက်ထုပ်မြှုပ်သော ဥစ္စာရှိသော။ ယောနိမှိ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝင်္ကန္တသ၊ ဝင်္ကန္တပုဏ္ဏား၏။ သာရိယာ၊ သာရိပုဏ္ဏေးမ၏။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သော။ သြရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သော။ ဓိမာ၊ ပညာရှိသော။ သုတော၊ သားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

(ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၌ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ မိဘတို့၌ ဥစ္စာကုဋေ ငါးရာ့ခြောက်ဆယ်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်၊ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက်မှ ရှစ်ဆယ်စီ ရှစ်ဆယ်စီလာ၍ ငါးရာ့ခြောက်ဆယ် ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။ ဤကို ထောက်ဆ၍ ကောဋိသတမနုပ္ပကဲ့ကို အဓိပ္ပာယတ္ထယောဇနာသည်။)

သော၊ ထိဝင်္ကန္တပုဏ္ဏား၏ သားသည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဂ်ီရသဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ စူဠ စုန္ဒော တိနာမေန၊ စူဠစုန္ဒဟူသော အမည်ဖြင့်။ သတ္ထုသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဟောသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

သော၊ ထိစူဠစုန္ဒသည်။ သာမဏေရော၀ သမာနော၊ ခုနစ်နှစ်၀ှင် ရှင်သာမဏေပြုလေ၍။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတရားတို့ကို။ ပရိညာယ၊ သိ၍။ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ။ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူလတ္တံ့။

စုန္ဒသတ္ထိသား

ဤဒေသနာဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူလတ်သော် ထိစုန္ဒထေရ်၏အလောင်းဖြစ်သော ဥပါသကာသည်လည်း သဒ္ဓါတရား အတိုင်းထက်အလွန်ဖြစ်၍ အသစ်အသစ်သော ကုသိုလ် သမ္ပာရတို့ကို များစွာဆည်းပူးလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသောအခါ မြတ်စွာဘုရား မိန့်ကြားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း လူ့ပြည်နတ်ရွာ၌ ချမ်းသာစည်းစိမ်ကို ခံစားခဲ့၍ ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားဖြစ်ဇာတ်မူသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော နာဠန္ဒရွာကြီး၌ ဝင်္ကန္တအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏား၏မယား သာရိမည်သော ပုဏ္ဏေးမ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍ ဖွားသောကာလ ဥပတိဿ၊ ဥပသေနဟူသော သားကြီးနှစ်ယောက်၊ စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သီသူပစာလာ ဟူသော သမီးသုံးယောက်တို့၏နောက်မှ ဖွားမြောက်လာ၍ ငယ်သောသားဖြစ်ရကာ စူဠစုန္ဒဟူသော အမည်ကိုမှည့်၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်စုန္ဒ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုစုန္ဒသတို့သားလည်း အစဉ်အတိုင်း ချမ်းသာကြီးပွားလျက် ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ နောင်တော်နှစ်ဦး အစ်မသုံးဦးတို့သည် ဘုရားရှင်သာသနာ၌ ရဟန်းချည်း ဖြစ်ကြလေကုန်ရကား ကျောင်းသို့မပြတ် သွားစမှတ်ပြု၏။ တစ်ရံသောအခါ နောင်တော် ရှင်သာရိပုတ္တရာက 'ညီချစ်စုန္ဒ... သင်သည် ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန်းပြုလို၏လော' ဟု မိန့်တော်မူလျှင် 'နောင်တော်တို့ကို ကြင်နာသောအားဖြင့်ပင် ရဟန်းပြုချင်ပါ၏' ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း ဆင်အပ်သောတန်ဆာတို့ကို ချွတ်စေ၍ ဦးခေါင်းကို ရေစွတ်စေပြီးလျှင် ဆံပင်ကို သန့်ရှင်း၏။ ထိုသို့ ဆံရိတ်သောအခါ၌ ကေသာ၊ လောမာ စသော တစပဉ္စကကို သင်ပေး၍ ဆံပင်အမွေးတို့၏ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန၊ ဓာတုအာကာရ စသည်ကို ပြောပြတော်မူလျှင် သံသရာဘဝက ဥပနိဿယ ကြီးသူဖြစ်၍ တစ်ရာ့ရှစ်ပါးသော တဏှာအစေးတို့သည် ပြတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုအခါမှစ၍ စုန္ဒသာမဏေသည် နောင်တော် တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာအား နိယ်မပြတ် ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး၏။ တစ်ရံတစ်ခါဝယ် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း ရေနွေး၊ ရေချမ်း ကမ်းလှမ်းခြင်း၊ ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုခြင်း၊ နေရာခင်းခြင်း၊ မျက်သစ် ဒန်ပူကပ်ခြင်းဖြင့် လုပ်ကျွေးပြုစုသတည်း။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောအခါ ခုတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မဝါစာဖြင့် ရဟန်းပြု၍ သဗ္ဗညုသာသနာ၌ ထင်ရှားစွာသော သာဝကမြတ် ဖြစ်သတည်း။

ရှင်စုန္ဒမှတ်ချက် ။ဤစုန္ဒထေရ်ကား ဇေတဝန်ရ သာဝကတွင်မပါ၊ အသီတိသာဝကတွင်သာပါသည်။ ၎င်းတို့ညီဖြစ်သော ရှင်ရေဝတကား ဘုရားရှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ဝိသတိမဂါ ဆိုတော်မူသောအခါမှ သာသနာသို့ဝင်ရောက်ဟန်ရှိသည်။ ဤမှတစ်ပါး များစွာသောမထေရ်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြဆိုလျှင် လိုရင်းမကျဂန္ထဂရ ဖြစ်ရာသောကြောင့် ထင်ရှားစွာသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ ပြဆိုလိုက်သည်။

စိတ္တသုတ္တေယျ၏ ရှေးအကြောင်းကိုဖြေခြင်း

ကုသိုလ်နှင့် မျာဒိတ်ရပုံ

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ဘုရားရှင်ထံသို့ ဆည်းကပ်ကြသော ဥပါသကာအပေါင်းတို့တွင် စိတ္တသူကြွယ်၏အကြောင်းကား ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော

http://www.dhammadownload.com

ကာလ စိတ္တသူကြွယ်၏ အလောင်းသည် ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် သိမ်ငယ်သောအမျိုး၌ဖြစ်၍ တစ်ရံသောကာလ ဘုရားအထံသို့ ဆည်းကပ်လေသော် အထံတော်၌ ပုစ္ဆာပြဿနာကို မေးလျှောက်ပြောဟောကာနေသော ဧတဒဂ်ရ ဓမ္မကထိက သူဌေးတစ်ဦးကိုမြင်၍ "အရှင်သူဌေး၏ ကုသိုလ်ကံကား ကြီးမားမြင့်မြတ်ပေစွ။ ငါတို့လောကတွင် ဤသူ တောင့်တစရာပင်မရှိ၊ အတိုင်းမသိသော ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာ၊ အတိုင်းမသိသော သား၊ မြေး၊ ကျေးကျွန်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ အဲ့သြစဖွယ် တင့်တယ်သော အဆင်းအဝါ ဆန်းကြယ်လိမ္မာသော ပညာတို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားသခင်ကိုလျက် ကျွမ်းဝင်ရောပြွမ်းနိုင်၏။ ဤသူဌေးကဲ့သို့ နောင် ဘုရားရှင်တို့၏သာသနာ၌ ငါလည်းဖြစ်ရအောင် ပုညအထူးကို ဆည်းပူး၍ ဆုတောင်းအံ့" ဟု ကြဲလျက် သံဃာတို့၏ အရံကိုလည်း သုတ်သင်ပြင်ဆင်၏။ သံဃာတို့ ၏ အလိုရှိသမျှသော ကိစ္စခပ်သိမ်းကိုလည်း ရွက်ဆောင်၏။ အားတန်အင်မျှသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကိုလည်း ပြုစုလှူဒါန်း၏။ သရဏဂုံ ပဉ္စသီလကိုလည်း ဆောက်တည်၍ တရားတော်ကိုနာပြီးလျှင် "အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့ပြုရသော ပုညအစုကြောင့် ယခု ဧတဒဂ်ရသော ဓမ္မကထိက ဒါယကာကဲ့သို့ နောင် ဘုရားရှင်တို့၏သာသနာတော်၌ ဖြစ်ပါစေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ဘုရားသခင်လည်း ပြည့်စုံလတ္တံ့သောအကြောင်းကိုမြင်၍ ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

စိတ္တသူကြွယ်အလောင်း နတ်သားဖြစ်ခြင်း

ထိုသူဆင်းရဲလည်း ထိုဘဝ၌ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် ကာမသုဂတိ ခုနစ်ဘုံ၌ ဆန်၊ စုန်လှည့်လည်ကာဖြစ်ရ၍ ကဿပဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ တစ်ခုသောရွာငယ်၌ မုဆိုးအိမ်ဝယ် ပဋိသန္ဓေနေလေ၏။ ဖွားမြောက်၍ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ သား ငါးဖွေရာခြင်းငှာ တောသို့သွားလာလှည့်ပတ်လေသော် တစ်ခုသောတောင်ဝှမ်း၌ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်၍နေသော မထေရ်တစ်ပါးကိုမြင်၍ အရှင်မြတ်အား ဆွမ်းအဖျော်ဖြင့် ပူဇော်လှူဒါန်းမူ ကောင်းမြတ်သောအကျိုး ဖြစ်ရာ၏ဟု ဖြောင့်တန်းစွာသော သဒ္ဓါစိတ်သည်ဖြစ်၍ အိမ်သို့ပြန်ပြီးလျှင် ယမန်နေ့ကဆောင်ခဲ့၍ ကင်ထားသော သားဟင်းမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ကွမ်းစားသော ဆန်ကိုလည်းကောင်း ချက်၍ ထိုသို့ချက်စဉ် ဆွမ်းခံဝင်လာသော ရဟန်းတစ်ပါးကိုလည်း အတန်ငယ် ခူး၍ လှူပြီးလျှင် တစ်ပါးစာသော ဆွမ်းနှင့် ဟင်းကိုပြင်၍ ယခင်တောသို့ လာခဲ့၏။ ခရီးအကြာ၌ ထူးခြားတင့်တယ်စွာသောပန်းတို့ကို မြင်ပြန်သော် အရှင်မြတ်၏နေရာ၌ ဤပန်းတို့ကို ခင်း

http://www.dhammadownload.com

ရသော် ကောင်း၏ဟုကြံ၍ ဆွတ်ယူဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ယခင်ရဟန်း၏နေရာ၌ ကောင်းစွာခင်းလှူ၏။ ယူခဲ့သောဆွမ်းနှင့် ဟင်းတို့ကိုလည်း ကပ်လှူပေ၏။

ယင်းသို့ကပ်လှူပြီးသော် "အကျွန်ုပ်သည် ဤနှစ်သက်ဖွယ်သော သာဟင်းမျိုးနှင့်တကွသော ဆွမ်းပန်းနေရာတို့ကို ကပ်လှူရသောပုညကြောင့် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသောဘဝတို့၌ တစ်ထောင်မျှလောက်သော ပဏ္ဏာကာရတို့ကို ရလတ်စေသတည်း။ ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော ပန်းမိုးတို့သည် ရွာစေသတည်း" ဟု ဆုတောင်း၏။ ထိုရဟန်းလည်း ဒါယကာ၏ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိကို ဆင်ခြင်လျက် ပဋိသိလတို့ကိုပေး၍ ဒွတ္တိသာကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်စေပေ၏။ မုဆိုးသားသည်လည်း ထိုအခါမှစ၍ ဒုစ္စရိတတို့ကိုပယ်ပစ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ကို အားထုတ်လျက် အသက်ကုန်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေ၏။ ဖြစ်သောခဏ၌ ပုဆစ်ဒူးကျွံမျှလောက်သော နတ်ပန်းမိုးတို့သည် ရွာကုန်၏။ ထိုနတ်သားသည် တစ်ပါးသောနတ်သားတို့ထက် လွန်မြတ်သော အဆင်းအဝါ ပညာခွန်အားနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။

ဂေါတမဘုရားလက်ထက် စိတ္တသူကြွယ်ဖြစ်လာခြင်း

ယင်းသို့အားဖြင့် ဘုရားတစ်ဆူမှသည် တစ်ဆူ၏အကြား ကာလပတ်လုံးနတ်ပြည်၊ လူ့ပြည် ကျင်လည်ကာလာခဲ့၍ ငါတို့ဘုရားဖြစ်တော်မူအံ့သောကာလ မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် မဆ္ဆိကာသဏ္ဍမည်သော မြို့ဝယ် ငါးဆယ့်လေးကုဋေ ကြွယ်ဝသော သူဋ္ဌေးအမျိုး၌ ဖြစ်လာ၏။ ဖွားသောကာလ ပုဆစ်ဒူးနစ်ကျွံမျှလောက်သော ပန်းမိုးသည် ဆန်းကြယ်စွာရွာပေ၏။ အမည်မှည့်သောကာလ အမိအဖတို့လည်း ငါတို့သားကား ကြီးမားသောဘုန်းကံရှိ၏။ မိမိ၏အမည်ကို မိမိပင် ဆောင်၍လာပေသည်ဟု နှလုံးပြု၍ စိတ္တသတို့သားဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ ထိုစိတ္တသတို့သားသည် အရွယ်သို့ရောက်၍ အိမ်ရာကျသောအခါ အဖသူဋ္ဌေးလွန်သဖြင့် ထိုမဆ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့၌ သူဋ္ဌေးကြီးအရာကိုရ၏။

စိတ္တသူကြွယ် သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

ငါတို့ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍ ဥရုဝေလတော၌ နေတော်မူသောအခါကပင် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့တွင် အကျဉ်းဝင်သော မဟာနာမ်ထေရ်သည် မဆ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့သို့ ကြွရောက်၍ စိတ္တသူဋ္ဌေးမြင်လျှင် ထိုအရှင်၏ ဣရိယာပုတ်၌ ကြည်ညိုရကား ဆွမ်းအဖျော်တို့ဖြင့် ပူဇော်လုပ်ကျွေး၍ တရားတော်တို့ကို နာပြီးလျှင် ထိုအရှင်မဟာ

http://www.dhammadownload.com

နာမ်အား တောင်းပန်၍ အမွှန္ဒကမည်သော ဥယျာဉ်၌ ကျောင်းကန်ဆောက်လုပ်၍ လူဒါန်းပြီးသော် "အကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ အမြဲဆွမ်းဆောင်ပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။

မဟာနာမ်ထေရ်လည်း သူကြွယ်အိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ အနုမောဒနာပြုဆောအခါ အာယတန ခြောက်ပါးကိုသာ စိတ်ဖြာခွဲခြမ်း၍ ဟောပေ၏။ တရားတော်ကိုနာရလျှင် စိတ္တသူဋ္ဌေးလည်း ရွှေးရွှေးသောဘဝက သုံးသပ်ဖူးသော သခ်ါရတရားရှိသောသူဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီပင် သောတာပန်အဖြစ်သို့ရောက်၏။

တစ်ရံသောကာလ စိတ္တသူကြွယ်သည် ထိုမဟာနာမ်ထေရ်အား "ထူးပြားသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပါ"ဟု တောင်းပန်သော် မဟာနာမ်ထေရ်လည်း အရိယာတို့၏ အစွမ်းသတ္တိကို သိစေခြင်းငှာ အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြ၏။ ထိုသို့ပြပြီးမှ ဤဒေသ၌ ငါနေသဖြင့် မသင့်ပြီဟု နှလုံးထား၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ကြွလေ၏။

တစ်ရံသောအခါ ဣသိဒတ္တထေရ် ကြွလာ၍လည်း ရှင်မဟာနာမ်ကဲ့သို့ တောင်းပန်၍ ကိုးကွယ်၏။ ထိုအခါ စိတ္တသူကြွယ်သည် ဆန်းကြယ်နက်နဲ ခက်ခဲသိမ်မွေ့သောပုစ္ဆာကို ကြိမိ၍ ဣသိဒတ္တထေရ်အား လျှောက်ကြားလေသော် အထွေထွေသော ပုံပြင်နည်းနာဖြင့် စိတ်ဖြာခွဲခြမ်း၍ ဖြေပေ၏။ ဖြေပြီးလျှင် အစဉ်သော လောကီ လောကုတ္တရာစကားတို့ကို ပြောကြားကြသော စကားစပ်တွင် ရှင်ဣသိဒတ္တ၏ လူက အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော အကြောင်းကိုသိ၍ အတိုင်းထက်လွန်စွာသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ချီးမြှောက်ပူဇော်၏။ ထိုအခါ ဣသိဒတ္တထေရ်လည်း ဤအရပ်တွင် ငါနေသဖြင့် မသင့်ချေပြီဟု အရပ်တစ်ပါးသုံ့ကြွသွားပြန်လေ၏။

ထို့နောက် သုဓမ္မထေရ် ကြွလာပြန်လျှင် ယခင်မထေရ်တို့ကဲ့သို့ တောင်းပန်၍ အမွှန္ဒကဥယျာဉ်၌ ဆောက်လုပ်အပ်သောကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးစေ၏။ ဘုရားသခင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် စံပယ်တော်မူသောကာလ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဟူသော အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးတို့သည် တစ်ထောင်မျှလောက်သော ရဟန်းအခြံအရံတို့နှင့်တကွ မစ္ဆိကာသဏ္ဍသို့ ကြွလေသဖြင့် အမွှန္ဒကာရာမသို့ ရောက်လေသော် စိတ္တသူကြွယ်သည် သတင်းကိုကြား၍ ထိုအရှင်တို့အား များစွာသောပူဇော်သက္ကာရဖြင့် ပူဇော်ဆည်းကပ်၍ တရားတော်ကို နာပါရစေဟု ခွင့်တောင်း၏။

http://www.dhammadownload.com

စိတ္တသူကြွယ် အနာဂါမ်ဖြစ်ခြင်း

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "ဒါယကာ... ငါတို့ကား ရှည်သောခရီးကို လာရသဖြင့် ပင်ပန်းစွာဖြစ်၏။ အတန်ငယ်သော တရားကိုသာ နာလော့"ဟုဆို၍ ထိုသူနှင့်လျောက်ပတ်သော ပရမတ်တရားကို ဟောကြား၏။ သူကြွယ်လည်း တရားကို နာရလျှင် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။ ထိုအခါမှစ၍ သာဝကနှစ်ပါးတို့အား များစွာသော ပူဇော်သက္ကာကိုပြု၍ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ဆည်းကပ်၏။

ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ဝန်တိုပုံ

တစ်နေ့သောအခါ သံဃာတစ်ထောင်နှင့် တကွသော သာဝကနှစ်ပါးတို့ကို "အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု ပင့်လျှောက်၍ ကျောင်းနေဖြစ်သော သုဓမ္မထေရ်အားလည်း ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းငှာ ပင့်၏။ ထိုအခါ သုဓမ္မထေရ်ကား "ငါ 'နေဝါသိက' ရဟန်းဖြစ်လျက် နောက်မှ ငါ့ကိုပင့်သည်၊ ငါထံသို့ကား ဆယ်ရက်တစ်ကြိမ်၊ လခွဲတစ်ကြိမ်သာ ဆည်းကပ်သည်။ သာဝကနှစ်ပါးတို့အား တစ်နေ့ သုံးကြိမ်ဆည်းကပ်၍ ကြီးမြတ်သော ပူဇော်သက္ကာကိုပြုသည်"ဟု ကံသာမစ္ဆရိယဖြင့် ဒေါသဖုံးလွှမ်း၍ နှလုံးမသာရှိရကား "ငါမကြွလို"ဟု ဆို၏။ ပင့်သော ဒါယကာသည် အကြိမ်ကြိမ်တောင်းပန်သော်လည်း "တစ်ပါးမှာ ငါ ဆွမ်းရှာစားမည်"ဟူ၍သာနေ၏။ နံနက်သောကာလ စိတ္တသူကြွယ်လည်း သံဃာတော်တို့အား လုပ်ကျွေးရန် ကောင်းမွန်စွာသော ဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ကို ပြင်ဆင်၍နေလင့်၏။

သုဓမ္မထေရ်လည်း နံနက်သောအခါ အဂ္ဂသာဝကတို့အား ပြုအပ်သော ပူဇော်သက္ကာကို ငါသွား၍ရအံ့ဟုကြံလျက် သပိတ်၊ သင်္ကန်းကိုပြင်၍ သူကြွယ်အိမ်သို့ ရှေးဦးစွာလာလတ်၏။ စိတ္တသူကြွယ်လည်း "အရှင်ဘုရား... ဤသို့ ကြွတော်မူပါ၊ ဤနေရာ၌ နေတော်မူပါ"ဟု လျှောက်သည်ကို "ငါကား နေခြင်းငှာ မလာ၊ ပူဇော်သက္ကာကို ကြည့်ခြင်းငှာသာ လာသည်"ဟု ဆို၍ ထိုထိုခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ စိတ္တသူကြွယ်အား နှမ်းကြပ်မုန့်သည် အမျိုးကို ယိုးကိုး၍ ဆိုသောစကားဖြင့် ရွတ်ချလိုရကား "ဒါယကာ... သင်ပြုအပ်သော ပူဇော်သက္ကာသည် အလွန်များ ပြားပေစွ၊ သို့ရာတွင် နှမ်းကြပ်မုန့်တစ်မျိုးကား မပါချေ"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ သူကြွယ်ကလည်း "အရှင်သုဓမ္မ... အရှင်ကား တစ်ခဏမျှပင် နား၍ ရှုသော်လည်း အကုန်အစင်မြင်တတ်သော ကျိုးငှက်နှင့်တူပေ၏"ဟု ဆို၍ ကြိမ်းမောင်းလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

စိတ္တသူကြွယ်ကို ကန်တော့ရပုံ

သုဓမ္မထေရ်လည်း လွန်စွာ အမျက်ထွက်၍ အိမ်ထက်မှ ဆင်းခဲ့ပြီးသော် "ဤသူကြွယ်ကျောင်း၌ ငါမနေပြီ"ဟု မိမိပရိက္ခရာတို့ကိုယူ၍ လာခဲ့သဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရောက်သော် ဘုရားအထံတော်သို့ ကပ်လေ၏။

ကိုယ်တော်မြတ်လည်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကို မေးတော်မူ၍ စိတ္တသူကြွယ် ဆိုအပ်သောစကား၊ မိမိဆိုအပ်သောစကားကို နားတော်လျှောက်တင်သော် "သင်သည် ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါပသန္နကို ယုတ်မာသော ဣသာ၊ မစ္ဆေရဖြင့် ဖျက်ဆီးဘိ၏။ ထိုအပြစ်ကား သူတစ်ပါး၌မထင်၊ သင်ရဟန်းအားသာဖြစ်သည်"ဟု ဆို၍ ပဋိသာရဏီယကံကို ပညတ်တော်မူသည်။ ထိုကံကိုပြုပြီးမှ စိတ္တသူကြွယ်အား သွား၍ ကန်တော့ချေဟု စေလိုက်၏။

သုဓမ္မထေရ်လည်း ဘုရားအာဏာတော်ဖြင့်လာခဲ့၍ သူကြွယ်အား "သည်းခံပါ"ဟု တောင်းပန်၏။ သူကြွယ်ကလည်း "အကျွန်ုပ် သည်းမခံလိုသေး"ဟု ဆို၍ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ပယ်သဖြင့် ဘုရားထံတော်သို့ ပြန်ရလေ၏။ ဘုရားကိုယ်တော်လည်း ဤရဟန်းကား ပင်ပန်းစွာ သွားလာရမှု ခက်ထန်သော မာန်စောင်ကျချိမ့်မည်ဟု ရည်မှတ်လျက် သည်းခံလတ္တံ့သောအကြောင်းကို မသင်ကြားဘဲ "သွား၍တစ်ဖန် ကန်တော့ချေ"ဟု လွှတ်တော်မူပြန်၏။ သူကြွယ်ထံသို့ရောက်၍ ရှေးနည်းအတူ "ငါ့အား သည်းခံပါ"ဟု ဆိုလျှင် ထိုသူကြွယ်ကလည်း "ရှင်ပင့်အပြစ်ကို ကျွန်ုပ် သည်းမခံလို၊ ဘုရားကိုသာ လျှောက်လော့"ဟု ဆိုသဖြင့် တစ်ဖန် ဘုရားထံသို့ပြန်ရပြန်၏။

မာန၊ ဣသာ ပွားသူမှာ များစွာအပြစ်ရှိ

အထံတော်သို့ရောက်၍ သူကြွယ် သဲ့သဲ့မခံပါကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား သုဓမ္မ... ရဟန်းတို့မည်သည်ကား ငါ၏ကျောင်း၊ ငါ၏နေရာ၊ ငါ၏ဒါယကာဟု အမှတ်ပြု၍ မာနတရား၊ ဣသာတရားတို့ကို မပွားစေအပ်၊ အကယ်မှတ်မှားသဖြင့် ထိုတရားကို ပွားစေသော်သူအား ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည် လွန်စွာပွားစီးကုန်၏"ဟု မိန့်တော်မူ၍–

အသန္တံ ဘာဝံ နမိစ္ဆေယျ၊ ပုရေက္ခာရဿ ဘိက္ခုသု။
အာဝါသေသု ဣဿရိယံ၊ ပူဇာ ပရကုလေသု စ။

http://www.dhammadownload.com

မမေဝ ကတ မညန္တ။ ဂိဟိ ပဗ္ဗဇိတာ ဥဘော။
မမေဝါတိဝသာ အဿု၊ ကိစ္စာကိစ္စေသု ကိသွိဿု။
ဣတိ ဗာလဿ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဣစ္ဆာ မာနော စ ဝမတိ

ဟူသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– သုဓမ္မ၊ ချစ်သားသုဓမ္မ။ ဣဓ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ယောဗာလော၊ အကြင်ရဟန်းမိုက်သည်။ အဿဒ္ဓေါ၊ မိမိ၏သဒ္ဓါတရား မရှိဘဲ လျက်။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိပေ၏ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣဓ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဒုဿီလော၊ မိမိ၌ သီလ သိက္ခာ ပြည့်စုံစွာမရှိဘဲလျက်။ သီလဝါတိ၊ သီလရှိ၏ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣဓ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အပ္ပဿုတော၊ နည်း သော အကြားအမြင်ရှိလျက်။ ဝါ– ပိဋကတ်နည်းနာအရာရာ၌ လေ့လာဆောင် ရွက်ခြင်း မရှိဘဲလျက်။ ဗဟုဿုတောတိ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝါ၊ လေ့လာဆောင်ရွက်ခြင်းရှိ၏ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣဓ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အဝိဝတ္တော၊ ကိလေသာစိတ် မဆိတ်ညံသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝိဝတ္တော၊ ဆိတ်ညံ၏ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣဓ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ကု သိတော၊ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်ခြင်း၌ ပျင်းရိထိုင်းမှိုင်းသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ၊ အားထုတ်သော လုံ့လရှိ၏ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ သည်။ ဇာနာတု၊ တည်း။ ဣဓ စ၊ လည်းကောင်း။ အနုပဋ္ဌိတသတိ၊ မထင်သောသတိရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဥပဋ္ဌိတသတိတိ၊ ထင်သော သတိရှိ၏ ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဇာနာတု၊ တည်း။ ဣဓ စ၊ လည်း ကောင်း။ အသမာဟိတော၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ မတည်ကြည်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သမာဟိတောတိ၊ တည်ကြည်၏ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣဓ စ၊ လည်းကောင်း။ ဒုပ္ပညော၊ အသိပညာမရှိ သည်။ အဓိဇာသဝေါ၊ မကုန်ခန်းသော အာသဝေါရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ပညဝါတိ၊ ပညာရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ခီဏာသဝေါတိ၊ အာသဝေါကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မံ၊ ကို။ ဇနော၊ လူသည်။ ဇာနာတု၊ သိစေသတည်း။ ဣဓ စ၊ လည်းကောင်း။ အသန္တံ၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော။ နံ ဘာဝံ၊ ထိုဂုဏ်ကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိတတ်ချေ၏။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်း တို့၌။ ပုရေက္ခာရဉ္စ၊ အခေါင်အဖျား ရှေ့သွားအမှူး၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဣစ္ဆေယျ၊

http://www.dhammadownload.com

အလိုရှိတတ်၏။ အာဝါသေသုစ၊ သံဃာ့အရံကျောင်းကန်ခပ်သိမ်းတို့၌လည်း။ သယမေဝ ဝိစာရိတော၊ မိမိသာလျှင် စီရင်ပေးကမ်းပိုင်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိတတ်၏။ ပရကုဋေသု စ၊ မိဘ ဆွေမျိုးမှတစ်ပါ အခြားသော ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့သည်လည်း။ ပူဇာ၊ ပူဇော် သက္ကာရကို။ မယှမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဒဒေယျုံ၊ ပေးလှူကုန်မူကား။ အညေသံ၊ ငါမှတစ်ပါး ရဟန်းများတို့အား။ နဒဒေယျုံ၊ မလှူကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ သြော် ကောင်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣစ္ဆေယျ၊ အလိုရှိတတ်၏။

ဝိဟာရာနိ စ၊ ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥပေါသထာဂါရာနိ စ၊ ဥပုသ်အိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အညာနိ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရာနိ စ၊ အဆောက်အဦတို့ကိုလည်းကောင်း။ မမေဝ ကတံ၊ ငါပြု၏ ငါ့ကိုမှီ၍ ပြု၏ ဟူ၍သာလျှင်။ မညန္တူ၊ အောက်မေ့စေကုန်သတည်း။ ဣတိ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဂိဟီ စ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတာ စ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသောသူတို့သည်။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကိစ္စာ– ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စကြီးငယ်တို့၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ အတိဝသာ၊ အလိုလိုက်ရကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗာလဿ၊ ရဟန်းမိုက်၏။ သင်္ကပ္ပေါ၊ အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ ဗာလဿ၊ ထိုရဟန်းမိုက်အား။ ဣစ္ဆာ စ၊ ရမ္မက်တဏှာ ကိလေသာသည်လည်းကောင်း။ မာနော စ၊ ထောင်လွှားခြင်းဟူသောမာန်ကိုးပါးသည်လည်းကောင်း။ ဝမှတိ၊ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားစည်ပင်၏။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်။ နဝမှန္တိ၊ မပွားကုန်။

[အဓိပ္ပာယ်ထင်စိမ့်သောဎာ အဋ္ဌကထာပါဠိကို သွင်း၍ ဃောဇနာသည်။]

သုဓမ္မထေရ် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

သုဓမ္မထေရ်လည်း မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော ဩဝါဒကိုကြားလျှင် ဘုရားသခင်အား ရှိခိုးခဲ့၍ အဖော်ရဟန်းတစ်ပါးနှင့်တကွ မစ္ဆိကာသဏ္ဍသို့လာ၍ စိတ္တဒါယကာ၏ မြင်ရာအရပ်၌ အာပတ်ကို ကုစားပြီးမှ "ငါ့အပြစ်ကို သည်းခံပါ"ဟု တောင်းပန်၏။ စိတ္တသူကြွယ်လည်း "အရှင်ဘုရား၏အပြစ်ကို အကျွန်ုပ် သည်းခံပါတော့မည်၊ အကျွန်ုပ်ဆောက်လုပ်သောကျောင်း၌နေ၍ အကျွန်ုပ် အလှူကိုခံပါ"ဟု လျှောက်၏။ သုဓမ္မထေရ်လည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ အမှုဋ္ဌကကျောင်း၌ နေပြီးလျှင် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်သဖြင့် မကြာမြင့်မီပင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

38 B

http://www.dhammadownload.com

စိတ္တသူကြွယ် ဘုရားဖူးသွားပုံ

စိတ္တသူကြွယ်လည်း "ငါကား မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးမြင်ရဘဲလျှင် တရားတော်ကိုမှီ၍ သုံးလီသောမင်္ဂိုလ်၌ တည်ပေပြီ။ ဤသို့ ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ယခု ငါသွား၍ ဖူးမြင်တော့အံ့၊ သို့ရာတွင် ဘုရားရှင်ထံ လက်ချည်းသွားသဖြင့် မသင့်ပေရာ"ဟု များစွာသော ဆီ၊ ဆန်၊ ထောပတ်၊ ပျားသကာတို့ကို ငါးရာသောလှည်းတို့ဖြင့် တင်ပြီးသော် "ငါတို့မြို့တွင် ဘုရားသခင်အထံသို့ လိုက်လိုကုန်ကြသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမတို့သည် ငါ့ရိက္ခာကိုသာ စားသဖြင့် ငါနှင့် လိုက်လှည့်ကုန်လော့"ဟု စည်လည်စေ၍ သုံးထောင်မျှလောက်သော ပရိသတ်နှင့်တကွ လာခဲ့ကြ၏။

ထိုအခါ မစ္ဆိကာသဏ္ဍနှင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အကြား ယူဇနာ သုံးဆယ်မျှလောက်သောခရီးဝယ် အသီးအသီးနေကုန်သော ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး စသော နတ်တို့သည် တစ်ယူဇနာလျှင် တစ်ဆောင် တစ်ဆောင်စီသော တဲကွန်းမဏ္ဍပ်ကိုပြု၍ အထူးထူးသော ပူဇော်သက္ကာရတို့ဖြင့် ကြိုလင့်ကာ ပေးကမ်းကြ၏။ ထိုမျှလောက်သောခရီးပတ်လုံး မိမိ၏ အိမ်ကပါသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ မသုံးဆောင်ရကုန်၊ နတ်တို့၏ ပဏ္ဏာကာရကိုသာ သုံးဆောင်ရကုန်၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် တစ်နေ့လျှင် တစ်ယူဇနာသွား၍ တစ်လစေ့သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရောက်၍ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လေသော် ထိုခဏ၌ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ ပုဆစ်ဒူးနစ်မျှသော ပန်းမိုးသည် ရွာလတ်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသူတို့ အဇ္ဈာသယကို သိတော်မူ၍ သင်္ဃာယတန သဲယုတ္တ ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ဘုရားကျောင်းတော်ရင်း၌နေလျက် သဲယာတော်အပေါင်းနှင့်တကွသော် မြတ်စွာဘုရားကို ဆွမ်း၊ ယာဂု၊ အဖျော်တို့ဖြင့် ပူဇော်လုပ်ကျွေးလျက် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညဉ့်တစ်ကြိမ် တရားတော်ကိုနာလျက် လခွဲကာလပတ်လုံး နေသတည်း။

စိတ္တသူကြွယ်သည် ကြီးကျယ်များပြားလှသော ပရိသတ်တို့နှင့်တကွ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာလာသည်ဟု ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား‌တို့ကြားလျှင် များစွာသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကိုယူလျက် သူကြွယ်၏ အသရေကိုရှုခြင်းငှာ လာကြကုန်သဖြင့် ဆီ၊ ပျား၊ တင်လဲ စသော အဆောက်အဦတို့သည် အတိုင်းမသိ ပြည့်စုံသည်သာဖြစ်၏။ စိတ္တသူကြွယ်လည်း လခွဲလွန်သောအခါ လှည်းငါးရာ၌ ပါသမျှသော လူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ဘုရားအမှူးရှိသော သဲယာတော်တို့အား လှူဒါန်းခဲ့

http://www.dhammadownload.com

၍ မိမိနေရာ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့သို့ ပြန်လာ၏။ ဝန်မပါသောလှည်းတို့ဖြင့် ပြန်လာသည်ကို နတ်တို့ကမြင်လျှင် ကုသိုလ်ရှင်ဖြစ်သော ဤသူကြွယ်အား အချည်းနှီးသောလှည်းတို့ဖြင့် မပြန်သင့်ပေဟု တောဋ္ဌ အရှင်မဲ့သော ရွှေ၊ ငွေတို့ကို ယူဆောင်၍ လှည်းဋ္ဌတင်သဖြင့် လာစဉ်ကထက်ပင် ပြည့်လေ၏။

သဒ္ဓါသီလတို့နှင့် ပြည့်စုံရကျိုး

ထိုအကြောင်းကို များစွာသောလူတို့ သိ,ကြား၍ အလွန်ချီးမွမ်းသောစကားဖြင့် ဘုရားရှင်အား နားတော်လျှောက်သော် ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်လည်း လျှောက်ပတ်သော တရားစကားကို ဟောကြားပြသတော်မူခြင်းငှာ–

သဒ္ဓေါ သီလေန သမ္မန္နော၊ ယသော ဘောဂသမပ္ပိတော။
ယံ ယံ ပဒေသံ ဘဇတိ၊ တတ္ထ တတ္ထေဝ ပူဇိတော။

ဟူသော ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ဘောန္တော၊ အို သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့။ သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ဋ္ဌ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ သီလေန၊ အကျင့်သီလနှင့်။ သမ္မန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ ယသော၊ အခြံအရံ အကျော်အစောနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘောဂသမပ္ပိတော၊ လောကီဥစ္စာ လောကုတ္တရာဥစ္စာ ရတနာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ယံ ယံ ပဒေသံ၊ အကြင် အကြင် အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်သွားလာ၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအရပ်ဋ္ဌသာလျှင်။ ပူဇိတော၊ နတ်လူတကာတို့ ပူဇော်သက္ကာကို ခံရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတေဟိ၊ ထိုသဒ္ဓါ, သီလတရားတို့နှင့်။ သမ္မန္နာ၊ ပြည့်စုံအောင်။ ဥဿာဟေထ၊ အားထုတ်ကုန်လော့။

စိတ္တသူကြွယ် ဧတဒဂ်ရခြင်း

စိတ္တသူကြွယ်သည်လည်း ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်၍ ပြန်သည်မှစ၍ ငါးရာမျှလောက်သော ဗုဒ္ဓသာဝက ဥပါသကာတို့နှင့်တကွ လှည့်လည်ကာ ဒါန၊ သီလကို အားထုတ်နေသတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုဒါယကာကို သာဝတ္ထိပြည် ဧတဝန်ကျောင်းတော်သို့ရောက်၍ အသီးအသီး ဧတဒဂ် ထားတော်မူသောအခါ ဤစိတ္တသူကြွယ်ကို ဓမ္မကထိက ဧတဒဂ်အရာဋ္ဌ ထားတော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် ပါရမီခန်းဋ္ဌ "ငါးရာငါးရာ၊ အရံပါသား၊ ထိုခါသင်းမှူး၊ သီတင်းဦးဟု၊ မည်ထူးခေါ်လောက်၊ ခုနစ်ယောက်တွင်၊ လက်မြောက်တွင်ကျယ်၊

http://www.dhammadownload.com

စိတ်သူကြွယ်နှင့်၊ လူဝယ်လူဆန်း၊ မာန်ဖြင့်ကြမ်းသား၊ မြတ်မှန်းမသိ၊ ရှင်မုနိအား၊ ပြစ်မှာ ရှေဦး၊ စာ.မူးမူးဝယ်၊ ဘီလူးအာဠဝက၊ လှူ၍ရသား၊ အာဠဝကရွာ စား၊ မင်း၏သားလျှင်၊ ရှည်လျားကြီးပြင်း၊ မိုက်မျက်ကင်း၍၊ သီတင်းဦးကြီး၊ မည်သီး ထင်စွာ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထာဠဝက၊ ခေါ်တွင်ကြအံ့"ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူသည်။

အမှာစကားချုပ် ။ ဤစိတ္တသူကြွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုပြရာ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဘုရား စံနေတော်မူသောအခါ ရောက်လာသည်ဟု ဆိုသည်။ အဂုံတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ၊ သံယုတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် နေတော်မူခိုက် ရောက်လာသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသုံးကျမ်းလုံးပင် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ စကားချည်းဖြစ်လျက် မညီညွတ်ကြ။ ယုတ္တိကိုဆသော် ဓမ္မပဒ၌ ပမာဒလေခ ဖြစ်မည်ထင်သည်။ ဟတ္ထာဠဝက မင်းသားအကြောင်းမှာ အထက်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဇောတိကသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဗိမ္ဗိသာရမင်းမျှ မကမူ၍ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းလုံးသိမ်္ဘ ဘုန်းရှိသောသူတို့ကား ဇောတိက၊ ဇဋိလ၊ မေဏ္ဍက၊ ကာကဝလိယ၊ ပုဏ္ဏ ဟူသော သူဌေးကြီး ငါးဦးရှိသတည်း။

သူကြွယ်ညီနောင်

ထိုငါးဦးတို့တွင် ဇောတိကသူဌေး၏ အကြောင်းကား ရှေးလွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာ၌ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် သူကြွယ်ညီနောင်နှစ်ဦးတို့သည် ကြီးစွာသော ကြဲခင်းကို ပြုလုပ်ကြ၏။ တစ်နေ့သ၌ ညီဖြစ်သောသူကြွယ်သည် ကြဲခင်းသို့ သွားလေ၍ အိမ်သို့ ပြန်လတ်သောအခါ မိမိအလို့ငှာလည်း တစ်ချောင်း၊ အစ်ကိုအလို့ငှာလည်း တစ်ချောင်းအားဖြင့် နှစ်ချောင်းသောကြဲတို့ကို ဖြတ်၍ ထိုဖြတ်ရာမှ အရသာကို မဲယိုထွက်စိမ့်သောငှာ ဖက်တို့ဖြင့် လုံခြုံစွာ ထုပ်စည်း၍ယူခဲ့၏။

[ထိုအခါကား အသီးအပင်တကာတို့ပင် သြဇာရှိသောကာလ၌ ဖြစ်၍ ကြဲရည်တို့ကို ညှစ်၍မယူရ၊ အရင်းမှလည်းကောင်း၊ အဖျားမှလည်းကောင်း ဖြတ်၍ မှောက်လတ်သည်ရှိသော် အလုံးစုံသော အရသာတို့သည် ဓမကရိဏ်မှကျသော ရေကဲ့သို့ အကြွင်းမဲ့ ဆင်းလာကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဖက်တို့ဖြင့်ထုပ်၍ ယူရသတည်း]

http://www.dhammadownload.com

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကြဲရည်လွှဲခြင်း

သူကြွယ်ငယ်လည်း ထိုကြွနှစ်ချောင်းကို ကောင်းစွာဆောင်၍ လာလတ်သော် ဂန္ဓမာဒနတောင်၌နေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် သမာပတ်မှထပြီး၍ ချီးမြှောက်ထိုက်သောသူကိုရှာလျက် ကြွတော်မူလာသည်နှင့် အသင့်ဖူးမြင်ရလေလျှင် အလွန်ရွှင်လန်းသော သဒ္ဓါတရားသည် ဖြစ်လတ်၍ မိမိကိုယ်ဝတ် ပုဆိုးကို ခင်းပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... ဤနေရာ၌ ထိုင်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်၏အလှူကို ခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်တော်မူ၏။ သူကြွယ်အား သပိတ်ကိုအပ်လျှင် မိမိအလို့ငှာပါသော ကြဲချောင်းမှ အရည်ကိုလောင်း၍ သပိတ်ကို ပြည့်စေပြီးမှ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကပ်လှူ၏။ အရှင်မြတ်လည်း အားရဝမ်းသာ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။

ထိုသို့ ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ကိုမြင်လျှင် အတိုင်းထက်အလွန်ပင် သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပြန်၍ အစ်ကိုဖို့ရာ ပါလာသောကြဲကိုလည်း "သူမလှူခဲ့ပါမူ ငါအဖိုး ပေးတော့အံ့"ဟု ကြံ၍ တစ်ဖန် သပိတ်၌လောင်းဖြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား...အကျွန်ုပ်သည် အဦးအဖျား ထူးပြားမွန်မြတ်လှစွာသော ဤကြဲရည်ကို လှူရသော်သော ပုည စေတနာဟုန်ကြောင့် လူ့ဘုံနတ်ရွာဖြစ်လေရာဘဝတို့၌ တောင့်တတိုင်း ပြီးမြောက်သည်ဖြစ်စေသော်၊ နောင်သောကာလ အရှင်မြတ်တို့ ရအပ်သောတရားကိုလည်း ရသည်ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုပတ္ထနာ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း "ဒါယကာ တောင်းသောဆုအတိုင်း ပြည့်စုံစေသော်"ဟု ဆုပေး၍ သူကြွယ်မြင်စဉ် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မိမိနေရာ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကြွလေပြီးသော် သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာတို့အား ထိုကြဲရည်ကို လှူပေ၏။

သူကြွယ်လည်း ထိုအံ့ဖွယ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ဖူးမြင်ရလျှင် အံ့တိုင်းထက်အလွန်ပင် ရွှင်ပျဝမ်းသာခြင်းရှိလျက် မိမိအိမ်သို့ပြန်ခဲ့သော် အစ်ကိုသူကြွယ်က "သင် အဘယ်သို့ သွားသနည်း"ဟုမေး၍ ကြဲခင်းသို့ သွားကြောင်းကို ပြောလျှင် "သင် အဘယ်ကြောင့် ကြဲမယူခဲ့သနည်း"ဟု ဆို၏။ ထိုညီသူကြွယ်ကလည်း "အစ်ကိုအလို့ငှာလည်းကောင်း၊ အကျွန်ုပ်အလို့ငှာလည်းကောင်း နှစ်ချောင်းသောကြဲကို ဆောင်ခဲ့သည်တွင် ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် ခရီးမှာတွေ့ကြ၍ အကျွန်ုပ်လှူလိုက်ပေသည်။ ထိုအရှင်လည်း တစ်ချောင်းသောကြဲရည်ကို ရှေ့တွင် ဘုဉ်းပေး၍ တစ်ချောင်းသောကြဲရည်ကို ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဆောင်ပြီးသော် ငါးရာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား ကျွေးမွေး၏။ အစ်ကိုသည် ကုသိုလ်အဖို့ကို လိုလျှင်လည်း ယူတော်မူ၊ အဖိုးကိုလိုလျှင်လည်း အကျွန်ုပ်ပေးပါအံ့"ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုစကားကိုကြားလျှင် အစ်ကိုကလည်း အားရဝမ်းသာစွာ ငါးဖြာသော ပီတိသည်ဖြစ်လျက် "အသက်ထက်ဆုံးနေ၍မျှ ပြုရခဲစွာသော ဒါနကို ငါ့ညီပြုရပေသည်၊ အဘယ်မှာ အဖိုးလိုအံ့နည်း၊ ကုသိုလ်အဖို့ကိုသာ ငါယူအံ့၊ မျက်မှောက်တွင်ပင် ထိုအရှင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်းပတ္ထနာပြု၏။

ဝိပဿီ ဘုရားလက်ထက်

ထိုညီနောင်နှစ်ဦးတို့သည် မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွား၍ များပြားကြီးကျယ်သော ချမ်းသာကို ခံစားလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်ခြောက်ရွာ၌သာ လူးလာစုန်ဆန်ဖြစ်ရ၍ ဝိပဿီဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ ဗန္ဓုမတီပြည်ဝယ် တစ်ဦးသောသူကြွယ်မျိုး၌ ညီနောင်ပင် ပဋိသန္ဓေနေလာ၏။ ဖွားသောကာလ အစ်ကိုအကြီးအား သေန ဟူသောအမည်ကို၊ ညီငယ်အား အပရာဇိတ ဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။ အရွယ်သို့ရောက်၍ သားမယား အိမ်ရာကျသောအခါ ထိုသူ၏ဘုန်းကြမ္မာကြောင့် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့၏ အရှင်ဖြစ်၏။

အစ်ကိုကြီးသေန ရဟန်းပြုရန် လျှောက်ထား

ဘုရားသခင်သည် ခမည်းတော်အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ဗန္ဓုမတီပြည်သို့ကြွလာ၍ များစွာသော ပြည်သူပြည်သားတို့သည် တရားနာခြင်း၊ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း ပြုကြသောကာလ သေနသူကြွယ်သည် လူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကိုပြင်လျက် ဘုရားရှင်ထံသို့ကပ်၍ တရားတော်မြတ်ကို နာလေသော် ရှင်တော်ဘုရားသည်လည်း ထိုသူ၏ ပါရမီအား လျှောက်ပတ်သော ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ သဂ္ဂကထာ၊ မဂ္ဂကထာ၊ ကာမာဒီနဝ၊ နေက္ခမ္မာနိသံသ တည်းဟူသော အစဉ်သောတရားတို့ကို ဟောကြားတော်မူသဖြင့် သာသနာတော်၌ သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်း ပြင်းစွာရှိရကား တရားတော်၏အဆုံး၌ ဘုရားရှင်ထံသို့ကပ်၍ ရဟန်းပြုလိုပါကြောင်းဖြင့် ခွင့်တောင်း၏။ ဘုရားသခင်လည်း "သင်၌ ပန်ကြားထိုက်သော ဆွေမျိုးညာတိရှိမူ ပန်ကြားဦး"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သေနသူကြွယ် ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုသေနသူကြွယ်လည်း ကျောင်းမှပြန်ခဲ့သော် ညီ အပရာဇိတကိုခေါ်၍ "ငါ့ညီချစ်... အမျိုးခုနစ်ဆက်မှ ဆင်းသက်၍လာသော ဤငါ၏အိမ်၌ရှိသော ဥစ္စာနှစ်ကို သင်ယူဘိလော့၊ ငါမူကား ဘုရားသာသနာ၌ ရဟန်းပြုတော့အံ့"ဟု

http://www.dhammadownload.com

ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားသောအခါ ညီ အပရာဇိတကလည်း "နောင်တော် အသို့ ဆိုသနည်း၊ မိဘနှစ်ပါးတို့ လွန်လေသော် နောင်တော်ကိုပင် ဖခင် မိခင်လုပ်၍ အကျွန်ုပ် ကိုးကွယ်ရပါသည်တကား၊ အကျွန်ုပ်အား ကိုးစားရာမဲ့ မပြုပါလင့်၊ များစွာသောဥစ္စာနှစ်ကို စွန့်ပစ်မခွာ စောင်မကာလျှင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာကိုသာ အားထုတ်ကာနေပါလော့"ဟု ငိုယိုလျက် တောင်းပန်၏။ အစ်ကို သေနကလည်း "ငါ့ကို မကန့်ကွက်လင့်၊ ငါညီသားလျှင် ဤဥစ္စာကို သိမ်းရုံး၍ ခံစားရစ်လော့" ဟု ဆို၍ ရဟန်းပရိက္ခရာတို့ကို ယူပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံသို့ သွား၍ ရဟန်းပြု လေ၏။ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီပင် ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာကို လွန်စွာအားထုတ် သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။

ကုသိုလ်ပြုရန် စိတ်အားသန်

ညီ အပရာဇိတသည်လည်း နောင်တော် ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ ဘုရားအမှူး ရှိသော သံဃာတော်တို့အား များစွာအလှူကြီးကိုပေး၍ တရားတော်ကိုနာသဖြင့် ဥပါသကာမြတ်၏ အဖြစ်သို့ရောက်၏။ တစ်ရံသောအခါ ထိုအပရာဇိတသည် နောင်တော် မဟာသေနမထေရ်အား ဤသို့လျှောက်၏။ "အရှင်ဘုရားတို့သည် ဘဝသုံးပါးမှ ထွက်လွတ်ပေပြီ၊ အကျွန်ုပ်မှာ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနောင် အဖွဲ့မှ မလွတ်မြောက်နိုင်ချေသေး၊ နောင် လွတ်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်း မှုကို ယခုပြုလိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်နှင့်လျော်သောကောင်မှုကို ကြားတော်မူပါ" ဟုလျှောက်၏။ နောင်တော်ထေရ်မြတ်ကလည်း "အချင်း အပရာဇိတ... အလွန် ကောင်းစွ၊ ကောင်းစွ၊ သင်သည် ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ချမ်းသာစီးပွားများလိုမူကား ဘုရားမြတ်စွာ၏ ကိန်းဝပ်တော်မူရာဖြစ်သော ဂန္ဓကုဋိတို့ကို ဆောက်လုပ်လော့" ဟု ဆိုပေ၏။

ကျောင်းဒကာ အပရာဇိတ

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ညီဒါယကာလည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟုဝန်ခံ၍ အထူး ထူးသော သစ်၊ ကျောက်၊ အုတ်၊ အင်္ဂတေတို့ကို စုပြီးလျှင် သစ်သည်တိုင်၌ အချို့ကို ရွှေဖြင့်စီသည်။ အချို့ကို ငွေဖြင့်စီသည်။ အချို့ကို ပတ္တမြားဖြင့်၊ အချို့ကို ပုလဲဖြင့်၊ အချို့ကို ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့် စီသည်။ ဤသို့ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်စီအပ်သော ရွှေသည်တိုင်တို့ကို စိုက်၍ အထက်၌ ရွှေပြားအုတ်ကြွပ်တို့ဖြင့်မိုးလျက် ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှလည်း ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် စီခြယ်သော

http://www.dhammadownload.com

နံရံတို့ကိုကာလျက် နှစ်ဂါဝုတ်ကျယ်သော ဂန္ဓကုဋိကို ဆောက်လုပ်၏။ ထိုမှသည် တစ်ဂါဝုတ်စီ ချဲ့ပတ်၍ ကောင်းမြတ်စွာသော တံတိုင်းမီးတားကိုပြုပြီးလျှင် အရံအတွင်းမြေပြင်၌ ငွေအပြားအခင်းကဲ့သို့ အုတ်၊ အင်္ဂတေတို့ကို ပြေပြစ်စွာ ပြုလုပ်၏။ အရံ၏ထက်ဝန်းကျင်မှလည်း ပန်းသစ်ပင်အပေါင်းတို့ကို ကောင်းစွာစိုက်ထား၏။ တံခါးလေးမျက်နှာတို့၌ ကြီးကျယ်စွာသော ရေကန်လေးခုတို့ကို တူး၍ ထူးမြတ်သောရေတို့ဖြင့် ပြည့်စေ၏။ ကျောင်းတော်၏ အနီးအပါး၌လည်း ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော တံခွန်လုံး၊ တံခွန်ပြားတို့ကို ဆွဲထား စိုက်ဆောက်ပေ၏။ ကျောင်းတော်အချုပ်၌လည်း ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် အုပ်လွှမ်းကာ သန္ဓာဖြင့်ပြီးသော အထွတ်တို့ကိုတပ်၍ အထောင့်အထောင့်သောအရပ်တို့၌ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော ကြာသွတ်အိုး၊ နီလာရိုးတပ်သော ရတနာပန်းခိုင်တို့ကို အပြိုင်အပြိုင်ပြုလုပ်၏။ ကျောင်းတော်လက်ရန်း အမွမ်းခြင်ပိတ် စသည်တို့၌လည်း ရတနာခုနှစ်ပါးတို့ဖြင့် ထူးပြားဆန်းကြယ်စွာ ပြုလုပ်အပ်သော အရုပ်အပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းခြံရံလျက် ကဟန် ခုန်ဟန်တည်ကုန်၏။ ဘုရားသခင် ဝင်တော်မူသောကာလ ရောင်ခြည်တော်ထူး၍ တောက်ပစိမ့်သောငှာ အသပြာတစ်သိန်းထိုက်သော ပတ္တမြား၊ နှစ်သိန်း သုံးသိန်း စသည် ထိုက်သော ပတ္တမြား၊ အလျားလေးတောင်၊ လုံးပတ် သုံးထွာရှိသော မနောမယပတ္တမြားတို့ကိုလည်း နေရာတော်ပါး၌ တည်ထားစိမံ၏။ ကျောင်းအရံတွင်း၌လည်း ဆီးသီး၊ သျှိသျှားသီး ပမာဏရှိသော ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်သံပတ္တမြားတို့ကို ပုဆဒ်ဒူးကျွံမျှ ကြဲဖြန့်ပေ၏။

ယင်းသို့ ကျောင်းဆောက်လုပ်သောကာလ မိမိနှမ၏သားဖြစ်သော အပရာဇိတအမည်ရသော တူတော်သူဌေးသည် "ဦးရီးတော်ပြုသော ကောင်းမှုဌ၌ အကျွန်ုပ်လည်း တစ်စုံတစ်ခုဝင်ပါရစေ"ဟု ခွင့်တောင်းသော် "ငါ့ကျောင်း အရံ၌ သင်မဝင်လင့်၊ ပြုလိုသော် အခြားသာ ပြုလုပ်လော့"ဟု ဆို၏။ ထို့အတူ အပရာဇိတလည်း အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်တောင်း၍မှ ခွင့်မရလေရကား ကျောင်းတော်ဦး၌ သံဃာတော်တို့၏စည်းဝေးရန် ဆိတ်ရုပ်ခံသော ဇရုပ်ကို ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ခြယ်တပ်လျက် ကောင်းမြတ်စွာ ဆောက်လုပ်၏။ (ထိုသူကား ငါတို့ဘုရား လက်ထက်တော်၌ မေဏ္ဍကသူဌေးအလောင်းပေတည်း။)

ထိုအပရာဇိတ ဒါယကာလည်း ကြီးကျယ် ကောင်းမြတ်လှစွာသော ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် အစ်ကို မဟာသေနမထေရ်အား လျှောက်ကြား၏။ မဟာသေနထေရ်လည်း ဘုရားရှင်ထံတော်သို့ကပ်၍ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... ကိုယ်တော်မြတ်အားရည်မှတ်၍ အပရာဇိတမည်သော ညီ ဒါယကာသည်

http://www.dhammadownload.com

နေရာ ကျောင်းတော်အလို့ငှာ ဆောက်လုပ်ပါမည်၊ ထိုဒါယကာအား သနားတော်မူသဖြင့် ကျောင်းအလှူကို ခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူလေ၍ ကျောင်းသို့ တက်သောအခါ အဖိုးများစွာထိုက်သော ရတနာတို့ဖြင့် ပြည့်သည်ကိုမြင်လျှင် ကျောင်းတော်တွင်းသို့မဝင်ဘဲ တံခါးမုခ်တွင်သာ ရပ်တော်မူ၏။ ဒါယကာက "ဝင်တော်မူပါ"ဟု အကြိမ်များစွာ လျှောက်လေလျှင် ဘုရားသခင်က ရှင်မဟာသေနအား ကြည့်တော်မူ၏။ ထိုမထေရ်လည်း အလိုတော်ကိုသိသဖြင့် "သင်၏ကျောင်း၌ အဖိုးထိုက်သော ရတနာတို့ကား အလွန်များ၏၊ ထိုရတနာတို့ကို အကျွန်ုပ် အစောင့်အရှောက် ထားပါအံ့ဟု လျှောက်လေလော့"ဟူ၍ သင်၏။ ဒါယကာလည်း မဟာသေနထေရ် သင်တိုင်းလျှောက်သောအခါမှ မြတ်စွာဘုရားလည်း ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။

ယိုးမှားက အပါယ်လားတတ်ကြောင်း မှတ်ချက်

ရတနာတို့၏ အစောင့်အရှောက်ကို ဘုရား အဘယ့်ကြောင့် အလိုရှိသနည်း ဟူမူကား၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်သော လူအများတို့သည် ငါဘုရားအား ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အခါခပ်သိမ်း ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ထိုသူတို့သည် အဖိုးထိုက်သောရတနာကို ယူသွားခဲ့လေသော် ငါဘုရားလည်း မတားမြစ်စကောင်း၊ ကျောင်း၌ ယိုယွင်းသောအခါ ဤကျောင်းဒါယကာသည် ငါဘုရားအားလည်းကောင်း၊ သံဃာတော်တို့အားလည်းကောင်း ယုံမှားယိုးကိုး၍ ရန်ငြိမ်းဖွဲ့သဖြင့် အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှုအစုသည် ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ဟု နှလုံးပြု၍ အစောင့်အရှောက်ကို အလိုရှိတော်မူသတည်း။

ကျောင်းဒါယကာဖြစ်သော အပရာဇိတသူဌေးလည်း ဘုရားသခင်အား ကျောင်းတော်ကို ကပ်လှူပြီးသော် အချင်း ယောကျ်ားတို့ကိုခေါ်၍ တံခါးလေးမျက်နှာတို့၌ လေးယောက်၊ လေးယောက်စီသော အစောင့်အရှောက်တို့ကိုထား၏။ "ဘုရားသခင်အထံသို့ ဆည်းကပ်ဖူးမြော် ပူဇော်လာကုန်သောသူတို့တွင် အချို့လည်း ကုံထံကြွယ်ဝလတ္တံ့၊ အချို့လည်း လျစ်လျူသာရှိလတ္တံ့၊ အချို့လည်း ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာလတ္တံ့၊ ထိုသူတို့သည် ဤကြွအပ်သော ရတနာတို့ကို လက်ဖြင့်သာ ကောက်ယူမူ အလိုရှိသမျှ ယူစေ၊ ခါးပိုက်၊ အိတ်ထောင်၊ တင်း၊ တောင်း၊ အုတ်၊ ခွက်တို့ဖြင့် ယူသော်သာလျှင် သင်တို့ မြစ်တားဘိလော့"ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

အပရာဇိတ အလ္လုမှတ်ချက်

ထိုသူဌေးအား ဤသို့သောအကြံသည်ဖြစ်၏။ "ဘုရားရတနာဌ သဒ္ဓါသော သူတို့သည်ကား ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်းငှာ၊ အလှူကောင်းမှုပြုခြင်းငှာ သက်သက်ပင် လာကုန်လတ္တံ့၊ မသဒ္ဓါသောသူတို့မူကား ဥစ္စာကိုလိုချင်သော လောဘဖြင့်သာ လာကုန်လတ္တံ့၊ ရောက်သောအခါ တရားတော်ကိုနာရသဖြင့် ဒုက္ခ၏ ကင်းလွတ်ခြင်းကို မြင်ပါစေသတည်း" ဟု နှလုံးပြု၍ ဤရတနာတို့ကို လက်ဖြင့်ပါသမျှ ယူစေဟု ခွင့်ပြုသတည်း။

ထိုအခါ နိုးရာဝေးရာမှ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကျောင်းကို ရှုခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း လာကြကုန်၍ အိမ်သို့ ပြန်သောကာလ ပရိဝုဏ်ထဲ၌ ကြဲအပ်သော ရတနာတို့ကို ကောက်ယူကုန်၏။ အပရာဇိတသူဌေးလည်း လျော့ပါးသမျှသော အရပ်၌ ထပ်၍သာ လောင်းစေ၏။ ဘုရားသခင်၏ခြေတော်ရင်း၌လည်း ရောင်ခြည်တော်ကို နှိုင်းစံခြင်းငှာ သခွားသီး ပမာဏရှိသော အဖိုးအနှုံးထိုက်သော ပတ္တမြားရတနာကို ထားပေး၏။ ထိုပတ္တမြားကြောင့်လည်း ဘုရားသခင်၏ ရောင်ခြည်တော်တို့သည် အထူးသဖြင့် တောက်ပတင့်တယ်သည်ဖြစ်၍ လူအပေါင်းတို့ပင် ဖူးမြင်၍ မရောင့်ရဲနိုင်သော အသရေတော်ဖြစ်သတည်း။

ပစ္စည်းမဲ့နိုင်ရန် ဆုပန်ခြင်း

တစ်နေ့သဒ္ဓ တစ်ယောက်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားသည် ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လိုသကဲ့သို့ ကျောင်းတော်သို့သွား၍ ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ ကပ်ပြီးသော် ပရိသတ် ရှင်းခိုက်တွင် အဖိုးအနှုံးထိုက်သော ပတ္တမြားရတနာကို ခိုးယူလေ၏။ ကျောင်းဒါယကာသူဌေးလည်း ပတ္တမြားမရှိသည်ကို မြင်လျှင် စိတ်ကြည်လင်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရကား အလွန်တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဂန္ဓကုဋိကို ရစ်၍ ပုဆစ်ဒူးကျွံမျှလောက်သော ရတနာတို့ကို ကြဖြန့်ရာ လာသမျှသောသူတို့ ကျုံးယူသည်ကိုမျှ နှလုံးမသာမရှိပါ၊ အလွန်သာလျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏၊ ယခုမူကား အရှင်ဘုရား၏ရောင်ခြည်တော်ကို ထောက်ပံ့ခြင်းငှာ ထားသော ပတ္တမြားရတနာကို ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားသည် ဝှက်သွားခိုးယူလေခြင်းကြောင့် နှလုံးသာရွှင်ခြင်း မတတ်နိုင်ပါ" ဟုလျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ဥပါသကာ... ရွေးဆုတောင်းမပါသောကြောင့် သင်၏ဥစ္စာကို သူတစ်ပါး ယူနိုင်လေသည်၊ ယခု ဆုတောင်း

http://www.dhammadownload.com

လော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သူဌေးလည်း "အရှင်ဘုရား... ယနေ့မှစ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့် ဘဝတိုင်အောင် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ၌ အကျွန်ုပ်ရအပ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ငါးဖြာသော ရန်သူတို့သည် လုယက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်စေသော်၊ မြိတ်ဆာချည်မျှင်ကိုမျှ အကျွန်ုပ်မပေးက အရာမကသောမင်း, အရာမကသော ခိုးသူတို့သည် လုယက်၍ မရသည် ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုပန်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "သင် တောင်းသောဆုအတိုင်း ပြည့်စုံစေသော်"ဟု အနုမောဒနာပြုတော်မူ၏။

ထိုအပရာဇိတသူဌေးလည်း ထိုနေ့မှစ၍ ဂန္ဓကုဋိတော်ကို ပူဇော်ပွဲအလို့ငှာ ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသော သံဃာတို့အား ကိုးလပတ်လုံး ယာဂုဆွမ်းအဖျော်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၍ အဆုံးနေ့သို့ ရောက်သောအခါ သံဃာတော်အပေါင်းတို့အား တိစီဝရိတ်သင်္ကန်းဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ပေ၏၊ အငယ်ဆုံးသံဃာတို့ ရအပ်သော သင်္ကန်းသည်ပင် အသပြာတစ်ထောင် ထိုက်သတည်း။

နောက်ဆုံးဘဝ ဇောတိက ဖြစ်ရသူဌေးသာ

ဤသို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုသာ များစွာ အားထုတ်လျက် အသက်အတိုင်း နေ၍ စုတေသောအခါ လူ့ပြည်နတ်ရွာ၌ ကြီးကျယ်စွာသော လူ့ချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာကို ခံစာခဲ့၍ ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူအံ့သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ တစ်ဦးသော သူဌေးအိမ်ဝယ် ပဋိသန္ဓေ နေလာ၍ ကိုးလနှင့် တစ်ဆယ့်ငါးရက် လွန်သဖြင့် ဖွားမြင်သတည်း။

ဖွားသောနေ့မှာပင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အလုံး၌ ရှိကုန်သော လက်နက်အသုံးအဆောင်တို့သည် လည်းကောင်း, အလုံးစုံသော ယောကျ်ားမိန်းမတို့၏ကိုယ်တွင် ဆင်အပ်သော တန်ဆာရတနာတို့သည် လည်းကောင်း လွန်စွာ တောက်ပကုန်သည် ဖြစ်၍ တစ်ခဲနက်သော အရောင်အလျှံသည် ဖြစ်၏။ အဘ သူဌေးလည်း ထိုနေ့နံနက်၌ မင်းခစားခြင်းငှာ သွားလေလျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးက "ယနေ့ နံနက်လက်နက်ကိရိယာ တန်ဆာအရောင်တို့သည် တောက်လောင်ထွန်းပလတ်သည်ကား အကြောင်းအသို့နည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ "အရှင်မင်းကြီး... မစိုးရိမ်လင့် အကျွန်ုပ်တို့အိမ်တွင် အရှင်တို့၏ ကျွန်ယောကျ်ားကို ဖွားမြင်သတည်း"ဟု လျှောက်သော် "အချင်းသူဌေး... သင်၏သားကား ထူးခြားလှလေစွ၊ သူခိုးသော်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့လော၊ ငါ၏စည်းစိမ်ကို လုယက်အံ့သော မင်းလျာသော်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့လော"ဟု မေးပြန်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး... ထိုသို့ ဖြစ်အံ့သောသူမဟုတ်၊ ပုဗ္ဗသမ္ဘာရရှိ၍ အတိုင်းမသိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို ကောင်းစွာ ခံစားအံ့သော

http://www.dhammadownload.com

သူတည်း"ဟု လျှောက်ဆို၏။ "ထိုသို့ ဖြစ်တပြီးကား သင်၏သားကို ကောင်းစွာ မွေးဘိလော့"ဟုဆို၍ နို့ဖိုးအလို့ငှာ တစ်ထောင်တစ်ထောင်သော အသပြာကို နေ့တိုင်း မင်းကြီးကပေးပေ၏။ အမည်မှည့်သောအခါ လက်နက်တန်ဆာတို့သည် လွန်စွာတောက်ပသော ပဝတ္တနိမိတ်ကြောင့် ဧောတိကဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။

ဧောတိကဏ္ဍ၏ ရတနာမယပြာသာဒ်

အစဉ်အတိုင်း ကြီးပွား၍ အရွယ်ရောက်သောကာလ မိဘနှစ်ပါးတို့သည် ဧောတိကသတို့သား၏နေရာ အိမ်ရာကို ပြုပြင်ဆောက်လုပ်ခြင်းငှာ ဘူမိနက်သန်ရှာလတ်သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သိကြားမင်းသည် ပဏ္ဍုကမ္မလာ တင်း၍ အကြောင်းကိုရှုမြင်လျှင် လက်သမား၏အသွင်ဖြင့်လာခဲ့၍ "အဘယ်ကိုရှာသနည်း" ဟု မေး၏။ လူလက်သမားတို့က ဧောတိက၏အလို့ငှာ အိမ်ရာစီရင်ကြောင်းကို ဆိုလျှင် "သင်တို့ဖဲကြကုန်၊ သင်တို့ ပြုအပ်သောအိမ်၌ အရှင်ဧောတိကသည် အဘယ်မှာနေထိုင်ပေအံ့နည်း၊ ငါပြုလုပ်အံ့"ဟုဆို၍ တစ်ဆယ့်ခြောက်မင်း ပယ်မြေအရပ်ကို သတ်မှတ်ခြားနားလေသော် မြေဌာနသည် တစ်ခဏချင်းပင် ကသိဏ်းဝန်းအပြင်ကဲ့သို့ သန့်စင်ညီညွတ်စွာဖြစ်၏။

ထို့နောက်မှ "ဤမြေဌာန၌ ရှေးက ပြုဖူးသော ကောင်းမှုနှင့် လျော်ကန်အောင် ဘုံဗိမာန်ပေါက်လော့"ဟု ဆိုပြန်လျှင် မြေအပြင်ကို ခွဲဖောက်၍ ရတနာခုနစ်ပါး အတိပြီးသော ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်သည် ထူးမြတ်စွာ ပေါက်လာပေ၏။

ထို့နောက်မှ တံတိုင်းရာတို့ကို လှည့်ကာ သားနားပြန်လျှင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ တစ်ဂါဝုတ်စီ ကျယ်သော ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော တံတိုင်းခုနစ်ထပ်တို့သည် ပတ်ပတ်ဝန်းရံကာ တံခါးလေးမျက်နှာနှင့်တကွ ပေါ်လာကုန်၏။

"ထိုတံတိုင်းတို့၏အကြား၌ ထူးပြားသော အဆောက်အအုံတို့သည် ဖြစ်စေကုန်သတည်း"ဟု ကြည့်ရှုသားနားပြန်လျှင် လိုအင်ရှိသမျှ သီးသော ပရိကပ္ပရာပဒေသာပင်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း, ရှေးကောင်းမှု အင်အားကို ထင်ရှားပြခြင်းငှာ ထန်းလုံးပမာဏရှိသော ကြဲပဒေသာပင်တို့သည် လည်းကောင်း စီကာစီကာ ပေါက်လာပေကုန်၏။ ပြာသာဒ်လေးထောင့်၏အနီး၌လည်း တစ်ဂါပုတ် နှစ်ဂါဝုတ် သုံးဂါဝုတ် တစ်ယူဇနာကြီးသော ရွှေအိုးကြီး လေးလုံးတို့သည် ပေါက်လာကုန်၏။ ခုနစ်ထပ်သော တံတိုင်းတို့၏တံခါး လေးမျက်နှာတို့တွင် ပထမတံခါးမုခ်ဝ၌ ယမကောလိမည်သော နတ်ဘီလူးသည် အခြံအရံ တစ်ထောင်နှင့်

http://www.dhammadownload.com

တကွ စောင့်ရှောက်၏၊ ဒုတိယတံခါးမုခ်ဝ၌ ဥပုလမည်သော နတ်ဘီလူးသည် အခြံအရံနှစ်ထောင်နှင့်တကွ စောင့်ရှောက်၏၊ တတိယတံခါးမုခ်ဝ၌ ဝဇိရမည်သော နတ်ဘီလူးသည် အခြံအရံသုံးထောင်နှင့်တကွ စောင့်ရှောက်၏၊ စတုတ္ထတံခါးမုခ်ဝ၌ ဝဇိရဟာဟု နတ်ဘီလူးသည် အခြံအရံ လေးထောင့်နှင့်တကွ စောင့်ရှောက်၏၊ ပဉ္စမတံခါးမုခ်ဝ၌ ကာသန္ဒကမည်သော နတ်ဘီလူးသည် အခြံအရံ ငါးထောင်နှင့်တကွ စောင့်ရှောက်၏၊ ဆဋ္ဌမဖြစ်သော တံခါးမုခ်ဝ၌ ကဋ္ဋမည်သော နတ်ဘီလူးသည် အခြံအရံ ခြောက်ထောင်နှင့်တကွ စောင့်ရှောက်၏၊ သတ္တမဖြစ်သော တံခါးမုခ်ဝ၌ ဒီသာပါမုခမည်သော နတ်ဘီလူးသည် အရံဖြစ်သော နတ်ဘီလူး ခုနစ်ထောင်နှင့်တကွ စောင့်ရှောက်ပေ၏။

ယင်းသို့ တံတိုင်း ခုနစ်ထပ်, လေးရပ်သော ရွှေအိုး, ပဒေသာပင်တို့နှင့်တကွ ရတနာမယ ပြာသာဒ်သည် မြေမှ ပေါက်လတ်သော အခြင်းအရာကို ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး ကြားတော်မူလေလျှင် ဇောတိကသတို့သားအား အဆက်ဆက်သော သူဌေးကြီးတို့၏ ဆောင်းမြဲဖြစ်သော ထီးဖြူကို ဆောက်နှင်းပေး၏။

ဇနီးရော မြောက်ကျန်းသူ တူလကာယီ

ထိုသူဌေးနှင့် ရှေးကောင်းမှုပြုဖက်ဖြစ်သော မိန်းမသည် ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၏၊ အရွယ်သို့ ရောက်သဖြင့် နတ်တို့ ဆောင်ခဲ့၍ ပြာသာဒ်၏အချုပ် ကျက်သရေရှိသော တိုက်၌ထားလာ၏။ ဤမိန်းမကား အကြိမ်တစ်ရာ ဖတ် အပ်သော လဝါဂွမ်းစုကဲ့သို့ နုထွတ်သိမ်မွေ့လှရကား တူလကာယီ အမည်ရှိ၏။ ထိုမိန်းမ၌ တစ်ကွမ် စားသောဆန်နှင့် ဇောတိပါသာဏမည်သော မြခုံလောက် သုံးလုံးသာပါသတည်း။

ထိုတစ်ကွမ် စားသော ဆန်ကို ရွှေအိုး၌ ထည့်၍ မြခုံလောက်ထက် တင်လျှင် တစ်ခဏချင်းပင် အငွေ့ ခြောင်းခြောင်းတက်၍ ကျက်နပ်သဖြင့် အငွေ့တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ ထိုထမင်း စားလိုသမျှသောသူတို့ ရှုးသော်လည်း ယောက်မရာ မထင် ပြည့်မြဲပင် ပြည့်သတည်း၊ ပါသော ဆန်တစ်ကွမ်းစားကို အလိုရှိမူ လည်းတစ်ရာဖြင့် တိုက်သော်လည်း မကုန်။ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် အသက်ထက်ဆုံး စား၍မှ မကုန်သောဟူ၏။ ထမင်း ချက်သောအခါ၌လည်း ထိုနည်းတူ အလိုလိုပင် အငွေ့တက်၍ ကျက်လေ၏။ ချက်သောကာလ ဇောတိ ပါသာဏကျောက်တို့၏ ရောင်ဟုန်ကြောင့် မြင်ကုန်သောသူတို့သည် မီးပုံမီးလျှံ ကဲ့သို့ ထင်သတည်း။

http://www.dhammadownload.com

"ဇော်တိကအား ဤမျှလောက်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည် မြေမှ ပေါက်လာကုန်၏"ဟူ၍ ဧမ္မူဒိပ်ကျွန်းအလုံးဌ် ထင်ရှားလတ်သော် များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်းတို့ဖြင့် လာ၍ရှုကြကုန်သည်။ ထို လာတိုင်း လာတိုင်းသော သူတို့အားလည်း မြောက်ကျွန်းမှ ပါသော ဆန်တစ်ကွမ်းစားဖြင့်သာ ချက်၍ ကျွေးမွေး၏။ ပဒေသာပင်၌ ဆင်ယင်အပ်သော အဝတ်တန်ဆာ ဘဏ္ဍာအသုံးအဆောင်တို့ကို လည်းကောင်း, တစ်ဂါဝုတ်ရှိသော ရွှေအိုးကြီးမှ မီးကျီးခဲကဲ့သို့သော ရွှေဆိုင် ရွှေတုံးတို့ကို လည်းကောင်း အလိုရှိသမျှ ယူ၍ပြန်စေ၏။ ယူလေရာရာ ရွှေအိုး ပဒေသာပင်တို့၌လည်း ယူရာမထင် ပြကတော့ပင် ဖြစ်ပြန်၏။

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး ဇောတိကအိမ် ကြည့်ရှုခြင်း

တစ်ရံသောအခါ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးသည် ဧမ္မူဒိပ်ကျွန်းသူ အပေါင်းတို့သောင်းသောင်းညံမျှ အံ့သြကြသော ကောင်းချီးသံကို ကြား၍ ဇောတိကသူဌေး၏ ဘုံဗိမာန်ကို ရှုမြင်လိုသောဆန္ဒသည် ဖြစ်၍ ဇောတိက၏အဖ သူဌေးကို ခေါ်ပြီးလျှင် "သင့်သား ပြာသာဒ်သို့ သွား၍ ရှုကြအံ့"ဟု ဆိုပြီးလျှင် ထိုသူဌေးလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ ဇောတိကသူဌေးထံသို့ တမန်စေလိုက်၏။

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း များလှစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်တကွ ထွက်ကြွတော်မူ၍ ပြာသာဒ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှေးဦးစွာ မုခ်ဝ၌ အမှိုက်သိမ်းခြင်းငှာ စောင့်နေသော အမျိုး ကျွန်မသည် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးအား လက်ကို ကမ်းလင့်၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုမိန်းမ၏အသွင်မူရာ တန်ဆာအဝတ် လျောက်ပတ်လှသောကြောင့် ဇောတိက၏မယားပင်ဟု ထင်မှတ်လျက် ရှက်နိုးရကား လက်ဖျားကိုမှ မလှမ်းဝံ့ရှိ၏။

ထိုကတစ်ဖန် တက်လေပြန်လျှင် ယခင်ကကဲ့သို့ ဒုတိ, တတိယ စသော တံခါးမုခ်တို့၌လည်း စောင့်နေသော မိန်းမတို့သည် လက်လှမ်းလင့်ကြသည်ကို မင်းကြီးက ဇောတိက၏မယားဟု ထင်မှတ်လျက် လက်ကိုမျှ မပေးဝံ့ရှိသတည်း။

သတ္တမမုခ်ဝသို့ ရောက်သောအခါ ဇောတိကလည်း ခရီးဦး ကြိုဆိုလျက် ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးလျှင် မင်းကြီး၏နောက်တော်မှ လိုက်၍ တိုက်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ကာ ဖွင့်ကာ ပြလျက် လှည့်လည်၍ ရှုစေသော် တစ်ခုသော ပတ္တမြားညှိဖြင့်ပြီးသော တိုက်ခန်းသို့ ရောက်၍ အောက်သို့ ကြည့်လေလျှင် အသူတစ်ရာနက်သော ချောက်ကဲ့သို့ ထင်၍ "ဤဇောတိကသည် ငါ့ကို သတ်ခြင်းငှာ ဤနက်စွာသော

http://www.dhammadownload.com

ချောက်ကို ထားသည် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု အောက်မေ့လျက် ပြာသာဒ်ထက်၌ပင် ခြေမလှမ်းဝံ့ဘဲ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာ ရပ်၏။ ထိုသို့ ရပ်သည်ကို မြင်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး ဤကား တွင်းမဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်၏နောက်မှ ကြွတော်မူပါ"ဟု ဆို၍ ဧောတိကသည် ရှေ့မှတက်၍သွား၏။

၇နှစ်သား အဇာတသတ်၏အကြံ

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသားသည် ခုနစ်နှစ်အရွယ်သာ ရှိ၏၊ မင်းကြီးလက်တော်ကို ဆွဲလျက် ပါသည်နှင့် ဤသို့ ကြံ၏– "ငါ၏ဖခင် မင်းကြီးသည် အလွန်မိုက်ပလေစွ၊ မိမိ၏ကျေးကျွန်ဖြစ်သော သူဋ္ဌေးသည် ရတနာခုနစ်ပါး အတိပြီးသော ပြာသာဒ်ဖြင့်နေလျက် မိမိမှာ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော အိမ်၌ နေရာဘိသည်၊ ငါသာ မင်းဖြစ်မူကား ဤဧောတိကကို သတ်၍ ပြာသာဒ်ကိုယူအံ့"ဟု ကြံအောက်မေ့၏။

ဧောတိက၏ ထမင်းကို မင်းကြီး သုံးဆောင်ခြင်း

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလည်း အထက်ပြာသာဒ်သို့ လှည့်ပတ်၍ ရှုစဉ်ပင် နံနက်စာ စားချိန်တန်လေ၏။ ရှင်သူဋ္ဌေးလည်း "အရှင်မင်းကြီး... နံနက်စာသုံးဆောင်တော်မူခြင်းငှာ ဤသို့ ကြွပါ"ဟူ လျှောက်၍ တစ်ဆယ့်ခြောက်လုံးသော နံ့သာရည်တို့ဖြင့် ချိုးစေပြီးသော် ရတနာအစုဖြင့်ပြီးသော အခင်းနေရာ၌ ကောင်းစွာနေစေ၍ အသပြာ တစ်သိန်း ထိုက်သော ရွှေခွက်ဖြင့် လက်တော်ကို ပွတ်သပ်ခြင်းငှာ ပျော့ပျောင်းသော နို့ဃနာကို ကပ်လာ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလည်း စားတော် ထမင်းပင်ဟူ မှတ်၍ စားခြင်းငှာ အားထုတ်သည်ကို မြင်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး... ဤကား စားတော်မူရန် မဟုတ်ပါ၊ လက်သုံးသပ်တော်မူရန် ဖြစ်ပါသည်"ဟု လျှောက်၍ နောက်မှ ရွှေစင်ဖာစ်သိန်းထိုက်သော မနောလင်ပန်းဖြင့် မြှောက်ကျွန်းသူ၏အိုးမှဖြစ်သော နတ်သုဓာဘုတ်နှင့်တူသော ထမင်းဩဇာကို ကောင်းစွာ ဆက်ပေ၏။

မင်းကြီးလည်း အရသာ၏မွန်မြတ်ခြင်းကြောင့် အလွန်စားတော်မူလိုသော်လည်း "အရှင်မင်းကြီး... ဤမျှဖြင့်ပင် တန်တော်မူပါ၊ ထို့ထက်သာ၍ သုံးဆောင်တော်မူလျှင် အစာမကျေနိုင် ရှိပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးကလည်း "အချင်းဧောတိက... ဤထမင်းမျှကို အဘယ့်ကြောင့် အလေးပြု၍ ဆိုသနည်း"ဟု မိန့်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ် အလေးပြု၍ ဆိုသည်မဟုတ်၊ ဤအိမ်၌

http://www.dhammadownload.com

နေကုန်သော သူခပ်သိမ်းတို့အား လည်းကောင်း, ရောက်လာသမျှသော ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့အား လည်းကောင်း ဤထမင်းကိုသာ ကျွေးမြဲဖြစ်ပါ၏၊ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီးတို့သည် နန်းတော်သို့ ပြန်သောကာလ 'ယမန်နေ့က ဧောတိက သူဌေးသည် ကျွေးအပ်သော အာဟာရကြောင့်ပင် မအိမသာ ငါ ရရှိသည်'ဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူမည်ကိုသာ အကျွန်ုပ်ကြောက်ပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း စားတော်ပွဲကို ယူစေ၍ နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သောရေကို သုံးတော်မူ၏၊ ထို့နောက်မှ ရာဇပရိဝါရဖြစ်သော ဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့အားလည်း ဤထမင်းကိုသာ ကျွေးမွေးပေ၏။

သူဌေးကတော် ပြပါဦး

ထမင်းစားပြီးသော် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း ချိုးမွမ်းအံ့သြကာ ချမ်းသာသော စကားကို ပြောကြားလျက် "အချင်းဧောတိက... သင်၏အိမ်၌ စည်းစိမ်ရှင်မသည် မရှိသေးသလော"ဟု မေး၏၊ သူဌေးကလည်း "မြောက်ကျွန်းသူ သူဌေးမသည် ကျက်သရေတိုက်ခန်း၌ ရှိပါ၏၊ အရှင်မင်းကြီးတို့ ကြွတော်မူသည်ကို သူ မသိ၍သာ မဖူးမြင်လာပါသည်"ဟုလျှောက်လျှင် "သင်၏ ကြင်ဖက်ဖြစ်သော သူဌေးမကို ငါ မြင်လိုသည်"ဟု ဆို၏။

သူဌေးကတော် မင်းကြီးအား ခစားခြင်း

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဧောတိကလည်း သူဌေးမအထံသို့ သွားလေ၍ "စည်းစိမ်ရှင်မ... ငါတို့မင်းကြီးသည် ယခု ငါတို့အိမ်သို့ ကြွလာ၏၊ သင်လည်း ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မသင့်ပါသလော"ဟု ဆိုလျှင် "အရှင်သူဌေး... မင်းဟူသည်ကား အဘယ်သောသူနည်း"ဟု မေး၏။ "ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့်တကွ ငါတို့ကို အစိုးရသော သူပေတည်း"ဟု ပြောသော် သူဌေးကတော်က နှလုံးမသာသော အခြင်းအရာကို ကြားလျက် "သြော် ငါတို့ကား ရှေးကောင်းမှုပြုသောအခါက သင်္ခါတရား ချို့တဲ့သောအမှုကြောင့် ယခုဘဝ၌ သူတစ်ပါး အစိုးရသော ဌာနအတွင်း ဝယ်ဆင်းရဲစွာ ဖြစ်လာလေဘိသည်"ဟုမြည်တမ်း၍ "မင်းကြီးထံ၌ အကျွန်ုပ် အဘယ်ကဲ့သို့ ပြုရအံ့နည်း"ဟုမေး၏။ သူဌေးကလည်း "ရတနာ စိတပ်သော ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့် ခတ်လှည့်လော့"ဟုဆိုလျှင် ထိုသူဌေးမလည်း နေရာမှထ၍ မင်းကြီးအား ယပ်ခတ်လာ၏။

http://www.dhammadownload.com

နုနယ်လွန်းလှ မြောက်ကျွန်းသူဘဝ

ထိုသို့ ယပ်ခတ်ကာ နေစဉ် မင်းကြီး၏ ဘောင်းတော်မှ အနုံလေသည် သူဌေးမ၏ မျက်စိကို ခတ်မိသောကြောင့် မျက်ရည်တို့သည် တွေတွေ စီးဆင်းကုန်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို မင်းကြီးမြင်လျှင် "အချင်းဇောတိက မိန်းမတို့မည်သည်မှာ ပညာအလွန်နည်း၏၊ ငါ၏စည်းစိမ်ကို မင်းကြီးယူလေအံ့ဟုတွေးတော ကြောက်ငြင်၍ သင်၏သူဌေးမ ငိုဟန်ရှိချေသည်"ဟုဆိုသော် သူဌေးကလည်း "အရှင်မင်းကြီး တွေးသည့်အတိုင်းမဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်၏သူဌေးမကား ပကတိသော မီးရောင် ဆီမီးရောင်တို့ကို မမြင်စဖူး၊ ပတ္တမြားရောင်ဖြင့်သာလျှင် သွားလာခြင်း, စားသောက်ခြင်း စသည်တို့ကိုပြု၏၊ အရှင်မင်းကြီးကား ဆီမီးရောင်ဖြင့် နေတော်မူသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအရောင်နှင့်စပ်သော အဝတ်တို့၊ ကြွေသော လေဟုန်ခတ်သောကြောင့်သာ မျက်ရည်ယိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ဇောတိကလက်ဆောင်

မင်းကြီးကလည်း "ဟုတ်မှန်ပေ၏၊ ငါတို့ကား ဆီမီးရောင်၌သာ နေပေသည်"ဟု ပြောလျှင် "အရှင်မင်းကြီး... ယနေ့မှစ၍ ပတ္တမြားရောင်ဖြင့်သာ အခါခပ်သိမ်း နေတော်မူပါ"ဟု လုံးပတ်သုံးထွာရှိသော သန္ဓားသီး ပမာဏမျှ လောက်သော ပတ္တမြားရတနာကို ဆက်ပေ၏၊ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း ငါ၏အဆွေဖြစ်သော ဇောတိက၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်ကား ဤကမ္ဘာလုံး ပြောမဆုံးအောင်ပင် ကြီးကျယ်မြတ်ထူတ်ပေစွတကားဟု အံ့သြလျက် နန်းတော်သို့ ပြန်လေ၏။

[ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းကို နောက်မှာမှ ဆိုလတ္တံ့။]

ဇဋိလသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း

ဇဋိလသူဌေး၏ အကြောင်းကား ဗာရာဏသီပြည်၌ နှစ်ဆယ့်လေးကုဋေကြွယ်ဝသော သူဌေးသမီးတစ်ဦးသည် အဆင်းလှသည်ဖြစ်၍ မိဘတို့သည် အလွန် လေးမြတ်ရကား တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော် ပြာသာဒ်မ၏ အထက် ကျက်သရေရှိသော တိုက်ခန်း၌ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမတစ်ယောက်နှင့်သာ နေစေ၏။

40
B

ဇဋိလ၏မိဘ ၂ပါး

တစ်နေ့သောအခါ လေသာပြတင်းပေါက်ကို လှစ်လတ်၍ ကောင်းမြတ်

http://www.dhammadownload.com

သောတန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်ယင်လျက် ပျော်ရွှင်မြူးထူးကာနေသည်တွင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် သွားလာသော ဝိဇ္ဇာဓိရ်တစ်ဦးသည် မြင်၍ ကြင်နာစုံမက်ခြင်းရှိရကား လေသာနန်းတံခါးဖြင့်ဝင်၍ သူဌေးသမီးနှင့် ယဉ်ပါးမိကြသတည်း။

ဇဋိလကို ဂင်္ဂါမြစ်ထဲမျှောခြင်း

ယင်းသို့ ယဉ်ပါးဖန် များသဖြင့် သူဌေးသမီးခ္ဍ ကိုယ်ဝန် ရလေသော် အထိန်းမိန်းမက "အရှင်မ... ဤဖောက်ပြန်ခြင်းကား အကြောင်းအသို့နည်း" ဟု မေး၍ ဝိဇ္ဇာဓိရ်ယောကျ်ားနှင့် ယဉ်ပါးမိသဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရှိကြောင်းကို ပြောလျှင် "အရှင်မ ထိုသို့ဖြစ်စေကာမူ သူတစ်ထူးအား မကြားသိစေလင့်" ဟု ဆို၍ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကြ၏။ နေ့လစေ့သောအခါ အဆင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော သတို့သားငယ်ကို ဖွား၏။ သူဌေးသမီးလည်း "အထိန်းမ... ဤဖွားသော သူငယ်ကို အိုးသစ်ဝယ် ထည့်ပိတ်၍ အိုး၏အဝ ပြင်ပခပ်သိမ်းတို့ခ္ဍ ပန်းခိုင်ပန်းကုံးတို့ကို ရံလျက် ခေါင်းဖြင့်ရွက်သွား၍ ဂင်္ဂါမြစ်ခ္ဍစွန့်ချေ၊ သူတစ်ပါးမေးသောအခါ ငါတို့အရှင်မ၏ နတ်ပူဇော်ခြင်းကိစ္စတည်းဟူ၍ ဆိုလေ" ဟူ၍ စေလိုက်၏။

ဇဋိလကို ရရှိရေးအတွက် အမူဖြစ်ခြင်း

ထိုကျွန်မလည်း သွန်သင်တိုင်းစီရင်၍ ဂင်္ဂါမြစ်တွင် မျှောလေ၏။ ထိုအိုးသည် အစဉ်အတိုင်း မျောလေ၍ ဥဒ္ဒေနိပြည်သို့ ရောက်လေသော် ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်ခ္ဍ မိန်းမနှစ်ဦးတို့သည် ရေချိုး၍နေစိုက် ကြိမ်သည်နှင့် မျောလာသောအိုးကို မြင်လျှင် တစ်ယောက်သောမိန်းမက "ဤအိုးကား ငါ့အိုးတည်း" ဟုဆို၏၊ တစ်ယောက်ကလည်း "အိုး၏အတွင်းခ္ဍပါမူ ငါ၏ဥစ္စာတည်း" ဟု ဆို၍ အိုးကို ဆယ်ယူကြပြီးလျှင် ကြည့်လတ်သော် အဆင်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော သူငယ်ကိုမြင်၍ အလျင်အိုးကို မှတ်သောမိန်းမက "ဤသူငယ်ကို ငါ့ရသင့်သည်" ဟု ဆို၏။ ပါသောအရာဝတ္ထုကို မှတ်သောမိန်းမကလည်း "ငါသာရသင့်သည်" ဟု ဆို၍ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ကြသော် တရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်သို့ သွား၍ တရားသူကြီးတို့အား လျှောက်ကြားလျှင် တရားသူကြီးတို့သည် မဆုံးဖြတ်နိုင်ရကား မင်း၏အထံသို့သွား၍ အကြောင်းကို ၎ျာက်ကြား၏။

မင်းကြီးလည်း အခြင်းအရာကိုမေးပြီးမှ "အိုးကို မှတ်သောမိန်းမက အိုးကိုရစေ၊ အိုးခ္ဍပါသောဝတ္ထုကို မှတ်သောမိန်းမကသာ ဤသူငယ်ကိုရစေ" ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ ထိုသူငယ်ကိုရသောမိန်းမကား ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်၏ အလုပ်

http://www.dhammadownload.com

အကျွေး ဒါယိကာမဖြစ်၍ ဤသူငယ်ကို အရွယ်ရောက်သောအခါ ငါ့ဆရာ၏ အထံ၌ ရဟန်းပြုစေအံ့ဟု ကြံ၍ ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေး၏။ အမည်မှည့်သောအခါဝယ် သတို့သားငယ်အား ဖွားစသောအခါကပင် ကင်ပွန်းရေစင်ဖြင့် သုတ်သင်ဆေးကြောခြင်းမရှိခဲ့သောကြောင့် ဦးခေါင်း၌ရောက်သောဆံတို့သည် ရောယှက်တွန့်လိန်ကာ တည်ကုန်ရကား ဇဋိလဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။

ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်း

ထိုဇဋိလသည် ခြေဖြင့် သွားနိုင်သောအခါ ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်သည် အိမ်သို့ ကြွလာ၍ "ဥပါသိကာမ... ဤသူငယ်ကို အဘယ်မှရသနည်း"ဟု မေး၍ ရသောအခြင်းအရာကို စေ့စုံစွာလျှောက်ကြားလျှင် "သင်၏သားကား ဘုန်းရှိသောသူတည်း၊ ကောင်းမွန်စွာမွေးလော့"ဟု ဆို၍ ထိုသူငယ်အား သရဏဂုံပဉ္စသီလကို ပေး၏။ ဥပါသိကာမလည်း "ဤသူငယ်ကို အရှင်ဘုရားထံတော်တွင် ရှင်ရဟန်းပြုလို၍သာ အကျွန်ုပ်မွေးမြူပါသည်၊ အလိုရှိရာဆောင်၍ ရှင်ရဟန်းပြုတော်မူပါ"ဟုအပ်နှံ၏။ မထေရ်မြတ်လည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ ကျောင်းသို့ခေါ်ခဲ့ပြီးလျှင် ဆင်ခြင်လတ်သည်ကား "ဤသတို့သားသည် ကြီးမှားသော ဘုန်းကံပါရမီရှိ၏။ ဂိဟိသမ္ဗတ္တိကို ခံစားပြီးမှ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရလတ္တံ့၊ ယခုကား ငယ်နုစွာသေး၏။ ရှေးကကဲ့၏အဟုန်ကို စိတ်ကုန်အောင် ခံစား စံစား စေဦးလော့၊ ဉာဏ်ရင့်လောက်သောအခါမှ ငါယူ၍ ရဟန်းပြုတော့အံ့"ဟု ကြံလျက် တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ ဆောင်လေပြီးလျှင် မိမိ၏အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော သူကြွယ်တစ်ဦးအထံ၌ အပ်နှံထား၏။

တက္ကသိုလ်သူဌေးက ထပ်မံစောင့်ရှောက်ခြင်း

ထိုဒါယကာလည်း ရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်၌ ရိုသေသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သူငယ်ကို သနားသောအားဖြင့် လည်းကောင်း မိမိသားကဲ့သို့ သနားစုံမက်စွာ လူရေးလူရာ၌ လိမ္မာပွန်းတီးအောင်သွန်သင်၍ ကျွေးမွေးသဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်အောင်ပင် ကြာမြင့်၏။

ဈေးရောင်းတော်လှ မောင်ဇဋိလ

တစ်ရံသောအခါဝယ် သူကြွယ်သည် ရွာတစ်ပါးသို့ သွားခွင့်ရှိ၍ ဇဋိလသူငယ်အား "ဤဝတ္ထုကား ဤမျှထိုက်၏၊ ဤမျှလောက် အဖိုးကိုရလျှင်

http://www.dhammadownload.com

ရောင်းချနှင့်ဘိ"ဟု မှာထား၍ သွား၏။ ထိုသို့ ဇင်္ဂလသည် စောင့်ရှောက်ရသောအခါ မြို့ရွာ၌ စောင့်နေသော နတ်တို့သည် ကုန်ဝယ်လိုသောသူခပ်သိမ်းအား လှည့်ပတ်သွေးဆောင်၍ ဆိုင်သဖြင့် တစ်ထိုင်တွင်းပင် အထောင်အသောင်းမျှလောက်သော အထုပ်အထည်တို့ကို ရောင်းရ၏။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ကာလပတ်လုံး စုထားအပ်သော ဘဏ္ဍာကို တစ်နေ့ချင်းဖြင့်သာ ကုန်အောင် ရောင်းပေး၏။

ဇင်္ဂလကို သူဌေးသမီးနှင့် ထိမ်းမြားခြင်း

သူကြွယ် ပြန်ရောက်သောအခါ ဆိုင်၏ဘဏ္ဍာတို့ကို မမြင်၍ "သင်ချစ်သားဤဘဏ္ဍာတို့ကို အသို့ပြုသနည်း"ဟုမေးလျှင် "အရှင်သူကြွယ်တို့ မှာခဲ့တိုင်းအကျွန်ုပ် ရောင်းနှင့်ပါသည်"ဟုဆို၍ အသပြာတို့ကို အပ်နှင်း၏။ သူကြွယ်လည်း အလွန်ကြည်လင်ဝမ်းမြောက်ရကား "ငါ့သားဇင်္ဂလသည် အဖိုးအနှဂ္ဃထိုက်သော ယောကျ်ားပေတကား"ဟုချီးမွမ်း၍ မိမိအိမ်၌ နားထွင်းမင်္ဂလာဆောင်ချိန်တန်သော သတို့သမီးငယ်နှင့်ထိမ်းမြား၍ တစ်ခုသောအရပ်၌ အိမ်ကိုဆောက်လုပ်၍ ပေး၏။

ဇင်္ဂလ သူဌေးကြီးဖြစ်လာခြင်း

ထို့ဇင်္ဂလ လင်မယားတို့သည် အိမ်သို့ တက်သောကာလ အိမ်တံခါးဝ၌ အံတောင် ရှစ်ဆယ်မျှ ရှိသော ရွှေတောင်ကြီးသည် မြေမှ ပေါက်လာ၏။ ထို အကြောင်းကို ပြည့်ရှင်မင်းကြီး ကြားသိသော် ထို့ဇင်္ဂလအား သူဌေးကြီးတို့၏ ဆောင်းမြဲဖြစ်သော ထီးဖြူကို ဆောင်းစေဟု စေလွှတ်တော်မူ၏။

ကာလရှည်ဘိသော် ထို့ဇင်္ဂလသူဌေးအား သားသုံးယောက်တို့ကို ရ၍ သားတို့ အရွယ်ရောက်သောအခါ မိမိသည် ရဟန်းပြုလိုသော အာသာဖြစ်သဖြင့် "ဤဓမ္မဒါဝိပ်ကျွန်း၌ ငါနှင့်အတူ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာရွှေငွေ ရတတ်သသူ ရှိလေမူကား ငါ ရဟန်းပြုအံ့၊ မရှိမူကား လူ၏ဘောင်တွင် ပျော်ရွှင်ဦးအံ့"ဟု ကြိုလျက် အချင်းယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ရွှေဖြင့် ပြီးသောအုတ်, ရွှေလုံတံ, ရွှေသန်လျက်, ရွှေခြေနင်းတို့ကို ပေးအပ်၍ အရပ်ရပ်သော မြို့ပြနိုင်ငံသို့ ရောင်းဟန်ပြု၍ လှည့်လည်လေကုန်၊ ငါနှင့်တူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသသူကို တွေ့မူကား ငါ့အားပြန်ကြားလှည့်ကုန်"ဟုဆို၍ လွှတ်လိုက်၏။

မေဏ္ဍကသူဌေးသားစည်းစိမ်

ထိုယောကျ်ားတို့သည် အစဉ်အတိုင်း သွားလေ၍ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့ ရောက်

http://www.dhammadownload.com

သောကာလ မေဏ္ဍကသူဌေး၏သတင်းကို ကြား၍ ထိုသူဌေးထံ ဝင်လေလျှင် မေဏ္ဍကသူဌေးလည်း "ငါ့သားတို့သည် အဘယ်အလို့ငှာ လာကုန်သနည်း"ဟု မေး၍ တစ်စုံတစ်ခုကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ လာပါကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "ငါ့အိမ်နောက်တွင် ရှိသော ဝတ္ထုကို ကြည့်လေလော့"ဟုဆို၏။ ထိုယောကျ်ားတို့လည်း သွား၍ ကြည့်ကြလတ်သော် ရှစ်မင်းပယ်စာမျှသော မြေအပြင်၌ ဆင်ကြီး မြင်းကြီး ပမာဏရှိသော ရွှေဆိတ်ရုပ်တို့သည် ကျောချင်း ထိကာထိကာ တည်သည်ကို မြင်၍ ရင်တီးလက်မ အံ့ဩကြပြီးလျှင် မေဏ္ဍကသူဌေးထံသို့ ဝင်ပြန်၏။ သူဌေးကလည်း "ငါ့သားတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို ကြည့်ရှုလို၍လာသော် မြင်ခဲ့ပါ၏လော"ဟုမေး၏။ မြင်ခဲ့ရကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် "သင်တို့အလိုရှိမူ ထမ်းနိုင်သမျှ ယူလေ"ဟုဆို၍ လွှတ်လိုက်၏။

ထိုသူတို့ ဧရာက်သောကာလ ဇဋိလသူဌေးကလည်း "အမောင်တို့... လှည့်လည်ရာ၌ ငါကဲ့သို့ ရတတ်သောသူကို တွေ့ခဲ့ပါ၏လော"ဟု မေး၏။ ဘဒ္ဒိယမြို့၌ မေဏ္ဍကအမည်ရှိသော သူဌေးကိုတွေ့ခဲ့ကြောင်း စည်းစိမ်ဥစ္စာလွန်စွာများပြားကြောင်းကို လျှောက်လျှင် အလွန်ရွှင်လန်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ငါနှင့်တူသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသောသူသည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၌ ရှိဦးမည်လောဟု တွေးတောဆင်ခြင်ပြန်၍ အဖိုး တစ်သိန်းထိုက်သော ကမ္ဗလာကို အပ်ပြီးလျှင် "အမောင်တို့... ဤကမ္ဗလာကို ရောင်းအံ့သော အခြင်းအရာဖြင့် ငါကဲ့သို့ ဥစ္စာကြွယ်ဝသောသူကို ရှာကြချေဦး"ဟု လွှတ်ပြန်၏။

ဧာတိကသူဌေး စည်းစိမ်

အချင်း ယောကျ်ားတို့သည် အစဉ်သဖြင့် သွား၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်သောကာလ ဧာတိကသူဌေး၏အိမ်နှင့် မနီးမဝေးသော အရပ်တွင် သစ်ခြောက်တို့ကို စုရုံးပြီးသော် မီးထည့်၍ နေကြကုန်၏။ ပြည်သူပြည်သားတို့က "အဘယ်အလို့ငှာ မီးပုံပါသနည်း"ဟုမေးသော် "ငါတို့သည် ဤကမ္ဗလာ တစ်ထည်ကို ရောင်းလို၍လာပါသည်၊ ဝယ်မည့်သူကိုပင်မတွေ့၍ ခိုးသူတို့ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် မီးတိုက်၍ သွားတော့မည်အကြံနှင့် မီးပုံသည်"ဟုပြောလျှင် "ငါတို့အရှင် ဧာတိကအိမ်သို့ သွား၍ ရောင်းချေ၊ ကျေးကျွန်အလို့ငှာ ယူကောင်းရာ၏"ဟုဆိုသဖြင့် ထိုသူတို့လည်း ဧာဝါကထံသို့ ဝင်လေသော် ဧာဝိကသူဌေးက "သင်တို့ကမ္ဗလာသည် အဘယ်မျှထိုက်သနည်းဟု မေး၏။ တစ်သိန်းထိုက်ကြောင်းကိုပြော၍ ပါသောကမ္ဗလာကိုပြလျှင် တစ်သိန်းမျှလောက်သော

http://www.dhammadownload.com

အသပြာကိုပေးစေ၍ "တံခါးမုခ်၌ တံမြက်ကြေးသိမ်း၍နေသော ကျွန်မတစ်ယောက်အား ဤကမ္မလာကို ပေးချေ"ဟု ထိုသူတို့ရှေ့တွင်စေလိုက်၏။ ကျွန်မလည်း ထိုကမ္မလာကိုမြင်လျှင် ရင်ဝကို လက်ဖြင့်ထု၍ငိုပြီးမှ ဓောတိကခြေရင်းသို့လာ၍ "အရှင်သူဋ္ဌေး... ကျွန်တော်မအား ယွင်းမှားသော အပြစ်ရှိခဲ့သော်ပုတ်ခတ်ဆုံးမတော်မူပါလော့၊ ဘုန်းကံမဲ့သောသူတို့၏ သုံးဆောင်ရာဖြစ်သော ကမ္မလာကြမ်းကြီးကို အဘယ်ကြောင့် ကျွန်တော်မအား သနားပါသနည်း၊ ဤကဲ့သို့သောကမ္မလာကို တစ်ခါမျှမဝတ်ရဖူးဘဲလျက် အဘယ်သို့ဝတ်နိုင် ရုံနိုင်ပါအံ့နည်း"ဟုလျှောက်၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဓောတိကကလည်း "ချစ်သမီး... သင့်အား ဝတ်ရုံစိမ့်သောငှာ ငါပေးသည်မဟုတ်၊ ခြေသုတ်ပုဆိုးအလို့ငှာသာ ပို့လာပါစေသည်၊ ခြေသုတ်ခြင်းမျှ မစာတ်နိုင်သလော"ဟုဆို၏။ ထိုကျွန်မလည်း "အရှင်ကပေးလျှင် မသုတ်ချင်သော်လည်း သုတ်ပါရတော့မည်"ဆို၍ ယူလေ၏။

ဇဋိလသူဋ္ဌေး ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုသို့သောအခြင်းအရာကို ကမ္မလာသည်တို့ မြင်ရသော် ရင်တီးလက်မအုံသြကြလျက် မိမိတို့ဌာနသို့ ပြန်လေ၏၊ ရောက်သောကာလ ဇဋိလသူဋ္ဌေးက "အမောင်တို့ အသို့နည်း၊ ငါကဲ့သို့ ကြွယ်ဝသောသူကို တွေ့ခဲ့သေး၏လော"ဟုမေးမြန်းလျှင် "အရှင်သူဋ္ဌေး... အရှင်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည် အဘယ်မှာပြောစလောက်အံ့နည်း၊ ရာဇကြွိဟ်ပြည်၌ ဓောတိကသူဋ္ဌေး၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကား ဤသို့ သဘောရှိ၏"စသည်ဖြင့် အလုံးစုံသော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပေသော် ဇဋိလသူဋ္ဌေးလည်း အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိလျက် မိမိသည် ရဟန်းပြုတော့အံ့ဟုကြံပြီးသော် သားသုံးယောက်တို့ကိုခေါ်၍ ဝဇိရစိန်အသွားတပ်သော ရွှေဖြင့် ပြီးသော ပေါက်တူးကို သားကြီးအား အပ်ပြီးလျှင် "ဖခင်၏အိမ်နောက်တွင် ရှိသော ရွှေတောင်ကို ပေါက်ချေ"ဟုစေ၏။

သားကြီးလည်း သွား၍ပေါက်သော် ကျောက်ဖျာအပြင်ကဲ့သို့ တင်းမာစွာတည်၏။ ထို့နောက် သားလတ်အား သွား၍ ပေါက်စေပြန်လျှင် ထိုနည်းတူပင်တည်လေ၏။ ထို့နောက် သားငယ်အား သွား၍ ပေါက်စေသော် မြေစိုင်ကို ခွဲသကဲ့သို့ ရွှေခဲ အတုံးအတုံးကို ရ၍ အဖ သူဋ္ဌေးလည်း သားတို့ကို ခေါ်ပြီးသော် "သားကြီး သားလတ်တို့၏အလို့ငှာ ဤရတနာရွှေတောင်သည် မပေါက်၊ ငါ၏လည်းကောင်း, ငါ့သားငယ်၏ လည်းကောင်း အလို့ငှာသာ ပေါက်လာပေသည်၊

http://www.dhammadownload.com

အမောင်တို့မှာ ညီငယ်ပေးသမျှကိုမှီ၍ အသက်မွေးရစ်ကြကုန်၊ ငါသာငယ်သာလျှင် ငါ၏စည်းစိမ်ကို သိမ်းယူရစ်"ဟု အပ်ပေးပြီးမှ ဇဋိလသူဋ္ဌေးသည် ဘုရားသခင် အထံသို့သွား၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ရဟန်းဖြစ်၍ နှစ်ရက်သုံးရက်ကြာလျှင်ပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ငါးရာသော သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူ၍ ဇဋိလမထေရ်၏သားအိမ်သို့ ရောက်လာသော် သားသုံးယောက်တို့လည်း အဆအရာ သဒ္ဓါမြတ်နိုးလျက် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား အရွင့်ကိုလျှောက်ကြား၍ လခွဲပတ်လုံး ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ တရားတော်ကိုနာ၏။

သံဃာတော်များ ယုံစေသား ဟောကြားဒေသနာ

ထိုအခါ သံဃာတော်တို့က ဤသို့ မေးကြ၏။ "ငါ့ရှင် ဇဋိလ... သင်ရွေးက နေဖူးသောအာရုံနှင့် တွေ့ကြုံရချေသည်၊ သင်၏သားမယားတို့၌ လည်းကောင်း၊ အတောင် ရွှစ်ဆယ်မျှလောက်သော ရွှေတောင်ကြီး၌ လည်းကောင်း တပ်ငြိခြင်း, စုံမက်ခြင်း အာသာသည် မဖြစ်သလော"ဟု မေးလျှင် "ရှင်ပင်တို့... အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကီချမ်းသာ၌ သာယာမက်မောတတ်သော် တဏှာသည် မရှိပြီ"ဟု ဆိုပေ၏။ ထိုစကားကို သံဃာတို့ မယုံသဖြင့် လောကသနင်း တရားမင်းအား နားတော်လျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း

ယောဓ တဏှံ ပဟန္တွာန၊ အနာဂါရော ပရိဗ္ဗဇေ။
တဏှာဘဝပရိက္ခီဏေ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ–

ဟူသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဓ၊ ဤ ငါဘုရား သာသနာတော်၌။ တဏှံ၊ အာရုံခြောက်ပါး၌ ကျက်စားတတ်သော တဏှာကို။ ပဟန္တွာန၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း၌ ကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ကျင့်၏။ တဏှာဘဝ ပရိက္ခီဏေ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာ, ကုန်ပြီးသော ဘဝရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုသော ရဟန္တာဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဤဒေသနာ၏အဆုံး၌ များစွာကုန်သောသူတို့သည် အကျွတ်တရားကို ရကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဇဋိလ၏အတိတ်မကောင်းမှု

ဤဇဋိလထေရ်သည် ငယ်သောအခါ ဂင်္ဂါမြစ်၌ မျောသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ခံရသနည်း၊ သားကြီးနှစ်ယောက်တို့သည် အဖအမွေဖြစ်သော ရွှေတောင့်ကို အဘယ့်ကြောင့် မရထိုက်သနည်းဟူမူကား ဤဇဋိလသူဌေး၏အလောင်းသည် ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ရွှေပန်းထိမ်သည်ဖြစ်၍ ဘုရားအထံတော်၌ နိယ်မပြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သတည်း။ ကဿပဘုရား နိဗ္ဗာန် လားတော်မူသောကာလ ကြွင်းရစ်သော ဓာတ်တော်တို့ကို ရှည်မြင့်စွာ တည်စေခြင်းငှာ များစွာသောသူတို့သည် ဥစ္စာအသပြာ စုရုံး၍ စေတီတော် တည်ကြရာဝယ် မြောက်မုခ်မျက်နှာ၌ တစ်ဖျာခန့်သောရွှေသည် မလောက်ရှိ၏။ ထိုသို့မလောက်သည်ကို ရဟန္တာတစ်ပါးမြင်လျှင် စေတီတွင်ပြုလုပ်သော ပန်းရံတို့အား "မြို့တွင်းသို့ ငါသွား၍ ဒါယကာရှာဦးမည်၊ သင်တို့ ဆိုင်းလင့်ကုန်" ဟု ဆို၍ မြို့တွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ပြီးလျှင် ရွှေပန်းထိမ်သည်၏အိမ်သို့ တက်၍ ရပ်၏၊ ပန်းထိမ်သည်လည်း "အဘယ်အလို့ငှာ ကြွလာသနည်း"ဟု လျှောက်သော် "ယခု လုပ်သော ဓာတုစေတီတော်၌ ဒါယကာတို့ တာဝန်ခံ၍ လုပ်သောမုခ်ဝ၌ ရွှေမလောက်သောကြောင့် နှိုးဆော်ခြင်းငှာလာသည်"ဟု ဆိုလျှင် ရွှေပန်းထိမ်သည်လည်း မိမိ၏မယားနှင့် အချင်းများ၍ နှလုံး ညစ်ညူးခိုက်ကြိမ်သည်နှင့် "အရှင်ဘုရားတို့စေတီကို ဂင်္ဂါမြစ်၌သာ မျောဘိလော"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကို မယားကြားလတ်သော် "အမောင်သည် အကျွန်ုပ်အား အမျက်ထွက်ငြားက အကျွန်ုပ်ကိုသာ ပုတ်ခတ်ဆဲရေးပါလော့၊ မြတ်စွာဘုရားအား အဘယ်ကြောင့် ဆဲရေးပါသနည်း"ဟု ဆိုလျှင် လင်ယောကျ်ားလည်း သတိသံဝေဂကို ရ၍ ကြွလာသော အရှင်မြတ်အား ပူဇော်ကန်တော့၏။ ရဟန္တာကလည်း "ဒါယကာသည် ငါ့အား ပြစ်မှားသည်မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓသရီရဖြစ်သော ဘုရားကိုသာ ပြစ်မှားရာချေသည်၊ ဘုရား၌သာ ပူဇော်ကန်တော့လော့"ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ပန်းထိမ်သည် ဒါယကာကလည်း "အဘယ်သို့ ကန်တော့ရအံ့နည်း"ဟု လျှောက်ပြန်သော် "ဓာတ်တော် ဌာပနာတိုက်တွင်း၌ ရွှေပန်းခိုင် သုံးခုကို ပြု၍ ကန်တော့လော့"ဟု နည်းပေး၏။ ပန်းထိမ်သည်လည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ မီးလှဲကဲ့သို့ တောက်ပသော ဇမ္ဗူရစ်ရွှေတို့ကို ပန်းခိုင်ပြုလုပ်သောကြောင့် သား သုံယောက်တို့တွင် သားကြီးကို ခေါ်လတ်သော် အဖသာလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ပြစ်မှားသည်၊ အကျွန်ုပ်ကား မပြစ်မှား၊ ထို့ကြောင့် အဖသာလျှင် ပြုပါတော့လော့"

41 A

http://www.dhammadownload.com

ဟု ဆို၍နေ၏။ သားအလတ်ကို ခေါ်ပြန်သော်လည်း ယခင်ကဲ့သို့သာ ဆို၍နေ၏။ သားအထွေးကို ခေါ်သောကာလ "မိဘတို့၏ကဲကိစ္စ ဟူသမျှသည် သားသမီးတို့ တာဝန်ပေတည်း"ဟု ဆို၍ မငြိမငြင် အတူပင် လုပ်ဆောင်၏။ တစ်ထွာစီ မြင့်သော ရွှေပန်းခိုင်ပြီးသောသောအခါ ဓာတ်တော်ဌာပနာသော တိုက်တွင်း၌ စီစိုက်၍ စိုသောဆံ, စိုသောပုဆိုးတို့ဖြင့် ရိုသေစွာရှိခိုးလျက် ပူဇော်ကန်တော့၏။ စေတီ၌ မပြည့်သောရွှေတို့ကိုလည်း ကောင်းမွန်စွာချပေ၏။ ဤသို့ ပြစ်မှား ပြောဆိုခဲ့ဖူးသောဝစီကံကြောင့် ဇဋိလသည် ခုနစ်ဘဝတိုင်တိုင် ရေ၌မျောသည်ကိုခံရသတည်း။ သားကြီး နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း အဖ၏ ပြုရန်ဝန်ကို မကူဖူးသောကြောင့် အဖ၏အမွေဖြစ်သော ရွှေတောင်ကြီးကို မထိုက်ကြလေသတည်း။

ဤကား ဇဋိလသူဌေး၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအမြွက်တည်း။

ဇောတိကသူဌေး ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်း

ယခင်က ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဇောတိကသူဌေးသည် ဘုရားမြတ်စွာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်တော်မူစကပင် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ကပ်၍ တရားတော်ကို နာသဖြင့် မြတ်သော ဥပါသကာအဖြစ်ကို ယူသတည်း။ ထိုအခါမှစ၍ ပဉ္စသီလမှကို နိစ္စသုံးစွဲလျက် တစ်လ, တစ်လလျှင် ရှစ်ရက်, ရှစ်ရက်သော နေ့တို့၌ အဋ္ဌင်္ဂ ဥပုသ်ကို ဆောက်တည်သတည်း။

အဇာတသတ်မင်း စစ်ရှုံးခြင်း

ကာလ ရှည်လျားလာ၍ ဘုရားမြတ်စွာ ဝါတော် နှစ်ဆယ် ပြည့်သောအခါ အဇာတသတ်မင်းသားသည် ဒေဝဒတ်နှင့် အပေါင်းအဖော်ရ၍ ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို သတ်ပြီးလျှင် ထီးနန်းတိုင်းပြည်ကို သိမ်းအုပ်၍ မင်းလုပ်၏။ ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသည် 'ဇောတိကသူဌေး၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ငါလုယက်သိမ်းယူအံ့'ဟု ကြံ၍ နိုင်ငံတော်အတွင်းဝယ် စစ်ခင်းရေးရာ၌ လိမ္မာသော အမတ်သူရဲကြီးတို့ကို ရုံးစုစီရင်၍ မင်းကြီးကိုယ်တိုင်ပင် ထွက်လေသဖြင့် ဇောတိကသူဌေး၏ ပြာသာဒ်ပါးသို့ ရောက်လတ်သော် ပတ္တမြားတံတိုင်း၌ ဆင် မြင်း ဗိုလ်ပါ အခြံအရံနှင့်တကွသော မိမိစစ်သည်၏ အရိပ်ထင်သည်ကိုပင် ဇောတိကသူဌေးသည် ငါ့အား စစ်ထိုးခြင်းငှာ ဗိုလ်ပါနှင့် ထွက်သည်ဟု ထင်မှတ်၍ အနီးသို့ မကပ်ဝံ့ဘဲ အဝေးကသာ ဝန်းရံကာနေ၏။ 41 B

ထိုနေ့၌ သူဌေးကြီးလည်း ဥပုသ်ဆောက်တည်သည်ဖြစ်၍ နံနက်စောစောကပင် ဘုရားသခင် နေတော်မူရာ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ တရားတော်ကို

http://www.dhammadownload.com

နာလျက် ချမ်းသာစွာ နေလေသတည်း။ ထိုသို့ စစ်ထိုးအံ့သောငှာ ဝန်းရံလာနေသော အဇာတသတ်မင်းကို ပထမ တံခါးမုခ်၌ စောင့်နေသော ယမကောင္ဆို မည်သော နတ်ဘီလူးသည် မြင်လျှင် စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ ထွက်၍ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အသံကို ပြုလျက် "ယခု ဝန်းရံသည်ကား အသူနည်း၊ ငါတို့အရှင်ကို ဘယ်သို့ မှတ်ထင်၍ စစ်ခင်းကျင်းလာသနည်း၊ လာသမျှကို တစ်ယောက်မျှ မကြွင်းအောင် ချက်ချင်း သေစေအံ့"ဟု ခြိမ်းခြောက်လျက် တိုက်ဖျက်လေလျှင် အဇာတသတ်မင်း စစ်သည်တို့သည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ပရမ်းပတာ ပြေးလေကုန်၏။

အဇာတသတ်မင်းလည်း မြင်းစီး၍ တစ်ယောက်တည်းသာ ပြေးလာသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကျောင်းတော်သို့ ဝင်လေသော် အထံတော်၌ တရားနာ၍ နေသော ဧောတိကသူဌေး မြင်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး... အဘယ်အလို့ငှာ ကြွရောက်လာသနည်း" စသည်ဖြင့် ပျူငှာပြု၍ နေရာမှ ထလင့်၏။ မင်းကြီးကလည်း "သင် သူဌေးသည် ကျေးကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို ငါနှင့် စစ်ထိုးစိမ့်သောငှာ မှာထားစီရင်ခဲ့၍ အဘယ့်ကြောင့် ကျောင်းတော်၌ ဥပသံဆောက်တည်ဟန်, တရားနာဟန်ပြု၍ နေပါသနည်း"ဟု မေး၏။

ဧောတိကပစ္စည်း လုယူ၍မရပုံ

သူဌေးကလည်း "အကျွန်ုပ် မသိပါ၊ အရှင်မင်းကြီးသာ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်အလို့ငှာ စစ်ထိုး ကြွပါသနည်း"ဟု မေးသော် "သင်၏ဗိမာန်ပြာသာဒ်ကို အလိုရှိ၍ပင် ငါ စစ်ထိုးပေသည်"ဟု ဆို၏။ "အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ် မပေးလိုငြားက ပြာသာဒ်ကို မဆိုထားဘိ မြို့တံဆာချည်မျှင်အဖျားကိုမျှ တစ်ထောင်မျှ လောက်သောမင်း, တစ်ထောင်မျှလောက်သော ရန်သူတို့သည် လုယူ၍မရပေရာ"ဟု လျှောက်လျှင် "သင် သူဌေးသည် ငါ၏ဥစ္စာကို ငါသာ အစိုးရသည်ဟု ထင်မှတ်သလော"ဟုဆို၍ ကြိုးဝါး၏။ သူဌေးကလည်း "အရှင်မင်းကြီး သိလိုမူကား "အကျွန်ုပ်လက်၌ ဝတ်ဆင်သော လက်စွပ်ကို ချွတ်တော်မူစမ်းလော့"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းလည်း ထ၍ချွတ်သည်၊ မကျွတ်နိုင်လေ။ ထိုမင်းကား ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လျက် အထက်သို့ ခုန်သော် တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်, ရပ်လျက် ခုန်သော် အတောင်ရှစ်ဆယ်ကို ကျော်နိုင်၏။ အသွား ခုန်သော် တစ်ဥသဘ ရောက်နိုင်၏။ သို့လောက်စင် အင်အားကြီးသော်ဖြစ်လျက် လက်၌ ဝတ်ဆင်သော လက်စွပ်ကွင်းနှစ်ဆယ်တို့တွင် တစ်ကွင်းမျှ ထ၍လည်းကောင်း,

http://www.dhammadownload.com

ထိုင်၍လည်းကောင်း ပြောင်းပြန် လူးလဲလျက် ချွေးစက်စက်ကျအောင် ချွတ်၍မျှ မရနိုင်ရှိ၏။

ထိုအခါ သူဌေးကလည်း "အရှင်မင်းကြီး... ဝတ်လဲကို ဖြန့်တော်မူ၊ အကျွန်ုပ် ပေးပါအံ့"ဟု ဆို၍ လက်ကို မြှောက်၍ စောင်းသော် လက်ဆယ်ချောင်း၌ ဝတ်ဆင်သော လက်စွပ်နှစ်ဆယ်တို့သည် ဓမကရိဏ်မှ ရေလွှတ်သဖွဲ့သို့ ကျွတ်၍ ကျလေကုန်၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ပြီးမှ "အရှင်မင်းကြီး သိတော်မူလော့၊ အကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာကို အကျွန်ုပ် သဒ္ဓါသဖြင့် မပေးက အသော်၎, အသိန်းမျှသော မင်းတို့သည် စစ်ခင်း၍ ယူငြားသော်လည်း မရပေရာ"ဟု ဆိုပြီးသော် မင်းကြီး ပြုအပ်သော အမှုအရာဖြင့်ပင် လွန်စွာ ထိတ်လန့်သော သံဝေဂရှိသည်ဖြစ်၍ "အရှင်မင်းကြီး... ဤစည်းစိမ်ကို အကျွန်ုပ် မနှစ်သက်ပါပြီ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ ခွင့်ပေးတော်မူပါ"ဟု တောင်းပန်၏။

ဓောတိကသူဌေး ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

အဓောတသတ်မင်းလည်း ဤသူဌေး ရဟန်းပြုခဲ့သော် ပြာသာဒ်နှင့်တကွသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ငါ ယူအံ့ဟု ကြံ၍ တစ်ကြိမ် တောင်းပန်သော စကားဖြင့်ပင် "သင် ရဟန်းပြုလိုသော် ပြုလော့"ဟု ခွင့်ပေး၏။ သူဌေးလည်း အားရဝမ်းသာ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌ ရဟန်းပြုလေ၏။ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီပင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၍ ဓောတိကမထေရ်ဟု ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သတည်း။

ရဟန်းပြု၍ ပစ္စည်းများ ကွယ်ပြီ

ဤသို့ ဓောတိက အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသောနေ့ပင် အလုံးစုံသော ရွှေအိုး ရွှေအိမ် ပဒေသာပင်တို့သည် ကွယ်လေကုန်၏။ တူလကာယီ အမည်ရှိသော မြှောက်ကျွန်းသူ သူဌေးမကိုလည်း နတ်တို့ဆောင်၍ ဥတ္တရကုရုကျွန်းကို ပို့ကြလေကုန်သတည်း။

(ရဟန်းပြုသောကာလ ဝေးကွာသည်ကို သိသာစိမ့်သောငှာ အဋ္ဌကထာမှ ဧဋ္ဌိလဝတ္ထု ခြားလျက် ပြထားသောကြောင့် ဤ၌ ခြား၍ ဆိုလိုက်သည်။)

ဤကား ဓောတိကသူဌေး၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအမြွက်တည်း။

http://www.dhammadownload.com

ကာကဝလိယသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

ကာကဝလိယဇနီးမောင်နှံ

ကာကဝလိယသူဌေး၏အကြောင်းကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ဆင်းရဲစွာသော ပုဏ္ဏားလင်မယားနှစ်ဦးတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ထိုနှစ်ဦးတို့တွင် လင်ပုဏ္ဏားသည် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း နံနက်စောစွာက တောသို့သွားလေ၍ ထင်းခွေခဲ့ပြီးလျှင် မြို့တွင်ရောင်းချ၍ တစ်ကွမ်းစားမျှသော ဆန်ကိုရသဖြင့် မွန်းတည့်နီးအခါမှ အိမ်သို့လာ၍ နံနက်စာထက်ဝက် ညစာထက်ဝက် ထား၍စား၏။ မယား ပုဏ္ဏေးမလည်း သူတစ်ပါးအိမ်၌ စပါးထောင်း ဆန်ဖွပ်၍ပေး၍ သနားပေးကမ်းသမျှသော ဥစ္စာကို ဟင်းလျာဖိုးပြု၍ ကြွင်းကျန်သည်ကို စုပြီးမှ အဝတ်တန်ဆာဝယ်ရ၏။ ထိုသူတို့၏အိမ်၌ကား စားစရာ ထမင်းမျှ မကြွင်းကျန်သည်သာ များသောကြောင့် ကျီးငှက်မျှ မနားလို၊ ကျီးငှက်တို့ကို အစောင့်လွတ်ရကား ကာကဝလိယပုဏ္ဏဟု ခေါ်စမှတ်ပြုကြ၏။

တစ်ရံသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ ချီးမြှောက်အပ်သော ဝေနေယျတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင် ကာကဝလိယ သူဆင်းရဲလင်မယားတို့ကို မြင်လျှင် "ဤသူကား ရှေးပြုဖူးသော ကံဟောင်း ရှိလျက်တစ်ခုသော မကောင်းမှု နှိပ်စက်သောကြောင့် ဖုံးဝှက်ထားသောမီးကဲ့သို့ မကြီးပွားနိုင် ရှိချေသည်၊ ငါ သွား၍ ချီးမြှောက်ရမူ ဒိဋ္ဌမွေပင် သုခသမ္ပတ္တိကို ရရာ၏" ဟု ကရုဏာဉာဏ်တော် သက်သဖြင့် နံနက်အခါ၌ ဆွမ်းခံကြွလာတော်မူ၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ယာဂုဆွမ်းလှူခြင်း

သူဆင်းရဲမလည်း လင်ယောကျ်ားအလို့ငှာ ထတ်ထတ်သော ယာဂုကို ချက်ပြီးလျှင် ခရီးမကို မျှော်လျက် နေသဖြင့် သပိတ်ကို ပိုက်ကာ ရပ်လာသော ရှင်သာရိပုတ္တရာကို မြင်လျှင် ကြည်လင်ညွတ်နူးလှသော သဒ္ဓါတရား ရှိသည်ဖြစ်၍ "ရှေးရှေးသောနေ့တို့၌ အရှင်ကောင်းကို မြင်လျှင်လည်း အိမ်တွင် အလှူဝတ္ထုမရှိ၊ ဝတ္ထုရှိခိုက်ဖြစ်လျှင်လည်း အရှင်ကောင်းကို မတွေ့ရ၊ ယနေ့မူကား အလှူဝတ္ထုလည်း ပြည့်စုံ, အရှင်ကောင်းနှင့်လည်း ကြုံပေသည်၊ ဤအခါမှ ငါ မလှူချေမူ အဘယ်မှာ ဒါနဖြစ်နိုင်တော့အံ့နည်း" ဟုကြံ၍ အရှင်မြတ်အထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် ပဉ္စပတိဋ္ဌိတတို့ဖြင့် ရှိခိုး၍ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့အား သနားတော်မူပါသဖြင့် အကျွန်ုပ်အလှူကို ခံတော်မူပါ" ဟုလျှောက်၍ သပိတ်တော်၌ ယာဂုအိုးကို မှောက်၍

http://www.dhammadownload.com

လောင်းပေ၏၊ ထိုသို့လောင်းပြီးမှ "ဤပုညကြောင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မပင် ဒုက္ခ ကင်းလွတ်ပါစေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "ဒါယိကာမ တောင်းသောဆုအတိုင်း ပြည့်စုံစေ"ဟု ဆုပေး၍ ကြွတော်မူ၏။ ထင်းခွေရာမှ ပုဏ္ဏား ပြန်လာသောအခါ၌လည်း ထိုအခြင်းအရာကို ပြန်ကြားက လင်မယား နှစ်ဦးပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိကြသတည်း။

ထမင်းပို့ မသွားရဲကြ

ထိုနေ့၌ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း ရထားစီး၍ မြို့ကို လှည့်ရာတွင် သုသာန်ပြင်၌ တံကျင်လျှို့၍ထားသော ယောကျ်ားတစ်ဦးသည် သေခြင်းသို့ မရောက်သေးသည်နှင့် မင်းကြီး လာသည်ကို မြင်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ်အား မသေမီ ထမင်းတစ်နပ်စာနှင့် ရေတစ်မှုတ်မျှ သနားတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုသူအား အလွန်သနားတော်မူလှ၍ ငါ့တွင် ယခု ထမင်း မပါလာပြီ၊ နန်းတော်သို့ ကျသောအခါမှ ပို့စိမ့်မည်ဆို၍ သွားလေသဖြင့် နန်းတော်သို့ ရောက်သောအခါလည်း များစွာသော ကချေသည် မောင်းမတို့ ခ,ယဖျော်ဖြေသည့် ကိစ္စကြောင့် မေ့လျော့သဖြင့် နေဝင်သောကာလ သတိရလတ်သော် မင်းချင်းတို့ကို ခေါ်၍ "ငါ ဝန်ခံတော်မူခဲ့သော ကတိရှိပေသည်၊ သုသာန်ပြင်၌ တံကျင်လျှို့၍ထားသော ယောကျ်ား၏အထံသို့ ထမင်းနှင့် ရေကို ပို့ပါချေ"ဟု စေ၏။

မင်းချင်းတို့လည်း မည်သူမျှ မသွားဝံ့ကြ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား မြို့တံခါး ထန်းနှစ်ပင်၌နေသော ဒီဃတာလ အမည်ရှိသောဘီလူးကို "နေဝင်သည်မှစ၍ အရဏ်တက်သည့်တိုင်အောင် မြို့တံခါးမှ ထွက်သောသူ, ဝင်သောသူတို့ကို သင် ဖမ်းယူ၍ စားဘိလော့"ဟု မင်းကြီး အပိုင်စားပေး၍ထား၏၊ ထို့ကြောင့် မသွားဝံ့ကြသတည်း။

မယ်ကာက ထမင်းသွားပို့ခြင်း

ထိုအခါ မင်းကြီးလည်း ကတိပျက်မည်ကို စိုး၍ "သုသာန်သို့ သွားဝံ့သော သူကို အသပြာတစ်ထောင်ပေးမည်"ဟု စည်လည်စေသော် ကာကဝလိယ သူဆင်းရဲမကြား၍ "ငါ သွား၍ ပို့ချေအံ့"ဟု လင်ယောကျ်ားကို တိုင်ပင်လျှင် "ရှင်မ သွား၍ ဘီလူးစားခဲ့သော် ငါကား အသို့အသက်ရှင်နိုင်တော့အံ့နည်း၊ ကိုယ်ပင် ဆင်းရဲငြားသော်လည်း ငါတို့လင်မယား အတူနေရမူ စိတ္တသုခ ရှိပါသေး၏၊ အသင်မှ သေချေမူ လူ့ပြည်တွင်ငါမနေနိုင်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဥစ္စာကိုမမက်ပါလင့်"ဟု ဆို၏၊

http://www.dhammadownload.com

သူဆင်းရဲမကလည်း "မကြောင့်ကြလင့်၊ ဘီလူး မစားရအောင် ငါ ကြဲနိုင်၏"ဟု ဆို၍ မင်းကြီးထံသို့ရောက်လေလျှင် "ကျွန်တော်မ သွား၍ပို့ပါမည်"ဟု ဝန်ခံ၏။ မင်းကြီးလည်း အလွန်ဝမ်းသာလျက် တစ်ယောက်စာ ထမင်းကို ခွက်တွင်း၌ ထည့်၍ ရေအိုးနှင့်တကွ ပေး၏။ သူဆင်းရဲမကလည်း "မင်းလက်ဆောင်ပီစွာ ဤထမင်းကို မနောလင်ပန်းဖြင့်ထည့်၍ သနားတော်မူပါ"ဟုလျှောက်၏။ မင်းကြီး က လျှောက်တိုင်းပေးလေလျှင် လင်ပန်းကိုရွက်၍ တဘက်ကို ခါးပန်းလျက် ရေခွက်ရေအိုးတို့ကိုဆွဲပြီးလျှင် အစဉ်အတိုင်း ထွက်သွား၍ တံခါးဝသို့ ရောက်လတ်သော် ထန်းပင်၌နေသော ဒီဃတာလ ဘီလူးသည် ကိုယ်ထင်ပြလျက် "ဟယ် မိန်းမ... သင်ကား ငါ့အစာဖြစ်ပြီ ရပ်လော့၊ ရပ်လော့"ဟု ဆို၏။

သတင်းစကား ပေးပို့ခဲ့ခြင်း

ထိုအခါ သူဆင်းရဲမကလည်း "အမောင် ဒီဃတာလ... သူတစ်ပါးကို စားခွင့်ရသော်လည်း ငါ့ကို သင် မစားနိုင်ချေ၊ သင်သည်လည်း ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ အမှုထမ်း ကျေးဇူးခံ၊ ငါလည်း မင်းကြီး၏တမန်တော်ဖြစ်သည်၊ ငါ့စကားကို မယုံသော် ငါ့တွင်ပါသော မနောလင်ပန်းကို ကြည့်ဦးလော့"ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဒီဃတာလဘီလူးကလည်း ဟုတ်ရာပေ၏၊ သို့ရာတွင် ငါတို့ မင်းကြီး တမန်တော်ဖြစ်လျှင် တမန်အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံရာပေလတ္တံ့၊ ငါ မှာလိုသော သတင်းစကားကိုလည်း မှာထားလိုက်အံ့ဟု ကြံလျက် "တမန်မိန်းမ... မင်းကြီးက စေလွှတ်မူ သွားလော့၊ ငါ၏သတင်းစကားကိုလည်း ကြားခဲ့စေချင်သည်"ဟု ဆို၏။ "အဘယ်ကို ကြားရအံ့နည်း"ဟုမေးလျှင် "သုသာန်ပြည်၏အနီး မန်ကျည်းပင်ကြီး ခုနစ်ပင်၌ စောင့်နေသော သုမနနတ်မင်းကြီးအား 'သင် နတ်မင်း၏သမီး ဒီဃတာလ၏မယားဖြစ်သော ကာလီမည်သော နတ်သမီးဝယ် စင်ကြယ်လှပသော သားကောင်းရတနာကို ယနေ့ မျက်နှာမြင်ပါကြောင်းကို လျှောက်လိုက်ပါသည်'ဟု ကြားပါလေ"ဟူ၍ မှာလိုက်၏။

သူဆင်းရဲမလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ လာခဲ့ပြီးလျှင် တံကျင်လျှို့ထားသောသူအား စားဖွယ်ထမင်းနှင့် ရေကို ပေးပြီးလျှင် မန်ကျည်းပင်အောက်သို့ လာ၍ ဒီဃတာလ မှာလိုက်သောအတိုင်းကို ကြားလေ၏။

ရွှေအိုးကြီး ၁၈လုံး မ,စခံရခြင်း

သုမန နတ်မင်းကြီးလည်း အလွန်ဝမ်းမြောက်ရကား ထင်ရှားစွာသော

http://www.dhammadownload.com

ကိုယ်ကို ပြလျက် "သုတမင်္ဂလာ စကားကို ငါ့အား သင် လျှောက်လာသည်၊ သင့်ကို ငါ ဆုပေးမည်၊ ငါ့မနှင်ကျည်းပင် ခုနစ်ပင်တွင် တစ်ပင် တစ်ပင်စီအရင်း၌ ရွှေအိုးနှစ်လုံးစီ ရှိသည်ကို နံနက်အခါ လာ၍ဖော်လှည့်လော့"ဟု ဆိုပေ၏။

ထိုသူဆင်းရဲမလည်း သုမန နတ်မင်းကြီးအား ရှိခိုးလျက် "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ လာခဲ့ပြီးလျှင် မြို့ဝင်တံခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ ဒီဃတာလ၏နေရာထန်းပင်သို့ ကပ်၍ "အရှင်နတ်မင်း အရှင် မှာလိုက်သော သတင်းစကားကို အကျွန်ုပ် ကြားခဲ့ပါပြီ၊ အရှင်ယောကွမ သုမန နတ်မင်းက ကောင်းမြတ်လှသော သုတမင်္ဂလာကို အခါမဲ့ ငါအား ကြားလာပေသည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိလှ၍ ကျွန်တော်မအား များစွာသော ရွှေအိုးတို့ကို ဆုပေးလိုက်ပါသည်"ဟု ပြန်ဆိုသော် ဒီဃတာလလည်း ငါ့ယောကွမပင် ဤမျှ ဆုပေးပေသည်၊ ငါ စေရင်းသူကား ထို့ထက် အဆသာ၍ ပေးဖွယ်ရှိသည်ဟု ကြံလျက် "နက်ဖြန် ငါ့ထန်းပင်ရင်း၌လည်း ရွှေအိုးကြီးလေးလုံးကို တူးယူလှည့်လော့"ဟု ဆိုလိုက်၏။

သူဌေးကြီးဖြစ်ခြင်း

ထိုမှသည် အစဉ်အတိုင်း ဝင်လာ၍ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး၏အထံသို့ ရောက်သောအခါ ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် အကြောင်းမျိုးစုံကို လျှောက်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးလည်း အလွန်အားရလျက် မိမိက ပေးထိုက်သော အသပြာတစ်ထောင်ထုပ်ကိုလည်း အပ်ပေ၏၊ နံနက်အခါ များစွာသော မင်းချင်းတို့နှင့်တကွ နတ်တို့က ပေးအပ်သော ရွှေအိုးတို့ကို ဖော်စေ၍ မင်းရင်ပြင်၌ စုပုံပြီးသော် အမတ်ကြီးတို့ကို တိုင်ပင်တော်မူ၍ "ဤမျှလောက်သော ရွှေရတနာ ရှိပေက သူဌေး၏အရာဌာနကို ရသင့်ပေပြီ"ဟု ဆိုပြီးလျှင် သူဌေးတို့၏ ဆောင်းမြဲသောထီးကို ပေးပေ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ကာကဝလိယသူဌေးဟု တွင်သတည်း။

ထိုလင်မယားတို့သည် သူတစ်ပါး၏အိမ်ကြွား၌သာ အိမ်ငယ်နှင့် နေကြရ၍ နေရာဌာနလည်း မရသေးရကား မင်းကြီးအား အိမ်အရာကို တောင်းလေလျှင် ပျက်စီးလေသော သူဌေးတစ်ဦး၏အိမ်ရာကိုပေး၍ ချုပ္ပုတ်ပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်လျက် အိမ်ဆောက်ခြင်းငှာ တွင်းတူးလေသော် တူးတိုင်းတူးတိုင်းပင် ရွှေအိုး, ငွေအိုးတို့သာရ၍ အတိုင်းမသိသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည် ဖြစ်သတည်း။ ထိုကာကဝလိယ သူဌေးလင်မယားတို့သည်လည်း ငါတို့ကား ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဤသို့သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရပေသည်ဟု ကျေးဇူးတော်တို့

http://www.dhammadownload.com

အောက်မေ့၍ တစ်နေ့ တစ်နေ့ဝယ် ငါ ရာမျှလောက်သော သံဃာတော်မြတ်တို့အား မပြတ် လုပ်ကျွေးလေသတည်း။

အမှာစကားချပ်

ဤကာကဝလိယအကြောင်းကား ပပဉ္စသူဒနီ မည်သော မဇ္ဈိမနိကာယ် အဋ္ဌကထာ ကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်တွင် လာသည်။ အဂုံတို့ရိ၏အဋ္ဌကထာတို့၌ ရှင်မဟာကဿပဟူ၍ ဆို၏။ မေဏ္ဍကသူဌေး၏အကြောင်းမှာ ဝိသာခါ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြရာ အထက်မှာမှ ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း စတုတ္ထပိုင်းပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်ခံ

ဗုဒ္ဓဘာသာနိုက္ခမ်ိဳး

ပဌမပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဣသရိယစသော ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး, လောကီတန်ခိုး ရှစ်ပါး ကျေးဇူးတော် တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး တရားအထူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုံးလူထွတ်ဖျား ဘုရားသခင်သည် ပဋ္ဌမဝါဝယ် ဝေဿလီပြည်၌ ဝါကပ်တော်မူသော အခြင်းအရာကို ဝေဿလီပြည်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှစ၍ ပြဆိုပေအံ့။

သာကီဝင် မင်းသမီး ငါးရာနှင့် မိတွေးတော် ဒေါတမီ ရဟန်းပြုခြင်း

ဖြဟ္မဒတ် မင်းကြီး၏ မိဖုရား သားတစ်ဖွားခြင်း

လွန်လေပြီးသောအခါ ဟာရောဏသီပြည်ကို အစိုးရသော ဖြဟ္မဒတ်မင်းကြီး၏ မိဖုရားဝမ်းဝယ် ပဋိသန္ဓေ စွဲလမ်းသဖြင့် မင်းအား အကြောင်းကို ကြားလတ်သော် များစွာသော အခြအရံ အစောင့်အရှောက်တို့ကို ပေးတော်မူ၏။ ဆယ်လစေ့သဖြင့် ကိုယ်ဝန်ရင့်သောအခါ သားဖွားရာအိမ်သို့ ဝင်လတ်သော် ဘုန်းကံရှိသော သူတို့အား နံနက်ထ၍ သားဖွားမြဲ ဓမ္မတာ ဖြစ်ရကား မိဖုရားကြီး၏

http://www.dhammadownload.com

သာ.သည်လည်း ကြီးမားသော ဘုန်းပါရမီရှိသောသူ ဖြစ်၍ မည်းညစ်ကင်းပျောက်မိုးသောက်ထအခါဝယ် လယ်ခေါင်ရန်းပန်း အဆင်းကဲ့သို့ ခြင်းခြင်းနီသော သားတစ်စိုင်ကိုဖွား၏။ တစ်ပါးသော မိဖုရားငယ်တို့မူကား လှပတင့်တယ်စွာ သတို့သားကို ဖွားကုန်၏။

သားတစ်ကို ဂင်္ဂါမြစ်၌ မျှောခြင်း

ထိုအခါ မိဖုရားကြီးသည် ဤသို့ကြံ၏– "ငါ၌ သားစိမ်းတစ် ဖွားသော အကြောင်းကို မင်းကြီးသိလေက ငါ့အား ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုသော်လည်း ပြုရာသည်၊ စည်းစိမ်အသရေကိုသော်လည်း လျော့ရာသည်၊ မင်းကြီးမသိမီ စွန့်တော့အံ့"ဟု ကြံ၍ တစ်ခုသောအိုးသစ်၌ သားတစ်ကိုထည့်သွင်း၍ မင်းတို့ဝတ်ဆင်သော လက်စွပ်ဖြင့် တံဆိပ်ဖွဲ့ခတ်လျက် ဂင်္ဂါမြစ်ရေအလယ်၌ မျှောလေ၏။ လူတို့လက်မှလွတ်လျှင် ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှနတ်သည် စီရင်ဖန်ဆင်းလျက် "ဤအိုး၏အတွင်း၌ ကြီးမားသော ဘုန်းပါရမီရှိသော ဗာရာဏသီမင်း၏ မိဖုရားကြီး၏သားတော်သည် တည်သတည်း"ဟု ဆေးဒါန်းမြင်းသိလာဖြင့် အကွာရာတံဆိပ်ရေးမှတ်လျက် မပြတ်စောင်မကြသဖြင့် လှိုင်းတံပိုးစသော ဘေးဘျမ်းဒုက္ခ မငြိမထင်ဘဲ အစဉ်အတိုင်းမျောလေ၏။

ရသေ့တစ်ပါး သားတစ်ကို ဆယ်ယူခြင်း

ထိုအခါ ဂင်္ဂါမြစ်၏ အကြေ၌ ကျွဲ, နွား မွေးမြူသော လူတို့၏နေရာရွာငယ်တစ်ရွာကို အမှီပြု၍ ရသေ့တစ်ဦးသည်နေ၏။ ထိုရသေ့သည် နံနက် ထခါဂင်္ဂါမြစ်သို့ သက်လတ်သော် အထက်မှ မျောလာသော အိုးကိုမြင်၍ ပုံသကူထင်မှတ်သဖြင့် ကူးခတ်ဆယ်တင်၍ အိုးတွင်ပါသော အကွာရာအမှတ်နှင့် လက်စွပ်တံဆိပ်ကို ကြည့်ပြီးသော် အိုးပေါ်မှ အဖုံးကိုဖွင့်၍ ရှုလေလျှင် နတ္ထတ် သိမ်မွေ့စွာသန္တာအဆင်းကဲ့သို့သော သားတစ်စိုင်ကို မြင်၏။

ထိုအခါ ရသေ့သည် ဤသို့ကြံ၏။ "ဤသားတစ်ကား ဆိုးညစ်နံလျော်းမကောင်းသော အနံ့လည်းမရှိ၊ ပုပ်လည်းမပုပ်, ဥတုဇရုပ်သာဖြစ်သော သားတစ်မျှမဟုတ်ရာ။ ဇရာကြမ္မာနှိပ်နင်းသဖြင့် မပွင့်မဟူးသော်သော သူငယ်သာ ဖြစ်ဘိရာသည်။ ငါ သိမ်းမွေးရသော် ကောင်း၏" ဟု ကြံ၍ မိမိနေရာ သခုံမ်းသို့ ဆောင်ပြီးလျှင် သန့်စင်ချမ်းဇမြဲသော နေရာ၌ထား၍ စောင့်စားကြည့်ရှု၏။

http://www.dhammadownload.com

သားတစ်မှ ကလေးနှစ်ဦး ဖြစ်လာခြင်း

လခွဲကာလလွန်လျှင် ယခင်က သားတစ်စိုင်သည် နှစ်ခု ဖြစ်၏။ ရှင်ရသေ့လည်း ချမ်းမြေ့ မွေးကြူသော ပန်းရွက်ကြွား၌ အိုးကို ထားပေ၏။ လခွဲ တစ်ဖန်လွန်ပြန်လျှင် တစ်ခု တစ်ခုသော သားတစ်မှ ခြေနှစ်ဖက်, လက်နှစ်ဖက် အထက် ဦးခေါင်းအားဖြင့် ငါးဖြာသော ခက်မတို့သည် ထင်ကုန်၏။ ထို့နောက် လခွဲတစ်ဖန် လွန်ပြန်သောကာလ သားတစ်တစ်ခုမှသည် လှပတင့်တယ် စင်ကြယ်စွာ သွန်းလုပ်သော ရွှေရုပ်တုကဲ့သို့ နထွတ်လှပသော သတို့သားငယ်သည် ဖြစ်၏။ တစ်ခုသော သားတစ်မှလည်း ထိုနည်းလှပသော သတို့သမီးငယ်သည် ဖြစ်၏။

လိစ္ဆဝီ အစ ကလေး နှစ်ဦးက

ရှင်ရသေ့လည်း ထိုသူငယ်နှစ်ယောက်တို့ကိုမြင်လျှင် ရင်မှဖွားသော သားကဲ့သို့ ချစ်ခင်ခြင်းဖြစ်ရကား မိမိလက်ချောင်းမှ နို့ရည်ကို ဖြစ်စေ၏။ ဆွမ်းခံရွာမှ နို့ဆွမ်းရလာလျှင်လည်း မိမိမှာ ဆွမ်းကိုသာဘဉ်းပေး၍ သူငယ်တို့အား နို့ရည်ကို တိုက်ပေ၏။ ထိုသူငယ်တို့၏ ဝမ်းတွင်းသို့ ဝင်လေသမျှသော အစာအာဟာရသည် မြခွက် ဖန်ခွက်အကွင်း၌ တည်သောရေကဲ့သို့ သက်လေသောအတိုင်းပင် အပြင်က မြင်ရလေသတည်း။

ယင်းသို့လျှင် ထိုသူငယ်တို့သည် ကာကွယ်မြေးယုက်သော အရေအလွှာ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ချုပ်အပ် စပ်အပ်သကဲ့သို့ နဖပ် တွန့်လိပ်သော အရေအလွှာ ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ လိစ္ဆဝီဟူသော အမည်သည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါမှစ၍ ရှင်ရသေ့သည် အဆောတလျင် ရွာသို့ဝင်၍ ဆွမ်းခံပြီးသော် အမြန်ပင် ကျောင်းသို့ဝင်၍ ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေးစောင့်ရှောက်၏။

ရသေ့က ကလေးနှစ်ဦးကို ဒါယကာတို့ထံ ပေးအပ်ခြင်း

ထိုသို့သော ဗျာပါရကို ရွာသူ ဒါယကာတို့သိကြလျှင် "အရှင်ဘုရား... ရသေ့ရဟန်းတို့အား သားငယ်မွေးမြူရခြင်းကိစ္စသည် ကြောင့်ကြကြီးတစ်ခုပင် ဖြစ်ချေသည်။ ထိုသူငယ်တို့ကို အပ်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ မွေးမြူပါမည်၊ အရှင်မြတ်မှာ ရဟန်းတရားကိုသာ အားထုတ်တော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ရှင်ရသေ့ကလည်း "ဤအရေးကား သင့်၏၊ ဤသူငယ်တို့ကား ကြီးမားသောဘုန်းပါရမီရှိ၏၊ မမေ့မလျော့ မွေးမြူကြကုန်၊ အရွယ်ရောက်သောကာလ သင်းတို့မောင်နှမကို

http://www.dhammadownload.com

ထိမ်းမြား၍ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအား ငါးပါးသောဂေါရဿတို့ဖြင့် နှစ်သက်စေလျက် မြို့ရွာ မြေအဖို့ကိုတောင်း၍ မြို့တည်လေကုန်၊ ယင်းသို့တည်ပြီးသော် ငါ့သမီး ငါ့သားနှစ်ပါးကို မင်းအဖြစ်၌ အဘိသိက်သွန်းလေကုန်၊ သင်တို့အား ရှည်မြင့်စွာ ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဆိုပေ၏။

ဝဇ္ဇီတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း

ရွာသူကြီးလည်း အိမ်သို့ပြန်၍ နက်ဖြန်နံနက်သောအခါ ခရီးကို ညည့်တစ်စွာ ညှိ၍ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ကြဲဖြန့်ပြီးသော် တံခွန် ကုက္ကား မုလေးပွား တို့ဖြင့် စိုက်ဆောက်၍ စည် စောင်းပတ်သာ တူရိယာမှုတ်တီးလျက် ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာနှင့်လာ၍ မင်းသားမောင်နှံတို့ကို ဆောင်ယူ၍ မွေးမြူပေ၏။ သူငယ်နှစ်ဦးတို့သည် ကစားမြူးထူးနိုင်သောအရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော် သူငယ်ဖော်ချင်းနှင့် ဂုံညင်း၊ ကျေးသား စသည်ဖြင့် ကစားကြရာဝယ် ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ကြ၍ ပုတ်ခတ်သောအခါ တစ်ပါးသူငယ်တို့ နာကျင်၍ ငိုယိုကြလျှင် မိဘတို့က "ဤမောင်နှမကား မိဘမရှိဘဲလျက် ငါတို့သားကို ညှဉ်းဆဲကလူ ပြုဘိသည်၊ချင်းတို့နှင့် အပေါင်းအဖော်မပြုကြလင့်၊ ကြဉ်ကြကုန်"ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို အစွဲပြု၍ ထိုအရပ်သည် ဝဇ္ဇီတိုင်းဟု တွင်သတည်း။

မင်းသားမောင်နှမ ပြည်သစ်တည်ခြင်း

ထိုမင်းသားငယ်တို့ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ရွာသူကြီးသည် ရဲသွေ့ဆုံးမလိုက်သောအတိုင်း ဗာရာဏသီ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအား များစွာသော ပဏ္ဏာကာရတို့ဖြင့် နှစ်သက်စေပြီးမှ ယူဇနာတစ်ရာမျှလောက်သော မြေအရပ်ကို ခွင့်တောင်း၍ လူတို့နေရာ မြို့ရွာတည်ထောင်၏။ မင်းသားတို့နေစိမ့်သောငှာလည်း သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသောအရပ်ကို ကျုံးမြောင်းတံတိုင်းတို့ဖြင့် ရစ်ဝိုင်းကာရံလျက် အတန်တန်သော တိုက်ရုံးပြာသာဒ်တို့ကို တည်လုပ်ပြုစု၏။ မင်းသား မောင်နှမတို့ကိုလည်း ထိမ်းမြားလက်ထပ်၍ ထိုအရပ်ကို မင်းပြုစိမ့်သောငှာ အဘိသိက်သွန်းပေ၏။

မင်းသားတို့လည်း မင်းအဖြစ်ကိုရလျှင် ဤသို့ ကတိကဝတ်ထားကြ၏။ "ဓာစ်ပါးသောအမျိုးမှ မင်းမိန်းမကိုလည်း မယူဆောင်အံ့၊ ငါတို့မျိုးမှ ပွားစီးသော မင်းသမီးကိုလည်း တစ်ပါးသောမင်းတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်းကို မပြုအံ့"ဟူ၍ ကတိကဝတ် ထားကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

ပြည်သစ်အမည် ဝေဿလီ

ထိုအစစ္စာသော မင်း၏မိဖုရား၌ မိန်းမ ယောကျ်ား အစုံအားဖြင့် တစ် ဆယ့်ခြောက်ကြိမ်ဖွား၍ သားသမီး သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်ရ၏။ ထိုသားသမီ တို့ အားလည်း မိဘအလားကဲ့သို့ ထိမ်းမြားပြန်လျှင်လည်း ရှေးနည်းအစုံအစုံစီ တစ် ဆယ့်ခြောက်ကြိမ်လည်း ဖွားသဖြင့် မင်းညီမင်းသားတို့သည် အလွန်ပွားစီးကုန် ၏။ ကာလရှည်လတ်သော် မြို့တွင်း မြို့ပြင် မြေပြင်အနှံ့ မဆုံနိုင်အောင် ဗိုလ်လူ အများ ပွားတိုးစည်ပင်ရကား အရပ်လေးမျက်နှာ၌ တစ်ဂါဝုတ်စီပတ်၍ တစ်ထပ် မြို့တည်ရ၏။ ထို့နောက်တစ်ဖန် မြင့်ရှည်ပြန့်လျှင်လည်း ရှေးနည်းတိုးပွားသဖြင့် လေးပါးသောအရပ်မျက်နှာ၌ တစ်ဂါဝုတ်စီချဲ့ပတ်၍ တစ်ထပ်မြို့တည်ရပြန် သတည်း။ ယင်းသို့ ချဲ့၍ချဲ့၍သာ သုံးဂါဝုတ် မြို့တည်လတ်ရကား ထိုအရပ်ကို ဝေဿလီပြည်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ကြ၏။

ဝေဿလီပြည်ကြီး စည်ကားလှခြင်း

ဤဝေဿလီပြည်သည် ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ ပြန့် ပြောစည်ပင်စွာ ဖြစ်၏။ ခုနစ်ထောင် ခုနစ်ရာ ခုနစ်ကျိပ် ခုနစ်ယောက်သော မြို့စားထီးဆောင်း မင်းအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ထောင် ခုနစ်ရာ ခုနစ်ကျိပ် ခုနစ်ယောက်သော အိမ်ရှေ့မင်း၊ စစ်သူကြီး၊ ဘဏ္ဍာစိုး၊ စချီစမာတို့ သည်လည်းကောင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ခုနစ်ထောင် ခုနစ်ရာ ခုနစ်ဆယ် ခုနစ် ဆောင်သော ပြာသာဒ်ရှည်၊ ထိုမျှလောက်သော ပြာသာဒ်တို့၊ ထိုမျှလောက်သော တရားရုံး၊ ထိုမျှလောက်သော စုလစ်မွမ်းချွန် တပ်သောဇရပ်၊ ထိုမျှလောက်သော ဥယျာဉ်အရံ ရေကန် ရေတွင်းတို့သည် ရှိကုန်၏။ မရေတွက်နိုင်သော လူနေ အိမ် ခြေတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။

ဝေဿလီပြည်ကြီး ကပ်သုံးပါးဆိုက်ခြင်း

ထိုဝေဿလီပြည်သည် တစ်ရံသောအခါ မိစ္ဆာဝါဒီရှိကုန်သောသူတို့၏ အယူ ဝါဒ စကားဖြင့် နှောင့်ယှက် ချောက်ချားလေရကား မိုးရေဆွဲ့ရှား၍ ကောက်ပဲ စပါးတို့သည် သီးနှံမထွက် ရိုးတံချက်သာဖြစ်သဖြင့် လူအပေါင်းတို့သည် ခေါင်း ပါးငတ်မွတ်ကြကုန်၏။ အနာရောဂါများစွာ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ထိုသူတို့ သေလွန် လေလျှင် တစ္ဆေ ဖုတ် ပြိတ် အဟိတ် ဘီလူးတို့ဖြစ်သည် များကုန်၏။ သေသော သူကောင်တို့၏ အပုပ်နံ့ကိုမှီ၍ ဘီလူးတို့သည် မြို့တွင်းသို့ဝင်သဖြင့် ရှင်သောသူ

http://www.dhammadownload.com

တို့ကိုလည်း ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်လေရကား လူအများတို့သည် အဟိဝါတမည်သော ကူးနာယဉ်းနာရောက်၍ သေပျောက်ပျက်စီးကြကုန်၏။

ကပ် ၃ ပါးဆိုက်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို ရှာကြခြင်း

ထိုသို့ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ဘီလူးဘေး၊ အနာရောဂါဘေးတည်းဟူသော ဘေးသုံးပါးနှိပ်စက်လေသော် ဝေသာလီပြည်သားတို့သည် လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ အထံတော်သို့ကပ်ကုန်၍ ဤသို့လျှောက်ကြ၏။ "အရှင်မင်းကြီးတို့... ယခုအခါ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဝေသာလီပြည်သည် ရှေး ဘေး, ဘိုး, ဘတို့၏ လက်ထက်မှစ၍ ဆွေခုနစ်ဆက်တိုင်အောင် မဖြစ်ဖူးမြဲ ထူးကဲလွန်မင်းသော ဘေးသုံးပါးတို့သည် ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် အရှင်မင်းကြီးတို့ တရားမစောင့်သောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ တရားစောင့်တော်မူပါကုန်"ဟု လျှောက်ကြ၏။ ထိုအခါ မင်းပြုသောသူတို့ကလည်း "ငါတို့ မတရားသောအပြစ်ကို စီစစ်ရှာဖွေကြပါကုန်၊ မည်သည့်အရေးအခင်း၌ ယိုယွင်းကျင့်မှားသည်ဟု ထင်ရှားမြင်လျှင် စင်ကြယ်ကောင်းမွန်အောင် ငါတို့ပြုပါမည်"ဟု ဝန်ခံ၏။ ပြည်သားတို့လည်း တရားစီရင်သော မင်းကွန်းလွတ်ရုံး စသည်တို့၌ စုဝေး၍ မင်းတို့၏ မတရားသောအပြစ်ကို စီစစ်ရှာဖွေပါသော်လည်း စိုးစဉ်းမျှ မမြင်ကုန်၊ ထိုသို့မမြင်လေသော် ငါတို့ပြည်၌ ဤသုံးပါးသောဘေးသည် အဘယ်သို့ ငြိမ်းချမ်းပါအံ့နည်းဟု ကြံစည်တိုင်ပင်ကြကုန်၏။

ကပ် ၃ပါးကင်းရန် အဖြေမှန်

ထိုအခါ အချို့သောသူတို့က "ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မကွလိဂေါသာလမည်သော ဘုရားသည် လူအပေါင်းတို့အား တရားရအေး တိုက်ကျွေးလျက်ရှိသည်။ ထိုဘုရားကိုပင့်၍ တရားနာရမူ ငြိမ်းချမ်းရာ၏"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ အချို့သောသူတို့ကလည်း "ပူရဏကဿပကို ပင့်ဆောင်မူ ငြိမ်းရာ၏"ဟု ဆိုကြကုန်၏။ အချို့ကလည်း ပကုဓကစ္စာယနကို၊ အချို့ကလည်း နိဂဏ္ဌဆရာကို၊ အချို့ကလည်း သိဉ္စည်းဆရာကို ပင့်ရမူ ငြိမ်းရာ၏ဟု ဆိုကြကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို သိကုန်သော အချို့သောသူတို့ကလည်း "လောကသနင်း တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးအာနုဘော်လည်းကြီး၏၊ ပစ္စုပ္ပန်အတိတ် အနာဂတ်၌ဖြစ်သော အကျိုးအကြောင်းကိုလည်း သိမြင်တော်မူ၏၊ ထိုဘုရားကို ပင့်ဆောင်ရလျှင် ဤဘေး ငြိမ်းလတ္တံ့"ဟု ဆိုကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားပင့်ရန် စီစဉ်ပြန်

ထို နောက်စကားကို ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့်တကွ လိစ္ဆဝီမင်တို့ နှစ်သက်ကုန်၍ "အချင်းတို့... ယခုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အဘယ်ပြည်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသနည်း" ဟု မေး၏။ သတင်းစကားကို ကြားသိသောသူတို့ကလည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေတော်မူကြောင်းကိုပြောလျှင် "ဘုရားသခင်ကို ငါတို့ပင့်ခေါ်သော် ကြွတော်မူပါလတ္တံ့လော" ဟု မေးပြန်၏။ ထိုသူတို့ကလည်း "ဘုရားတို့ ဓမ္မတာသည် သတ္တဝါတို့အား အလွန်သနားခြင်းရှိသည်၊ လူတို့၏အကျိုးစီးပွားများစေခြင်းငှာသာလျှင် ဖြစ်တော်မူသည်၊ ထို့ကြောင့် ကြွတော်မူရာပါ၏။ သို့ရာတွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် ဝပ်စင်းခယ နေ့ညဆည်းကပ် မပြတ်ကိုးကွယ်လျက်ရှိချေသည်၊ ထိုမင်းကလည်း အခွင့်ပေးမည်၊ မပေးမည်ကို မသိနိုင်" ဟု ဆိုကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ကြခြင်း

ထိုစကားကိုကြားလျှင် လိစ္ဆဝီမင်းကြီးလည်း "ယင်းသို့ တပြီးကား ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား ပန်ကြားပြီးမှ ဘုရားသခင်ကို ပင့်လေကုန်" ဟုဆို၍ နှစ်ယောက်သော လိစ္ဆပေါမင်းသားတို့ကို အစြှအရံနှင့်တကွ များစွာသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ဖြင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းထံ စေလွှတ်၏။ မင်းသားနှစ်ယောက်ဘို့လည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရောက်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းအား များစွာသော ပဏ္ဏာလက်ဆောင်တို့ကို ဆက်သ၍ ဝေသာလီပြည်၌ ဘေးဖြစ်သောအကြောင်းကိုကြား၍ "အရှင်မင်းမြတ် ဘုရားသုံခင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ပြည်သို့ ကြွအောင်ပင့်၍ ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကလည်း "မင်းသားတို့... ဘုရားသခင်ကို ငါမဆိုင်ပေ၊ သင်တို့အလျောက်သာ ပင့်လျှောက်ပါတော့" ဟု ခွင့်ပေး၏။

ယင်းသို့ အခွင့်ရလျှင် မင်းသားတို့လည်း ဘုရားအထံတော်သို့ ကပ်၍ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... တပည့်တော်တို့ ဝေသာလီပြည်သည် ရောဂ၊ အမနုဿ၊ ဒုဗ္ဘိက္ခ ဟူသော ဘေးသုံးပါးနှိပ်စက်၍ ပျက်လုဘနန်း ရှိပါသည်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကြွပါမှ သတ္တဝါတို့ ချမ်းသာရာရတော့မည်" ဟု နားတော်လျှောက်ကုန်၏။

43 A

မြတ်စွာဘုရား ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ဆင်ခြင်ရှုမြင်သော် ငါကြွတော်မူ၍ ဝေသာလီပြည်သူ

http://www.dhammadownload.com

တို့အား ရတနာသုတ်တရားကို ဟောကြားတော်မူလျှင် ဘေးသုံးပါးလည်း ငြိမ်လတ္တံ့၊ ကုဋေတစ်သိန်းသော စကြဝဠာ၌ အာဏာစက်နှံ့လတ္တံ့၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို ရလတ္တံ့ဟု မြင်တော်မူ၍ "ငါကြွမည်"ဟု ဝန်ခံတော်မူ၏။

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း ဘုရားသခင် ဝန်ခံတော်မူကြောင်းကို ကြားလျှင် ဘုရားသခင်ထံသို့ လျင်စွာလာ၍ အခြင်းအရာကိုစုံစမ်းပြီးသော် "ကြွတော်မူရာလမ်းခရီးကို အကျွန်ုပ် သုတ်သင်ပါဦးမည်၊ ငံလင့်တော်မူပါဦး"ဟု လျှောက်၏။

ယင်းသို့လျှောက်ပြီးမှ နန်းတော်သို့ပြန်ခဲ့၍ "ဘုရားသခင်သည် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ လမ်းခရီးကို သုတ်သင်ကြကုန်အံ့"ဟု ပြည်၌ စည်လည်စေ၍ ရာဇကြိုဟ်ပြည်နှင့် ဂင်္ဂါမြစ်အကြား ငါးယူဇနာသောတောအရပ်ကို ညီညွတ်စွာ သုတ်သင်ပြီးသော် တစ်ယူဇနာလျှင် ကျောင်းကြီးတစ်ဆောင် တစ်ဆောင်စီဆောက်၍ လမ်းတစ်လျှောက်၌ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ကြဲဖြန့်လျက် ကုက္ကား၊ တံခွန်၊ ဗိတာန်၊ ရာဇမဲတ်၊ ကြာသွတ်အိုး၊ ငှက်ပျောပင် စသည်တို့ကို စိုက်စေ၍ လမ်း၏အသရေရှိသောအခါမှ မြတ်စွာဘုရားအား ကြွအံ့သောအခါကို လျှောက်စေ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း သံဃာတော်ငါးရာ ခြံရံလျက် တစ်ရက်တစ်ယူဇနာစီ ဖြန့်ချိထွက်ကြွတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်ကို လိစ္ဆဝီမင်းများ ကြိုဆိုကြခြင်း

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း ဘုရားသခင်အား ထီးဖြူနှစ်စင်း၊ သံဃာတော်တို့အား ထီးဖြူတစ်စင်းစီ ဆောင်းစေလျက် အခြွေအရံနှင့်တကွ နောက်တော်မှလိုက်၍ ဆွမ်း၊ အဖျော်တို့ဖြင့် ပူဇော်လုပ်ကျွေး၏။ ငါးရက်တို့ဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့ ရောက်လေသော် အထူးထူးသော တန်ဆာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော ရွှေလှေ၊ ရွှေဖောင်တို့ကို ပြုပြင်စေလျက် ဝေသာလီပြည်သား လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့အားလည်း ဘုရားသခင်ကြွလာ၍ ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်သို့ ရောက်ကြောင်းကို စေလိုက်၏။ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကလည်း "နှစ်ဆတက် ပူဇော်ကြကုန်အံ့"ဟု ဝေသာလီပြည်နှင့် ဂင်္ဂါမြစ်အကြား သုံးယူဇနာသောခရီးကို ညီညွတ်စေ၍ ရွှေသလဲ၊ ငွေသလဲ ကြဲဖြန့်လျက် ယူဇနာဝက်၌ ကျောင်းကြီးတစ်ဆောင်စီဆောက်၍ ပေါက်ပေါက်၊ ဆီမီး၊ ထီးဖြူ၊ တံခွန်တို့ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပူဇော်လျက် ခရီးဦးကြိုဆိုလာကုန်၏။ 43 B

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း နှစ်စင်းသောလှေတို့ကို ဖောင်ဖွဲ့ပြီးသော် အပေါ်၌ မဏ္ဍပ် ပြာသာဒ်ဆောက်၍ ပန်းဆိုင်း၊ ကြာယပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် ရတနာ

http://www.dhammadownload.com

ပလ္လင်တင်ပြီးသော် ပလ္လင်ပေါ်၌ ဘုရားသခင်ကို ကိန်းဝပ်စေလျက် သံဃာတော်တို့အားလည်း လျောက်ပတ်သောလေ့၌ တင်၍ ပဉ္စင်တူရိယာ တီးမှုတ်လျက် ပို့စေ၏။ ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလည်း လည်ပင်းအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရေသို့ဆင်းလျက် "ကိုယ်တော်အရှင်မြတ် ကြွလာသည်တိုင်အောင် ဂင်္ဂါမြစ်နားတွင်သာ ဒကာတော် စောင့်နေပါမည်"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သဖြင့် ကြွတော်မူလေသော် ဖောင်တော်၏ ထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်၌ နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဂါး အသုရာ အာကာသစိုး ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တံခွန်၊ ဆီမီး၊ ထီးဖြူ အထပ်ထပ်တို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်ပူဇော်ကုန်သတည်း။ ယင်းသို့ ပူဇော်သက္ကာကိုခံလျက် တစ်ယူဇနာကျယ်သော ဂင်္ဂါမြစ်ကိုကူး၍ ဝေသာလီပြည်ဘက်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် လိစ္ဆဝီမင်းသည် လည်ပင်းနစ်လောက်သော ရေသို့သက်၍ နှစ်ဆတက်သော ပူဇော်သက္ကာဖြင့် ကြိုဆိုလာကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဂင်္ဂါမြစ်နား၌ ဖဝါးချတော်မူလျှင်ပင် အရပ်ကိုးခွင် ထက်ဝန်းကျင်မှ လျှပ်စစ်တိမ်မိုးခိုးတို့သည်တောက်၍ ပေါက္ခရဝဿမည်သောမိုးကြီးသည် ရွာ၏။ စွတ်လိုသောသူသာ စွပ်သည်၊ မစွတ်လိုသောသူကား မစွတ်။ ဝေသာလီပြည် မြေအပြင်၌ လည်မျှလောက်သော ရေအလျဉ်သည် စီးလတ်၍ အပုပ်အစပ်ဟူသမျှတို့သည် ရေ၌မျောသဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာဖြစ်၏။

ဖုတ် ပြိတ် ဘီလူးတို့ ထွက်ပြေးကြခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်အတိုင်း ကြွတော်မူလာ၍ ဝေသာလီပြည်သို့ရောက်လတ်သော် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဆည်းကပ်ပူဇော်ခြင်းငှာ နတ်ရွာနှစ်ထပ်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် သင်းပင်းကျေးကျွန်ဖြစ်သော နတ်မင်းကြီးတို့နှင့်တကွ ခစားဆည်းကပ်လာရကား များစွာသော ဖုတ်၊ ပြိတ်၊ ဘီလူးတို့သည် ထွက်ပြေးရလေကုန်၏။

ညီတော်အာနန္ဒာ ရတနသုတ်ရွတ်တော်မူခြင်း

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရားလည်း မြို့တံခါးဝ၌ ရပ်တော်မူ၍ ညီတော်အာနန္ဒာကို ခေါ်ပြီးသော် ရတနသုတ် ဒေသနာတော်ကို ကောင်းစွာသင်စေ၍ "ဖုတ်၊ ပြိတ်၊ ဘီလူးတို့ နောင် မဂင်္ဂနိုင်စိမ့်သောငှာ မြို့ရှစ်မျက်နှာမှရံဝိုင်းသော တံတိုင်းသုံးထပ်၏ အကြားဌာန အရံအတားကိုပြုလေ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ညဉ့်သုံးယံ

http://www.dhammadownload.com

ပတ်လုံး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပေး၏။ ထိုဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ အလုံးစုံသော ဘေးတို့သည် ငြိမ်းချမ်းသာယာ ပြေပျောက်ကုန်၏။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း အကျွတ်တရားကို ရကုန်၏။

နဂါးပြည်၌ တရားဟောတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ဝေသာလီပြည်၌ လခွဲသာနေတော်မူ၍ ပြန်ကြွသော အခါ ဝေသာလီပြည်သူပြည်သားတို့သည် နှစ်ဆတက်သော ပူဇော်သက္ကာဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်သို့ရောက်အောင် ပူဇော်လျက် ပို့ကြကုန်သည်။ မြစ်ဆိပ်သို့ရောက်သောအခါ ဂင်္ဂါမြစ်၌နေသော နဂါးမင်းတို့သည် ဤသို့ကြံကြကုန်၏။ "လူ၊ နတ်တို့ကား မြတ်စွာဘုရားကို များစွာပူဇော်ကြရလေပြီ၊ ငါတို့မူကား မပူဇော်ရချေသေး၊ အရေးအခွင့်သင့်သော ယခုအခါတွင် ငါတို့ပြည်သို့ရောက်အောင် ပင့်ဆောင်ကြအံ့"ဟု ကြံ၍ အလျှံညီးညီး ယိုစီးဘနန်းသော လှေ၊ ဖောင်၊ လှော်ကားတို့ကို တန်ဆာဆင်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ခြေတော်ရင်းသို့ကပ်လျက် "အရှင်ဘုရား... ဒါယကာတို့အား သနားချီးမြှောက်တော်မူပါသဖြင့် ရတနာလှေ၊ ဖောင်ထက်သို့ တက်ကြတော်မူပါ"ဟု ပင့်၍ နဂါးပြည်သို့ဆောင်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာကိုပြုကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်ငါးရာနှင့်တကွ နဂါးပြည်၌ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး အမြိုက်တရား ဟောကြားပြသတော်မူလျက် နံနက်ဆွမ်းစားပြီးအခါမှ လူ့ရွာသို့ ပြန်တော်မူခဲ့၏။ ထိုအခါ အာကသစိုး ဘုမ္မစိုးမှစ၍ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ထီး၊ တံခွန် အဆင့်ဆင့်ဆောင်းလျက် ကောင်းချီးကြွေးကြော် ပူဇော်ကြကုန်သတည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်ကြွတော်မူခြင်း

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဘက်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ကမ်း၏အနီးတွင် စောင့်နေသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလည်း ဝေသာလီမင်းတို့ထက် နှစ်ဆတက် ပူဇော်၍ ကျောင်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်လေ၏။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ တပည့် သံဃာတော်အပေါင်းတို့သည် တရားနာရာကျောင်း၌ စည်းဝေးကြပြီး၊ လျှင် ဘုရားသခင် ဘုန်း၊ အာနုဘော်ကြီးတော်မူကြောင်း အတိုင်းမသိသော ပူဇော်သက္ကာကို ခံရကြောင်းများကို ပြောကြားချီးမွမ်း၍ နေကုန်သော် ကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း ကြွတော်မူလာ၍ "အဘယ်မည်သော ခြင်းရာစကားကို ပြောကြား၍ နေကုန်သနည်း"ဟု မေးတော်မူသော် သံဃာတော်တို့ကလည်း အလုံးစုံသော အကြောင်းစကားကို ရှေနှားတော်လျှောက်ကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

သခ်ၤဗြာဟ္မဏဇာတ်ကို ဟောတော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း "ချစ်သားတို့... သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည် ကြွသွားလေရာဝယ် အံ့ဖွယ်သရဲ လွန်ကဲထူးမြတ်သော ပူဇော်သက္ကာကို ခံရခြင်းသည်ကား ဘုရားတို့၏ ဘုန်း၊ အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်သော်လည်း မဟုတ်၊ ဂဠုန်၊ နဂါး၊ သိကြား၊ ဂန္ဓဗ္ဗတို့၏ ဘုန်း၊ အာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်၊ ရှေးသောဘဝ သခ်ၤပုဏ္ဏားဖြစ်သောအခါ သုသိမမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ဓာတုစေတီတော်ကို ပူဇော်ချီးမြှောက်ခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ပုည သမ္ဘာရ အဆောက်အဦကြောင့် ဤမျှလောက်သော ပူဇော်သက္ကာကို ငါခံရသတည်း" ဟုမိန့်တော်မူ၍ သခ်ၤဗြာဟ္မဏဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

[ယင်းသို့ ဝေသာလီပြည်မှပြန်၍ တစ်ဖန် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဆိုတော်မူသော ဝါသည် စတုတ္ထဝါနှင့် ဆိုင်သည်။]

ရာဇဂြိုဟ်မှ ဝေသာလီသို့ ကြွတော်မူခြင်း

မြတ်စွာဘုရားလည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ စတုတ္ထဝါပြည့်တော်မူလျှင် သံဃာတော်အပေါင်းတို့အား ဂမိကဝတ်ကို ဖျိုးဆော်တော်မူ၍ ဒေသစာရီ ကြွချီလေသော် လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ နေရာ ဝေသာလီပြည်သို့ရောက်၍ မြို့အနောက်မျက်နှာ တစ်ဂါဝုတ် ကွာသောအရပ်တွင် လျောက်ပတ်တင့်တယ် ကြီးကျယ်စွာပြုလုပ်အပ်သော စုလစ်မွမ်းချွန်တပ်သောအရပ်၌ တန့်ရပ် မိုတင်း သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝေသာလီပြည်သား မင်းအများတို့သည် သတင်းစကား ကြားသိကုန်၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ မြန်စွာလာပြီးလျှင် "ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဤအရပ်၌ ဝါကပ် သီတင်းသုံးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၍ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်ကြားကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဆိတ်ဆိတ်ဝန်ခံတော်မူ၏။ ထိုသို့ဝန်ခံတော်မူပြီးလျှင် ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အားရဝမ်းသာစွာ သံဃာတော်တို့နေရန် ကျောင်းကန်၊ ဇရပ်၊ မဏ္ဍပ် ကနား တရားသဘင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နေ့သန့်ရာ ညဉ့်သန့်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာ လိုဏ်သာ ဥမင်တို့ကိုလည်းကောင်း ပြုပြင်လှူဒါန်းကုန်၏။

ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ရဟန္တာဖြစ်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း

ယင်းသို့ ဝေသာလီပြည်သို့ ရောက်တော်မူ၍ တစ်လကျော်ရှိလျှင် ဖခင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရား၌ ကြီးမားသည်းထန်စွာ ရောဂါကပ်လာ၍ "သားတော်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားကို သွားရှိခိုးပါရစေ"ဟု အမတ်တစ်ယောက်ကို စေလိုက်သဖြင့် ခြေတော်ရင်းသို့ ရောက်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုကြားလျှင် ဖခင်မင်းကြီးအား ချီးမြှောက်လိုသောစိတ်ဖြင့် ရှိသည်ဖြစ်၍ အမှုသစ်ပြုလုပ်ကုန်သောသူတို့၏ ဝတ္ထုကုံကို စိမံစိမ့်သောငှာ အချို့သံဃာကို ဝေသာလီပြည်၌ထားခဲ့၍ ငါးရာသောသံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ နိဂြောဓာရုံကျောင်းသို့ရောက်၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ပင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း သိအပ်သော တေဘူမကဓမ္မကို သခါရသို့တင်၍ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သဖြင့် ဖြန့်အုပ်သော ထီးဖြူအောက်ဝယ် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေ၏။

မြတ်စွာဘုရား သင်္ဂြိုဟ်တော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ဖခင်မင်းတရားကြီး၏အလောင်းကို ကောင်းမွန်တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်ယင်လျက် နန်းဥကင်အချက်ဝယ် စကြဝတေးမင်း၏အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်သောနည်းဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်တော်မူ၏။

မိထွေးတော်ဂေါတမီ ဘိက္ခုနီပဘင်္ခွင့်တောင်းခြင်း

သရီရဈာပနကိစ္စပြီးဘိ၍ နိဂြောဓာရုံကျောင်းဝယ် စံပယ်တော်မူသောအခါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီမိဖုရားသည် သားတော်ဘုရား၏ထံသို့ ကပ်၍ လေးမြတ်ရိုကျိုး ရှိခိုးပြီးသော် ဤသို့နှားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... သားတော်မြတ်သည် ပညတ်ဟောပြ ဆုံးမအပ်သောသာသနာ၌ အကျွန်ုပ်တို့ မာတုဂါမတို့သည် အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ ခွာရှောင်ပယ်သန်း၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါ၏။ မယ်တော်မှစ၍ မာတုဂါမတို့ကို ရဟန်းပြုတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။

ခွင့်မပေး၍ မိထွေးတော်ဂေါတမီ နန်းတော်ပြန်ခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း "မယ်တော်... ငါဘုရား၏သာသနာ၌ မာတုဂါမတို့ကို ရဟန်းပြုခြင်းငှာမသင့်၊ ပြုသဖြင့်လည်း ရှည်မြင့်စွာ မစင်ကြယ်ရာ၊ ထို့ကြောင့် ရဟန်းအဖြစ်၌ မနှစ်သက်လင့်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မယ်တော်ဂေါတမီလည်း ဤသို့သောစကားဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် လျှောက်ကြား၍ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ တောင်းပန်ပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားက ခွင့်သနားတော်မမူ၍ ဆာပူလိုက်လဲ

http://www.dhammadownload.com

ဆင်းရဲငြိုငြင်သောနှလုံးဖြင့် ယူကျုံးမရ တ-သငိယိုကာ ဘုရားမြတ်စွာကို လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်၍ ပူဇော်ပြီးမှ နန်းတော်သို့ပြန်လေ၏။

မိထွေးတော်ဂေါတမီ မင်းသမီး ၅၀၀နှင့် ဘိက္ခုနီဝတ်ရန် ထွက်လာခြင်း

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ကပိလဝတ်ပြည်တော်ဝယ် မွေ့လျော်သမျှနေခဲ့၍ ဝေသာလီပြည်သို့ တစ်ဖန် ပြန်တော်မူလာသဖြင့် မဟာဝုန်တော ကူဋာဂါရဒရပ်အတွင်းဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူသတည်း။ ထိုအခါ မိထွေးတော် မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် သားတော်ဘုရားထံ ရဟန်းပြုရန် တောင်းပန်၍ ခွင့်မရဘိရကား မိမိအလိုလိုပင် ဆတ္တာသည်တို့ကိုခေါ်၍ ဆံကိုဖြတ်စေပြီးသော် မန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကိုဝတ်လျက် သာကီဝင်မင်းသမီးအပေါင်းနှင့်တကွ ဘုရားကြွတော်မူရာ သတင်းနာ၍ လိုက်လာသဖြင့် ဝေသာလီပြည်သို့ရောက်လျှင် ဘုရားရှင်ရှိရာ မဟာဝုန်တော ကူဋာဂါရသို့ကပ်၍ ကျောင်းတော်မြတ်၏တံခါးဝဝယ် ခရီးပြင်းစွာ လာခဲ့ရခြင်းကြောင့် ခြင်းခြင်းနီမျှ စီးကျသောသွေးရှိသောဖဝါး၊ မြူသားအလိမ်းလိမ်းကပ်သော ကိုယ်တို့ဖြင့် ပြင်းပြစွာ ငိုယိုလျက်နေလတ်၏။

လာရင်းအကြောင်းကို ရှင်အာနန္ဒာအားလျှောက်ထားခြင်း

ထိုဝိသံကို ရှင်အာနန္ဒာကြားသဖြင့် အပါးသို့လာ၍ ရှေ့လတ်သော် မယ်တော်ဘုရား၏ အခြင်းအရာ ပူဆာပင်ပန်းသောအဖြစ်ကိုမြင်၍ "ကျေးဇူးရှင် ဒါယိကာမ... အဘယ်ဆန္ဒမပြည့်ဝ၍ ဤမျှလောက်စင် ရှိုက်ငင်ငိုယိုဘိသနည်း၊ ဝေးလံကြမ်းတမ်း ဤသည့်လမ်းက ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ဘယ်ခြင်းရာကြောင့် လာဘိသနည်း"ဟု မေး၏။ မယ်တော်မိဖုရားလည်း "ချစ်သားအာနန္ဒာ... သားတော်ဘုရား၏ သာသနာဝယ် မယ်တော်နှင့်တကွ မာတုဂါမတို့သည် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရလိုပါသည်၊ ထိုအကြောင်းကို ခွင့်တောင်းခြင်းငှာ လာပါသတည်း"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်အာနန္ဒာ ကူညီလျှောက်ထားပေးခြင်း

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ရှင်အာနန္ဒာကလည်း "မယ်တော်... ထိုသို့ ရဟန်းပြုလိုတပြီးကား နောင်တော်ဘုရားကို အကျွန်ုပ်သွား၍ နားတော်လျှောက်ဦးအံ့၊ ဤအရပ်၌ပင် ဆိုင်းနှင့်လော့"ဟုဆို၍ ဘုရားသခင်ထံ ကပ်လေပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... မယ်တော် ဂေါတမီမိဖုရားသည် မိမိဆံဖျားကို အလိုလိုဖြတ်ပယ်လျက် သာသနာတော်ဝယ် ရဟန်းပြုလိုသောဆန္ဒဖြင့် ဖဝါးမှ သွေးဒီးဒီး ယိုစီးကွဲပြတ်အော

http://www.dhammadownload.com

လာ၍ မြူလွှာလိမ်းကျံသောကိုယ်ဖြင့် ငိုယိုရှိုက်ငင် မမြင်ဝံ့မျှရှိလျက် ကျောင်းထွက်တံခါးဝ၌ နေလာပါသည်၊ အရှင်ဘုရား.... တပည့်တော်တောင်းပန်ပါအံ့၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည် သိအပ်သောသာသနာဝယ် မာတုဂါမတို့ကို ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အခွင့်ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

သုံးကြိမ်တိတိ ပယ်တော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သားအာနန္ဒာ ငါဘုရား၏သာသနာ၌ မာတုဂါမတို့ကို ရဟန်းပြုစေသဖြင့် မသင့်မလျော်ချေ၊ အကယ်၍ ပြုစေမူကား ရည်လျားစွာမစင်ကြယ်ရာ၊ ထို့ကြောင့် မာတုဂါမတို့ ရဟန်းပြုခြင်းကို သင် အလိုမရှိလင့်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာ အပ်မဲ့လျှောက်ထားခြင်း

ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဤနည်းဖြင့်သာ သုံးကြိမ်သုံးခါတိုင်အောင် လျှောက်ထားလျက် ဘုရားခွင့်ပြုတော်မမူလေသော် မယ်တော်၏ဂုဏ်ကို ချီးပ၍ ခွင့်ရအောင် တောင်းလိုရကား ဤသို့နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော ဘုရား... ကိုယ်တော်မြတ်သည် သိအပ်၊ ရအပ်၊ ဆုံးမအပ်သော သာသနာ၌ မာတုဂါမတို့သည် ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှာ မထိုက်ပါသလော၊ ထိုသူတို့ကို ရဟန်းပြုသဖြင့် မြတ်သော သောတာပတ္တိပုံလ်ကိုလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၊ အနာဂါမိဖိုလ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါသလော။ အကယ်၍ ထိုတရားတို့ကို ရခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါသည်ဖြစ်အံ့၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အခွင့်ပေးတော်မူသင့်ပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား... မိထွေးတော်ဂေါတမီမိဖုရားသည် ကိုယ်တော်မြတ်အား များသောကျေးဇူးရှိပေသည်၊ ငယ်ကတည်းက ထိန်းယူမိုးလျက် မြတ်နိုးတနာပြုပေသည်၊ နို့ရည်ကျွေး၍ မွေးမြူပေသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဝမ်းဖြင့်လွယ်သော မယ်တော်ရင်းနှင့် ထက်အောက်ဆင်းသော မိထွေးချစ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ မယ်တော့်ရင်းထက် တိုးတက်ကဲ၍ ဆင်းရဲခံရသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမျှလောက်စင် ကျေးဇူးရှင်ကို သခင်ဘုရား ခွင့်မသနားက နောက်သားနောင်လာ လူများစွာတို့ မာတုဂုဏ ဝိသေသကို မနှိုင်းဆဘဲ ရှိပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် မယ်တော်မြတ်ကို ရဟန်းပြုခြင်းငှာ ခွင့်ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဂရုဓံရုစ်ပါးဖြင့် ဘိက္ခုနီပြုခွင့် ပေးတော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကလည်း "ချစ်သားအာနန္ဒာ... ငါ၏မယ်တော် မိဖုရားသည် ရုစ်ပါးသော ဂရုဓမ္မကို အသက်တည်သမျှ မကျူးလွန်ရအောင် နိစ္စ ဖြည့်စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ ခွင့်ပေးတော်မူမည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ရုစ်ဖြာသော ဂရုဓမ္မတို့ကို ဘုရားထံတော်၌ သင်နာခဲ့ပြီးသော် မယ်တော်အထံသို့လာ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားအပ်သော ဂရုဓမ္မကို ညွှန်ပြလိုရကား "ဝဿသတမဘိက္ခုကံ" စသော ဂါထာကိုဆို၏။ ထိုဂါထာ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-

ဂရုဓံတရားရုစ်ပါး

၁။ မယ်တော်... အဝါတစ်ရာရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် ယနေ့ပြုစသော ရဟန်းယောကျ်ားအား ညွတ်တွားရိုသေရခြင်း၊

၂။ ရဟန်းယောကျ်ားကင်းသော ကျောင်းရပ်၌ ဝါမကပ်ရခြင်း၊

၃။ လခွဲတစ်ကြိမ် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား နှစ်ပါးသောဓမ္မတို့ကို တောင်းပန်ရခြင်း၊

၄။ ဝါကျွတ်သောအခါ ဥဘတော သံဃာ၌ ပဝါရဏာပြုရခြင်း၊

၅။ ပက္ခမာနတ်ကို နှစ်စဉ်မပြတ် ကျင့်ရခြင်း၊

၆။ သိက္ခမာန်အဖြစ်၌ နှစ်နှစ်တိုင်အောင်တည်ပြီးမှ ဥဘတောသံဃာ၌ ဥပသမ္ပဒကံ ဆောင်ရခြင်း၊

၇။ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ပရိယာယ်စကားဖြင့်လည်း မဆဲရေးမမြည်တမ်းရခြင်း၊

၈။ ရဟန်းယောကျ်ားတို့ ဟောကြားဆုံးမတိုင်း လိုက်နာရခြင်း၊

ဤရုစ်ပါးသော ဂရုဓမ္မတို့ကို လုံ့လအားထုတ်၍ မယုတ် မယိုရအောင် အသက်တည်သမျှ ကျင့်ပါအံ့ဟု ဝန်ခံပါလျှင် သာသနာတော်ဝယ် မယ်တော်တို့ ရဟန်းဖြစ်တော့မည်ဟု ဆိုပေ၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဂေါတမီမိဖုရားလည်း အားရဝမ်းသာသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ "ချစ်သားအာနန္ဒာ... ဤရုစ်ဖြာသော ဂရုဓမ္မကို ရှိသေလေးမြတ်စွာ မယ်တော်လည်း ကျင့်ပါအံ့၊ သာကီဝင်မင်းသမီးတို့ကိုလည်း ထို့အတူ ကျင့်ပါစေအံ့" ဟု ဝန်ခံ၏။ ယင်းသို့ဝန်ခံသော အခြင်းအရာကို မြတ်စွာဘုရားအား ကြားလျှောက်လျှင် ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သားအာနန္ဒာ... မာတုဂါမတို့သည် ရဟန်းအဖြစ်

http://www.dhammadownload.com

ကိုရ၍ ဂရုဓမ္မရှစ်ပါးကို အားထုတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ငါဘုရား၏သာသနာသည် မာတုဂါမတို့၏ဘောင်၌ အနှစ်တစ်ထောင်ပတ်လုံး တည်ရစ်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် မာတုဂါမတို့ကို ရဟန်းပြုကြစေလော့"ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၍ ဘိက္ခုနီ ဥပသမ္ပဒကံကို တစ်ဖန် ပညတ်တော်မူသတည်း။

မိထွေးတော်ဂေါတမီနှင့် မင်းသမီး ၅၀၀ ဘိက္ခုနီဝတ်ကာ ရဟန္တာဖြစ်ကြခြင်း

ထိုအခါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ မိဖုရားသည် ငါးရာသော သာကီဝင်မင်းသမီးတို့နှင့်တကွ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရကုန်၏။ မယ်တော်လည်း ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဘုရားသခင်ထံသို့ကပ်၍ လျောက်ပတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်လျက် အစဉ်အတိုင်း အားထုတ်သဖြင့် လောကုတ္တရာတရား၏ အထွတ်သို့ရောက်၏။ ကြွင်းသော ဘိက္ခုနီမတို့ကား နန္ဒကောဝါဒသုတ်ကို ဟောတော်မူသောအဆုံးမှ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။

(အကျယ်ကိုလိုမူ စူဠဝါပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာတို့မှ ယူပါကုန်။)

မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ရှေးအကြောင်းကိုဖြေခြင်း

ဆုတောင်းနှင့် ဗျာဒိတ်

ထိုမိထွေးတော်ဂေါတမီ၏ ရှေးအကြောင်းကား-

ပဒုမုတ္တရဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ မထင်ရှားသောအမျိုး၌ ပဋိသန္ဓေနေရ၍ သင့်သောအရွယ်သို့ကျသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ဆည်းကပ်လျက် တရားမြတ်ကို နာသတည်း။

ဇောတဂ်ရရန် ဆုတောင်းခြင်း

တစ်ရံသောကာလ ဘုရားမိထွေးတော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည် အခြံအရံနှင့်တကွ ဘုရားထံရင်းသို့ ကပ်လာသော် ရှင်တော်ဘုရားသည် ရတ္တညူဇောတဂ်အရာ၌ထား၍ မြွက်စားချီးမြှင့်သည်ကိုမြင်သဖြင့် ဤအရှင်မကဲ့သို့ ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒရှိရကား ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား အလှူကြီးကိုပေး၍ "နောင်ဘုရားတို့၏ သာသနာဝယ် ဤဘိက္ခုနီမကဲ့သို့ ဘုရား၏မိထွေးတော် ဖြစ်ပါစေသော်၊ ဇောတဂ်ကို ရစေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

44 B

ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ဘုရားမြတ်စွာလည်း အနာဂတ်သဉ္ဇာဏ်ဖြင့် ကြည့်၍ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်ကို

http://www.dhammadownload.com

မြင်တော်မူလျှင် "သင်သည် ငါဘုရားပွင့်တော်မူရာ သာရကမ္ဘာ၏ နောက်ကပ် တစ်သိန်းမြောက်ကျသော ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဥက္ကာကရာဇ် နေမြစ်နွယ်ရိုးမှ ဂေါတမ အမည်ရှိသောဘုရားသည် ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ အမည်ရသော ဘုရားမိထွေးတော်ရင်းဖြစ်၍ အစ်မတော်၏သား ဘုရားလောင်းကို ကောင်းစွာနို့ကျွေး၍ မွေးရလတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ဇေဠကဒါသီဘဝ

ထိုအခါမှစ၍ ထိုဒါယိကာမလည်း ဒါန၊ သီလကို များစွာပြုလျက်အသက် အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ဖန် စုတေပြန်သော် ဗာရာဏသီပြည်၌ ကုဋေငါးဆယ်ကြွယ်ဝသော သူဌေးအိမ်ဝယ် ငါးရာသော သူခစားတို့၏ အကြီးဖြစ်သော ကျွန်မသည်ဖြစ်၏။ ဇေဠကဒါသီ အမည်ရှိ၏။ ထိုငါးရာသော ကျွန်မတို့ကား မိမိလင်သားတို့နှင့်တကွ တစ်အိမ်တွင်နေ၍ နေ့အခါ အရှင့်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသဖြင့် ညအခါမှ မိမိတို့ကိစ္စကို ပြုလုပ်ရသတည်း။

တစ်ရံသောအခါ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌နေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးပါးတို့သည် ဝါလနီးသောအခါ ဝါဆိုရာကျောင်းကို ပြုလိုလှရကား ဟတ္ထကံအလို့ငှာ ဗာရာဏသီသူဌေးအိမ်သို့ ကြွလာသတည်း။ ထိုအခါ ဇေဠကဒါသီမည်သော ကျွန်မကြီးသည် ရေအိုးကိုရွက်လျက် မြစ်ဆိပ်သို့ သွားခိုက်ကြို၏။ သူဌေးကြီးလည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား ကြွလာသောအကြောင်းကိုမေးမြန်း၍ "ကျောင်းသခ်ိမ်းပြုရန် ဟတ္ထကံအလို့ငှာလာသည်"ဟုပြောဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့... အကျွန်ုပ်ကား အားလပ်သောအခွင့်ကို မရပါ၊ သင့်တင့်ရာ၌ ရပ်ပါဦးလော"ဟုဆို၍ ကန်တော့လိုက်၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်း မြို့အပသို့ ထွက်ခဲ့ကြသော် မြစ်မှရေခပ်၍ ပြန်လာသော ဇေဠကဒါသီနှင့်တွေ့၍ "အရှင်ဘုရားတို့... မကြာမီပင် မြို့တွင်းသို့ဝင်လျက် ယခုပင် ထွက်လာပေသည်၊ အကြောင်းအသို့နည်း"ဟု လျှောက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကလည်း ဝါကပ်ရန် ကျောင်းခံခြင်းငှာ ကြွလာကြောင်းကိုဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့... ရခဲ့ပါ၏လော"ဟု လျှောက်ပြန်၏။ "ဒါယိကာမ... ငါတို့မရခဲ့ချေ၊ သင့်တင့်ရာ၌ပင် ရှာဖွေဦးအံ့" ဟုဆိုသော် "ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏ ကျောင်းကို အစိုးရသော သူတို့သာ ပြုထိုက်ပါသလော၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကား မပြုထိုက်ပါ

http://www.dhammadownload.com

သလော”ဟု လျှောက်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကလည်း “ဒါယိကာမ.... မည်သူမဆို ပြုလိုသမျှပင် ပြုခြင်းငှာ တတ်ကောင်းပါ၏”ဟုဆိုလျှင် “အရှင်ဘုရား... ယင်းသို့ တပြီးကား ကျောင်းကို အကျွန်ုပ်အားထုတ်ပြုပြင်ပါအံ့၊ နက်ဖြန် အကျွန်ုပ်၏ဆွမ်းကို ခံယူတော်မူပါ”ဟု လျှောက်လိုက်၏။

မိမိအိမ်သို့ပြန်လာ၍ ရောက်သောအခါ ငါးရာသောကျွန်မတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ “အရှင်မတို့သည် ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်လိုကြ၏လော၊ မလွတ်လိုသလော”ဟုမေး၏။ ထိုမိန်းမတို့လည်း “အခွင့်ရမူ ယခုပင် လွတ်ချင်ပါ၏”ဟု ဆိုလျှင် “သင်တို့ ရှေးက ပုညအထူး ဆည်းပူးသမှုမပြုခဲ့ရ၍ ယခုဘဝ၌ သူတစ်ပါးကျွန်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊ ကုသိုလ်အစု ကောင်းမှုဥစ္စာ ရတနာသာလျှင် ငါတို့ကို ပြောင်းလဲအောင် ပြုပေလတ္တံ့သည်တကား၊ ယင်းသို့ဖြစ်၍ ကျောင်းပြုပြင်ရန် ဟတ္ထကံရှာလာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား နက်ဖြန်အလို့ငှာ ငါဆွမ်းဖိတ်ခဲ့အပ်ပြီ၊ သင်တို့၏လင်တို့ကို ကြည်လင်စေကြောင်း ဖျောင်းဖျပြောဆို၍ ကျောင်းကိုပြုပြင်စေကုန်လော့”ဟု ဆို၏။

ထိုမိန်းမတို့လည်း “ကောင်းပါပြီ”ဟု ဝန်ခံ၍ မိမိတို့လင် တောဝင်ရာမှ ပြန်လာသောကာလ ထိုအကြောင်းကို ပြောဆိုကြ၏။ လင်ယောကျ်ားတို့ကလည်း အားရဝမ်းသာစွာ သဒ္ဓါသောစိတ်ဖြစ်၍ ဇေဋ္ဌကဒါသီ၏အိမ်၌ စုဝေးကြကုန်၏။ မိုးသောက်ထ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ ကြွလာသော် မွန်မြတ်သောအာဟာရတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၍ ရှေးရှိရင်းကျောင်းရပ်ကို မေးမြန်းပြီးလျှင် အသီးသီးသော အဆောက်အဦတို့ကိုယူငင်၍ ပြုပြင်လုပ်ဆောင်ကြသတည်း။

မိမိတို့က ထပ်မံ၍လည်း စကြံ၊ မဏ္ဍပ်၊ ဇရပ်၊ တဲကွန်း၊ နေ့ညသန့်ရာစသည်တို့ကို ဆောက်လှူ၏။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အလှည့်အလည်ထား၍ နှစ်ပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်လည်း လုပ်ကျွေးပူဇော်ကြကုန်၏။ ဝါလကျွတ်သောအခါ တစ်ရာ၊ တစ်ရာစီစုဝေး၍ တိစီဝရိတ်သင်္ကန်းဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ကြကုန်၏။ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်း ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကြွလေကုန်၏။

ရက်ကန်းသည်မဘဝ

ထိုသူတို့လည်း အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်လေကုန်၏။ ထိုဇေဋ္ဌကဒါသီသည် နတ်ပြည်မှတစ်ခါ စုတေလာသော် ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီးအပါး ငါးရာသော ရက်ကန်းသည်တို့တွင် အကြီးဖြစ်

http://www.dhammadownload.com

သော ရက်ကန်းသည်အိမ်၌ ဖြစ်လေ၍ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ကြွယ်ဝစွာသော လင်၏အိမ်သို့ ရောက်၍ ထွန်းတောက်သောစည်းစိမ် ကျက်သရေဖြင့် လူ့ပြည်၌ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏။

ပဟာပဇာပတိဂေါတမီ ဖြစ်လာခြင်း

တစ်ရံသောအခါ ပဒုမဝတီမိဖုရား၏ သားဖြစ်ကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့နှင့် တွေ့ကြုံရ၍ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ကိုးကွယ်လုပ်ကျွေးပေ၏။ ထိုမျှလောက်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည် လှည့်လည်ကာ ကမ္ဘာတစ်သိန်းပတ်လုံး စံစားခဲ့ရ၍ ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူခါနီးလတ်သော် ဘုရားဘိုးတော်ဖြစ်သော အဇ္ဈနမင်းကြီး၏ ကြင်ရာ ယသောဓရာ ဝမ်းဝယ် စွဲလမ်းဖြစ်ထွန်းလာသတည်း။ အမည်မှည့်အံ့သောအခါ လက္ခဏာဖတ်သော ပုဏ္ဏားတို့က "ဤမိန်းမငယ်သည် အကယ်၍ သားယောကျ်ားကိုဖွားမူ စကြဝတေးမင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ မိန်းမဖွားမူကား စကြဝတေးမင်း၏ မိဖုရားဖြစ်လတ္တံ့" ဟူ၍ ဆိုကုန်၏။ ထိုစကားကိုအစွဲထား၍ မြတ်သောသမီး၊ သားတို့၏ အရှင်ဖြစ်ရာသောကြောင့် မဟာပဇာပတိဂေါတမီဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ အရွယ်သို့ရောက်လာသော ကာလ အစ်မတော် သီရိမဟာမာယာနှင့်တကွ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကိုပင် ကပိလဝတ်ပြည့်ရှင်ဖြစ်သော သုဒ္ဓေါဒနမင်းအား ဆောက်နှင်းကြသတည်း။

ငါတို့ဘုရားလောင်းသည် နတ်ပြည်မှလာ၍ မာယာမိဖုရားကြီး၏ဝမ်း၌ စွဲလမ်းတော်မူလျှင်ပင် ဘုရင်သုဒ္ဓေါဒနသည် နှမတော်ဂေါတမီကို အဂ္ဂမဟေသီအရာ၌ ထားတော်မူ၏။ ထား၍များမကြာမီပင် နန္ဒမင်းသားကို မျက်နှာမြင်သတည်း။ ထို့နောက်မှ အစ်မတော် သီရိမဟာမာယာတွင် ဘုရားလောင်းကိုဖွားမြင်၍ ခုနစ်ရက်မြောက်၌ နတ်ပြည်စံလေသော် ညီမတော် ဂေါတမီမိဖုရားသည် နန္ဒမင်းသားကို နို့ထိန်းတို့အားအပ်နှင်း၍ မိမိမှာ ဘုရားလောင်းကိုသာ ကောင်းစွာနို့ကျွေး၍ မွေးမြူပေ၏။

[ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသော အစဉ်အလာအားဖြင့် ဘုရားရှင်အထံ၌ တောင်းပန်၍ ရဟန်းပြုလေသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဘုရားရှင်ရောက်လာသော ကာလ ပတ္ထနာပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံအဆက်နှင့် ရတ္တညူဇောဒဂ်ကို ရလေသည်။]

အဂ်ံတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ၌-

အမှာကံ သတ္ထု နိဗ္ဗတ္တိတော ပုရေတရမေဝ ဒေဝဒဟနဂရေ မဟာ သုပ္ပ

http://www.dhammadownload.com

ဗုဒ္ဓသာ ဂေဟေ ပဋိသန္ဓိံ ဂဏှိ၊ ဂေါတမီတိသာနာမံအကံသု ဟုရှိ၏။ ဤကား မိထွေးတော်ဂေါတမီ၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။

သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်မြင်တော်မူခြင်း

ဘုရားမြတ်စွာသည် ဤဝေသာလီပြည်၌ နေတော်မူသောအခါပင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသောအကြောင်းကား-

နိဂဏ္ဌဖနီးမောင်နှံ

ဘုရားပွင့်တော်မမူမီကပင် ဝေသာလီပြည်ဝယ် ကြွယ်ဝသော အမျိုးသား တစ်ယောက်သည် တစ်ပြည်ရပ်ခြား သွားလာဘို့၍ နိဂဏ္ဌအယူရှိသော သူတို့၏ အထံ၌ ကပ်နှံ၍ သင်ကြားသဖြင့် ငါးရာသော ဝါဒကိုတတ်လျှင် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း ပြင်၌ ထင်ရှားသမျှသောမြို့တို့သို့ လှည့်ပတ်၍ မိမိသင်အပ်သောဝါဒကို ပြောပြ ချေတင်နိုင်သောသူကို မတွေ့သဖြင့် နေရင်းဝေသာလီပြည်သို့ ပြန်လာ၍ များစွာ သော လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့အား သင်ကြားပြသကာ မင်းဆရာပြု၍နေသတည်း။

တစ်ရံသောကာလ နိဂဏ္ဌအယူရှိသော ပရိဗိုဇ်မတစ်ဦးသည်လည်း ဤနည်း အတူ ငါးရာသောဝါဒကိုတတ်၍ အရပ်ရပ်သောမြို့သို့ လှည့်လည်လာသဖြင့် ဝေ သာလီပြည်သို့ရောက်လတ်သော် လိစ္ဆဝီမင်းတို့က "အဘယ်အလို့ငှာ လှည့်လည် လာသနည်း"ဟုမေး၍ "ငါနှင့်အတူ အယူဝါဒနှင့်စပ်သောပြဿနာကို ပြောဆို တင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောသူကို ရှာလာသည်"ဟု ဆိုလျှင် "ငါတို့ပြည်တွင်ရှိသော နိဂဏ္ဌဆရာနှင့် ဝါဒပြိုင်စိမ့်မည်"ဟုဆို၍ မင်းရင်ပြင်၌ တွေ့မြင်ကြစေပြီးသော် နှိုးနှောမေးဖြေစေသည်။ တစ်ဦး၏ပြဿနာကို တစ်ဦးမဖြေနိုင်ရှိ၏။ ထိုအခါ လိစ္ဆဝီမင်းတို့က ဤသို့ဆိုကုန်၏။ "ဆရာနှစ်ပါးပင် ပညာရှိချည်းဖြစ်ကြပေသည်။ အတူနှစ်စုံ ပေါင်းဆုံနေကြား က ငါတို့ ဝေသာလီပြည်အပါးသို့ တစ်ပါးမြို့ရွာမှ ပညာရှိတို့ မချဉ်းကပ်ဝံ့ရာပြီ၊ ထို့ကြောင့် အတူတကွနေကြပါလော့"ဟု တောင်း ပန်၍ အထိုက်အထန် မြှောက်စားလျက် ထိမ်းမြားပေးကုန်၏။

နိဂဏ္ဌတို့ သားသမီး ၅ယောက်ထွန်းကားခြင်း

ထိုနိဂဏ္ဌနှစ်ဦးတို့သည် ကာလမြင့်ရှည်လတ်သော် 'သဏ္ဌာ' အမည်ရှိသော သမီးတစ်ယောက်၊ 'လောကာ'မည်သော သမီးတစ်ယောက်၊ 'ဂေါစရာ'မည်သော သမီးတစ်ယောက်၊ 'အာစာရတ'မည်သော သမီးတစ်ယောက်၊ 'သစ္စက'မည်သော သားတစ်ယောက်အားဖြင့် ငါးယောက်သောသူတို့ကို ရ၏။ ထိုငါးယောက်တို့တွင်

http://www.dhammadownload.com

သမီးလေးယောက်တို့သည် အမိမှလာသော ဝါဒဝါဒါရာကို ကောင်းစွာသင်ယူ၍ အရွယ်ရောက်သောကာလ မိဘနှစ်ပါးတို့က ဤသို့ဆိုကုန်၏။ "ချစ်သမီးတို့... ငါတို့အမျိုးဥစ္စာဖြစ်ကြသော မိန်းမတို့တွင် အကြင်တစ်ခုတစ်ယောက်သောသူကိုမျှ မိဘတို့က ရွေး၊ ငွေဥစ္စာ သုံးဆောင်ရာ စသည်ကိုပေး၍ လင်၏အိမ်သို့ ပို့ရဖူးသေးသောသူမည်သည်မရှိ၊ မိမိ၏ ဝါဒတည်းဟူသောအတတ်ဖြင့် အရပ်ထက်ဝန်ကျင်သို့ လှည့်လည်၍ အကြင်သူသည် ဤအယူဝါဒကို ပြောပြနိုမ်နင်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသူ့အား၊ ကိုယ်ကိုဆောင်နှင်းလျက် ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးပြု၍ နေရာ၏၊ အကြင်ရဟန်းသည် နိမ်နင်းဖြေရှင်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုရဟန်း၏အထံ၌ နည်းခံ၍ ရဟန်းပြုရာ၏၊ ဤကား ငါတို့အနွယ်မှလာသော အကျင့်တည်း"ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားသော် သမီးလေးယောက်တို့ကလည်း "မိဘတို့ ထုံးနည်းအတိုင်းသာ အကျွန်ုပ်တို့ ကျင့်ပါအံ့"ဟု ဝန်ခံ၍ ပရိဗိုဇ်တို့၏သဏ္ဌာန်ကို ယူပြီးသော် "ဤဇမ္ဗူကျွန်းမြေကား သပြေပင်တည်းဟူသော တံခွန်ဖြင့် အလွန်ထင်ရှားသတည်း"ဟု နှလုံးပြု၍ ဇမ္ဗူသပြေခက်ကို ကိုင်ပြီးလျှင် အသီးအသီးသော မြို့ရွာနိုဂုံးအရပ်သို့ လှည့်ပတ်ကြလေ၏။ အကြင်မြို့ရွာသို့ရောက်သောကာလ ရွာတံခါးဝ၌ မြေကိုလည်းကောင်း၊ သဲကိုလည်းကောင်း စုပုံလျက် သပြေခက်ကို စိုက်ပြီးလျှင် "အကြင်သူသည် အယူဝါဒဖြင့် ငါတို့ကို တင်ဆိုနိုင်ငြားအံ့၊ ထိုသူသည် ဤစေတီကို ဖျက်စေသတည်း"ဟုဆို၍ ထားခဲ့ပြီးမှ ရွာတွင်းသို့ဝင်သတည်း။ ဤသို့သောအကျင့်ကို ဆောက်တည်၍ လရှည်နှစ်ကြာ ရွာဖွေလှည့်လည်လေ၏။

[သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဘုရားသခင်ရောက်သောအခါ ပရိဗိုဇ်မလေးယောက်တို့ ရောက်လာ၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် တွေ့သဖြင့် ဘိက္ခုနီမဖြစ်ကြောင်းကို နောက်မှ ဆိုတော့အံ့။]

ဝေဿာလီပြည်သား သစ္စကပရိဗိုဇ်

ထိုသူမတို့၏ မောင်အငယ်ဖြစ်သော သစ္စကမူကား အဖမှလာသောဝါဒဝါဒါရာ၊ အမိမှလာသော ဝါဒဝါဒါရာကို ကောင်းစွာသင်ဆောင်၍ တစ်ထောင်မျှသော ဝါဒကိုတတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး လောကီ ဗာဟိရကဖြစ်သော ဝတ္ထု၊ ပုံပြင်၊ ဗေဒင်၊ ဓမ္မသတ်ကိုတတ်သဖြင့်လည်းကောင်း အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၌ ပညာရှိဟုထင်ရှားလျက် လိစ္ဆဝီမင်းတို့အား သင်ကြားဆုံးမကာ ဤဝေဿာလီပြည်၌ပင် နေသတည်း။ ဤသစ္စကပရိဗိုဇ်သည် "ငါ၏ဝမ်း၌ရှိသောပညာကား အလွန်များ၏၊ ဆန်စပါးထည့်သောအိတ်သည် ပြည့်သိပ်လွန်းသောကာလ ပေါက်ကျသကဲ့သို့ ငါ့ဝမ်းလည်း ပညာအလွန် ပြည့်လွန်းရကား မခံနိုင်ဘဲ ကွဲပေါက်ဘိ

http://www.dhammadownload.com

ရာသည်"ဟု ဝမ်းကွဲမည်ကိုစိုးသောကြောင့် သံပြားဖြင့် ရစ်ပတ်၍သာနေလေသည်။

ဝါဒတင်ရန်အကြံ

ထိုသစ္စကသည် ဘုရားသခင် ဝေသာလိပြည်သို့ ရောက်သည်မှစ၍ "ရှင်၏ဂေါတမကို ဝါဒဖြင့် ငါ တင်ဆိုမည်၊ သို့ရာတွင် ထိုအရှင်၏ဝါဒကို သိရမှသာလျှင် ငါ တင်နိုင်ချိမ့်မည်၊ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဂေါတမ၏ဝါဒကို သိရအောင် ပြဦးအံ့"ဟု ကြံ၍ နေသည်နှင့် တစ်ရံသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ဆရာဖြစ်သော ရှင်အဿဇိမထေရ်သည် အိမ်စဉ်လည်လျက် ကြွသည်ကို သစ္စကပရိဗ္ဗိုဇ် မြင်လေသော် "ဤရဟန်းကား ဘုရား ဂေါတမ၏ သာဝကကြီးပင်တည်း၊ မိမိဆရာ၏ဝါဒ၌ လိမ္မာသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤရဟန်းကို မေးရမူ ရှင်ဂေါတမ၏အယူကို ငါ သိရာ၏"ဟု ကြံ၍ အမြန်လိုက်လာပြီးလျှင် "အရှင်ရဟန်း... သင်တို့ဆရာ ဂေါတမသည် အဘယ်ဝါဒဖြင့် ဆုံးမပြောဆိုလေ့ရှိသနည်း"ဟု မေး၏။

'သစ္စက'က လိစ္ဆဝိမင်းများကို ခေါ်ခဲ့ခြင်း

ရှင်အဿဇိကလည်း ဤသစ္စကသည် မိစ္ဆာဝါဒ၌ တည်သောသူ ဖြစ်ချေသည်၊ ပရိယာယ်စကားဖြင့် မသင့်ရာ၊ နိပ္ပရိယာယဒေသနာဖြင့် လွန်စွာ ချောက်ချားစေအံ့ဟု ကြံ၍ "ဒါယကာ... ဤ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကား ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကြွက်သော သတ္တဝါတို့၏ ရုပ်ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရဝိညာဉ်တရားကား အနိစ္စသဘော, ဒုက္ခသဘော, အနတ္တသဘောသာတည်းဟူ၍ အယူရှိ၏၊ တပည့်တို့အား လည်း ဤသို့ပင် ဟောကြားဆုံးမလေ့ရှိ၏"ဟု ဆိုလျှင် ထိုသစ္စကလည်း "ရှင်ဂေါတမ၏ အယူမကျသောအဖြစ်ကို ငါ သိပြီ၊ ဤဝါဒကို အစပြု၍ပင် အပြစ်တင်အံ့"ဟု ကြံ၍ အိမ်သို့ ပြန်ပြီးသော် မိမိတပည့်ဖြစ်သော လိစ္ဆဝိမင်းသား ငါးရာတို့၏ထံသို့ သွား၍ ဤသို့ ကြိုးဝါးပြောဆို၏ "မင်းသားတို့... ဤလောက၌ ငါ ပညာရှိသော သနစ်ကို သင်တို့အသိဖြစ်တော့သည်၊ ယခု အသီးသီး ပညာကြီး ပညာကျယ် အသွယ်သွယ် ရောက်လာသမျှ ဆရာများသည် ငါ့စကား တစ်ခွန်းအမေးကိုမျှ မခံနိုင်ကုန်၊ ငါ၏ဝါဒအတင်ကို ပြေပြစ်အောင် ချေဆိုနိုင်သောသူကား လူတို့ဘုံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ငါ မမြင်၊ လူတွင် ထင်ရှား ဘုရားဆိုသောသူပင်လည်း ငါနှင့် ကြုံက တုန်လှုပ်ရမည်၊ ငါ မေးရက ဇောချွေးပြန်ရမည်၊ လူတို့ကို မဆို ထားဘိ၊ သစ်ပင်များမှ တုန်လှုပ်ရသေးသည်။ မင်းသားအပေါင်းတို့... ယခု

http://www.dhammadownload.com

လောကတွင် ရှင်ဂေါတမသည် ဘုရားဟု မိမိပြုလျက် သုံးလူ့ဆရာ သူလုပ်သည်၊ ထိုဘုရားကား ဘုန်းတန်ခိုးသာ ကြီးမားသည်၊ အယူဝါဒ၌ ကျနမည်ဟု ငါ မထင်၊ ထိုရှင်ဂေါတမကို ဝါဒဖြင့် တင်၍ ရယ်ချင်ဖွယ် အရှက်ရအောင် ငါ မေးမြန်းပြမည်၊ ပရိသတ်အလယ်တွင် ရှုံးစေ၍ နှလုံးမသာ မျက်နှာမလှအောင် ဝါဒဖြင့် ငါ ကျိစယ်မည်၊ သင်တို့ မင်းသား လူအများနှင့် ဘုရားဂေါတမထံသို့ ငါ သွားရာ လိုက်လာကြကုန်"ဟု ခေါ်၏။

လိစ္ဆဝီမင်းများ လိုက်လာကြခြင်း

ထိုအခါ အချို့သော လိစ္ဆဝီမင်းတို့က သစ္စကဆရာပင် သာလွန်၍ တတ်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို ဝါဒအားဖြင့် နှိပ်နင်းနိုင်မည်လော၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကပင် ဆရာ သစ္စကကို ဝါဒတင်နိုင်လိမ့်မည်လောဟု တွေးတော ပြောဆိုကြ၏။ အချို့သောမင်းတို့ကလည်း "ဘုရားဂေါတမကို ပြိုင်၍ နိုင်ရိုးမရှိချေ၊ သစ္စကဆရာဝယ် ဘယ်ပြဟ္မာ ဘယ်သိကြား ဘယ်နတ်များက စွဲကပ်၍ တတ်နိုင်ချေအံ့နည်း"ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ ဖြစ်သော်ငြားလည်း ပညာရှိနှစ်ပါး၏ တရားနှီးနှောသံကို နာခံရအောင် လိုက်ကြမည်ဟု ဆို၍ လာကြ၏။

သစ္စက ဘုရားထံ ဆိုက်ရောက်ခြင်း

သစ္စက ဆရာလည်း နံနက်စာ ထမင်း စားပြီးသော် များစွာသောမင်း, ဆင်းရဲသား, ပုဏ္ဏားပရိသတ် ခြံရံလျက် ဝေသာလီမြို့မှထွက်၍ ဘုရားရှင်နေရာ မဟာဝုန်တော ကူဋာဂါရသို့ ကပ်လာ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ထိုနေ့နံနက် အရဏ်တက်သောအခါကပင် ဓမ္မတာ ဝင်စားမြဲဖြစ်သော မဟာကရုဏာသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်၌ ကျွတ်ထိုက်သော ဝေနေယျတို့ကို သမန္တစက္ခုဖြင့် ရှုတော်မူလျှင် ယခင် သစ္စကပရိဗိုဇ်၏ အခြင်းအရာကို ကုန်စင်စွာ သိတော်မူလင့်၍ ပြုသင့်သမျှသော ပုရောဘတ္တကိစ္စကို ပြည့်စုံစေပြီးသော် ကျောင်းတော်မှ မဝေးမနီး ကြီးစွာသော သစ်ပင်ရိပ်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

သစ္စကလည်း ပရိသတ်တို့နှင့်တကွ ကူဋာဂါရသို့ ရောက်၍ ဘုရားသခင်ကို မြင်လေသော် သံဃာတော်တို့အား "ဘုရားဂေါတမသည် အဘယ်ဌာနဒ္ဒ ရှိသနည်း"ဟု မေးမြန်း၍ "နေ့သန့်ရာ သစ်ပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသည်"ဟု ပြောလျှင် ထိုသစ်ပင်သို့ ကပ်လေ၏။ အထံတော်သို့ ရောက်သောကာလ ချမ်းမြေ့သာယာသော အာလာပသလ္လာပစကားကို လျှောက်ကြားပြောဆို၍ နေကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

'သစ္စက'က ပြဿနာ မေးခွင့်တောင်းခြင်း

ထိုသို့ နေပြီးမှ သစ္စကဆရာသည် မြတ်စွာဘုရားအား "ရှင်ဂေါတမ... အကျွန်ုပ်အား အခွင့်သနားပါလျှင် ပြဿနာတစ်ခုကို မေးလိုပါသည်၊ ထိုပြဿနာကို ဖြေတော်မူအံ့လော"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "အချင်း အဂ္ဂိဝေဿန... ပြဿနာ ဖြေရသောအရာဝယ် ငါ၌ ဝန်လေးသော မည်သည်မရှိ၊ အလိုရှိသမျှကိုပင် မေးလော့"ဟု ခွင့်ပေးတော်မူ၏။

သစ္စက အမေး

ထိုသို့ အခွင့်ရသောအခါ ဆရာ သစ္စကလည်း အထက်က ရှင်အဿဇိ ဖြေသော ပြဿနာ၌ ဝါဒကို တင်လိုရကား "အရှင်ဂေါတမ... တပည့်သာဝကတို့ကို အဘယ်သို့ ဆုံးမတော်မူသနည်း၊ တပည့်သားတို့အား မှတ်သားသိစေခြင်းငှာ အဘယ်ဒေသနာဖြင့် အနုသာသနီကို ပြုပါသနည်း"ဟု လျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရား အဖြေ

ဘုရားသခင်ကလည်း ရှင်အဿဇိ ဖြေသောအတိုင်းပင် ဖြေတော်မူ၏–

ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနိစ္စံ၊ ဝေဒနာ အနိစ္စာ၊ သညာ အနိစ္စာ၊ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ၊ ဝိညာဏံ အနိစ္စံ၊ ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ သညာ အနတ္တာ၊ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ၊ သဗ္ဗေ ဓမ္မာ အနတ္တာ။–

ဟူသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား "အချင်း အဂ္ဂိဝေဿန... တပည့်သာဝကတို့အား ငါဘုရား ဆုံးမလေ့ပြုသော အနုသာသနီမူကား–

ချစ်သားရဟန်းတို့– လောက၌ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါဟု သမုတ်ကြသည်ကား ခန္ဓာငါးပါး၏အစုသာဖြစ်သည်၊ ထိုငါးပါးတို့တွင် အကြင်နှစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး ရုပ်တရားတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ရူပက္ခန္ဓာသည်လည်း မြဲစွာ တည်သော သဘော မရှိ၊ မိမိကိုယ်လည်း မဟုတ်ချေ။ ဝေဒနာသုံးပါး, ဝေဒနာငါးပါး, ဝေဒနာခြောက်ပါး တရားအစုဖြစ်သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်လည်း မြဲစွာ တည်တံ့သော သဘောမရှိ၊ မိမိကိုယ်လည်း မဟုတ်။ သညာနှစ်ပါး, သညာခြောက်ပါး တရားအစု ဖြစ်သော သညာက္ခန္ဓာသည် လည်းကောင်း၊ ဖဿစေတနာ စသည်ဖြင့် ပြားသော ငါးဆယ်သော စေတသိက်ဟု ဆိုအပ်သော သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည် လည်း 45 B

http://www.dhammadownload.com

ကောင်း၊ စိတ်တစ်ခုယုတ် ကိုးဆယ် အကျယ် တစ်ရာ့နှစ်ဆယ့်တစ်ပါးဟု ဆိုအပ်သော ဝိညာဏကွန္ဓာသည် လည်းကောင်း၊ မြစ်စွာ တည်တတ်သာ သဘောမရှိ၊ မိမိ၏ကိုယ်လည်း မဟုတ်။ ဒုက္ခရှစ်ပါး, ဒုက္ခတစ်ဆယ့်နှစ်ပါးတို့သာ သက်ဝင်ရာရှိချေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤခန္ဓာဌ် အာသာငမ်းငမ်း စွဲလမ်းတပ်မက်ခြင်းကို မဖြစ်စေလင့်၊ ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ငါဘုရား ဆုံးမလေ့ပြုသတည်း"ဟု ဖြေတော်မူသော်–

'သစ္စက'က ဘုရားအပေါ် ဝါဒတင်ခြင်း

အယူတိမ်းလွဲသော သစ္စကလည်း သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏ဒေသနာကို ပုံဆောင်ကာ ပယ်လိုရကား "ဘုရားဂေါတမ... အရှင်ကဲ့သို့ ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ကြံ၍ ဆုံးမသော် ဤလောကဌ် ဝိပဿနာချည်း ဖြစ်ရာသည်တကား၊ မြေမှ ပွားစီးသောသစ်ပင်သည် မြေကြီးသာလျှင် တည်ရာမှီရာဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သတ္တဝါတို့သည်လည်း ခန္ဓာငါးပါးဌ် တည်၍သာလျှင် ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားရသည်၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်တရားကို အားထုတ်ရသည်၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို ဖွေရှာကြရသည်မဟုတ်လော။ မပျက်စီးသေးသောကာလဌ် အတ္တဟု ထင်ရှားရှိပါလျက် 'သမ္မေ ဓမ္မာ အနတ္တာ'ဟု ပြောပြခြင်းသည် အဘယ်သို့ သင့်ချေတုံအံ့နည်း"ဟု ဆို၏။

ဆက်လက်၍ ဘဒ္ဒပြိုင်ကြခြင်း

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဘုရားသခင်ကလည်း "အချင်း အဂ္ဂိဝေဿန... ဤငါးဝသော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ပင် သင် အလိုရှိသလော"ဟု မေး၏။ သစ္စကလည်း "အရှင်ဂေါတမ... အကျွန်ုပ်သာ ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ အယူရှိသည်မဟုတ်၊ ဤပရိသတ်လေးပါး လူအများပင် မှတ်ထင်ခေါ်ဆိုကြပါ၏"ဟု ဆိုသော် "သူတစ်ပါးအပေါ်၌ သင် ပစ်၍မတင်လင့်၊ သင်၏အယူကိုသာ ထင်စွာဖြေဆိုလော့"ဟု တိုက်တွန်းတော်မူပြန်၏။ သစ္စကလည်း လွှဲချခြင်းငှာ မတတ်သာရကား "ဘုရားဂေါတမ... အကျွန်ုပ်လည်း ဤရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို ငါ၏ကိုယ်ဟု အယူရှိပေသတည်း"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဘုရားသခင်လည်း ရွှင်လှသော မျက်နှာဖြင့် "အချင်း အဂ္ဂိဝေဿန... ဤငါးဝသော ခန္ဓာကို ငါ၏ကိုယ်ပင်ဟု သင် ဝန်ခံသော် တစ်ဖန် သင့်ကို ငါ မေးဦးအံ့၊ အကြင် ပြည့်ရှင်မင်းတို့သည် မိမိပိုင်သော နိုင်ငံအတွင်း၌ နှိပ်နင်းကွပ်ညှပ်ထိုက်သူကိုလည်း နှိပ်နှင်းကွပ်ညှပ်ခြင်းငှာ, နှင့်

http://www.dhammadownload.com

ထုတ်ထိုက်သောသူကိုလည်း နှင်ထုတ်ခြင်းငှာ, ချီးမြှောက်ထိုက်သောသူကိုလည်း ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ အစိုးရ၏မဟုတ်လော"ဟု မေး၏။ "အစိုးရသည် မှန်၏"ဟု ဝန်ခံလျှင် "သင်၏ရုပ်တရားသည် မတင့်တယ်သောအားဖြင့် ငါ မဖြစ်လို၊ ကြည်ညိုနှစ်သက်စဖွယ် တင့်တယ်လှပသည် ဖြစ်လို၏ဟူ၍ လည်းကောင်း, ဆံဖြူ သွားကြွေ သားရေ တွန့်တို အိုခြင်းသို့ မရောက်ဘဲ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရွယ်သာ တည်ပါလို၏ဟူ၍ လည်းကောင်း သင်၏အလိုသည် ဖြစ်၏။ ထိုအလိုအတိုင်း သင်၏ရုပ်ကို လိုက်စေခြင်းငှာ အစိုးရပါ၏လော"ဟု မေး၏။

သစ္စက လက်မှိုင်ဖျရခြင်း

ထိုအမေးကို ကြားသောအခါ ဆရာသစ္စကလည်း အကယ်၍ ငါ၏ရုပ်သည် ငါ၏အလိုသို့ လိုက်၏ဟု ဖြေချေသော် ဝေသာလီမင်းအပေါင်း ထ၍ "ဆရာ့ရုပ်သည် ငါတို့ကဲ့သို့ လှပတင့်တယ်ပါစေလော့"ဟုဆို၍ရာ၏၊ အလိုသို့မလိုက်ပေဟု ဆိုချေလျှင်လည်း အရှင်ဂေါတမ၏ အနတ္တဟူသောစကားသည် ဆိုပိုင်၍ ငါ့ကို နိုင်ဘိလေသည်ဟုစဉ်းစားလျက် မည်သည့်စကားကိုမျှမဆိုဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကလည်း "သစ္စက... ဤဝါဒကို သင် ချေဆိုဦးလော့" ဟု နှစ်ကြိမ်မြောက် တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ ထိုအခါ နတ်ရွာနှစ်ထပ်ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည် ဘီလူးအသွင် ဖန်ဆင်းလျက် သံတင်းပုတ်တို့ဖြင့် နှက်အုံသကဲ့သို့ ရွယ်လျက် "ဟယ်... သစ္စက အဘယ်ကြောင့် မေးတော်မူသည်ကို မလျှောက်ဆို သနည်း"ဟု ခြိမ်းခြောက်၏။ ထိုသို့ ခြိမ်းခြောက်လာသော သိကြားကို ဘုရားသခင်နှင့် သစ္စကတို့သာ မြင်ရသတည်း။

သစ္စက ပရိဗိုဇ်ကို အောင်မြင်တော်မူခြင်း

ထိုအခါ ဆရာသစ္စကလည်း ဆိတ်ဆိတ် မနေဝံ့ရကား "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား မှားခြင်းကြီး မှားပေပြီ၊ အရှင်၏ဝါဒကို အသက်ရှည်သမျှ ယုံမှတ်ကိုးကွယ်ပါတော့မည်"ဟု လျှောက်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၌ ပုဗ္ဗာပြဿနာထား၍ လေးပါးသော နက်နဲခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ဓမ္မဒေသနာကို ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ၏၊ တရားတော်၏အဆုံး၌ အလုံးစုံသော ပရိသတ်တို့သည် အကျွတ်တရားကို မြင်သတည်း။

[ဂန္ဆ ဂရုဖြစ်ရာသောကြောင့် အကျဉ်းသာရုံး၍ သတ်ရသည်၊ စေ့စုံစွာ သိလိုမူ မဇ္ဈိမနိကာယ်ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ မဟာသစ္စက စူဠသစ္စကသုတ်တို့၌ ယူပါကုန်။]

http://www.dhammadownload.com

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးနှင့် ခေမာစသော မိဖုရားတို့၏ ရှေးအစဉ်အကြောင်းကို ပြခြင်း

ခေမာမိဖုရား ဘိက္ခုနီဝတ်၍ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ဤသို့ သစ္စကပရိဗိုဇ် စသောသူတို့အား ဘုရားဟောရွတ် ချုပ်တော်မူကာ ဝေသာလီပြည်၌ ဝါကပ်တော်မူ၍ ဝါကျွတ်သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ တစ်ဖန် ပြန်ကြွတော်မူ၏၊ ဘုရားမြတ်စွာသည် ဝေသာလီပြည်မှ ပြန်လည်တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင် တောင်ညာဒေဝီဖြစ်သော ခေမာမိဖုရားသည် တရားတော်မြတ်ကို နာရ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့် ဘိက္ခုနီမဖြစ်သတည်း။

ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်

ထိုမိဖုရား၏အကြောင်းကား ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ထက်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောကာလ ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် ကြွယ်ဝထင်ရှားစွာ ဥစ္စာ နှစ်ဆယ့်လေးကုဋေရှိသော သူဌေးသမီးဖြစ်၏။ တစ်နေ့သောအခါ 'သုဇာတ'အမည်ရှိသော အဂ္ဂသာဝကမထေရ်သည် ဆွမ်းခံကြွလာသည်ကို မြင်သဖြင့် ကြည်ရွှင်ရိုညွတ်သောစိတ် ရှိရကား၊ မိမိအိမ်သို့ ပင့်၍ ဆွမ်းဘောဇဉ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးလျှင် "အရှင်မြတ်... အကျွန်ုပ်သည် လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို အလိုမရှိပါ၊ အရှင်မြတ်တို့ ရအပ်သောတရားကို ရလိုပါသည်"ဟု လျှောက်၏။ သုဇာတထေရ်ကလည်း "ဒါယိကာမ... ငါတို့ ရအပ်သော တရားကို ရလိုလျှင် ဘုရားသခင်အထံသို့သာ ဆည်းကပ်ပါတော့လော"ဟု မိန့်တော်မူ၍ အတန်ငယ်သော တရားစကားကို ဟောကြားပြီးမှ ကြွတော်မူလေ၏။

နန္ဒာဘိက္ခုနီကို တောဂ်ပေးတော်မူခြင်း

သူဌေးသမီးလည်း နက်ဖြန် နံနက်သောကာလ ဘုရားအထံသို့ ဆည်းကပ်ကုန်သော သူတို့နှင့်အတူ တစ်ပေါင်းတည်း ကျောင်းသို့ လိုက်လာ၍ တရားတော်မြတ်ကို နာရလျှင် အဆအရာသာလွန်၍ သဒ္ဓါတရားဖြစ်သဖြင့် ပြန်နစ်သောကာလ မိဘတို့အား ပန်ကြားပြီးသော် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလှူကြီးကို ပေး၍ တရားတော်မြတ်ကို နာ၏။ အဆုံးနေ့သို့ ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ကြီးမားသောပညာနှင့် ပြည့်စုံသော 'နန္ဒာ' အမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမအား တရားအနုမောဒနာပြုစေ၍ ဒေသနာ၏အဆုံး၌ အလုံးစုံသော ပရိသတ်တို့ ရင်သပ်လက်တီး ကောင်းချီးပေးကြကုန်လေသော်

http://www.dhammadownload.com

ရှင်တော်ဘုရားသည်လည်း ထိုနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား အဂ္ဂသာဝိကာ အရာ၌ထား၍ မဟာပညာဇေတဒဂ်ကို သနားတော်မူ၏။

ဇေတဒဂ်ရရန် ဆုတောင်းခြင်း

ထိုအခြင်းအရာကို ဓမ္မာ၏အလောင်းဖြစ်သော သူဌေးသမီးမြင်လေသော် 'ဤအရှင်မကဲ့သို့ ဖြစ်ရအောင် ငါ ဆုတောင်းအံ့'ဟု ကြံ၍ ဘုရားအထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ ခြေတော်ရင်းသို့ ဦးတိုက်ပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား... ဒကာတော်မသည် ဤမျှလောက်သော ကုသိုလ်အစုကို ပြုရသော် စေတနာကြောင့် နောင်ပွင့်တော်မူကုန်သော ဘုရားသခင်တို့၏သာသနာဝယ် ပညာကြီးကျယ်သော ဘိက္ခုနီမဖြစ်၍ အဂ္ဂသာဝိကာအရာကို ရပါစေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ဘုရားမြတ်စွာသည် အနာဂတ်သဉ္ဇာဏ်ဖြင့် ကြည့်၍ ပြည့်စုံအံ့သည်ကို မြင်တော်မူလျှင် "အချင်း ဒါယိကာမ... ကုသိုလ် သမ္ဘာရကိုသာ များစွာ ဆည်းပူးလော့၊ ငါ ပွင့်တော်မူရာ ဤသာရကမ္ဘာ၏နောက် တစ်သိန်းမြောက်ကျသော ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဥက္ကာကရာဇ် နေမြစ်နွယ်ရိုးမှ ဂေါတမ အမည်ရှိသော ဘုရားသည် ထင်ရှား ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ သင်သည် ဓမ္မာ အမည်ရသော အဂ္ဂသာဝိကာမြတ် ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

သုဂတီဘုံ၌သာ ကျင်လည်ခြင်း

တို့ ခဓါမှစ၍ သူဌေးသမီးလည်း ကြီးစွာသော ဥဿာဟဖြင့် ဒါန သီလ ဘာဝနာကို လွန်စွာ ဖြည့်ကျင့်လျက် အသက်အတိုင်း နေ၍ စုတေလေသော် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နတ်သမီးဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ရွှေ့ပြန်သောအခါ ယာမာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ထိုယာမာမှသည် တုသိတာ, တုသိတာမှသည် နိမ္မာနရတိ, နိမ္မာနရတိမှသည် ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ပြန်လာခဲ့၍ လူ့ရွာဖြစ်လေသော် ပဒေသရာဇ်, ဧကရာဇ်, စကြဝတေး မန္ဓာတ်မင်းမြတ်တို့၏မိဖုရားသာလျှင် အကြိမ်များစွာ ဖြစ်ရ၏။

ဝိပဿီဘုရားလက်ထက် ဘိက္ခုနီမဖြစ်ခြင်း

ဤသို့ လူ့ပြည် နတ်ပြည် လှည့်လည်စုန်ဆန်ကာ လာသဖြင့် ဤကမ္ဘာမှသည်

http://www.dhammadownload.com

ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ဝိပဿီဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ မဟာသာလ သူဌေးသမီး ဖြစ်လာ၍ အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ ဘုရားအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဥပါသိကာမတို့နှင့်ပေါင်းဖော်၍ တရားတော်ကို နာရလေလျှင် ဘုရားရှင် သာသနာ၌ သဒ္ဓါသောစိတ်ရှိရကား များစွာသောစည်းစိမ်ခြွေရံကို ပယ်သန်း၍ ရဟန်းပြုလေသတည်း။

ယင်းသို့ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် ဘုရားသခင် ဟောတော်မူအပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံကို အာဂုံသင်ဆောင်လျက် တစ်ထောင်မျှလောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား သင်ကြားပြသ၍ ဓမ္မကထိကကြီး ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတစ်ထွေ စုတေလေသော် တုသိတာနတ်ပြည်ဝယ် ရွှေဗိမာန်ကြီး၌ နတ်သမီးဖြစ်၍ အတိုင်းမသိသော နတ်ချမ်းသာကို ခံစားပြီးမှ လူ့ပြည်သို့တစ်ဖန် လာပြန်သောအခါလည်း သာသနာ၌ ရဟန်းပြုခဲ့သော ကုသိုလ်အဟုန်ကြောင့် လူ့ဘုံတွင်မနှိုင်းအပ် ထူးမြတ်၍ အဆင်းလှခြင်း, ပညာကြီးခြင်း, အသံသာခြင်း, ဥစ္စာများခြင်း, အခြွေအရံများခြင်း, သားမြေးကျေးကျွန်တို့ ကြွယ်ဝခြင်း, လင်ရဘိလည်း မိမိအလိုသို့သာ လိုက်ရခြင်း, အမိတမျှ နှမထပ်တူ ကြည်ဖြူရှိသေခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော သူဌေး, သူကြွယ်, ပဒေသရာဇ်, ဧကရာဇ်တို့၏ မိဖုရားကြီးသာ ဖြစ်ရ၍–

ကောဏာဝုံဘုရားလက်ထက် ခေမာသူဌေးသမီးဖြစ်ခြင်း

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ကောဏာဝုံဘုရားလက်ထက်တော်ဝယ် ကုဋေ ငါးဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော ဗာရာဏသီသူဌေးကြီး၏ သမီးသုံးယောက်တွင် ခေမာ အမည်တွင်သော သတို့သမီး ဖြစ်လာ၏။

ဓနဥာနီ အမည်ရှိသော အစ်မတစ်ယောက်, သုမေဓာ အမည်ရှိသော အစ်မတစ်ယောက် ဤနှစ်ယောက်တို့နှင့် အတူတကွ ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်တို့၏နေရာ ကျောင်းကန်, အရံ, ဥယျာဉ်စသည်ကို ပြုပြင် လှူဒါန်းကြ၏။

ကဿပဘုရားလက်ထက် သမဏီမင်းသမီးဖြစ်ခြင်း

ထိုမှတစ်ဖန် စုတေပြန်၍ ခြောက်တန်သော နတ်ရပ်ဝယ် နတ်တို့၏စည်းစိမ်ကို ခံစားပြီးမှ ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ လူ့ပြည်သို့ လာ၍ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် ကိကီမင်း၏ သမီးခုနစ်ယောက်တို့တွင် သမဏီ အမည်ရသော အစ်မအကြီးဆုံး ဖြစ်လာ၏။

မင်းသမီး ခုနစ်ယောက်တို့၏အမည်ကား–

http://www.dhammadownload.com

(၁) ခေမာ၏အလောင်းဖြစ်သော သမဏီလည်း တစ်ယောက်၊
(၂) ဥပ္ပလဝဏ်၏အလောင်းဖြစ်သော သမဏဂုတ္တာလည်း တစ်ယောက်၊
(၃) ပဋာစာရီ၏အလောင်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီလည်း တစ်ယောက်၊
(၄) ကုဏ္ဍလကေသီ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဘိက္ခုဒါယိကာလည်း တစ်ယောက်၊
(၅) ကိသာဂေါတမီ၏ အလောင်းဖြစ်သော ဓမ္မာလည်း တစ်ယောက်၊
(၆) ဓမ္မဒိန္နာ၏အလောင်းဖြစ်သော သုဓမ္မာလည်း တစ်ယောက်၊
(၇) ဝိသာခါ၏အလောင်းဖြစ်သော သဃ်ဒါသီလည်း တစ်ယောက်၊
ဤခုနစ်ယောက်တို့တည်း။

ထိုမင်းသမီး ခုနစ်ပါးတို့သည် ဘုရားသခင်အထံတော်၌ ရဟန်းပြုလိုသော ဆန္ဒရှိ၍ မိဘတို့အား ခွင့်တောင်းလတ်သော် ခမည်းတော်, မယ်တော် နှစ်ဦးတို့က ခွင့်မပြုကြသဖြင့် လူမိန်းမအဖြစ်၌ပင် တည်လျက် အနှစ် နှစ်သောင်းရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လုပ်ကျွေးလျက် မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏။

ဂေါတမဘုရားလက်ထက် ခေမာမိဖုရားဖြစ်ခြင်း

ထိုမှတစ်ခါ စုတေလာသော် တာဝတိံသာပြည်၌ ဖြစ်၍ ငါတို့ဘုရား ထင်ရှား ဖြစ်ချိန် နီးသောအခါ မဏ္ဍိမဒေသဝယ် သာဂလပြည်မြတ်၌ မဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီး၏ သမီး ဖြစ်လာ၏။

မင်းသမီးကို ဖွားသောခဏ၌ သာဂလ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့အား မကောင်းသောဘေးဥပဒ် စွဲကပ်သော ရောဂါတို့သည် ကင်းကွာစင်ကြယ်လေရကား ခေမာဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ ဇမ္ဗူရုစ္ဆေကို ခုနစ်ထွေသော ရတနာတို့ဖြင့် စီလျက် ပန်းချီ, ပန်းပုကို ရေးထု၍ ထားဘိသကဲ့သို့ မြင်သမျှသော ယောကျ်ား, မိန်းမတို့သည် နှစ်မြို့လေးမြတ်လျက် မရပ်တည်နိုင် မူးမိုက်တွေဝေလောက်သော အရေအဆင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို အစိုးရသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့် ဆောက်နှင်းသင့်မြတ်ကြသဖြင့် အဂ္ဂမဟေသီ ဒေဝီရတနာ၏ ချမ်းသာစည်းစိမ်ကို ခံစားရလေသတည်း။

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ဝယ် စံပယ်တော်မူလာ၍ သုံး,

http://www.dhammadownload.com

လေးဝါတိုင်အောင်ပင် ဘုရားသခင်သည် အဆင်းလှသော သူတို့၏ အဆင်း၌ အပြစ်ကို တင်ဖွဲ့၍ ကဲ့ရဲ့တော်မူတတ်သည်ဟု ကြားရကား ငါ့အားလည်း အဆင်းလှခြင်း၌ အပြစ်ကို ရှာ၍ ကဲ့ရဲ့ဘိရာသည်ဟု အဆင်းအဝါ၌ ယစ်သော မာနဖြင့် ဘုရားထံသို့ ဖူးမြင်ခြင်းငှာမျှ မသွားသတည်း။ ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ဤသို့ ကြား၏၊ "ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား အသက်ဆံဖျားထား၍ ကိုးကွယ်လုပ်ကျွေးသော ဥပါသကာမြတ် ဖြစ်သည်၊ ငါကဲ့သို့သော မင်း၏မိဖုရားသည် ဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မသွားဘဲ နေသော် မလျော်ကန်ပေ၊ အာဏာဖြင့် စေကလည်း ပြည်သူပြည်သားတို့ မိဖုရားအား ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြစ်ရာသည်၊ တစ်ခုသော ပရိယာယ်ဖြင့်သာ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ ရောက်စေအံ့"ဟု ကြံ၍ ရတု, ကဗျာ, လင်္ကာ, သီချင်းဖွဲ့တတ်ကုန်သောသူတို့အား ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်၏ တင့်တယ်သာယာဟန်ကို သီကုံး၍ နှလုံးမွေ့လျော်ခြင်းရှိအောင် ခေမာမိဖုရားကြီး ကြား၊ ပေ်ာက်ရာ၌နေ၍ သီလေကုန်ဟု စေတော်မူ၍ ထိုသူတို့သည်လည်း-

ရမ္မံ ဝေဠုဝနံ ယေန၊ နော ဒိဋ္ဌံ သုဂတာလယံ။
နော ဒိဋ္ဌံ နန္ဒနံ တေန၊ ဣတိ မညာမသေ မယံ။
ယေန ဝေဠုဝနံ ဒိဋ္ဌံ၊ နရနန္ဒန နန္ဒနံ။
သုဒိဋ္ဌံ နန္ဒနံ တေန၊ အမရိန္ဒ သုနန္ဒနံ။
ဝိဟာယ နန္ဒနံ ဒေဝါ၊ ဩတရိတွာ မဟီတလံ။
ရမ္မံ ဝေဠုဝနံ ဒိသွာ၊ နော တပ္ပေန္တိ သုဝိမှိတာ။
ရာဇပုညေန နိဗ္ဗတ္တော်၊ ဗုဒ္ဓပုညေန ဘူသိတံ။
ကော ဝတ္တာ တသ္သ နိဿေသံ၊ ဝနသ္သ ဂုဏသဉ္ဇယံ-

ဟူသော ဂါထာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ သီဆိုပေ၏။

ထိုဂါထာတို့၏အနက်ကား- သဟာယကာ၊ အို ခင်ပွန်းတို့။ ယေန၊ အကြောင်းသူသည်။ ရမ္မံ၊ ပန်းရက်ခြွေသုံး ပျားပိတုန်း ကျေးငှက် ထွေးကာယှက်၍ နှစ်သက် မွေ့လျော်ဖွယ်လည်း ရှိထသော။ သုဂတာလယံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ စောသတ္တာ၏ ဣရိယာလေးဖော် မျှတတော်မူရာလည်း ဖြစ်ထသော။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်သို့။ နော ဒိဋ္ဌံ၊ ရောက်ပေါက်ကိုယ်ထင် မမြင်ရလေ။
46 A တေန၊ ထိုသူသည်။ နန္ဒနံ၊ နတ်သိကြားတို့ ပျော်ပါးစံရာ နန္ဒဝန်မည်တွင် နတ်ဥယျာဉ်ကို။ နော ဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်ရသည်- မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ မညာမသေ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ယေန နရေန့၊ အကြင်ကဲ့ဿ့် လူ့တံခွန်သည်။ နရနန္ဒနံ၊ လူအပေါင်းတို့ နှစ်လိုစဖွယ် တင့်တယ်စွာ ထသော။ နန္ဒနံ၊ နတ်တို့ရပ်ဌာန် နန္ဒဝန်လည်း မလွန်နိုင်အောင် လှိုင်သောရနံ့လည်း ရှိထသော။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ခေါ် ဥယျာဉ်တော်ကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ ပေါက်ရောက်ကိုယ်ထုင် မြင်သည်ဖြစ်အံ့။ တေန၊ ထိုသူသည်။ အမရိန္ဒ သုနန္ဒနံ၊ မအိုမသေ နေပေတတ်ငြား နတ်သိကြားတို့ ကစားရွှင်ပျရာလည်း ဖြစ်သော။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်မည်တွင် နတ်ဥယျာဉ်ကို။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကိုယ်တိုင် ထုတ်ချောက်ရောက်၍ ထင်းထင်း မြင်သည် မည်၏။

ဒေဝါ၊ နတ်ရွာပျော်ပါး နတ်အများတို့သည်။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍။ မဟီတလံ၊ မြေအပြင်သို့။ သြတရိတ္ထ၊ သက်လာကြကုန်၍။ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ရှိထသော။ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ သုဝိမိတာ၊ ငါတို့နတ်ပင် မမြင်ဖူးအောင် ထူးဆန်းပေစွ သာယာလှပုအံ့သြကြကုန်လျက်။ နှ တမ္ပေန္တိ၊ ရောင့်ရဲမပြေ ပျော်ကြပေကုန်၏။

ရာဇပုညေန၊ ငါတို့သနင်း မင်း၏ဘုန်းတော် အာနုဘော်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ထသော။ ဗုဒ္ဓပုညေန၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ် ဘုန်းတော်ဟုန်ဖြင့်။ ဘူသိတံ၊ တင့်တယ်လှစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ထသော။ တဿဝနဿ၊ ထိုဥယျာဉ်၏။ နိဿေသံ၊ အကြွင်းမဲ့သော။ ဂုဏသဉ္ဇယံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝတ္တာ၊ ရတုကဗျာ လက်ံသံ့ချို ဖွဲ့ဆိုနိုင်ပေအံ့နည်း။

ဧမာမိဖုရား ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သို့ သွားလိုခြင်း

ဤသို့သော ဂါထာဖြင့် များစွာသော နန်းသူနန်းသား ယောကျ်ားမိန်းမတို့ ကျူးသီချီးမွမ်းကြသော အသံကို ကြားသော် ဧမာမိဖုရားသည် ဤသို့ ကြံ၏။ "ငါတို့ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်သည် ရှေးယခင်ကကဲ့သို့ သာမည မဟုတ်ရာပြီ၊ သီချင်းကဗျာ လက်ံာ ရတုပြုလောက်အောင်ပင် ဥယျာဉ်၏အသရေ ဖြစ်ဟန် ရှိချေသည်၊ ငါသွား၍ရှုရသော် သင့်၏"ဟု ကြံ၍ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးအား ဥယျာဉ်ကစား ထွက်သွားလိုကြောင်းဖြင့် လျှောက်ထား၏။ မင်းတရားကလည်း "သင်မိဖုရား ဥယျာဉ်သို့သွားမူ ဘုရားသခင်ကို ဝင်၍ဖူးမြော်ခဲ့လော့"ဟုမိန့်တော်မူ၏။ မိဖုရားကလည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်မခံဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးအား ရှိခိုး၍လာခဲ့၏။

46 B

ဧမာမိဖုရား ဘုရားထံရောက်ခြင်း

မင်းကြီးလည်း အနီးအပါးဥ်နေသော မှူးမတ်တို့အား "မိဖုရားသည်

http://www.dhammadownload.com

ဥယျာဉ်သွားလျက် ဘုရားသခင်ကို မဖူးမြင်ဘဲ ပြန်ခဲ့မူ မင်းဒဏ်ဖြစ်စေအံ့"ဟု မှာလိုက်၏။ မိဖုရားလည်း များစွာသော အခြွေအရံတို့နှင့်တကွ ထွက်ကြွလေ၏။ တစ်နေ့ပတ်လုံး ဥယျာဉ်တော်၌ ပျော်ပါးရွှင်လန်းလျက် ညချမ်းအခါ နန်းသို့ ပြန်လာမည်ကို စီမံသော် ခြွေရံမှူးမတ်တို့က "အရှင်မ... ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးက အကျွန်ုပ်တို့အား မှာတော်မူလိုက်ချေသည်၊ ဘုရားသခင်ကို မဖူးမြင်ဘဲ ပြန်လာချေသော် မင်းဒဏ် ရာဇဝတ်ကို ဆက်ဆက် ခံရတော့မည်"ဟု လျှောက်ကြ၏။ ခေမာမိဖုရားလည်း မင်း၏အာဏာကို မဆန်သာခြင်းကြောင့် ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ ဝင်လေ၏။

ဖန်ဆင်းထားသည့် ကညာ

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း အတ္ထုပ္ပတ် အလုံးစုံကို အကုန်သိတော်မူ၍ ထိုသူနှင့် လျောက်ပတ်သော တရားစကားကို ဟောကြားခွင့်ရအောင် လူနှင့်မမျှ နတ်ထက်လွန်သော မိန်းမကညာကို ရတနာအတိစီသော ယပ်ဖြင့် ခတ်စေလျက် ခြေတော်ရင်း၌ ဖန်ဆင်း၍ ထားလင့်၏။

ခေမာမိဖုရား မာနကျခြင်း

ခေမာမိဖုရားသည်လည်း ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို ယပ်ခတ်၍နေသော မိန်းမငယ်ကို မြင်လျှင် "ဤလူ့ခွင်၌ဘနဝယ် ငါ့ထက် သာ၍ အဆင်းအဝါ လှပသော မိန်းမမည်သည် မရှိပြီဟု ငါ ထင်ပေသည်၊ ယခု မြင်ရသော ဤမိန်းမနှင့် စာမူ ငါ၏အဆင်းသည် ရွှေဟင်္သာနှင့် လင်းပြောင်ကဲ့သို့ မဆက်မဆံမူ၍ သူ၏ အလုပ်အကျွေး ပြုခြင်းငှာမျှ မတန်ဖြစ်ချေသည်။ သို့ဖြစ်ပါလျက် အဆင်းအဝါကို မှီ၍ ငါ မာန်တက်ခြင်းသည် ပျက်လေစွတကား"ဟု နှလုံးပြုလျက် တစ်စိုက်မက်မက် ကြည့်ရှုကာ နေ၏။

တရားရဖွယ်အဖြစ်ဆန်းကို တွေ့မြင်ရခြင်း

ယင်းသို့ နေသောခဏ၌ပင် ထိုမိန်းမငယ်လည်း အရွယ်ကြီးပွား၍ သားတစ်ယောက်မို, နှစ်ယောက်မိသဏ္ဌာန်သည့် ဖြစ်၏။ ထို့နောက် အတန်ငယ်ကြာလတ်သော် ဆံဖြူသွားကြွေ အရေတွန့်တို အိုသောအရွယ်သို့ရောက်၍ မှည့်မည်းအပြောက်ပြောက် ထလျက် ပါးစပ်မှ အရိုအရည်တို့သည် ယိုစီးကုန်၏။ ထို့နောက် အတန်ကြာလတ်ပြန်က ယပ်နှင့်တကွ ဘုရားခြေရင်း၌ပင် လဲ၍ တည်း့တွားတွား နာဘိ၏။

http://www.dhammadownload.com

သံဝေဂတရားရခြင်း

ထိုသို့သော ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မြင်သောအခါ ခေမာမိဖုရားလည်း ကြီးမားရင့်မာသော ပါရမီရှိသူ ဖြစ်ရကား ဤသို့သော ယထာဘူတဉာဏ်သည် ဖြစ်၏၊ "နှစ်သက်ရူချင်ဖွယ် တင့်တယ်ခြင်း၏အထွတ်သို့ ရောက်သော ဤမိန်းမ၏ ကိုယ်သည် ထိုထိုသို့သော သဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးရာဘိသကဲ့သို့ ငါ၏ခန္ဓာသည်လည်း ယွင်းယိုဖောက်ပြန်၍ ဧကန် ပျက်စီးလတ္တံ့သည်တကား၊ မှောက်မှားယွင်းချွတ်သော အယူဝါဒဖြင့် ငါ မာနထောင်မိချေသည်တကား" ဟု ကြံအောက်မေ့လျက် ကြက်သီး တစ်ပြိုက်ပြိုက် ဆူလှိုက်ဘနန်းသော သံဝေဂသည် ဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ခေမာမိဖုရားအား တရားအမြိုက်ဆေးတိုက်ကျွေးတော်မူခြင်းငှာ–

အာတုရံ အသုစိ ပူတိ၊ ပဿ ခေမေ သမုဿယံ။
ဥဋ္ဌဏ္ဍံ ပဋ္ဌဏ္ဍံ၊ ဗာလာနံ အဘိနန္ဒိတံ။
အသုဘာယ စိတ္တံ ဘာဝေဟိ၊ ဧကဂ္ဂံ သုသမာဟိတံ။
သတိ ကာယဂတာ တျတ္ထု၊ နိဗ္ဗိဒါ ဗဟုလာ ဘဝ။ ပ။
ယေ ရာဂရတ္တာ နုပတန္တိ သောတံ၊ သယံ ကတံ မက္ကဋကောဝ ဇာလံ။
ဧတမ္ပိ ဆေတ္ဝာန ပရိဗ္ဗဇန္တိ၊ နပေက္ခိနော ကာမသုခံ ပဟာယ–

ဟူသော တရားဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ခေမေ၊ ခေမာမိဖုရား။ အာတုရံ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါတို့ဖြင့် ကျင်နာတတ်ထသော။ အသုစိ၊ အညစ်အကြေးတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်၍လည်း မစင်ကြယ်ထသော။ ပူတိ၊ ညှီငေါ့စက်ဆုပ် ပုပ်နံ့အတိသာ လှိုင်ထသော။ ဣမံ သမုဿယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဿ၊ စေ့စေ့စောနာ ရှုစပါလော့။ ဥဋ္ဌဏ္ဍံ၊ ဒွါရကိုးခွင် ထက်ဝန်းကျင်မှ မစင်အတိသာ ယိုစီးထသော။ ပဋ္ဌဏ္ဍံ၊ ဖောက်ပြန်ထွေထူး ရွှံမူးဖွယ်လို ညစ်ကျိအပေါင်း၏ ကိန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်ထသော။ သမုဿယံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို။ ဗာလာနံ၊ အဆင်အခြင်ပညာမဲ့ငြားလူအများတို့သည်။ အဘိနန္ဒိတံ၊ အလွန်စုံမက်နှစ်သက် ယောင်မှားအပ်လေ၏။

ခေမေ၊ ခေမာမိဖုရား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဣမာ၊ ဤခန္ဓာ ကိုယ်၌။ အသုဘာယ၊ မတင့်ဖာယ်ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဘာဝေဟိ၊ နေ့ညဉ့် မသွေ ဖြစ်ပစေလော့။ ဧကဂ္ဂံ၊ တစ်ခုတည်းသော အာရုံရှိသော။

http://www.dhammadownload.com

သုသမာဟိတ်၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့။ တေ၊ သင်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ ကာယဂတာ၊ ကေသာ, လောမာ စသည်၌သာ ကျွမ်းလေ့လာသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဗဟုလာ၊ များစွာ။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့သည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။

ကဒံ ယထာ၊ ဤ ငါ မြင်ရသော မိန်းမငယ်ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဧတံ၊ ထို ငါ၏ကိုယ်သည်။ ဝိပလ္လတိ၊ ဖောက်ပြန်လတ္တံ့။ ကတိ၊ ဤသို့။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလေလော့။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ အဿုတ္တဋ္ဌ၊ အတွင်း သန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပသန္တာန်၌ လည်းကောင်း။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်း တဏှာကို။ ဝိရာဇယေ၊ ကင်းစေလော့။

အနိမိတ္တဉ္စ၊ အနိစ္စသညာကိုလည်း။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့။ မာနာနုသယံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ကိန်းအောင်းသော မာနကို။ ဥဇ္ဇဟ၊ စွန့်လွှာလော့။ တတော မာနာဘိသမယာ၊ ထိုမာန်ကို စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဥပသန္တာ၊ ကိလေသာမီး ပြီးငြိမ်း ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။

ခေမေ၊ ခေမာမိဖုရား။ မက္ကဋကော၊ ပင့်ကူသည်။ ဆဏ္ဍံ၊ ကွဲ၏၊ မိမိ ပြုအပ်သော။ ဇာလံ၊ ကွန်ရက်အမျှင်ကို။ အနုပတတိ ဣဝ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်ဘိသကဲ့သို့။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂရမ္မက်ဖြင့် နှစ်သက်တပ်ငြိကုန်သော။ ယေနရာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ သယံ ကတံ၊ မိမိပြုအပ်သော။ သောတံ၊ ရာဂအလျဉ်သို့။ အနုပတန္တိ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်ရကုန်၏။ ဧတမ္မိ၊ ထိုရာဂတဏှာ ကိလေသာ အလျဉ်ကိုလည်း။ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍။ အနပေက္ခီနော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်ဘိရာ၏။

ခေမာမိဖုရား ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ဤသို့ ဟောကြားသော တရားဒေသနာကို ကြားနာရလေလျှင် ခေမာမိဖုရား လည်း တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်း ကင်းကွာလျက် သောတာပတ္တိမဂ်မှစ၍ အစဉ်အတိုင်း ရသဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါမှ မြတ်စွာဘုရားအား ကြိမ်များအောက်မေ့မိသောအပြစ်ကို ကန်တော့ခြင်းငှာ-

နမော တေ သဗ္ဗဒဿာဝိ၊ နမော တေ ကရုဏာကရ။
နမော တေ တိဏ္ဏသံသာရ၊ နမော တေ အမတံ ဒဒ။

အစရှိသော ဂါထာဖြင့် လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

အဓိပ္ပာယ်ကား- တရားခပ်သိမ်းကို မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား... အံကျွန်ုပ်သည် အရှင်မြတ်အား ညွှတ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား... သံသရာတည်းဟူသော ဝဋ်မှ ကျွတ်လွတ် ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား... လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို ခေမာအမြိုက် နိဗ္ဗာန်ဆိုက်အောင် ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် အရှင်မြတ်အား ကံသုံးပါးဖြင့် ညွှတ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ရှုံးခြင်းကြီး ကြီးမားလျက် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို မအပ်မရာ ထင်၍ ဖူးမြင်ခြင်းငှာမျှ မရောက်ဘဲ နေမိချေသည်၊ ဤအဖြစ်ကိုလည်း သည်းခံတော်မူပါ၊ ဒကာတော်မကိုလည်း မ,စ ချီးမြှောက်တော်မူပါဟု လျှောက်၏။

ယင်းသို့လျှောက်ပြီးမှ မိမိ၏အာယုသင်္ခါရကို ဆင်ခြင်သော် ရဟန္တာဖြစ်သော လူတို့မည်သည်ကား ထို ဖြစ်သည့်နေ့ပင် ရှင်ရဟန်းသော်လည်း ပြုရာ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာန်သော်လည်း ပြုရာ၏၊ သို့ဖြစ်၍ ဤ၌ ငါ မြင့်စွာနေသဖြင့် မသင့်ချေ၊ မင်းကြီးအား ပြန်၍ ခွင့်ပန်ဦးအံ့ဟုကြံလျက် မြန်စွာ နန်းတော်သို့ဝင်လာ၏။

ဗိမ္မိသာရမင်းလည်း ထွန်းလင်းတင့်တယ်စွာ အရိယာတို့၏ ဣန္ဒြေဖြင့် လာလင့်သော မိဖုရားကို မြင်လျှင် ဆင်ခြင်မိလေ၍ "အချင်း ခေမာ... ယနေ့သင် ဥယျာဉ်သို့ သွားသော် ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ခဲ့ပါ၏လော"ဟု မေး၏။ မိဖုရားကလည်း "အရှင်မင်းတရား... ဘုရားသခင်ကို အရှင်တို့ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်ကား ကြီးမားသောအကျိုးမရှိ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဖူးမြင်ရခြင်းသာ လွန်စွာသော အကျိုးရှိချေသည်၊ အကျွန်ုပ်ကို ယနေ့ပင် ရဟန်းခွင့်သို့ ဝင်ရောက်ရအောင် ချီးမြှောက်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

ခေမာထေရီ ဘိက္ခုနီ ဖြစ်ခြင်း

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း အားရဝမ်းသာစွာ ရတနာအတိ မွမ်းသော ရွှေထမ်းစင်ဖြင့် ဆောင်စေ၍ တစ်ထောင်မျှလောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုပေ၏။ ရဟန်းပြုပြီးသောအခါ ခေမာထေရီဟု ထင်ရှားလျက် များစွာ ကျယ်ဝန်းသော ပညာရှိရကား အဂ္ဂသာဝိကာအရာ၌ ထားတော်မူ၏။

ထို့နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောကာလ ဘိက္ခုနီမတို့အား အရာအသီးသီး ချီးမြှောက်တင်ထားသောအခါ ထိုခေမာထေရီကို "ဖြတ်ဂံ

http://www.dhammadownload.com

ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ မဟာပညာနံ ဘိက္ခုနီနံ ယဒိဒံ ခေမာ"ဟူ၍ မဟာပညာ တေဇက်အရာ၌ ထားတော်မူ၏။

ဤကား ခေမာမိဖုရား၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိတည်း။

ဝေဿလိဝါ မှတ်ချက်

ဤမိဖုရား၏ ရဟန်းပြုသောနှစ် ဝါကို ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ၌ တိုက်ရိုက် မလာသော်လည်း ဝေဿလီ၌ ဝါဆိုတော်မူမှ ဘိက္ခုနီမတို့၏ ဥပသမ္ပဒါကို ထပ်မံ၍ ခွင့်ပြုတော်မူသော အတ္ထစ္ဆာယာ, "သုဝဏ္ဏ သိဝိကာယ ဘိက္ခုနီဥပဿယံ ဥပနေတွာ ပဗ္ဗာဇေသိ"ဟူသော အဋ္ဌကထာဂမ ဤနှစ်ဝကို မှီ၍ ယုတ္တိရသော ကြောင့် ပြဆိုလိုက်သတည်း။ ဤခေမာထေရီ၏အဖက် အဂ္ဂသာဝိကာဖြစ်သော ဥပ္ပလဝဏ်ကား သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်မှ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍ ထိုသို့ ရောက်မှ ပြဆိုတော့အံ့။

ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၏ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း

ယင်းသို့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် စံပယ်တော်မူသောအခါ ဓမ္မဒိန္နာ အမည်ရသော သူဌေးမသည် ဘုရားသာသနာ၌ ရဟန်းပြုလာသတည်း။

ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်

ထိုဓမ္မဒိန္နာ၏အကြောင်းကား– ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော ကာလ ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် သူကြွယ်တစ်ဦးကို မှီ၍ အသက်မွေးရသောအမျိုး ကျွန်မတစ်ယောက်သည် မိမိအိမ်သို့ ဆွမ်းရပ်လာသော သုဇာတ အမည်ရှိသော အဂ္ဂသာဝကထေရ်မြတ်အား မပြတ် ဆွမ်းကွမ်းဖြင့် လုပ်ကျွေးလေ့ပြု၏။

တေဇက်ရရန် ဆုပန်ခြင်း

တစ်ရံသောကာလ ဘုရားအထံသို့ ကပ်သော် သံဃာတော်တို့၏အလယ်၌ ပညာကြီးကျယ်သော ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးအား တေဇက်အရာ ထား၍ ချီးမြှောက်တော် မူသည်ကို မြင်ရ၍ ဤဘိက္ခုနီမကဲ့သို့ နောင်ဘုရားတို့၏သာသနာ၌ ငါလည်း ဖြစ်ရအောင် ဆုတောင်းအံ့ဟု ကြံပြီးလျှင် ရှင်သုဇာတထေရ်အား အကြောင်းကို လျှောက်ကြား၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား စွမ်းနိုင်သမျှ ဒါန ကောင်းမှုကို ပြုလျက် "ဤကုသိုလ်အကျိုးအားကြောင့် နောင်ပွင့်လတ္တံ့သော

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင်တို့၏သာသနာဝယ် မဟာပညာ ဇောဒင်္ကို ရသော ဘိက္ခုနိုမ ဖြစ်ပါစေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

ဖုဿဘုရားလက်ထက်

ထိုမှ အသက်အတိုင်း နေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်လူ့ရွာ၌ စုန်ဆန်ကာ ဖြစ်ရ၏။ ဖုဿမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောကာလ ဘုရားညီတော် ဖြစ်သော မင်းသုံးပါးတို့ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော တရားသူကြီး၏မယား ဖြစ်၍ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော် နှစ်သောင်းတို့အား လည်းကောင်း, ဖန်ရည်စွန်းသောအဝတ်ကို ဆီးလျက် ဒသသီလဖြင့် နေကုန်သော မင်းသားသုံးဦးတို့အား လည်းကောင်း လုပ်ကျွေးပြုစုရ၏။ တစ်ခုသောဝတ္ထုကို အလိုရှိ၍ တောင်းလာမူ ကြည်ဖြူသောစေတနာဖြင့် နှစ်ခု, သုံးခုသာ ပေးလေ့ရှိ၏။

ကဿပဘုရားလက်ထက်

ဤသို့သောစေတနာဖြင့် ထိုမိန်းမသည် ဒါနသီလကို လွန်စွာ အားထုတ်လျက် အသက်အတိုင်း နေ၍ စုတေပြန်သောအခါ နတ်ပြည်လူ့ရွာ၌ လူးလာစုန်ဆန်ဖြစ်ရ၍ ကဿပမြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ကိကီမင်းကြီး၏ သမီးခုနစ်ယောက်တို့တွင် သုဓမ္မာ အမည်ရှိသော မင်းသမီးဖြစ်လာ၍ အစ်မညီမတို့နှင့် အတူတကွ ကဿပဘုရား အမှူးရှိသော သံဃာတော်အပေါင်းတို့အား ကျောင်း အရံ ရေကန် ရေတွင်းတို့ကို လှူဒါန်းပူဇော်၏၊ အနှစ် နှစ်သောင်း ကာလပတ်လုံးလည်း မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးဆောက်တည်၏။

ဂေါတမဘုရားလက်ထက်

ထိုဘဝမှ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ သိကြားမင်း၏ မိဖုရားကြီးအဖြစ် အကြိမ်ငါးဆယ်, သူဌေးသူကြွယ် ပဒေသရာဇ် ဧကရာဇ်မင်းတို့၏ မိဖုရားကြီးအဖြစ် အကြိမ်များစွာဖြစ်၍ ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ကုဋေနှစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော သူဌေးအမျိုးဌ ဖြစ်လာ၍ ဓမ္မဒိန္နာဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ သူငယ်ချင်း အတတ်သင်ဖက်ဖြစ်သော 'ဝိသာခ'အမည်ရှိသော သူဌေးနှင့် ရည်ငံသင့်မြတ်ကြသဖြင့် ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားရသတည်း။

သူဌေးဝိသာခနှင့် ဓမ္မဒိန္နာ

ထိုသူဌေး ဝိသာခကား ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့် အတူတကွ ဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့

http://www.dhammadownload.com

ကြွစကပင် ဖူးမြင်ရ၍ ဓမ္မဒေသနာကို နာသဖြင့် သောတာပန်အဖြစ်၌ တည်သတည်း။ ထို့နောက် ကာလရှည်လျား၍ တစ်ပါးသောအခါ တရားတော်ကို နာရပြန်လျှင် အနာဂါမ်အဖြစ်ကို ရပြန်၏။ ထိုသူဌေးသည် အနာဂါမ်မိဖုရိယ်ကို ရသည့်နေ့ အိမ်သို့ ပြန်လတ်၍ ပြာသာဒ်မ၏ လေကား စောင်းတန်းဦးသို့ ရောက်သောအခါ သူဌေးမဖြစ်သော ဓမ္မဒိန္နာလည်း အခါခပ်သိမ်း ကြိုးစားဖြစ်၍ ချစ်စဖွယ်သော အမူအရာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆီး၍ ခရီးဦး ကြိုဆိုလျက် လက်ကို ကမ်းလင့်၏။ သူဌေးလည်း ကမ်းသောလက်ကို မဆန့်လှမ်းဘဲ ကိုယ်စွမ်းဖြင့်သာ တက်လတ်၍ ပြာသာဒ်အတွင်းသို့ ဝင်လတ်၏။

ထိုအခါ ဓမ္မဒိန္နာလည်း မွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို ပြုပြင်စီမံလျက် သူဌေးထံသို့ ဆောင်ပြီးသောအခါ ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေး၏။ သူဌေးလည်း အေးကြောင်း, ပူကြောင်း ကောင်း-မကောင်း စသည်၌ မည်သည့်စကားကိုမျှ မဆိုဘဲ အာဟာရကို သုံးဆောင်၍သာ နေ၏။ ထိုအခါ ဓမ္မဒိန္နာလည်း ရွှေယောက်မကို ကိုင်ပြီးလျှင် အနီး၌ ဆောင့်နေလျက် ဤသို့ ကြံ၏- "ဤသူဌေးသည် ယနေ့ တစ်ပါးမှ ပြန်လတ်၍ ပြာသာဒ်သို့ တက်မည်ပြုသောအခါ ငါ လက်ကမ်းလည်း လှမ်းမယူ၊ ယခုမူလည်း မည်သည့်စကားကိုမျှ မကြားမဆို၊ စားဖွယ်ကိုသာ စား၍နေခဲ့သည်၊ ငါ့အား အဘယ်အပြစ်ဖြင့် မနှစ်သက် အမျက်ရှိပါလိမ့်မည်နည်း" ဟု ကြံဆကာ နေ၏။

ဓမ္မဒိန္နာ ရဟန်းပြုခွင့် တောင်းခြင်း

သူဌေး ထမင်းစားပြီးသောအခါ ဓမ္မဒိန္နာလည်း သာယာချေင်သော စကားဖြင့် "အရှင့်သား... အကျွန်ုပ်အား အဘယ်အပြစ်များကြောင့် စကားမဆိုဘဲ နေပါသနည်း" ဟု မေးသော် သူဌေး ဝိသာခလည်း "ဓမ္မဒိန္နာ... နှလုံးမသာအပ်သော သင်၏အပြစ် မရှိပေ၊ ယနေ့ ငါသာလျှင် ထူးကဲလှစွာသောတရားကို ရ၍ ရွှင်ကဲသို့ တဏှာသန္ဆဝဖြင့် မရွှင်မပျနိုင်ပြီ၊ သင်၏အိမ်ဝယ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစံ၍ ငါ့မနေလိုပြီ၊ ရှင်မသာလျှင် အိမ်တွင်း၌ ရှိသမျှပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်း၍ ခံစားရစ်လော့၊ မိတ်ဆွေအသစ် လိုသည်ဖြစ်လည်း သင့် နှစ်သက်သမျှသော ဥစ္စာကို ဆောင်သွား၍ ပျော်ပါးသည်ထံမှာ နေလေလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ဓမ္မဒိန္နာကလည်း "အရှင့်သား... အသို့သောစကားကို ဆိုသနည်း၊ အရှင်တို့ ထွေး၍ ပျို့အန်ခဲ့သော တံတွေးပေါက်ကို အကျွန်ုပ် ကောက်၍ အဘယ်အကျိုးငှာ မျိုပါတော့အံ့နည်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုသာ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ လျှင်စွာ ခွင့်ပေးလော့" ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

ဓမ္မဒိန္နာထေရီ တရားအားထုတ်ခြင်း

ထိုအခါ ဝိသာခသူဌေးလည်း ကောင်းချီးကြွေးကြော်ကာ ဗိမ္မိသာရမင်း၏ အထံသို့ သွား၍ အကြောင်းကို လျှောက်ကြားပြီးမှ သူဌေးမဖြစ်သော ဓမ္မဒိန္နာကို ရတနာထမ်းစင်ဖြင့် ဆောင်ယူ၍ ဘိက္ခုနီမတို့၏ကျောင်းသို့ ပို့လေ၏။ ဓမ္မဒိန္နာလည်း လူ၏အရုပ်အဝါကို ပယ်သန်း၍ ရဟန်းပြုပြီးသော် ဤသို့ ကြံ၏၊ "ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သော ဝိသာခသူကြွယ်သည် အိမ်၏အလယ်၌ နေလျက်သာ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၏ လွတ်စေ ဆုံးခန်းခြင်းကို ပြုနိုင်သေးသည်၊ ငါမူကား ရဟန်းပြု၍မှ ဒုက္ခ၏အဆုံးသို့ မရောက်သဖြင့် မသင့်ပေရာ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ဦးအံ့"ဟု ကြံလျက် ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်ထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်မတို့... အကျွန်ုပ်သည် လူသူ ရောပြွမ်းသော ဤအရပ်ခန်းဝါ၌ မမွေ့လျော်နိုင်ပါ၊ ရွာငယ်ကျောင်းသို့ သွား၍ တရားကို အားထုတ်ပါဦးအံ့"ဟု လျှောက်ကြား၏။ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ထေရီတို့လည်း ထိုဓမ္မဒိန္နာကို ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်စွာသောအမျိုးမှ ရဟန်းပြုလာသူဖြစ်၍ တားမြစ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရကား မိမိတို့ပါ ရွာငယ်ကျောင်းသို့ သွား၍ နေရလေ၏။

ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ထိုဓမ္မဒိန္နာလည်း ရွာငယ်ကျောင်းသို့ ရောက်၍ မကြာမီပင် အတိတ်ဘဝက ဗုဒ္ဓပွါဒကြို၍ ထုံအပ်, လေ့အပ်, နှိပ်နယ်အပ်သော သခ်ါရတရားရှိသူ ဖြစ်ရကား လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုအခါ ဓမ္မဒိန္နာထေရီလည်း ဤသို့ ကြံပြန်၏၊ "ငါသည် အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှာသာ ဤအရပ်သို့ လာသည်၊ ယခုမှာ ငါ၏ကိစ္စ ပြီးမြောက်ပြီ၊ ဤတွင် နေ၍ အဘယ်အကျိုး ရှိတော့အံ့နည်း၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်လည်၍ နေရမူများလှစွာသော ငါ၏အမျိုးတို့သည် ငါ့ကို အမှီပြု၍ ကုသိုလ်ဆယ်ပါး ပွားများလတ္တံ့၊ ငါ့ဆရာ ထေရီများလည်း ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် မပင်ပန်းလတ္တံ့"ဟု ကြံ၍ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့နှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်လာ၏။

ဝိသာခသူဌေး အမေးကို ရှင်းလင်းဖြေဆိုခြင်း

ခင်ပွန်းဟောင်းဖြစ်သော ဝိသာခသူဌေးလည်း ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ရောက်လာပြီဟု ကြားလျှင် "ဤရဟန်းမကား တောသို့ သွား၍ များများကြာမီပင် ပြန်လာချေသည်၊ သာသနာတော်၌ပင် မမွေ့လျော်ခြင်း ဖြစ်လေသလော"ဟု တွေးတောကြံဆလျက် 47 B

http://www.dhammadownload.com

ညချမ်းသောအခါ ကျောင်းသို့ လာပြီးလျှင် "ဆန့်ကျင်သောအကြောင်းကို တိုက်ရိုက် မေးသဖြင့် မသင့်ချေ၊ လေးထွေသောမင်္ဂလာ ခဲခက်သောပြဿနာကို ငါ မေးတော့အံ့"ဟုကြံ၍ ခန္ဓာငါးပါးဝယ် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စဖြင့် သိထိုက်သမျှသော လက္ခဏာကိုမေး၏။ ထေရိမလည်း မေးသမျှသောပြဿနာ၌ ကြာရှိုးကို သန်လျက်ဖြင့်ပိုင်းသကဲ့သို့ မဆိုင်းမရပ်ဘဲ ဖြေပေ၏။ ယင်းသို့ဖြေပြီးမှ "ဝိသာခ ဒါယကာ... တရားတော်မည်သည်ကား လေးပါးသော ဂမ္ဘီရဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံချေသည်။ ငါ ဖြေသောတရားကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ကြား၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ဆက်ဆံညှိတ်မှုကား မှတ်သားပိုက်ကျုံးလေလော့"ဟု မှာဆို၏။

မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူချက်

ထိုသူဌေးလည်း ဖြေသောအတိုင်း မှတ်သား၍ ဘုရားရှင်အထံ၌ လျှောက်လေလျှင် ဘုရားသခင်လည်း "ဒါယကာ... ငါ၏သမီးတော်ဖြစ်သော ဓမ္မဒိန္နာသည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၌ မြေးယှက်လွှမ်းကာလော အဝိဇ္ဇာကွန်ရက်ကို ပယ်ဖျက်စွန့်ခွာလေပြီ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းအားဖြင့် တပြောင်းပြန်ပြန် သံသရာ၌ ကျင်လည်ခြင်းမရှိပြီ၊ ဤပုစ္ဆာကို ငါဘုရားအား လျှောက်ပန်ငြားသော်လည်း ဤအတိုင်းသာ ငါ ဖြေလတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၍

ယဿ ပုရေ စ ပစ္ဆာ စ၊ မဇ္ဈေ စ နတ္ထိ ကိဉ္စနံ။
အကိဉ္စနံ အနာဒါနံ၊ တမဟံ ဗြူမိ ဗြာဟ္မဏံ–

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ပုရေ စ၊ ရှေးအတိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးရပ် ဓာတ် အာယတနတို့၌ လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ စ၊ လာလတ္တံ့သောခန္ဓာ အာယာတနဓာတ်တို့၌ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ စ၊ အလယ်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာ၌ လည်းကောင်း။ ကိဉ္စနံ၊ တဏှာအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါရသည်။ ဝါ၊ ပိတ်ပင်ရစ်ပတ် မြေးယှက်တတ်သော အဝိဇ္ဇာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အကိဉ္စနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းလည်း မရှိထသော။ အနာဒါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းလည်း မရှိထသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ရဟန္တာဟူ၍။ အဟံ၊ ငါ ဘုရားသည်။ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဓမ္မဒိန္နာထေရီ ဓာတက်ရခြင်း

ဤဒေသနာကို ဟောပြီးမှ ဓမ္မဒိန္နာထေရီအား ပညာကြီးသော အခြင်းအရာ

http://www.dhammadownload.com

ဖြင့် များစွာ ကောင်းချီးပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဓမ္မဒိန္နာထေရီလည်း ဘိက္ခုနီအပေါင်းတို့တွင် ထင်ရှားလှသော ဓမ္မကထိကလည်း ဖြစ်၏၊ နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဓမ္မဒိန္နာကို 'ဇေဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဓမ္မကထိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ယဒိဒံ ဓမ္မဒိန္နာ'ဟု ဓမ္မကထိက ဇေဒဂ် အရာ၌ ထား၍ မြှောက်စားချီးမြှင့်တော်မူသတည်း။

ဤကား ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအမြွက်တည်း။

ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီ၏ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း

ရှင်မဟာကဿပ၏ လူက အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ခဲ့သော ဘဒ္ဒကာပိလာနီသည်လည်း ရှေး၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစဉ်အားဖြင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ လာကြရာ နှစ်ဖြာသောခရီးလမ်းကို တွေ့သည်တွင် ပိပ္ပလိလုလင်ကလည်း လက်ယာလမ်းကို လိုက်သွား၍ ဘုရားနှင့် တွေ့လေသည်။ ဘဒ္ဒကာပိလာနီမူကား လက်ဝဲလမ်းကို အစဉ်တစိုက် လာခဲ့သဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း မာတုဂါမတို့၏ ရဟန်းဖြစ်မှုကို ခွင့်ပြုတော်မမူသေး၍ ဘိက္ခုနီမတို့ မရှိသေးရကား မြတ်သောတရားရှိသူကို ရှာဖွေသော် ထိုပြည်နှင့် မဝေးမဲနီး ကြီးစွာသော ပရိဗိုဇ် တို့၏ကျောင်းတိုက်ကို မြင်၍ ထိုသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ရှင်ရဟန်းပြုလိုကြောင်းဖြင့် တောင်းပန်ခဲယဉ်းလျက် ပရိဗိုဇ်ရဟန်းမ ပြု၍နေ၏။

ဘဒ္ဒကာပိလာနီ ရဟန်းပြုကာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

အကြင်အခါ၌ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီတို့သည် ဘိက္ခုနီအဖြစ်ကို ရလာ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်သည်ဟု ကြားလျှင် များစွာသော ပရိဗိုဇ်မတို့နှင့်တကွ လာ၍ ပုစ္ဆာပြဿနာကို နှီးနှောကြသဖြင့် ဘုရားတရားတော်ကို ကြားနာရလေသော် သာသနာတော်၌ အနှစ်သာရရှိကြောင်းကို သိ၍ ထိုမဟာပဇာပတိထေရီအထံ၌ပင် တောင်းပန်၍ ရဟန်းပြုလေ၏။ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီပင် သင်္ခါရတရားတို့၏ အခြင်းအရာကို လေးဖြာသော မဂ်တို့ဖြင့် ဖြတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေသတည်း။

ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီ ဇေတဝန်ရခြင်း

ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးလျှင် အဘိညာဉ်တရားတို့ကို မပြတ် ပွားများစေသဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်၌ အလွန်အကဲပင် မြော်မြင်လေ့လာနိုင်၏၊ ထို့နောက် ဘုရား

http://www.dhammadownload.com

ဧတေဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဤဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီကို– "ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတီနံ ဘိက္ခုနီနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ"ဟု ဧတဒဂ်အရာဖြင့် ချီးမြှင့်တင်ထားတော်မူသတည်း။

ဤကား ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီ၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအဖွင့်တည်း။

နန္ဒမာတာဥတ္တရာထေရီ၏ ရှေးအကြောင်းကို ပြခြင်း

နန္ဒမာတာဥတ္တရာဟူသော ဥပါသိကာမ၏ ရှေးအတိတ်အကြောင်းကား– ဘုရားရှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူသောအခါ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ကုဋေ ငါးဆယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော သုမန အမည်ရှိသော သူဌေးအိမ်ဝယ် လယ်ယာလုပ်မှုဖြင့် သူရင်းငှားပြု၍ နေရသော ပုဏ္ဏ အမည်ရှိသော သူဆင်းရဲတစ်ယောက် ရှိ၏။ ထို သူဆင်းရဲ၏ မယားဖြစ်သော ဘာရိတာ၌ ဥတ္တရာ အမည်ရှိသော သတို့သမီးကို ရသတည်း။

သုမနသူဌေးနှင့် ဆင်းရဲသား ပုဏ္ဏ

တစ်ရံသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူပြည်သား တို့သည် နှစ်စဉ် ပျော်ပါးမြဲ ဖြစ်သော နက္ခတ်သဘင်အချိန်နှင့် ကြုံ၍ အလုံးစုံသော မိန်းမ ယောကျ်ားတို့သည် ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး နက္ခတ်သဘင် ပျော်ရွှင်ကစားကုန်အံ့ဟု ကြွေးကြော်ကြသော အသံကို သုမနသူဌေး ကြားလတ်သော် နံနက်စောစွာ လာလတ်သော ပုဏ္ဏ သူရင်းငှားကို ခေါ်၍ "အချင်းပုဏ္ဏ... ယနေ့ သင်တို့သည် နက္ခတ်သဘင် ပျော်ရွှင် မြူးတူးကြအံ့လော၊ ထိုသို့မဟုတ် လုပ်မြဲယူမြဲတိုင်းသောအခဖြင့် လယ်ထွန်ကိစ္စပြုအံ့လော"ဟုမေး၏။ ပုဏ္ဏသူဆင်းရဲကလည်း "အရှင်သူဌေး ... အကျွန်ုပ်တို့မှာ ဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသောသူတို့ကို မတုသာချေ၊ ယနေ့ လုပ်ခွင်တွင် မဝင်ငြားက နက်ဖြန် စားစရာမရှိပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်မှာ နက္ခတ်သဘင် ပျော်ရွှင်နိုင်အံ့နည်း၊ ထွန်နှင့်နွားကိုသနားပါလျှင် ယခုပင် လယ်သို့သွားပါအံ့"ဟု ဆို၏။

ဆင်းရဲသား ပုဏ္ဏ လယ်ထွန်သွားခြင်း

ထိုစကားကို ကြားသော် သုမနသူဌေးလည်း ပေးမြဲတိုင်းသောအခကို ပေး၍ ထွန်နွားတို့ကို အပ်၏။ ပုဏ္ဏ သူရင်းငှားလည်း ထွန်နွားကို ဆောင်ယူပြီးလျှင် အိမ်ရှင်မ ဘာရိတာကို ခေါ်၍ "ရှင်မ... ယနေ့ ငါ လယ်သို့ သွား၍ များစွာ ပြီးအောင် ထွန်အံ့၊ နေ့တိုင်းထက် အဆသာ၍ ငါ့အား ထမင်းပို့လာလော့"ဟု မှာပြီးမှ လယ်ထွန်ရာအရပ်သို့ သွားလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအခါ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း နံ့သာတော၌ နိရောဓသမာပတ်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝင်စားတော်မူပြီး၍ ထိုနေ့ နံနက်၌ သမာပတ်မှ ထတော်မူပြီးသော် "ငါသည် ယနေ့ အဘယ်သူအား ချီးမွှောက်ရအံ့နည်း" ဟု ကြည့်ရှုလေလျှင် ထွန်နွားငင်၍ လယ်ပြင်သို့ လာသော ပုဏ္ဏ သူဆင်းရဲကို မြင်လေ၍ "ဤပုဏ္ဏအား ငါ ချီးမွှောက်သဖြင့် ကြီးမြတ်ကြွယ်ဝထိုက်သော ရှေးပါရမီ, ဤဘဝ၌ ရအပ်သောတရားနှင့် ပြည့်စုံပါ၏လော မပြည့်စုံပါ၏လော" ဟု တွေးတောဆင်ခြင်ပြန်လျှင် စုံလင်ညီညွတ်စွာရှိ၍ သမ္မတ္တိလေးပါးကို လျင်လျားစွာ ရအံ့သောအကြောင်းကိုမြင်၍ သင်္ကန်း သပိတ် ပရိက္ခရာကို လွယ်ပြီးသော် လာတော်မူခဲ့၍ ပုဏ္ဏသူဆင်းရဲလုပ်သော လယ်ကန်သင်း၌ ရေတွင်း၏အနီး ချဉ်းကပ်တစ်ခုကိုရှု၍ ရပ်လင့်၏။

ထိုသို့ ရပ်သည်ကို ပုဏ္ဏသူဆင်းရဲ မြင်လျှင် ကြည်ရွှင်ဝမ်းသာစွာ သဒ္ဓါတရားသည် ဖြစ်လတ်၍ အရှင်မြတ်ကား မျက်သစ်ဒန်ပူအလို့ငှာ ရပ်လာသည်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံပြီးသော် အနီးသို့ ကပ်လေ၍ ငါးရပ်သော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရှိခိုးလျက် နေလာ၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ကိုယ်တွင် ပါသော သပိတ်, ရေစစ်တို့ကို ထုတ်၍အပ်၏၊ ပုဏ္ဏလည်း မျက်နှာသစ်ရေကို ခပ်၍ ကောင်းမြတ်သော ဒန်ပူနှင့်တကွ ကပ်ဆေး၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ဆင်းရဲသူဘာရိတာ

အရှင်မြတ်လည်း ကပ်သော ရေဒန်ပူကို ခံယူသုံးဆောင်ပြီးလျှင် ဆင်ခြင်တော်မူသည်ကား "ဤပုဏ္ဏတို့သည် သူတစ်ပါး၏ အိမ်နောက်ဘေး၌သာ နေရရှာချေသည်။ အကယ်၍ ချင်းတို့အိမ်သို့ သွားသော်လည်း ချင်းမယား ငါ့ကို မဖူးမြင်ရရာ၊ ထမင်းပို့လာသောအခါမှ လမ်းမှာ တွေ့စေတော့အံ့" ဟု ကြံလျက် အတန်ငယ် ဆိုင်းတော်မူပြီးသော် ခရီးစဉ်အတိုင်း ကြွတော်မူလေ၍ ထိုပုဏ္ဏ၏မယား ဖြစ်သော ဘာရိတာလည်း ထမင်းအဖျော်တို့ကို သင့်လျော်စွာ စီရင်၍ လင်၏ထံသို့ ပို့ခြင်းငှာ လာခဲ့သော် ခရီးအကြား၌ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို မြင်၍ ဆင်ခြင်လတ်သည်ကား "ရှေးရှေးသော နေ့တို့၌ ဤအရှင်မြတ်တို့ကို တပ်အပ်ကိုယ်ထင် ငါတွေ့လျှင်လည်း ကိုယ်တွင် လှူဒါန မပါဘဲ ရှိခဲ့သည်၊ ကိုယ်တွင် လှူဒါန ပါသောအခါလည်း ပက်ပင်းပါ မတွေ့ခဲ့ဖြစ်သည်၊ ယခုမူကား အလှူဝတ္ထုလည်း ငါ၌ ပါ၏၊ အရှင်ကောင်းကိုလည်း တွေ့ကြုံရ၏၊ ဤအခါမှ မလှူရမူ ငါ့အား

http://www.dhammadownload.com

အဘယ်မှာ ကုသိုလ်ဖြစ်တော့အံ့နည်း"ဟု ကြံပြီးလျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ခြေရင်း၌ ထမင်းခွက်ကို ချ၍ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတတို့ဖြင့် ရှိခိုးပြီးသော် "ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဒကာမအား သနားကယ်မတော်မူသဖြင့် ကောင်းဆိုး ယုတ်မြတ်မဟူ ဤဆွမ်းအလှူကို ခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၍ ခွက်မှ ထမင်းကို သပိတ်အတွင်းသို့ လောင်း၏၊ ထမင်း တစ်ဝက်ခန့် ရောက်လျှင် အရှင်မြတ်လည်း "တန်ပြီ"ဟု သပိတ်ကို ဖုံးစေ၏။

ဘာရိတာ ဆုတောင်းခြင်း

ထိုအခါ ဘာရိတာလည်း "အရှင်ဘုရား... ဤဆွမ်းကား တစ်ယောက်စာမျှ ဝလောက်ရုံသာ ဖြစ်ပါသည်၊ ချန်၍ထားခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းပါ၊ ဒကာတော်မအား ဤလောက်ဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းကို မပြုပါလင့်၊ တမလွန်ဖြင့်သာ သင်္ကြံဟ်တော်မူပါ"ဟုလျှောက်၍ အကြွင်းမဲ့လောင်းပြီးမှ 'ဤကောင်းမှု၏အာနိသံသကို ဒိဋ္ဌဓမ္မဋ္ဌ ပင် ခံစားရပါလို၏"ဟု ဆုတောင်း၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "ဒါယိကာမ တောင့်တတိုင်းပြည့်စုံစေ" ဟုဆို၍ ရပ်လျက်ပင် တရားအနုမောဒနာပြုပြီးမှ ကြွတော်မူလေ၏။

ဘာရိတာက လင်ပုဏ္ဏားကို တောင်းပန်ခြင်း

ထိုဘာရိတာလည်း အိမ်သို့ တစ်ဖန် ပြန်ပြီးသော် ဆန်, ဟင်းရွက်တို့ကို ရှာ၍ ကောင်းစွာ ချက်ပြီးမှ လင်ပုဏ္ဏာထံသို့ ငို့ခြင်းငှာ လာ၏။ ထိုပုဏ္ဏာလည်း ရှစ်မင်းပယ်မျှလောက်သော လယ်အရပ်သို့ လှည့်ပတ်ကာ ထွန်ပြီး၍ အလွန်မောပန်း ဆာမွတ်ရကား နွားတို့ကို သင့်ရာ၌ လှန်ဘီ၍ မိမိမှာ လယ်ကန်သင်းကို ခေါင်းစိုက်လျက် အိပ်နေ၏၊ မယားဘာရိတာ အနီးသို့ ရောက်လျှင် "လင်မောင်ပုဏ္ဏာသည် အာဟာရ ဆာမွတ်ခြင်းဖြင့် ငါ့အား အမျက်ထွက်၍ နှိပ်စက်ကြိမ်းမောင်းလျှင် ယခင် ပြုခဲ့သောဒါနသည် ငါ့အားလည်းကောင်း၊ သူ့အားလည်းကောင်း အကျိုးမရှိ နိရတ္ထကသာ ဖြစ်ဘိရာသည်၊ ရှေးဦးစွာ အကြောင်းကိုကြားအံ့"ဟု ကြံ၍ အသံကြားလောက်သောဌာနသို့ ရောက်လျှင် "ချစ်လင်ပုဏ္ဏာ... အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ စောစွာကပင် ထမင်းအစာ ဆောင်၍လာသည်ကို ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် လမ်းခရီးမှာ တွေ့ရ၍ ပါသမျှကိုကပ်လှူလိုက်ပြီးမှ အိမ်သို့တစ်ဖန် ပြန်၍ ချက်ရသဖြင့် နေမြင့်ချေသည်၊ အကျွန်ုပ်၏အပြစ်ကို သည်းခံပါ၊ သင့်အစာကို လှူလိုက်ရသော ဒါနအထူးကိုလည်း ကြည်နူးဝမ်းမြောက်ပါလော့"ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

ဇနီးမောင်နှံ သဒ္ဓါကြွ၍ ရွှေတုံးများရခြင်း

ထိုစကားကို ကြားလျှင် လင်မောင်ပုဏ္ဏားလည်း အားရဝမ်းသာ သဒ္ဓါတိုးပွား လျက် "နံနက်အခါကပင် ငါလည်း ဤရှင်ချစ်အား မျက်သစ်ဒန်ပူ ကပ်လှူလိုက် ရပါသည်၊ သင် အမျှသာ ယူလော့"ဟု ပျူပျူငှာငှာ ပြောဆို၍ ပါသောထမင်းကို စားကြ၏၊ ထိုသို့ စားပြီးလျှင် ပင်ပန်းခြင်း မပြေလတ်ရကား မယား ဘာရိတာ၏ တင်ထက်၌ ခေါင်းစိုက်၍ အိပ်ပြန်၏။ ထိုအခါ မိမိ ထွန်ယက်ခဲ့သော လယ်ယာ မြေ တစ်ပြင်လုံးသည် ထွန်ကျစ်စာမှစ၍ ရွှေတုံးအတိဖြစ်လျက် လျှပ်စစ် တိမ်မီးရောင်ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်၏။

မောင်ပုဏ္ဏားလည်း အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ ဖြစ်လာသော ရွှေတို့ကို မြင်၍ "အိမ်ရှင်မ... ထ၍ မျှော်စမ်းဦးလော့၊ ငါ မောပန်းစွာ ထမင်းအစာကို စားရဘိ၍ မျက်စိလည်သဖြင့်ပင် ထင်လေသလော၊ အလုံးစုံသော လယ်မြေတွင် ရွှေအတိပင် မြင်ခဲ့၏တကား"ဟု ဆိုသော် ထိုဘာရိတာကလည်း "အကျွန်ုပ်လည်း ရွှေအတိသာ မြင်ပါ၏"ဟု ပြောလျှင် ဆောစွာ ထ၍ကျူးပြီးမှ ထွန်တုံးထက်၌ ရိုက်နှက်ထုချေ၍ စမ်းသဖြင့် ရွှေစစ်မှန်းကို သိလေက မယား ဘာရိတာကို ခေါ်၍ "အိမ်ရှင်မ... အမြန်လာ၍ ရှုပါဦးလော့၊ ရှေးရှေးသောအခါက ငါတို့ စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးပဲဗီဇသည် သုံးလေးလက်မှာ စားသုံးရသည်။ ယခု ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ထံ၌ အတန်ငယ်မျှ မျိုးချစိုက်ပျိုးအပ်သော ကုသိုလ်မျိုးစေ့သည် ကာလမရွေ့ ယနေ့ပင် ပွားစီး၍ အတိုင်းမသိ သီးပေးသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွ၊ ငါ ထွန်ခဲ့သမျှ မြေကြီးသည် ဆီးကင်းခန့်မျှ မကျန်ပြီ၊ အလွန်နီသော ရွှေဆိုင်ရွေခဲသာ ဖြစ်တော့သည်"ဟု ဆို၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား ရွှေတုံးများကို ပြသခြင်း

ထိုဘာရိတာကလည်း "ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို ငါတို့ ဖုံးလွှမ်း၍ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လျှောက်ကြားမှ သင့်မည်"ဟု တိုင်ပင်လျက် ဘာရိတာတွင် ပါသော ထမင်းခွက်ကို ရွှေဖြင့် ပြည့်စေပြီး၍ မင်းကြီး၏နန်းတော်သို့ ဝင်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း "အကြောင်း အသို့ရှိသနည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင် မင်းမြတ်... ယနေ့ အကျွန်ုပ်တို့ ထွန်အပ်သော လယ်ယာမြေရပ်အလုံးသည် ရွှေတုံးရွှေခဲအတိသာ ဖြစ်လာပါသည်၊ ဆောင်ယူခြင်းငှာ များစွာသောလှည်းတို့ကို လွှတ်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးက "သင် အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊

http://www.dhammadownload.com

အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ဘိသနည်း"ဟု မေးပြန်လျှင် "အကျွန်ုပ်ကား ပုဏ္ဏ အမည်ရှိသော သူရင်းငှားပါတည်း၊ နံနက်သောအခါက မွေသေနာပတိဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာအား မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တစ်ထပ်စာသော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း လှူဒါန်းပူဇော်ပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ရွှေအစစ်များ မြေဖြစ်ကြခြင်း

မင်းကြီးကလည်း "သင်တို့အရှင်မြတ်အား လှူအပ်သောဒါန၏ အကျိုးဆက်ကို မျက်မှောက်ပင် ခံစားရချေတော့မည်"ဟု ဆို၍ မင်းချင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် "ယခု ပေါ်သော ရွှေရတနာတို့ကို များစွာသော လှည်းတို့ဖြင့် ဆောင်ယူချေ"ဟု စေတော်မူ၏။ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ သွား၍ များစွာသောရွှေအထုကို မြင်လျှင် "ငါတို့အရှင် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး၏ ဘုန်းတော်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသော ဥစ္စာပေတည်း"ဟု ဆို၍ ကျုံးယူကြ၏။ လက်သို့ ရောက်သောအခါ မြေအတိသာ ဖြစ်ပြန်သတည်း။

ရွှေတုံးပုံကြီး အတောင် ၈၀မြင့်

ထိုအကြောင်းကို ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးအား လျှောက်ကြားပြန်လျှင် "သင်တို့အဘယ်သို့ ဆို၍ ကျုံးသနည်း"ဟု မေး၍ "အရှင်မင်းကြီး ဥစ္စာဟု ဆို၍ ကျုံးပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင် "ငါ၏ဥစ္စာ မဟုတ်ပေ၊ ပုဏ္ဏ သူဆင်းရဲ၏ဥစ္စာဟု ဆို၍သာ ကျုံးလေ"ဟု စေတော်မူ၏။ မင်းချင်းတို့လည်း မှာလိုက်သောအတိုင်း ဆို၍ ကျုံးသောအခါမှ ရွှေအစစ်ရ၍ လှည်းတို့ဖြင့် အပြည့်တင်ပြီးသော် မင်းရင်ပြင်သို့ဆောင်၍ ပုံထားသည်။ အစောက်အားဖြင့် အတောင်ရှစ်ဆယ် မြင့်သတည်း။

ပုဏ္ဏနှင့် ဘာရိတာတို့ သူဌေးဖြစ်ကြခြင်း

မင်းကြီးသည် ပြည်သူပြည်သားတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ "ငါတို့ ရာဇ်ဂြိုဟ် ပြည်ဝယ် အဘယ်သူ၏အိမ်၌ ဤမျှလောက်သောရွှေ ရှိသနည်း"ဟု မေး၍ မရှိပါကြောင်းကို လျှောက်ကြလျှင် "ပုဏ္ဏကား သူဌေး၏အရာဌာနကို ရသင့်ပေပြီ"ဟု ဆို၍ ထိုထိုသို့သော သူဌေးကြီးတို့၏ အစီးအနင်း အဆောင်အရွက် ဖြစ်သော ထီး စည်နှင့်တကွ ပေးတော်မူ၏။

၇-ရက်ပတ်လုံး အလှူကြီး ပေးခြင်း

ထိုအခါ ပုဏ္ဏကလည်း "အရှင်မင်းကြီး. . အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမျှလောက်

http://www.dhammadownload.com

သော ကာလပတ်လုံး သူတစ်ပါးအိမ်ကိုသာ မှီ၍ နေရပါသည်၊ လျောက်ပတ်သော အိမ်ကို သနားတော်မူပါဦး"ဟု လျှောက်တင်လေသော် "သင်တို့ နှစ်သက်သော အရပ်၌ နေလေလော့"ဟု ခွင့်ပေး၍ ရှေးသူဌေးဟောင်းတို့ နေရာတစ်ခုကို သုတ်သင်၍ နေရ၏။ ထိုပုဏ္ဏသူဌေးကား လေး, ငါးရက်ပတ်လုံး အိမ်ကို ပြုပြင်ပြီးသော် သဘင်ကြီးစွာ ခံလျက် တစ်ပြိုင်နက်ပင် အိမ်တက်မင်္ဂလာ၊ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာ၊ သမီး ဥတ္တရာ၏ နားထွင်းမင်္ဂလာတို့ကို ပြုလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား အလှူကြီးကို ပေး၏။

မိသားစု ၃ ယောက် သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း အစဉ်သောစကားဖြင့် တရားအနုမောဒနာ ပြုတော်မူသော် ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ သုံးယောက်သောသူတို့သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေကုန်၏။ ထိုနေ့မှစ၍ သူဌေးလင်မယားတို့သည် ဘုရားသခင်အား လည်းကောင်း၊ သံဃာတော်တို့အား လည်းကောင်း ခစားလုပ်ကျွေးခြင်းကို ပြုလျက် သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ကြသတည်း။

သုမနသူဌေးကြီးက ရွှေးမလောင်းကို တောင်းခြင်း

တစ်ရံသောအခါ မိမိတို့ မှီနေခဲ့ရသော သုမနသူဌေးကြီးက သမီး ဥတ္တရာကို သား နန္ဒနှင့် ထိမ်းမြားလိုပါကြောင်းဖြင့် တောင်းလာ၏။ ထိုအခါ ပုဏ္ဏသူဌေးက "ဤသုမနကား ဘုရား, တရား, သံဃာ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မသိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးဖြစ်သည်၊ ငါ့သမီးဥတ္တရာကား ရတနာသုံးပါးနှင့် ကင်း၍ မနေနိုင်။ ထို့ကြောင့် ငါ့သမီးကို ထိုသူ၏သားနှင့် မထိမ်းမြားလို"ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ များစွာသော အဆွေခင်ပွန်းသူဌေးတို့ကလည်း "အဆွေပုဏ္ဏ... ယောကျ်ားဟူသမျှသည် တစ်ဘဝလုံး ဤကဲ့သို့ချည်း အယူရှိသည် မဖြစ်ရာ၊ သင်သည် ဤသုမနသူဌေးအိမ်ဝယ် ကပ်တွယ်မှီတင်းသဖြင့် ရှည်မြင့်စွာ နေရဖူးပေသည်၊ မိတ်ဆွေ၏အဖြစ်ကို မဖျက်ပါလင့်၊ သင့်သမီး ဥတ္တရာကို မဟာမိတ် ဆက်လက်မိအောင် သူဌေးသား နန္ဒအား ပေးပါလော့"ဟု ဆိုကြ၏။

နန္ဒနှင့် ဥတ္တရာတို့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း

သူဌေးပုဏ္ဏလည်း အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ကြသောစကားကို အားနာသဖြင့် "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံလိုက်ပြီးမှ အချိန်းအချက် ရက်နီးသောအခါ သမီး ဥတ္တရာကို ကောင်းစွာ ပြင်ဆင်၍ အခြံအရံနှင့်တကွ နွယ်တာလပြည့်နေ့၌ သုမန

http://www.dhammadownload.com

သူဌေးအိမ်သို့ ပို့ရလေ၏။ ထိုသုမနသူဌေးလည်း ဧချေးမ ဥတ္တရာ ရောက်လာသော နေ့ပင် မိမိသားနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းကို ပြုပေ၏။

ဥတ္တရာ ကုသိုလ်ပြုခွင့် တောင်းခြင်း

သတို့သမီး ဥတ္တရာလည်း လင့််အိမ်သို့ ရောက်၍ နှစ်ရက်, သုံးရက်မြောက် ရှိလျှင် မိမိလင်ကို ရိုသေစွာ ခ,ယ၍ "အရှင့်သား... အကျွန်ုပ်ကား မိဘတို့အိမ်၌ နေသောကာလ လဆန်းပက္ခ၌ လေးရက်, လဆုတ်ပက္ခ၌ လေးရက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးသော ဥပုသ်နေ့တို့၌ အဋ္ဌင်္ဂဥပုသ်ကို ဆောက်တည်မြဲဖြစ်ပါသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်၍ တရားတော်ကို နာမြဲဖြစ်ပါသည်၊ ယခုလည်း အရှင့်သားသည် အကျွန်ုပ်အား ခွင့်သနားပါလျှင် ရှေးကာလ ပြုမြဲတိုင်းသော ကုသိုလ်ကို ပြုလိုပါသည်"ဟု ခွင့်တောင်း၏။ လင် နန္ဒသူဌေးကလည်း "သင့်အား ငါ ခွင့်မလွှတ်နိုင်"ဟုဆို၏။

ဥတ္တရာအား ကုသိုလ်ပြုခွင့်မပေး

ထို့နောက် အဖန်ဖန် ခွင့်တောင်းပြန်သောကာလ "သင်တို့ဆရာ ဂေါတမကို ခ,ယ ဝပ်တွားသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ပူဇော်လှူဒါန်းသဖြင့် ဥစ္စာကုန်ခန်းရုံသာ မဟုတ်လော၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ပါသဖြင့် ကာမ ချမ်းသာမြတ်သည် လစ်လပ်ရုံသာ မဟုတ်လော"ဟု ဆို၍ ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။ ယင်းသို့လျှင် ရှင်မ ဥတ္တရာသည် လင့်အိမ်သို့ရောက်သည်မှစ၍ တုစ်စုံတစ်ခုသော ဒါန, သီလကိုမျှ မပြုရဘဲ နှစ်လခွဲတိုင်တိုင်ရှိလေသော် မမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ပြင်းစွာနှိပ်စက်သော နှလုံးရှိရကား မိဘသူဌေးတို့၏အထံသို့ တမန်စေလိုက်၏။

မိဘ ၂-ပါးထံ ပေးသောစာ

စာတွင် မှာလိုက်သည့်စကား-ကြီးမားသော ကျေးဇူးအရှင် မိခင်မွေးမိဘတို့... အကျွန်ုပ်ကို ယုတ်ညံ့သိမ်ဖျင်း, ကျဉ်းကျပ်စွာသော ဤနှောင်အိမ်အတွင်းသို့ အဘယ့်ကြောင့် ပို့သွင်းပါသနည်း၊ ဆင်းရဲလှသော သူနပ်တို့၏အထံဝယ် တစ်သက်ပတ်လုံး ကျွန်စာရင်းဖြင့် သွတ်သွင်း၍အပ်သော်လည်. မြတ်၏ဟု ထင်ပါသေး၏၊ ဤမျှလောက်စင် အမြင်, အကျင့်ယုတ်မာသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုး၏ အိမ်သို့ပို့ခြင်းကို အကျွန်ုပ်မနှစ်သက်နိုင်ပါ၊ ဤအိမ်ကိုလာသည်မှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ပင် ဘုရားသခင်နှင့် သံဃာတော်တို့အား ခစားလုပ်ကျွေးရမည်ကို မဆိုသာ၊ ဖူးမြင်, ပူဇော်ရုံကိုမျှ အခွင့်မရပါ-ဟုမှာလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

မိဘ ၂-ပါးထံမှ ပြန်သောစာ

ထိုစကားကို အဖဖြစ်သော ပုဏ္ဏသူဋ္ဌေးကြားလျှင် "ငါကား မှားခြင်းကြီးမှား၍ ငါ့သမီးသည် နှလုံးဆင်းရဲစွာရှိရှာလေပြီ"ဟု အလွန်သော သနားပင်ပန်းခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက်မှ အကြံရ၍ တစ်သောင်းငါးထောင်မျှလောက်သော အသပြာကိုထုတ်ပေးပြီးလျှင် သမီးဥတ္တရာကို ဤသို့မှာလိုက်၏ "ချစ်သမီး... ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သိရိမာမည်သော ပြည့်တန်ဆာမသည် မိမိကိုယ်ခဖြင့် အသက်မွေးစား၏၊ တစ်နေ့တစ်နေ့၌ အသပြာ တစ်ထောင်တစ်ထောင်ပေး၍ ပျော်ပါးရ၏၊ ထိုသိရိမာကိုငှား၍ သင့်လင်အား လုပ်ကျွေးစေ၊ သင်မူကား အလိုရှိသမျှ ဒါန, သီလကို အားထုတ်၍နေလော"ဟု မှာလိုက်၏။

အငှားမယား သိရိမာကို ထားခဲ့ခြင်း

ဥတ္တရာလည်း မှာသောတမန်တို့ရောက်၍ ဖခင်မှာလိုက်သောစကားကို ကြားလျှင် အားရဝမ်းသာစွာဖြစ်၍ သိရိမာအမည်ရှိသော ပြည့်တန်ဆာမကို ခေါ်ပြီးလျှင် "အဆွေမ... ငါကား ဤလခွဲမျှလောက်ကို ဥပုသ်ဆောက်တည်လို ပါသည်၊ သင်မူကား ဤတစ်သောင်း ငါးထောင်သော အသပြာကိုယူ၍ ငါ၏လင်သူဋ္ဌေးကို လုပ်ကျွေးရစ်ပါ"ဟု ဆို၏။ သိရိမာလည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံလျှင် မိမိလင်ဖြစ်သော သူဋ္ဌေးအထံသို့ ဆောင်၍ "အမောင်သူဋ္ဌေး... ဤမိန်းမငယ်ကား အကျွန်ုပ်၏ခင်ပွန်းမတည်း၊ ဤလခွဲကာလကို အကျွန်ုပ်ကိုယ်စား အရှင့်သားကို လုပ်ကျွေးပါလတ္တံ့၊ အကျွန်ုပ်မှာ ဘုရားသခင်၏တရားတော်ကို နာ၍ ဥပုသ်ဆောက်တည်ကာ နေပါရစေ"ဟု ခွင့်တောင်း၏။ လင်သူဋ္ဌေးလည်း အဆင်းပြင်လှာနှင့် ပြည့်စုံသော သိရိမာကို မြင်လျှင် ချစ်ခင်တိမ်းညွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ "ကောင်းပြီ"ဟု ခွင့်လွှတ်လိုက်၏။

ဥတ္တရာ၏ကုသိုလ်ပြုပွဲကြီး

ယင်းသို့ အခွင့်ရလျှင် ဥတ္တရာလည်း များစွာသော ကျွန်မတို့နှင့် တကွ အထူးထူးဆေး ဘေဇဉ်ကို စီရင်ပြုထားလျက် ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ ကပ်၍ "ကိုယ်တော်မြတ်သည် တပည့်သံဃာ ငါးရာနှင့်တကွ ဤလခွဲကာလကို သူတစ်ပါးအိမ်သို့ မကြွမူ၍ ဒကာတော်မအိမ်၌သာ ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ" ဟု ပင့်ဖိတ်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဝန်ခံတော်မူ၍ တစ်နေ့မခြား ထိုဥတ္တရာ၏အိမ်၌သာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဥတ္တရာလည်း တရားတော်ကိုနာ၍ အင်္ဂါ

http://www.dhammadownload.com

ရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောဥပုသ်ကို ဆောက်တည်ပြီးလျှင် တစ်ခုသော ပြာသာဒ် အပြင်၌သာ ကောင်းစွာ နေလေ့ပြုသတည်း။

နန္ဒသူဌေးသားက ကဲ့ရဲ့ရွှတ်ချခြင်း

ဝါကျွတ်လပြည့် အဖိတ်နေ့သို့ရောက်သောအခါ ရှင်မဥတ္တရာလည်း များစွာသော ကျွန်မတို့နှင့်တကွ စားဖိုအိမ်ဝယ် အသွယ်သွယ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် တို့ကို ပြုပြင်လုပ်ဆောင်လျက်နေသည်နှင့် လင်ဖြစ်သောသူဌေးလည်း လေသွန် တံခါးဝ၌ရပ်၍ ရှူသဖြင့် စားမှု, သောက်မှုကို ပြုပြင်နေသောဥတ္တရာကို မြင်လျှင် "ဤကျွန်ယုတ်မကား အလွန်မိုက်မဲလေစွတကား၊ ကြီးမားမြင့်မြတ်လှသော စည်း စိမ်ချမ်းသာကိုခံစားကာ မနေလိုဘဲ ဤစားဖိုအိမ်ထဲဝယ် ဟ, အိုးမဲ အလိမ်း လိမ်းကပ်သောကိုယ်ဖြင့် ပြိုက်ပြိုက်စီးယိုသောချွေးရှိအောင် ဆင်းရဲလျက် ဦးပြည်း ဖြစ်သော ရဟန်းဂေါတမတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ ချက်ပြုတ်၍ နေဘိဟကား:"ဟု ကဲ့ရဲ့ရွှတ်ချလျက် သည်းစွာရယ်ရွှင်၍ တိုက်တွင်းသို့ ဝင်လေ၏။

သိရိမာ၏ယုတ်မာသော အပြုအမူ

ထိုသို့ ရယ်ရွှင်သည်ကို သိရိမာမြင်လျှင် "အရှင်သူဌေးသည် အဘယ်ကို မြင်၍ ရယ်ဘိသနည်း"ဟု ထိုလေသွန်တံခါးဖြင့်ရှုလတ်သော် ဥတ္တရာကိုမြင်၍ "ငါ့လင်သူဌေးကို ဤမိန်းမသည် ဖျောင်းဖျဖျက်ဆီးဟန်ရှိသည်"ဟု ကြံဘိ၍ မိမိ၏ အငှားမယား၏အဖြစ်ကို မဆင်ခြင်ဘဲ စည်းစိမ်ရှင်ကဲ့သို့ မာန်ကြွ၍ ထာဝရစည်းစိမ်ရှင်ဖြစ်သော ဥတ္တရာကို ကြီးစွာရန်ငြိုးထားလျက် ထောပတ်ချက် ရာသို့သွား၍ယူပြီးလျှင် ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ထောပတ်ရည်ကျက်ဖြင့် ဥတ္တရာ၏အထက်၌ သွန်းလောင်းအံ့သောငှာ မူတ်ဖြင့်ယူလာ၏။

ဥတ္တရာက မနောဓိဌာန်ဖြင့် သည်းခံခြင်း

ဥတ္တရာလည်း ထိုသို့လာသည်ကို မြင်လျှင် "ဤခင်ပွန်းမ သိရိမာကား ငါ၏ကျေးဇူးသခင် ဖြစ်သည်၊ ငါ့လင်သူဌေးကို သူ လုပ်ကျွေးပေသောကြောင့်သာ ဒီနေ့ သိလ ဘာဝနာကို ငါ ပြုခွင့်ရပေသည်၊ ယူဇနာ တစ်သန်း နှစ်သိန်း သုံးထောင် လေးရာငါးဆယ်ကျယ်သော စကြဝဠာနှင့် သိရိမာ၏ကျေးဇူးကို စာသော် စကြဝဠာကားကျဉ်း၏၊ သိရိမာ၏ကျေးဇူးသာ ကျယ်ဝန်း၏။ အကန့်ဒြပ္ပာ ပြည်နှင့် သိရိမာ၏ကျေးဇူးကိုစာသော် ဗြဟ္မာ့ပြည်ကားနိမ့်သေး၏၊ သိရိမာ၏ ကျေးဇူးကား မြင့်မြတ်၏၊ ထို့ကြောင့် သိရိမာကို ငါ အဖျက်မရှိသင့်ပေ၊ အကယ်

http://www.dhammadownload.com

၍ အမျက်ရှိချေအံ့၊ ယခုလောင်းသော ထောပတ်ရည်သည် ငါ့ကို လောင်စေသတည်း၊ အကယ်၍ အမျက်မရှိမူကား ချမ်းအေးစွာသော နံ့သာရည်ပျောင်းကဲ့သို့ သွန်းလောင်းတိုင်း အေးစေသတည်း"ဟု မနောအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ခံလင့်ကာနေ၏။

သိရိမာကို ဝိုင်းရိုက်ကြခြင်း

သိရိမာလည်း ယူလာခဲ့သော ထောပတ်ကျက်ဖြင့် ဥတ္တရာ၏ ဦးခေါင်းထက်၌ သွန်းလောင်းသော် မေတ္တာအာနုဘော်အဟုန်ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုမျှ ပူခြင်းသည်မရှိ၊ ပကတိသောရေချမ်းဖြင့် ဆွတ်ဖျန်းသကဲ့သို့သာ ဖြစ်၏။ သိရိမာလည်း "ဤထောပတ်ကား အယူနှေး၍ အေးမြဟန်ရှိသည်၊ တစ်ဖန်လာ၍ ငါလောင်းဦးအံ့"ဟုကြံလျက် မြန်စွာသွား၍ ခပ်ယူပြီးလျှင် ယခင်ကကဲ့သို့ လာပြန်သော် ဥတ္တရာ၏ကျွန်,မတို့က မြန်စွာထ၍ "ဟယ် မိန်းမယုတ်... သင်သည်ကား ကမ်းနားသစ်ပင်ကဲ့သို့ အင်္ဂါးမယားသာဖြစ်လျက် ငါတို့အရှင်မကို ဘယ်မာနဖြင့် နှိပ်စက်ဘိသနည်း"ဟုဆို၍ ဆံထုံးကိုငင်လျက် အိမ့်ပြင်၌လဲပြီးလျှင် သည်းစွာ ပုတ်ခတ်ကြကုန်၏။

သူဌေးမ ဥတ္တရာက ဟန့်တားခြင်း

ထိုကိုမြင်သောအခါ ဥတ္တရာလည်း လျင်စွာထ၍ "ငါ့ခင်ပွန်းမကို မပြုကြပါလင့်"ဟု မြစ်တား၍ ပုတ်ခတ်မိသော ဒဏ်ရာများကို ဆီနံ့သာဖြင့် ကောင်းစွာ သုတ်လိမ်းပေး၏။ ထိုအခါမှ သိရိမာလည်း မိမိ၏ဗာဟိရ မိန်းမ၏အဖြစ်ကိုသိ၍ "ငါသည် ဝန်လေးစွာသောအမှုကို ပြုမိချေသည်တကား၊ လင်ယောကျ်ားရယ်ကာမျှဖြင့် မစ္ဆေရကြသာဖြစ်၍ စင်စစ် သူတော်ကောင်းမကို ပြစ်မှားမိပေသည်တကား၊ သူ့အား ငါ ဝန်မချမူ ငါ့ဦးခေါင်းသော်လည်း ခုနစ်စိတ်ကွဲဘိရာ၏"ဟုကြံ၍ လွန်စွာသောထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့် ဥတ္တရာ၏ခြေရင်း၌ ဝပ်စင်းဦးတိုက်ပြီးလျှင် "အရှင်မ... အကျွန်ုပ် ပြုမိသောအပြစ်ကို သည်းခံပါ"ဟု တောင်းပန်၏။

ဥတ္တရာက သိရိမာကို ဆုံးမပဲ့ပြင်ခြင်း

ထိုအခါ ဥတ္တရာကလည်း "အဆွေ သိရိမာ... ငါကား အဖရိုသော သမီးပေတည်း၊ ငါ၏အဖဖြစ်သော ဘုရားသခင်က သည်းခံစေလိုလျှင် သင့်ကို ငါ သနည်းခံအံ့"ဟု ဆိုပေ၏။ ထိုသိရိမာကလည်း "အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်နှင့်လည်း အကျွမ်းမဝင်ပါ၊ အသို့ တောင်းပန်ရပါအံ့နည်း"ဟု ဆိုလျှင် ဘုရားသခင်

http://www.dhammadownload.com

သည် နက်ဖြန်နံနက်ပင် ငါတို့အိမ်သို့ ကြွလာလတ္တံ့၊ ထိုအခါ သင် သဒ္ဓါသမ္ပန္နသော အရာဝတ္ထုဖြင့် ပူဇော်၍ တရားတော်ကို နာပြီးမှ အပြစ်ကို ပြ၍ တောင်းပန်လော့"ဟု သင်ပေး၏။ သိရိမာကလည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ အခြံအရံဖြစ်သော မိန်းမငါးရာတို့နှင့်တကွ အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင် ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို စီရင်ဆောင်ယူခဲ့၏။ နံနက် အရုဏ်တက်၍ ဘုရား ကြွလာတော်မူသောအခါ မိမိ၏အလှူဒါနကို ဥတ္တရာအား အပ်၍ ကပ်လှူလုပ်ကျွေး၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် ဘုရားသခင် ခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်စင်းလျက် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဥတ္တရာ အမည်ရှိသော ခင်ပွန်းမအား ယမန်နေ့က ဤမျှသောအပြစ်ကို ပြုမိပေသည်၊ ထိုအပြစ်ကို လွတ်စိမ့်သောငှာ ကန်တော့ပါသော်လည်း ကိုယ်တော်မြတ်က သည်းခံစေမှ သည်းခံအံ့ဟု ဆိုပါသည်၊ ထိုအပြစ်ကို သည်းခံစေတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။

ဥတ္တရာအား ဘုရား သာဓုခေါ်ခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း သိရိမာအား သူတော်ကောင်းကို ပြစ်မှားခြင်း၌ ကြီးမားသော အပြစ်ရှိသည်ကို ဟောတော်မူ၍ ဥတ္တရာကို ခေါ်ပြီးလျှင် "ချစ်သမီး ဥတ္တရာ... သိရိမာသည် ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော ထောပတ်နှင့် လောင်းလာသော ကာလ အသို့ နှလုံးရှိသနည်း"ဟု မေး၏။ ဥတ္တရာကလည်း "ဒကာတော်မကား သိရိမာကြောင့် ဒါနသီလကို ပြုခွင့်ရပေသည်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးခွင့်ရပေသည်၊ တရားတော်ကို နာရပေသည်၊ ဤသိရိမာကား ငါ၏ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ပေသည်၊ စကြဝဠာကောင်းကင် မြေပြင်မက ကြီးကျယ်လှသော ဂုဏ်သခင်ဖြစ်ပေသည်ဟု သိရိမာကို လွန်စွာချစ်ကြည်သော မေတ္တာစိတ်ဖြင့်သာ ခံနေပါသည်"ဟု လျှောက်သော် ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း ဥတ္တရာအား သာဓု, သာဓု, သာဓုဟု သုံးကြိမ်ကောင်းချီးပေးတော်မူ၍-

အက္ကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အသာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာလိကဝါဒိနံ-

ဟူသော ဂါထာကို ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား- ဥတ္တရေ၊ သမီးမြတ်စွာ ဥတ္တရာ။ ကောဓံ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်စောင်မာန် အမျက်ကြီးသောသူကို။ အက္ကောဓေန၊ အမျက်မကူ ကြည်ဖြူသာယာ မေတ္တာစကားဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓုံ၊ သူဇောတ်မဟုတ် ယုတ်သော

http://www.dhammadownload.com

အကျင့်ရှိသော သူကို။ သာဓုနာ၊ နှုးညံ့စင်ကြယ် တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော အကျင့်ဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာဇာ၏။ ကဒရိယံ၊ ဝန်တိုစဉ်းလဲ စေးနဲချွပ်ချယ်သောသူကို။ ဒါနေန၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း ထောက်ပံ့သောအမှုဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာဇာ၏။ အလိက ဝါဒိနံ၊ ရွတ်လွဲဖောက်ပြန် မမှန်စကား မုသားဆိုတတ်သောသူကို။ သစ္စေန၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာဇာ၏။

သိရိမာ သောတာပန်ဖြစ်ခြင်း

ဤသို့သော ဒေသနာကို ဟောကြား၍ သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူလျှင် သိရိမာလည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။ များစွာသောတရားနာ ပရိသတ်တို့လည်း အကျွတ်တရားကို မြင်ကြကုန်သတည်း။

ယင်းသို့ သိရိမာလည်း သောတာပန်အဖြစ်ကို ရပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရား အား နက်ဖြန်အလို့ငှာ မိမိအိမ်သို့ ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူပါသဖြင့် တပည့်သံဃာရှစ်ပါးကို ဤအိမ်၌ မပြတ် ဆွမ်းရပ်ပါစေ"ဟု ခွင့်တောင်း၏။ ဘုရားသခင်လည်း ပဋိညာဉ် ပေးတော်မူ၍ ရှစ်ပါးသော သံဃာတော်တို့ကို အလှည့်အလည် လွှတ်တော်မူသတည်း။ သိရိမာလည်း တစ်ဆယ့်ခြောက်သပြာဖြင့် ဝယ်ခြမ်းလျက် ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို ပြုပြင်လှူဒါန်း၏။ ဆွမ်းခံလာသော သံဃာတော်ရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါး၌ ရအပ်သော ဆွမ်း စသော အာဟာရသည် သုံးလေးပါးပင် သုံးဆောင်ခြင်းငှာ လောက်၏။

သိရိမာအလှ ကြည့်လိုလှ သံဃာ့ထေရ်အရှင်

တစ်နေ့သ၌ သိရိမာ၏အိမ်၌ ဆွမ်းခံလာသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် သုံးယူဇနာ ကွာခြားသောအရပ်သို့ သွားသော် တစ်ဦးသော သံဃာ့ထေရ်၏အထံသို့ ဝင်၍ ကြောင်းအင်စုံစမ်း မေးမြန်းပြောဆိုကြသောအခါ "သိရိမာ၏ ရုပ်ဝါဟန်ပန် ကြန့်ပုံလက္ခဏာကား ဤသို့ သဘောရှိ၏။ နတ်နှင့်တကွသော လူတွင် အတူ မရအောင် လှပယဉ်ကျေး၏။ သို့စင်မျှလောက်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့်လည်း နေ့စဉ်မပြတ် လှူပေ၏။ ကောင်းမြတ်သောဆွမ်းကို ရသောထက်လည်း သိရိမာကို မြင်ရခြင်းသည် အဆအရာ သာလွန်၍ မြတ်၏" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြောပြ ချီးမွမ်းလေလျှင် ထိုသံဃာ့ထေရ်ရဟန်းသည် အသိန်းအသန်းမကသော ဘဝ သံသရာက ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း၌ ကိန်းဝပ်၍နေသော ကိလေသာမီးသည် တည်းညီး ကောက်လာ၍ သိရိမာကို တစ်ခါစင်မျှ မမြင်ဖူးဘဲလျက် နှလုံးထဲသို့ ရောက်လာ

http://www.dhammadownload.com

သော သတင်းစကားဖြင့် ချောက်ချားရိပ္ပတ်လျက် မရပ်မတည်နိုင်ရှိ၍ ထိုသိရိမာကို ငါ သွား၍ ရှာအံ့ဟု ကြံလျက် မြန်စွာ လာခဲ့၏။ ရောက်သောအခါ သိရိမာ၏အိမ်သို့ ဆွမ်းခံ စာရေးတံကျသော ရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ သံဃာ့ထေရ်ပြု၍ ကြွလာ၏။

သိရိမာ ကွယ်လွန်ရှာပြီ

ထိုနေ့၌ သိရိမာလည်း ရောဂါနှိပ်စက်ဘိ၍ ပကတိသောကိုယ်ဖြင့် မတည်နိုင်ရကား ဆင်ယင်သော တန်ဆာတို့ကို ချွတ်၍ နွမ်းပါးသော ကိုယ်ဖြင့်သာ အိပ်နေ၏။ သံဃာတို့ ကြွလာသည်ကို ကျွန်မတို့ မြင်၍ သိရိမာအား ပြောကြားသော် "ငါကား မထကြွနိုင်ပြီ၊ သင်တို့သာလျှင် ရှေးအခါကဲ့သို့ ယာဂုဆွမ်းခဲဖွယ်တို့ဖြင့် သံဃာတော်တို့အား လုပ်ကျွေးလှူဒါန်းပါလော့"ဟု ဆို၍ ထိုကျွန်မတို့ပင် ပြုပြင်လုပ်ကျွေးရသတည်း။ မထေရ်တို့ ကြွခါနီးလတ်သော် ပူဇော်ရှိခိုးခြင်းငှာ သိရိမာကို ကျွန်မတို့သည် မ,စ–ပိုက်ချီ၍ ဆောင်ခဲ့၏။ သိရိမာလည်း ရိုန္ဓမ်းပင်ပန်းစွာသော ကိုယ်ဖြင့် ရှိသေစွာ ရှိခိုးသည်ကို သံဃာ့ထေရ် မြင်လျှင် ချစ်ကျွမ်းဝင်သော ရာဂစိတ်သည် ဖြစ်လတ်၍ "ဤမိန်းမမြတ်ကား လျောက်ပတ်တင့်တယ်လေစွ၊ နိုပ်စက်သောရောဂါဖြင့် တန်ဆာမဆင်ယင်ဘဲပင် ဤမျှလောက်သော ရှုဖွယ်ရှိသေး၏၊ ရှေးကောင်းမွန်သောအခါကမူ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပေအံ့နည်း"ဟု ကြံဆလျက် တရှိုက်မက်မက် ပြန်ခဲ့၍ ကျောင်းသို့ ရောက်လျှင် ဆွမ်း ဘောဇဉ်ကိုမျှ မသုံးဆောင်နိုင်၊ ငေးမှိုင်တွေဝေစွာ ဖြစ်၏။ သိရိမာလည်း ထိုညနေချမ်းအခါ၌ပင် ဝေဒနာအဟုန်ဖြင့် ကံကုန်လေ၏။

လေးငါးရက်ကြာ ထားသောအခါ ထွက်လာပိုးလောက်များ

ထိုသို့ ကံကုန်ကြောင်းကို ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး ကြား၍ ဘုရားသခင်အထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... ဆရာဇီဝက၏နှမအငယ်ဖြစ်သော သိရိမာသည် ကြမ္မာကုန်ချေပြီ"ဟု လျှောက်လျှင့် ဘုရားသခင်လည်း "အသင်မင်းကြီး... သိရိမာ၏အလောင်းကို သင်္ကြိုဟ်ဖုတ်ကြည်းခြင်းကို မပြုလင့်၊ သုသာန်အပြင်၌သာ ကျီး, လင်းတစာ မဖြစ်အောင် ထားရမူ များစွာ အကျိုးရှိရာ၏"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မင်းကြီးလည်း ဘုရား မိန့်တော်မူသောအတိုင်း သုသာန်၌ ထား၍ လေးငါးရက်ရှိသော် နံစော်ညှီလှောင်း မကောင်းသောရနံ့သည်ဖြစ်၍ ဖူးဖူးရောင်သောကိုယ်၌ ထိုထိုသို့သောအပေါက်မှ ပိုးလောက်အစုတို့သည် ယိုစီးကျထွက်ကုန်၏။

သိရိမာအား လူအများ ရှုစားကြစေချင်

ထိုအခါ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးလည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူပြည်သားတို့ကို "အိမ်

http://www.dhammadownload.com

စောင့်သာ ချန်ထား၍ သိရိမာအား သွား၍ကြည့်ရှုကြချေကုန်၊ မရှုသောသူအား ရှုစ်သပြာသောဒဏ်ကို ခံရလတ္တံ့"ဟု စည်လည်စေလေ၏။ ဘုရားသခင်ကိုလည်း 'သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ကြွ၍ သိရိမာကို ရှုတော်မူပါ'ဟု ပင့်စေ၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း တပည့်သံဃာတို့အား အကြောင်းကို ကြားတော်မူ၏။

သိရိမာအတွက် လွန်အားတက် ညှဉ်ပျက်ရဟန်းကြီး

ထိုအခါ သိရိမာကို မြင်သဖြင့် ပူပင်စွာ ဖြစ်သော ရဟန်းကြီးသည် လေးငါးရက်တိုင်အောင်ပင် ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို မစားဘဲ သပိတ်၌ထားသော ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့သည် ပုပ်သိုး၍ အကျိုးမဲ့ဖြစ်သဖြင့် သီတင်းသုံးဖော်တို့ တရားပြဲလျက် ဖျောင်းဖျပြောဆိုပါသော်လည်း မနာယူ၊ ဘုယ်အာဟာရကိုမျှ မစားဘဲ ညောင်စောင်းကြား၌ အလျားမှောက်၍သာ နေသည်ကို သံဃာတော်တို့က "သိရိမာအား ယခု သွား၍ရှုရမည်ဟု ဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည်"ဆိုလျှင် ထိုရဟန်းကြီးက လျင်စွာ ထ၍ "အဘယ်ကို ပြောကြသနည်း" မေး၍ "သိရိမာ့အား ငါတို့ သွား၍ရှုရမည်"ဟု ပြောသော် အဆောတလျင် ထ၍ သပိတ်မှ ဆွမ်းကို စွန့်ပြီးလျှင် သင့်ရာ၌ ထား၍ "ယခုပင် သွားကြအံ့"ဟု အားရဝမ်းသာ ဆို၍ လိုက်လာ၏။

ဆရာဒကာ မေးဖြေပါ သိရိမာအကြောင်း

ဘုရားမြတ်စွာလည်း တပည့်သံဃာအပေါင်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူလာ၍ သိရိမာ၏လက်ယာနံပါး၌ ရပ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုနီမ ပရိသတ်, လူပရိသတ်တို့လည်း အထပ်ထပ် ဝန်းရံကာ နေကြကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း မင်းကြီးအား ခေါ်တော်မူ၍ "ဒကာတော်မင်းကြီး... ဇီဝကာ၏နှမငယ်ဖြစ်သော ဤသိရိမာကား ရှေးသောအခါ သပြာမည်မျှထိုက်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ "တစ်နေ့ တစ်နေ့တာကိုပင် အသပြာ တစ်ထောင် ထိုက်ပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင် "ယခုအခါ ဤသိရိမာကို အသပြာတစ်ထောင်ပေး၍ အဘယ်အပူဝယ်ယူအံ့နည်း"ဟု မေးပြန်၏။ "အရှင်ဘုရား... ယခုအခါ အသပြာတစ်ထောင်ကိုမဆိုထားဘိ၊ အလကား ပေး၍မျှ မယူကြလိုပါပြီ"ဟု လျှောက်သော်-

မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူခြင်း

ကိုယ်တော်မြတ်လည်း လျောက်ပတ်သော တရားစကားဖြင့် ဟောကြားပြသတော်မူခြင်းငှာ-

http://www.dhammadownload.com

ပဿထ ဘိက္ခဝေ မဟာဓနဿ ပိယံ မာတုဂါမံ၊
ဣမဿိံ ယေဝ နဂရေ သဟဿံ ပုဗ္ဗေ လဘိ'သု-
အစရှိသော စကားဖြင့် မြွက်ကြားတော်မူ၍-
ယဿ စိတ္တကတံ ဗိမ္ဗံ၊ အဒုံ ကာယံ သမုဿိတံ။
အာတုရံ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ ယဿ နတ္ထိ ဓုဝံ ဌိတိ-
ဟူသော ဓမ္မပဒဂါထာကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား- ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိကုန်သော သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့။ မဟာဓနဿ၊ ရာဇကြိုဟ်ပြည်သား လူအများသည်။ ပိယံ၊ ချစ်ခင်လေးမြတ် နှစ်သက်အပ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿထ၊ ရှုကြပါကုန်လော့။ ဣမဿိံ ယေဝ နဂရေ၊ ဤရာဇကြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ အသက်ရှင်စဉ် ရှေးယခင်၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တစ်နေ့၌။ သဟဿံ၊ တစ်ထောင်မျှလောက်သော အသပြာကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးမှလျှင်။ လဘိ'သု၊ ရပေကုန်၏။ ဣဒါနိ ပန၊ ယခုမူကား။ မုဓာ၊ အဖိုးမထား အလကားလျှင်။ ဂဏှန္တေဝပိ၊ ယူလိုသော သူသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိချေပြီ။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓယဝယပတ္တံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်သော။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်အစုကို။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော့။

စိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာ ဖုံးလွှမ်းကာဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော။ ဗိမ္ဗံ၊ သဏ္ဌာန်ထုလုပ် အရုပ်နှင့်လည်း တူထသော။ သမုဿိတံ၊ အရိုးသုံးရာကြောကိုးရာဖြင့် ဖွဲ့ကာ စိုက်ဆောက်အပ်ထသော။ အာတုရံ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ ဘေးရောဂါဖြင့် ကျင်နာတုန်လှုပ်ခြင်းလည်း ရှိထသော့။ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ များသော အကြံလည်း ရှိထသော။ ဝါ၊ များစွာ ဖောက်ပြန်ကြွေစည် နှစ်သက်တပ်မက်ငြိတွယ်ခြင်းလည်း ရှိထသော။ အဒုံ ကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဿ ပဿထ၊ ရှုကြပါလော့။ ယဿ၊ အကြင် ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ စုဝေးဖွဲ့စည်းသော ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဓုဝံ၊ မြဲမြံကြာရှည်စွာ။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းသဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိချေတကား။

ဥတ္တရာသည် နန္ဒမာတာဖြစ်ခြင်း

ဤဒေသနာကို ဟောတော်မူသောအဆုံး၌ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ပဒေသတ်တို့သည် အကျွတ်တရားကို မြင်ကြကုန်သတည်း။ ထိုအခါ ဥတ္တရာ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သော သူဋ္ဌေးသား နန္ဒသည်လည်း ဘုရားဟောပြသော တရားစကားကို ကြားရ၍ သတိသံဝေဂရသဖြင့် "ဥတ္တရာသည် ငါ့အား အလွန်ကျေးဇူးရှိပေသည်၊ သူ့ကို အမှီပြု၍ ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ကင်းရာလမ်းကို မြင်ရပေသည်"ဟု နှလုံးထား၍ ဥတ္တရာအား အလွန်သော ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်ရှိသေခြင်းရှိသဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

အမိအရာဒ္ဌိတင်၍ "သင် ဆုံးမတိုင်းလိုက်နာပါတော့မည်" ဟု ဝန်ချ၍ ပေါင်းဖက်ကြသတည်း။ ထိုအခါမှစ၍ ဥတ္တရာလည်း 'နန္ဒမာတာ' ဟု အမည်တွင်သတည်း။

နန္ဒမာတာ ဥတ္တရာမှတ်ချက်

အဂုံတ္တိရ် အဋ္ဌကထာ, ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာတို့၌ "နန္ဒမာတရ် နာမ ဥတ္တရ် ဗျာယိန် အဂ္ဂဋ္ဌာနေ ဌပေသိ" စသည်ဖြင့် 'နန္ဒမာတာ'မည်သော 'ဥတ္တရာ'ဟု တစ်ယောက်တည်းဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌ကား "နန္ဒမာတာ စ ဥတ္တရာ၊ အဂ္ဂါ ဟေဿန္တုပါသိကာ" ဟူ၍ အဂ္ဂသာဝိကာအစုံ ဟောတော်မူသည်။

ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ, အပဒါန် အဋ္ဌကထာ, ဗိနာလင်္ကာရ ဋီကာတို့၌လည်း နန္ဒမာတာလည်းတစ်ယောက်, ဥတ္တရာလည်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုသည်။

ရှင်သီလဝံသ အကျော် စီရင်တော်မူအပ်သော ပါရမီခန်းပျို့၌လည်း-

နန္ဒမာတာ၊ ဥတ္တရာဟု၊
ဒကာမိန်းမ၊ တကွနှစ်စုံ၊
တရားယုံလည်း၊ ဥသုံပရိသတ်၊
လေးပါးမှတ်လျက်၊ ချေချွတ်ပွဲတွင်၊
မည်ရည် ထင်အံ့၊ သဘင်တလင်း၊
ဤသူခင်းသည်... ခပင်း စုံစုံစေ့စေ့တည်း။

ဟူ၍ စပ်ဆိုတော်မူသည်။

အဂ္ဂသာဝိကာ မှတ်ချက်- ရှေးရှေးသော ဘုရားတို့လက်ထက်လည်း အဂ္ဂသာဝက ရဟန်းယောကျ်ားအစုံ, ရဟန်းမိန်းမအစုံ, အဂ္ဂသာဝက ဥပါသကာယောကျ်ားအစုံ, ဥပါသိကာ မိန်းမအစုံချည်း ဖြစ်ရကား ငါတို့ဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝိကာလည်း နှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သင့်သည်။ သို့ဖြစ်လျက် ပုဏ္ဏသူဌေး၏သမီး ဥတ္တရာမှတစ်ပါး နန္ဒမာတာမဲ့သော ဥပါသိကာမကား ကျမ်းများစွာ၌ မလာမတွေ့ပြီ။ ထို့ကြောင့် ဥတ္တရာကို နန္ဒမာတာဟူသော အမည်နှင့် သာမာဝတီ၏ ဆရာဖြစ်သော ခုဒ္ဒါတ္တရာကို ဥတ္တရာဟူသော အမည်နှင့် ဆိုသည်ဟု ယူမှ ယခင် ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့နှင့် ညီညွတ်ကြတော့မည်။

ရူပနန္ဒာခေါ်ခြင်းမှာ ဓနပဒကာလျောက်ထားခြင်း၏ ဒျူးအကြောင်းကိုဖြေခြင်း
ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်

ရူပနန္ဒာအမည်ရသော ဖနပဒ ကလျာဏီ ဘိက္ခုနီမ၏ ရှေးအကြောင်းကား-

http://www.dhammadownload.com

ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူသောကာလ ဤရွှေပနန္နာအလောင်းသည် ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် ကြွယ်ဝလှစွာသော မဟာသုဓသူဌေးကြီး၏သမီး ဖြစ်၍ အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ သွား၍ တရားတော်ကို နာသဖြင့် ဥပါသိကာမအဖြစ်သို့ ရောက်၏။

သူဌေးသမီး ဆုတောင်းခြင်း

တစ်ရံသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဈာန်ဝင်စားခြင်း၌သာ လွန်စွာ မွေ့လျော်သော ဘိက္ခုနီမတစ်ဦးအား ဧတဒဂ်အရာ၌ ထား၍ မြှောက်စားတော်မူသည်ကို မြင်သဖြင့် ဤအရှင်မကဲ့သို့ ဖြစ်ရအောင် ငါ ဆုတောင်းအံ့ဟု ကြဲလျက် သံဃာတို့၏ ကျောင်းအရံကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၏။ ဆွမ်းသင်္ကန်းတို့ဖြင့်လည်း လုပ်ကျွေးပြုစု၏။ အိမ်သို့ ရောက်လာကုန်သော အလှူခံတို့အားလည်း များစွာ ပေးလှူစွန့်ကြ၏။ ကုသိုလ်ပြုတိုင်း ပြုတိုင်းလည်း "ဈာနာဘိရတ ဧတဒဂ်ရသော ထေရီမကဲ့သို့ နောင်ဘုရားရှင်တို့၏သာသနာ၌ ဖြစ်ရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

သူဌေးသမီး ဗျာဒိတ်ရခြင်း

ပဒုမုတ္တရဘုရားလည်း ရှေးရှေးသောသူများကဲ့သို့ နောင်လားကို ရှုတော်မူ၍ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်ကို မြင်တော်မူလျှင် "အချင်း ဥပါသိကာမ သင်သည် ယခု ပြုရသော ပုည ပတ္ထနာဝိသေသကြောင့် ဘဝများစွာ သံသရာဝယ် ချမ်းသာသော အမျိုးဌာန၌ ဖြစ်၍ သာရကမ္ဘာ၏နောက် တစ်သိန်းမြောက် အကျဉ်း ဘဒ္ဒကမ္ဘာ ဖြစ်သောအခါ ဥက္ကာကရာဇ် နှယ်မြစ်တော်ရင်း မင်းတို့ဇာတိမှ ဂေါတမအနွယ် ရှိသောဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ သင်သည် ဘုရားသခင်၏နှမ ဇနပဒကလျာဏီ အမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမဖြစ်၍ ဈာနာဘိရတ ဧတဒဂ်ကို ရလတ္တံ့"ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

သုဂတီဘဝ၌သာ ကျင်လည်ရခြင်း

ဥပါသိကာမလည်း အနှစ် တစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး ဘုရားသခင်အား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးလျက် အသက်အတိုင်း နေ၍ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ သိကြားမင်းကြီး၏မိဖုရားသည် အကြိမ် တစ်ထောင် ဖြစ်၏။ ထိုမှသည် တုသိတာနတ်ပြည်ဝယ် နတ်မင်းကြီးတို့၏ မိဖုရားသည် အကြိမ် များစွာ ဖြစ်၏။ ထိုမှသည် နိမ္မာနရတိ, ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံတို့၌ အလုံးစုံသော နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။ ထိုမှတစ်ဖန် လူ့ပြည်သို့ လာ

http://www.dhammadownload.com

ပြန်သော် ကျွန်းရံနှစ်ထောင်နှင့်တကွ လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ မိဖုရား အကြွိမ် တစ်ထောင် ဖြစ်ရ၏။ ပဒေသရာဇ်, ဇကရာဇ်မင်းတို့၏ မိဖုရားဖြစ်သည်ကား မရေမတွက်နိုင်ပြီ။

ကောဏာဂုံဘုရားလက်ထက်

ယင်းသို့ လူ့ပြည်နတ်ပြည် ကျင်လည်ကာ လာခဲ့၍ ဤဘဒ္ဒကမ္ပာဝယ် ကောဏာဂုံဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ ဗာရာဏသီပြည့်ရှင် မင်းကြီး၏ မိဖုရား ဖြစ်၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့၏ မှီခိုရန် ကျောင်း, ကန်, ပြာသာဒ်, ဇရပ်, ဥမင်တို့ကိုလည်း ပြုပြင်လှူဒါန်း၏။ သီတင်းသီလတို့ကိုလည်း နိစ္စမပြတ် ဆောက်တည်၏။

ကေါတမဘုရားလက်ထက်

ထိုမှတစ်ဖန် စုတေပြန်သော် လူ့ဌာန်နတ်ပြည် ကျင်လည်ခဲ့၍ ငါတို့ဘုရား ဖြစ်တော်မူချိန် နီးသောအခါ မယ်တော် မဟာပဇာပတိ ကေါတမီ၏ဝမ်း၌ ဖွဲလမ်း သန္ဓေတည်နေ၍ ဖွားမြင်လာသတည်း။ အမည်မှည့်သောအခါ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ နှစ်လိုစုံမက်ဖွယ် တင့်တယ်လှပသော အဆင်းအရောင်ရှိရကား 'ရူပနန္ဒာ' ဟူသော အမည်ကိုမှည့်၏။ ထိုမင်းသမီးကား ဘုရားအလောင်းထက် သုံးနှစ်ကြီးသည်၊ နန္ဒမင်းသားကား ငါးရက်ကြီးသည်။

ဇနပဒကလျာဏီမင်းသမီး

မင်းသမီးလည်း အစဉ်အတိုင်းကြီးပွား၍ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ လွန်စွာထွန်းပသောအပြင်အလျာဖြင့် ငါးဖြာသောကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရကား ယသောဓရာမှတစ်ပါးသော မိန်းမတို့သည် မမျှမယှဉ်နိုင်ဘဲ လွန်ကဲသောအဆင်း အသရေရှိသည်ဖြစ်၍ 'ဇနပဒကလျာဏီ' ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်လျက် ကြီးစွာသော နန်းပြာသာဒ်၌ လျောက်ပတ်တင့်တယ် အရွယ်တူမျှသော မင်းမိန်းမအပေါင်း ခြံရံလျက် နတ်သမီးကဲ့သို့ ကြီးမြတ်သော လူမင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားရသတည်း။

နန္ဒမင်းသားနှင့် ဇနပဒကလျာဏီ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ

အထက်က ဆိုအပ်ခဲ့သောနည်းဖြင့်လည်း ဘုရားသခင် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ကြွလည်စံနေတော်မူသောအခါ ဓမည်းတော်သုဒ္ဓေါဒနမင်းတရားက "ငါ့သားတော် အကြီးသည် ရွှေထီးရွှေနန်းကို စိုးအုပ်တော်မူ၍ မင်း မလုပ်သည်မှန်ပြီ၊ သားတော်

http://www.dhammadownload.com

မင်းနန္ဒကိုသာ ဘေးလောင်းတော်ဥက္ကာမုခတို့ကဲ့သို့ မောင်ရင်းနှမစုံဖက်၍ ငါ့အရိုက်အရာကိုခံစေအံ့"ဟုကြံပြီးလျှင် ကြီးစွာသော မင်္ဂလာလက်ထပ်ပွဲကို စီရင်စဉ် ဘုရားသခင်က နန္ဒမင်းသားကို ခေါ်တော်မူ၍ ရဟန်းပြုတော်မူလေသော် နှမတော် ဇနပဒကလျာဏီသည် မောင်တော်ဘုရား၌ များစွာမကြည်မသက် ရှိတော်မူ၏။

ဇနပဒကလျာဏီ မယ်တော်ထံရောက်ခြင်း

ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေသည့်နောက် မယ်တော် ဂေါတမီမိဖုရားလည်း ငါးရာသော သာကီဝင်မင်းသမီးတို့နှင့်တကွ ဘုရားသာသနာ၌ ရဟန်းပြုလေသော် သမီးတော် ဇနပဒကလျာဏီသည် ဤသို့ အကြံဖြစ်၏– "ငါ၏မောင်တော် အကြီးဖြစ်သော သိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်လည်း သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်နှင့် တူသော မင်း၏စည်းစိမ်ကို ပယ်သန်း၍ ရဟန်းပြုတော်မူသဖြင့် သဗ္ဗညုအစစ် ဓမ္မရာဇမှန်ကူ ဖြစ်တော်မူပြီ၊ ငါ့တူရင်းချာ ရာဟုလာသည်လည်း စကြာမင်း ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘုန်းတန်ခိုးရှိလျက် ထိုစည်းစိမ်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ဘုရားဘက်သို့ ပါချေပြီ၊ ငါ ကိုးစားရာ တစ်အူချာဆင်း လင်ရင်း ဥပရာဇ် ဖြစ်တော်မူသော မောင်တော် မင်းနန္ဒလည်း ငါ့အားမညှာ မပြန်လာဘဲ ရဟန်းပြုကာ နေရှာလေပြီ၊ ဤအပေါ်တွင် မယ်တော်ဘုရား ငါ့ထိပ်ထားလည်း သူ့သားများအသွင် ရဟန်းခွင်သို့ဝင်လေပြီ၊ ဤနန်းမ၌ ငါချည်းသာ နေသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ ယခုပင်သွား၍ မယ်တော်များနှင့်အတူမကွာ နေတော့အံ့"ဟုကြံ၍ အခွေအရံဖြစ်သော ကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့နှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာခဲ့၍ ရောက်သောအခါ မယ်တော်ထံမှာပင် လူဝတ်ဖြင့်နေ၏။

ဇနပဒကလျာဏီ ရဟန်းပြုခြင်း

ခုနစ်ရက်, ရှစ်ရက် ရှိသောအခါဝယ် မယ်တော်ဂေါတမီလည်း ဤသို့ဆုံးမ၏– "ချစ်သမီး... သင်သည် မြတ်လှစွာသော သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၌ ဖြစ်၍ မောင်ချစ်ဘုရားသို့ အတူလိုက်သောအဆင်းရှိ၏၊ ကြင်ဖော်ရင်းဖြစ်သော မင်းနန္ဒနှင့်လည်း အတူတကွမနေရဘဲ နန်းပွဲသဘင်ဝယ် အဘယ်ကြောင့် တစ်ယောက်တည်း နေချင်ဘိသနည်း၊ အရွယ်ကောင်းခြင်းသည် အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ တင့်တယ်သော အဆင်းပြင်လှာသည် အနာရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ အသက်ဟူသော ဇီဝိတိန္ဒြေသည် သေမင်းဟူသောရန်သူလျှင် အဆုံးရှိ၏၊ အညစ်အကြေးတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော ဤကိုယ်တင့်တယ်သဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ လောကသုံးဘုံဝယ် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ အတူမရသော ရူပကာယသမ္ပတ္တိ

http://www.dhammadownload.com

ဣသရိယ သိရီ ကာမစသည် ကျေးဇူးဂုဏ်အယူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မောင်တော်ဘုရားကိုသာ ရှုစားပါလော့၊ သို့စင်တစေ့ အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသော မောင်တော်ထိပ်ပန်းမှ ရဟန်းပြုပေသေး၏တကား"ဟု ပြောဆိုဆုံးမသော ဇနပဒကလျာဏီလည်း သာသနာ၌ သဒ္ဓါကြည်ညူတ်သောစိတ် ဖြစ်၍ မယ်တော်ထံ၌ ရဟန်းပြုလေ၏။

ရူပနန္ဒာထေရီ ဘုရားထံ မသွား

ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော် "မောင်တော်ဘုရားသည် လှပသော အဆင်းရှိသော သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာကို အပြစ်ရှာ၍ ကဲ့ရဲ့တတ်သည်၊ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တသဘော, အသုဘသဘောသို့ တင်၍ ရှုတ်ချတတ်သည်ဟု တစ်ဆင့်စကားကြား၍ ငါ၏ အဆင်းကိုလည်း အပြစ်ဖွဲ့၍ ကဲ့ရဲ့လတ္တံ့သည်"ဟု စိုးရိမ်ရကား ဘုရားအထံတော်သို့လည်း မချဉ်းကပ်။ မိမိနေအပ်သော ကျောင်းအနီးအပါးသို့ ဘုရားကြွလာလျှင်လည်း ပုန်းရှောင်ကွယ်ဝှက်၍သာနေ၏။ ဘိက္ခုနီမတို့ ဘုရားထံ၌ ဩဝါဒခံ အလှည့်ကျလျှင် မိမိအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကိုသာ စေလွှတ်၏။

သိက္ခာပုဒ်တော် ပညတ်ရခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း နှမတော် ရူပနန္ဒာ၏အဆင်းအင်္ဂါကို မှီ၍ မာန်ယစ်သော အခြင်းအရာကို သိတော်မူသဖြင့် ဘိက္ခုနီမသံဃာတို့သည် ဩဝါဒအလှည့်ကျသော နေ့၌ "သူတစ်ပါးကို မစေလွှတ်လင့်၊ ကိုယ်တိုင်လာ၍ ဩဝါဒခံစေ၊ မခံလာသော် ပါစိတ်အာပတ်သင့်စေ"ဟု ပညတ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ရူပနန္ဒာလည်း အာဏာတော်ကို မဆန့်ဝံ့ရကား နောက်အလှည့်ကျသောအခါ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဩဝါဒခံလာရ၏။ လာသော်လည်း တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့၏ နောက်ကသာ ကွယ်ဝှက်ကာ နေသတည်း။

ရူပနန္ဒာထေရီ သံဝေဂရခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း နှမတော် ဇနပဒ၏ မာနတည်းဟူသော တံခွန်ကို တွန်းလှန် ချိုးဖျက်တော်မူခြင်းငှာ လူ့ရွာနတ်ခွင်၌ မမြင်ဖူးအောင် ထူးဆန်းလှပသော မိန်းမငယ်၏သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍ ခြေရင်း၌ ရွှေယပ် ငွေယပ်တို့ဖြင့် ယပ်ခတ်လျက်နေစေ၏။ ထိုဖန်ဆင်းသောမိန်းမကို ပရိသတ်တို့နှင့်တကွ မြင်ရသတည်း။

ရူပနန္ဒာလည်း ထိုမိန်းမငယ်ကို မြင်လျှင် ကြဲဆင်ခြင်လတ်သည်ကား– ဤ

http://www.dhammadownload.com

လောကဌ် ငါ့ထက်သာ၍ အဆင်းအဝါလှသူမရှိပြီဟု ငါထင်ပေသည်၊ ဤ မိန်းမနှင့် ငါ့ကိုစာမူ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏အပါးဌ် သွားလာသော မြေခွေးငယ်ကဲ့သို့သာဖြစ်ချေသည်၊ အံ့ဖွယ်သရဲ မမြင်ဖူးမြဲသော အဆင်းအဝါကို မြင်ရပေသည်၊ ဤလူ၏မျက်စိကိုရခြင်းသည် အကျိုးရှိပေစွတကား၊ မောင်တော်ဘုရားလည်း သို့လောက်စင်မျှ လှပတင့်တယ်သော မိန်းမ၏ အလုပ်အကျွေးကို ခံသေး၏တကား၊ ငါ မှားသောနှလုံးဖြင့် ပုန်းရှောင်နေမိပေသည်ဟု ကြံအောက်မေ့လေ၏။

ထိုသို့ ကြံစဉ်တွင်ပင် ဖန်ဆင်းသောမိန်းမသည် ဘုရားအထံမှဌာ၍ ရှုပနန္ဒာ၏အနီးသို့ ကပ်လာသော် အလွန်ကြင်နာစုံမက် နှစ်သက်သောစိတ် ရှိရကား "တမဟံ ဧဟိ သုဘဂေ"စသော ဂါထာဖြင့် ပျူငှာလင့်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား– "ဖွံ့ထွားမွေ့ညက် ပြိုးပြက်အရောင် လောင်ဘနန်းမျှ တင့်တယ်လှပသော ညီမချစ်... သင်ကဲ့သို့မူ ငါတို့လူတွင် တစ်ခါစင်မျှ မမြင်ဖူးပေ၊ ရူးမူးစရာ သင်ကလျာသည် ဘယ်ရွာဌာန ဘယ်ကန္ဒယ်စစ် ဖြစ်ပေသနည်း၊ မြင်ကတည်းက အဆအရာ ကြင်နာပါ၏၊ ငါ၏ရင်ခွင် တင်အပြင်ဌ် မုဟုတ်မျှစင် ရွှင်ပမြူးကာ စက်လှည့်ပါလော့"ဟု ခေါ်ဆို၏။ ထိုနိမ္မိတမိန်းမလည်း ပိယဝါစာဖြင့် သာယာစွာ တုံ့ပြန်လျက် ရင်ခွင်ထက်ဌ် အိပ်စက်တုံလေ၏။ ယင်းသို့ အိပ်ခိုက်တွင် နဖူးပြင်ဌ် ဝက်ခြံအနာသည် ပေါက်၍ တောက်သစ်စ မီးကဲ့သို့ တစ်ခဏချင်း ကြီးပွားသဖြင့် တညည်းတွားတွားသော ကိုယ်သည်ဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ဖန် ပွားစီးပြန်သဖြင့် အလွန်ကြီးကျယ်သော အိုင်းအမာသည်ဖြစ်၍ အညစ်အကြေး ပြည်သွေးအတိ ယိုစီးလျက် ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်ဖွယ်သော အပုပ်နံ့သည် လှိုင်လာ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာလည်း အိုဆာကြုံခြောက်လျက် မဲ့ပြောက်အမျိုးမျိုး နံရိုးပြိုင်းရရိုင်းထလျက် ခံတွင်းမှ သွေးပြည်တို့သည်လည်း အန်ကုန်၏။ မျက်နှာနှုတ်ခမ်းလည်း ရောင်ရမ်းတက်ကြွ၍ ဥဒ္ဒုမာတက ဝိနီလကလက္ခဏာသည် ဖြစ်၏။ ထိုနိမ္မိတမိန်းမသည် အလွန်တုန်ယင် ဘဝင်ဆူလှိုက် ရှုရှိုက်ပန်းမောလျက် မမြင်ဝံ့ဖွယ်သော ဆင်းရဲဝေဒနာကိုခံလျက် အဖန်တလဲလဲ မြည်တမ်းသည်ကဲ့သား–

အဟံ၊ ငါသည်။ ဒုက္ခေန၊ နာခြင်း အိုခြင်းဟူသော ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခိတာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ ဖုသယန္တိ၊ ပြင်းစွာ နှိပ်စက်ကုန်၏။ မဟာဒုက္ခေ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲအလယ်ဌ်။ နိမုဂ္ဂါ၊ မွန်းနစ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သခီ၊ အိုခင်ပွန်းမ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့ သနားစဖွယ် လှယ်ပယ်ယောင်ယမ်း မြည်တမ်းတသသောအခါ ရှုပနန္ဒာလည်း လွန်စွာသော ကရုဏာစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မြွေဆိပ်ဖြင့် လတ်တလော ဖမ်းသောသားကို ပိုက်ဖြား၍ မြည်တမ်းသောမိခင်ကဲ့သို့ ရင်တီးလက်မ တ-သ မြည်တမ်းခြင်းငှာ "ကုဟိ ဝဒနသောဘံ တေ"စသော ဂါထာတို့ကိုဆို၏။

အနက်ကား- သုဘဂေ၊ အလွန်တင့်တယ် ရှုချင်ဖွယ်သော သတို့သမီး။ တေ၊ သင်၏။ ဝဒနသောဘံ၊ တင့်တယ်သောမျက်နှာသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာနည်း။ တေ၊ သင်၏။ တုဂ်နာသိကာ၊ ပန်ဆိုင်းပုံသင့် မြင့်သော နှာခေါင်းသည်။ ကုဟိ၊ အသို့ဖြစ်ဘိသနည်း။ တေ၊ သင်၏။ တမ္ဗဗိမ္မဝရောဋ္ဌ၊ နီမြန်းလှစွာသော ကျီးအာသီးမှည့်နှင့် တူသော နှုတ်ခမ်းသည်။ ကုဟိ၊ အသို့ခုခါ ဖြစ်ရှာဘိသနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဝဒနံ၊ ကြာတိုက်သဖွယ် မွေးကြွေယ်လှသော ခံတွင်းသည်။ ကုဟိဂတံ၊ အဘယ်သို့ သွားရှာဘိသနည်း။ သသိနိဘံ၊ ပန္နရသီ ရက်ဆီပြည့်ထွန်းလဝန်းသဖွယ် လွန်တင့်တယ်သော။ ဝဏ္ဏံ၊ အရောင်အဆင်းသည်။ ကုဟိ၊ အဘယ်သို့သာ ပျောက်ပါဘိသနည်း။ ကမ္မုဂီဝါ၊ ရွှေမုရိုးစည်နှင့် တူသော လည်သည်။ ကုဟိဂတာ၊ အဘယ်သို့သာ ဖြစ်ရှာသနည်း။ ဒေါလောလုလ္လာဝ၊ ရွှေယောဉ်လွှဲသကဲ့သို့ တန္ခဲ့နွဲ့ တင့်တယ်သော။ တေ၊ သင်၏။ ကဏ္ဏာ၊ နားနှစ်ဖက်တို့သည်။ ကုဟိဂတာ၊ အဘယ်သို့သာ သွားရှာကုန်သနည်း။ ဝေဝဏ္ဏေ၊ ရွေးနှင့်မတူအမူဖောက်ပြန် မှောက်လှန်သောအဆင်းသို့။ သမုပါဂတာ၊ မကြာမျက်မှောက် ဇရာက်ခဲ့ပြီတကား။

မကုဋခါရကာကာရာ၊ ဖြူနှစ်ရင့်မုံ ပန်းငုံသီးနု သဏ္ဌာန် ရှိကုန်သော။ ပယောဓရာ၊ ရင်ဦးရတနာ ပန်းနှစ်မွာတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကလိကာဝ၊ သီးရင့်တမျှ ရုံ့တွတွဲ့တွဲ့ အိခဲ့ကုန်ပြီတကား။ ပဘိန္နာ၊ ပေါက်ပြဲပျက်စီးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပူတိကုဏပါ၊ အကောင်ပုပ်ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တွံ၊ သင်သည်။ ဒုဋ္ဌဂန္ဓိတ္တံ၊ မဲကောင်းသောအနံ့ ရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်ရှာခဲ့ပြီတကား။

ဝေဒိမဇ္ဈာဝ၊ ရွှေပွတ်တိုင်သဖွယ် တင့်တယ်လှစွာသော။ သုသောဏီ၊ ပန်းစည်းသဖွယ် တင့်တယ်သောခါးသည်။ သူနာဝ နီတကိဇ္ဇီသာ၊ စည်သို့တဖြောင့်တောင့်တင်းကြိမ်းမာ၏။ အမဇ္ဈာဘရိတာ၊ မစင်ဖြင့် ပြည့်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ရူပဲ၊ အဆင်းသည်။ အဟော အသဿတံ၊ ဩော်... မမြဲချေစွတကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သရီရသဏ္ဌာတံ၊ ကိုယ်ကို မှီ၍ဖြစ်သော။ ပူတိဂန္ဓံ၊ ပုပ်နံ့ တကြိုင်

http://www.dhammadownload.com

ကြိုင် လှိုင်သော။ ဘယာနက်၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ သုသာနမိဝ၊ သူကောင်ဖုတ်သော သုသာန်ပြင်ကဲ့သို့။ ဗီဘစ္ဆ၊ မတင့်တယ်လေစွတကား။ ယေဗာလာ၊ အကြင်သူမိုက်တို့သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင် မတင့်တယ်သောကိုယ်၌၊ သုဘံ ကုဝ၊ တင့်တယ်လှပသကဲ့သို့။ ပဿိယ၊ ထင်မှတ်ရှုစား၍။ ရမန္တေ၊ မွေ့လျော်ယောင်ယမ်းကုန်ဘိ၏။

ဇနပဒကလျာဏီထေရီ ဘုရားကိုဖူးမြော်ခြင်း

ဇနပဒ ကလျာဏီလည်း ဤဂါထာတို့ဖြင့် လွန်စွာမြည်တမ်းဆိုတလျက် ထိုမိန်းမ၏အပါးမှ ခွာ၍ "ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း ဤကဲ့သို့ပင် စင်စစ်မုချ ဖြစ်ရအံ့သည်တကား၊ ဤသို့ဖြစ်လျက် အဆင်းအရောင်ကိုမှီ၍ ငါ မာန်ယစ်မိသည်တကား၊ မှားခြင်းကြီး မှားလေစွ၊ မောင်ကြီးဘုရားသည် ဤသို့သောတရားကို မြင်တော်မူ၍ ဇမ္ဗူတစ်သောင်း မြေညောင်းမတတ် ခံစားအပ်သော နတ်မင်းစည်းစိမ်ကဲ့သို့သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပယ်ခွာသန်း၍ ရဟန်းပြုပေသည်တကား၊ ဘုရားဘုန်းခေါင်ကို ငါ ရှောင်ကွင်းခြင်းသည် ရှုံးခြင်းကြီး ရှုံးလေစွတကား"ဟု အောက်မေ့လျက် ဘုရားရွှေမျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်၍ကြည့်၏။

မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူခြင်း

ထိုသို့ ကြည့်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း "နှမတော် ဇနပဒ... ယခု ရအပ်သော ငါတို့ခန္ဓာကား ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာသော ဘေးရောဂါတို့ဖြင့် နာကျင်တုန်လှုပ်ရခြင်းရှိ၏။ အပုပ်အစပ်မပြတ်သော အညစ်အကြေးတို့၏ စုဝေးပေါင်းရုံးရာလည်း ဖြစ်၏၊ ယုတ်မာသော အကုသိုလ်တရားတို့၏ ပွားစီးစည်ပင်ရာလည်း ဖြစ်၏။ မြွေသေကောင်ကို လှောင်သောအိုးကဲ့သို့ ပုပ်သိုးသောအနံ့ အတိသာလှိုင်၏။ ထိုသို့သော ခန္ဓာကိုယ်ကို သူမိုက်တို့သာလျှင် အလွန်စုံမက် နှစ်သက်တပ်ငြိခြင်း ရှိ၏"ဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ–

အာတုရံ ကုဏပံ ပူတိံ၊ ပဿ နန္ဒေ သမုဿယံ–

အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူသည်။

ထို့နောက်မှ နိမ္မိတဖြစ်သော မိန်းမသည် ဖူးရောင်ပေါက်ပြဲ အက်ကွဲယိုကျသော အရေအသားရှိလျက် အရိုးအတိသာ ထင်စွာ ဖြစ်ပြန်၏။ ယင်းသို့ ဖြစ်သည်ကို ရူပနန္ဒာ မြင်သော် မရွှင်သောနှလုံးဖြင့် ယူကျုံးမရ သံဝေဂဖြစ်ခြင်းရှိလျက် မိမိကိုယ်၌လည်း ထို့အတူ ဦးငွေ့ရှုရှာခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သည်ကို ဘုရားသခင် သိမြင်တော်မူ၍–

http://www.dhammadownload.com

အဋ္ဌိနံ နဂရံ ကတံ၊ မံသ လောဟိတလေပနံ။

ယတ္ထ ဇရာ စ မစ္စု စ၊ မာနော မက္ခော စ ဩဟိတော–

ဟူသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား– ရူပနန္ဒေ၊ ရူပနန္ဒာ သည်ာမည်ခေါ် နှမတော်။ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်ကား။ အဋ္ဌိနံ၊ သုံးရာသော အရိုးတို့ဖြင့်။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ထောင်၍။ နဂရံ၊ မြို့ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မံသလောဟိတလေပနံ၊ တစ်လက်ဆွမ်းမျှသော သဲသရဏ သွေး, တစ်တုံမျှလောက်သော အသဲသရဏသွေး, စိုစွတ်သော သားတစ် ကိုးရာတို့ဖြင့် လိမ်းကျံကာ တည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ခန္ဓာကိုယ်၌။ ဇရာ စ၊ အိုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မစ္စု စ၊ သေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မာနော စ၊ ထောင်လွှားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ မက္ခော စ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ခြေခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဩဟိတော၊ တည်၏။

ထိုမှတစ်ပါး: **"စရံ ဝါ ယဒိ ဝါ တိဋ္ဌံ၊ နိ သိန္နော ယဒိ ဝါ သယံ"** အစရှိသော သုတ်ဒေသနာကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

ရဟန္တာဖြစ်၍ ဧတဒဂ်ရခြင်း

ဤသို့သောဒေသနာကို ကြားနာရလျှင် နှမတော် ရူပနန္ဒာလည်း ပါရမီရှိသူဖြစ်ရကား အားသစ်သော ဝိပဿနာဇော၏နောက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း အကျွတ်တရားကို ရကြသည်များ၏။ ယင်းသို့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော် ဆုံးမတော်မူသော ဩဝါဒကို ခံလျက် ရူပစျာန်, အရူပစျာန်တို့၌သာ လွန်စွာ အားထုတ်ရသဖြင့် စျာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် သာလွန်ထူးမြတ်စွာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုရူပနန္ဒာကို စျာယိနီဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသတည်း။

ဧနပဒကလျာဏီဝတ္ထု မှတ်ချက်– ပါဠိတော်၌ ထင်စွာ လာသည်ကို အဋ္ဌကထာဆရာတို့ မဖွင့်ကြ၊ အနုတ္တာနကိုသာ ဖွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာတို့၌ သခေါ်ပသာရှိသည်၊ ထိုအတိုင်းသာ ဆရာစဉ်ဆက် ရေးသားပြောဆိုကြရကား ဧနပဒကလျာဏီ၏ဝတ္ထုသည် မပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အပဒါန်ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ, ဓမ္မပဒ, အဂုံတို့ရှိအဋ္ဌကထာတို့နှင့် နှိုးနှောကာ ပြဆိုလိုက်သည်။ တစ်နည်းတွေ့နှင့်၊ လွှဲလွှဲရမ်းရမ်း၊ လျှာသရမ်း၍၊ ချိုးမွှမ်းခြေဆောင့် မမှုရာ။

ဤကား ဧနပဒကလျာဏီထေရီ၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအဖြာက်တည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဘဒ္ဒကပ္ပနာဓဉ်သော ယသောဓရာဓိဗုရား၏ ရှေးအကြောင်းကို ဖြေခြင်း

ဘဝပေါင်း အသရော်များစွာ ပါရမီဖြည့်ဖက်

ဘဒ္ဒကပ္ပနာ အမည်ရှိသော ရာဟုလာမယ်တော် ယသောဓရာမိဖုရား၏ အကြောင်းကား ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရေသော် သရော်နှစ်ဆယ်နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်၌ ပွင့်တော်မူကြသော ဗြဟ္မဒေဝ အစရှိသော ဘုရားရှင်တို့၏ လက်ထက်တော်ကပင် ငါတို့ဘုရားသခင် အလောင်းတော်နှင့် တွေ့ကြုံကြ၍ "ပိယသံဝါသဖြင့် ဘဝအဆက်ဆက် မပျက်သောမေတ္တာဖြင့် ပါရမီဖြည့်ရ၍ အတူတကွပင် ဘဝအထွတ်တိုင်စေသော်"ဟု မနောပဏိဓိ ရှိကြသည်နှင့်အညီ ပါရမီဖြည့်ခဲ့သမျှ အပရိမေယျဘဝတို့၌ အတူတကွသာ ဖြစ်ရသည်များ၍ သူတစ်ပါးအား မယားပြုစေခြင်းငှာ စွန့်လွှာပေးလှူသောဘဝလည်း၊ ကုဋေအထောင်မက၊ ကျွန်ပြုစေခြင်းငှာ စွန့်လွှာပေးလှူသောဘဝလည်း၊ ကုဋေအထောင်မက၊ မွတ်သိပ်သောသူတို့အား စားရန်အလို့ငှာ ပေးလှူသောဘဝလည်း၊ ကုဋေအရာမက၊ အသက်ကိုလှူသောဘဝ, လက်ခြေ အင်္ဂါ နား နှာခေါင်းတို့ကို လှူစေသောဘဝလည်း၊ ကုဋေအရာမက၊ ရွှေ ငွေ ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာ ပရိက်တို့ကို မကြွင်းမကျန် လှူရသောဘဝ, အားတန်အင်မျှသာ လှူရသောဘဝလည်း အသရော်။

ယင်းသို့ ရှည်လျားစွာသော သံသရာ၌ ဘုရားလောင်းအကျိုးငှာသာ ခံနိုင်ခဲစွာသော ဒုက္ခကိုခံလျက် အဆက်ဆက်လာကြသဖြင့် ငါတို့ဘုရားလောင်း သုမေဓာရှင်ရသေ့ဖြစ်သောအခါ ရမ္မဝတီပြည်၌ သုမိတ္တာအမည်ရှိသော သတို့သမီးဖြစ်၍ ကြာရှစ်လက်တို့ကို ဘုရားလောင်းအား ကမ်းသဖြင့် ရည်မှန်းခဲ့ဖူးသော အတိုင်းပင် ပတ္ထနာပြု၍ ပါရမီဖြည့်ကြသဖြင့် ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်တော်သို့ ရောက်သောအခါ နိယတဗျာဒိတ်ကိုရ၍ သတသဟဿကပ်ပတ်လုံး လူ့ပြည် နတ်ပြည် ကျင်လည်ခဲ့သဖြင့် ငါတို့ဘုရားလောင်းနှင့်အတူပင် တုသိတာနတ်ပြည်မှ စုတေခဲ့၍ ဒေဝဟပြည်ကို အစိုးရသော သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင် တောင်ညာဒေဝီဖြစ်သော မိဖုရား၏ဝမ်း၌ စွဲလမ်းတည်နေ၍ ဘုရားလောင်းဖွားသည့်နေ့ပင် ဖွားမြင်လာသတည်း။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ

အမည်မှည့်သောအခါ အကြိမ်တစ်ရာလျော်ပြီး ဥိးပြီးသော ရွှေဇမ္ဗူရစ်ကို

http://www.dhammadownload.com

နတ်ဖြစ်ပန်းချီတို့သည် ပီပြင်စွာ ပြုလုပ်ရေးထားသကဲ့သို့ အလွန်လှပတင့်တယ် စင်ကြယ်ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရကား ဘဒ္ဒကဋ္ဌနာဟူသော အမည်ကို မှည့်၏၊ ဆည်းပူးခဲ့သမျှသော ကုသိုလ်ကံဟောင်းသည် တစ်ပေါင်းတည်းစု၍ ပေးသောဘဝဖြစ်သောကြောင့် ကာမလောကဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော နတ်ရပ် ခြောက်မည် လူ့ပြည်တစ်ဝန်း ကျွန်းကြီးကျွန်းငယ် အသွယ်သွယ်သောဌာနဒ္ဒ ဘုရားလောင်း မှတစ်ပါးသော ယောကျ်ားမိန်းမဟူသမျှတို့သည် တူမျှတန်၏ဟု နှိုင်းစံဖက်ယှဉ်စရာမရှိ၊ အဘိက္ကန္တိယ သိရီသောဘဂ္ဂဖြစ်သော လူနတ်တို့အဆင်းကို လွန်၏၊ မနောမယဖြစ်သော မဏိဖောတိရသ် ကျောက်မြတ်ရတနာကဲ့သို့ လွန်စွာ ထွန်းလင်းသော ကိုယ်အဆင်းအရောင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ မယ်တော်, ခမည်း တော်တို့နှင့် တကွသော သာကီဝင်မင်းအပေါင်းတို့သည်လည်း သောင်းသောင်း ကြွေးကြော်အံ့သြချီးကျူးလျက် အထူးသဖြင့် မြတ်နိုးတနာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ တစ်သောင်းမျှလောက်သော အထိန်းအယ မိန်းမအခြွေအရံတို့ကို ဆောက်နှင်းပေ၏၊ ယင်းသို့လျှင် အစဉ်အတိုင်း ချမ်းသာစွာကြီး၍ မင်းသမီး တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထကုမာရနှင့် စုံဖက်ကြသတည်း။

သားတော် ရာဟုလာ လူထွက်ရန် စီမံပုံ

အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အစဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌ မယ်တော် ဂေါတမီ မိဖုရား, ယောက်မတော် ဇနပဒကလျာဏီတို့သည် ဘိက္ခုနီမ ပြုကြလေသော်ယသောဓရာဗိမ္ဗာဒေဝီလည်း ဤသို့ကြ၏ "ငါတို့သခင် ဘုရင်သုဒ္ဓေါဒန စောမြတ်လှလည်း ဘဝဇကန်ငြိမ်းလေပြီ၊ နန်းရိုးဥပရာဇ်ဖြစ်တော်မူသော နန္ဒမင်းသားလည်း ဘုရားဘက်ပါချေပြီ၊ ထို့နောက် နန်းလျာရည်စူးပါသော ရာဟုလာမင်းစစ် ငါ့ရင်နှစ်ကိုလည်း ရှင်ချစ်ဘုရားယူလေပြီ၊ ဤကဲ့သို့သာ ရဟန်းပြုကြလျှင် ဘေးလောင်းတော် ဥက္ကာမုခမင်းမှစ၍ ပြုစုတည်ထောင်ခဲ့သော ဤကပိလဝတ်ပြည်ကြီး ရွှေထီးရွှေနန်းသည် စိုးမြန်းဆက်ခံသူဆုံး၍ သုဉ်းဖျဉ်းပျက်စီးလေရာသည်။ ယင်းသို့ပျက်စီးလေသော် ဆွေတော်ရှစ်သောင်း မျိုးတော်အပေါင်းတို့သည် ဆောင်းလွန်နွေစဉ် ရောက်သောကြာကဲ့သို့ တစ်နေ့တစ်ပါးသာ ညှိုးငယ်လေရာသည်၊ ငါလည်း မင်းမိန်းမသာဖြစ်၍ မင်းမူခြင်းငှာ မသင့်လေ၊ ငါ့ရင်သွေး ရာဟုလာကိုသာ ဘုရားထံမှ တောင်း၍ ထီးဆောင်းဘိသိက်ခံစေအံ့ဟုကြံ၍ အခြံအရံဖြစ်သော မောင်းမများ မတ်တို့နှင့်တကွ ရထားစီး၍ ဘုရားထံသို့လာခဲ့၏။

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထားတောင်းပန်ခြင်း

ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... ကိုယ်တော်၏ အစီးအပွားကိုသာ ကျင့်ဆောင်တော်မမူပါနှင့်၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွား, ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အစီးအပွားကိုလည်း ကျင့်တော်မူပါ၊ ယခု အကျွန်ုပ်တို့၏ ကပိလဝတ်ပြည်သည် ရောင်ခြည်မဲ့သော ကျောက်, အတောက်အခိုးမဲ့သော မီးဂွဲသို့ ထီးဆောင်းနန်းနေသဉ်း၍ ပြည်လုံးဂုဏ်သရေမဲ့ချေပြီ၊ အကျွန်ုပ်သားရာဟုလာကို သာသနာမှထွက်၍ ထီးဆက်နန်းရံကို ဆက်ခံအုပ်စိုးစေမှ ဆွေတော်ရှစ်သောင်း မျိုးတော်ပေါင်းနှင့်တကွသော ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ကိုးစားမှီတင်းရာရှိပါတော့မည်၊ သို့ဖြစ်၍ ရာဟုလာသတို့သားကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူပါ၊ ဘေးတော်ဘိုးတော်တို့၏အမွေအနှစ်ဖြစ်သော ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ခံစံပါရစေ"ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ရဟန်းပြုရန် တရားဟောတော်မူခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း "အချင်း ဘဒ္ဒကဉ္စနာ... ငါဘုရားကား ကိုယ်တော်၏အစီးအပွားကိုသာလည်း ကျင့်တော်မမူ၊ ဆွေတော်ရှစ်သောင်း မျိုးတော်ပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုသာလည်း ကျင့်တော်မမူ၊ အလုံးစုံသော ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းကိုပင် ရင်သွေးရာဟုလာနှင့်မခြား သနားစုံမက်တော်မူသဖြင့် ထိုသူတို့၏အစီးအပွားကိုပင် ငါကျင့်တော်မူ၏၊ သင် လျှောက်ထားသောအရေးကား သားတော် ရာဟုလာ၏ချမ်းသာစီးပွားကြောင်းလည်း မဟုတ်၊ သင်၏ ချမ်းသာစီးပွားကြောင်းလည်းမဟုတ်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အစီးအပွားလည်းမဟုတ်၊ ယုတ်ညံ့စွာသော ဤလောကီစည်းစိမ်ကို ခံ,စံသဖြင့် သံသရာဝဋ်၌ ဆီပွတ်ယန္တရားကဲ့သို့ သွားလာ ကျင်လည်ရခြင်း၏အကြောင်းသာဖြစ်၏၊ မင်း၏ချမ်းသာမည်သည်ကား ကာမဂုဏ်ဟူသော ရန်သူငါးပါးတို့သည် ချောက်ချားတုန်လှုပ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ ဒေါမနဿ, ပဋိဃ, အဘိဇ္ဈာ, ဗျာပါဒစသော သူရဲတို့သည် ခြိမ်းမဲထောင်လွှားသဖြင့် ပါဏာတိပါတစသော ဒုစရိုက်တရားတို့သည် ပွားစီးစည်ပင်သဖြင့် မျက်မြင်ဘဝ၌ နာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝ အညထာဘာဝ ဘယဘေရဝပွါဒ အလာဘစသော ဒုက္ခတရားတို့သည် များစွာ ဖြစ်လာကုန်၏၊ စုတေဇ္ဈောက်သော နောက်နောက်သောဘဝ၌လည်း အပါယဒုက္ခကို ခံရခြင်း၏အကြောင်းသာဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဤလူ့ဘုံ၌ ကာမဂုဏ်

http://www.dhammadownload.com

ဟူသော မီးကို မွေးသဖြင့် တခြေးခြေး တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်ပျက်စီးခြင်း အကျိုးကိုသာ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော၊ သံသရာက ပါရမီဖြည့်ဖက်ဖြစ်သော ငါဘုရားနှင့်လည်းကောင်း, သားရာဟုလာ မဟာဆွေတော်မျိုးတော်တို့နှင့်လည်းကောင်း စုပေါင်းမကွာ ခေမာဘူမိ သိရီပဝရပြည်မနီဗွာန်ကို လျင်မြန်စွာ လိုက်ရအောင် ဤလူ့ဘောင်မှခွာသန်း၍ ငါ၏သာသနာ၌ ရဟန်းသာ ပြုဘိလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘဒ္ဒကဉ္စနာ ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း

ယင်းသို့ ဆန်းကြယ်စွာသော ကာမာဒီနဝ, နေက္ခမ္မာနိသံသ ဓမ္မကထာကို ကြားနာရလေလျှင် ဘဒ္ဒကဉ္စနာမိဖုရားလည်း လေးပါးသောသစ္စာကို မြင်၍ ဘုရားသခင်အား ညွှတ်တွားပူဇော်ခဲ့ပြီးသော် ကျောင်းတော်မှ သက်ခဲ့၍ အခြံအရံဖြစ်သော မောင်းမတို့နှင့်တကွ ဇနပဒကလျာဏီထေရီ၏အထံ၌ ရဟန်းပြုလေ၏။ ရဟန်း ဖြစ်သောအခါမှစ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာကို လွန်စွာ အားထုတ်သဖြင့် မမြင့်မီပင် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး, အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး, သမာပတ်ရှစ်ပါး တရားအထူးတို့နှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏၊ ထိုအခါ သာသနာ၌ ဘဒ္ဒကဉ္စနာထေရီဟု ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သတည်း။

ဘဒ္ဒကဉ္စနာ ဧတဒဂ်ရခြင်း

ထိုဘဒ္ဒကဉ္စနာသည် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်အရာ၌ တစ်ပါးသော ရဟန္တာတို့ထက် ကဲလွန်စွာ မြင်နိုင်၏၊ ပဋိလောမအားဖြင့် ပြန်၍ရေသော် တစ်သန်း, နှစ်သန်း, သုံးသန်း, လေးသန်း, တစ်ဆယ့်ခြောက်သန်းသောကာလ၌ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ဘဝအစုကိုလည်း တစ်ခုသော အာဝဇ္ဇန်းရှိသော ဝီထိစိတ်အစဉ်ဖြင့် တစ်ပြိုင်နက် မြင်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဘဒ္ဒကဉ္စနာကို သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သောအခါ မဟာဘိညာဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

ပုဗ္ဗေနိဝါသနှင့် ပါရမီဖြည့်သက် မှတ်ချက်– တစ်ဆူ တစ်ဆူသော ဘုရားရှင်သာသနာ၌ မဟာဘိညာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား လေးပါးရှိသတည်း၊ ငါတို့ဘုရားရှင်သာသနာ၌လည်း အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး, အရှင်ဗာကုလတစ်ပါး, ယသောဓရာထေရီတစ်ပါး ဤလေးပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သာလျှင် အသင်္ချေသော ကပ်ကမ္ဘာကာလ၌ ဖြစ်ခဲ့သမျှသော ခန္ဓာအစဉ်ကို မြင်သိနိုင်သည်၊ တစ်ပါး ရဟန္တာတို့မှာ လွန်စွာသော အဝိုင်းအခြားဖြင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းမျှသာ သိမြင်နိုင်သတည်း။

http://www.dhammadownload.com

အဂုံတ္တိရ်အဋ္ဌကထာဋ္ဌ ကမ္ဘာတစ်သိန်းထက်က ပွင့်သော ပဒုမုတ္တရဘုရား လက်ထက်တော်က အစပြု၍ ဆိုသော်လည်း အပဒါန်ပါဠိတော်ဋ္ဌပင်-

ဗြဟ္မဒေဝဋ္ဌ သမ္မုဒ္ဓံ၊ ဂေါတမံ သက္ယနာယကံ။
အညေသံ လောကနာထာနံ သင်္ခံ တေ ဗဟုံ မယာ-

အစရှိသည်ဖြင့် သင်္ခေါနှစ်ဆယ်ထက်က ပွင့်ကုန်ကြသော ဗြဟ္မဒေဝဘုရား လက်ထက်မှစ၍ စုံဖက်ကာ ပါရမီဖြည့်၍ ဆုတောင်းခဲ့ကြောင်းကို ဟောတော်မူပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ထိုအဋ္ဌကထာဋ္ဌ နိယတဗျာဒိတ် ရသည်ကို ရည်၍သာ ဆိုသည်ဟု မှတ်ရာ၏။ ဤမှတစ်ပါး များစွာသော ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီတို့၏အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြလျှင် ဂန္ထဂရုဖြစ်ရာသောကြောင့် လျစ်လျူသာ ရှုရတော့သည်။

ဤကား ယသောဓရာထေရီ၏အံကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအမြွက်တည်း။

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း ပဋ္ဌမပိုင်းပြီး၏။

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဝိနယဋ္ဌကထာသင်္ခေပကျမ်း

ဆဋ္ဌမပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရှင်ပိဏ္ဍောလမထေရ် တနခိုးပြခြင်း

ဘုရားမြတ်စွာသည် ဝေသာလီပြည်မှသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူလာ၍ ခေမာ, နန္ဒမာတာ, ယသောဓရာ စသော သူတို့အား အမြိုက်တရား ဟောကြား ကယ်ချွတ်တော်မူပြီးမှ ဆဋ္ဌမမြောက်သော ဝါဝယ် ရာဇဂြိုဟ်မြို့နှင့် မနီးမဝေးဖြစ်သော မကုလတောင် ချရားတော၌ ဝါကပ်တော်မူ၏။

စန္ဒကူးတုံး ဂင်္ဂါမြစ်၌ မျောလာခြင်း

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးသည် ကျေးကျွန် ပရိသတ်နှင့်တကွ ဂင်္ဂါမြစ်သို့ သွား၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုက်ကွန်ရံတားလျက် ရေကစားလေသော် ရေ၏အညာ ဟိမဝန္တာတောမှ ကျမျောလာသော စန္ဒကူးသစ်သည် မြစ်ကွေ့ချောင်းကောက် ကျောက်ဆောင် ကမ်းစွန်းတို့၌ ရေဟုန်ဖြင့် တွန်းတိုက်၍ အပိုင်းပိုင်း ပြတ်လျက် သဲခုံကျောက်ဖျာတို့၌ များစွာ သွေးပွတ်သဖြင့် အကာမရှိ အနှစ်အတိသာ တိတိဝန်းဝန်းဖြစ်လျက် ဂင်္ဂါမြစ်အယဉ်ဖြင့် မျော၍ ပိုက်ကွန်၌ ငြိလာသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

စန္ဒကူးသပိတ် ဆွဲရိုက်ထားခြင်း

သူဌေးလည်း ထိုသစ်ကိုယူစေ၍ ခုတ်ရွေးစမ်းသော် အဖိုးများစွာထိုက်သော စန္ဒကူးနှစ်အဖြစ်ကိုသိ၍ မိမိအိမ်သို့ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ထိုသူဌေးလည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်လည်းမယှဉ်, သမ္မာဒိဋ္ဌိသို့လည်း မသက်ဝင်, ဆင်ခြင်တိုင်းစာ ယုံမှားသံသယများသူဖြစ်ရကား ဤသို့သောအကြံသည်ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော စန္ဒကူးနှစ်တို့သည် ငါ၏အိမ်၌ အလွန်များစွာရှိပြီ၊ ဤစန္ဒကူးနှစ်ဖြင့် လောကစီးပွားကို မပြုဘဲ တစ်ခုသောသံသယကို ကင်းစေတော့အံ့၊ ဤလောက၌ ဘုရား ရဟန္တာဖြစ်ကြသည်ဟုပြောဆို၍ ဂိုဏ်းဆရာလုပ်ကြသည်ကား၊ အလွန်များကုန်ပြီ၊ အကယ်၍ ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံနိုင်ရာ၏၊ ယခု သိသာအောင် ငါ စုံစမ်းအံ့ဟု ကြံလျက် သပိတ်သဏ္ဌာန်ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ပွတ်တိုက်ပြီးလျှင် ဝါးအဆက်ဆက်တို့ဖြင့်စိုက်ထောင်၍ အတောင်ခြောက်ဆယ်မျှလောက်သော ကောင်းကင်၌ ဆွဲထား၍ ထိုအပါး၌ တံဆိပ်အကွရာကို ထင်စွာရေးထားပေ၏၊

စာကား– ငါတို့လောက၌ ဘုရားရဟန္တာဖြစ်သောသူ အကယ်၍ ရှိမူကား ကောင်းကင်မှ ပျံလာ၍ ငါ ထားသောသပိတ်ကို ယူလှည့်ကုန်၊ အကယ်၍ ယူနိုင်မူကား သားမယားဆွေမျိုးနှင့်တကွ နှိမ့်ချပျုပ်ဝပ်လျက် အသက်ထက်ဆုံး ငါ လုပ်ကျွေးအံ့–ဟု ရေးထား၏။

ပူရဏကဿပ အရှက်ရခြင်း

ထိုအခါ ပူရဏကဿပဆရာသည် သူဌေးထံသို့လာ၍ "ဒါယကာ... ငါ ဘား တပည့်ငါးရာတို့အား ဆုံးမသင်ကြား၍ ဘုရားပြုနေသည်ကို သင်တို့ မျက်မြင်ပင် ဖြစ်သည်၊ ဤသပိတ်ကား ငါ့အား ထိုက်တန်၏၊ ငါ့ကို လှူလော့"ဟု ဆို၏။ ထိုသူဌေးကလည်း "ကောင်းကင်ဖြင့်ကြွ၍ ယူနိုင်မူယူပါလော့"ဟု ဆိုလိုက်၍ ရှက်သောကိုယ်ဖြင့်သာ ပြန်ရ၏။

နာဠပုတ္တလည်း အရှက်ရခြင်း

တစ်နေ့သ၌ နာဠပုတ္တ အမည်ရှိသော တက္ကတွန်းသည် မိမိတပည့်တို့ကို ခေါ်၍ "သူဌေးအား သင်တို့ သွား၍ ဆိုချေကုန်၊ ငါတို့ဆရာကား အရေးအရာကြုံလျှင် ကောင်းကင်သို့ ကြွသည်ကို ငါတို့အမြင် ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ဤသပိတ်ကား ငါတို့ဆရာအား လျောက်ပတ်၏၊ သို့ရာတွင် ပမာဏမမူလောက်သော ဤသပိတ်မျှအကြောင်းဖြင့် ကောင်းကင်သို့ မပျံပေရာ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုမူ ငါငို့ ဆရာကိုသာ လှူလော့ဟု ဆိုချေကုန်"ဟု၍ စေလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

တပည့်တို့လည်း ဆရာစေလိုက်တိုင်းပြောလေသော် သူဌေးကလည်း "ထွေထွေရာရာမပြောလာနှင့်၊ ကောင်းကင်ဖြင့်သာ ပျံ၍ယူစေကုန်"ဟု ဆိုလိုက်၏။ ထို့နောက်မှ နာဋပုတ္တဆရာသည် မိမိကိုယ်တိုင်လာလို၍ တပည့်တို့ကို ဤသို့သဘောပေး၏၊ "ငါကား ကောင်းကင်သို့ပျံ၍ ယူမည့်အဟန် ပြုမည်၊ သင်တို့ကား 'ဤသစ်သားသပိတ်မျှနှင့် ကြီးကျယ်လှသော အာနဘော်ကို ဆရာမပြပါလင့်၊ ဆရာရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၏ကျေးဇူးလက္ခဏာကို လွန်စွာ လျှို့ဝှက်အပ်ပါသည်'ဟု ဆို၍ ငါ့ကို ဆွဲလင့်ကုန်"ဟုအမှတ်ပေး၍ သူဌေးအိမ်သို့ လာပြီးသော် "သူဌေးကြီး... သင်၏သပိတ်ကား ငါမှတစ်ပါး သုံးဆောင်ထိုက်သူမရှိပြီ၊ ဤသပိတ်ကို ငါ့အားသာလူလော့၊ အနည်းငယ်မျှသောအကြောင်းဖြင့် ကောင်းကင်ပျံခြင်းကို သင်အလိုမရှိလင့်"ဟု ဆို၏။

သူဌေးလည်း "အကျွန်ုပ် စကားပြင်၍မဆိုပြီ၊ အလိုရှိလျှင် ကောင်းကင်သို့သာ ပျံ၍ယူ"ဟု ဆိုပေ၏။ ထိုအခါ နာဋပုတ္တဆရာလည်း "ငါ ယခုပင် ကောင်းကင်သို့ ပျံ၍ယူမည်၊ ဖဲကုန်ရှားကုန် ကြည့်ကြကုန်"ဟု ဆို၍ အိမ်မှဆင်းသွားပြီးလျှင် သပိတ်အနီး၌ ရပ်၍ ကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို ပြင်ဆင်ပြီးသော် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်မည်ဟု လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်၍ အောက်ခြေတစ်ဖက်ကြွ၏။ ထိုခဏ၌ တပည့်တို့ ဝိုင်းအုံကြ၍ "ဆရာ... အသို့ပြုဘိသနည်း၊ ဤသပိတ်ငယ်မျှ အကြောင်းဖြင့် ကောင်းကင်သို့ မပျံပါလင့်"ဟု ဆရာမှာတိုင်းဆို၍ ကြွသောခြေကို ဆွဲကြ၏၊ ထိုသို့ ပြုပြီးသောအခါ အနီးသို့ လာ၍ ကြည့်ကြကုန်သော ပရိသတ်တို့တွင် အချို့သောသူတို့ကလည်း "ဤဆရာကား ပျံနိုင်ရာလတ္တံ့"ဟု သံသယရှိကုန်၏၊ အချို့ကား မပျံနိုင်မည်ကိုသိ၍ ပြက်ရယ်ပြုကုန်၏။

ထိုအခါ နာဋပုတ္တလည်း "သူဌေးကြီး... ငါ ကောင်းကင်သို့ ပျံနိုင်သော အကြောင်းကို သင် သိကောင်းရာရပြီ၊ ငါ ပျံမည်ဟုကြွလျက် တပည့်တို့ အခွင့်မပေးသောကြောင့် မပျံရပါ၊ သပိတ်ကိုသာ ငါ့အားလူဘိလော့"ဟု ဆို၏။ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေးကလည်း "ကောင်းကင်သို့ မပျံသမျှကို မရချေရာ"ဟု ဆို၍ ရွက်ကိုးရွက်ကန်းနှင့်သာ ပြန်ရ၏။

ထို့နောက်မှ ပကုဓကစ္စာယန၊ ကေသကမ္ဗလ အစရှိကုန်သော တိတ္ထိဆရာကြီးတို့သည် အသီးသီးလာ၍ ထွေထွေရာရာ ပြောဆိုတောင်းရမ်းကုန်လျက် ခြောက်ရက်တိုင်တိုင် ရှိလေ၏။

အရက်သမားစကား မှတ်သားဖွယ်

ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၏နံနက်တွင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် ရှင်ပိဏ္ဍောလ

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ပါးတို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်အံ့သောငှာ ကြွလာ၍ မြို့တံခါးအနီး ကြီးစွာသော ကျောက်ဖျာထက်၌ သင်္ကန်း သပ္ပာယ်လျက်နေစဉ် မြို့တွင်းသို့ ဝင်သော သေသောက်ကြူးတို့သည် ဤသို့ အချင်းချင်း ပြောဆိုကြကုန်၏။ "အချင်းတို့... ငါတို့ပြည်ရှာဝယ် ဘုရားရဟန္တာဟု အသီးသီးပြောဆိုလျက် မိမိ ကိုယ်ကို ချီးမွှောက်ကြသောသူများ အလွန်များ၏၊ ငါတို့ သူ့ဌေးထားသော သပိတ်ကို ကောင်းကင်ဖြင့်လာ၍ ယူနိုင်သောသူကား တစ်လူမျှပင် မပေါ်လာ၊ ဤလူ့ရွာ၌ ဘုရားရဟန္တာ မရှိသောအဖြစ်ကို စင်စစ် ယခုသိရပြီ၊ ဤအခါမှစ၍ ရဟန္တာဟု ဝါလာငြားသော်လည်း နားမထောင်လိုပြီ"ဟု ပြောဆို၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်နှင့် ရှင်ပိဏ္ဍောလ

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်က "ငါ့ရှင် ပိဏ္ဍောလ... ဤသူတို့ကား ဘုရားရှင်သာသနာကို ဂွမ်းဝါထုပ်ကဲ့သို့ ရှုတ်ချပစ်လွှင့်ချေပြီ၊ သို့အရာကို ငါတို့ကြားသိလျက် သတိမချပ် အမှတ်မဲ့သာနေချေသော် သုံးထွေသော ရတနာ၌ သတ္တဝါတို့သည် ကြီးစွာသော ယုံမှားခြင်းဖြစ်၍ သံသရာမြစ်၌ မွန်းနစ်သူ များကုန်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် သင်သည် ကောင်းကင်ဖြင့်သွား၍ ထားသောသပိတ်ကို ယူပါ"ဟု ဆို၏။

ရှင်ပိဏ္ဍောလကလည်း "အရှင်မြတ်ကား ကြီးမားသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော သူတို့ထက် အဆအရာအထောင်မက သာလွန်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါသည်၊ ကောသရာဇာခြေသုံ့ရှိလျက် တိဏ, ကာဋ္ဌတို့ မဟောက်သင့်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်၊ အရှင်မြတ်သာ ကြ၍ ယူတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်ပိဏ္ဍောလ ဈာန်ပျံ၍ စန္ဒကူးသပိတ် အလှူခံရခြင်း

ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကလည်း "ငါ့ရှင်သာယူချေ"ဟု တိုက်တွန်းပြန်လျှင် ရှင်ပိဏ္ဍောလလည်း အဘိညာပါဒကဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်ကိုဝင်စား၍ အလျားသုံးဂါဝုတ်, အနံသုံးဂါဝုတ်ရှိသော ကျောက်ဖျာကြီးကို ခြေမတော်ဖျားဖြင့် ညှပ်ယူပြီးသော ရာဇဂြိုဟ်မြို့ပေါ်ထက်၌ ဟင်္သာငှက်ဝံသကဲ့သို့ တလူးလာလာ စက်ဝိုင်းကြတော်မူ၏။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူတို့လည်း ကျောက်ဖျာဖြင့် မြို့အလုံးကို ဖုံးအုပ်အံ့သကဲ့သို့ထင်၍ အတွင်းအပြင် နေကုန်သော လူတစ်လွှားပင် ပြေးသွားအုန်းအင်းရှန်းရင်းခတ်ကုန်လျက် "ငါတို့ထိပ်ထက်သို့ ဤကျောက်ဖျာကျ၍ သေရကုန်

http://www.dhammadownload.com

လတွဲ့"ဟု အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းဖြစ်ကြရကား အချို့လည်း အိမ်အောက်ကြားသို့ ဝင်ကုန်သည်၊ အချို့လည်း တွင်း, ကျင်းသို့ ဆင်း၍ ဝပ်ကုန်သည်၊ အချို့လည်း သစ်ပင်ရင်းသို့ ချဉ်းကြကုန်သည်၊ အချို့လည်း သစ်ငုတ်စိုက်၍ လာကုန်သည်၊ အချို့လည်း ထိပ်ဦးထက်ဝယ် ဗန်းငယ်ဖြင့်ဖုံးကုန်သည်၊ ခုနစ်ပတ်ရစ်၍ စေ့သော အခါ ကျောက်ဖျာကိုထွင်းဘိ၍ မိမိကိုယ်ကို ထင်ရှားစေ၏။

ပြည်သူပြည်သားတို့လည်း ရှင်ပိဏ္ဍောလကိုမြင်လျှင် "သခင်ပိဏ္ဍောလ... သခင်၏ကျောက်ဖျာကို မြဲမြံစွာ ဆွဲတော်မူပါလော့၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပိ၍ စိစိ မကြေပါစေလင့်"ဟု တောင်းပန်လျက် ဦးရှက်တိုက်ကြကုန်၏။ ရှင်ပိဏ္ဍောလ မထေရ်လည်း မြို့ထိပ်၌ရပ်လျက် ကျောက်ဖျာကို ခြေဖြင့်ခတ်လေ၊ေ မိုးကြိုးပဲ့တင် ငလျင်တော်ဟိန်းသကဲ့သို့ လန့်ကြိမ်း ကြောက်မက်ဖွယ်သောအသံသည် ဖြစ်၍ တည်မြဲတိုင်းနေရာသို့ ကျစေပြီးမှ သူဌေးကြီးအိမ်ထက်၌ ထန်းခုနစ်ဆင့် မြင့်သော ကောင်းကင်ဖြင့် ရပ်တော်မူ၏။

သူဌေးကြီးလည်း ရှင်ပိဏ္ဍောလကိုမြင်လျှင် မြေအပြင်ဝယ် ရင်ဖြင့်ဝပ်၍ "အရှင်မြတ် ဆင်းသက်တော်မူပါ အကျွန်ုပ်တို့၏အလှူကို ခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၍ ဆင်းသက်သောအခါ ကောင်းမြတ်သောနေရာ၌ နေစေပြီးလျှင် စန္ဒကူးသပိတ်ကိုချစေ၍ စတုမဓူအရသာဖြင့် ပြည့်စေလျက် ရှင်ပိဏ္ဍောလအား ကပ်လှူ၏။

ရဟန်းတော်များကို ထပ်မံတန်ခိုးပြရခြင်း

မထေရ်မြတ်လည်း သပိတ်ကိုဆောင်၍ ကျောင်းသို့ကြွလေသော် သီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်သော မထေရ်တို့တွင် အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေခိုက်ဖြစ်သောကြောင့် ပြသောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို မမြင်ရကုန်၊ ထိုမမြင်ရသောမထေရ်တို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်၍ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့အားလည်း ဓာန်ခိုးတော်ကိုပြပါဦး"ဟု တောင်းပန်၍ တစ်ဖန် ရှေးနည်းပင်ပြရပြန်၏။ ထို အခါ များစွာကုန်သော လူရဟန်းအပေါင်းတို့သည် ကောင်းချီးပေးကုန်လျက် အုတ် အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံသည် ဖြစ်၏။

သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူခြင်း

ထိုအသံကို မြတ်စွာဘုရား ကြားတော်မူလျှင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့် သိတော်မူလျက်ပင် ရှင်အာနန္ဒာကိုခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သားအာနန္ဒာ... ဤကြော်ငြာသောအသံကား အဘယ်အသံနည်း"ဟု မေးတော်မူ၍ ရှင်ပိဏ္ဍောလ၏ အခြင်း

http://www.dhammadownload.com

အရာကို စုံစေ့စွာလျှောက်ကြားလျှင် ရှင်ပိဏ္ဍောလကို ခေါ်တော်မူ၍ "သင်သည် ဤသို့သောအမှုကို ပြုသည်မှန်သလော"ဟု မေးတော်မူ၍ "မှန်ပါကြောင်းကို" နားတော်လျှောက်တင်သော် "ငါ့ရှင်ပိဏ္ဍောလ သင်သည် ဤသပိတ်ငယ်မျှသော အကြောင်းအရာဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ပြာဋိဟာကို ပြသနည်း"ဟု အပြစ်တင်တော်မူ၍ ထိုစန္ဒကူးသပိတ်ကို အစိတ်စိတ်ခွဲစေပြီးမှ သံဃာတို့အား မျက်စဉ်းမှုန့်ကြိတ်စေခြင်းငှာ ဝေတော်မူ၍ "ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးဟူသော အကြောင်းမျှဖြင့် အရဟာဒ္ဓဖြစ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မပြရ"ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

တိတ္ထိတို့၏ ကြွားလုံး

ယင်းသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသောအကြောင်းကို တိတ္ထိတို့ကြားလျှင် ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့်သား သံဃာတို့ကား မိမိအသက်ပင် သေကြေသော်လည်း ပညတ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးကုန် ရဟန်းဂေါတမလည်း မိမိပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို မိမိပင် အလွန်ထိန်းသိမ်းတတ်သည်၊ ယခုအခါ ငါတို့အခွင့်ရပြီဟု ကြံအောက်မေ့လျက် မြို့လေးမျက်နှာကို လှည့်လည်၍ ပြောဟောကြသည်ကား "လူအများတို့... ငါတို့ကား မိမိရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ ဤသစ်သားသပိတ်ဟူသော အကြောင်းမျှဖြင့် တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မပြကုန်၊ ရဟန်းဂေါတမ၏ တပည့် သာဝကတို့သည် ပညာမဲ့ကြသောကြောင့် သပိတ်ငယ်မျှသောအကြောင်းဖြင့် ကောင်းကင်ပျံခြင်းကို ပြုကြ၏။ မိမိတို့ဆရာက တားမြစ်ဆုံးမရုံသာ၊ ဂေါတမဆရာကား ပညာအတန်ရှိ၍ သတိရသောကြောင့် ရခဲ့သောသပိတ်ကိုခွဲစေသည်၊ အကယ်၍ သင်တို့သိလိုမူ ရဟန်းဂေါတမ တန်ခိုးပြလျှင် ဆယ်ဆထောင်ရာထို့ထက်သာ၍ ငါတို့တန်ခိုးပြမည်၊ နှစ်ဦးဆိုင်၍ ပြိုင်သည့်ပွဲမှ သူသာငါသာ ဘုန်းတေဇာကို ရှုကြပါလော့ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုစကားကို အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ကြားလေသော် ဘုရားထံတော်သို့လာ၍ "မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည် သာဝကတို့အား ပြာဋိဟာပြခြင်းကို ပညတ်တော်မူ၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း မှန်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား ဤပညတ်တော်ကား တိတ္ထိများကို အားပေးသကဲ့သို့ဖြစ်ချေပြီ၊ ချင်းတို့ အခွင့်သာ၍ လွန်စွာပြောဆိုကြကုန်သည်၊ အရှင်ဘုရားနှင့် တန်ခိုးပြိုင်၍ပြမည်ဟု ကြုံးဝါးကြကုန်သည်၊ အသို့ပြုပါအံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဗိမ္ဗိသာရကို ဘုရားမိန့်တော်မူ

ဘုရားသခင်ကလည်း "မင်းကြီး... တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်းစိမ့်သောငှာ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြစေလိုသော် ငါကိုယ်တိုင်ပင်ပြအံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရားတို့မှာ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူပြီ မဟုတ်လော"ဟု လျှောက်ပြန်လျှင် "မင်းကြီး... ပညတ်သည်မှန်၏၊ ပညတ်သော်လည်း ငါ၏အကျိုးငှာ မပညတ်၊ သာဝကတို့၏ အကျိုးငှာသာ ပညတ်တော်မူသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား... မိမိကား မကျင့်ဘဲ သူတစ်ပါးကိုကျင့်စေသော် လျော်ပါတုံအံ့လော"ဟု လျှောက်ပြန်လျှင် "သင်မင်းကြီး–သင့်အား ငါမေးဦးအံ့၊ သင်စိုးပိုင်သောနိုင်ငံတွင်း၌ မင်း၏ဥယျာဉ်တို့သည် ရှိကုန်၏လော"ဟု မေး၍ ရှိကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် "ထိုဥယျာဉ်၌ သစ်ပင်၊ သစ်သီးတို့ကို သူတစ်ပါး စားသုံးဖျက်ဆီးသော် အသို့ပညတ်အံ့နည်း" ဟု မေး၏။ "အရှင်ဘုရား... သူတစ်ပါးတို့ သုံးစားဖျက်ဆီးသော် မင်းဒဏ်ပေးပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင် "သင်မင်းကြီး သုံးစားဖျက်ဆီးရာ၌ အသို့ပြုသနည်း" ဟု မေးပြန်၏။ "ဒကာတော်မှာ ဥစ္စာရှင်ဖြစ်၍ သုံးစားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖျက်ဆီးသဖြင့်လည်းကောင်း အပြစ်မရှိပါ"ဟုလျှောက်လျှင် "သင်မင်းကြီးအား အပြစ်မရှိသကဲ့သို့ ကာလသမယကို သိမြင်တော်မူသော ငါဘုရားအားလည်း သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းကြောင့် မလွန်ကျူးရသောမည်သည် မရှိ၊ သာဝကတို့သာ မလွန်ကျူးရာသည်၊ ထို့ကြောင့် တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ငါပြတော်မူမည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ "ကောင်းလှပါပြီ ပြတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၍ ပြန်လေ၏။

ထိုစကားကို အဆင့်ဆင့်ပွားသဖြင့် တိတ္ထိများကြားလေလျှင် ဤသို့ဆိုပြန်၏။ "ရဟန်းဂေါတမသည် သာဝကတို့အား ပြန့်ပွားကျော်စောသော ဂုဏ်သတင်းမဖြစ်ရအောင် တန်ခိုးပြခြင်းကို မြစ်တားု၍ မိမိသာပြမည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် ရဟန်းဂေါတမကို သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်မှားကြလေသည်"ဟူ၍ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့ဖန်များသဖြင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ကြားလေလျှင် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့လာ၍ "မြတ်စွာဘုရား... တိတ္ထိတို့သည် အရှင်မြတ်အား များစွာကဲ့ရဲ့ကြချေပြီ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို အဘယ်အခါမှ ပြတော်မူအံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ပြည့်ရှင်မင်းကြီး ဤလမှသည် လေးလလွန်သဖြင့် ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ပြတော်မူမည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အဘယ်အရပ်၌ ပြတော်မူအံ့နည်း"ဟု လျှောက်ပြန်လျှင် "ပြည့်ရှင်မင်းကြီး... ရှေးရှေးသော နောင်တော်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားကို့သည် သာဝတ္ထိပြည်ကိုမှီ၍သာ ယမိုက်ပြာဋိဟာကို ပြတော်မူကုန်မြဲဖြစ်သည်။ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားလည်း ရှေးနောင်တော်များထုံးစံကို မလွန်စကောင်းပေ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို အမှီပြု၍သာ ပြာဋိဟာကို ပြတော်မူအံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗိမ္မိသာရမင်းလည်း ထိုစကားကိုကြားရမှ စိတ်ချ၍ နန်းတော်သို့ပြန်၏။

ထိုစကားကို တိတ္ထိတို့ကြားကြကုန်လျှင် ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် ကြဆင်ခြင်၍ ဘုရားသခင် ကြတော်မူတိုင်း နောက်ကလိုက်ကြကုန်၏။ လူတို့က "အဘယ့်ကြောင့် လိုက်ကြသနည်း"ဟုမေးလျှင် "ရှင်ကြီးဂေါတမကို ငါတို့နှင့် တန်ခိုးပြိုင်မည်ဆိုသဖြင့် ထွက်ပြေးအံ့သည်ကိုစိုးရိမ်၍ လိုက်သည်"ဟု ပြောကြကုန်၏။ ပြည်သူပြည်သား လူအများတို့လည်း ပြတော်မူသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ငါတို့ကိုယ်ထင် ဖူးမြင်ရအောင် လိုက်ကြကုန်အံ့"ဟု စည်းဝေးတိုင်ပင်၍နေကြ၏။ ထိုအခါတွင် မြတ်စွာဘုရားလည်း အနာထပိဏ်သူဌေးပင့်လာ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ကြတော်မူသတည်း။

အနာထပိဏ်သူဌေး၏အကြောင်းကိုပြခြင်း

သာဝတ္ထိပြည်သား သုဒတ္တ

အနာထပိဏ်သူဌေး၏အကြောင်းကား–သာဝတ္ထိပြည်ဝယ် အဆွေခုနစ်ဆက်တိုင်တိုင် ဖြိုးခိုင်ကြွယ်ဝသော သုဒတ္တအမည်ရှိသောသူဌေးသည် ရှိ၏။ ထိုသူဌေးသည် သက်မွေးခဲကပ် မွတ်ငတ်ဝမ်းလျှကုန်သော ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အားစားဖွယ်ထမင်းဖြင့် တစ်နေ့မပြတ် ပေးကမ်းတတ်သောအလေ့ ရှိသောကြောင့် အနာထပိဏ္ဍိကဟု တွင်သတည်း။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝိသာလသူဌေး

ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော ဝိသာလသူဌေး၏ နှမ သီရိသုမနနှင့် သင့်မြတ်ကြသဖြင့် အမျိုးယောက်ဖတော်စပ်၏။ ယင်းသို့တော်စပ်ရကား ထိုသူတို့အားအကြောင်းပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား စီးပွားရှာလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း နှစ်နှစ် တစ်ခေါက်၊ သုံးနှစ် တစ်ခေါက် ရောက်မြဲမမှတာဖြစ်သတည်း။

တစ်ရံသောအခါ ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် လှည်းငါးရာတို့ဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာရောက်သော် အမျိုးယောက်ဖဖြစ်သော ဝိသာလသူဌေးအိမ်သို့ ဝင်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုသူဌေးလည်း နက်ဖြန်အလို့ငှာ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းဖိတ်သည်ဖြစ်၍ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းရန်အလို့ငှာ များစွာသောကျေးကျွန် အမှုလုပ်တို့နှင့်တကွ အဖျော်ယမကာ ဆွမ်း၊ ယာဂုတို့ကို စီမံပြုပြင်ကာနေ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးအား အာလာပ သလ္လာပစကားမျှ မပြောဖြစ်လေ။

အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း ဤသို့ကြံ၏။ "ငါ၏ယောက်ဖ ဝိသာလသည် ရှေးအခါက ငါရောက်လာမှ များစွာသောကိစ္စတို့ကိုစွန့်ထား၍ ငါ့အား ပျူငှာမြဲဖြစ်သည်၊ ယခုမူကား ကျေးကျွန်များနှင့် စားရေးသောက်မှုကိုသာ စီရင်ကာနေခဲ့၏။ ဤသူဌေးကား ငါ့အားသုန်မာန် ဒေါသခံ၍ ရန်ငြိုးမူလေသလော၊ သို့မဟုတ်ငြားသမီး သားပင် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာအခါ၌ ကြုံလေသလော၊ ဗိမ္ဘိသာရပြည်မသနင်းမင်းသော်မူလည်း သူ၏အိမ်သို့လာမည့်အခါနှင့် ဆုံလေသလော"ဟု တွေးတောလျက်နေလင့်၏။ ဝိသာလသူဌေးလည်း အရေးပြီးသောအခါ အနာထပိဏ်ထံသို့လာ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ များစွာပြောဆို၏။

ထိုအခါ အနာထပိဏ်ကလည်း "အချင်းဝိသာလ... သင်သည် အဘယ်ကိစ္စကြောင့် ဗျာပါရဖြစ်သနည်း"ဟုမေးလေသော် "အဆွေ အနာထပိဏ်... အစိန္တေယျအပွေယျ လောကသင်းကျစ် ဓမ္မရာဇမှန်ကူ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ယခု ငါတို့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ လူ နတ်တို့အား တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးစံနေတော်မူသည်၊ ထိုဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ တရားတော်ကိုနာခြင်းငှာ ငါ၏အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်စွာသော ဆွမ်း၊ ယာဂုကို ပြုပြင်စီမံသတည်း"ဟု ပြောပေ၏။

ဘုရားဟူသောစကား အတိဒုလ္လဘ

ထိုစကားကိုကြားလျှင် အနာထိပိဏ်သူဌေးလည်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာသဒ္ဓါတက်ပွားခြင်းဖြင့် "အချင်းဝိသာလ... ဘုရားဟူသော သတင်းစကားကြားရရုံလည်း အတိဒုလ္လဘ ရခဲတောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့လျက် စောရဲဘုရားရှိကြောင်းများကို ကြားသိရ၍ အဆအရာ ဝမ်းသာပါ၏။ ငါတို့၏ လူအဖြစ်ကိုရခြင်းသည် ကောင်းမြတ်လှလေစွ၊ ငါ့အား ယခု သဗ္ဗညုဆုံ အမြန်ပို့ပါ၊ ဖူးမြင်လိုပါသည်"ဟု တောင်းပန်၏။ ဝိသာလကလည်း "အချင်း အနာထပိဏ်... ယနေ့ကား အချိန်မဟုတ်ပြီ၊ နက်ဖြန်နံနက် နေစက်ထွန်းတောက် မိုးသောက်သောအခါ စောမြတ်စွာသည် ငါတို့အိမ်သို့ ကြွလာလတ္တံ့၊ ထိုအခါမှ အားရအောင်ဖူး၍ သင်ဖူးမြင်လော့"ဟု ဆိုပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း "နံနက်အခါတွင် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်တွေ့ကြုံရအံ့သည်တကား" ဟု ငါးပါးသောပီတိဖြင့်ထုံလျက် ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့၍ အိပ်လေသော် သန်းခေါင်ယံကျော်လျှင် မပျော်နိုင်ခြင်းဖြင့် "လင်းပြီ" ဟု မှတ်ထင်၍ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် ထမှား၍ တကိယယံသို့ ရောက်လာသောအခါ ထင်စွာသောအလင်းရောင်သည် ဖြစ်သဖြင့် 'အရဏ်တက်ပြီထင်၍ အလျင်တဆော ထွက်သွားသဖြင့် သံဝကမည်သော မြို့တံခါးသို့ရောက်လေသော် တံခါးကိုစောင့်သောနတ်တို့က ဖွင့်လင့်သဖြင့် အသင့်ပင်ထွက်ရ၏။ မြို့မှထွက်မိလျှင် ယခင်အလင်းရောင်သည် ပျောက်၍ အမိုက်အတိရောက်လာ၏။ ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းတို့သည်ဖြစ်၍ "ပြန်နစ်နေဦးအံ့" ဟု ကြံလတ်သော် မြို့တံခါးပေါက်၌စောင့်နေသော သံဝကမည်သောနတ်သားသည် မိမိကိုယ်ကိုဝှက်ထား၍ ထင်ရှားသောအသံဖြင့်-

သတံ ဟတ္ထီ သတံ အဿာ၊ သတံ အဿတရီ ရထာ။
သတံ ကညာ သဟဿာနိ၊ အာမုတ္တ မဏိကုဏ္ဍလာ။
ဧကဿ ပဒဝိတိဟာရဿ၊ ကလံ နာဂ္ဃတိ သောဠသိံ-

ဟူသော ဂါထာကိုရွတ်၏။

အနက်ကား- ဘော ဂဟပတိ၊ အိုရှင်သူဌေး။ အာမုတ္တ မဏိကုဏ္ဍလာ၊ ကောင်းစွာစွပ်အပ်သော ပတ္တမြားစီမြွှာ တန်ဆာရှိကုန်သော။ သတံ သဟဿာနိ၊ ငါးရာသိန်းကုန်သော။ ဟတ္ထီ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ သတံ သဟဿာနံ၊ တစ်သိန်းကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သတံ သဟဿာနိ၊ တစ်သိန်းကုန်သော။ အဿတရီရထာ၊ အဿတိရ်မြင်းက,သော ရထားတို့သည်လည်းကောင်း။ အာမုတ္တ မဏိကုဏ္ဍလာ၊ အလျှံရိုးရဲ့ လည်ဆွဲသော ပုလဲသွယ်ပျောင်း မြနားတောင်းလည်း ဆင်ကုန်ထသော။ သတံကညာ သဟဿာနိ၊ အသိန်းမျှသော မိန်းမကညာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ရဇ္ဇသိရီ၊ မင်း၏အသရေသည်။ ဝိဟာရံ၊ ဘုရားနေရာ ကျောင်းတော်သာသို့။ ဂစ္ဆန္တ္ယာ၊ သွားသော။ တဝ၊ ရှင်သူဌေး၏။ ဧကဿပဒ ဝိတိဟာရဿ၊ ဖဝါး တစ်လှမ်း တစ်လှမ်း၌ဖြစ်သော စေတနာကို။ သောဠသိံ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧကကလံပိ၊ တစ်စိတ်ရှိခန့်မျှလည်း။ နာဂ္ဃတိ၊ မမီလာ။ ဝါ၊ အဖိုးမထိုက်။ ဂဟပတိ၊ ရှင်သူဌေး။ အဘိက္ကမ၊ ရှေ့သို့တက်လော့။

http://www.dhammadownload.com

နော ပဋိက္ကမ၊ နောက်သို့မဆုတ်လင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ သေယ္ယော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏။

ဤဂါထာဖြင့် သုံးခါသုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဟစ်ကြွေး၍ ကောင်းချီးပေးလေသော် သူဌေး အနာထပိဏ်လည်း စိုးရိမ်ခြင်းကင်းပျောက်လျက် ဘုရားကျောင်းတော်သို့ ရောက်အောင်ပင် အစဉ်သဖြင့် သွားလေ၏။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း လွင်တီးခေါင်အရပ်၌ စင်္ကြံကြွ၍နေတော်မူသည်နှင့် အဝေးမှလာသော အနာထပိဏ်သူဌေးကိုမြင်လျှင် ကျောင်းတော်အပြင်သို့ တက်၍ မြတ်သောဘုရားနေရာ၌ နေတော်မူလင့်၏။ သူဌေးလည်း အထံတော်သို့ ကပ်၍ ခြေရင်း၌ဝပ်လျက် အထပ်ထပ်ရှိခိုးလေသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း "အချင်း သုဒတ္တ... သင်၏လာခြင်းကား စောစွာတကား" ဟု ငယ်မည်ဖြင့်ခေါ်၍ နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။

အနာထပိဏ်သူဌေး သောတာပန်တည်ခြင်း

သူဌေးလည်း အတိုင်းထက်အလွန်ပင် ရွှင်လန်းဝမ်းသာသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တစ်သက်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးမှတ်ပိုက် အောက်မေ့ထိုက်သောစကားကို လျှောက်ကြားပန်ထွာ၍နေသည်တွင် ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သော တရားစကားဖြင့် ပေဘကြားဆုံးမတော်မူ၍ ကြည်ဖြူနူးညံ့သောအခါ သစ္စာလေးပါးကို ပြတော်မူသဖြင့် ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ရှေးဦးစွာ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားအား လဲ့လည်းကောင်း၊ တရားတော်၊ သံဃာတော်တို့အား လည်းကောင်း ကောင်းချီးပေးခြင်းကိုပြု၍ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို တောင်းပန်လျက်–

သောဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊
ဥပါသကံ မံ ဘဂဝါ ဓာရေတု အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတန္တိ။

ဟူသောစကားဖြင့် သရဏဂုံကိုယူ၏။

အနက်ကား–ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော အဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့မှစ၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး။ သရဏံဂတံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက်မှ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား နက်ဖြန်အလို့ငှာ ဆွမ်းဖိတ်၍ ဝန်ခံတော်မူလေသော် ကိုယ်တော်မြတ်ကို သုံးပတ်လက်ယာရစ်၍ ပူဇော်ခဲ့ပြီးမှ ဝိသာလသူဌေးအိမ်သို့ ပြန်လာ၏။ ဘုရားကြွတော်မူ၍ ဝိသာလသူဌေးအိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် တရားဟောတော်မူသောအခါလည်း ကောင်းစွာနာယူရ၏။ ဝိသာလသူဌေးလည်း အရေးပြီးသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးအား မေးမြန်း၍ ဆွမ်းဖိတ်ခဲ့ကြောင်းကိုသိလျှင် "သင်ကား ခရီးသွား အာဂန္တုသာဖြစ်သည်၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ပူဇော်လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ရာ၊ အကျွန်ုပ်အဖို့သာ ဖြစ်စေလော့"ဟု ဆို၏။.

ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးကလည်း "အချင်းဝိသာလ... ဤမျှလောက်သောကိစ္စကို ပြုပြင်ဆောင်ရွက်ခြင်းငှာ ငါစွမ်းနိုင်၏။ သင်တို့အား လွှဲခြင်းငှာမသင့်"ဟု ဆိုပေ၏။ ထို့အတူ နိဂုံးဌေနကုန်သော မိတ်ဆွေသူဌေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးသည်လည်းကောင်း ခွင့်တောင်းပြောဆိုသော်လည်း ထို့အတူပင် ပယ်ရှား၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ပူဇော်လုပ်ကျွေးရန် ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို မိမိတွင်ပါသော ပရိသတ်နှင့်သာလျှင် ပြုပြင်စီမံ၍ နက်ဖြန်နံနက်သောအခါ ဝိသာလသူဌေး၏အိမ်၌ပင် ဆွမ်း၊ ကွမ်းနေရာကို ကောင်းစွာပြင်ဆင်၍ ဘုရားနှင့်တကွသော သံဃာတော်တို့အား လုပ်ကျွေးသတည်း။

မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ခြင်း

ယင်းသို့ လုပ်ကျွေးမွေး၍ တရားတော်ကိုနာပြီးသော် "ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါသဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွလည်၍ သီတင်းသုံးတော်မူပါ"ဟု ပင့်လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "အချင်းဥပါသကာ... ငါဘုရားကား သုံးပါးသောဘဝ၌ ကျင်လည်သမျှသော ဓနေယျတို့၏အကျိုးငှာ ပါရမီဖြည့်တော်မူသည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူတို့၏ အကျိုးငှာသာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ထိုထိုခန်းဝါ၌ လှည့်လည်ကာ နေတော်မူမည်၊ သို့ရာတွင်ကား ဘုရားတို့ဓမ္မတာသည် လူနှင့်မပြွမ်းသော တောခန်းဝါ၌သာ မွေ့လျော်စွာသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူဌေးလည်း ဤသို့သောအမိန့်တော်ကိုကြားလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သိပါပြီ၊ သင့်မြတ်ရာ၌သာ နေရာကျောင်းကန်ကို စီမံဆောက်လုပ်ပါတော့မည်"ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သော ဓမ္မဒေသနာဖြင့် အနုမောဒနာပြု၍ ကြွတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဝယ် ပြုဖွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို ပြီးဆုံးစေ၍ မိမိနေရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်လေသော် အဆွေခင်ပွန်းအများ ရှိသသူဖြစ်ရကား ခရီးအကြား မြို့ကျေးရွာတို့၌ သဟာယဖြစ်သောသူတို့ကို ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း စည်းဝေးစေ၍ အသပြာ တစ်သိန်း တစ်သိန်းစီပေးပြီးမှ သင်တို့ ကျေးရွာ၌ ကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်ပါဟုမှာဆို၏။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်

ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် သာဝတ္ထိပြည် လေးဆယ့်ငါးယူဇနာသောခရီးကို တစ်ယူဇနာလျှင် တစ်ကျောင်းစီတစ်ကျောင်းစီ ဆောက်စေ၍ သွားလေသဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်သောအခါ ဘုရားကိန်းဝပ်ခြင်းငှာ သင့်ရာအရပ်ကို ရှာလတ်သော် မြို့၏အနောက်တောင် မျက်နှာ တစ်ကောသကွာသောအရပ်ဝယ် ဇေတမင်းသား စိုက်လုပ်အပ်သော ဥယျာဉ်ကိုမြင်၍ "ဤဥယျာဉ်ကား လူတို့နှင့်ဝေးလည်းမဝေး၊ နီးလည်းမနီး အသွားအလာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သူတော်ကောင်းတို့ နှစ်သက်မွေ့လျော်ဖွယ် တင့်တယ်သောအရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ နေ့အခါ လူတို့နှင့်မပြွမ်း၊ ညဉ့်အခါ လူသံမကြား၊ အခါခပ်သိမ်း စည်းဝေးစေသော သူတို့၏ကြွေးကြော်သံမရှိ၊ ယင်သို့ဖြစ်ရကား ဘုရားမွေ့လျော်တော်မူလတ္တံ့၊ ဤဥယျာဉ်ကိုဝယ်၍ ကျောင်းဆောက်တော့အံ့"ဟု ကြံပြီးလျှင် ဇေတမင်းသားထံသို့ကပ်၍ "အရှင့်သား... ဤဥယျာဉ်၌ ဘုရားရှင်နေရာ ကျောင်းဆောက်လိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်အားရောင်းပါ"ဟု ဆိုရာ ထိုမင်းသားကလည်း "အဖိုးအဘယ်မျှ ပေးမည်နည်း"ဟု မေးသော် လိမ္မာသောအမတ်တစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ "ဤဥယျာဉ်အားအဘယ်မျှအဖိုးတန်သနည်း"ဟုမေး၏။ "ဥယျာဉ်မြေဝယ် ငွေခွက်အပြည့်ခင်းမျှ'တန်၏"ဟု ဆိုသော် ထိုအမတ်ဆိုတိုင်း ငွေကိုလှည်းဖြင့်တိုက်စေ၍ မြေပြင်အပြည့်ခင်းသော် တစ်ဆယ့်ခြောက်ပယ်ကျယ်သောမြေ၌ ငွေအသပြာတစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေဝင်၏။ "ထိုမျှလောက်ကိုပင် ပေးပါမည်"ဟု ဆိုလေသော် ဇေတမင်းသားလည်း ထိုအသပြာတို့ကိုသိမ်း၍ "ဥယျာဉ်ကို သင်အလိုရှိတိုင်းပြုလော့"ဟု ပေး၏။

သူဌေးလည်း ထိုအခါမှစ၍ များစွာသော အမှုလုပ်လက်သမားတို့ကိုငှား၍ သစ်၊ ကျောက်၊ အုတ်၊ အင်္ဂတေတို့ကို ရုံးစုစေ၏။ စုဝေးပြီးလျှင် တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောငွေအသပြာကို မမ္မစရိတ်ထုတ်လျက် ဆောက်လုပ်ပြုပြင်လေသတည်း။

ဇေတဝန်မှတ်ချက်– ထိုကျောင်းတော်ကား ဘုံအားဖြင့် သုံးဆင့်ရှိ၏။ တစ်ဆင့်တစ်ဆင့်သော ဘုံဆောင်၌ တစ်ထောင် တစ်ထောင်မျှလောက်သော တိုက်

http://www.dhammadownload.com

ခန်းရှိ၏။ ဂန္ဓကုဋိ၊ သလာကကုဋိ၊ ကောသမ္ဗကကုဋိ၊ ကရေရီကုဋိ တည်းဟူသော ကုဋိလေးလုံးတို့ဖြင့် တင့်တယ်၏။ တစ်ထောင်မျှလောက်သော ပြာသာဒ်အရံလည်း ရှိ၏။ များလှစွာသော စင်္ကြံ၊ မဏ္ဍပ်၊ ဧရပ်၊ ဂူ၊ လိုဏ်တို့ကိုလည်း ခြံရံကာ ဆောက်လုပ်ပေ၏။

ထိုကျောင်းတော်ကား သိကြားနေရာ ဝေဇယန္တပြာသာဒ်ကဲ့သို့ ထူးမြတ်ဆန်းကြယ် ရှုဖွယ်ဘနန်းဖြစ်၏။ လက်သမားတစ်ထောင်တို့သည် ကိုးလတိုင်အောင် ဆောက်မှ ပြီးမြောက်သတည်း။

(အကျယ်ကိုသိလိုမူ– စူဠဝါ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ ဒီဃနိကာယ် မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌ရှုလေ၊ အချို့မှတ်ပုံများ၌ သစ်ဖြင့်ဆောက်လုပ်ကြောင်း၊ ထုတ်လျောက်တိုင်ဝ မည်မျှရှိကြောင်းကို ဆို၏။ ထိုအတိုင်း ကျမ်းဂန်မတွေ့ချေ။)

ယင်းသို့ ဆောက်လုပ်ပြီးသောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း လိမ္မာသော သူကြွယ်တစ်ဦးအား ယောကျ်ားအခြံအရံနှင့်တကွ ဘုရားထံတော်သို့ စေလိုက်၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း သာဝတ္ထိပြည်၌ အရှည်သဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူရအံ့သောအကြောင်း၊ အတိုင်းမသိသော ဘုရားဂေါဂ္ဂးဏူးတော်၏ ကျော်စောပျံ့နှံ့အံ့သောအကြောင်း၊ များစွာသောပြည်သူပြည်သားတို့ အကျွတ်တရားကို ရလတ္တံ့သောအကြောင်းကို မြင်တော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်၌ အနည်းငယ်သောသံဃာတော်တို့ကိုထားပြီးလျှင် လေးအင်သောသံဃာပရိသတ် ခြံရံလျက် ထွက်ကြွတော်မူ၍ တစ်ယူဇနာတစ်ယူဇနာလျှင် တစ်ကျောင်း တစ်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်း တည်းခိုတော်မူကာ ဒေသစာရီ ကြွချီလာသဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်အနီးသို့ ရောက်ဝေဟ်မူ၏။

ယင်းသို့ ဘုရားရှင်ကြွလာကြောင်းကို အနာထပိဏ်သူဌေးကြားလျှင် မယားဆွေမျိုးတို့ကိုစုရုံး၍ လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ပြုပြင်စေပြီးလျှင် သားကြီးဖြစ်သော မဟာကာလကို ဝတ်စားတန်ဆာ ကောင်းစွာဆင်ယင်စေလျက် ငါးရာသော အခြံအရံနှင့်တကွ ပဋ္ဌရူပတံခွန်ကို ကိုင်စေလျက် ထွက်၍ကြိုစေ၏။

ထို့နောက်မှ စူဠသုဘဒ္ဒါ၊ မဟာသုဘဒ္ဒါဟူသော သမီးနှစ်ယောက်တို့ကို ငါးရာ ငါးရာမျှလောက်သော သတို့သမီးအခြံအရံနှင့် ရွှေမြူတာ၊ ငွေမြူတာအိုးတို့ကို ရွက်စေ၍ လက်မှ ပန်းပေါက်ပေါက်ကိုင်စေလျက် ထွက်၍ကြိုရကုန်၏။

ထို့နောက်မှ သိရီသုမနမည်သော သူဌေးမယားသည် ငါးရာမျှလောက်သော အပျိုယ်တူမိန်းမတို့နှင့်တကွ ရေပြည့်အိုး၊ ရေဖလား ရွက်စေလျက် ထွက်၍ကြိုရကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက်မှ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သူဌေးငါးရာတို့နှင့်တကွ အသစ်စက်စက်သော ပုဆိုးတို့ကိုဝတ်ကုန်၍ ပန်း နံ့သာ၊ အဖျော်လက်စွဲကုန်လျက် ထွက်၍ကြိုဆိုကုန်၏။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း များလှစွာသော ဘိက္ခူ၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ ဥပါသိကာဟူသော ပရိသတ်လေးပါးဝန်းရံကာ ရတနာဂူမှထွက်သော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ညချမ်းဆည်းဆာဝယ် တိမ်ဝါလျှပ်ရောင်ဖြင့် တောက်ပသော ကဉ္စနဿီလာတောင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း ဝိုးဝင်းထိန်ပြောင် ရောင်ခြည်တော်အဝန်းဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပသော ဘုရားအသရေကိုဆောင်လျက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တက်တော်မူ၏။

ဇေတဝန်ကျောင်း ရေစက်ချပွဲ

ကျောင်းတော်သို့ရောက်၍ နှစ်ရက်မြောက်သောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ပါသမျှသော ပရိသတ်တို့အား ထူးပြားမွန်မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရားထံသို့ကပ်၍ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... ဤကျောင်းကို အသို့ဆို၍ လှူအပ်ပါသနည်း"ဟု နားတော်လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ဤသို့ပြုပြင်"ဟု သွန်သင်တော်မူပြီးလျှင်

ဣမံ ဇေတဝနဝိဟာရံ အာဂတာနာဂတဿ စာတုဒ္ဒိသဿ
ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ ဒေမ

ဟု ဆို၍ ရေစက်ကို ဘုရားလက်ထက်တော်၌ လောင်းစေ၏။

အနက်ကား– မဟာကာရုဏိက၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ဣမံ ဇေတဝနံ ဝိဟာရံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ အာဂတာနာဂတဿ၊ ရောက်ဆဲ ရောက်လတ္တံ့သော။ စာတုဒ္ဒိသဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌တည်သော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာတော်အား။ ဒေမ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ပါကုန်၏။

ယင်းသို့ လှူစေပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဝတ္ထုနှင့် လျော်ပတ်စွာ တရားအနုမောဒနာပြုလို၍ "သီတံ ဥဏ္ဟံ ပဋိဟနတိ" အစရှိသော ဓမ္မဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏။

သူဌေးလည်း ထိုနေ့မှစ၍ သပရိဝါရ ဒါနဖြစ်စေခြင်းငှာ များစွာသော ရှင်၊ လူ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး လေးပါးတို့အား တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာတို့ဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

စွန့်ကြဲလှူဒါန်းကာ ကြီးစွာသောသဘင်ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုသူဌေး၏ ကျောင်းပူဇော်ပွဲကား ကိုးလတိုင်တိုင်ရှိမှ ပြီးသတည်း။

ဘုရားသခင်ကို တင်လှူသောနေ့မှ သူဌေးအိမ်၌ တစ်နေ့မပြတ်လှူဒါန်းအပ်သော ဒါတဗွတို့ကား ငါးရာမျှလောက်သော စာရေးတံဆွမ်း၊ စာရေးတံယာဂုတို့ကို လည်းကောင်း၊ ငါးရာမျှလောက်သော ပက္ခိကဆွမ်း၊ ပက္ခိကယာဂုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးရာမျှလောက်သော အိမ်ဦးခွံကျွေးအပ်သော ခုရဘတ်၊ ခုရယာဂုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးရာမျှလောက်သော အာဂန္တုကဆွမ်း၊ အာဂန္တုက ယာဂုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးရာမျှလောက်သော ခရီးသွားလိုသောရဟန်းတို့အား လှူအပ်သော ဂမိကဆွမ်း၊ ဂမိကယာဂုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးရာမျှလောက်သော သူနာရဟန်းတို့အား လှူအပ်သော ဂိလာနဘတ်၊ ဂိလာနယာဂုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးရာမျှလောက်သော သူနာကိုလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းတို့အား လှူအပ်သော ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကယာဂုတို့ကို လည်းကောင်း တည်ကျွေးလှူဒါန်းကာ ငါးရာမျှလောက်သောအိပ်ရာ၊ နေရာတို့ကို တစ်နေ့မပြတ် အိမ်ဦးရပ်၌ ခင်းထားအပ်သတည်း။ ဘုရားသခင်အား ခစားခြင်းငှာ တစ်နေ့သုံးကြိမ် ကျောင်းတော်သို့သွားရာ၌လည်း အလှူဝတ္ထုမပါဘဲ သွားဖူးသောမည်သည်မရှိ၊ အိမ်တံခါးမုခ်၌ စောင့်နေသော နတ်သမီး မြစ်တား၍မျှလည်း မယူမနာ လွန်စွာအားထုတ်သောကြောင့် နောက်သောအခါ၌ "ဒါနပတိ"အရာ၌ ဇောဒဂ်ထား၍ ဘုရားချီးမွမ်းတော်မူရသတည်း။

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နေရာသည် အဝိဇဟိတဋ္ဌာန

ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ရာဝယ်–

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ သုစိတ္တမည်သော သူဌေးသည် ရွှေအုတ်တို့ဖြင့်ခင်းဝယ်၍ တစ်ယူဇနာကျယ်သော သံဃာ့အရံကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

သိခီဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ သိရီဝမုနမည်သော သူဌေးသည် ရွှေထွန်သွားဖြင့် ခဲင်းဝယ်၍ သုံးဂါဝုတ်ကျယ်သော သံဃာ့အရံကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

ဝေဿဘူဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ သောတ္ထိယမည်သော သူဌေးသည် ရွှေပြားအခင်းဖြင့်ဝယ်၍ နှစ်ဂါဝုတ်ကျယ်သော သံဃာ့အရံကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

ကကုသန်ဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ အစ္စုတမည်သောသူဌေးသည် ရွှေအုတ်ဖြင့်ခင်းဝယ်၍ တစ်ဂါဝုတ်ကျယ်သော သံဃာ့အရံကို ပြုလုပ်၍လှူဒါန်းသည်။

http://www.dhammadownload.com

ကောဏာဂုံဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သူဋ္ဌေးသည် ရွှေလိပ်ရုပ်အခင်းဖြင့်ဝယ်၍ နှစ်ကောသကျယ်သော သံဃာ့အရံကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

ကဿပဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ သုမင်္ဂလအမည်ရှိသော သူဋ္ဌေးသည် ရွှေထွန်တုံးအခင်းဖြင့်ဝယ်၍ တစ်ကောသပမာဏရှိသော သံဃာ့အရံကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

ငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌ကား ငယ်မည်အားဖြင့် သုဒတ္တအမည်ရှိသော ဆင်းရဲသော သူဖုန်းစားတို့အားစားရန် ထမင်းဖြင့် ထောက်ပံ့တတ်စွာ၍ အနာထပိဏ်အမည်ရှိသော သူဋ္ဌေးမြတ်သည် တစ်ဆယ့်ရှစ်ကုဋေသော အသပြာငွေအခင်းဖြင့်ဝယ်၍ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပယ်ပမာဏရှိသော သံဃာ့အရံကို ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဖေတဝန်ကျောင်းတော်ရာကား ဘုရားတကာတို့ စွန့်ခွာမြဲမဟုတ်သော **အဝိဖေါိတဋ္ဌာန**တည်း။

မင်းပယ်မှတ်ချက်– သက်တော်ရှည်သော ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်၌ ကျောင်းတော်ကြီး၍ အရံနေရာကျယ်သည်၊ "မင်းပယ်"ဟူသော စကား၌ ဆယ့်တစ်စိတ်ဝင် ဧလားသည် တစ်အမွှာမည်၏၊ ထိုအမွှာဖြင့် လေးအမွှာမျိုးကြွေလောက်သောအရပ်ကို တစ်ပယ်ဟူ၍ အဘိဓာန် စာကိုယ်ဋီကာ၌ ဆိုသည်။ တင်းနှင့်ချင့်သော်လည်း ဆယ့်တစ်တင်းကျဖြစ်သည်။ တောင်တာကိုကျမ်း၌မဆို၊ စတုရန်းတစ်ရာ့ခုနှစ်ဆယ့်ငါးတောင်ကို တစ်ပယ်ဟူ၍ သန်္ဂါပကာသကကျမ်း၌ ဆိုသည်။ မျိုးဝင်ကိုမဆို။ ယင်းသို့မဆိုသော်လည်း စပါးတစ်တင်း အစေ့သုံးသိန်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကို ဆယ့်တစ်ခုမြောက်၍ တစ်လက်သစ်ခြားကြဲလျှင် မျိုးဝင် ဆယ့်တစ်တင်းဖြစ်ရာသည်။ ထိုစတုရန်း တစ်ရာ့ခုနှစ်ဆယ့်ငါးတောင်ကို ခုနစ်တောင်တာဖြင့်ချင့်သော် ရှစ်ဆယ့်ငါးတာဖြစ်သည်။

တစ်ဆယ့်နှစ်တောင်တာနှင့် စတုရန်းဆယ်တာကို တစ်ပယ်ဟူ၍ ဂဏန်းကျမ်း၌ဆိုသည်။ မျိုးဝင်ကိုမဆို၊ လက်သစ် နှစ်ဆယ့်ရှစ်သစ်တောင်နှင့် ခုနစ်တောင်တာ၊ စတုရန်းအတာနှစ်ဆယ်ကို တစ်ပယ်ဟူ၍ ရှေးစာဟောင်းရှိသည်။ ယင်းသို့ နာနာ ဒေသ ဝေါဟာရဖြစ်၍ မညီညွတ်ကြသည်တွင် သန်္ဂါပကာသက၌ဆိုအပ်သော တစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ့်ငါးတောင်၊ ခုနစ်တောင်တာနှင့် နှစ်ဆယ့်ငါးတာရသော လေးအမွှာ မျိုးကြွဲရာအရပ်သည် တစ်ပယ်မည်၏ဟူသော စကားသာလျှင်

http://www.dhammadownload.com

သင်္ဂါယနာဝင် ကျမ်းဂန်တို့နှင့် ညီညွတ်သည်၊ ၎င်းပကတိပယ်ထက် မင်းပယ် တစ်ပြန်ကြီးသည် ဆိုသောကြောင့် ခုနစ်တောင်တာဖြင့် စတုရန်းအတာ ငါးဆယ် သည် မင်းပယ်တစ်ပယ်မည်၏၊ ထိုမင်းပယ်ဖြင့် ရှစ်ပယ်သည် ဇေတဝန်ကျောင်း တော်ရာဟု မှတ်ရာသည်၊ စတုရန်းတွင် တစ်မျက်နှာလျှင် ခုနစ်တောင်တာနှင့် အတာကိုးရာရှိ၏။

မြတ်စွာဘုရား ကဏ္ဍမွသရက်ပင်ရင်း၌ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို အလှူခံပြီးလျှင် သာသနာသို့ ဝင်လာသော ဥပဂုလဝဏ်၊ မလွိကာ အစရှိသော မာတုဂါမတို့အား လည်းကောင်း၊ ကောသလမင်းကြီး၊ စူဠအနာထပိဏ်ဆု အစရှိသော ဥပါသကာတို့အား လည်းကောင်း တရားရသကို ဝေငှတိုက်ကျွေးတော်မူ၍ သက္ကရာဇ် ၁၁ဝပြည့် ဝါဆိုလရောက်သော အခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ကြွတော်မူစဉ်ကပင် အတူလိုက်လာကြသော တိတ္ထိတို့သည် မိမိတို့၏ တပည့်၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဒါယကာတို့ကို နှိုးဆော်ဟောပြော၍ တစ်သိန်းမျှလောက်သော မျိုးရိုးကွာကိုရသဖြင့် လိမ္မာသောလက်သမား တို့ကိုငှား၍ ရှားသည်တိုင်တို့ဖြင့် ကြီးစွာသောမဏ္ဍပ်ကို ဆောက်ပြီးသော် ကြာညိုပန်းတို့ဖြင့် မိုးဝေ၍ "ငါတို့တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြအံ့"ဟု အရပ်အနှံ့ သတင်းလွှင့်ပြီးလျှင် မီးပုံး၊ မီးပန်း စသည်ဖြင့် စီရင်၍နေကြသတည်း။

ထိုအကြောင်းကို ပဿေနဒီ ကောသလမင်းကြီးကြားလျှင် ဘုရားသခင်အထံ တော်သို့ကပ်၍ "မြတ်စွာဘုရား... တိတ္ထိတို့သည် တန်ခိုးပြအံ့ဟု မဏ္ဍပ်ဆောက် ချေပြီ၊ အကျွန်ုပ်လည်း အရှင်ဘုရားအလို့ငှာ မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ပါမည်၊ အဘယ် အရပ်မှာ ဆောက်ရအံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "မင်းကြီး...မဆောက်လင့်"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင် ဘုရားမှာ ဒကာကိုထား၍ အဘယ်သူဆောက်လုပ်တော့အံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။ "သိကြားမင်း ဆောက်လုပ်လတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား...အဘယ် အရပ်၌ ယမိုက်ပြာဋိဟာကို ပြတော်မူအံ့နည်း"ဟု လျှောက်ပြန်၏။ "ကဏ္ဍမွ အမည်ရှိသော သရက်ပင်ရင်း၌ ပြတော်မူအံ့"ဟု မိန့်တော်မူသော် "အဘယ်နေ့၌ ပြတော်မူအံ့နည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ အဘယ်အရပ်မှ ဖူးမြော်ရအံ့နည်း"ဟုလျှောက်၍ "ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ငါပြတော်မူမည်၊ ထက်ဝန်းကျင်သောမြေပြင်ကပင် သင်တို့ စည်းဝေးဖူးမြော်ကြကုန်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအမိန့်တော်ကိုကြားရလျှင် ကောသလမင်းကြီးလည်း အသီးသီးသော မြို့ရွာနိုင်ငံသို့ သဝဏ်စာရွေဖြင့် စေတော်မူ၏။

တိတ္ထိတို့သည်လည်း "ဘုရားသခင်သည် သရက်ပင်ရင်း၌ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြအံ့"ဟူသော စကားကိုကြားလျှင် များစွာသော အလုပ်အကျွေးတို့ကိုခေါ်၍ တစ်ယူဇနာအတွင်း၌ ရှိရှိသမျှသော သရက်ပင်တို့ကို ခုတ်ထွင်ဖျက်ဆီးစေသည်။ အယုတ်သဖြင့် ထိုနေ့၌ပေါက်သော သရက်ပင်မျှလည်း မကြွင်းရသောဟူ၏။

အံ့ဩဖွယ်သရက်ပင်

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်လည်း ဝါဆိုလပြည့်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ နံနက်စောစောကပင် သာဝတ္ထိမြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။ ကောသလမင်း၏ ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်သော ကဏ္ဍအမည်ရှိသောသူသည် မိမိဥယျာဉ် သရက်ပင် ဝယ် ခါချဉ်အံ့အတွင်း၌ကြွင်းရစ်သော သုရက်ဖြူသီးတစ်လုံးရ၍ မင်းကြီးအား ဆက်ခြင်းငှာ ဆောင်၍လာခဲ့သော် မြတ်စွာဘုရားနှင့်တွေ့၍ "ယနေ့ မင်းကြီးအား ဤသရက်သီးကို ငါဆက်ရသော် တစ်ဆယ့်ခြောက်သပြာမျှသာ ရရာသည်။ မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူရမူ ဘဝသန်ရေးပတ်လုံး မဆုံးမကုန်နိုင်သော အကျိုးဖြစ်ရလတ္တံ့"ဟု ကြွေလျက် ဘုရားလက်တော်သို့ ကပ်အံ့သောအခြင်းအရာကိုပြုသျှင် ဘုရားသခင်လည်း ရှင်အာနန္ဒာကို ကြည့်တော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း စတုမဟာရာဇနတ်မင်းတို့ လှူအပ်သော သပိတ်ကို အိတ်မှထုတ်၍ လက်တော်သို့ကပ်လျှင် ယခင်သရက်သီးကို သပိတ်ဖြင့်ခံတော်မူ၏။

ယင်းသို့ခံပြီးလျှင် ထိုဥယျာဉ်အနီး၌ပင် ရပ်တော်မူသော် ညီတော်အာနန္ဒာလည်း ပခုံးထက်ပါသော သင်္ကန်းတော်ကို ခင်းပေး၏။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုခင်းအပ်သောနေရာ၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် ယခင်သရက်သီးကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် သရက်စေ့ကို ထိုဥယျာဉ်စောင့်အား "ဤနေရာ၌ စိုက်လော့"ဟု အပ်တော်မူ၏။

ဥယျာဉ်စောင့်လည်း မိန့်တော်မူတိုင်း စိုက်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း စိုက်ရာမြေထက်၌ လက်ဆေးတော်မူ၍ ဆေးရေမြေသို့ကျလျှင်ပင် မီးပုံမှသက်သော မီးအနိုးကဲ့သို့ ဖြိုးဖြိုးလုံးလုံး ထွန်တုံးရှည်လောက်သော အညှောက်အကိုင်းအခက်တို့သည် ဖြာဖြာထွက်၍ ပွားတက်လတ်သဖြင့် တစ်ခဏချင်းတွင်ပင် အစောက်အားဖြင့် သံတောင်ငါးဆယ်၊ အကျယ်အပြန့်အားဖြင့် သံတောင်တစ်ရာရှိသော ငါးဖြာသောခက်မ၊ တစ်ရာ့ငါးဆယ်သော ခက်သေး၊ မွေးလှစွာသော အရွက်၊

http://www.dhammadownload.com

အပွင့်၊ အသီးတို့နှင့်ပြည့်စုံသော သရက်ပင်ကြီးသည်ဖြစ်၏။ နောက်တော်သို့လိုက်လာသော သံဃာတော်အပေါင်းတို့လည်း ထိုအပင်၌သီးသော သရက်သီးကို စားရကုန်၏။

အစောင့်များချထားပုံ

ထိုသို့ဖြစ်သော အံ့ဖွယ်သရဲကို ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့် ယောက်ျား မြင်လျှင် သာရွှင်ဝမ်းမြောက်စွာ ဥဒ္ဒေဂါပီတိကိုရ၍ ခုန်၊ က၊ မြူးထူးလျက် သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့ဝင်ပြီးလျှင် အိမ်စဉ်အတိုင်း ကြွေးကြော်၍ မင်းကြီးနန်းတော်သို့ ဝင်လေ၏။

ကောသလမင်းကြီးလည်း သရက်ပင်ဖြစ်လာသောအကြောင်းကိုကြားလျှင် အလွန်အားရဝမ်းသာခြင်းဖြင့် မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကို သွား၍စောင့်ရှောက်ချေဟု စေလိုက်ပြီးလျှင် "နန်းတော်တွင်ရှိသော မင်းသမီး၊ မင်းသား၊ မိဖုရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မှူးမတ်၊ သေနာပတိတို့ကိုလည်းကောင်း ဘုရားမြတ်စွာ ပြာဋိဟာပြသည်ကို ထွက်၍ကြည့်ကြကုန်"ဟု နှိုးဆော်ပေ၏။

ထိုစကားကိုကြားကြသဖြင့် ပြာဋိဟာပွဲကို ကြည့်ရှုခြင်းငှာ အဝေးမှလာ၍နေလင့်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း အချင်းချင်း ပြောဆိုခေါ်ဝင်ကြဘို၍ သာဝတ္ထိပြည်အလုံးသည် ရုန်းရင်းတက်မျှ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံသည် ဖြစ်၏။

သရက်ပင်ကို စောင့်နေကုန်သော သေသောက်ကြူးတို့သည်လည်း သရက်ပင်မှ ကြွေကျသောအသီးတို့ကို စားပြီးသော် ရှမ္ဘော်ဖျက်ဆီးခြင်းငှာလာကုန်သော တိတ္ထိတို့အား စားဖတ်အစေ့တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကုန်လျက် "ဟယ် တိတ္ထိတို့... ငါတို့ဆရာ ဂေါတမနှင့် တန်ခိုးပြိုင်၍ပြမည်ဟု သင်တို့ ကြုံးဝါးကြကုန်သည်၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှသော အထူးအကဲကို ငါတို့မမြင်ရကုန်၊ မြို့တွင်း မြို့ပြင်၌ သရက်ပင်အပေါင်းသာလျှင် သင်တို့ဖြုန်းတီး၍ ပြုန်းတီးလေဘိသည်"ဟု ခြိမ်းမောင်းဆဲရေးကြကုန်၏။ တိတ္ထိတို့လည်း အလိုလိုပင် ရုက်ကြောက်ရကား မိမိတို့ဆောက်သော မဏ္ဍပ်၌စုဝေးကာနေကုန်၏။

ထိုအခါ နတ်ရွာနှစ်ထပ်ကို အစိုးရသောသိကြားမင်းသည် လေနတ်သားကိုခေါ်၍ "မလျော်သောအကြံရှိသော တိတ္ထိတို့၏မဏ္ဍပ်ကို လေမုန်တိုင်းဖြင့်ခတ်၍ဖျက်ဆီးလော့"ဟု စေပေ၏။ လေနတ်သားလည်း သိကြားမင်းအာဏာတော်အတိုင်း အပိုင်းပိုင်းကျိုးပြတ်လောက်သော လေပြင်းကိုလာစေ၏။ ထို့နောက်မှ နေနတ်သားကိုခေါ်၍ "တိတ္ထိတို့ကို အပေါ်၌သာ လွန်စွာနှိပ်စက်၍ ပူလော့"ဟု စေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက် မိုးနတ်သားကိုခေါ်၍ "လွန်ကဲသောမိုးကြိုးကို ရွာစေဘိလော့"ဟု စေ၏။ ထိုနတ်သားတို့လည်း သိကြားမင်းစေလိုက်တိုင်း ပြုဘိ၍ တိတ္ထိအပေါင်းတို့မှာ တည်းခိုရာမရ မြေမှတက်သော ဖုတ်အလိမ်းလိမ်းကပ်သောကိုယ်တွင် ရွာစိုသောမိုးပေါက်ကြောင့် နွားပြောက်၊ မြင်းကျားကဲ့သို့ ဆိုးရွားညစ်ညမ်းသောကိုယ်ကာယရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိသတ်တို့အမြင်ကိုမျှ မခံဝံ့ဘဲ ပြေးလွှဲပုန်းရှောင်ရလေကုန်၏။

ပူရဏကဿပ သေဆုံးခြင်း

ထိုအခါ ပူရဏကဿပ ဆရာ့အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော လယ်ထွန်ယောကျ်ား တစ်ယောက်သည် "ငါ့ဆရာတို့ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြသည်ကို ဖူးမြင်အံ့"ဟု ကြံလျက် နံနက်စောစွာကပင် လယ်ထွန်ရာမှ နွားကိုလွှတ်လိုက်ပြီးသော် ကြိုးနှင့်ထမင်းအိုးကို ဆွဲ၍လာခဲ့၏။ ရှေ့တူရွမှ ပူရဏကဿပဆရာ လျင်စွာပြေးလာသည်ကိုမြင်လျှင် "အရှင်ဘုရား... အဘယ်မှာ တန်ခိုးပြတော်မူအံ့နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ လာပါသည်၊ ယခု အဘယ်ဌာနသို့ ကြွတော်မူအံ့နည်း"ဟု မေးလျှောက်၏။ ကဿပဆရာကလည်း "ဒါယကာ... ပြာဋိဟာကို ဖူးမြင်လိုလျှင် ငါ၏ကိုယ်ကိုသာကြည့်လော့၊ အသေ သင့်ကြိုးနှင့်အိုးကို ငါ့အားပေးပါ"ဟု ဆို၍ ကြိုးနှင့်အိုးကို တောင်းယူပြီးလျှင် လည်တွင်ရစ်ဆွဲ၍ မြစ်ရေဝဲကြီး၌ ဆင်း၍ သေလေ၏။ ထိုသေသောခဏ၌ပင် အဝီစိငရဲ၌ ဖြစ်လေသတည်း။

ပဏာမတန်ခိုးတော်

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာသော မြေအရပ်၌ ခြေရာစပ်မျှ ပရိသတ်တို့ စည်းဝေးရောက်လာကြသည်ကိုမြင်လျှင် ထက်ဝန်းသော စကြဝဠာတိုက်အလုံးကို ဖုံးကွယ်ခြင်းမရှိ ပကတိမြင်စေတတ်သော လောကဝိဝရဏတန်ခိုးကို ဖွင့်တော်မူ၍ ယူဇနာဝက် ပမာဏမြင့်သော ကောင်းကင်ပြင်၌ အရှေ့စကြဝဠာမှ အနောက်စကြဝဠာတိုင်အောင်သော ရတနာစင်္ကြံကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍ ထိုနေ့ မွန်းတိမ်းသောအခါဝယ် ရတနာဂူမှထွက်သော ရွှေခြသေ့မင်းကဲ့သို့ ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှထွက်၍ ရတနာစင်္ကြံဦး၌ ရပ်တော်မူ၏။

ဥပါသိကာမတန်ခိုးပြခွင့်တောင်းပုံ

ထိုအခါ ဃရဏီအမည်ရှိသော ဥပါသိကာမသည် ဘုရားခြေတော်ရင်း၌ဝပ်၍ ဤသို့နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား...အကျွန်ုပ်

http://www.dhammadownload.com

ကဲ့သို့သော သမီးကောင်းရှိပါလျက် ကိုယ်တော်မြတ် အပင်ပန်းမခံသင့်ပါ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို အကျွန်ုပ်ပြုပါအံ့"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သမီး... သင်သည် အဘယ်သို့သောတန်ခိုးကို ပြအံ့နည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... တစ်ခုသော စကြဝဠာဇိုက်အပြင်ကို ရေအလျဉ်ဖြင့်ပြည့်စေ၍ အကျွန်ုပ် ကြက်မငယ်သဏ္ဌာန် ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် အနောက်စကြဝဠာမှငုပ်၍ အရှေ့စကြဝဠာနား၌ ပေါ်ပါမည်။ ၎င်းအရှေ့စကြဝဠာမှငုပ်၍ အနောက်စကြဝဠာနား၌ ပေါ်ပါမည်။ တောင်စကြဝဠာမှငုပ်၍ မြောက်စကြဝဠာနား၌ ပေါ်ပါမည်။ မြောက်စကြဝဠာမှငုပ်၍ တောင်စကြဝဠာနား၌ ပေါ်၍ပြပါအံ့၊ ထိုသို့ပြသည်ကို လူကိုမြင်လျှင် "ဘုရားသမီးတော် ဃရဏီ ဥပါသိကာမျှလည်း ရေကြက်မအသွင်ဖြင့် သို့စင်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြနိုင်ချေသည်။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်မူကား အဘယ်မှာ ဆိုစရာရှိတော့အံ့နည်း"ဟု အံ့သြချီးပ၍ တိတ္ထိတို့ ပြေးရပါလတ္တံ့"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း "ချစ်သမီး ဃရဏီ... ဤသို့သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို သင်ပြနိုင်သော အခြင်းအရာကို ငါသိတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ဤမျှစွာသော ပရိသတ်အစည်းအဝေးကို သင်၏အလို့ငှာ ငါဖွဲ့တော်မူသည်မဟုတ်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဃရဏီ ဥပါသိကာမလည်း "ငါထက်လွန်၍ တန်ခိုးပြနိုင်သော သာဝကကား များစွာရှိပေသေးသည်"ဟု ရှာ၍ နေလေ၏။

ဥပါသကာ တန်ခိုးပြခွင့်တောင်းပုံ

ဘုရားမြတ်စွာလည်း သာဝကအပေါင်းတို့အား ကြည့်ရှုတော်မူ၍ "သင်တို့ကား အသို့သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြနိုင်ကုန်အံ့နည်း"ဟု မေးတော်မူသော် **စူဠဒုက္ခနာထပိဏ်**အမည်ရှိသော အနာဂါမ်တည်သူဌေးသည် ခြေတော်ရင်း၌ဝပ်လျက် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော သားကောင်းရတနာ့ရှိပါလျက် ကိုယ်တော်မြတ် မပင်ပန်းသင့်ပါ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို အကျွန်ုပ်ပြုပါအံ့" ဟု လျှောက်၏။ "အဘယ်သို့ သင်ပြအံ့နည်း"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော ဇြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကိုဖန်ဆင်း၍ လေပြင်းမိုးကြိုး၏အသံနှင့်တူသော လောကဓာတ်ကိုလွှမ်းမိုးအောင် လက်ပန်းပေါက်တီးပါအံ့၊ ထိုအသံကို ပရိသတ်တို့ကြားလျှင် များစွာထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်၍ "ဘုရားသားတော်ငယ်ဖြစ်သော စူဠဒုက္ခနာထပိဏ်သူဌေးသည်လျှင် ဇြဟ္မာကြီး၏ အဟန်ဖန်ဆင်း၍ တန်ခိုးပြနိုင်ချေသေးသည်၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်မူကား ဆိုဖွယ်ရာ

http://www.dhammadownload.com

မရှိပြီ"ဟု အံ့သြချီးမွမ်းကြ၍ တိတ္ထိတို့ ပြေးရလတ္တံ့"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "သင်၏တန်ခိုးပြနိုင်သောအဖြစ်ကို ငါသိတော်မူ၏။ ဤသုံးဆယ့်ခြောက် ယူဇနာရှိသော ပရိသတ်တို့ကား ငါဘုရားကိုသာရည်၍ စုဝေးလာရ၏သည်၊ သင်ရှား၍သာ နေဘိဦး"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သာမဏေ တန်ခိုးပြခွင့်တောင်းပုံ

ထို့နောက်မှ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တဖြစ်သော ခုနစ်နှစ်အရွယ်သာရှိသော စီရအမည်ရှိသော သာမဏေသည် ဘုရားခြေတော်ရင်း၌ဝပ်၍ "အကျွန်ုပ်လည်း ကျေးဇူးတော်ကိုဆပ်သောအားဖြင့် တန်ခိုးပြပါအံ့"ဟုလျှောက်၏။ "အသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် သင်ပြအံ့နည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... မြင်းမိုရ်၊ စကြဝဠာ၊ သိဒါ၊ သတ္တရဘန်တောင်ရံ၊ သမုဒ္ဒရာတို့ကို ဤအရပ်သို့ဆောင်၍ အစဉ်အတိုင်းထားပြီးလျှင် အကျွန်ုပ်သည် ဟင်္သာမင်းသဏ္ဌာန်ဖန်ဆင်း၍ ထိုထိုအရပ်မှထွက်လျက် မငြိမယှက် ပျံပါအံ့၊ ထိုအခါ များစွာသောလူအပေါင်းတို့မြင်လျှင် "ဘုရားသခင်၏ မြေးတော်ငယ်ဖြစ်သော စီရသာမဏေစင်လျက် ဤသို့သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြနိုင်ချေသေးသည်၊ ဘုရားကိုယ်တော်မှာ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း"ဟု ချီးပ၍ တိတ္ထိတို့ ပြေးရကုန်လတ္တံ့"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "သင်၏တန်ခိုးပြနိုင်သော အခြင်းအရာကို ငါသိတော်မူ၏"ဟု ဆို၍သာ ခွင့်မပေးဘဲ နေတော်မူ၏။

ထို့နောက် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ ခီဏာသဝဖြစ်သော ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော စုန္ဒသာမဏေသည် ခြေတော်ရင်း၌ဝပ်၍ အထပ်ထပ်ရှိခိုးလျက် "အကျွန်ုပ်လည်း တစ်ခုသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြပါအံ့"ဟု လျှောက်၏။ "အသို့ပြအံ့နည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းဦး၌ ပေါက်ရောက်သော အစောက်ယူဇနာ တစ်ရာရှိသော ဇမ္ဗူသပြေပင်ကြီးကို အသီးအပွင့်နှင့်တကွ နတ်ထမ်း၍လာပြီးလျှင် များစွာသော လူပရိသတ်တို့အား ကြီးမားကောင်းမြတ်လှသော ဇမ္ဗူသပြေသီးကို စားပါစေအံ့၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကြီးကိုလည်း ဤနည်းတူ ထမ်းယူခဲ့၍ ကသစ်ပန်းကို လူအများတို့အား ဝေပါအံ့၊ ထိုအခါ များစွာကုန်သော ပရိသတ်တို့မြင်ကုန်၍ "ဘုရားရှင်၏ မြေးတော်ငယ်ဖြစ်သော စုန္ဒသာမဏေစင်လျက် ဤသို့သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြနိုင် ချေသေးသည်၊ ဘုရားကိုယ်တော်မှာ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း"ဟု အံ့သြချီးပ၍ တိတ္ထိတို့ ပြေးရကုန်လတ္တံ့"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ယခင်ကဲ့သို့ပင်ဆို၍ ပယ်တော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘိက္ခုနီမ တန်ခိုးပြခွင့်တောင်းပုံ

ထို့နောက်မှ 'ဥပ္ပလဝဏ်'အမည်ရှိသော အဂ္ဂသာဝိကာ ဘိက္ခုနီမသည် ခြေတော်ရင်း၌ဝပ်၍ နားတော်လျှောက်ပြန်သည်။ "အရှင်ဘုရား,... အကျွန်ုပ်လည်း တစ်ခုသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြပါအံ့"ဟုလျှောက်၏။ "အသို့ပြအံ့နည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်သည် စကြဝဠာမင်း၏အဟန် ဖန်ဆင်း၍ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာပြည့်လောက်သော ပရိသတ်အခြံအရံနှင့်တကွ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်လာ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်ကို ဦးတိုက်ပါမည်"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သမီး ဥပ္ပလဝဏ်... သင်၏ အာနုဘော်ကို ငါဘုရားသိတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ဤသုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာသော ပရိသတ်ကား ငါဘုရား၏အကျိုးငှာသာ ဖွဲ့လာချေသည်"ဟု ဆို၍ ပယ်တော်မူ၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန် တန်ခိုးပြခွင့်တောင်းပုံ

ထို့နောက်မှ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော **ရှင်မောဂ္ဂလာန်**ထေရ်သည် ရှေ့တော်၌ဝပ်၍ "အရှင်ဘုရား... ဤလောကဌ် မိဘတို့၏အရေးအရာသည် သားကြီးတို့၏တာဝန်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆရာတို့၏အရေးအရာသည်လည်း တပည့်ကြီးတို့၏ဝန်သာ ဖြစ်ပါသည်၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏ အရေးအရာသည်လည်း တပည့်ကြီးဖြစ်သော အကျွန်ုပ်တို့၏ဝန်သာ ဖြစ်ပါ၏သောကြောင့် တန်ခိုးပြာဋိဟာကို အကျွန်ုပ်ပြပါရစေ"ဟု လျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်... သင်သည် အဘယ်သို့သော တန်ခိုးကို ပြလိုသနည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင် နှစ်ပြန်ဆောင်သော မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ခံတွင်းသွားကြား၌ထား၍ သန္ဓားဖရုံကဲ့သို့ ညက်ညက်ကြေအောင် ဝါးပါအံ့၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဤစကြဝဠာသား သတ္တဝါများကို လက်ဝါးတစ်ဖက်၌နေစေ၍ ဤမြေကြီးကို နှီးဖြာသင်ဖြူးကဲ့သို့လိပ်လျက် လက်ချောင်းအကြား၌ ထားပါအံ့၊ ဤမှတစ်ပါးလည်း ရထားလှည်းဘီးစက်ကဲ့သို့ သွက်သွက်ခါမျှ မဟာပထဝီကို လည်စေပြီးလျှင် မြေကြီးအောက်၌တည်နေသော မြေလွှာသြဇာကိုယူ၍ ဗိုလ်လူများသုံးစားပါစေအံ့"ဟူ၍ လျှောက်၏။ "ထိုမှတစ်ပါး ချစ်သား အဘယ်သို့ပြနိုင်အံ့နည်း"ဟု မေးပြန်လျှင် "အရှင်ဘုရား... ဤစကြဝဠာ၌နေကုန်သော သတ္တဝါများကို လက်ဝါးတစ်ဖက်၌နေစေ၍ အစိုင်အတိပြီးသော မြင်းမိုရ်တောင်ကို ထီးရိုးပြုလျက် ဤစကြဝဠာမြေကြီးကို ထီးရွက်တပ်ပြီးလျှင် ထီးလက်စွဲသောရဟန်းကဲ့သို့ လက်

http://www.dhammadownload.com

တစ်ဖက်ဖြင့်သာကိုင်၍ လူမြင်လောက်သော ကောင်းကင်ယံ၌ စင်္ကြံသွား၍ ပြပါအံ့"ဟု လျှောက်၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန်... သင်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ကို ငါသိတော်မူ၏၊ သို့ရာတွင် ဤသုံးဆယ့်ခြောက် ယူဇနာရှိသောမရိသတ်ကား ငါဘုရားကို ရည်မှတ်၍သာ စုဝေးလာချေသည်၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါကား ငါဘုရား၏ သဘင်တော်သာဖြစ်ရသည်၊ သမုဒ္ဒရာဂဂ်ါသဲမျှပွင့်ကြကုန်သော နောင်တော်ဘုရားတို့ပင် အစဉ်ပြတော်မူမြဲလည်း ဖြစ်သည်၊ သင်ချစ်သားတို့ တန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးမားသော်လည်း ငါဘုရား၏ဝန်ကို မရွက်ဆောင်နိုင်ရာ၊ ယခုသာလျှင် ငါဘုရား ဆောင်ထိုက်သောဝန်ကို သင်တို့မဆောင်နိုင်သည်မဟုတ်၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ နန္ဒဝိသာလ နွားမင်းဖြစ်သော အခါကလည်း မဆောင်နိုင်ကြသည်သာတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန် တောင်းပန်သော စကားစပ်တွင် နန္ဒဝိသာလဇာတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်ဝင်စားတော်မူခြင်း

ထို့နောက်မှ ဘုရားမြတ်စွာလည်း ရတနာစင်္ကြံသို့ တက်တော်မူ၍ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာရှိသော လူပရိသတ်တို့၏အလယ်ချက် အထက်ကောင်းကင်၌ ရပ်တော်မူပြီးလျှင် စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၍ ထက်ဝန်းကျင်သောကိုယ်တော်မှ မီးအလျှံဖြစ်စိမ့်သောဌာ တေဇောကသိုဏ်းကို အာရုံပြုလျက် ပစ္စဝေက္ခဏာဇော သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ် ရေအလျှဉ်ဖြစ်စိမ့်သောဌာ အာပေါကသိုဏ်းကို အာရုံပြုလျက် ပစ္စဝေက္ခဏာဇော သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ် အရှိန်အလျှံနှင့်တကွသော ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ် ဖြစ်စိမ့်သောဌာ နီလာဒိကသိုဏ်းကို အာရုံပြု၍ ပစ္စဝေက္ခဏာဇော သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ်အားဖြင့် များစွာသော ဝိထိစိတ်တို့ကို ဖြစ်စေတော်မူလျှင် ယခင် ပစ္စဝေက္ခဏာ သမာပတ်တို့၏ အနုဘော်ကြောင့်–

ရေမီးအစုံ တန်ခိုးတော်အဖုံဖုံ

အထက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ မီးဟုန်သည် တောက်လတ်၍ လောကဓာတ်တစ်သိန်း ထစ်ခြိမ်းပဲ့တင်သံရှင်ကြည်းဟည်း မြေကြီးခုန်လှိုက် အစုံကြိုက်သော ယမိုက်တော်သံကိုဖြစ်စေလျက် ဘဝင်တိုင်အောင် တပြောင်ပြောင်တက်လေ၏။ အောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှလည်း ရေအလျှဉ်သည် သွင်သွင်ဒီးဒီး ယိုစီးထွက်ဖြာလျက် စကြဝဠာနရန်း ရစ်သန်းဖြိုးနှက် မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့ အောက်ထက်

http://www.dhammadownload.com

အုပ်လွှမ်း ဝင်းကျမ်းနစ်မြုပ် သဲသဲရုတ်မျှသော ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် တစ်ဖန် အောက်ကိုယ်တော်မှ မီးအလျှံသည် ထွက်ပြန်လေသော် အထက်ကိုယ်တော်မှ ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ ရှေ့အဖို့ဖြစ်သောကိုယ်တော်မှ မီးအလျှံ တောက်ပြန်လတ်သော် နောက်အဖို့ဖြစ်သော ကိုယ်တော်မှ ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ နောက်ကိုယ်တော်မှတစ်ဖန် မီးအလျှံတောက်လတ်သော် ရှေ့ကိုယ်တော်မှ ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ လက်ယာမျက်လုံးတော်မှ မီးအလျှံထွက်လတ်သော် လက်ဝဲမျက်လုံးတော်မှ ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ လက်ဝဲမျက်လုံးတော်မှ မီးအလျှံထွက်လတ်သော် လက်ယာမျက်လုံးတော်မှ ရေအလျဉ်သည်စီး၏။ လက်ယာနားအတွင်း မီးအလျှံထွက်လတ်သော် လက်ဝဲနားတွင်းတော်မှ ရေအလျဉ်သည်စီး၏။ လက်ဝဲနားတွင်းတော်မှ မီးအလျှံထွက်လတ်သော် လက်ယာနားတွင်းတော်မှ ရေအလျဉ်သည်စီး၏။

ဤအတူ လက်ယာနှာခေါင်းတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ဝဲနှာခေါင်းတော်မှ ရေအလျဉ်၊ လက်ဝဲနှာခေါင်းတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ယာနှာခေါင်းတော်မှ ရေအလျဉ်၊ လက်ယာပခုံးတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ဝဲပခုံးတော်မှ ရေအလျဉ်၊ လက်ဝဲပခုံးတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ယာပခုံးတော်မှ ရေအလျဉ်၊ လက်ယာ လက်ရုံးတော် မီးအလျှံ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးတော်မှ ရေအလျဉ်၊ လက်ယာနံပါးတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ဝဲနံပါးတော်မှ ရေအလျဉ်၊ လက်ယာခြေတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ဝဲခြေတော်မှ ရေအလျဉ်၊ လက်ဝဲခြေတော်မှ မီးအလျှံ၊ လက်ယာခြေတော်မှ ရေအလျဉ် အစဉ်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်းတို့မှ မီးအလျှံတော်ထွက်လတ်သော် ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းတော်ကြားတို့မှ ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ အကြားအကြားတို့မှ မီးအလျှံဖြစ်သည်ရှိသော် ခြေချောင်း၊ လက်ချောင်းတို့မှ ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ အမျှီအမျှီသော မွေးတွင်းတော်တို့မှ မီးအလျှံရှိသည်ဖြစ်သော် အမျှီအမျှီသော မွေးတွင်းတော်တို့မှ ရေအလျဉ်သည်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံသောကိုယ်မှသည် ညှိသောရောင်ခြည်တော်၊ ဖွေးသောရောင်ခြည်တော်၊ နီသောရောင်ခြည်တော်၊ ဖြူသောရောင်ခြည်တော်၊ မောင်းသောရောင်ခြည်တော်၊ ပြိုးပြိုးပြက် ရိုးရိုးရက် တစ်ခဲနက်သော ရောင်ခြည်တော်တို့သည် နေခြည်ပြက်ထွန်းသော ညချမ်း ဆည်းဆာဝယ် လွန်စွာတောက်လောင်သော ရွှေတန်ဆောင်းကြီးမှ ဆီမီးအလျှံကဲ့သို့ ပျံကာပျံကာထွက်၍ အထက်ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင် တက်လေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ကိုယ်တော်ပွား နိမ္မိတ ဗုဒ္ဓတစ်ဆူကို ကိုယ်တော်နှင့်အသွင်တူ ဖန်ဆင်း၍ ကိုယ်တော်စကြိုကြွလတ်သော် နိမ္မိတဘုရားသည်

http://www.dhammadownload.com

လျောင်း၏။ ကိုယ်တော်ရပ်သည်ရှိသော် နိမ္မိတဘုရားသည် စကြဲကြွပေ၏။ ကိုယ်တော်ထိုင်ဘိသော် နိမ္မိတဘုရားသည် ရပ်သော်လည်း ရပ်၏၊ လျောင်းသော်လည်း လျောင်း၏။ နိမ္မိတဘုရားသည် ထူးပြားနက်နဲသော ပြဿနာကိုမေး၍ ကိုယ်တော်မြတ် ဖြေတော်မူ၏။

ဤသို့လျှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံရာ အသာဓာရဏဖြစ်သော ယမကပါဋိဟာရိယဉာဏ်ဖြင့် ရတနာစင်္ကြံ ထက်မိုးယံဝယ် ဟပြောင်းပြန်ပြန် အဖန်ဖန်ကြဲ၍ ပြတော်မူပေ၏။ ထိုအခါဝယ် ကိုယ်တော်မှထွက်သော မီးအလျှံ ရေအလျှဉ်တို့သည် စပ်ယှဉ်ရောပြွမ်းခြင်းမရှိဘဲ တစ်ကွဲတခြားစီသာထွက်လေ၍ အထက်အဖို့အားဖြင့် နေဝသညာနာသညာယတနဘုံတိုင်အောင် ဖီလာအားဖြင့် ယူဇနာ တစ်သန်းနှစ်သိန်းသုံးထောင့်လေးရာငါးဆယ်ကျယ်သော စကြဝဠာ အနှံးရေးတိုင်အောင် တစ်ပြိုင်တည်းထွက်၍ တလက်လက် တထိန်ထိန် တည်လေကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူလျက်ပင် အကြားအကြား၌ လူအပေါင်းတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ထိုသို့ ဟောကြားသော တရားတော်ကိုနာရသဖြင့် အကုဋေမကသော သတ္တဝါတို့သည် ဓမ္မာဘိသမယကို ရကြလေကုန်သတည်း။

တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ဤသို့သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူပြီးလျှင် "အဘယ်အရပ်၌ ဝါကပ်တော်မူရအံ့နည်း၊ ရှေးရှေးသော နောင်တော်ဘုရားတို့သည် တန်ခိုးပြပြီးသောအဆုံးဝယ် အဘယ်အရပ်၌ ဝါကပ်တော်မူကြသနည်း" ဟုကြည့်ရှု ဆင်ခြင်တော်မူသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဝါကပ်၍ မယ်တော်နတ်သားအား တရားဟောတော်မူကြသော ဘုရားတို့ ဓမ္မတာကိုမြင်တော်မူသဖြင့် ထိုဝါဆိုလပြည့်နေ့ ညချမ်းဆည်းဆာဝယ် တာဝတိံသာနဇာပြည်သို့ တက်ခြင်းငှာ လက်ယာခြေတော်ကို ချီတော်မူလျှင် ယူဇနာလေးသောင်းနှစ်ထောင်မြင့်ခြင်းဆောင်သော ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ထိပ်သည် ဦးညီတ်ညွတ်ပြားလျက် ဖဝါးတော်အောက်တွင် ခံလာသည်။ ထိုတောင်ထိပ်၌ လက်ယာခြေတော်ကိုချပြီး၍ လက်ဝဲမှ တစ်ဖန်ချီပြန်လျှင် ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင် နှစ်ပြန်ဆောင်သော မြင်းမိုရ်တောင်သည် မီးမျှဉ်းသော ကြိမ်ညောက်ကဲ့သို့ ခြေတော်အောက်သို့ညွတ်လျက် ခံလာသည်။

ဤသို့ ဘုရားမြတ်စွာ ကြွလာတော်မူသည်ကို သိကြားမင်းမြင်လျှင် မိမိထံတွင်ရှိသော နတ်မှူးမတ်တို့နှင့်တကွ ခရီးဦးကြိုဆိုလာ၍ မြတ်စွာဘုရားနောက်

http://www.dhammadownload.com

တော်မှ လိုက်လျက်ပင် ဤသို့ကြံဆင်ခြင်၏။ "ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တာဝတိံသာနတ်ရွာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာထက်၌ ဝါကပ်တော်မူလိုယောင်ရှိသည်။ အကယ်၍ စံနေတော်မူခဲ့သော် ဤကျောက်နေရာသည် ဗုဒ္ဓါသနဖြစ်၍ နတ်အများတို့သည် လက်ဖျားမျှမတင်ဝံ့ကုန်ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်ကား တစ်ဆယ့်ရှစ်တောင်သာရှိသည်၊ ဤပဏ္ဍုကမ္ဗလာကား အလျားအားဖြင့် ယူဇနာခြောက်ဆယ်၊ အနံအားဖြင့် ယူဇနာ ငါးဆယ်၊ အထူအားဖြင့် တစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသည်။ ဤသို့ နေရာကျယ်ဝန်းစွာလျက် အနည်းငယ်၌သာနေသဖြင့် တစ်ပြင်လုံး သုဉ်းလေတော့မည်"ဟု အကြံဖြစ်၏။ ထိုအကြံကို ဘုရားသခင် သိမြင်တော်မူ၍ ဒုက္ခဋ္ဌသက်နှံဖြင့် ကျောက်ဖျာကို လွှမ်းလေသော် သက်နှံတော်သာလျှင် ကျော်လွန်၍ ကျဘိ၏။ ထို့နောက် ကျောက်ဖျာထက်သို့ တက်တော်မူ၍ ရှစ်ရပ်မျက်နှာဝယ် ကျောက်ဖျာတစ်ပြင်လုံး ပြည့်စေလျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ စံနေတော်မူသတည်း။

လူအများ စောင့်စားနေကြပုံ

ဤသို့ ဘုရားမြတ်စွာသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ ကွန့်လည်တက်ကြွတော်မူလေလျှင် လူ့မြေအပြင်၌ ယမိုက်ပြာဋိဟာပွဲသို့ စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော လူဗိုလ်ပါအပေါင်းတို့သည်လည်း ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍ ရှင်တော်ဘုရားကိုမမြင်သဖြင့် ပူပင်ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိရကား လူစုများရာသို့ ပြေးကူး၍ တစ်ဦးမှသည် တစ်ဦးကို စူးစမ်းမေးမြန်းကြကုန်၏။ "အချင်းတို့... မြတ်စွာဘုရားသည် အာကာသစင်္ကြံထက် ခေါက်ပြန်လူးလာ ခုတင်ခါဝယ် ပြာဋိဟာပြပြီးလျှင် ယခု ဘယ်သို့ဝင်၍ စံရှင်တော်မူလေသနည်း။ စိတ္တကုဋ်တောင်၊ ကေလာသတောင်၊ ယုဂန္ဓိရ်တောင်တို့ သို့ပင် ရောင်တခင် ကြွတော်မူလေသလော၊ နေဝန်း လဝန်းတို့သည် အနောက်ကျွန်း အတ္ထတောင်သို့ရောက်၍ ကွယ်ပျောက်လေသကဲ့သို့ ပကတိကိုယ်တော် ကွယ်လေပြီတကား"ဟု မြည်တမ်းလျက် မေးမြန်းကြကုန်၏။

ထိုအခါ အချို့သောသူတို့ကလည်း "လောကသနင်းသည် တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်းအံ့ဟု ကြီးမာသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြမိ၍ ရှက်နိုးဘိရကား တစ်ပါးသောပြည်နိုင်ငံသို့ စျာန်ဖြင့်ကြွတော်မူသည်ထင်၏"ဟု ဆိုကြကုန်သည်။ အချို့သောသူတို့ကလည်း တပည့်သားတော်တို့သာ သိနိုင်ရာသည်ဟုကြံ၍ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို မေးလျှောက်ကြကုန်သည်။ ထိုသို့လျှောက်ကြသော် ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် မိမိသိမြင်ငြားသော်လည်း ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ဂုဏ် ထင်ရှားစိမ့်သောငှာ "နတ်မျက်စိကဲ့သို့ သိမြင်သောအရာ၌ မြတ်စွာဘုရားမှ ဇာတဒဂ်ထားရသော အနုရုဒ္ဓါထေရ်ကို မေး

http://www.dhammadownload.com

ငါးယြောကေးပေဝင်းဇွင်း ။ ဆေးခံဝင်ပြီးတော်

ဒုံးဆောတော်တွင်းမြင်ဆင် ဆေးခံခဲ့ဒုတ်တော်တော်များ ဒုတိယပြီတော်ဆင် မွေးဆင် ဒုတိယပြီးပေဝင်းဇွင်းတော်

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ကြကုန်"ဟု တိုက်တွန်း၏။ ဒါယကာတို့လည်း ရှင်အနုရုဒ္ဓါထံသွား၍ လျှောက်ထားကြသော် ရှင်အနုရုဒ္ဓါကလည်း "ဒါယကာတို့... မြတ်စွာဘုရားသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ရွာဝယ် ဝါကပ် ဝါဆိုတော်မူလို၍ မြင်းမိုရ်တောင်သို့ တက်ကြွတော်မူသည်။ ယခု သုဒဿနမြို့ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ ခင်းထားအပ်သော ပဏ္ဏာကမွှေးကာ ကျောက်နေရာထက် တင့်တယ်စွာ စံပယ်တော်မူသည်"ဟု မိန့်ဆိုပေ၏။ ထိုစကားကို ကြားမှပင် ပရိသတ်လေးပါးလည်း အားရဝမ်းသာဖြစ်၍ "ဘယ်အခါမှ လူဟို့ရွာသို့ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့နည်း"ဟု လျှောက်ပြန်၏။ ရှင်အနုရုဒ္ဓါကလည်း "ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး သီတင်းသုံးတော်မူ၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ တိုင်မှ ကြွတော်မူလတ္တံ့"ဟု ဆိုပေသော် ထိုပရိသတ်အများလည်း "ဘုရားသခင်ကို မဖူးမြင်ရသမျှ ဤပြည်ကမပြန်အံ့"ဟု ကြံကြပြီးလျှင် သာဝတ္ထိမြို့၏အနီးဝယ် အသီးအသီးသော သစ်ခက်တဲကိုပြု၍ နေကြကုန်၏။ ထိုသူတို့၏တဲကား မှီဝဲရရုံသာ အမိုးအကာမှလုံစွာ မရှိကုန်၊ အချို့ကား ဟင်းလင်းအတိသာဖြစ်ကုန်၏။ သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း ဘုရားရှင်၌ ခင်မင်ရိုသေတတ်သော အကျိုးဆက်ကြောင့် ကိုယ်လက်ကျင်နာ ရောဂါဘေးဘျမ်း မသန်းမငြိကုန်။ မြေအခင်းသည်လည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ဖြစ်ကုန်၏။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ အဘိဓမ္မာတရား ဟောတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ပြာဋိဟာမပြမီကပင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို မှာဆိုတော်မူလင့်သည်ကား "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန်... ဝန်းရံစုဝေးလတ်သော ဤပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ငါ၏ကိုယ်စား သင်တရားဟောရစ်တော့ စူဠအနာထပိဏ်သူဌေးသည် သင်တို့အား လုပ်ကျွေးချီးမြှင့်လတ္တံ့"ဟု မှာတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား အရံသံဃာများနှင့်တကွ စူဠအနာထပိဏ်သူဌေးသည် ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့လျက် ရောက်လာသမျှသော ဗိုလ်လူပရိသတ်တို့အား တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးပေသတည်း။

ဘုရားသခင်လည်း ပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌ ခင်းထားအပ်သော ပဏ္ဏာကမွှေလာမြကျောက်ဖျာထက်၌ စံပယ်တော်မူသောအခါဝယ် တာဝတိံသာနတ်အပေါင်းကို သည် သောင်းသောင်းအုတ်အော် ကြွေးကြော်ကာ လာကြကုန်သည်။ အထက်အထက်သော နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံတို့မှလည်း ထိုအသံကို ကြားလေ၍ မယ်တော်ဖြစ်ဖူးသော သန္တုသိတနတ်သားနှင့်တကွ အကုံရ၊ ဂ္ဂန္ဓက စသော များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် တရားနာခြင်းငှာ ရောက်လာကြကုန်၏။ ဤစကြဝဠာမှ

http://www.dhammadownload.com

နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ကောင်းချီးကြော်ငြာသောအသံကို ကြားသဖြင့် တစ်ပါးသော စကြဝဠာတစ်သောင်း၌နေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာအများတို့သည်လည်း "ဘုရား ယခု နတ်ရွာသို့ ကြွတော်မူပြီ၊ တရားရသကို ငါတို့သောက်ရအောင် သွားကြကုန်အံ့"ဟူ တစ်ဦးမှတစ်ဦးကို ဆင့်ကူးခေါ်ငင်၍ ထိုညပင် ရောက်လာကြကုန်သတည်း။

အကုံရနတ်သားနှင့် ဣန္ဒကနတ်သား

ဘုရားသခင်၏ ဆက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ သောင်းသောင်းဝန်းရံကာနေသော်လည်း မိမိတို့၏ ကိုယ်ရောင်၊ တန်ဆာရောင်တို့သည် မပြောင်မလင်းနိုင်ကုန်။ ဘုရားသခင်၏ ကိုယ်တော်မှထွက်သော ရောင်ခြည်ခြောက်ဆိုင်တို့သည်သာလျှင် တစ်ပြိုင်တည်း ထွန်းလင်းကုန်၏။ ထိုပရိသတ်တို့၏အလယ်၌ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သန္တုသိတနတ်သားသည် ဘုရားသခင်၏ လက်ယာနံပါးတော်၌နေ၏။ ထိုနတ်သား၏အနီး၌ တန်ခိုးကြီးသော ဣန္ဒက နတ်သားသည်နေ၏။ ဘုရားသခင်၏ လက်ဝဲနံပါးမှာကား အကုံရနတ်သားသည် နေ၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့တွင် အကုံရနတ်သားသည် တန်ခိုးကြီးသော နတ် ဗြဟ္မာတို့ ရောက်လာသောအခါ မိမိနေရာမှ တရွေ့ရွေ့နောက်သို့ဆုတ်ရသဖြင့် ဘုရားမှ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာဝေးလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားဘာသည် နတ်သားနှစ်ဦးတို့၏ ကုသိုလ်အထူးအပြားကို အများသိစေလိုသဖြင့် ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ "အချင်း အကုံရနတ်သား... သင်သည် ရှေးလူးပြည်၌နေသောအခါ မဇ္ဈိမဒေသကို အုပ်စိုးရသောမင်းဖြစ်၍ အနှစ်တစ်သိန်းမျှပတ်လုံး တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသောအရပ်ကို ဖိုခုံလောက်ချင်းစပ်စေလျက် အလှူကြီးကို ပေးခဲ့သည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျက် ယခုအခါ အဘယ့်ကြောင့်သာလျှင် ငါဘုရားနှင့် ဝေးခြားရာက သင်နေသနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ အကုံရနတ်သားသည်လည်း "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား များစွာသောအလှူကို ပေးပါသော်လည်း သာသနာတော်၏အတွင်းနှင့် မကြုံသဖြင့် သရဏဂုဝဒ္ဓသီဘည်သော အလှူခံမြတ်ကိုမျှမရပါ။ ညံ့စွာသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ လှူရ၍ အကျိုးပေးနည်းလှသောကြောင့် တန်ခိုးကြီးသောနတ်တို့လာလျှင် ရှောင်ခွာ၍နေရပါသတည်း" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ထို့နောက် ဣန္ဒကနတ်သားကိုခေါ်၍ မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား "အချင်း ဣန္ဒက နတ်သား... သင်သည် ရှေးလူဖြစ်သောအခါ ညီတော် အနုရုဒ္ဓါ ဆွမ်းခံ

http://www.dhammadownload.com

ရာ၌ တစ်ထပ်စာသောဆွမ်းကို လှူဒါန်းဖူးသူဖြစ်လျက် ယခုအခါ သင်နေရာမှ မထမကြွဘဲ ငါ့အနီး၌ အဘယ့်ကြောင့်နေနိုင်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ ကုန္ဓက နတ်သားလည်း "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် အနည်းငယ်သောဒါနကိုပင် ပြုရသော်လည်း ရှင်တော်ဘုရား သာသနာတော်၌ မြတ်လှစွာသော သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မွန် အလှူခံနှင့်ကြုံ၍ ပြည့်စုံထူးမြတ်သောအကျိုး ရှိပေရကား သူတစ်ပါးကို ခန့်ညား ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိ ပကတိနေနိုင်ပါသတည်း"ဟု နားတော် လျှောက်ပေ၏။ ထို အခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ထိုနတ်သားတို့အား သက်သေထား၍ တရားဩဝါဒကို ညွှန်ပြတော်မူခြင်းငှာ–

ဝိစေယျ ဒါနံ ဒါတဗ္ဗံ၊ ယတ္ထ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ
ဝိစေယျ ဒါနံ သုဂတပ္ပသတ္ထော်၊ ယေ ဒက္ခိဏေယျာ ကုဓ ဇိဝလောကေ။
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ၊ ဗီဇာနိ ဝုတ္တာနိ ယထာ သုခေတ္တေ။

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ဝိစေယျ၊ အလှူခံမြတ် ရွေးချယ်လတ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ယတ္ထ ပဋိဂ္ဂါဟကေ၊ အကြင်မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိ၏။

ဝိစေယျ ဒါနံ၊ မြတ်ထက်မြတ်ရာ ရွေးချယ်ရာ၍ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ပေးလှူရာသာဒါနကို။ သုဂတပ္ပသတ္ထော်၊ ဘုရားမြတ်စွာ အရိယာတို့ လွန်စွာချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ကုဓ ဇိဝလောကေ၊ ဤအသက်ရှည်သော လူ၏ဘောင်၌။ ယေ ဒက္ခိဏေယျာ၊ အကြင်သီလဖြူစင် အလှူခံတတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၌။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူရကုန်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလာနိ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်သောအကျိုး ရှိကုန်၏။ ယထာ၊ အဘယ်သို့ နှိုင်းစာဘိရာဿနည်း ဟူမူကား။ သုခေတ္တေ၊ သြဇာလေးနက် အလွန်ထက်သော လယ်မြေကောင်း၌။ ဝုတ္တာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့သည်။ မဟပ္ဖလာနိ ယထာ၊ အသီးအနှံ အလွန်များစွာ ထွက်လာကုန်သကဲ့သို့တည်း။

ခေတ္တာနိ၊ လယ်တို့ကို။ တိဏဒေါသာ၊ မြက်သည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကိုလည်း။ ရာဂဒေါသာ၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ဒေါသ ဒေါသာ၊ ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်၏။ မောဟ ဒေါသာ၊ မောဟသည် ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ကုဏ္ဍာဒေါသာ၊ အလိုရမ္မက်သည် ဖျက်ဆီးအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝီတရာဂေသု၊ ရာဂကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝီတဒေါသေသု၊ ဒေါသကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝီတမောဟေသု၊ မောဟကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝီတ

http://www.dhammadownload.com

ကျစ္ဆေသု၊ အလိုရမ္မက်ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(ဤသို့ နတ်သားနှစ်ဦးတို့ကို မေးတော်မူသောအသံ၊ နတ်တို့က လျှောက်ထားသောအသံ၊ တရားဟောတော်မူသော အသံတို့ကို လူ့နိုင်ငံဌာနမှ အတိုင်းပင် ကြားနာရကုန်သတည်း။)

အာဘိဓမ္မာဒေသနာတော်

ဤသို့ တရားဟောပြီးလျှင် ဘုရားသခင်လည်း ဆင်ခြင်တော်မူလတ်၍ "ဤနတ်တို့ကား ကြီးမားသောဉာဏ်အမြင်ရှိကုန်၏။ သိမ်မွေ့နက်နဲ မြင်နိုင်ခဲသော ပရမတ္ထတရားနှင့်သာ လျော်၏။ ထိုတရားတို့ကို ကြားနာရမှ ငါဟူသော မာန၊ တောင့်တခြင်းတဏှာ၊ မိစ္ဆာဉာဏ်ကုန်ခန်း၍ မဂ်လမ်း၊ ဖိုလ်လမ်းကို မြင်လွယ် ပေလိမ့်ဟု ကြံတော်မူလျှက်-

ကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အဗျာကတာ ဓမ္မာ အစရှိသော အာဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူသတည်း။

လူ့ပြည်ဆွမ်းခံကြွခြင်း

ယင်းသို့ တရားဟောလျက် အထက်နတ်ရွာ၌ ဝါဆိုတော်မူသော ကာလ ဥပါဒိန္နက စတုဇရုပ်သာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်ခန္ဓာတော်သည် အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့် မျှတနိုင်သနည်းဟူမူကား၊ လူတို့ရွာ၌ အခါအချိန်ကိုမှတ်တော်မူ၍ ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ နေဝန်းတက်ချိန် သင့်လတ်သော် ကိုယ်တော်မြတ်သည် သွင်ပြင်ဟန်ပန် အသံရုပ်ဝါ ရည်တူမျှသော နိမ္မိတဘုရားကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍ "ငါ၏ကိုယ်စား ဤဘုရားသည် ဤမျှလောက်သောတရားကို ဟောကြားစေသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူလျက် ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာ၌ ကောင်းစွာထားခဲ့ပြီးသော် ကိုယ်တော်အစစ်မူကား သက်နံ့၊ သပိတ်ပြင်လျက် သက်ခဲ့ပြီးမှ ဟိမဝန္တာတော အနောတတ်အိုင်၏အနီး နံ့သာပင်ကြီးအရင်းဝယ် ခင်းအပ်သော ဆောဒန်း မြင်းသီလာကျောက်မြေ၌ ရပ်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဟိမဝန္တာ၌နေကြသော နတ်နဂါးတို့သည် နာဂလတာမည်သော ကွမ်းရိုးဒန်ပူကို ကပ်လာကုန်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုဒန်ပူကိုခံတော်မူ၍ အနောတတ်အိုင်သို့သက်လျက် မျက်နှာခံတွင်းကို သန့်ရှင်းတော်မူပြီးသော် ထိုကျောက်ဖျာပေါ်၌ ရပ်တော်မူကာ တိမ်နီလာအဆင်းနှင့်တူသော အလွန်နီမြန်းသော

http://www.dhammadownload.com

သင်္ကန်းအစုံကို ဝတ်ရုံသပ္ပါယ်တော်မူပြီးမှ နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ ကပ်လှူအပ်သော ပတ္တမြားညှပ်ဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကို ဆောင်တော်မူလျက် မြောက်ဥတ္တရကုရုကျွန်းသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူ၏။ ထိုကျွန်းသူကျွန်းသားတို့သည်လည်း ဘုရားဟူ၍ အမှတ်မရှိ၊ မိမိတို့ကိုးကွယ်အပ်သော နတ်မင်းဟု မှတ်ထင်လျက် ကြည်ညှာဝမ်းသာစွာ နတ်သုစာကဲ့သို့သောဆွမ်းကို လှူဒါန်းပူဇော်ကုန်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း မျှလောက်ရုံသောဆွမ်းကိုရလျှင် မြောက်ကျွန်းမှ ပြန်တော်မူခဲ့၍ အနောတတ်အိုင်၏အနီး၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် ကြီးစွာသော စန္ဒကူးနှံ့သာတောသို့ ဝင်၍ နေ့သန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဓမ္မသေနာပတိဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နံ့သာတော၌ ဘုရားစံပယ်တော်မူသည်ကိုမြင်၍ လျင်စွာလာပြီးသော် ခြေတော်ကိုဆုပ်နယ်ခြင်း၊ သုံးရေသောက်ရေတည်ခြင်း၊ ယပ်လေခတ်ခြင်းစသော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြု၍ ဆည်းကပ်ခစားလာ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ... ငါ ယနေ့ကား ဤမျှလောက်သောတရားကို နတ်တို့အား ဟောကြားခဲ့သတည်း" ဟု အကျဉ်းအားဖြင့် မိန့်ကြားနည်းပေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း မဟာပညာတိက္ခပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ နည်းအမြွက်မျှ သင်နာရလျှင် ကမ်းစွန်မှရပ်တည်ကာ သမုဒ္ဒရာကို ညွှန်ပြသကဲ့သို့ ဟောတော်မူသမျှ တရားကို အကျယ်အားဖြင့် မြင်လေသတည်း။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုတွင် နေ့သန့်၍ ညချမ်းသောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ တက်ပြီးလျှင် အစဉ်သောတရားကို ဟောကြားတော်မူ၏။

ဤသို့ ဘုရားမြတ်စွာ လူ့ပြည်သို့လာလျက် ဆွမ်း၊ သြဇာမီတင်းကြောင်းကို တရားနာ နတ်အပေါင်းတို့တွင် တန်ခိုး၊ ပညာကြီးသောနတ်တို့သာ သိကုန်သည်။ တန်ခိုးငယ်သောနတ်တို့ မသိကုန်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကိုယ်တုရုပ်ပွားထားခဲ့သော နိမ္မိတဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်စစ်ဘုရားသည် အသွင်သဏ္ဌာန်၊ အသံအမူအရာဖြင့် ထူးပြား ကွဲလွဲခြင်းမရှိ၍ မသိနိုင်လေသတည်း။

လူ့ပြည်အဘိဓမ္မာ

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း မြတ်စွာဘုရားထံမှ သင်ရခဲ့သော အဘိဓမ္မာကထာမဂ္ဂကို မဇ္ဈိမဒေသသို့ ဆောင်လာ၍ မိမိ၏တပည့်ဖြစ်သော ရဟန်းငါးရာတို့အား သင်ကြားပို့ချပေ၏။ ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင် နေ့စဉ်မပြတ် နည်းပေးအပ်သော ပရမတ္ထဒေသနာကို ထိုတပည့် ရဟန်းတို့အားလည်း နေ့တိုင်းသင်ကြားလေရကား နတ်တို့ရွာဝယ် မြတ်စွာဘုရား၏ တရားဟော၍ပြီးဆုံးခြင်း၊ ရှင်

http://www.dhammadownload.com

သာရိပုတ္တရာသည် တပည့်ငါးရာတို့အား သင်ကြား၍ ပြီးဆုံးခြင်းသည် တစ်နေ့တစ်ရက် တစ်ပြိုင်နက်ပင်ဖြစ်၏။

ထိုရဟန်းငါးရာတို့ကား ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်၌ လင်းနို့သားဖြစ်ကုန်၍ တစ်ခုသော ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းထဲ၌ တွဲလဲနေကြရာ အဘိဓမ္မာကိုဆောင်ကုန်သော ရဟန်းခုနစ်ပါးတို့သည် စကြံသွားလျက် တရားသရဇ္ဈာယ်သောအသံကို ကြား၍ တရားဟူသောအမှတ်ဖြင့် လေးမြတ်စွာ နာကြကုန်၏။ ဤကောင်းမှုကြောင့် ထိုအဖြစ်မှ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သားဖြစ်လေကုန်၏။ ထိုနတ်သားတို့သည် ဘုရားတစ်ဆူမှ တစ်ဆူ၏အကြား ကာလပတ်လုံးလူ့ပြည် နတ်ပြည်လှည့်လည်ကာ စံစား၍ ငါတို့ဘုရားပွင့်သောအခါ နတ်ပြည်မှလာ၍ သာဝတ္ထိပြည်၌ အမျိုးကောင်းသား ဖြစ်လာကြသဖြင့် ဘုရားသခင် တန်ခိုးပြသည်ကိုမြင်လျှင် အဆအရာ သဒ္ဓါပသန္နဖွား၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ထံပါး၌ ရဟန်းပြုကြလေကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းငါးရာတို့ကို ထင်စေခြင်းငှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဘုရားနည်းပေးတော်မူသတည်း။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းအားဖြင့် ဘုရားမြတ်စွာသည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာတရားကို ဟောကြားတော်မူလေ၍ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌ ကုဋေရှစ်သန်းမျှလောက်သော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် သစ္စာလေးပါးတရားကို မြင်လေကုန်၏။ မယ်တော်နတ်သားလည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

မြတ်စွာဘုရား တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သင်္ကဿနကိုရ်ပြည်သို့ ဆင်းသက်တော်မူခြင်း

လူ့ပြည်ဌာန၌ စုဝေးနေကြသော သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာမျှလောက်သော ပရိသတ်တို့သည်လည်း သီတင်းကျွတ်လဆန်း ရှစ်ရက်နေ့သို့ရောက်လတ်သော်သား တော် မောဂ္ဂလ်ာန်၏အထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်တို့ လူ့ရွာသို့ ဘုရားကြွလာအံ့သော နေ့ရက်နီးချေပြီ။ ဘယ်ဆီနိုင်ငံ ရပ်ဌာန်နယ်ကွက်သို့ ဆင်းသက်တော်မူမည်ကို မသိရပါ၊ အရှင့်ကြံရေးသာဖြစ်ပါတော့သည်"ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

သင်္ကဿနကိုရ်ပြည်ကို သတ်မှတ်ခြင်း

ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကလည်း "ဤအရာကား ငါ၏ဝန်ပင်ဖြစ်ပေသည်"ဟု ဆိုပြီးမှ မြေကြီးကို ငုပ်လျှိုး၍သွားခြင်းငှာ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကိုပြုပြီးလျှင် သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး

http://www.dhammadownload.com

ဝယ် မြေကြီးအတွင်းသို့သက်ဝင်၍ အစဉ်အတိုင်းသာလျှင် ဖြူစွာသော ပတ္တမြားခဲ့တည်သော ပိုးနီကြိုးကဲ့သို့ အမျိုးလေးပါး လူတလွှားတို့ကို ထင်ရှားမြင်စေလျက် မြင်းမိုရ်တောင် အလယ်ချက်ဖြင့် တက်ကြွလေ၏။ လူတို့သည်လည်း "ရှင်မောဂ္ဂလာန် ပျံတက်လေသည်ကား တစ်ယူဇနာခန့်ရောက်ပြီ၊ နှစ်ယူဇနာခန့်ရောက်ပြီ" စသည်ဖြင့် ပြောပြလျက် ကြည့်မျှော်ကြကုန်၏။ မြင်းမိုရ်ထိပ်သို့ရောက်သော် ဘုရားခြေတော်ကို ဦးခေါင်းဖြင့်ရွှက်လျက် ပေါ်ထွက်လတ်၍ မြတ်စွာဘုရား၏အနီးဌာန လက်အုပ်ချီကာ ထိုင်ပြီးသော် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော တရားမင်းဘုရား... များစွာစည်းဝေးကုန်လတ်သော လူပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်မြတ်အား ထက်ကြပ်ဖူးမြင်ရမှသာလျှင် နေရင်းဌာနသို့ ပြန်ကြနိုင်ပါမည်၊ ဤနတ်ရွာမှ ဆင်းသက်မည့်ကာလ ရပ်ဌာနကို ယခုက သိလိုပါသည်။ ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန်... သင်၏ နောင်ကြီးဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာသည် အဘယ်ပြည်ရွာ၌ ဝါကပ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား... သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်၌ ဝါကပ်ပါသည်"ဟု လျှောက်ကြားလျှင် "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန်... ငါဘုရားသည်လည်း ဤနေ့မှနောက်ခုနစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်၏ တောင်တံခါးရင်းဝယ် ဆင်းသက်တော်မူအံ့။ ငါဘုရားကို ဖူးမြင်လိုကုန်သော ပရိသတ်တို့သည် ထိုအရပ်သို့ လာစေကုန်လော့။ သင်တို့၏နေခိုရာ သာဝတ္ထိပြည်မှသည် သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်ကား ယူဇနာအားဖြင့် သုံးဆယ်ခြား၏။ ယင်းသို့ ခြားသော်လည်း 'လူအများတို့သည် စားနပ်ရိက္ခာမယူဆောင်ဘဲ ဥပုသ်သုံးဆဲသော သူတော်ကောင်းတို့သည် သွားမြဲကျောင်းသို့ တရားနာသွားသကဲ့သို့သာလျှင် လျင်စွာသွားလေကုန်'ဟု ပရိသတ်တို့အား အကြောင်းစကားကို သင်ကြားလေဘိလော့"ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံလျက် ခြေတော်ကို ဦးဖြင့်ရွှက်၍ မြင်းမိုရ်တောင်မှ သက်ခဲ့ပြီးသော် ဘုရားမှာတော်မူတိုင်းသောစကားကို ပရိသတ်တို့အား ကြားပေ၏။ သာဝတ္ထိပြည်သားတို့နှင့်တကွ စည်းဝေးလင့်ကြသော လူအပေါင်းတို့လည်း သောင်းသောင်းဖြဖြ ညှိန်ိုင်းကြလျက် လဆန်း ကိုးရက်နေ့၌ သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည်သို့ ရှေးရှုလျက် ထွက်လေကုန်၏။

လောကဝိဝရဏတန်ခိုးတော်

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း သိကြား

http://www.dhammadownload.com

မင်းအား ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ "အချင်းသိကြားမင်း... သင်တို့နတ်ရွာဝယ် ငါပြု အပ်သောကိစ္စပြီးပြီ၊ လူ့ပြည်ခရီးသို့ ယနေ့ ငါသက်တော်မူအံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် သိကြားမင်းလည်း အချင်းအရင်းဖြစ်သော နတ်တို့အား အကြောင်းကိုပြန်ကြား၍ သုဒဿနမြို့ တောင်တံခါးမှသည် သက်ဿနဂိုရ်ပြည် တောင်တံခါးဝတိုင်အောင် ထောင်အပ်သောလှေကားကဲ့သို့ ရှည်လျားကြီးကျယ် ရှုဖွယ်ရှိလှသော ပတ္တမြားစောင်းတန်းကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ထို၏အနီးဌာလည်း ရွှေဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းတစ်သွယ်၊ ငွေဖြင့်ပြီးသော စောင်းတန်းတစ်သွယ် တင့်တယ်စွာ ဖန်ဆင်းပေး၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း သုဒဿနမြို့ထိပ်၌ ရပ်တော်မူလျက် နတ်၊ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ ပီတိသောမနဿတရားကို ပွားစေခြင်းငှာ လောက ဝိဝရဏမည်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူလို၍ စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူလျက် အထက်သို့ ကြည့်တော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ အောက်သို့တစ်ဖန် ကြည့်တော်မူပြန်၏။

လူ့ပြည်ဆင်းသက်တော်မူပုံ

ထိုသို့ ကြည့်တော်မူလတ်သော် မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့် အဝီစိမှသည် အထက်ဘဝဂ်တိုင်အောင် အလုံးစုံသော လောကဓာတ်သည် ပွတ်အပ်သော ကြေးမုံပြင်ကဲ့သို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍ ဟင်းလင်းတစ်ပြင်တည်းသာဖြစ်လေ၏။ မြေ၌တည်သော လူတို့ကလည်း နတ်ပြည် ခြောက်ရွာ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွ သြကာသအလုံးစုံကို အကုန်မြင်ရ၏။ နတ်တို့ကလည်း လူတို့ပြည်မှသည် အဝီစိကျအောင် ရှိသမျှသော ရူပါရုံတို့ကို အကုန်မြင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထက်ဝန်းကျင် အတောင်ရှစ်ဆယ်စီရှိသောဌာနသို့ နှိုလ၊ ပိတ စသော ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ဆိုင်ကို တစ်ပြိုင်တည်း ထွက်ထွန်းစေလျက် ကေတုမာလာဟုဆိုအပ်သော ရတနာဦးထိပ်မှ သိင်္ဂနိက်ဇမ္ဗူရစ် ချက်သစ်သော ရွှေစိုင်နှင့်တူသော ရောင်လျှံတော် မကိုင်္ခကို ဘဝဂ်ခိုက် တောက်ပစေလျက် သိနေရုထိပ်ဖျားမှသည် ပတ္တမြားစောင်းတန်းဖြင့် သက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဗြဟ္မာမင်းကြီးတို့သည် ရွှေထီး၊ ငွေထီး၊ သန္ဓာထီးတို့ဖြင့် အသီးသီးမိုးကာလျက် ဗြဟ္မာပရိသတ်အပေါင်းနှင့်တကွ လက်ယာ ရွှေစောင်းတန်းဖြင့်သက်ကုန်၏။ သုံးကျိပ်သုံးပါးသော သိကြားမင်းတို့သည်လည်း အချို့ကား ရွှေတံခွန်၊ ငွေတံခွန်၊ ပုလဲတံခွန်တို့ကို ကိုင်ကုန်လျက်၊ အချို့ကား ဝိဇယုတ္တရမည်သော ခရသင်းကို မှုတ်ကုန်လျက်၊ ပဥ္စသိခနတ်သားလည်း ဉီးသျှောင်ငါးခုရှိသော မကိုင်္ခကိုဆောင်းလျက် ဗေလုဝမည်သော နတ်စောင်း

http://www.dhammadownload.com

ကိုတီး၍ မငြီးငွေ့ဖွယ်သောအသံဖြင့် ပူဇော်လျက်၊ မာတလိနတ်သားလည်း စာမရီသားမြီးယပ်ဖြင့် တလွဲလွဲခတ်လျက် နတ်ဂန္ဓဗ္ဗအပေါင်းနှင့်တကွ လက်ဝဲငွေစောင်းတန်းဖြင့် သက်ကုန်၏။ ယင်းသို့ ရှုဖွယ်မရဲ ထူးကဲလွန်မြတ်သော ဘုရားသခင်၏ အသရေတော်ကို ရှုမျှော်လင့်ကုန်သော လူအပေါင်းတို့မြင်ရလျှင် အဆအရာ ဝမ်းသာနှစ်မြို့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ချီးမွမ်းအံ့သြကုန်လျက် သောသောရွတ်ရွတ်အုတ်အုတ်ကျက်မျှ ပူဇော်ကြကုန်၏။ သုံးဆယ့်ခြောက်ယူဇနာ အဝန်းရှိသော ပရိသတ်အပုံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ဘုရားဆုကို မတောင်းသောသူ မည်သည်မရှိ၊ ဆုတောင်းကြသည်ချည်းတည်း။

နတ်ချစ်တရားတော်

ကိုယ်တော်မြတ်လည်း နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းခြံရုံလျက် ဆင်းသက်တော်မူ၍ သက်ဆန်ကိုရှိပြည် တောင်တံခါး၀ဠ္ဍ ရပ်တော်မူလျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း တပည့်သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ လာလတ်၍ မြတ်စွာဘုရားခြေတော်၌ ဦးခြင်းတိုက်၍ ရှိခိုးပူဇော်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား သုံးပါးသောဘုံဝယ် တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုဖြင့်လည်း နှိုင်းတုစာနာခြင်းငှာ မအပ်၊ လူနတ်အပေါင်းတို့၏ မျက်စိအရာသာကို ရှုဖွယ်ရာဟူသမျှထက် အဆအရာ အဆအထောင်မကသော ဘုရားအသရေတော်ကို ဖူးမြင်ရပေသည်။ အကျွန်ုပ်တို့လည်း ဤလူ့ဘဝကို အရတော်ပေစွ၊ ကိုယ်တော်မြတ်အား နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့သည် လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုးပေကုန်စွ"ဟု ချီးပ၍ လျှောက်ကြားသည်တွင် ဘုရားသခင်လည်း ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခေါ်တော်မူ၍

ယေ ဗျနုပ္ပသုတာ ဓီရာ၊ နိက္ကမ္မူပသမေ ရတာ။
ဒေဝါပိ တေသံ ပိဟယန္တိ၊ သမ္မဒ္ဒါနံ သတီမတံ

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူသတည်း။

အနက်ကား–သာရိပုတ္တရာ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ ယေ ဓီရာ၊ အကြင် ဘုရားအာစရိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဗျာနုပ္ပသုတာ၊ အာရမ္မဏူပ နိဇ္ဈာန ဗျာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဗျာန်တို့၌ ငါးတန်သောဝသီဘော်တို့ဖြင့် ရွှင်ပျော်လေ့လာခြင်းရှိကုန်၏။ နိက္ခမ္မူပသမေ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဗျာန်သမာပတ် ကျေးဇူးမြတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သတီမတံ၊ သတိရှိကုန်သော။ သမ္မဒ္ဒါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ် ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်ကြည်မြတ်နိုးကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဤဂါထာ၏ အဆုံး၌ တစ်ကုဋေအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် အမြိုက်အရသာကို သုံးရလေကုန်သတည်း။

[ဘုရားမြတ်စွာသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ သက်၍ လက်ယာခြေတော်ကို ချရာဖြစ်သော ဤသင်္ကန်းရုံရပြည် တောင်တံခါးဝသည်လည်း ဘုရားတကာတို့ စွန့်ခွာမြဲမဟုတ်သော **အဝိဇဟိတဋ္ဌာန**ပင်တည်း။]

တရားတော် ဂန္ဓိရဖြစ်ပုံ

ဘုရားသခင်လည်း ထိုတံခါးဝတွင်ရပ်တော်မူ၍ ရှင်လူအပေါင်းတို့အား တရားရသကို သောက်ကြစေခြင်းငှာ ပုထုဇဉ်တို့၏အရာဖြစ်သော ပြဿနာကို စည်းဝေးလာသော ပုထုဇဉ်တို့အား မေးတော်မူ၏။ ထို့နောက် သောတာပန်တို့၏ အရာဖြစ်သော ပြဿနာကို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်တို့၏ အရာဖြစ်သောပြဿနာကို သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်တို့အားလည်းကောင်း မေးတော်မူ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း မိမိတို့အရာဖြစ်သော ပြဿနာကို ဖြေဆိုနိုင်ကုန်၍ အထက် အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အရာဖြစ်သော ပြဿနာကို မဖြေဆိုနိုင်ကုန်။ ထို့နောက်မှ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့အားလည်း ဘုရားတို့၏အရာဖြစ်သော ပြဿနာကို မေးတော်မူ၍ ထိုအရှင်နှစ်ဦးတို့ မဖြေနိုင်လေလျှင် ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မျက်နှာကို လှည့်လည်ကာ မျှော်တော်မူ၏။

ထိုအခါ များစွာကုန်သော ပုထုဇဉ်အရိယာ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည် ဦးခေါင်းထက်၌ လက်အုပ်ကိုချီတင်၍ "အရှင်ဘုရား... သုံးပါးသောဘုံရပ်၌ အရှင်မြတ်၏ပြဿနာကို ဖြေနိုင်အံ့သောသူသည် မထင်ပြီ၊ အရှင်ဘုရားပင် ဖြေတော်မူပါမှ သတ္တဝါတို့ ကြားနာရပါမည်"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "သာရိပုတ္တရာကား ဤပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ ပင်ပန်း၏၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း နည်းပေးတော်မူလတ်က မချွတ်ဖြေနိုင်လတ္တံ့"ဟု ကြံတော်မူ၍ ခန္ဓာအာယတနစသည်တို့နှင့် ရောယှက်သောနည်းအမြွက်ကို ပြတော်မူ၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း နည်းနာဥပဒေသကိုရလျှင် ဗုဒ္ဓဝိသယဖြစ်သော ပြဿနာကို နည်းနာ အရာအထောင်ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် ဟောမြွက်ဖြေဆို၏။

ထို့နောက်မှ စည်းဝေးကြသောပရိသတ်အများတို့အား တရားတော်၏ ဂန္ဓိရအဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... တပည့်တော်သည် လောကုတ္တရာအထွတ်သို့ ရောက်သည်မှစ၍ တစ်ကမ္ဘာကာလပတ်လုံးရွာသော မိုးရေပေါက်ကို ဤမျှ

http://www.dhammadownload.com

လောက်ကား သမုဒ္ဒရာ၌ကျ၏။ ဤမျှလောက်ကား မြင်းမိုရ်သတ္တရဘာန် ကျွန်းရံမြေပြင်၌ကျ၏ဟု ကာလမကြာ ရေတွက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ သို့စင် ပညာရှိပါလျက် ဒေသနာတော်၏အနက်ကို နံ့သာအမြွက်မျှမရလျှင် မဖြေဆိုနိုင်ရှိချေသည်" ဟု နားတော်လျှောက်တင်၏။ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားလည်း ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ကောင်းချီးပေးတော်မူ၍ "ပရော သဟဿံ" စသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

(ဤကား မြတ်စွာဘုရားသည် တာဝတိံသာနတ်တို့ရှာ၌ ဝါကပ်တော်မူသော အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိအမြွက်တည်း။)

ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ၏ အကြောင်းကိုပြခြင်း

ဘုရားမြတ်စွာသည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်မှ တရားရကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းတို့တွင် ရှင်ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီမ၏အကြောင်းကား– ရှေးပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ သမုဒ္ဒရာကမ်းယံ ဟိမဝန္တာတောစပ်၌ ရေနတ်နဂါးမျိုးတို့ နေသည်တွင် ရှင်ဥပ္ပလဝဏ်၏အလောင်းလည်း **မဟောရဂ**မည်သော နဂါးမင်းကြီး၏ မြောက်သား **ဝိမလာဒေဝီ**မည်သော နဂါးမဖြစ်သတည်း။ ထို ဝိမလာဒေဝီကား ငါးရာမျှလောက်သော နဂါးမ အခြံအရံတို့ဖြင့် ကဲ့လွန်သော ကာမချမ်းသာကို ခံစားကာနေ၏။

ဆုတောင်းမှုနှင့် ဗျာဒိတ်တော်

လူတို့ပြည်ရွာဝယ် မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအကြောင်းကို ကြားလျှင် မင်းနှစ်ပါးတို့သည် နဂါးအခြွေအရံနှင့်တကွ လာကုန်ကြ၍ ခယပူဇော်ကာ သံဃာတော်နှင့်တကွသော ဘုရားသခင်အား နဂါးပြည်သို့ပင့်ဆောင်၍ ကြွရောက်တော်မူသောအခါ ငွေသာခွာသဲပြင်၌ ရတနာပလ္လင်ခင်းပြီးလျှင် ကြီးကျယ်စွာသော ရတနာမဏ္ဍပ်ကိုပြုလုပ်၍ နတ်သုဓာဆွမ်းတို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်၏။ ရှင်တော်ဘုရားလည်း နဂါးတို့၏အလှူကို ခံယူသုံးဆောင်တော်မူပြီးသော် သင့်လျော်သောတရားစကားကို ဟောကြားဆုံးမတော်မူပြီးမှ နဂါးမ ဝိမလာဒေဝီ၏ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိကို မြင်သဖြင့် ရှင်ပဝိန်းသာ သဒ္ဓါအထူး လွန်ကျူးတက်ပွားစေခြင်းငှာ အဂ္ဂသာဝိကာဖြစ်သော ဘိက္ခုနီထေရီကိုခေါ်တော်မူ၍ အသူတရာကြီးမြင့်စွာသော ဗြဟ္မာ၏သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းခြင်း၊ သမုဒ္ဒရာရေပေါ်၌ လူးလားစင်္ကြံကြွခြင်း၊ နေဝန်းလဝန်းကို ဒုကုဋ်စွန်းကြား၌ ဆောင်၍ စကြဝဠာတောင်ကို လှည့်လည်ခြင်း စသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို များစွာပြစေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ယင်းသို့ပြသည်ကို နဂါးမ ဝိမလာဒေဝီမြင်လျှင် ဤအရှင်မကဲ့သို့ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒ အားကြီးရကား သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသောသီလကို ခံယူ၍ ပူဇော်ဖွယ် အထူးထူးတို့ဖြင့် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ကို ပူဇော်လှူဒါန်း၏။ နဂါးပြည်၌ဖြစ်သော "အရဏ"မည်သော ကြာပန်းဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်၍ "နောင်သော အခါ ဤပန်း၏ အရောင်အဝါကဲ့သို့ လှပစွာသော ကိုယ်အသွင်လည်း ရှိစေသော ဤတန်ခိုးကြီးသောထေရီမကဲ့သို့ နောင်ဘုရားတို့၏ သာသနာ၌ သာဝိကာမလည်း ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ့်သောတရားကို ဟောကြားဆုံးမ၍ နဂါးပြည်မှ ပြန်လည်တော်မူခဲ့၏။ နဂါးမဝိမလာလည်း ထိုအခါမှစ၍ နဂါးအဖြစ်ကို ငြီးငွေ့လျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသေလွန်ခဲ့သော် ဟံသာဝတီပြည်ဝယ် ကုဋေလေးဆယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော သူဋ္ဌေးသမီးဖြစ်လာ၍ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားထံ၌ ဆည်းကပ်၍ မပြတ်သရဏဂုံသီလကို ယူလျက် အလှူကြီး အကြိမ်များစွာပေး၏။

ကိကိမင်းသမီးဘဝ

တစ်ရံသောအခါ များစွာသောပရိသတ်နှင့်တကွ တရားနာကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း အပါးတွင်ရှိသော ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးအား အထူးသဖြင့် တန်ခိုးကြီးသော နေရာ၌ ဧတဒဂ်ထား၍ မြှောက်စားသည်ကိုမြင်လျှင် "ဤအရှင်မကဲ့သို့ ဣဒ္ဓိမန္တ ဧတဒဂ်ရသည် ဖြစ်ရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း ပတ္ထနာပြန်၏။ ထိုသူဋ္ဌေးသမီးလည်း ကြီးကျယ်သော ကုသိုလ်ကံကို ပွားစေလျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်လှူ.ရွာ၌ လူးလာစုန်ဆန် အဖန်ဖန်ဖြစ်ခဲ့ပြီးမှ ဤဘဒ္ဒကမ္မာဝယ် ကဿပ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌ ဗာရာဏသီပြည်ကို အစိုးရသော ကိကိမင်းကြီး၏ သမီးခုနစ်ယောက်တို့တွင် **သမဏဂုတ္တာ**မည်သော မင်းသမီးဖြစ်လာ၏။ ထိုဘဝ၌လည်း အနှစ်နှစ်သောင်းမျှ ကာလပတ်လုံး ဘုရားအဆုံးအမတော်ကိုနာ၍ သရဏဂုံသီလကို ကျင့်ဆောင်လျက် သံဃာတစ်သောင်းတို့ မှီဝဲရန် ကျောင်း၊ ကန်၊ ပရိဝုဏ်ကို လှူဒါန်း၏။ ထိုအဖြစ်မှ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ဖြစ်၍ နတ်ချမ်းသာကို ခံစားရ၏။

သူဆင်းရဲမ သင်္ကန်းလှူပုံ

ထိုမှ စုတေသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်တွင်းဝယ် သူဆင်းရဲဂုဟစ်ဦး၏ သမီး

http://www.dhammadownload.com

တစ်ဦး ဖြစ်လာ၏။ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ များစွာသော ပြည်သူအပေါင်းတို့ ကောင်းမြတ်သော ပန်းဝတ်တန်ဆာကိုဆင်လျက် နက္ခတ်သဘင် ရွှင်မြူးကြသည်ကိုမြင်၍ ဝတ်ချင်စိတ်ရှိလှရကား မိဘတို့အား "တစ်ထည်မျှသော ပန်းဝတ်ကို ဝတ်ပါရစေ"ဟုတောင်း၏။ မိဘတို့ကလည်း "ချစ်သမီး... ငါတို့ကား အလွန်နွမ်းပါး၏။ စားရုံ ဝတ်ရုံမျှကို ပင်ပန်းစွာ ကြံစည်ရချေသည်။ ပန်းဝတ်တန်ဆာကို အဘယ်မှာပေးနိုင်အံ့နည်း၊ ဝတ်ဆင်လိုက ကြွယ်ဝသောသူ၏ထံ၌ ကျွန်ခံ၍ ဝတ်လေ"ဟု ဆိုလျှင် ထိုသတို့သမီးလည်း သူဌေးတစ်ဦးအထံ၌ သုံးနှစ်စာရင်းနှံ၍ ကျွန်ခံလေ၏။ အမှုကြီးငယ်၌ ဥပါယ်မခို ရိသေစွာရွက်ဆောင်ဘိရကား ထိုမိန်းမငယ်အား သူဌေးလင်မယားတို့သည် သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးနှစ်မစေမီပင် သန့်စင်ချောမွတ်သော ပန်းဝတ်တစ်စုံကို ပေးလိုက်၏။ သူငယ်မလည်း မိဘတို့အိမ်သို့ပြန်ခဲ့၍ ခရီးအကြား၌ ရေကန်ကိုမြင်လျှင် ရေသန့်စင်ပြီးမှ ပန်းဝတ်သစ်ကို ဝတ်အံ့ဟုကြံ၍ ရေကန်၌ရေချိုး၏။

ထိုအခါ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကဖြစ်သော ရဟန္တာတစ်ဆူသည် ခိုးသားတို့သက်နံ်းကို လုယက်သည်ဖြစ်၍ သစ်ခက်ကိုဖုံးကာလျက် ကြွလာသည်ကိုမြင်လျှင် "ဤအရှင်ကား ခိုးသားတို့သက်နံ်းလုယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ငါလည်း ရှေးရှေးသောဘဝက ဒါနမဲ့ခဲ့သောကြောင့် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်တိုင်အောင် ပန်းဝတ်တစ်ထည်ကိုမျှ မဝတ်ဆင်ရ၊ တောင့်တောင့်တတ ရှိရချေသည်။ ယခုငါလည်း ထိုနည်းအတူ အလှူကောင်းမှုမပြုငြားက ဘဝနောင်လာ ဆင်းရဲစွာပင်ဖြစ်ချေမည်။ ထို့ကြောင့် သုံးနှစ်ကျွန်ခံမှ ရခဲ့သော ဤပန်းဝတ်ကို အရှင်မြတ်အား ငါကပ်လှူအံ့"ဟု ကြံ၍ ရေကန်မှတက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကို သနားသဖြင့် ဤပုဆိုးအစုံကို ဝတ်ရုံသုံးဆောင်တော်မူပါဘုရား"ဟု ကပ်၏။ ရဟန္တာမြတ်လည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်တော်မူလေလျှင် ထွက်သစ်သောနေလုလင်ကဲ့သို့ ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်သော အရောင်အဝါသည်ဖြစ်၏။ ဒါယိကာမငယ်လည်း သပ္ပာယ်သော အဆင်းအဝါကိုမြင်သဖြင့် ရွှင်လန်းလှသောစိတ်ရှိလျက် လက်အုပ်ချီပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဤသက်နံ်းလူရသော အကျိုးအားဖြင့် ရှည်လျားဘဝ နောက်ကာလတို့၌ လှပတင့်တယ် ရှုချင်ဖွယ်သော အရောင်အဝါနှင့်ပြည့်စုံသော အမျိုးကောင်းသမီး ဖြစ်ရပါလိုသော် အကျွန်ုပ်ကိုမြင်ငြားက ယောကျ်ားတကာ စေတနာပျံ့ပြူး၍ ရူးမူးတိမ်းညွတ်သည် ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ရဟန္တာမြတ်လည်း လျောက်ပတ်သော တရားဒေသနာတော်ဖြင့် အနုမောဒနာပြု၍ ကြွလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

သိဝိဇာတ်တော်

သူငယ်မလည်း မိဘတို့ထံပြန်ခဲ့လျက် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်၌ တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပြီးမှ သိဝိတိုင်း အရိဋ္ဌပုရမြို့ကြီးဝယ် ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော 'တိရိတဝစ္ဆ'မည်သော သူဋ္ဌေးကြီး၏ သမီးရတနာ ဖြစ်လေ၏။ ငယ်သောအခါကပင် မြင်မြင်သမျှသော မိန်းမ၊ ယောကျ်ားတို့သည် တိမ်းပါးရူးမူးမတတ် လေးမြတ်စဖွယ် တင့်တယ်သော အဆင်းအရောင်ရှိရကား **ဥမ္မာဒန္တီ** ဟူသော အမည်ကိုမှည့်ကုန်၏။

ဥမ္မာဒန္တီအလှ

ထိုသတို့သမီးလည်း ချမ်းသာစွာကြီးမြောက်၍ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် ရှိလတ်သော် ပကတိသော လူတို့၏အဆင်းကို လွန်လတ်၍ နတ်သမီးအလားကဲ့သို့ ဖွံ့ထွားနထွတ် ချောမွတ်ပြေပြစ်သော အဆစ်အမျက် ခြေလက်အင်္ဂါ မျက်နှာရင်ဝ လှပကောင်းမြတ်သော ကိုယ်အပြင်အလှာ ရှိရကား ယောကျ်ားတကာတို့ မြင်ရလျှင် ကိလေသာမာန်ဝင်၍ ခင်မင်နှူးညွတ် သည်းပွတ်လိုက်ဆူလျက် သုရာယစ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့ တိမ်းပါးရူးသွပ်ကြသည်သာဖြစ်၏။

ထိုအခါ ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော်သည် သိဝိတိုင်း အရိဋ္ဌပုရပြည်၌ မင်းပြုတော်မူ၏။ ဘထွေးတော်၏သား အဘိပါရကကား စစ်သူကြီးဖြစ်၏။

တစ်နေ့သောအခါ ဥမ္မာဒန္တီ၏အဖဖြစ်သော တိရိတဝစ္ဆသူဋ္ဌေးသည် သိဝိရာဇ်မင်းထံသို့ ကပ်၍ "အရှင်မင်းမြတ်... အကျွန်ုပ်အိမ်တွင် အရှင်တို့နှင့်သာထိုက်တန်သော မိန်းမရတနာသည် ဖြစ်လာပါ၏။ လက္ခဏာကြန်အင်္ကျီ စုံစမ်း၍ နန်းတော်သို့ ဆောင်ပါလော့"ဟု လျှောက်ကြား၏။ မင်းကြီးလည်း အားရဝမ်းသာစွာ ကြန်အင်္ကျီလက္ခဏာ၌ လိမ္မာသော ဆရာပုဏ္ဏားတို့ကို 'သွား၍ ရှာချေ'ဟု စေလိုက်၏။ ပုဏ္ဏားတို့လည်း သူဋ္ဌေးအိမ်သို့ရောက်လျှင် ဖခင်သူဋ္ဌေးက ကျွေးမွေးအပ်ရာ မွန်မြတ်စွာသော ဃနဿထမင်းတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။ ပုဏ္ဏားတို့ ထမင်စားစဉ်အခါဝယ် ဥမ္မာဒန္တီသတို့သမီးလည်း ညီးရရီးသောတန်ဆာကို ဆင်ယင်လျက် အချိုအချဉ် ကပ်အံ့သောငှာ အနီးသို့ ချဉ်းလာသည်ကို မင်းဆရာပုဏ္ဏားတို့မြင်လျှင် ဘဝင်လှိုက်ဆူ သည်းအူပြောင်းပြန် မျက်ဆံချာချာလည်လျက် မတည်မရပ်နိုင်ဘဲ ထမင်းပွဲအပါးတွင် အချို့ပုဏ္ဏားလည်း လဲ၏။ အချို့ပုဏ္ဏားလည်း စားခြင်းငှာဟူသော ထမင်းလုတ်ကို ထိပ်ထက်၌တင်၏။ အချို့ပုဏ္ဏားလည်း လက်ကတီးကြားသို့ ထမင်းလုတ်ကိုသွင်း၏။ အချို့ပုဏ္ဏားလည်း နှုတ်ခမ်းသား

http://www.dhammadownload.com

ကိုကိုက်၍ ငိုက်ဆိုက်နေ၏။ ဤသို့ ပုဏ္ဏားအားလုံး ရုန်းရင်းတက်မျှ ရှူးကြလေသည်ကို ဥမ္မာဒန္တီမြင်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းကြီးက ငါလက္ခဏာကို ရှုစိမ့်သောင့်ငှာ စေခြားသော်လည်း ဤပုဏ္ဏားရှူးတို့သည် မစူးစမ်းနိုင်ရာပြီဟု ကြိုးဖြင့်ငင်၍ အိမ်ပြင်သို့ထုတ်စေ၏။

စစ်သူကြီးကတော်

ပုဏ္ဏားတို့လည်း သတိရသောအခါ လျင်စွာ မင်းအိမ်သို့ပြန်ခဲ့၍ ဥမ္မာဒန္တီအား ရန်ငြိုးထားသဖြင့် "အရှင်မင်းဖျား... ကြားတော်မူသော မိန်းမရတနာသည် အဆင်းအဝါကား တင့်တယ်၏။ မိဖုရားပြုခြင်းငှာ မလျောက်ပတ်၊ မမြတ်သော မိန်းမတည်း"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း ပုဏ္ဏားတို့၏စကားကိုယုံ၍ ဥမ္မာဒန္တီအား ဂရုမမူ မသိမ်းယူဘဲနေလေ၏။ သူဌေးလည်း မင်းမယူကြောင်းကိုသိလျှင် အဘိပါရကစစ်သူကြီးအား ဆောင်နှင်းလေ၏။ စစ်သူကြီးလည်း "အလွန်ရခဲသော မိန်းမရတနာကို ရလာပေသည်"ဟု နှလုံးထားလျက် အခေါင်အဖျား မြှောက်စားချီးပင့်၏။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်အခါ ထိုပြည်ရှာ၌ ကြတ္တိကာနက္ခတ်သဘင်သည် အစဉ်ခံကြမြဲ ဖြစ်သတည်း။ အဘိပါရကစစ်သူကြီးလည်း ထိုအခါ မိမိစားသော မြို့ကျေးရွာသို့သွားခြင်းငှာ အခွင့်ကြုံလာ၍ ဥမ္မာဒန္တီအား ဤသို့မှာထား၏။ "မြှောက်သား ဥမ္မာဒန္တီ... ဤသဘင်အတွင်း၌ ငါတို့မင်းကြီးသည် ရထားစီး၍ ပြည်ကိုလှည့်လည်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ သင်၏အဆင်းအဝါကို ထင်စွာမပြလင့်၊ ပြသဖြင့်ကား ငါနှင့်သင် မပေါင်းရ ရှိလတ္တံ့"ဟု မှာခဲ့၏။ ဥမ္မာဒန္တီကလည်း "အရှင်မစိုးရိမ်လင့်၊ သွားခွင့်ရှိရာ ကောင်းစွာသာသွားလေ"ဟု ဆိုလိုက်၏။ မိမိစိတ်၌ကား "ထိုမင်းဖျားသည် ပုဏ္ဏားမိုက်တို့ ကုန်းတိုက်သောစကားဖြင့် ငါ့အား မိန်းမယုတ်ထင်မှတ်သည်၊ ယုတ်၊ မြတ်သည့်အဖြစ် ငါသနစ်ကို စင်စစ်ကိုယ်တွေ့ ယနေ့ပင် သိမြင်စေအံ့"ဟု ကြံလျက် ကျေးကျွန်တို့အား "ဤအိမ်ပါးသို့ ရထားစီးနင်း၍ မင်းကြီးရောက်လာလျှင် ငါ့အား ကြားကိုန်လော့"ဟု မှာထား၏။

သိဝိဘုရင်ကို ဖမ်းစားပုံ

သိဝိရာဇ်မင်းကြီးလည်း တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ အရှေ့လောကဓာတ်မှ လဝန်းထွက်မြူးသော ညဉ့်ဦးယံအချိန်ဝယ် အိမ်စဉ်ထွန်းညှိသော ဆီမီးရောင်ကိုခံလျက် ခြွေရံမျှားစွာမပါဘဲ မင်္ဂလာရှိသော မြင်းရထားကိုစီးလျက် ခရီးမဖြင့် ကြွတော်မူလာ၍ ဥမ္မာဒန္တီ၏အိမ်သို့ ရောက်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ကျွန်မတို့ကလည်း မှာထားတိုင်းလျှောက်၍ သိလျှင် ဥမ္မာဒန္တီသည် ကိန္နရီမကဲ့သို့ လှပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ်သော အမူအရာဖြင့် တန်ဆာဆင်ယင်လျက် အိမ်မှ သက်ပြီးလျှင် မင်းကြီး၏အပါးသို့ကပ်၍ နတ်၏ရန့်ကဲ့သို့သော ကိုယ်နှဲ့ကို သင်းပျံ့မွှေးထုံစေလျက် ရထားထက်သို့ ရွှေခွက်ဖြင့် ပန်းဝတ်ကိုကြိုလိုက်သည်။

သိဝိဘုရင် ရူးရှာပြီ

သိဝိရာဇ်မင်းကြီးလည်း အနီးသို့ရောက်လာသော ဥမ္မာဒန္တီကိုမြင်လျှင် နတ်သမီးထင်လျက် ခင်မင်တိမ်းညွတ်ဘိ၍ သတိကို မတန့်စားနိုင်ရကား ရထားမှူးကိုခေါ်၍ "ရှုမျှော်စဖွယ် တင့်တယ်လှသော ဤအိမ်ကား ဘယ်သူ့အိမ်နည်း၊ နတ်၏သဖွယ် ဤမိမယ်ကား ဘယ်သူ့ဇနီးဖြစ်သနည်း"ဟု မေး၏။ ရထားမှူးကလည်း "အရှင်မင်းမြတ်... ဤအိမ်ကား စစ်သူကြီး အဘိပါရက၏အိမ်တည်း၊ ဤမိန်းမငယ် အရွယ်ရောက်စအခါကပင် အရှင့်ထံ၌ လျှောက်ပန်လာသော ဥမ္မာဒန္တီ ကျော်ညီတွင်ထ မိန်းမလှတည်း၊ ပြည်မသခင် မယူချင်သောကြောင့် အရှင့်ကျွန်သီး စစ်သူကြီးသည် ဇနီးပြုလေသတည်း"ဟု လျှောက်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုစကားကိုကြားလျှင် မြင်းမိုရပ်ဖျားမှ လျှောကျလာသော အသူရာ၊ အသပြာတစ်သိန်းမျှရှုံးသော ယောကျ်ားကဲ့သို့ နှလုံးသားမှဆူ၍ သည်းအူပြောင်းပြန်လန်ဘနန်းမျှ ပင်ပန်းတုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိရကား "ရထားမှူး... ယနေ့ငါ နက္ခတ်သဘင် မရွှင်လိုပြီ၊ ရထားကို ပြန်လှည့်လော့"ဟုဆို၍ ထိုအရပ်ကပင် ပြန်လည်တော်မူ၏။

နန်းတော်သို့ရောက်ဘိသော် သိရီသယနပလ္လင်မထက် ပက်လက်တစောင်းပြန်ပြောင်းအိပ်ကာ–

> "ဥမ္မာဒန္တီ နတ်တည်သည် ဒေဝိငါ့မှာ ဖြစ်သင့်စွာလျက် ယုတ်မာမိုက်မဲပုဏ္ဏားမွဲတို့ကြောင့် လွဲရချေသည်၊ လူတို့ဘုံတွင် မကြုံဖူးဘိ အံ့ဖွယ်ရှိသော ဣတ္ထိရတနာ လာဘ်များစွာမူ ငါရှုံးဘိသည်။ ကံကောင်းမကာ သိကြားလာ၍ ငါ့အား ယခု ဆုပေးငြားအံ့၊ တစ်ပါးဆုကို မယူလိုပြီ ဥမ္မာဒန္တီဒေဝီကိုသာ ရလိုပါ၏ဟု ငါဆုယူအံ့"

ဤသို့ စသည်ဖြင့် တ–သရေရွတ်လျက် ရူးသွပ်ပြန့်လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ မှူးမတ်အများ၊ မိဖုရားတို့သည် ခစားမေးမြန်းကြပါသော်လည်း မည်သည့်အခြင်းအရာကိုမျှမပြန် ဟိန်းသံ ဟဲသံ ညည်းတွားသံနှင့်သာ မာန်တသုန်သုန်နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

အဘိပါရက တရားပြပုံ

စစ်သူကြီး အဘိပါရကလည်း ခရီးသွားရာမှ ပြန်လာ၍ ခြင်းရာစကား ဖြစ်ကြောင်းလျှားကို ကြားသိရလျှင် မင်း၏ထံသို့ဝင် "အရှင်မင်းကြီး... အဘယ်ရောဂါ ကပ်ရောက်လာ၍ ပူဆာတော်မူဘိသနည်း၊ အဘယ်ဆန္ဒ မရသောအား စားတော်မခေါ် စက်မပျော်ဘဲ တအော်ဟစ်ဟစ် တဖျစ်ဖျစ်ဖြင့် နွမ်းညစ်တော်မူ ဘိသနည်း၊ အကျွန်ုပ်အား ကြားတော်မူပါလော့၊ ပြည်ကြီးသခင် လိုချင်သမျှ ကြောင်းကိစ္စကို တစ်ခဏချင်း ပြည့်စုံစေအံ့"ဟု လျှောက်ကြား၏။

မင်းကြီးလည်း မည်သည့်စကားကိုမျှမပြန်ဘဲ နေမြဲသာ နေတော်မူလေလျှင် မင်းရင်ပြင်မှထခဲ့၍ မိမိ၏ အချင်းတစ်ယောက်အား စေစုံစွာ မှာထား၍ ဗလိနတ်စာ ပြုမြဲဖြစ်သော ညောင်ပင်ကြီးအခေါင်းတွင်း၌ ဝင်၍နေစေ၏။ စစ်သူကြီးလည်း မင်း၏အထံသို့ ပြန်လာပြီးလျှင် မင်းကြီး၏ အမတ်တစ်ယောက်ကို ဤသို့ဆို၏။ "အို... အမတ် ငါတို့မင်းမြတ်၌ ကပ်ငြိသောအန္တရာယ်ကို ဘယ်သို့ဟု မသိသာဖြစ်သည်၊ တန်ခိုးကြီးသောနတ်တို့မူကား သိကြားတန်ရာ၏၊ ငါတို့အရှင်သည် နှစ်စဉ် မပြတ် ပူဇော်လတ်သော ညောင်ပင်ကြီးသို့သွား၍ ရက္ခစိုးနတ်အား အကြောင်းကိုမေးချေ"ဟု စေလိုက်၏။ ထိုအမတ်လည်း စစ်သူကြီးစေတိုင်း သွား၍မေးလေသော် ညောင်ခေါင်းတွင်နေသောယောက္ခ်ားက "သင်တို့မင်းအား တစ်ပါးသော ရောဂါမရှိ၊ အဘိပါရက၏မြောက်သားဖြစ်သော ဥမ္မာဒန္တီကိုမြင်၍ ခင်မင်တိမ်းညွတ်သဖြင့် ရူးသွပ်လေသည်၊ ဥမ္မာဒန္တီကိုရမူကား လျင်လျားစွာ ချမ်းသာရလတ္တံ့၊ မရချေမူ သေလတ္တံ့"ဟုဆိုလိုက်၏။

ထိုအမတ်လည်း လျင်လျားစွာပြန်ခဲ့၍ စစ်သူကြီးအား ရက္ခစိုးပြောလိုက်တိုင်း ပြန်ကြားသော် မင်း၏အထံတော်တွင်နေလင့်သော စစ်သူကြီးကလည်း "အရှင်မင်းမြတ်... ဖြစ်လတ်သောအခြင်းအရာကို မျိုသိပ်ကာ သိုဝှက်ငြားသော်လည်း နတ်များတို့ သိကြလေပြီ၊ အကျွန်ုပ်၏ ဥမ္မာဒန္တီကို အလိုရှိမူ သိမ်းယူတော်မူလော့၊ ဤမိန်းမမျှနှင့် ဒုက္ခကြီးစွာမဖြစ်ပါစေလင့်"ဟု လျှောက်တင်၏။

သိဝိမင်းကြီး သတိရပြီ

ပြည့်ရှင်မင်းကြီးလည်း "ငါ၏ အတ္ထုပ္ပတ်ကို နတ်တို့ပင် သိလေပြီ"ဟု ရှက်ခြင်း၊ တိတ်လန့်ခြင်း ပြင်းရကား ချက်ချင်းထ၍ "စစ်သူကြီး... ငါသည် ပြည်သူ့ဦးကင် မင်းစင်ဖြစ်လျက် ရာဂနိုင်ငံသို့သက်၍ ဿင့်ချစ်ဖက်ကို ဖျက်ပေတုံအံ့၊ လုံးစုံပြည်သား လူအများတို့သည် ငါ့အားရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့ကြ၍ အဓမ္မမှု မင်းခိုး

http://www.dhammadownload.com

သူဟု ဆိုယူအံ့သည် မချွတ်တည်း၊ ငယ်စဉ်ကစ ဓမ္မညီစေ ကျင့်ခဲ့ပေလျက် ယွင်းသွေဖောက်ပြန် ဤသည့်ကံကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်တွင်း ဂုဏ်နှံ့ကင်း၍ ပါယ်တွင်းနစ်မည် မချွတ်တည်း၊ မိဘ ဘေးဘိုး ကျင့်ရိုးမဟုတ် အကျင့်ယုတ်ကြောင့် မင်းဒုဿီလ မင်းပါပဟု တိုင်းမပြည်လုံး စုရုံးပြောပ ဥဒါန်းရမည် မချွတ်တည်း၊ သို့အရာကြောင့် ငါတမူကား သင့်မယား၌ တိမ်းပါးမိသော်လည်း သတိပညာထားပါသမှု တရားရှုလျက် ငါမလုယက် ချစ်မဖျက်ပြီ၊ အသက်ရှည်စွာ သင်နှင့်သာလျှင် ကောင်းစွာပေါင်းဖက်ကြလော့"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကို ကြားရလျှင် အဘိပါရက စစ်သူကြီးလည်း "မင်းကြီးနှင့်တူသော သူမြတ်ကား လောကဓာတ်၌ ရှားပေစွ"ဟု ချီးပအံ့သြ၍ တရားဟောပြီးလျှင် မိမိအိမ်သို့ ပြန်လာ၏။ ထိုသူတို့ကား အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေဘိသော် မိမိကံအားလျော်စွာ လားကြရလေ၏။

(ဤဇာတ်၌ သိဝိရာဇ်မင်းကြီးကား ဘုရားအလောင်း၊ စစ်သူကြီးကား ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏အလောင်း၊ ဥမ္မာဒန္တီကား ဥပ္ပလဝဏ်၏အလောင်းတည်း။)

လယ်သူမဘဝ

ဥမ္မာဒန္တီသည်လည်း ဤအဖြစ်မှ စုတေလေသော် နတ်ပြည်၌ တစ်ကြိမ်စံပြီးမှ တစ်ဖန် လူ့ပြည်သို့သက်လာသော် ဗာရာဏသီပြည်၏အနီးဖြစ်သော ရွာငယ်၌ လယ်လုပ်၍ အသက်မွေးသော သူဆင်းရဲမျိုး၌ဖြစ်၍ အရွယ်သို့ရောက်သောကာလ မိဘတို့၏ အငုတ်အရင်းဖြစ်သော လယ်ကိုလုပ်ရ၏။

တစ်နေ့သ၌ မိမိ၏လယ်ကို စောင့်ခြင်းငှာ အိမ်မှလာခဲ့သော် သွားရာခရီး၏လမ်းအကြား၌ ကားကားပွင့်နေသော ပဒုမ္မာကြာအိုင်ကိုမြင်သဖြင့် ထိုအိုင်သို့သက်ဆင်း၍ ကြာရွက်ငါးရာ၊ ကြာပွင့်ငါးရာတို့ကို ဆွတ်ယူလာ၍ လယ်စောင့်ယာတဲသို့ရောက်သော် ကောက်နှံတို့ကိုယူ၍ ပေါက်ပေါက်ပွင့်ငါးရာတို့ကို ဖောက်လှော်ကာနေ၏။

ထိုအခါ၌ နိရောဓသမာပတ်မှ ထသစ်စဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါးသည် ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ ကြွလာ၍ နေရာအနီးသို့ရောက်သည်ကိုမြင်လျှင် ကြည်ရွှင်လှသော သဒ္ဓါတရားဖြင့် ငါးရာသော ပေါက်ပေါက်ပွင့်တို့ကို ထိုအရှင်သပိတ်တော်၌ လောင်းပြီးမှ ပဒုမ္မာကြာပန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ လှူလိုက်၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကြွ၍ အတန်ငယ် ခရီးကျလျှင် လယ်စောင့်မိန်းမလည်း ဤသို့ကြံ၏။ 'အရှင်ရဟန်းတို့ကား ကြာပန်းကို အလိုမရှိကုန်ရာ ငါပန်ရသော်ပင်

http://www.dhammadownload.com

ကောင်း၏'ဟုကြဲ၍ မြန်စွာလိုက်ပြီးလျှင် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ သပိတ်တော်၌ ပါသော ကြာပန်းတို့ကို လှမ်းယူ၏။ မိမိလက်သို့ရောက်လျှင် ဆင်ခြင်ပြန်သည်ကား 'ဤအရှင်များသည် လိုလားသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မလိုလားသည်မူလည်းဖြစ်စေ ငါလှူရချေလျှင် ဒါနကြီး ဖြစ်တော့သည်တကား၊ ငါမှား၍ ယူမိပြန်သည်'ဟု တစ်ဖန် သပိတ်ထက်၌ထားပြီးသော် ရှေ့တော်၌ဝပ်၍ ရှိခိုးပြီးမှ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဤကြာပန်းကို လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာကြောင့် တမလွန် ဘဝ ဖြစ်သမျှ၌ ဖဝါးချရာ မြေမျက်နှာထက် ပဒုမ္မာကြာ ထွက်ခံလာသည်ဖြစ်စေသော်၊ ပေါက်ပေါက်လှူရ ထိုပုညကြောင့် အရှင်ကဲ့သို့သော သားကောင်းငါးရာကို ရပါလိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း အနုမောဒနာပြု၍ ကြွတော်မူ၏။

လယ်စောင့်မိန်းမလည်း ထိုဘဝမှ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကြာပန်းလှူခဲ့သော အကျိုးဆက်ကြောင့် ဖဝါးလှမ်းတိုင်းသောအကွက်၌ လှည်းဘီးစက်ပမာဏရှိသော ပဒုမ္မာကြာတို့သည် ပေါက်ကာ ပေါက်ကာခံလာသဖြင့် **ပဒုမဝတီ**နတ်သမီးဟု ထင်ရှား၏။

ပဒုမဝတီဘဝ

ထိုမှ စုတေခဲ့ပြီးသော် ဟိမဝန္တာတောင်စပ်ဝယ် ကြီးကျယ်သော ကြာအိုင်ကို အမှီပြု၍ တစ်ခုသော ကြာငုံတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေနေလာ၏။ ထိုကြာအိုင်ကို မှီ၍နေသော ရသေ့တစ်ပါးသည် နံနက်အခါ၌ မျက်နှာသစ်ခြင်းငှာ ကြာအိုင်သို့သွားလေသော် တစ်ပါးသောကြာတို့ မျှားစွာပွင့်ကြလျက် အပွင့်မပွင့်သော ကြာငုံကြီးတစ်ခုကို မြင်လျှင် "ဤကြာပင်၌ တစ်ဆုံတစ်ခုသော အကြောင်း ဝိသေသ ရှိရာချေသည်" ဟု ကြဲလျက် ရေသို့သက်၍ ကြာပွင့်ကို ကိုင်၏၊ ထိုခဏ၌ ပွပွကားကား ဖွားရရားပွင့်၍ ကြာတိုက်တွင်း၌ အိပ်လျက်ပါသော သူငယ်မကို မြင်၏။

ထိုသို့မြင်လျှင် ရှင်ရသေ့လည်း သမီး ဟူသော အမှတ်ဖြင့် လေးမြတ်ချစ်ခင်လျက် ကြာနှင့်တကွ ကျောင်းသို့ဆောင်၍ ညောင်စောင်းထက်၌ ထားပြီးသော် အဓိဋ္ဌာန်သော အာနုဘော်ဖြင့် လက်ချောင်းမှ နို့ကို ဖြစ်စေလျက် ရိုသေစွာ မွေးမြူ၏။ သတို့သမီးငယ်သည် ထိုမှ ဤမှ သွားနိုင်သောအခါ ဖဝါးလှမ်းရာ လှမ်းရာ၌ ပဒုမ္မာကြာပွင့်တို့သည် မြေမှထွက်လင့်၍ ခံလာကုန်၏။ ကိုယ်အဆင်းအဝါလည်း ပဒုမ္မာကြာ၏ အလျှဲ, ကုက်ုံမဲ့, ဝတ်မှုန်စုကဲ့သို့ ရှုချင်စဖွယ်

http://www.dhammadownload.com

တင့်တယ်လျောက်ပတ်လျက် နတ်သမီးအသွင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ **ပဒုမဝတီ** ဟူသော အမည်ဖြင့်လည်း ခေါ်ဝေါ်သမုတ်၏။

အဖရသေ့လည်း နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း သစ်သီးကြီးငယ် ရှာဆောင်ခြင်းငှာ တောသို့ဝင်လေသော် ကျောင်းသခင်မ်းအတွင်း၌ တစ်ယောက်ချင်းသာ ကျန်ရစ်၏၊ ထိုပဒုမဝတီသည် အရွယ်သို့ရောက်၍ တစ်နေ့သောအခါ လူတို့ရွာမှ တောလာမုဆိုးတစ်ဦးသည် ခရီးလွန်၍ ထိုအရပ်သို့ ရောက်လေသဖြင့် တစ်ယောက်ချင်း သခ်မ်းတွင်း၌ နေလင့်သော ပဒုမဝတီကို မြင်လျှင် "ငါတို့ လူ့ခွင်ဝယ် မမြင်စဖူး ထူးမြတ်တင့်တယ် အံ့သြဖွယ်သော ဤသတို့သမီးကား လူသားစစ်ပင် ဖြစ်လေသလော၊ ဂဠုန် နဂါး သိကြား ဂန္ဓဗ္ဗနတ် ယက္ခတို့ပင် ရွှင်ပျခြင်းငှာ တောခန်းဝါသို့ လာလေသလော၊ အကယ်၍ လူဖြစ်ဘိက မိဘဆွေညာ ရှိတန်ရာ၏၊ ငါသိအောင် စုံစမ်းအံ့" ဟု ကြံ၍ မြင်တန်သော အချက်မှ သစ်ခက်တဲဖြင့် နေလင့်၏။

အဖရသေ့ကြီးသည် တောမှ သစ်သီးရှာ၍ ပြန်လာသည်ကို မြင်လျှင် သတို့သမီးသည် သခ်မ်းမှ ဆင်းသက်၍ အဖလက်၌ပါသော ရသေ့ပရိက္ခရာတို့ကို လှမ်းယူလျက် ကျောင်းသို့ တက်သောအခါ နေရာခင်းခြင်း, ခြေသုတ်ခြင်း, ယပ်ခတ်ခြင်းစသော ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကို ပြု၏။

အောင်သွယ် မုဆိုးကြီး

ထိုသို့ ပြုသည်ကို မုဆိုးမြင်ရမှ ဧကန္တ လူဇာတ်ဖြစ်ကြောင်းကို သိ၍ ရသေ့ထံ ကပ်လေသော် ရှင်ရသေ့လည်း ထိုမုဆိုးအား စားဖွယ် သောက်ဖွယ်တို့ကို ကျွေးမွေးပြီးလျှင် "သင်သည် လူတို့ပြည်သို့ ပြန်သောကာလ ငါ့သမီးရှိကြောင်းကို သူတစ်ပါးအား မပြောကြားဘဲ နေနိုင်ပါအံ့လော" ဟု မေး၏။ မုဆိုကလည်း "အဘယ်အကျိုးရှိ၍ သူတစ်ပါးအား အကျွန်ုပ် ပြောပါအံ့နည်း" ဟု ဆို၍ ရသေ့အား ရှိခိုးပြီးသော် ခရီးအစဉ်ကိုမှတ်၍ ပြန်လာသဖြင့် ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်သော် အလုံးစုံသော အကြောင်းကို ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအား လျှောက်ကြား၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုအကြောင်းကို ကြားလျှင် အားရဝမ်းသာစွာ မှူးမတ်ဗိုလ်ပါတို့ကို ခန့်ရဲ၍ မုဆိုးလျှင် ခရီးညွှန်ရှိလျက် ပြည်မှ ထွက်ခဲ့၍ ရသေ့ကျောင်းအနီးသို့ ရောက်လတ်သော် သစ်တပ်မြို့တည်၍ နေ၏။ ယင်းသို့ တည်နေပြီးမှ ကြီးကြီးငယ်ငယ်သော ရဟန်း ပရိက္ခရာတို့ကို ရှင်ရသေ့အား ကပ်လှူပြီးလျှင် ခင်မင်လောက်စွာသော ပျူငှာစကားဖြင့် လျှောက်ကြား ပြောဆိုပြီးမှ "ဘုန်းတော်

http://www.dhammadownload.com

ကြီးလှသော အရှင်ရသေ့ ....အရှင်ထံ၌ ရဟန်းတို့နှင့် မလျော်ကန်သော ဝိသဘာဂ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိကြောင်း ကြားသိရှိ၍ အကျွန်ုပ် လာပါသည်၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို အကျွန်ုပ် အား သနားဆောက်နှင်းတော်မူပါ" ဟုတောင်း၏။ ရသေ့ကလည်း "မင်းကြီး.... ငါ့သမီးဝယ် ဆွေမျိုးနီးပါး ကိုးစားမည့်သူ လူတစ်ဦးမျှ မရှိချေ၊ ပြည်ကြီးသနင်း မင်းမည်သည်လည်း ဝန်းလည်းခြေရံ မိဿံမောင်းမ များစွာလှ၏၊ သူက ဖျက်ပြား ကုန်းချောင်းအံ့၊ မင်းဖျားအရှင် မချစ်ရာ၊ စာနာတိုင်းစားတတ်သူ ရှား၏၊ သနားသော်ကြင် မုန်းလျှင် ပြစ်လျောက် မထောက်မည်ဟု ပြုတတ်စွာသော မင်းသာ များ၏၊ သို့အရာကြောင့် ငါ့သမီးကို မင်းကြီးအား ဆောက်နှင်းရန် ခက်သည်"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် "အရှင်ဘုရား ....စိုးရိမ်တော် မမူလင့်၊ အကျွန်ုပ်ထံ သို့ ကျရောက်လျှင် သူတစ်ထူး မနှိပ်စက်ရအောင် အဂ္ဂမဟေသီ ပြုပါအံ့" ဟု ဝန်ခံ၏။ ထိုသို့ဝန်ခံမှ ရသေ့ကလည်း ပဒုမဝတီကို ခေါ်၍ သင့်လျော်သော ဩဝါဒဖြင့် ဆုံးမသွန်သင်ပြီးလျှင် မင်းကြီးအား ဆောက်နှင်းပေ၏။ မင်းကြီး သည်လည်း ပဒုမဝတီကို ရလျှင် အဖရသေ့၏ နှလုံးကို ပြည့်စေခြင်းငှာ တော ခန်းဝါ၌ပင် ရတနာအစုထက် ထား၍ မိဖုရားကြီးတို့၏ အဘိသိက်ကို သွန်းပြီးမှ နေရာထီးနန်းသို့ ပြန်လာ၏။

သားတော်ငါးရာ

ဗာရာဏသီမင်းလည်း ပဒုမဝတီကို ရသည်မှစ၍ ကြွင်းသော မိန်းမတို့အား မကြည့်မရှု ပဒုမဝတီနှင့်သာ စံပယ်ကာနေ၏။ ထိုအခါ ငါးရာသော မိဖုရား မောင်းမတို့သည် ပဒုမဝတီကို ငြူစူကြကုန်လျက် ဖျက်ဆီးလိုသည်ဖြစ်၍ "အရှင် မင်းကြီး ဤပဒုမဝတီကား လူသားဇာတိ မဟုတ်၊ မနုဿစစ်ဖြစ်သော သူတို့မှာ ဖဝါးချရာ၌ ကြာခံလာရသည်ဟု တစ်ရံတစ်ခါမျှ မကြားရဖူးချေ၊ နတ်ဘီလူးတို့ ၏ အမျိုးသာလျှင် ကြာခံလာကြောင်းကို ထုံးဟောင်းကြားဖူးချေသည်၊ ထို့ကြောင့် အရှင်မိဖုရားကား လူသားဇာတိ မဟုတ်၊ နာနာရုပ်ဖြင့် ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းကာနေ သော နတ်ဘီလူးမသာ ဖြစ်သည်၊ အကျွန်ုပ်တို့ သူနှင့်အတူ မနေဝံ့ပါ၊ အကျွန်ုပ် တို့ ငါးရာကို ပစ်ခွာတော်မူလိုလျှင်လည်း ပစ်ခွာတော်မူ၊ ပဒုမဝတီကို ပစ်ခွာ လိုလျှင်လည်း ပစ်ခွာတော်မူ" ဟု ဆိုကြကုန်၏။ ယင်းသို့ အံကြိတ်ကြိတ် လျှောက် သော်လည်း မင်းကြီး စကားမပြန်ဘဲ နေမြဲသာ နေတော်မူသတည်း။

နှစ်, လ ရှည်လျားလတ်သော် မိဖုရား ပဒုမဝတီ၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေလေ

http://www.dhammadownload.com

၏။ ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်စွန်သည် ဟုန်ကန်သောင်းကျန်းသည် ဖြစ်၍ ငြိမ်းချမ်းစေခြင်းငှာ မင်းကြီး ကြွသွားသည်ရှိသော် မိဖုရားကို နန်းတော်၌ ထားခဲ့ရ၏။ ငါးရာသော မောင်းမတို့သည် ပဒုမဝတီ၏ အလုပ်အကျွေး မိန်းမကို တန်ဖိုးများစွာ ပေးပြီးလျှင် "သင်၏ အရှင်မ သားဖွားသောအခါ ဖွားလာသော သားကို ငါတို့အားအပ်၍ သစ်တုံးပြတ်တစ်ခုကိုသာ သားပြု၍ထားပါ" ဟု မှာဆို၏။ ထိုအလုပ်အကျွေးမိန်းမလည်း "ကောင်းပြီ" ဟုဝန်ခံလျက် အရံသင့် ပြုထား၏။

ပဒုမဝတီမိဖုရားလည်း များမကြာမီပင် မဟာပဒုမ မင်းသားကို ဖွားမြင်၍ စဉ်သမျှသော ကိုယ်ဝန်၏ အညစ်အကြေး သွေးပေါက်တို့၌ လေးရှုကိုးကျိပ် ကိုးယောက်သော သူတို့သည် သံသေဒဇ ငြိတွယ်ကြ၍ ငါးရာမျှသော မင်းသားတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏။ အလုပ်အကျွေး မိန်းမလည်း ထိုငါးရာမျှသော သားတို့ကိုပင် မောင်းမငါးရာတို့အား ပေးအပ်၍ သစ်တုံးပြတ် တစ်ခုကိုသာ သွေးဖြင့် လိမ်းကျံကာ ထား၏။

မိဖုရားလည်း မိန်းမောရာမှ သတိရသော် အလုပ်အကျွေး မိန်းမကို ခေါ်၍ "အကျွန်ုပ် ဖွားသောသား အဘယ်မှာနည်း" ဟုမေးလျှင် "အရှင်မသားကား ဤသစ်တုံးပင်တည်း" ဟု ပြ၏၊ ပဒုမဝတီလည်း နှလုံးမသာ ရှက်နီးစွာ၍ "လျင်စွာ ခွဲပစ်ဘိလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုအလုပ်အကျွေး မိန်းမကလည်း အကျိုးလိုလှသော အုပာန်ဖြင့် "မြန်စွာပယ်ရှား၍ သူတစ်ပါးမသိစေလင့်" ဟု နှုတ်ပိတ်၏။

သားငယ်ကို ယူကြသော မောင်းမငါးရာတို့သည်လည်း အသီးသီး ပန်းထိမ်သည်ထံ လွှတ်၍ ကြုတ်ကို ပြုစေပြီးသော် ထိုကြုတ်၌ သူငယ်ကို သိပ်၍ တံဆိပ်ရေးမှတ်ကာ ကောင်းစွာ သိုဝှက်ထားကြ၏။ မင်းကြီး ပစ္စန္တရစ် ငြိမ်ဝပ်စေရာမှ ပြန်လာသော် နက္ခတ်သဘင်အခါနှင့် ကြိမ်ခြင်းကြောင့် မြို့တွင်းသို့ မဝင်ဘဲ မြို့ပြင်၌သာ ယာယီတဲကွန်းဖြင့် ပွဲလမ်းသဘင် ပြု၏။

မိဖုရားကို နန်းမှနှင်ထုတ်ခြင်း

ထိုအခါ ငါးရာသော မောင်းမတို့သည် ခရီးဦးကြိုဆို၍ ပဒုမဝတီမိဖုရား၏ သစ်တုံးမွေးကြောင်း, ဘီလူးမဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားပြောဆိုကြ၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုစကားကို ယုံကြည်ရကား မိဖုရားကို နန်းမှ နှင်ထုတ်လေ၏။ ထို မိဖုရားလည်း ဘဝတစ်ပါးက ပြုခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုကံဆိုးသည် အကျိုးပေးခွင့် ကြိမ်လေ၍ မင်းအိမ်က ဆင်းလာသည်ကစ၍ ဖဝါးချတိုင်း ချတိုင်း ပေါက်

http://www.dhammadownload.com

မြဲသော ကြာပဒုမာတို့သည် မပေါက်လာကုန်၊ နတ်၏ အရောင်ဝါကဲ့သို့ ထွန်းပစွာသော ကိုယ်ရောင်တို့သည် ကွယ်၍ တင့်တယ်ရုံမျှသာရှိ၏။

ထိုသို့ ညှိုးနွမ်းလျက် လမ်းငယ်အကြားဖြင့် သွားလေသော် ပြည်တော်၏ အထောင့်၌ နေသော သူအိုမတစ်ဦးသည် မြင်၍ ချစ်ခင်မငြီး သမီးကဲ့သို့ မှတ်ရကား လာလတ်သောအကြောင်းကို မေးမြန်း၏။ ပဒုမဝတီကလည်း "မိခင်..... အကျွန်ုပ်သည် ခရီးသွား အာဂန္တုပါတည်း၊ တည်းခိုခြင်းငှာ ရှာ၍ လာပါသည်" ဟု ဆိုပေသော် "ချစ်သမီး ...ယင်းသို့ တပြီးကား မိခင်အိမ်၌ နေလော့"ဟု ဆို၍ သမီးထပ်တူ မွေးမြူသိမ်းပိုက်လေ၏။

ကဲကောင်းပေါ်လာပြီ

မင်းသားငယ်တို့ကို ဝှက်ထားသော မောင်းမငါးရာတို့သည်လည်း တညီတညာတည်း မင်းကြီးအား လျှောက်ကုန်သည်ကား "အရှင်မင်းဖျားသည် ထွက်သွားတော်မူသောအခါ အောင်မြင်လွယ် စိမ့်သောငှာ ဂင်္ဂါနတ်တို့ကို မပြတ် ဝပ်ငြောင်း၍ ဆုတောင်းပူဇော်နှင့်ပါသည်၊ ယခု အောင်မြင်လာသော အခါ ဗလီနတ်စာ မပြုပါရသေး၊ ကျွန်ုပ်တို့ နှုတ်ကြွေးမတင်ရအောင် ဂင်္ဂါသဘင် ရွှင်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ မင်းလည်း ထိုမောင်းမတို့၏ စကားကို လိုက်နာ၍ ဂင်္ဂါသဘင်ကို စီရင်လေ၏။

ထိုအခါ ငါးရာသော မောင်းမတို့သည် မိမိတို့ ဝှက်ထားသော ကြွတ်တို့ကို မျှောခြင်းငှာ ကိုယ်ဝတ်တန်ဆာဖြင့် ဖုံးကွယ်လျက် ရေသို့သက်၍ မျှောလေကုန်၏။ ထိုကြွတ်တို့သည် ရုံကာ၍နေသော ပိုက်ကွန်၌ ငြိသဖြင့် မင်းကြီးရေမှ တက်၍ ပိုက်ကွန်ကို ဖော်သောအခါ ပါလာကုန်ရကား မင်းအား ဆက်လေကုန်၏။

မင်းလည်း ကြွတ်ကို ဖွင့်စေသော် ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော မင်းသားငယ်တို့ကို မြင်၍ ကြွတ်တွင်းပါသော အက္ခရာတံဆိပ်တို့ကို ရှုပြန်သော် "ဘုန်းကံကြီးမား ဤမင်းသားတို့ကား မိဖုရား ပဒုမဝတီဝမ်းမှ ဆင်းသော ဗာရာဏသီမင်း၏ သားတော်တို့တည်း" ဟူသော တံဆိပ်ကို မြင်၏။

(တံဆိပ်ကား – မောင်းမငါးရာတို့ ကြွတ်တွင်းသို့ သွင်းသည့်နေ့ပင် နောင်တွေ့သောအခါ မင်းကြီး သိစိမ့်သောငှာ သိကြားလာ၍ ရေးလေသတည်း။)

ဗာရာဏသီမင်းကြီးလည်း မိမိသားအရင်းအဖြစ်ကို သိလေသော် ရိုးတွင်းခြင်ဆီစိမ့်မျှ နှစ်သိမ့်လေးမြတ်စွာလျက် မဟာပဒုမ မင်းသားကို ချီယူ၍ ကလူဖက်ယမ်းပြီးမှ မှူးမတ်တို့အား လည်း ကြွင်းသော သားငယ်တို့ကို ထိန်းစေလျက်

http://www.dhammadownload.com

ခပ်သိမ်းသော ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ မြို့နန်းသို့ ဝင်၏။ ရောက်သောအခါ အသပြာထောင်ထုပ်ကို ဆင်လည်ကုပ်၌ ဆွဲစေလျက် ပြည်ထဲပြည်ပ ပဒုမဝတီကို ရှာဖွေမေးမြန်းလေကုန်၊ အကြင်သူကား မိဖုရားကို ပြနိုင်ပေအံ့၊ ထိုသူအား ဤအသပြာထုပ်ကို ပေးလေလော့" ဟု အမတ်တို့ကို စေလိုက်၏။

မင်းချင်းတို့လည်း မင်းကြီးဆိုတိုင်း ရှာဖွေမေးမြန်းကြလေသော် မိဖုရားတည်းနေသော အိမ်သို့ရောက်၍ ထိုသူတို့ ကြော်ငြာသောစကားကို ပဒုမဝတီကြားလျှင် "မိခင် .....ဤဆင်၏ လည်ကုပ်၌ပါသော အသပြာထုပ်ကို ယူချေလော့၊ မင်းချင်းတို့က ပဒုမဝတီကို သိ၏လောဟု မေးလျှင် ငါ့သမီးသည် သိ၏ဟု ဆိုလေလော့" ဟု စေ၏။

သူအိုမကလည်း "သမီး .....မပြနိုင်သော် မခက်လော" ဟု ဆို၍ မယူဘဲနေလျှင် "မိခင် .....မစိုးရိမ်လင့်၊ အသပြာထုပ်ကိုသာ လျင်စွာယူချေ" ဟု စေဖန်များသဖြင့် သူအိုမ လိုက်၍ယူသော် မင်းလူ မှူးမတ်တို့သည် သူအိုမနှင့်တကွ လိုက်လာ၍ အိမ်မှာနေလင့်သော ပဒုမဝတီမိဖုရားကို မြင်လေလျှင် ဦးတင်တုပ်ကွ ရိုညွတ်ကြလျက် အိမ်ဝအိမ်ပြင် တန်ဆာဆင်ပြီးမှ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးအား တွေ့ကြောင်းကို လျှောက်ကြား၏။

မြို့တော်ဝင်ခန်း

မင်းလည်း နန်းတော်မှသည် ပဒုမဝတီနေသော အိမ်ဝတိုင်အောင် ရတနာခုနစ်ပါးကို တံတားခင်းပြီးမှ အသီးသီးသော ပန်း, ထီး, တံခွန်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ထားလျက် မင်္ဂလာရှိသော ရထားဖြင့် နန်းတော်သို့ တင်ဆောင်၏။ မိဖုရားလည်း ရထားမစီးမူ၍ ပြည်သူတို့အား မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကို မြင်စေခြင်းငှာ ခြေဖြင့်သာ လာလတ်သော် ဖဝါးချရာချရာ ဌာနဋ္ဌ လှည်းဘီးပမာဏရှိသော ပဒုမကြာသည် ထွက်ကာထွက်ကာ ခံလာ၍ ဖဝါးချီသောအခါမှ ထိုကြာ ကွယ်လေသတည်း။

မိဖုရားလည်း များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ လာ၍ နန်းတော်သို့ ရောက်လျှင် လမ်းအစဉ်၌ ခင်းသမျှသော အဝတ်တန်ဆာ ရတနာရွှေငွေတို့ကို မွေးမြူပေသော သူအိုမအား အခပြု၍ ပေး၏။

မင်းကြီးလည်း ယခင် ငါးရာသော မောင်းမတို့ကို ပဒုမဝတီအား ကျွန်အလို့ငှာ ပေး၏။ မိဖုရားလည်း ထိုမောင်းမတို့သည် မကောင်းကြ၍ ကျွန်ခံရကြောင်းကို ပြည်သူအပေါင်းတို့ သိစေခြင်းငှာ မြို့လေးမျက်နှာ၌ စည်လည်စေပြီးမှ

http://www.dhammadownload.com

မင်းကြီးအား တောင်းပန်၍ တော်လှန်စေပြီးသော် မိဖုရားကြီးမှာ မဟာပဒုမ မင်းသားကို မွေး၍ ကြွင်းသော မင်းသားငယ်တို့ကို ထိုမောင်းမဂါးရာတို့အား မွေးမြူစေ၏။ မင်းသားတို့ ကစားနိုင်သော အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဗာရာဏသီမင်းလည်း နန်းတော်တွင်း၌ သန့်ရှင်းသော ရေကန်, ပန်းအရံ ,ဥယျာဉ်ပြု၍ ပျော်ပါးစေ၏။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ထေရ်ဂါးရာ

မင်းသားတို့ အရွယ်ရောက်၍ တစ်နေ့သောအခါ ကစားရာ ရေကန်၌ ကြာတို့သည် နံနက်ပွင့်စအခါ လွန်စွာ တင့်တယ်လှပလျက် ညချမ်းအခါ ညိုးရော်လာသည်ကို မြင်လျှင် "ကြာပင်, ကြာပွင့် တည်းဟူသော အနုပါဒိန္နက ရုပ်သည်မျှလည်း ဝယပတ္တ အနိစ္စသဘော ဖြစ်သေး၏။ ဥပါဒိန္နက ဖြစ်သော ငါတို့ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာမှာမူ အဘယ်မှာ လွန်နိုင်တော့အံ့နည်း" ဟု ဝိပဿနာ ရှုကြလျက် ထိုခဏ၌ပင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ ကြာပွင့်၏အချက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၍ ငြိမ်သက်စွာ နေသည်ကို အခြေအရံဖြစ်သော လူတို့မြင်လျှင် "အရှင့်သားတို့ .....နန်းတော်သို့ သွားချိန်တန်ပြီ၊ ရေကန်မှ တက်တော်မူကြလော့" ဟု လျှောက်၏။ သို့လျှောက်ငြားသော်လည်း စကားမပြန်ဘဲ နေလျှင် ဖခင်မင်းကြီးအား အကြောင်းကို လျှောက်ကြား၍ "ငါ့သားတို့ နေ့လိုတိုင်း နေစေ၊ သင်တို့သာ စောင့်ရှောက်လေ" ဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် ညဉ့်သုံးယံ စောင့်နေ၍ နေအရောဏ် တက်သောအခါ "အရှင့်သားတို့ နေ့တစ်ပါး ရောက်ချေပြီ၊ နန်းသို့ တက်တော်မူပါ" ဟု လျှောက်ကြားလျှင် "အသင်မင်းချင်းတို့ ငါတို့ကား မင်းသားမဟုတ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်ပြီ" ဟု ဆိုပေ၏။

"မင်းချင်းတို့ကလည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမည်သည် ဤကဲ့သို့ မဟုတ်၊ မုတ်ဆိတ်ဆံကို ပယ်ရိတ်၍ သပိတ် သင်္ကန်း ရဟန်းပရိက္ခရာ အစုံနှင့် ဖြစ်သည်။ အရှင့်သားတို့ ဝန်လေးစွာသော စကားကို မဆိုကြလင့်" ဟု လျှောက်လျှင် ထိုအသွင်သို့ ညွတ်သောစိတ်ရှိလျက် မိမိတို့ဦးခေါင်းတို့ကို မိမိလက်ဖြင့် သုံးသပ်သော် လူဇာတ်၏အသွင်သည် ကွယ်ပျောက်၍ ပရိက္ခရာ ရှာပါးနှင့်တကွ ရဟန်းအသွင်ကို ရကုန်၏။ ယင်းသို့ ရဟန်းဖြစ်ပြီးကြသော် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပျံ၍ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကြွလေကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

လယ်သူမ ဘဝ

ပဒုမဝတီမိဖုရားလည်း ထိုအကြောင်းကို ကြားရသော် "ငါသည်ကား သားအများ မွေးရပါလျက် ငါ၏ထံ၌ တစ်ယောက်မျှ မရှိ၊ နိပုတ္တက ဖြစ်ချေပြီ" ဟု လွန်စွာ စိုးရိမ်ပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်လျက် စိတ်ညစ်သော ဝေဒနာဖြင့် ကြမ္မာကုန်လေသော် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော ရွာငယ်၌ လယ်လုပ်သူကြီး၏ သမီးပင် ဖြစ်ပြန်လေ၏။ အရွယ်သို့ ရောက်၍ အိမ်ရာပြုသောအခါ မိဘတို့ စဉ်လာဖြစ်သော လယ်ကို လုပ်ဆောင်ရ၏။

တစ်နေ့သ၌ကား မိမိသား ဖြစ်ဖူးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ငါးရာတို့တွင် ရှစ်ဦးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာသည်ကို မြင်၍ လင်ယောကျ်ားအား ဤသို့ ဆို၏။ "အရှင် .....ကောင်းကင်ဖြင့် ကြွလာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့ကို ရှုစမ်းလော့၊ ထိုရဟန်းတို့ကို ပင့်၍ ဆွမ်းလှူကြအံ့" ဟု ဆို၏။ လင် ယောကျ်ားကလည်း "ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရဟန်းငှက်မည်ကုန်၏။ အဘယ်ဌာန၌ သက်ကြမည် မသိ" ဟု ဆို၏။

ထိုခင်ပွန်းနှစ်ဦးတို့ ပြောကြစဉ်ပင် အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်း ကောင်းကင်မှ သက်လာ၍ နေရာအနီး၌ပင် တည်ကုန်လျှင် လယ်ရှင်မိန်းမကလည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား ပင့်၍ ရှိလင့်သော ဆွမ်း ခဲဖွယ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးလျှင် "အရှင် မြတ် ရှစ်ပါးသည် နက်ဖြန်လည်း အကျွန်ုပ်ဆွမ်းကို ခံတော်မူပါ" ဟု ဖိတ်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကလည်း "ဒါယိကာမ လုပ်ကျွေးအံ့သော ဆွမ်းကို လည်းကောင်း, နေရာကို လည်းကောင်း ရှစ်ပါးဖို့သာ ရှိစေ၊ ကုသိုလ်စေတနာ ပြန့်ပွားအောင် ငါးရာသော ရဟန်းတို့ ကြွလာအံ့" ဟု ဆို၍ ပြန်ကြလေ၏။

နောက် မိုးသောက်သောအခါ ရှစ်ဦးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် အကြွင်းလေးရာ့ ကိုးကျိပ် နှစ်ပါးတို့အား "သင်တို့ အမိဖြစ်ဖူးသော ဒါယိကာမအား ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ တစ်ပါးသောနေရာသို့ ဆွမ်းရှာ မကြွမူ၍ ငါတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါကုန်" ဟု ဆို၍ ထိုငါးရာလုံးပင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာ၏။

ဒါယိကာမလည်း မှာခဲ့သမျှသော ဆွမ်း ကွမ်း နေရာကိုသာ စီမံ၍ ထားသည်နှင့် ငါးရာသော ရဟန်းတို့ရောက်လျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေရာပြခြင်းငှာ အားထုတ်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်း မိမိတို့ တန်ခိုးအားဖြင့် အိမ်ကို လည်းကောင်း, နေရာကို လည်းကောင်း ပွားစေ၍ ငါးရာလုံးပင် ထေရ်စဉ်အားဖြင့် နေကြ၏။ ဒါယိကာမကလည်း ရသမျှသော ဆွမ်းကို ပြင်ဆင်သော် ရှစ်ဦးသော

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းကို ရည်မှန်း၍ ပြုထားသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်သည် တိုးပွား၍ ငါးရာလုံး ပင် လောက်ပေ၏။

ဆွမ်းကျွေးပြီးသောအခါ ကြာညိုလက်တို့ကို လျှဒါန်း၍ ဆွမ်းအနုမောဒနာ တရားကို နာပြီးသော်၊ "အကျွန်ုပ်သည် ယခု အားထုတ်သော ပုညကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ နောက်ဘဝတို့၌ ကြာညိုပွင့်ချပ်ကဲ့သို့ လျောက်ပတ် တင့်တယ်သော ကိုယ်အဆင်းရှိသည် ဖြစ်ပါစေသော်၊ အရှင်မြတ်တို့ ရအပ်သော တရားအထူးကို လည်း ရပါလိုသော်" ဟု ဆုတောင်း၏။ ပြီးသောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်း ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ကြွလေကုန်၏။

နောက်ဆုံးဘဝ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ

လယ်ရှင်မိန်းမလည်း ထိုဘဝမှ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်၌ တစ်ကြိမ်ဖြစ်ပြီးမှ ငါတို့ဘုရား ပွင့်ချိန်နီးသောအခါ သာဝတ္ထိပြည် ဝယ် ကုဋေတစ်ရာခြောက်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော သူဌေးအိမ်၌ ပဋိသန္ဓေ နေလာ၏။ ဖွားသောအခါ ကြာညိုတိုက်၏ အဆင်းရောင်နှင့် တူသော ကိုယ် အဆင်းရှိရကား ဥပ္ပလဝဏ် ဟူသော အမည်ကို မှည့်၏၊ ကိုယ်၏ရနံ့လည်း ကြာညိုနံ့ကဲ့သို့ သင်းပျံ့မွှေးထုံ၏။

ထိုမိန်းမငယ်သည် အရွယ်သို့ ရောက်လျှင် မြင်မြင်သမျှသော ယောကျ်ား မိန်းမတို့သည် ချီးပဲအံ့သြ၍ အဆင့်ဆင့်ပြောသဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းအလုံး ဧကျော်စော ရကား၊ တစ်ရာ့တစ်ပါးသော ထီးဆောင်းမင်း အပေါင်းတို့သည် လည်း ကောင်း စည်းစိမ်ကြီးကျယ်သော သူဌေး သူကြွယ်တို့သည်လည်းကောင်း အောင်သည် (သွယ်) တမန်ဖြင့် ဖခင်သူဌေးထံ ဥပ္ပလဝဏ်ကို တောင်းလာကြကုန်၏။

ထိုကာလ အဖသူဌေးသည် ဤသို့ ကြံ၏ "ငါသည် ဤသမီးတစ်ယောက် မျှနှင့် တောင်းဆိုလာကြသော မင်း, ပုဏ္ဏား, သူဌေးတို့၏ နှလုံးကို ပြည့်စေခြင်း ငှာ မတတ်နိုင်ရာ၊ ငါ၌ လည်းကောင်း, သမီး၌ လည်းကောင်း ရန်ကင်းကြောင်း ဖြစ်သော ဥပါယ်ကို ပြုအံ့" ဟု ကြံပြီးသော် သမီးကို ခေါ်၍ "ချစ်သမီး သင် သည် ဤလူ့ဘုံဝယ် ကာမဂုဏ်ဖြင့် မရွှင်မြူးဘဲ ရဟန်းပြုနိုင်ပါအံ့လော" ဟု မေး၏။

ဥပ္ပလဝဏ်ကလည်း ပစ္ဆိမဘဝ၌ တည်သူဖြစ်ရကား အဖ မဆိုမီကပင် ရဟန်းပြုချင်သော ဆန္ဒရှိလှ၍ "ဖခင် .....အကျွန်ုပ် ရဟန်းပြုနိုင်ပါ၏၊ သာသနာ သို့ လျင်စွာ သွင်းပါလော့" ဟု ဆိုလျှင် မိခင် ဖခင်တို့လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ

http://www.dhammadownload.com

ရတနာထမ်းစင်ဖြင့် တင်လျက် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ကျောင်းသို့ဆောင်၍ ရဟန်းပြုပေ၏။

ရဟန္တာမိန်းမဖြစ်ခြင်း

ထေရီမလည်း ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်မီ စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်နေ့နှင့် ကြုံ၍ ဥပုသ်အိမ်၌ ဆီမီးထွန်းလှည့်ကျသဖြင့် ထွန်းညှိရလေသော် ပြောင်ပြောင် လောင်သော ဆီမီးရောင်ကို အာရုံစောလျက် တဖော်ကသိုဏ်းကို ရှုသဖြင့် ရှစ်ဆင့်သော ရူပ, အရူပစျာန်သို့ ရောက်ပြီးသော် ဝသီဘော် ငါးတန်ဖြင့် ထိုစျာန်ကို ဝင်စားပြီးမှ ၎င်းစျာန်ကို ပါဒကပြုလျက် ရှုအပ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် မဂ်လေးတန်ကို တဏှာမခြားဘဲ ရ၍ ရဟန္တာမိန်းမ ဖြစ်လေ၏။

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် ဣဒ္ဓိဝိဓစသော အဘိညာဉ်တို့သည် သူမယှဉ်နိုင်အောင် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် တန်ခိုး ပြအံ့သောအခါ၌ ရဲရင့်စွာ ဝန်ခံပေ၏။

ထိုအကြောင်းကြောင့် နောက်နောင်းသောအခါဝယ် တန်ခိုးကြီးသော အရာ၌ ဇေတဝဂ် သနား၍ အဂ္ဂသာဝိကာ အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

ဤကား ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ၏ အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။

(ထေရီအပဒါန် ပါဠိတော်, ၎င်းအဋ္ဌကထာ, အဂုံတ္တိရ် အဋ္ဌကထာတို့၌လာ၏၊ ဤမှတစ်ပါးသော ရဟန်းယောကျ်ား, ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြဆိုလျှင် အထက်စကားဆက် ကွာမည်ကြောင့် ပေယျာလထားတော့မည်။)

နကုလပိတာ, နကုလမာတာ သမီးခင်ပွန်းတို့

အကြောင်းကို ပြခြင်း

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း သင်္ကဿနဂိုရ်ပြည် တောင်တံခါးဝ၌ စည်းဝေးကြကုန်သော ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား တရားရအေး တိုက်ကျွေးတော်မူပြီးလျှင် သံဃာတော်အပေါင်း ခြံရံလျက် နိုင်ငံအသီးသီး ပြည်ကြီးအရပ်ရပ်ကို လှည့်ပတ်ကာ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူသဖြင့် ဘဂ္ဂတိုင်း သံသုမာရဂိရိမြို့သို့ ရောက်သောအခါ မြို့၏တောင်မျက်နှာ ဖြစ်သော ဘေသကလာ တောအုပ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။

ဆွေမျိုးဘဝနီး၍ ချစ်ခင်ကြပုံ

ထိုအခါ သံသုမာရဂိရိမြို့၌ အမျိုးခုနစ်ဆက်တိုင် ကြွယ်ဝသော နကုလပိတာ

http://www.dhammadownload.com

နကုလမာတာ အမည်ရှိသော သူကြွယ်ကြီး သမီး ခင်ပွန်းနှစ်ဦးတို့သည် ဘုရားကြွလာကြောင်းကို ကြား၍ မြို့သူမြို့သား အပေါင်းနှင့်တကွ ဖူးမြော်ကြခြင်းငှာ လာလေသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကို မြင်လျှင် မိမိရင်မှ ဖွားသောသားဟူသော အမှတ်ဖြင့် လေးမြတ်ချစ်ခင်ခြင်း ဖြစ်ရကား သူကြွယ် လင်မယားတို့သည် ဘုရားခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်လျက် အထပ်ထပ် ရှိခိုးပြီးမှ "သားမြတ်ဘုန်းခေါင် သားတော်မောင်သည် ဤမြလောက်ကြာသော ကာလပတ်လုံး မိခင်ဖခင်တို့အား ပယ်မှားစွန့်ခွာ၍ အဘယ်မှာနေဘိသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ အိုမင်း၍ သေခြင်းနီးလှသော ယခုကာလမှပင် သားဘုရားကို မြင်ရတော့သည်။ မိဘနှစ်ပါးတို့အား သားဘုရားသည် သနားစုံမက်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့ ပြုဘိသည်" ဟု ငိုယိုကာ လျှောက်ဆို မြည်တမ်း၍ အတူပါလာသော သားသမီးတို့အား "ဤဘုရားမြတ်ကား သမီးတို့၏ မောင်ဖွားတည်း၊ သားကြီးတို့၏ ညီတည်း၊ သားငယ်တို့၏ အစ်ကိုတည်း" ဟု ညွှန်ပြလျက် "သားဘုရားသည် နက်ဖြန် သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ဖခင်တို့၏ အိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဆိတ်ဆိတ်သာ ဝန်ခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ သံဃာတော်တို့လည်း "ငါတို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အသမ္ဘိန္နခတ္တိယ ဖြစ်သော သုဒ္ဓေါဒနမင်း၊ သိရိမဟာမာယာ မိဖုရားကြီးတို့၏ သားတော်စစ်စစ် ဖြစ်ကြောင်းကို တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်၌ လူနတ် ဗြဟ္မာ ဟူသမျှတို့ပင် သိကြသည်ချည်းဖြစ်လျက် ဤသူကြွယ် လင်မယားသည် သားဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုပြန်သည်၊ ထိုအရာကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ဆိတ်ဆိတ်သာ သည်းခံတော်မူသည်၊ ဘယ်သို့ အကြောင်း ရှိလေသနည်း" ဟု ပြောဆိုကြ၏။

တရားစကား နာကြားကြပြီ

ထိုစကားကို ကြားတော်မူလျှင် ဘုရားသခင်လည်း ရွှင်လှသော ဣန္ဒြေဖြင့် နေတော်မူလျက် "ချစ်သား ရဟန်းတို့ .....ဤနကုလမည်သော သူကြွယ်သည်ကား ရှေးသောကာလ ဘဝမခြား ငါးရာပတ်လုံး ငါဘုရား၏ ဖခင်စစ်လည်း ဖြစ်ဖူးပေပြီ၊ ဘဝငါးရာပတ်လုံး ဘထွေးစစ်လည်း ဖြစ်ဖူးပေပြီ၊ ဘဝငါးရာပတ်လုံး ဘကြီးစစ်လည်း ဖြစ်ဖူးပေပြီ၊ ဘဝငါးရာပတ်လုံး ဦးရီးစစ်လည်း ဖြစ်ဖူးပေပြီ။ ဤသူကြွယ်မလည်း ဘဝမခြား ငါးရာမျှစင် မိခင်စစ်လည်း ဖြစ်ဖူးပေ၏၊ မိထွေး, မိကြီး, အရီးစစ်လည်း အဖြစ်ငါးရာ ဖြစ်ရှာဖူး၏၊ နှစ်ဦးပေါင်းစပ်သဖြင့် ဘဝလေးထောင်တိုင်တိုင် သူတို့လက်တွင်းသာ ငါဘုရားသည် ကြီးပွားရလေ

http://www.dhammadownload.com

သောကြောင့် ဤအား ချစ်ခြင်းအလျဉ်သည် အစဉ်မပြတ်လေရကား၊ ငါဘုရားကို 'သား'ဟူသောအမှတ်ဖြင့် လေးမြတ်ချစ်ခင်ကြသတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၍-

ပုဗ္ဗေဝ သန္ဓိ ဝါသေန၊ ပစ္ဆုပ္ပန္နေ ဟိတေန ဝါ။
ဧဝံ တံ ဇာယတေ ပေမံ၊ ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ-

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား - ပုဗ္ဗေဝသန္ဓိဂါသေန၊ ရှေးဘဝ၌ မိဘ ပေါက်ဖော် တော်စပ်ကျွမ်းဝင် ဖြစ်ဖူးအင်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေန ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်လှသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဤမိနာ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးဖြင့်။ တံပေမံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥပ္ပလံဝ ယထာ၊ ညွှန်ကိုလည်းကောင်း, ရေကို လည်းကောင်း မှီ၍ဖြစ်သော ကြာကဲ့သို့တည်း။

ဤမှတစ်ပါးလည်း များစွာသော ဒေသနာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။ သူကြွယ်သမီး ခင်ပွန်းနှစ်ဦးသည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေကုန်၏။ ကြင်းသော ပရိသတ်အများတို့လည်း တရားရသကို သောက်ရကုန်သည်။ ဤ သူကြွယ်နှစ်ဦးတို့သည် ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်လည်း ဘဂ္ဂတိုင်း သံသုမာရဂိရိမြို့ ဘေသကလတောအုပ်၌ အဋ္ဌမဝါ ဆိတော်မူသတည်း။

နောက် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ဤနကုလပိတာ, နကုလမာတာတို့ကို ဝိဿသိကအရာ၌ ဧတဒဂ် ထားတော်မူသတည်း။

ဗောဓိမင်းသား၏ အကြောင်းကိုပြခြင်း

ယင်းသို့ သံသုမာရဂိရိ၌ ဘုရား နေတော်မူသောအခါ သံသုမာရဂိရိပြည် ကို အစိုးရတော်မူသော **ဗောဓိ** မင်းသားသည် စိတြဝနကို လက်သမားအား မိမိ နေရာအလို့ငှာ နန်းပြာသာဒ်ကို ဆောက်လုပ်စေသော် လက်သမား၊သည် ဆန်းကြယ်သော အကြံဉာဏ်ရှိသူ ဖြစ်ရကား၊ တစ်ပါးတိုင်းနိုင်ငံ၌ တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှ မဖြစ်စဖူး ထူးဆန်းလှစွာ အာကာတိမ်ညွှန့်သို့ ပျံ့ကွန့်ဘနန်း အံ့သြ၍ မခန်းသော ကောကနဒ အမည်ရှိသော နန်းပြာသာဒ်ကို ပြုလုပ်၍ ပေး၏။

မကောင်းကြံက မကောင်းခံရ၍

မင်းသားလည်း ထိုပြာသာဒ်ကိုမြင်လျှင် ရွှင်ပျ ဝမ်းသာလျက် "ဆရာ လက်သမား .....သင်သည် တစ်ပါးမြို့ရွာ၌ မင်းတို့ အလို့ငှာ ဤ ငါ၏ ပြာသာဒ်ကဲ့သို့

http://www.dhammadownload.com

ကောင်းမြတ်ဆန်းကြယ်သော ပြာသာဒ်ကို ပြုလုပ်ဖူးပြီလော၊ ယင်းသို့မဟုတ် ဉာဏ်စွမ်းထုတ်၍ သင် လုပ်ဦးအတတ်ပင်လော" ဟု မေး၍ လက်သမားလည်း "တစ်ပါး မြို့ရွာ၌ မပြုစဖူး လက်ဦးအတတ်ပင် ဖြစ်ပါသည်" ဟု လျှောက်လျှင် မင်းသားသည် ဤသို့ ကြံ၏ - "ဤလက်သမား ရှိချေငြားက တစ်ပါးသော မင်းသားတို့သည် ဤကဲ့သို့သော ပြာသာဒ်ကို ပြုစေလတ္တံ့၊ ထိုအခါ ငါ၏ ပြာသာဒ်သည် ထူးမြတ်အံ့ခြားဖွယ် မဖြစ်ရာပြီ၊ ပြာသာဒ်ပြီးလျှင် လက်သမားကို သတ်သော်လည်း သတ်အံ့၊ လက်ကိုသော်လည်း ဖြတ်အံ့၊ မျက်စိကိုသော်လည်း ဖောက်အံ့"ဟု ကြံ၍ တိုင်ပင်၏။

မိမိထံ၌ နိယံခစားသော သိဠဝလုလင်အား ပြောကြားတိုင်ပင်၏၊ သိဠဝလည်း ထိုစကားကို ကြားရသော် ငါတို့မင်းသည် မှားယွင်းသောအကြံကို ကြံချေပြီ၊ ဤလက်သမားနှင့်တူသူလည်း ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းပြင်ဝယ် ဘယ်တွင်မျှ မရှိချေ၊ အတတ်ပညာ အဖိုးအနှုံ့ ထိုက်ပေသည်၊ ထို့ကြောင့် ဆရာကို မသေအောင် ငါကြံအံ့ဟု ကြံလျက် လက်သမားထံသို့ လာပြီးလျှင် "ဆရာ .....ငါတို့မင်းသည် လက်ငင်းမျှကိုသာ မြော်၍ မလျော်သောအမှုကို ပြုလို၏၊ ပြာသာဒ်ကိစ္စ ပြီးပြီလောဟု မေးလျှင် မပြီးသေးဟု ဆို၍သာ ဆရာ ချမ်းသာကြောင်းကို ရှာလော့" ဟုဆို၏။

ထိုလက်သမားလည်း "ကောင်းပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ "ပြာသာဒ် စီရင်ဖွယ် ပြီးပြီလော" ဟု မင်းသား မေးသောအခါ "မပြီးသေးပါ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ အများပင် ကြွင်းပါသေးသည်၊ ရှေးရှေးမင်းတို့သည် တစ်ရံတစ်ဖန်မှ မစံရဖူးသည်ကို အရှင်သား စံရအောင် ကျွန်ုပ်တို့ ပြုပါအံ့၊ သစ်သားလောက်အောင် ပေးတော်မူပါ၊ သို့ရာတွင် လူသူ အကြည့်အလာများလျှင် ကိစ္စလပ်လျားပါလိမ့်မည်၊ ထမင်းပို့အံ့သော အကျွန်ုပ် မိန်းမှတစ်ပါး အခြားသူ မဝင်ရအောင် ပိတ်ပင်ထားတော်မူပါ"ဟုလျှောက်၏။ မင်းသားလည်း "ကောင်းပြီ၊ သင့်ဉာဏ်စွမ်းရှိတိုင်း ပြုလေ" ဟု ခွင့်ပေး၏။

ဂဠုန်ယာဉ်ပျံ

လက်သမားလည်း ထိုနေ့မှစ၍ ပို့လာသမျှသောသစ်ကို မိမိသားမယားနှင့် တကွ နေလောက်အောင် ဂဠုန်ရုပ်ကို ပြုလုပ်၏၊ ယန္တရားစက်နှင့် တကွသော ၄က်ရုပ်ပြီးလျှင် "အိမ်တွင်ရှိသမျှသော ဝတ္ထု ပရိက်ံကို ရောင်း၍ ရွှေ ငွေ ဘဏ္ဍာနှင့် သားသမီးတို့ကိုသာ ယူ၍လာခဲ့" ဟု မယားအား မှာထားပြီးသော်

http://www.dhammadownload.com

သိမှီးထိုက်သမျှသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို ထည့်၍ သားမယားနှင့်တကွ ၄က်၏ အတွင်းသို့ ဝင်၍ ကောင်းကင်ဖြင့် ပျံပြေးလေ၏။

ထိုအခါများစွာသော ပြည်သူအပေါင်းတို့သည် "လက်သမား ပြေးလေပြီ၊ ပြေးလေပြီ" ဟု စီစီကျွက်ကျွက် ကြွေးကြော်လျက် ကြည့်မျှော်ကုန်စဉ် ယခင် လက်သမားတို့လည်း ဟိမဝန္တာ၏အနီးသို့သက်၍ လူတို့ကိုစုဝေးပြီးလျှင် မြို့ကြီး တည်ထောင်၍ နေလေ၏၊ ထိုမြို့ကား **ကဠဝါဟန** မြို့ဟု တွင်၏။

သားသမီး မရနိုင်ကြောင်း

သဲသုမာရဂိရိမြို့၌ ဗောဓိမင်းသားလည်း "ပြာသာဒ်ထီးနန်း သိမ်းမြန်း စံပယ်အံ့" ဟု ကြံ၍ ကောင်းမွန် တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်ပြီးသော် အသီးအသီး သော နံ့သာဆိုင်း, ပန်းဆိုင်းတို့ကို ဆွဲထားလျက် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်အား ဆွမ်း အလို့ငှာ ပင့်ဖိတ်၏။ ထိုအခါ များစွာသော မိဖုရား မောင်းမတို့သည် "ငါတို့၌ အကယ်၍ သားကိုလည်းကောင်း, သမီးကို လည်းကောင်း ရလတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ ဤပုဆိုးကို ဘုရားသခင် နင်း၍ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ အကယ်၍ မရမူကား မနင်းဘဲ ကြွလတ္တံ့" ဟု ရည်မှတ် အဓိဋ္ဌာန်လျက် တံခါးခုံမှစ၍ ပြာသာဒ် အပြင်တိုင်အောင် ကိုယ်ဝယ်စုလျားကို ခင်းထားကြကုန်၏။

ဘုရားသခင်လည်း နန်းဥကင်သို့ ဝင်ကြွ၍ များလှသော ပုဆိုးအခင်းကို မြင်သော် ဝင်တော်မူဘဲ တန့်ရပ်၍ နေတော်မူ၏။

ဗောဓိမင်းသားလည်း ခရီးဦး ကြိုဆိုကာ "ဝင်တော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားလျှင် ဘုရားသခင်လည်း ဝင်တော်မမူဘဲ ရှင်အာနန္ဒာကိုသာ ကြည့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာက "ဒကာတော်မင်းသား ....ပြာသာဒ်အပြင်၌ ခင်းထားသော ပုဆိုးတို့ကို သိမ်းထားလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုပုဆိုးခင်း အားလုံးကို သိမ်းရုံးပြီးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း နန်းတွင်းသို့ ဝင်၍ ပလ္လင်ထက်၌ နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ မဟာဗောဓိ မင်းသားနှင့် တကွသော မိဖုရားမောင်းမတို့သည် အထံတော်သို့ကပ်၍ ရှိညွတ်ပူဇော်ပြီးမှ သရဏဂုံ ပဉ္စသီလကို ယူကြ၏၊ ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေး၏။ ပြီးသောအခါ မဟာဗောဓိ မင်းသားက "ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည် အကျွန်ုပ် ခင်းအပ်သော ပုဆိုးနေရာကို အဘယ့်ကြောင့် နင်းတော်မမူပါသနည်း" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "သင်မင်းသားနှင့် တကွသော မိဖုရား မောင်းမတို့သည် အကယ်၍ ငါတို့အား သားကို လည်းကောင်း, သမီးကို လည်းကောင်း ရသည်

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်လတ္တံ့မူကား ဘုရား နင်းစေသတည်း၊ မရလတ္တံ့မူကား မနင်းစေသတည်း ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ စီမံခင်းထားသည် မဟုတ်လော" ဟု မေးတော်မူ၏။ ဟုတ်ပါကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "သင်မင်းသား၌ သားသမီး မရရာသည်ကို သိစေခြင်းငှာ ငါ မနင်းသတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မင်းသားကလည်း "အရှင်ဘုရား .....အကျွန်ုပ်အား အဘယ်ကံများကြောင့် သားသမီး မရရာသနည်း" ဟု နားတော်လျှောက်ပြန်လျှင် "သင်မင်းသားသည် လည်းကောင်း, မိဖုရားသည် လည်းကောင်း, အခြားမဲ့ဘဝက ပြုခဲ့သော မကောင်းမှုကံ အားကြီး၍ သားသမီး မရရာသည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အဘယ်သို့သော မကောင်းမှုပါနည်း"ဟုလျှောက်ပြန်လျှင် "သင်မင်းကြီးသည် ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ခုနစ်ရာသော လူအပေါင်းတို့သည် စုဆောင်း၍ သင်္ဘော သွားကြလေသော် တစ်ရံသောအခါ ကြီးစွာသော လေမုန်တိုင်းနှင့် တွေ့၍ သင်္ဘောပျက်လေသဖြင့် လူတို့ သေကျေပျက်စီးကြကုန်၏။

ထိုအခါ သင်မင်းသားနှင့် မိဖုရားအလောင်း သင်္ဘောသူကြီးကတော် နှစ်ဦးသာလျှင် ကံထူးထောက်မ၍ ပျဉ်တစ်ချပ်ကို အမှီရလျက် ကျွန်းငယ်တစ်ခုသို့ ရောက်ကြလေသတည်း။ ထိုကျွန်းငယ်ကား ငှက်အများတို့၏ မှီဝဲရာဖြစ်သော သစ်ပင် ကမ်းပါး ချုံတောကြားတို့၌ များစွာသော ငှက်သိုက် ငှက်ဥတို့သည် ရှိကုန်၏။ သင်္ဘောသူကြီး မောင်နှံတို့လည်း စားသောက်ရန် ရှာကြသော် များစွာသော ငှက်ဥတို့ကို တွေ့မြင်၍ ရွှင်ပျဝမ်းသာ စားသောက်ကာ နေလေ၏။ ဤသို့ ရှေးမကောင်းမှုကံကြောင့် ယခုဘဝ၌ သားသမီး မရရာသတည်း။ ဒါယကာ မင်းသား .....အရွယ်သုံးပါးတွင် အကြင်သူသည် ပထမအရွယ်၌ ပါဏာတိပါတစသော မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ဖူးအံ့၊ ဘဝသစ်ဖြစ်သောကာလ ငယ်စဉ်ကပင် ရောဂါဗျာဓိ ကပ်ငြိနှိပ်စက်ခြင်း, အသက်တိုခြင်း, သားသမီးမရခြင်း စသည်ဖြင့် ချို့တဲ့စွာဖြစ်၏။ ဒုတိယအရွယ်သို့ရောက်မှ ပြုခဲ့မူကား ဒုတိယအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ချို့တဲ့စွာဖြစ်၏၊ တတိယအရွယ်သို့ ရောက်မှ ပြုခဲ့မူကား ထိုနည်း တတိယအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ချို့တဲ့စွာဖြစ်တတ်၏၊ ထို့ကြောင့် ချို့တဲ့ခြင်းကို အလိုမရှိကုန်သော သူတော်ဒကာတို့သည် အရွယ်သုံးပါး၌ပင် ကာယဒုစရိုက် တရားတို့ကို မြစ်တား စောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏"ဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ –

အတ္တာနဥ္စေ ပိယံ ဧညာ၊ ရက္ခေယ္ယ နံ သုရက္ခိတံ။
တိဏ္ဏမညတရံ ယာမံ၊ ပဋိဇဂ္ဂေယ္ယ ပဏ္ဍိတော –

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

အနက်ကား – ယော နရော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်၏ဟူ၍။ စေ ဧညာ၊ အံကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ချစ်သည်ရှိသော်။ နံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာ စောင့်အပ်သော ဒုစရိုက်တရားကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ တီသု ဝယသု၊ အရွယ်သုံးပါးတို့၌။ အရက္ခန္တော၊ မစောင့်နိုင်ခဲ့သော်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော အရွယ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တစ်ပါးပါးသော။ ယာမံ၊ အရွယ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂေယျ၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းရာ၏။

ဤတရားတော်၏ အဆုံး၌ ဗောဓိမင်းသားသည် သောတာပန် တည်လေသည်။ ကြွင်းသော ပရိသတ်တို့လည်း မြတ်သောတရားကို ရကုန်သတည်း။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်ဝမ်းသို့ မာရ်နတ်ဝင်ခြင်း

ယင်းသို့ သံသုမာရဂိရိမြို့၌ ဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်သည် တစ်ခုသော တောင်စောင်းကျောင်း၌ နေတော်မူ၍ တစ်နေ့သ၌ လွင်တီးခေါင်၌ စင်္ကြံသွားစဉ် အရှင်မြတ်၏ ဝမ်းတွင်းသို့ မာရ်နတ် ဝင်လာ၍ အစာကျက်အိမ်၌ စွဲနေ၏။

မာရ်နတ်ကို နှင်ထုတ်ပုံ

ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း "ငါ၏ဝမ်းသည် ယနေ့ကား လေးလုံ၏၊ အသို့ကိစ္စရှိအံ့နည်း"ဟုကြံ၍ စင်္ကြံမှ သက်ပြီးသော် ညောင်စောင်းပေါ်ထက်၌ အိပ်နေ၍ အစာကြေမကြေကို ဆင်ခြင်လျှင် မာရ်နတ်ဝင်နေသောအဖြစ်ကိုသိ၍ "ဟယ်မာရ်နတ်ယုတ် ...သားကိုညှဉ်းဆဲက အဖကိုညှဉ်းဆဲသည် မည်သကဲ့သို့ ဘုရားသခင်တပည့်ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းက ဘုရားကိုညှဉ်းဆဲသည်မည်ရကား ဘုရား တပည့်ဖြစ်သော ငါ့ကို မညှဉ်းဆဲလင့်၊ သင်သည် ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အဆုံးမရှိသော ဆင်းရဲကို မခံလိုလင့်၊ ထွက်ဘိလော"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မာရ်နတ်လည်း "ဤရဟန်းသည် ငါ့ကိုမသိဘဲလျက် ထွက်လော့ဟု ဆို၏၊ တပည့်ကို မဆိုလင့်ဦး၊ ကိုယ်ပင့်ဆရာဖြစ်သော ဘုရားသော်မှလည်း ငါ့ကို စောစွာမသိရာ၊ တပည့် ဘယ်မှာ သိနိုင်ပါအံ့နည်း" ဟု ကြွေလျက် မထွက်ဘဲနေလေလျှင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း "ဟယ် မာရ်နတ်ယုတ် ...သင့်ကို ငါသိသည်သာတည်း၊ ထွက်လော"ဟုဆို၏။ မာရ်နတ်လည်း ဤရဟန်းသိ၍ပင် ဆိုချေသည်ဟု ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ ခံတွင်းမှထွက်၍ ကျောင်းတံခါးရွက်ကို မှီကာနေ၏။

http://www.dhammadownload.com

တရားစကား ဟောကြားခြင်း

ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း "မာရ်နတ်သား..... သင့်ကို ငါမြင်၏၊ မမြင်ဟု မထင်လင့်"ဟုဆိုပြီးမှ ဤမာရ်နတ်သည် အလွန်ပြစ်မှားလိုသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောဌာနသို့ ဝင်၍နေဘိ၏။ သတိမမူသောအခါ နှိပ်စက်လေရာလတ္တံ့၊ သို့ရာတွင် ဆွေညာသင်္ဂဟဆိုသည်ရှိသော် မနှုးညံ့သောသူမည်သည်မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဆွေမျိုးစပ်သဖြင့် ဤမာရ်နတ်ကို နှုးညံ့စေအံ့ဟုကြံလျက်–

ဒုဿီ မာရ်နတ်ဝတ္ထု

မာရ်နတ်..... ရှေးအခါ၌ ငါသည် ဒုဿီမည်သော မာရ်နတ်ဖြစ်ဖူး၏။ ငါ၏နှမကား ကာလီအမည်ရှိ၏။ ထိုကာလီ၏သူငယ်ကား သင်ဖြစ်ရကား သင်သည် ငါ၏တူအရင်းပင်တည်း။ ထိုအခါ လူတို့ရွာ၌ ကကုသန်ဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရား၏ လက်ယာရံကား ဝိဓုရ၊ လက်ဝဲရံကား သဉ္ဇီဝတည်း။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌ ဒုဿီမည်သောငါသည် လွန်စွာငြိုးထားလျက် ပြစ်မှားလိုသည်ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားသူကြွယ် စသည်တို့၌ စွဲဝင်၍ ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း ဆဲရေးစေသည်၊ ရဟန်းတို့ကို ချောက်ချားစေသည်၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချစေသည်၊ လူတို့ကိုယ်၌ မဝင်မူ၍ ရဟန်းတို့၏အနီးတွင် ဝိသဘာဂအာရုံကို လူတို့မြင်စေသည်။ ရဟန်းတို့သည် ဆောင်းကိုယူ၍ ငါးဆောင်းဘိသကဲ့သို့၊ ညွတ်ကွင်းကိုယူ၍ ငှက်ထောင်ဘိသကဲ့သို့၊ မာတုဂါမနှင့် အတူတကွ ဆိတ်ကွယ်ရာဌာန၌ နေကြဘိသကဲ့သို့ ရဟန်း မိန်းမတို့၏နေရာ၌ ပျိုမျစ်စွာသောယောကျ်ားကို ထားဘိသကဲ့သို့ လူတို့ကို ထင်စေသည်။ ကျောင်းသို့လာကုန်သော မိန်းမ၊ ယောကျ်ားတို့သည် ရဟန်းတို့နှင့် မသင့်လျော်သော အမူအရာကိုသာ မြင်ကုန်ရကား တစ်ပါးသူတို့အားလည်း ပြောဆို၍ ရဟန်းတို့ကို ကြည်ညိုခြင်းပျက်ကုန်၏။ "သီလမဲ့သောရဟန်းတို့ကို လှူဒါန်း၍ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း"ဟု ဆဲရေးရေရွတ်ကြကုန်၏။ ယင်းသို့ များစွာသော မကောင်းမှုကို ပွားစေ၍ လူတို့သေသောအခါ ငရဲရွာ၌သာဖြစ်ကုန်၏။

မာရ်နတ်ရန်တား မြတ်တရား

၁၄၅ A ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ရဟန်းတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သားတို့ ဒုဿီမည်သော မာရ်နတ်သည် လူတို့ကိုလှည့်ပတ်၍ သံယောတော်တို့ကို ဖျက်ဆီးချေသည်။ သင်တို့သည် စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ အကယ်၍ဖောက်

http://www.dhammadownload.com

ပြန်မူကား မာရ်နတ်သားသည် အခွင့်ရလေရာ၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား လေးပါး ကိုသာ ပွားများ၍နေကုန်လော့"ဟု ဆုံးမတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့လည်း ဆုံးမတိုင်း ကျင့်၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဒုဿီမည်သော မာရ်နတ်သည် ကြံလတ်ပြန်သည်ကား "ဤရဟန်းတို့သည် ချို့တဲ့အောင်ပြုလျက်ပင် စိတ်မပျက်ကြ၊ သေသောကာလ နိဗ္ဗာန်ကိုရကုန်သည်၊ ပူဇော်သက္ကာရဖြင့် ဝိပလ္လာသဖြစ်စေဦးအံ့" ဟု ကြံ၍ လူတို့မြင်ရာ၌ ရဟန်းတို့သည် ကောင်းကင်ဖြင့် သွားဘိသကဲ့သို့လည်း ကောင်း၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်၌ သင်္ကန်း ချုပ်နေဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း ထင်မြင်စေပြန်၏။ လူတို့သည် ရဟန်းတို့၏ တန်ခိုးဂုဏ်ဒိပါဒ်ကိုမြင်သဖြင့် အလွန်လျှင် ကြည်ညိုရကား ညဉ့်နေ့မခြား များစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရဖြင့် ကပ်လာလှူဒါန်းလာကုန်၏။ ယင်းသို့ ရှိသေစွာ ပူဇော်သက္ကာရပြုသောသူတို့ သေလေလျှင် နတ်ပြည်၌ဖြစ်သည်များကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "ချစ်သားတို့ ဒုဿီမည်သော မာရ်နတ်သည် တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ လူတို့မြတ်နိုးတနာ လွန်စွာပူဇော်ကြကုန်သည်၊ အသုဘ သညာကို များစွာရှုကြကုန်၊ အာဟာရ၌ ပဋိကူလသညာ ရှိစေကုန်၊ သခ်ါရ လောက၌ အနဘိရတိသညာကို ဖြစ်စေကုန်"ဟု ဆုံးမတော်မူ၏။ ရဟန်းတို့လည်း ဆုံးမတိုင်းကျင့်၍ ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။

မာရ်နတ် ယုတ်မာပုံ

မာရ်နတ်သည် ရဟန်းတို့လာဘ်၌ မက်မောစိမ့်သောင့် အားထုတ်ပါသော်လည်း လိုရာမကျ ခွင့်မရသည်ဖြစ်၍ ဒေါသသည်းထန်စွာလျက် "ငါကြံသည်ကို မမြောက်ရှိရာသလော"ဟု ကကုသန်ဘုရားသခင်နှင့် ရှင်ဝိဓုရထေရ် ဆွမ်းခံကြွ လာရာဝယ် ရွာသူ ရွာသားငယ်တစ်ယောက်၏ ကိုယ်ကိုမှီ၍ ဝင်ပြိုးလျှင် ရှင်ဝိဓုရ၏ဦးခေါင်းကို ကျောက်ခဲဖြင့်ပစ်စေ၏။ လက်ယာရံဖြစ်သော ရှင်ဝိဓုရထေရ်မြတ်လည်း အရေအသားကွဲပြတ်၍ အရိုးစပ်ကို ထိလျက်တည်သောကျောက်ကို ပယ်ပြိုးလျှင် ယိုစီးသောသွေးရှိလျက်ပင် ဘုရားရှင်နောက်တော်မှ လိုက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းကဲ့သို့သော ကြည့်ခြင်းဖြင့် ကြည့်တော်မူ၍ "ဤဒုဿီမာရ်နတ်သည် ပြုအပ်သော မကောင်းမှု၏ ပမာဏကို မစာနာ၊ အတိုင်းထက်အလွန်သာ ပြုသည်တကား"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မာရ်နတ်လည်း ဘုရားကြည့်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အထက်နတ်ဘုံသို့ပြေး၍ ရောက်လျှင် မရှည်မြင့်ဂင် စုတိ၍ အဝီစိငရဲကြီး၌ ဖံရလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ငရဲသုံးမျိုး

ထိုငရဲသည် ဆဖဿာယတနိက မည်သော ငရဲ၊ သက်သမာဟတမည်သော ငရဲ၊ ပစ္စတ္တဝေဒနီယမည်သော ငရဲအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏။

ထိုသုံးပါးတို့တွင် စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှာ၊ ကာယ၊ မန တည်းဟူ သော ခြောက်ဒွာရတို့၌ အသီးသီးတွေ့ရ ခံရသော ဝေဒနာခြောက်ပါး၏ အကြောင်းဖြစ် သော ငရဲသည် (**ဆဖဿာယတနိက** ငရဲ)မည်၏။

ငရဲသို့ကျလျှင် သုံးဂါဝုတ်မျှသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငရဲထိန်းတို့သည် ထန်းလုံးပမာဏရှိသော ပြောင်ပြောင်တောက်သော သံတံစို့ဖြင့် ထိုးလျက်ခံရသော ငရဲသည် (**သက်သမာဟတ**ငရဲ) မည်၏။

သံတံစို့နှက်ခြင်းကား ငါးရာသော ငရဲထိန်းတို့သည် ငရဲခံထိုက်သောသူကို သံပူမြေထက်၌ ပက်လက်အိပ်စေပြီးသော် ရဲရဲညီသော သံတံကျင်ကို ရင်မှစ၍ ဦးခေါင်းသို့ကျအောင် နှက်ကုန်သည်။ ငါးရာသော ငရဲထိန်းတစ်သင်းတို့ကလည်း ရင်ဝမှသည် ခြေဖျားသို့ကျအောင် နှက်ရကုန်သည်။ ထိုသံတံစို့အဖျားသည် အနှစ် ငါးရာတိုင်မှ ခေါင်းမှလည်းကောင်း၊ ခြေမှလည်းကောင်း ထွက်သတည်း။

ဤသို့လျှင် လွန်စွာသောဒုက္ခကို အနှစ်တစ်သိန်းမျှ ကာလပတ်လုံး ငါခံခဲ့ ရ၏။ "ဟယ် မာရ်နတ်ယုတ်... သင်သည်လည်း သင့်ဦးရီးဖြစ်သော ဒုဿီမာရ် နတ်ကဲ့သို့ မကြဲစည်အပ်သောအကြံကိုကြံ၍ မပြစ်မှားတန်သော ဘုရား၊ သံဃာတို့ အား ပြစ်မှားခြင်းသည် မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အဆုံးမရှိသော ငရဲဘေး ကို ခံရလတ္တံ့သည်သာတည်း" ဟုဆိုလျှင် ထိုမာရ်နတ်လည်း နှလုံးမသာ ထိတ်လန့် စွာလျက် ထိုနေရာ၌ပင် ကွယ်လေ၏။

ဤသို့လျှင် ဤကမ္ဘာတွင် အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ကကုသန်ဘုရားလက် ထက်တော်၌ ဒုဿီမည်သော မာရ်နတ်ဖြစ်၍ ရဟန္တာကို သတ်ခြင်းတည်းဟူ သော အနန္တရိယကံကိုပြုမိ၍ အဝီစိငရဲ၌ကျက်ပြီးမှ ငါတို့ဘုရား သာသနာ၌ ရဟန္တာ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်လာရပြန်သည်။

အာနန္တရိယကံအကျိုးမှတ်ချက်– ထို့ကြောင့် သံဃဘေဒကမှ တစ်ပါးသော အာနန္တရိယကံတို့သည် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးခံရသည် မဟုတ်ကြောင်းကို သိသင့် သည်။ တစ်ကမ္ဘာဟူသော စကားကိုလည်း အန္တရကပ်ကိုသာရည်၍ ဆိုသည်ဟု သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့၌ မိန့်၏။

http://www.dhammadownload.com

ယင်းသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ဘဂ္ဂတိုင်း သဲသုမာရဂိရိမြို့၌ ဝေနေယျတို့၏အကျိုးငှာ အဋ္ဌမဝါကပ်တော်မူ၍ ဝါကျွတ်သော အခါ မဟာမဏ္ဍလဖြင့် ဒေသစာရီကြွတော်မူ၏။ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သော် စံနေတော်မူ၏။

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း ဆဋ္ဌမပိုင်းပြီး၏။

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဗုဒ္ဓဘာသနိကျမ်း

သတ္တမပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ယောသကသူဌေး၏ ရှေးအကြောင်းကိုပြခြင်း

မလ္လာတိုင်း ကပ်ဆိုက်ခြင်း

လူသုံးပါးတို့၏ ပတ္တမြောမှန်ကူ ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုရှင်စောသည် ကောသမ္မီပြည်၌ နဝမဝါဆိုတော်မူသော အကြောင်းကား ဤသို့တည်း၊ ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မမူမီ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၏ မြောက်မျက်နှာဖြစ်သော မလ္လာတိုင်း၌ လူအပေါင်းတို့သည် ယဉ်းအနာဖြင့် နှိပ်စက်၍ တစ်ဦးတစ်ဦးသောသူ၏အိမ်၌ပင် တစ်ကျိပ်လည်းကောင်း၊ နှစ်ကျိပ်လည်းကောင်း၊ သုံးကျိပ်လည်းကောင်း၊ အိမ်လုံးကျွတ်လည်းကောင်း သေကျေပျက်စီးကြကုန်၏။ အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြေးသွားသောသူသည်သာလျှင် ချမ်းသာရာရကြသတည်း။

မိသားစု ၃ ယောက်

ထိုအကြောင်းကို ကြားဖူးသူတစ်ဦးသည် မိမိ၏ မယားသားနှင့်တကွ တိုင်းတစ်ပါးသို့သွားခြင်းငှာ ရိက္ခာစားနပ် ပြင်ဆင်လျက် နေရာမှ ပြေးထွက်ခဲ့သော် လူဆက်ပြတ်သော တောခရီးသို့ ရောက်သောအခါ မိမိတွင်ပါသော ရိက္ခာကုန်သည်ဖြစ်၍ သစ်ဥ သစ်ဖုကိုစားလျက် သွားရသဖြင့် လင်မယားနှစ်ဦးပင် အားအင်ကုန်ခန်း၍ ပင်ပန်းကြရကား ပါသော သားငယ်ကို အမိတစ်လှည့်၊ အဖတစ်လှည့်

http://www.dhammadownload.com

ချီဆောင်ကြသည်တွင် အဖယောကျ်ားသည် ဤသို့ကြံ၏။ "ဤခရီးကား ရှည်လျားသေးစွ၊ ဘယ်လောက်ကြာမှ မြို့ရွာဒေသကို တွေ့ရအံ့လည်း မသိ၊ ငါတို့ မောင်နှံလည်း အားခွန်ကုန်ခန်းလုပြီ၊ ဤသားငယ်ကို တွယ်တာ၍ ဆောင်ယူသဖြင့် မသင့်ချေ"ဟု ကြံလျက် မိမိချီယူလှည့်ကျသောအခါ ရေရှာဟန်ဖြင့် နောက်ချန်ပြီးမှ ချုံကြီးတစ်ခု၏အောက်၌ သားငယ်ကို ထားခဲ့၏၊ လျင်စွာလိုက်သွား၍ မယားနှင့်တွေ့သောကာလ "ငါသား ဘယ်မှာနည်း"ဟု မေးလျှင် "ချုံအောက် တွင်ပစ်ခဲ့ပြီ"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ သားငယ်မိခင်ကလည်း သည်းစွာငိုလျက် "သားကို ဆောင်ယူပေးပါ"ဟု ဆို၏။ ထိုယောကျ်ားကလည်း "သားကိုယူ၍ ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အသက်ရှည်စွာ တို့ချမ်းသာမှု သားရပါလိမ့်မည်"ဟု ဆို၏။ မိန်းမကလည်း "အမောင်ကား အလွန်စိမ်းကားရက်စက်၏၊ ကိုယ့်အသက်ကိုသာလျှင် ခင်မွတ်ရမှန်းသိ၏၊ အမောင်သွားလော့၊ အကျွန်ုပ်သားငယ်ကို သေအတူ ရှင်အတူ ယူခဲ့ပါအံ့"ဟု ဆို၍ သားငယ်ကို ပြန်၍ယူ၏။ ထိုသူလည်း အတူပင် ယူ၍ လာပြန်ကြ၏။

ဖခင်သေဆုံးခြင်း

ဤသို့သောနည်းဖြင့် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ပင် လင်ယောကျ်ားသည် သားငယ်ကို ပစ်ခဲ့ဖူးသည်ကို အမိသာလျှင် ပြန်ကာပြန်ကာ ယူ၍လာသဖြင့် တောကန္တာရမှထွက်၍ နွားမွေးမြူသောလူတို့ရွာသို့ ရောက်လေ၏။

ထိုရွာသားတို့လည်း ရေမရောသော နို့ဃနာထမင်းကို သုံးဆောင်ကြသော အခါနှင့် ကြိမ်ရကား ခြောက်ပိန်မွတ်သိပ်စွာလာသော သမီး၊ ခင်ပွန်းတို့ကိုမြင်လျှင် ချစ်ခင်သနားကြသဖြင့် များစွာသော နို့ထမင်းကို ကျွေးမွေး၏။ မိန်းမကား မျှတရုံသာစားခြင်းကြောင့် အန္တရာယ်မထင်၊ လင်ယောကျ်ားမူကား များစွာစားလေ၍ အစာမကြေခြင်းကြောင့် ထိုည၌ပင် သေလွန်လေ၏။ သားအမိနှစ်ယောက်မူကား ထိုသူတို့ရွာ၌ပင် မှီတင်းကာနေရ၏။

ခွေးလိမ္မာလေးဖြစ်ခြင်း

သေသောယောကျ်ားလည်း မိမိစားသော အာဟာရ၌လည်းကောင်း၊ သားမယား၌လည်းကောင်း ငြိတွယ်လျက် သေလေရကား ထိုနွားမွေးသော လူတို့၏အိမ်၌ပင် တစ်ခုသောခွေးမ၏ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေ၍ ခွေးဖြစ်လေ၏။ ရုပ်ဝါသဏ္ဌာန်လည်း

http://www.dhammadownload.com

လှပ၊ ပြောဆိုသမျှသော လူ၏စကားကိုလည်း နားလည်လိမ္မာလေလျှင် အိမ်ရှင်ဖြစ်သောလူတို့သည် အလွန်စုံမက်ကုန်၏။

ထိုခွေးရှင်ယောကျ်ားသည် တစ်ရံသောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါးကို ပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးသော် မိမိတို့ရွာအနီး၌ နေစိမ့်သောငှာ တောင်းပန်၍ တစ်ခုသော တောအုပ်၌ ကျောင်းဆောက်၍ထား၏။ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါထံသို့ တစ်ရံတစ်ရံသွားသော် ခွေးကိုခေါ်၍ သွား၏။ သားရဲမြွေ ကင်းတို့ရှိရာသို့ရောက်လျှင် ကျောက်ခဲလုံတံတို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ခြင်းကိုပြု၏။

ခွေးလည်း လူပြုသမျှသော အမူအရာကို မှတ်သား၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါထံသို့ရောက်သောအခါ ဒါယကာလည်း ဤသို့လျှောက်၏။ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့မည်သည်ကား အလွန်ကိစ္စများ၏။ ဤခွေးကား လူ၏ဘာသာ၌ လိမ္မာပါ၏။ အကျွန်ုပ် မလာနိုင်သောအခါ ဤခွေးကို လွှတ်လိုက်ပါအံ့၊ ခွေးလာသောအမှတ်ဖြင့် အရှင်မြတ် ကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။

ခွေးလိမ္မာလေး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပင့် သွားခြင်း

အိမ်သို့ပြန်ခဲ့၍ တစ်ရံသောနေ့၌ "ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား သွား၍ ပင့်ချေ"ဟု ခွေးကိုစေလိုက်လျှင် လမ်းစဉ်ဖြင့်လာ၍ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ခြေရင်း၌ဝပ်၏။ အရှင်မြတ်လည်း ခွေးလာသောအမှတ်ဖြင့် ငါ့အား ပင့်လတ်သည်ဟု သိ၍ မိမိ၏ပရိက္ခရာကိုဆောင်လျက် ကြွလာ၏။

ခရီးအကြားသို့ရောက်လျှင် မိမိသခင်နှင့်လာသောအခါ အသံပြုရာအရပ်ကို မှတ်၍ သစ်၊ ကျား၊ သားရဲတို့ ပြေးလွှဲစေခြင်းငှာ ကျယ်စွာသောအသံကို ပြု၏။ အရှင်မြတ်လည်း ခွေး၏အလိုကိုသိ၍ စုံစမ်းခြင်းငှာ ခရီးမဟုတ်ရာသို့ကြွလျှင် ခွေးက ရှေ့သို့တက်၍ ခရီးမှန်ဘက်ကို သွား၏။ အရှင်မြတ် လမ်းမှန်သို့ လိုက်မှ နောက်က လိုက်မြဲလိုက်၏။

အရှင်မြတ် အိမ်သို့ရောက်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ ခွေးအား ကောင်းစွာ ကျွေးမွေး၏။ ထိုသို့ ကျွေးမွေးခြင်းကြောင့်လည်း ခွေးသည် အတိုင်းထက်အလွန်ပင် အရှင်မြတ်၌ ချစ်ခင်ကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်ခဲ့၏။

ဤသို့သော နည်းဖြင့် မိုးဥတုပတ်လုံးနေ၍ ဝါကျွတ်သောအခါ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း "ဟိမဝန္တာသို့ သွားတော့အံ့" ဟု ဒါယကာတို့အား ပြောကြားလျှင် နွားကျောင်းလူမျိုးတို့လည်း မြတ်နိုးစုံမက်သော စိတ်ဖြင့် တိစီဝရိတ် သင်္ကန်း, ရဟန်း အသုံးအဆောင်တို့ကို လှူ၍ စွမ်းနိုင်သမျှ လိုက်ပို့ကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

ခွေလိမ္မာလေး သေရှာပြီ

ခွေလည်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ မပြန်လာအံ့သော အကြောင်းကို သိလျှင် ပူပင်လှိုက်လဲသော ရင်ကွဲနာဖြင့် သေလွန်၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သားအဖြစ်ကို ရလေ၏။

ထိုအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့် လာစဉ်က ခြင်္သေ့ ကျားသစ်တို့ကို ရှားစေခြင်းငှာ ကျယ်စွာသော အသံကို ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် စကားပြောတိုင်း ပြောတိုင်း တာဝတိံသာ နတ်ရွာအလုံး ကြားလောက်သော အသံရှိသောကြောင့် **ဃောသကနတ်သား** ဟူသော အမည်ကိုရ၏။

နောက်ဆုံးဘဝ မောင်ဃောသက

ထိုနတ်သားသည် နတ်ပြည်၌ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေခဲ့သော် ကောသမ္မီပြည်၌ တစ်ဦးသော ပြည့်တန်ဆာမ၏ ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေလေ၏။ ဆယ်လစေ့၍ ဖွားမြင်သောအခါ ပြည့်တန်ဆာမလည်း "ငါတို့အား သားမွေးမြူသဖြင့် မသင့်မလျောက်ပတ်ချေ" ဟု နှလုံးပြုလျက် တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်၌ သားငယ်ကို ပစ်ထားလေ၏။

ထိုခဏ၌ ကောသမ္မီ သူဌေးအိမ်မှ အမှုလုပ်ကိုင်သော ယောကျ်ားတစ်ဦးသည် စောစောထလျက် မိမိအိမ်သို့ သွားရာလမ်းခရီး၌ ကျီးငှက်တို့ ဝန်းရံလျက်နေသော သူငယ်ကိုမြင်သဖြင့် ချစ်ခင်စုံမက်သော စိတ်ရှိရကား မိမိအိမ်သို့ သူငယ်ကိုပို့ပြီးမှ သူဌေးအိမ်သို့လာ၏။

ကောသမ္မီသူဌေးကြီးလည်း ထိုနေ့ညဦးကပင် မင်းခစားခြင်းငှာ သွားရာဝယ် မင်းဆရာ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို တွေ့၍ ယနေ့ နက္ခတ်ကောင်း၏လော၊ မကောင်း၏လောဟု စောကြောသော် "အရှင်သူဌေး ယနေ့ကား အလွန် နက္ခတ်ကောင်း၏၊ ယနေ့ညဖွားသော သားကား ငါတို့ ကောသမ္မီပြည်ဝယ် သူမဆွယ်နိုင်သော သူဌေးကြီးဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဆို၏။

သူဌေးကြီးက မွေးစားပြီ

ထိုစကားကို ကြားလျှင် သူဌေးကြီးလည်း "ဤပုဏ္ဏားစကားသည် ယွင်းပါးဖူးသည်မရှိ ငါ၏ သူဌေးမ၌လည်း ရင့်သော့ကိုယ်ဝန်ရှိ၏။ ယနေ့ ဖွားအံ့လော၊ မဖွားအံ့လော" ဟု တွေးတောကာ လာလတ်၍ မိမိသူဌေးမကို ကြည့်ရှု စစ်ဆေးသော် မဖွားသောအဖြစ်ကိုသိ၍ သတိမူကာ အိပ်နေပြီးမှ နံနက်ကာလ၌ "ယနေ့

http://www.dhammadownload.com

ည ဘယ်သူ့အိမ်ဝယ် သူငယ်ဖွားသနည်း၊ ရှာကြကုန်"ဟု ကျေးကျွန် အမှုလုပ်တို့ကို စေလိုက်၏။

ကျေးကျွန်တို့ ရှာဖွေမေးမြန်း၍ သူငယ်ကို တွေ့သဖြင့် သူဌေးအား ကြားလေသော် သူဌေးက ထိုအမှုလုပ်ကို ခေါ်၍ "သင်ရသောသားကို ငါ့အား ပေးပါ" ဟုတောင်း၏။ အမှုလုပ်ကလည်း "အကျွန်ုပ် မပေးနိုင်ပါ"ဟု ဆိုလျှင် "သင်ကား တစ်ထောင်မျှလောက်သော ဥစ္စာကို ယူ၍ သူငယ်ကို ငါ့အား ရောင်းလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုအမှုလုပ်လည်း ဥစ္စာပါးသူ ဖြစ်ရကား သူဌေးအား ရောင်းလေ၏။

သူဌေးလည်း သူငယ်ကိုရလျှင် ယောသကဟူသော အမည်ကိုပေး၍ မွေးမြူပေ၏။ ငါ၏ သူဌေးမ၌ အကယ်၍သမီးမိန်းမရတုံအံ့၊ ဤသူငယ်နှင့် ထိမ်းမြား၍ သားသမက်ပြုအံ့၊ သားယောက်ကျားရမူကား ဤသူငယ်ကို သေစေအံ့" ဟု အကြံဖြစ်၏။ သူငယ်ရ၍ လေး, ငါးရက်ရှိလျှင်ပင် သူဌေးမလည်း သားကို ဖွားမြင်လေ၏။

သေကြောင်း ကြံစည်ခံရပုံများ

၁။ ထိုအခါ သူဌေးကြီးက ယောသကကို သေစေလို၍ အထိန်းမိန်းမကို ခေါ်ပြီးလျှင် "နွားတို့ထွက်ချိန်နီးသောအခါ ခြံဝင်္ဍ ထားချေ" ဟု စေ၏။ အထိန်းမိန်းမလည်း သူဌေးဆိုတိုင်း ထားလေသော် နွားလားဥသဘသည် ဦးစွာလာ၍ ကစ်ပါးနွားတို့ မထိပါးစိမ့်သောငှာ စောင့်ရှောက်ကာနေလေ၏။ ထိုသို့ နေသည်ကို နွားကျောင်းသားမြင်လျှင် "ဘုန်းရှိသောသူငယ် ဖြစ်ချေသည်" ဟု ကောက်ယူ၍ မွေးမြူလေ၏။

၂။ ထိုအကြောင်းကို သူဌေးသိလေသော် နွားကျောင်းသားထံ၌ တစ်ဖန် အသပြာ တစ်ထောင်ဖြင့် ဝယ်ယူပြန်၍ သုသာန်တစပြင်၌ ပစ်လေ၏။ ထိုအခါ သုသာန်အနီး၌ ကျက်စားသော ဆိတ်မကြီး တစ်ကောင်သည် သူငယ်အား မကြာမကြာ လာ၍ နို့တိုက်၏။ ဆိတ်ကျောင်းသား ယောကျ်ားလာ၍ တွေ့မြင်လေလျှင် "ဤသူငယ်ကား ဘုန်းကံရှိသောသူဖြစ်ရာသည်။ တိရစ္ဆာန်စင်လျက် ဤသူငယ်၏ ကျေးဇူးကို သိပေသည်" ဟု နှလုံးပြုလျက် ကောက်ယူ၍ မွေးမြူလေ၏။

၃။ ထိုအကြောင်းကို သူဌေးကြီးသိပြန်လျှင် တစ်ဖန် အသပြာတစ်ထောင်ဖြင့် ဝယ်ယူပြန်၏။ သူငယ်အိမ်သို့ရောက်၍ နှစ်ရက်သုံးရက်မြောက်လျှင် တစ်ယောက်သော လှည်းမှူးသည် လှည်းအစီးငါးရာနှင့်တကွ မြို့သို့ဝင်လာအံ့သည်ဟု ကြား၍ "ဤယောသကအား လှည်းသွားရာခရီးမ၌ ပစ်ချေ" ဟု စေလိုက်၏။ ကွန်

http://www.dhammadownload.com

ယောကျ်ားတို့ ပစ်ထားခဲ့ရာ၌ ရှေးဦးစွာသောလှည်းသည် သူငယ်အနီးသို့ ရောက်လျှင် နွား နောက်သို့ အလန့်တကြား ဆုတ်သည်နှင့် လှည်းသမား ဆင်း၍ ကြည့်သဖြင့် သူငယ်ကိုမြင်လျှင် "ဘုန်အင်ကြီးမြတ်သော သူငယ်တကား" ဟု အားရဝမ်းသာ ယူ၍ မွေးမြူလေ၏။

၄။ ထိုအကြောင်းကို သူဌေးကြီးသိပြန်သော် တစ်ဖန် အသပြာ တစ်ထောင်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီးမှ မြို့နှင့် မနီးမဝေးဖြစ်သော တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌ ချစေ၏။ ထိုချရာဌာန၏ အောက်၌လည်း ကျူထရံသည်တို့ တည်းခိုရာဖြစ်သော ဧရပ်တစ်ဆောင် ရှိသည်နှင့် ထိုဧရပ်ထက်သို့ ကျလေသော် သူငယ်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကြောင့် ဧရပ်အမိုးသည် အကြိမ်တစ်ရာဖတ်သော ဝါဂွမ်းစိုင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ခံလင့်၏။ ကျလာသောအသံကို ကျူထရံသည် သားအဖကြား၍ ကြည့်ရှုလေလျှင် သူငယ်ကို မြင်၍ "လူတွင် အထူးမကြုံဖူးသော သူငယ်တကား"ဟု အားရဝမ်းသာ ယူ၍ မွေးမြူပေ၏။ ထိုအကြောင်းကို သူဌေးကြီးသိပြန်လေသော် တစ်ဖန် အသပြာ တစ်ထောင် ပေးယူ၍ မွေးမြူပြန်၏။

(ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ်ပစ်သည်ကို ခံရခြင်းသည်ကား ရှေးဘဝ၌ သားသူငယ်ကို လမ်းဝယ် ပစ်ထားခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုအကျိုးတည်း။ စွန့်ပစ်လေရာဝယ် အန္တရာယ် မရှိနိုင်ခြင်းသည်ကား ခွေးဖြစ်သောအခါ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ခရီးအန္တရာယ်ကို ပယ်ရှားခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုအကျိုးတည်း။)

သူဌေးကြီးလည်း လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ပစ်၍ မသေနိုင်မှ ယောသကကို မိမိသားနှင့်အတူ မွေးမြူ၍ ကြီးစေ၏။ သူငယ်နှစ်ယောက်တို့လည်း ညီအစ်ကို ပမာသော အမှတ်ဖြင့် လေးမြတ်စွာ ဖြစ်ကြ၏။ မိမိသားရင်းကိုကား အတတ်ပညာ သင်စေ၏၊ ယောသကကိုကား မသင်စေ။

သူတစ်ပါး မကောင်းကြဲ ကိုယ်ခံရ

သူငယ်နှစ်ဦးတို့ အရွယ်ရောက်သောကာလ အဖသူဌေးသည် ဤသို့ ကြံပြန်၏ – "ငါ့သားသည် ပျက်ငြားအံ့သော အန္တရာယ်မရှိပြီ၊ ဤယောသကကို ထားချေက ငါ့သား သူဌေးကြီးမဖြစ်နိုင်ရာ၊ ဤယောသကကို သေစေမှသင့်မည်" ဟု ကြံ၍ မိမိအိုးထိန်းသည်ထံသို့ သွားပြီးသော် "အချင်း ယောကျ်ား... ငါ့အိမ်တွင် ဖွားသော သတို့သားတစ်ဦးသည် အထူးသဖြင့် ယုတ်မာ၏၊ ငါတို့ ရန်သူဖြစ်အံ့ဟူ၍လည်း ပညာရှိတို့ပြောဆိုကြ၏၊ ထိုသူငယ်ကို သင့်ထံသို့ လွှတ်ပါမည်၊ သင်

http://www.dhammadownload.com

ဖျောက်ဖျက်လိုက်ပါ" ဟု ဆို၏။ ထိုအိုးထိန်း ယောကျ်ား ကလည်း နားနှစ်ဖက်ကို အုပ်၍ "အကျွန်ုပ်မဝံ့ပါ" ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ သူဌေးကြီးကလည်း "ဤလောက၌ တံစိုးလက်ဆောင် မည်သည်ကား ချစ်လှစွာသော လင်မယားကိုသော်လည်း ကွဲပြားစေတတ်၏၊ ထိုသူ့အား တံစိုးပေးမှသာ ငါ၏ကိစ္စ ပြီးလွယ်မည်" ဟု ကြံ၍ "ငါ့ရန်သူကို ပယ်ရှားလျှင် သင့်အား အသပြာ တစ်ထောင်ပေးပါမည်" ဟု ဆိုသော် ထိုအိုးထိန်းသည်လည်း "ကောင်းပါပြီ၊ ဤမည်သော နေ့ရက်တွင် အကျွန်ုပ်ထံသို့ လွှတ်လိုက်လော့" ဟူ၍ဆို၏။

ယောသက သေလမ်းသို့သွားရခြင်း

ထိုသူဌေးကြီးလည်း အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့၍ ချိန်းချက်သော နေ့သို့ရောက်လတ်သော် ယောသကကို ခေါ်၍ "ချစ်သား ငါတို့အား အိုးများစွာ လိုချေသည်၊ ဤမည်သော အိုးထိန်းထံသို့သွား၍ ငါတို့ အဖမှာတိုင်း ပြုပါဟု ဆိုချေ" ဟူ၍ စေလိုက်၏။

ယောသကလည်း အိမ်မှဆင်း၍ သွားလေသော် ခရီးအကြား သူတစ်ပါး အိမ်ရိပ်၌ သူဌေးသားရင်းသည် ဂုံညင်းကစား၍နေရာ များစွာရှုံးသည်နှင့် ယောသကလာသည်ကို မြင်လျှင် "အစ်ကို... ကျွန်တော့်ဘက်က ကူညီပါ"ဟုဆို၏။ "ငါ မကူသာသေး၊ အရေးကိစ္စနှင့် ဖခင် စေလိုက်သည်၊ ဤမည်သော အိုးထိန်းအိမ်သို့ သွားရဦးမည်"ဟုဆိုလျှင် "အစ်ကို... ထိုသူအိမ်သို့ ကျွန်ုပ် သွားပါမည်၊ ကျွန်ုပ် ရှုံးသမျှကို ရနှင့်အောင်သာ ဂုံညင်းထိုးရစ်ပါ"ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ယောသကလည်း အဖမှာလိုက်သောစကားကို ညီငယ်အား ပြန်ကြားလိုက်၍ မိမိသည် ဂုံညင်းခွင်သို့ ဝင်နေ၏။

သူဌေးသား သေရာခြင်း

သူဌေးသားလည်း အိုးထိန်းအိမ်သို့ သွား၍ မှာလိုက်သောစကားကို ပြောလေလျှင် အိုးထိန်းသည်လည်း အိမ်တွင်းသို့ သွင်း၍ သူငယ်ကို ခုတ်စဉ်းပြီးမှ အိုးဖိုး၌ သိုမှီး၍ မီးဖုတ်လေ၏။ ယောသကလည်း ကစားရာ၌ များစွာ ဂုံညင်းကို ရ၍ "ငါ့ညီ လာခဲ့လှသည်"ဟု အိုးထိန်းအိမ်သို့ လိုက်သော်လည်း သူငယ်ကို မမြင်မတွေ့သဖြင့် အိမ်သို့ လျင်စွာ ပြန်လာခဲ့၏။

သူဌေးလည်း ယောသကကို မြင်လျှင် "သင် အိုးထိန်းအိမ်သို့ မသွားသလော" ဟု မေး၏။ ယောသကလည်း "ကျွန်ုပ် သွားရာ လမ်းတွင် ညီငယ်ကို တွေ့၍

http://www.dhammadownload.com

ကိုယ်စား သွားပါရစေဆို၍ သွားလေသည်"ဟု အကြောင်းအလုံးစုံကို ပြန်ကြား၏။ သူဌေးလည်း ထိုစကားကို ကြားလျှင် ရင်တွင်းမှ ဆူတက်လျက် ဦးခေါင်းထက်၌ နှစ်သိန်းလေးသောင်း အထုရှိသော မြေကြီးဖြင့် ဖိစီးသကဲ့သို့ ထင်၍ အလျင်တဆော ထပြီးလျှင် အိုးထိန်းသည်ထံသို့ ပြေး၍ "ဆိုင်းပါဦး၊ ဆိုင်းပါဦး"ဟု ဆို၏။ ထိုအိုးထိန်းသည်ကလည်း "အရှင် မှာခဲ့သော ကိစ္စ ပြီးလင့်ပြီ"ဟု ဆိုသော စကားကိုကြားလျှင် သူဌေးကြီးအား ကြီးမားစွာသော စိတ်ဒုက္ခသည် ဖြစ်လေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ယောသကနှင့် ထမင်းလည်း အတူ မစား၊ ခရီးလည်း အတူ မသွား။ "ငါ့သားသည် ချင်းကြောင့်ပင် သေရသည်"ဟု ရန်ငြိုးထားလျက် သတ်ခွင့်ကိုသာ ကြံ၏။

ယောသက သေလမ်းသို့ နောက်တစ်ခေါက်

တစ်ရံသောအခါ ကမ္ဘည်းစာ ရေးပြီးသော် ယောသကကို ခေါ်၍ "ချစ်သား... ဤမည်သောရွာတွင် ဖခင်၏အမှုလုပ်သောသူသည် ရှိ၏၊ ထိုသူအား ဤစာကို ပေးချေ၊ ခရီးအကြား၌ ဤမည်သောရွာတွင် ဖခင်၏မိတ်ဆွေဖြစ်သော သူဌေးအိမ်သို့ ဝင်၍ ထမင်း စားလေ၊ စာကိုမူကား မည်သူအားမျှ မပြလေနှင့်"ဟု စေလိုက်၏။

ယောသကလည်း အဖ စေလိုက်တိုင်း လာခဲ့၍ ရွာငယ်နေ သူဌေးအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုသူဌေးက "လုလင်... အဘယ်မှ လာသနည်း၊ သင် အသူ၏သားနည်း"ဟု မေးလျှင် "အကျွန်ုပ်ကား ကောသမ္မီပြည်၌ နေသော သူဌေးကြီး၏သားပါတည်း၊ ဖခင် စေလိုက်သောကိစ္စကြောင့် လာရပါသည်"ဟု ဆိုသော် ထိုသူဌေးကလည်း ငါ့အဆွေ၏သား ဖြစ်ပေသည်ဟု ကြင်နာစုံမက်ခြင်း ရှိလျက် မိမိ သမီး၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မိန်းမကို ခေါ်၍ ခြေဆေးခြင်း၊ ခြေဆုပ်နယ်ခြင်းကိစ္စကို ပြုစေလျက် နေရာကို ကောင်းမွန်စွာ ခင်းပြီးမှ ထမင်း စသည်တို့ကို ကျွေးမွေး၍ အိပ်စေ၏။

ထိုအလုပ်အကျွေးမိန်းမလည်း သူဌေးသမီးထံသို့ ဝင်လေသော် "ရှင်မသည် အဘယ့်ကြောင့် ပြင်ပ၌ ကြာမြင့်စွာ နေသနည်း"ဟု မေး၏။ "အရှင်မ... အရှင့် ဖခင်၏ အဆွေဖြစ်သော ကောသမ္မီသူဌေးကြီး၏သားသည် အိမ်သို့ ရောက်လာသောကြောင့် အာဂန္တုကဝတ်ကို ပြု၍နေရသဖြင့် ကြာမြင့်ပါသည်၊ ယောကျ်ား

http://www.dhammadownload.com

တကာတို့တွင် ဤလုလင်ကဲ့သို့ ယဉ်ကျေးလှပသောသူကို ကျွန်ုပ် မမြင်ဖူးပါ"ဟု လျှောက်၏။

သူဌေးသမီးလည်း လေးကြိမ်မြောက်သောဘဝကပင် ဤလုလင်၏ခင်ပွန်းမဖြစ်ဖူးရကား ထိုသူ၏သတင်းကို ကြားရလျှင် တန့်နှား ဖြေဆည်ခြင်းငှာမစွမ်း၊ စွဲလမ်းခြင်းဝေဒနာသန်လျက် ကျွန်မနှင့်အတူ လာ၍ အိပ်ပျော်ရာအနီးသို့ ကပ်၍ ရှုသော် လုလင်၏ပုဆိုးဌ ထုပ်လျက်ပါသောစာကို မြင်၍ မနီးစေဘဲ စာကို ဖြေ၍ ဖတ်သဖြင့် သတ်စိမ့်သောငှာ ပါးလိုက်သောစာ ဖြစ်ကြောင်းကို သိသော် မိမိသိမ်းယူငှက်ထားလျက် တစ်ပါးသော ကမ္ဘည်းစာကို ရေး၍ထည့်လိုက်၏။

စာတွင်ကား– ကြားမှာလိုက်သည် အမှုလုပ်၊ ဤသည့်ရွာ၌ နေသော ငါ့အဆွေ သူဌေးအိမ်ဝယ် အရွယ်ရောက်သော သမီးရှိကြောင်းကို ငါ ကြားသိသည်ဖြစ်၍ သားရတနာကို ငါ လွတ်လိုက်သည်၊ ရောက်လျှင် သင်သည် ငါ၏ကိုယ်စားပြု၍ ထိုသူ၏သမီးနှင့် ထိမ်းမြားပါလေ၊ ငါ အစိုးရသောမြို့ရွာမှ တစ်ရာ တစ်ရာစီသော ဆင်, မြင်း, ကျွဲ, နွား, ရွှေ, ငွေဝတ္ထုကို ရုံးစု၍ ချီးမြှောက်လေ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ပြုပြီးသောအခါမှ ငါ၏အထံသို့ စာပြန်လိုက်–

ဟု အမှာစာရေး၍ ရှေးအနေကျအောင် စည်းနှောင်၍ ထားပေ၏။

သူဌေးသမီးကို ရခြင်း

ဃောသကလည်း မိုးသောက်သောအခါ အိပ်ရာမှထ၍ သူဌေးအား ခွင့်ပန်၍ သွားပြန်သဖြင့် စေလိုက်သော အမှုလုပ်ထံသို့ ရောက်၍ သဝဏ်စာကို ပြသော် အမှုလုပ်ကလည်း "ငါ့အရှင် သူဌေးသည် ရင်သွေးသားကြီးကို ချီးမြှောက်စေခြင်းငှာ ငါ၏အထံသို့ စေလိုက်သည်တကား"ဟု ကျေးရွာသားတို့၌ ရထိုက်သော ဘဏ္ဍာကို ရုံးစု၍ ရွာငယ်သူဌေးအား အကြောင်းကြားပြီးလျှင် ယခင်က သတို့သမီးနှင့် ထိမ်းမြားလေ၏။ ပြီးစီးသောကာလ အဖဖြစ်သော ကောသမ္ဗီသူဌေးထံသို့ သဝဏ်စာရေး၍ မှာလိုက်၏။

သူဌေးကြီး ကြားသိလျှင် မိမိရင်မှ ပူပင်တောက်လောင်ခြင်း ပြင်းလျက်ခံတွင်းမှ သွေးအန်သောဝေဒနာသည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဤဝေဒနာဖြင့် ငါပင်သေရသော်လည်း ငါ့အမွေဥစ္စာကို ဃောသက မရစီမ့်သောငှာ ငါ ဆိုခဲ့မည်ဟု ကြံ၍ "ချစ်သား ဃောသကသည် ဖခင်ထံသို့ အမြန်ပြန်လာခဲ့ပါ"ဟု မှာလိုက်၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် လျင်စွာ သွားမည်ဟု ကြံစည်သော် အိမ်ရှင်ဖြစ်သော သူဌေးသမီးက "ငါ့လင်သည် ငါ့ကို မှီ၍သာ ဤသို့သော ချမ်းသာကို ရလျက်

http://www.dhammadownload.com

ချင်းအဖ ပေးသည်ဟု မှတ်ထင်၍ သွားချင်ပြန်ဘိသည်၊ မသွားဖြစ်အောင် ငါ မြစ်ဦးအံ့"ဟု ကြံ၍ "အကျွန်ုပ်လည်း လိုက်ပါမည်၊ ရှေ့လမှ သွားအံ့၊ နောက်လမှ သွားအံ့"ဟု သွေးဆောင်၍သာ နေ၏။

ကောသမ္မီသူဌေးလည်း "ငါ့သားကဲ့ကား ကြာမြင့်လှ၏၊ ဖခင် အသက်ရှင်စဉ် မြင်ရပါအောင် လျင်စွာလာပါ"ဟု မှာပြန်၏။ ထိုစကားကြား၍ သွားအံ့ဟု ကြံသော အခါ မယားကလည်း "အမောင် ယောသက... ဤကောမ္မီသူဌေးကား အမောင်၏ ဖခင်မဟုတ်၊ အမောင်အား သတ်စိမ့်သောငှာ အမှုလုပ်ထံသို့ စေလိုက်ရာ ကမ္မည်းစာကို ကျွန်ုပ်ဝှက်ထား၍ တစ်ပါးသောစာကို ထည့်လိုက်သဖြင့် ဤ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်တကွ အကျွန်ုပ်ကိုရသည်၊ မောင့်အဖ ဆောက်နှင်း၍ ရသည်မဟုတ်၊ မောင့်အဖ ပေးလိုက်ရင်းစာကား ဤသည်ပင်တည်း"ဟု ပြ၍ "ယခုလည်း ငါတို့အား သားစစ်မဟုတ်သည်ကို ပြောဆိုခြင်းငှာ မှာလိုက်သည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် စောင့်၍သာနေဦး၊ သေချိန်နီးသောအခါမှ ငါတို့ သွားကုန်အံ့"ဟုဆို၍ နေကြ၏။

သူဌေးစည်းစိမ်ကိုရခြင်း

"သူဌေးလည်း ရောဂါကြီးပွား၍ သေဝပါးနီးပြီ"ဟုကြားလျှင် သမီး ခင်ပွန်းနှစ်ဦးပင် ကောသမ္မီပြည်သို့ သွားလေ၍ သူဌေးအား ပြုစု မ–စလျက် သေသောကာလ သရီရစျာပနကံကို စီမံဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် သူဌေးအနီး၌ ရှိကုန်သောသူတို့အား တံစိုးပေး၍ သူဌေး၏သားရင်းအဖြစ်ကို ပြောဆိုစေ၏။ ကောသမ္မီမင်းကြီးသည်လည်း ထိုယောသကအား အဖ၏စည်းစိမ်ကိုပေး၍ သူဌေးကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုအခါ သူဌေးမက ဤသို့ ဆို၏– "အရှင်ယောသက... ဤဘဝ၌ အမောင်လည်း အဝဇာတ ဖြစ်ခဲ့၏၊ အကျွန်ုပ်လည်း ဥစ္စာနည်းသောအမျိုး၌ ဖြစ်ရ၏။ ရှေးကပြုသော ကောင်းမှု၏အာနိသင်ကြောင့်သာ သို့စင်သောချမ်းသာကို ရလာပေသည်၊ နောက်နောက်သော ဘဝတို့၌ ဤကဲ့သို့ မနွမ်းပါးရအောင် ဒါန, သီလစသော ကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်အံ့"ဟု တိုင်ပင်၏။ သူဌေးကလည်း "ကောင်းလှပြီ"ဟု ဝန်ခံလျက် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း တစ်ထောင်စီသော ဥစ္စာကို စွန့်လွှတ်၍ အလှူဝတ်ကို ဖြစ်စေကြကုန်၏။

သာမာဝတီမိဖုရား၏ ရွေးအကြောင်း

ထိုအခါ ဥတ္တရာအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည် နတ်ပြည်မှ စုတေခဲ့၍ ထို

http://www.dhammadownload.com

သူဌေးမောင်နံတို့၏ အထိန်းဖြစ်သော မိန်းမ၏ဝမ်း၌ တည်နေလာ၏။ ဖွားမြင်သော အခါ အတန်ငယ် ကုန်းသောကိုယ်ရှိရကား ခုဇ္ဈတ္တရာဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။ ထိုဃောသကသူဌေးနှင့် ဘဒ္ဒိယမြို့၌နေသော ဘဒ္ဒဝတီသူဌေးသည် ကြေးငွေ ပေးကမ်း ကူးသန်းရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို စွဲ၍ မမြင်ဖူးဘဲပင် ချစ်ခင်သော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကြသတည်း။ ထိုဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏အိမ်၌လည်း ခုဇ္ဈတ္တရာနှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် နတ်သမီးတစ်ဦးသည် ပဋိသန္ဓေနေလာ၍ ဖွားသောအခါ သာမာဝတီဟူသောအမည်ကို မှည့်၏။

ကပ်ဘေးကြောင့် ပြေးကြရပုံ

တစ်ရံသောကာလ ထိုဘဒ္ဒိယမြို့၌ ငတ်မွတ်ခြင်းဖြစ်လာ၍ များစွာသော လူတို့ သေကျေ ပျက်စီးကြလတ်သော် ဘဒ္ဒဝတီသူဌေးသည် မိမိခင်ပွန်းအား ဤသို့ တိုင်ပင်၏– "အိမ်ရှင်မ... ယခု တွေ့ရသော ဒုဗ္ဘိက္ခကပ်သည် အဘယ်မည်သောအခါမှ လွတ်ကွာမည်ဟု ငါတို့ မသိနိုင်ချေ၊ ကောသမ္မီပြည်၌ တို့အဆွေဖြစ်သော ဃောသကထံသို့ သွား၍ အသက်မွေးကြကုန်အံ့"ဟု တိုင်ပင်လျက် အိမ်တွင် ရှိသမျှသော ကျေးကျွန်ဘဏ္ဍာကို ပစ်ထားလျက် မယားနှင့် သမီးကိုသာ ယူ၍လာခဲ့သဖြင့် ကောသမ္မီပြည်သို့ ရောက်သော် "ငါတို့ အလွန်ဆင်းရဲသော ကိုယ်ဖြင့် အဆွေဖြစ်သော ဃောသကသူဌေးထံ ဝင်၍မသင့်ချေသေး၊ သူတစ်ပါး၏ ပေးကမ်းစာကို ခံလျက် အတန်ငယ် လူပုံလှမှ ငါ့အဆွေဃ ဝင်တော့မည်"ဟု ကြံလျက် ဧည့်သည်တို့၏တည်းခိုရာဖြစ်သော ဧရပ်တစ်ခုခု၌ တည်းနေ၏။

ဃောသကသူဌေးလည်း မိမိအိမ်ဝဝယ် ကြီးကျယ်သောမဏ္ဍပ်ကို ဆောက်လုပ်၍ စောင့်ရှောက်ပေးကမ်းသူ ထားပြီးလျှင် ခရီးသွား, ပုဏ္ဏား, ရဟန်း စသော ဖုန်းတော်းယာစကာတို့အား နေ့စဉ်မပြတ် အလှူကြီးကို ပေးစေ၏။

ဘဒ္ဒဝတီသူဌေးလင်မယားတို့လည်း ထိုအလှူတင်းကုပ်ပါးသို့ ကပ်ခြင်းငှာ လွန်စွာ ရှက်နိုးရကား သမီး သာမာဝတီကိုသာ စေလိုက်၏။ သာမာဝတီလည်း ထမင်းထည့်စရာ ခွက်ဆွဲ၍ လာပြီးလျှင် အများ တောင်းခံရာသို့ မဝင်ဝံ့ဘဲ မျက်နှာလွဲပြု၍ တစ်ခုသောအရပ်၌သာ နေ၏။ ထိုသို့ နေသည်ကို အလှူစီမံသော သူ မြင်လျှင် "ဤသတို့သမီးကား များစွာ ရှက်ခြင်းရှိ၏၊ အဆင်းအင်္ဂါလည်း ရှုဖွယ်ဘနန်းဖြစ်၏၊ ဤတင်းကုပ်သို့ ရောက်လာသမျှသော သူအများပင် တံငါငါးလုသကဲ့သို့ သူ့ထက်ငါကောင်း တောင်းခံ၍ အသံပြုကြလျက် ဤမိန်းမငယ်ကား လွတ်ရှင်းရာကသာ ငြိမ်သက်စွာ နေချေသည်၊ အမျိုးကောင်းသမီးစစ် ဖြစ်

http://www.dhammadownload.com

ရှာပေလိမ့်မည်"ဟု ကြံ၍ သာမာဝတီထံ ကပ်ပြီးသော် "ချစ်သမီး... အဘယ့်ကြောင့် သင် ဝင်၍ မတောင်းသနည်း"ဟု မေး၏။ "အကျွန်ုပ် မဝင်ဝံ့ပါ"ဟု ဆိုလျှင် "သင်သည် ထမင်း အဘယ်မျှလောက် လိုသနည်း"ဟု မေးပြန်၏။ "သုံးယောက်စာ လိုပါသည်"ဟု ဆိုလျှင် ထိုယောကျ်ားလည်း စားဖွယ်နှင့်တကွ သုံးယောက်စာ မျှသော ထမင်းကို ပေးလိုက်၏။

သာမာဝတီလည်း ရခဲ့သောထမင်းကို မိခင် ဖခင်တို့အား ကျွေးလေသော် သူဌေးကြီးလည်း ငတ်မွတ်ခြင်း ကြာသည်နှင့် လွန်စွာ စားမိခြင်းကြောင့် စားပိုးနှင့်၍ ထိုည၌ပင် ကံကုန်လေ၏။ နောက်နေ့ ရောက်သောအခါ သာမာဝတီလည်း ရှေးနည်း မဏ္ဍပ်သို့သွား၍ နှစ်ယောက်စာ ထမင်းကိုသာ ယူ၏။ ထို နောက်နေ့ ည၌ပင် မိခင်သူဌေးမလည်း ကံကုန်ပြန်၏။ တတိယနေ့ ရောက်သောအခါ ငိုယိုလျက် လာ၍ တစ်ယောက်စာသော ထမင်းကိုယူ၏။

ထိုအမူအရာကို အလှူစီမံသူမြင်လျှင် အနီးသို့ကပ်၍ "ချစ်သမီး... အဘယ်ကြောင့် တစ်ယောက်စာသောထမင်းကိုသာ ယူသနည်း၊ အဖော်မရှိပြီလော"ဟု မေး၏။ သတို့သမီးလည်း မိဘသေလွန်၍ တစ်ယောက်တည်း ရှိကြောင်းကို ပြောသော် အလှူဆောင်ဖန်သူကလည်း "ချစ်သမီး... သင်ကား အဘယ်မြို့ရွာမှ လာသော အဘယ်သူ၏ သမီးနည်း"ဟု မေး၏။ သာမာဝတီကလည်း "ဖခင်... ကျွန်ုပ်ကား ဘဒ္ဒိယမြို့၌နေသော ဘဒ္ဒဝတီသူဌေးသမီးပါတည်း၊ ကြီးစွာသော ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးကြောင့် ဤအရပ်၌ နေသော အဆွေဖောသကသူဌေးအား ကိုးစား၍ လာခဲ့ပါသည်"ဟု အခြင်းအရာ အလုံးစုံကို ပြန်ကြား၏။

သာမာဝတီ သူဌေးသမီးဘဝ

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ယင်းသို့ ဖြစ်ပြီးတကား "ချစ်သမီး... ငါတို့အရှင် သူဌေးကြီး၏သမီးပင် မည်ချေတော့သည်၊ ယခုမှစ၍ ဖခင် သမီးပြု၍ မွေးမြူပါအံ့"ဟု ဆို၍ မွေးမြူလေ၏။ နောက်တစ်နေ့အခါ သာမာဝတီလည်း အလှူစီမံသူအား ဤသို့ လျှောက်ကြား၏– "ဖခင်... ဤအလှူတင်းကုပ်၌ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံကို ဆိတ်ငြိမ်အောင် မကြဲနိုင်ပါလော"ဟု မေး၏။ "မကြဲနိုင်ပါ"ဟု ဆိုလျှင် "ဖခင်... အပြင်ကျယ်သောဌာန၌ ထက်ဝန်းကျင် အုရံအတားကို ပြုလျက် ဒွါရပေါက် ဝင်ပေါက်ကို တစ်ယောက်ဆုံရုံသာ ထား၍ အတွင်းမှနေ၍ ပေးကမ်းသော တိုးဝှေ့ခြင်း, ငြင်းခုံခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အသံဆိတ်ငြိမ်ပါလတ္တံ့"ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအလှူကို စီမံသောသူလည်း သာမာဝတီ၏စကားအတိုင်း ပြု၍ ပေးစေသော် လေမခတ်သော ကြာရေကန်ကဲ့သို့ အသံဆိတ်ငြိမ်လေ၏။ ယောသကသူဌေးလည်း ရွေးရွေးသောနေ့တို့၌ အလှူတင်းကုပ်ဝယ် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံကို ကြားရလျက် တစ်ရက် နှစ်ရက် မကြားလေလျှင် စီရင်သူကို ခေါ်၍ "ယနေ့ အဘယ်ကြောင့် အလှူမပေးသနည်း" ဟု မေး၏။ "ကျွန်ုပ် ပေးမြဲတိုင်း ပေးပါ၏" ဟု လျှောက်သော် "အဘယ့်ကြောင့် အသံမကြားသနည်း" ဟု မေးပြန်၏။ "အကျွန်ုပ်၌ ဉာဏ်ရှိသောသမီးတစ်ယောက်ကို ရရှိ၍ ထိုသမီး၏အစီအမံဖြင့် အသံဆိတ်ပါသည်" ဟု လျှောက်လျှင် "သင့်အား ရွေးက သမီးမရှိဖူးလျက် ယခု ဘယ်က ရပြန်သနည်း" ဟု မေး၏။ ထိုသူလည်း လှည့်ပတ်ခြင်းငှာ မတတ်သာရကား သာမာဝတီ၏အကြောင်း အလုံးစုံကို လျှောက်ဆို၏။

ယောသကသူဌေးလည်း ထိုအကြောင်းကို ကြားလျှင် "သင်သည် ဝန်လေးစွာသောအမှုကို အဘယ်ကြောင့် ပြုဘိသနည်း၊ ငါ့သမီးကို ဝှက်ထား၍ ငါ့အား အဘယ့်ကြောင့် မလျှောက်သနည်း" စသည်ဖြင့် အပြစ်တင်၍ ရုတ်ခြည်း ခေါင်စေပြီးသော် သမီးအရာ၌ ထား၍ မွေးစားပေ၏။ ခုဇ္ဇုတ္တရာနှင့်တကွ ငါးရာမျှသော သတို့သမီးငယ်တို့ကို ရံစေ၏။ ထိုအခါမှစ၍ သာမာဝတီသည် ယောသကသူဌေးသမီးဟု ထင်စွာ ဖြစ်သတည်း။

မိဖုရားကြီးဖြစ်ရပုံ

ထိုအခါ ဥတေနမင်းစောသည် တောမှ လာ၍ မိဘ၏အရိပ်အရာဖြစ်သော ကောသမ္ဗီပြည်ထီးနန်းကို သိမ်းမြန်း၍ မင်းပြုသတည်း။ တစ်နေ့သောအခါ ဥတေနမင်းကြီးသည် ရထားစီး၍ ပြန်လည်လေသော် ရံရွှေဖော် သူငယ်မတို့နှင့် ကစားနေသော သာမာဝတီကို မြင်၍ ခင်မင်တိမ်းညွတ်သောစိတ် ရှိရကား "ဤမိန်းမငယ်သည် ဘယ်သူ၏သမီးနည်း" ဟု မေး၏။ မင်းချင်းတို့ကလည်း ယောသကသူဌေးကြီး၏ သမီးဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "လင်ရှိသည် မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ငါ့အား ဆောက်နှင်းလို့, မဆောက်နှင်းလိုသောအဖြစ်ကို လည်းကောင်း သူဌေးအား စုံစမ်းချေ" ဟု အမတ်တို့ကို စေ၏။

အမတ်တို့လည်း သူဌေးကြီး၏သမီးအား မင်းလိုသောအကြောင်းကို ကြားလျှင် သူဌေးလင်မယားက "ဤသာမာဝတီမှတစ်ပါး ကျွန်ုပ်တို့ ရှစားရန် သမီးမရှိပြီ၊ ဤသမီးကိုသာလျှင် အသက်ပမာ ချစ်ရပါ၏၊ ပြည်ရွာသနင်း မင်းမည်သည်ကား မိဖုရားမောင်းမ များစွာလှ၏၊ ဆောက်နှင်းရသော်လည်း ငါ့သမီးကို ရန်သူတို့၏အလယ်၌ မထားနိုင်" ဟု ဆိုလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုစကားကို မင်းအား ပြန်လျှောက်လေသော် ဥတေနမင်းက "ယင်းသို့ တပြီးကား သူဌေးကြီးလင်မယားကို အနီးအပါးအိမ်၌နေစေ၍ သမီးနေသောအိမ်ကို 'မင်းအိမ်'ဟု တံဆိပ်ခတ်လော့"ဟု အမတ်တို့ကို စေလိုက်၏။ အမတ်တို့လည်း မင်းအာဏာအတိုင်း စီမံလေ၏။

သာမာဝတီလည်း ကစားရာမှ ပြန်လာ၍ အိမ်မှာ ခတ်နှိပ်သော တံဆိပ်လက်မှတ်ကို လည်းကောင်း၊ မိဘတို့ အိမ်ပြင်၌ နေသည်ကို လည်းကောင်း မြင်လျှင် "မိခင် ဖခင်တို့... အဘယ့်ကြောင့် အိမ့်ပြင်၌ နေရသနည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ဝယ် ဘယ်သူ တံဆိပ်ခတ်သနည်း"ဟု မေး၏။ သူဌေးမောင်နှံတို့ကလည်း "ချစ်သမီး... ဥတေနမင်းကြီးသည် သမီးတော်ကို တောင်းလာဘို၍ မိဘတို့က ရန်သူများလှသော မင်းအိမ်သို့ မထည့်နိုင်ပါဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် မင်းတံဆိပ်တို့ကို အိမ်မှာ ကပ်လာသတည်း"ဟု ပြောလျှင် "မိခင် ဖခင်တို့... အသို့ဆိုဘိသနည်း၊ ရန်သူများသောမင်းထံ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏သမီး တစ်ယောက်တည်း မထားနိုင်ပါ၊ အခြံအရံ ငါးရာနှင့်တကွ ထားရပါမူ ထားလိုပါ၏ဆိုသော် မလျော်ပါလော"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် သူဌေးလင်မယားကလည်း "သမီး၏အလိုကို မသိသေး၍သာ ဤသို့ ဆိုနှင့်ပါသည်၊ သဘောမျှပါမူကား ဤစကားဖြင့် မင်းအားလျှောက်တော့အံ့"ဟု ဆို၍ မင်းကြီးထံ၌ သံတော်ဦးတင်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း "သင်းပင်း ငါးရာသာမက တစ်ထောင်မျှ ခြွေရံပါသော်လည်း ငါ ဝမ်းမြောက်၏" ဟု ဆိုလျက် မင်္ဂလာရှိသော နေ့ရက်အခါ၌ အရံငါးရာနှင့်တကွ သာမာဝတီကို နန်းတော်သို့ ဆောင်၍ ခြောက်ထောင်သော မောင်းမတို့၏ အထွတ်အဖျား ဖြစ်သော မိဖုရားကြီးအရာဖြင့် ရာဇာဘိသိက်ခံ၍ စံနန်းပြာသာဒ်တစ်ဆောင်၌ ထားပေ၏။

သူဌေးကြီးသုံးဦး

ဤ ကောသမ္မီ ပြည်၌ **ဃောသက** သူဌေးနှင့်တကွ ပေါင်းဖက်ကြသော **ကုက္ကုဋ္ဌ** အမည်ရှိသော သူဌေး, **ပါဝါရိက** အမည်ရှိသော သူဌေးကြီးတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ ထိုသူဌေးကြီးသုံးဦးတို့သည် ဘဝကူးကောင်းရန်ကို ရည်၍ ရသေ့ငါးရာတို့အား နှစ်စဉ် လုပ်ကျွေးမြဲဖြစ်သတည်း။ ထိုရသေ့ငါးရာတို့လည်း မိုးလေးလ အခါ မြို့ရွာအနီး၌ နေ၍ ဆောင်း, နွေ ရှစ်လအခါဝယ် ဟိမဝန္တာ၌ နေကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

ရသေ့ငါးရာနှင့် ညောင်ပင်စောင့်နတ်

တစ်ရံသောအခါ ထိုရသေ့ငါးရာတို့သည် ဟိမဝန္တာမှ လာကြကုန်သော် တစ်ခုသော ကန္တာရခရီး၌ ရေသိပ်ခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍ တစ်ခုသော ညောင်ပင်ရင်းသို့ ကပ်ပြီးသော် "ဤညောင်စောင့်နတ်မင်းသည် ငါတို့ဆင်းရဲကို မြင်သဖြင့် ကြည်လင်အေးမြသောရေကို လှူပါမူကား ချမ်းသာရရာ၏" ဟု လွန်စွာတောင်းတလျက် နေကြကုန်၏။ ထိုစကားကို ညောင်စောင့်နတ်ကြားသဖြင့် မိမိအသွင်ကို ထင်ရှားပြပြီးသော် အဖျော်ယမကာနှင့်တကွ လိုသမျှသောပစ္စည်းကို မိမိလက်မှ ယိုထွက်စေ၍ လုပ်ကျွေး၏။

ရသေ့ငါးရာတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အံ့သြကြလျက် "သင်နတ်သားကား ကြီးမားသော ဘုန်းအာနုဘော်ရှိပေစွ၊ အဘယ်ကောင်းမှုပြုခဲ့ရ၍ ဤမျှသော ပစ္စည်းကို ရသနည်း"ဟု မေး၏။ နတ်ကလည်း "အရှင်ရသေ့တို့... လောကသုံးဘုံ၌ အလုံးစုံတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၍ ယခုအခါ၊ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းစံနေတော်မူသည်၊ ထိုကျောင်းဒါယကာ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် လုပ်ကျွေးပြုစုလျက် တစ်ရက်မပြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပေသည်၊ ထိုသူဌေးကား သား, မြေး, ကျေးကျွန်နှင့်တကွ တစ်လ လေးသီတင်း၌ မယွင်းမယုတ် ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းကို ပြုသည်၊ အကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူဌေးအိမ်ဝယ် လယ်လုပ် သူရင်းငှားပြု၍ နေ့ထက်ဝက်မျှ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခဲ့ရဖူးသောကောင်းမှု, သံဃာတော်တို့၏ကံကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသော ကောင်းမှုတို့ကြောင့် စုတေသောကာလ ဤမျှလောက်သော နတ်တို့၏ချမ်းသာကို ရပါပေသတည်း"ဟု လျှောက်၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ရသေ့ငါးရာတို့လည်း နှစ်လိုဝမ်းသာလျက် ထိုနေရာကပင် ဘုရားရှိရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားလိုသောဆန္ဒသည် အလွန်ဖြစ်ကြသော်လည်း "ကောသမ္မီပြည်မ၌ ငါတို့အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သူဌေးကြီးသုံးဦးတို့သည် ကျေးဇူးကြီးမားလှပေသည်၊ ထိုဒါယကာတို့အားလည်း ဘုရားပွင့်တော်မူကြောင်းကို ကြားပြီးမှ ငါတို့ သွားတော့အံ့"ဟု ကြံ၍ ကောသမ္မီပြည်သို့ လာခဲ့ကြ၏။ ရောက်လျှင် သူဌေးကြီးသုံးဦးတို့က အထူးထူးသော ပူဇော်သက္ကာရတို့ဖြင့် မြတ်နိုးတနာကို ပြုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဆရာရသေ့တို့က ဤသို့ ဆိုပေ၏– "ဒါယကာတို့... သုံးရွာသော လောက၌ အဂ္ဂပုဂ္ဂလ ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူ၍

http://www.dhammadownload.com

သာဝတ္ထိပြည်၌ စံနေတော်မူသတတ်၊ ထိုအရပ်သို့ ငါတို့ ယနေ့ပင် သွားကုန်အံ့" ဟု ဆိုပေ၏။ သူဌေးသုံးဦးတို့က "အကျွန်ုပ်တို့လည်း လိုက်ပါကုန်အံ့၊ ငံ့ပါဦး" ဟု ဆို၏။ "လိုက်လိုလျှင် သင်တို့ ဖြည်းဖြည်းသာသာ လိုက်လာကြလော့၊ ငါတို့ကား ယနေ့ပင် သွားတော့အံ့"ဟု ပန်ကြားလျက် ဘုရားရှိရာသို့ သွားလေ၏။

ရသေ့ငါးရာ ရဟန္တာ၊ သူဌေးသုံးဦး သောတာပန်

ဘုရားထံသို့ ရောက်လျှင် ရဟန်းပြုကြသဖြင့် မကြာမြင့်မီပင် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ သူဌေးသုံးဦးတို့သည်လည်း လှည်းငါးရာတို့ကို ပြင်ဆင်၍ အစဉ်လိုက်လာသဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်သော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏အနီး၌ ခိုမှီးရန် မဏ္ဍပ်တဲကွန်းဖြင့် နေလျက် ဘုရားထံသို့ ကပ်၍ တရားတော်မြတ်ကို နာရလျှင် ဒါယကာသုံးဦးလုံးပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ထိုအခါမှစ၍ ဒါယကာသုံးဦးတို့လည်း ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား အလှူကြီးကို ပေးလျက် တစ်ဆယ့်ငါးရက်ပတ်လုံး နေပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့ ကောသမ္ဗီပြည်သို့ ကြွလည်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်ပင့်၍ အခွင့်ပေးတော်မူလျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ပူဇော်သက္ကာရ ပြုပြီးမှ မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်လာကုန်၏။ ကောသမ္ဗီပြည်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရားသခင် ပျော်ရွှင်တော်မူအံ့သော ဌာနကို ဆင်ခြင်၍ မိမိတို့ဥယျာဉ်၌ ကျောင်းကြီးတစ်ဆောင်စီ ပြုလုပ်ကြ၏။

ကျောင်းတော် ၃-ဆောင်မှတ်ချက်- (ယောသကသူဌေး ဆောက်လုပ်သော ကျောင်းသည် ယောသိတာရုံ တွင်၏၊ ကုက္ကုဋ္ဌသူဌေး ဆောက်လုပ်သောကျောင်းသည် ကုက္ကုဋ္ဌာရုံ တွင်၏၊ ပါဝါရိကသူဌေး ဆောက်လုပ်သော ကျောင်းသည် ပါဝါရိကာရုံ တွင်၏။ သူဌေးကြီးတို့လည်း ကျောင်းအရံ ပြီးစီးသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ထံသို့ တမန်စေလွှတ်လိုက်၏။)

မာဂဏ္ဍိမိဖုရားကြီး၏ရှေးအကြောင်း

ဘုရားသခင်သည်လည်း သံဃာတော်အပေါင်း ခြံရံလျက် ကောသမ္ဗီပြည်သို့ ကြွတော်မူလာသော် ခရီးအကြား၌ မာဂဏ္ဍိယ ပုဏ္ဏား၏ အရပ်တွဖိုလ် ရအံ့သော အကြောင်းကို မြင်သဖြင့် ခရီးအစဉ်ကို ပစ်၍ ကုရုရစ်တိုင်း၌ ကမ္မာသဒ္ဓမ္မ မည်သော နိဂုံးသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုရွာ၌ မာဂဏ္ဍိယ မည်သော ပုဏ္ဏားဝယ် အဆင်း ပြင်လှာ ပြည့်စုံစွာသော မာဂဏ္ဍီ မည်သော သမီးငယ်သည် ရှိ၏။

http://www.dhammadownload.com

မိဘနှစ်ပါးတို့လည်း သမီးနှင့်လျော်သော ယောကျ်ားကို ရှာလျက် လှည့်လည်ကာ နေသတည်း။

သမီးကို ရဟန်းနှင့် ပေးစားလိုပုံ

ဘုရားရောက်၍ ဆွမ်းခံတော်မူသောအခါ၌ မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားလည်း ရွာ၏ အပ၌ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး မီးပူဇော်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ စောစောကလျှင် ရွာတွင်းသို့ ဝင်လာသည်နှင့် ဘုရားသခင်ကို ရင်ဆိုင်တွေ့လေလျှင် ပုဏ္ဏားက ဤသို့ကြံ၏– "ငါသည် ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ငါ့သမီးနှင့် အသွင်တူမျှသော လှလင် ယောကျ်ားကို ရှာပါငြားသော်လည်း တစ်ဦးသားမျှ မတွေ့နိုင်ချေ၊ အဆင်း လှပသော်လည်း ဤကဲ့သို့ ရဟန်းမဟုတ်ကြ၊ ငါ့သမီးကိုလည်း ရဟန်းနှင့်သာ ထိမ်းမြားလို၏၊ ဤရဟန်းကား ငါမှန်းသည်နှင့် သင့်လှလေစွ၊ အဆင်းလည်း အလွန်လှ၏၊ နူးညံ့ပြေပြစ်သော ဣန္ဒြေလည်းရ၏"ဟုကြံ၍ မြန်စွာ အိမ်သို့လာခဲ့၏။

(ပုဏ္ဏားကား ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏အနွယ်မှ ဖြစ်ပွားသောသူဖြစ်၍ သမီးကိုလည်း ရဟန်းနှင့် ထိမ်းမြားခြင်းငှာ အလိုရှိသတည်း။)

အိမ်သို့ ရောက်လျှင် အိမ်ရှင် ပုဏ္ဏေးမကို ခေါ်၍ "ငယ်ဘော်မ... သင်၏ သမီးကို လျင်မြန်စွာ တန်ဆာဆင်လော့၊ ဤလူ့ခွင်၌ မမြင်ဖူးမျှ တင့်တယ်လှသော ဗြာဟ္မဏတ် ရဟန်းမြတ်ကို ထက်ကြပ် ငါတို့ တွေ့ခဲ့သတည်း။ ထိုအရှင်အား သင်၏သမီးကို ဆောက်နှင်းရအောင် လိုက်ကြကုန်အံ့"ဟု ဆို၏။ ပုဏ္ဏေးမလည်း ထိုစကားကိုကြားလျှင် သမီးကိုတန်ဆာဆင်၍ လျင်စွာလိုက်ကြလေ၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ပုဏ္ဏား တွေ့ရာအရပ်တွင် တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ မြတ်သော ခြေတော်စုံကို နင်း၍ ရွာတွင်းသို့ ဝင်တော်မူသည်နှင့် အသင့် မတွေ့မြင်လျှင် "သင်တို့ ကြာမြင့်စွာပြု၍ မတွေ့ရသည်"ဟု ပုဏ္ဏေးမအား ဆဲရေး မြည်တမ်းလျက် စုံစမ်းမျှော်ခေါ်သော် နင်းနှိပ်တော်မူခဲ့သော ခြေရာကို မြင်၍ "အိမ်ရှင်မ ရှုလော့၊ ရှုလော့၊ ဤခြေရာကား ထိုယောကျ်ား၏ခြေရာပင်တည်း"ဟု ပြ၏။

စက်လက္ခဏာ

ပုဏ္ဏေးမလည်း ခြေရာကို မြင်လျှင် ငါ့လင် ပုဏ္ဏားကား မိုက်အားကြီးလေစွ တကား၊ မိဘတို့ သင်ခဲ့သော ဗေဒင်၏အနက်ကိုမျှ မချင့်တွက်နိုင်ချေတကား၊ ဤခြေရာသည် ရာဂ, ဒေါသ, မောဟတရား ကင်းလွတ်ရှားသော ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်ရာသာလျှင် ဖြစ်ရာလတ္တံ့"ဟု ကြံ၍ သံဝေဂဖြစ်စိမ့်သောငှာ–

http://www.dhammadownload.com

ရတ္တသ ဟိ ဥက္ကုဋိတံ ပဒံ ဘဝေ၊
ဒုဋ္ဌသ ဟောတိ သဟသာနုပိဋိတံ။
မူဠှသ ဟောတိ အဝကဓိတံ ပဒံ၊
ဝိဝဋ္ဋဒဿ ဣဒမိဒိသံ ပဒံ-

ဟူသော ဂါထာကို ဆို၏။

အနက်ကား-ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ရတ္တသ၊ တပ်စွမ်းခြင်း ရာဂ များသော သူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ ဥက္ကုဋိကံ၊ အလယ်ကောက်ငြား ဆောင့်ကြွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဋ္ဌသ၊ ဒေါသများသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ သဟသာနုပိဋိတံ၊ အဆောတလျင် နှိပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မူဠှသ၊ တွေဝေမှောက်မှား အမိုက်များသောသူ၏။ ပဒံ၊ ခြေရာသည်။ အဝကဓိတံ၊ ငင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒိသံ၊ ဣသို့ သဘောရှိသော ရွှေခြေနင်းရာ ပမာတမျှ ညီစွာ ကျလျက် တစ်ရာ့ရှစ်ကွက် စက်တော်အစုံဖြင့် မှတ်အပ်သော။ ဣဒံ ပဒံ၊ ဣခြေရာသည်ကား။ ဝိဝဋ္ဋဒဿ၊ ဝဋ်သုံးကွင်းမှ လွတ်ကင်းသန့်စင် ဘုရားရှင်၏။ ပဒံ၊ ခြေတော်ရာပေတည်း။ တဝ၊ သင်၏။ ဓိတရံ၊ သမီးကို။ မာ ရုစ္ဈိသတိ၊ မနှစ်သက်လတ္တံ့။

သမီးကို ပယ်၍ တရားဟောခြင်း

ဣဂါထာကို ဆောင်၍ "အမောင်သည် ပညာနည်းပါး အမြင်မှား၍ ဣယောကျ်ားအား သားသမက် ပြုလိုသည်။ အမောင့်သမီးကို ကြည်ဖြူအံ့သောသူ မဟုတ်တကား"ဟု ဆိုလျှင် လင်ပုဏ္ဏားကလည်း "မိန်းမဖြစ်လျက် ဂုဏ်မာန်တက်၍ နှုတ်ထွက်ကြမ်းစွာ မဆိုပါနှင့်" ဣသို့ စသည်ဖြင့် အချင်းချင်း ငြင်းခုံ၍ နေစဉ် ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ မြို့တွင်းမှ ထွက်ကြွတော်မူလာ၍ မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားတို့အနီးသို့ ရောက်လျှင် အိမ်ရှင် ပုဏ္ဏေးမအား များစွာ ငေါက်ငမ်း၍ "ဣရဟန်းပင် ငါ မြင်လိုက်သောသူတည်း"ဟု ပြ၍ ဘုရားအနီးသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ရဟန်း... အကျွန်ုပ်သည် နံနက်ကပင် အရှင့်ကို မြင်၍ ချစ်ခင်လှလျက် မျှော်တမှေ့ရှာ နေလင့်ပါ၏။ မာဂဏ္ဍီ အမည်ရှိသော ကျွန်ုပ်သမီးသည် ကျွန်းကြီးဇမ္ဗူ တစ်သောင်းဂူ၌ ဘယ်သူမျှ မတူနိုင်သော မိန်းမရတနာ ဖြစ်ပါ၏။ ဆင်းဝါတူငြား အရှင့်အားသာ ပေးလိုပါ၏။ မာဂဏ္ဍီကို အလိုရှိမူ ယူတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်လည်း ပုဏ္ဏားကို တရားသဝေဂ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ "ဒိသွာန တဏှံ အရတိဉ္စ ရာဂံ" အစရှိသော ဂါထာကို ဆိုတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

အနက်ကား– ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဘုရားဖြစ်ဦးစကာလ၌။ မာရဓိတရော၊ မာရ်မင်းသမီး ဖြစ်ကုန်သော။ သုရူပါ၊ အလွန်ရှုဖွယ် ရှိကုန်သော။ တဏှာ စ၊ တဏှာ မည်သော နတ်သမီးသည် လည်းကောင်း။ အရတိ စ၊ အရတိ မည်သော နတ်သမီးသည် လည်းကောင်း။ ရာဂါ စ၊ ရာဂါ မည်သော နတ်သမီးသည် လည်းကောင်း။ ဧတာ၊ ဤသုံးယောက်သောသူတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါရိစရိယာယ၊ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးပြုခြင်းငှာ။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်လာကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနတ်သမီးတို့ကို။ ဒိသွာနပိ၊ မြင်၍မျှလည်း။ မေထုနသ္မိံ၊ နှစ်ဦးယှက်ဆုံ ပျော်မြူးကုန်သော မေထုန်အကျင့်၌။ ဆန္ဒော၊ အလိုသည်။ နာ ဟောတိ၊ ငါ့အား မဖြစ်။ အပိ၊ ယင်းသို့လျက်။ မုတ္တကရီသပုဏ္ဏံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် အတိပြည့်သော။ ဣဒံ၊ ဤ သင်၏သမီးကို။ ကိမိဝ ဆန္နသိ၊ အဘယ်မှာ အလိုရှိတော့အံ့နည်း။ နံ၊ ထို သင်၏သမီးကို။ ပါဒါပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း။ သမ္မုသိတုံ၊ ထိခြင်းငှာ။ နာ. ဣစ္ဆေ၊ ငါ အလိုမရှိ။

ဤစကားဖြင့် ပယ်ရှား၍ ကာမာဒီနဝတရားကို ဟောကြားတော်မူလျှင် ပုဏ္ဏား သမီး ခင်ပွန်းနှစ်ဦးတို့သည် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်၍ သမီး မာဂဏ္ဍိကို ညီဖြစ်သော ပုဏ္ဏားအား အပ်နှံလျက် ဘုရားထံ၌ ရဟန်းပြုကြသဖြင့် မကြာမြင့်မီပင် ရဟန္တာဖြစ်လေကုန်၏။

မာဂဏ္ဍိ အငြိုးထားပုံ

မာဂဏ္ဍိလည်း "ဤရှင်ဂေါတမသည် ငါ့ကို အလိုမရှိမူ ငါ မလိုဟူသော စကားမျှကိုသာ ဆိုသင့်ပါလျက် ရွံရှာဖွယ်သော ကျင်ကြီးကျင်ငယ်တို့ဖြင့် ပြည့်သောမိန်းမအား ခြေဖျားနှင့်မျှ မထိလိုဟု ငါ့ကိုပြစ်ဖွဲ့၍ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချဘိသည်တကား၊ ရှေးကံများ ထောက်ပံ့၍ မြင့်မြတ်သောသူ ငါဖြစ်မူကား ဤဘုရားကို ငါ နှိပ်စက်အံ့"ဟူ၍ ရန်ငြိုးထား၏။

များမကြာမီ မာဂဏ္ဍိလည်း ကောသမ္ဗီပြည် ဥတေနမင်း၏မိဖုရားအဖြစ်သို့ ရောက်၍ ငါးရာသော အခြံအရံနှင့်တကွ တစ်ဆောင်သော ပြာသာဒ်၌ စံစားရ၏။

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သဖြင့် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူ၍ ကောသမ္ဗီပြည်သို့ ရောက်လျှင် ယခင် သူဌေးကြီးသုံးဦးတို့သည် အထူးထူးသော ပူဇော်သက္ကာတို့ဖြင့် ခရီးဦးကြိုဆိုလျက် ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်စွာ ပင့်လျှောက်၍ မိမိတို့ ဆောက်လုပ်သော ကျောင်းကြီးတို့ကို အသီးအသီး လှူဒါန်းပူဇော်ကုန်၏။ ယင်းသို့ လှူပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်အား ဆွမ်းဖိတ်၍ ပြန်ကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

မာဂဏ္ဍီမိဖုရားသည် ဘုရား ရောက်လာကြောင်းကို ကြားလျှင် အရှက် အကြောက်မရှိသော သေသောက်ကြူးတို့အား များစွာတံစိုးပေး၍ "အိမ် ဈေး လမ်း၀ သံဃာတော်တို့ ကြွတိုင်း ဆဲရေးကြကုန်"ဟု မှာထား၏။ ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်အပေါင်း ခြံရံလျက် ဆွမ်းခံ၀င်တော်မူလျှင် အိမ်စဉ်လပ်ရာမှ နေသော သေသောက်ကြူး အများတို့သည် အထူးထူးသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေးကြကုန်၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... ဤပြည်သားတို့သည် ပျားသကာပေါ်တွင် မစင် စွန့်သော ခွေးကဲ့သို့ အတွေးအဆမရှိ မိမိတို့အပြစ်ကို မိမိတို့ ရှာလျက် မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း, သံဃာတော်တို့အား လည်းကောင်း မောင်းမဲ ဆဲရေးလှပါကုန်သည်၊ ဤပြည်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးခြင်းငှာ မလျော်ပါ၊ တစ်ပါး မြို့ရွာသို့ ကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ငါဘုရားတို့ မည်သည်ကား ရှစ်ပါးသော လောကဓံတို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကုန်၊ ဤအလုံးစုံသော ဆဲရေးသံသည် အလွန်အားဖြင့် ခုနစ်ရက်သာ တည်လတ္တံ့၊ အပြစ်မရှိဘဲ ဆဲရေး ကြသော ချင်းတို့၏စကားသည် ချင်းတို့၏ဦးဖျား၌သာ ကျလတ္တံ့၊ သင်တို့ကား နှလုံးမရှိလင့်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သူဋ္ဌေးကြီးသုံးဦးတို့လည်း ဘုရား ရောက်သည်မှစ၍ တစ်လတိုင်တိုင် အလှူကြီးပေး၍ မိမိတို့လုပ်ကျွေးပြီးသော် "ရှင်တော်ဘုရားကား လူသုံးပါး တို့၏ အကျိုးငှာ ဖြစ်တော်မူပေသည်၊ ပြည်သူပြည်သားတို့လည်း လုပ်ကျွေးကြပါစေဦး" ဟု ကြံ၍ ကောသမ္ဗီပြည်သားတို့အား နှိုးဆော်ဖိတ်ကြား၏။ များစွာသောပြည်သူ တို့လည်း အကြောင်းသင့်ရာဖွဲ့၍ အလှည့် အလှည့် အလှူပေးကြကုန်၏။

ခုဒ္ဒုတ္တရာ ကျွတ်တမ်း၀င်ပြီ

တစ်နေ့သောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ပန်းသည်တစ်ဦး၏အိမ်၌ အလှူခံ ကြွတော်မူစဉ် သာမာ၀တီ၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ခုဒ္ဒုတ္တရာသည် ရှစ်သပြာ တို့ဖြင့် ပန်း၀ယ်ခြင်းငှာ လာလတ်သော် အိမ်ရှင်တို့က ခေါ်၍ အလှူတော် ညီညာ ပြုစေပြီးမှ ဆွမ်းကျွေးကြ၍ ကိစ္စပြီးသောအခါ တရားတော်ကို နာသည်တွင် ဘုရားသခင်လည်း မင်းပါးနေသူတို့နှင့် လျော်သော ဓမ္မကထာကို ဦးစွာ ညွှန်ကြားပြီးမှ တရားဟောတော်မူလျှင် ခုဒ္ဒုတ္တရာလည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်

http://www.dhammadownload.com

လေ၏။ ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည် ရှေးရှေးသောနေ့တို့၌ ပန်းဝယ်ခြင်းငှာ ဆောင်လာခဲ့သော ရွှစ်သပြာတို့တွင် မိမိအလို့ငှာ လေးသပြာကို ဝှက်ထား၍ မိဖုရားအလို့ငှာ လေးသပြာဖြင့်သာ ပန်းဝယ်၏။

ထိုနေ့၌ကား သစ္စာလေးပါးကို မြင်၍ ဝှက်ချင်စိတ်မရှိရကား ရွှစ်သပြာလုံးဖြင့် ပန်းဝယ်၍ များစွာ ဆောင်လာသည်ကို သာမာဝတီ မြင်လျှင် "မိခင် ဥတ္တရာ... ယနေ့ အကျွန်ုပ်အား အချစ်တိုးပွား၍ များစွာသောပန်းတို့ကို ဆောင်လာခဲ့သလော"ဟု မေး၏။ ခုဇ္ဈတ္တရာလည်း ဟုတ်မှန်ရာအကြောင်း အလုံးစုံကို ပြန်ကြား၍ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ရကြောင်း, အမြိုက်တရားကို ရခဲ့ကြောင်းတို့ကို ပြော၏။

သာမာဝတီ ကျွတ်တမ်းဝင်ပုံ

ထိုအခါ သာမာဝတီကလည်း "မိခင်... သင် ရခဲ့သော တရားကို ငါ့အား မျှပါ"ဟု ဆိုလျှင် ထိုထိုမင်းမောင်းမတို့ကလည်း လက်ဝါးဖြန့်ကာ၍ "မယ်ရှင် ရခဲ့သော တရားကို ငါတို့အားလည်း ပေးပါ ပေးပါ"ဟု တောင်းကြ၏။ ခုဇ္ဈတ္တရာကလည်း "ရှင်မတို့ ကျွန်ုပ် ရခဲ့သော တရားသည် လက်ဝါးဖြင့် ခံကောင်းသော ဝတ္ထုမဟုတ်၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်မြတ်၏စကားကို နားဖြင့် နာ၍ နှလုံးဖြင့်သာ မှတ်ခဲ့ရပါ၏၊ နာကြားလိုမူ ကိုယ်တော်မြတ် ဟောသော အခြင်းအရာဖြင့် ကျွန်ုပ် ဟောပါအံ့၊ ပါရမီဉာဏ်ရှိကြမူ အမြိုက်ဓမ္မကို ရပါလတ္တံ့"ဟု ဆိုသော် ထိုမိဖုရားတို့လည်း "ဟောပါ၊ ဟောပါ"ဟု တောင်းပန်ကုန်၏။

ထိုခုဇ္ဈတ္တရာလည်း သာမာဝတီအမှူးရှိသော မိဖုရားမောင်းမတို့ကို နိမ့်ရာမှ ရှိခိုးကာ နေစေလျက် မိမိကား မြင့်ရာမှ နေပြီးလျှင် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူတိုင်းသော တရားကို အစဉ်အားဖြင့် ဟောပေ၏။ ဒေသနာ၏အဆုံး၌ အလုံးစုံသော မိဖုရားငါးရာတို့သည် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေကုန်၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ခုဇ္ဈတ္တရာကို အမိအရာ၌ တင်၍ "မိခင်သည် ဘုရားသခင် ဟောတော်မူသော တရားကို နာယူ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား ဟောကြား သင်ပြကာ နေလော့"ဟု ခွင့်ပေး၏။ ခုဇ္ဈတ္တရာလည်း မိဖုရားငါးရာတို့ တောင်းပန်တိုင်း ပြုပေ၏။

ခုဇ္ဈတ္တရာမှတ်ချက်– ထိုခုဇ္ဈတ္တရာကား တရားတော်ကို တစ်ကြိမ် နာလျှင် အစ, အလယ်, အဆုံး သုံးပါးလုံးကို မှတ်သားမိ၍ သူတစ်ပါးတို့အား ဟောကြား နိုင်သတည်း။ ယင်းသို့ ပညာကြီးကျယ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် သူ့ကျွန်ဖြစ်သနည်း

http://www.dhammadownload.com

ဟူမူကား– ရှေးကဿပဘုရားရှင်သာသနာ၌ ဥပါသိကာမဖြစ်၍ သူငယ်ချင်း ဖြစ်ဖူးသော ရဟန်းမိန်းမ တစ်ဦးအား စေခိုင်းမိသော မကောင်းမှုကံကြောင့် သူ့ကျွန်အဖြစ်ဖြင့် အဖန် ငါးရာဖြစ်သတည်း။ အဘယ့်ကြောင့် ခါးကုန်းသနည်းဟူမူကား ရှေးဗာရာဏသီမင်း၏သမီးတော် ကျွန်မဖြစ်သောအခါ မင်းအိမ်သို့ ကြွလာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါး၏ သွားဟန်, လာဟန်ကို ပြက်ရယ်ရန်ပြု၍ ပြဖူးသော မကောင်းမှုကြောင့် ခါးကုန်းခြင်း ဖြစ်သတည်း။ အဘယ့်ကြောင့် ပညာကြီးသနည်း ဟူမူကား ထိုဗာရာဏသီမင်းကြီး၏သမီး ကျွန်မဖြစ်သောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရှစ်ဦးတို့အား ဆင်စွယ်လက်ကောက်တို့ကို သပိတ်ခြေအလို့ငှာ လှူဖူးသော ကောင်းမှု, သူတစ်ထူးအား ကမ္မဋ္ဌာန်း သင်ကြားဖူးသောကောင်းမှုတို့ကြောင့် ပညာကြီးကျယ်လေသတည်း။

သာမာဝတီ အမှူးရှိသော မောင်းမ ငါးရာတို့သည်လည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သည်မှစ၍ ဘုရားသခင်အား နေ့စဉ်မပြတ် ဆည်းကပ်ပူဇော်လိုကြသော်လည်း ဥတေနမင်းကြီးသည် သဒ္ဓါတရား မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကြွက်ကျစ်မုန့်ခြမ်း တစ်ပွင့်ပန်းကိုမျှ လှူဒါန်းခြင်း, ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မပြုရကုန်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် အိမ်စဉ် ဆွမ်းခံတော်မူရာ၌ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ လေသာပြတင်းပေါက်မှ မလောက်သဖြင့် နံရံကို ဖောက်၍ ဖူးမြော်ကြရကုန်၏။

မာဂဏ္ဍိ ကုန်းတိုက်ခြင်း

တစ်ရံသောအခါ မာဂဏ္ဍိသည် လှည့်လည်၍ လာသည်တွင် ထိုအပေါက်တို့ကိုမြင်က "မယ်ရှင်တို့ ...ဘယ်အလို့ငှာ ဤအပေါက်တို့ကို ဖောက်ကြသနည်း" ဟု မေး၏။ "ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ဖောက်ကြပါသည်" ဟု ပြောဆိုကြလျှင် ထိုမာဂဏ္ဍိလည်း ငါ့ရန်သူဖြစ်သော ရှင်ဂေါတမ၏ အလုပ်အကျွေးမတို့ကို မကြာမီ သိရစေမည်ဟုကြံ၍ ပြန်လေပြီးသော် မင်းကြီး မိမိအဆောင်သို့ လာသောအခါ "သာမာဝတီတို့သည် အရှင်မင်းမြတ်အား ကြည်ညွတ်၍ ချစ်ခင်ခြင်း မရှိကြကုန်၊ ခရီးမဖြင့် သွားသော ဘုရားဂေါတမကိုသာ ကြင်နာစုံမက်ကြ၍ ခယ ဖူးမြော်ကုန်သည်၊ ရှင်မင်းဖျားသည် သတိထားတော်မူ၊ ကျွန်ုပ်စကားကို မယုံလျှင် ချင်းတို့ တိုက်နံရံတွင် ကြည့်လော့"ဟု ဆို၍ ကုန်းချောင်၏။

ဥတေနမင်းလည်း အကြိမ်ကြိမ်ပြောသော်လည်း မယုံကြည်၊ အဆောင်လည်း၍ ရောက်သောအခါ ဖောက်ကြသော အခြင်းအရာကို မေးစစ်၍ ဖြစ်တိုင်းလျှောက်တင်ကြသော် ဒေါသမရှိဘဲ ဖောက်မိသော အပေါက်တို့ကိုသာ ပိတ်စေ၍

http://www.dhammadownload.com

လေသွန်တဲခါးတို့ကို များစွာပြု၍ ပေး၏။ မာဂဏ္ဍိလည်း ထိုစကားဖြင့် မင်းအမျက် မပွားကြောင်းကိုသိလျှင် တစ်ဖန်လျှောက်တင်ပြန်၏၊ "အရှင်မင်းကြီး ... သာမာဝတီတို့သည် စည်းစိမ်သခင်ဖြစ်သော လင်၏ ကျေးဇူးကိုမသိ၊ ကျေးဇူး မရှိသော ရှင်ဂေါတမ၏ ဂုဏ်ကိုသာ များစွာ ချီးမွမ်းလေ့ ပြု၏၊ အရှင့်အား ချစ်ခင်သည်ဟု ကျွန်ုပ် မထင်၊ ချစ် – မချစ်ကို သိချင်မူ မင်းကြီးအကျိုးငှာ ရှုစ်ခုသော ကြက်တို့ကို သတ်ပြီး ချက်၍ ပို့လာစေဟု စေတော်မူစမ်းလော့" ဟု ဆို၏။ မင်းကြီးလည်း မာဂဏ္ဍိဆိုတိုင်း ကြက်တို့ကို ပို့စေသော် သာမာဝတီတို့ ကလည်း "အရှင်ဖြစ်သော ကြက်တို့ကို ဘယ်သို့ ချက်ရအံ့နည်း" ဟု ဆို၍ နေလေ၏။ ထိုအကြောင်းကို မင်းချင်းတို့က ပြန်လျှောက်လာလျှင် မာဂဏ္ဍိကလည်း "ရှင်ဂေါတမ၏ အကျိုးငှာ ချက်၍ ပို့ပါစေ" ဟု လျှောက်ပြန်၏။

မင်းလည်း မာဂဏ္ဍိသင်တိုင်း စေပြန်လျှင် မာဂဏ္ဍိ၏ တဲစိုးကို ရသော မင်းချင်းတို့သည် အကြားဥ်သတ်၍ ပို့သည်နှင့်သာ သာမာဝတီတို့လည်း ကောင်းစွာ ချက်၍ ဘုရားထံပို့ပေ၏။ ထိုအကြောင်းကိုကြားလာလျှင် မာဂဏ္ဍိက "အရှင်မင်းကြီး သိတော်မမူသေးလော" ဟု လျှောက်၏။ ထိုသို့ လျှောက်ငြားသော်လည်း သာမာဝတီတို့အား အမျက်မထွက်၊ ချင့်တွက် စဉ်းစား၍သာနေ၏။

ဥတေနမင်းဖျားလည်း မိဖုရား တစ်ဦးတစ်ဦး၏ ပြာသာဒ်၌ ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်စီ စံမြဲဖြစ်ရကား တစ်ရံသောအခါ မာဂဏ္ဍိသည် မိမိ၏ ပြာသာဒ်မှ သာမာဝတီ၏ပြာသာဒ်သို့ မင်းကြီး ကူးလိုလတ်သော် ဆောင်တော်မူမြဲသော ဟတ္ထိကုန္တမည်သော စောင်း၏အတွင်း၌ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေဟောက်ငယ်ကို ထည့်၍ လုံစေပြီးလျှင် "အရှင်မင်းကြီး ...သာမာဝတီကား ဘုရားဂေါတမ၏ အလုပ်အကျွေးတည်း၊ ချင်း ပြာသာဒ်သို့ သွားမူ သတိထားတော်မူပါ" ဟု မှာလိုက်၏။

သာမာဝတီ၏ ပြာသာဒ်၌ ခုနစ်ရက်စေ့၍ မိမိထံသို့ ပြန်လာသော် စောင်းတော်ကို ကိုင်၍ လှုပ်ရှားသဖြင့် သွင်းထားသော မြွေသည် ထွက်လာ၏။ မာဂဏ္ဍိလည်း အလန့်တကြား အော်ဟစ်လျက် "ကံတော်ရှိသေး၍သာ အသက် ချမ်းသာသည်၊ သာမာဝတီတို့ သတ္တိသိတော်မူပြီလော" ဟု ဆို၏။

ဥတေနမင်း လေးနှင့်ခွင်းပုံ

ထိုအခါ ဥတေနမင်းလည်း ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ချက်ချင်း ခေါ်စေပြီးလျှင် ကြီးစွာသော လေးကိုတင်လျက် အဆိပ်ယှဉ်သော မြားဖြင့်ပစ်ခြင်းငှာ အားထုတ်၏။ သာမာဝတီအမှူးရှိသော မောင်းမငါးရာတို့လည်း သတ်အံ့သော

http://www.dhammadownload.com

အမူအရာကို မြင်လျှင် မင်းကြီးအား မေတ္တာစိတ်ကို ပွားစေလျက် ဂုဏ်တော် အရံအတားဖြင့် နေ၏။

မင်းကြီးလည်း လေးဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ပစ်လျက် မြားမသက်နိုင်ဘဲ မျက်နှာရင်ဝတို့မှ ချွေးများစွာ ကျလာသော် သာမာဝတီကလည်း "အရှင်မင်းမြတ် တစ်ပါးရုပ်သို့ ပစ်လွှတ်တော်မူဦးလော့" ဟု လျှောက်၏။ မင်းလည်း ပြကတော်သော မြေပြင်သို့ ပစ်လွှတ်သောအခါ မြားလျင်စွာ သွားသည်ကို မြင်လျှင် ဆင်ခြင်မိသည်ကား အသက်မရှိသော လေးမြားမှ မိဖုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို သိသေးလျက် အသက်ရှိသော ငါသည် မသိရာ ရောက်ပေသည်တကား" ဟု ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိလျက် မိမိနေရာမှ သက်၍ ရေချိုးပြီးလျှင် သာမာဝတီကို ပခုံးထက်တင်၍ "ရှင်မိဖုရားသည် ငါ့အား သည်းခံပါလော့၊ မာဂဏ္ဍိ၏ ကုန်းစကားကြောင့် ငါပြစ်မှားမိချေသည်" ဟု မြတ်နိုးတနာပြုလျက် တောင်းပန်၏။ ယနေ့မှစ၍ သင်တို့ အလိုရှိတိုင်း ဘုရားရှင်အား ဖူးမြင်ခြင်း, လှူဒါန်းခြင်း, တရားနာခြင်းတို့ကို ပြုကြကုန်"ဟု ခွင့်ပေး၏။ များစွာသော အစောင့်အရှောက်တို့ကိုလည်း ထား၏။

ထိုအခါ သာမာဝတီက ဤသို့ လျှောက်၏ – "အရှင်မင်းကြီးလည်း ဘုရားမြတ်ကို ဆည်းကပ်တော်မူပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့အား တရားဝင်သ ဆုံးမအံ့သော ရဟန်းတစ်ပါးကိုလည်း ခွင့်တောင်း၍ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ဥတေနမင်းကြီးလည်း ဆိုသောစကားအတိုင်း ဘုရားရှင်ထံကပ်၍ တရားတော်မြတ်ကို နာပြီးလျှင် "နန်းတော်သို့ဝင်၍ သင်ပြနိုင်သော ရဟန်းတစ်ပါးကို ပေးတော်မူပါ"ဟု တောင်းပန်သဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာကို ရလေရကား မိဖုရားတို့အား သင်ကြားပြသရ၏။ မိဖုရားငါးရာတို့လည်း တစ်လ တစ်ခါ ရှင်အာနန္ဒာကို ငါးရာသော သင်္ကန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်၏။

(ထို ရှင်အာနန္ဒာကား ရှေးသောအခါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ဦးအား ငါးရာသော ပုဆိုးပိုင်းနှင့်တကွ အပ်ကိုလည်း လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသော ပုညကြောင့် ဤဘဝ၌ ငါးရာသော သင်္ကန်းတို့ကို အကြိမ်ငါးရာတိုင်တိုင် အလှူခံရသည်၊ ပညာလည်း ကြီးကျယ်လှ သတည်း။)

သာမာဝတီနှင့် မိဖုရားငါးရာ

မာဂဏ္ဍိလည်း တစ်ဖန်ကြံပြန်၍ မိမိ၏ အထံသို့ မင်းကြီး ရောက်လာသော အခါ ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ လျှောက်၏၊ မင်းလည်း "ကောင်းပြီ" ဟု စနစ်ခံ၍

http://www.dhammadownload.com

အခြွေအရံမူးမတ်တို့ကို စိမ်ခင်းကျင်းစေ၏။ ထိုအခါ မာဂဏ္ဍိက မိမိ၏ ဘထွေးကို ခေါ်ပြီးလျှင် "မင်းကြီးနှင့် ကျွန်ုပ် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်သောအခါ မင်းကြီး၏ အာဏာဆို၍ သာမာဝတီတို့၏ ပြာသာဒ်ကို ကောက်ရိုးပတ်၍ မီးတိုက်ဘိ" ဟု မှာ၏။ မင်း, မိဖုရားတို့ ဥယျာဉ်သို့ သွားကြသော် ပုဏ္ဏားလည်း များမကြာမီ မာဂဏ္ဍိ မှာခဲ့တိုင်း မီးတိုက်သဖြင့် ထိုညပင် မိဖုရားငါးရာတို့ ကြမ္မာကုန်လေ၏။

ထိုအကြောင်းကို ဥတေနမင်းကြားလျှင် ပရိယာယ်စကားဖြင့် "ငါ့အား သာမာဝတီတို့ ပြစ်မှားသည် များလှပြီ၊ မိဘတို့အား ထောက်ထား၍သာ ငါ အပြစ် မပြုနေသည်၊ ယခု ငါ့အလိုပြည့်အောင် ဘယ်သူ ကြဲဆောင်ပေလိမ့်နည်း၊ ကြံပေသူအား ဆုများစွာ ငါပေးလို၏" ဟု ဆိုသော် ထိုမာဂဏ္ဍိလည်း အဟုတ်နှစ်သက်သည် ထင်၍ "ကျွန်ုပ်ပင် ကြံပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်သော အခြင်းအရာဖြင့် သင့်ဆွေမျိုးဟူသမျှကို ဆုလာဘ်ကြီးစွာ ငါချမည်၊ စည်းဝေးကြစေ"ဟု ဆို၏။

မာဂဏ္ဍိနှင့် ဆွေမျိုးတစ်စု

ထိုစကားကို အားရဝမ်းသာလျက် မာဂဏ္ဍိလည်း ဆွေမျိုးတော်သမျှ လူအပေါင်းတို့ကို စုဆောင်းခေါ်စေပြီးလျှင် မင်းကြီးအား ပြေ၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုသူတို့ကို အစေ့အင တွင်းတူးကြစေ၍ လည်ပင်းရှိမျှ မြှုပ်ပြီးလျှင် မီးတိုက်၍ သံထွန်သွားဖြင့် ထွန်စေ၏၊ မာဂဏ္ဍိကိုကား အသားကို မွှန်းပြီးလျှင် ဆီအိုးကင်းဖြင့် ကြော်စေ၏။ ဤသို့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြစ်မှားမိသော် အကျိုးဆက်ကို မျက်မှောက်တွင် ခံရမြဲ ဓမ္မတာတည်း။

သာမာဝတီတို့ ကံမှတ်ချက် – သာမာဝတီ အမှူးရှိသော မိဖုရား ငါးရာတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် မီးတိုက်ခံရလေသနည်း ဟူမူကား ဘုရားမပွင့်မီ ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းကြီး၏ သမီးမကာ အခြွေအရံ ဖြစ်ကြ၍ တစ်ရံသောအခါ ဂင်္ဂါမြစ်၌ ရေကစားရာမှ ချမ်း၍ တက်ကြလတ်သော် နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားနေသော ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏ ကျောင်းရှိသော တောအုပ်ကို မီးတိုက်ကြ၏။ ကျောင်းနှင့် တကွ မီးလောင်လေ၍ ရွှေတုံးကဲ့သို့နေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်ကို မြင်လျှင် "ငါတို့ အရှင်မင်းကြီး၏ ဆရာပေတကား၊ မင်းကြီးကြားသိလျှင် ငါတို့အား ရာဇဝတ်ပေးလတ္တံ့" ဟု ထိတ်လန့်ကြသဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား သေစိမ့်သောငှာ ထပ်မံကာ မီးတိုက်ပြန်၏။ ထိုအရှင်မြတ်ကား သမာပတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် ကိုယ်တော်၌ အန္တရာယ်မရှိချေ။ ဤသို့ ပြုခဲ့ဖူးသော မကောင်းမှုကံ

http://www.dhammadownload.com

ကြောင့် ငရဲခံပြီးမှ ကြွင်းကျန်သော အကျိုးဆက်အားဖြင့် တစ်ပြိုင်နက် မီးတိုက်ခံရလေသတည်း။

ထို့နောက် ဧတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ တပည့်တို့အား အရာထားတော်မူသောအခါ သာမာဝတီကို မေတ္တာဝိဟာရီ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာကို ဗဟုသုတ ဧတဒဂ်အရာ၌ထား၍ မြှောက်စားတော်မူသည်။ ဤဥတ္တရာကား သာဝိကာမတစ်ဦးပင်တည်း။

မြတ်စွာဘုရား ပါလိလေယျကတောသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း သူဌေးကြီးသုံးယောက်တို့ ဆောက်လှူအပ်သော ကျောင်းကြီးသုံးရပ်၌ နဝမဝါ ကပ်တော်မူ၍ ဝါပြည့်သောအခါလည်း ထိုကျောင်းတို့မှာပင် လှည့်လည်ကာ စံပယ်တော်မူ၏။

ရဟန်း ၂-ပက္ခကွဲပုံ

ထိုအခါ ယောသိတာရုံ ကျောင်းအရံတွင်း၌ သင်းပင်း ငါးရာစီရသော ဝိနယဓရထေရ် တစ်ဦး, ဓမ္မကထိကထေရ် တစ်ဦးအားဖြင့် နှစ်ပါးသော မထေရ်တို့သည်ရှိကုန်၏။ ဝိနယဓရထေရ်ကား သုတ် အဘိဓမ္မာတို့ကို သင့်ရုံသာ လေ့လာ၍ ဝိနည်းဒေသနာကို အဋ္ဌကထာနှင့်တကွဆောင်၏။ ဓမ္မကထိကထေရ်ကား ဝိနည်းကို သင့်ရုံသာလေ့လာ၍ သုတ်, အဘိဓမ္မာကို အဋ္ဌကထာနှင့်ဘကွ ဆောင်၏။

တစ်ရံသောကာလ ဓမ္မကထိကထေရ်သည် ဝစ္ဆကုဋီသို့ တက်လတ်သော် သန့်သက်ခွက်၌ ရေကြွင်းထား၍ ဆင်းခဲ့၏။ ထို့နောက် ဝိနယဓရထေရ် တက်၍ သန့်သက်ရေကြွင်းကို မြင်သဖြင့် အပြင်သို့ထွက်လာသော ဓမ္မကထိကထေရ်ကို ခေါ်၍ "ငါ့ရှင် ...သင် အဘယ့်ကြောင့် သန့်သက်ခွက်၌ ရေကြွင်းထားခဲ့သနည်း၊ အာပတ်သင့်သည်ကို မသိသလော" ဟုမေး၏။ ဓမ္မကထိကလည်း "ကျွန်ုပ် သိပါ၏၊ သတိလျော့၍သာ ရှိရစ်ပါသည်" ဟုဆိုသော် "ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင် အနာပတ္တိပေတည်း" ဟုဆို၏။ ဓမ္မကထိကလည်း "ငါ့အား အာပတ်မသင့်" ဟု အယူရှိ၏။

ထို့နောက် ဝိနယဓရထေရ်သည် မိမိတပည့်များနှင့် စကားစပ်မိရာတွင် "ဆရာဓမ္မကထိကကား ဒါယကာတို့အား တရားဟောဖို့ကိုသာ လေ့လာသည်၊

http://www.dhammadownload.com

သိက္ခာပုဒ်၌ အာပတ်သင့်သည်, မသင့်သည်ကိုမျှ မသိ" ဟု ပြော၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ တပည့်တို့က ဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့ကို မြင်လျှင် "သင်တို့ဆရာသည် ကျင့်ဝတ် သိက္ခာပုဒ်၌ အာပတ်ကိုမျှ မသိ" စသည်ဖြင့် နှိပ်၍ ဆိုကြ၏။

ဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့လည်း မိမိတို့၏ ဆရာကို ပြောဆိုလျှင် "ဝိနည်း ခိုရ်ကား ရှေးအခါ အာပတ်မသင့်ဟု ဆိုပြီးလျက် ယခုအခါ အာပတ်ရှိသည်ဟု ဆိုပြန်သည်၊ မလိုတိုင်း အပြစ်ရှာသော မုသာဝါဒီ အလဇ္ဇီသူယုတ်တည်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် မပေါင်းလင့်" ဟု ဆင့်ဆို၏။ ထိုစကားကို တပည့်များ ကြားပြန်လျှင် ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်း ပွားစီးကြ၏။

ထိုအခါ ဝိနယဓရကလည်း သဟဓမ္မိက ဖြစ်သော သံဃာတို့ကို ရုံးစု၍ ဓမ္မကထိကအား အာပတ္တိအဒဿနနှင့် ဥက္ခိတ္တက ကံကို ထား၏။ ဓမ္မကထိကလည်း အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီတို့ ထားသော အဓမ္မကံကို ဆဲခြိမ်းမျှ မဖြုန်ဟု တစ်ပုံတစ်စုသော သံဃာဖြင့် ခြားနား၍ နေ၏။

လူနတ်ဗြဟ္မာတို့ပါ စိတ်ထားကွဲကြခြင်း

ထိုအခါ ထိုသံဃာတို့၏ ပစ္စယဒါယကာတို့လည်း သူ့ဆရာ, ငါ့ဆရာ မှတ်သား၍ ကွဲပြားကြ၏။ ဩဝါဒခံသော ဘိက္ခုနီမတို့လည်း နှစ်စုကွဲ၏။ လူတို့ကို စောင့် သော ကိုယ်စောင့်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း, ထိုနတ်တို့၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဘုမ္မစိုး ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် လည်းကောင်း, ထို၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော အာကာသစိုး နတ် စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း လူမှစ၍ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော လူ နတ် ဗြဟ္မာ ဟူသမျှတို့သည် နှစ်ကွဲနှစ်ဝါဒရှိကြကုန်လျက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော ငြင်းခုံခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုမထေရ်နှစ်ပါးတို့၏ တပည့်သံဃာတော်တို့လည်း ဆွမ်းခံရာ, ဆွမ်းစားရာ, သုသာန်ရှုရာ ရွာတွင်းရွာပ ဟူသမျှ၌ တွေ့ကြုံကြလတ်သော် မလျောက်ပတ်သောစကားတို့ဖြင့် တစ်ဦးအား တစ်ဦး အပြစ်မူလျက် ငြူစူခြင်း, မောင်းမဲခြင်း စသော ခိုက်ရန်ကိုပြု၏။

မြတ်ဘုရား တရားဟောရှိ ဧစုစပ်စေပုံ

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း တပည့်သံဃာတို့ ကွဲပြားကြောင်းကို ကြား၍ သံဃာတို့အား စည်းဝေးစေပြီးသော် "ချစ်သားတို့ ...သင်တို့သည် တစ်ဦးသည် တစ်ဦးအား ငြိုးထားရန် ရှာခြင်းကို မပြုကုန်လင့်၊ သင့်တင့် ညီညွတ်စွာ ကမ္မာကမ္မ

http://www.dhammadownload.com

ဟူသမျှ၌ တဝတည်း ဖြစ်ကြစေလော့၊ သေခြင်း၏ကင်းရာ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ရာလျှင် ငါ၏သာသနာဝယ် မေတ္တာနှင့်သာ နေကုန်လော့”ဟု ဆုံးမတော်မူ၏။

ထိုအခါ အဓမ္မဝါဒီတစ်ဦးက “အရှင်ဘုရား ...ငံ့လင့်တော်မူဦးလော့၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည် အရဟာတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကိုသာ ခံစားကာ နေတော့်မူပါ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ဖို့ အရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ တာဝန်ရှိပါစေ”ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ပင် အကျိုးအပြစ်ပြ၍ ဆုံးမတော်မူသော်လည်း မလိုက်နာ ငြင်းဆန်၍သာ နေကုန်သော သံဃာတို့ကို ခေါ်၍ မိန့်တော်မူသည်မှာကား “ချစ်သားရဟန်းတို့ ...ခိုက်ရန်ပြုခြင်း မည်သည်ကား ကောင်းကျိုးစီးပွားမရှိ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း, သူတစ်ပါး၏ လည်းကောင်း ဘုန်းကျက်သရေ ခြွေရေ ချမ်းသာဆုတ်ယုတ်ကြောင်းသာလျှင် ဖြစ်၏”။

လဋ္ဌကိကဇာတ်

ရှေးသောအခါ ငယ်စွာသော နှံစုတ်ငှက်ကို ဖက်၍ ရန်ဆောင်သဖြင့် ဆင်ပြောင်စင်လျက် အသက်ဆုံးရှုံးလေပြီ၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ကို မရှောင်၍ တစ်ထောင်မျှသော ငုံးတို့သည် ပျက်ပြုန်း သေကျေကြဖူးပြီ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် လဋ္ဌကိကဇာတ် ဝဋ္ဌဇာတ်တို့ကို ဟောတော်မူ၏။

ယင်းသို့ ဟောပြ၍ ဆုံးမကြားသော်လည်း “ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ကြောင့်ကြမဲ့သာ နေတော်မူပါ၊ ခိုက်ရန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ တာဝန်ပါတည်း” ဟု သံဃာတို့ လျှောက်ကြပြန်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း –

ဒီဃာဝု-ကုမာရဇာတ်

“သင် ချစ်သားတို့ ...နှားထောင်ဦးလော့၊ ရှေးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်ကို အစိုးရသော ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ကောသလတိုင်းကို အစိုးရသော ဒီဃီတိမင်းအား စစ်ထိုးလေသော် ကောသလမင်းသည် ဆင်, မြင်း, ဗိုလ်ပါ အားနည်းရကား ဆီးကာ တိုက်လှန်၍ မခံမရပ်နိုင်သဖြင့် နိုင်ငံထီးနန်းကို စွန့်ပြီးလျှင် မင်းကြီးနှင့် မိဖုရားသည် မထင်မရှားသော အသွင်ဖြင့် ပြေးခဲ့၍ ပရိဗိုဇ်တို့၏ အဝတ်ကို ဝတ်ပြီးလျှင် ဗာရာဏသီပြည်စွန်းဖြစ်သော အိုးထိန်းသည်တို့ထံ၌ နေလေ၏။

ထို ဗာရာဏသီမင်းလည်း ကောသလတိုင်း၌ သိမ်းယူထိုက်သမျှသော ဆင်, မြင်း, ဥစ္စာကို သိမ်းယူပြီးလျှင် စီးနင်း အုပ်ချုပ်အံ့သောသူကို ထား၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်လာ၏။ တစ်ရံသောကာလ ဒီဃီတိ ကောသလမင်း၏ မိဖုရား ဝမ်းဝယ်

http://www.dhammadownload.com

သားငယ် ရှိလေလျှင် အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်အပေါင်းကို ရှုလိုခြင်း, သန်လျက်ဆေးရေကို သောက်လိုခြင်း တည်းဟူသော ချင်ခြင်း နှစ်ပါးသည် ဖြစ်၏။

ထိုအကြောင်းကို လင်ဖြစ်သော ကောသလမင်းကြီးအား ကြားပေသော် မင်းကလည်း "ရှင်မိဖုရား ...ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အခါဝယ် ဘယ်မှာ ရချေနိုင်အံ့နည်း" ဟု ဆို၏။ ထိုမိဖုရားကလည်း "ဤ ချင်ခြင်းကိုမျှ မရမူ ကျွန်ုပ် သေရအံ့သည်" ဟု လျှောက်သော် မင်းကလည်း "ငါ ကြံဦးအံ့" ဟု ဆို၍ ရှေးက အဆွေဖြစ်ဖူးကြသော ဗာရာဏသီမင်း၏ ပုရောဟိတ်ကို ဆိတ်ဆိတ်ခေါ်ပြီးလျှင် ထို ချင်ခြင်းရှိသော အကြောင်းကို ကြား၏။ ပုဏ္ဏားလည်း "မိဖုရားကို မြင်လိုပါသည်" ဆို၍ ထိုမိဖုရားကို ပြလျှင် ညွတ်ခဉ်းတိုက်လျက် "ဤ ဝမ်း၌ ကိန်းသော သူငယ်ကား ဘုန်းပညာ ကြီးမား၍ ဘိုးဘွားမိဘတို့ ရိုက်ရာဖြစ်သော ကောသလနိုင်ငံကို ဧကန် မင်းပြုအံ့သော သူပေတည်း၊ ရှင်မိဖုရား၏ ဆန္ဒကို ကျွန်ုပ် ပြည့်ဝစေအံ့" ဟု ဝံန်ခံ၍ ပြန်ခဲ့ပြီးသော် ဗာရာဏသီမင်း၏ အထံသို့ကပ်၍ "အရှင်မင်းမြတ်၏ စစ်သည်တို့ကို မမေ့လျော့လင့်၊ ရန်သူက ကြောက်ငြင်စိမ့်သောငှာ ဗိုလ်ပါတို့ကို စစ်ရေးကျင့်စေရမည်၊ လက်နက်တို့ကို ထက်စွာသွေး၍ ဂင်္ဂါမြစ်၌ ဆေးစေရမည်" ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးကလည်း "ဆရာပင် စီရင်လော" ဟု ခွင့်ပေး၏။

ထိုအခါ ပုရောဟိတ်လည်း စစ်သည်တို့ကို တန်ဆာဆင်၍ မြို့ပြင် မြို့တွင်း၌ ခင်းကျင်း လှည့်လည်စေလျက် သန်လျက်တို့ကို ဆေးစေ၏။ ကောသလမင်း၏ မိဖုရားလည်း ထိုစစ်သည်တို့ကိုရှုလျက် သန်လျက်ဆေးရေကိုသောက်မှ ချင်ခြင်း ငြိမ်းသတည်း။

ဆယ်လစေ့၍ ဖွားလာသောအခါ ဘုန်းပညာနှင့် ရှည်စွာ ပြည့်စုံလတ္တံ့ဖြစ်၍ **'ဒီဃာဝု'** ဟူသော အမည်ကို မှည့်၍ ထိုမင်းသား အရွယ်သို့ရောက်သောကာလ ဖခင်မင်းကြီးသည် ဤသို့ ကြံ၏။ "ဤ ဗာရာဏသီမင်းသည် အပြစ်မရှိဘဲ ငါတို့စည်းစိမ် ချမ်းသာကို လုယူဖျက်ဆီးဘိသည်၊ ဤပြည်၌ ငါတို့နေကြောင်းကို သိက မချွတ်သတ်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် သားနှင့် ငါအတူနေခြင်းငှာမသင့်" ဟု ကြံ၍ မြို့ပြင်ဖြစ်သော ဆရာ့ထံ၌ နေစေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကောသလမင်း၏ ဆတ္တာသည်လည်း ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား ခစားသောအခါ "ဤ ဗာရာဏသီပြည်တွင် ပရိဗ္ဗိဇ် အသွင်ဖြင့် ကောသလမင်း

http://www.dhammadownload.com

နေလာကြောင်းကို ပြောလျှင် ရုတ်ခြည်း ခေါ်ငင်၍ သုတ်သင်လေ" ဟု သူသတ်တို့ကို စေ၏။ သူသတ်တို့လည်း မင်း, မိဖုရားနှစ်ဦးကို ကြိုးတို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ပြီးလျှင် ခရီးတစ်ကြောင်းမှသည် တစ်ကြောင်းသို့ ကူး၍ အဆူးရှိသော ကြိမ်တို့ဖြင့် ဒဏ်ခတ်လျက် သုသာန်အရပ်သို့ ဆောင်လေ၏။

ထိုအခါ ဒီဃာဝု သတို့သားသည် မိဘတို့အား ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မြို့သို့ လာသည်နှင့် ရာဇဝတ်ခံရသော မိဘတို့အဖြစ်ကို မြင်လျှင် ပူပင်ခြင်း အလွန်ရှိသော်လည်း သူသိမည် စိုးရိမ်ကာ ကွန္ဒြေမဖောက်မပြားဘဲ အပါးကသာ လိုက်၏။ ယင်းသို့ လိုက်လာသော ဒီဃာဝု သတို့သားကို မြင်လျှင် ဖခင် ကောသလမင်းစော သည်လည်း ဩဝါဒပေးခြင်းငှာ –

ပဿ ခေါ တွံ တာတ ဒီဃာဝု၊ ဒီဃံ ပဿ မာရဿံ။
နု ဟိ တာတ ဒီဃာဝု၊ ဝေရေန ဝေရာ သမ္မန္တိ၊
အဝေရေန ဟိ တာတ ဒီဃာဝု ဝေရာ သမ္မန္တိ –

, ဟူသော ပါဠိကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား – ချစ်သား ဒီဃာဝု... အရှည်ကိုသာရှုလော့၊ အံတိုကို မရှုလင့်၊ ဤလူ့ဘောင်၌ ရန်ထောင်တတ်သော ရန်သူကို ရန်တုံ့ပြုသဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသဘော မရှိချေ၊ မေတ္တာဝေမှသာလျှင် ရန်ငြိမ်းရာသော သဘောတည်းဟူလိုသည်။

ထိုစကားကို အာဇာသားတို့ ကြားလျှင် "ကောသလမင်းသည် သေခြင်းနီးသောကြောင့် ရူးသလော" ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုမင်းကလည်း "ငါ မရူးပါ၊ ပညာရှိတို့ သိစိမ့်သာဟု ဆိုပါသည်" ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ် ဆိုမှာစဉ် သတ်ရာ သုသာန်သို့ရောက်၍ မင်းမိဖုရား နှစ်ယောက်ကိုပင် လေးပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင် အစောင့်အကြပ်ထားပြီးမှ လူများတို့ ပြန်လာ၏။ ဒီဃာဝု သတို့သားသည်လည်း အစောင့်ထားသော သူတို့ကို သေရည်တိုက်၍ မေ့လျော့စေပြီးမှ မိဘတို့အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်၏။

ကိစ္စပြီးစီးသော် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးအား ရန်တုံ့ပြုခြင်းငှာ မြို့တွင်းသို့ လာ၍ ဆင်ထိန်းထံမှာနေ၏။ ညအခါ သာယာသောအသံဖြင့် သီချင်းဆို၍ စောင်းကို တီး၏။ မင်းကြီးလည်း စောင်းသံကိုကြားသဖြင့် ဆင်ထိန်းအား မေးစစ်ပြီးသော် ဒီဃာဝုကိုခေါ်၍ အပါးတော်တွင် ခစားစေ၏။ သတို့သားလည်း မင်းခွင့် စိုးရာ၌ လိမ္မာကျေပွန်လှသဖြင့် မမြင့်မိပင် မင်းကျွမ်းဝင်သော သူယုံသူကောင်းဖြစ်၏။

တစ်ရံသောအခါ ဗာရာဏသီမင်းသည် တောကစားခြင်းငှာ ဒီဃာဝုကို

http://www.dhammadownload.com

တိုင်ပင်၍ ရထား, မြင်း, ဆင် စီရင်စေ၏။ သတို့သားလည်း ရထားကို ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် မင်းကြီးအား တင်၍ အကြင်ခရီးဖြင့်နှင်လေ၍ ဝေးမြေတောအုပ်သို့ရောက်၏။ မင်းကြီးလည်း အလွန်မောပန်းရကား "ချစ်သား ဒီဃာဝု ... ရထားကို ရပ်ဦးလော့၊ အပန်းပြေရုံမျှ ငါအိပ်ပါရစေ" ဆို၍ ထိုဒီဃာဝု၏ ရင်ခွင်ထက်၌ အိပ်စက်လေ၏။

ထိုအခါ ဒီဃာဝုသတို့သားလည်း ဤသို့ကြံ၏ "ဤမင်းကား ငါတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံနှင့်တကွ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို လုယက် ဖျက်ဆီးရုံမက ငါ့အမိ ငါ့အဖတို့ကို သတ်၍ မရေတွက်အပ်သော အပြစ်ကိုပြု၏။ ယခု ငါ့အလှည့်ကြုံပြီ။ ဤမင်းကိုသတ်၍ တိုင်းရပ်ထီးနန်းကို ယူတော့အံ့" ဟုကြံ၍ သန်လျက်ကို အအိမ်မှနုတ်၍ ခုတ်အံ့ဟု ရွယ်စဉ် ဆင်ခြင်ပြန်သည်ကား "ငါ့ဖ မင်းဖျားသည် 'ချစ်သားဒီဃာဝု... အရှည်ကိုရှုလော့၊ အတိုကိုမရှုလင့်၊ သူပြုသောရန်ကို တုံ့ပြန်၍ ပြုသဖြင့် ရန်မငြိမ်းနိုင်ရာ' ဟု မှာခဲ့သောစကားရှိချေသည်။ အကယ်၍ ဤမင်းကိုငါသတ်မူ မွေးဘမြူတ်အာဇာနကို ကျော်နင်းရာရောက်ချိမ့်မည်" ဟုကြံ၍ သန်လျက်ကို အအိမ်သို့ သွင်းပြန်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စွဲကိုင်သော သန်လျက်ကို အအိမ်မှ ထုတ်တုံ့ စွပ်တုံ့ပြုစဉ် ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ချက်ချင်း အိပ်ရာမှလန့်၍ ထ၏။ ဒီဃာဝုက "အရှင်မင်းကြီး ...အဘယ့်ကြောင့် ထသနည်း" ဟု မေးသော် ငါ၏ရန်သူဖြစ်သော ကောသလမင်းကြီး၏သားသည် ငါ့အား သတ်ခြင်းငှာ သန်လျက်ချီကာ လာသည်ဟု ငါ အိပ်မက်မြင်သောကြောင့် ထသတည်း"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ဒီဃာဝု ထတည်ပြီးလျှင် မင်းကြီး၏ ဦးခေါင်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် နှိမ်လျက် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် သန်လျက်ကို ချီ၍ "ဒီဃိတိ ကောသလမင်း၏သား ဖြစ်သော ဒီဃာဝုဟူသည် ငါ မဟုတ်လော၊ သင်မင်းကြီးသည် ငါတို့၏ထီးနန်းတိုင်းပြည်ကို လုယက်ရုံသာမက ငါ့မိ ငါ့ဖ အသက်ကို နှိပ်စက်သတ်ညှစ်ဘိသည်။ ထိုအပြစ်ကို စင်စစ်ခံရစေမည်" ဟု ခြိမ်း၏။ မင်းလည်း အလွန်ကြောက်လန့်ရကား "ချစ်သား ဒီဃာဝု ...ငါပြုမိသော အပြစ်ကို သည်းခံလျက် ငါ့အသက်ကို ပေးပါ"ဟု တောင်း၏။

ဒီဃာဝုလည်း "သင်မင်းကြီးအား မသတ်ဘဲထားက ငါ့အား သင် သတ်ချေတော့မည်။ သတ္တဝါတို့ ဓမ္မတာလည်း သူ့အသက်ထက် ကိုယ့်အသက်ကို စုံမက်ရမြဲ ဖြစ်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် သင်မင်းကြီးအား မထားသာပြီ" ဟု ဆိုသော် ထို မင်းကြီးကလည်း "ချစ်သား ဒီဃာဝု ...ငါပြုသောကံ ငါသို့ပြန်၍ မျက်မာန်

http://www.dhammadownload.com

သင်၌ မဝင်ထိုက်ပေ။ အသေမသတ် ငါ့ကိုလွတ်မူ ပြည်ရုပ်တိုင်းခန်း နန်းပါထီးပါ ငါပေးပါအံ့။ တစ်သက်လျာတွင် သက်သခင်ဟု ထင်ပါအံ့" ဆို၍ သစ္စာပြု၏။

ဒီဃာဝုကလည်း သန်လျက်ကို ချ၍ မိမိကြဲသမျှ အလုံးစုံကို ပြန်ပြောလျက် အသက်လွတ်ခွင့်ကို ပေး၏။ ဤသို့ သစ္စာထားပြီးမှ ပြန်ခဲ့ကြ၍ မိမိနန်းတော်သို့ ရောက်သော် သမီးတော်နှင့် ထိမ်းမြား၍ ဘိုးဘရိုက်ရာဖြစ်သော ကောသလတိုင်းကို မင်းမူစေ၏။

"ချစ်သား ရဟန်းတို့ ... ဤသို့လျှင် ရှေးပညာရှိတို့သည် မိဘကို သတ်၍ တိုင်းရပ်ထီးနန်းကို သိမ်းမြန်း လုယက်သော သူကိုစင့်လျက် ရန်ဖက်မပြန် သည်းခံကုန်သေး၏။ သင်တို့မူကား အမြိုက်တရားကို ရှာခြင်းငှာ ငါ၏ သာသနာသို့ ဝင်ကြလျက် အနည်းငယ်သော ကိစ္စဖြင့် ဂလဟ ဝိဝါဒဖွား၍ အဘယ့်ကြောင့် သံဃာကွဲပြား စေဘိသနည်း။ အမျက်ကင်းသော ငါဘုရား၏ သာသနာ၌ မေတ္တာဝိဟာရဖြင့်သာ ညီညွတ်စွာ ဖြစ်စေကုန်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပလလည်း တောသို့ ကြွတော်မူခြင်း

ယင်းသို့ ဆုံးမသော်လည်း "ကိုယ်တော်မြတ်မှာ ငြိမ်သက်စွာ စံတော်မူပါ၊ အဓိကရဏ်းမှာ တပည့်တော်တို့ တာဝန်တည်း" ဟု သံဃာတို့က နားတော် လျှောက်ပြန်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း "ဤသံဃာတို့ကား ငါ့စကားကိုမျှ မလိုက် နာချေပြီ၊ ဤသူတို့နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် ဆင်းရဲစွာနေသဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ငါတစ်ပါးတည်းသာ နေအံ့" ဟု ကြံ၍ ခြွေရံသံဃာတို့အား မပန်ကြားဘဲ ဆွမ်းခံသွားရာမှသာ ထွက်ခွာတော်မူခဲ့၍ ကောသမ္မီပြည်မှ ခုနစ်ယူဇနာခန့် ကွာသော **ပါလိလေယျကရွာ** သို့ ရောက်တော်မူ၏။

ထိုရွာကို မှီ၍နေသော ဘဂုထေရ်အား ဧကစာရိယ ဝတ်တရားကို ဟောကြားပြီးသော် ပါစီနဝံသ မည်သော မိဂဒါဝုန်တောခွင်ဝယ် ချစ်ခင်ညီညွတ်စွာ နေသော ရဟန်းသုံးဦးတို့အား သမဂ္ဂသံဝါသ၏ အကျိုးတရားကို ဟောကြားပြီးမှ ပါလိလေယျက တောအုပ်သို့ဝင်၍ အင်ကြင်းပင်ကြီးရင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ၏။

ပလလည်းဆင်မင်း ဆည်းကပ်ပုံ

ဤတောအုပ်၌ နေသော **"ပါလိလေယျက"** မည်သော ဆင်ပြောင်တစ်စီး

http://www.dhammadownload.com

သည် "ငယ်ငယ်ကြီးကြီးသော ဆင်မ ဆင်ရွှေတို့ဖြင့် ရောပြွမ်း၍ နေရခြင်းကား ဆင်းရဲလှ၏၊ အဖျားပြတ်ပြီးသော မြက်, ကျိုးပြီးသော သစ်ခက်တို့ကိုသာ စားရ၏၊ ဆင်ငယ်တို့ မွေနှောက်၍ နောက်ကျသော ရေကိုသာ သောက်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ငါတစ်စီးတည်းသာ နေအံ့" ဟု ရံရွေမှခွဲ၍ လာသဖြင့် တင့်တယ်စွာ နေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုမြင်လျှင် "ဤအရှင်ကား တစ်ပါးတည်း နေထိုင်သောသူ မဟုတ်ဘဲလျက် တစ်ပါးတည်း နေခြင်းသည် ငါကဲ့သို့ အပေါင်းအဖော်နှင့် မမွေ့လျော်ဘဲ ခွဲ၍လာသည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟုကြံ၍ ဘုရားရှင်ထံ ကပ်ပြီးလျှင် ခြေတော်ကို ဦးဖြင့်တိုက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း ပါလိလေယျက ...သင်ကား ငါနှင့် အလားတူစွာ အပေါင်းအဖော်နှင့် နေခြင်းမည်သည်ကား များစွာသော ဆင်းရဲခြင်း ရှိ၏။ မိမိ၏ချမ်းသာကို ရှာလိုသော သဏ္ဌဝါသည် လိမ္မာနူးညံ့သော ခင်ပွန်းကောင်းကို မရမူ တစ်ယောက်တည်းသာ နေရာ၏" ဤသို့ စသော တရားကို ဟောကြား တော်မူလျှင် ဆင်လည်း အတိုင်းထက်အလွန်ပင် ချစ်ခင် ကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုနေ့မှစ၍ တစ်နေ့မပြတ် မြတ်စွာဘုရားအား သုံးရေ သောက်ရေ တည်ခြင်း, ပန်းမွေ့ရာခင်းခြင်း, ပန်းဟောင်းကို နှာမောင်းဖြင့် တံမြက်လှည်းခြင်း, သစ်ခက်ခြောက်တို့ကို မီးပွတ်၍ပုံခြင်း, ဆွမ်းခံကြွသော် ကိုယ်တော်၏ နောက်မှ ပရိက္ခရာကို နှာမောင်းဖြင့် ဆောင်၍ ရွာဝတိုင်အောင် လိုက်ခြင်း, ရွာမှ ထွက်ခါ ပရိက္ခရာကို လှမ်းယူခြင်းစသော အာဘိသမာစာရိက ဝတ်တို့ကို တစ်နေ့ မချွတ် ပြု၏၊ ညဉ့် ဘုရားသခင် ကျိန်းစက်တော်မူသောအခါ ကြီးစွာသော တုတ်လှင်ကန်ကို နှာမောင်းဖြင့် ကိုင်လျက် စိုင်, ပြောင်, ကြွ, ဆင်, သမင်, သစ်, ကျားတို့ကို မြစ်တားခြင်းငှာ တောအုပ်ကို လှည့်လည်ကာ နေ၏၊ အရဏ်တက်သောကာလ မျက်သစ်ဒန်ပူ ကပ်ခြင်းစသော ဝတ်တို့ကိုပြု၏။

- မျောက်ငယ် ဒါနပြုပုံ

ဤသို့ ဆင်မင်းပြုသည်ကို တစ်ခုသော မျောက်ငယ်မြင်လျှင် "ဤဆင်သည် ငါကဲ့သို့ တောတိရစ္ဆာန် ဖြစ်လျက် နှစ်သက်ရှိသေစွာ မြတ်စွာဘုရားအား လုပ်ကျွေးပေသည်၊ ငါလည်း ကောင်းမှု ပြုအံ့" ဟု ကြံလျက် ပျားများ ပျံပြီးသော ပျားအုံကို ယူ၍ ကိုယ်တော်မြတ်အား ကပ်လှူ၏၊ ဘုရား ဘုဉ်းပေးအံ့လော မဘုဉ်းပေးအံ့လောဟု တွေးတောကြည့်နေစဉ် ဘုရားဘုဉ်းပေးသည်ကို မြင်လျှင် ရွှင်လန်းလှသော စိတ်ဖြစ်၍ သစ်ပင်တစ်ခုသို့ တက်ပြီးမှ သစ်ခက်ဖျားဌ မြူးစား

http://www.dhammadownload.com

က,ခုန်လေသော် နင်းသောသစ်ခက် ကိုင်သောသစ်ခုက်တို့သည် ကျိုး၍ ရှားငုတ်ထက် ကျသဖြင့် ထိုခဏ၌ ကဲကုန်လေ၏၊ ထိုပျားအုံလှသော ကုသိုလ်စေတနာကြောင့် ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော ဗိမာန်၌ အရုံနတ်သမီး တစ်ထောင်ရှိသော နတ်သားအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

ဤသို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ဆင်မင်း၏ အလုပ်အကျွေးကို ခံလျက် ထိုတောယံ၌ ဝါကပ်တော်မူသော အခြင်းအရာကို ဇမ္ဗူဒီပါ တစ်ကျွန်းလုံးပင် ထင်ရှားလေသတည်း။

ဒါယကာတို့ သပိတ်မှောက်ကြခြင်း

ကောသမ္မီပြည်၌ ရှိရစ်ကြသော ကလဟဝိဝါဒ ရဟန်းတို့သည်လည်း ဘုရားကြွ၍ တစ်လလွန်သောအခါ ဒါယကာတို့သည် ဤသို့ တိုင်ပင်ကုန်၏။ "ဤရဟန်းတို့ကား ဘုရားသာသနာသို့ ဝင်လျက် ဘုရားရှင် ဆုံးမသည်ကို မလိုက်နာ၊ မာနထောင်လွှား ဒေါသများလျက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှိပ်နင်းခြင်းကိုသာ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ ဂန္ဆဓုရ, ဝိပဿနာဓုရ တည်းဟူသော ရဟန်းကိစ္စကို လုံ့လမပြုကုန်၊ ဤရဟန်းတို့ကြောင့်ပင် ဘုရားသခင်ကို ငါတို့ မဖူးမြော်ရ တော ဌာနသို့ ကြွရောင်လေသည်၊ ယင်းသို့ ဆိုးသွမ်းသော ရဟန်းယုတ်တို့ကို လှူသ ဖြင့် အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ထိုသူတို့အား ရှိခိုးခြင်း, ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်း, နေရာခင်းခြင်း, ဆွမ်းကွမ်း လှူဒါန်းခြင်းကို မပြုကြကုန်လင့်" ဟု တိုင်ပင်၍ နေကုန်၏။ အလှူခံလာသော် များစွာ ကဲ့ရဲ့လိုက်ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့လည်း လှူဒါန်း ရိုညွတ်သူမရှိလျှင် သတိရကြ၍ "ငါတို့၏ အုဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေကြအံ့" ဟု အချင်းချင်း တစ်ဦးထံတစ်ဦး ဝန်ချ၍ တညီတမျှတည်း ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုသို့ သမဂ္ဂဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ဒါယကာတို့အား ပြောကြားပါးသော်လည်း ဒါယကာတို့က "ရှင်ပင်တို့ ...ဘုရားသခင်ထံ သွား၍ လျှောက်ကြကုန်၊ ဘုရားကြွလာမှ ရှေးအခါကဲ့သို့ အသင်တို့ကိုပြုပေအံ့" ဟုဆို၍ နေ၏။

ရှင်အာနန္ဒာ ဘုရားပင့်ကြွပုံ

ရဟန်းတို့လည်း ဝါကျွတ်သောအခါ ရှင်အာနန္ဒာထံသို့ ကပ်၍ အရပ်ရပ်ကို ဝန်ချပြီးသော် "ရှင်တော်ဘုရားကို သွား၍ပင့်ပါ" ဟု လျှောက်၏။ သာဝတ္ထိပြည်မှလည်း အနာထပိဏ် သူဌေး, ဝိသာခါအစရှိသော ဥပါသကာတို့သည်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားကို ပင့်စေခြင်းငှာ ရှင်အာနန္ဒာ၏ အထံသို့ တမန်စေလွှတ်ကြ၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ငါးရာသော သံဃာတော်အရံနှင့်တကွ ကြွလေ၍ နေတော်မူသော တောအုပ်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ "တစ်ပါးတည်းသာ နေတော်မူသော ဘုရားရှင်ထံသို့ အရံသံဃာတော်နှင့်တကွ ကပ်ခြင်းသည် မသင့်ချေ" ဟု ကြံ၍ အခြံအရံရဟန်းတို့ကို သင့်ရာ၌ထားပြီးသော် တစ်ပါးတည်းသာလျှင် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဝင်လေ၏။

ဆင်မင်းလည်း အဝေးမှလာသော ရှင်အာနန္ဒာကို မြင်လျှင် လှင်ကန်ကိုငင်၍ လျှင်စွာ ပြေးသွား၏။ ဘုရားသခင်က "ဆင်မင်း ...သင်မတားမြစ်လင့်၊ ဤသူကား ငါဘုရား၏ အလုပ်အကျွေးပေတည်း"ဟု မိန့်တော်မူမှ လှင်ကန်ကို ချခဲ့၍ ခရီးဦးကြိုဆိုလျက် ပရိက္ခရာတို့ကို လှမ်းယူပြီးသော် ကိုယ်တော်၏ အနီး၌ ထား၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ကို ဦးတိုက်၍ ညွတ်ငိုက်ကာ နေလေသော် ရှင်တော်ဘုရားကလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ ...သင်တစ်ပါးတည်းသာ လာသလော" ဟု မေး၏။ "အရှင်ဘုရား ...ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်ပင် လာပါသည်၊ အလိုတော်ကို မသိသောကြောင့်သာလျှင် ဝေးရာ၌ ထားခဲ့ပါသတည်း" ဟု နားတော်လျှောက်လျှင် "ယင်းသို့ တပြီးကား သင်၏အဖော်တို့ကို ခေါ်ချေလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၍ ခေါ်ရလေ၏။

ခင်ပွန်ကောင်းမှ မွန်မြတ်ကြောင်း

သံဃာ ငါးရာတို့ရောက်လျှင် ဘုရားသခင်လည်း ကြည်လင်ဝမ်းသာစွာ ပဋိသန္ဓာရ စကားဖြင့် မိန့်ကြားဟောပြတော်မူ၏။ ထိုရဟန်းတို့ကလည်း "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော တရားမင်းသည် အလွန် ချမ်းသာခြင်း၏ တည်ရာပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လျက် မျက်သစ်ဒန်ပူ ကပ်အံ့သောသူမျှ မပါ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာ တစ်ဝါတွင်းလုံး သိတင်းသုံးတော်မူခြင်းသည် အလွန်ဆင်းရဲလတ္တံ့" ဟု လျှောက်တင်သော် ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သားတို့ ...ငါတစ်ပါးတည်းသာ ဆင်းရဲစွာ နေရသည်မဟုတ် ဤပါလိလေယျက ဆင်မင်းသည် ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သာမဏေကဲ့သို့ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ဟူသမျှကို နေ့ညဆောင်ရွက်လျက် ငြိမ်သက်စွာ နေရပေသတည်း၊ ဤသို့သော ခင်ပွန်းကောင်းကိုရမူ အဖော်နှင့် နေရခြင်းသည် လျှောက်ပတ်၏"ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ –

သစေ လဘေထ နိပကံ သဟာယံ၊
သဒ္ဓိံ စရံ သာဓုဝိဟာရိ ဓီရံ –

http://www.dhammadownload.com

အစရှိသော သုံးဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နိပက္ကံ၊ ရင့်သော ပညာရှိသော။ သဒ္ဓိံ စရံ၊ တကွကျင့်ဖော်ဖြစ်သော။ သာခုဝိဟာရိံ၊ ကောင်းစွာနေလေ့ ရှိသော။ ဓီရံ၊ တည်ကြည်သော။ သဟာယံ၊ ခင်ပွန်းကောင်းကို။ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရသည့်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုခင်ပွန်းကောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပရိဿယာနိ၊ အတွင်းအပဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယ္ယ၊ နှိပ်စက်၍။ သတိမာ၊ သတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

နိပက္ကံ၊ ရင့်သော ပညာရှိသော။ သဒ္ဓိံ စရံ၊ တကွ ကျင့်ဖော်ဖြစ်သော။ သဟာယံ၊ ခင်ပွန်းကောင်းကို။ နော စေ လဘေထ၊ အကယ်၍ မရမူကား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းကားဖြစ်သော။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဧကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း။ စရတိ ဣဝ၊ သွားလာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အရညေ၊ တောဋ္ဌ။ မာတင်္ဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ ဧကော၊ တစ်စီးတည်း။ စရိတိ ဣဝ၊ သွားလာသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧကော၊ ဝဲယာရှေ့နောက် ဖော်မလျောက်ဘဲ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင်။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဧကံ စရိတံ၊ တစ်ယောက်တည်း နေခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဗာလေ၊ သူမိုက်၌။ သဟာယတာ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မြတ်သည်ဟူ၍ မရှိ။

ဤသို့သော တရားကို ဟောကြားတော်မူလျှင် ရဟန်း ငါးရာတို့သည် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ကြကုန်၏။

ဆင်မင်း ဝမ်းနည်းပြီး ကဲကုန်ပုံ

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာလည်း အနာထပိဏ်သူဌေး စသော ဥပါသကာတို့ လျှောက်မှာသော သတင်းစကားကို နားတော်ပန်တင်၍ "အရှင်မြတ် ကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ယင်းသို့ တပြီးကား ချစ်သား အာနန္ဒာ ... ငါဘုရား၏ သပိတ်, သင်္ကန်းကို ယူလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ ထိုနေရာမှ ကြွတော်မူလေလျှင် ပါလိလေယျက ဆင်မင်းလည်း ပြင်းစွာသော အသံကိုမြည်လျက် လမ်း၌ ဖီလာနေ၏။

ရဟန်းတို့ကလည်း "အရှင်ဘုရား ... ဆင်မင်းသည် အသို့ ပြုလိုသနည်း" ဟု လျှောက်သော် ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သားတို့ ... ဤဆင်သည် သင်တို့အား

http://www.dhammadownload.com

ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလိုသေးသောကြောင့် တားမြစ်သတည်း၊ ဤဆင်သည် နေ့ရက်ရှည်လျား ငါဘုရားအား များစွာကျေးဇူးပြုပေသည်၊ သူ၏ စိတ်နှလုံးကို မဖျက်စကောင်းပေ" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ခရီးမှ နစ်၍ နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဆင်မင်းသည် ဟိမဝန္တာတွင်း၌ ဖြစ်သော ငှက်ပျော ပိန္နဲ့ စသော သစ်သီးသစ်ဥတို့ကို များစွာ ဆောင်ယူ၍ နောက်နေ့သောအခါ သံဃာတော်တို့အား ကပ်လှူ၏။ သံဃာတော်တို့လည်း ဘုဉ်းပေးကြ၍ ကိစ္စပြီးသောအခါ သင်္ကန်း ပရိက္ခရာတို့ကို ပြင်ဆင်လျက် ဘုရားသခင်အား "အရှင်ဘုရား ကြွတော် မူခြင်းငှာ အချိန်သင့်ပါပြီ" ဟု လျှောက်ထား၍ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်နှင့်တကွ ကြွတော်မူလေလျှင် သံဃာတော်တို့၏ အကြားအကြားဖြင့် သွား၍ ဘုရားရှေ့တော်မှ ဖိလာနေပြန်၏။

ထိုအကြောင်းကို သံဃာတို့ လျှောက်ကြသော် "သင်တို့ကို လွှတ်လိုက်၍ ငါဘုရားအား ပြန်နစ်စိမ့်သောငှာ တားရှာသည်" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဆင်မင်း၏ ဦးခေါင်းကို လက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်၍ "အချင်း ပါလိလေယျက... သင်သည် ငါဘုရားအား ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး လုပ်ကျွေးရပြီ၊ ဤ၌ ရှည်မြင့်စွာ ငါနေခြားသော်လည်း သင့်အား ကျေးဇူးမထူးနိုင်ရာပြီ၊ ဤဘဝတွင် သင်ကား စျာန်တရား မဂ်ဖိုလ်တရားကို ရခြင်းငှာ မထိုက်ချေ၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ နေရစ်လော့၊ ငါ၏ သွားခြင်းသည် မပြန်နစ်သော သွားခြင်းတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၍ ကြွလေလျှင် ဆင်မင်းသည် ချစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော စိတ္တဇ ဝေဒနာဖြင့် နာမောင်းကို ခံတွင်း၌ သွင်းပြီးလျှင် ပြင်းစွာ ငိုယိုလျက် နောက်တော်မှ တစိုက်စိုက်လိုက်၍ ရွာအနီးသို့ ရောက်သော် ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း "အချင်း ပါလိလေယျက ... ဤဒေသကပင် သင်ပြန်ဦးလော့၊ လူတို့၏ အနီးမည်သည်ကား များစွာသော ဘေးရန်ရှိချေသည်" ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ ကြွခဲ့လေလျှင် ဆင်မင်းလည်း ဘုရားသခင်ကို မြင်ကောင်းသမျှ ဒေသပတ်လုံး ရပ်တန့်ကာ ဖူးမြော်၍ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ရသောအခါ နှလုံးကြေကွဲသော အနာဖြင့် ခန္ဓာကုန်ရာလေ၏။

ထိုသို့ ကောင်းမြတ်သော စေတနာကြောင့် ခန္ဓာကုန်ခဲ့သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဝယ် ယူဇနာသုံးဆယ်ကျယ်သော ရွှေဗိမာန်၌ နတ်သမီးအရံ တစ်ထောင်နှင့်တကွ ပါလိလေယျကမည်သော နတ်သားဖြစ်လေ၏။

နိဂ်ရန်ပြုရာ ပြစ်များစွာ

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သဖြင့် ကြွ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်လေ

http://www.dhammadownload.com

သော် ကောသမ္မီပြည်သား ဖြစ်သော ကလဟ ဝိဝါဒ ရဟန်းတို့လည်း ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ခြင်းငှာ လာကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ကောသလမင်းကြီး ကြားလေလျှင် ဘုရားသခင်အား ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏၊ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ... သူတော်ကောင်းတရား မရှိသော ဤဝိဝါဒ ရဟန်း တို့ကို အကျွန်ုပ် တားမြစ်လိုပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "မင်းကြီး ... ဤရဟန်းတို့သည် မြတ်သောတရား၌ကား တည်ပေ၏၊ ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ရာ၌ ငါဆုံးမ၍ မလိုက်နာသော အပြစ်တစ်ခုသာ ရှိပေသည်၊ ထို့ကြောင့် မတားမြစ်ကြလင့်၊ လာပါစေ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနာထပိဏ်သူဌေးလည်း ဤနည်းတူပင် လျှောက်ကြား၍ ဘုရား မြစ်တော်မူရ၏။

ထိုကောသမ္မီရဟန်းတို့ ရောက်၍ တစ်ဆောင်သော ကျောင်း၌ တည်းနေစေသောအခါ သာဝတ္ထိပြည်သား ဖြစ်သော လူ ရဟန်း အပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းဖြဖြ လာကြကုန်၍ ဒေါသစောင်မာန် ခက်ထန်လှသော ရဟန်းဟူသည် ဤသူတို့လော, ဤသူတို့လောဟု လက်ညှိုးညွှန်ပြ ကြည့်ကြကုန်ရကား ထိုငါးရာသော ရဟန်းအပေါင်းတို့သည် ဦးခေါင်းမျှ မချိုဝံ့ ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သားတို့ ... ခိုက်ရန်ပြုခြင်း မည်သည်ကား သူတစ်ပါးတို့ မျက်ဝါးထင်ထင် ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းကိုလည်း ခံရတတ်၏၊ တမလွန်ဘဝ ပြောင်းရသော အခါ၌လည်း ငရဲရွာသို့ ရောက်တတ်၏၊ ရှုးပညာရှိတို့သည်လည်း မိဘစည်းစိမ်နှင့်တကွ ဖျက်ဆီးသောသူကိုလျက် အမျက်မပြန် သည်းခံဖူးသေး၏၊ သင်တို့ကား အမျက်ကို ပယ်ရှားသော ငါဘုရား သာသနာ၌ ကောင်းစွာ ဝင်ကြပြီးလျက် အမျက်မူကြခြင်းသည် အလွန် ဝန်လေးစွတကား" ဟု မိန့်တော်မူ၍ –

ပရေ စ နံ ဝိဇာနန္တိ၊ မယမေတ္ထ ယာမာမသေ။
ယေ စ တတ္ထ ဝိဇာနန္တိ၊ တတော သမ္မန္တိ မေဓဂါ –

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရေ၊ ပညာမဲ့ငြား၊ သူတစ်ပါးတို့သည်။ စတ္ထ၊ ဤလောက၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယမာမသေတိ၊ သေမင်း၏ နိုင်ငံသို့ လိုက်ကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍။ နံ ဝိဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တတော၊ ထိုသို့ မသိခြင်းကြောင့်။ မေဓဂါ၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ နံ သမ္မန္တိ၊ မငြိမ်းကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုသဲ့ဟာ့အလယ်၌။ ယေ စ၊ အကြင် ပညာရှိသော သူတို့သည်ကား။ ဝိဇာနန္တိ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့ လိုက်ရလတ္တံ့ဟု သိကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ သိခြင်း

http://www.dhammadownload.com

ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ မေဓဂါ၊ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။

ဤဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ အလုံးစုံသော ရဟန်းငါးရာတို့သည် အကျွတ်တရားကို ရကြကုန်သတည်း။

ဤကား ဒသမဝါ ကပ်တော်မူသော အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။

(ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။)

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို ချုပ်တော်မူခြင်း

မြတ်စွာဘုရားလည်း သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ကိန်းအောင်းစံပယ်တော်မူ၍ တစ်နေ့သောအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးသည် ညချမ်းသောအခါ ကျောင်းသို့လာ၍ တရားနာပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်တကွ ငါးရာမျှသော သံဃာတော်တို့သည် နက်ဖြန် အကျွန်ုပ်အိမ်သို့ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၍ ပြန်ခဲ့၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဆိတ်ဆိတ် သည်းခံတော်မူလျက် ထိုညဉ့်ထွက်၍ နံနက်သောအခါဝယ် မဟာကရုဏာ သမာပတ်ဖြင့် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်၌ ချုပ်အပ်သော ဝေနေယျကို နိစ္စရှုမြဲတိုင်း ရှုတော်မူလျှင် နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းသည် ဉာဏ်ကွန်ရက်အတွင်းသို့ ဝင်လာ၍ စာနာ ဆင်ခြင်တော်မူသည်ကား -

"ဤနန္ဒောပနန္ဒ နဂါးသည် ရှည်လျားသော ဘဝကုသိုလ်ဟူသော ဥပနိဿယ ရှိသူဖြစ်လျက် ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ ရောက်သောကြောင့် အမျက်တော် မာန်ကြီးသဖြင့် ရေမနီးသောမျိုးသည် အစို့မထိုးနိုင်ဘိသကဲ့သို့ တဏှာအိုင်၌ နစ်ဘိ၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဖြစ်သို့ ရောက်ချေသည်။ ငါ ကြွသွား၍ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်ကို နှိပ်နှံဆုံးမစေရမူ အစလသဒ္ဓါဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မျိုးသည် ဖွံ့ဖြိုးစွာပေါက်လတ္တံ့" ဟု မြင်တော်မူသဖြင့် ထိုည မိုးသောက်လတ်သော် ကိုယ်တော်ကို သုတ်သင်ပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ငါးရာသော သံဃာတော်တို့ကို နှီးဆော်ဘိလော့၊ ယနေ့ ငါဘုရားသည် နဂါးတို့နေရာ မြင်းမိုရ်ညာသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူအံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဆဋ္ဌာဘိညဉဏ်ပတ္တ ဖြစ်ကုန်သော ရဟန္တာငါးရာတို့အား အကြောင်းကို ကြား၍ ဘုရားရှေ့မှောက်သို့ လာရောက်စည်းဝေးမိသော် ရှင်တော် ဘုရားလည်း ထိုငါးရာသော သံဃာနှင့်တကွ အာကာသခရီးဖြင့် ပျံလျက် နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်း၏နေရာ ဗိမာန်ပေါ်သို့ကျော်၍ ကြွတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

နဂါးမင်း စည်းစိမ်

ထိုနေ့ နံနက်ယံ၌ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးလည်း များစွာသော မှူးမတ်ပရိသတ်ခြံရံလျက် အဖျော်သောက်သဘင် ခံအံ့သောအခါနှင့် ကြိမ်၍ ကူန္ဒနီလာ မသာရဂလ် ဝင်သဝဏ်ရွှဲ ပုလဲ ပတ္တမြား ခုနစ်ပါးသော ရတနာများက် မြတ်တို့ဖြင့် ခြယ်တပ်စီရင်သော နတ်ကွန်းဥကင် ပလ္လင်ရတနာဝယ် မင်္ဂလာရှိသော ထီးဖြူ စိုက်ဆောက်လျက် ခြောက်ထောင် ခြောက်ထောင်မျှလောက်သော စည်စောင်း ပတ်သာ တူရိယာတို့ကို နဂါးကညာတို့သည် လက်ဝဲလက်ယာမှ သာယာစွာ တီးမှုတ်လျက် မကြီးသက်ရွယ် နုနယ်ချောမြ ချစ်ဖွယ်လှသော ကချေသည် နဂါးမအပေါင်း ဝန်းရံ၍ နတ်ဌာန်၌ဖြစ်သော နှစ်သက်စဖွယ် ဆန်းကြယ်ထူးမြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် ချိုချဉ်အရသာတို့ကို သုံးဆောင်ကာ စံစား၍ နေသတည်း။

မျက်မာန်တော်ပြီး တန်ခိုးဖြင့် နတ်ပြည်ကိုကွယ်

ယင်းသို့ စံနေရာအပေါ်သို့ သံဃာတော်များတို့ ကြွသွားသည်ကို နဂါးမင်း မြင်လျှင် အမှင်ရဲရဲ တောက်ဆဲသော မီးပုံကို လေဟုန်ခတ်သကဲ့သို့ မတန့်ရပ် နိုင်အောင် မျက်မာန်ပေါက်၍ စိုက်ဆောက်အပ်သော ထီးဖြူကို လှဲပြီးလျှင် "ဤဦးပြည်းရဟန်းတို့သည် အခန်းခန်း အပြတ်ပြတ် အစပ်စပ်သောအဝတ်ကို ဝတ်လျက် ကြီးသူ၊ မြတ်သူဟူ၍ မချင့်တွက်၊ ငါ့ဦးခေါင်းထက်သို့ကျော်၍ အပေါ်၌ ဖဝါးမြေမှုန့်ကို ကြဲဖြူးကာ မကြာမကြာ ဝတီသာသို့ လူးလာခတ် ကူးသန်းကြသည်။ ယနေ့မှစ၍ ထိုသူတို့၏အသွားအလာကို ငါခွင့်မပေးအံ့၊ အကယ်၍ မရှောင်ကွင်းမူ ငါခံတွင်း၌ သေစေအံ့"ဟု ကြံ၍ မိမိစံရာ ရတနာပလ္လင်မှ သက်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသောကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင် လုံးရပ်ဆောင်သော မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို အရင်းမှ အဖျားတိုင်အောင် ကိုယ်အခွေဖြင့် ခုနစ်ဆင့်ပတ်ရစ်လျက် တောင်ထိပ်ထက်တည်သော တာဝတိံသာပြည်အလုံးကို ပါးပျဉ်းဖြင့် အုပ်ဖုံးကာနေ၏။

နဂါးကို ဆုံးမခွင့်တောင်းခြင်း

သံဃာတော်မြတ်တို့လည်း ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထွတ်နှင့်မျှသော မိုးလတ်သို့ရောက်၍ ပြာသာဒ်ဝေဖယန် ဗိမာန်ဘုံဆောင်တို့ကို မမြင်လျှင် ရှင်ရဋ္ဌပါလက ဘုရားသခင်အား ဤသို့နှားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား...

http://www.dhammadownload.com

တစ်ပါးသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့လာ၍ ဤဌာနသို့ရောက်လျှင် မြင့်မိုရ်တောင်ကို လည်း မြင်ရပါသည်။ နတ်တို့၏နေရာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ စိုက်အပ်သော တံခွန်တို့ကိုလည်းကောင်း မြင်ရပါသည်။ ယခုအခါ ဘယ်နေရာကိုမျှ မမြင်ရပါ။ စိမ်းမြည်ရိမ့်မှောင် မျက်စဉ်းတောင်ကဲ့သို့သာ ထင်ပါသည်။ အို့ဘယ့်ကြောင့် ထိုအာရုံကို မမြင်လေသနည်း"ဟု နားတော်လျှောက်တင်သော် ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ... နန္ဒောပနန္ဒနဂါးသည် သင်တို့အား အမျက်ရှိသောကြောင့် မိမိကိုယ်ဖြင့် မြင်းမိုရ်တောင်ကို ခုနစ်ပတ်ရစ်လျက် နတ်ပြည်အလုံးကို ဖုံးလွှမ်း၍နေသောကြောင့် မမြင်ရလေသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... နဂါးကို အကျွန်ုပ် တန်ခိုးပြ၍ ဆုံးမပါအံ့"ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ခွင့်ပေးတော်မမူ။

ထို့နောက် ရှင်ရာဟုလာ၊ ရှင်ဘဒ္ဒိယ စသော မထေရ်တို့သည် အသီးအသီး ခွင့်တောင်းကြသော်လည်း ခွင့်ပေးတော်မမူလေလျှင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ထ၍ "လောကမှန်ကူ ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရား သားကြီးဟူသမျှသည် မိဘတို့ဝန်ကို ကျူးလွန်၍ ဆောင်ထိုက်သကဲ့သို့ တပည့်ကြီးဟူသမျှသည် ဆရာ့ဝန်ကို အလွန် ဆောင်ထိုက်လှပေသည်။ တိရစ္ဆာန်သာဖြစ်သော ဤနန္ဒောပနန္ဒနဂါးကို အရှင်ဘုရားကိုယ်တိုင် မဆုံးမသင့်ပါ။ အကျွန်ုပ် ဆုံးမပါမည်"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန် တန်ခိုးပြိုင်ပုံ

ဘုရားသခင်လည်း "သင်ပင်ဆုံးမလော့"ဟု ခွင့်ပေးတော်မူ၍ သံဃာတော်အစုံနှင့် ယုဂန္ဓိရ်တောင်ထိပ်ထက်တက်၍ ရပ်တန့်တော်မူ၏။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားတော်မူပြီးလျှင် ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကိုပွား၍ နဂါးကြီး၏သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းလျက် နဂါးမင်း၏အထက်၌ တစ်ဆယ့်လေးထပ်ပတ်ရစ်ပြီးသော် နဂါးခေါင်းပေါ်၌ မိမိ၏ပါးပျဉ်းကိုအုပ်လျက် မလှုပ်မလွှဲနိုင်အောင် မြင်းမိုရ်တောင်ဖြင့်ညှစ်၍ ကြိတ်၏။

နန္ဒောပနန္ဒလည်း အမျက်ပြင်းစွာထ၍ ကိုယ်မှ အခိုးအလျှံကိုလွှတ်၏။ ရဟန္တာနဂါးလည်း "သင်သာ အခိုးလွှတ်နိုင်သည်မဟုတ်၊ ငါလည်း လွှတ်နိုင်သည်သာတည်း၊ ငါ၏ အခိုးအလျှံကိုလည်း ခံဦးလော့"ဟုဆို၍ ထိုအလျှံထက်ကဲလွန်၍ လွှတ်ပြန်၏။ နဂါးအလျှံသည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို မနှိပ်စက်နိုင်၊ အရှင်မြတ်၏ အလျှံသာလျှင် နဂါးမင်း၏ အရေအသားကို ဖောက်ခွဲ၍ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

နဂါးနှစ်ဦးတို့၏ အခိုးအလျှံကြောင့် ရွှေဆိုင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော မြင်းမိရိတောင်မင်းသည် တဝင်းဝင်း တထိန်ထိန် အရှိန်ပြောင်ပြောင် လောင်ဘိသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ နန္ဒောပနန္ဒနဂါးလည်း "ငါ့အား မြင်းမိရိတောင်ဖြင့် ကြိတ်၍ နှိပ်စက်လာသည်ကား အသူနည်း" ဟု မေး၏။ "ငါကား ဘုရားသခင်၏ လက်ဝဲတော်ရံဖြစ်သော ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်တည်း" ဟု ဆိုသော် "ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ရဟန်းအသွင်ကို သင်ပြဦးမှ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်အံ့" ဟု ဆိုလျှင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ဖန်ဆင်းသော နဂါးအသွင်ကို ဖျောက်၍ ရဟန်းအသွင်ကို ပြ၏။

နဂါးမင်းကလည်း "လူသားဖြစ်လျက် ငါ့အမျက်ကို ဤသူခံနိုင်အံ့လော" ဟု အံသွားကြိတ်လျက် အဆိပ်နှင့်တကွသော နှာခေါင်းလေကို မှုတ်၏။ အရှင်မြတ်လည်း မတုန်မလှုပ် တည်သည်ကိုမြင်လျှင် "ခံတွင်းတွင် ကြေစေအံ့" ဟု ကြံ၍ တစ်ဖန် ခံတွင်းဖြင့် ဟပ်မျိုး၏။

မြတ်စွာဘုရား သတိပေးခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကလည်း "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန်... ဤနန္ဒောပနန္ဒနဂါးကား တန်ခိုးကြီးလှ၏။ စတုတ္ထစျာန်သမာပတ်ကို ကြပ်ကြပ် နှလုံးသွင်းဘိလော့" ဟု သတိပေးတော်မူ၏။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကလည်း "အရှင်ဘုရား စိုးရိမ်တော်မမူပါလင့်၊ အကျွန်ုပ်ကား လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို မပြတ်လေ့လာပြီးပါတည်း။ ဤနဂါးထက် တန်ခိုးသာသော နဂါးအရာ နဂါးအထောင်ပင် ဖြစ်သော်လည်း အကျွန်ုပ် ဆုံးမနိုင်ပါ၏" ဟု လျှောက်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ခံတွင်းဖြင့်ဝင်လျက် လက်ယာနားတွင်းမှလည်း ထွက်၏။ လက်ဝဲနားတွင်းမှလည်း ထွက်၏။ လက်ယာနားတွင်းမှဝင်လျက် လက်ဝဲနားတွင်းမှလည်းကောင်း၊ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်မှလည်းကောင်း ထွက်၏။ ခံတွင်းကို ဟလျှင် ထိုခံတွင်းမှဝင်လျက် ဝမ်းတွင်းအူအစဉ်ဖြင့် စက်ကြိုကြ၏။

နဂါးမင်းကလည်း "ဝင်စဉ်က ငါမမြင်လိုက်၍သာ သင်ရဟန်း ချမ်းသာသည်၊ ထွက်သောအခါ ငါ၏အစွယ်ဖျားဌ ကြေစေအံ့" ဟု ကြံ၍ "ရှင်မောဂ္ဂလာန် ပြန်၍ ထွက်လှည့်ဦး၊ အံ့မူးဖွယ်လို ရုံရှာရှိသော ဝမ်းတွင်းဌာန မနေပါလင့်" ဟု ဆိုလျှင် အရှင်မြတ်လည်း ထွက်လာ၍ အစွယ်နှစ်မြွာကို ပုတ်ခတ်လျက် အပြင်သို့ထွက်၏။ နဂါးမင်းလည်း ပြင်းစွာသောနှာခေါင်းလေကိုမှုတ်၍ တစ်မုဟုတ်ချင်းကိုက်ပြန်လျှင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ခံတွင်းသို့ဝင်၍ လျှာပေါ်တွင် စက်ကြိုကြပြီးမှ သွားကို ပုတ်ခတ်လျက်ထွက်၏။

http://www.dhammadownload.com

နဂါးမင်း ရှုံးခြင်း ဥပါသကာအဖြစ် ခံယူပုံ

နဂါးမင်းလည်း ပြင်းစွာသောဒေါသဖြင့် အစွမ်းရှိသမျှ ညှဉ်းဆဲပါသော်လည်း အရာမထင်၊ မွေးညင်းတစ်ပင်မျှ မတုန်လှုပ်သည်ကိုမြင်လျှင် "ဤအရှင်ကား တန်ခိုးကြီးမားလှ၏။ ငါပြုသမျှသည် မောဃဘာဂီသာ ဖြစ်ချေသည်။ ဤရဟန်းနှင့် တန်ခိုးပြိုင်၍ မနိုင်ပေရာ၊ ပြေးမှသာဖြစ်မည်"ဟု ကြံ၍ နဂါးကြီးသဏ္ဌာန် ပယ်လျက် နဂါးငယ်အသွင်ပြင် သီတာရေပြင်သို့ သက်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ဂဠုန်အဟန်ဖန်ဆင်း၍ လိုက်၏။ နဂါးက လူသားအဟန်ဖန်ဆင်း၍နေလျှင် အရှင်မြတ်လည်း နတ်ဘီလူးကြီးသဏ္ဌာန်ဖြင့် ကိုက်စားဟန်ကိုပြု၏။ ထိုအခါမှ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းလည်း အလွန်ကြောက်လန့်ရကား လုလင်အဟန် ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား မှားခြင်းကြီးမှားချေပြီ၊ ဤနေ့မှစ၍ အရှင်မြတ်တို့အား လေးမြတ်ရိကျိုး ကိုးကွယ်ပါတော့မည်"ဟု ဝန်ခံလျက် ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ခြေရင်း၌ ဦးဖြင့်တိုက်၍နေ၏။

အရှင်မြတ်ကလည်း "အချင်းနန္ဒောပနန္ဒ... ထလော့၊ ထလော့၊ လူသုံးပါးတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကို လွန်စွာဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သင့်အား သနားကရုဏာဖြင့် ကြွတော်မူလာ၍ ယုဂန္ဓရိရ်တောင်ထိပ်ဝယ် စံပယ်တော်မူသည်၊ သင်လိုက်ခဲ့လော့"ဟု ခေါ်၍ ရှေ့တော်သို့ ဆောင်လာ၏။

မြတ်စွာဘုရားလည်း နဂါးနှင့်လျော်ပတ်သော ဓမ္မကထာဖြင့် ကောင်းစွာဆုံးမတော်မူ၍ ဥပါသကာ၏အဖြစ်ကို ယူစေ၏။ ယင်းသို့ နဂါးမင်းကို နှိမ်နင်းချေဖျက်တော်မူပြီးသော် သံဃာတော်ငါးရာနှင့်တကွ ကြွတော်မူလေ၍ အနာထပိဏ်သူဌေးအိမ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။

သူဌေးကြီးလည်း ခရီးဦးကြိုဆိုလျက် "ကိုယ်တော်မြတ်သည် အဘယ်အကြောင်းဖြင့် နေမြင့်မှ ကြွတော်မူသနည်း"ဟု လျှောက်ပြန်လေသော် "နန္ဒောပနန္ဒနဂါးအား သွား၍ ချေဖျက်တော်မူရသောကြောင့် နေမြင့်သတည်း"ဟု အထူးပွတ္တိကိုဖော်၍ ဟောကြားတော်မူပေ၏။ ထိုအခါ အနာထပိဏ်သူဌေးကလည်း "ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ကိုယ်တော်မြတ်ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၍ လုပ်ကျွေးပြုစု၏။

ဤကား နန္ဒောပနန္ဒနဂါးကို ဆုံးမတော်မူသောအကြောင်း
အထူးပွတ္တိ အမြွက်တည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဗကဗြဟ္မာကို ချွတ်တော်မူခြင်း

မဟာကပ်ငါးရာ ဗြဟ္မာ့ရွာ

ဘုရားသခင်သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ နေတော်မူ၍ တစ်နေ့သောအခါ အာဘဿရဘုံ၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ဗကဗြဟ္မာကို မြင်တော်မူ၏။ ထိုဗြဟ္မာကား ရှေးလူ၏အဖြစ်၌ အနှစ်တစ်သိန်းမျှလောက် ရသေ့ ရဟန်းပြု၍ လောကီစျာန် သမာပတ်တို့ကို မပြတ်လေလာသဖြင့် ခန္ဓာကြွေလတ်သော် ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၌ ဖြစ် ၏။ ထိုဘုံ၌ မဟာကပ်ငါးရာပတ်လုံး ဗြဟ္မာတို့၏ချမ်းသာကို ခံစားပြီး၍ စုတေခဲ့သော် ခြောက်ဆယ့်လေးကမ္ဘာ အသက်ရှည်သော သုဘကိဏ္ဏဘုံ၌ ဖြစ်၏။ ထိုမှ စုတေပြန်သော် ရှစ်ကမ္ဘာအသက်ရှည်သော အာဘဿရဘုံ၌ ဖြစ်၏။

ဗြဟ္မာကြီး အယူလွဲနေပုံ

ယင်းသို့ အဓေယျမန ဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း အထက်အထက်ဘုံမှ စုတေရသော် နာမ်ရုပ်အစဉ်ကိုလည်း မမှတ်မိ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း မ‌ထင်၊ အတိုင်းပင်တည်သည်ဟု မှတ်ရကား "ငါတို့၏ ဗြဟ္မာဇာတ်ကား မြတ်သော မြဲသောနိစ္စဓုဝ ချမ်းသာပင်တည်း၊ ဤအဖြစ်ထက် လွန်၍ရှာရန် နိဗ္ဗာန်မည်သည်မရှိပြီ၊ ဤဗြဟ္မာကိုယ်လည်း အိုခြင်း၊ နာခြင်း စသော ဆင်းရဲမရှိ၊ အတိသုခဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း" ဟု အယူရှိ၏။ မိမိ၏အနိုးအပါးဖြစ်သော ခုနစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်သော ဗြဟ္မာတို့လည်း ဤသို့ပင် အယူရှိကုန်၏။

ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၍ ထိုအယူကို ဖျောက်ခြင်းငှာ ပစ္စာဘတ္တအခါ၌ ကွေးထားသောလက်ကို ရုတ်ခြည်းဆန့်သကဲ့သို့ တစ်မှုဟုတ်ချင်းကြ၍ ဗြဟ္မာ့ရွာ၌ ထင်စွာရပ်တော်မူ၏။ ဗကဗြဟ္မာ မြင်လျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်တို့ ဗြဟ္မာ့ရွာသို့ ကြွလာတော်မူသလော၊ အရှင်၏လာခြင်းကား အလွန်ကောင်းသော လာခြင်းတည်း၊ ဤဗြဟ္မာ့ရွာသို့ ကြွလာသော အလှည့်သည် ကြာမြင့်မှဖြစ်၏တကား" ဟု ဆို၍ ကိုယ်တော်၏ အနီး၌ နေ၏။

ထိုသို့နေပြီးလျှင် "ရှင်ဂေါတမ... လုံလပြု၍ ကျင့်တော်မူပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဗြဟ္မာ့ရွာ၌ဖြစ်လျှင် စင်စစ် ဆင်းရဲခြင်းကင်းပါတော့သည်၊ မအို၊ မသေ အမြဲနေသော ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် မှန်ပါတော့သည်" ဟု လျှောက်၏။

ဗြဟ္မာ့သဏ္ဌာန်ကိုပင် နိဗ္ဗာန်ထင်

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဘုရားသခင်ကလည်း ထက်ဝန်းကျင်မှ လာကြကုန်

http://www.dhammadownload.com

သော ဗြဟ္မာတို့အား သက်သေထား၍ တရားအမြိုက် တိုက်ကျွေးတော်မူခြင်းငှာ "အို များစွာသော ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့... ဤဗကဗြဟ္မာသည် အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်တိုက်သို့ ဝင်ဘိ၏တကား၊ မြို့းတွင်း၌ ရှိသော ငှက်သည် လွတ်ထွက်ပြီးသော သတ္တဝါကို 'ချမ်းသာလိုကြလျှင် ငါ့ထံသို့ လာလှည့်'ဟု ခေါ်ဘိသကဲ့သို့ ချော်ချွတ်သော မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြင့် ဗြဟ္မာ့သဏ္ဌာန်ကို နိဗ္ဗာန်ထင်မှတ်ဘိ၏တကား၊ မိမိအား ဖြစ်လတ္တံ့သော ဘေးကိုမမြင်၊ အနိစ္စကိုပင် နိစ္စ၊ ဒုက္ခကိုပင် သုခဟု ပြောပရှာဘိ ၏တကား၊ ဝဋ်တရား၏ ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည် ဧကန်ရှိလျက် မသိရှာလေတကား"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဗကဗြဟ္မာ ငြင်းဆန်ခြင်း

ယင်းသို့ အမိန့်ကိုကြားသောအခါ ဗကဗြဟ္မာလည်း ဥပမာအားဖြင့် ခိုးသားကို ရိုက်ခတ်၍စစ်သော် ငါ၌သာ ခိုးပြစ်ရှိသည်မဟုတ်၊ ဤသူလည်း ခိုးသူပင်တည်းဟု ဖော်သကဲ့သို့ ရှင်တော်ဘုရား၏ အပြစ်တင်ချက်ကို ရှက်နိုးရကား မိမိနှင့်အလားတူ စွဲယူသော ဗြဟ္မာတို့ကို ဖော်ပြခြင်းငှာ "ဒွါသတ္တတိဘော ဂေါတမ ပုညကမ္မာ" အစရှိသော ဂါထာကိုဆို၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား– "ဘုရားရှင် ဂေါတမ... ဤသဿတဝါဒကို အကျွန်ုပ်တစ်ယောက်မျှသာ ယူသည်မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ရှေးကောင်းမှုပြုဖော်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာဧကတ် ခုနစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ပင် ဤသို့အယူရှိကြပါသည်။ ဧကဘီ၊ ဧရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ ကင်းလွတ်ကြသောကြောင့် နိစ္စထာဝရတံ့သော နိဗ္ဗာန်ပင်ဟု ထင်မှတ်ပေသည်။ အကျွန်ုပ်တို့အား အများနှတ်ဗြဟ္မာတို့ လွန်စွာချီးပ ပူဇော်ကြလျက် နိစ္စထာဝရတည်ပေသော အရှင်ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ ငါတို့ဖြစ်လိုပါသည်ဟု ပတ္ထနာပြုကြကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကို စင်စစ် နိဗ္ဗာန်ဆိုပေသတည်း" ဟု လျှောက်၏။

နောက်ထပ်တရား ဟောဖော်ကြားပုံ

ဘုရားသခင်လည်း ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူခြင်းငှာ "အပွမိ ဟိ ဧဘံ နဒီယာယု" အစရှိသော ဂါထာကို မိန့်တော်မူ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား– "ချစ်သားဗက... ဤဗြဟ္မာရွာ၌ သင် ကြာသောကာလကား အန္တရကပ် အရေအတွက်အားဖြင့် တစ်သိန်းသုံးသောင်းခြောက်ထောင်လေးရာ့သုံးဆယ့်နှစ်ကပ်သာ ဖြစ်သည်။ နှစ်အရေအတွက်အားဖြင့် နိရဗ္ဗုဒ တစ်သိန်းမျှ

http://www.dhammadownload.com

သာ ရှိသေးသည်။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏကိုလည်း မလွန်ရချေသေး၊ စုတေရမည် မချွတ်ဟု ငါမြင်တော်မူ၏။ သင် ပညာကင်းသောကြောင့် အသက်ကြွင်းကိုမျှ မမြင်သတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

နိရဗ္ဗုဒ မှတ်ချက်- ဤစကားဌ်၌ နိရဗ္ဗုဒ အရေအတွက်ကား တစ်ဆယ်ဆယ်လိုကို တစ်ရာ၊ ဆယ်ရာကို တစ်ထောင်၊ ဆယ်ထောင်ကို တစ်သောင်း၊ ဆယ်သောင်းကို တစ်သိန်း၊ ဆယ်သိန်းကို တစ်သန်း၊ ဆယ်သန်းကို တစ်ကုဋေ၊ ကုဋေပေါင်း သိန်းတစ်ရာကို ပကောဋိ၊ ပကောဋိပေါင်း သိန်းတစ်ရာကို ကောဋိပကောဋိ၊ ၎င်းပေါင်း သိန်းတစ်ရာကို နဟုတ၊ နဟုတပေါင်း သိန်းတစ်ရာကို ဂိန္နဟုတ ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဤမျှလောက်ကိုသာ သရီ်ာတတ်သော လောကီပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရေတွက်နိုင်သည်။ ဤထက်အလွန်ကိုကား ဘုရားရဟန္တာတို့မှ ရေတွက်နိုင်သည်။

ဂိန္နဟုတ တစ်သိန်းတို့၏ တစ်ရာသည် အက္ခောဘိဏီ မည်၏။ အက္ခောဘိဏီ တစ်သိန်းတို့၏ တစ်ရာသည် ဗိန္ဒုမည်၏။ ဗိန္ဒုတစ်သိန်းတို့၏ တစ်ရာသည် အဗ္ဗုဒမည်၏။ အဗ္ဗုဒ တစ်သိန်းတို့၏ တစ်ရာသည် နိရဗ္ဗုဒမည်၏။ ဤနိရဗ္ဗုဒပေါင်း တစ်သိန်းသည် ဗကဗြဟ္မာ၏ ရှည်ကြာသောအသက်တည်း။

ဗကဗြဟ္မာ၏ ရွေးဘဝများ

ယင်းသို့ ဟောပြသော် ဗကဗြဟ္မာလည်း "ရှည်မြင့်စွာ မြင်ပေသော အရှင်ဘုရား... ဤဗြဟ္မာ့ရွာ၌ ရှည်မြင့်စွာနေရသော ကျွန်ုပ်တို့အကြောင်း ရွေးကောင်းမှုကို မိန့်ဆိုတော်မူပါ၊ ထိုအကြောင်းကို အမှန်ဟောကြားနိုင်လျှင် ဘုရားဟု ယုံကြည်ပါမည်"ဟု လျှောက်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း တပ်အပ် ပြတော်မူခြင်းငှာ "ယံတွံ အပါယေသိ ဗဟူ မနုဿေ" အစရှိသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား- အချင်း ဗက... သင်တို့ ဗြဟ္မာဖြစ်ရသောအကြောင်း ရွေးကောင်းမှုကား ဤသို့တည်း၊ သင်သည် ဤမည်သောကမ္ဘာဝယ် လူတို့နေရာ ဗာရာဏသီပြည်၌ ကေသဝမည်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်ဖြစ်၍ ဃရာဝါသ၌ အပြစ်ကို မြင်သဖြင့် တောသို့ဝင်၍ ရသေ့ပြုပြီးသော် စတုက္ကကသိဏ်းဝန်းကိုမှီလျက် လောကီဖြစ်သော ဈာန်သမာပတ်တို့ကို မပြတ်လေ့လာသတည်း။ ထိုအခါ သင့်အား လူအများတို့လည်း "ကေသဝရသေ့"ဟု သမုတ်ကုန်၏။

ရွေးဦးဘဝကုသိုလ်

ထိုရသေ့သည် သိမ်မွေ့ညှဲနုသဲအစုရှိသော မရကန္တာရ၏အနီး တောအုပ်ကြီး

http://www.dhammadownload.com

တစ်ခုခု့ နေသောအခါ ငါးရာမျှလောက်သော လှည်းကုန်သည် အပေါင်းတို့သည် ထိုသဲကြောင်းကန္တာရကို ကူးခတ်သော် အရပ်မျက်နှာကိုမသိ မျက်စိလည်ကုန်လျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မထွက်နိုင်ကြသဖြင့် ပါသမျှသော ရိက္ခာဆန်ရေတို့ကုန်၍ အလုံးစုံသော လှည်းသားတို့သည် "ငါတို့အား သေရအံ့သည် မချွတ်ပြီ" ဟု လှည်းမှ နွားကို ချွတ်၍ မွတ်သိပ်ပူပန်လှသောကိုယ်ဖြင့် ထိုထိုသော လှည်းအောက်၌ အခွေအခွေ အိပ်နေကြသည်ကို ကေသဝရသေ့ မြင်သော် ကြင်နာသနားလှသဖြင့် "ဤသတ္တဝါအများတို့သည် ငါ့၏အပါး၌ မပျက်ပြားစေသတည်း" ဟု ကြံ၍ အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် သောက်ချိုး၍ မကုန်နိုင်ရာသော ဂင်္ဂါမြစ်ရေကို စီးစေ၍ အသီးအပွင့်နှင့် ပြည့်စုံသော တောအုပ်ကိုလည်း အပါးတွင် ဖန်ဆင်း၏။ ထိုအခါမှ များစွာသောလူတို့သည် ရေကို သောက်ချိုး၍ အမျိုးမျိုးသော သစ်သီးတို့ကို စားလျက် နွားတို့ကို အားပြည့်စေပြီးမှ အသီးသီး လိုအပ်သော မြို့ရွာသို့ချမ်းသာစွာ သွားကြ၏။ ဤကား ရှေးဦးစွာသော သင်၏ကုသိုလ်ဟောင်းတည်း။

နှစ်ကြိမ်မြောက် ကုသိုလ်ဟောင်း

တစ်ရံသောကာလ ထိုကေသဝရသေ့သည် တစ်ခုသော ပစ္စန္တရွာကို မှီ၍ ဧဏီ မည်သောမြစ်၏ ကမ်းအနီး၌ နေသောအခါ မြို့ရွာကို ဖျက်ယူတတ်သော ခိုးဿူ ငါးရာတို့သည် ထိုပစ္စန္တရွာကို တိုက်ဖျက်၍ ဥစ္စာစီးပွား ကျွဲ နွား လူသူကို သိမ်းယူပြီးလျှင် တောင်ကြီးအထက်သို့ တင်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကင်းစောင့်ထားလျက် ခိုးသားတို့ ထမင်းချက်၍ နေကြသော် ခေါ်ဆောင်လေသော မိန်းမ, ယောကျ်ား, သူငယ်တို့သည် ငိုယိုသဖြင့် ထိုအသံကို ရှင်ရသေ့ ကြားသော် "ငါ့အပါးတွင် သို့စင်သော သတ္တဝါတို့ မပျက်ပါစေသတည်း" ဟု ကြံ၍ မိမိသဏ္ဌာန်ကို ဖျောက်ပြီးလျှင် မြင်း, ဆင်, ရဲမက်, လက်နက်ကိုင်ကာ ဗိုလ်ပါအရံနှင့်တကွသော မင်းသဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်း၍ ချင်းတို့အနီးသို့ တိုက်စည်တီးကာ ကြော်ငြာဟစ်ကြွေးလျက် သွားကြ၏။ ကင်းထားသောသူတို့ မြင်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်းသည် ငါတို့ကို ဖမ်းခြင်းငှာ လိုက်လာချေပြီထင်၍ လျင်စွာ သွား၍ ခိုးသားတို့ကို ပြောသော် "ဤလောကတွင် ပြည့်ရှင်မင်းနှင့် စစ်ဖက်၍ မပျက်စီးသော ခိုးသူ မည်သည် မရှိ"ဟု မိမိတို့ ထမင်းကိုမျှ ခံတွင်းသို့ မကျဘဲ ထ၍ပြေးလေကုန်၏။ ရသေ့လည်း ကျန်ရစ်သော ကျွဲ နွား လူသူတို့ကို ဆောင်ယူခဲ့ပြီးမှ မိမိဌာန၌ ချမ်းမြစွာ နေစေကုန်၏။ ဤကား နှစ်ကြိမ်မြောက်သော သင်၏ ကုသိုလ်ဟောင်းတည်း။

http://www.dhammadownload.com

သုံးကြိမ်မြောက် ကုသိုလ်ဟောင်း

တစ်ရံသောအခါ ထိုမြစ်ကမ်းအနီး နေရာဝယ် ဗာရာဏသီပြည်မှ ငါးရာသော အမတ် မင်းချင်းတို့သည် မြင်းကောင်း ဆင်ကောင်းကို ဆောင်ယူခြင်းငှာ များစွာသော လှေတို့ကို ဖောင်ဖွဲ့၍ အထက်၌ မဏ္ဍပ်ကြီးကို ပြု၍ တစ်စုတည်း မျှောခဲ့ကြသဖြင့် ထိုကေသဝရသေ့၏ နေရာအနီး၌ ဆိုက်ပြီးသော် အသီးအသီးသော စားဖွယ်သောက်ဖွယ်တို့ကို စားသောက်၍ ကြွင်းသော စားဖတ် အညစ်အကြေးတို့ကို မြစ်ထဲသို့ ချလေ၏။ ထိုအခါ မြစ်တွင်း၌ နေသော ဂင်္ဂေယျနဂါးမင်းသည် "ချင်းတို့ စားဖတ် အညစ်အကြေးကို ငါ့ဦးခေါင်းထက် ပစ်ရသလော"ဟု ဒေါသ ပြင်းစွာ ထွက်၍ ဖောင်ထက်၌ ပါသော လူအပေါင်းတို့ကို သတ်ခြင်းငှာ ကြီးစွာ သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းလျက် ပါးပျဉ်းဖြန့်၍ ရှေးရှုလာလတ်သော် ဖောင်ပေါ်၌ ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းရုတ်ရုတ် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ကြောက်မက်စွာသောအသံကို ပြုကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ရှင်ရသေ့ မြင်လျှင် "ငါ့အပါးတွင် ဤသူများ မပျက်စီးစေပါလင့်"ဟု ကြွ၍ ဂင်္ဂါနဂိုဟန် ဖန်ဆင်း ပြီးလျှင် နဂါးကြီးအား ခြိမ်းခြောက်၍ ပြေးစေ၏။ ထိုအခါမှ ငါးရာသော လူ အပေါင်းတို့သည် ဘေးဘျမ်းကင်းကွာ၍ ချမ်းသာစွာ သွားရကုန်သတည်း။ ဤ ကား သုံးကြိမ်မြောက်သော သင်၏ကုသိုလ်ဟောင်းတည်း။

တောရပ်ဗျော်မွေ့ မင်းဆရာရသေ့ဘဝ

အချင်းဗက... သင်သည် ကေသဝရသေ့ ဖြစ်သောအခါ ငါသည် သင်၏ အန္တေဝါသိက် တပည့်ဖြစ်သော ကပ္ပရရသေ့ ဖြစ်ဖူး၏။ တစ်ရံသောအခါ ဟိမဝန္တာ၏အနီးဖြစ်သော တောအုပ်ကြီး၌ ငါ နေသော် သင့်အား ဗာရာဏသီ မင်းသည် ပင့်၍ ချီးမြှင့်ပူဇော်ပါသော်လည်း မြို့ရွာ၏အနီး၌ သင် မပျော်ပိုက်ခြင်း ကြောင့် တောအုပ်၌ နေသော တပည့်ရသေ့ထဲသို့သာ လာ၍နေလေလျှင် သင့် အား ပင့်လျှောက်ခြင်းငှာ နာရဒအမတ် လာ၍ "မင်း၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ကေသဝ... ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗာရာဏသီမင်းသည် လွန်မင်းစွာ ချီးမြှောက်ပါ လျက် မြို့ရွာ၏အနီး၌ မပျော်ပိုက်ဘဲ တောကြီးထဲ၌သာ အဘယ့်ကြောင့် နေလာ ပါသနည်း။ ပြည်သူပြည်သား အများ တပည့်တို့၏လုပ်ကျွေးခြင်းကို မခံ တစ်ဦး တည်းထံ၌ အဘယ့်ကြောင့် စံလိုသနည်း၊ ပြည်သို့သာ ကြွတော်မူပါ"ဟု လျှောက်လေသော်–

http://www.dhammadownload.com

ကောသဝရသေ့ကလည်း "အမောင် နာရဒ... ရဟန်းဟူသမျှသည် တော ဌာနဋ္ဌာသာ ထူးမြတ်စွာသော ဈာန်သမာပတ် စည်းစိမ်မြတ်ကို ရအပ်သတည်း၊ တောရပ်သမီး ဇနီးအဝင် သစ်ပင်တို့က လုပ်ကျွေးကြသော အာဟာရသာလျှင် ပြစ်ဆာကင်းဘိ ဘေးမရှိ၍ အဘိရမဏီယ ဖြစ်သတည်း။ မိန်းမ, ယောကျ်ား, ရွာသူများတို့၏ လှည့်ဖြားသော ကာမဂုဏ် အာရုံခြောက်ဖြာမှ ဝေးကွာလှဘိ၍ ဝိတက်သုံးပါး ယင်ရဲများတို့သည် ငါ့အား မခဲနိုင်သတည်း။ တူသောအကျင့် အခွင့်သိငြား ငါ့အား ကြည်ညို ငါ့လိုလိုက်လှ ပိယဝါစာ ဆိုတတ်စွာ၍ လိမ္မာလှသော ကပ္ပရမည်ရှောင်း တပည့်ကောင်းနှင့် ပေါင်းရခြင်းကြောင့်လည်း တော တွင်းဌာသာ ငါ မွေ့လျော်သတည်း"ဟု ဆိုပေသော် ထိုနာရဒအမတ်လည်း "အရှင်မြတ်၏တရားသည် ဖြောင့်သား ဟုတ်မှန်လေစွဟု ချီးပမူဇော်၍ ပြန်လေ၏။

ဗြဟ္မာမင်းကြီး အမြင်မှန်ရခြင်း

"အချင်းဗက... သင်သည် လူ့ပြည်က ကြီးကျယ်လှသော ဇီဝိတဒါန အများချမ်းသာကို အခါခါ ပြုခဲ့ဖူးသော ကံထူးပုညကြောင့် ဤဗြဟ္မာ့ပြည်၌ မြင့်ရှည်စွာ သင် နေရသတည်း။ ထိုမျှ ကောင်းမှုပြုသောအခါ ငါဘုရားသည် သင်၏တပည့်ဖြစ်၍ နှစ်သက်စွာ ညီညာယိုးပင်းခဲ့သတည်း။ သင် အောက်မေ့လော့"ဟု ရှေးအကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ကာ ဗြဟ္မာအများတို့အား ကြားသိစေလို၍ ပြဆိုတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဗကဗြဟ္မာလည်း မိစ္ဆာဝါဒမှ ကင်းစင်ပ၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလိုရကား "အဒ္ဓါပဇာနာတိ" အစရှိသော ဂါထာကို ဆို၏။

မြန်မာဘာသာကား– "အို ဗြဟ္မာနတ်များတို့... လူသားဖြစ်သော ဤရှင်ဂေါတမသည် လောကသုံးရွာဝယ် နှိုင်းခိုင်းစရာမရှိသော တန်ခိုး, လူသုံးမျိုးကို အုပ်စိုးနိုင်သော ဘုန်း, အလုံးစုံကို မြင်နိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။ ဘဝ အများ လွမ်းထားဘိသော ငါ၏ခန္ဓာ ရုပ် နာမ်ကိုလည်း ဧကန် သိမြင်တော်မူပေတတ်၏။ ကြာမြင့်စွာသော ငါ၏အသက်ကိုလည်း အမှန်ရေတွက်၍ မျက်မှောက် ဆိုနိုင်ပေ၏။ ထိုသို့ ပညာရှိလှစွာသောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှ ဖြစ်သော ရောင်ခြည်သည် ကွန့်လည်တောက်ထွန်းပေသတည်း။ ဤသို့သော ပညာရှိ၏ တပည့်ပြုရခြင်းသည် ရုတ်ခြည်း ကောင်းမြတ်သည်သာတည်း"ဟု ချီးမွမ်းပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... ယနေ့မှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့အယူကို ပယ်ပါတော့မည်၊ အရှင် ဟောသောတရားကို အားထုတ်ပါတော့မည်"ဟု လျှောက်ဆို၏။ ထိုအခါ

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရားလည်း ဗကဗြဟ္မာအား သစ္စာလေးပါး မြိုက်တရားကို ဟောကြား၍ ပြန်လည်တော်မူခဲ့၏။

(ဤဗြဟ္မာကို ချွတ်တော်မူသောအကြောင်းကား သတ္တနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏။)

မြတ်စွာဘုရား ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်း၌ ဝါကပ်တော်မူခြင်း

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း သာပတ္ထိပြည်၌ မွေ့လျော်သမျှ နေပြီးသော် ကြွတော်မူမြဲသော ဒေသစာရိယဝတ်ကို မချွတ်မယွင်းစေရန် ကြွတော်မူလေ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နွေလပတ်လုံး နေခဲ့ပြီးသော် ဝါလနီးသောအခါ များစွာသော ပုဏ္ဏားတို့ လျှောက်ကြား ပင့်ဖိတ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ တောင်မျက်နှာ သုံးဂါဝုတ်ကွာသောဌာန၌ **နာဠ** မည်သော **ပုဏ္ဏားရွာ**ကို အမှီပြု၍ **ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်းကြီး၌** ဝါကပ်တော်မူလေ၏။

အကြောင်းကား– ထိုနာဠပုဏ္ဏားရွာ၌ လယ်လုပ်သောအမှုဖြင့် အသက်မွေးဘိသော **ကသိဘာရဒ္ဝါဇ** အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် များစွာသော ဥစ္စာ ရွေ ငွေ ဆန်ရေစပါးလည်း ရှိ၏။ သား မြေး ကျေးကျွန် အခြွေအရံတို့နှင့်လည်း အလွန်ပြည့်စုံ၏။ ထိုပုဏ္ဏားသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုသောအခါတို့၌ တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်ယင်အပ်ကုန်သော ထွန်တုံး ထွန်သန် နှင်တဲ့ ငါးရာတို့၌ သုံးထောင် မျှလောက်သော တန်ဆာဆင်ပြီးသော နွားကြီးတို့ကို အလှည့် အလှည့် က–ကုန်လျက် ငါးရာမျှလောက်သော ယောကျ်ားတို့ကို ထွန်နှင်စေ၍ နဲ့, ပလွေ, စောင်း, ငြင်း, ခဲ့မင်း, ပတ်သာတို့ကို တညီတညာတည်း ရင့်နွဲလျက် ပျော်ပွဲသဘင်ကို ဖြစ်စေ၏။

လယ်ထွန်မင်္ဂလာ

လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ဗွေကြန်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သုံးထောင်သော နွားလားတို့၏ကိုယ်၌ ညီသောပုဆိုးဖြင့် အချို့ကို လွှမ်းသည်၊ နီသောပုဆိုး, ရွှေသောပုဆိုး, ပြာသောပုဆိုး, နက်သောပုဆိုးတို့ဖြင့် အချို့ကို လွှမ်းသည်၊ ဦးချို အခွေတို့၌ ရွှေစင်ကတော့တို့ဖြင့် စွပ်သည်၊ ရွှေကြယ်ငွေကြယ် စီသော ကတ္တီပါကြိုးတို့ဖြင့် ပါးသိုင်းနားသိုင်း ထည့်ကုန်သည်၊ ထိုနွားတို့၏ခွာ၌ သာခွာငွေပြားကို ခတ်၍ဝတ်ကုန်သည်၊ အဆံင်းငါးပါးရှိကုန်သော ပန်းကုံးခြူကုံးတို့ဖြင့် ရစ်ဖုံးဆင်ယင်ကုန်သည်၊ ချောမွေ့သေသပ် ပွတ်လုပ်အပ်သော ထွန်တုံး ထွန်သန်

http://www.dhammadownload.com

လှင်ကန် ထမ်းပိုးတို့၌လည်း ပြိုးပြိုးပြက် တောက်ပသော ကျောက်ကောင်း စိန်ကောင်းဖြင့် ခြယ်သော ရွှေကြယ်ငွေကြယ်တို့ကို လည်ကာ လည်ကာ စီကုန်၏။ ထိုထွန်နွားတို့ဖြင့် အရှယ်သင့်သော ယောကျ်ားငါးရာတို့သည် အစာမခြေသော ပုဆိုးတို့ကို ဝတ်ကုန်လျက် ဘယက်, စည်ပေါင်း, နားထောင်း ခြူးမြွာတို့ကို ကောင်းစွာ ဆင်၍ ထွန်နှင်စေကုန်၏၊ နွားလားရှစ်စီး က-သော ထွန်ကြိုးကို ရှေ့က ထားလျက် နွားလေးစီး ကသော ထွန်ငယ်တို့ ရဲကာ ရဲကာ ဆယ်ရှဉ်း တစ်စုစီသာ ပြု၍ ထွန်ကုန်၏။

ထိုအခါ ကသိဘာရဒွါဓပုဏ္ဏားလည်း အသပြာ ငါးရာ ထိုက်သော ပုဆိုးတစ်ထည်ကို ဆင်ဝတ်၍ အသပြာ တစ်ထောင် ထိုက်သော ပုဆိုးကို စလွယ်တင်ပြီးလျှင် ခြသေ့ခံတွင်းခံလျက် အလှုံတခြည်ခြည်သော ကျောက်စီ နားတောင်း ဦးခေါင်းမကိုင် စွပ်လျက် တလှုပ်လှုပ် တောက်ပသော ကျောက်စိမ်လက်ကြပ် လက်စွပ်ဒွါဒရာ ရတနာ ခါးကြိုးတို့ဖြင့် ဆင်ယင်၍ ပုဏ္ဏားလုလင် အပေါင်း ခြံရံလျက် လယ်ထွန်သူတို့ကို ရှုမျှော်ကာ နေ၏။ ထိုကသိဘာရဒွါဓ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သော ပုဏ္ဏေးမသည်လည်း လှပသန့်စင် တန်ဆာဆင်ပြီးသော် ချစ်ခင်စဖွယ် အရွယ်ကောင်းလှသော ဗြာဟ္မဏဒါရိကာ ရွှေငါးရာတို့ဖြင့် နို့ဃနာထမင်းကို စီရင်လျက် ပျား, တင်လဲ, ထောပတ်တို့နှင့် ဖက်စပ်စေ၍ ရွှေခွက်တို့ဖြင့် ထည့်ကာ ထည့်ကာ ဆာမွတ်သမျှသောသူတို့အား ကျွေးမွေးကာ နေ၏။

ဘုရားမြတ်စွာ ဆွမ်းရပ်လာ

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း နေ့စဉ်မပြတ် ပြုမြဲသော ဗုဒ္ဓကိစ္စ ငါးတန်တွင် မစ္ဆိမယ်ကိစ္စ၌ ချီးမြှောက်ထိုက်သော ဝေနေယျကို ရှုတော်မူရာဝယ် ကသိဘာရဒွါဓ ပုဏ္ဏား၏ ဥပနိဿယကို မြင်တော်မူသဖြင့် "ဤပုဏ္ဏား၏ လယ်ထွန်ရာဌာနသို့ ငါ ကြွတော်မူရသော် ထူးမြတ်သော ဓမ္မကထာသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုဏ္ဏားလည်း ငါ့တရားကို နာရလျှင် ကုဋေရှစ်ဆယ်သော ဥစ္စာကို သာသနာတော်၌ ချမြှုပ်၍ ဥက္ကဋ္ဌ ပဋိပဒါဖြင့် ရဟန္တာစစ် ဖြစ်ပေလတ္တံ့"ဟု သိတော်မူ၍ ထိုနေ့ ဆွမ်းခံချိန် အခါ၌ ပစ္စာသမဏမဟေါ် ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင် သပိတ်သင်္ကန်းကို ပြင်၍ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုရာဌာနအနီးသို့ ကြွ၍ရပ်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ရတနာရွှေရည် ရောင်ခြည်လှုံဝါရှိသော နေဝန်း လဝန်းတို့၏ အရောင်ထက် ထောင်သောင်းမက ထွန်းပကွန့်မြူးသော ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ဆိုင်ကို တစ်ပြိုင်တည်း လွှတ်တော်မူရကား ကသိဘာရဒွါဓပုဏ္ဏား၏ လယ်ထွန်

http://www.dhammadownload.com

သဘင် စီရင်ရာဌာနဒ္ဒ ရှိသမျှသော တဲကွန်းမကျွတ် ဧရပ် ဆစ်ပင် မြေအပြင်တို့သည် ရွှေစင်နီဖလဲ ပုစွန်ခွံတို့ဖြင့် လိမ်းကျံပက်ဖျန်း မွမ်းဘိသကဲ့သို့ နှစ်မြို့စဖွယ် တင့်တယ်စွာ ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအခါ ထွန်ရာဌာနဒ္ဒ စည်းဝေးကြသော လူခပ်သိမ်းတို့သည် ထမင်း စားဆဲသော်သူသည်လည်း ထမင်းကို ဖြတ်လျက်, ထွန်ယက်ဆဲသော်သူသည်လည်း ထိုအမှုကို ပစ်ထားလျက် ဘုရားရှိရာ မျက်နှာပြု၍ ကြည့်မျှော်ကာ နေကြကုန်၏။

ပုဏ္ဏားကြီး ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း

ကသိဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားလည်း ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်၏ ဆွမ်းရပ်သည်ကို မြင်လျှင် မရွှင်သောနှလုံးဖြင့် ညှိုးချုံးပင်ပန်းလျက် "ဤရဟန်းဂေါတမကား ငါ့အမှုလုပ်တို့ကို ဆုတ်ယုတ်လစ်လပ်စိမ့်သောင့် လာသည်တကား၊ နတ်သိကြား ကဲ့သို့ ထူးပြားထွန်းပသော ရောင်ဝါကျက်သရေ ဂုဏ်အမြတ်တေနှင့် ပြည့်စုံသော ဤသူမြတ်သည် လူ့ရပ်လူ့ရွာ၌ နေ၍ လယ်လုပ်ကုန်သွယ် ရောင်းဝယ်ခြင်း စသည်၌ ငါတို့ကဲ့သို့ လုံ့လပြုမှုကား ဤဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းပြင်ဝယ် ဘယ်သူမျှ မယှဉ်နိုင်သော လူအများတို့၏ ပတ္တမြားဥဿျောင်ကျင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလျက် လူပျက်လူဖျင်း လူမစွမ်းတို့၏ ထုံးတမ်းဓလေ့ဖြင့် ရသေ့ရဟန်းပြုလေ၍ ဘုန်းကျက်သရေ ခြွေရွေစည်းစိမ် ကင်းလျက် စားရန်ထမင်းကိုမျှ တောင်းလာရသည်တကား" ဟု ကြဲလျက် "အဟံ ဓေါ သမဏော" အစရှိသော ဂါထာကို ဆိုသတည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား– "ပျိုထွားသက်ရွယ် ရှုချင်ဖွယ်သော ရှင်ရဟန်း... ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှင်ကဲ့သို့ နှစ်မြို့စလောက် လှခေါင်ရောက်သော ခြောက်သွယ် ရောင်ဝါ လက္ခဏာကြီးငယ် အံ့ချီးဖွယ်တို့နှင့် တင့်တယ်ပြည့်စုံသည် မဟုတ်ဘဲလျက် ပြုလုပ်အပ်သော လူတို့ကမ္မ စာရိတ္တ၌ လုံ့လပြုသဖြင့် စည်းစိမ်သခင် ဖြစ်တုံသေး၏၊ အရှင်ကဲ့သို့သော်သူသည် ငါတို့ကဲ့သို့ လုံ့လပြုမှုကား အဘယ် အကျိုး မပြည့်ဖြိုးဘဲ ရှိရာအံ့နည်း၊ မပေါ့မပျင်း လူချင်းတူအောင် ကြဲဆောင်ကြိုးကုတ် လုပ်ကောင်းပါလျက် သူတောင်းစားတို့အလေ့၌သာ ဘယ့်ကြောင့် မွေ့လျော်ပါသနည်း"ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။

မြတ်စွာဘုရား လယ်မှူးဖြစ်ကြောင်း

ထိုပုဏ္ဏား၏စကားကို ကြားတော်မူလျှင် ဘုရားသခင်လည်း အင်္ဂါရုစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်ဖြင့် ကျူးရင့်၏ "အဟမ္မိ ဓေါ ဗြာဟ္မဏ ကသာမိ" အစရှိသော ဂါထာကို ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

အဓိပ္ပာယ်ကား- "ပုဏ္ဏားဘာရဒွါဇ... လယ်ထွန်ခြင်းကိစ္စကို သင်သာလျှင် ပြုရသည်မဟုတ်၊ ဝိမုတ္တိဖလကို မြင်ရခြင်း၏အကြောင်း လယ်ကောင်းမြေတာကို ငါလည်း ပြုလုပ်သည်ပင်တည်း" ဟူလိုသည်။

ထိုစကားကို ပုဏ္ဏား ကြားလေလျှင် အင်္ဂဝိဇ္ဇာ တတ်လိမ္မာ၍ ပညာရှိသူဖြစ်ရကား "ဤရဟန်းသည် ဖြစ်ဆန်းမျှသာ မုသာဝါဒကိုလည်း ဆိုမည့်သူမဟုတ်၊ လယ်လုပ်မှုကို မပြုဘဲလျက် ငါလည်း လယ်လုပ်၏ဟု ဆိုခြင်းသည် ဘယ်ကို ရည်၍ ဆိုသနည်း၊ ငါ မေးဦးအံ့" ဟု ကြံ၍ "နု ခေါ မယံ ဘောတော ဂေါတမသဿ" အစရှိသော ဂါထာကို ဆိုပြန်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား- "ရှင်ဂေါတမ... သင်သည် လယ်လုပ်၏ဟု ဆိုပြီ၊ သင်၏ လုပ်ရာ လယ် တာ ခိုင်ဖြီး လမိုင်းကြီးကိုလည်း ငါ မမြင်၊ ထွန်သန် ထွန်သွား ကျွဲနွား လူသူ ကူပုံသမ္ဘပြုကြသည်ကိုလည်း ငါ မမြင်၊ သို့စင်ဖြစ်လျက် ဘယ် အနက်ကြောင့် လိုက်ဖက်ကာသာ မုသာဝါဒ အရာကျအောင် ပြောပြဘိသနည်း၊ သင့်လုပ်နက်ကို အချက်ကျအောင် ပြပါဦးလော့" ဟု ဆို၏။

ယင်းကဲ့သို့ လျှောက်ကြားသော် ဘုရားသခင်ကလည်း "သဒ္ဓါ ဗီဇံ" အစ ရှိသော ဂါထာဖြင့် "ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏား... ငါသည် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ, အာဇီဝပါရိ သုဒ္ဓိသီလ, ပစ္စယသန္နိဿိတသီလတည်းဟူသော လယ်မြေအပြင်ကို တီထွင် ထွန်ယက်၍ ထက်သန်သောသဒ္ဓါမျိုးကို စိုက်ပျိုးပစ်ချသဖြင့် သမထ ဝိပဿနာ ဟူသော ရသကို နေ့ည ပွားစေလျက် အရိယာမဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော အသီးကို ပြီးစီးရင့်မာစေသတည်း၊ သမ္မာသတိ, သမ္မာသမာဓိ တည်းဟူသော ထွန်တုံး ထွန်သွားဝယ် သမ္မာသင်္ကပ္ပ, သမ္မာဝါယာမဟူသော နွားကို က,လျက် သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသော နှင်တံဖြင့် အဖန်ဖန် ထွန်ယက်ရကား ငါဘုရားလည်း တရားလယ်မှူးပင်တည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပုဏ္ဏားကြီး ကျွတ်တမ်းဝင်ခြင်း

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဝင်္ကဇေသနာကို ဆောင်တော်မူလျှင် ဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားလည်း ကြီးမားသော ပါရမီဉာဏ်ရှိသူ ဖြစ်ရကား လေးပါးသောသစ္စာကို ရှုဉီးစွာ မြင်တတ်သော သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။ ယင်းသို့ သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်အား လျှောက်ပတ်သောနေရာသို့ ပင့်တင်၍ ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီးသော် "ရှင်တော်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်

http://www.dhammadownload.com

အား ယနေ့မှစ၍ ဥပါသကာ မှတ်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်သား မယားနှင့်တကွ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ပါတော့မည်"ဟု သရဏဂုံယူ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ပုဏ္ဏားလည်း ဘုရားသခင်ကို အလွန်ကြည်ညိုး၍ "ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဤအရပ်၌ ဝါကပ်တော်မူပါ၊ သံဃာတော် အပေါင်းတို့အား လည်းပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် အကျွန်ုပ် ချီးမြှောက်ပါမည်"ဟု လျှောက်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း မစင်ကြယ်သော အမှုအကျင့်ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့အား တရားရသကို ဝေငှတော်မူလျက် ထိုနာဠန္ဒာ၏အနီး ဒက္ခိဏာဂိရိကျောင်းကြီး၌ ဝါကပ်တော်မူသည်။ ဝါကျွတ်သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ပင် ပြန်လည် ကြွရောက်တော်မူ၏။

ဤကား ဇောဒသမ ဝါကပ်တော်မူသော အကြောင်းအထူးပြုတို့ အမြွက်တည်း။

မြတ်စွာဘုရား ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ ဝါကပ်တော်မူခြင်း

ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မွေ့လျော်သမျှ နေပြီးသော် သာဝကကြီးတို့နှင့်တကွ ငါးရာမျှလောက်သော သံဃာအရံပါလျက် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူ၍ ဝါလနီးသောအခါ **ဝေရဉ္ဇာ**ပြည်သို့ ရောက်လေသဖြင့် ထိုပြည်နှင့် မဝေးမနီး တောအုပ်ကြီး အတွင်း၌ **နဠေရုဘီလူး**မင်းသည် မှီတင်း စောင့်ကြပ်လျက် **ဝနပ္ပတိ** အမည်တွင်သော တမာပင်ကြီးအရင်းဝယ် သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏား၏ပြဿနာများ

ထိုသို့ နေကြောင်းကို ပြည်သူအပေါင်းတို့၏ တစ်ဆင့်စကားဖြင့် ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားသည် ကြားသိလေသော် ပြည်သူတို့ကို ခေါ်၍ နှိုးဆော်တိုင်ပင်သည်ကား-

"လူများအပေါင်းတို့... ထီးဆောင်းမင်းအပေါင်းတို့၏ ညွှတ်ကြို့ဦးနှိမ်ရာ သာကိဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသော ဂေါတမအနွယ်တော် ဖြစ်သော ဘုရားသခင်သည် သံဃာတော်ငါးရာနှင့်တကွ ကြွတော်မူလာ၍ ငါတို့ ဝေရဉ္ဇာပြည်၏အနီး တမာပင်ကြီးရင်းတွင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသတဲ့၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏ အရဟံသမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ အစရှိသော ကျေးဇူးဂုဏ်သည် အလုံးစုံသော လောကဓာတ်ကို ထုတ်ခတ် ကြေညာလျက် နတ်ဗြဟ္မာအမျိုးကို လွှမ်းမိုးနှိမ်နင်း၍ တက်၏၊ ထို ဘုရားမြတ်စွာသည် နတ် ဗြဟ္မာနှင့် တကွသော လူအပေါင်းတို့အား အပါယ်လမ်းကြောင်းကို မြင်ဘိ၍ အာဒိကလျာဏ, မဇ္ဈေကလျာဏ, ပရိယောသာနကလျာဏဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော တရားစကားကို ဟောကြားပြသလျက် မြတ်လှ

http://www.dhammadownload.com

သော ကျင့်ဝတ်လမ်းကြောင်းကို ကောင်းစွာ ပြည့္ဆန်းပေသတတ်၊ ထိုအရှင်မြတ်အား ဆည်းကပ်ဖူးမြော် ပူဇော်ရမူ အဆအရာ ကောင်းမြတ်စွာ၏၊ ငါတို့ သွား၍ ညွတ်တွားဆည်းကပ်ကြကုန်အံ့"ဟု တိုင်ပင်၍ ဘုရားသခင်ရှိရာသို့ လာခဲ့ကြပြီး သော် ကိုယ်တော်၏အနီး၌ အသီးသီးသော စကားကို လျှောက်ကြား၍ နေကြကုန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သော ဓမ္မကထာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆုံးမတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားသည် ဘုရားသခင်ကို အပြစ်တင်လို၍ "ရှင်ဂေါတမ... အရှင်သည် ဆွေစစ်မျိုးရိုး ဘေးဘိုးဝံသအားဖြင့် ဗြာဟ္မဏအစစ် ဖြစ်ကုန်သော၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက် ကြာအောင် ချမ်းသာစည်းစိမ်မပျက် အသက် ရှည်ကြာရောဂါမရှိ ပကတိ အိုမင်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ပညာရှိ ပုဏ္ဏားတို့ကို သူတစ်ပါးကဲ့သို့ ညွတ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုးခြင်းကို မပြုဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ခရီးမှ လာသော် နေရာခင်းခြင်း, သုံးရေသောက်ရေ တည်ခြင်း စသော ဝတ်ကို မပြုဟူ၍လည်းကောင်း ကျွန်ုပ် ရှေးက ကြားဖူး၏၊ ထိုမျှသော သတင်းစုသည် ယခုမျက်မြင်နှင့် ညီညွတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ရှင်ဂေါတမသည် သူတော်ကောင်းလူလိမ္မာပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျက် ဂုဏဝုနိ, ဝယဝုနိ မဟာလွန်ကဖြစ်သော ပုဏ္ဏားမြတ်တို့အား ရိုညွတ်ခြင်း ရှိခိုးခြင်း စသည်ကို ဘယ့်ကြောင့် မပြုပါသနည်း"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏား... ငါဘုရားသည် ဝပ်တွားရိုကျိုး ရှိခိုးထိုက်သော လူနတ်ဗြဟ္မာကို သုံးရွာသော လောကဌ် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မြင်တော်မမူ၊ အကြင်သူအား ငါ ရှိခိုးငြားအံ့၊ ထိုသူ၏ဦးထိပ်တို့သည် ခုနစ်စိတ်ကွဲ၍ ဖရိုဖရဲဖြစ်ဘိရာ၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ ရှိမခိုးသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားလည်း ဘုရားကို အပြစ်တင်လို၍- "အရသရူပေါ ဘဝံ ဂေါတမော" အစရှိသော စကားကို ဆို၏။

မြန်မာဘာသာကား- "ဘုရားဂေါတမ... အရှင်သည် အနှစ်အရသာကင်းသော သဘောရှိ၏၊ အညီအညွတ် ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်မှလည်း ကင်း၏၊ ကောင်းသောအမှုကိုပင် မပြုအပ်ဟူသော အကိရိယဝါဒလည်း ရှိ၏၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးကို ဖြတ်တတ်သော ဥစ္ဆေဒဝါဒလည်း ရှိ၏၊ ပညာရှိတို့ ဆုံးမခြင်းငှာလည်း ထိုက်သေး၏၊ သူ၏နှလုံးကို ပူပန်စေတတ်သောအကျင့်လည်း ရှိ၏၊ နတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေ နေကြောင်းမှလည်း ကင်း၏၊ ထို့ကြောင့် အရှင်သည် ရိုသေလေးမြတ်ဆည်းကပ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်"ဟူ၍ ဆိုပြန်၏။

ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုစကားကို တိုက်ရိုက်အားဖြင့် မပယ်ဘဲ ပရိယာယ်

http://www.dhammadownload.com

ဖြင့်သာ ဖြေတော်မူခြင်းငှာ– "အတ္ထိ ခွေသ ဗြာဟ္မဏ ပရိယာယော" အစရှိသော စကားဖြင့်–

"ပုဏ္ဏား ဝေရဉ္ဇ... သင်သည် ငါဘုရားအား အရသာမရှိဟူသော စကားကို ဆို၏၊ ထိုအကြောင်းကား ဆိုထိုက်ပေသည်တကား။ ငါဘုရားသည် အကြင်ရဏပရသ, သဒ္ဒရသ, ဂန္ဓရသ, ရသရသ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗရသတည်းဟူသော ကာမဂုဏ်ငါးပါး နှင့် စပ်သော ရသတို့ကို ပယ်ချအပ်ကုန်ပြီ၊ ရူပါရုံကို ခံစားခြင်း, သဒ္ဒါရုံကို ခံစားခြင်း, ဂန္ဓာရုံ, ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ခံစားခြင်းတို့ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဤအကြောင်းကို ရည်၍ ဆိုမူ ဆိုထိုက်လှပေ၏၊ အဘိဝါဒန စသည်ကို မပြုခြင်းကြောင့်သာ ဆိုမူ မဆိုထိုက်၊ အကိရိယဝါဒ ရှိသည် ဆိုရာ၌ ငါဘုရားသည် ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး, ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး, မနောဒုစရိုက်သုံးပါး တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဤမှတစ်ပါး များစွာသော မကောင်းမှုတို့ကို လည်းကောင်း မပြုကျင့်အပ်ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒ ရှိ၏ဟု ဆိုရာ၌ ငါဘုရားသည် ဣဋ္ဌ, ဣဋ္ဌမဇ္ဈတ္တဖြစ်သော ကာမဂုဏ်အာရုံတို့၌ ခုံမင်တပ်ငြိခြင်းတည်းဟူသော ရာဂတရား, ပြစ်မှားခြင်းတည်းဟူသော ဒေါသတရား, တွေဝေခြင်းတည်းဟူသော မောဟတရား၊ ဤမှတစ်ပါး များစွာသော အကုသိလ်ဓမ္မတို့ကို ပယ်ချခုတ်ဖြတ်ခြင်းငှာ များစွာ ဟောတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုအကြောင်းတို့ကို ရည်၍ ဆိုမူ ဆိုထိုက်ပေ၏။ အဘိဝါဒန စသည်ကို မပြုခြင်းကြောင့်သာ ဆိုမူ မဆိုထိုက်ချေ" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်–

"အချင်း ဝေရဉ္ဇ... ဥပမာဖြင့် ငါ ဆိုဦးအံ့၊ ဤလောက၌ ကြက်မတို့သည် ရှစ်လုံး ကိုးလုံးမျှ လည်းကောင်း၊ ဆယ်လုံး ဆယ့်တစ်လုံးမျှ လည်းကောင်း ဥကြလေပြီးသော် ထိုဥပေါ်၌ ဝပ်လျက် ကြက်၏ရင်ငွေ့, အတွေ့, အနုံ့တို့ကို ထုံစေသဖြင့် အလုံးစုံသောအရေသည် ခြောက်ကပ်၍ လွှမ်းအပ်သော ဥခွံလွှာပါးသဖြင့် သားငယ်ဖြစ်သော ကြက်တို့သည် ထက်စွာသောနှုတ်သီးဖြင့် ပေါက်၍ ပေါက်၍ ဖောက်ထွက်လာကြကုန်၏၊ ထိုပေါက်သမျှသော ကြက်သားငယ်တို့တွင် အကြင့် ရှေးဦး ကြက်သားငယ်ကို အဘယ်သို့ ခေါ်အပ်သနည်း၊ အကြီးဟူ၍ ခေါ်အပ်သလော၊ အငယ်ဟူ၍ ခေါ်အပ်သလော"ဟူ၍ မေးတော်မူ၏။ "ရှင်ဂေါတမ... ရှေးဦးစွာ ပေါက်သောကြက်ကို အကြီးဟူ၍ ဆိုအပ်ပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင်–

ပုဏ္ဏားကြီး ကျွတ်တမ်းဝင်ပြီ

"အချင်းဝေရဉ္ဇ... ဤလောကသုံးရွာ၌ သတ္တဝါတို့သည်လည်း အဝိဇ္ဇာဟူသော

http://www.dhammadownload.com

ဥခွံသည် မြေးယှက်၍ မထွက်နိုင်ဘဲ မြင့်မြိုစွာ ဖြစ်ကြသည်တွင် ငါဘုရားသည် အများတို့ ရှေးဦးစွာ အဝိဇ္ဇာဟူသော ဥခွံကို ဖျက်၍ ဖောက်ထွက်နိုင်သောသူတည်း၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့ထက် ငါသာ ကြီးမြတ်စွာ၏၊ သူတကာတို့ ရခြင်း သိခြင်း ငှာ မထိုက်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး တရားအထူးကိုလည်း ရတော်မူ၏" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဝိတ္ထာရတရား ဟောကြားသည်ကို နာရလျှင် ဝေဇ္ဈပုဏ္ဏားလည်း "အရှင်ဘုရားပင် စင်စစ် ကြီးမြတ်သည် မှန်ပေ၏၊ တရားဒေသနာလည်း လွန်စွာ နှစ်သက်ဖွယ် ရှိပေ၏၊ ဖုံးမှောက် ဝှက်ထားသောဝတ္ထုကို လှစ်လှန်၍ ပြဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ခရီးမှားသော သူအား ဖြောင့်သားစွာ လမ်းညွှန်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ညလယ် မိုက်မှောင်ဝယ် တန်ဆောင်ဆီမီး ထွန်း ညှိဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း သိသာလှပေသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိပေသည်"ဟု များစွာ ချီးပ၍ တဝါစိကသရဏဂုံကို ခံယူလေ၏။

ဝေဇ္ဈပြည် ဇတ်မွှတ်ခြင်း

ယင်းသို့ ဥပါသကာအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော် "ရှင်တော်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား သနားတော်မူသဖြင့် ဤဝေဇ္ဈာတိုင်း၌ ဝါကပ်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၍ လျောက်ပတ်သောနေရာ ကျောင်းကန်ကို စီမံလှူဒါန်း၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဝါကပ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဝေဇ္ဈာပြည် အရပ်သည် ဇတ်မွှတ်ခြင်းဟောဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ လူလေးမျိုးတို့သည် အရိုးဖွေးဖွေးဖြူမျှ သေကြကုန်၏။ စပါးကောက်ပဲ စိုက်ကြဲပါသော်လည်း သီးနှံမထွက် ရိုးတံချက်သာ ဖြစ်ကုန်၏။

မာရ်နတ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား ပြစ်မှားနှိပ်စက်လိုသောအကြံဖြင့် နိယ်စောင့်လင့်ရာ ထိုအခါ အခွင့်ရလေ၍ ဝေဇ္ဈပုဏ္ဏားနှင့်တကွ ပြည်သားပြည်သူဟူသမျှတို့ကို ဘုရားကိစ္စ၌ သတိမရအောင် မေ့လျော့စေရကား သံဃာအများတို့သည် သပိတ်ဆွဲကာ ဆွမ်းကို ခံပါသော်လည်း တစ်ထပ်စာမျှ ဝလောက်ရံသော ဆွမ်းကိုမျှ မလှူဒါန်းကြကုန်။

ထိုအခါ ဥတ္တရာပထတိုင်းမှ မြင်းကုန်သည် ငါးရာတို့သည် မြင်းရောင်းခြင်းငှာ လာ၍ ဝေဇ္ဈာမြို့၏အနီး၌ ကြီးစွာသော တင်းကုပ်ပြု၍ နေကြ၏။ ထို မြင်းကုန်သည်တို့က တစ်ကွမ်းစား တစ်ကွမ်းစားသော မုယောဆန်ကို သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းဝတ်တည်သတည်း။

သံဃာတော်တို့လည်း နံနက်ကပင် သပိတ်သင်္ကန်းကို ပြင်လျက် ဝေဇ္ဈာ

http://www.dhammadownload.com

မြို့တွင်း၌ လှည့်ပတ် တစ်ဇွန်းတစ်ယောက်မသော ဆွမ်းကိုမျှ မရကြသောကြောင့် မြင်းတင်းကုပ်သို့ ကပ်ကြပြီးသော် တစ်ကွမ်းစားမျှသော ဆန်ကို ခံယူခဲ့ကြကုန်၍ ဆုံငယ်ဖြင့် ထောင်း၍သာ ဘုဉ်းပေးရှာကြကုန်၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း မိမိအလို့ငှာ တစ်ကွမ်းစား, ဘုရားသခင်အလို့ငှာ တစ်ကွမ်းစားသော မုယောဆန်ရင်းကို မြင်းကုန်သည်တို့၏ထံမှ ခံခဲ့၍ ကျောက်ထက်၌ ညက်စွာ ကြိတ်ပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရားအား ကပ်ပေ၏၊ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထက်ဝက်မျှသာ ဘုဉ်းပေး၍ တစ်ဝက်ကို ရှင်အာနန္ဒာအား ပေး၏။ ယင်းသို့ သဲဃာတို့ ထောင်းကြသော ဆုံသံကို မြတ်စွာဘုရား ကြားသိတော်မူလျက်ပင် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ... များစွာသော ဤအသံကား အဘယ်အသံနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။

(ဘုရားတို့ဓမ္မတာကား အခါကို ကျင့်၍ မသင့်သောအခါ၌ သိလျက်လည်း မေးတော်မမူ၊ တရားဟောခြင်းငှာ လည်းကောင်း သာဝကတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း သင့်တင့်သောအခါဖြစ်မူ သိလျက်ပင် မေးတော်မူမြဲတည်း။)

ရှင်အာနန္ဒာလည်း "သဲဃာတော်များ ဆွမ်းမရ၍ တစ်ကွမ်းစား ပမာဏရခဲ့သော မုယောဆန်ကို ဆုံဖြင့် ထောင်း၍ သုံးဆောင်ကြပါသည်" ဟု နားတော်လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ... သာဓု သာဓု သာဓု၊ ယခုသူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော သင်တို့သည် ငြိုငြင်ဆင်းရဲစွာလျက် သိက္ခာပုဒ်ကို မဖျက်ဘဲ အသက်မွေးမြူကြခြင်းသည် ငါဘုရား၏သာသနာ၌ နောင်လာလတ္တံ့သော ရဟန်း အပေါင်းတို့အား ကောင်းစွာ ချီးမြှောက်သည် မည်၏၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား ထို နောက်သားရဟန်းတို့သည် သားဖြင့် ပြုမ်းသော သလေးဆွမ်းကို မထီမဲ့မြင် ပြုရအောင် ဝပြောရစ်လတ္တံ့သတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို တားမြစ်ခြင်း

ထိုအခါ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည် ဘုရားထံသို့ ကပ်ပြီးသော် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏– "ဘုန်းတော်ကြီးသော တရားမင်းဗျား... ဤပြည်သူပြည်သားတို့သည် ရှားပါး ငတ်မွတ်ခြင်း ပြင်းလှကုန်သည်၊ သေအံ့လော, ရှင်အံ့လောဟု တွေးတောခြင်း နှလုံးကြောင့် ယူကျုံးမရဖြစ်ကုန်သည်၊ အရိုးမွှေးမွှေးဖြူမျှ သေကြကုန်သည်၊ သဲဃာတော်တို့လည်း အလွန်ပင်ပန်းကုန်သည်း သို့ရာ၌ တပည့်တော် ကြံမိသည်ကား, 'ဤမဟာပထဝီနှစ်စုတွင် ပဲသုပထဝီ၏ အောက် ကျောက်

http://www.dhammadownload.com

မြေ၏ အထက်၌ မြေးယုက်ကာ တည်သော ပျားလပို့ပမာ ဃနာစိုင်အသွင် သန့်ရှင်းကောင်းမြတ်စွာ အရှသာနှင့် ပြည့်စုံသော မြေလွှာသည် ရှိ၏၊ ထိုမြေလွှာကို ယူ၍ ရဟန်းတို့အား ပေးရမူ ချမ်းသာကြရာ၏"ဟု ကြွမိပါသည်၊ ထိုအရာကို မြတ်စွာဘုရားသည် ခွင့်သနားပါမူ ကျွန်ုပ်ယူ၍ကျွေးပါအံ့"ဟု နားတော် လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန်... ဤမြေကို မှီ၍ နေကုန်သော ဒတ္တဝါတို့ကို အဘယ်သို့ အသင် ပြုအံ့နည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား ဤအရေးကား မခက်ခဲပါ၊ တပည့်တော်၏ လက်ဝါးတစ်ဖက်ကို ဤကျွန်းမြေထက် ကျယ်သောမြေအပြင် ဖန်ဆင်း၍ မြေ၌ မှီတင်းသမျှ သတ္တဝါတို့ကို ပြောင်းလဲကာ နေစေပြီးသော် ဤမြေကြီးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် လှန်၍ မြေဆီအရသာကို ယူပါအံ့"ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ထိုစကားကို ကြားသော် ရှင်တော်ဘုရားလည်း "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန် သင် ကြံတိုင်း ယူနိုင်မည်ကို ငါ သိတော်မူ၏၊ သို့သော်လည်း ဤသို့ ယူခြင်းကို အလို မရှိလင့်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ဤဒုဿီလကမ္မပ် မည်သည်ကား ယခုအခါသာ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ နောင်သောအခါလည်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ ငါ၏ သာသနာ၌ ဘုန်းသမ္ဘာ နုကုန်သော ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည် မြေလွှာကို မယူစွမ်းနိုင်သဖြင့် ပင်ပန်းကြကုန်အော်၊ ထိုထိုလူအပေါင်းတို့သည် "ရှေးသူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ရဟန်းသူမြတ်တို့ ရှိသောအခါ ဤကဲ့သို့ အရာ၌ မြေလွှာကို ယူ၍ သုံးဆောင်ကြကုန်သည်၊ ယခုမူကား သူတော်ကောင်းရဟန်းစစ်မရှိ၍ မိမိတို့နှင့်တကွ မွှတ်သိပ်ခြင်းဒုက္ခကို ခံကြရကုန်သည်"ဟု ကြည်ညိုခြင်း ပျက်စီးဘိရာ၏၊ ထို့ကြောင့် မြေလွှာသြဇာယူခြင်းငှာ အလိုမရှိလင့်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့နောက် တစ်ဖန် ရှင်မောဂ္ဂလာန် လျှောက်ပြန်သည်ကား– "အရှင်ဘုရား တပည့်သား သံဃာတော်တို့သည် ဆွမ်းအဖျော်ဖြင့် မပင်ပန်းစိမ့်သောငှာ မြောက် ဥတ္တရကုရုကျွန်း၌ ဆွမ်းခံစေလိုပါသည်၊ သီဒါခုနစ်တန် သတ္တရာဘန် ခုနစ်ထပ် ရံချပ်ကာ တည်သော မြင်းမိုရ်တောင်မင်းကို ဖောက်၍ သမုဒ္ဒရာထုတ်ချောက်ဖြင့် တစ်လျှောက်တည်း တပည့်တော် တံတားသွယ်ပါမည်၊ ထိုအမှုကို ခွင့်ပြုတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "အချင်းမောဂ္ဂလာန်... ဤအကြံကိုလည်း သင် အလိုမရှိလင့်၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့ ဝိပလ္လာသဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဤမျှသော ဆင်းရဲကို သည်းခံကြလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်သာရိပုတ္တရာ သာသနာတည်စေလိုပုံ

တစ်ရံသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်၍ ကိန်းဝပ်တော်မူစဉ် ဆင်ခြင်မိသည်ကား "ရှေးရှေးသောဘုရားတို့သည် များစွာပွင့်ကြလေကုန်ပြီ၊ ထိုဘုရားတို့တွင် ဘယ်ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာတော်သည် ရှည်မြင့်စွာတည်ဘိသနည်း၊ ဘယ်ဘုရားတို့၏သာသနာသည် ရှည်မြင့်စွာ မတည်ဘိသနည်း။ တည်ကြောင်း မတည်ကြောင်းကား အဘယ်နည်း" ဟု အကြံဖြစ်၏။ ထိုအကြံကို မိမိ၏ဉာဏ်ဖြင့် အကုန်အစင် မမြင်နိုင်ရကား ဘုရားရှင်သို့ ကပ်ပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... ရှေးပွင့်၍သွားကုန်သော ဘုရားသခင်တို့တွင် အဘယ်ဘုရားသခင်၏ သာသနာသည် ရှည်မြင့်စွာ တည်ပါသနည်း။ အဘယ်ဘုရားသခင်၏ သာသနာသည် ရှည်မြင့်စွာ မတည်ပါသနည်း" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ရှင်တော်ဘုရားကလည်း "ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်တော်မူသော ဝိပဿီဘုရား၊ ၎င်းနောက် ပွင့်တော်မူသော သိခီဘုရား၊ ဝေဿဘူဘုရားတို့၏ သာသနာသည် ရှည်မြဲစွာမတည်၊ သာဝက နှစ်ဆက်လွန်ကကွယ်ပလေကုန်သတည်း၊ ဤကမ္ဘာ၌ကျသော ကကုသန်ဘုရား၊ ကောဏာဂုံဘုရား၊ ကဿပဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာကား ရှည်မြင့်စွာ တည်ကုန်သတည်း" ဟု မိန့်တော်မူလျှင်–

သာသနာမြင့်ရှည် တည်တံ့ရာအကြောင်း

"အရှင်ဘုရား... ထိုဝိပဿီ စသော ဘုရားတို့၏သာသနာသည် အဘယ့်ကြောင့် ရှည်မြင့်စွာ မတည်ပါသနည်း" ဟုလျှောက်ပြန်၏။ "ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော နောင်တော်ဘုရားတို့သည် တရားဟောခြင်း၌ ပင်ပန်းနိုးကုန်သည်ဖြစ်၍ သာဝကတို့အား များစွာလည်း တရားမဟောကုန်၊ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း များစွာမပညတ်ကုန်၊ အာဏာပါတိမောက်ကိုလည်း မပြကုန်၊ သုတ္တ၊ ဂေယျ၊ ဂါထာ စသော ဒေသနာတို့လည်း အနည်းငယ်သာဖြစ်ကုန်၏။ ထိုဘုရားတို့၏တပည့်သား သံဃာတော်တို့သည် ခြောက်နှစ်တစ်ကြိမ်သာ ဘုရားထံသို့လာ၍ သြဝါဒပါတိမောက်ဖြင့် ဥပုသ်ပြုကုန်၏။ ဥပုသ်ပြုအံ့သောအခါ ဓမ္မုဒ်ပဂ္ဂန်းအပြင်၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောကျောင်းတို့၌ တည်သော သံဃာတို့ကို ဥပုသ်နှိုးဆော်သောနတ်တို့သည် ပြုအပ်သောနေ့ရက်နှိုးလျှင် "အရှင်မြတ်တို့... နက်ဖြန်

http://www.dhammadownload.com

ဥပုသ်နေ့ကြိမ်ပြီ၊ သိမ်သို့သွားခြင်းငှာ ပြင်ဆင်ကုန်လော့"ဟု နှိုးဆော်၍ နတ်တို့ အာနုဘော်ဖြင့် ဆောင်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်ထံသို့ ရောက်စေကုန်၏။

ထိုအခါ သံဃာတော်တို့၏ အစည်းအဝေး၌ ရှေးဘုရားတို့၏ ပြမြဲဖြစ်သော ဩဝါဒပါတိမောက်ကို ပြတော်မူ၏။ ဤသို့ ဆုံးမဟောကြားသော တရားဒေသနာသည် အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ရကား ထိုဘုရားတို့၏သာသနာသည် မြင့်ရှည်စွာ မတည်၊ သာဝကတစ်ဆက် နှစ်ဆက်သာတည်၍ ကွယ်ပျောက်လေသတည်း။ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ... ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပဟူသော ဘုရားသုံးဆူတို့ကား သာဝကတို့အား ပညတ်ဟောကြားသော တရားဒေသနာသည် များစွာရှိကုန်၏။ သံဃာတော်တို့အား လခွဲတစ်ကြိမ် ဥပုသ်ပြုစေကုန်သတည်း။ တရားဒေသနာတို့သည် သီတံချည်ဖြင့် ကုံးသီအပ်သောပန်းကဲ့သို့ ပရမ်းပတာမရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် ထိုဘုရားတို့၏သာသနာသည် ရှည်မြင့်စွာ တည်လေသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယင်းသို့သောစကားကို ကြားရသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း သာသနာထားမည့်အကြောင်းကို တောင်းပန်လိုရကား ငါးပါးသောအဓိမတ္တတို့ဖြင့် ညွတ်ခရှိခိုးလျက် "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား... တစ်ဆူ တစ်ဆူသော ဘုရားသခင်တို့၏ဖြစ်ခြင်းသည် အလွန်ခဲယဉ်းသော ဒုလ္လဘတရားဖြစ်ပါသည်။ သာသနာ အရှည်တည်မှ သတ္တဝါများတို့ စီးပွားချမ်းသာဖြစ်ပါမည်။ ကိုယ်တော်မြတ်၏ သာသနာသည် ရှည်စွာထွန်းပအောင် သာဝကတို့အား ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူပါ။ တရားဒေသနာကို များစွာဟောတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

သိက္ခာပုဒ်တော် ပညတ်ခြင်း

ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ... ငံ့ဉီးလော့ ငံ့ဉီးလော့၊ မညတ်သင့်သောအခါကို ငါဘုရားသိတော်မူ၏။ ယခုအခါ သံဃာပရိသတ်သည် ထွတ်မြတ် စင်ကြယ်သေး၏။ အညစ်အကြေးပြုသူမရှိ၊ ပစ္ဆိမကဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ သောတာပန်သာဖြစ်၏။ အကြင် နောင်သောအခါ သာသနာ၌ များစွာသော အမျိုးသားတို့သည် သက်ဝင်ကြသဖြင့် အာသာတို့၏တည်ရာဖြစ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့သည် ပွားစီးကုန်လတ္တံ့၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို တောင့်တ၍လည်းကောင်း၊ အဆွေအရံကို တောင့်တ၍လည်းကောင်း၊ ဗဟုကိစ္စ ဗဟုဗျာပါရအဖြစ်ကို တောင့်တ၍လည်းကောင်း အကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်း မကောင်းမှုတရားကို ပွားစေကုန်လတ္တံ့၊

http://www.dhammadownload.com

ထိုအခါ ထိုအပြစ်တို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှာ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရလတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏား ဆွမ်းကျွေးခြင်း

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဝါကျွတ်၍ ပဝါရဏာပြုပြီးသော် ရှင်အာနန္ဒာကိုခေါ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား "ချစ်သားအာနန္ဒာ... လာခြင်းကောင်းသော ဘုရား သခင်တို့သည် အကြင်အရပ်၌ အကြင်ဒါယကာတို့ ပင့်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဝါကပ် ကုန်၏။ ထိုဒါယကာတို့အား မပန်ကြားဘဲ သွားတော်မူမြဲ မဟုတ်ချေ။ ဖိတ်သော ဒါယကာအား ပန်ကြား၍သာ သွားမြဲဓမ္မတာ ဖြစ်ချေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေသစာရီ ကြွချီခြင်းငှာ ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားအား ပန်ကြားဦး"ဟု မိန့်တော်မူ၍ သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ နံနက်တွင် သပိတ် သင်္ကန်းကိုပြင်လျက် ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏား အိမ်သို့ ကြွတော်မူလေ၏။

ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားလည်း ခင်းထားသောနေရာထက်၌ နေစေပြီးသော် ထံတော်ပါး၌ ရှိခိုးလျက်နေ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "အချင်း ဝေရဉ္ဇ... သင်သည် ပင့်ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဝါကပ်သောအမှုသည် ယခု ဝါပြည့်ချေပြီ။ ငါဘုရားသည် အရပ်တစ်ပါးသို့သွားလိုသောကြောင့် သင့်ကို ပန်ကြားလာသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကား ပင့်ဖိတ်သည် မှန်ပေ၏။ ထိုသို့ ပင့်ဖိတ်ပါသော်လည်း တစ်ခုသောအလှူဒါနကိုမျှ မလှူရသေး၊ ထိုသို့မလှူရခြင်းသည်လည်း ဒါတဗ္ဗဝတ္ထု မရှိသည်လည်းမဟုတ်၊ သမ္မုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား မသဒ္ဓါ မကြည်ဖြူ၍ မလှူသည်လည်းမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့လူမည်သည်ကား အလွန်များသော ကံကိစ္စရှိ၏။ ထို့ကြောင့် မေ့လျော့လျက်သာ ရှည်ကြာပေသတည်း။ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်သား သံဃာတို့နှင့်တကွ နက်ဖြန် ကျွန်ုပ်အိမ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဆိတ်ဆိတ်သည်းခံ၍ ပြန်တော်မူခဲ့လျက် နံနက်သောအခါ သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူ၍ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်းအလှူကို ခံတော်မူ၏။ ဝေရဉ္ဇပုဏ္ဏားလည်း ရဟန်းတစ်ပါးတစ်ပါးလျှင် အသပြာ ငါးရာစီထိုက်သော သင်္ကန်းအစုံဖြင့် ပူဇော်၏။ ဘုရားသခင်ကိုကား အဖိုးများစွာထိုက်သော တိစီဝရိတ် သင်္ကန်းဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း တရားအနုမောဒနာပြုပြီးသော် ကြွတော်မူခဲ့၍ နောက်တစ်နေ့ပင် ဝေရဉ္ဇတိုင်းမှ ဒေသစာရီ ကြွချီလာ၍ ဟံသာဝတီပြည်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဤကား ဒွါဒသမ ဝါကပ်တော်မူသောအကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။ (ပါရာဇိကဏ် ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ ကျယ်စွာလာ၏။)

သူစိလောမ၊ ခရလောမ ဘီလူးနှစ်ယောက်တို့ကို ချုပ်တော်မူခြင်း

တရသမဝါကို စာလိယတောင် ချရားတော၌ ဝါကပ်တော်မူသည်။ စုဒ္ဒသမဝါကို သာဝတ္ထိပြည်၌ ဝါကပ်တော်မူသည်။ ထိုအခါ ဂယာရွာ၏အပါး၌နေသော **သူစိလောမ၊ ခရလောမ** အမည်ရှိသော ဘီလူးနှစ်ယောက်တို့အား ချုပ်တော်မူရသောအကြောင်းကား ဤသို့တည်း။

သူစိလောမဘီလူး

ကဿပဘုရားသခင်၏ လက်ထက်တော်၌ ရဟန်းတစ်ပါးသည် လွန်ကြူးသော မာန်မာနရှိ၏။ သူတစ်ပါးတို့အား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတတ်၏။ ထိုရဟန်းသည် တစ်ရံသောအခါ ခရီးဝေးစွာမှလာသည်ဖြစ်၍ အညစ်အကြေး ချွေးစေးသောကိုယ်ရှိလျက် မိမိဆရာတို့နေရာ ကောင်းမွန်စွာခင်းထားအပ်သော သံဃိကဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ထက်၌ အနီးမခံဘဲလျက် တက်၍အိပ်နေမိ၏။

ထိုရဟန်းသည် အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေသောအခါ မိမိ၏မာန၊ မက္ခ၊ ပလာသအဟုန်ကြောင့် အထက်နတ်ဘုံသို့မလားဘဲ မဟာဗောဓိပင်၏အပါး၌တည်သော ဂယာရွာကြီး၏တံခါးဝယ် များစွာသော မသန့်မသက် တံမြက်အမှိုက်စွန့်ရာဖြစ်သော မြေအရပ်၌ နတ်ဘီလူး၏အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်လေ၏။ သံဃိကညောင်စောင်းထက်၌ အိပ်စက်ခဲ့ဖူးသောမကောင်းမှုကြောင့် ကိုယ်အလုံး၌ ကထိန်သင်္ကန်းချုပ်သော အပ်နှင့်တူသော အမွေးတို့သည် ထွေးယှက်ကာ တည်ကုန်ရကား **သူစိလောမ**ဟူသော အမည်ကိုရသတည်း။

ခရလောမဘီလူး

ထိုကဿပဘုရား လက်ထက်တော်၌ တစ်ဦးသောဥပါသကာသည် ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်လျက် မြတ်သောသရဏဂုံသီလကို ဆောက်တည်၏။ သံဃာတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း လှည့်ပတ်ကာ ယူလေ့ရှိ၏။ တစ်နေ့သောအခါ သံဃာတို့ မဝေဖန်သေးသောဆီကိုယူ၍ ကိုယ်၌လိမ်းမိ၏။ ကောင်းမွန်ဆန်းကြယ်သော ခင်းနှီးတို့ဖြင့် ခင်းထားအပ်သော သံဃိက နေရာထက်၌ မရိုမသေ အိပ်စက်ခဲ့ဖူး၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုမကောင်းမှုကြောင့် စုတေခဲ့သောအခါ ဂယာရွာ၏ တံခါးဝ၌ သူစိလောမ ဘီလူး၏ နေရာအနီး၌ပင် နတ်ဘီလူးဖြစ်လေ၏။ မိကျောင်းကျောက်ကုန်း၊ ဖွတ်ကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော ကိုယ်ရှိရကား ခရလောမဟူသော အမည်ကိုရ၏။ ထိုဘီလူးနှစ်ဦးတို့သည် ကြည်နူးသောမိတ်ဆွေပင် ဖြစ်ကြသတည်း။

ဘုရားသခင်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူ၍ တစ်နေ့သောအခါ မဟာကရုဏာ သမာပတ်ဖြင့် ရွှတ်အပ်သောဝေနယျကို ရှုတော်မူသော်ဉာဏ်တော်၏ ကွန်ရက်အတွင်းသို့ ဘီလူးနှစ်ဦးတို့ဝင်လာ၍ ထိုသတ္တဝါတို့အား ငါသွား၍ ချီးမြှောက်တော်မူအံ့ဟု ကြံပြီးလျှင် တိမ်နီလာအဆင်းနှင့်တူသော သင်္ကန်းကို ရုံတော်မူလျက် ရတနာဂုမ္ဗထွက်သော ခြေသံ့မင်းကဲ့သို့ တစ်ပါးချင်းကြွတော်မူ၍ လူ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ နွား စသည်တို့၏ အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ပြည့်လျှောင်းလျက် မကောင်းသောရနံ့ရှိသော မြေအရပ်ကိုပင် မြတ်သောဂန္ဓကုဋိကဲ့သို့ ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။

ယင်းသို့ ဘုရားသခင်ဝင်၍ ထိုင်သည်ကို သူစိလောမဘီလူးသည် မမြင်၊ ခရလောမဘီလူးသည် ရှေးဦးစွာမြင်၍ ခင်ပွန်းဖြစ်သော သူစိလောမဘီလူးအား ဤသို့ပြောကြား၏။ "အချင်း သူစိလောမ... အလွန်အဆင်းလှသော ရဟန်းတစ်ပါးသည် သင်၏ဗိမာန်သို့ဝင်လာသည်၊ သင်မမြင်သလော"ဟု ဆို၏။

ဘီလူးခြောက်လှန့်ပုံ

ထိုအခါ သူစိလောမ ထ၍ကြည့်သဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုမြင်လျှင် "အရှင် ခရလောမ... ဤရဟန်းကား ရဟန်းယောင်မျှသာတကား၊ ငါတို့၏ တန်ခိုးစွမ်းအားကို မသိရှာ၍ ဝင်လာဘိသည်။ သိအောင် ငါပြလိုက်အံ့"ဟု ဆိုပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ ကြောက်မက်ဖွယ်သော ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းလျက် ခံတွင်းကျယ်ကြီးကိုဖွင့်၍ ထန်းသီးရင့်မျှလောက်သောမျက်လုံး ဆုံးအောင်သော လျှာကိုထုတ်လျက် တစ်မိုက်မျှလောက်သော ရှည်သော အမွေးတို့ကို ထောင်စေပြီးလျှင် ဘုရားသခင်အနီးသို့ကပ်၍ မိမိကိုယ်ဖြင့် ဟပ်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း လေခတ်သောမီးလျှံကဲ့သို့ အတန်ငယ်မျှရွှေ့လျား၍ နေတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဘီလူးကလည်း "အရှင်ရဟန်း... အကျွန်ုပ်ကို ကြောက်သလော"ဟုမေး၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "အချင်း သူစိလောမ... ငါကား သင့်ကိုမကြောက်၊ သင်၏ကိုယ်အတွေ့သည် အလွန်ကြမ်းတမ်း ယုတ်မာစွာ၏။ စက်ဆုပ်ဖွယ်သော မစင်စုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ထက်စွာသော သံဆူးပုံကဲ့သို့လည်း

http://www.dhammadownload.com

ကောင်းဖြစ်၍ ငါ့၏ကိုယ်တော်ဖြင့် တွေ့ခြင်း၊ ထိခြင်းငှာ မလျောက်ပတ်သော ကြောင့်သာ ငါရှားတော်မူသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘီလူးသည် "ငါ့အား ယုတ်မာသော အတွေ့ရှိသည်ဟူ၍ ဤရဟန်း ဆိုရ မည်လော"ဟု ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက် ဆွဆွဖြူသောမျက်နှာ၊ နက်ကြုတ်စွာ သော ကိုယ်၊ စိမ်းညိုသောခြေ လက်၊ ပြူးပြူးထွက်သောမျက်လုံး၊ မီးကျီးတုံး ကဲ့သို့သော သွား၊ ရှည်လျားသော လျှာတို့ဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းလျက် ညှဉ်းပန်း ကိုက်စားအံ့သကဲ့သို့ ပြုပြန်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "သင်ပြလိုသမျှ ပြငြားသော်လည်း ငါဘုရား မထိတ်လန့်ချေ"ဆို၍ ပြုံးရယ်ကာ ဇနတော်မူ၏။

ဘီလူးဖမ်းစားပုံ

ဘီလူးကား သူတစ်ပါးတို့အား ကြုံကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်သော အရုပ် အဆင်းကိုပြ၍ ထိတ်လန့်အော်ဟစ်လျှင် မိမိလက်ကို ထိုသူ၏ခံတွင်းသို့သွင်း၍ နှလုံးသားကိုသော်လည်း ဆုပ်နယ်သည်။ အူအသည်းကိုသော်လည်း ယူသည်။ ထို့ကြောင့် လူတို့ရူးသွပ်ခြင်း၊ ဝမ်းသွေးလွန်၍ သေခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဘုရားသခင်ကိုလည်း ထိုနည်းတူပြုခြင်းငှာ လွန်စွာခြောက်လှန့်လေသတည်း။

ဘုရားသခင်လည်း မထိတ်မလန့် တည်တံ့တော်မူသည်ကိုမြင်လျှင် "ရှင် ရဟန်း... သင်သည် တည်တံ့ပေ၏။ သတိပညာ များစွာရှိမည်ထင်၏။ သို့ချင် သောပြဿနာကို ငါမေးဦးအံ့၊ အကယ်၍ မဖြေနိုင်လျှင် သင်၏စိတ်ကိုသော်လည်း ပစ်လွှင့်အံ့၊ နှလုံးသားကိုသော်လည်း ငါခွဲအံ့၊ ခြေကိုဆွဲငင်၍ သမုဒ္ဒရာထဲသို့သော် လည်း ချအံ့"ဟု ဆိုပြန်၏။

ဘီလူး၏အမေးပြဿနာ

ဘုရားသခင်လည်း "သင်ဘီလူးကိုမျှ မဆိုထားဘိ၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၌ ရှိနေ ကုန်သော လူ၊ နတ်၊ နဂါး၊ သိကြား၊ အသူရာ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့တွင် အကြွင်း မဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ ငါဘုရား၏စိတ်ကို ပစ်လွှင့်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ခြေကိုငင်ဆွဲ၍ သမုဒ္ဒရာထဲသို့ ချနိုင်သောသူကိုလည်းကောင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက် မျှ ငါမြင်တော်မမူ သို့ရာတွင် သင်သိချင်သောပြဿနာကိုပင် မေးဦးလော့၊ သို အောင် ငါဖြေအံ့"ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထိုအခါ သူစိလောမလည်း အားရဝမ်း သာစွာ ပြဿနာကို မေးလိုရကား-

http://www.dhammadownload.com

ရာဂေါစ ဒေါသောစ ကုတောနိဒါနာ၊
အရတိ ရတိ လောမဟံသော ကုတောဇာ။
ကုတော သမုဋ္ဌာယ မနော ဝိတက္ကာ၊
ကုမာရကာ ဓင်္ဂမိဝေါသဇ္ဇန္တိ-

ဟူသော ဂါထာကိုဆို၏။

အနက်ကား- ဘော သမဏ၊ အိုရဟန်း။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လေသနည်း။ အရတိ စ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ရတိ စ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ လောမဟံသော စ၊ ကြက်သီး မွေးညင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကုတောဇာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကုမာရကာ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ဓင်္ဂံ၊ ကျီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းပြီး၍။ သြဿဇ္ဇန္တိ ကုဝ၊ ကြိုးရှည်များလျှင် လွတ်ထားကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဝိတက္ကာ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ကုတောသမုဋ္ဌာယ၊ အဘယ်တရားမှ အကြောင်းရှိသောကြောင့်။ မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ သြဿဇ္ဇန္တိ၊ စွန့်လွတ်ကုန်ဘိသနည်း။

ဗုဒ္ဓ၏ဖြေကြားချက်

ဤသို့ သူစိလောမဘီလူး မေးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း အကျယ်အဝှား ထင်ရှားစွာဖြေတော်မူသော်လည်း ဤဘီလူး မမှတ်ယူနိုင်ရာဟု ပုစ္ဆာသို့ အစဉ်လိုက်သော သန္ဓေပဒေသနာဖြင့် ဖြေတော်မူခြင်းငှာ-

ရာဂေါ စ ဒေါသော စ ဣတောနိဒါနာ၊
အရတိ ရတိ လောမဟံသော ဣတောဇာ။
ဣတော သမုဋ္ဌာယ မနော ဝိတက္ကာ၊
ကုမာရကာ ဓင်္ဂမိဝေါသဇ္ဇန္တိ-

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား- ယက္ခ၊ သူစိလောမဘီလူး၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သန္တာနေ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။ ရာဂေါစ၊ တပ်မက်မောခြင်းတည်းဟူသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ဒေါသော စ၊ ကြမ်းတမ်းပြစ်မှားခြင်းတည်းဟူသော ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ဣတောနိဒါနာ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသော

http://www.dhammadownload.com

အကြောင်းရှိ၏။ အရတိ စ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ရတိ စ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ လောမဟံသော စ၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတောဇာ၊ ဤအတ္တဘောရှိသောကြောင့်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ကုမာရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ခဏ်၊ ကျီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ သြဿဇွန်တို့ ဣဝ၊ ကြိုးရှည်များလျား လွတ်ထားကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒ ဝိတက်၊ ဝိဟိံသာဝိတက်တည်းဟူသော ဝိတက်သုံးပါးတို့သည်။ ဣတောသမုဋ္ဌာယ၊ ဤအတ္တဘောမှအကြောင်းရှိသောကြောင့်။ မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ သြဿဇွန်တို့၊ စွန့်လွှတ်ကုန်၏။

ဤသို့ ဖြေတော်မူသည်ကိုကြားလျှင် ဘီလူးသည်လည်း အားရဝမ်းသာစွာလျက် ဒေသနာတော်၏အနက်ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် မမြင်သေးရကား တွေ့မိုင်လျက်သာ အနုမောဒနာမပြုဘဲနေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထင်စွာပြတော်မူပြန်လို၍ "သေ့ဟဇာ အတ္တသမ္ဘူတာ" အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ယက္ခ၊ သူစိလောမဘီလူး။ ဧတာနိ၊ ထိုရာဂ၊ ဒေါသအစရှိသောတရားတို့သည်။ သေ့ဟဇာ၊ ချစ်ခင်သာယာ တဏှာဟူသော အစေးအညှိကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။ နိက္ကြောဃသ၊ ပညောင်ပင်၏။ ခန္ဓာ ဣဝ၊ ပင်စည်မှဖြစ်သော မြစ်ပျဉ်းကဲ့သို့။ အတ္တသမ္ဘူတာနိ၊ အတ္တဘောကိုစွဲ၍သာ လွန်စွာပွားစီးကုန်၏။ ဝနေ၊ တောဋ္ဌ။ ဝိသတ္တာ၊ ပင်စည်အခက် အောက်ထက်လွှမ်းအုပ် မြေးယှက်ချုပ်သော။ မာလုဝ၊ မာလောနွယ်ကဲ့သို့။ ပုထူ၊ များစွာကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ ကာမေသု၊ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဝိတတာ၊ ပြင်းစွာငြိတွယ် ယှက်နွယ်လွှမ်းကုန်၏။

ယက္ခ၊ ဘီလူး။ သုဏောဟိ၊ နားထောင်။ ယေ၊ အကြင်ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင် အတ္တဘောဟူသော အကြောင်းရင်းရှိသော။ နံ၊ ထိုရာဂ အစရှိသော ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသိကုန်သောသူတို့သည်။ နံ၊ ထိုဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာကို။ ဝိနောဒေန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပယ်ဖျောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးမြောက်ခြင်းငှာ ခဲယဉ်းစွာထသော။ အတိဏ္ဏပုဗ္ဗံ၊ မကူးမြောက်ဖူးသော။ ဣမံ သြဃံ၊ ဤသံသရာတည်းဟူသောအလျဉ်ကို။ တရန္တိ၊ ကူးမြောက်ရကုန်၏။ အပုနဗ္ဘဝါယ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤသို့သောတရားကို ကြားနာရလျှင် သူစိလောမဘီလူးသည် ရှေးဦးစွာ

http://www.dhammadownload.com

သစ္စာလေးပါးကိုမြင်သော သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကိုရ၍ ပထမဖလဌာန် ဖြစ်လေ၏။ ဖိုလ်ကိုရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော ရုပ်အဆင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ်သွားကဲ့သို့သော အမွေးတို့သည်လည်းကောင်း ကွယ်ပျောက်လုပသော အရေအဆင်းဖြင့် ကြီးမားသော ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကိုရလေ၏။ ထိုသူစီလောမအား ဟောသောတရားကိုနာရလျှင် ခရလောမဇည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်လေ၏။

(ဤအကြောင်းကား သဂါထာဝဂ္ဂ ယက္ခသံယုတ်၌လည်းကောင်း၊ သုတ္တနိပါတ်၌လည်းကောင်း လာသည်။)

အဝိုလီမာလကို ဆုံးမတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်သည် အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော ခိုးသူကို ဆုံးမတော်မူသော အကြောင်းကား ဤသို့တည်း။ ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်၌ ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး၏ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော **အန္တ**ကပုဏ္ဏားသည်ရှိ၏။ ထိုပုဏ္ဏား၏ မယားကား **မန္တာနီ**မည်သော ပုဏ္ဏေးမတည်း။

အဟိံသက ဖွားမြင်ပြီ

တစ်ရံသောအခါ ထိုမန္တာနီပုဏ္ဏေးမ၏ဝမ်းဝယ် ပဋိသန္ဓေဦးတွယ်၍ ဆယ်လစေ့သောအခါ အဆင်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော သားယောကျ်ားကို ညအခါ၌ ဖွား၏။ ထိုသားဖွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် အလုံးစုံသောပြည်သူတို့၏ သုံးဆောင်ရာလက်နက်ကိရိယာတို့သည် အလျှံအဝါ တောက်ပကုန်၏။ မင်း၏နန်းတော်၌ ထားအပ်ကုန်သော ဓား၊ လှံ၊ သန်လျက် လက်နက်တို့၏ အရောင်အဝါသည်လည်း ပြောင်ပြောင်တောက်ပကုန်၏။

ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်လည်း သားဖွားသောခဏ၌ ထွက်၍ နက္ခတ်ကိုရှုကြည့်သော် စောရနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သည်ကိုမြင်၍ "ငါ့အိမ်၌ဖွားသော သားသည် ခိုးသူကြီးဖြစ်လတ္တံ့"ဟု သိ၍ မိမိအန္တရာယ်မရှိခြင်းကို ပြုလိုရကား နံနက်သောကာလ ကောသလမင်းကြီးထံသို့ဝင်၍ "အရှင်မင်းမြတ်... ယနေ့ ချမ်းမြေ့စွာ အိပ်တော်မူရပါ၏လော" စသည်ဖြင့် မေးလျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း "ဆရာ... ချမ်းသာစွာကား အိပ်ရ၏။ သို့ရာတွင် နန်းတော်ဝန်းကျင်၌ထားသော ဓား၊ လှံ၊ သန်လျက် လက်နက်အပေါင်းတို့ အလျှံအဝါတောက်ပကုန်သည်။ အကြောင်းအသို့ ရှိအံ့နည်း။ အသက်အန္တရာယ်လော၊ ပြည်၏ အန္တရာယ်လော"ဟု မေး၏။

http://www.dhammadownload.com

ပုဏ္ဏားကလည်း "အရှင်မင်းကြီး စိုးရိမ်တော်မမူလင့်၊ မင်း၏ အန္တရာယ်လည်း မဟုတ်၊ ပြည်၏ အန္တရာယ်လည်း မဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်၏အိမ်၌ ယနေ့ည သူငယ်ကိုဖွား၏။ ထိုသူငယ်သည် ခိုးသူဖြစ်လတ္တံ့သော ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ နန်းတော်တွင်ရှိသော လက်နက်ကိရိယာသာ အရောင်အဝါကောက်ပသည်မဟုတ်၊ ပြည်အလုံးဥ်ရှိသော လက်နက်၊ ဓား၊ လုံတို့ပင် အရောင်အဝါ တောက်ပ၏"ဟု ပြောပေသော် "အချင်း ပုရောဟိတ်... ထိုသူငယ်သည် တစ်ယောက်တည်းသော ခိုးသားဖြစ်အံ့လော၊ ခြွေရံအများနှင့် တိုင်းကားနိုင်ငံကို ပုန်ကန်သော ခိုးသားဖြစ်အံ့လော"ဟု မေးပြန်၏။ "အရှင်မင်းကြီး... တစ်ယောက်တည်းသော ခိုးသားဖြစ်လတ္တံ့"ဟုဆိုပြီးလျှင် "အရှင်မင်းမြတ်...နောင်သောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အား အပြစ်ဆိုတော်မမူရအောင် ယခုက ဤခိုးသားငယ်ကို ပယ်တော်မူလော့"ဟု လျှောက်၏။

မင်းကြီးကလည်း "တစ်ယောက်တည်းသော ခိုးသားဖြစ်မူအဘယ်မူ၍ ဂရုပြုတော့အံ့နည်း၊ စပါးတစ်သိန်းထွက်သော လယ်၏အတွင်း၌ တစ်နှံတည်း အဖျင်းသီးသကဲ့သို့သာ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော့၊ ကောင်းမွန်စွာလျှင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ပါလော့"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါမှစ၍ ပုဏ္ဏားလည်း ကြောင့်ကြမဲ မွေးမြူ၏။ အမည်ကို မှည့်အံ့သောအခါဝယ် "ဤသူငယ်သည် ငါတို့အမျိုးအနွယ်ကို မည်ဉ်းဆဲလတ္တံ့"ဟူသော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကိုယူ၍ အဟိသကဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။

ပညာသင်လွှတ်ခြင်း

ထိုသူငယ် အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ အတတ်ပညာကို မိမိပင် သင်ပြနိုင်သော်လည်း အဝေးမြို့ရွာ၌ထားရခြင်းသည် ဇာတိမာန်ကျခြင်း၊ ပညာကို လုံလပြု၍ သင်ခြင်း၊ မိတ် ခင်ပွန်းတို့နှင့် လိုက်လျောတတ်ခြင်း၊ အရပ်ဒေသကို ကျွမ်းကျင်ခြင်း စသော အကျိုးများသောကြောင့် အမျိုးကောင်းသားတို့သည် မိဘနှင့် ဝေးခြားရာ၌သာ ပညာသင်စေမြဲ ဖြစ်ရကား တက္ကသိုလ်ပြည်သို့သွား၍ ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာထံ၌ ခမ္မန္တေဝါသိကပြု၍ အတတ်သင်ချေဟု စေလိုက်၏။

(ခမ္မန္တေဝါသိက ဟူသည်ကား– ဆရာစား အခမဲပေးဘဲ ခြေရင်း၌ အလုပ်အကျွေးပြု၍ သင်သောတပည့်တည်း။)

ပညာတော်၍ မနာလိုကြခြင်း

အဟိသက သတို့သားသည်လည်း မိဘတို့စေလိုက်တိုင်း သွား၍ ဒိသာ

http://www.dhammadownload.com

ပါမောက္ခဆရာထံသို့ ရောက်လျှင် တိုးဝင်ဆည်းကပ်၍ အတတ်ပညာကို သင်၏။ ဆရာ့အစီးအပွားဖြစ်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကိုလည်း အလွန်ဆောင်ရွက်၏။ ဆရာနှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကိုသာဆိုလျက် ဆရာ့အလိုသို့လိုက်သော အနီးနေ တပည့်ပြုလျက် တစ်နေ့ တစ်ရက်မျှ မပြတ်မလပ်အောင် အတတ်ပညာကို မှတ်နာသင်ယူ၏။ ထိုသူရောက်သည်မှစ၍ တစ်ပါးတပည့်များတို့သည် ဆရာ့ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခွင့်မရ၊ ပြင်ပ ဗာဟိရသာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိသာပါမောက္ခဆရာလည်း အဟိသကအား ရင်ထွက်သားကဲ့သို့ သနားလေးမြတ်သည်ဖြစ်၍ အတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုပင် သင်စေရကား သူတစ်ပါးထက်ကဲလွန်၍ တတ်၏။

ထိုအခါ ရှေးဦးစွာနေလင့်သော တပည့်တို့သည် ဤသို့ တိုင်ပင်ကုန်၏။ "ဤအဟိသက ရောက်သည်မှစ၍ ဆရာသည် ငါတို့အား သတိမရသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဤသူကို ဆရာနှင့်ကွာအောင် ငါတို့ အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း၊ အလုံးစုံသောတပည့်တို့ထက် ထက်သောဉာဏ်ပညာရှိရကား ဒုပ္ပညဟူ၍ ဆိုခြင်းငှာလည်း မတတ်ကောင်း၊ ဆရာ့ဝတ်၌ အလွန်ကြည်ညူတ် လိမ္မာသူဖြစ်ရကား ဝတ်နှင့်မပြည့်စုံဟုဆိုခြင်းငှာလည်း မတတ်ကောင်း၊ အမျိုးမြင့်မြတ်သူ ဖြစ်ပေရကား အမျိုးညံ့ဟူ၍ ဆိုခြင်းငှာလည်း မတတ်ကောင်းချေ။ ဤသူ မနေရအောင်မှ ဆရာ၏မယားနှင့် ယိုးစွပ်၍ ပြောဆိုမှသာလျှင် သင့်ရာတော့မည်"ဟု တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် လူကိုသုံးစွဲ၍ တစ်စုသောသူတို့သည် ဆိတ်ငြိမ်သောအခါ ဆရာ့ထံသို့ကပ်၍ ရှိခိုးလျက်ရပ်ကုန်၏။

ဆရာက "တပည့်တို့... အဘယ့်ကြောင့် လာကြသနည်း"ဟု မေးသော် "ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ခုသောစကားကို လျှောက်ကြားခြင်းငှာ လာပါသည်"ဟု ဆို၏။ "အဘယ်စကားကို ကြားလိုသနည်း"ဟု မေးလျှင် "ဆရာချစ်သော အဟိသကသည် ဆရာ့မိန်းမနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်၍ ဆရာကိုပင် ပြစ်မှားအံ့ကြံသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ထင်ပါသည်"ဟူ၍ လျှောက်၏။

ဒိသာပါမောက္ခဆရာလည်း မယုံမနာ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ "ဟယ် သူယုတ်တို့... ငါ့သားကို ငါနှင့်ကွဲပြားအောင် အဘယ့်ကြောင့် ကုန်းတိုက်ကြသနည်း" ဟု ဆို၍ တံတွေးဖြင့် ထွေးလိုက်၏။

ဆရာ ချစ်တပည့်ကို သံသယဖြစ်ခြင်း

ထို့နောက် တစ်သင်းသောတပည့်တို့လည်း ထိုနည်းတူပင် ပြောဆိုကြ၏။ တတိယအသင်းလည်း ထိုနည်းပင် ပြောဆိုကြ၏။ ပြောဖန်များသောအခါ ဆရာ

http://www.dhammadownload.com

လည်း အဟိ သကဓ၏ အမှုအရာကို ကြည့်ရှုကာ ဆင်ခြင်၏။ ထိုအဟိ သကကို ကား ဆရာသာလျှင် ချစ်ခင်သည်မဟုတ်၊ ဆရာ့မယား၊ သမီး၊ သားနှင့်တကွ ချစ်ခင်ကြရကား ကျွမ်းဝင်ရောပြွမ်းသည်သာ ဖြစ်၏။

ဆရာလည်း ရောပြွမ်းသောအမှုအရာကိုမြင်လျှင် ဟုတ်နိုးအံ့ထင်၍ သတ် ချင်သောစိတ်သည် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ငါသည် ဤအိမ်တွင် အဟိ သကကို သတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဒီသာပါမောက္ခဆရာသည် မိမိထံမှာ အတတ်သင်လာသော တပည့်ကိုပင် သတ်ရာသည်ဟု အရပ်ရပ်ကြေညာ၍ ငါ၏ထံသို့ တပည့်တို့ မရောက် လာလတ္တံ့၊ ဤသို့မရောက်ငြားက ငါ့အား လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည် ဆုတ်ယုတ် လတ္တံ့၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပရိယာယ်ဖြင့် ဤသူငယ် ငါထံမှ ခွာသွား၍ သူတစ် ပါး သတ်လွယ်အောင် ပြုတော့အံ့ဟုကြံ၍ တစ်ရံသောကာလ အဟိ သကကိုခေါ် ပြီးလျှင် "ချစ်သား အဟိ သက... သင်ကဲ့သို့ အမျိုးမြတ်စွာ ပညာလျှင်လျား ဝတ်တရားခ္ဍ လိမ္မာသောတပည့်ကောင်းကို အလွန်ရခဲ၏။ ထို့ကြောင့် သင့်အား အကြွင်းမထားဘဲ လွန်ကဲထူးမြတ်စွာ ငါသိသမျှအတတ်ကို သင်အံ့၊ သို့ရာတွင်မူ ပူဇော်ဖွယ်အထူးဖြင့် လွန်စွာပူဇော်မှ ငါအကုန် သင်ထိုက်ချေသည်၊ သင်ပူဇော် နိုင်အံ့လော"ဟု ဆို၏။

ထိုအဟိ သကလည်း "ဆရာ... အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုသာ ပြောပါလော့၊ ကျွန်ုပ် ပူဇော်ပါအံ့"ဟု ဝန်ခံလျှင် "သင်ချစ်သားသည် ငါ့အား လူ၏လက်ညှိုး တစ်ထောင်ဖြင့် ပူဇော်မှ သင်ရချိမ့်မည်"ဟု ဆို၏။

အဂုံလီမာလ စွမ်းရည်ပြခြင်း

ထိုစကားကိုကြားလျှင် အဟိ သကလည်း "ဆရာ... မစိုးရိမ်လင့်၊ လျင်စွာ ပြည့်စုံစေအံ့"ဟု ဆို၍ ဆရာကို ရှိခိုးပြီးသော် ကြီးစွာသော သန်လျက်၊ လှံ၊ ဓား၊ လေး၊ မြား၊ မီးပေါက်ဟူသော လက်နက်ငါးပါးကိုစွဲလျက် မြို့မှထွက်ခဲ့၍ တစ်ခု သောတောအုပ်၌နေပြီးလျှင် ခရီးသွားကုန်သော မိန်မး၊ ယောကျ်ားတို့အား ဖမ်း ကာ ဖမ်းကာ သတ်လျက် လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကိုသာ ယူ၏။ ပြကတော့အားဖြင့် အလွန်ပညာရှိသောသူဖြစ်လျက် ပါဏာတိပါတ၌ လေ့လာခြင်းကြောင့် စိတ်ပျံ့လွင့် လေရကား ရသောလက်ချောင်းကိုမျှ မရေတွက်ဘဲ သစ်ခက်၊ သစ်ခွ စသည်တို့၌သာ စုထား၍ ကျီး ငှက် စသည်တို့ စားသဖြင့် ထားတိုင်း ထားတိုင်း ပျောက်ပျက် သည်သာဖြစ်လေသော် ဤသို့ထားသဖြင့် မသင့်ချေသေး၊ ရသမျှလက်ညှိုး ကို ကြိုးဖြင့်သီရုံး၍ ပန်းကုံးကဲ့သို့ လည်တွင်ဆွဲထားမှ ငါ့အား ပြည့်စုံလွယ်ချိမ့်မည့်

http://www.dhammadownload.com

ဟု ကြဲလျက် တစ်ဖန် သတ်၍ရသမျှ လက်ချောင်းကို ကောင်းစွာသီ၍ လည်၌ ဆွဲထား၏။ ထိုအခါမှစ၍ အင်္ဂုလိမာလဟူသောအမည်ကို လူတို့ခေါ်ဆိုကြ၏။

ထိုတောအုပ်သို့ ထင်းခုတ်၊ ဟင်းရွက်ခူးမျှ သွားဝံ့ကြသောသူ မည်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိ၊ အလုံးစုံသောတောအုပ်သည် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အင်္ဂုလိမာလခိုးသားလည်း ခရီးသွားလူသူ မရှိလေလျှင် ညအခါ၌ ရွာတွင်းသို့ဝင်၍ အိမ်တွင်ပိတ်ထားသော ဆူးတပ်တံခါးကို ခုန်လွှားဖျက်ဖောက်၍ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ ဖမ်းမိသမျှသောသူကိုသတ်၍ လက်ညှိုးနှစ်ခုကိုယူ၏။ လူတို့စည်းဝေး၍ လိုက်သောအခါ လျင်စွာသောအဟုန်ဖြင့် ပြေးဘီ၍ မိမိတောအုပ်သို့ ဝင်နေ၏။ သုံးယူဇနာရှိသောခရီးကိုလည်း တစ်ဟုန်တည်းပြေးနိုင်သော စွမ်းပကားသတ္တိ ရှိရကား မည်သူမျှ လိုက်လံဖမ်းဆီခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူကို မြင်လျှင် လက်တွင်စွဲမြဲသော ဓား၊ သန်လျက်ကို စက်ရဟတ်ကဲ့သို့ ပတ်ပတ်ချာချာလည်စေလျက် ကြွက်သို့ရှေးရှုလိုက်သောကြောင့် သားကောင်ကို ရှေးရှု လိုက်သောကျားကဲ့သို့ ကွန့်လွှားခုန်ပျံ၍ နံဘေးတင်သားကို လက်ဝါးဖြင့် ပုတ်လျက် တစ်မုဟုတ်ခြင်း ပြေးလာ၍ ဦးခေါင်းကိုသာ ဖြတ်လေ၏။

နိုးသူကြီးအား ဖမ်းစေခြင်း

ဤသို့သောနည်းအားဖြင့် ညဥ့်လည်းကောင်း၊ နေ့ဥ့်လည်းကောင်း နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ယူလေရကား ကျေးရွာငယ်အများ ပျက်စီး၍ ရွာကြီးနိုဂုံးသို့ ပေါင်းရုံး၍ နေကြကုန်၏။ ရွာကြီးတို့၌ ထို့အတူ ဝင်၍ယူပြန်လျှင် လူပုံယင်တို့သည် သားငယ် မြေးတွဲ ပြေးလွဲကြလတ်၍ သာဝတ္ထိမြို့၏ အနီးဥ်သာ ဆူးတပ်လုံစွာဖြင့် ကာရံကာနေကြ၏။

ထိုသို့နေပြီးသော် မင်းကြီးထံသို့ကပ်၍ "အရှင်မင်းမြတ်... အင်္ဂုလိမာလ မည်သော ခိုးသားသည် မြင်မြင်သမျှသောမိန်းမ၊ ယောကျ်ားတို့ကိုသတ်၍ အရပ်ရပ် ကျေးရွာတို့ များစွာပျက်စီးကုန်ပြီ၊ ဤခိုးသူကို ဖမ်းယူပယ်ရှားတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ကောသလမင်းလည်း သတင်းကြားသည်နှင့် အလွန်ထိတ်လန့်ရကား မဖမ်းဝံ့ငြားသော်လည်း ပြည်သူပြည်သားတို့ နှလုံးသက်သာစိမ့်သောငှာ "သင်တို့ မစိုးရိမ်လင့်၊ ငါသည် နက်ဖြန် မြင်းစီးသူရဲ ငါးရာနှင့် အင်္ဂုလိမာလကို ဖမ်းယူစေအံ့" ဟု ဆိုလိုက်၏။

မိခင်မေတ္တာ

ထိုစကားကို ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြားလျှင် အိမ်သို့ပြန်လာ၍ မန္တာနီပုဏ္ဏေးမ

http://www.dhammadownload.com

အား ဤသို့ပြော၏။ "ရှင်မ... ယခု လူတို့ကိုသတ်၍ လက်ညှိုးကိုဖြတ်ယူသော ခိုးသူ အင်္ဂုလိမာလဟူသည်ကား အခြားသူမဟုတ်၊ ရှင်မ၏ သားပင်တည်း၊ ထို ခိုးသူကို နက်ဖြန် ငါတို့မင်းကြီးသည် မြင်းငါးရာဖြင့်သွား၍ ဖမ်းယူလတ္တံ့"ဟု ပြော၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပုဏ္ဏားမက "အမောင်... ထိုသို့ဖြစ်တပြီးကား အမောင့်သားကို သွား၍ခေါ်ပါချေ"ဟု ဆို၏။ ပုဏ္ဏားက "ငါ မသွားဝံ့"ဟုဆိုလျှင် "အရှင်မသွားဝံ့သော် အကျွန်ုပ်ပင်သွား၍ ခေါ်ပါအံ့"ဟု ဆို၏။ ပုဏ္ဏားကလည်း "ရှင်မ... သူမိုက်တို့အားလည်းကောင်း၊ ခိုးသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ငါ့သား၊ ငါ့တူ တော်သည်ဟူ၍ အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ မင်းညီ မင်းသားတို့ကိုလည်း ငါ့အား ချစ်ခင်သည်ဟူ၍ ဂရုမမူ အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ မိန်းမတို့ကိုလည်း ငါ့အလိုသို့ လိုက်လှသည်ဟူ၍ ချစ်ကျွမ်းမဝင်ရာဟု ရှေးပညာရှိတို့ ဆိုကြကုန်သည်။ သင့်သား ယုတ်သည် ကြမ်းကြုတ်လွန်ကျူးသောသဘောရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ငါမသွားစေချင်" ဟု ဆို၏။

မိခင်တို့၏သဘောလည်း သားသမီးကို အလွန်စုံမက်ခြင်း ရှိရကား "အကျွန်ုပ်အား သတ်လိုသော်လည်း သတ်ပစေ၊ သား၏သေခြင်းကို မမြင်လိုပါ"ဟု ဆိုလျက် နံနက်သောအခါ ဆောစွာ ထမင်းစားပြီးလျှင် သားအင်္ဂုလိမာလရှိရာတော အရပ်သို့ ရှေးရှုသွားလေ၏။

အင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားလည်း မကောင်းသောစားခြင်း၊ မပျော်သောအိပ်ခြင်း ဖြင့် ဆင်းရဲခံရသည် မြင့်ရှည်လှ၍ စိတ်ဆန့်ကျင်ရကား မိမိရသောလက်ညှိုးကို ရေတွက်၍ကြည့်သော် တစ်ထောင်ပြည့်မည် တစ်ယောက်သာ လိုတော့သည်ဟု သိ၍ "ယနေ့ ငါသည် ရှေးဦးမြင်သောသူတစ်ယောက်ကိုသတ်၍ လက်ညှိုးတစ်ထောင် ပြည့်စေသဖြင့် ဆရာအား ပူဇော်ပြီးလျှင် ကြီးမြတ်သောအတတ်ကို လျင်စွာ သင်၍ မိခင် ဖခင်တို့ထံ ပြန်တော့အံ့"ဟု ကြဲလျက် တောအုပ်လယ်မှထွက်ခဲ့၍ ကွက်ဝက်လောက်ရုံသော တောဓ၏အဝ တစ်ခုသော ဌာနဌ် နေ၏။

မိခင်ဖြစ်သော မန္တာနီပုဏ္ဏားမလည်း တောအနီးသို့ရောက်သောအခါ "ချစ်သား အဟိ သက... ကောသလမင်းကြီးသည် ယနေ့ သင့်ကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ မြင်းငါးရာဖြင့် ထွက်လာလတ္တံ့၊ လောလောရက်ရက် ခုတ်ဖျက်သတ်ညှစ်ခြင်းကို သင် ခံရတော့မည်၊ မိခင်အထံသို့ အမြန်လာခဲ့လော့"ဟု ဟစ်ကြော်၍ သွား၏၊ ခိုးသား အင်္ဂုလိမာလလည်း အဝေးက လာသည်ကို မြင်လျှင် ဤမိန်းမကိုပင် သတ်၍ လက်ညှိုးကို ဖြတ်ယူအံ့ဟု ကြဲလျက်နေလင့်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဒေသနာ

ဘုရားသခင်လည်း ထိုနေ့နံနက်ထ၍ လောကကိုရှုတော်မူလျှင် အင်္ဂုလိမာလ၏ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိကိုမြင်၍ "ယနေ့ ငါသွား၍ တရားဟောရမူ လေးပုဒ်ရှိသော တစ်ဂါထာဖြင့် အင်္ဂုလိမာလလည်း သစ္စာလေးဝကို မြင်သဖြင့် ရဟန်းခွင့်သို့ ရောက်လတ္တံ့၊ အကယ်၍ ငါမသွားဘိမူ မိခင်ကိုသတ်၍ အာနန္တရိယကံကို ရသဖြင့် အဝီစိငရဲ၌ မြင့်မြိုစွာခံရလတ္တံ့"ဟု မြင်တော်မူ၍ ရတနာဂူမှထွက်သော ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ဂန္ဓကုဋိတွင်းမှထွက်ပြီးလျှင် သပိတ်၊ သင်္ကန်းကိုပြင်၍ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။

ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲပြီးသော် ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင် အင်္ဂုလိမာလရှိရာ တောအုပ်သို့ ရှေးရှုကြွတော်မူ၏။ ခရီးအပါး၌ အမှုလုပ်၍နေသော သူတို့က မြင်လျှင် "အရှင်ဘုရား... ဤခရီးကို သွားတော်မမူပါလင့်၊ တောအုပ်၌ရှိသော အင်္ဂုလိမာလနိုးသားသည် ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုလည်း မသိ၊ တွေ့မိသမျှသော လူရဟန်းတို့ကိုသတ်၍ လက်ညှိုးကို ဖြတ်ယူပါသည်"ဟု လျှောက်ကြ၏။

ဘုရားသခင်ကလည်း "အင်္ဂုလိမာလကို ငါဆုံးမတော်မူမည်၊ သင်တို့မကြောက်ကြလင့်" ဆို၍သာ သွားသဖြင့် တောအုပ်သို့ ရောက်သောအခါ သားထွဋ်သို့ ရှေးရှုလာသော မန္တာနီပုဏ္ဏားမနှင့် အင်္ဂုလိမာလအကြားသို့ စကြွသွားတော်မူ၏။

အင်္ဂုလိမာလလည်း မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့်လာသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်လျှင် ဤရဟန်းကိုပင် သတ်တော့အံ့ဟု ကြွလျက် ပုန်းဝှက်ရာမှ လျင်စွာထ၍ ပြေးလာ၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း နိုးသားမမီနိုင်စိမ့်သောဇာ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရကို စီရင်၍ ထက်ဝန်းကျင်သောမြေသည် ရေ၌ လှိုင်းတံပိုးရောက်သကဲ့သို့ မောက်တုံနိမ့်တုံ ခလုံကလုထသဖြင့် အင်္ဂုလိမာလသည် ခြေမျှမလှမ်းနိုင်ရှိ၏။ ကိုယ်တော်မြတ်မူကား စည်မျက်နှာအလားကဲ့သို့ ညီညွတ်သော မြေပြင်အလယ်၌ သပ္ပာယ်စွာ ကြွတော်မူ၏။ အင်္ဂုလိမာလကို မြေညီရာအစသို့ ရောက်စေ၍လည်း ကိုယ်တော်သည် အလယ်ဌာနဖြင့် ကြွတော်မူ၏။

ယင်းသို့ မြေညီအစသို့ရောက်လျှင် အင်္ဂုလိမာလလည်း ကြုံးဝါးသံပ၍ "ငါမျှမ္မသာသူကို အဘယ်မူ၍ ခံနိုင်အံ့နည်း၊ ဤမြေညီဝယ် အမှီလိုက်ပြီးလျှင် ရဟန်း ကြီး၏လက်ညှိုးကိုဖြတ်အံ့"ဟု လက်ပန်းပေါက် ခတ်ပြီးသော် တောမီးလောင်သကဲ့သို့ အာခေါင်အာရင်းသံကို ဟစ်လျက် အားကုန်သွန်သဖြင့် တစ်ဟုန်ကာည်း ပြေး၍ လိုက်ပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် အလယ်သားဌာနမှ

http://www.dhammadownload.com

ဖြည်းဖြည်း သာသာ ကြွသည်ကိုမမီနိုင်၊ အတန်ငယ်နီး၍လာလျှင်လည်း ကြီးစွာသော ချောင်း မြောင်း ကြိမ်ပိုက်ခြားသကဲ့သို့ အပါးသို့ မကပ်နိုင်ဖြစ်၏။

ဤနည်းဖြင့် လိုက်လာ၍ သုံးယူဇနာခန့်လောက် ခရီးရှည်လေလျှင် အဂုံလိမာလသည် အလွန်ပင်ပန်းလှရကား ခဲတွင်းမှ တဲတွေးတို့သည် ခြောက်၍ ချွေးပေါက် ချွေးစေးတို့သည် ကိုယ်အလုံးမှ ယိုစီးကုန်၏။

ရပ်သူ၊ သွားသူနှင့် သံသရာခရီး

ထိုအခါ အဂုံလိမာလလည်း ဤသို့ကြွ၍ "ရှေးအခါက ငါလိုက်ရပါမူ လျင်မြန်လှသော သမင်, ဒရယ်, ချေငယ်, ယုန်, ကြောင်မှလည်း ငါ့လက်က မလွတ်နိုင်၊ ယခုမှာမူ လျင်စွာသောအဟုန်ဖြင့် ပြေးခုန်၍ လိုက်ပါငြားသော်လည်း ဖြည်းဖြည်းသာသွားသော ဤရဟန်းကို ငါမမီနိုင်ချေ၊ အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲပေတကား" ဟု ကြံလျက် အတန်ငယ် ရပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ရဟန်း....ရပ်ဦးလော့ ရပ်ဦးလော့" ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ငါကား ရပ်၏၊ သင်သာ မရပ်သည်" ဟု ဆိုလျှင် "အရှင်ရဟန်း....သင်သည် မတန့်မနား သွားလျက်ကိုပင် ငါ ရပ်၏၊ အကျွန်ုပ် ရပ်နေသည်ကို သင်ကား မရပ်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်း၊ မုသာဝါဒသည် ရဟန်းတို့၏ အလေ့အထပင်လော" ဟု ဆိုပြန်၏။

ဘုရားသခင်ကလည်း "အချင်း အဂုံလိမာလ....ငါသည် ပါဏာတိပါတစသော မကောင်းမှုဒုစရိုက်တို့၌ မလိုက်မစား ကြဉ်ရှောင်ရှားသည်ဖြစ်၍ အပါယ်လားခြင်း မရှိ၊ သုဂတိတို့၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်လမ်းဝ၌သာ တည်ရကား ရပ်သောသူမည်၏။ သင်ကား ဒုစရိုက်တရားတို့ကို များစွာပြုလေ့ရှိသည်၊ သတ္တဝါခပ်သိမ်းတို့အား သနားချစ်ခင်ခြင်း မရှိသည်, ကောင်းသော အကျင့်စာရိတ္တ မရှိသည်ဖြစ်၍ စုတေသောအခါ ငရဲ, ပြိတ္တာ, တိရစ္ဆာန်, အသူရကာယ်ဟူသော အပါယ်လေးခွင်သို့ စင်စစ် သွားအံ့သောသူ ဖြစ်ရကား ရပ်နားသည်မမည်၊ သွားသည်ပင် မည်၏၊ ထို့ကြောင့် ငါကား ရပ်၏၊ သင်ကား မရပ်ဟူ၍ ငါ ဆိုသတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အဂုံလိမာလ မင်္ဂဖိုလ်ရ

ထိုစကားကိုကြားလျှင် အဂုံလိမာလလည်း အနှစ်သာရ ရှိပေလှ၍ အသက်တည်သမျှ အောက်မေ့ထိုက်သော ဤကဲ့သို့ စကားကို ဆိုတတ်ပေသောသူကား လူသာမည မဟုတ်၊ သုဒ္ဓါဒန မင်းကြီး ညာဏာ သိရိမဟာမာယာ မိဖုရား၏

http://www.dhammadownload.com

ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်ချစ်ဖြစ်သော သိဒ္ဓတ်မင်းသား ဘုရားဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤကိုယ်တော်ပင် ဖြစ်ရာပေမည်၊ မြင့်ရှည်စွာ ငါ မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရားကို ကျင့်မှားနေဘိ၍ ဒုဂ္ဂတိသို့ လားအံ့သောအရာကို မြတ်စွာဘုရား သနားတော်မူလှ၍ ဤတောကြီးမြို့ငဝသို့ ကြွလာတော်မူပေသည်ဟု မှတ်ယူလျက် အလွန်ကြည်ညွတ်သော စိတ်ရှိရကား၊ ပီတိငါးပါးဖြင့် နှံ့သောကိုယ်ဖြင့် ရှိသေကျိုးနွံစွာ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်၌ဝပ်လျက် "အရှင်မြတ်သည် အကျွန်ုပ်အား သနားချီးမြှောက်တော်မူပါ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ဟူသမျှကို ပယ်ချပါတော့မည်" ဟု လျှောက်ကြား၍ လည်၌ ဆွဲဆောင်ထားသော လက်ညှိုးတစ်ထောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လက်နက်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း တစ်ခုသော အိုင်ကြီး၌ ပစ်လေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း အင်္ဂုလိမာလအား အထူးထူးသော တရားတို့ကို ဟောကြားပြသတော်မူလျက် မဂ္ဂါနုလောမဉာဏ် ဖြစ်သည်ကို မြင်ဘိသော်-

ဧဟိ ဘိက္ခု၊ စရ ဒြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယ

ဟု သုံးကြိမ် ခေါ်တော်မူသဖြင့် လူဝတ် လူစား ဆံ မုတ်ဆိတ်တို့သည် အကုန်ကွယ်ပ၍ သပိတ် သင်္ကန်း ရဟန်းပရိက္ခရာ အစုံနှင့်တကွ ခိပ္ပါဘိညရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

(ဆုံးမတော်မူသောတရားကို စာသွားရှည်မည်ကြောင့် အကျယ်မဆိုလိုက်ပြီ၊ အလိုရှိမူ မဇ္ဈိမနိကာယ် အင်္ဂုလိမာလသုတ်, အင်္ဂုတ္တိရ် ပါဠိတော်တို့၌ ယူပါကုန်။)

ဘုရားသခင်လည်း ရှင်အင်္ဂုလိမာလအား ကိုယ်တော်၏ သပိတ်, ပရိက္ခရာကို လွယ်စေပြီးသော် နောက်တော်ဖြင့်ခေါ်၍ ကျောင်းတော်သို့ လာခဲ့၏။ မန္တာနီပုဏ္ဏားမလည်း သားရဟန်းဖြစ်သည်ကို မြင်လျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းသာစွာ ဥသဘခွဲကွာသော နောက်တော်မှလိုက်၍ "ချစ်သား အဟိ သက ....မိခင်နှင့် ကွဲရသည်ကား နှစ်, လ ရှည်ကြာပြီ၊ အဘယ်မှာ ချစ်သား နေသနည်း၊ အဘယ်သို့ စားရပါသနည်း၊ အဘယ်သို့ အိပ်ရပါသနည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ချစ်သား ပြုဘိသနည်း၊ ယခု မိခင်အိမ်သို့ မဝင်ပြီလော" စသည်ဖြင့် အဖန်တလဲလဲ မေးမြန်း၍လာ၏။

ရှင်အင်္ဂုလိမာလလည်း ဖြစ်သမျှ အကြောင်းကို ပြန်ကြား၍ "ယခု ငါ့အား ဘုရားသခင်သာလျှင် မျက်မြင်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း သုခကြီးရောက်အောင် ချီးမြှောက်တော်မူပေသည်၊ ဘုရားနောက်တော်သို့သာ လိုက်တော့အံ့" ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

ကောသလမင်းကြီး အဲ့သြရခြင်း

ကိုယ်တော်မြတ်လည်း သာဝတ္ထိ ပြည်သူပြည်သားတို့အား ထင်ရှားသိစေခြင်းငှာ မြို့၏အနီးဖြစ်သော ခရီးဖြင့်လာ၍ ဧတေဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ ကောသလမင်းလည်း ထိုသတင်းကိုကြား၍ ဘုရားသခင်ထံသို့ အခြံအရံများစွာနှင့် လာပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရားအား အကြောင်းအကျိုးကို မေးမြန်းလျှောက်ထား၍ နေ၏။

ထိုသို့နေစဉ် အဂ်ုလိမာလသည် ဘုရားရှင်အား ဝတ်ပြုခြင်းငှာ ထွက်၍လာသော် များစွာသော မှူးမတ်မင်းချင်း အပေါင်းတို့သည် သောင်းသောင်းရုတ်ရုတ် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြောပြလျက် ထ၍ ပြေးပုန်းရှောင်ရှားကြကုန်၏။

ကောသလမင်းကြီးကလည်း "အရှင်ဘုရား....လူတစ်ထောင်မျှ သတ်လေသောသူခိုးအား ရဟန်းပြုသဖြင့် မသင့်လျော်ပါ၊ အကျွန်ုပ် စီရင်ပါမည်" ဟု လျှောက်ထား၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "သင်မင်းကြီး မစီရင်ထိုက်ပြီ၊ ဤသူ၏ကံရင်းသည် အကြွင်းမဲ့ ပြတ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီ" ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ အထူးထူးသော တရားရသကို ဝေ့ တိုက်ကျွေးတော်မူ၏။ ကောသလမင်းကြီးလည်း ချီးပအဲ့သြ၍ ပြန်ခဲ့၏။

အဂ်ုလိမာလပရိတ်တော်

နောက်နောင်သော နေ့တို့၌ ရှင်အဂ်ုလိမာလ မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်လျှင် မြင်သမျှသော လူတို့သည် "ဤသူပင် ငါတို့အဖကို သတ်၏၊ ငါတို့သားကို သတ်၏" စသည်ဖြင့် ပြောပြလျက် အချို့အိမ်တံခါးဝကို ပိတ်လင့်ကုန်၏။ အချို့လည်း ရှောင်ရှား ပြေးလွှဲကုန်သည်။ အချို့လည်း အုတ်ခဲ လှင်ကန်တို့ဖြင့် ပစ်ကုန်သည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော ဆွမ်း, တစ်ဖွန်းသော ယာဂုကိုမျှ မလောင်းကြကုန်။ ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ သံဃာတော်တို့ကသာ မျှတကာ သုံးဆောင်ရကုန်၏။

ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင် သိတော်မူသော် အဂ်ုလိမာလကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အဂ်ုလိမာလ ....သင့်ကို ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အံသွားတခဲခဲဖြင့် ပြေးလွှား ရှောင်ရှားကြခြင်း, တစ်စုံတစ်ခု ယာဂုဆွမ်းကိုမျှ မလှူဒါန်းခြင်း ဟူသော အကျိုးသည် ယခုဘဝ၌ တစ်ထောင်မျှသော လူကိုစင် သင် သတ်ခဲ့သော ပါဏာတိပါတကံ၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အကျိုးဆက်ပင်တည်း၊ သင်၏ သန္ဓိဋ္ဌာပက သတ္တမ ဇော စေတနာသည် လည်းကောင်း၊ အလယ်ကောဟူသော အပရာပရိယ စေတနာ

http://www.dhammadownload.com

သည် လည်းကောင်း အဟောသိကံသာ ဖြစ်လေကုန်ပြီ" ဤသို့ စသည်ဖြင့် တရားဓမ္မကို ပြတော်မူ၍ အသက်မွေးရခြင်း လွယ်စိမ့်သောငှာ–

ယတောဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ၊
ဇာတိယာ ဇာတော နာဘိဇာနာမိ
သဠိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊
တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ–

ဟူသော ပရိတ်တော်ကို သင်တော်မူ၏။

ရှင်အင်္ဂုလိမာလလည်း ထိုပရိတ်တည်းဟူသော ဆေးဖြင့်သာလျှင် ချမ်းသာစွာ ကိုယ်ဝန်မှ မထမြောက်ကုန်သော မာတုဂါမတို့အား ပရိတ်တရားကို ဟော၍ ချမ်းသာစွာ ထမြောက်စေ၏။ ထိုအခါမှ ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့လည်း ရှင်အင်္ဂုလိမာလသည် တန်ခိုးကြီးပေစွဟု သဒ္ဓါ ပသန္နဖြစ်၍ လှူဒါန်းပူဇော်ကြကုန်သတည်း။

အင်္ဂုလိမာလက် မှတ်ချက်– ဤစကားအစဉ်၌ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကံတို့သည် အရဟတ္တမဂ်ဓဏ္ဍ အကြွင်းမဲ့ပြတ်သည်ဖြစ်လျက် ရှင်အင်္ဂုလိမာလအား ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယဖြစ်သော အကုသိုလ်ကံ, ထိုကံ၏ အကျိုးတို့သည် အသို့ကြွင်းကျန်ရသနည်း ဟူငြားအံ့။

ဥပပဇ္ဇကံနှင့် အပရာပရိယကံ နှစ်ပါးသာလျှင် မဂ်ဓဏ္ဍ ကုန်သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မကံမူကား ကြွင်းကျန်၍ ရှိသည်ပင်တည်း ဟူပေ။ ထို့ကြောင့် မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာသ :ဒဋ္ဌကထာ၌–

ထေရဿ ပန ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယဉ္စ အပရာပရိယဝေဒနီယဉ္စာတိ
ဣမာနိ ဒွေ ကမ္မာနိ ကမ္မက္ခယကရေန အရဟတ္တမဂ္ဂေန သမုဂ္ဃါဠိ
တာနိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယံ ပန အတ္ထိ၊ တံ အရဟတ္တဖလတ္ထာယ
ဋ္ဌတ္တာ ဝိပါကံ ဒေတိယေဝ–

ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အနက်ကား။ ။ ထေရဿ ပန၊ ရှင်အင်္ဂုလိမာလ ထေရ်အား၊ကား။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနီယဉ္စ၊ အခြားမဲ့၌ ခံစားအပ်သော ကံလည်းကောင်း။ အပရာပရိယဝေဒနီယဉ္စ၊ အဆက်ဆက်၌ ခံစားထိုက်သော ကံလည်းကောင်း။ ဣမာနိ ဣမာနိ ဒွေ ကမ္မာနိ၊ ဤနှစ်ပါးသော ကံတို့ကို၊ ကမ္မက္ခယကရေန၊ ကံ၏ ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ သမုဂ္ဃါဠိတာနိ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယကမ္မံ ပန၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဒေဝနီယကံသည်ကား။

http://www.dhammadownload.com

အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ တံ၊ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မကံသည်။ အရဟာတ္တပ္ပတ္တာသာပိ၊ အရဟာတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသော သူအားလည်း။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ဒေတိယေဝ၊ ပေးသည်သာတည်း။

(ဒိဋ္ဌဓမ္မကံရှိ၏ ဆိုသော်လည်း ကုသိုလ်, အကုသိုလ်နှစ်ပါးတို့တွင် ကုသိုလ်ကံသာ ရှိသည်၊ အကုသိုလ်ကံကား မရှိ၊ အကျိုးဆက်သာ ရှိသည်ဟု ယူမှ ပရမတ္ထ ဒေသနာနှင့် ညီမည်။)

ဓိနတ္ထပကာသနီကျမ်း သတ္တမပိုင်း ပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း

အဋ္ဌမပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မြတ်စွာဘုရား အာဋဝကဘီလူးကို ချွတ်တော်မူခြင်း

ဘုရားမြတ်စွာသည် သောဋသမဝါဝယ် အာဋဝီပြည်၌ ဝါဆိုသော အကြောင်းကား ဤသို့တည်း–

အာဋဝက အပိုင်စားရခြင်း

မဇ္ဈိမဒေသ၏ အရှေ့မြောက်စွန်း ဟိမဝန္တာ၏ အနီး၌ တည်ရှိသော တိုင်းကြီးသည် လူတို့ဝတ်ဆင်ရာ တန်ဆာအထူးတို့၏ ဖြစ်ထွန်းရာ ဖြစ်၍ "အလံဝိဘူသနံ ဇာတာတိ အာဋဝီ" ဟူသော အဘိဓာန်ဋီကာပါဠိ မိန့်အပ်သည်နှင့် အညီ အာလဝီတိုင်း မြည်၏။ ထိုတိုင်းအတွင်း မင်းနေပြည်ကြီးနှင့် ခရီးမဝေးမနီး တစ်ဂါဝုတ်ကျော် ကွာသော အရပ်၌ ကြီးစွာသော ညောင်ပင်သည် ရှိ၏။ ထို ညောင်ပင်၌ **အာဋဝက** ဘီလူးသည် "စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းတို့၏ အထံ၌ ကျိုးနွံခယသဖြင့် မွန်းတည့်ကာလ ဤညောင်ရိပ်နှံ့သမျှ အရပ်သို့ ကပ်ရောက်ခိုဝင်လာသော သတ္တဝါတို့အား သင်စားပိုင်စေတော့"ဟု ခွင့်ရသောကြောင့် ထိုညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်လာသမျှသော သတ္တဝါတို့၏ အသားကိုစားလျက် မပြတ် နေစမှတ်ပြုသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဘီလူး၏ဗိမာန်ကား ညောင်ပင်အနီး တောကြီးအတွင်းဝယ် သန့်ရှင်းသော မြေအပြင်၌ တည်၏။ လူတို့နေရာ ကောင်းစွာ တည်လုပ်အပ်သော မြို့ကဲ့သို့ တံတိုင်း မြို့ရိုး ပြအိုး ပစ္စင် ရင်လျှောက် ရင်တား တံခါး ကျုံးမြောင်းလည်းရှိ၏။ အပြန့်အားဖြင့် ငါးယူဇနာ, အစောက်အားဖြင့် သုံးယူဇနာရှိသော ဗိမာန် အထက်၌ ကြေး ကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍ သေတ္တာတံတင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ လုံခြုံ၏။

မင်းကြီးတာကထွက်

တစ်ရံသောအခါ အာဠဝီပြည်ကို အစိုးရသော မင်းသည် သင်းပင်း ကျေးကျွန် ခြွေရံမှူးမတ်တို့နှင့်တကွ ခုနစ်ရက်မျှလောက်ပင် တောကစားထွက်တော်မူသော် တောအုပ်၌ တစ်ခုသော ဧဏီသမင်ကိုမြင်၍ "ငါတို့ ဗိုလ်ပါအပေါင်းတွင် အကြင်သူ၏ အထံမှ သမင်သည် ထွက်ပြေးခဲ့၊ ထိုသူ၏ တာဝန်ဖြစ်စေ" ဟု ကတိကဝတ်ပြု၍ ထက်ဝန်းကျင် ဝန်းရံကြ၏။

ထိုအခါ လိမ္မာသော ဧဏီသားလည်း မင်းကြီး၏နံပါးဖြင့် ထွက်၍ ပြေးလေဘိ၏။ မင်းကြီးလည်း လေး, မြား, သန်လျက်တို့ကို ကိုင်၍ လိုက်လေသဖြင့် ထိုဧဏီသားလည်း သုံးယူဇနာမျှသာ ပြေး၍ ပင်ပန်းသောအခါ ရေရှိရာသို့ သက်၍ တည်လေ၏။ ထိုသမင်ကို သန်လျက်ဖြင့် ပိုင်း၍ အသားကို အလိုမရှိသော်လည်း မိမိ၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်သော အမတ်တို့ ပြက်ရယ်ပြုမည်စိုးသောကြောင့် ထမ်းပိုး ဖြင့် ထမ်းဆောင်၍ လာခဲ့သော် အာဠဝက ဘီလူးနေသော ညောင်ပင်ကို မြင်သဖြင့် အပင်အပန်း ဖြေအံ့သောငှာ ဝင်၍ နားလေ၏။

ဘီလူးသည် မင်းကြီးဝင်လာသည်ကို မြင်လျှင် ကိုယ်တိုင်ဆင်း၍ စားခြင်းငှာ အနီးသို့ ကပ်၏။ ထိုသို့ ကပ်လာသည်ကို မင်းကြီးမြင်လျှင် အလွန်ကြောက်လန့်ရကား "ဤသမင်သားကို စား၍ ကျွန်ုပ်အား လွှတ်ပါ" ဟု တောင်းပန်၏။ ဘီလူးလည်း "မင်းကြီး....သင်သည် ဥစ္စာရှင်၏ ဘဏ္ဍာဖြင့် ဥစ္စာရှင်ကို ပဏ္ဏာပြု၍ လှည့်ပတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကို လှည့်ပတ်ဘိသည်တကား၊ ငါ့ညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်သည်မှစ၍ သင်သည်လည်းကောင်း၊ ဤအသားသည် လည်းကောင်း ငါ့အစာသာ မဟုတ်လော" ဟု ဆို၏။

မင်းကြီးလည်း "ဘီလူးမင်း ....သင်သည် တစ်နေ့စားရသော အစာထက် နေ့ရက်ရှည်စွာ စားခြင်းကို အလိုမရှိပါသလော၊ ငါကား ဤ အာဠဝီပြည်ကို အစိုးရသော မင်းတည်း၊ ယနေ့ ဤအသားကိုသာ စား၍ ငါ့ကို လွှတ်ပါမူ လူ

http://www.dhammadownload.com

တစ်ယောက်နှင့် ထမင်းတစ်အိုးကို နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း သင့်ထံသို့ ပို့စေအံ့" ဟု ဆို၏။

ထိုဘီလူးလည်း "သင့်ကို လွှတ်၍ နန်းသို့ရောက်လျှင် မင်းစည်းစိမ်ကို ခံလျက် ရာဇမာန်ဝင်သဖြင့် သင်မေ့လျော့စွာ နေလတ္တံ့၊ ငါလည်း ဤညောင်ပင် အောက်သို့ ရောက်သောသူကိုမှ စားခွင့်ရချေသည်။ သင် မပို့လာသော် သင့်ကို ငါ အဘယ်သို့ အောင်နိုင်အံ့နည်း" ဟု ဆို၏။ မင်းလည်း "ဤလူတစ်ယောက် နှင့် ထမင်းတစ်အိုးကို အကြွေးနေ့၌ ငါ မပို့သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသည့်နေ့ နန်း၌ နေသော ငါ့ကို သင် စားပိုင်စေလော့" ဟု ကတိကဝတ်ပြု၏။ ထိုအခါ အာဠဝကလည်း "သင်ဆိုတိုင်း မှန်စေ၊ သွားလေလော့" ဟု ခွင့်ပေး၏။

ဘီလူးထံ အစာဆက်ရခြင်း

မင်းလည်း မြို့သို့ ရောရှလာခဲ့သော ဗိုလ်ပါအများတို့ ခရီးအကြား၌ သစ်ခက်တဲဖြင့် နေလင့်ကြသည်နှင့် မင်းကြီးလာသည်ကို မြင်လျှင် ဦးတင်ကြို၍ အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောဟောလျက် မြို့သို့ ဝင်တော်မူ၏၊ နန်းသို့တက်၍ နံနက်ထမင်းစားပြီးသော် မြို့ဝန်ကိုခေါ်၍ ထိုအကြောင်းကို ကြား၏။

မြို့ဝန်လည်း "အရှင်မင်းကြီး....အဘယ်မျှ နေ့ရက် အပိုင်းအခြား ထားခဲ့သနည်း" ဟု မေး၏။ "အပိုင်းအခြားကို ငါမထားမိခဲ့ချေ" ဟု ဆိုပေသော် "အပိုင်းအခြားမရှိမူ ဘီလူးကို နှစ်လကြာရှည် ကျွေးရချိမ့်မည်၊ ဤအာဠဝီပြည် အလုံးသည် သင်တုန်းဓားသွားထက်၌ နေရသကဲ့သို့ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် လည်း သင်မင်းကြီး ကြောင့်ကြမဲ့သာ စံနေတော်မူ၊ သူတစ်ပါးကို မသိစေလင့်၊ ဤအရေးကို အကျွန်ုပ် ဆောင်ပါအံ့" ဟု ဆို၍ နှောင်အိမ်သို့ သွင်းပြီးသော သတ်ထိုက်သော အပြစ်ရှိသူတို့ကို ခေါ်၍ "သင်တို့ အသက်ရှည်လိုမူ ထွက်လှည့်ကြ" ဟု ခေါ်၍ ရှေးဦးစွာ လာသောသူကို ရေချိုးစေပြီးသော် ထမင်းကျွေးမွေး၍ "ဤထမင်းချက်အိုးကို ညောင်စောင့်နတ်အား ပူဇော်ချေ၊ ပြီးလျှင် သင် လိုရာအရပ်သို့ သွားလေလော့" ဟု ဆို၍ လွှတ်လိုက်၏။ ထိုယောကျ်ားလည်း စေသောအတိုင်းသွား၍ ညောင်ဖင်ရင်းသို့ ရောက်လျှင် ဘီလူး၏ အာနုဘော်စွမ်းအင်ကြောင့် ပင့်ကူမျှင်ဖြင့်ရစ်သော ပိုးကဲ့သို့ မလှုပ်ချောက်နိုင်၊ ကိုယ်အလုံးသည် ထောပတ်စိုင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ အာဠဝက ဘီလူးလည်း ဆင်း၍ ကြာစွယ်ကြာရင်းကဲ့သို့ ကြွပ်ကြွပ်ဝါး၍ စားလေ၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း စေလွှတ်၍ ရောက်သမျှသော သူ

http://www.dhammadownload.com

အား ဘီလူးစားလတ်သည်ကို လူတို့ သိကုန်လျှင် "ငါတို့ အရှင်မင်းကြီးသည် ခိုးသူကို ဘီလူးစာ ကျွေးဘီသည်" ဟု အလွန် ကြောက်ရွံ့ကြ၍ ခိုးဝှက် ဆိုးသွမ်း ခြင်းကို မပြုဝံ့ကြကုန်။ ကာလရှည်လတ်သော် ခိုးသူဟောင်းတို့ ကုန်၍ နောင်အိမ် သည် ဆိတ်ငြိမ်လေ၏။ ထိုအခါ ဥစ္စာထုပ်ကို အိမ်ကြားအိမ်ဝ လမ်းမုခ်ထွက် စသည်တို့၌ ချထား၍ ကောက်သသူကို ဖမ်းယူ၍ ပို့လေကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ပြည်သူပြည်သားတို့ သိပြန်လျှင် ဥစ္စာထုပ်ကို လက်, ခြေဖြင့် တို့ဝံ့သူမျှ မရှိကြ၍ ခိုးသူ လူသွမ်း မရနိုင်သော် အမတ်တို့သည် မင်းရှင်ပြင်၌ စည်းဝေး၍ ဤသို့ ကြံကြကုန်၏ – "ပြည်သူအလုံးသည် အရှင့်ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသူချည်းသာ ဖြစ်သည်၊ အမျိုးနိမ့်မြင့် အစဉ်အတိုင်း တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော သူအိုတို့ကို စေလွှတ်ကြကုန်အံ့၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ သူအိုတို့သည် အလိုလိုပင် သေမင်း၏ ခံတွင်းဝသို့ ဆင်းရဆဲ ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် စုံမက်ရာ မရှိပြီ"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကို မင်းကြီးကြားသော် "ဤအရေးကား မသင့်၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူ မိဘ ဘိုးဘေးတို့၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သော သူတို့သည် ငါတို့၏ ဘိုးဘေးကို ဘီလူးစာ ကျွေးပြီဟု ပြည်အလုံးသည် ချောက်ချားရာ လတ္တံ့၊ ပို့သ သူတို့လည်း အပြစ်ကြီးစွာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် ငါ မနှစ်သက်" ဟု ဆို၏။

ထိုသို့ ဖြစ်တပြီးကား "ပုခက်တွင်း၌ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာ ဖြစ်သော သူငယ်တို့ကို ပို့စေကုန်အံ့၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ထိုသူငယ်အား မိဘများ လည်း လွန်စွာ မချစ်ခင်သေး၊ ငါ့မိ, ငါ့ဖဟူ၍လည်း သူငယ်က မသိသေး" ဟု ဆုံးကြကုန်၏။

အာဠဝိမင်းလည်း ဤအရေးသင့်ပြီဟု ခွင့်ပြုလေသော် နေပြည်တော်၌ အိမ်စဉ်အတိုင်း သူငယ်ကိုယူ၍ ပို့လေကုန်၏။ ထိုအခါ သားငယ် သမီးငယ် ရှိသော မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြေး၍ မွေးမြူကြပြီးလျှင် သူငယ် ကြီးရင့်မှသာ လာပို့ကုန်၏။

သားအရင်းကို ဘီလူးစာကျွေးခြင်း

ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် တိုင်တိုင်ရှိ၍ လူပေါင်းလေး ထောင့်သုံးရာနှစ်ဆယ် ကုန်လေသော် အာဠဝီပြည်တွင်း၌ တစ်ယောက်သော သူငယ်ကိုမျှ ရှာ၍ မရလေရကား အမတ်တို့သည် မင်းကြီးထံသို့သွား၍ "အရှင် မင်းတရား ....ယမနဲ့နေ့ကဖွားသော အာဠဝက ကုမာရမှတစ်ပါး သူငယ်ကား

http://www.dhammadownload.com

မရှိချေပြီ" ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း "ဤလောက၌ မိမိကိုယ်ထက် စုံမက်ချစ်ခင်အပ်သော သူကား မရှိချေ၊ သားကိုတွယ်က ငါ အန္တရာယ် ဖြစ်ချေ တော့မည်ဟု နှလုံးပြု၍ ငါ့သားကို ပို့ကြလေ" ဟု စေတော်မူ၏။

ထိုအခါ မိဖုရားလည်း သားတော်ကို တန်ဆာဆင်လျက် ရင်ခွင်ထက်၌ နေစေပြီးသော် အထိန်းအယ မောင်းမကိုယ်လုပ်တို့အား ခန့်ထားစီမံ၍ နေစဉ် အတွင်း မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည် မင်း၏အာဏာဖြင့် အာဠဝကမင်းသားကို တောင်း၍ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော မောင်းမ နို့ထိန်းတို့နှင့် တကွ မိဖုရားကြီး ဝိကြွေးမြည်တမ်းစဉ်ပင် ယူငင်၍ သွားကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရား အာဠဝကထဲကြွခြင်း

ဤသို့ အာဠဝကမင်းသားကို ဘီလူးစားခံ နက်ဖြန်ပို့ရမည် ရှိသည်တွင် ရှေးနေ့ နံနက်သောအခါကပင် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း မဟာကရုဏာ သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၍ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စက္ခုဖြင့် လောကကို ရှုတော်မူသော် အာဠဝကမင်းသား၏ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်လတ္တံ့သော အကြောင်း၊ အာဠဝက ဘီလူး၏ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်လတ္တံ့သောအကြောင်း၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့၏ တရားရအံ့သော အကြောင်းတို့ကို မြင်တော်မူ၍ လဆုတ်ပက္ခ လကွယ်နေ့ ညချမ်းသောအခါ ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင် ပရိက္ခရာ ရှစ်ဖော်ကို ဆောင်တော်မူလျက် သာဝတ္ထိပြည်မှ ယူဇနာ သုံးဆယ်ကွာသော အာဠဝီပြည်သို့ ကြွတော်မူလာ၍ အာဠဝကဘီလူး၏ ဗိမာန်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

ထိုအခါ အာဠဝကဘီလူးလည်း ဟိမဝန္တာဝယ် များစွာသော နတ်တို့၏ အစည်းအဝေးသို့ သွားခိုက်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင် ဗိမာန်တံခါးဝ၌ ရပ်တော်မူသည်ကို တံခါးစောင့်ဖြစ်သော ဂဒြဘဘီလူးမြင်လျှင် ကြည်လင်မြတ်နိုး ရှိခိုးချဉ်းကပ်လျက် "အရှင်ဘုရား ....အဘယ်ကြောင့် ညအခါမှ ကြွလာတော်မူသနည်း" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း အကြောင်းရှိ၍ပင် ငါလာသည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ "အချင်း ဂဒြဘ ....သင် ဝန်မလေးမူ တစ်ညမျှ ဤဗိမာန်တွင် ငါ တည်းချင်ပါသည်" ဟု မိန့်တော်မူသော် "အရှင်ဘုရား အံ့ကျွန်ုပ်ကား ဝန်မလေးပါ၊ အာဠဝကမည်သော ဤဗိမာန်ရှင် ဘီလူးသည် အထူးသဖြင့် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှပါသည်၊ မိဘဆရာကိုမျှ ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးခြင်းကို မပြုပါ၊ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုလည်း မသိချေ၊ ထို့ကြောင့် ဤဘုရားခိုခြင်းကို အကျွန်ုပ် မနှစ်သက်ပါ" ဟု လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း ဂဒြဘ ....အာဠဝကၠ၏ ကြမ်းတမ်းသော အဖြစ်ကို ငါသိ၏။ သင်တို့ အာဠဝကကြောင့် ငါ့အား အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်ရာ၊ သင် ဝန်မလေးမူ တစ်ညမျှသာ တည်းပါရစေ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဂဒြဘလည်း "အရှင်ဘုရား....ဤ အာဠဝကကား ပူပြင်းလှသော မီးအိုးကင်းနှင့် တူပါသည်၊ မိဘ, ဆရာ, ရတနာသုံးပါး, ရဟန်း, ပုဏ္ဏားဟူ၍ ထောက်ထား ညှာတာခြင်း မရှိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးလည်း မသိပါ၊ သူ့နေရာသို့ ရောက်လာသော သူတို့အား စိတ် ဖောက်ပြားခြင်းကိုလည်း ပြုတတ်ပါသည်၊ နှလုံးသားကိုလည်း ခွဲတတ်ပါသည်၊ ခြေကိုကိုင်၍ သမုဒ္ဒရာတစ်ဖက် စကြဝဠာသို့သော်လည်းကောင်း ပစ်တတ်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် မတည်းခိုပါလင့်" ဟု လျှောက်လေလျှင် ဘုရားသခင်လည်း "အာဠဝကၠ၏ အကြောင်းကို ငါသိတော်မူ၏၊ အချင်း ဂဒြဘ.... သင် ဝန်မလေးဖြစ်က တစ်ညမျှသာ ငါ တည်းခိုမည်" ဟု မိန့်တော်မူသော် "အကျွန်ုပ်ကား ဝန်မလေးပါ၊ သို့ရာတွင် 'တည်းခိုလော့' ဟု ဆိုချေမူ အကျွန်ုပ်ကို သတ်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် တည်းခိုတော်မူလျှင် အာဠဝကထံ အကြောင်းပြန် ပါဦးမည်" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "သင်ကြားလိုလျှင် ကြားချေ" ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဗိမာန်တွင်းသို့ဝင်၍ နတ်ပွဲသဘင် မဂ်လာပြုသောအခါ အာဠဝကဘီလူး တက်နေ၍ နတ်၏ အသရေကို ခံစံရာ ရတနာခုနစ်ပါး အတိပြီးသော ရာဇပလ္လင်ထက်သို့ တစ်ခဲနက် ရွှေသော ရောင်ခြည်ကို လွှတ်တော်မူ၏။ အာဠဝကၠ၏ မောင်းမမိသဲတို့သည် ဘုရားထံသို့လာ၍ ရိုသေစွာရှိခိုးလျက် ခြံရံကာနေကြကုန်သော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုသူတို့နှင့် လျှောက်ပတ်သော တရားစကားဖြင့် "သင်တို့ကား ရှေးရှေးသောဘဝက ဒါန, သီလ, ဘာဝနာကို လွန်စွာဆည်းပူး၍ ပူဇော်ထိုက်သောသူကို ပူဇော်ဖူးသောကြောင့် ထူးမြတ်သော နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ကို ရသည်၊ သူတစ်ပါးအား သနားခြင်း, ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်လည်း အဆင်းအရောင် လှပသည်၊ ယခုဘဝ၌လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုစုအားထုတ်ကြကုန်၊ အချင်းချင်း၌ ငြူစူခြင်း, ဝန်တိုခြင်း, ကိုယ်ဖြင့်ထိပါးခြင်း, ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားခြင်း စသည်ကို မပြုကုန်လင့်" ဟု ပြုံးပြွမ်းသော တရားတို့ကို ဟောကြားဆုံးမ ပြသနေတော်မူ၏။

ဂဒြဘ ဘီလူးလည်း နတ်တို့၏ စည်းဝေးရာ ဟိမဝန္တာသို့ ရှေးရှုသွားလေရာ အာဠဝက ဘီလူးအား ဘုရားသခင် ဗိမာန်တွင် ဝင်၍နေကြောင်းကို လျှောက်

http://www.dhammadownload.com

လေသော် ထိုအာဠဝကလည်း "အချင်း ဂဒြဘ ....ငါကဲ့သို့သော သူ၏ ဗိမာန်ကို မရှုမလေးစား ဘုရားဆိုသူ ဝင်၍နေခြင်းသည် ကြားတွင်းမျှ မတင့်တယ်၊ ရုက်ဖွယ် ရှိလှပါသည်တကား၊ ဆိတ်ဆိတ်သာ သင်နေ၊ သူမသိစေလင့်၊ ပြုခွင့် ရှိသမျှကို ငါ ပြုမည်" ဟု ဆို၏။

နတ်သဘင်တွင် သတိပေးကြခြင်း

ထိုခဏ၌ သာတာဂိရနတ်, ဟေမဝတနတ်မင်းတို့သည်လည်း မိမိပရိသတ် အခြံအရံနှင့်တကွ နတ်အစည်းအဝေးသို့ ဝင်အံ့သောငှာ ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ်, ဂဠုန်ယာဉ် စသည်တို့ကို စီးလျက် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာရောက်ကြကုန်သော် အာဠဝက ဗိမာန်၏အပေါ်သို့ရောက်လျှင် ဘုရားသခင် အာနုဘော်ကြောင့် မကျော်မသန်းနိုင်ဘဲ ပစ်လိုက်သောခဲ ကျသကဲ့သို့ စီးသောယာဉ်နှင့်တကွ မြေပြင်သို့ ကျလေလျှင် ငါတို့အစဉ်သွားမြဲ ခရီးဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် ကျသနည်းဟု ကြည့်ရှုလတ်သော် ရှင်တော်ဘုရား ထိုဗိမာန်၌ စံနေလင့်သည်ကို မြင်၍ ဝင်ကြပြီးသော် ပူဇော်မြတ်နိုး ရှိခိုးခယလျက် "ယနေ့ည ဒေဝတာသန့် ပါတဖြစ်၍ ထိုအခါးအဝေးသို့ အကျွန်ုပ်တို့ သွားပါဦးအံ့"ဟု လျှောက်ကြား၍ သွားကြလေသဖြင့် ထိုနတ်တို့၏ အစည်းအဝေးသို့ ရောက်လတ်သော် အာဠဝကလည်း နေရာမှထ၍ "ဤ၌ နေတော်မူ"ဟု နေရာဖြင့် ညွှန်းလင့်၏။

ထိုအခါ သာတာဂိရနတ်, ဟေမဝတနတ်တို့က "အဆွေ အာဠဝက.... ယာနေ့ သင့်အား ရတော်ငြားပေစွ၊ ဘုရားသခင်သည် သင်၏ ဗိမာန်တော်၌ စံနေတော်မူသည်၊ မြန်စွာသွား၍ ညွတ်တွားပျပ်ဝပ် ဆည်းကပ်ပူဇော်လေလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် သီလမရှိသော အလူအား သီလစကားကို ကြားလျှင် နားနှစ်ဖက်တွင်း၌ တံသင်းနက်ဟန် ထင်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပိတ်ဆို့ဝန်တိုသောသူအား အလူစကားကို ကြားလျှင် နားပါးနှင့်၍ သွားလင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း ထို့အတူ ကြည်ဖြူခြင်း သဒ္ဓါတရား မရှိသော အာဠဝကသည်လည်း ဘုရားရှင်၏ ကျေးဇူးစကားကို ကြားလျှင် မျက်နှာထားမရွှင် ခါးချဉ်သော ဒေါသစိတ်ကြွ၍ ပူလောင်သော အိုးကင်း၌ ချလိုက်သော ဆားကဲ့သို့ အမျက်အားဖြင့် ဖျစ်ဖျစ်မြည်လျက် "မရည်မငဲ့ ငါ့ဗိမာန်တွင် ဝင်၍နေသော ဘုရားဟူသည် ဘယ်သို့သောသူနည်း၊ သတ်မည်, စားမည်, ထွားထွားကျစိမ့်မည်" ဟု ကြိုးဝါးလေသော် သာတာဂိရ, ဟေမဝတတို့ကလည်း "အချင်း အာဠဝက ....သင်သည် ငါတို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကို မသိလေ၊ ထိုဘုရားသည် တုသိတာနတ်ပြည်ဝယ်

http://www.dhammadownload.com

စံနေတော်မူရာမှ နတ် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ တောင်းပန်သည့်အရာကြောင့် လူ့ပြည် သို့လာ၍ ပဋိသန္ဓေ ယူတော်မူသည်၊ ယင်းသို့ ပဋိသန္ဓေ နေသောအခါ, ဖွားတော်မူသောအခါ, တောထွက်တော်မူသောအခါ, ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ, ဓမ္မစက်ကြာတရား ဟောကြားတော်မူသောအခါ ဤအခါတို့၌ စကြဝဠာတိုက် တစ်သောင်းလုံး တုန်လှုပ်သည်၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ ထင်ကုန်သည်၊ ထိုသို့သော အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်စဖူးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ ထင်ကုန်သည်ကို သင် မမြင်ပါသလော" ဟု မေး၏။

အာဠဝကလည်း ဒေါသကြီးသောအားဖြင့် ထင်ရှားသိမြင်လိုက်လျက် ကွယ်ဝှက်ဖုံးဖိ၍ "ငါ မသိမမြင်" ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ဃာကာဂိရိနတ်တို့က လည်း "အချင်း အာဠဝက ....သင်မြင်သည် ဖြစ်စေ၊ မမြင်သည် ဖြစ်စေ သင်၏ မြင်ခြင်း, မမြင်ခြင်းသည် အကြောင်းမဟုတ်၊ သမ္မုဒ္ဓစစ် ဖြစ်တော်မူသော ငါတို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကို သင်ကား အသို့ ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ ဘုရားရှင်နှင့် သင့်ကို စာ၍ ဥပမာဆင်သော် ကောင်းကင်၌ သွားလာသော အာဇာနည် နွားလား ဥသဘနှင့် ဖွားသစ်စ နွားငယ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားဗိုလ်ခြေ ကုဋေတစ်သိန်း၏ အားကို ဆောင်သော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ အပါး၌ ဖွားသစ်စဖြစ်သော ဆင်ငယ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သားတကာတို့ ညွတ်ကြို့ ဦးနှိမ်ရာ ကေသရရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏ အနီး၌ မြေခွေးအိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ယူဇနာတစ်ရာ့ငါးဆယ် ရှည်သွယ်ကြီးပြင်းသော ဂင်္ဂါမြစ်၏ အနီး၌ အတောင်ပြတ်သော ကျီးကဲ့သို့လည်းကောင်း ထို့အတူသာ သင်ဖြစ်ပါသည်တကား၊ သင့်စွမ်းအားကို ဘုရားရှင်၌ သင် စမ်းလိုရာပင် စမ်းလေလော့" ဟု ဆိုကြ၏။

အာဠဝက တိုက်စစ်ဗျူဟာ

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ အာဠဝကလည်း ဒေါသပြင်းထန်စွာ ထ၍ ဆေးဒန်း မြင်းသိလာ ကျောက်ဖျာအထက်၌ လက်ဝဲခြေဖြင့်နင်း၍ "နတ်မင်းတို့ ဆရာ ဂေါတမရဟန်းနှင့် ငါ့စွမ်းအားသည် မည်သူက တန်ခိုးသာ မြင်သာကို ကြည့်ရှုကာ နေကြကုန်" ဟု ကြိုးဝါး၍ အလျား အစောက် ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော ကေလာသတောင်ထွတ်ကို လက်ယာခြေဖြင့် နင်းလိုက်လျှင် ပန်းပဲဖိုတွင်း၌ ရဲရဲဝင်းသော သံတွေကို ပေ၌တင်၍ ရိုက်သောအခါ အလွှာလွှာကွာ၍ စဉ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ကေလာသတောင်ထွတ်သည် အချပ်အချပ် အလွှာ အလွှာ ကွာ၍ ဖရိုဖရဲ တစ်ကွဲစီ ဖြစ်သွားလေသည်။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက် ထိုကေလာသ တောင်ထိပ်၌ ရပ်လျက် "ငါ အာဠဝကဘိလူး တကား" ဟု ကြုံးဝါးဟစ်အော်သော အသံသည် ဤဗမ္မာဒီပ်ကျွန်း အလုံးကြား၍ အိမ်ပါး အိမ်ဝတွင် ဟစ်သကဲ့သို့ ထင်ကုန်သည်။ အလျားအနံ ယူဇနာ သုံးထောင်ရှိသော ဟိမဝန္တာတောနေ မြေပြင်အလုံးသည် ကြုံးဝါးသော အသံကြောင့် အလွန်တုန်လှုပ်သည်။ ထို့နောက် "ရဟန်းဂေါတမကို ပြင်းပြသော လေဖြင့် လွင့်စေအံ့" ဟု ကြံ၍ သည်းထန်စွာသော လေမုန်တိုင်းကို လာစေသော် ထိုလေ အဟုန်သည် အလုံးစုံသော ဟိမဝန္တာ၌ တစ်ယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာရှိသော တောင်ထွတ် ချောက်ကမ်းတို့ကို ဖြန်းဖြန်းကွဲ ပြိုစေလျက် တောချုံသစ်ပင်တို့ကို နှိပ်စက်၍ အာဠဝီပြည်တွင်းသို့ ဝင်ပြီးသော် ဆင်တင်းကုပ်, မြင်းတင်းကုပ်, အုပ်ကြွပ်အိမ်ဟောင်းတို့ကို အမှုန့်ထောင်းထောင်း ဖြစ်စေလျက် ဘုရားထံသို့ ရောက်လတ်သော် သင်္ကန်းတော်အနားမျှ မလှုပ်ရှားနိုင် ကြောကွဲ ပျောက်ဆုံးလေ၏။

၉-ပါးသော မိုးလင်္ကန်

ထို့နောက် ရေအလျဉ်ဖြင့် လွှမ်း၍ "ရဟန်းဂေါတမကို သေစေအံ့" ဟု ကြံ၍ ကမ္ဘာပျက်မိုးကဲ့သို့ မထစ်ကြိုး ပြင်းထန်စွာ ရွာစေပြန်သော် မိုးရေအလျဉ်သည် သစ်ပင် တောင်ကမ်းတို့ကို နှစ်လွှမ်း ကွဲပျက်စေလျက် သွားသဖြင့် ဘုရားရှင်ထံသို့ ရောက်သော် နှင်းပေါက်မျှ မစွတ်ဘဲ လွတ်ရာသို့ ရှောင်လေ၏။

ထို့နောက်မှ သီးသီး, ဥသျစ်သီးမျှလောက်သော ကျောက်စစ်မိုးတို့ကို ရွာပြန်စေလျှင် မြေအပြင်၌ ပဲတင်တော်ဟည်းလျက် တောင်ကြီး ကမ်းကြီး အထွတ်တို့သည် ကြေပြတ် ပြိုကွဲလျက် သွားသဖြင့် ဘုရားထံသို့ ရောက်လေသော် နတ်ပေါက်ပေါက်ပန်းတို့သည် ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်ကုန်၏။

ထို့နောက်မှ တစ်ဖက်သွား နှစ်ဖက်သွားရှိသော သင်တုန်း, လှင်ကန်, သန်လျက်မိုးတို့ကို အခိုးအလျှံနှင့်တကွ ရွာစေ၏။ ထို့နောက်မှ ရဲရဲညီသော မီးကျီးမိုး, ပြာပူမိုး, သလဲမိုး, ညွန့်ပျောင်းမိုးတို့ကို အခိုအလျှံနှင့်တကွ ရွာစေသည်။ ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ ရောက်လျှင် ပေါက်ပေါက် ပန်းကောင်း နံ့သာပျောင်း နံ့သာမှုန့်တို့သာ ဖြစ်လေကုန်၏။ ထို့နောက်မှ "ရဟန်းဂေါတမသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့၍ ပြေးလေစေ" ဟု လေးထွေသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်တိုက်ကို ဖြစ်စေပြန်သော် ကိုယ်တော်မြတ်ထံသို့ ရောက်လျှင် နေရောင်ဖြင့် ဖျောက်အပ်သော အမိုက်တိုက်ကဲ့သို့ အစဉ်တစိုက် ကွယ်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့လျှင် အာဠဝကလည်း ကိုးပါးသော မိုးလက်နက်တို့ဖြင့် တိုက်ဖျက်၍ ဘုရားရှင်၌ တစ်စုံတစ်ခုမျှ အပြစ်မရှိသည်ကို မြင်လျှင် မိမိကိုယ်တိုင် ဝင်၍ ဆွဲငင်နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးလိုရကား များစွာသော ဘီလူးစစ်သည်အပေါင်းကို ခေါ်၍ အထူးထူးအပြားပြားသော ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းလျက် အထူးထူးအပြားပြားသော လက်နက်တို့ကို ကိုင်စေပြီးလျှင် ဝင်ကြကုန်၊ ဖမ်းကြကုန်၊ ထိုးခုတ် သတ်ဖြတ်ကြကုန်ဟု အော်ဟစ်၏။ စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ကုမ္ဘဏ္ဍ ဘီးလူးအပေါင်းတို့ နောက်က ပါပါသော်လည်း အာဠဝကသည် အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော သံခဲတွေကို ယင်ရဲတို့ မတိုးဝံ့သကဲ့သို့ ဘုရားထံရင်းသို့ မချဉ်းကပ်ဝံ့ချေ၊ အဝေးက နေ၍သာ အာဏာတန်ခိုး ပြ၏။

ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ဆန်း

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ညဉီးမှသည် သန်းခေါင်းယံကုန်အောင် ကြဲဆောင်ဖျက်ဆီးငြားသော်လည်း ဘုရားရှင်၏ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်ကို မြင်သော် "ဤအရှင် ဂေါတမကား ကြီးမားသော တန်ခိုးရှိသည်၊ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်မှသာ တတ်နိုင်ရာ တော့သည်။ **ဤဘွဲ့ဖြူလက်နက်**ကား ငါအမျက်ထွက်၍ ကောင်းကင်ထက်သို့ ပစ်သော် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုးမရွာနိုင် ဖြစ်ရာသည်၊ မြေသို့ ပစ်သော် သစ်ပင်အပေါင်းတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သုဉ်းဖျဉ်း သွေ့ခြောက်၍ အညွှန့် မပေါက်ဘဲ ရှိရာသည်၊ သမုဒ္ဒရာထဲသို့ ပစ်သော် ရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်ချောင် ကျယ်ဝန်းသော ရေအထုသည် အိုးကင်းပူ၌ ချလိုက်သော ရေပေါက်ကဲ့သို့ ခန်းခြောက်လေရာသည်၊ ဤသို့သော အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော လက်နက်ကို လွှတ်တော့မည်" ဟု ကြံယူ၍ ဘွဲ့ဖြူဟုဆိုးကို ပစ်လွှတ်လိုက်သော် ရှင်တော်ဘုရား ထံသို့ ရောက်လေလျှင် ခြေသုတ်ပုဆိုးဖြစ်၍ တည်လေ၏။

ယင်းသို့သောအခါ စကြဝဠာ တစ်သောင်း၌ နေကုန်သော နတ် ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် "ယနေ့ကား ဘုရားသခင်သည် အာဠဝကကို ဆုံးမလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ ငါတို့လည်း တရားတော်ကို နာရလတ္တံ့" ဟု ကြံ၍ အထံတော်သို့ လာကြကုန်သည်။ အချို့သော နတ်တို့လည်း အာဠဝကနှင့် လူသားဘုရားနှစ်ပါး၏ စစ်ထိုးခြင်းကို ရှုအံ့ဟု နှလုံးပြုကာ စည်းဝေးလာကြကုန်သည်။ ယူဇနာ လေးသောင်းနှစ်ထောင်ရှိသော ကောင်းကင်ပြင် အရပ်သည် နတ်ပရိသတ်တို့ဖြင့် ပြည့်လေသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူခြင်း

အာဠဝကဇည်း ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ဖြင့် ပစ်၍ ဘေးမျှ မရှိသည်ကို မြင်လျှင် အစွယ်ကျွတ်သော ဆင်, ချိုရှင်ကျိုးသော နွားဥသဘ, အဆိပ်ကျသော မြွေကဲ့သို့ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်ခြင်း မာန်စောင်ကိုချလျက် ဂေါတမရဟန်းကို ဘွဲ့ဖြူလက်နက်စင်လျက် မနှိပ်စက်နိုင်ခြင်းသည်ကား အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟု ဆင်ခြင်လေသော် "သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု" စသော မေတ္တာ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားကိုပွားစေ နေသောကြောင့် ဖြစ်ချေသည်ဟု သိသဖြင့် ပွားလင့်သော မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာရ ပျက်အောင် အမျက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟု ကြံ၍ ဘုရားထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "ရှင်ဂေါတမ ....ငါအခွင့်မပြုဘဲ ငါ့ဗိမာန်သို့ ဝင်၍ အိမ်ရှင်ကဲ့သို့ မောင်းမတို့၏ အလယ်၌ အဘယ်ကြောင့် နေဘိသနည်း၊ အရှင်မလိုသော ဗိမာန်၌ နေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မိန်းမတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း ဤ အကြောင်းများသည် ရဟန်းသားတို့နှင့် လျော်သလော၊ သူတော်ကောင်းဟု သင်ဝန်ခံလျက် မတော်မတန်သော နေရာ၌ နေဘိသည်၊ လျင်စွာ ထွက်လော့" ဟု ဆို၏။

ဘုရားသခင်လည်း ခံက်ထန်သောသူကို အကြမ်းဆုံးမချေက ကိုက်တတ်သောခွေးကို မကိုက်စိမ့်သောငှာ တံဖျာနှင့်ရိုက်လျှင် တိုး၍သာ ကိုက်ချင်ရာသကဲ့သို့ ထို့အတူ တိုး၍ စိတ်ဆိုး ကြမ်းကြုတ်လေရာသည်။ သာယာသော စကားဖြင့် ဆုံးမမှ အာဠဝက နှလုံးနူးညံ့၍ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်းငှာ ထိုက်တော့မည်ဟု ကြံစည်တော်မူပြီးမှ "အချင်း အာဠဝက ....သင်က မနေစေလိုလျှင် ယခုပင် ငါထွက်မည်" ဟု ဆို၍ ထွက်သောအခါ အာဠဝကလည်း ဤသို့ ကြံ၏ – "ဤရဟန်းကား တစ်ခွန်းသော စကားဖြင့်ပင် ထွက်ပေသည်၊ ငါ့ဆိုသော အရာကို နာယူလွယ်ပေသည်၊ ဤသို့ နာလွယ်သော ရဟန်းကို မစူးမစမ်း အပန်းတကြီးမှတ်၍ တစ်ညလုံး ငါ စစ်ထိုးခြင်းကို ပြုမိပေသည်၊ ထိုသို့ ထွက်ငြားသော်လည်း 'ငါ့စကားကို နာလွယ်၍ပင် ထွက်သည်, အမျက်ရှိ၍ပင် ထွက်သည်' ဟု မသိသာသေး၊ အရေးကို ကုန်စင်အောင် စမ်းဦးမည်" ဟု ကြံပြီးလျှင် "အရှင်ရဟန်း ငါ၏ဗိမာန်သို့ ဝင်လာဦးလော့" ဟု ဆိုပြန်၏။ ဘုရားသခင်လည် အလွန်လျှင်မူသော ရေဆူကျွတ်ကျွတ်ကို သရက္ခန်စန္ဒကူးဖြင့် ချလျှင် ခဏချင်း အေးမေသကဲ့သို့ ထို့အတူပမာ ကြမ်းတမ်းစွာသော အာဠဝက၏ အမျက်ကို ရုတ်တရက် ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ ချမ်းမြေ့စွာသော မေတ္တာစကားဖြင့် "ငါ့အား သင် ဝင်စေလိုလျှင်

http://www.dhammadownload.com

ငါ ဝင်ဦးမည်" ဟု ဝင်တော်မူပြန်သော် တစ်ဖန် စမ်းလိုသဖြင့် "ရဟန်း ဂေါတမ.... ထွက်ဦးလော့" ဟု ဆိုပြန်လျှင် "သင်မနေစေလိုက ထွက်ရမည်ပင်" ဟု အလျင် ထွက်တော်မူသည်။

အကယ်၍ အာဠဝကဆိုတိုင်း မလိုက်နာသော် ကြမ်းတမ်းစွာသော စိတ်သည် မနိမ့်မပြုလေရာ၊ တရားဒေသနာတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောကြားသော်လည်း ကျောက်သား၌ ရေမဝင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ရာ၏။ ဥပမာဆိုသော် ငိုတတ်သောသားကို "နင်ကား ငိုဦးမည်လော" ဟု ရိုက်ခတ်က ထပ်၍ အလွန် ငိုရာသည်၊ အမိစကားလည်း သား၌ မတည်လေရာ၊ လိမ္မာသော အမိသည် ငိုဘိသောသားကို သာယာသောစကားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အစာပေး၍ လည်းကောင်း ချော့မော့လျှင် အငိုရပ်သည်၊ မိခင်စကားလည်း သား၌ တည်လေသည်။ ထို့အတူ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမရာ၌ လိမ္မာတော်မူလှသော လူသုံးပါးတို့ အမှူးသည် ဘီလူး၏ ဒေါသစိတ်ကို ဆို့ပိတ်တားမြစ်၍ တရားတည်လွယ်စိမ့်သောငှာ အာဠဝက၏ အလိုသို့ လိုက်တော်မူသဖြင့် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ထွက်ခြင်း ဝင်ခြင်းကို ပြုတော်မူသည်။

ထို့နောက်မှ အာဠဝကလည်း – ဤရဟန်းကား ငါ့စကားကို နားထောင်လွယ်သူ မှန်ပြီ၊ ဤသို့လွယ်ချက်ကို အတက်က သိရှိမူ တစ်ညလုံး ထွက်စေဝင်စေ၍ မောပန်းလှလေမှ ခြေနှစ်ချောင်းကိုကိုင်လျက် မြစ်တစ်ဖက်သို့ ပစ်ရသော် မပင်ပန်းရ၊ လှလှ ငါအောင်ဘိရာ၏၊ ယခု တစ်ကြိမ် ထွက်ကာမှ ခြေကိုကိုင်၍ ငါ ပစ်တော့မည်ဟု ကြံပြီးလျှင် "ရှင်ကြီးရဟန်း ....ထွက်ဦးလော့" ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ဘုရားမြတ်စွာက "ငါမထွက်လိုပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အဘယ်ကြောင့် မထွက်လိုသနည်း" ဟု မေးပြန်လျှင် "သင်ဘီလူးကား ငါ ဘုရားအား ခြေဖျားနှစ်ဖက်ကိုင်လျက် မြစ်တစ်ဖက်သို့ ပစ်အံ့ဟု ကြံသောကြောင့် ငါ မထွက်လိုသည်" ဟု မိန့်တော်မူသော် အာဠဝကလည်း "ဤရဟန်းကား တန်ခိုးကြီးမားရုံသာမက ငါ့စိတ်အကြံကိုလည်း သိနိုင်ပေသည်၊ ထိုသို့ ပညာရှိသော သူမြတ်ကို ပြဿနာဖြင့် မေးရသော် ကောင်း၏၊ ယင်းသို့ ပြဿနာကို ကောင်းစွာ မဖြေနိုင်သော ကာလမှ စိတ္တဝိက္ခေပကိုသော်လည်း ပြုအံ့၊ သူ့အသက်ကိုသော်လည်း ခွဲအံ့။ သမုဒ္ဒရာထဲသို့သော်လည်း ပစ်အံ့" ဟု ကြံ၏။

အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ကြံသနည်း ဟူမူကား ရှေးသောအခါ ကောင်းကင်ဖြင့် သွားလာသော ဆဋ္ဌဘိည ရသေ့တို့သည် အာဠဝက၏ ဗိမာန်ကိုမြင်၍ အရှင် အသူ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဤဗိမာန်ကား ရွှေလော ငွေလော ပတ္တမြားလောဟု

http://www.dhammadownload.com

ကြည့်ရှုအံ့သောငှာ လာလတ်ကုန်သော် ပြဿနာကိုမေး၍ ထိုရသေ့တို့ မဖြေနိုင်လျှင် ကြောက်မက်ဖွယ်သော ရုပ်အသွင်ကို ဖန်ဆင်းလျက် ထိစာ်လန့်ခြင်းသို့သော်လည်း ရောက်စေသည်။ တန်ခိုးအဟုန်ဖြင့် အလွန်သိမ်မွေ့သော ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၍ ရင်အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးမှ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို ဆုပ်နယ် နှိပ်စက်၍ စိတ်ပျက် ရူးသွပ်ခြင်း ပျံ့လွင့်ခြင်းကိုသော်လည်း ဖြစ်စေသည်။ ထိုသို့ ရူးသွပ်သောအခါမှ ရင်လွှာကိုခွဲ၍ အသည်းကိုသော်လည်း စားလေသည်။ ခြေကိုကိုင်လျက် မြစ်တစ်ဖက်သို့သော်လည်း ပစ်လွှင့်လေသည်။ ထို့အတူသာ မြတ်စွာဘုရားကို ပြစ်မှားလိုသဖြင့် ပြဿနာကို မေးအံ့ဟု ကြံသတည်း။

ပြဿနာ မေးဖြေခန်း

ဤသို့သောအကြံကို သိတော်မူလျှင် ဘုရားသခင်လည်း သဗ္ဗညုတ အသာဓာရဏ အညာသဒိသ ဖြစ်သော အာနုဘော်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ "အချင်း အာဠဝက ...နတ်ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော လောကသုံးရွာတွင် အကြင်သူသည် ငါဘုရားအား ထိပါး၍နှိပ်လျက် စိတ်တော်ကိုလည်း ပျံ့လွင့်အောင်, နှလုံးတော်ကိုလည်း ကွဲစေအောင် ပြုနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့ ပြုနိုင်သောသူကို လည်းကောင်း၊ ငါဘုရား၏ ခြေကိုကိုင်၍ ပစ်နိုင်မည့်သူကို လည်းကောင်း သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ ငါမမြင်၊ သင်မေးလိုသမျှသော ပြဿနာကို လျင်စွာ မေးလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အာဠဝကလည်း –

ကိ သ္မေ ဝိတ္တံ ပုရိသဿ သေဋ္ဌံ၊ ကိ သု သုစိဏ္ဏော သုဒမာဝဟတိ။
ကိ သု ဟဝေ သာဓုတရံ ရသာနံ၊ ကထံ ဇီဝိ ဇီဝိတမာဟု သေဋ္ဌံ –

ဟူသော ဂါထာဖြင့် တန်းလျက် –

"ရဟန်းဂေါတမ ....ဤလောကသုံးပါး၌ ယောကျ်ား, မိန်းမ ဟူသမျှတို့၏ မြတ်လှဥစ္စာ ရတနာကား အဘယ်နည်း၊ လေ့ကျက်ခြင်းတကာဝယ် အဘယ်မည်သော အလေ့အကျက်သည် ချမ်းသာကို ဆောင်ပါသနည်း၊ အရသာတို့တွင် အဘယ်အရသာကို သာလွန် ကောင်းမြတ်သည်ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ အသက်မွေးခြင်းတို့တွင် အဘယ်မည်သော အသက်မွေးခြင်းကို မြတ်သည်ဟု ဆိုပါသနည်း" ဟု မေး၏။

ရှေးဘုရား တရားတော် – ဤပြဿနာကို အာဠဝကသည် အဘယ်မှ ရလေသနည်း ဟူမူကား – ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်က အာဠဝက၏ အမိ, အဖဖြစ်သော ဘီလူးနှစ်ယောက်တို့သည် ဘုရားရှင်ထံ လုပ်ကျွေးဆည်းကပ်

http://www.dhammadownload.com

၍ ပြဿနာကို အဖြေနှင့်တကွ သင်ခဲ့ကြပြီးသော် သားအာဠဝက ငယ်စဉ်ကပင် သင်အံ့ဆောင်ရွက်စေသည်။ ကာလရှည်သဖြင့် အဖြေကို မေ့လေလျှင် မေးစဉ် ပုစ္ဆာမျှကိုသာ မမေ့ရအောင် ရွေပြားထက်၌ ဆေးဒန်းမြင်းသီလာဖြင့် သေချာစွာ ရေးကူး၍ ဗိမာန်ဦး၌ ထားလေသတည်း။

အမြတ်ဆုံးတရား ၄ ပါး

ဘုရားသခင်လည်း ယခင်မေးအပ်သော ပုစ္ဆာလေးရပ်ကို ကဿပဘုရား ဖြေတော်မူသောနည်းဖြင့် မြွက်ကြား ဖြေဆိုတော်မူခြင်းငှာ –

သဒ္ဓိဓ ဝိတ္တံ ပုရိသဿ သေဋ္ဌံ၊ ဓမ္မော သုစိဏ္ဏော သုခမာဝဟတိ။
သစ္စံ ဟဝေ သာဓုတရံ ရသာနံ၊ ပညာဓီဝိ ဓီဝိတမာဟု သေဋ္ဌံ –

ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – ဘော အာဠဝက၊ အို အာဠဝကဘီလူး။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလူ့ရွာ၌။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား, မိန်းမ စသည်များစွာ သတ္တဝါ၏။ သဒ္ဓါ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ မတုန်မလှုပ် စုပ်စုပ်သက်ဝင် ခင်မင် ကြည်ညိုခြင်းသည်။ သေဋ္ဌံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာပေးတတ် အလွန်မြတ်သော။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာပင်တည်း။ သုစိဏ္ဏော၊ ကောင်းမွန်လှစွာ လေ့လာ ကျင့်သုံးအပ်သော။ ဓမ္မော၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးသည်။ သုခံ၊ လူ့ပြည်နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ဟု ချမ်းသာသုံးပါးကို။ အာဝဟတိ၊ မချွတ်နိုင်အောင် ရွက်ဆောင်ပေ၏။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်သော စကားသည်။ ဟဝေ ဇကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ရသာနံ၊ ချိုချဉ်စပ်ဖန် ခါးငန်ခြောက်ဖြာ အရသာတို့တွင်။ ဝါ၊ အရသာတို့ထက်။ သာဓုတရံ၊ အလွန်ကောင်းမြတ်သော အရသာ မည်၏။ ဓီဝိတံ ဓီဝန္တာနံ၊ အသက်မွေးခြင်း တကာတို့တွင်။ ပညာဓီဝိံ၊ ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းကို။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သော ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

ဝဋ်ဆင်းရဲကို မှ လွတ်မြောက်ရာ အကြောင်း ၄ – မျိုး

ဤသို့ ပြဿနာလေးပါးကို ဘုရားဖြေတော်မူသောအခါ အာဠဝကသည် အလွန် ဝမ်းမြောက်လှသည်ဖြစ်၍ ကြွင်းသေးသော ပြဿနာကို ထပ်ကာမေးပြန်လိုရကား –

ကထံသု တရတိ ဩဃံ၊ ကထံသု တရတိ အဏ္ဏဝံ။
ကထံသု ဒုက္ခမစ္စေတိ၊ ကထံသု ပရိသုဒ္ဓတိ –

ဟူသော ဂါထာဖြင့် –

http://www.dhammadownload.com

"ရှင်ဂေါတမ အဘယ်သို့သော အကြောင်းအရာဖြင့် သံသရာတည်းဟူသော ဩဃကို ကူးမြောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့သော အပြားအားဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို ကောင်းစွာ လွန်မြောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ဆင်းရဲအပေါင်းမှ ကောင်းစွာ လွတ်ပါမည်နည်း။ အဘယ်ရေအေးဖြင့် ကိလေသာ ဟူသော အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောသုတ်သင်၍ စင်ကြယ်ပါမည်နည်း" ဟု မေးလျှောက်၏။

ဘုရားသခင်ကလည်း အစဉ်အတိုင်း ဖြေတော်မူခြင်းငှာ-

သဒ္ဓါယ တရတိ ဩဃံ၊ အပ္ပမာဒေန အဏ္ဏဝံ။
ဝီရိယေန ဒုက္ခမစ္ဆေတိ၊ ပညာယ ပရိသုဇ္ဈတိ-

ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား - ဘော အာဠဝက၊ အို အာဠဝကဘီလူး။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ ဩဃံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ဩဃကို။ တရတိ၊ ကူးမြောက်နိုင်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ ကုသိုလ်ပြုပြု ကောင်းမှုပျော်မွေ့ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ အဏ္ဏဝံ၊ သမုဒ္ဒရာ ပမာထက်ကဲ ဝဋ်ဆင်းရဲကို။ တရတိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏။ ဝီရိယေန၊ ပါရမီ ဆယ်ပါး တရားဝီရိယ မြတ်ဓမ္မဥဿာဟ နိစ္စကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏ စသည်သောင်းသောင်း ဆင်းရဲအပေါင်းကို။ အစ္ဆေတိ၊ လွန်စေနိုင်၏။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဆယ်ပါး ဉာဏ်တရားဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ ကိလေသာမြူမှေး အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးစင်ကြယ်နိုင်၏။

ဤသို့ ဖြေတော်မူသော ဒေသနာကို ကြားရလျှင် အာဠဝကလည်း ပါရမီသမ္ဘာရ ရှိသသူဖြစ်၍ ရှုစ်ပါး, ဆယ်ပါး, တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်းကင်းကွာလျက် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်လေ၏။

ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ ကောင်းစားရာ အကျင့် ၄-မျိုး

ထိုသို့ တည်ပြီးမှ ဒုတိယဂါထာဝယ် "ပညာယ ပရိသုဇ္ဈတိ" ဟူသော ပုဒ်၏အဓိပ္ပါယ်ကို မကျဉ်းမကျယ် သိလွယ်စိမ့်သောငှာ မိမိပညာဖြင့် ကြံ၍ တစ်ဖန် မေးလျှောက်ခြင်းငှာ- "ကထံသု လဘတေ ပညံ" အစရှိသော ဂါထာကို ဆိုသတည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား - "မြတ်စွာဘုရား ....အဘယ်သို့သော အကြောင်းအားဖြင့် ထူးပြားသော ပညာကို ရရာပါသနည်း။ အဘယ်အရေးဖြင့် အသက်မွေး ကြောင်း

http://www.dhammadownload.com

ဥစ္စာကို ရရာပါသနည်း။ အဘယ်သဘောဖြင့် ကောင်းသော်သတင်း ကျော်စော်ခြင်းသို့ ရောက်ပါသနည်း။ မိတ်ဆွေကောင်းတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုအပ်ပါသနည်း။ မျက်မှောက်ဘဝ ဤလောကမှ တမလွန်ဘဝ သွားရသောအခါဝယ် အဘယ် အမှုမျိုးဖြင့် စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းရပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်အတိုင်း ဖြေတော်မူခြင်းငှာ –

သဒ္ဓဟာနော အရဟတံ၊ ဓမ္မံ နိဗ္ဗာန ပတ္တိယာ။
သုသုသံ လဘတေ ပညံ၊ အပ္ပမတ္တော ဝိစက္ခဏော။
ပတိရူပကာရီ ဓုရဝါ၊ ဥဋ္ဌာတာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
သစ္စေန ကိတ္တိ ပမျေါတိ၊ ဒဒံ မိတ္တာနိ ဂဏ္ဌတိ။
ယသေတေ စတုံရော ဓမ္မာ၊ သဒ္ဓဿ ဃရမေသိနော။
သန်ံ ဓမ္မော မိတိ စာဂေါ၊ သ ဓေ ပေစ္စ န သောစတိ –

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား – ချစ်သား အာဠဝက ....ပူဇော်ထိုက်သော ဘုရား ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့သည် ဟောပြအပ်သော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သောတရားကို ယုံမှားမရှိ အတိပသန္နသဒ္ဓါဖြင့် လွန်စွာ ယုံကြည်ဖြစ်၍ နှစ်နှစ်သက်သက် စုံမက်မြတ်နိုးစွာ မှတ်နာ ကျင့်ဆောင်လေ့ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့သောသတိရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ စုံစမ်းတိုင်းထွာ စာနာကြဲစည်လေ့ ရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း ဤအကြောင်းသုံးပါးဖြင့် ထူးပြားသော ပညာကို ရရာဘိသတည်း။

သင့်တင့် ကောင်းမြတ်သောအခါ၌ ကောင်းမြတ်စွာသော မိတ်ဆွေနှင့် ပေါင်းလျက် ကောင်းမြတ်သောအမှုကို ဂရုကတ လုံ့လပြုလေ့ ရှိသောသူသည် လောကီဥစ္စာ လောကုတ္တရာ ဥစ္စာ ဤနှစ်ဖြာကို ရရာသောအကြောင်း ဖြစ်၏။ ရှေ့ဆိုနောက်ပျက် ယွင်းကွက်မရှိ ပကတိ ဟုတ်မှန်သော သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်းသည် ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသို့ ရောက်၏။ မိမိစီးပွား သူ့စီးပွား၌ လိလားမျှတ ဝေငှပေးခြင်းသည် မှီတင်းကိုးစားရာ ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို ရကြောင်းဧကန် အမှန်ဖြစ်၏။

အကြင်သူအား ဖြောင့်သားဟုတ်မှန်စွာသော သစ္စာတရား, အပါယ်လားမှု ဒုစရိုက်မှ ရှောင်ကြဉ်လျက် နိစ္စကြိုးကုတ် အားထုတ်အပ်သော ပုညကိရိယာ ဓမ္မာဆယ်ပါး စီးပွားနှစ်ဖြာ ထိုအရာ၌ လွန်စွာဆည်းပူးအပ်သော ဓိတိတရား, သူ့အား စွန့်ကြဲ ဝေခွဲ ပေးကမ်းခြင်းဟူသော စာဂတရား ဤလေးပါးကို ပွားများ

http://www.dhammadownload.com

စေသည် ဖြစ်အံ့၊ ထိုသသူအား လူ၏ဘောင်တွင် အိမ်ထောင်ရာထား သားမယား နှင့် ပျော်ပါး၍ နေသည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း စင်စစ် တမလွန်ရွာ၌ စိုးရိမ်စရာ မရှိလေပြီ။ ယုတ်ညံ့သော ဂတိမှ လွတ်ကွာ၍ လူ့ရွာ နတ်ထံ၌ ဧကန်ဖြစ်လတ္တံ့ သည်သာတည်းဟု ဖြေတော်မူ၏။

ဤသို့ ပဋ္ဌပဒကို ကောင်းစွာ ဖြေတော်မူပြီးလျှင် "အချင်း အာဠဝက... ငါမှတစ်ပါး ဘုရားဟု ဝန်ခံကုန်သော ပူရဏာကဿပ အစရှိကုန်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏား အများတို့ကိုလည်း လျှောက်ထားစုံစမ်းလေဦးလော့"ဟု တိုက်တွန်း တော်မူ၏။

အာဠဝက တရားရခြင်း

အာဠဝကလည်း ယုံမှားသံသယ နှစ်ခွသော ဝိစိကိစ္ဆာကို သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့် ပယ်၍ နှစ်သွယ်သောအကျိုးကို မြင်ပြီးသသူ ဖြစ်ရကား "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်ကား သူတစ်ပါး၌ လျှောက်ထားခွင့် မရှိပါပြီ၊ တစ်သက်ပတ်လုံး ယူကျုံးမှတ်ပိုက် အော်က်မေ့ထိုက်သော သဒ္ဒရသ, အတ္ထရသ ရှိပေလှသော ဓမ္မရတနာကို ကောင်းစွာ သိရပါပြီ၊ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ အကျိုးစီးပွား များစေခြင်းငှာ ဖြစ်တော်မူလာပေသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ပေ သည်၊ သံသရာဝဋ်ဟူသော တောအုပ်ကြီး၌ ခရီးမှား၍ ပျက်ပြားရလတ္တံ့သော အကျွန်ုပ်တို့အား ဟုတ်မှန်သောလမ်းကို ညွှန်ငင်၍ ကယ်တင်တော်မူပေသည်၊ အရှင်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို တစ်ဗိမာန်မှသည် တစ်ဗိမာန်သို့, တစ်နိုင်ငံ မှသည် တစ်နိုင်ငံသို့, နတ်တို့စံရာ တစ်ဘုံမှသည် တစ်ဘုံသို့ ဆောင်၍ ပျံ့နှံ့ အောင် အကျွန်ုပ် ဖော်ထုတ်ချီးကျူးကား လှည့်လည်ပါအံ့" ဟု လျှောက်၍-

အဇ္ဇာဒိ ကတ္တာ တုမှာကံယေဝ ပရာယဏံ ကရောမိ။
သော အဟံ ဝိစရိဿာမိ၊ ဂါမာ ဂါမံ ပုရာ ပုရံ။
နမဿမာနော သမ္မုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မဿ စ သုဓမ္မတံ-

ဟူသောစကားဖြင့် သရဏဂုံ ယူ၏။ (ဤသရဏဂုံကား တပ္ပရာယဏ သရဏဂုံတည်း။)

ပင်းသားကို ပို့လာကြပြီ

ယင်းသို့ အာဠဝကအား ဟောကြားဆုံးမတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာ၏ ပြီးဆုံးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ထိုညကုန်၍ နေအရုဏ်တက်လျက် မိုးသောက်

http://www.dhammadownload.com

ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တရားနာလတ်သော နတ်အပေါင်းတို့၏ ကောင်းချီးအုတ်အော် ကြွေးကြော်ကြခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာဋဝိ ပြည်သားတို့သည် အာဋဝကမင်းသားကို ဘီလူးစာအလို့ငှာ ပို့လာ၍ ရောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်လေသတည်း။

မင်းချင်းယောကျ်ားတို့လည်း နတ်တို့၏ ကောင်းချီးပေးသော အသံကို ကြားရ၍ "ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး အခြားသောသူ၏ အကြောင်းကြောင့် ဤသို့သော ကောင်းချီးသည် မဖြစ်နိုင်ရာ၊ ဘုရား ကြွလာသည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ကြံ၍ ဗိမာန်အဝမှ ကြည့်ရှုလေသော် ရှင်တော်ဘုရားကို မြင်၍ ယခင်နေ့တို့၌ကဲ့သို့ တွန့်တိုထိတ်လန့်ခြင်း မရှိဘဲ ဗိမာန်သို့ဝင်၍ ၎ ဂုသခင်ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဘီလူးထံသို့ ချဉ်း၍ "ဘီလူးမင်း ....သင့်အလို့ငှာ ဆောင်ခဲ့ပါသော ဤမင်းသားကို စားလိုသော်လည်း စား၊ ထားလိုသော်လည်း ထား၊ သင်အလိုရှိသမျှပင် ပြုတော်မူ" ဟု ဆို၍ သူငယ်ကို ဘီလူးလက်သို့ ထည့်၏။

သူငယ်ကို ဘုရားအားလှူခြင်း

အာဋဝကဘီလူးလည်း သောတာပန်အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အကျိုးအပြစ် စကားကို ဟောကြားဆုံးမသော ဘုရားရှေ့တော်တွင် ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း အလွန်ရွှင်နုံးရကား၊ မျက်နှာထား မတင့်တယ်, သူငယ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ချီငင်၍ "အရှင်ဘုရား ....ဤသူငယ်ကား အကျွန်ုပ် အလို့ငှာ လာပို့၍ ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ပါသည်၊ ဤသူငယ်ကို အလိုရှိရာ ပြုတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ် ကပ်လှူပါအံ့" ဟု ဆို၍ ဘုရားသခင် လက်တော်သို့ ထည့်ပြီးသော်

ဣမံ ကုမာရံ သတပုညလက္ခဏံ၊ သဗ္ဗင်္ဂပေတံ ပရိပုဏ္ဏဗျဉ္ဇနံ။
ဥဒဂ္ဂစိတ္တော သုမနော ဒဒါမိ တေ၊
ပဋိဂ္ဂဟ လောကဟိတာယ စက္ခုမ-

ဟူသော ဂါထာကို လျှောက်၏။

အနက်ကား - ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ သတပုညလက္ခဏံ၊ အရာမက ပြီးပြီးပြည့သော ဘုန်းလက္ခဏာလည်း ရှိထသော။ သဗ္ဗင်္ဂပေတံ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ပရိပုဏ္ဏဗျဉ္ဇနံ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်ဖြိုးသော အသွင်သဏ္ဌာန်လည်း ရှိထသော။ ဣမံ ကုမာရံ၊ ဤမင်းသားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊ ဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဒဒါမိ၊ လှူပါ၏။ စက္ခုမ၊ ငါးဖြာမျက်စိ ရှိတော်

http://www.dhammadownload.com

မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ လောကဟိတာယ၊ လူတို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ။ ပဋိဂ္ဂဟ၊ ခံတော်မူပါလော့။

မင်းကြီးထံ ပြန်ပို့ကြခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ချီငင်ခံတော်မူ၍ နတ်လူအပေါင်းကို ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ဖြစ်စေခြင်းငှာ –

ဒီဃာယုကော ဟောတု အယံ ကုမာရော၊
တုဝဋ္ဋ ယက္ခ သုခိတော ဘဝါဟိ၊
အဗျာဓိတာ လောကဟိတာယ တိဋ္ဌထ –

ဟူသော ဂါထာကို ကျူးရင့်တော်မူ၏။

(ဤဂါထာကား သုံးပါဒသာ၊ အနက်မှာ သိသာပြီ)

ဤသို့ ကောင်းချီးပေးတော် မူပြီးသော် မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်၍ "ဤမင်းသားကို သင်တို့ ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေးပြီးလျှင် ကြီးရင့်သည့်ကာလမှ ငါ့အထံသို့ ဆောင်ခဲ့" ဟု မိန့်တော်မူလျက် မင်းချင်းတို့လက်သို့ ကမ်းတော်မူ၏။ ဤသို့ မင်းချင်းတို့ လက်မှသည် အာဠဝက ဘီလူးလက်သို့, ဘီလူးလက်မှသည် ဘုရားရှင်လက်သို့, ဘုရားရှင် လက်မှသည် မင်းချင်းတို့ လက်သို့ တစ်ဖန်ရောက် ပြန်၍ရသောကြောင့် ထိုမင်းသားကို အမည်အားဖြင့် ဟတ္ထာဠဝကမင်းသားဟု ခေါ်ကုန်သတည်း။

မင်းချင်းတို့လည်း မင်းသားငယ်ကို ယူ၍ ပြည်သို့ ပြန်လာကြသော် ခရီးလမ်းဝယ် လယ်ထွန်ယာခုတ် အမှုလုပ်သည်သူ အပေါင်းတို့ မြင်လျှင် အရှင့်သားသည် ငယ်လွန်းလှသောကြောင့် ဘီလူးက မစားလိုသဖြင့် ပြန်ခဲ့ရသလောဟု တွေးတော၍ ကြောက်လန့်လှသဖြင့် မေးမြန်းလင့်ကြကုန်၏။ မင်းချင်းတို့ကလည်း ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ဘုရားမြတ်စွာသည် ကြွတော်မူလာ၍ ချမ်းသာရကြောင်းကို ပြန်ကြားလျှင် ပြည်သားပြည်သူ အပေါင်းတို့သည် ကောင်းချီးပေးကုန်လျက် တစ်ပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံသည် ဖြစ်၏။

မင်းအိမ် နန်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ အာဠဝီမင်းကြီးလည်း မင်းချင်းတို့ကို မြင်လျှင် ရင်တုန်ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိလျက် "အချင်းတို့ ....ဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့် မင်းသားငယ်ကို ယူ၍ ပြန်လာသနည်း။ ငယ်သောကြောင့် ဘီလူး မစားလိုသလော" ဟု မေး၏။ မင်းချင်းတို့ကလည်း "အရှင် မင်းကြီး ....လောကသင်းကျစ် ခမ္မရာဇမြတ်စွာသည် အာဠဝကဘီလူး ဗိမာန်သို့

http://www.dhammadownload.com

ကြွတော်မူလာ၍ ထိုအာဠဝကကို ဆုံးမ ချေချွတ်တော်မူသဖြင့် ဥပါသကာ၏ အဖြစ်၌ တည်စေသည်ဖြစ်၍ အရှင့်သားကို မစားဘဲ မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူ၍ ဘုရားလက်တော်မှ ရခဲ့ပါသတည်း" ဟု လျှောက်၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ အာဠဝီမင်းကြီးလည်း အားရဝမ်းသာစွာ ဖြစ်၏။

အာဠဝက အပူဇော်ခံရခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ကိုယ်တော်တွင်ပါသော သင်္ကန်း သပိတ် ပရိက္ခရာတို့ကို အာဠဝက ဘီလူးအား ယူစေတော်မူ၍ ဆွမ်းခံ ဝင်အံ့သော အခါတိုင်လျှင် အာဠဝကဏ္ဍ ဗိမာန်ဖွဲ့ထွက်ခဲ့၍ အာဠဝီပြည်သို့ ရှေးရှုကြွတော်မူလာသော် အာဠဝကသည် မြို့၏အနီးသို့ ရောက်လျှင် မြို့တွင်းသို့ ဝင်ခြင်းငှာ ရှက်နိုးရကား တရွေ့တရွေ့ နောက်ချန်ကာ နေ၏။ ဘုရားမြတ်စွာလည်း အာဠဝကဏ္ဍ၏ အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍ "ချစ်သား အာဠဝက ....မြို့တွင်းသို့ ဝင်ခြင်းမှ သင် ရှက်သလော" ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ်ကိုမြင်လျှင် ငါတို့အမိ, ငါတို့အဖ, သား, မြေး စသည်ကို စားသောက်နှိပ်စက်၍ ဤဘီလူးနေသည်ဟု လူအပေါင်းတို့သည် ထောင်းထောင်း အမျက်ထ၍ တုတ်, အုတ်, လှံကန်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်နှင်ထုတ်ကြလတ္တံ့၊ ဤသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းမှ အကျွန်ုပ် ကြောက်ရှက်လှပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သား အာဠဝက...ငါဘုရားတို့နှင့်တကွ ပါလျက် အဘယ်သူ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှာ ဝံ့အံ့နည်း။ သို့ရာတွင် သင် ရှက်နိုးလျှင် ဤမြို့ပြင်က ပြန်လေလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အာဠဝကလည်း မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် လိုက်၍ ခြေတော်ကို ဦးဖြင့်ခိုက်ပြီးမှ ပြန်လေသည်။

ဘုရားသခင်လည်း မြို့တွင်းသို့ဝင်၍ အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံတော်မူပြီးသော် ဝင်တော်မူခဲ့သော တံခါးဖြင့်ထွက်၍ မြို့၏အနီး ကြီးကျယ်သော အရိပ်ရှိသော သစ်ပင်ရင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ ပြည်သူ မှူးမတ်နှင့် အတူတကွ အာဠဝီမင်းကြီးလည်း ခရီးဦးကြိုခြင်း, နေရာခင်းခြင်း စသော ပဋိသန္ဓာရကို ပြု၍ ထံတော်ပါး၌ ခစားပျပ်ဝပ်လာ၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ များစွာသော ပြည်သူအပေါင်းတို့လည်း ရုံးပေါင်း စုဝေးလာ၍ ရှိသေစွာ ရှိခိုးလျက် ထိုမင်းကြီးက "အာဠဝကအား အဘယ်သို့သော အပြာအားဖြင့် နှိမ်နင်းဆုံးမတော်မူပါသနည်း" ဟု လျှောက်ထားသော စကားစပ်တွင် စစ်ယှဉ်ခင်းကျင်းတော်မူသော အခြင်းအရာမှစ၍ အလုံးစုံသော အာဠဝကသုတ် ဒေသနာကို ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ၏ အဆုံး၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်မျှသော

http://www.dhammadownload.com

ပရိသတ်တို့သည် အကျွတ်တရားကို ရကြကုန်သတည်း။ ထိုအခါမှ အာဠဝီပြည်သားတို့သည် အာဠဝကအား ဝေဿဝဏ် နတ်မင်း၏ နေရာအနီး၌ ထား၍ ညွတ်တွားပူဇော်ခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။

အာဠဝီမင်းလည်း ဘုရားသခင်အား မိမိပြည်တွင် သီတင်းသုံးပါမည့် အကြောင်းကို ခွင့်တောင်းပြီးသော် ဘိုးတော် ဘေးတော်တို့၏ အမွေဥစ္စာဖြစ်သော သာလဝတီ ဥယျာဉ်ဝယ် တင့်တယ်ကောင်းမွန်စွာ ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ်ရာ ဘုရားသခင်လည်း အလျင် ပြန်တော်မူ၍ ဝါလနီးသောအခါမှ ငါးရာသော တပည့်သံဃာတို့နှင့်တကွ ကြွ၍ ဝါကပ်တော်မူ၏။ ဝါကျွတ်သော အခါ ထိုထိုမြို့ရွာသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူမြဲဖြင့် ကြွတော်မူလေ၏။

အနာဂါမ် ဥပါသကာကြီး

ဟတ္ထာဠဝက မင်းသားလည်း အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ခမည်းတော် မင်းကြီးနှင့်တကွ မှူးမတ်အပေါင်းတို့က "အရှင်မင်းသားသည် ဘုရားသခင်ကြောင့်သာ အသက် ချမ်းသာပေသည်။ မြတ်ဘုရားရှင်ထံ ကပ်နွံမှီဝဲလေ" ဟု တိုက်တွန်းကြသဖြင့် အခြံအရံ ငါးရာနှင့်တကွ ဘုရားရှိရာ လာ၍ ရှိသေစွာ ဆည်းကပ်လေသော် မကြာမြင့်မီပင် အနာဂါမိဖိုလ်၌ တည်၍ ပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ကြားတတ်မြောက်လျက် ငါးရာသော ဥပါသကာတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ထံ နိယံမပြတ် ခစားဆည်းကပ်၏။

တစ်ရံသောအခါ ဥပါသကာ သုံးဦးနှင့်တကွ ဘုရားရှင်ထံ သွား၍ ခစားဆည်းကပ်သည်တွင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော ဣန္ဒြေအမူအရာ ရှိသည်ကို မြင်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာဠဝက ....သင်၏ ပရိသတ်ကား ကောင်းမြတ်ယဉ်ကျေးပေစွတကား။ အဘယ်တရားဖြင့် သင်ကား ချီးမွှောက်ဘိသနည်း"ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ်ကား ဒါနတရား၌ ပျော်ပါး နှစ်သက်သောသူကို အလူပေးခြင်း၌ အကျိုးစကားဖြင့် ချီးမြှင့် သင်္ကြိုဟ်ပါသည်။ ချစ်ဖွယ်သောစကား၌ ပျော်ပါးနှစ်သက်သောသူကို ကြည်ညိုချစ်ခင်ဖွယ်သောစကားဖြင့် ချီးမြှင့်သင်္ကြိုဟ်ပါသည်။ ဘေးရန်ကိစ္စကို မ, စ ကယ်ထုတ်ခြင်း၌ နှစ်သက်သောသူကို ထိုအမှုဖြင့် ချီးမြှင့်သင်္ကြိုဟ်ပါသည်။ ကိုယ်တူထပ်မျှ ချီးပခြင်း၌ နှစ်သက်သောသူကို ကိုယ်တူ ထားသဖြင့် ချီးမြှင့်သင်္ကြိုဟ်ပါသည်"ဟု နားတော်လျှောက်သော်–

"ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ စတူဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထူဟိ ပရိသံ သင်္ဂဏှန္တာနံ ယဒိဒံ ဟတ္ထာဠဝကော" ဟူ၍ ဧတဒဂ်အရာ၌ ထားတော်မူသည်။

http://www.dhammadownload.com

အနက်ကား – ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သင်္ဂဟဝတ္ထူဟိ၊ သင်္ဂြိဟ်ခြင်း ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ သင်္ဂဏှန်ဘာန်၊ သင်္ဂြိဟ်ချီးမြှင့်တတ်ကုန်သော။ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော ဥပါသကာတို့တွင်။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ဟတ္ထာဠဝကော၊ အကြင် ဟတ္ထာဠဝက မင်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ ဧသော ဟတ္ထာဠဝကော၊ ဤဟတ္ထာဠဝက မင်းသားသည်။ အဂ္ဂံ – အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန် မြတ်မွေ့၏။

သီတင်းသည် မှတ်ချက် – ဤ ဟတ္ထာဠဝက မင်းသားကား တပည့် ယောကျ်ားအစုံတွင် အကျူးဝင်သော သူပေတည်း။ သည်ကိုရည်၍ –

ငါးရာ ငါးရာ၊ အရံပါသား၊ ထိုခါသင်းမှူး၊ သီတင်းဦးဟု၊ မည်ထူးခေါ်လောက်၊
ခုနစ်ယောက်တွင်၊ လက်မြောက်တွင်ကျယ်၊ စိတ်သူကြွယ်နှင့်၊ လူဝယ်လူဆန်း၊
မာန်ဖြင့် ကျန်းသား၊ မြတ်မှန်းမသိ၊ ရှင်မုနိအား၊ ပြစ်မှားရှေးဦး၊ စားမူးမူးဝယ်၊
ဘီလူးအာဠဝက၊ လှူ၍ရသား၊ အာဠဝကရွာစား၊ မင်း၏သားလျှင်၊ ရှည်
လျားကြီးပြင်း၊ မိုက်မျက်ကင်း၍၊ သီတင်းဦးကြီး၊ မည်သီးထင်စွာ၊ ထို
အခါ၌ ဟတ္ထာဠဝက၊ ခေါ်တွင်ကြအံ့၊ နန္ဒမာတာ၊ ဥတ္တရာဟု၊ ဒကာမိန်းမ၊
တကွနှစ်စုံ၊ တရားယုံလည်း၊ ဥဿုံပရိသတ်၊ လေးပါးမှတ်လျက်၊
ချေချွတ်ပွဲတွင်၊ မည်ရည်ထင်အံ့၊ သဘင်တလင်း၊ ဤသူခင်းသည်၊ ခပင်း
စုံစုံ စေ့စေ့တည်း –

ဟူ၍ ရှင်သီလဝံသအကျော် စပ်တော်မူလေသည်။

ပရမတ္ထဇောတိကာ မည်သော သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ အာဠဝကသုတ် အဖွင့်၌ အာဠဝီတွင် ဝါဆိုတော်မူကြောင်းကို မလာ၊ အဂုံတို့ရှိ အဋ္ဌကထာ, ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ, အပဒါန် အဋ္ဌကထာတို့၌သာလျှင် "သောဠသမံ အာဠဝကံ ဒမေတွာ စတုရာသီတိပါဏသဟဿာနိ အမတပါနံ ပါယေတွာ အာဠဝိယံ ဝဿံဝသိ" ဟု လာသောကြောင့် ဝါကပ်တော်မူကြောင်းကို သိရသည်။

ဤကား သောဠသမ ဝါဆိုသောအကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အမြွက်တည်း။

ဒေဝဒတ် သံဃာတော်ကို သင်းခွဲခြင်း

သတ္တရသမဝါကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဋ္ဌာရသမဝါ, ကောသမ္ဗီသတိမဝါတို့ကို ထိုပြည်နှင့် မနီးမဝေးဖြစ်သော စာလိယတောင်၌ ဝိသတိမဝါကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ကပ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားအား ဒေဝဒတ် ပြစ်မှားလေသော အကြောင်းကို အရင်းမှစ၍ ပြဦးအံ့။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်ဒေဝဒတ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ပုံ

မြတ်စွာဘုရားသည် ကောသမ္မီပြည် ဃောသိတာရုံကျောင်း, ပါဝါရိကာရုံကျောင်း, ကုက္ကုဋာရုံကျောင်းတို့၌ ကိန်းအောင်းတည်စံတော်မူသော ကာလ ဃောသက သူဌေး အစရှိကုန်သော ဥပါသကာ, ဥပါသိကာ အပေါင်းတို့သည် ကျောင်းတော်သို့ ဆည်းကပ်ကြကုန်သော် သံဃာတော်တို့ကို အမည်ဖြင့် အသီးသီးခေါ်၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာကား အဘယ်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးသနည်း, ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကား အဘယ်မှာနည်း, ရှင်အာနန္ဒာကား အဘယ်မှာနည်း – ဤသို့စသည်ဖြင့် မေးမြန်း၍ လူဒါန်းပူဇော်ဖွယ်နှင့်တကွ အသီးအသီး ဆည်းကပ်ကြကုန်သည်။ ကနားမထ္ထပ် ဇရပ်ပွဲပြင် အလှူသဘင်တို့၌ မင်္ဂလာပြု၍ စည်းဝေးသော အခါ၌လည်း "ရှင်သာရိပုတ္တရာကား ငါတို့ ဆရာတည်း၊ အလွန်ပညာ ကြီးကျယ်၏၊ ငါတို့ဆရာကား ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တည်း၊ စွာန်အဘိညာဉ်တို့၌ သို့စင်အံ့သြဖွယ် ရှိ၏။" ဤသို့ စသည်ဖြင့် အသီးအသီး ချီးမွမ်းပြောပကြကုန်သည်။ ဒေဝဒတ်ကိုမူကား မည်သူတစ်ယောက်မျှ မေးမြန်း၍ လူဒါန်းပူဇော်လာသူလည်း မရှိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုအံ့သောသူလည်း မရှိ။

ထိုအခါ ဆရာဒေဝဒတ်သည် ဆိတ်ငြိမ်ရာ ကပ်ပြီးသော် ဤသို့ ကြံ၏။ "ဤကောသမ္မီပြည်သားတို့သည် ငါ့အား မေးမြန်း၍ အကျွမ်းတဝင် ပြုလာသော သူမည်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိကြကုန်၊ သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလာန်, အာနန္ဒာစသော သူတို့၏ အထံသို့သာ သွားလာဝင်ထွက်ကြကုန်သည်၊ ငါလည်း သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူ ဖြစ်ပါလျက် ဒါယကာတို့ မကြည်ညွတ်ခြင်း, မဆည်းကပ်ခြင်းသည် ဘုရားရှင်က ငါ၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို ဒါယကာတို့အား ပြောကြားသည်ဖြစ်ရာလတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားမြတ်စွာနှင့် ငါ အတူနေ၍ မသင့်ပြီ၊ ဤမှတစ်ပါး အခြားမြို့ရွာ၌ ငါ့အား ကိုးကွယ်ချီးမြှောက်မည့် ဒါယကာကို ဖွေရှာမှီတင်း၍ နေတော့အံ့၊ သို့ရာတွင် ထက်ဝန်းကျင်သော ထီးဆောင်း နန်းနေ ပဒေသရာဇ် မင်းအများတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အလုပ်အကျွေး ဥပါသကာချည်း ဖြစ်ကြကုန်သည်၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ သားဖြစ်သော အဇာတသတ်မင်းသားကား ငယ်လည်း ငယ်သေး၏၊ ကိုးကွယ်သော ဆရာလည်း မရှိသေး၊ နောင်ရေးလည်း အလွန်ကောင်း၏၊ ထိုမင်းသားကို ငါ့အား ကြည်ညိုစေ၍ ဆရာပြုရသော် များစွာသော လာဘသက္ကာရ ရှိသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုလာဘသက္ကာရကို မှီ၍ ပရိသတ်လေးပါးတို့သည် ပြန့်ပွားစည်ပင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု အကြံဖြစ်၏။

http://www.dhammadownload.com

အဇာတသတ်အား ဖြားယောင်းပုံ

ထိုသို့ ကြံပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရားထံမှ ခွာ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာခဲ့၏။ ပြည်၏အနီးသို့ ရောက်လျှင် မိမိရသော စွာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ရဟန်းအသွင်ကို ပယ်၍ သူငယ်၏ သဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ဦးခေါင်းထက်တွင် မြွေတစ်စင်းကို ပါးပျဉ်းဖြန့်စေလျက် လက်နှစ်ဖက်၌ မြွေနှစ်စင်း, ခြေနှစ်ဖက်၌လည်း မြွေနှစ်စင်း, ဤမြွေငါးစင်းကို အမြီးချင်းယှက်ထိုး၍ ခါးကြိုးကဲ့သို့ဆင်ပြီးမှ ကောင်းကင်ဖြင့်သွား၍ အဇာတသတ်မင်းသား၏ ရင်ပြင်ထက်၌ သက်ဆင်း၏။ မင်းသားလည်း အလွန်ကြောက်လန့်ရကား သည်းစွာဟစ်အော်၍ ထ၏။

ထိုအခါ ဆရာဒေဝဒတ်က "မင်းသား ....ကြောက်သလော" ဟု မေး၏။ မင်းသားကလည်း "ငါကား အလွန်ကြောက်၏၊ သင် အသူနည်း လူလော နတ်လော နဂါးလော" ဟုဆိုလျှင် "သင်မင်းသား ....မကြောက်လင့်၊ ငါကား ဒေဝဒတ်ပင်တည်း၊ သတ္တိစွမ်းအင်ကို မြင်စေလို၍ ပြ၍ည်" ဟုဆိုလျှင် "ရှင် ဒေဝဒတ်ဖြစ်ဘိက ပကတိသော ရဟန်းအသွင်ကို ပြပါ" ဟု တောင်းပန်လျှင် ထိုဖန်ဆင်းသော သူငယ်၏အသွင်ကိုဖျောက်၍ ပရိကွ္ခရာရှစ်ပါးနှင့်တကွသော ရဟန်းအသွင်ကို ပြပေ၏။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသားလည်း "ရှင်ဒေဝဒတ်ကား ကြီးမားသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၏၊ နာနာဘာဝ ရူပကာယကိုလည်း ပြခြင်းငှာစွမ်းနိုင်၏၊ ဓမည်းတော်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသော်မှ ဤကဲ့သို့ မပြနိုင်" ဟု အလွန် သဒ္ဓါကြည်ညိုခြင်းဖြစ်ရကား မင်းသားလည်း ရထားငါးရာတို့နှင့် ဆရာဒေဝဒတ်၏ အထံသို့ ညနံနက် ဆည်းကပ်၏။ ငါးရာမျှလောက်သော ဆွမ်းဝတ်တို့ကိုလည်း တည်ပေ၏၊ မင်းချင်းတို့လည်း အသီးသီး ချီးမြှောက် ပူဇော်ကြ၏၊ ထိုအခါမှစ၍ ဒေဝဒတ်အား များစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ အခြံအရံတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအခါ ဆရာဒေဝဒတ်လည်း လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရတို့၌ တပ်ကြိုက်ပျော့မြူးသည်ဖြစ်၍ မာန်ယစ်လေရကား ဘုရားသခင်ကို ပယ်ရှား၍ တပည့်သားဖြစ်သော သံဃာအပေါင်းကို ငါဆောင်အံ့ဟု အကြံဖြစ်၏။ ထိုစိတ်ဖြစ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် အထက်ရရင်းဖြစ်သော စွာန်အဘိညာဉ်သည် ကွယ်လေ၏။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ အလုပ်အကျွေးကောလိယသူဌေး၏ သားဖြစ်သော ကုက္ကုဠမည်သော ဒါယကာသည် ကြွမ္မာကုန်

http://www.dhammadownload.com

၍ စတုမဟာရာဇဘုံ၌ နတ်သားအဖြစ်ကို ရလေ၏။ ထိုနတ်၏ကိုယ်ကာ သုံးဂါဝုတ်မျှ ပမာဏကြီးသတည်း။

ထို ကုက္ကုဠနတ်သားသည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ရှိရာ ကောသမ္မီပြည်သို့လာ၍ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးသော် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏ – "ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ဝဲတော်ရံ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား ....ရဟန်းဒေဝဒတ်သည် လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ၌ လွန်စွာတောင့်တခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ ကုသိုလ်တရား၌ အားထုတ်လိုခြင်း၊ ကင်းသော စိတ်ရှိလျက် ရဟန်းသံဃာကို ငါဆောင်အံ့ဟု စိတ်အကြံသည် ဖြစ်၏၊ ထိုသို့ကြံသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ပင် ရှင်ဒေဝဒတ်၏သန္တာန်၌ ရှိရင်းစွာန်, အဘိညာဉ်တို့သည် ရေတွင်းကျသော မီးတောက်ကဲ့သို့ ပျောက်ပျက် သုဉ်းဖျင်းလေပြီ" ဟု လျှောက်လာ၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ဘုရားရှိရာသို့ လျင်စွာကပ်ပြီးသော် နတ်သား လျှောက်တိုင်းသော အကြောင်းစကားကို ဘုရားရှင်အား နားတော်လျှောက်ပေသော် ကိုယ်တော်ဘုရားလည်း "ချစ်သား မောဂ္ဂလာန် ....သင်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ကုက္ကုဠနတ်သားသည် မိမိစိတ်ဖြင့် သူတစ်ပါးစိတ်ကို သိသည်ဖြစ်၍ သိစေလင့်ခြင်းငှာ သင့်အား ကြားလျှောက်လာပေသည်၊ ဣဿာပကတဖြင့် ပြောပြု သော စကားဖျင်းဟု သင်မမှတ်လင့်၊ နတ်လျှောက်တိုင်း မှန်သည်သာတည်း၊ သို့ရာတွင် သင်ဆိတ်ဆိတ်သာ နေဦးလော့၊ မမြင့်မိပင် ထိုအခြင်းအရာသည် ထင်ရှားဖြစ်လတ္တံ့" ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ –

အပူဇော်ခံရသော ဆရာ ၅-မျိုး

"ချစ်သား မောဂ္ဂလာန် ....ဤလောက၌ အပူဇော်ခံကြရသော ဆရာကား ငါးမျိုးပြားသတည်း၊ ငါးမျိုး ဟူသော်ကား –

၁။ မိမိ၌ စင်ကြယ်သော သီလမရှိဘဲလျက် စင်ကြယ်သော သီလရှိယောင်မူ၍ သူတစ်ထူးအား လွန်ကြူးစွာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက် မြတ်သောသီလသည် ငါ၌သာရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၍ အခြံအရံ အလုပ်အကျွေးတို့ကို သွေးဆောင် ဖြားယောင်းတတ်သော ဆရာလည်းတစ်မျိုး။

၂။ မိမိ၌ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း မရှိဘဲလျက် စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိယောင်မူ၍ သူတစ်ထူးအား လွန်ကြူးစွာ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက် မြတ်သောအာဇီဝသည် ငါ၌သာရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၍ အပူဇော်ခံသော ဆရာလည်း တစ်မျိုး။

http://www.dhammadownload.com

၃။ မိမိ၌ မစင်ကြယ်သော အယူစကား တရားဒေသနာရှိလျက် စင်ကြယ်စွာ ရှိယောင်မူ၍ သူတစ်ထူး အား ကဲ့ရဲ့ရွှတ်ချလျက် မြတ်သောအယူဝါဒ ဓမ္မဒေသနာသည် ငါ၌ရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၍ အပူဇော်ခံသော ဆရာလည်း တစ်မျိုး။

၄။ မိမိ၌ မစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိလျက် စင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၍ အခြံအရံကိုသွေးဆောင်ကာ ဆရာပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလည်း တစ်မျိုး။

၅။ မိမိ၌ မစင်ကြယ်သော ဗျာကရိဏ်းသင်ခြင်းရှိလျက် စင်ကြယ်သော ဗျာကရိဏ်း သင်ခြင်းရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၍ အခြံအရံကို သွေးဆောင်ကာ ဆရာပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း တစ်မျိုး။

ဤသို့ ငါးမျိုးပြားသတည်း။ ထိုဆရာတို့အား မိမိတို့၏ တပည့်ပင် ဆင်ခြင်မိသော ကာလ သိကြကုန်သဖြင့် ဂရုဟိတ အနာဒရ ဖြစ်လေကုန်သတည်း။

"ချစ်သားမောဂ္ဂလာန် ....ငါဘုရားမူကား စင့်ကြယ်သော အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ, စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ, စင်ကြယ်သော အယူစကား တရားဒေသနာ, ဗျာကရိဏ်း သင်ခြင်း, စင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငါသည် စင်ကြယ် သန့်ရှင်း အပြစ်ကင်းသော သီလ အာဇီဝ ဓမ္မဒေသနာ ဝေယျာကရဏ ဉာဏဒဿန ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသတည်း၊ ထို့ကြောင့် တပည့်သာဝကတို့သည်လည်း ငါ့အား အတိဂါရဝ ပသံသတို့ဖြင့် ဆည်းကပ်ကြကုန်သတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

လာဘ်များခြင်းသည် ပျက်စီးရန်အကြောင်း

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုကောသမ္ဗီပြည်မှသည် ကွန့်လည် ထွက်ကြွကာ ဒေသစာရီချီတော်မူခဲ့၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းသို့ ရောက်တော်မူသော် ဖူးမြော်ခြင်းငှာ လာကုန်သော သံဃာတော်တို့သည် ဤသို့ နားတော်လျှောက်ကုန်၏ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား .... ယခုအခါ အဇာတသတ်မင်းသားသည် ရှင်ဒေဝဒတ်အား ဆရာပြု၍ ကိုးကွယ်ဖိတ်ကြားလျက် ရထားငါးရာတို့ဖြင့် ညဉ့်နံနက်မပြတ် ဆည်းကပ်ပေသည်၊ ငါးရာမျှလောက်သော ဆွမ်းဝတ်တို့ကို တည်သည်ဖြစ်၍ သံဃာတော်တို့ ချမ်းသာရပေသတည်း" ဟု နားတော်လျှောက်ကြ၏။

ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား ရဟန်းတို့ ဤမျှလောက်သော လာဘ်

http://www.dhammadownload.com

ပူဇော်သက္ကာတို့ ပြန့်ပွားလာခြင်းသည်ကား ဒေဝဒတ်အား ကောင်းကျိုးစီးပွား များစေခြင် ၄ ဖြစ်လာသည် မဟုတ်၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၄သာ ဖြစ်လာသတည်း။ ချစ်သား ရဟန်းတို့ လောကူပမာ သိဖွယ်ရာကား ကြမ်းကြုတ်စွာသော ခွေး၏ နာဝ လျှာစ၌ ခါးလှသော သည်းခြေအိတ်ကို ခွဲသည်ရှိသော် လွန်ကဲ၍ ကြမ်း ကြုတ်ပြန်သကဲ့သို့ ဉာဏ်အမြင်နည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ထံမှောက်သို့ရောက်သော လာဘ်ပူဇော် အခြံအရံသည် မွန်မြတ်သောအကျင့်သီလကို ဖျက်ခြင်း၄၊ တရား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း၄, အကုသိုလ် ပွားများခြင်း၄သာဖြစ်၏။ ဥပမာတစ်ပါးလည်း ချစ်သားတို့ ဝါးပင်, ပေပင်, ကျူပင်တို့သည် မိမိကို သေစေခြင်း၄ အသီး ဖြစ်လာသကဲ့သို့, အာဇာနည်မြင်းမသည် မိမိကို သေစိမ့်သော၄ သားဖွား လာသကဲ့သို့ ပညာနည်းသော ဒေဝဒတ်ကား လာဘ်ပူဇော်သက္ကာတို့ ပြန့်ပွားလာခြင်းသည် မိမိကို ညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုး၄, အပါယ်လေးပါးသို့ လားစေခြင်း၄သာ ဖြစ်ပွား လာသတည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ –

ဖလံ ဝေ ကဒလိ ဟန္တိ၊ ဖလံ ဝေဠုံ ဖလံ နဠံ။
သက္ကာရော ကာပုရိသံ ဟန္တိ၊ ဂဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ –

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား – ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဒလိ၊ ၄က်ပျောပင်ကို။ ဖလံ၊ မိမိအသီးသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်လေကဲ့သို့။ ဝေဠု၊ ဝါးပင်ကို။ ဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်လေသကဲ့သို့။ နဠံ၊ ကျူပင်ကို။ ဖလံ၊ မိမိ အသီးသည်။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်လေသကဲ့သို့။ အဿတရိံ၊ အဿထိုရ်မြင်းမ ကို။ ဂဗ္ဘော၊ မိမိကိုယ်ဝန်သည်။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်လေသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကာပုရိသံ၊ နှလုံးသွင်းယုတ်သော ယောကျ်ားကို။ သက္ကာရော၊ လာဘ် ပူဇော်သက္ကာသည်။ ဟန္တိ၊ သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးတတ်၏။

ဗုဒ္ဓကို ရန်ငြိုးထားခြင်း

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပရိသတ်လေးပါးတို့အား တရားတိုက်ကျွေးလျက် နေတော်မူစဉ် ရှင်ဒေဝဒတ်သည် မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ ဘုရားထံသို့လာ၍ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးသော် ဤသို့ နားတော်လျောက်၏ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ ဘုရား .... ကိုယ်တော်ကား အသက်အရွယ် ကြီးပါပြီ၊ အိုမင်းခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီ၊ မျက်မှောက်ချမ်းသာ ခံစားကာဖြင့် ကြောင့်ကြမဲ့သာစံတော်မူပါ၊ ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီ,

http://www.dhammadownload.com

ဥပါသကာ, ဥပါသိကာမဖြစ်သော တပည့် ဒကာ သာဝက အပေါင်းတို့အား ကျွန်ုပ်ကို လွှဲထားအပ်နှင်းတော်မူပါလော့၊ ကျွန်ုပ်သာလျှင် ထိုသံဃာအပေါင်းကို ကောင်းစွာ ဆောင်ပါအံ့" ဟု လျှောက်ထား၏။

ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား ဒေဝဒတ် ....ဤအခွင့်ကား မသင့်ချေသေး၊ သင်၏ ကိုယ်ရေးကိုသာ အာဇာတ်ဦးလော့၊ သံဃာတို့ကို ဆောင်ခြင်းငှာ သင် အလိုမရှိလင့်"ဟုပယ်တော်မူ၏။ ရှင်ဒေဝဒတ်လည်း ထပ်ကာထပ်ကာ သုံးကြိမ် မြောက်အောင် လျှောက်လေသော် ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်က "ချစ်သား ဒေဝဒတ် .... အယုတ်အလတ် အမြတ်အားဖြင့် သုံးပါးရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် ငါဘုရားကို ရည်မှန်း၍ ရဟန်းပြုကုန်သည်သာဖြစ်ရကား သူတစ်ထူးအား လွှဲထားခြင်းငှာ မလျော်သည်ဖြစ်၏၊ စင်စစ် သာဝကတို့၏ အထွတ်သို့ ရောက်သော် သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုမျှ သာဝကသံဃာကို ငါ မအပ်သေးတုံ၏။ သူတစ်ထူး ပစ်ထွေးသော တံတွေး ချွေးပေါက်ကိုကောက်၍ မျိုသေးသောသင့်အား အများသံဃာကို အဘယ်သို့ အပ်နှံအံ့နည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအမိန့်ကိုကြားလျှင် ရှင်ဒေဝဒတ်လည်း "မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်များ၏ အလယ်၌ ရုက်စဖွယ်သောစကားဖြင့် ငါ့အား ရှုတ်ချတော်မူသည်၊ သူစိမ်းမျိုးခြား ဆင်းရဲသားဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုသာ လွန်စွာချီးမြှောက်လေသည်၊ ငါကား ယနေ့မှစ၍ ယောက်ဖတော် ဂေါတမ၏ ကောင်းကျိုးကို မကြံပြီ" ဟု နှလုံးပြု၍ ကြီးစွာသော ရန်ငြိုးကိုထားလျက် ဘုရားထံတော်မှ ခွာခဲ့၏။

ဤကား ရှေးဦးစွာသော ရန်ငြိုးထားခြင်းတည်း။

ဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်နှင့် တိုင်ပင်၍ ဗိဗွိသာရမင်းကြီးကို သတ်စေခြင်း

ပကာသနီယက် ပြုခြင်း

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း "ဒေဝဒဘ်သည် အဇာတသတ် မင်းသားအား မတရားသဖြင့် နည်းပေး၍ ဘေးရန်ကြီးစွာ ဖြစ်လတ္တံ့" သည်ကို မြင်တော်မူသဖြင့် သံဃာတို့ကို စည်ဝေးစေတော်မူ၍ "ချစ်သားတို့ ....သင်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင်းသို့ သွား၍ ပရိသတ်အများတို့ ကြားသိစေခြင်းငှာ ပကာသနီယ ကမ္မဝါဖြင့် ထင်စွာပြုကြကုန်ချေ၊ ပြုရာသောကမ္မဝါ အဓိပ္ပါယ်ကား "အများသံဃာတို့

http://www.dhammadownload.com

ဆရာဒေဝဒတ်သည် ရှေးသောအခါ သဘောထားနှင့် ယခု သဘောထား မတူပြီ။ ထိုသူပြုသော ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ သုံးပါးသည် ဘုရားနှင့် အလိုတူ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း, တရားနှင့် အလိုတူ၏ဟူ ၍ လည်းကောင်း, သံဃာနှင့် အလိုတူ၏ ဟူ ၍ လည်းကောင်း မယူမမှတ်ကုန်လင့်၊ ဤသို့သော ကမ္မဝါဖြင့် ပကာသနီယကံကို ပြုချေကုန်လော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သံဃာတော်တို့လည်း ဘုရား အမိန့်တော် အတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့သွား၍ ထင်ရှားပြုလေကုန်၏။

ထိုအကြောင်းကို ကြားသောအခါ သဒ္ဓါတရားနှင့် မပြည့်စုံကုန်သော ပညာမရှိကုန်သော အချို့သောသူတို့သည် "သာကီဝင်မင်းသား ဘုရားတပည့် ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဒေဝဒတ်၏ လာဘသက္ကာရကို အလွန် ငြူစူကုန်စွာ တကား" ဟု ဆိုကုန်၏။

သာသနာ၌ သဒ္ဓါပသန္နရှိကုန်သော အဆင်အခြင် ပညာများကုန်သော အချို့သောလူတို့ကား "ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ဒေဝဒတ်အား ပကာသနီယကံကို ပြုခြင်းသည် တစ်စုံတစ်ခုသောအကြောင်း အရေးအခင်းကို မြင်တော်မူသည်ဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။

ဒေဝဒတ်အကြံ

ထို့နောက် များမကြာ ဆရာဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းသား အိမ်သို့ သွားပြီးသော် မင်းသားကို ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ခေါ်၍ မလျော်သော ဩဝါဒဖြင့် အဆုံးအမပေးသည်ကား "အရှင့်သား ....ရှေးသောအခါ လူများစွာတို့ပင် ရှည်ကြာသော အသက်ရှိကုန်၏။ ယခုကာလကား ကမ်းစွန်းဖျား၌ တည်နားသော သစ်ပင်ကဲ့သို့ အလွန်လျှင် အသက်တိုကုန်သည်။ မင်းသား၏ ခမည်းတော်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် အသက်အရွယ် နှစ်ဆယ်ပျိုမျစ်လှသေး၏။ ဖခင်မင်းကြီး အသက်အရွယ်ကုန်၍ လွန်သောအခါမှ အဖရိုက်ရာဖြစ်သော ဤရွှေထီးရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်း၍ မင်းလုပ်မည်ဖြစ်မူကား မင်းသားသည် အိုမင်းရင့်ရော်သောအခါမှ မင်း၏ချမ်းသာကို ခံစံရသော် မင်း၏ စည်းစိမ်မည်သည်လည်း ခြောက်ပိန်ကြုံလှိသော သတ္တဝါ၏ အသားကို စားရသကဲ့သို့ လည်းကောင်း, ဟောင်းနွမ်းယိုယွင်း ရသာကင်းသော ထမင်းမုန့် ငါး သစ်သီးများကို စားရသကဲ့သို့လည်းကောင်း နှစ်မြို့စလောက် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် မရှိပြီ၊ ထို့ကြောင့် အဆင်းအရွယ် တင့်တယ်စွာလှ ခုနှယ်ကလျှင် အဖရိုက်ရာဖြစ်သော ရွှေနန်းစည်းစိမ်ကို

http://www.dhammadownload.com

စံရအောင် အဖဖြစ်သော မင်းကြီးကိုပယ်ရှား၍ မင်းသားမင်းပြုဘိလော့၊ ငါလည်း ယောက်ဖတော် ဂေါတမကိုသတ်၍ ဘုရားလုပ်အံ့" ဟု ဆိုပေ၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် မင်းသားလည်း "ငါ့ဆရာ ဒေဝဒတ်ကား ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၏။ အမြော်အမြင် ပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဆရာဆိုတိုင်း လိုက်နာသော် ကောင်းရာ၏"ဟု နှလုံးထား၍ တစ်နေ့သ၌ သန်လျက်ဓားကို ပေါင်ကြား၌ ဝှက်ပြီးသော် နန်းတော်၌ ပရိသတ် လပ်လတ္တံ့သော နေမွန်းယိမ်းအချိန်တွင် မင်းအိမ်သို့ဝင်လေ၏။ တံခါး၌ အစောင့်ထားသော ယောကျ်ားတို့မြင်၍ မင်းသားကို ဖမ်းပြီးလျှင် စုံလင်စွာ ကြည့်ရှုသော် ပေါင်၌ စည်း၍ပါသော သန်လျက်ကို မြင်သဖြင့် "သင်မင်းသား ....ဘယ်အလို့ငှာ ဝင်လာသနည်း" ဟု စစ်မေး၍ မင်းအား လုပ်ကြံခြင်းငှာ လာသည်ကို သိရလျှင် "သင်မင်းသား ဘယ်သူ သင်ပြ စိမံ၍ ဤအကြံကို ကြံဘိသနည်း" ဟု မေး၏။ "ဆရာဒေဝဒတ် တိုက်တွန်းသောကြောင့် ကြံမိပေသည်" ဟု ဆိုသော် ထိုမေးစစ်သော အမတ်တို့တွင် အချို့သော အမတ်တို့က "မကြံအပ်သည်ကို ကြံရကား မင်းသားကိုလည်း သတ်သင့်သည်၊ ဒေဝဒတ်ကိုလည်း သတ်သင့်သည်၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကိုလည်း သတ်သင့်သည်" ဟု ဆိုကုန်၏။

အချို့သော အမတ်တို့ကလည်း "မင်းသားနှင့် ဒေဝဒတ်ကိုသာ သတ်သင့်သည်၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို မသတ်လင့်၊ သံဃာတို့ကား မင်းကြီးအား မပြစ်မှားပေ" ဟု ဆိုကုန်၏။

အချို့သော အမတ်တို့ကလည်း "ငါတို့မင်းမြတ်သည် သားသတ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကို ဝမ်းတွင်းအောင်းစကပင် သိလျက် ဖြစ်သည်၊ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မသတ်ကြလင့်ဦး၊ မင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်၍ မင်းအာဏာဖြင့်သာ စီရင်သင့်သည်" ဟု ဆိုကုန်၏။

ထိုစကားအတိုင်းပင် မင်းသားကို ယူငင်၍ မင်းကြီးထံသို့ ဝင်လေသော် ခမည်းတော် မင်းကြီးလည်း သားကိုခေါ်၍ "ချစ်သား ....အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို သတ်လိုသနည်း" ဟု မေး၏။ "ရွှေထီး ရွှေနန်း စည်းစိမ်ကို လိုသောကြောင့် သတ်မည် ကြံပေသည်" ဟု လျှောက်သော် "သားတော် သင့်ကို ငါမွေးမြူခြင်းသည် မင်းစည်းစိမ်ကို ပေးလိုရှိသာ မွေးသည် မဟုတ်လော" ဟု ဆို၍ မင်းသားကို သတ်လိုသမျှသော မှူးမတ်တို့အား ရာထူးမှနတ်ထား၍ အလိုတူသော မှူးမတ်များ နှင့်တကွ မင်းအဖြစ်ကို ဆောက်နှင်းပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအလုံးစုံသောအကြောင်းကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သားတို့ ကြားသိသောအခါမှ "မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေဝဒတ်အား ပကာသနီယကံကို ပြုတော်မူခြင်းသည် ဘေးကင်းအောင် ကြံပေသည်တကား" ဟု များစွာချီးမွမ်း အံ့သြကြကုန်၏။

အဇာတသတ် ဘုရင်ဖြစ်ခြင်း

အဇာတသတ်မင်းသားလည်း မင်း၏အဖြစ်ကိုရလျှင် ဆရာဒေဝဒတ်ထံသို့ သွား၍ "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ်ကိစ္စကား ပြီးမြောက်ပါပြီ၊ အရှင့်အရေးသာ လိုပါတော့သည်" ဟု လျှောက်၏။ တစ်နေ့သ၌ ဒေဝဒတ်လည်း အဇာတသတ်မင်းထံသို့လာ၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ပြီးသော် "ဒကာတော် မင်းသား ....အသို့ ပြုဘိသနည်း၊ ယခုအနေသည် မြွေဟောက်ကို ခါးပိုက်ဖြင့် ဆောင်သောသူကဲ့သို့ လည်းကောင်း, မြေခွေးကို အတွင်းဝှက်၍ ကြက်အပ်သော စည်ငယ်ကို လွယ်၍ တီးမှားသော သူကဲ့သို့လည်းကောင်း အမှုကောင်းစွာ မပြီးဘဲလျက် ပြီးသည်ဟု မှတ်တော်မူသလော၊ သုံး, လေးရက်ကြာလျှင်ပင် သင်၏ ဖခင်ကြီးသည် သင့်အား ဖျက်ဆီးဘို့၍ မိမိစည်းစိမ်ကို ယူလတ္တံ့၊ လူတို့ ဓမ္မတာပင် ကောင်းခိုက်ကို ကြင်နာ၍ ဆင်းရဲသောအခါ မုန်းမြဲသာတကား" ဟုဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရား ....အသို့ ပြုရအံ့နည်း" ဟု မေးပြန်၏။ "မင်းကြီး သစ်ပင်တို့သည် အမြစ်အရင်း အကြွင်မရှိ ပယ်ဖျောက်မှ မပေါက်လာနိုင်သကဲ့သို့ ရန်ကို အဆုံးရောက်အောင် ပြုမှ ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြစ်မည်"ဟု ဆို၏။

ဓမည်းတော်ဗိမ္မိသာရမင်းကို နှောင်အိမ်သွင်းခြင်း

ထိုအခါ အဇာတသတ် မင်းကလည်း "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးအား ဓားဖြင့် မသတ်ထိုက်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဘယ်သို့ သေစေရအံ့နည်း" ဟု မေးလျှင် "သင်မင်းမြတ် ဆိုတိုင်း ဓားဖြင့် မသတ်ထိုက်သည် မှန်၏၊ လူသံဆိတ်ငြိမ်သော နှောင်အိမ်၌ ထားပြီးလျှင် စားသောက်ခြင်း ထမင်းအဟာရကို ဖြတ်၍ သတ်ရသော် အပြစ်မရှိ" ဟု ဆိုပေ၏။ ထိုအခါ အဇာတသတ်လည်း ကျဉ်းကျပ်လုံခြုံသော နှောင်အိမ်ကို ပြုပြင်စေပြီးလျှင် "ဖခင်မင်းကြီးကို သွင်းထား၍ ငါ၏မယ်တော်မိဖုရားမှတစ်ပါး အခြားလူရှင်သည် မဝင်မမြင်စေလင့်၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အာဟာရကိုလည်း မကျွေးမပေးလင့်၊ ပေးသောသူသည် ဤမျှသော မင်းဒဏ်ကို ခံစေ" ဟုဆို၍ အာဏာသားတို့ကို မြဲမြံစွာ အစောင့်ထား၏။

ဗိမ္မိသာရ မင်းကြီးလည်း "သားတော်ကို ငါ မင်းမြှောက်ပေပြီ၊ ငါသား

http://www.dhammadownload.com

စီရင်တိုင်း ခံရပေမည်" ဟုသာ ကြည်စွာ နှောင်အိမ်၌ ဝင်၍ နေ၏။ ဝေဒေဟီ မိဖုရားလည်း သားကို ပြောဆိုဆုံးမလျက် ခွင့်မရလေလျှင် ရွှေခွက်၌ ထမင်း ထည့်၍ ခါးပိုက်ဖြင့် ဆောင်ကျဉ်းလျက် မင်းကြီးအား ကျွေးမွေး၏။ မင်းကြီး လည်း ထိုအာဟာရဖြင့်သာ မျှတလျက် ငါသား အမျက်ပြေသောအခါ ချမ်းသာ ရလတ္တံ့" ဟု စိတ်ချကာ နေ၏။

ဆယ်ရက် လခွဲကြာသော် အဇာတသတ်မင်းလည်း အစောင့်အကြပ်တို့ ကို ခေါ်၍ "ငါ့ခမည်းတော် မသေသေးသလော" ဟု မေး၏။ မသေသေးကြောင်း ကို လျှောက်လျှင် "အဘယ် အာဟာရဖြင့် မျှတသနည်း" ဟု မေး၏။ မယ်တော် မိဖုရား ရွှေခွက်ဖြင့်ဆောင်၍ ကျွေးကြောင်းကို လျှောက်သောကာလ "ခါးပိုက် ကို ကြည့်ရှုလော့၊ အာဟာရပါလျှင် မဝင်စေလင့်"ဟုအဇာပေးပြန်၏။ မင်းချင်း တို့လည်း မင်းအာဇာအတိုင်း မြစ်လေသော် ဝေဒေဟီမိဖုရားလည်း လေးပါးသော စတုမဓုဖြင့်ပြုအပ်သော မုန့်လုံးကို ဆံထုံး၌ထည့်၍ ဆောင်ယူကာ မင်းကြီးအား ကျွေးမွေးပေ၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုအာဟာရဖြင့် မျှတကာနေ၏။

တစ်ဖန် လခွဲကြာ၍ "ငါ၏ ခမည်းတော် မသေသေးလော" ဟု မေးသဖြင့် "မသေသေးကြောင်း မယ်တော် ဆံထုံးဖြင့်ဆောင်၍ ကျွေးကြောင်း"ကို လျှောက်လျှင် "မယ်တော် နှောင်အိမ်သို့ ဝင်သောကာလ ဆံပင်ဖားလျားချ၍ ဝင်စေ" ဟု အာဇာပေးပြန်၏။ ထိုအဇာကိုကြားသော် မယ်တော်မိဖုရားလည်း အ ပြားပြား သော မုန့်ထမင်းကို ရွှေခြေနင်း၌ ဖုံးလွှမ်းပြီးလျှင် စီးနင်းဝင်သဖြင့် ထိုတွင်ပါသော အာဟာရတို့ကို ကျွေးမွေး၏။

တစ်ဖန် ခုနစ်ရက်ကြာသော် "ခမည်းတော် မသေသေးသလော" ဟု မေး ပြန်၍ မသေသေးကြောင်း "မယ်တော် ခြေနင်းဖြင့်ဆောင်၍ ကျွေးကြောင်း" ကို လျှောက်ကြလျှင် "မယ်တော် ဝင်သောအခါ ခြေနင်းမပါစေလင့်" ဟု အာဇာ ပေး၏၊ မိဖုရားလည်း ထိုအာဇာကိုကြားသော် ကိုယ်တော်၌ နံ့သာရည်ဖြင့် သွန်းချိုး၍ ပျစ်ပျစ်သော စတုမဓုရည်ဝယ် နံ့သာမှုန့်ဖြင့်နယ်လျက် ကိုယ်ဝယ် လိမ်းကျံပြီးမှ သန့်ပြန့်လှသော အဝတ်ကိုဆင်လျက် နှောင်အိမ်သို့ ဝင်ပြီးသော် လင်မင်းကြီးအား ခြစ်၍ခြစ်၍ ပေး၏။ မင်းကြီးလည်း မွတ်သိပ်ခြင်း ပြင်းလှ သောကြောင့် ခြစ်၍ ရကောင်းသော မုန့်အာဟာရဖြင့် အားမရနိုင်ရကား၊ မိဖုရား ကိုယ်၌ကပ်သော နံ့သာကို လျှာဖြင့်လျက်၍ မျိုး၏။ ထိုအဖြစ်ကို မြင်ရကုန်သော နှောင်အိမ်စောင့်လူတို့သည် သည်းအူပြောင်းပြန် လန့်ဘနန်းမျှ သနားကြ၍ တ,သ ငိုယိုကြကုန်သည်သာတည်း။

http://www.dhammadownload.com

မယ်တော်ဝေဒေဟီမိဖုရားကြီး ပူဆွေးပုံ

နောက် လေး,ငါးရက်ကြာသော် အဇာတသတ်မင်းလည်း "ခမည်းတော် မသေသေးသလော"ဟု မေးပြန်၍ မသေသေးကြောင်း သနားဖွယ်ဖြစ်သော အကြောင်းတို့ကို လျှောက်ကြသော် "ငါ့မယ်တော်ကို နှောင်အိမ်သို့သွား၍ မဝင်စေလင့်" ဟု ဆိုပြန်၏။ ထိုအခါ ဝေဒေဟီမိဖုရားလည်း နှောင်အိမ်သို့သွား၍ တံခါးဝ၌ရပ်ပြီးလျှင် ဆံပင်ကို ကြဲဖြန့်လျက် အနည်းနည်းသော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရှိခိုးလျက်

"ဧကူလေးမျိုးတို့၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို လွန်စွာ ပြုပြင်သော အရှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ် ....မိမိကို သတ်လတ္တံ့သော သားကိုလျက် မဖျက်မဆီးရ ချီးပမွေးမြှူချင်သောကြောင့် မမြင်ဝံ့သော ဆင်းရဲအစုကို ယခု ခံတော်မူရချေသည်၊ အရှင့်သား မင်းယုတ်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမျှ ဝင်ရခြင်းငှာ ခွင့်မပေးပါပြီ၊ ဤအခါမှ နောက်ကာလ၌ ပြည်မသခင် ကျွန်ုပ်အရှင်ကို ဖူးမြင်ရုံမျှ မရလတ္တံ့၊ ယခု ဖူးမြင်ခြင်းကား အဆုံးစွန်သော ဖူးမြင်ခြင်းပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့် ညွတ်ကျူး ဝန်လျော့ ကန်တော့ပူဇော်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်၌ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော အပြစ်ရှိမူ သည်းခံတော်မူပါလော့" –

ဟု ဆို၍ ငိုယိုကာ အကြိမ်များစွာ ရှိခိုးပြီးမှ ပြန်ခဲ့၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးလည်း ထိုနေ့မှစ၍ စိုးစဉ်းမျှသော ထမင်းကိုမျှ မမှီဝဲရငြားသော်လည်း ချောက်ချားတုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ၊ မိမိ၏ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို ခံစားကာ လူးလာလူးလာ စင်္ကြံကြွ၍ မျှတတော်မူရကား အရေအသားတို့သည် ရွှေကထက် အလွန်ပင် တင့်တယ်တော်မူ၏။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ဓားခွဲခံရပုံ

နောက် ခုနစ်ရက်ခန့်ကြာသော် အဇာတသတ်မင်းလည်း "ခမည်းတော် မသေသေးသလော" ဟု မေးပြန်၍ မသေသေးကြောင်း ရွှေကထက် အလွန်ပင် တင့်တယ်ကြောင်းကို လျှောက်လျှင် "ငါ့ဖခင်သည် သို့စင် ချမ်းသာအောင် ဘယ်အာဟာရဖြင့် မျှတသနည်း" ဟု မေး၏။ "တစ်စုံတစ်ခုကို မမှီဝဲရ၊ စင်္ကြံကြွသဖြင့် မျှတနိုင်ပါသည်" ဟု လျှောက်သော် "ခမည်းတော်ကို စင်္ကြံမသွားနိုင်အောင် သားလှီးဓားဖြင့် ဖဝါးကိုမွန်းပြီးလျှင် ဆားလူး၍မီးကင်လေ"ဟု စေတော်မူ၏။ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့လည်း နှောင်အိမ်သို့သွား၍ သားတော် အာဇာတ ပေးလိုက်သော အကြောင်းကို လျှောက်လျှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းလည်း "သင်တို့ မင်း

http://www.dhammadownload.com

စီရင်တိုင်းပင် ပြုကြကုန်"ဟု ခြေအစုံကို ဆင်းချပေး၏။ မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့လည်း မင်းကြီးအား ရှိခိုးလျက် "အရှင်မင်းမြတ် ....အကျွန်ုပ်အား အမျက်ထားတော် မမူပါလင့်၊ အရှင့်သားတော်၏ အာဏာပါတည်း" ဟု ဆို၍ ဖဝါးကို အမြွာမြွာမွှန်း၍ ဆားနယ်ပြီးသော မီးကျီးစုဖြင့် ကင်လေ၏။

စားခွဲခံရခြင်း၏ အကြောင်းမှတ်ချက်- ဤသို့သော အပြစ်ကို ခံရခြင်းသည် မင်းကြီး ရှေးသောအခါ နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ရာဖြစ်သော စေတီပြင်၌ ခြေနင်းစီး၍သွားဖူးသော မကောင်းမှု, သံဃာတို့၏နေရာအလို့ငှာ ကောင်းစွာ ခင်းထားသော အခင်းနေရာကို မြူလွှာရွံ့ညွန်ကပ်သော ခြေဖြင့် နင်းဖူးသော မကောင်းမှု၏ အကျိုးဆက်တည်း။

ဗိမ္မိသာရပင်းလည်း ပြင်းစွာသော ထိုဝေဒနာဖြင့် လွန်စွာတုန်လှုပ်လျက်-

အဟော ဗုဒ္ဓါ၊ အဟော ဓမ္မော၊ အဟော သံဃော-

ဟူသော အသံကို အဖန်ဖန် နှလုံးပြုလျက် စုတိကျလေသော် စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ဝယ် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော **ဖနဝသဘ** အမည်ရသော နတ်သားဖြစ်လေ၏။

သဝဏ်လွှာ ၂-စောင်

နှောင်အိမ်၌စောင့်သော ယောကျ်ားတို့လည်း မင်းကြီး ကဲ့ကုန်ကြောင်းကို တင်လျှောက်ခြင်းငှာ သဝဏ်စာရေး၍ နန်းတော်သို့ ဆောင်လေသော် နန်းတော်တံခါး၀၌ အဇာတသတ်မင်း၏ မိဖုရား၀ယ် သားတော် ဥဒယဘဒ္ဒကို မျက်နှာမြင်၍ ထိုအကြောင်းကို သံတော်ဦး တင်ခြင်းငှာ လာသောသူတို့နှင့် ဆိုင်မိ၍ သင်တို့ တင်လွှာကား အမင်္ဂလာစကား ဖြစ်သည်၊ ငါတို့ တင်လွှာကား သုမင်္ဂလာ စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့ ဤက ဆိုင်းလင့်ဦးဆို၍ သားတော်ဖွားကြောင်း တင်လွှာကို ဦးစွာဆောင်၍ မင်း၏ရှေ့တွင် ဖတ်လေသော် ကြားတော်မူသောခဏ၌ အဇာတသတ် မင်းသားအား သား၏ချစ်ခြင်း အဟုန်သည် အလုံးစုံသော ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို စိမ့်၍ နှစ်သိမ့်ဘိရကား သတိရသဖြင့် ခမည်းတော်မင်းလည်း ငါ၌ချစ်ခြင်းသည် ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ကောင်းရာ၏၊ ချစ်, မချစ် ကို မယ်တော်ကို မေးဦးအံ့ဟု ကြံ၍ မယ်တော်ထံ ကပ်ပြီးသော် "သားတော်ဖွားကြောင်းကို ကြားရသော် အကျွန်ုပ်အား အလွန်သော ချစ်နှစ်သက်ခြင်း ဖြစ်သည်၊ အကျွန်ုပ်ဖွားသောအခါက ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းလည်း ဤကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏လော" ဟုမေး၏။

http://www.dhammadownload.com

အဇာတသတ်မင်း သံဝေဂရပုံ

ထိုအခါ မယ်တော်ဘုရားလည်း –

"ဟယ်....မင်းယုတ် မင်းမိုက်.... သင့်ကိုယ်၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကား အတုမျှသာတကား၊ သင့်အဘ၏ ပိယစေတနာမူ နှိုင်းယှဉ်စရာမရှိ အံ့ဩဖွယ်ရှိလှ၏၊ သင် ငါဝမ်းခေါင်း၌ သန္ဓေအောင်းလျှင် ပင် မင်းကောင်း ဗိမ္ဗိသာရ၏ လက်ယာ လက်ရုံးသွေးကို ကိုက်ဖောက်၍ သောက်ချင်ခြင်းသည် ပြင်းစွာဖြစ်ရကား မတင်ဝံ့အားဘဲ မစားမစက်နိုင်သည်ကို သိတော်မူလျှင် ရုတ်ခြည်းပင် လက်ရုံးမှသွေးကို ဖောက်၍ သောက်စေတော်မူသည်။ ပညာရှိတို့အား ထိုအကြောင်းကို ကြားသော် မိဖုရား၏ဝမ်း၌ ကိန်းသော သူငယ်သည် မင်းအား မချွတ် သတ်လတ္တံ့ဟု နိမိတ်ဖတ်သောကြောင့် အဘသတ်သားကို ငါကား မမွေးလိုပြီဟု ကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်ဆီးငြားသော်လည်း သား၏ မျက်နှာကိုမျှ မြင်ပါရစေ၊ ငါ့ကို သတ်လိုလည်း သတ်ပါစေ၊ မဖျက်ချေလင့်ဟု အခါခါ တောင်းပန်သောကြောင့် လူ့ထံသို့ သင်ရောက်ရသည်။ ဖွားမြှောက်၍လာလျှင် ဝါဂွမ်းကို ဆီထိသကဲ့သို့ ပိတိပြန့်ပွားလျက် စားတော်မျှ မခေါ်နိုင်ဘဲ ဖက်လဲ ဖက်ယမ်း မီးနေနန်း၌ ပင်ပန်းစွာ စောင့်တော်မူသည်။ သင် ငယ်စဉ်က လက်မှ၌ ခုနာပေါက်၍ ဆော့တည်ရာမရ ပြည်ကိုက်လှသည်ကို သင့်အဘ မင်းကြီးသည် ခံတွင်းဖြင့် ငုံ၍ ပြည်ယူပေသည်။ သို့စင်မျှလောက် ချစ်ခင်မောက်၍ ချီးမြှောက်ပေသော မွေးသည့်သခင် ကျေးဇူးရှင်ကို နှင်သတ်ရက်သည်၊ နှင့်ထက် ယုတ်သောသူကား ဤလူ့ပြည်တွင် မရှိပြီ" ဟု ဆို၍ ခြိမ်းမောင်း၏။

အဇာတသတ်မင်းလည်း မယ်တော်ဆိုသော ထိုစကားကိုကြားလျှင် ခမည်းတော်အား သနားစုံမက်သော စိတ်ရှိ၍ မိခင်ထံမှ ထခဲ့ပြီးသော် မင်း၏နေရာသို့ လာပြီးလျှင် "ငါ၏ ခမည်းတော်ကို နှောင်အိမ်မှ ထွက်စေ" ဟူသော အမိန့်ကို ပြန်၏။ ထိုခဏ၌ပင် ယခင် အာဇာသားတို့က မင်းကြီး ကံကုန်ကြောင်း သဝဏ်စာကို ဆက်လာ၍ အခြင်းအရာမျိုးကို ကြားသော် ငါကား မပြစ်မှားထိုက်သော သူကို ပြစ်မှားမိချေပြီဟု သံဝေဂပြင်းလျက် သည်းတွင်းလှိုက်ဆူ အိုက်ပူပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်တော်မူ၏။

ထိုအခါ အမတ်တို့ကလည်း "အရှင် ဌိကြွေးတသော်လည်း မရနိုင်ရာ

http://www.dhammadownload.com

ပြီ၊ ခမည်းတော်အလောင်းကို ကောင်းစွာ သင်္ကြိုဟ်လျှင် ထိုအပြစ် ကင်းလွတ်ရာသည်။ အဘကျေးဇူး အထူးသိရာ ရောက်တော့သည်" ဟု လျှောက်ကြသဖြင့် ဖခင် အလောင်းကိုသာ ကောင်းစွာပြုပြင် ခင်းကျင်းလျက် သင်္ကြိုဟ်ဖုတ်ကြည်းပေ၏။

ဒေဝဒတ် ဘုရားရှင်ကို သေကြောင်းကြံစည်ခြင်း

လေးသမားများ စေလွှတ်ပုံ

ထိုသို့ နှလုံးမသာကြောင်းကို ဆရာဒေဝဒတ်ကြားသော် လျင်လျားစွာလာ၍ များစွာသော ပရိယာယ်စကားဖြင့် မင်းအား ဖြေဖျောက်ပြောဆို၏။ ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းကလည်း "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ်ကိစ္စကား ပြီးပြီ၊ အရှင့်အရေး သာ လိုပါတော့သည်"ဟု လျှောက်သော် "မင်းကြီး ....ယောက်ဖတော် ဂေါတမကို လုပ်ကြံရန်ကိစ္စ၌ သူရသတ္တိရှိသော ယောကျ်ား သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်ခန့်ကို လိုသည်" ဟုဆိုလျှင် "အလိုရှိတိုင်း ယူတော်မူ" ဟု လူတို့ကို အပ်နှင်းလေ၏။ ဒေဝဒတ်လည်း ထိုယောကျ်ားတို့ကို ကျောင်းသို့ ခေါ်သွားပြီးလျှင် တစ်ဦးသော ယောကျ်ားကို "သင်ကား ဤခရီးဖြင့် သွား၍ ဘုရားဂေါတမကို သတ်ပြီးလျှင် ဤခရီးဖြင့် ပြန်ခဲ့"ဟု စေလိုက်၏။ ထို့နောက် ယောကျ်ားနှစ်ဦးကို ခေါ်ပြီးလျှင် "သင်တို့ ဤခရီးဖြင့်သွား၍ ဘုရားထံမှ ပြန်သောလူကို သတ်လေ"ဟု စေပြန်၏။ လေးဦးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဤနည်း ထပ်ကာထပ်ကာ အချင်းချင်း သတ်စိမ့်သောငှာစေ၏၊ ယင်းသို့ အဆင့်ဆင့်စေခြင်းသည် ဘုရားရှင်အား သတ်သူ မထင်ရှားစိမ့်သောငှာ စေသတည်း။

ရှေးဦးစေလိုက်သော ယောကျ်ားလည်း သန်လျက် လေး မြားတို့ကို ပြင်ဆင်လျက် ဘုရားသခင်ရှိရာသို့ကပ်ပြီးသော် မနီးမဝေးကနေ၍ လေးဖြင့် ပစ်လွှတ်၏၊ ပစ်လွှတ်သမျှသော လေးမြားသည် ဘုရားထံတော်သို့ မရောက်ဘဲ လမ်းတွင်သာ ပျောက်လေသော် "ဩော် ....ငါကား မှားခြင်းကြီး မှားလေစွ၊ အဝိညာဏကဖြစ်သော မြားမှ ဘုရားရှင့်ကျေးဇူးတော်ကို သိသေး၏၊ သဝိညာဏက ဖြစ်သော ငါတို့ မသိပါလေ" ဟု ဆင်ခြင်လျက် ရင်တွင်းမှ လှိုက်ဆူလျက် ပင်ပန်းကြီးစွာ ကြက်သီးပှန်းမျှ ကြောက်လန့်ရကား ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ ကပ်၍ တုံ့ဝပ်ရှိခိုးလျက် "အကျွန်ုပ် မိုက်မှားမိသော ကံကို သည်းခံတော်မူပါ" ဟု လျှောက်လေသော် ရှင်တော်ဘုရားလည်း ထိုသူနှင့် လျောက်ပတ်သော တရားဒေသနာဖြင့် သက်သာရာ ရစေတော်မူ၏။ လမ်းမှ အတန်တန်စောင့်နေသော နှစ်ဦးသော ယောကျ်ား,

http://www.dhammadownload.com

လေးဦးသော ယောကျ်ားများ ရှစ်ဦးသော ယောကျ်ားတို့သည်လည်း ကာလလျှား၍ သတ်ထိုက်သောယောကျ်ား မပေါ်လာသဖြင့် လမ်းသို့ မျှော်ကာမျှော်ကာ သွား၍ ဘုရားရှိရာသို့ ရောက်ကြလေလျှင် ရှင်တော်ဘုရားက တရားဖြင့်ဆုံးမ၍ သရဏဂုံ တည်ကြလေသော် ဥပါသကာချည်း ဖြစ်လေကုန်၏။ ယင်းသို့ ဖြစ်ပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်ထံမှ ပြန်လာ၍ ဆရာဒေဝဒတ်အား ဤသို့လျှောက်ကြား၏– "ရှင်ဒေဝဒတ် ....အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်အား သတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြီးမားသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ၏၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပစ်လွှတ်သမျှသော လက်နက်သည် ပျောက်ပျက်ပေသည် သာတည်း" ဟု လျှောက်ကုန်၏။

ကျောက်စက်ယန္တရား ဆင်ခြင်း

ထိုအခါ ဆရာဒေဝဒတ်လည်း "ငါကိုယ်တိုင် သတ်မှ ကိစ္စပြီးချိမ့်မည်" ဟု ကြံလျက် အရံလူသူတို့ကို ခေါ်ပြီးသော် ဂိဇ္ဈကူဋ် တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ အရှေ့တောင်ရိပ်ဘက်၌ စင်္ကြံကြွ၍ နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို မြင်လျှင် ယန္တရားစက်ဆင်၍ ကြီးစွာသောကျောက်ကို လှိမ့်ချ၏၊ ကျောက်တုံးသည် ရွေးရှူလိမ့်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားအနီးသို့ရောက်သော် ကျောက်အတိပြီးသော တောင်ထွတ်နှစ်ခုတို့သည် မြေမှထွက်၍ ခံကုန်၏၊ ထိုခံသောကျောက်နှင့် တိုက်ခတ်သဖြင့် ကျောက်ချပ်ကွာ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေပေါ်သို့ ကျသောကြောင့် ခြေမတော်သည် ဖြန်းဖြန်းကွဲလေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုဒေဝဒတ်ကို မြင်တော်မူလျှင် "ငါ့ရှင် ဒေဝဒတ် ....သင်သည် သူမြတ်တို့၏ အရောင်အဝါဖြင့် အသက်မွေးသူဖြစ်ပါသျက် အဘိဇ္ဈာ, ဗျာပါဒဖြင့် အဓမ္မအမှုကို အဘယ်ကြောင့် ပြုကျင့်ဘိသနည်း၊ ငါသို့စင်သော ဘုရားကိုသတ်က သင့်ကို သူမြတ်သူတော်ကောင်းဟု ဘယ်သူဆိုအံ့နည်း၊ အဝီစိမည်သောငရဲရွာကို ကြာတောထင်မှတ်သလော" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဤသို့ ဒေဝဒတ်သည် မြတ်စွာဘုရားအား သတ်ခြင်းငှာ လုံ့လပြုသော အကြောင်းကို သံဃာတော်အပေါင်းတို့ ကြားလျှင် ဘုရားရှင်နေရာသို့ လာ၍ တုတ်, တောင်ဝှေးကို ကိုင်ကာဖြင့် စောင့်နေကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူလျှင် "သင်ချစ်သားတို့ ....ငါ့အား မကြောင့်ကြကုန်လင့်၊ ပါရမီတော်ကြောင့် ရအပ်သော ဘုရားသခင်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဖျက်ဆီးလိုသော သူတစ်ပါးတို့၏ ပယောဂကြောင့် ပျက်စီးရအံ့သော အကြောင်းမဟုတ်သည်သာတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့နောက်မှ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဆရာဇီဝကကို ခေါ်၍ ခြေမတော်၌

http://www.dhammadownload.com

ကျောက်ကြိတ်မိရာဝယ် မကောင်းသောသွေးကို ထုတ်မစပြီးမှ ဆေးစည်းတော်မူသဖြင့် နှစ်ရက် သုံးရက် ကြာလျှင်ပင် ကျန်းမာတော်မူရကား ရှေးအခါကဲ့သို့ များစွာသော သံဃာတော်အပေါင်း ခြံရံလျက် ယုဂန္ဓိုရ်တောင်ညွန့်မှ ထွက်ကွန့်ပထွန်းသော လဝန်းစကြာ၏အလား ဘုရားသခင်တို့၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေကိုဆောင်လျက် မြို့လယ်ကောင် မင်းလမ်းဖြင့် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။

နာဠာဂိရိဆင်ဖြင့် တိုက်ခြင်း

ထိုအခါ ဆရာဒေဝဒတ်သည် မတည်ရပ်နိုင်သော အာဃာတမာန်ဖြင့် တစ်ဖန်ကြံပြန်သည်ကား ဘုရားရှင်ဂေါတမသည် တင့်တယ်လှပသော အသရေဂုဏ်ကြောင့် ဤလူ့ဘုံ၌ တစ်ဆုံတစ်ယောက်မျှ ဒီဝိတိန္ဒြေကို ချဲ့ထွင်သောသူ မရှိပြီ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ **နာဠာဂိရိ** အမည်ရှိသော မင်းကြီး ဆင်တော်သည်ကား ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းမသိ၊ ကြမ်းလည်း ကြမ်းကြုတ်၏၊ လူကို သတ်တတ်၏၊ ထိုဆင်ဖြင့် ရှင်ဂေါတမကို တိုက်သတ်မှ လတ်တလော အသက်ကုန်မည်ဟု ကြံပြီးလျှင် မင်းကြီးနန်းတော်သို့ဝင်လေ၍ "နာဠာဂိရိဆင်ဖြင့် ရှင်ဂေါတမကို တိုက်သတ်ပါ" ဟုဆို၏။ အဇာတသတ်မင်းလည်း ဆင်ထိန်းတို့ကို ခေါ်၍ "နက်ဖြန် ဆင်တော်ကို အရက်ပြင်းစွာ တိုက်၍ ရှင်ဂေါတမ ကြွလာသောအခါ ရှေးရှုကာ လွှတ်လေ"ဟု စေတော်မူ၏။

ဒေဝဒတ်လည်း ညချမ်းသောအခါ ဆင်ထားရာ တင်းကုပ်သို့ သွား၍ "အချင်း ဆင်ရဲသားတို့ ....ငါကား မင်း၏ဆရာဖြစ်၍ ငါတို့ဆိုတိုင်း မင်းကြီး လိုက်နာသည်၊ အရာငယ်သူကိုလည်း အရာကြီးအောင်, စည်းစိမ်ငယ်သူကိုလည်း စည်းစိမ်ကြီးအောင် ငါ ချီးမြှောက်နိုင်သည်၊ ငါ့ အလိုပြည့်အောင်သာ သင်တို့ လုံ့လပြုကုန်လော့၊ သင်တို့အား ငါ မ,စအံ့၊ နေ့တစ်ပါးတို့၌ ဆင်တော်ကို ဘယ်မျှ အရက်တိုက်သနည်းမေး၍ ရှစ်လုံးစီ တိုက်ပါသည်ဟုဆိုလျှင် "နက်ဖြန် တစ်ဆယ့်ခြောက်လုံးပြင်းစွာသော အရက်ကိုတိုက်၍ ရိက်ခတ်ပြီးမှ ရှင်ဂေါတမလာသော ခရီးကို လွှတ်လေ" ဟု ဆို၏။ ထိုဆင်ထိန်းတို့ကလည်း "အရှင်ဘုရား မစိုးရိမ်လင့်၊ ရှင်ဂေါတမအသက်သည် နက်ဖြန် ဆင်စွယ်ဖျားထက်သို့ ရောက်လတ္တံ့" ဟုဆို၍ ဝန်ခံလိုက်၏။ အဇာတသတ်မင်းလည်း မင်းချင်းတို့ကိုခေါ်၍ "ဤနေ့ပြည့်တော်၌ နေကုန်သော လူအပေါင်းတို့သည် နက်ဖြန် နံနက်ကာလ၌ မိမိတို့နေအိမ်မှ ဌာနအထူးသို့ သွားလာခြင်းကို မပြုကုန်လင့်" ဟု စည်လည်စေ၏။

ထိုအကြောင်းကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သားတို့ ကြားသိလေသော် ဘုရားရတနာ၌

http://www.dhammadownload.com

လွန်စွာ မြတ်နိုးသော သူတို့သည် ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်ပြိုလျှင် "ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား ....ဆရာဒေဝဒတ်သည် အဇာတသတ်မင်းနှင့် တိုင်ပင်၍ အရှင်မြတ် ကြွတော်မူသောအခါ နာဠာဂိရိဆင်ကို လွှတ်ပါလိမ့်မည်၊ နက်ဖြန် ဆွမ်းခံဝင်တော် မမူပါလင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သာ ကျောင်းသို့လာ၍ လုပ်ကျွေးပါမည်" ဟု လျှောက်၏။ ထိုစကားကို ကြားသော ဘုရားသခင်လည်း ဆင်ခြင်တော်မူလတ်၍ "ဥပါသကာတို့ ....နက်ဖြန်နံနက်သောအခါ ငါသည် နာဠာဂိရိဆင်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမ၍ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူအပေါင်းတို့သည် ဓနကျိုးသို့လာ၍ ဆွမ်းသြဇာ ကပ်ရလတ္တံ့၊ ထိုအခါမှ ငါ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးကော်မူမည်" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း ထိုနေ့ည ပထမယံ၌ များစွာသော ပရိသတ်တို့အား တရားဟောဘို၍ မဇ္ဈိမယံအခါ၌ ပြဿနာဖြေပြီးလျှင် ပစ္ဆိမယံတွင် သုံးဖို့ဖို့၍ ရှေ့တစ်ဖို့ကာလ၌ သီဟသေယျဖြင့် ကျိန်းအောင်းတော်မူ၍ ဒုတိယအဖို့၌ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စား၍ ကတိယအဖို့၌ ကရဏာ သမာပတ် ဝင်စားပြီးသော် နေမျှော်သော ကြာမုံရင့်ကဲ့သို့ ချွတ်သင့်သော သတ္တဝါတို့ကို ရှုတော်မူလျှင် နာဠာဂိရိဆင်ကို ဆုံးမရာ၌ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့ ဓမ္မာဘိသမယ ဖြစ်ကြအံ့သည်ကို မြင်တော်မူ၍ လင်းစင်မိုးပေါက် ရောက်သောအခါ ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ယနေ့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးကျောင်းကြီး တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်၌ နေကုန်သော ရဟန်းသံဃာတို့ကို ငါဘုရား၏ နောက်တော်မှ ခြံရံ၍ ဆွမ်းခံဝင်ရအောင် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ဝ၌ စံညဉ်းဝေးကြစေကုန်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း သံဃာတို့ကို နှိုးဆော်၍ ကျောင်းတော်ဦး၌ စည်းဝေး၏။ ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတို့ စည်းဝေးမိသည်ကိုမြင်လျှင် ထိန်လွင်တောက်ပစွာ မြင်းသိလာဂူမှ ထွက်ပြူကွန့်မြူးသော ဧကသရရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း, ကိုးသောင်းသော ဟာသ်ာတို့၏အလယ်၌ တင့်တယ်စွာ စံပယ်သော ဓတရဋ္ဌ ဟာသ်ာမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း အသောင်းအသိန်းမကသော ဘုရား၏ အသရေကိုဆောင်၍ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ဆိုင်ကို တစ်ပြိုင်တည်း ကွန့်မြူးစေလျက် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်မှ ထွက်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အချက်ဖြစ်သော မင်းလမ်းဖြင့် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။

ဆင်ထိန်း ဆင်ဆရာတို့လည်း ဆရာဒေဝဒတ် မှာလတ်သောအတိုင်း

http://www.dhammadownload.com

နာဠာဂိရိဆင်ကိုစီရင်၍ လွှတ်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား လူအများတို့တွင် သဒ္ဓါတရား၌ရှိသောသူတို့သည် "ယနေ့ကား ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်၏ တိရစ္ဆာန်ဆင်ပြောင်ကို အောင်တော်မူခြင်းကို လက်ငင်းရှုရကုန်အံ့" ဟု ကြ၍ နံရံ သစ်ပင် ပစ္ဆင် ပြအိုး မြို့ရိုး သူရဲပြေး ဆိုင်ဈေး မဏ္ဍပ် ပြာသာဒ် တိုက်မိုးတို့၌ တိုးဝှေ့ ထပ်ရှည် ပတ်ပတ်လည်မျှ အပြည့်အနှက်နေကုန်သည်။ ဘုရားရတနာ၌ သဒ္ဓါနည်းပါး ပညာရှားပါးသော တိတ္ထိယသာဝကတို့ကလည်း "နှစ်လ ရှည်မြင့်စွာ ငါတို့ဂုဏ်ကျေးဇူးအသရေကို နှိပ်စက်သော ရှင်ပျက်ဂေါတမ၏ အနိစ္စဖြစ်အံ့သော အရာကို ငါတို့ မြင်ရတော့မည်" ဟု ရည်မှတ်လျက် ပြာသာဒ် အိမ်မိုးထက် စသည်၌ နေကုန်သတည်း။

နာဠာဂိရိဆင်လည်း ဘုရားသခင်ကြွလာသည်ကို ဝေးစွာက မြင်လျှင် ကောင်းကင်မိုးလုံး ထစ်ချုန်းရိုက်ဟာည်း ပဲ့တင်လည်းမျှ သည်းစွာသော ကြိုးကြာသံဟစ်လျက် ရပ်ရှစ်မျက်နှာ ဖိလာဆုံဝိုင်း မုန်တိုင်းလေကြမ်းဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်လှုပ် မှောင်ကြီးအုပ်သကဲ့သို့ မြေဖုတ်မြူညက်တို့ကို ဝဲယာအောက်ထက် ဖြန့်ပက်လွှင့်ဆောင် မှောင်စေပြီးမှ လမ်းအနီး၌ရှိသော အိမ်ဆိုး အိမ်ဟောင်းတို့ကို ဓားထောင်းထောင်းဖျက်ချိုးလျက် ကျူရိုးကိုင်းမီး ညီးညီးပြောင်ပြောင် လောင်လာသောလား မျက်ပွားဒေါမနဿ် ကြည်းသံထပ်လျက် မြတ်စွာဘုရားသို့ ရှေးရှုလာ၏။

ယင်းသို့ ဆင် ပြေးလာသည်ကို မြင်သောအခါ သံဃာတော်အချို့ကလည်း "အရှင်ဘုရား ....ဤနာဠာဂိရိဆင်သည် အလွန်လျှင် ကြမ်းကြုတ်လှ၏၊ ဘုရားကျေးဇူးဂုဏ်ကိုလည်း မသိတတ်ပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခရီးလွဲ၍ ကြွစေချင်ပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း "သင်တို့ မကြောက်ကြလင့်၊ နာဠာဂိရိဆင်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ငါ ဆုံးမတော်မူမည်" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာလျှောက်သည်ကား "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ....ဤလောကဌ အမိအဖတွင် ကိစ္စရှိငြားက သားကြီးသာ ဆောင်ရွက်ထိုက်ပါသကဲ့သို့ ဤနာဠာဂိရိဆင်ကို အရှင်ကိုယ်စားလုပ်၍ အကျွန်ုပ် ဆုံးမပါရစေ" ဟု လျှောက်၏။ ရှင်တော်ဘုရားကလည်း "ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ သာဝကတို့၏ အစွမ်းလည်းတစ်ပုံ, ဘုရားရှင်တို့၏အစွမ်းလည်း တစ်ပုံသာတည်း" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်စသော သာဝကကြီးတို့လည်း အသီးသီး ခွင့်တောင်းကြ၏၊ ဓည်သူ့ကိုမျှ ခွင့်ပေးတော်မမူ။ ဘုရားရှင်ထံသို့ ရှေးရှု၍ ပြေးလာသော

http://www.dhammadownload.com

နာဠာဂိရိဆင်ကို မြင်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရား၌ အားကြိုးသော ချစ်ခြင်းဖြင့် "သင် ညှဉ်းဆဲလိုလျှင် ငါ့ကိုသာ ရွေးဦးစွာ ညှဉ်းဆဲစေ၊ သတ်လိုလျှင် ငါ့ကိုသာ သတ်စေ၊ အသက်ဖြင့် ဘုရားကျေးဇူးတော်ကိုဆပ်အံ့" ဟုကြွေး၍ ရှေ့ထံတော်သို့တက်၏။ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ .... ရှားလော့ ရှားလော့၊ ငါဘုရားသာ ရွေးဦးစွာ ခံတော်မူအံ့"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား ....ဆင်ကား အလွန်ကြမ်းကြုတ်၏၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃဂုဏ်ကိုလည်း မသိ၊ မူးယစ်ဘိလျက်လာပါ၏၊ အကျွန်ုပ်ကိုသာ ဦးစွာသတ်ပါစေဦး၊ နောက်မှ အရှင်ထံသို့ ရောက်ပါစေ" ဟု ဆို၍ မဆုတ်မနစ်ဘဲ နေလေသော် ရှင်တော်ဘုရားလည်း တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာကို ပယ်ရှား၍ ဆင်အပါးသို့ ကပ်တော်မူ၏။

နာဠာဂိရိဆင်ကို ဆုံးမခန်း

ထိုခဏ၌ သားငယ်မိခင် မိန်းမသည် အလွန် ကြောက်လန့်ရကား ဘုရားရှေ့တော်ဝယ် သားငယ်ကိုချ၍ ပြေးလျှင် ဆင်လည်း ထိုမိန်းမသို့ ရှေးရှုလိုက်၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ရပ်တန့်တော်မူကာ ဩဇာသမေတ္တာဖြင့် နာဠာဂိရိဆင်ကို ဖြန်းတော်မူလျက် ချိုမြိန်သာယာ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံဖြင့် ကျူးရင့်မိန့်တော်မူသည်ကား "ချစ်သား နာဠာဂိရိ ....သင့်အား တစ်ဆယ့်ခြောက်လုံးသော သေအရက်တို့ကိုတိုက်၍ လွတ်လိုက်သော အရေးဿည် အိမ်ဈေးသဘင် လူရှင်အများ သူတစ်ပါးတို့ကို ပျက်ပြား သတ်ဖြတ်စိမ့်သောငှာ လွတ်ပေသည် မဟုတ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်ရသော ငါဘုရားကို မျက်ဝါးလတ်လတ် သတ်စိမ့်သောငှာသာ လွတ်ပါပေသည်တကား၊ သင့်အရှင်၏ စကားကို လိုက်နာလိုငြားက ငါဘုရားထံသို့သာ လျင်စွာလာလော့"ဟု ခေါ်တော်မူ၏။

ဆင်လည်း ထိုအသံကိုကြားလျှင် မိုတ်ထားသော မျက်စိကိုဖွင့်၍ ကြည့်ရှုသဖြင့် ဘုရားရှင်အသရေကို မြင်လျှင် ကြည်လင်သော စိတ်စေတနာဖြစ်ရကား သေယစ်ခြင်း ပျောက်ဘိ၍ သတိရသဖြင့် အမြီးနားရွက်တို့ကိုချလျက် ခံတွင်းဝသို့ နှာမောင်းကိုသွင်း၍ ဘုရားခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်စင်းတုပ်ပျပ်လေ၏။

ထိုအခါမှ နာဠာဂိရိဆင်၏ ဦးကင်းကို လက်တော်ဖြင့် သုံးသပ်လျက် "ဆင်မြတ် နာဠာဂိရိ....သင်သည် ယနေ့မှစ၍ ကြမ်းတမ်း ရန်ရင်းခြင်းကို မပြုလင့်၊ လူတို့အား သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲမှုကို မပြုမူ၍ မေတ္တာစိတ်ကိုသာ လွန်စွာပွားစေလော့၊ မေတ္တာမပွား သူ့အားနှိပ်စက် ဖျက်ဆီးတတ်သော သတ္တဝါဝို့သည် လူ့ရွာဘဝ ပစ္စက္ခ၌ များလှသော ဘေးရန်တို့ကိုလည်း အဇာန်တန်တွေ့

http://www.dhammadownload.com

ကြို့တတ်၏၊ ဘဝဂတိ ပြောင်းလဲဘိသော်လည်း ဒုဂ္ဂတိဘဝ ပါယ်လေးဝဋ်သာ ကာလရှည်စွာ ခံရာရချေ၏" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဓမ္မဒေသနာကို ထင်ရှားစွာ ဟောပြတော်မူသော် ဆင်တော်နာဠာဂိရိလည်း ပိတိဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အမြို့က်ရေဖြင့်သွန်းသကဲ့သို့ ချမ်းမြေ့ကြည်သာ သဒ္ဓါထက်ပွားလျက် ဘုရားခြေတော်ကို ဦးတိုက်၍ နှာမောင်းဖြင့် ပိုက်လျက် ခြေတော်ရင်း ၌ရှိသော မြေကိုယူ၍ မိမိဦးခေါင်း၌ ကြဲဖြန့်ကာ သရဏဂုံပဉ္စသီကိုယူ၏၊ လူဖြစ်မူကား ထိုဧဏ္ဍပင် သောတာပန်တည်ပေရာ၏။

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား လူတစ်လွှားတို့သည် အားရဝမ်းသာ ကြော်ငြာဟစ်ကြွေး ကောင်းချီးပေးလျက် ဦးယှက်တိုက်ကာ အနီးသို့လာ၍ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ကြဲမြှောက်ပူဇော်ကုန်သည်။ ထိုသို့စုပုံကြသော ရွှေ, ငွေ, ကျောက်သံ ရတနာတို့သည် နာဠာဂိရိဆင်၏ ကိုယ်လုံးကို ဖုံးလွှမ်းမိလေသတည်း။ ထိုအခါမှစ၍ နာဠာဂိရိဆင်လည်း **ဓနပါလ** ဟု အမည်တွင်၏။ ထိုဆင်မင်းအား တရားဟောရာ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ပရိသတ်တို့သည် အကျွတ်တရားကို ရကြလေကုန်သတည်း။

စူဠဟံသ ဇာတ်တော်

နာဠာဂိရိဆင်သည် ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်ကို ပူဇော်ဦးခိုက်လျက် ဗုဒ္ဓမြင်တော်မူရာ နေရာအထိ ပုဆစ်တုပ်၍ နောက်ဆုတ်သွားပြီးလျှင် မိမိတင်းကုပ်သို့ ဝင်၍ ယဉ်ကျေးနူးညံ့စွာ မည်သည့်သတ္တဝါကိုမျှ မညှဉ်းဆဲမူ၍ နေလေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုနေရာတွင် ရပ်တော်မူကာ "ပူဇော်သမျှသော ဤရတနာသည် ဥစ္စာရှင်လက်သို့သာ ရောက်စေသော်" ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ ဆွမ်းခံတော်မမူဘဲ ပြန်ခဲ့၏။ ထိုအခါ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ကျောင်းတော်သို့ သွား၍ များစွာသော ဆွမ်းအဖျော်တို့ဖြင့် ပူဇော်လုပ်ကျွေးကြကုန်၏။ ထို့နေ့ ညချမ်းသောအခါ သံဃာတော်တို့သည် ရှင်အာနန္ဒာ၏ မြတ်စွာဘုရား၌ အားကြီးသော ချစ်ခြင်းရှိပေသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆိုကြသော စကားစပ်တွင် စူဠဟံသဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ဒေဝဒတ်ကို မြေမျိုခြင်း

ယင်းသို့ ဘုရားသခင်ကို ဆင်ဖြင့်တိုက်သည်မှစ၍ ဒေဝဒတ်အား ပြည်သူပြည်သားတို့သည် များစွာ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ "ဤဒေဝဒတ်သည် ငါတို့အရှင်

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်သော ဗိမ္မိသာရမင်းကိုလည်း သတ်စေပြီ၊ ဘုရားသခင်ကိုလည်း မိမိပင် သတ်အုံ့ဟု လုံ့လပြုလေပြီ၊ နာဠာဂိရိဆင်ဖြင့် ဘုရားသခင်အား တိုက်သတ်ပြန်ပြီ၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမြတ်လှသော အရှင်ဖြစ်၍သာ ချမ်းသာတော့သည်၊ ယင်းသို့ ယုတ်မာသော အကျင့်အကြံရှိသော ဒေဝဒတ်အား မြတ်သော သူတော်ကောင်း တရားသည် အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ တရားမရှိသောသူကို ပေးလှူ၍ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချ အပြစ်တင်ကြ၍ ဒါနကို ဖြတ်လေကုန်ရကား စားလောက် ဝတ်လောက်ရုံကိုပင် ရှာမရ၍ ဒါယကာတို့ထံ၌ တောင်းခံ လှည့်လည်၍ စားရ၏။ ဘုရားသခင်၌သာ များစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည် ဖြစ်၏။

သင်းခွဲဘက်ရှာပုံ

ယင်းသို့ ဒါယကာတို့ထံ၌ တောင်းခံ၍ စားကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရား ကြားသိတော်မူလျှင် သံဃာအပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ "အဆွေမတော်သော ဒါယကာ, မဖိတ်သော ဒါယကာတို့၏ထံ၌ မတောင်းခံအပ်၊ တောင်းခံသော် အာပတ်သင့်စေ" ဟု ပညတ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဆရာဒေဝဒတ်လည်း မြတ်စွာ ဘုရားနှင့် ခွဲခြားလိုသော အကြံရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ အဆွေဖြစ်သော ကောကာလိက, ကဋမောဒကတိဿ, ခဏ္ဍဒေဝီယ, သမုဒ္ဒဒတ္တ ဤလေးဦးသော ရဟန်းတို့ထံ ကပ်ပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်တို့, ငါသည် ယောက်ဖတော် ဂေါတမနှင့် သင်းခွဲတော့မည်၊ သင်တို့ ညီညာကြလော့" ဟု ဆို၏။

ထိုကောကာလိကတို့ကလည်း "ရှင်ဒေဝဒတ်.....မြတ်စွာဘုရား ဂေါတမကား အလွန် ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၏၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့် သံဃာကွဲပြားခြင်းကို ပြုနိုင်အံ့နည်း" ဟု မေးကြလျှင် "ငါ့ရှင်တို့, ဤအကြောင်းကား ခဲယဉ်းသည်မဟုတ် ဘုရားလုပ်၍ သူကျင့်သော သိက္ခာကိုလည်း ငါတို့သိရပြီ၊ သံဃာတို့အား ဟောကြား ဆုံးမသော နည်းနာကိုလည်း ငါတို့ကြားရပြီ၊ ဤထက်သာ၍ ခြိုးခြံစွာသော သိက္ခာပုဒ်ငါးရပ်ကို ငါ ခွင့်တောင်းအံ့၊ ထိုအကျင့်ကို အခွင့်မပေးဘဲ နေလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ ငါတို့သည် အကျင့်ကိုမှီတင်း၍ ပြင်းစွာအားထုတ်ကုန်အံ့၊ လူတို့ ဓမ္မတာလည်း သူတကာထက်ထူး၍ ပြောဆိုကျင့်ကြံသောသူကိုသာ လွန်စွာ နှစ်သက်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဤကျင့်ဝတ်ငါးပါးဖြင့် ခွဲခြားရမူ ကွဲပြားနိုင်သည် သာတည်း" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ကောကာလိကတို့ကလည်း "ကောင်းပြီ" ဟု ဝန်ခံကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

တစ်နေ့သောအခါ ဆရာဒေဝဒတ်လည်း မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့ ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား .....တပည့်သံဃာတော်တို့အား ဤငါးပါးသော အကြောင်းတို့ကို ပညတ်တော်မူပါ –

ဒေဝဒတ်တောင်းသောအကြောင်းငါးပါး

၁။ သာသနာသို့ သက်ဝင်၍ ရှင်ရဟန်းပြုသော သူတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး **အာရညကင်ဓုတင်**ကိုသာ ဆောင်ပါစေ။အကြင်ရဟန်းသည် ရွာနီးကျောင်း၌ နေအံ့၊ ထိုရဟန်းကို ဂရုက အာပတ်သို့ ရောက်စေရာ၏။

၂။ ရဟန်းတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဆွမ်းခံ၍သာ သုံးဆောင်ပါစေ။ အကြင်ရဟန်းသည် ဒါယကာတို့ ပို့လာသော ဆွမ်းဖိတ်သော ဆွမ်းကို စားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ဂရုက အာပတ်သို့ ရောက်စေရာ၏။

၃။ ရဟန်းတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး သုသာန်တစ သင်္ချိုင်း၀၌ ရအပ်သော ပုံသကူ သင်္ကန်းကိုသာ ၀တ်ဆင်ပါစေ။ အကြင်ရဟန်းသည် ဒါယကာတို့ လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ၀တ်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ဂရုကအာပတ်သို့ ရောက်စေရာ၏။

၄။ ရဟန်းတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး သစ်တစ်ပင်အောက်၀ါးတစ်ပင်ရင်း ကပ်ချဉ်း၍ ရက္ခမူသာ နေပါစေ။ အကြင်ရဟန်းသည် ဒါယကာတို့ ဆောက်လှူသောကျောင်း၌ နေငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ဂရုကအာပတ်သို့ ရောက်စေရာ၏။

၅။ ရဟန်းတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ငါးအမဲကို မသုံးဆောင်ဘဲ မြေမှပေါက်သော ဝတ္ထုကိုသာ စားပါစေ။ အကြင်ရဟန်းသည် ငါးအမဲကို စားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ဂရုကအာပတ်သို့ ရောက်စေရာ၏။

အရှင်ဘုရား .....ဤငါးပါးသော အကြောင်းတို့သည် အလိုနည်းခြင်းငှာ, ရောင့်ရဲခြင်းငှာ, ခေါင်းပါးခြင်းငှာ, ကိလေသာကို ခါတွန်ခြင်းငှာ, ကြည်ညိုဖွယ်ရှိခြင်းငှာ သီဝ်လှပါသည်၊ ထို့ကြောင့် သံဃာတော်တို့အား ပညတ်တော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား ဒေဝဒတ် .....သင် တောင်းပန်အပ်သော အကြောင်းကား သာသနာရှည်မြင့်စွာတည်ရာသော အကြောင်းမဟုတ်၊ မုဒိန္ဒိယ,

http://www.dhammadownload.com

ဒွါကာရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တိကွိန္ဒြိယ, သွာကာရဖြစ်ရအောင် ဆောင်အံ့သော အကြောင်းလည်း မဟုတ်ရကား ဤငါးပါးကို ငါဘုရား ပညတ်၍မသင့်၊ ဆင်းရဲမှလွတ်ခွင့်ကို အလိုရှိသော သူတို့အား လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းဖြစ်သော မဇ္ဈိမပဋိပတ်တရားကို ငါဘုရား ပညတ်တော်မူပြီ၊ တပည့်သံဃာတော်သည် အာရညကင်ဓုတင် ယူဆောင်၍ တောဋ္ဌ နေလိုသူလည်း နေစေ၊ ရွာနီးကျောင်းဋ္ဌ နေလိုသူလည်းနေစေ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင် ဆောင်လိုသူလည်းဆောင်စေ၊ ဒါယကာတို့ ဖိတ်မန်သောဆွမ်းကို သာယာလိုသူလည်း သာယာစေ၊ ပုံသကူဆောင်လိုသူလည်း ဆောင်စေ၊ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်လိုသူလည်းဝတ်စေ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်မှစ၍ နယုန်လပြည့်တိုင်အောင် ရှစ်လ၏အတွင်း၌ သစ်တစ်ပင်ရင်း နေခြင်းတည်းဟူသော ရုက္ခမူဓုတင်ကိုလည်း ငါ ပညတ်တော်မူပြီ၊ လူတို့တန္တိ သတ်လေဘိသည်ကို မိမိကိုယ်ထင် မမြင်ထသော, ရည်၍သတ်ခြင်း သတင်းကိုလည်း မကြားထသော, ငါ့ကိုရည်ကာ သတ်သည်သာဟု ရွံရှာခြင်းလည်း မရှိထသော ဤသို့အားဖြင့် အစွန်းသုံးပါးမှ စင်ကြယ်သောအသားကိုသာ စားစိမ့်သောငှာကိုလည်း ငါ ပညတ်တော်မူပြီ၊ အလိုရှိရာကျင့်ကြပါစေ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

သင်းခွဲစကား ပြေဘကြားခြင်း

ထိုအခါ ဒေဝဒတ်ကလည်း "မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ တောင့်တအပ်သော စကားကိုပင် ဆိုပေသည်" ဟု အားရဝမ်းသာ နေရာမှထပြီးသော် အကျွမ်းဝင်သော သံဃာပရိသတ်တို့ကို ခေါ်၍ "ငါ့ရှင်တို့...သင်တို့ဆရာ ဂေါတမသည် ဒုက္ခကင်းကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကောင်း ငါးတန်ကို တောင်းပန်ပါသော်လည်း မလိုက်မနာ၊ သင်္ကာရာကိုသာ လိုက်စား၍ တပည့်ပွားစိမ့်သောငှာသာ ကျင့်သည်၊ လာဘ်များစိမ့်သောငှာသာ ကျင့်သည်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကို မကျင့်၊ ထို့ကြောင့် ယောက်ဖတော် ဂေါတမနှင့် သင်းခွဲတော့အံ့၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်လိုသောသူတို့သည် ငါ့ထံသို့ လိုက်လှည့်ကုန်၊ ငါကျင့်တိုင်း ကျင့်လှည့်ကုန်"ဟု ဆို၍ သံဃာတော်တို့ကို သွေးဆောင်၏။

ထိုအကြောင်းကို ဘုရားသခင် ကြားတော်မူ၍ ဒေဝဒတ်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် "သင်သည် ငါ၏အာဇ္ဈာစက်ကိုဖျက်ခြင်းငှာ သံဃာကိုသင်းခွဲခြင်းငှာ အားထုတ်၏"ဟု ငါ ကြားတော်မူသည်၊ မှန်သလော" ဟု မေးတော်မူ၏။ ဒေဝဒတ်လည်း မှန်ပေးကြောင်းကိုလျှောက်လျှင် "သင်သည် ဤကဲ့သို့သောအမှုကို မပြုလင့်၊ ဤအမှုကား ဂရုကံ၌သာတည်သတည်း" ဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ-

http://www.dhammadownload.com

အလံ ဒေဝဒတ္တ မာ တေ ရုစ္စိ သံဃဘေဒေါ၊ ဂရုကော ဓေါ
ဒေဝဒတ္တ သံဃဘေဒေါ၊ ယော သမဂ္ဂံ သံဃံ ဘိန္ဒတိ၊ ကပ္ပဋ္ဌိယံ
ကိဗ္ဗိသံ ပသဝတိ၊ ကပ္ပံ နိရယမှိ ပစ္စတိ။
ယော စ ဓေါ ဒေဝဒတ္တ ဘိန္နံ သံဃံ သမဂ္ဂံ ကရောတိ၊ ဗြဟ္မံ
ပုညံ ပသဝတိ၊ ကပ္ပံ သဂ္ဂမှိ မောဒတိ–

ဟူသော ဒေသနာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆုံးမတော်မူ၏။

အနက်ကား–ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။ အလံ၊ မသင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သံဃဘေဒေါ၊ သံဃာကွဲပြားခြင်းကို။ မာ ရုစ္စိ၊ အလိုမရှိလင့်။ ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။ သံဃဘေဒေါ၊ သံဃာကို သင်းခွဲသောသူသည်။ ဂရုကော ဓေါ၊ ဝန်လေးလှချေ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ်သော။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ ဘိန္ဒတိ၊ သင်းခွဲ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ကိဗ္ဗိသံ၊ သည်းတောင်းပြင်းပြ ခံရစေတတ်သော။ ကပ္ပဋ္ဌိယံ၊ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး တည်သော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပသဝတိ၊ ပွားစီး၏။ ကပ္ပံ၊ တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး။ နိရယမှိ၊ အဝီစိငရဲ၌။ ပစ္စတိ၊ ကျက်ရ၏။

ဒေဝဒတ္တ၊ ဒေဝဒတ်။ ယော စ ဓေါ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဘိန္နံ၊ ကွဲလေပြီးသော။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ သမဂ္ဂံ၊ ညီညွတ် သင့်မြတ်အောင်။ ကရောတိ၊ ပြုဘိ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပသဝတိ၊ ပွားစီး၏။ ကပ္ပံ၊ တစ်ကမ္ဘာလုံး။ ဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ သဂ္ဂမှိ၊ နတ်ပြည်၌။ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။

ဤဒေသနာဖြင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော ဒေသနာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာဆုံးမ ဟောပြတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဆုံးမပါသော်လည်း ကိုယ်တော်မြတ်၌ ရန်ငြိုးထားခြင်း အားကြိုးရကား ဒေဝဒတ်၏ နှလုံးကြား၌ လှံသွားဖျားဖြင့် မွေသကဲ့သို့ ထင်လျက် လျင်စွာထ၍ သွားလေ၏။

နောက်တစ်နေ့သောအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် ရာဇဂြိုဟ် မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်လေသည်ကို ဒေဝဒတ်မြင်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာ၏ အနီးသို့ကပ်၍ "အချင်း အာနန္ဒာ... ငါသည် ယနေ့မှစ၍ ဘုရားသခင်နှင့် လည်းကောင်း, ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော သံဃာတို့နှင့် လည်းကောင်း ဥပုသ်ပဝါရဏာမှစ၍ ကံကြိုး ကံငယ်တို့၌အတူတကွ မပြုပြီ၊ ဤယနေ့မှစ၍ သင်းခွဲတော့အံ့" ဟု ဆိုလိုက်၏။

တပည့်များမွေးခြင်း

ထိုအကြောင်းကို ရှင်အာနန္ဒာပြန်လာ၍ မြတ်စွာဘုရားအား နားတော်

http://www.dhammadownload.com

လျှောက်သော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဖြစ်လတ္တံ့သော အရေးကို ရှုတော်မူလျက်–

သုကရံ သာဓုနာ သာဓုံ၊ သာဓုံ ပါပေန ဒုက္ကရံ၊
ပါပံ ပါပေန သုကရံ၊ ပါပ မရိယေဘိ ဒုက္ကရံ–

ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အနက်ကား– ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာဓုနာ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော သူသည်။ သာဓုံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ ပါပေန၊ သူယုတ်သည်။ သာဓုံ၊ ကောင်းသောအမှုကို။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။ ပါပေန၊ သူယုတ်သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းသောအမှုကို။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်၏။ အရိယေဘိ၊ သူတော်သူမြတ်တို့သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းသောအမှုကို။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ၏။

ဤဒေသနာ၏ အဆုံးဌ များစွာသောသူတို့သည် တရားရသကို သောက်ရကုန်သတည်း။

ဒေဝဒတ်လည်း ထိုဥပုသ်နေ့၌ ဝေသာလီပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းငါးရာတို့အား နားပါးချသွင်း၍ သင်းခွဲစာရေးတံကို ယူစေပြီးလျှင် ဂယာသီသသို့သွား၍ ငါးပါးသော ကျင့်ဝတ်ကို ဆောက်တည်လျက် နေကြကုန်၏။ တစ်လနှစ်လခန့် ရှည်လတ်သော် အဖော်သံဃာငယ်တို့သည် စားဖွယ်သောက်ရန်၏ ခေါင်းပါးခြင်း, အဝတ်သက်နံ့၏ ခေါင်းပါးခြင်း, အရိပ်သခင်မဲ့၏ မရှိခြင်း စသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်လေရကား လျော့ပါးကြဲလှီသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်လျက် လူထွက်ခြင်းငှာ အားထုတ်ကုန်၏။

ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှေ့ဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူလျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သားတို့ .....ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်စေခြင်းငှာ သာသနာသို့ဝင်ပါလျက် မလိမ္မာသော အဖော်သဟဲကိုရသဖြင့် ပျက်စီးကြလတ္တံ့သော ဒေဝဒတ်၏အသင်းသို့ပါသော သံဃာငယ်တို့အား သင်တို့ မသနားကြပြီလော၊ ထိုသံဃာငယ်တို့အား တရားလမ်းမကို ညွှန်ပြပါချေကုန်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးလည်း ဘုရားရှင်အမိန့်တော်အတိုင်း ဂယာသီသသို့သွားကြလေသော် ဒေဝဒတ်လည်း အဝေးမှလာသော ရှင်သာရိပုတ္တရာ, ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ကိုမြင်လျှင် မိမိအပါးတွင်နေသော ကောကာလိကအား ဤသို့ပြောကြား၏–"ချစ်သားကောကာလိက .....ရဟန်းဂေါတမ၏ သာဝကကြီး ဖြစ်က

http://www.dhammadownload.com

သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ငါ၏ထံသို့ လာကြကုန်ပြီ၊ ဤသူတို့သည် ငါ့တရားကို နှစ်သက်ကုန်၏" ဟု ဆိုသော် ထိုကောကာလိကလည်း "ဆရာ .....သာရိပုတ္တရာ, မောဂ္ဂလာန်တို့ကို လက်ခံ၍ အကျွမ်းမဝင်လင့် ဤသူတို့သည် ယုတ်မာသော အကြံအစည်ရှိကုန်၏"ဟုဆိုလျှင် "ငါ့ရှင် ကောကာလိက..... ရွှေးအခါကဖြစ်လျှင် သင်တို့ဆိုသော စကားအတိုင်းမှန်၏၊ ယခုကား ကောင်းသောလာခြင်းပင်တည်း" ဟု ပြော၏။

ရှင်ဒေဝဒတ် သွေးအန်ခြင်း

ဤသို့ ပြောကြစဉ်ပင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ, ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့ အနီးသို့ ရောက်လာသော် သင့်လျော်စွာနေရာကို မိမိအပါး၌ ခင်း၍ "ဤသို့ လာလှည့်" ဟု နေရာဖြင့်ဖိတ်၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ခင်းသောနေရာသို့ မတက်ဘဲ တစ်ခုသောနေရာသို့တက်ပြီးလျှင် ဒေဝဒတ်ဟောသော တရားကိုနာ၍ ဆိတ်ဆိတ်သာနေ၏။ ဒေဝဒတ်လည်း တပည့်ပရိသတ်တို့အား တရားဟောပြ၍ ညဉ်းယဲ့လွန်လျှင် "ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ ..... ငါကား ညောင်းညာပြီ၊ သင်သာလျှင် သံဃာတို့အား တရားဟောဦးလော့" ဟုဆို၍ အိပ်လေ၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း မြတ်စွာဘုရား သင်သောနည်းဖြင့် သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်သော မဇ္ဈိမပဋိပတ် ဓမ္မအာဏာဒေသနာ ပါဋိဟာရိယာ နုသာသနီယအားဖြင့် ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ထို့နောက် ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယာ နုသာသနီယအားဖြင့် ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ထိုဒေသနာတို့ကို ကြားရလျှင် ထိုငါးရာသော ရဟန်းငယ်တို့သည် လေးသွယ်သော သစ္စာကိုမြင်၍ အစဉ်သော ဝိပဿနာဖြင့် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်လေကုန်၏။

နံနက်သောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "ဆရာ ဒေဝဒတ် .....အကျွန်ုပ်တို့ သွားတော့အံ့၊ ဘုရားတရားကို နှစ်သက်သောသူတို့လည်း ဘုရားထံသို့ လိုက်ပါစေ၊ ရှင်ပင့်တရားကို နှစ်သက်သောသူတို့လည်း ရှင်ပင့်ထံ၌ နေရစ်ပါစေ" ဟု ဆို၍ ပြန်ခဲ့လေလျှင် ထိုသံဃာငါးရာတို့သည် မိမိတို့၏ ပရိက္ခရာကိုပြင်၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့၏ နောက်သို့ လိုက်လာကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို ဒေဝဒတ် မြင်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်း၏ စည်းစိမ်မှလျှောကျသော ယောကျ်ားကဲ့သို့ ကြီးမား သော စိတ်ဒုက္ခဖြင့် ခံတွင်းမှသွေးအန်သော ဝေဒနာသည် ဖြစ်၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ထိုရဟန်းငါးရာတို့ကို မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား .....ဤဘေဒါနဝတ္ထုက ရဟန်းတို့အား အသစ် ပဋ္ဌင်းခံရဦး

http://www.dhammadownload.com

အံ့လော”ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း “ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ.... ဝိနည်း၌ မလိမ္မာခြင်းကြောင့် ငါဘုရား၏တရားမှတ်၍သာ ဒေဝဒတ်၏သင်းခွဲရာသို့ ပါရာလေသော ဤရဟန်းတို့အား ကဲ့မထားပါလင့်၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်ကို သာ ဒေသနာကြားစေလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်ဒေဝဒတ် မြေမျိုခြင်း

ဒေဝဒတ်လည်း မိမိပရိသတ်တို့ ပျက်စီးသောနေ့မှစ၍ ရင်မှ သွေးအန်သော ဝေဒနာသည် တစ်နှုတ်တစ်နေ့သာ စည်ကားလျက် ကိုးလလွန်သောအခါ “ငါသည် မြတ်စွာဘုရားအား ပြစ်မှားခြင်းကြီးသောကြောင့် ဤမျှလောက်သော ဒုက္ခကို ခံရချေသည်၊ ကန်တော့မှသာလျှင် ထိုအပြစ် ကင်းတော့မည်” ဟု ကြံ၍ မိမိထံ၌ရှိရစ်သော ကောကာလိက အစရှိသော ရဟန်းရှစ်ဦးတို့အား “ဘုရားထံသို့ ငါ့ကို ရောက်အောင် ဆောင်ပါ” ဆိုလျှင် ထိုရဟန်းတို့လည်း အိပ်ရာညောင်စောင်းကိုပင် ထမ်းစင်ပြု၍ ဘုရားရှိရာ သာဝတ္ထိပြည်သို့လာခဲ့သော် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၏အနီး ရေကန်ကြီးအပါးသို့ရောက်လျှင် ကိုယ်ကို ရေသန့်စင်ဦးမည်ဟု ထမ်းစင်ကို ချစေ၍ ရေသို့သက်ခြင်းငှာ အားထုတ်လတ်သော် မဟာပထဝီမြေကြီးသည် “သတ္တရာဘန်သိဒါ လေးဖြာအဏ္ဏဝ ဒီပလေးသွယ် ကျွန်းငယ် အရံနှင့်တကွ ဆတ်ဆတ်ခါမျှ ကြည်းဟည်းလျက် အသီးသီးသော ရေမြေတောတောင်ကို ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ ငါစွမ်းနိုင်၏။ သင်ကဲ့သို့သော သူယုတ်သူပျက်သည် ငါ့အထက်၌နေသည်ကို ငါမခံလိုပြီ”ဟု ဆိုသကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအသံကို ကြော်ငြာလျက် နင်းရာအရပ်မှ ကျွံ၍ တစ်သွန်တည်း အဝီစိငရဲသို့ ရောက်လေ၏။

အဇာတသတ် ဘုရားရှင်၌ သက်ဝင်ယုံကြည်၍ သရဏဂုံတည်ခြင်း

အဇာတသတ် ထိတ်လန့်နေခြင်း

ယင်းသို့ ဒေဝဒတ်အား မြေမျိုလေသော အကြောင်းသည် တစ်သောင်းသော ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းအပြင်၌ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အဇာတသတ်မင်းလည်း ခမည်းတော်အား ပြစ်မှားမိသောနေ့မှစ၍ ကြီးမြတ်လှသော မင်း၏ချမ်းသာကို ကျဉ်းကျပ်စွာသော နှောင်အိမ်ကဲ့သို့တင်၍ မရွှင်မပျော် စက်တော်မူရာ နေလေရာ၌ အခါခါ လန့်ထိတ်လျက် ထက်စွာသော ဓာသွားလုံဖျား၌ တည်နား ရသကဲ့သို့ဖြစ်၍ စားမဖြောင့် စက်မပျော်ရှိ၏။ ဤသို့ဖြစ်ရင်း အနေ

http://www.dhammadownload.com

တွင် ဒေဝဒတ်အား မြေမျိုကြောင်းကို ကြားလျှင် "ငါလည်း ဒေဝဒတ်၏စကား ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားမိချေသည်၊ ဤမြေကြီး ငါ့ကို မျိုဦးအံ့လည်း မသိ" ဟု တွေးဆလျက် အတိုင်းထက် အလွန်ပင် မရွှင်မပျော်နိုင် ဖြစ်၏။

ကိုးကွယ်ရန် ဆရာရှာပုံ

တစ်ရံသောအခါ ကြာခေါင်းလောင်း ပွင့်တုန်းဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ညဥ့် မှူးမတ်များစွာတို့ ညီလာခံစဉ်တွင် မိမိပူပင်သော အခြင်းအရာကို ပြန်ကြားလျက် "ကြီးမားသော ငါ၏ ဒုက္ခဝေဒနာကို အဘယ်ပညာရှိတို့သည် ပျောက်ပြေအောင် ကြံဆောင်နိုင်ပါအံ့နည်း" ဟု မေး၏။

ထိုအခါ ပူရဏကဿပဆရာကို ကိုးကွယ်သော အမတ်အချို့ကလည်း မိမိတို့ ဆရာဂုဏ်ကို ချီးပလျက် "ပူရဏကဿပဆရာသည် အတိတ် အနာဂတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကိုပင် အမှန်သိမြင်၏၊ ထိုဆရာသည် ဖြေဖျောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါ လတ္တံ့" ဟု လျှောက်၏။ ကောသကမ္မလကို ကိုးကွယ်သော အမတ်တို့ကလည်း ကောသကမ္မလကို ညွှန်ကြသည်၊ နာဠပုတ္တကို ကိုးကွယ်သော အမတ်တို့ကလည်း နာဠပုတ္တကို ညွှန်ကြသည်၊ ပကုဓကစ္စာယနကို ကိုးကွယ်သော အမတ်တို့ကလည်း ပကုဓကစ္စာယနကို ညွှန်ကြသည်။

ဤသို့ အသီးသီး ညွှန်လတ်သော်လည်း မယူမနာ။ အဇာတသတ်မင်းကား ဘုရားသခင်ထံသို့ ကပ်လိုသော ဆန္ဒရှိရကား ဘုရား အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဆရာဇီဝက၏ စကားကိုသာ ကြားနာလိုသတည်း။ ထိုဇီဝကကလည်း "ငါ့ဆရာ ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကိုကား သူတစ်ပါးတို့ ဆရာကဲ့သို့ လွယ်လင့်ကာ ငါမညွှန်သင့်ချေသေး" ဟု ကြံ၍ စကားမပြန်နေ၏။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းက "အချင်း ဇီဝက .....အဘယ်ကြောင့် သင် ဆိတ်ဆိတ်နေသနည်း၊ မိမိတို့ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာကို ညွှန်ကြား၍ သူတစ်ပါး ပြောဆိုကြသည်ကား နားမခံမ့ျ ရှိလေပြီ၊ သင့်မှာမူကား စည်းစိမ်ကင်းသော သူဆင်းရဲဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဆရာကိုမျှ မကိုးကွယ်နိုင်သလော၊ ခမည်းတော်ဘုရား ချီးမြှောက်စား၍ ထားသောသူ ဖြစ်ပါလျက် သင်္ခါဝိရိယ သဇ္ဈနဂုဏ် မပြည့်စုံသောကြောင့် တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဆရာကိုမျှ မကိုးကွယ် ပါသလော" ဟု မေး၏။

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ဆရာဇီဝကလည်း နေရာမှထပြီးသော် ရှင်တော်ဘုရားရှိရာသို့ ငါးဖြာသော ရှိခိုးခြင်းဖြင့် ရှိခိုးပြီးလျှင် "အရှင်မင်းကြီး

http://www.dhammadownload.com

အကျွန်ုပ်ကား အဖမဲ့သားကဲ့သို့ ညွှန်ကြားအပ်သော ဆရာကင်းသူ မဟုတ်ပါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သာမန်တို့ကဲ့သို့ ယံဝါတံဝါ ပြောပြခြင်းငှာ မသင့်၍သာ ဆိုင်းလင့်ပါသည်၊ ကျွန်ုပ်ဆရာကား သုံးရွာသောလောကဌ် သီလ, သမာဓိ, ပညာဂုဏ်ဌ် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ အတုမရှိ အသဒိသစစ် ဖြစ်တော်မူသော အရှင် ခမည်းတော်ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏ ဆရာပါတည်း၊ အရှင်မင်း မြတ်လည်း ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်တော်မူပါ၊ လိုသမျှအရေးကို မေးလျှောက်တော်မူပါ၊ ဖြစ်လတ်သော စိတ္တဇေဝဒနာသည် လျင်စွာ သက်သာရာရလတ္တံ့" ဟု လျှောက်တင်၏။

ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ခြင်း

မင်းကြီးလည်း ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးစကားကို ကြားရလျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ငါးဖြာသော ပီတိဖြင့် ဝလျက် ထိုခဏဌဉ်ပင် သွားချင်သော အာသာဖြစ်ရကား "ဆရာဇီဝက .....ငါ့ကို ယခုပင် ဘုရားရှင်ထံသို့ ပို့ဆောင်ပါလော၊ သွားခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သော ဆင် မြင်း ရထား ဗိုလ်ပါများကိုလည်း လျင်လျားစွာ စီရင်လေလော့" ဟု စေ၏။ ဆရာဇီဝကလည်း တစ်သောင်းမျှ လောက်သော မင်းချင်းပုဏ္ဏား, တစ်သောင်းမျှလောက်သော မှူးမတ် ယောကျ်ား တို့ကို ဝတ်စားတန်ဆာ တင့်တယ်စွာ ဆင်စေလျက် ပြည်သူအပေါင်းတို့အား "ငါတို့မင်းဖျားသည် ဘုရားထံတော်သို့ ဖူးမြော်ရန် ယခု ထွက်လတ္တံ့၊ နှစ်သက်သောသူတို့ လိုက်လှည့်ကုန်"ဟု စည်လည်စေ၏။ ပြည်သူအလုံးလည်း ရုန်းရင်းဆန်မျှ ရွှင်လန်းကြလျက် "ဘုရားခြေရင်းသို့ မင်းကြီးကြွလျှင် မြတ်လှသော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ သာယာလှစွာသော တရားစကားကို ငါတို့ ကြားနာရလတ္တံ့" ဟုကြဲလျက် ခြံရံကာ လိုက်လာကုန်သည်ကား အလွန်များသတည်း။

အဇာတသတ်မင်းလည်း သင်းပင်းပရိသတ်နှင့်တကွ ထိုညပင် ပြည်မှ ထွက်လေ၍ သရက်ဥယျာဉ်သို့ရောက်လျှင် ဘုရားသခင်စံပယ်တော်မူရာသို့ ကပ်လျက် မိမိ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုဖော်၍ နားတော်လျှောက်တင်၏။ ဘုရားသခင်လည်း သာမညဖလသုတ်ဒေသနာဖြင့် များစွာသောပရိသတ်တို့အား တရားရေအေး တိုက်ကျွေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းကား လွန်မင်းသော ပိတုဃာတကကံကြောင့် မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ်သို့မရောက်ဘဲ ဥပါသကာမြောက်ရုံသာ သရဏဂုံပဋ္ဌသီဌ် တည်၏။

http://www.dhammadownload.com

အဇာတသတ် ကန်တော့ချိန်

မှာထားချက် –ဤအကြောင်းတို့ကား ဝတ္ထုစကား မခြားမကွာ စိမ့်သောငှာ သာ စီစဉ်ကာ ဆိုလိုက်သည်၊ နှစ်, လ ကွာခြား ရှည်လျားဟန်ရှိသည်။ ကျမ်းဂန် ဌကား မည်သည့်နှစ် မည်သည့်ဝါဟု အသေအချာမရှိ။ ယုတ္တိကို စာနာသော် သတ္တရသမဝါ, ဝိသတိမဝါတို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ကပ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ထို အခါပင်ဟု ထင်ပေသည်။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ အဇာတသတ်မင်း နန်းတက် သည့်နောက် ရှစ်နှစ်မြောက်၌ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ဟုဆိုသော စကားနှင့် ဆင်ခြင်သော် ဘုရားသခင် ဝါတော်သုံးဆယ့်ခုနစ်ဝါရှိမှ ဗိမ္ဗိသာရမင်း ကဲ့ကုန်၍ အဇာတသတ်မင်း နန်းတက်သည်ဟု ဆိုဖွယ်ရာရှိ၏။ ထိုအခါ ဖြစ်လျှင်လည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် ဘုရားမရှိ။ သာဝတ္ထိပြည်၌သာ နိယမဝါဖြင့် စံပယ်တော်မူသည်။ နွေလအခါ ဒေသစာရီ လည်စဉ်ဖြစ်သည်ဟု ယူရမည်လည်း "သာရကော မုဒိယာ=ကြာခေါင်းလောင်းပွင့်တုန်း တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌ ဘုရားရှင်ထံ ကပ်သည်" ဟု ဇာတ်အဋ္ဌကထာ, သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ၌ လာသောကြောင့် ဒေသနာ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်မဆိုင်ချေ။ စာပေသိမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာသာ ဖြစ်သည်။

ဆရာဇီဝက၏အကြောင်းကို ပြခြင်း

ဆရာဇီဝက၏ အကြောင်းကို အရှင်းမှစ၍ ပြလိုက်ဦးအံ့– ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူအံ့သောအခါ ဝေသာလီပြည်သည် အလွန်စည်ပင် ပြန့်ပြောခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ခုနစ်ထောင့် ခုနစ်ရာ ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ဆောင်သော မင်းနေပြာသာဒ် မဏ္ဍပ်ကနား တရားရုံး တိုက်အိမ်တို့သည်ရှိကုန်၏၊ ထိုပြည်၌ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ သည် မြူးထူးခြင်းအကျိုးငှာ **အမ္ဗပါလိကာ** အမည်ရှိသော မိန်းမကို ပြည့်တန်ဆာမ အရာဖြင့် ကောင်းစွာချီးမြှောက်ထား၏။ ထိုမိန်းမကား သရက်ပင်၌ ကိုယ်ထင် စွဲကပ်၍ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေ တည်နေသောသူတည်း။ အရွယ်လည်းငယ်၏၊ ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ်လှပသော အဆင်းအရောင်လည်း ရှိ၏၊ ကခြင်း သီခြင်း မြူးတူးခြင်း တို့၌လည်း လွန်မင်းသော မာယာပရိယာယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထိုမိန်းမအား ပျော်ပါး ပေါက်ရောက်လိုသော လူတို့သည် တစ်ညအခါ၌ အသပြာငါးဆယ်ပေး၍ ပျော်ပါးရကုန်၏၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကြောင့်လည်း ဝေသာလီပြည်သည် အတိုင်း ဘက်အလွန်ပင် မြူးရွင်ပျော်ပါးဖွယ် ဖြစ်သတည်း။

http://www.dhammadownload.com

တစ်ရံသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော သူကြွယ်ကြီးတစ်ဦးသည် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်းငှာ ဝေသာလီပြည်သို့ရောက်သော် အံ့သြဘနန်း ထူးဆန်း သာယာသော ပြည်၏ အသရေကိုလည်းကောင်း၊ အမွှမပါလိကာမည်သော ပြည့်တန်ဆာမ၏ အကြောင်းခြင်းရာကိုလည်းကောင်း စေ့စုံစွာသိမြင်လေ၏။ ထိုသူကြွယ်ပြန်လာ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ရောက်သောအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးထံသို့ကပ်၍ ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏ – "အရှင်မင်းကြီး .....အကျွန်ုပ်သည် ဝေသာလီပြည်သို့ တစ်ခုသောကိစ္စကြောင့် ရောက်ပါရချေသည်၊ ထိုပြည်သည်ကား အလွန်ပြန့်ပြောစည်ပင်၏။ ခုနစ်ထောင် ခုနစ်ရာ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ဆောင်မျှလောက် စင်သော တိုက်ရုံးပြာသာဒ် မဏ္ဍပ်ကနား တံတားဥယျာဉ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်၏၊ လိဿဝီမင်းတို့သည် နှစ်မြို့စဖွယ် အရွယ်မကြီး နတ်သမီးတမျှ တင့်တယ်လှပသော အမွှမပါလိကာကိုလည်း ပြည့်တန်ဆာမပြု၍ထား၏၊ ထို မိန်းမကြောင့်လည်း နေ့ည မယုတ် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် အတိုင်းထက်အလွန် သာယာ၏၊ အရှင်မင်းကြီး .....အကျွန်ုပ်တို့၏ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်း ထိုနည်းတူစွာ ပြည့်တန်ဆာမထားရသော် အခါတစ်ပါးထက် သာယာ၍ ပျော်ပါးဖွယ်ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု လျှောက်တင်၏။

မင်းကြီးလည်း "ကောင်းပြီ" ဟုဝန်ခံ၍ ထားရန်သင့်သောသူကို ရွေးချယ်သော် မင်းနွယ်စိုးမျိုးစပ်သော **သာလဝတီ** အမည်ရှိသော မိန်းမသည် လှပတင့်တယ်ရှုချင်ဖွယ်သော အဆင်းအရောင်လည်းရှိ၏၊ ကခြင်း သီခြင်း စသော မိန်းမတို့၏ အမူအရာနှင့်လည်း လွန်စွာပြည့်စုံ၏၊ ထိုသာလဝတီအား မင်းကြီးမှ အသပြာတစ်သိန်း, ပြည်သူတို့မှ အသပြာနှစ်သိန်းအား ဖြင့် သုံးသိန်းသော အသပြာတို့ကိုပေး၍ ဆင် မြင်း ထမ်းစင် ဥယျာဉ် ဗိမာန်နှင့်တကွ ချီးပေး၍ ထားပေ၏၊ ပျော်ပါးလိုသော သူတို့သည် တစ်ညအခါ၌ အသပြာတစ်ရာပေး၍ ပျော်ပါးရကုန်၏။

ဇီဝကဇာတ်၏ မိခင်

သာလဝတီသည် ပြည့်တန်ဆာမဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ သားတော်ဖြစ်သော အဘယမင်းသားသည် ပျော်ပါးဝင်ထွက်ရာ သန္ဓေတည်လေ၏။ ထိုအခါ သာလဝတီလည်း မိမိ၌ သန္ဓေရှိသောအဖြစ်ကို ယောကျ်ားတို့မသိစိမ့်သောငှာ မကျန်းမာယောင်ဆောင်ပြီးသော် တံခါးစောင့်ကိုခေါ်၍ "အချင်း တံခါးစောင့်.....သူတစ်ပါးတို့ ငါ့ကို မေးမြန်းလျှင် မကျန်းမမာရှိသည်ဆို၍ တံခါးကို ပိတ်လင့်လော့၊ မည်သည့်သူမျှ ငါ့ထံသို့ မဝင်စေလင့်" ဟုမှာ၍ လုံရာတိုက်ခန်း၌သာ နေ၏။ ဆယ်လစေ့သောအခါ တင့်တယ်စွာသော သားယောကျ်ားကို ဖွား၏။

http://www.dhammadownload.com

သာလစတီလည်း သားငယ်ရှိသော မိန်းမတို့အား ယောကျ်ားတို့ မနှစ်သက်ချေ၊ မနှစ်သက်လေကလည်း ငါ့အား လာဘ်သပ်စည်းစိမ် ဆုတ်ယုတ်ရာ ချေသည်ဟုကြံ၍ ကျွန်မတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင် "သူငယ်ကို ဗန်းဝယ်သိပ်၍ မြို့ပြင် တံမြက်ကြေးစွန့်ရာ၌ ပစ်ချေ" ဟု စေလိုက်၏။ ကျွန်မတို့လည်း ဆိုတိုင်းပင် ပစ်စွန့်လေ၏။

ထိုနေ့ အဘယမင်းသားလည်း စောစောထလျက် မင်းခစားအံ့သောငှာ နန်းတော်သို့ လာလတ်သော် လမ်း၏အနီး၌ ကျီးငှက်ဝန်းရံ၍ နေသည်ကို မြင်လျှင် နောက်တွင်ပါသော ယောကျ်ားတို့ကို သွား၍ ကြည့်စေသဖြင့် သူငယ် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လျှင် "အသက်ရှင်ပါသေး၏လော" ဟု မေး၏။ ရှင်ပါကြောင်း လျှောက်သော် "ငါနှင့်ထိုက်လျော်၍ တွေ့ချေသည်၊ ငါ မွေးမြူအံ့၊ ယူခဲ့လော့"ဟု ဆို၍ မိမိအိမ်သို့ ဆောင်ပြီးလျှင် နို့ထိန်းမတို့ကို အပ်နှင်း၍ မွေးမြူလေ၏။ အမည်မှည့်အံ့သောကာလ ထိုသူငယ် အသက်ရှင်သေး၏လောဟု မေးမူးသော စကားကြောင့် သူငယ်အား "ဇီဝက" ဟူသော အမည်ကို မှည့်ကုန်၏။ အဘယမင်းသား ကောက်ယူမွေးမြူခြင်းကြောင်းလည်း "ကောမာရဘစ္စ" ဟု တွင်လေသတည်း။

မိဘမဲ့ကလေး ဇီဝက

ထိုဇီဝကသည် သိကြားလိမ္မာသော အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ သဟာယဖြစ်သော သူငယ်တို့နှင့် ကစားကြ၍ ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်လတ်သော် အဖော်သူငယ်တို့က "အမိမဲ့သား, အဖမဲ့သား အုတ်ကြားမြက်ပေါက် ကောက်၍ရသော သူ" ဟု ဆဲရေးကြသောစကားကို ကြားရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသော သူငယ်တို့မှာ ကစားရာဌာနဌ်ပင် အစ်ကို အစ်မ မိထွေး မိကြီး စသောသူတို့သည် စားဖွယ်သောက်ရာ ပေးကမ်းလာသည်ကိုမြင်သဖြင့်လည်းကောင်း ဆင်ခြင်ကြံဆလျက် အဖဖြစ်သော အဘယမင်းသားအား သနားဖွယ်သောအမှုကို ပြုပြီးလျှင် "အရှင့်သား .....ကျွန်ုပ်၏ မိဘတို့က အသူနည်း" ဟု မေး၏။ အဘယမင်းသားကလည်း "ချစ်သား .....သင်၏ မိခင်ဖခင်ကို စင်စစ်အားဖြင့် ငါမသိ၊ ငါကမူကား မွေးမြူသော အဖပေတည်း"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြားရသော ဇီဝကလည်း ဤသို့ကြံ၏ – "ဤမင်းအိမ်၌ နေရခြင်းသည် ထမင်းဝရုံ ခါးလှရုံသာဖြစ်သည်၊ လူတို့ရွာ၌ အတတ်ပညာ မရှိက အသက်မွေးခက်လှချေသည်၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပညာတတ်မှ လူခပ်သိမ်းလည်း

http://www.dhammadownload.com

ရှိသေမည်၊ အသက်မွေးလည်း သက်သာမည်၊ တစ်ခုခုသော ပညာကို ငါသင်ဦးအံ့၊ သို့ရာတွင် ဆင်အတတ်, မြင်းအတတ်, လေး လုံအတတ် စသော အတတ်မျိုးသည် သူတစ်ထူးအား ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့်မကင်းသော အတတ်သာများသည်၊ ဆေးအတတ်မူကား သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းကရုဏာနှင့်လည်းယှဉ်၏၊ သူ့အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ဆောင်နိုင်၏၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားလည်း များ၏၊ ဘုရားသခင်တို့အားလည်း သူတစ်ပါး မလုပ်မကျွေးသော ဆေးပစ္စည်းဖြင့် လုပ်ကျွေးပူဇော်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဆေးအတတ်ကိုသင်ရသော် ကောင်း၏" ဟု ကြံပေ၏။

ဇီဝက၏ ရွေးဆုတောင်း

ထိုဇီဝကကား ကမ္ဘာတစ်သိန်း၏ အထက်၌ ပဒုမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသောအခါ တစ်ဦးသော ဥပသကာဖြစ်၍ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ဆေးပစ္စည်းဖြင့်လုပ်ကျွေး၍ မေးလိုတိုင်းသော ပြဿနာကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားလျက် များစွာသော မင်းပုဏ္ဏားသူဌေးတို့၏ စုဝေးပူဇော်ရာဖြစ်သော သီလဝအမည်ရှိသော ဆေးသမားကြီးကို မြင်သဖြင့် "ငါလည်း ဤသူကဲ့သို့ ဘုရားရှင်တို့၏ အလုပ်အကျွေး ဆေးသမားကောင်းအဖြစ်ကို ရောက်စေသော်" ဟု တောင့်တလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား အလှူကြီးကိုပေး၍ တရားတော်ကိုနာပြီးမှ "အကျွန်ုပ်သည် နောင်ဘုရားရှင်တို့၏ သာသနာ၌ ဤဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ထိုအကြောင်းကံသည် စီမံတိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဆေးအတတ်ကို သင်အံ့ဟူသော ထိုအကြံကို ကြံမိလေသတည်း။

ဆေးအတတ် သင်ကြားခြင်း

ထိုသို့ ကြံပြီးသော် အရပ်ရှစ်မျက်နှာ မြို့ကျေးရွာမှ ရောက်လာကုန်သော ကုန်သည်တို့အား "သင်တို့အရပ်၌ သမားကောင်း ရှိ၏လော, မရှိလော" ဟု စောကြောမေးမြန်းခြင်းကို ပြု၏။ တစ်ရံသောအခါ တက္ကသိုလ်ပြည်မှလာသော ကုန်သည်က "အကျွန်ုပ်တို့အရပ်ဝယ် ဆေးအတတ်၌ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ဒီသာပါမောက္ခဆရာ ရှိပါသည်" ဟုပြော၍ ကြားရသဖြင့် ထိုဇီဝကလည်း အဖဖြစ်သော အဘယမင်းကိုမျှ မပန်ကြားဘဲ ကုန်သည်တို့နှင့် လိုက်သွားသဖြင့် ထိုဆရာထံသို့ ရောက်လေသော် ရှိသေစွာ ချဉ်းကပ်၍ အတတ်ကို သင်လိုပါကြောင်းဖြင့် ခွင့်တောင်း၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒိသာပါမောက္ခလည်း "ချစ်သား....သင်သည် အဘယ်ပြည့်, အဘယ်အမျိုးအရိုးကနည်း" ဟု မေး၏၊ ဇိဝကလည်း "အကျွန်ုပ်ကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို အစိုးရသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ မြေးပါတည်း" ဟု ဆိုပေ၏။ "ချစ်သား.... အဘယ်အတတ်ကို သင်လိုသနည်း" ဟုမေးလျှင် "ဆေးအတတ်ကို သင်လိုပါသည်"ဟုဆို၏။ "ထိုသို့တပြီးကား ချစ်သားသင်လော့" ဟု အခွင့်ပေး၏။

ဇိဝကလည်း သင်ခွင့်ရသောအခါမှစ၍ နေ့ညမယုတ် လုံ့လထုတ်လျက် အကုတ်တပတ် ဆရာ့ထံကပ်၍ မှတ်သားသင်ကြား၏။ တစ်ပါးသော မင်းသား တို့ကမူကား ဆရာ့အား များစွာ ရွေ့ရွေ့ပေး၍ ဆရာ့ကိစ္စကို စိုးစဉ်းမျှ မဆောင်ဘဲ အတတ်ကိုသာ သင်၏၊ ဇိဝကမူကား ဆရာစား အခမပေးရခြင်းကြောင့် "ငါ့ကို ဆရာချစ်ကြင်မှ ပညာတတ်လွယ်ချိမ့်မည်" ဟုကြံလျက် ပရိက်ကိစ္စ ရှိသမျှကို နေ့ညဆောင်ရွက်၍ လပ်သော အကွက်အခါကာလ၌သာ ပညာကို သင်ရ၏။ ထိုသို့ပင်သင်ရသော်လည်း ဉာဏ်ပဋိဘာန် ထက်သန်လှသောကြောင့် များစွာလည်းသင်နိုင်သည်၊ သင်တိုင်းသင်တိုင်းလည်း မှတ်နိုင်သည်။ သူတစ်ပါးတို့ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် သင်ရသောအတတ်ကို ဇိဝကသည် ခုနစ်လဖြင့် ကုန်စင်အောင်တတ်မြောက်၏။

သိကြားမင်းလည်း "ဤဇိဝကကား ဘုရားသခင်၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု သိ၍ ဒိသာပါမောက္ခ ဆရာ့ကိုယ်၌ မှီကပ်၍ အတတ်သင်လာ၏၊ ထို့ကြောင့် ဇိဝကဆရာကား ကံကုန်သောအနာကို ချန်ခြွင်း၍ ကြွင်းသမျှ စိတ္တဇ, ဥတုဇ, အာဟာရဇ အနာတို့ကို တစ်ကြိမ်ဆေးပေးကာမျှဖြင့် ပျောက်ပကင်းရှင်းစေတတ်သော ဆေးအတတ်ကိုတတ်၏။

ဆေးပညာ တတ်မြောက်ခြင်း

ယင်းသို့ သင်၍ ခုနစ်နှစ် ရှိသောအခါ "ငါသည် ဆေးအတတ်ကို အလျင်အလျားများစွာလည်း သင်ပါသည်၊ သင်သမျှကိုလည်း မေ့လျော့ရသည်မရှိ မှတ်မိပါသည်၊ ယခု ခုနစ်နှစ်တိုင်ချေပြီ၊ ဤ ဆေးအတတ်သည် အဆုံးတိုင် မည်ပင် မထင်ချေ" ဟု အကြံဖြစ်၏။ ဤသို့ ကြံခြင်းသည်လည်း သိကြားမင်း ဆရာ့ကိုယ်၌ ပူးကပ်ရာမှ လွတ်လျှင်ပင် ကြံမိသတည်း၊ ယင်းသို့ကြံပြီးမှ ဆရာ့ထံကပ်ပြီးသော် "ဆရာ....အကျွန်ုပ်သည် သူတစ်ပါးထက်လွန်၍ မှတ်သားသင်ကြားပါသည်။ သင်တိုင်းလည်း မမေ့မလျော့ရပါ၊ ခုနစ်နှစ်လည်းကြာချေပြီ၊ ဤ ဆေးအတတ်၏ အဆုံးကိုလည်း မထင်ပါ၊ ဘယ်အခါမှ ဆုံးနိုင်ပါအံ့နည်း" ဟု မေး၏။

http://www.dhammadownload.com

ဆရာကလည်း "ဤသူငယ်သည် ငါ၏ အာနုဘော်ကြောင့်သာ တတ် လိမ္မာသည်မဟုတ်၊ နတ်တို့၏အာနုဘော်ကြောင့်လည်း တတ်ချေသည်" ဟုသိ၍ "အချင်း ဇီဝက... တူးရွင်းတစ်စင်းကိုယူလျက် တံခါးလေးမျက်နှာမှ ထွက်၍ လေးရက်စေ့အောင် တက္ကသိုလ်ပြည်၏ ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာအတွင်း၌ ဆေးမဝင်သော သစ်ပင်ကို သင်လှည့်၍ရှာလေ" ဟု စေလိုက်၏။

ဇီဝကလည်း ဆရာဆိုတိုင်းထွက်၍ ရှာလေသော် ပြည်လေးမျက်နှာမှ တစ်ယူဇနာအတွင်းတွင် ဆေးမဝင်သော သစ်ပင်တစ်ခုကိုမျှ မတွေ့ရ၍ ဆရာထံသို့ ပြန်ခဲ့ပြီးလျှင် "ဆရာကြီးဆိုတိုင်း ကျွန်ုပ် ရှာပါသော်လည်း ဆေးမဖော်ရသော သစ်ပင်သည် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့ပါ" ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ဒိသာပါမောက္ခဆရာကလည်း "အချင်းဇီဝက... သင်သည် ဆေးအတတ်ကို တတ်မြောက်လေပြီ၊ ဤအတတ်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးလော့" ဟုဆို၍ အနည်းငယ်သော ရိက္ခာကိုသာ ပေးလိုက်၏။

(အဘယ်ကြောင့် အနည်းငယ်သာ ပေးသနည်းဟူမူကား "ဤဇီဝကကား မြင့်မြတ်သောသူ၏ သားတည်း၊ ရောက်လျှင် မိဘတို့ထံမှ များစွာသော လာဘ်ပူဇော်ကို ရလတ္တံ့၊ ထိုသို့ရလျှင် ငါ သင်လိုက်သော ဆေးအတတ်၏ ကျေးဇူးကို အထူးမသိ ရှိလတ္တံ့၊ ခရီးအကြာင့် ရိက္ခာကုန်၍ ဆေးကုရသည်ရှိသော် မိမိအတတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ပြည့်စုံစွာ သိလတ္တံ့သတည်း" ဟု ကြံ၍ အတန်ငယ်သော ရိက္ခာကိုသာ ပေးလိုက်သတည်း။)

သူနာကို ရှာသော ဆေးသမား

ဇီဝကလည်း ထိုအနည်းငယ်သော ရိက္ခာကိုယူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာခဲ့သော် ခရီးအကြာဖြစ်သော သာကေတပြည်သို့ ရောက်လျှင် မိမိတွင် ရိက္ခာကုန်ပြတ်၍ ဆေးကုအပ်သော သူနာကို ရှာဖွေမေးမြန်းသော် သာကေတပြည်၌ တစ်ဦးသော သူဌေးမယားဝယ် ခုနစ်နှစ်လည်ပြီးသော ဦးယဉ်းခေါင်းခဲနာသည် ရှိ၏။ ထိုအနာကို ဆရာသမားတို့ကို များစွာကုသစေသော်လည်း ရွေ့ငွေစရိတ်သာ ကုန်၍ တစ်စုံတစ်ရာမျှ သက်သာခြင်းမဖြစ်နိုင်။

ဇီဝကလည်း ထိုသူဌေးမ၏ သတင်းစကားကိုကြားသဖြင့် အိမ်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် "ဤအိမ်တွင် ရောဂါဖြစ်သူ ရှိသလော" ဟုမေး၏၊ ကျေးကျွန်တို့ကလည်း "ကျွန်ုပ်တို့ သူဌေးမဝယ် ခုနစ်နှစ်ကာလ ကြာပြီးသော ဦးယဉ်း ခေါင်းခဲနာသည်ရှိ

http://www.dhammadownload.com

၏၊ ထိုအနာကို ဆရာကုနိုင်ပါအုံးလော" ဟုမေး၏၊ ဇီဝကလည်း "ငါ ကုနိုင်၏၊ သင်တို့အရှင် သူဋ္ဌေးမကိုသာ ကြွားလျှောက်ချေ" ဟု စေ၏။

တံခါးစောင့်တို့လည်း သူဋ္ဌေးမအား အကြောင်းကို ကြွားလျှောက်လေလျှင် "သင်တို့ ဆေးသမားသည် ဘယ်မျှလောက် အရွယ်ရှိပြီနည်း" ဟု မေး၏။ "အရှင်မ... ဆေးသမားကား ငယ်ပါသေး၏၊ အသက် နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်သာ ရှိပါလတ္တံ့" ဟု ဆိုလျှင် "အချင်း တံခါးစောင့်... သမားငယ်မူ ဘယ်မှာ ကုသနိုင် အုံးနည်း၊ ဒီသာပါမောက္ခဖြစ်၍ ကျော်စောထင်ရှားသော သမားကြီးတို့ပင် ကုသ၍ မတတ်နိုင်၊ ရွှေငွေသာ များစွာ ပြုန်းတီးကုန်သည်" ဟု ဆို၏။ ထို တံခါးစောင့်လည်း ပြန်ခဲ့၍ သူဋ္ဌေးမ ဆိုလိုက်သောစကားကို ဇီဝကအားကြား၏။

ဇီဝကလည်း "အချင်း တံခါးစောင့်... အသက်ကြီးသည် ငယ်သည်ဆိုရာမှာ ပမာဏမဟုတ်၊ အတတ်ပညာသာ ပမာဏ ဖြစ်သည်၊ ကျွန်ုပ် ကုသ၍ ရောဂါ မပျောက်လျှင် တစ်ချင်ရွေးမျှ အခမယူပါ၊ ပျောက်သော်သာ ယူပါမည်ဟု သင်တို့ သူဋ္ဌေးမကို ပြောဆိုပါချေဦး" ဟူ၍ စေပြန်၏။ တံခါးစောင့်သည်လည်း ထိုအတိုင်း ပြန်ကြားလေလျှင် "ယင်းသို့ ဖြစ်တပြီးကား သင်တို့သမားကို ခေါ်ခဲ့လော" ဟု ဆို၏။

ပထမအကြိမ် ဆေးကုခြင်း

တံခါးစောင့်လည်း နှစ်လိုဝမ်းသာ အခေါ်လာ၍ ဆရာဇီဝကသည် သူဋ္ဌေးမ ရှိရာသို့ ရောက်လေ၏။ ဆရာလည်း အနာဖြစ်ဟန်ကိုမြင်လျှင် "အရှင် သူဋ္ဌေးမ... တစ်လက်ဆွမ်း (လက်ခုပ်တစ်ဖက်ဆုံ့)မျှသော ထောပတ်ကို အလိုရှိပါ၏"ဟု ဆို၏။ ထိုသူဋ္ဌေးမလည်း ထောပတ်ကိုပေးစေ၏၊ ဇီဝကလည်း တစ်လက်ဆွမ်းမျှသော ထောပတ်ဝယ် အသွယ်သွယ်သော ဆေးတို့ကို ရောနှောလျက် ကောင်းစွာ ချက်ပြီးမှ သူဋ္ဌေးမကို ညောင်စောင်းထက်၌ ပက်လက်အိပ်စေ၍ ထိုဆေးရည်ဖြင့် နှာနှပ်၏၊ ထိုနှာရည်သည် နှာခေါင်းဖြင့်ဝင်လျက် ခံတွင်းမှအန်ထွက်၏၊ သူဋ္ဌေးမလည်း ထွေးခံဖြင့်ခံ၍ ကျွန်မတို့ကို "ဂွမ်းဖြင့်တို့၍ ယူလော့"ဟု ဆို၏။

ထိုအမူအရာကို ဆရာဇီဝက မြင်လျှင် ဆင်ခြင်လတ်သည်ကား– "သြော် အံ့ဖွယ်ရှိစွ၊ ဤသူဋ္ဌေးမသည် ကြီးကျယ်လှသော စည်းစိမ်ရှင်ဖြစ်လျက် ခံတွင်းမှ ထွက်သော ထောပတ်ကိုမျှ မလွှင့်ပါး၊ ရအောင် ဝါဂွမ်းတို့ဖြင့် ယူပြန်လေ၏၊ အဖိုး များစွာ ထိုက်တန်သောဆေးကို ငါ ပေးပါသော်လည်း ငါ၏ဆေးသာ ကုန်၍ တစ်စုံတစ်ရာမျှ ငါ့အား ပေးမည်မထင်"ဟု ဆင်ခြင် တိုင်းထွာလျက် မျက်နှာညှိုးလျက်နေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုသို့ နေသည်ကို သူဌေးမ မြင်လျှင် ပညာရှိသူဖြစ်ရကား ဆရာဇီဝက၏ နှလုံးထား ကို ကြံမိ၍ "ဆရာ... အဘယ်ကြောင့် နှလုံးမသာ မျက်နှာမရွှင်ရှိသနည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဆေးဝါးကုသသော ဆရာ့ကျေးဇူးကို သိတတ်ပါ၏၊ ဤထောပတ်သည် အကျိုးမနပ်ဘဲ မကုန်သင့်ပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့အား ခြေပူနာသုတ်စရာလည်း ကောင်းသေး၏၊ ဆီမီးညှိထွန်းစရာလည်း ကောင်းသေး၏ဟု နှလုံးပြု၍သာ ယူစေပါသည်၊ ဝေဒနာပျောက်က ဆရာ့ကျေးဇူးကို အထူးဆပ်ပါမည်"ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါမှ ဆရာဇီဝကလည်း "ဤသူဌေးမကား ပညာရှိပေစွ၊ အခွင့်သိပေစွ"ဟု ရွှင်ပဝမ်းသာရှိ၏။

နာတာရှည်ရောဂါကို အမြစ်ဖြတ်ခြင်း

ယင်းသို့ ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင်ကြာသော ဦးယဉ်းခေါင်းခဲနာကို တစ်ခါတည်း နာနှပ်သောဆေးဖြင့် ကင်းဝေးချမ်းသာစေ၏။ သူဌေးမလည်း ရောဂါချမ်းသာသော် အသပြာလေးထောင်မျှ ဆေးခပြု၍ပေး၏။ သူဌေးမ၏သားလည်း "ငါ့မိခင်အား အနာကင်းစေပေသည်"ဟု အသပြာ လေးထောင်ပင် ပေး၏။ ချွေးမလည်း အသပြာလေးထောင်, သူဌေးကြီးကလည်း အသပြာလေးထောင်, ဤမှတစ်ပါး ကျွန်မိန်းမ, ကျွန်ယောကျ်ား, ရထား, ဆင်, မြင်းတို့ကိုလည်း ပေး၏။ ဆရာဇီဝကလည်း ထိုတစ်သောင်းခြောက်ထောင်မျှသော အသပြာနှင့် ယူရာသမျှသော ကျွန်သမီး, ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို ယူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ လာခဲ့၏။

ရောက်သောကာလ အဘယမင်းသားထံ ကပ်၍ "အရှင့်သား... ယခုပါသော လာဘ်သပ်ပကာ ဥစ္စာကျေးကျွန်စုသည် တစ်ကြိမ်သာ ဆေးကုရသော လာဘ်ဦး ပင်တည်း၊ ကျွန်ုပ်ကို မွေးပေးသော ကျေးဇူးအားဖြင့် အရှင့်သားပင် သိမ်းတော် မူပါ"ဟု လျှောက်ထား၏။ အဘယမင်းကလည်း "အချင်း ဇီဝက... သင် ရခဲ့ သော ဥစ္စာသည် သင့်အဖို့သာ ဖြစ်စေလော့၊ သင့်မှကား ငါ့အိမ်တော်သို့ ဝင်၍ နေလှည့်"ဟု ဆိုပေ၏။ ဇီဝကလည်း အဘယမင်း၏အိမ်တော်သို့ ဥစ္စာကျေး ကျွန်တို့ကို သွင်း၍ အတွင်းသား ပြု၍နေ၏။

ထိုအခါ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးအား မြင်းသရိက်ရောဂါ စွဲရကား ဝတ်လဲတော်တို့၌ သွေးအလိမ်းလိမ်း ကပ်သည်ဖြစ်၍ မိဖုရားမောင်းမတို့ မြင်လျှင် "ငါတို့အရှင် မင်းကြီးအား မီးယပ်သွေးမပြတ် လာသည်၊ အဘယ်အခါ သန္ဓေယူလိမ့်နည်း"ဟု ပြက်ရယ်ပြုကြကုန်၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုကျီစယ်စကားကြောင့် ရှက်နိုးရကား မျက်ညှိုးတမှန်မှန် ရှိရာ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဒုတိယအကြိမ် ဆေးကုခြင်း

တစ်နေ့သောအခါ ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးသည် အဘယမင်းသားကို ခေါ်၍ "သားတော် အဘယ... ငါ့အား သွေးမြင်းသရိုက်အနာသည် ညှဉ်းဆဲ၍ ဝတ်လဲတော်တို့၌ သွေးအလိမ်းလိမ်း ကပ်ကုန်သည်၊ မိဖုရားတို့ ငါ့အား ကျီစယ်လှသောကြောင့် မျက်နှာထားရာ မရရှိခဲ့သည်၊ ထိုဝေဒနာ ချမ်းသာအံ့သောဆေးကို မေးမြန်း၍ ငါ့ကို ဆက်ပါ"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ အဘယမင်းသားကလည်း "အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ်တို့၏ ဇဝကသည် ဆေးကုသသောပညာ၌ အလွန်တတ်မြောက်၍လာသည်၊ ထိုဇဝကကို ကုစေရသော် မလျော်လော"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း "သင်၏ဇဝကကို ငါ့ထံ သို့ လာစေလော့"ဟု ဆို၍ ထိုအနာကို ဆေးကုစေသော် လက်သည်းပေါ်၌ ပါသောဆေးကို တစ်ကြိမ်တည်း လိမ်းစေကာမျှဖြင့်ပင် ထိုဝေဒနာ ကင်းလွတ်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း အလွန်ဝမ်းမြောက်လှရကား မောင်းမငါးရာတို့ ဆင်ယင်သော တန်ဆာကို စုပုံစေ၍ ဤရွှေဂွေရတနာ တန်ဆာအစုတို့ကို "ဇဝက သင်ယူလော့" ဟု ဆုပေးတော်မူ၏။ မင်းကြီး၏နှလုံးတော်ကား ဤဥစ္စာတို့ကို အကယ်၍ ယူသည်ဖြစ်အံ့၊ သင့်တင့်သောအရာ၌သာ ထား၍မြှောက်စားအံ့၊ အကယ်၍ မယူမူကား အတွင်းသားပြု၍ ချီးမြှောက်အံ့ဟု အကြံရှိ၏။

ဇဝကလည်း "အရှင်မင်းကြီး... အဘိုးအဘွားတို့၏ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို ကျွန်ုပ် ယူခြင်းငှာ မသင့်၊ သက်တော်ရှည်သမျှ ကျွန်ုပ် ကုသသော ကျေးဇူးကိုသာ အောက်မေ့တော်မူပါလော့"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း အလွန် ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်လောက်သော နေရာကို လည်းကောင်း၊ ဘေးတော်ဘိုးတော်တို့၏အမွေဖြစ်သော သရက်ဥယျာဉ်ကို လည်းကောင်း၊ တစ်နှစ်လျှင် တစ်သိန်း အခွန်ရသော မြို့ရွာကို လည်းကောင်း၊ ထူးမြတ်သော အသုံးအဆောင်တို့ကို လည်းကောင်း ပေး၏။ "အချင်း ဇဝက... ငါတို့ကို လည်းကောင်း၊ မောင်းမမိသံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ကို လည်းကောင်း ဆေးဖြင့် လုပ်ကျွေး မ,စလော့"ဟု ဆို၏။ ဇဝကလည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၏။

တတိယအကြိမ် ဆေးကုခြင်း

တစ်ရံသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏မြောက်မျက်နှာ၌ နေသော မဟာသာက

http://www.dhammadownload.com

သူဌေးအား ခုနစ်နှစ်ရှိသော ဦးယဉ်းခေါင်းခဲနာသည် လွန်စွာ တိုးပွား၍ ကျော်စော ထင်ရှားသော သမားကြီးတို့ကို ခေါ်၍ ကုသပါသော်လည်း ချမ်းသာမရ ရွေ့ဌေ ဥစ္စာကိုသာ များစွာ ယူကြပြီးသော် "ဤသူဌေးကား ဆေးကုလို့ မဖြစ်သာပြီ၊ ဤ ဝေဒနာဖြင့် သေလတ္တံ့၊ ကြာလှပါမှ ငါးရက်သာ ခံတော့မည်ဟု အချို့က ဆို၏၊ အချို့ဆရာကလည်း ခုနစ်ရက်သာ ခံတော့မည်"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ နိဂုံးရွာ၌နေသော အဆွေသူကြွယ်တစ်ဦးသည် ဤသို့ကြံ၏– "ဤ ဦးယဉ်းခေါင်းခဲနာရှိသော သူဌေးကြီးကား မင်းကြီးအားလည်း များစွာ ကျေးဇူး ရှိပေသည်၊ ကျေးရွာနေသူတို့အားလည်း များစွာကျေးဇူးရှိပေသည်၊ သေခွင့်မရောက် လျှင် ထမြောက်ပါစေဦး၊ ငါတို့မင်းကြီး၏ ဆရာဇီဝကသည် ဆေးကုသသော ပညာ၌ အလွန်လိမ္မာသည်ဟုကြား၏၊ ထိုသမားကို မင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်၍ ခေါ်ပြီးမှ ကုစေရသော် ကောင်းရာ၏"ဟု ကြံပြီးလျှင် ဗိမ္မိသာရမင်းကြီးထံသို့ ကပ်လေ၍ သူဌေး၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို လျှောက်ဆိုပြီးသော် "အရှင်မင်းကြီး ဆရာ ဇီဝကကိုကုသရန် စေလွှတ်တော်မူပါ"ဟုတောင်းပန်၏။ မင်းကြီးလည်း "ကောင်းပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ ဇီဝကကို သူဌေးအား ဆေးကုချေဟု စေလိုက်၏။

ဇီဝကလည်း သူနာသူဌေးရှိရာ လိုက်လာ၍ ရောက်သော် ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို စေ့စုံစွာ ကြည့်ရှုပြီးမှ "သူဌေးကြီး... သင်၏ရောဂါကို ကင်း ကွာအောင် ငါ ကုမည်၊ ငါ့အား ဘယ်မျှ ဆေးခ ပေးအံ့နည်း"ဟု မေး၏။ သူဌေး ကြီးလည်း "ဆရာ... အလုံးစုံသော ငါ၏ဥစ္စာသည် ဆရာ့ဥစ္စာဖြစ်စေအံ့၊ သား မယားနှင့်တကွသော ငါသည်လည်း ဆရာ၏ကျွန်ပြုအံ့"ဟု ဆို၏။

ဦးနှောက် ခွဲစိတ်ကုသခြင်း

ထိုသို့ဖြစ်လျှင် "သင်သူဌေးသည် လက်ဝဲနံတောင်းဖြင့် ခုနစ်လပတ်လုံး အိပ်နိုင်ပါအံ့လော"ဟု မေး၏။ "အိပ်နိုင်ပါ၏"ဟု ဝန်ခံလျှင် ထို့နောင် "လက် ယာနံတောင်းဖြင့် ခုနစ်လ, ပက်လက်လည်း ခုနစ်လ, အိပ်နိုင်ပါအံ့လော"ဟု မေးပြန်၏။ "အိပ်နိုင်ပါ၏"ဟု ဝန်ခံလျှင် "ယင်းသို့ တပြိုးကား ငါ ကုစား တော့အံ့"ဟု ဆို၍ သူဌေးကို ညောင်စောင်းငယ်ထက် အိပ်စေပြီးသော် နှာ၏ အာနုဘော်ဖြင့် အိပ်ပျော်စေ၍ ဦးခေါင်းရေကို ဓားငယ်ဖြင့် လှစ်၍ ဦးနှောက်ကို စားသော ပင့်ကူပမာဏရှိသော ပိုးနှစ်ကောင်ကို ထုတ်၍ လူအများအား ပြ၏၊ "အချင်းတို့... ရှုကြလော့၊ ဤပိုးနှစ်ကောင်တွင် အကြီးဖြစ်သော ပိုးသည် ဦးနှောက်ကို စားငြားက ငါးရက်နှင့် ကွန်ရာသည်၊ ဤအကြောင်းကို မြင်သဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

ယခင် သမားတို့က ငါးရက်နှင့် သေမည်ဟု ဆိုပေကုန်သည်။ ဤပိုးငယ်သည် ဦးနှောက်ကို စားခဲ့သော် ခုနစ်ရက်နှင့် ကုန်ရာသည်၊ ဤအကြောင်းကို မြော်တွက်၍ ခုနစ်ရက်နှင့် သေမည်ဟု ဆိုပေကုန်သည်။ ထိုသမားတို့လည်း သိမြင်ပေစွ"ဟု ဆိုပြီးလျှင် ပိုးကို ပစ်စေ၍ ဦးရေကို စေ့မြဲ စေ့ပြီးမှ ဆေးလိမ်းလေလျှင် ခုနစ်ရက်နှင့်ပင် ချမ်းသာ၏။ ခုနစ်ရက် သုံးလီစေ့လျှင် ပြကတော့သာ ကျန်းမာလေ၏။

ထိုအခါ ဆရာဇီဝကက "သူဌေးကြီး... သင်၏ဝေဒနာသည် ခုနစ်ရက် သုံးလီ ကြာလျှင် ချမ်းသာလတ္တံ့"ဟု ငါ သိ၏၊ သို့သော်လည်း သင် နှံ့နာစိမ့်သောဌာနာ ခုနစ်လ သုံးခါဖြင့် ငါ ပိုင်းခြားသတည်း၊ ယခုကား သင်၏ဝေဒနာသည် ချမ်းသာရပြီ၊ ဆေးခပေးရန်ကိုသာ ကြဲလော့"ဟု ဆိုလျှင် ထိုသူဌေးကလည်း "အကျွန်ုပ် ဝန်ခံသောအတိုင်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ, လယ်, ယာ, ကျွဲ, နွား, သားမယားနှင့်တကွ ဆရာ့ဥစ္စာချည်းဖြစ်စေ၊ ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာ့ကျွန်ဖြစ်စေ၊ သိမ်းယူပါလော့"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ဆရာဇီဝကကလည်း "သူဌေးကြီး... ဤမျှသောဥစ္စာကို ငါ မယူလို၊ သင့်ကိုပင် ငါ ပြန်ပေးအံ့၊ နိုင်ငံသားတို့ကိုသာ သင် မ,စပါလော့၊ ယခုမှာမူ ဗိမ္မိသာရမင်းအား တစ်သိန်းသောဥစ္စာ, ငါ့အားလည်း တစ်သိန်းသောဥစ္စာတို့ကို သာ ပေးလော့"ဟု ဆို၍ နှစ်သိန်းသော အသပြာတို့ကိုသာဆောင်၍ ပြန်လာသဖြင့် ဗိမ္မိသာရမင်းအား အသပြာတစ်သိန်း ပေးဘိ၍ မိမိလည်း တစ်သိန်းသော အသပြာတို့ကိုယူ၏။

စတုတ္ထအကြိမ် ဆေးကုခြင်း

ထို့နောက်အခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေသော သူဌေးသားတစ်ယောက်အား ဦးစောက်ဆောက်၍ ကစား၊ရာ အူထုံးသော ဝေဒနာသည်ဖြစ်၍ စားသောက်သမျှသော ထမင်း ယာဂု ခဲဖွယ်တို့သည် ဝမ်းငယ်မတင် ပြင်သို့သာ အန်ထွက်၏၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်တို့လည်း ဖြောင့်စွာ မဖြစ်ကုန်ရကား၊ တစ်နေ့ တစ်ပါး သွေးသား ခန်းခြောက်သော ရောဂါသည် ဖြစ်၏။

ဗာရာဏသီသူဌေးလည်း သား၏ဝေဒနာကို ချမ်းသာစေခြင်းငှာ အရပ်မျက်နှာ၌ ထင်ရှားသော သမားဟူးရားတို့ကို ခေါ်၍ ကုသသော်လည်း ချမ်းသာမရ ရှိလျှင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင်ဖြစ်သော ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး၏ ဆရာဇီဝကကို ကုစေမှ သင့်တော့မည်ဟု ကြံ၍ အမြန်လာခဲ့ပြီးလျှင် "အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ်၏သား၌ ဤသို့သော ရောဂါ ဖြစ်လာပါသည်၊ ဆရာဇီဝကကို လိုက်၍ ကုသရန် စေ

http://www.dhammadownload.com

လွတ်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏၊ မင်းကြီးလည်း ဇီဝကကို ခေါ်၍ ကုသချေဟု စေလွှတ်လိုက်၏။

ဇီဝကဆရာလည်း ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရောက်လျှင် သူဋ္ဌေးသားကိုယ်တွင် ဖြစ်သော ဝေဒနာတို့ကို ဓိုင်းထွာဆင်ခြင်မိ၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ တင်းတိမ်အရံကို ထားလျက် ပရိသတ်တို့ကို ရှားစေပြီးသော် သူဋ္ဌေးသား၏မယား, မိဘတို့ကိုသာ ခေါ်၍ မူးမော်မေ့လျော့စေတတ်သော ဆေးကို ပေးပြီးမှ ဝမ်းကို ဖောက်ခွဲ၍ အူထုံးကို ငင်ပြီးလျှင် မိခင်, ဖခင်, မယားတို့အား "သတို့သား၏အနာကို ကြည့်ကြလော့၊ ဤအူထုံးသောအနာကြောင့် အစာမဝင်, ကျင်ကြီးကျင်ငယ် မဖြောင့်ဖြစ်သည်၊ ဤအထုံး မပြေလျှင် မချွတ် သေရတော့မည်"ဟု ဆိုပြီးမှ အူထုံးကို ဖြေပြီး၍ ဝမ်းတွင်းသို့ သွင်းမြဲသွင်းလျက် အပေါ်အရေကို ချုပ်ပြီးမှ ဆေးဖြင့် လိမ်းကျံသော် နှစ်ရက် သုံးရက်ရှိလျှင် ပကတိအတိုင်း ဖြစ်လေ၏။

သူဋ္ဌေးသားလည်း သေဝပါးနီးသော ငါ၏ရောဂါကို ချမ်းသာအောင် ကုသပေးသည်တကားဟု ဇီဝကဆရာအား တစ်သောင်း ခြောက်ထောင်သော ဥစ္စာတို့ကို ပေး၏၊ ဆရာဇီဝကလည်း ထိုမျှလောက်သောဥစ္စာတို့ကို ယူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ပြန်လာ၏။

ပဋ္ဌမအကြွမဲ ဆေးကုခြင်း

ထိုအခါ စမ္ဘာနဂိုရ်ပြည်ကို အစိုးရသော စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား မစားမသောက်နိုင်သော ဖြောတော့သောအနာသည်ဖြစ်၍ အရပ်မျက်နှာ၌ ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော ဆရာသမားတို့ကို ခေါ်၍ ကုသစေသော်လည်း ဝေဒနာသည် ချမ်းသာရာမရ၊ တစ်လထက် တစ်လ တိုးပွား၍သာ လာလေလျှင် ဗိမ္မိသာရမင်းထံသို့ တမန်စေလွှတ်လိုက်၏– "အကြည့်တော် ဗိမ္မိသာရ... ကျွန်ုပ်တွင် ကပ်ငြိသောရောဂါကို များစွာသော ဆေးသမားတို့ကို ကုစားစေသော်လည်း ရွေ့ဝေဘဏ္ဍာသာ ကုန်၍ တစ်စုံတစ်ရာမျှ ချမ်းသာရာမရ ရှိချေသည်၊ အကြည့်တော်က မဟာမိတ်ဖြစ်ကြသည်နှင့် ညီစွာ ဆရာဇီဝကကို ကုသရန် စေလွှတ်တော်မူပါ"ဟု ရာဇသံဖြင့် လျှောက်လာ၏။

ဗိမ္မိသာရမင်းသည် ဇီဝကကိုခေါ်၍ "ငါ၏အဆွေတော်ဖြစ်သော စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား သင်သွား၍ကုပါချေ" ဟုစေလိုက်၏။ ဆရာဇီဝကလည်း စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းထံသို့ ရောက်လျှင် အနာပြင်းထန် ဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို ဆင်ခြင်၍ "အရှင်မင်းကြီး... ထောပတ်နှင့် ဆေးကို ချက်၍ သောက်ရချိမ့်မည်"ဟု ဆို၏၊

http://www.dhammadownload.com

မင်းကလည်း "အချင်း ဇီဝက... ငါသည် ထောပတ်နှင့် မသင့်၊ ထောပတ် ကင်းလျက် ပျမ်းသမျှအံ့သောဆေးကိုသာ သင် စွမ်းနိုင်လျှင် တိုက်ပါလော့"ဟု ဆို၏။

ကင်းနှင့် ထောပတ် ပဋိပက္ခ

(ထိုမင်းကား သန္ဓေဖြစ်ရင်းကပင် ကင်းမြီးကောက်ကို စွဲ၍ဖြစ်၏။ ထိုမင်း၏ မယ်တော်သည် စက်တော်ခေါ်အံ့သောအခါ အင်္ဂါထက်၌ တက်၍ သွားသော ကင်း၏အတွေ့၌ တပ်ကြိုက်သောတဏှာဖြင့် သန္ဓေလာ၏၊ ထို ကင်းဆိပ်သည်လည်း ထောပတ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ထောပတ်ကို စက်ဆုပ်လှရကား ဤသို့သောစကားကို ဆိုသတည်း၊ ထိုမင်းသည် မယ်တော်ကဲ့သို့ ကာမဆန္ဒ အလွန်အားကြီးသည်၊ သုက်ပြောသည်ဖြစ်၍ ဆန္ဒရှိသောအခိုက် လက်ရုံးကို ဖောက်သော် ထိုဖောက်ရာမှ သုက်လာသည်ဟု တေရသကဏ္ဍ ဆို၏။)

ဆရာဇီဝကလည်း ဤမင်း၏အနာသည် ထောပတ်နှင့် ကင်း၍ ချမ်းသာခြင်း မဖြစ်နိုင်ရာ၊ ထောပတ်ကိုသာ အဆင်းအနံ့ အရသာပျက်အောင် ဖန်ရည်ကဲ့သို့ ချက်၍ ဆက်သွင်းရတော့မည်ဟုကြံ၍ အဖန် အခါး စသော အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့်ရော၍ ထောပတ်ကိုချက်၏။ ထောပတ်၏အဆင်းအနံ့ ကုန်လေလျှင် ဇီဝကလည်း ဤသို့ကြံ၏– "မင်းကြီးအား ဤဆေးကိုသောက်စေ၍ အစာကြေသော် လေကြို့တက်သဖြင့် အနံ့အသက်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ ပြင်းစွာသော ဒေါသသည်ထွက်၍ ငါ့အားသတ်သော်လည်း သတ်လတ္တံ့၊ မဆွကပင် ပန်ကြား၍ ရှောင်ရှားမှ သင့်မည်ဟုကြံ၍ မင်းကြီးထံကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်မင်းကြီး... အကျွန်ုပ်တို့ သမားမည်သည်ကား အလိုရှိက တစ်ခဏချင်း ဆေး မြစ်, ဆေးရွက်တို့ကို ရှာရချေသည်။ ဆင်တင်းကုပ်, မြင်းတင်းကုပ်တို့၌လည်းကောင်း၊ တံခါးလေးမျက်နှာတို့၌လည်းကောင်း ဇီဝကအလိုရှိရာ ယူစေ, ထွက်စေ, ဝင်စေဟု အမိန့်ပေးထား တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း "ကောင်းပြီ"ဟု ဆို၍ ဆင်ထိန်း, မြင်းထိန်းသား, တံခါးသားတို့ကိုဆင့်ဆို၍ ထားရ၏။ ထိုမင်းကြီးအား ရှေးကောင်းမှုကြောင့် လျင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော ငါးပါးသော ယာဉ်ရတနာတို့သည် ရှိကုန်၏၊ ငါးပါးသော်ကား–

စက္ကပဒ္ဓေါတမင်း၏ ယာဉ်ငါးပါး

(၁) ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသောခရီးကို နေ့ချင်းရောက် သွားနိုင်သော ဘဒ္ဒဝတီ ဆင်မတစ်စီး၊

http://www.dhammadownload.com

(၂) ယူဇနာတစ်ရာရှိသောခရီးကို နေ့ချင်းရောက် သွားနိုင်သော နာဠာဂိရိဆင်ပြောင်တစ်စီး၊
(၃) ယူဇနာ တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် သွားစွမ်းနိုင်သော စေဋကလွှာအမည်ရှိသော မြင်းတစ်စီး၊
(၄) မုဋ္ဌကာသီ အမည်ရှိသော မြင်းတစ်စီး၊
(၅) တစ်နေ့လျှင် ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင် သွားစွမ်းနိုင်သော ကာကအမည်သော ကျွန်လည်း တစ်ပါး၊
ဤငါးပါးတည်း။

စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း ရှေးကောင်းမှု

ဤစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းကား ငါတို့ဘုရား မပွင့်မီ ဗာရာဏသီပြည်၌ တစ်ဦးသော အမျိုးသားဖြစ်၍ တစ်နေ့သ၌ တစ်ဦးသောသူ၏အိမ်တွင် ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆွမ်းရပ်လာ၍ ကြွလာသည်ကို မြင်လျှင် အိမ့်ရှင်ကို ခေါ်ပြီးသော် သင်တို့အိမ်ဝ၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဆွမ်းရပ်လာ၍ ကြွရာလေပြီဟု ပြော၏။ အိမ်ရှင်ကလည်း "အချင်းယောကျ်ား... သင်သည် လျင်စွာ လိုက်၍ သပိတ်ကို ဆောင်ပါချေ"ဟု စေ၏။ ထိုယောကျ်ားလည်း လျင်လျားစွာ လိုက်၍ သပိတ်ကို ယူခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်ရှင်တို့အား အပ်လေ၏၊ အိမ်ရှင်ယောကျ်ားလည်း စားအုံ့ဟု ပြင်ဆင်သောထမင်းကို ဟင်းလျာနှင့်တကွ သပိတ်တော်၌ လောင်းလိုက်၏၊ ယခင် ယောကျ်ားလည်း လျင်စွာ လိုက်သွား၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ကပ်လှူပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် အလှူဒါယကာ၏ လည်းကောင်း၊ အရှင်မြတ်၏ လည်းကောင်း ဝေယျာဝစ္စကို ရွက်ဆောင်ရသော ကုသိုလ်ကံကြောင့် သံသရာခေတ် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း ဘဝ၌ အလွန်လျင်သော ဆင်ဟာဉ်, မြင်းဟာဉ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်လိုသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ထိုပဏ္ဍာဓိသေသကြောင့် ဝေယျာဝစ္စဆောင်သော ယောကျ်ားသည် စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းဖြစ်လာ၍ လျင်စွာ သွားသော ဟာဉ်ငါးပါးတို့ကို ရလေသတည်း။

ဆရာဇီဝကလည်း ချက်ပြီးသော ထောပတ်ကို ယူပြီးလျှင် မင်းကြီးထံသို့ကပ်၍ "အရှင်မင်းမြတ်... ဤဖန်ရည် သောက်တော်မူလော့"ဟု ပေး၏။ ယင်းသို့ ထောပတ်ကို တိုက်ပြီးလျှင် ဆင်တင်းကုပ်သို့ သွား၍ ဘဒ္ဒဝတီဆင်မကို စီးပြီးလျှင် ရာဇကြိုဟ်ပြည်ခရီးဖြင့် ပြေးလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဆဋ္ဌမအကြိမ် ဆေးကုခြင်း

စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းလည်း သောက်သောဆေး မွေ့၍ လေကြို့တက်သောအခါ ထောပတ်နှံ့လာသောကြောင့် "ပျက်လှစွာသော ဆရာဇီဝကသည် ငါ့အား ထောပတ်နှင့် တကွသောဆေးကို ပေးလေပြီ"ဟု သိ၍ "ဇီဝကကို ကြိုးလှစွာသော မင်းဒဏ်ပေးအံ့၊ ရှာကြကုန် ရှာကြကုန်"ဟု အမတ်တို့ကို စေ၏။ အမတ်တို့ကလည်း "ဇီဝကသည် ဘဒ္ဒဝတီဆင်မကို စီး၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ခရီးသို့ ထွက်ပြေးလေပြီ"ဟု လျှောက်ကုန်၏။

မင်းကြီးလည်း နတ်ဘီလူးနှင့် လူမိန်းမ အိမ်ရာသင့်၍ရသော ကာက အမည်ရှိသော ခြေလျင်ယောကျ်ားကို ခေါ်၍ "ကျွန်တော် ကာက... သင်သည် လျင်စွာ လိုက်၍ ငါ့အာဏာဖြင့် ဆရာဇီဝကကို ခေါ်ချေလော့၊ သို့အရာတွင် ဆေးသမားတို့၏တံထွာသည် များစွာ လှည့်ပတ်တတ်၏၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားများ၏၊ တစ်ခုခုသော စားဖွယ်ကို ပေးသော်လည်း မစားလင့်"ဟု မှာ၍ လျင်စွာ လိုက်စေ၏။

ကာကလည်း အားထုတ်ကာ လိုက်လေ၍ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နံနက်စာထမင်းကို စားအံ့ဟု ပြင်၍နေသော ဆရာဇီဝကကို မှီလေသော် "ဆရာ... ငါတို့မင်းကြီးက ဆရာ့ကို အမှီလိုက်၍ ခေါ်ချေစေသောကြောင့် လိုက်လာရသည်၊ ပြန်၍ ကြွဦး"ဆို၍ လက်ကို ငင်လေ၏။

ထိုအခါ ဆရာဇီဝကလည်း "အချင်း ကာက... တစ်ခဏမျှ ထမင်းစားဦးအံ့၊ ငံ့ပါဦး၊ သင်လည်း ထမင်းစားဦးလော့"ဟု ဆို၏။ ကာကလည်း "ဆရာ ငါတို့မင်းကြီးက တစ်စုံတစ်ခုသော အာဟာရကို ပေးသော်လည်း မစားလေလင့်ဟု မှာချေသည်၊ ထို့ကြောင့် ငါ မစားလို"ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ဆရာဇီဝကလည်း လက်သည်းကြား၌ ဆေးကို ထည့်၍ သျှိသျှားသီးတစ်ခြမ်းကို စား၍ ရေသောက်၏၊ ကာကအားလည်း ထက်ဝက်သော သျှိသျှားသီးကို ပေး၍ "သင်လည်း ရေသောက်ဦးလော့"ဟု ဆို၏။ ကာကလည်း ဤဆရာပင် ထက်ဝက် စားပြီးဖြစ်သည်၊ ငါ စားသော်လည်း အန္တရာယ် မဖြစ်ရာပြီဟု ထက်ဝက်သာရှိသော သျှိသျှားသီးကို စား၍ ရေသောက်၏၊ ပြီးစီး၍ ပြန်ခြင်းငှာ ပြင်ဆင်သော် ထိုနေရာတွင်ပင် ပြင်းထန်သော ဝေဒနာဖြစ်၍ ဝမ်းသွန်လေ၏။

ကာကလည်း အလွန်ကြောက်လန့်လှလျက် "ဆရာ... ငါ့အသက် ရှင်ပါဦးအံ့လော"ဟု မေး၏။ "အချင်း ကာက... မကြောက်လင့်၊ သင်၏ရောဂါကို

http://www.dhammadownload.com

ချမ်းသာအောင် ငါ ကုအံ့"ဟု ဆို၍ ဆေးပေးပြီးမှ သင်တို့၏စဏ္ဍာပဇ္ဇောတမင်းသည် အလွန်ကြမ်းကြုတ်၏၊ ငါ လိုက်လျှင် "သင် ထောပတ်ကို တိုက်ရာသလော"ဟု ငါ့အား ညှဉ်းဆဲရိုက်ခတ်ခြင်းကို ပြုလတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် ငါ မပြန်လိုပြီ၊ "ဤ ဘဒ္ဒဝတီဆင်မကိုသာ သင် ယူ၍ ပြန်ပါလေတော့"ဟု ချော့မော့ ပြောဆို၍ ကာကကိုသာ ပြန်စေ၏။

ဇီဝကလည်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ အရောက်သွား၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား အကြောင်းကို ကြားလျှောက်ပေ၏။ မင်းကြီးလည်း "အချင်း ဇီဝက... သင် လာခဲ့သည်ကား ကောင်းလှပြီ၊ အကယ်၍ မပြန်ချေလျှင် သင့်အား စဏ္ဍာပဇ္ဇောတမင်းသည် ညှဉ်းဆဲသော်လည်း ညှဉ်းဆဲဘိရာ၏၊ သတ်သော်လည်း သတ်ဘိရာ၏" ဟု ဆိုပေ၏။

ထိုစဏ္ဍာပဇ္ဇောတမင်းလည်း ရောဂါကင်းပြီးသော် "ဆရာအား ပူဇော်လိုပါသည်၊ အကျွန်ုပ်ထံသို့ လာခဲ့ပါ"ဟု ဆရာဇီဝကထံသို့ တမန်စေလိုက်၏။ ဇီဝကကလည်း "အရှင်မင်းကြီး... ကျေးဇူးကိုသာ အောက်မေ့တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ် မလာနိုင်ပြီ"ဟု စကားပြန်လိုက်၏။ စဏ္ဍာပဇ္ဇောတမင်းလည်း သိဝိရစ်တိုင်းဌဖြစ်သော ပုဆိုးကောင်းရာစု ထောင်စု သိန်းစုတွင် အထွတ်အမြတ်တို့၌ အဖိုးများစွာထိုက်သော ပုဆိုးကောင်းတစ်စုံကို ဇီဝကအား ပို့လာစေ၏။ ဆရာဇီဝကလည်း "ဤကောင်းမြတ်လှသော ပုဆိုးတို့သည် ဘိုးတော်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့် ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အခြားသူတို့နှင့် မထိုက်တန်ပြီ"ဟု ကြံရွယ်ကာ ထားပေ၏။

သတ္တမအကြိမ် ဆေးကုခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ကိုယ်တော်၌ ခက်တရော်ထူပြောသော ဒေါသရှိရကား ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ငါဘုရားသည် ဝမ်းလျှောဆေး သုံးတော်မူလိုသည်"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဆရာဇီဝကအိမ်သို့ ကြွ၍ "အချင်းဇီဝက... လောကသနင်းသည် စမြင်းဒေါသ ပြောသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းဓ်လျှားဆေး သုံးတော်မူလိုသည်"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ဆရာဇီဝကလည်း "ရှင်အာနန္ဒာ... မြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာ၌ ဆီဖြင့်သာ ရောယှက်၍ သုံးရက်တိုင်အောင် ဝမ်းနှုးပါစေဦး၊ လေးရက်စေ့မှ ဆေးကပ်ပါမည်"ဟု လျှောက်လိုက်၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဆရာဇီဝက လျှောက်သော အတိုင်း ဘုရားရှင်ထံ အကြောင်းပြန်၍ ဝမ်းနှုးကြောင်း ဘောဇဉ်ကောင်းကို ဆီလောင်း၍ ကပ်ပေ၏။ ဘုရားသခင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးလျှင် လုတ်တိုင်း လုတ်တိုင်း

http://www.dhammadownload.com

နတ်သြဇာ ထည့်ကုန်သည်၊ ဆီမည်သည်လည်း အလုံးစုံသော စမြင်းဒေါသကို နှံ့၍ စိုစွတ်စေသည်၊ ထို့ကြောင့် သုံးရက်တိုင်အောင် ဆီဖြင့် ဝမ်းနှူးပါစေဟု လျှောက်လိုက်သတည်း။

သုံးရက်စေ့သောအခါ ဆရာဇီဝကလည်း ရုန့်ရင်းသောဆေးဖြင့် ဘုရားသခင်အား ဝမ်းလျှောစေခြင်းငှာ မသင့်ချေ၊ သိမ်မွေ့သောဆေးဖြင့်သာ လျှောစေရာသည်ဟု ကြံ၍ ကြာသုံးလက်ဦး အထူးထူးသောဆေးကို ထုံစေပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ထံသို့ လာ၍ ရှေးဦးစွာ ကြာတစ်လက်ကို ကပ်၍ "အရှင်ဘုရား... ဤကြာလက်ကို သုံးကြိမ် နမ်းတော်မူပါ၊ ရုန့်ရင်းသော စမြင်းဒေါသတို့ ဆယ်ကြိမ်သက်ပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏။ ထို့နောက်မှ ဒုတိယကြာလက်ကို ကပ်ပြန်၏။ "တစ်ဖန် ဤကြာလက်ကို သုံးကြိမ် သုံးကြိမ် နမ်းတော်မူပါ၊ အလတ်သော စမြင်းဒေါသတို့သည် ဆယ်ကြိမ် သက်ပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏၊ ထို့နောက်မှ တတိယကြာလက်ကို ကပ်၍ "တစ်ဖန် ဤကြာလက်ကို သုံးကြိမ် နမ်းတော်မူပါ၊ နမ်းတော်မူလျှင် သိမ်မွေ့သောဒေါသတို့သည် ဆယ်ကြိမ် လျှောပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏။ ယင်းသို့ အကြိမ်သုံးဆယ် ဝမ်းလျှောစိမ့်သောငှာ ကြာသုံးလက်ကို ကပ်ပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ရှိခိုးလျက် ကျောင်းတော်မှ သက်ခဲ့၏။

ကျောင်းတော်တံခါးသို့ ရောက်လျှင် ဆင်ခြင်ပြန်သည်ကား ဘုရားသခင်အား အကြိမ်သုံးဆယ် ဝမ်းလျှောစိမ့်သောငှာ ကြာသုံးလက် ငါကပ်ခဲ့ရာ၌ တတိယကြာတွင် ဆေးသြဇာတစ်ပါး ယုတ်ချေသည်၊ နှစ်ဆယ့်ကိုးကြိမ်သာ သက်ချိမ့်မည်၊ ဘုရားသခင် ဆင်ခြင်တော်မူမိ၍ ရေသပွာယ်ပါလျှင် အကြိမ်သုံးဆယ်စေ့လတ္တံ့ဟု ကြံ၍ သွားလေ၏။ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဇီဝက၏ စိတ်အကြံကို သိတော်မူ၍ ကြာလက်ကို နမ်းသဖြင့် ဝမ်းလျှော၍ နှစ်ဆယ့်ကိုးကြိမ်စေ့သောအခါ ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ.....ရေနွေးစီရင်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း လျင်စွာ ရေနွေးစီရင်၍ ကပ်ပေ၏။ ထိုရေနွေးကို သပွာယ်တော်မူသဖြင့် အကြိမ်သုံးဆယ် စေ့လေ၏။

လူတို့လူသောသင်္ကန်းကို စတင်ခွင့်ပြုခြင်း

နံနက် အရုဏ်တက်သောအခါ ဇီဝကဆရာလည်း ယာဂုတို့ကို စီရင်၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ လာပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်လျှောက်ခဲ့သောအတိုင်း ဝမ်းလျှောပါ၏လော" ဟု လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်ကလည်း "သင် တဲခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ ငါကပ်ခဲ့သော ကြာသုံးလက်တွင် တတိယကြာ၌ ဆေးသြဇာတစ်ပါး ယုတ်သည်ဖြစ်၍ အကြိမ်သုံးဆယ် မစေ့ရာ ရေသပွာယ်မှ သုံးဆယ်ပြည့်ရာ၏ဟု သင် အကြံဖြစ်သည် မဟုတ်လော၊ သင်၏အကြံကို ငါသိတော်မူ၏၊ ရေနွေးနှင့် သပွာယ်သဖြင့် အကြိမ်သုံးဆယ် စေ့လေပြီ" ဟု ဗိမ်္ဗိုတော်မူ၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ယနေ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော် မကျန်းမာသည်မှာ မည်သူ၏ ဆွမ်းနှင့်မှ လျော်သနည်းဟု ဆင်ခြင်လတ်သော် သောဏသူဌေး၏ ထမင်းကိုမြင်လျှင် တန်ခိုးအစီအရင်ဖြင့် လျင်စွာကြွ၍ သောဏသူဌေး၏ ပြာသာဒ် ဦး၌ ရပ်၏။ သောဏသူဌေးလည်း သပိတ်တော်ကို ယူ၍ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းတို့ဖြင့် လှူဒါန်းလေ၏။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်က ပြန်အံ့သော အခြင်းအရာကို ပြုလျှင် "အရှင်ဘုရား ဘုဉ်းပေးတော် မူဦးလော့" ဟု လျှောက်၏။ "သူဌေးသား... ဤဆွမ်းကား ငါ၏အလို့ငှာ မဟုတ်, ဘုရားသခင် သုံးဆောင်တော်မူရန် ခံလာသည်" ဟု ဆိုပေလျှင် "အရှင်ဘုရား ...ဘုဉ်းပေးတော်မူပါ၊ ဘုရားသခင် အလို့ငှာလည်း လှူဒါန်းပါမည်" ဆို၍ ဘုဉ်းပေးပြီးမှ သပိတ်တော်ကို နံ့သာရည်ဖြင့် ဆေး၍ ပျံ့မွှေးလှိုင်ကြူသော ဆွမ်းကို လှူဒါန်းလိုက်၏။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ထိုဆွမ်းကို မြန်စွာဆောင်ခဲ့၍ ကိုယ်တော်မြတ်အား ကပ်၏။

ဗိဒ္ဓိသာရမင်းကြီးလည်း ဘုရားကိုယ်တော် မကျန်းမာကြောင်းကို ကြား၍ လျင်လျားစွာ လာခဲ့သော် ကျောင်းစောင့်အနီးသို့ ရောက်လျှင်ပင် ယခင် ဆွမ်းအနံ့သည် သင်းပျံ့လှသောကြောင့် စားချင်သော အာသာဖြစ်ရကား ဘုရားသခင်လည်း မင်းကြီး၏ အာလယကို သိသဖြင့် သင့်ရုံသောထမင်းကို မင်းကြီးအား ပေးစေ၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုထမင်းကို စားရလျှင် "အရှင်ဘုရား .... ဤဆွမ်းသည် မြောက်ကျွန်းမှ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းလော၊ တာဝတိံသာမှ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းလော" ဟု မေးလျှောက်၏။ "မင်းကြီး ....မြောက်ကျွန်းမှ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းလည်း မဟုတ်၊ နတ်ပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းလည်း မဟုတ်၊ မင်းကြီး၏ နိုင်ငံအတွင်း နေသော သောဏသူဌေး၏ ဆွမ်းတည်း" ဟု ဆို၍ သောဏသူဌေး စည်းစိမ် ချမ်းသာကို ထင်စွာ ကြားသိပေ၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုသူဌေး၏အကြောင်းကို ကြားလျှင် တွေ့မြင်လိုသော အာသာရှိလှ၍ ရှစ်သောင်းသော သူကြီးတို့နှင့်တကွ သောဏသူဌေးသားကို လာစေသတည်းဟု တမန် စေလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

(သူဌေးသား ရောက်၍ ရဟန်းပြုသည် တိုင်အောင်သော စကားကို အထက်က ပြဆိုခဲ့ပြီ။)

ဘုရားသခင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော် မူပြီးသော် ဇီဝကဆရာလည်း ကောင်းမြတ်လှစွာသော သိဝိရစ်တိုင်းဖြစ် ပုဆိုးတစ်စုံကို ယူ၍ ဘုရားရှိရာ ကပ်ပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ....အကျွန်ုပ်အား တစ်ပါးသော ဆုကို သနားတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ "ဇီဝက ....ဘုရားသခင်တို့ နှစ်သက်အပ်သော ဆုပင်လော" ဟု မေးတော်မူလျှင် "အရှင်ဘုရား ....အပြစ်မရှိ, ကောင်းကျိုးများဘိသော ဆုပါတည်း" ဟုလျှောက်၏။ "ဇီဝက ....ထိုသို့ တပြီးကား ကြားလျှောက်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဆရာဇီဝကလည်း "အရှင်ဘုရား ....ဤပုဆိုး အစုံသည်ကား စဏ္ဍာပဇ္ဇောတမင်းသည် ဆောက်နှင်းအပ်သော လက်ဆောင်ပါတည်း၊ ဤ ပုဆိုး အစုံကိုလည်း ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ရန် အလှူခံတော်မူပါ၊ တပည့်သံဃာတို့ မှာလည်း ပုံသကူသင်္ကန်းကိုသာ ဆောင်ကြရ၍ နွမ်းနယ်လှပါသည်၊ ဒါယကာတို့ ကုသိုလ် ဖြစ်စိမ့်သောငှာ လှူလာသော သင်္ကန်းကို သံဃာတော်တို့ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ ခွင့်ပြုတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း "သင်၏ အလိုကို ပြည့်စေရတော့အံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ လှူသော ပုဆိုးအစုံကိုလည်း ခံတော်မူ၏၊ သံဃာတော်တို့အားလည်း ဂဟပတိ စီဝရကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေကုန်သော လူအပေါင်းတို့သည်လည်း သံဃာတော်တို့ အား ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုတော်မူပြီဟု ကြားလျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းသာကုန်သည် ဖြစ်၍ ငါတို့ ယခု ကောင်းမှုပြုရပေတော့မည်ဟု ရုံးစုတိုင်ပင်ကြလျက် တစ်ရက် နှစ်ရက်ချင်းဖြင့် အသောင်းအသိန်း မကသော ပုဆိုးတို့ကို စုဝေး၍ သင်္ကန်းအလှူ ပေးကြကုန်၏။

(ဤအတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ကား မြတ်စွာဘုရား လေး, ငါးဝါ ရစဉ်ကပင် ဖြစ်သည်၊ ရှေးက စကားအလျဉ်းမသင့်၍ မဆိုရသေးသောကြောင့် ဤမှာမှ ထုတ်ပြလိုက်သည်၊)

ဝေဿလီပြည် ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းကို ပြခြင်း

အဋ္ဌာရသမဝါ, ဧကူနဝီသတိမဝါတို့ကို စာလိယတောင် ချရားတော်၌ ဝါကပ်တော်မူသည်၊ ဝီသတိမဝါကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌ ဝါကပ်တော်မူသည်၊ ထို့နောက် နှစ်ဆယ့်ငါးဝါကိုကား သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်း ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတို့၌သာ ဝါကပ်တော်မူသည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ကား နွေလအခါ

http://www.dhammadownload.com

၌သာ ရဲခါ ကြွနေတော်မူသည်၊ ဝါတော်လေးဆယ် ကျော်သောအခါ ဝေသာလီပြည်ကြီး ပျက်စီးရာသောအကြောင်း ဖြစ်သည်ကား ဤသို့တည်း -

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် ဝေသာလီပြည်၏ အကြားဌ၌ ဂင်္ဂါမြစ်သည် ရှိ၏၊ ထိုမြစ်၏ ကမ်းနားဌ၌ ရွာကြီးတစ်ရွာသည် ရှိ၏၊ ထိုရွာဆိပ်မှစ၍ လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ အာဏာစက်နှံ့ရာ အခွန်ခံရာဌာနသည် ယူဇနာခွဲ ဖြစ်၏။ အဇာတသတ်မင်း၏ အာဏာနှံ့ရာ အခွန်ခံရာဌာနသည်လည်း ယူဇနာခွဲ ဖြစ်၏။

ဝဿကာရပုဏ္ဏား ဘုရားထံ ဆည်းကပ်ခြင်း

တစ်ရံသောအခါ အဇာတသတ်မင်း၏ အာဏာစက်နှံ့ရာ ဌာနဌ ကျရောက်လာသော ကုန်သည်တို့၏ အခွန်ဘဏ္ဍာကို ဝေသာလီမင်းတို့သည် နှစ်နှစ်တိုင် အောင် ခံယူသုံးဆောင်လေကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို အဇာတသတ်မင်း ကြားသော် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ စစ်မက်ပြုခြင်းငှာ အကြံအစည် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းသည် ဤသို့ဆင်ခြင်၏ "တိုင်းတစ်ပါးကို စစ်မက်ထိုးခြင်းမည်သည်ကား အလွန်ဝန်လေး၏။ သူရဲ သူခက် ရဲမက်အဖော်မရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်းလည်းမဖြစ်၊ စစ်ရေးစစ်ရာဌ လိမ္မာမြော်မြှင်သော ပညာရှိတို့နှင့်ကင်း၍ လည်းမဖြစ်၊ ပညာရှိတို့နှင့်တိုင်ပင်၍ ပြုမှသာလျှင် အပြစ်ကင်းစွာ လိုရာသို့ ရောက်ချိမ့်မည်။ ဤလောကဌ ဘုရားနှင့်တူသော ပညာရှိမည်သည်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်မျှမရှိပြီ၊ ငါစစ်ထိုး၍ အကျိုးရှိမည်ဖြစ်လျှင် ဘုရားရှင် ဆိတ်ဆိတ်နေလိမ့်မည်၊ အကျိုးမရှိလျှင်လည်း အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်" ဟုကြံ၍ တရားစီရင်ရန်ထားသော ဝဿကာရပုဏ္ဏား ကို ခေါ်၍ "အချင်း ပုဏ္ဏား ....သင်သည် ဘုရားရှင်ထံသို့သွား၍ ငါ၏စကားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လျှောက်ကြားစေ၊ "ကိုယ်တော်မြတ်သည် ကျန်းခဲ့သာ၍ အနာမရှိ ပကတိသောကိုယ်ဖြင့် မဂဓိလ်ချမ်းသာကို ခံစားကာနေရပါ၏လော၊ အရှင်၏ ဒကာတော်ဖြစ်သော အဇာတသတ်မင်းသည် ခြေတော်ကို ဦးဖြင့်တိုက်၍ ရှိခိုးလိုက်ပါသည်၊ ကျန်းခဲ့သာယာ အနာမရှိခြင်းကို မေးလျှောက်ပါသည်" ဟု လျှောက်ချေ။ ထိုမှတစ်ပါးလည်း 'အရှင်ဘုရား ဒကာတော်ဖြစ်သော အဇာတသတ်မင်းသည် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော် ကြီးစွာလျက် အတတ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ဝေသာလီလိစ္ဆဝီမင်းတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုလိုပါသည်' ဟု လျှောက်ခဲ့၊ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ဘုရားသခင်က တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကို ဆိုတော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုစကားကို ရှိသေစွာမှတ်သားခဲ့" ဟူ၍ စေလိုက်၏။

http://www.dhammadownload.com

အမတ်ကြီးလည်း ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ် စီး၍ သွားသော် ဘုရားနေတော်မူသော ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်သို့ ရောက်လျှင် ခြေကျင်ဖြင့်သာသွား၍ ဘုရားရှိရာသို့ ကပ်ပြီးသော် မင်းကြီးမှာလိုက်သောအတိုင်း ဘုရားသခင်အား လျှောက်ပေ၏။ ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရား၏ထံတော်ပါး၌ ခစားယပ်ခတ်လျက် နေသည်နှင့် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဝဿကာရပုဏ္ဏားအား တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကို မပြန်မူ၍ ရှင်အနန္ဒာကိုသာလျှင် လှည့်ကာလှည့်ကာ ကြည့်တော်မူလျက်–

ဘုရားရှင် ပြဿနာ ခုနစ်ချက်

"ချစ်သား အာနန္ဒာ ....သင်အသို့ ကြားဖူးသနည်း–

၁။ ဤဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် တစ်နေ့တစ်ခါ ညီညွတ်စွာ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြသည်ဟု ကြားဖူး၏လော၊

၂။ မင်းတို့ပြုဖွယ်ကိစ္စဟူသမျှ၌ အညီအညွတ်သာ ပြုကြ၏ဟု ကြားဖူး၏လော၊

၃။ ဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် ရှေးရှေးမင်းတို့ မပညတ်အပ်သောအရာကို ထပ်ကာမပညတ်ကုန်၊ ရှေးရှေးမင်းတို့ ပညတ်ပြီးသောအရာကိုလည်း မဖျက်ဆီးကုန်ဟူ၍ ကြားဖူး၏လော၊

၄။ ထိုဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် မိမိတို့ထက် အသက်သိက္ခာ ကြီးရင့်ကုန်သော သူတို့ကို အရိုအသေပြုကုန်၏၊ အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏၊ ကြီးသောသူတို့၏စကားကို နားထောင်ကုန်၏ဟူ၍ သင်ကြားဖူး၏လော၊

၅။ ထိုဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် အန္ဓယ်အရိုး အမျိုးဆင်းဝါနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့၏ သမီးငယ်တို့ကို အနိုင်အထက် နှိပ်စက်သိမ်းပိုက်ခြင်းကို မိမိလည်း မပြုကုန်၊ မှူးမတ်ကျေးကျွန်တို့ကိုလည်း မပြုစေကုန်ဟူ၍ သင်ကြားဖူး၏လော၊

၆။ ထိုဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် မြို့တွင်းမြို့ပြင်၌ စောင့်နေကုန်သော နတ်တို့၏ နေရာ စေတီတို့ကို ရိုသေမြတ်လေး လုပ်ကျွေးချီးမြှောက်ခြင်းကို မပြတ်ပြုကုန်၏ဟူ၍ သင်ကြားဖူး၏လော၊

၇။ ထိုမှတစ်ပါး ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် မိမိတို့ မြို့ရွာသို့ မလာရောက်ကုန်သေးသော သီလဝန် ဂုဏဝန် ပုဂ္ဂိုလ်မွန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း, ထင်ရှားကျော်စောစွာသော ပညာရှိ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို လည်းကောင်း လာရောက်စိမ့်သောငှာ ကောင်းစွာ လုံ့လပြုခြင်း,

http://www.dhammadownload.com

လာရောက်ကုန်ပြီးသော အရှင်ကောင်း ဆရာမြတ်တို့ကိုလည်း အရပ်တစ်ပါးသို့ မသွားမခွာစေခြင်းငှာ သင့်လျော်စွာသော အစောင့်အရှောက်တို့ကို ပြုကုန်၏ဟူ၍ သင်ကြားဖူး၏လော"

ဟု မေးတော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား ....ဝဇ္ဇီမင်းသားတို့သည် ခုနစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်ဓမ္မတို့နှင့် ပြည့်စုံလှသည်ဟူ၍ အကျွန်ုပ် ကြားဖူးပါသည်" ဟု နားတော်လျှောက်ပေ၏။

အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါး

"ချစ်သား အာနန္ဒာ ....အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် အညီအညွတ် စည်းဝေးတိုင်ပင်ခြင်း, ပြုဖွယ်ကိစ္စဟူသမျှ၌ အညီအညွတ်သာ ပြုကြခြင်း, ရှေးမင်းတို့ ပညတ်သောအရာကို ထပ်ကာလည်း မပညတ်၊ ပညတ်ပြီးကိုလည်း ဖျက်ဆီး၍ အသစ်မပြင်ခြင်း, မိမိထက် အသက်သိက္ခာကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေပြုခြင်း, သူကြီးတို့၏စကားကို နာယူခြင်း, ပြည်သူတို့၏သမီးကို ဖိစီးနှိပ်စက်၍ မသိမ်းမပိုက်ခြင်း, မြို့စောင့်နတ်တို့ကို ရိုသေမြတ်လေးလုပ်ကျွေးပသခြင်း, သီလဝန် ဂုဏဝန် ပုဂ္ဂိုလ်မွန် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တတ်သိလိမ္မာသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို မြှောက်စားချီးပခြင်း တည်းဟူသော အပရိဟာနိယဓမ္မ ခုနစ်ပါးကို အားထုတ် ဖြည့်ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ပျက်သုဉ်းယိုယွင်းခြင်းသည် မဖြစ်ရာ၊ ကြီးပွားစည်ပင်သည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ ဝဿကာရပုဏ္ဏားကို ခေါ်၍ "ဒကာ ပုဏ္ဏား .... ငါဘုရားသည် တစ်ရံသောအခါဝယ် ဝေသာလီပြည်၌ သာနန္ဒရ အမည်ရှိသော နတ်တို့၏နေရာ၌ နေတော်မူသော် ဝဇ္ဇီမင်းသားတို့သည် ငါဘုရားရှိရာသို့ လာကုန်၍ ကျင့်သောတရားကို လျှောက်ထားကြသဖြင့် ထိုမင်းတို့အား ငါဘုရားသည် အပရိဟာနိယတရား ခုနစ်ပါးတို့ကို ဟောကြားတော်မူဖူး၏။ ပုဏ္ဏား ....အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် အပရိဟာနိယဓမ္မ၌ တည်ကြကုန်အံ့၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ပျက်သုဉ်းယိုယွင်းခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်ရာ၊ ကြီးပွားစည်ပင်သည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဝဿကာရပုဏ္ဏားလည်း "အရှင်ဘုရား.... တစ်ပါးတစ်ပါးသော အပရိဟာနိယဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံသော ဝဇ္ဇီမင်းတို့အားလည်း ကြီးပွားခြင်းသည် ဖြစ်ရာသေး၏၊ ခုနစ်ပါးသော အပရိဟာနိယဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံကြမူကား အဘယ်ဆိုဖွယ်

http://www.dhammadownload.com

ရာ ရှိတော့အံ့နည်း၊ အရှင်ဘုရား ....ဒကာတော် အဇာတသတ် မင်းသားသည် ဖြားယောင်းခြင်းဖြင့် ဝဇ္ဇီမင်းတို့၏ အညီအညွတ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို ထား၍ တစ်ပါးသော စစ်မက်ပြုခြင်းဖြင့် မတတ်နိုင်ရာချေ" ဟု လျှောက်၏။

(ဘုရားသခင်သည် ဤသို့သော ဆိုဖွယ်ရာ အမြွက်စကားဖြင့် ပုဏ္ဏားနည်း ရမည်ကို သိလျက် အဘယ့်ကြောင့် မိန့်တော်မူသနည်း ဟူမူကား – ဘုရား သခင်၏ နှလုံးတော်သည် "ငါသည် ဤသို့သော စကားကိုမျှ မိန့်တော်မမူချေသော် ဤလတွင်ပင် ခပ်သိမ်းသောဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို အဇာတသတ်မင်း ဖမ်း၍ ညှဉ်းပန်းကုန်လတ္တံ့၊ ဤစကားကိုဆိုရမူကား ညီညွတ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးလျက် သုံးနှစ်လွန်မှ ဖမ်းယူလတ္တံ့၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး မိမိတို့၏ ကိုးကွယ် ဆောက်တည်ရာဖြစ်သော ကုသိုလ်ပုညကို အားထုတ်ရမူကား အကျိုးများ စွာဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ကြံတော်မူ၍ မိန့်တော်မူလေသတည်း။)

ဝဿကာရ၏ ဘေဒဥပါယ်

ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားလည်း ဘုရားအထံတော်မှ ပြန်လာ၍ မင်းထံသို့ ရောက်သောအခါ အဇာတသတ်မင်းက "ဆရာ ....မြတ်စွာဘုရားသည် အသို့ မိန့်တော်မူသနည်း" ဟု မေး၏။ ပုဏ္ဏားကလည်း "အရှင်မင်းကြီး ဘုရားစကားတော်မှာ ဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် အပရိဟာနိယဓမ္မနှင့် ပြည့်စုံကြသောကြောင့် နှိမ့်ချဖျက်ဆီးခြင်း ငှာ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် မတတ်နိုင်ရာ၊ စင်စစ်သော်ကား ဖြားယောင်းလှည့်ပတ်၍ အညီအညွတ်ကို ဖျက်ဆီးမှသာ စွမ်းနိုင်ရာ၏ ဟူသော အရိပ်မျှသာ ရှိချေသည်" ဟူ၍ လျှောက်၏။

မင်းကြီးကလည်း "ဆရာ ....ထိုသို့တပြီးကား ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ ဆရာ အသို့ကြံအံ့နည်း" ဟု မေး၏။ ပုဏ္ဏားကလည်း "အရှင်မင်းကြီး ....အလိုတော်ရှိသော် ကျွန်ုပ်ကြံပါမည်၊ ပရိသတ်များစွာ ညီလာသဘင် ဝင်သောအခါ ဝေသာလီမင်းတို့သည် အရှင်နှင့်ထိုက်တန်သော ဘဏ္ဍာကိုသိမ်းယူလေသော် အခြင်းအရာမှစ၍ ဒေါသဖြစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတော်မူပါ။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က "လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် လယ်လုပ်ကုန်သွယ်၍ အသက်မွေးကုန်သလော" ဟုဆိုပါမည်၊ ထိုအခါ အရှင်က အမျက်ရှိယောင်ပြု၍ အကျွန်ုပ်အား နှင်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ် အမျက်ဖြင့် ထ၍ သွားပါမည်၊ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို များစွာဆိုတော်မူပါ၊ ကျွန်ုပ်လည်း ညအခါ၌ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ထံသို့ တမန်စေလွှတ်၍ လက်ဆောင်တင်ပို့ပါမည်။ အရှင့်မကောင်းကျိုးကို ပြောပါမည်၊ ထိုအကြောင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်အား အခင်းထား၍

http://www.dhammadownload.com

ဦးဆဲရိတ်စေပြီးမှ နှောင်ကြိုးထည့်၍ ပြည်မှ ထုတ်တော်မူပါ၊ ဝေသာလီပြည်သို့ သွား၍ မင်းသားတို့၏အထံ၌ ခစားပါမည်၊ ထိုမင်းတို့၏ သင့်တင့်ညီညွတ်ခြင်းကို ကုန်းစကားဖြင့် ဖျက်ဆီးပြီးမှ အရှင်မင်းကြီးအား အကျွန်ုပ် လျှောက်လိုက်ပါမည်၊ ထိုအခါ စစ်အင်္ဂါလေးပါးဖြင့်ခိုင်၍ သိမ်းယူတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ အဇာတသတ်မင်းလည်း ထိုအရေးကို နှစ်သက်တော်မူ၍ ပုဏ္ဏားစီမံတိုင်း ပြုလေ၏။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့လည်း ဝဿကာရပုဏ္ဏား လာ၍ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့ ရောက်သည်ဟု ကြားလျှင် ဂင်္ဂါမြစ်ကို မကူးစေလင့်၊ ဆီးတားကုန်ဟု စည်လည်၏။ ထိုအခါ ဝေသာလီပြည်ဘက်၌ နေသောသူတို့က "ပုဏ္ဏားသည် အရှင့်သားတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြောဆိုကျင့်ကြံလေသောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုက်သည်"ဟု ဆိုကြကုန်သော် "ယင်းသို့ ဖြစ်တပြီးကား လာပါစေလော့" ဟု ခွင့်ပေး၏။

ပုဏ္ဏားလည်းသွားလေ၍ မင်းသားတို့ထံသို့ရောက်သော် လိစ္ဆဝီမင်းတို့အား အဇာတသတ်မင်း နှင်လိုက်သော အခြင်းအရာကို အလုံးစုံလျှောက်ကြားလေ၏။ လိစ္ဆဝီတို့လည်း "ဆရာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေသောအခါ ဘယ်အရာ၌ တည်သနည်း" ဟု မေး၏။ "အကျွန်ုပ်ကား တရားဆုံးဖြတ်သော အမတ်ပင်တည်း" ဟုလျှောက်ပေသော် "ငါတို့လည်း ထိုနည်းပင် ချီးမြှောက်မည်" ဆို၍ တရားဆုံးဖြတ်သော အမတ်အရာကို ပေးကုန်၏။

ထိုဝဿကာရပုဏ္ဏားလည်း တစ်နှစ်, နှစ်နှစ်ခန့် ကာလပတ်လုံး လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို များစွာ အလိုရှိဟန်ဖြင့် ကျင့်၍ နောက်သောအခါ တစ်ဦးသောမင်းသည် တစ်ဦးသောမင်းနှင့် မသင့်မတင့်စိမ့်သောငှာ မေတ္တာပျက်စိမ့်သောငှာ ပြောဆို၏၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့သည် ချစ်ခင်ခြင်း ပျက်စီး၍ ခရီးတစ်ကြောင်း၌ နှစ်ဦးသုံးဦးပေါင်း၍မျှ မသွားလိုကြဖြစ်လေ၏။

ဝဇ္ဇီတိုင်း ပြိုကွဲခြင်း

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းထံသို့ တမန်စေလိုက်၏။ အဇာတသတ်မင်းလည်း ထိုသတင်းကို ကြားလျှင် များစွာသော စစ်သည်တို့ကို ရုံးစု၍ ချီလာ၏။ ထိုသို့လာသည်ကိုကြား၍ တားမြစ် ပိတ်ဆီးခြင်းငှာ ညီညွတ်ပါသော်လည်း ကြင်နာခြင်းမရှိကြ၍ ရုံးစုမရ အထမမြောက်နေသဖြင့် ဝေသာလီပြည်၏အနီးသို့ ရောက်လေ၏။

ဝဇ္ဇီမင်းတို့သည် ထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်၍ မြို့တံခါးကို ပိတ်လော့၊ သူရဲ သူခက် လက်နက် ဓား လုံဖြင့် ခံကုန်လော့ဟု စည်လည်ပါသော်လည်း မင်းတစ်ဦး

http://www.dhammadownload.com

၏ အာဏာသည် မင်းတစ်ဦးမှာ မတည်လေရကား တဝါ ဟင်းလင်းရှိသဖြင့် လွယ်လင့်တကူသာလျှင် အဇာတသတ်မင်း၏ စစ်သည်တို့ဝင်၍ ဝဇ္ဇီမင်းတို့ကို ဖမ်းယူလေကုန်၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဝေသာလီပြည်သည် ရာဇဂြိုဟ်မင်း၏ လက်နက်နိုင်ငံ ဖြစ်လေသတည်း။

(စကားစပ်၍ အဆုံးသတ်အောင်ဆိုလိုက်သည်။ ထိုပျက်စီးခြင်းကား ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသော်ကာလမှ ဖြစ်သည်။)

ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဝဿကာရဗုဏ္ဏားသွား၍ မမြင့်မီပင် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို အမှီပြု၍ နေကုန်သော ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို တရားမဏ္ဍပ် စည်းဝေးစေကုန်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း သံဃာတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ကြွတော်မူလာ၍ သံဃာအပေါင်းတို့အား ဤသို့သော အပရိဟာနိယသုတ်ကို ဟောတော်မူ၏။

အပရိဟာနိယသုတ်တော်ပါဠိအနက်

၁။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ အဘိဏှံ သန္နိပါတာ သန္နိပါတ ဗဟုလာ ဘဝိဿန္တိ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကင်္ခါ၊ နော ပရိဟာနိ။

၂။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ သမဂ္ဂါ သန္နိပတိဿန္တိ၊ သမဂ္ဂါ ဝုဋ္ဌဟိဿန္တိ၊ သမဂ္ဂါ သံဃ ကရဏီယာနိ ကရိဿန္တိ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကင်္ခါ၊ နော ပရိဟာနိ။

၃။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ အပညတ္တံ နပညပေဿန္တိ၊ ပညတ္တံ နသမုစ္ဆိန္ဒိဿန္တိ၊ ယထာ ပညတ္တေသု သိက္ခာပဒေသု သမာဒါယ ဝတ္တိဿန္တိ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကင်္ခါ နော ပရိ ဟာနိ။

၄။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ထေရာ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတာ သံဃပိတရော သံဃပရိနာယကာ၊ တေ သက္ကရိဿန္တိ၊ ဂရုံ ကရိဿန္တိ၊ မာနေဿန္တိ၊ ပူဇေဿန္တိ၊ တေသဉ္စ သောတဗ္ဗံ မညိဿန္တိ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကင်္ခါ၊ နော ပရိ ဟာနိ။

၅။ ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ ဥပ္ပန္နာယ တဏှာယ ပေါနောဘဝိကာယ နဝဿ ဂစ္ဆိဿန္တိ၊ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကင်္ခါ နော ပရိဟာနိ။

http://www.dhammadownload.com

၆။ ယာဝကိဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ အာရညကေသု သေနာသနေသု သာပေက္ခာ ဘဝိဿန္တိ၊ ဝုစိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကခ်ီ၊ နော ပရိဟာနိ။

၇။ ယာဝကိဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ ပစ္စတ္တညေဝ သတိ ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ ကိန္တိ၊ အနာဂတာ စ ပေသလာ သဗြဟ္မစာရီ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ အာဂတာ စ ပေသလာ သဗြဟ္မစာရီ ဖာသု ဝိဟရေ ယျုန္တိ၊ ဝုစိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကခ်ီ နော ပရိဟာနိ။

ယာဝကိဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဣမေ သတ္တ အပရိဟာနိယာ ဓမ္မာ ဘိက္ခူသု ဌဿန္တိ၊ ဣမေသု သတ္တသု အပရိဟာနိယေသု ဓမ္မေသု ဘိက္ခူ သန္ဒိဿိဿန္တိ၊ ဝုစိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကခ်ီ၊ နော ပရိဟာနိ။

အနက်ကား – ၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကိဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ သန္နိပါတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ သန္နိပါတ ဗဟုလာ၊ စည်းဝေးခြင်း များကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝကိဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုစိယေဝ၊ အကျိုးစီးပွား ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကခ်ီ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော ပဋိကခ်ီ၊ အလိုမရှိအပ်။

၂။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကိဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ သန္နိပတိဿန္တိ၊ စည်းဝေးကြကုန်လတ္တံ့။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။ ဝုဋ္ဌဟိဿန္တိ၊ စည်းဝေးရာမှ ထကြကုန်လတ္တံ့။ သမဂ္ဂါ၊ စိတ်တူကိုယ်မျှ ညီညွတ်ကြလျက်။ သံဃကရဏီယာနိ၊ သံဃာ၏ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို့ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝကိဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုစိယေဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကခ်ီ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော ပါဋိကခ်ီ၊ အလိုမရှိအပ်။

၃။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကိဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အပညတ္တံ၊ ငါဘုရား မပညတ်သည်ကို။ နပညပေဿန္တ၊ မပညတ်ကုန်လတ္တံ့။ ပညတ္တံ၊ ငါဘုရား ပညတ်ပြီးသည်ကို။ နသမုစ္ဆိန္ဒိဿန္တိ၊ မဖျက်ကုန်လတ္တံ့။ ယထာ ပညတ္တေသု၊ ငါဘုရား၊ ပညတ်တိုင်း

http://www.dhammadownload.com

ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိသန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုဗိယေဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ထေရာ၊ မဟာထေရ် ဖြစ်ကုန်၏။ ရတ္တညူ၊ ညဉ့်အပိုင်းအခြားကို သိကုန်၏။ စိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ကုန်၏။ သံဃပိတရော၊ သံဃာ၏ အဖသဖွယ် ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃပရိနာယကာ၊ သံဃာ၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့ကို။ နဝါ၊ သိတင်းငယ်တို့သည်။ သက္ကရိဿန္တိ၊ အရိုအသေပြုကုန်လတ္တံ့။ ဂရုံကရိဿန္တိ၊ အလေးပြုကုန်လတ္တံ့။ မာနေဿန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်လတ္တံ့။ ပူဇေဿန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်လတ္တံ့။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သောတဗ္ဗန္တိ၊ နားထောင်သင့်ပေ၏ ဟူ၍။ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုဗိယေဝ၊ အကျိုးစီးပွား ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာယ၊ တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့။ နဂစ္ဆိဿန္တိ၊ မလိုက်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝကီ ဝဉ္စ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝုဗိယေဝ၊ အကျိုးစီးပွား ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ လုံး။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာရညကေသု၊ တောကျောင်းဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ သာပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်သောစိတ် ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝုဗိယေဝ၊ လျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ ၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။

http://www.dhammadownload.com

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ လုံး။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပစ္ဆတ္တညေဝ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ သတိ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့။ ကိန္တိ၊ အသို့နည်း။ အနာဂတာ၊ မလာကုန်သေးသော။ ပေသလာ၊ သီလကို ချစ်တတ်ကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်အံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ သတိ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝုဿိယေဝ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ နော ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အပရိဟာနိယာ၊ မဆုတ်ယုတ်စေတတ်ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ ဌဿန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အပရိဟာနိယေသု၊ မဆုတ်ယုတ်တတ်ကုန်သော။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္နိသိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ လုံး။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝုဿိယေဝ၊ လျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ ၏။ ပရိဟာနိ၊ ကို။ နော ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်။

ဤဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် တရားရသကို သောက်ရလေကုန်သတည်း။

နာဠန္ဒမြို့နှင့် ပါဋလိရွာ

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း အမွှလင်္ဂိကဥ္စ မွေ့လျော်သမျှ နေတော်မူပြီးသော် သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ နာဠန္ဒမြို့သို့ ကြွတော်မူလေ၏။ ထိုနာလန္ဒမြို့၌ ပါဝါရသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်ဝယ် စံပယ်တော်မူ၏၊ ထိုနာဠန္ဒမြို့၌ မွေ့လျော်သမျှ နေပြီးသော် ညီတော်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဂင်္ဂါမြစ်၏ အနီးဖြစ်သော ပါဋလိရွာသို့ ဒေသစာရီ ကြွတော်မူအံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူ၏။

ထိုအခါ ပါဋလိရွာ၌ နေကုန်သော ဥပါသကာတို့သည် ဘုရားကြွတော်မူလာကြောင်းကို ကြား၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်ကုန်ပြီးသော် "အရှင်မြတ်သည် ဧည့်သည်တို့ တည်းခိုရာ ဇရပ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ဘုရားသခင်လည်း ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအခါ များစွာသော ပါဠိလိရွာသားတို့သည် ဘုရား နေတော်မူခြင်းငှာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်အောင် ဧရပ်အပြင်၌ စင်ကြယ် သန့်ရှင်းသော ခင်းနှီးကော်ဇောတို့ကို ခင်းထား၍ သောက်ရေတည်ခြင်း, ဆီမီးထွန်းခြင်းတို့ကို ပြုပြီးမှ ဘုရားသခင်အား သီတင်းသုံးစေ၏။

သီလမရှိ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြစ် ၅-ပါး

နံနက်သောအခါ ဥပါသကာတို့သည် ဆွမ်းဩဇာဖြင့် ကောင်းစွာလုပ်ကျွေးကြပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်အနီး၌ ခြံရံကာ နေကြကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း သင့်လျော်သော တရားစကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူပြီး၍ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြစ်ငါးပါး, သုသီလပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိုးငါးပါးကို ထင်ရှားပြတော်မူခြင်းငှာ-

ပဋိမေ ဂဟပတယော အာဒီနဝါ ဒုဿီလဿ သီလဝိပတ္တိယာ၊ ကတမေ ပဉ္စ၊ ဣဓ ဂဟပတယော ဒုဿီလော သီလဝိပန္နော ပမာဒါဓိကရဏံ မဟတိ ဘောဂဟာနိံ ဂစ္ဆတိ၊ အယံ ပဌမော အာဒီနဝေါ ဒုဿီလဿ သီလ ဝိပတ္တိယာ-

အစရှိသော ဒေသနာတော်မြတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား- များစွာသော ဥပါသကာတို့....သီလမရှိသော ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်အား သီလပျက်ခြင်း၏ အပြစ်တို့သည် ငါးပါးတို့တည်း၊ ငါးပါးဟူသော်ကား ဤလောက၌ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သီလ၌ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်-

(၁) များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဥစ္စာစီးပွားတို့၏ ပျက်ခြင်းသို့လည်း ရောက်ကုန်၏။

(၂) ယုတ်မာသော မကောင်းသော ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသို့လည်း ရောက်ကုန်၏။

(၃) အကြင်သို့သော မင်းပရိသတ်, ပုဏ္ဏား ပရိသတ်, သူကြွယ် ပရိသတ်, ရဟန်းပရိသတ်တို့သို့ ဆည်းကပ်ကုန်အံ့၊ ထိုသို့ ဆည်းကပ်သမျှ၌ မလှသောမျက်နှာဖြင့် ကြောက်ရွံ့လျက်သာလျှင် ကပ်ရကုန်၏။

(၄) မိန်းမောတွေဝေလျက်သာလျှင် သေလွန်ရခြင်းသို့ ရောက်၏။

(၅) ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်သည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း အပါယ်လေးပါး လားခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဤကား သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြစ်ငါးပါးတည်း။

http://www.dhammadownload.com

သီလစောင့်ထိန်းသူ၏ အကျိုး ၅ - ပါး

များစွာသော ဥပါသကာတို့ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ငါးပါးသော အကျိုးတို့သည် ထင်ကုန်၏။ ငါးပါးဟူသော်ကား ဤလောကဌ သီလနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် -

(၁) အကြင် ကောင်းသော သီလဌ လုံ့လပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် အလိုလိုပင် ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၍ ကြီးစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ရ၏။

(၂) ကောင်းမြတ်သော ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသို့လည်း ရောက်၏။

(၃) အကြင်သို့သော မင်း, ပုဏ္ဏား, သူဌေး, သူကြွယ် ပရိသတ် ရဟန်းပရိသတ်တို့ကို ဆည်းကပ်ကုန်အံ့၊ ထိုသို့ ဆည်းကပ်လေသမျှဌ လုပတင့်တယ်စွာ သာယာသဖြင့် ဆည်းကပ်ရ၏။

(၄) ကြောက်လန့်ခြင်း မိန်းမောတွေဝေခြင်း ကင်းလျက်သာလျှင် သေလွန်စုတေရ၏။

(၅) ခန္ဓာပျက်သော အခါဌလည်း နတ်ရွာ သုဂတိဘဝသို့ လားရ ရောက်ရ၏။

ဤကား သုသီလပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးငါးပါးတည်း။

ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အကျိုးငါးပါးကို အလိုရှိမူကား သုသီလ ဖြစ်စိမ့်သောငှာသာလျှင် ကောင်းစွာ အားထုတ်ရ၏၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းနာဖြင့် ပါဠလိရွာသား အပေါင်းတို့အား ကောင်းမကောင်းသော သီလစကားတို့ဖြင့် များစွာ ဟောပြတော်မူ၏။ ဥပါသကာတို့လည်း ကာလကုန်မှ ဘုရားသခင်အား ရှိခိုးပြီးသော် အသီးသီး ပြန်ကြကုန်၏။

ပါဠလိပုတ် မြို့သစ်တည်ကြခြင်း

ယင်းသို့ ပါဠလိရွာသို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွရောက်တော်မူသောအခါသည်ကား အဇာတသတ်မင်း၏ ပုရောဟိတ်ဖြစ်ကုန်သော သုနီဓပုဏ္ဏား, ဝဿကာရပုဏ္ဏားနှစ်ဦးတို့သည် ဝဇ္ဇီမင်းတို့၏ အခွန်ခံလာခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းငှာ သူရဲသူခက်တို့နှင့်တကွ လာ၍ လုံခြုံစွာသော မြို့ကို ဖန်ဆင်းစီရင်ခိုက် ကြုံသတည်း။

ထိုသို့ စီရင်ရာဝယ် များစွာသော ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည် မိမိနေရာမှ ပြောင်း၍ သင့်တင့်သော ဒေသဌ နေကြကုန်၏။ တန်ခိုးကြီးသော နတ်၏ နေရာဌ မင်း, မင်း၏ အမတ် စသောသူတို့၏ နေရာကို သတ်မှတ်၏။ အလတ်သော တန်ခိုး

http://www.dhammadownload.com

ရှိကုန်သော နတ်တို့၏ နေရာဌ သူဌေး, သူကြွယ်တို့၏ အိမ်ရာကို သတ်မှတ်၏၊ တန်ခိုးငယ်သော နတ်တို့၏ နေရာဌ သူဆင်းရဲ, ကုန်သည်တို့၏ အိမ်ရာကို သတ်မှတ်၏။

ဘုရားသခင်လည်း ထိုအကြောင်းကို ဒီဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့် မြင်တော်မူ၍ ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်ပြီးသော် "ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဤပါဋလိရွာဌ် အဘယ်သူတို့လာ၍ မြို့ဖန်ဆင်းသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား....ရာဇဂြိဟ်ပြည်မှ အဇာတသတ်မင်း၏ အမတ်ကြီးဖြစ်သော သုနိဓပုဏ္ဏား, ဝဿကာရပုဏ္ဏားတို့သည် ဖန်ဆင်းလာပါသည်" ဟု နားတော်လျှောက်လေသော် "ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဤအမတ်တို့သည် တာဝတိံသာ နတ်တို့နှင့် တိုင်ပင်၍ စီရင်ဖန်ဆင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည်၊ ရှေးနေလင့်သော ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏ နေရာဌ လျော်စွာလျော်စွာ အိမ်ရာတဲကွန်း ပြုမိကြလေသည်" "ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဤပါဋလိမြို့သည် ယခုအခါမှစ၍ နောက်သောအခါ အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ လာကုန်သော ကုန်သည်အပေါင်းတို့၏ ရောင်းဝယ်ရာ ဥစ္စာထုပ်ကို ဖြေရာ သာသနာတည်ရာ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့၏ ကိန်းအောင်းမှီခိုရာ ပါဋလိပုတ် အမည်ရှိသော မင်းနေပြည်ကြီးသည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားတော်မူ၏၊ မိုးသောက်သောအခါ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့ သွားတော်မူ၏၊ ကိုယ်တော်ကို ငြိမ်းချမ်းလျက် ဆွမ်းခံအံ့သော အခါကို ငံ့လင့်တော်မူ၍ နေ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား တိုင်ပင်ခြင်း

သုနိဓ, ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားတို့ကလည်း ငါတို့ အရှင်မင်းကြီး၏ ဆရာဖြစ်သော ရှင်ဂေါတမသည် ယခု ကြွတော်မူလာပေသည်၊ ငါတို့မင်းလည်း အလွန်ကြည်ညိုရိုသေသည်၊ သင်တို့၏ မြို့အစီအရင်ကို အရှင်ဂေါတမအား တိုင်ပင်၏လောဟု မေးသည်ရှိသော် မတိုင်ပင်ဟု ဆိုငြားအံ့၊ ငါတို့အား မင်းကြီး အပြစ်တင်လေရာသည်၊ ရှင်ဂေါတမ ရောက်ရာဌာနဌ် ယုတ်ညံ့သော သတ္တဝါတို့သည် ဖဲခွာရပေကုန်သည်၊ ထို့ကြောင့် ငါတို့ မြို့စီရင်ရာဌ် မင်္ဂလာကြီး ဖြစ်စိမ့်သော ဌာမြတ်စွာဘုရားကို ပင့်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်အံ့၊ တရားတော်ကို နာကုန်အံ့ဟု ကြံပြီးလျှင် ဘုရားသခင် တည်းတော်မူရာ ဇရပ်သို့ ကပ်လေ၍ မြတ်သော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့်တကွသော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။

http://www.dhammadownload.com

ပြီးစီးသောအခါ သင့်ရာဒေသ၌ နေကြကုန်သော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း လျောက်ပတ်သော တရားစကားဖြင့် ဟောကြား ပြသတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ –

ယသ္မိ ပဒေသေ ကပ္ပေတိ၊ ဝါသံ ပဏ္ဍိတဇာတိယော။
သီလဝန္တေ တ္ထ ဘောဇေတွာ၊ သညတေ ဗြဟ္မစရိယေ။
ယာ တတ္ထ ဒေဝတာ အာသုံ၊ တာသံ ဒက္ခိဏမာဒိသေ။
တာ ပူဇိတာ ပူဇယန္တိ၊ မာနိတာ မာနယန္တိ နံ။
တတော နံ အနုကမ္ပေန္တိ၊ မာတာ ပုတ္တံဝ သြရသံ။
ဒေဝတာနုကမ္ပိတော ပေါသော၊ သဒါ ဘဒြာနိ ပဿတိ –

ဟူသော ဂါထာတို့ကို ဟောတော်မူ၏။

နတ်တို့အား အမျှပေးဝေသင့်ကြောင်း

အနက်ကား – သုနိဓ ဝဿကာရ၊ သုနိဓပုဏ္ဏား, ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားတို့။ ယသ္မိံပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ ပညာရှိသော အမျိုးသား သည်။ ဝါသံ၊ နေရာထိုင်ခင်း ပြုလုပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြုလိမ့်။ ဇတ္ထ၊ ဤ ပြုရာအရပ်၌။ သညတေ၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံးကို စောင့်တတ်ကုန်သော။ ဗြဟ္မ စရိယေ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော။ သီလဝန္တေ၊ သီလ သမာဓိ ရှိသော ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍ –

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ယာ ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ အာသုံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူ၏ အဖို့ကို၊ အာဒိသေ၊ ရည်မှတ်၍ ပေးဝေရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ပူဇိတာ၊ ပူဇော်ကုန်အပ်ကုန်သော။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ နံ၊ ထိုပူဇော် သူကို။ ပူဇယန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ မာနိတာ၊ မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ နံ၊ ထိုမြတ်နိုးသူကို။ မာနယန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏။

တတော တသ္မာ ကာရဏာ၊ ထိုသို့ အမျှ ပေးဝေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုသူကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ သြရသံ၊ ရင်၌ဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အနုကမ္ပတိ ဣဝ၊ အစဉ် စောင့်ဘိသကဲ့သို့။ အနုကမ္ပေန္တိ၊ အစဉ် စောင့်ကုန်၏။ ဒေဝတာနုကမ္ပိတော၊ နတ်တို့သည် အစဉ် စောင့်အပ်သော။ ပေါသော၊ သတ္တဝါသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အာရုံတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့အား။ အာဒိသေ၊ အမျှပေးဝေရာ၏။

http://www.dhammadownload.com

ယင်းသို့ တရားဟောကြားပြီးသော် သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်တကွ ကြွသွားတော်မူ၏၊ သုနိဓ ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း ဦးဖျားစွာ မင်္ဂလာ နိမိတ်ကို ယူခြင်းငှာ နောက်တော်မှ လိုက်လာ၏။ ဘုရားသခင်လည်း အကြင် တံခါးဖြင့် ထွက်၏၊ ထိုတံခါးကို 'ဂေါတမတံခါး' တွင်စေဟု သမိုက်၏၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့ရောက်သောအခါ အကြင်ဆိပ်ဖြင့် ကူး၏၊ ထိုဆိပ်ကို 'ဂေါတမဆိပ်' တွင်စေဟု သမိုက်၏။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မဂ္ဂင်ဖောင်

ထိုအခါ ဂင်္ဂါမြစ်သည် ကမ်းနားမှနေ၍ ကျိုးသောက်လောက်အောင် ရေပြည့်သောအခါ ဖြစ်ရကား လူအချို့တို့သည် ပို့ခြင်းငှာ လှေရှာကြ၏၊ အချို့ကား ဝါးဖောင် သစ်ဖောင် စသည်တို့ကို ဖွဲ့ကြကုန်၏၊ ထိုသို့ဖွဲ့စဉ်ပင် ဘုရားသခင်လည်း အားရှိသော ယောကျ်ားသည် ကွေး၍ထားသော လက်ကို ဆန့်သကဲ့သို့ တန်ခိုးတော်အာဖြင့် တစ်ခဏချင်း ဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်တကွ ကြွရောက်တော်မူလေ၏။

လှေဖောင်ရှာသော ဒါယကာတို့ မြင်၍ ရွှင်လန်းစွာ အံ့အာသရဲ့ ဖြစ်သည်တွင် ဘုရားသခင်လည်း ဤသို့သော ဥဒါန်းစကားကို ကျူးရင့်တော်မူ၏။

ယေ တရန္တိ အဏ္ဏဝံ သရံ၊ သေတုံ ကတ္တာန ဝိဿဇ္ဇ ပလ္လလာနိ။
ကုလ္လံ ဟိ ဇနော ဗန္ဓတိ၊ တိဏ္ဏာ မေဓာဝိနော ဇနာ။

အနက်ကား – ယေ အိုးယပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဏ္ဏဝံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် တူသော။ သရံ၊ တဏှာမြစ်ကို။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ တေ အရိယပုဂ္ဂလာ၊ ထို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သေတုံ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော တံတားကို။ ဝါ – ဖောင်ကို။ ကတ္တာ၊ ဖွဲ့သည်ကို ပြု၍။ ပလ္လလာနိ၊ ညွန်ပျောင်းတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ တရိတုကာမော၊ ကူးလိုသော။ ဇနော၊ လူများသည်။ ကုလ္လံ၊ သစ်ဖောင် ဝါးဖောင်ကို။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏။ မေဓာဝိနော၊ မင်္ဂလာ ဖိုလ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဇနာ၊ အရိယာဖြစ်သော သူတို့သည်။ ကုလ္လေန၊ လှေဖောင်နှင့်။ ဝိနာယေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ တိဏ္ဏာ၊ ကူးမြောက်နိုင်ကုန်၏။

အမ္မပါလိကာ

ဤ ဂင်္ဂါမြစ်ဆိပ်မှ ကြွတော်မူလေ၍ ကောဋိဂါမသို့ ရောက်တော်မူလေသည်၊

http://www.dhammadownload.com

ထိုမှသည် နာဠိကအရပ်သို့, ထိုမှသည် ဝေသာလီပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ အမွပါလိကာ မည်သော ပြည့်တန်ဆာမ၏ သရက်ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူ၏။

ပြည့်တန်ဆာမလည်း ဘုရားကြွရောက်ကြောင်းကိုကြားလျှင် အားရ ဝမ်းသာ ပူဇော်ရာဝတ္ထုတို့ကို ပြင်လျက် မြင်းကသော ရထားယာဉ်စီးလျက် ဥယျာဉ်သို့ ထွက်လာ၏၊ ဘုရားသခင်ကို မဖူးမြင်ရသည်တိုင်အောင် ရထားဖြင့်လာ၍ မြင်သောကာလ ရထားမှသက်ပြီးလျှင် ခြေဖြင့်သာလာ၍ မြတ်စွာဘုရား အထံသို့ ရောက်သော် ကိုယ်တော်ကိုရှိခိုးလျက် မြတ်နိုးရိုသေစွာနေ၏၊ ဘုရား သခင်လည်း အစဉ်သော တရားစကားဖြင့် ဟောကြားတော်မူ၏၊ အမွပါလိကာလည်း တရားနာပြီးသော် သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်မြတ်အား ဆွမ်းဖိတ်၍ ပြန်ခဲ့၏။

လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့လည်း ဘုရား ကြွလာကြောင်းကို ကြားသော် မြင်းရထား စီးကုန်လျက် ပြည်မှ ထွက်လာကြ၏။ ထိုမင်းတို့တွင် အချို့ကား ညိုသော အဝတ်တန်ဆာ ဒွါဒရာကို ဆင်ယင်ကုန်လျက်, အချို့ကား ရွှေသော အဝတ်တန်ဆာ ဒွါဒရာတို့ကို ဆင်ယင်ကုန်လျက်, အချို့ကား ဖြူသော ရင်လွှမ်းပန်းခက် ဘယက်တန်ဆာ ဒွါဒရာကို ဆင်ယင်ကုန်လျက် ထွက်လာကုန်ရကား စစ်သဘင်ကျင်းပရာသို့ ထွက်သော နတ်သားကဲ့သို့ ထူးခြားရှုဖွယ် လွန်တင့်တယ်သော မင်း၏ အသရေ ဖြစ်၏။

အမွပါလိကာ ပြည့်တန်ဆာမလည်း ငယ်သော လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏ ရထားစွန်းကို မိမိရထားစွန်းဖြင့် တို့ဝှေ့ထိခိုက်စေ၍လာ၏၊ ထိုအခါ လိစ္ဆဝီမင်းတို့က "ဟယ် အယုတ်မ ....အဘယ်ကြောင့် မင်းသားငယ်တို့၏ ရထားစွန်းကို သင်၏ ရထားစွန်းနှင့် ထိစေဘိသနည်း၊ သင်၏ အဖက်မှတ်သလော" ဟု ဆို၏။ အမွပါလိကာလည်း "အရှင်သားတို့ ...ဘုရားသခင်ကို နက်ဖြန် အကျွန်ုပ် ဆွမ်းကျွေးခွင့် ရသောကြောင့် မင်းသားတို့ကို ရှောင်ရှားရမည် သတိမရပြီ" ဟု ဆို၏။

တာဝတိံသာ နတ်ရွာပေလော

ထိုစကားကို ကြားသော် မင်းသားတို့ကလည်း "ဟယ် အမွပါလိကာ .... သင်ဖိတ်ခဲ့သော ဆွမ်းကို ငါတို့အား အသပြာတစ်ထောင်နှင့် ရောင်းပါဦးလော" ဟု ဆိုကြ၏၊ "အရှင့်သားတို့ အကျွန်ုပ်ကား ဇနပုဒ် နိဂုံး အလုံးစုံ အရံနှင့် တကွသော ဝေသာလီပြည်ကို ပေးသော်လည်း ကျွန်ုပ် မရောင်းပြီ" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကိုကြားသော် လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့လည်း "အချင်းတို့....အမွပါလိကာ ပြည့်တန်ဆာမသည် ငါတို့ကို အောင်လေစ၊ ငါတို့ထက် များစွာ လိမ္မာရာ ရောက်လေစ" ဟု အံ့သြ,ပြောပဂ္ဂါ ဘုရားရှိရာသို့ လာကြသော် ကိုယ်တော်မြတ်

http://www.dhammadownload.com

လည်း လိစ္ဆဝီမင်းတို့ကို အဝေးကမြင်လျှင် သံဃာတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍ "ရဟန်းတို့ ... တာဝတိံသာ နတ်ပရိသတ်တို့ကို မမြင်ဖူးကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ထိုလိစ္ဆဝီမင်း ပရိသတ်ကို ကြည့်ကြကုန်လော၊ ဤမင်းတို့သည် တာဝတိံသာနတ်တို့နှင့် အလားတူပေစွ" ဟု ချီးပ၍ မိန့်တော်မူ၏။

ရူပါရုံ၌ သုဘနိမိတ်ကို ယူစေခြင်း မှတ်ချက် – ဘုရားမြတ်စွာသည် အရာမကသော သုတ်ဖြင့် ရူပါရုံကို မခင်မင်ထိုက်ကြောင်းဖြင့် ဟောတော်မူလျက် ဤအခါဝယ် အဘယ့်ကြောင့် ရူပါရုံ၌ သုဘနိမိတ်ကို ယူစေသနည်း ဟူမူကား ရဟန်းတို့ အကျိုးစီးပွား များမည်ကို ရည်၍ ယူစေသတည်း၊ ရဟန်း ပရိသတ်တွင် အချို့သော ရဟန်းတို့သည် နည်းသော လုံ့လပညာ ရှိကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့အား နတ်စည်းစိမ်ဖြင့် ဖြားယောင်း၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြခြင်းငှာ လည်းကောင်း, ထိုမင်းတို့သည် မမြင့်မီ အဇာတသတ်မင်း၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်၍ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် ရှေးအခါက တာဝတိံသာနတ်အလားကဲ့သို့ ခံစားရသော မင်းတို့သည်လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ချေသေး၏၊ ဘုန်းတန်ခိုးငယ်သော ငါတို့သည်ကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်းဟု ဓမ္မသံဝေဂဖြစ်စိမ့်သောငှာ လည်းကောင်း ရူပါရုံ၌ သုဘနိမိတ်ကို ယူစေသတည်း။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် ဥယျာဉ်သို့ ဝင်သောအခါ ခြေဖြင့်သာလျှင် ဘုရားရှိရာသို့ကပ်လေ၍ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပြီးသော် တရားစကားတော်ကို နာကြ၏၊ ပြီးဆုံးသောကာလ ဘုရားသခင်အား သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ဆွမ်းဖိတ်ကြားလေသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း "အမှပါလိကာသည် ဦးစွာပင် ပင့်ဖိတ်လေပြီ" ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့လည်း "အမှပါလိကာသည် ငါတို့ကို အောင်လေစွ" ဟု လက်ဖျားခါ၍ ချီးပြီးလျှင် ဘုရားသခင်ကို ရှိခိုးလျက် လက်ယာရစ်သုံးပတ် လည်၍ ပြန်ခဲ့ကုန်၏။

နံနက်သောအခါ အမှပါလိကာလည်း သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးသော် တည်းခိုတော်မူသော ဥယျာဉ်ကို ရေစက်သွန်း၍ ဘုရားသခင်အား လှူ၏၊ ဘုရားသခင်လည်း ထိုဥယျာဉ်၌ နေတော်မူ၍ များစွာသော ဝေနေယျတို့အား တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူကာ ချမ်းသာရှာ၍ မွေ့လျော်သမျှ ကာလပတ်လုံး သီတင်းသုံးခဲ့၍ စာစ်ဖန် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူပြန်သဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

ဖိနတ္ထပကာသနီကျမ်း အဋ္ဌမပိုင်း ပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

ပုံတော်စုံ

ဒီဃနိကာယနိဿိတ

နဝမပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝေဠုဝဂ္ဂာဒ္ဒ ဝါကပ်တော်မူခြင်း

လောကသုံးဂ္ဂာဒ္ဒ သတ္တဝါတို့၏ ပညာစက္ခုကို ပြုပေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် သက်တော် ခုနစ်ဆယ့်ကိုး ဝါတော် လေးဆယ့်လေးဝါ ပြည့်တော်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံချိန်နီးသောအခါ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းမှသည် ဝေသာလီပြည်သို့ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူ၍ ထိုပြည်ဒ္ဒ မွေ့လျော်သမျှနေပြီးသော် ဝေသာလီပြည်နှင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အကြား ဂင်္ဂါမြစ်နားဒ္ဒတည်သော ဝေဠုဝဂ္ဂာသို့ကြွတော်မူ၏၊ ထိုရွာသားတို့လည်း ဘုရားကြွလာသည်ကိုမြင်လျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက် ကျောင်းကန်ဆောက်၍ ပင့်လျှောက်ကြသည်နှင့် ထိုဝေဠုဝဂ္ဂာတွင် ဝါကပ်တော်မူ၏။

ကိုယ်တော်နှင့် အတူပါသော ရဟန်းများကိုလည်း "ချစ်သားတို့....သင်တို့သည် ငါနှင့်မဝေးမနီး ဝေသာလီပြည်ကြီးကို မှီ၍သာ သင့်တင့်ရာဒ္ဒ ကပ်ကြလေကုန်လော" ဟု လွှတ်တော်မူ၏။

ရဟန်းများကို မနီးမဝေးမှာ နေစေခြင်း

အဘယ့်ကြောင့် လွှတ်တော်မူသနည်း ဟူမူကား ဝေဠုဝဂ္ဂာသည် ငယ်

http://www.dhammadownload.com

သည်ဖြစ်၍ ကျောင်းလည်းမလောက်, ဆွမ်းလည်းမလောက်, ရဟန်းတို့ ပင်ပန်းရာသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ နေစိမ့်သောငှာ လွတ်တော်မူသည်၊ အဝေးမြို့ရွာသို့ကား အဘယ့်ကြောင့် မလွတ်သနည်း ဟူမူကား – ဘုရားသခင်သည် ဤသို့ အကြံတော် ဖြစ်၏၊ "ငါသည် ဤလမ္ဘ နောက်ဆယ်လမြောက်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလတ္တံ့၊ ထိုကာလ ရဟန်းတို့ မဖွဲ့မြင်ရမူ သံဝေဂကြီးစွာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤဝေသာလီပြည်၌သာ နေရပါမူကား တစ်လ ရှစ်ကြိမ်လာ၍ တရားတော်ကို ဟောကြသဖြင့် အယူကို သိကုန်လတ္တံ့" ဟု ကြံတော်မူ၍ အဝေးသို့ မလွတ်သတည်း။

ယင်းသို့ ဝေဠုဝရွာ၌ ဝါကပ်တော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရား၌ ကြမ်းတမ်းပြင်းပြစွာ သွေးသွန်လှသော ရောဂါအနာသည် ဖြစ်၏၊ သို့ဖြစ်ဘိသော်လည်း သတိသမ္ပဇဉ် အမြဲယှဉ်လျက် ငြိုငြင်ဆင်းရဲခြင်း မရှိဘဲ ပကတိ သည်းခံတော်မူ၏၊ ထိုသွန်သော သွေး အညစ်အကြေးကိုလည်း သိကြားမင်းသည် ရတနာပန်းတောင်းဖြင့်ခံ၍ ဘမုဒ္ဒရာ၌ သွန်ပေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဤသို့ ကြံတော်မူ၏ – "ငါသည် တပည့်သံဃာတို့ကို မခေါ်မပန်ဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းငှာ မလျောက်ပတ်ချေ၊ ရောဂါဝေဒနာကို သမာပတ်အဟုန်ဖြင့် ဖျောက်၍ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ကောင်းစွာ တည်စေဦးအံ့" ဟု ကြံလျက် ခုနစ်တန်သော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကိုလည်း ပွားစေတော်မူ၏၊ ရူပသတ္တက အရူပသတ္တကတို့ကိုလည်း အထွေးအယှက် မရှိစေဘဲ တစ်ဆယ့်လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဝိပဿနာရှု၍ သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ထိုအခါမှစ၍ ရောဂါဝေဒနာသည် ငြိမ်းလေ၏။

ဝိပဿနာ၏ စွမ်းအင်များ

ရှေးရှေးသော ကာလ၌လည်း ဖလ သမာပတ်ကို ဝင်စားသည် မဟုတ်လော ဟူငြားအံ့။ ဝင်စား၏၊ ဝင်စားသော်လည်း ကာလပရိစ္ဆေဒဖြင့် ခဏိတ သမာပတ်ကိုသာ ဝင်စားရကား သမာပတ်၏ အတွင်း၌သာ ရောဂါကွာသည်၊ သမာပတ်မှ ထသောအခါ ရောဂါ လွမ်းမြဲ လွမ်းပြန်လေသည်။ ဥပမာကား ထူထပ်သော ရေညှိမှော်စုထဲ၌ ခဲ လှင်ကန်ကို ချဘိသကဲ့သို့တည်း။ မဟာ ဝိပဿနာဖြင့် သမာပတ် ဝင်စားသော အခါ၌ကား အားရှိသော ယောကျ်ားသည် မှော်ရေညှိကို ပယ်ရှားသဖြင့် ကာလရှည်လျားစွာ ကွာဘိသကဲ့သို့ ပကတိ ဝေးကွာတော်မူ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ထိုအနာမှ ထမြောက်တော်မူသော် ကျောင်းတော်မှ သက်၍ အနောက်ဘက် ကျောင်းရိပ်၌ ခင်းအပ်သော နေရာထက် နေတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုပုံ

ထိုသို့နေစဉ် ရှင်အာနန္ဒာသည် ရိုသေစွာ ရှိခိုးလျက် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ....ကိုယ်တော်မြတ်သည် ကျန်းခဲ့သာယာအနာမှ ထမြောက်ခြင်းကို တပည့်တော် မြင်ရပေပြီ၊ အရှင်ဘုရား၏ လေးလံပင်ပန်းခြင်းကို မြင်ရသဖြင့် တပည့်တော်ကိုယ် ပင်ပန်းသကဲ့သို့ ရှိပါသည်၊ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ပြင်းပြစွာ ဝေဒနာ ခံရခြင်းကြောင့် တပည့်တော်အား အရပ်မျက်နှာတို့သည် မထင်မြင်နိုင် ရှိပါသည်။ သတိပဋ္ဌာန်, သမ္မပ္ပဓာန် စသော တရားတို့သည်လည်း မထင်နိုင် ရှိပါသည်။ စင်စစ်သော်ကား ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုမျှ တပည့်တော် ကောင်းစွာ မသယ်နိုင် ရှိပါသည်၊ အရှင်ဘုရား တရားတော်ကို ဟောနိုင်သမျှသော ကာလပတ်လုံး ရွေ့ပြည်နိဗ္ဗာန် မစံသည်ကိုသာ မြင်လိုကြပါသည်" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သားအာနန္ဒာ ....ငါဘုရားအား အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှလောက် တောင့်တဘိသနည်း၊ သတ္တဝါတို့ အကျိုးစီးပွား များအံ့သော အကြောင်းတရားကို ငါဘုရားသည် အတွင်း၌ လည်းကောင်း, အပ၌ လည်းကောင်း အကြွင်းမထားမူ၍ ငါ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနည်းတရားတော်ကို လည်းကောင်း ငါထားတော်မူအပ်ပြီ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ .... ငါဘုရားသည် ရှည်လျားသော အခွန့်သို့ ရောက်ပြီ၊ အိုမင်းရင့်ရော် မှည့်ပျော်သော အရွယ်သို့ တိုင်ပြီ၊ ဘုရားတကာတို့ တည်မြဲခမ္မတာဖြစ်သော အာယုကပ်ကို ငါးစုပြု၍ လေးစုကုန်လျက် သက်တော် ရှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီ၊ လှပ တင့်တယ်စွာ စီရင်အပ်သော လှည်းသည် အိုမင်းဟောင်းနွမ်း ဆွေးမြည့်သော အခါကာလ စီးကြခြင်းငှာ လည်းကောင်း, ဝန်တင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း မလျောက်ပတ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ငါ၏ ရူပကာယတော်သည် အိုမင်း၍ ယိုယွင်း ပျက်စီးချေပြီ။

"ချစ်သား အာနန္ဒာ ....အကြင်အခါ၌ ငါဘုရားသည် အလုံးစုံသော အာရုံခြောက်ပါးကို မလိုက်စားမူ၍ သခါရတို့ကို အာရုံပြုသော အရဟတ္တဖိုလ် စိတ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို ဖြစ်စေ၍ နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ငါ၏ကိုယ်တော်သည် အထူးသဖြင့် ချမ်းသာ၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ၏ သာသနာ၌တည်သော သင်တို့သည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုသာ မှီရာပြု၍ နေကုန်လော့၊ လောဘ, ဒေါသ, မာန, ဒိဋ္ဌိ အစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖျောက်၍ ရူပကာယ၌ ဆံအစရှိသော ကောဋ္ဌာသ အပေါင်းကို အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍ နေကြကုန်လော့" ဤသို့ အစရှိသော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်သာရိပုတ္တရာ ပရိနိဗ္ဗာန်. စံဝင်တော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ဝေဠုဝဂ္ဂာ၌ ဝါမှ ထပြီးသော် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွတော်မူအံ့ဟူ၍ လာသောခရီးဖြင့် ပြန်တော်မူလျက် အစဉ်သဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်၍ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဝတ်ပြု၍ ဆွမ်းခံရာမှဖဲခဲ့ပြီးသော် နေ့သန့်တော်မူမြဲဖြစ်သော အရပ်၌ သမာပတ်ဝင်စားတော်မူ၏။

ပရိနိဗ္ဗာန် စံရာဌာန

ထိုသမာပတ်မှ ထပြီးသော် ဤသို့ အကြံတော် ဖြစ်၏ – "ဘုရားသခင်တို့သည်တည်း ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ဝင်ကုန်သလော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်တည်း ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန် ဝင်ကုန်သလော" ဟု အကြံတော် ဖြစ်၏။ ယိုအခါ အဂ္ဂသာဝကတို့သည် ရှေ့ဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ဝင်မြဲ ဖြစ်သည်ဟု သိ၍ မိမိ၏ အာယုသင်္ခါရကို ဆင်ခြင်သော် ခုနစ်ရက်အစွင်း၌သာလျှင် ငါ၏ အာယုသင်္ခါရသည် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိရ၍ အဘယ်အရပ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရအံ့နည်းဟု ကြံပြန်သော်–

ဘုရားသခင်တပည့်တော်ကြီးဖြစ်သော ရှင်ကောဏ္ဍည သည်လည်း၊ ဟိမဝန္တာတော မန္ဒာကိနီအိုင်၏ အနီး၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏။

သားတော် ရာဟုလာသည်လည်း တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။

ငါမူကား အရပ်တစ်ပါး၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍မသင့်ချေ၊ ငါ၏မယ်တော်သည် သားလေးယောက်, သမီးသုံးယောက်အားဖြင့် ခုနစ်ပါးသော ရဟန္တာတို့၏အမိ ဖြစ်လျက် ဘုရား, တရား, သံဃာတို့၌ မကြည်ညိုဘဲ၊ ထို ငါ့မယ်တော်ကား ဤဘဝ၌ မင်္ဂိုလ်ရအံ့သော အကြောင်း ရှိပါသလောဟု တွေးတောဆင်ခြင်ပြန်သော် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ ဥပနိဿယကို မြင်သဖြင့် ငါ့မိခင်အား ငါမှတစ်ပါး အမြိုက်တရားကို ပေးအံ့သောသူမရှိပြီ၊ ဤကိစ္စ၌ ငါ ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ချေအံ့၊ "ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် တစ်ပါးသော သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာသာ ဖြစ်နိုင်၏၊ မယ်တော်၏ မှားသော အယူပါဒကို ပယ်ချခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ပါ" ဟု အမျှားဆိုရာ ဖြစ်ပေလတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် မယ်တော်၏ မိစ္ဆာဝါဒကို ကင်းစိမ့်သောငှာ ငါဖွားရာ တိုက်ခန်း၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအံ့ဟု ကြံစည် ဆုံးဖြတ်၍ ယနေ့ပင်လျှင် ဘုရားသခင်ကို ခွင့်တောင်း၍ ထွက်တော်အံ့ဟု နှလုံးပြုလျက် ညီတော်စုန္ဒကို ခေါ်၍ "ငါ့ရှင် စုန္ဒ ....မိဘတို့ရှာသို့ သွားကြကုန်အံ့၊ ရဟန်းငါးရာတို့အား အရှင် အမှတ်သညာကို ပေးလော့" ဟို့ ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအရှင်စုန္ဒလည်း ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်ငါးရာတို့အား "အရှင်တို့ .... သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်၍ လာလတ်ကုန်လော့၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် နာဠကရွာသို့ ကြွတော်မူလို၏" ဟု ကြားပေ၏။ ငါးရာသော ရဟန်းတို့လည်း သပိတ် သင်္ကန်းပြင်ဆင်လျက် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ထံသို့ ကပ်ကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်ထံ ခွင့်တောင်းခြင်း

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ထိုရဟန်းငါးရာ ခြံရံလျက် ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်ပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ...တပည့်တော်အား ခွင့်ပြုတော်မူပါ၊ တပည့်တော်သည် အာယုသခါရ လွတ်ချိန်တန်ပါပြီ" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "သင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုချေတော့"ဟု မိန့်တော်မူချေသော် သေခြင်း၏ ကျေးဇူးကို ချီးကျူးတိုက်တွန်းရာ ကျချိမ့်မည်၊ "ပရိနိဗ္ဗာန် မပြုလင့်"ဟု မိန့်တော်မူလျှင်လည်း အမြိုက်တရားကို ပိတ်ပင်ရာ ကျချိမ့်မည်ဟု နှလုံးပြု၍ ကိုစကားနှစ်ပါးကို မိန့်တော်မမူဘဲ "ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ... သင် အဘယ်အရပ်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့နည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား ... မဂဓရဋ္ဌတိုင်း နာဠကရွာ၌ ကျွန်ုပ်ကို ဖွားရာဖြစ်သော တိုက်ခန်း၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါအံ့" ဟု လျှောက်လေလျှင် ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ ....သင်၏ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်ရာကို သင်သာ သိနိုင်သည်၊ သင်၏ တပည့်ကြီး တပည့်ငယ်တို့သည် သင်ကဲ့သို့သော ဆရာကို ဖူးမြင်ရခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဆည်းကပ်ရခြင်းငှာ လည်းကောင်း အလွန်ရခဲ၏၊ ထို့ကြောင့် တရားဟောဦးလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ တန်ခိုးပြခြင်း

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ၏ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းလျှင် ပမာနရှိသော တရားဒေသနာကို အလိုတော် ရှိချေသည်ဟုသိ၍ ဘုရားသခင်ကို ရှိခိုးလျက် "ထန်းတစ်ဆင့်မျှသော ကောင်းကင်သို့တက်၍ မြေသို့သက်ပြန်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်တို့ ဦးဖြင့်တိုက်၍ တစ်ဖန် ထန်းနှစ်ဆင့်မျှသော ကောင်းကင်သို့ တက်ပြန်၍ တစ်ဖန် မြေသို့ သက်ပြန်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ကို ဦးတိုက်၍" ဤသို့ တစ်ကြိမ်ထက်တစ်ကြိမ် လွန်ကာ ယန်းခုနစ်ဆင့်မြင့်သော ကောင်းကင်ထက်သို့ ပြန်တက်၍ ကောင်းကင်ထက်၌ တည်လျက် အထူးထူးသော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို ပြု၍ လူ ရဟန်းအပေါင်းတို့အား တရားဟောပြလေ၏။ ထိုအခါ သာဝတ္ထိပြည်အလုံးသည် ရုန်းရင်းခတ်မျှ စည်းဝေးကြ၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း ကောင်းကင်မှ သက်ဆင်း၍ ဘုရားခြေတော်ရင်း၌ ဦးတိုက်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား ....တပည့်တော် သွားပါတော့အံ့" ဟု လျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း နေတော်မူရာမှ ထ၍ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၏အပါး ပတ္တမြားစီသော အင်းပျဉ်ထက်၌ ရပ်တော်မူ၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း လက်ယာရစ်သုံးကြိမ်လည်၍ ရှိခိုးပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ....ဤကမ္ဘာမှ ပြန်၍ရသော် တစ်သန်းနှင့် ကမ္ဘာ တစ်သိန်း၏ အထက်၌ အနောမဒဿီ ဘုရားသခင်၏ စက်ပြင်တော်ရင်း၌ ဝပ်၍ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးမြင်ရကြောင်းဖြင့် တပည့်တော် ဆုတောင်းခဲ့ဖူးပါသည်၊ တောင်းသောဆုသည် ယခုပြည့်ဝ၍ အရှင်မြတ်ကို ဖူးမြင်ရပေပြီ၊ တရားရသကိုလည်း သောက်ရပေပြီ၊ ဤ ယခု ဖူးမြင်ခြင်းသည်ကား အဆုံးစွန်သော ဖူးမြင်ခြင်းပါတည်း၊ တစ်ဖန် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ မလာနိုင်ပြီ၊ ဤ ရှိခိုးခြင်းသည် အဆုံးစွန်သော ရှိခိုးခြင်းပါတည်း၊ ယနေ့မှ ခုနစ်ရက်လွန်လျှင် လေးလံစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို တပည့်တော် ချပါတော့မည်" ဟု လျှောက်၍ ဘုရားမြင်လောက်သမျှ ဌာနတိုင်အောင် နောက်ဆုတ်သာ ကြွလေ၍ ဒဿနုပစာရလွန်သောအခါမှ နာဠကရွာသို့ ရှေးရှုကြွတော်မူ၏။ ထိုအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ကြည်းဟည်းလျက် တုန်လှုပ်၏။

နာဠကရွာသို့ ကြွခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ရှင်သာရိပုတ္တရာကို ခြံရံကာ နေကုန်သော ရဟန်းတို့အား "ချစ်သားတို့ ....သင်တို့၏ အစ်ကိုကြီးကို လိုက်၍ ပို့ကြကုန်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းပရိသတ်တို့လည်း မြတ်စွာဘုရား တစ်ပါးကိုသာ ခြွင်း၍ အကြွင်းမဲ့ ထွက်လေကုန်၏။ သာဝတ္ထိပြည်သားတို့သည်လည်း "ရှင်သာရိပုတ္တရာသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပန်၍ နိဗ္ဗာန်ဝင်အံ့သောငှာ ကြွချေပြီ၊ ဤအခါမှ နောက်ကာလ၌ ငါတို့သည် မဖူးရကုန်လတ္တံ့"ဟု ပန်းနံ့သာ လက်စွဲကုန်လျက် ဖြန့်ကြဲသော ဆံရှိသည်ဖြစ်၍ ဟစ်ကြွေးငိုယိုကာ လျှင်စွာ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြကုန်၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း မြို့၏ ဥပစာအလွန်၌ ရပ်တော်မူ၍ လူရှင်ရဟန်းအပေါင်းတို့အား "သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုလည်း မမေ့ကုန်လင့်၊ သခ်ါရတရားတို့၏ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်သော သဘောရှိသော အဖြစ်ကိုလည်း မမေ့စေကုန်လင့်" ဟု ဩဝါဒပေး၍ ပြန်ကြစေ၏၊ ထိုမှလည်း အစဉ်သဖြင့် ကြွကော်

http://www.dhammadownload.com

မူ၍ ခရီးအကြောင်း၌ လူတို့အား တရားဟောတော်မူကာ ခုနစ်ရက်ကြာသော် ညချမ်းအခါ၌ နာဠကရွာသို့ရောက်၍ ရွာတံခါးအနီး ပညောင်ပင်ကြီး၏ အရင်း၌ ရပ်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တူဖြစ်သော ဥပရေဝတသည် ရွာ၏အပသို့ ထွက်လာသည်နှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာကို မြင်လျှင် ရွှင်လန်းမြတ်နိုး ရှိခိုးလျက် ရပ်လင့်၏။ အရှင်မြတ်လည်း ဥပရေဝတကို ခေါ်၍ "အချင်း ဥပရေဝတ... သင်၏ အဘွားသည် အိမ်၌ ရှိပါ၏လော" ဟု မေး၏၊ "အရှင်ဘုရား ...ရှိပါ၏" ဟု လျှောက်သော် "သင် မြန်စွာသွား၍ ငါတို့လာသောအဖြစ်ကို ကြားချေ၊ ဘယ့်ကြောင့်လာသနည်းဟု မေးလျှင် မိခင်အိမ်၌ ညကျိမ်းဝပ်လို၍ လာသည်၊ ဖွားရာတိုက်ခန်းကို သုတ်သင်ပြင်ဆင်လော့၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏ နေရာကိုလည်း ပြင်ဆင်လော့" ဟုဆို၍ စေလိုက်၏။

ထိုဥပရေဝတလည်း အဘွားအိမ်သို့ သွား၍ "အဖွားကြီး ....ငါတို့ ဦးရီးဖြစ် သော သာရိပုတ္တရာ ယခု ကြွလာသည်"ဟုဆို၏။ အဘွားကလည်း "ယခု ဘယ်မှာ ရှိသနည်း" ဟု မေးလျှင် "ရွာပြင် ပညောင်ပင်ရင်း၌ ရှိပါသည်" ဟု ဆို၏။ "ငါ့သား တစ်ပါးတည်းလော, အခြားသူ ပါသလော" ဟု မေးပြန်သော် "ရဟန်းငါးရာ ပါလာသည်" ဟု ဆိုပေ၏။ "အဘယ့်ကြောင့် ကြွလာသနည်း" မေးပြန်လျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ မှာလိုက်သောအတိုင်း "ယနေ့ အိမ်တွင် ကျိမ်းဝပ်လိုသည်၊ ဖွားရာတိုက်ခန်းကို သုတ်သင်ရမည်၊ ရဟန်းငါးရာတို့၏ နေရာကိုလည်း ပြင်ဆင် ရမည်ဟု မှာလိုက်ပါသည်" ဟူ၍ ဆို၏။

သွေးအန်သောဝေဒနာ ခံစားရခြင်း

ထိုစကားကိုကြားသော် မယ်တော် ရူပသာရီ ပုဏ္ဏားမလည်း ဤမျှလောက်သော ရဟန်းတို့၏နေရာကို ဘယ်မှာ သုတ်သင်ရအံ့နည်း၊ ငယ်ရွယ် ပျိုမျစ်သော အခါက ရဟန်းပြု၍ ယခု ကြီးရင့်သော အခါမှ လူထွက်ခြင်းကို အလိုရှိပြန်လေသလောဟု တွေးတောမြည်တမ်းကာ ဖွားရာ တိုက်ခန်းကို လည်းကောင်း၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏ နေရာကို လည်းကောင်း ပြုပြင်စေ၍ ဆီမီးတိုင်တို့ကို တစ်ပြိုင်တည်း ညှိထွန်းပြီးလျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာထံသို့ စေလိုက်၏။ အရှင်မြတ်လည်း ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ ပြာသာဒ်သို့ တက်၍ ဖွားရာတိုက်ခန်းသို့ ဝင်လျက် နေတော်မူ၏၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း သင်တို့၏ နေရာသို့ သွားလေကုန်လော့ဟု လွှတ်လိုက်၏။ ညီတော် စုန္ဒနှင့် မယ်တော် ပုဏ္ဏားမသာလျှင် အနီး၌ တည်၏။

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းတို့သွား၍ မမြင့်မိပင်လျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ကြမ်းတမ်း ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ သွေးအန်သော ဝေဒနာသည် ရောက်ခဲ့၏၊ ညီတော် စုန္ဒသည် ခွက်ကြီး ခွက်ငယ်တို့ဖြင့် အလှယ်လှယ်ခံ၍ သွန်သည်၊ ခံသောခွက်မျှ မဆုံနိုင်အောင် ရှိချေ၏၊ ဝေဒနာကို အာရုံမပြုဘဲ သည်းခံပါသော်လည်း တက်ဆန်လာသော လေကြောင့် ရေပွက်မှုတ်သကဲ့သို့ တရှုတ်ရှုတ် ပျို့အန်၏။

ထိုအခါ ရှုပသာရိမည်သော မယ်တော် ပုဏ္ဏေးမသည် ငါ့သား၏ ဖြစ်ရအင်ကို မိခင် မမြင်ဝံ့ပြီဟု ရင်ကို လက်ဆုပ်ဖြင့် ခတ်လျက် တိုက်တံခါးကို မှီ၍ ရပ်၏။

နတ်ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်လာခြင်း

စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းတို့လည်း ထိုအကြောင်းကို သိ၍ လျင်စွာလာပြီး လျှင် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ခြေတော်ကို ဆုပ်နယ်၏။ "သင်တို့ အသူနည်း" ဟု မေးလျှင် "အရှင်ဘုရား ...စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ပါတည်း" ဟု လျှောက်ကုန်၏။ "အဘယ်အလို့ငှာ လာသနည်း" ဟု မေးလျှင် "အရှင်မြတ်နာသည်ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ လာပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "ငါ့အား လုပ်ကျွေးသူရှိပြီ သွားကြကုန်လော့" ဟု ဆို၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် သိကြားမင်းသည် ရောက်လာ၍ စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းတို့၏ အတူ ပြု၏။ ထို့နောက် သုယာမနတ်မင်း, ထို့နောက် စူဠရထနတ်မင်း, ထို့နောက် ဗြဟ္မာမင်းတို့လာ၍ စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏ အတူ ပြုပေ၏။

မယ်တော် ဆည်းကပ်လာခြင်း

မယ်တော်ပုဏ္ဏေးမလည်း နတ် ဗြဟ္မာတို့၏ လာခြင်း, သွားခြင်းကို "ဤသူများတို့သည် ငါ့သားကို ရှိခိုးကာ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သွားလာပါလိမ့်အံ့နည်း" ဟု ကြံ၍ သားတော်ထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "ချစ်သား စုန္ဒ ...အကြောင်းအသို့နည်း" ဟု မေး၏။ ရှင်စုန္ဒကလည်း နတ် ဗြဟ္မာတို့ လာသော အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား၏ မယ်တော်ဖြစ်သော ဒကာမကြီးသည် အနီးသို့ လာပါသည်" ဟု လျှောက်၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "အခါမဟုတ်သည်၌ အဘယ့်ကြောင့် လာသနည်း" ဟု မေး၏။ မယ်တော်က "ချစ်သားကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ရောဂါသက်သာကြောင်း မသက်သာကြောင်းကို သိခြင်းငှာ လည်းကောင်း လာပါသည်"

http://www.dhammadownload.com

ဟု ဆို၍ "ချစ်သား ....ကိုယ်အရောင်အဝါ တင့်တယ်စွာဖြင့် ရှေးဦးစွာ လာသော သူတို့သည် အဘယ်သူတို့နည်း" ဟု မေး၏။ "ဒကာမကြီး ...စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့တည်း"ဟု ဆိုလျှင် ချစ်သားသည် ထိုနတ်မင်းကြီးလေးပါးထက် ကြီးမြတ်သလော"ဟု မေး၏။ "ဒကာမကြီး ... ထိုနတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့ သည် အရံအစောင့်နှင့်သာ တူ၏၊ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဋိသန္ဓေ ယူသည်မှစ၍ သန်လျက်စွဲလျက် စောင့်ရက်ကုန်သည်၊ တပည့် သာဝကတို့ကိုလည်း ထိုနည်းတူ စောင့်ရကုန်သည်" ဟု ဆိုပေသော် "ချစ်သား ... ထိုနောက် လာသော သူကား အဘယ်သူနည်း" ဟု မေးပြန်သော် "မယ်တော် နတ်တို့ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းပင်တည်း" ဟု ဆိုသော် "ထိုသိကြားမင်း ထက်လည်း ချစ်သားသည် ကြီးမြတ်သလော" ဟု မေးပြန်၏။ "မိခင် .... သိကြား မင်းသည် သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ယူသော လူသာမဏေငယ် နှင့်သာ တူ၏၊ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် တာဝတိ်သာမှ သက်သောအခါ သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ယူကာ လိုက်ရ၏"ဟု ဆိုပေသော် "ချစ်သား .... ထိုနောက် ပြောင်ပြောင်တောက်သော ကိုယ်အလျှံအဝါဖြင့် လာ၍ ခစားလတ်သည်ကား အဘယ်သူနည်း" ဟု မေးပြန်၏။ "ဒကာမကြီး....ဒကာမကြီးတို့၏ ကိုးကွယ်သောဆရာ, ဘုန်းအာနုဘော် ကြီးကျယ်စွာသော ဗြဟ္မာမင်းတို့တည်း" ဟု ဆိုပေသော် "ချစ်သား .... သင်ချစ်သားသည် ငါတို့ဆရာ ဗြဟ္မာမင်းကြီး ထက်လည်း ကြီးမြတ်သလော" ဟု မေး၏။ "ဒကာမကြီး ....ထိုဗြဟ္မာကြီး တို့သည် ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရား ဖွားတော်မူသည့်နေ့ပင် ရတနာ ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ခံကြရကုန်သည်၊ ဥပါသကာ ပရိသတ်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ကုန်သည်" ဟု ဆိုပေ၏။

မယ်တော် ကျွတ်တမ်းဝင်ခြင်း

ထိုအခါ၌ ရူပသာရီ မယ်တော်က ငါ့သား၏ ဘုန်းအာနုဘော်သည် ကြီးမြတ်ပေစွ၊ စင်စစ်ကား ငါ့သား၏ ဆရာဖြစ်သော ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအာနုဘော်မှာ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်းဟု ကြံမိ၍ ငါးရပ်သော ပီတိတို့ဖြင့် ကိုယ်အလုံးကို နှံ့လေ၏။ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "ငါ၏မယ်တော်အား များစွာသော နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ပြီ၊ ဤယခုအခါ၌ တရားဟောခြင်းငှာ သင့်ပြီ"ဟု ကြံပြီးလျှင် "မိခင်... အဘယ်သို့ နှလုံးထားသနည်း"ဟု မေး၏။ "ငါ့သား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရှေးဦးစွာ မိခင် အောက်မေ့ပြီးမှ ငါ့သား၏ ဆရာကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့အံ့နည်းဟု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် အောက်မေ့ပါသည်"

http://www.dhammadownload.com

ဟုပြောသော် "မယ်တော်... ငါ၏ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသံသည် ဖွားတော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ တောထွက်တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရတော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကြာတရား ဟောတော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း တစ်သောင်းသော လောကဓာတ် တို့ ပဲ့တင်ထပ်မျှ တုန်လှုပ်သည်၊ သီလ ပညာ သမာဓိအရာ၌လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်၌ လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်အမြင်၌လည်းကောင်း ဘုရားသခင်နှင့် တူသူမရှိပြီ၊ ကွတိပိသော အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏"ဤသို့ ဘုရားဂုဏ်နှင့် စပ်သော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူသော် မယ်တော် ရူပသာရီလည်း ဤဒေသနာ၏ အဆုံး၌ အလုံးစုံသော ဒိဋ္ဌ ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်းကွာလျက် သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်၍ "ချစ်သား.....အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ကောင်းမြတ်သော အမြိုက်တရားကို မိခင်အား ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး မဟောမကြား နေဘိသနည်း၊ မိခင်အား ချစ်ခြင်း နည်းလေသလော" ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း "ငါ၏ အဆင်းအသရေကို ဆောင်ပေတတ်သော မယ်တော်၏ မွေးကျွေးသော နို့ဖိုးကျေးဇူးကို အထူး ငါဆပ်ရပြီ၊ ဤမျှဖြင့် ပြီးစေတော့အံ့" ဟု ကြံ၍ "ဒုက္ခာမကြီး သွားဦးတော့" ဟု ဆို၍ မယ်တော်ကို လွှတ်လိုက်၏။

ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်း

ထို့နောက်မှ "ငါ့ညီစုန္ဒ ....ဘယ်အချိန်တိုင်ပြီနည်း"ဟု မေး၏။ "မိုးသောက် အားကြီး ရှိပါပြီ" ဟု လျှောက်သော် "ငါ့ညီစုန္ဒ ....ငါ့ကို ထူလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှင်စုန္ဒလည်း နောက်တော်ကို မ-၍ ထစေပြီးသော် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်၍ "ငါ့ရှင်တို့ ....ငါသည် လေးဆယ့်လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး သင်တို့နှင့် အတူ တကွ သွားလာကြသည်၊ ထိုမျှလောက်သောအခါ၌ ငါ၏ ကာယကံကြောင့်ဖြစ်သော အမူအရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝစီကံကြောင့်ဖြစ်သော အမူအရာကိုလည်းကောင်း သင်တို့ မနှစ်သက် ရှိကုန်အံ့၊ ထိုအမှုကို သည်းခံကြပါကုန်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တပည့်တို့ကလည်း "အရှင်ဘုရား ....ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး အရှင်၌ အကျွန်ုပ်တို့ မနှစ်သက်ဖွယ် မည်သည် မရှိ၊ အရှင်ဘုရားသာ တပည့်တော်တို့အား သည်းခံတော်မူပါ၊ ကံသုံးပါးဖြင့် ကန်တော့ပါ၏" ဟု လျှောက်ကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်သာရိပုတ္တရာလည်း တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ည ပစ္ဆိမယံ အချိန်တွင် မယ်တော် အိမ်တိုက်ခန်း၌ ခေါမသက််နှံးကို ရုံတော်မူ၍ လက်ယာနံပါးဖြင့် လျောင်းလျက် စျာန်သမာပတ်, ဖလသမာပတ်တို့ကို မပြတ် ဝင်စားတော်မူလျက် စတုတ္ထစျာန်၏ အထွက်၌ ဤမြေကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက် ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။

မယ်တော် ရူပသာရီလည်း မဟာပထဝီ လှုပ်သော်အခါ အနီးသို့ လာ၍ "ချစ်သား စုန္ဒ... အသို့တုံနည်း၊ ငါ့သားကြီး ဥပတိဿသည် တစ်ခွန်းသော စကားကိုမျှ မဆိုပြီတကား" ဟု ခြေတော်ကို ဆုပ်နယ်သုံးသပ်သော် ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူသော အဖြစ်ကို သိ၍ သည်းစွာသော အသံကို ဟစ်လျက် "ချစ်သား ဥပတိဿ ရှေးကာလက ငါ့သား ကျေးဇူဂုဏ်အင်ကို မိခင် မသိရပါ၊ ယခုမှသာ သိလိုက်ပါတော့သည်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ များစပါလျက် သားရဟန်းကို အမွှန်ထား၍ ဘုရားသခင်နှင့်တကွ အသိန်းမကသော ရဟန်းသံဃာတို့ကို မိခင်အိမ်မှာ တစ်ကြိမ်မျှ စည်းဝေး၍ မလုပ်မကျွေး မလှူဒါန်းရပါလေ၊ တစ်ထည်သော သင်္ကန်း, တစ်ဆောင်သော ရိပ်ဂှမ်းကိုမျှ မလှူဒါန်းရပါလေ" ဟု ငိုကြွေး၏။

မယ်တော့်ကုသိုလ်

မိုးသောက်သောအခါ အရာမျှလောက်သော ပန်းထိမ်သည်တို့ကို ခေါ်၍ လှော်ပြီးသော ရွှေစင်တစ်သိန်းကို အပ်လျက် စုလစ်မွမ်းချွန်တပ်သော ပြာသာဒ် ငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ စေတီတလား ငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း ကောင်းစွာ လုပ်ဆောင်စေ၏။

သိကြားမင်းလည်း ဝိသကြံ့နတ်သားကိုခေါ်၍ "အချင်း ဝိသကြံ့နတ်သား... တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ နိဗ္ဗာန်ယူရာ၌ တင့်တယ်စွာ သော ပြာသာဒ်တို့ကို ဖန်ဆင်း၍ ပေးချေ" ဟု စေလိုက်၏။ မယ်တော်က လုပ်ဆောင်သော ပြာသာဒ်တစ်ထောင် ဝိသကြံ့နတ်သား ဖန်ဆင်းသော ပြာသာဒ် တစ်ထောင် ဤနှစ်ထောင်သော ပြာသာဒ်ကို့သည် ဖြစ်လေကုန်၏။

ထို့နောက်မှ မြို့လယ်၌ မဏ္ဍပ်ကြီးကို ဆောက်စေ၍ ထိုမဏ္ဍပ်တွင်း၌ ပြာသာဒ်နှစ်ထောင်ကို စီကာစဉ်ကာထား၍ တစ်ပါးသော ပြာသာဒ်မှသည် တစ်ပါးသော ပြာသာဒ်သို့ ပြောင်းကာ ပြောင်းကာ များစွာ ပူဇော်ကုန်၏၊ နတ်တို့သည် လူတို့၏အကြား၌, လူတို့သည် နတ်တို့၏ အကြား၌ သွားလာ လှည့်ပတ်ရကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ရေဝတီ နတ်သမီး

ထိုအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ရေဝတီ အမည်ရှိသော မိန်းမသည် အဖိုးများစွာထိုက်သော ရွှေပန်းသုံးခိုင်ကို စီရင်၍ အရှင်မြတ်အလောင်းတော်ကို ပူဇော်လာ၏။ သိကြားမင်းသည်လည်း နှစ်ကုဋေငါးသန်းသော နတ် ကချေသည်တို့ဖြင့် ခြံရံလျက် ဆင်းသက်လာ၍ ပူဇော်ကုန်၏။

များစွာသော လူတို့သည် သိကြားမင်းကိုမြင်လျှင် ကြောက်ငြင်ကြရကား နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ် သွားကြ၏၊ ရေဝတီကား ရှောင်ရှားပါသော်လည်း မရှောင်သာသဖြင့် လူတို့၏အကြားဌ လဲလေ၏၊ ထိုလဲရာဌ လူများစွာတို့သည် ထပ်ကာ ထပ်ကာ နင်းသဖြင့် ရုတ်ခြည်းစုတေလေ၍ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ဝယ် ရွှေဗိမာန်ကြီးဌ နတ်သမီး အခြံအရံ ငါးရာနှင့်တကွ သုံးဂါဝုတ်မျှသော ကိုယ်ဖြင့် ဖြစ်လေ၏၊ ကိုယ်တွင် ဆင်ယင်အပ်သော ထိုနတ်သမီး၏ ဘယက် တန်ဆာ ဒွါဒရာတို့ကား လှည်းအစီး ခြောက်ဆယ်တိုက်ခန့် ရှိ၏၊ တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်လျက် ကိုယ်ထင်ဖြစ်လာသည်ကို မြင်လျှင် ထက်ဝန်းကျင် ရံနေသော နတ်သမီးတို့သည် ကြေးမုံကို ရှေ့က ပြကြကုန်၏။

ရေဝတီလည်း မိမိ၏ စည်းစိမ် အသရေကို မြင်လျှင် သို့စင်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ငါရခြင်းသည် အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးပေတကားဟု သိ၍ လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားပြခြင်းငှာ ဗိမာန်နှင့်တကွ သက်လာ၍ နာဠက ရွာသူတို့သည် "အကြောင်း အသို့နည်း၊ ယနေ့ပင် နေနှစ်စင်း ထွက်လေသလော" ဟု တွေးတော မျှော်ရှုစဉ်ပင် စုလစ်မွမ်းချွန်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ရွှေဗိမာန်သည် ထင်ရှား၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ထင်းတလားထက်ဌ ရပ်လေ၏၊ ရေဝတီ နတ်သမီးလည်း ဗိမာန်ကို ကောင်းကင်ဌထားလျက် မိမိကား မြေသို့သက်၍ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ပေ၏။

လူအများတို့က "သင်ကား အဘယ်သူနည်း" ဟု မေးကြကုန်လျှင် "အရှင်မြတ်၏ အလောင်းကို ရွှေပန်းသုံးခိုင်ဖြင့် ပူဇော်လာသော ရေဝတီပင်တည်း၊ သင်တို့နင်း၍ ငါသေလွန်ရသည်၊ ထိုခဏဌ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ဝယ် ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ကို ခံစားရသောကြောင့် သင်တို့ကို ပြအံ့သောငှာ ငါသက်လာသည်၊ သင်တို့လည်း များစွာ အလှူကောင်းမှုကို ပြုကြကုန်လော့" ဟု တိုက်တွန်း၍ အရှင်မြတ် အလောင်းကိုထားသော ထင်းတလားပုံကို လက်စုံယှက်ကာ လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်ပြီးမှ နတ်ပြည်သို့ ပြန်တက်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကောင်းချီးပေးကာ လွန်ဝမ်းသာလျက် နှံ့သာအမျိုးမျိုးတို့ကို ရုံးစုလျက် ပြုကြသော ထင်းပုံကား ကိုးဆယ့်ကိုးတောင် မြင့်သည်၊ အလောင်းတော်ကို ထိုထင်းပုံထက်၌ တင်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပူဇော်ပြီးမှ မီးတိုက်ကြကုန်၏၊ သချိုင်း၌ တစ်ညပတ်လုံး တရားနာခြင်း အလှူပေးခြင်းကို ပြု၏။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဓာတ်တော်ကို စေတီတည်ခြင်း

ရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် နှံ့သာရည်ဖြင့် မီးကို ငြိမ်းစေ၏။ ရှင်စုန္ဒသည် ဓာတ်တော်ကို ရွှေစင်ကြွတ်ဖြင့် ထည့်ဆောင်၍ နောင်တော်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ကြားအံ့ဟု ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ လာခဲ့၏။

ရောက်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ မဝင်ဦးဘဲ လေးထောင့်ကန်၌ ရေချိုး၍ ကောင်းစွာဝတ်ရုံပြီးမှ ဘုရားသခင်တို့ မည်သည်ကို ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးအမြတ် ပြုအပ်လှချေသည်၊ ငါဘုရားရှင်ထံ အဖြောင့်သွား၍ လျှောက်ကြားခြင်းငှာ မသင့်သေး၊ ငါ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ရှင်အာနန္ဒာ၏ထံသို့ ဝင်အံ့ဟု ကြံပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာထံသို့ သွား၍ "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ်၏ နောင်တော်ကြီးသည် ပရိနိဗ္ဗာန် လွန်ချေပြီ၊ ဤကား သပိတ် သင်္ကန်းတည်း၊ ဤကား ဓာတ်တော်တည်း" ဟု လျှောက်ကြား၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း ရှင်စုန္ဒနှင့်တကွ ဘုရားထံတော်သို့ ကပ်၍ အထူးပွတ္တိအလုံးစုံကို လျှောက်ကြားလျက် ဓာတ်တော်, သပိတ်များကို ပြ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ နှာမောင်းတော်နှင့် တူသော လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်လျက် လက်ဝါးပြင်၌ ဓာတ်တော်ကို ထားပြီးမှ "ချစ်သားရဟန်းတို့ ....ယမန်နေ့၌ပင် ရှေ့တော်တွင် တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြ၍ လူရဟန်းတို့အား တရားဆုံးမပေသော ငါသားတော်ကြီးသည် သခ်ါရ မီးငြိမ်းခဲ့ရကား ဓာတ်အစုံမျှသာ ယခု ထင်ချေတော့သည်၊ သင်တို့လည်း မပေါ့မလျော့ကုန်လင့်၊ ဤချစ်သားသာရိပုတ္တရာသည် တစ်သခ်ျေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်သဖြင့် အဂ္ဂသာဝကအဖြစ်သို့ ရောက်လာရကား ပညာအရာ၌ ငါဘုရားကို ထား၍ တိုင်းစားထိုက်သော သူသည် စကြဝဠာအပေါင်း တစ်သောင်းအတွင်း၌ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိ၊ ဤသူသည် ကြီးသောပညာလည်း ရှိ၏၊ ရွှင်သော ပညာ, လျင်သောပညာ, ထက်မြက်ထိုးထွင်း တစ်ခဏချင်း မြင်နိုင်သော ပညာလည်း ရှိ၏၊ အလိုနည်း၏၊

http://www.dhammadownload.com

ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မွေ့လျော်၏၊ သူတော်ကောင်းလှ၏၊ အကျိုးစီးပွား၌ အားထုတ်သော လုံ့လရှိ၏၊ မကောင်းမှု ပြုသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်၏၊ မြေကြီးနှင့် တူသော သည်းခံခြင်း ရှိ၏၊ စောင်မာန် ကင်းဘိရကား ဦးချိုကျိုးသော နွားဥသဘနှင့် တူ၏။ ချစ်သားတို့ ....သို့စင် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးနှင့် ပြည့်စုံသော ငါ့သား သာရိပုတ္တရာ၏ ဓာတ်တော်ကို ကြည့်ကြကုန်လော့" ဟု ဂါထာငါးရာတို့ဖြင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူသည်ကိုကြားလျှင် အသည်းကြားမှ လှိုက်၍ ရှိုက်ငင်ငိုကြွေး၏။ ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း အာနန္ဒာ .... ရှေးမဆွက သင့်အား ငါ ဟောကြားဖူးပြီးမဟုတ်လော၊ ဘယ့်ကြောင့် ငိုကြွေးဘိသနည်း၊ အမိ, အဖ, နှမ အစ်ကို အစရှိသော ချစ်ခင်အပ်သော သူတို့နှင့် နာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝဟု ဆိုအပ်သော ရှင်သဖြင့် ကွေကွင်းရခြင်း, သေသဖြင့် ကွေကွင်းရခြင်း သဘောသည် လောကဌ် ထင်ရှားရှိ၏၊ ထို သဘောတရားကို ခန္ဓာငါးပါး ရှိသေးသမျှ တွေ့ကြရသည်ချည်းတည်း၊ ငါဘုရားသော်မှလည်း တောင့်တ၍သာ မဖြစ်လေရာ၊ ထို့ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းဖြင့် မသင့်သည်သာတည်း" ဟု တရားဓမ္မ ပြတော်မူ၍ သက်သာရာရစေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ဓာတ်တော်တို့ကို သာဝတ္ထိပြည်တွင် စေတီတည်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်းအကြောင်း

ထိုနောက်မှ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံကာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။ ရောက်တော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ တန်ဆောင်မုန်း လကွယ်နေ့၌ပင် ရှင်မောဂ္ဂလာန် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်။

အကြောင်းကား – ဘုရားသခင် ဝေဠုဝန်ရွာ၌ ဝါဆိုတော်မူသော အခါကပင် ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီးဖြစ်သော ကလန္ဒကနိဝါပတောင်၏ နံပါးကာဠမည်သော ကျောက်ဖျာထက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ ထို ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် တစ်ရံတစ်ရံသော အခါ၌လည်း အထက်နတ်ရွာသို့ ဒေသစာရီ ကြွချီ၍ နေ့သန့်တော်မူသည်၊ တစ်ရံတစ်ရံသော အခါ၌လည်း ငရဲ ရွာသို့ ကြွတော်မူသည်။

ရှင်မောဂ္ဂလာန် လုပ်ကြံခံရခြင်း

ယင်းသို့ ကြွတော်မူရာ အထက်နတ်ရွာ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား

http://www.dhammadownload.com

အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော ယောကျ်ား မိန်းမတို့သည် ကြီးကျယ်လှသော စည်းစိမ်ဗိမာန်ဖြင့် ပျော်စံရသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏၊ လူ့ပြည်သို့ လာသောအခါ မည်သည့်ဥပါသကာသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၏၊ မည်သည့် ဥပါသကာသည် ယာမာ, တုသိတာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်၍ ကြီးကျယ်သော စည်းစိမ်ကို ခံစားရ၏ဟု လူတို့ကို ပြောကြား၏၊ ငရဲပြည်မှ ပြန်လာသောအခါလည်း အညတိတ္ထယတို့၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မည်သည့် ဒါယကာသည် သိဂ္ဂါဝ်း ငရဲ၌ ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံရသည်ကို ငါမြင်ခဲ့၏၊ မည်သည့် ဒါယကာ, မည်သည့် ဒါယိကာမတို့သည် ကာဠသုတ်ငရဲ၌ ဆင်းရဲခံရသည်ကို ငါမြင်ခဲ့၏၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် လူတို့အား ပြောကြား၏။

ထိုစကားကို လူတို့ ကြားရသော် ဘုရားရှင် အယူဝါဒသို့သာ လိုက်၍ သာသနာတော်၌သာ ကြည်ညိုလေးမြတ်ကုန်၏၊ တတ္ထိတို့ကို မကြည်ညို မလျူဒါန်းကုန်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင် တပည့်သား သံဃာတော်တို့၌သာ များစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည် ဖြစ်၍ တိတ္ထိယသာဝကတို့ကား စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်လေကုန်၏။

ထိုအခါ တိတ္ထိအများတို့သည် ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ကြီးစွာသော ရန်ငြိုးထား၍ "ဤရဟန်း သေမှသာလျှင် ငါတို့၌ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ ရှိချေတော့မည်၊ မသေမကျေ အသက်ရှည်မူ ငါတို့ ဒါယကာများပင် ငါတို့အား သဒ္ဓါ ပျက်ချိမ့်မည်" ဟု ကြံ၍ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို သတ်စေခြင်းငှာ ရဲရင့်သန်စွမ်းသော ခိုးသူကို ရှာသော် ရှန့်ရင်းကြမ်းကြုတ်စွာ ရတနာသုံးပါး ကျေးဇူးကို မသိသော သမဏဂုတ္တိကမည်သော ခိုးသားကို တွေ့၍ ထိုသူအား အသပြာ တစ်ထောင်ဖြင့် ငှား၏။ သမဏဂုတ္တိက ခိုးသားလည်း များစွာသော အခြံအရံနှင့်တကွ ညအခါ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ရှိရာသို့ သွားလေ၏၊ အရှင်မြတ်လည်း ခိုးသားလာကြောင်းကို သိလျှင် စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားလျက် ကောင်းကင်၌ စင်္ကြံကွ၍ နေတော်မူ၏၊ ခိုးသားတို့လည်း အရှင်မြတ်ကိုမတွေ့၍ ပြန်ခဲ့ပြီးလျှင် နောက်ညတစ်ဖန် သွားကြပြန်၏၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း ယုဂန္ဓိရ်တောင်ညွန့်သို့ ပြာ၍ နေတော်မူ၏။

ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် ခြောက်ညပတ်လုံး ခိုးသားတို့ သွားသော်လည်း တန်ခိုးတော်ဖြင့်သာ ရှောင်ရှားလျက် ခုနစ်ရက် မြောက်သောအခါ ရှေးအပရာပရိယဝေဒနီယ ဖြစ်သော ဥပဝိဋ္ဌကကံသည် နိဗ္ဗာန်ခြင်းငှာ အခွင့်သာလေရကား မရှောင်ရှားနိုင်ဘဲ ခိုးသားတို့ ညှဉ်းဆဲသည်ကို ခံရလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏ ဝဋ်ကြွေး

ထိုအရှင်ကား အဘယ်သို့သော ရှေးဝဋ်ရှိလေသနည်း ဟူမူကား- ရှေးသော အခါ မဂဓရွာ၌ တစ်ဦးသော အမျိုးသားဖြစ်၍ မလိမ္မာသော မယားစကားကို နားထောင်မှားသဖြင့် မျက်စိမမြင်သော မိဘနှစ်ပါးကို သတ်ခြင်းငှာ ရွာတစ်ပါးသို့ သွားလိုသော အခြင်းအရာဖြင့် ယာဉ်သာထက် တင်၍ ဆောင်လေ၏၊ တောအုပ်သို့ ရောက်သောအခါ ခိုသူလာသော အမူအရာကို ပြု၍ မိဘနှစ်ပါးတို့အား ရိက်ခတ်၏၊ မိဘနှစ်ပါးကလည်း "ချစ်သား....ငါတို့အား ခိုးသား ရိုက်ခတ်လေပြီ၊ အမောင်သာ လွတ်ရာသို့ ပြေးလေလော့" ဟု ဆို၍ သားကို မရိုက်စိမ့်သော ငှာ တောင်းပန်ကာ ငိုကြွေးလေ၏။ ထိုအခါ ငါ၏မိဘတို့သည် ဤမျှလောက် နာကျင်ငြားသော်လည်း ငါ၏ အလို့ငှာသာ တောင်းပန်ကာ ငိုကြွေးပေကုန်၏၊ သို့စင် ချစ်ခင်သော ကျေးဇူးရှင် နှစ်ပါးတို့အား ငါ ပြစ်မှားခြင်းသည် မသင့်ပေစွဟု ကြံပြန်၍ ခိုးသူတို့ သွားဟန်ပြုပြီးမှ မိဘ မျက်မမြင်နှစ်ပါးကို ကြည့်နူးစုံမက်စွာ သက်သာရာကို ရစေ၍ ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်းကို ပြုပြီးမှ လှည်းထက်သို့ တင်၍ အိမ်သို့ တစ်ဖန် ဆောင်ခဲ့ပြန်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း

ထိုမကောင်းမှုကံသည် ကမ္ဘာရှည်လျားစွာ အကျိုးပေးခွင့် မသာဘဲ ပြာလွမ်းသော မီးကျီးစုကဲ့သို့ ရှိ၍ ဤပစ္ဆိမဘဝ၌ အကျိုးပေးခွင့် ရလေရကား သိကြားမင်းနေရာ ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်ကိုလျက် ခြေမတော်ဖျားဖြင့် လှုပ်ရှားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ နန္ဒောပနန္ဒ စသော သူတို့ကိုလျက် နှိပ်စက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော တန်ခိုးတော် အဟုန်သည် ကုန်ခန်းလေသဖြင့် အသေသတ်ခြင်းငှာ လာသော ခိုးသူတို့၏ လက်ထဲ၌ ရိက်နှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရလေ၏၊ အရိုးတော်တို့သည် မုန့်မုန့် ညက်ညက် ကြေ၍ ဂွမ်းအိတ်ကဲ့သို့နေမှ သေပြီဟူသော အမှတ်ဖြင့် ပစ်ထား၍ ခိုးသားတို့ သွားကြလေကုန်၏။

ထိုခိုးသားတို့လည်း မိမိအိမ်သို့ မရောက်မီပင် အရှင်မြတ်ကို ပြစ်မှားမိသော အာနုဘော်ရိယက်ကြောင့် တောင်ကမ်းပါးယံကြားတွင် မြေမျိုး၍ အဝီစိငရဲသို့ ရောက်လေ၏။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်လည်း အတန်ငယ် သတိရသောအခါ စျာန်သမာပတ်အဟုန်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို ကျန်းခံစေလျက် ဘုရားရှင်ထံသို့ လာပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ရှိခိုးကန်တော့လျက် "အကျွန်ုပ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်

http://www.dhammadownload.com

ပြုခါတန်ချေပြီ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ကြား၍ ထိုက္ကသိဂိလိတောင် နံပါး၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်လေ၏။

ရှင်မောဂ္ဂလာန် ဓာတ်တော်ကို စေတီတည်ထားခြင်း

ထိုခဏ၌ စာတုမဟာရာဇ်စသော နတ်ပြည် ခြောက်ရွာဝယ် ငါတို့၏ ဆရာဖြစ်သော ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုချေပြီဟု အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် တစ်ပြိုင်နက်သော ကောလာဟလသည် ဖြစ်၏၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သူ လူအပေါင်းတို့လည်း သောင်းသောင်းငြာမျှ စည်းဝေးကြ၍ ပန်း, နံ့သာ စသည်ဖြင့် ပူဇော်ကုန်သည်၊ ထင်းတလားစသည်ကို စုပုံကုန်သည်၊ စန္ဒကူး ထင်းပုံကား ကိုးဆယ့်ကိုးတောင် အမြင့်ဆောင်၏၊ ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော် အပေါင်းနှင့်တကွ ကြပ်မ၍ သင်္ဂြိုဟ်တော်မူသည်။

ထိုအခါ သင်္ဂြိုဟ်ရာဌာနမှ ထက်ဝန်းကျင် တစ်ယူဇနာမျှသော အရပ်၌ နတ်တို့၏ ပန်းမိုး, နံ့သာမိုး ရွာကုန်သည်၊ လူတို့၏ အကြား၌ နတ်တို့ သွားလာသည်ကို မြင်ရကုန်သည်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ချီးပြီးမှ မီးသင်္ဂြိုဟ်တော်မူသည်၊ ထိုဓာတ်တော်ကို ယူ၍ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော် တံခါးမုခ်ဝ၌ စေတီတည်စေသည်။

ယင်းသို့ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကြပ်မတ်၍ သင်္ဂြိုဟ်သောအရာကို သံဃာတော်တို့ ချီးမွမ်းသော စကားစပ်တွင် သင်တို့၏ အစ်ကို လတ်ဖြစ်သော ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်၏ အလောင်းကို ကောင်းမြတ်ကြီးကျယ်စွာ ယခုဘဝသာလျှင် ငါ သင်္ဂြိုဟ်ရသည် မဟုတ်၊ ရှေးသောအခါ ငါဘုရားသည် သရဘင်္ဂ ရဿေဖြစ်၍ မောဂ္ဂလာန်သည် ကိသဝစ္ဆရဿေ ဖြစ်သောအခါ၌လည်း ဤနည်းတူသာ ငါ သင်္ဂြိုဟ်ရဖူးပြီဟု အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုပြ၍ သရဘင်္ဂဇာတ်ကို ဟောတော်မူသည်။ ဤအကြောင်းကား သတ္တာလီသနိပါတ်၌ လာ၏။

မာရ်နတ် ဘုရားထံသို့ကပ်၍ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူရန် တောင်းပန်ခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသော် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မွေ့လျော်သမျှ နေတော်မူခဲ့၍ ဂင်္ဂါမြစ်သို့ အစဉ်လျှောက်ကာ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူသဖြင့် နတ်တော်လပြည့်နေ့၌ ဥက္ကစေလသို့ ကပ်တော်မူ၏၊ ထိုမှ တစ်ဖန် ကြွတော်မူပြန်သဖြင့် ဝေသာလီပြည်သို့ ရောက်တော်မူသည်၊ နံနက်အခါ၌

http://www.dhammadownload.com

ဝေသာလီပြည်တွင် ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ ဝေသာလီပြည်၏ အရှေ့မျက်နှာ စာပါလစေတီအရပ်သို့ ကပ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ.... စမ္မခဏ် (သားရေပိုင်း) ကို ခင်းလော့၊ ဤအရပ်၌ နေ့အဖို့ နေဦးအံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ ခြံရံလျက်ပါသော သံဃာတော်အပေါင်းနှင့် တကွ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

နိမိတ်ဩဘာစကားကို တောင်းပန်ရန် သတိမရခြင်း

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဤဝေသာလီပြည်သည် အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏၊ ရှေးလိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် ခင်းကျင်း စီမံ၍ ထားအပ်သော ပြည်သူပြည်သားတို့ ဝပ်တွား စည်းဝေးရာဖြစ်သော ဥတေန နတ်၏နေရာ (နတ်ကွန်း) စေတီသည်လည်း အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသော နတ်၏နေရာဖြစ်သော ဂေါတမစေတီသည်လည်း အလွန် သာယာ၏၊ သတ္တမ္ဗအမည် ရှိသော နတ်၏နေရာဖြစ်သော သတ္တမ္ဗစေတီသည် လည်း အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိ၏၊ ဗဟုပုတ္တိက အမည်ရှိသော နတ်၏နေရာ ဖြစ် သော စေတီသည်လည်း အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိပေ၏၊ သာနန္ဒရ အမည်ရှိသော နတ်၏ နေရာဖြစ်သော စေတီသည်လည်း အလွန် မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိပေ၏။ ချစ်သား အာနန္ဒာ.... ငါဘုရားသာသနာ၌ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော တစ်ဆုံတစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွားစေ၍ အဖန်တလဲလဲ အလေ့အလာပြု၍ နေခြားအံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုရှိသည်ရှိသော် အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း တည်နိုင်ရာ၏။ ထို့ထက်အလွန်လည်း တည်နိုင်ရာ၏။ ချစ်သား အာနန္ဒာ.... ငါဟောတော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားခုနစ်ပါးတို့ကို ပွားစေ၍လည်းကောင်း၊ အဖန်တလဲလဲ အလေ့အလာပြု၍လည်းကောင်း နေခြားအံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အလိုရှိသည်ဆိုသော် အာယုကပ်ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ အသက်တစ်ရာကျော်သည် တိုင်ရုံလည်းကောင်း တည်နိုင်ရာ၏၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ....ငါဘုရားသည်လည်း အလိုတော်ရှိ၍ ကျဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး, အဓိပတိ လေးပါး, ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာလေ့လာ ပွားစီး၍ နေသည်ရှိသော် အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်တော်မူနိုင်၏၊ ထို့ထက်အလွန် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း တည်တော်မူနိုင်၏" ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မိန့်တော် မူ၏။

ယင်းသို့ အမြွက်အရိပ် နိမိတ်ဩဘာစကားကို မိန့်ကြားတော်မူသော်လည်း ရှင်အာနန္ဒာသည် တောင်းပန်ခြင်းငှာ သတိမရ၊ "ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်

http://www.dhammadownload.com

[ဝိဇ္ဇာဇာနနဘာဝေန ဂတ္ထိဂရေ ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယာ ဒေဝီ ကုမုဒဝတီနဒိယံ ဝုတ္ထိဘာဝေန ဒေသေတိ။]

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

လူနတ်တို့၏ စီးပွားချမ်းသာ အကျိုးငှာ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါ" ဟု မတောင်းပန်မိလေ၊ ရှိခိုးလျက် ဆိတ်ဆိတ်သာနေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....တည်းခိုခြင်းငှာ သင့်သောအရပ်သို့ သွားကုန်ဦးအံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ ထိုစာပါလစေတီနှင့် မနီးမဝေး အေးချမ်းသာယာသော အရိပ်ရှိသော သစ်ပင်ရင်းသို့ ကြွ၍ နေတော်မူ၏။

ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရန် အချိန်တန်ခြင်း

ထိုအခါ မာရ်နတ်မင်းသည် နတ်ပြည်မှဆင်း၍ ရှင်အာနန္ဒာ ရေဆောင်ခြင်းငှာ သွားသည့်အခိုက်တွင် ဘုရားရှင်ထံသို့ကပ်၍ လျောက်ပတ်ရာ၌ နေပြီးသော် –

ပရိနိဗ္ဗာတု ဒါနိ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာတု သုဂတော –

ဟူသော စကားဖြင့် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ....အရှင်မြတ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခါတန်ပါပြီ၊ ယခု ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူပါလော့။ ရှေးသောအခါ အရှင်ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်အား ဤသို့သော စကားကို ဆိုဖူးပါသည်။

"အချင်းမာရ်နတ် ....အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါ၏ တပည့်သား သံဃာတို့သည် ထူးမြတ်သော တရားအရာ၌ မလိမ္မာကုန်သေး၊ ကိုယ်နှုတ် နှလုံး သုံးပါးကိုလည်း မဆုံးမနိုင်ကုန်သေး၊ သင်ကြားအပ်သော ပရိယတ္တိသည်လည်း မများကုန်သေး၊ လောကုတ္တရာ တရားတော်အား လျော်သော အကျင့်ကိုလည်း မကျင့်နိုင်ကုန်သေး၊ သူတစ်ပါးအား ဟောကြားသင်ပြခြင်းငှာလည်း မစွမ်းနိုင်ကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတို့သည် ပရိနိဗ္ဗာန် မစံလိုသေး" ဟူ၍ ဆိုဖူးပါသည်၊ ယခုမူကား အရှင်ဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာတို့သည် လိမ္မာခြားနားကုန်ပြီ၊ ကိုယ်နှုတ် နှလုံး သုံးပါးကို ဆုံးမနိုင်ကုန်ပြီ၊ အသင်အကြား များ၍ ရဲရင့်တည်ကြည်သော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်နိုင်ကုန်ပြီ၊ လောကုတ္တရာ တရားအား လျော်သော် အကျင့်ကို မိမိတို့လည်း ကျင့်နိုင်ကုန်ပြီ၊ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း သင်ကြားပြသနိုင်ပြီ၊ ဤလည်း အကြောင်းတစ်ပါး။"

"အချင်းမာရ်နတ် ....ငါဘုရား၏ အဆုံးအမကို ခံကုန်သော ရဟန်းမိန်းမ, ဥပါသကာ ယောကျ်ား, ဥပါသိကာ မိန်းမတို့လည်း အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါးကို မဆုံးမနိုင်ကုန်

http://www.dhammadownload.com

သေး၊ အသင်အကြား များသဖြင့် ရဲရင့်တည်ကြည်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သေး၊ လောကုတ္တရာ တရားအား လျော်သော အကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကုန်သေး၊ သူတစ်ပါးအား ဟောကြားဆုံးမ ပြသခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန်သေး၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် မစံလိုသေး" ဟူ၍လည်း ဆိုဖူးပါသည်၊ ယခုမူကား ထိုသုံးပါးသော ပရိသတ်တို့ပင် လိုအပ်သောအကျိုး ပြည့်စုံကြပါပြီ၊ ဤလည်း အကြောင်း သုံးပါး၊"

"အချင်း မာရ်နတ် ....ငါဘုရား၏ ဆုံးမသြဝါဒ သာသနာသည် အကြင် မျှလောက်သော အခါပတ်လုံး လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၌ များစွာ မပျံ့နှံ့သေး၊ များစွာ မသီသေး၊ မပြည့်စုံသေး၊ ထိုမျှလောက်သော အခါပတ်လုံး ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် မစံလိုသေး" ဟု ဆိုဖူးပါသည်။ ယခုမှာ အရှင်ဘုရား သာသနာသည် စကြဝဠာအပြည့်ပင် ပျံ့နှံ့၍ ရှိပါပြီ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သိကြားပါပြီ ပြည့်စုံပါပြီ၊ ဤစကားငါးဦး ဆိုဖူးသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်ရှုသော် ယခုပြည့်စုံစွာ ရှိရကား အရှင်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခါတန်ပါပြီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပါလော့" – ဟု လျှောက်၏။

ရှေးဘုရားတို့ ထုံးတမ်းကို ဆင်ခြင်တော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အစဉ် ပွင့်လေကုန်သော နောင်တော်ဘုရားတို့၏ အာယုသင်္ခါရသည် အဘယ်မျှ တည်တုံသနည်းဟု ရှုတော်မူသော် ရှေ့ နောင်တော်ဘုရားတို့ ပွင့်သောကာလ လူတို့၏ အသက်တမ်းကို ငါးဖို့ပြု၍ လေးစုမျှသာ တည်တော်မူသည်ကို မြင်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဝင်ထုံးတမ်းကို ငါလည်း မလွန်ထိုက်ချေဟု နှလုံးပြုတော်မူလျက် "ဟယ် မာရ်နတ်ယုတ် ....သင် အဘယ်ကို စိုးရိမ်သနည်း၊ မကြောင့်ကြလင့်၊ မမြင့်မီပင် ငါ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူအံ့၊ ဤကာလမှ သုံးလလွန်သောအခါ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအံ့" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။ မာရ်နတ်လည်း ထိုအကြောင်းကို တောင်းပန်ပြီးလျှင် ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှ ကွယ်ခဲ့၏။

ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း ထိုအရပ်ဌာန ထိုခဏတွင်ပင် သတိသမ္ပဇဉ်ယှဉ်တော်မူကာ အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်ခြင်းငှာ အာရုံရှိသော သမာပတ်သို့ ဝင်တော်မူ၏၊ ထိုသမာပတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့် မြေပေါ် ကောင်းကင် ရေပြင် သမုဒ္ဒရာ၌ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏ ကြောက်မက် ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ မဟာပထဝီ မြေကြီးသည် ကြည်းဟည်းတုန်လှုပ်၏၊ ဘဝဂ်မိုးပြင် ပဲ့တင်ထပ်မျှ တော်လည်း၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဤသို့သော ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူ၏ –

http://www.dhammadownload.com

တုလ မတုလဋ္ဌ သမ္ဘဝံ၊ ဘဝသင်္ခါရ မဝဿဇိ မုနိ။
အဈ္ဈတ္တရတ်တော သမာဟိတော၊ အဘိန္ဒိ ကဝစ မိဝတ္တသမ္ဘဝံ။

အနက်ကား – မုနိ၊ မောနေယျပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားသည်။ သမ္ဘဝံ၊ ဘဝအသစ် ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဘဝသင်္ခါရံ၊ ဘဝတစ်ဖန် ပြုပြင်လတ္တံ့သော။ တုလဋ္ဌ၊ ကာမကုသိုလ် ရူပကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း။ အတုလဋ္ဌ၊ အရူပ ကုသိုလ်ကံကို လည်းကောင်း။ အဈ္ဈတ္တရတော၊ မိမိသန္တာန်၌ အဖန်ဖန် မွေ့လျော်စေပြီး၍။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်။ အဝဿဇိ၊ စွန့်ပစ်ထွေးအန် ပယ်လွှန် အောင်မြင်အပ်ပြီ။ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သော မာရ်အပေါင်းကို။ မဟာယောဓော၊ သူရဲကြီးသည်။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ ကဝစံ၊ လွှားကာကို။ အဘိန္ဒိတ္ထဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ အဘိန္ဒိ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။

ယင်းသို့ ပြင်းစွာ မြေလှုပ်သောအခါ ရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ အကြံဖြစ်၏၊ အံ့ဖွယ်သူရဲ့ မဖြစ်ဖူးမြဲ လွန်ကဲကြောက်မက်ဖွယ်သော ဤမြေလှုပ်ခြင်း တော်လည်းခြင်းကား အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လေသနည်း၊ ဘုရားမှ တစ်ပါး အခြားသော သူတို့ကား သိနိုင်ရာတော့မည် မဟုတ်ပြီ၊ ဤအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ကြားအံ့ဟု ကြံ၍ ကိုယ်တော်မြတ်ထံသို့ ကပ်ပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား .... ယခု မြေပြင်းစွာ လှုပ်ခြင်းကား အဘယ်အကြောင်းပါနည်း" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

မြေလှုပ်ကြောင်း ရှစ်ပါး

ဘုရားသခင်လည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....မဟာပထဝီ လှုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကား ရှစ်ပါးရှိသတည်း၊ ရှစ်ပါးဟူသော်ကား –

၁။ ချစ်သား အာနန္ဒာ... ယူဇနာ နှစ်သိန်းလေးသောင်းရှိသော ဤမြေကြီးသည် ရေထုအထက်၌ တည်၏၊ ထိုရေသည် လေထု၏ အထက်၌ တည်၏၊ ထိုလေသည် ကောင်းကင်ပြင်၌ တည်၏၊ ထိုသို့ တည်ရာ၌ အောက်ဝါယောဓာတ်သည် အလွန်မှုတ်လေက အထက်ရေ လှုပ်သည်၊ ရေလှုပ်သဖြင့် မြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်သည်၊ ဤသို့ လှုပ်ခြင်းလည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊

၂။ ဤလောက၌ တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ဈာန်အဘိညာဉ်၌ လေ့လာကုန်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏၊ တန်ခိုး

http://www.dhammadownload.com

အာနဘော်ကြီး၍ အလိုအတိုင်း ပြီးကုန်သော နတ်တို့သည်လည်း ရှိကုန်၏၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏား, နတ်သားတို့သည် မိမိတို့၏တန်ခိုးအာနဘော်ဖြင့် လှုပ်စေကုန်၏၊ ဤလည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊

၃။ ဘုရားလောင်းတို့သည် နတ်ပြည်မှ စုတေလာ၍ မယ်တော်ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေသောအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ကောင်းချီးပေးလေသောအားဖြင့် လှုပ်သည်လည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊

၄။ ဘုရားလောင်းတို့ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားသောအခါ သတ္တဝါတို့ကို သိစေသောအားဖြင့် မြေလှုပ်သည်လည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊

၅။ ဘုရားသခင်တို့ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရသောအခါ သာဓုနမော် ခေါ်ဘိသကဲ့သို့ အံ့ဩ ချီးမွှောက်ခြင်းငှာ မဟာပထဝီ လှုပ်သည်လည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊

၆။ ထိုဘုရားတို့ တရားဓမ္မစကြာ ဟောသောအခါ မင်္ဂလာအထူး ဖြစ်စိမ့်သောငှာ မဟာပထဝီ လှုပ်သည်လည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊

၇။ ဘုရားသခင်တို့ နိဗ္ဗာန်ဝင်အံ့သောငှာ အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူသည်ကို ထိုထိုလူနတ်တို့ ဌပ္ပတ်သိကြ သံဝေဂကို ရစိမ့်သောငှာ မဟာပထဝီ လှုပ်သည်လည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊

၈။ ဘုရားသဗ္ဗညုတို့သည် အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောအခါ ထိတ်လန့်လေသော အခြင်းအရာ မဟာပထဝီ လှုပ်သည်လည်း အကြောင်းတစ်ပါး၊–

ဤရှစ်ပါးတို့ပင်တည်း။"

ရှင်အာနန္ဒာ တောင်းပန်ခြင်း

"ချစ်သား အာနန္ဒာ... ငါဘုရားသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ရဦးအစ သတ္တ သတ္တာဟတို့တွင် အဖေါ်လည်း နေတော်မူသောအခါကပင် ယုတ်မာသော မာရ်နတ်သားသည် ငါဘုရားထံသို့ ကပ်၍ 'အရှင်မြတ်သည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပါ' ဟု လျှောက်လာဖူး၏၊ ထိုအခါ ငါဘုရားကလည်း 'ဟယ် မာရ်နတ်... သတ္တဝါအပေါင်းကို ကောင်းမြတ်သော အမြိုက်ရအောင်ဖြင့် တိုက်ကျွေး ကယ်တင်လို၍ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီ ငါ ဖြည့်ခဲ့သည်၊ ယခု ငါ ဘုရား ဖြစ်မြော်က်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုမျှ ငါ သိသော ဓမ္မရသကို မတိုက်ကျွေးရသေး၊ ငါ၏သာသနာသည် ပြန့်ပွားစွာ မရှိသေး၊ ရဟန်းယောကျ်ား,

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းမိန်းမ, ဥပါသကာယောကျ်ား, ဥပါသိကာမိန်းမတို့ကို ငရဲဘေးမှ ပိတ်ပင်လျက် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် လမ်းမှန်ကောင်းရာကို ငါ မပြရသေး၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မမူလိုသေး'ဟု ငါ ဆိုလိုက်သတည်း၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ... ယခု စာပါလစေတီအနီး သစ်ပင်ကြီးရင်း၌ နေတော်မူရာ၌လည်း ထိုမာရ်နတ်သည် ငါ့ထံသို့ ကပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါဟု လျှောက်လာပြန်သတည်း၊ ယင်းသို့ လျှောက်ရကား "ဟယ် မာရ်နတ်ယုတ်... သင် မစိုးရိမ်လင့်၊ ဤကာလမှနောက် သုံးလမြောက်လွန်သောအခါ ငါဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူအံ့"ဟု အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်တော်မူလိုက်သည်၊ ဤအကြောင်းကြောင့်သာ မဟာပထဝီ ဤမြေနှစ်သိန်းသည် ကြောက်ကြိမ်းဖွယ်ပြု၍ လှုပ်သတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ရှင်အာနန္ဒာလည်း "မဟာဓမ္မရာဇ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား... လူတို့၏ အကျိုးစီးပွား များစိမ့်သောငှာ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ပါလျက် လျင်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မမူပါလင့်၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်လေ၏။

ရှင်အာနန္ဒာ၏ ဓမ္မတ်ယွင်းချက်များ

ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ... အခုအခါ သင် တောင်းပန်လာခြင်းသည် အခွင့်မဟုတ်ပြီ"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ထပ်ကာထပ်ကာ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် တောင်းပန်လေလျှင် "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ဣဒ္ဓိသည် ငါ ဟောကြားသော မဂ်ဉာဏ်လေးပါးကို နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားဟူ၍ ယုံကြည်၏လော"ဟု မေး၏၊ "ယုံကြည်ပါ၏၊ တပည့်တော်လည်း စိုးစဉ်းမြင်ပါ၏"ဟု လျှောက်လျှင် "အာနန္ဒာ... အကြင်သူသည် ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး, ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားကို ပွားစေ၍ အာယုကပ်ပတ်လုံးကို လည်းကောင်း၊ ထို့ထက်အလွန် လည်းကောင်း တည်လိုသော် တည်နိုင်ရာ၏၊ ထို့အတူ ငါဘုရားသည်လည်း ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး, ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားတို့ကို များစွာ ပွားစေ၍ အာယုကပ်ပတ်လုံးဖြစ်စေ၊ ထို့ထက်အလွန်ဖြစ်စေ နေတော်မူလိုသော် အလိုရှိသမျှ နေနိုင်၏ဟူ၍ ငါ မိန့်တော်မူသည်ကို သင် ယုံကြည်၏လော"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား... ယုံကြည်ပါ၏"ဟု လျှောက်သော် "ချစ်သား အာနန္ဒာ... သင်သည် ငါဘုရား ဒေသနာကို ပညာဖြင့် နှစ်လို၍ သို့စင် ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျက် နိမိတ်သြဘာစကား မြွက်ကြားတော်မူသောအခါ ငါဘုရားကို မတောင်း

http://www.dhammadownload.com

ပန်၊ ထိုသို့ မတောင်းပန်ခြင်းသည် သင်၏ဝန်, သင်၏ချွတ်ယွင်းခြင်းပင်တည်း၊ အကယ်၍ သင် တောင်းပန်မူကား ငါဘုရားသည် သင်၏စကားကို နှစ်ကြိမ်သာ ပယ်ရာ၏၊ သုံးကြိမ်မြောက် မပယ်ပေရာ၊ လိုက်နာသည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယခုမှ တောင်းပန်ခြင်းသည် သင်၏ချွတ်ယွင်းခြင်းပင်တည်း၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ... ငါဘုရား ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ ဇနပုတ်မူသောအခါ၌လည်း နိမိတ်ဩဘာစကားကို သင့်အား ငါ မိန့်တော်မူဖူး၏၊ အာနန္ဒာ... ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည် အလွန်မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိ၏၊ ဤဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သည်ကား သူတော်ကောင်းတို့ ရှည်မြင့်စွာ ကိန်းအောင်းခြင်းငှာ လျောက်ပတ်၏၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား အများသတ္တဝါတို့လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူသို့ လိုက်ကြသည်သာ များသေး၏၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ငါ မိန့်ဖူးသည် မဟုတ်လော၊ ထိုအခါ သင် တောင်းပန်ပါမူ နှစ်ကြိမ်မြောက်သာ သင့်စကားကို ငါ ပယ်ရာ၏၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် မပယ်ရာ၊ လိုက်နာသည်သာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခါက မတောင်းပန်ခြင်းသည် သင်၏ချွတ်ယွင်းခြင်းပင်တည်း" ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် များစွာ မိန့်တော်မူပြီး၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ငါဘုရားသည် အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဆိုအပ်ပြီးသောစကားကို တစ်ဖန် ပြင်ပြန်ခြင်းသည် အကြောင်းမသင့် အခွင့်မဟုတ်ချေ"ဟု ဆိုတော်မူ၏။ ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ပြင်းစွာသော ဓမ္မသံဝေဂသည် ဖြစ်၏။

ဩဝါဒဒေသနာတော်

ထို့နောက်မှ "အာနန္ဒာ... မဟာဝနကူဋာဂါရသို့ ကြွသွားကြကုန်အံ့"ဟု ဆို၍ ကိုယ်တော်မြတ် ရှေးက နေဖူးသော ကူဋာဂါရသို့ ကြွတော်မူ၏၊ ရောက်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏- "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ဝေသာလီပြည်ကို မှီ၍နေကုန်သော ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေးစေကုန်လော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း နှိုးဆော်၍ ရဟန်းတို့ စည်းဝေးမိကြသော် ကိုယ်တော်မြတ်အား ကြားလျှောက်ပေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတို့ထံသို့ လာ၍ ခင်းအပ်သောနေရာ၌ နေပြီးသော်-

တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယေ တေ မယာ ဓမ္မာ အဘိညာ ဒေသိတာ-

အစရှိသည်ဖြင့် ဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

မြန်မာဘာသာကား- "ချစ်သားရဟန်းတို့... ငါဘုရားသည် သင်တို့၏အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းတည်းဟူသော သာသနာကို ကောင်းစွာ ထားအပ်ကုန်ပြီ၊ ထိုတရားတို့ကို သင်တို့ မြဲမြံစွာ သင်ကြား၍ အဖန်

http://www.dhammadownload.com

တလဲလဲ ပွားများကြလေကုန်၊ ဤသို့ ပွားများကြသော ငါဘုရားသာသနာတော်သည် ရှည်မြင့်စွာ ထွန်းပ၍ သီသာနုသိသပရမ္မရ ဖြစ်သော လူ နတ်အများတို့သည် အကျိုးစီးပွား များခြင်းငှာ ဖြစ်လေရာ၏၊ သာသနာတော်၏ကာလအရှည်တည်ထွန်းပေရာသော အကြောင်းတရားကား သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး, သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး, ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါး, ဣန္ဒြေငါးပါး, ဗိုလ်ငါးပါး, ဈာန်ချင်ခုနစ်ပါး, မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဤတရားအစုပင်တည်း၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း အထူးထူးသော ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့အား ဟောကြားအပ်ပြီ၊ ဤတရားတို့ကို အဖန်တလဲလဲ နှလုံးသွင်းကာ သခါရတရားတို့၏ ကုန်တတ်, ပျက်တတ်သောသဘောကို ရှုကြကုန်လော့၊ ငါဘုရားသည် ဤလမ္ဘနောက် သုံးလမြောက်လွန်သဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့နောက် မိုးသောက်၍ တစ်နေ့သောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း သပိတ်သင်္ကန်းကို ပြင်လျက် ရှင်အာနန္ဒာနှင့်တကွ ဝေသာလီပြည်သို့ ဆွမ်းခံ ဝင်တော်မူ၏၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခဲ့ပြီးသော် ပြည်၏အနီး၌ ရပ်တော်မူ၏၊ "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ဝေသာလီပြည်ကို ငါ ကြည့်ဦးအံ့၊ ဤကြည့်ခြင်းသည် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ကြည့်ခြင်းပင်တည်း"ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ကြည့်ခြင်းဖြင့် ကြည့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် အိုးထိန်းစက်လည်သကဲ့သို့ ဝေသာလီပြည်သည် လှည့်လည်၍ တည်ပေ၏။

အရိုးဓာတ်တော် ဆက်စပ်ပုံများ– ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ကြည့်ခြင်း ဟူသည်ကား လူအများတို့၏အရိုးသည် အစွန်းချင်း ထိ၍ တည်ကုန်သည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏အရိုးသည် ခွန်းတောင်း ချိတ်သကဲ့သို့ တည်ကုန်သည်၊ ဘုရားသခင်တို့ကား ဤကဲ့သို့ မဟုတ်၊ သံကွင်းဆက်သကဲ့သို့ တစ်စပ်တည်း တည်ရကား နောက်သို့ ကြည့်လိုသောအခါ လည်တော်ကို လှည့်၍ကြည့်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကိုယ်လုံး လှည့်၍ ကြည့်ရသကဲ့သို့ ထို့အတူ ကိုယ်လုံး လှည့်၍ ကြည့်တော်မူလေသတည်း၊ ဝေသာလီပြည်ကို အာဘယ်ကြောင့် ပြန်လှည့်၍ ကြည့်တော်မူသနည်းဟူမူကား– ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မကြာမြင့်မီ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘုရားသခင် ရပ်၍ ကြည့်တော်မူရာကို 'နာဂါပလောကိတ' မည်သော စေတီ တည်၍ ပူဇော်ကုန်လတ္တံ့၊ ထိုပူဇော်ခြင်းသည် ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ကြလတ္တံ့ဟု ကြံ၍ ကြည့်တော်မူသတည်း။

http://www.dhammadownload.com

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ဘဏ္ဍာဂါမသို့ သွားကြကုန်အံ့"ဟု ဆို၍ ကြွတော်မူ၏၊ ထိုသို့ ရောက်တော်မူလျှင် သံဃာတော်တို့ကို ခေါ်၍–

စတုန္နံ ဘိက္ခဝေ အရိယသစ္စာနံ အနနုဗောဓာ–

အစရှိသော တရားဒေသနာကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုဘဏ္ဍာဂါမ၌ မွေ့လျော်သမျှ နေတော်မူ၍ တစ်ဖန် ဟတ္ထိဂါမ, အမ္ဗဂါမ, ဇမ္ဗုဂါမ, ဘောဂနဂရသို့ ကြွတော်မူ၏၊ ထိုအခါ သံဃာတော်တို့အား မဟာပဒေသလေးပါးကို ညွှန်ကြား ဆုံးမတော်မူ၏၊ ထိုဘောဂနဂရ၌ မွေ့လျော်သမျှ နေပြီးသော် ပါဝါပြည်သို့ ကြွတော်မူပြန်၏။

ဝမ်းသွေးသွန်တော်မူခြင်း

ထိုပါဝါပြည်၌ နေသော ရွှေပန်းထိမ်သည်၏သားဖြစ်သော စုန္ဒ အမည်ရှိသော ဒါယကာသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ကြွယ်ဝလျက် ရှေးကာလ ဘုရားကြွတော်မူသောအခါ ကပင် သောတာပန်ဖြစ်၍ ရှင်ချစ် ဘုရားအား အလွန်ကြည်ညိုခြင်း ရှိရကား မိမိ ဥယျာဉ်၌ ကျောင်းဆောက်၍ လှူသတည်း။ ဘုရားသခင်လည်း ထိုပါဝါပြည်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ယခင် နေဖူးသော စုန္ဒဒါယကာ၏ သရက်ဥယျာဉ်သို့ ဝင်၍ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

ဒါယကာ စုန္ဒလည်း သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ ဘုရားကြွလာကြောင်း မိမိ ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးနေကြောင်းကို ကြားရလျှင် ဘုရားရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လျောက်ပတ်သော နေရာမှ ရှိခိုးပူဇော်ကာ နေ၏၊ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း လျောက်ပတ်သော တရားစကားဖြင့် ဟောကြားဆုံးမတော်မူ၏။ ထိုစုန္ဒဒါယကာလည်း တရားနာပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... နက်ဖြန် သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ အကျွန်ုပ်၏ဆွမ်းကို ခံတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ကြား၏၊ ဘုရား သခင်လည်း ဆိတ်ဆိတ် သည်းခံတော်မူလျှင် ရှင်လန်းဝမ်းသာစွာ လက်ယာရစ် သုံးပတ်လှည့်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။

အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ကောင်းမြတ်လှစွာသော 'ဝက်သား ပြွမ်းဆွမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်အား လုပ်ကျွေးတော့အံ့"ဟု ကြံ၍ ချက်ပြုတ်ရန် ပရိက်တို့ကို ရုံးစုစီရင်ပေလျက် နံနက်သောအခါဝယ် ငယ်လည်း မငယ်လွန်း ကြီးလည်း မကြီးလွန်း ပြည့်ရှုံ့ရှုံ့သားဆိ တညီပြင်ဖြစ်သော ဝက်ပျိုသားကို ဝယ်၍ အသွယ်သွယ်သော အမွေးအကြိုင်တို့ဖြင့် ထုံလှိုင်လျက် သားပြွမ်းဆွမ်း ချက်လေ၏။ ထိုအခါ

http://www.dhammadownload.com

ఇట్లు ఉపదేశించి ధర్మచక్రాన్ని కొనసాగించమని ఆనందుడికి చెప్పి బుద్ధుడు ధ్యానంలోకి వెళ్ళిపోయాడు

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

စကြဝဠာအတွင်း၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည် ထူးမြတ်သော သြဇာဟူသမျှကို ထည့်ကြပေကုန်၏၊ အလုံးစုံ စီမံခင်းကျင်းပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်အား ကြားလျှောက်စေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်တို့နှင့်တကွ စုန္ဒအိမ့်သို့ ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ စုန္ဒ ဒါယကာလည်း မြတ်စွာဘုရားအား ဝက်သားဖြင့် ပြုမ်းသော ဆွမ်းကို လုပ်ကျွေး၍ တပည့်သံဃာတော်တို့အား တစ်ပါးသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့်သာ လုပ်ကျွေးပေ၏၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ စုန္ဒဒါယကာကို ခေါ်တော်မူ၍ "အချင်း စုန္ဒ... ငါဘုရားအား လုပ်ကျွေးသော သားပြုမ်းဆွမ်းကြွင်းကို တွင်း၌ မြှုပ်ဘိလော့၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား... ဤသားပြုမ်းဆွမ်းကို စားသော် ငါဘုရားမှတစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အစာမကြေနိုင်လေရာ၊ အစာကြေနိုင်အံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို နတ်ပြည်ခြောက်ရွာ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော သြကာသလောကဋ္ဌ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုမျှ ငါ မမြင်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ စုန္ဒဒါယကာလည်း မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း တွင်းတူး၍ မြှုပ်ပြီးသော် ရှေ့တော်၌ ရှိခိုး၍နေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း အစဉ်သော ဓမ္မဒေသနာဖြင့် ဆွမ်းအနုမောဒနာပြု၍ ကြွတော်မူ၏။

တည်းခိုတော်မူသော ဥယျာဉ်သို့ ရောက်သောအခါ သည်းထန်ပြင်းပြစွာ ဝမ်းသွေးသွန်သော ဝေဒနာသည် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်လည်း သတိပညာတော်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျက် ကြောက်ငြင်ဖွယ်သော ထိုဝေဒနာကို ကောင်းစွာ သည်းခံတော်မူ၏။

ဝက်ပျိုသားမှတ်ချက်– ထိုသားပြုမ်းဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးသောကြောင့်သာ ထိုဝေဒနာ ရောက်သည်မဟုတ် စင်စစ်သော်ကား– ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်၌ ဤဝေဒနာ မချုတ် ရောက်လတ္တံ့ပင် ဖြစ်သည်၊ သားပြုမ်းဆွမ်းကို မဘုဉ်းပေးရသော် အလွန်ပြင်းပြစွာ ခံရဘိရာသည်၊ ဘုဉ်းပေးရသောကြောင့်သာလျှင် အားတော်ခိုင်မာ၍ ရှည်စွာသောခရီးကိုလျက် ခြေတော်ဖြင့်သာ ကြွနိုင်သေးသည်ဟု မှတ်ရမည်။

ကုသိနာရုံသို့ ကြွတော်မူခြင်း

ဘုရားသခင်လည်း အာနန္ဒာကို ခေါ်၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ဤပါဝါပြည်၌ နေ၍ မသင့်သေး၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့ သွားကြကုန်အံ့"ဟု မိန့်တော်မူ၍ သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ ကြွတော်မူလေ၏၊ ခရီးတစ်ယူဇနာခန့် ရောက်သောအခါ,

http://www.dhammadownload.com

"ချစ်သား အာနန္ဒာ... ငါဘုရားသည် ခွန်အား ကုန်ခန်း၍ ပင်ပန်းတော်မူလှသည်၊ ဤလမ်းခရီး၏အနီး သစ်ပင်ကြီးရင်း၌ ဒုကုဋ္ဌတော်ကို လေးထပ်ပြု၍ ခင်းလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း လျင်စွာ သစ်ပင်ရင်းကို သုတ်သင်၍ ဒုကုဋ္ဌတော်ကို လေးခေါက်ပြု၍ ခင်းလျှင် ဘုရားသခင်လည်း ထိုတွင်လည်း လျောင်းတော်မူ၏။

ရေကြည်တော်ရှာစေခြင်း

ထိုသို့ လျောင်းပြီးသော် အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သားအာနန္ဒာ ငါရေမွတ်တော်မူသည်၊ ချမ်းကြည်အေးမြသောရေကို ရှာဆောင်ချေလော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဂင်္ဂါမြစ်သို့ သွား၍ ရှုပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား... ယခုအခါ မလွှာမင်းတို့ လှည်းငါးရာဖြင့် ကူးသွား၍ ဤမြစ်ငယ်ရေသည် မကြည်လင်ပါ၊ ကဲကုဓာမည်သောမြစ်သည် ရှေ့အနီးတွင်ပင် ရှိပါသည်၊ ချမ်းကြည်အေးမြသောရေလည်း ရှိပါသည်၊ ဆိပ်ခင်းလည်း ကောင်းပါသည်၊ ထိုမြစ်သို့ ရောက်မှ သုံးဆောင်ရမူ ပူဆာသောဒုက္ခ ငြိမ်းပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏။

(မလွှာမင်းတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် လှည်းဖြင့် ကူးသွားသနည်းဟူမူကား ဤကုသိနာရုံပြည်ကို မလွှာမင်းတို့သည် အလှည့်အလည် မင်းပြုကုန်သည်၊ အလှည့်မကျသော မင်းသားတို့ ကုန်ရောင်းသွား၍ အသက်မွေးကုန်သည်၊ ပက္ကုသမည်သော မင်းသားသည်လည်း လှည်းငါးရာဖြင့် ကုန်ရောင်းအံ့သောငှာ ပါဝါပြည်သို့ သွားသည်နှင့် ခရီးဆိုင်မိကြ၍ ယခင်စကားကို လျှောက်သတည်း။)

ဘုရားသခင်လည်း ရှင်အာနန္ဒာက ရေနောက်ပါသည်ဟု လျှောက်သော်လည်း သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ရေယူခြင်းငှာ တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း အာဏာတော်ကို မဆန့်သာ၍ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့ သပိတ်တော်ကို ယူ၍ သွားလေသော်ခဏမျှသာကဲ့သို့ နောက်ကျလှသောရေသည် ထိုခဏချင်း သန့်ရှင်းကြည်လင်စွာစီး၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဩော်... မြတ်စွာဘုရားတို့၏ တန်ခိုးအာနုဘော် မည်သည်ကား အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏တကား၊ အသက်မရှိသောရေ စင်လျက် အလိုတော်အတိုင်း ကြည်လင်ရပေသည်၊ မဖြစ်ဖူးမြို့ ထူးကဲလှစွာ၏တကားဟု အကြိုဖြစ်၏၊ ထို့နောက်မှ သပိတ်တော်ဖြင့် ရေကို ဆောင်ယူခဲ့၍ ဘုရားသခင်အား ကပ်ပေ၏၊ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်လည်း မွတ်သိပ်ခြင်း, ပြေပျောက်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဈာန်သမာဓိတန်ခိုး

ထိုအခါ ကာလာမ အမျိုးဥစ္ဆေဖြစ်သော အာဠာရရသေ့၏ တပည့်ဖြစ်သော မလ္လာမင်းသား ပက္ကုသသည် ဘုရားသခင် သစ်ပင်ရင်းဌ သီတင်းသုံးနေသည်ကို မြင်၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်ပြီးသော် "ရွှေဘုန်းတော်ရှင် သခင်ဘုရား... ရဟန်းသံဃာတို့ ငြိမ်သက်တင့်တယ်စွာ ဈာန်သမာပတ်ဖြင့် နေတော်မူခြင်းသည် အလွန်ကြည်ညိုဖွယ် ရှိလှ၏တကား၊ ရှေးသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ဆရာဖြစ်သော အာဠာရရသေ့သည် အဓွန့်ရှည်သောခရီးကို သွားသော် ခရီးမှဖဲ့၍ လမ်း၏အနီး သစ်ပင်ကြီးရင်းဌ နေခြင်းကို ပြု၏၊ ထိုအခါ ငါးရာသောလှည်းတို့သည် ရှင်ရသေ့ကို မှီ၍ လွန်ရကုန်၏။

ထိုအခါ ယောကျ်ားတစ်ယောက်သည် လှည်းတို့၏နောက်မှ လိုက်လာ၍ အာဠာရရသေ့အား "အရှင်ဘုရား... လှည်းသမားငါးရာ ရှေ့က သွားသည်ကို မြင်ပါသလော"ဟု ဆိုလျှင် 'ဒါယကာ... ငါ မမြင်'ဟု ဆိုလျှင် "အရှင်ရသေ့ လှည်းကို မမြင်သော် အသံကိုလည်း ကြားပါသလော"ဟု မေး၏။ 'အသံလည်း ငါ မကြား'ဟု ဆိုလျှင် အရှင်ရသေ့သည် အိပ်ပျော်သလော'ဟု မေးမြန်း၏၊ 'ဒါယကာ... ငါ အိပ်ပျော်သည်လည်း မဟုတ်'ဟု ဆိုပြန်လျှင် 'အရှင်ရသေ့... အသို့ဖြစ်သနည်း၊ သညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံပါ၏လော'ဟု မေးပြန်၏၊ 'ဒါယကာ သညာနှင့်လည်း ငါ ပြည့်စုံ၏'ဟု ဆိုပြန်လျှင် 'အရှင်ရသေ့သည် နီးလည်း နီးလျက် သညာလည်း ရှိပါလျက် လှည်းငါးရာလုံးနှင့် သွားသည်ကိုမျှ မမြင် မကြားခြင်းသည် အကြောင်းအသို့နည်း'ဟု မေး၏၊ 'ဒါယကာ... ငါ၏သင်္ကန်းဌ မြူအလိမ်းလိမ်း ကပ်သည် မှန်၏'ဟု ဆိုပေ၏။ ထိုအခါ ယောကျ်ားလည်း "ဩော်... ရဟန်းတို့မည်သည် အလွန်အံ့ဩဖွယ်ရှိပေစွတကား၊ မိမိတို့၏ဈာန်သမာပတ်တရားကိုသာ ပွားစီးကာ နေနိုင်ပေ၏တကား"ဟု ကြံအောက်မေ့လျက် အာဠာရရသေ့၌ ထိုယောကျ်ားသည် အတိုင်းထက်အလွန် ကြည်ညိုခြင်းဖြစ်သတည်း၊ ဤသို့သော ရှေးအကြောင်းစကားကို ပက္ကုသမင်းသားသည် ဘုရားသခင်အား လျှောက် ကြား၏။

သမာဓိအင်အား

ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ပက္ကုသအား တရားဟောတော်မူလို၍ "အချင်း ပက္ကုသ... သင့်ကို ငါ မေးဦးအံ့၊ အကြင်သူသည် သတိပညာ ပြည့်စုံစွာလျက် မအိပ်စက်ဘဲ လှည်းငါးရာတို့နှင့် လာသည်ကို မမြင်မကြားလိုက်၊ အကြင်သူလည်း

http://www.dhammadownload.com

ထိုနည်း သတိပညာရှိလျက် မအိပ်စက်ဘဲ ထိုင်နေလျက်ပင် ထက်ဝန်းကျင်မှ ပုဲ့တင်ဟည်း၍ မိုးကြီးစွာလျက် လျှပ်စစ်ပြက်၍ သုံးချက်မိုးကြိုးကျလတ်သည်ကိုမျှ မမြင် မကြားလိုက်၊ ထိုသူနှစ်ဦးတို့တွင် ဘယ်သူသာ၍ ခဲယဉ်းစွာ ဖြစ်သနည်း"ဟု မေးတော်မူ၏၊ "အရှင်ဘုရား... ကြီးစွာသောမိုး ရွာသွန်းဖြိုးလျက် မိုးကြိုးထစ်သည်ကို မကြားသောသူသာလျှင် အဆအရာသာ၍ ခဲယဉ်းမည့် ထင်ပါသည်"ဟု နားတော်လျှောက်သော် "အချင်း ပက္ကုသ... တစ်ရံသောအခါ ငါ ဘုရားသည် အာတုမ မည်သော ပြည်ဝယ် ကောက်နယ်တလင်း ခန့်မျှသောတဲအုံ၌ သမာပတ် အာရုံဖြင့် နေတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ကြီးစွာသော မိုးသည် ရွာလတ်၍ လျှပ်စစ်တိမ်မိုးလေကြီးမုန်တိုင်းသံတို့နှင့်တကွ သုံးချက်သော မိုးကြိုးတို့သည် ကျ၍ ငါ နေသောဌာန၏အပါး၌ ယောကျ်ားညီနောင်တို့ လေးကောင်သော နွားတို့ဖြင့် လယ်ထွန်နေရာ၌ နွားသတ္တဝါတို့ သေလေကုန်၏၊ ထိုသေရာသို့ အာတုမပြည်သားလူအများတို့သည် အုန်းအင်းတက်မျှ လာကြကုန်သည်။ မိုးစဲသောအခါ ငါ ဘုရားသည် တဲအုံပါး၌ စကြံသွား၍ နေတော်မူစဉ် တစ်ဦးသော ယောကျ်ားသည် ငါ၏ထံပါးသို့ ကပ်၍ တံ့ဝပ်ရိုခိုးကာ နေလာ၏၊ ထိုယောကျ်ားကို ငါဘုရားသည် ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

"ဒါယကာ... ဤမျှားစွာသော လူတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် စည်းဝေးလာကြသနည်း"ဟု မေးလျှင် 'အရှင်ဘုရား... ယခု မိုးကြီးအရွာတွင် မိုးကြိုးကျလာ၍ နွားလေးကောင်တို့ သေရာသောကြောင့် ကြည့်ရှုခြင်းငှာ စည်းဝေးကြပါသည်၊ အရှင်ဘုရား ဘယ်မှာ ရှိပါ၍ မသိသနည်း"ဟု မေး၏၊ "ဒါယကာ... ငါလည်း ဤတဲအုံမှာပင် နေ၏" ဟုဆိုလျှင် "အရှင်မြတ်သည် လျှပ်စစ်တိမ်မိုးဖြင့် မိုးကြိုးရွာသည်ကို မမြင်သလော"ဟု မေး၏။ "ဒါယကာ... ငါမမြင်"ဟု ဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရား... အသို့နည်း၊ မိုးကြိုးသံကို မကြားသလော"ဟု မေးပြန်၏။ "ဒါယကာ... ငါမကြားလိုက်"ဟု ဆိုလျှင် 'အရှင်ဘုရား... အသို့တုံနည်း၊ အိပ်ပျော်သလော'ဟု မေး၏၊ 'ငါအိပ်ပျော်သည်လည်းမဟုတ်' ဟုဆိုလျှင် 'အရှင်ဘုရား... အသို့တုံနည်း၊ သညာရှိပါ၏လော'ဟု လျှောက်ပြန်၏၊ 'ဒါယကာ... သညာလည်းရှိ၏'ဟု မိန့်တော်မူပြန်လျှင် "အရှင်ဘုရား... နိုးလည်း နိုးကြားလျက် သညာလည်း ရှိလျက် လျှပ်ပြက်၍ မိုးရွာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ မိုးကြိုးထစ်သည်ကို လည်းကောင်း မမြင်မကြားလိုက်ခြင်းသည် အဲ့ဖွယ်ရှိလေစွတကား၊ မဖြစ်ဖူးမြဲထူးကဲလေစွတကား၊ အရှင်မြတ်တို့သည် တည်ကြည်ငြိမ်သက်လှစွာ သမာပတ်

http://www.dhammadownload.com

ချမ်းသာဖြင့် နေနိုင်ကုန်စွတကား"ဟု ငါဘုရားအား အတိုင်းထက်အလွန် ချီးပ၍ ခ,ယ ပူဇော်ကာ လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်၍သွားလေ၏။

ဤသို့သော အကြောင်းစကားကို ဘုရားမိန့်တော်မူလေသော် မလွမင်းသား ပက္ကုသလည်း "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ရှေးသောအခါက အာဠာရရသေ့၏ သိမ်မွေ့ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပင် အလွန်ကြည်ညိုပါသည်၊ ယခုအခါ အရှင်ဘုရား၏ ဣန္ဒြေတော်ကို ကြားရသော် ရှေးကထက် အဆအရာသာလွန်၍ ကြည်ညိုစုံမက်ပါသည်၊ အရှင်မြတ်သည် ယနေ့မှစ၍ အကျွန်ုပ်ကို ဥပါသကာဟူ၍ မှတ်တော်မူပါ" ဟု လျှောက်ကြား၍ သုံးပါးသော သရဏဂုံတို့ကို ဆောက်တည်၏။

ထို့နောက်မှ ပက္ကုသမင်းသားလည်း ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ "အချင်းယောကျ်ား... သင် ငါ၏အိမ်သို့ သွားတည့်ချေ၊ သီဂီ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော ရံခါ ရံခါ ဆောင်အပ်သော နူးညံ့သိမ်မွေ့ ချောမွေ့ပြေပြစ်လှသော ပုဆိုးအစုံကို ယူတည့်ချေ"ဟု စေလိုက်၏။ ထိုယောကျ်ားလည်း လျင်စွာ သွား၍ ပုဆိုးအစုံကို ဆောင်ယူအပ်နှင်း၏၊ ပက္ကုသမလွှာမင်းလည်း ဘုရားခြေရင်းသို့ ကပ်ပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူသဖြင့် ဤပုဆိုးအစုံကို ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်တော်မူပါ"ဟု ကပ်လှူ၏၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း "အချင်း ပက္ကုသ... ပုဆိုးတစ်ထည်ကို ငါဘုရားအား လှူ၍ တစ်ထည်ကို အာနန္ဒာအား လှူလော့"ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။ ပက္ကုသလည်း ဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း လှူလေ၏။

ရှင်အာနန္ဒာ သင်္ကန်းအလှူခံရခြင်း မှတ်ချက်– ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား ချီးမြှောက်အပ်သောလာဘ်ကို ပယ်၍ လုပ်ကျွေးသူဖြစ်လျက် ထိုပုဆိုးကို ခံလတ်သည်ကား ဥပဒ္ဒာက ကိစ္စအပြီးသို့ ရောက်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရှင်အာနန္ဒာ လုပ်ကျွေးပါသော်လည်း မြတ်စွာဘုရားထံမှ တစ်ခုသောလာဘ်ကိုမှ မရရှာစဖူးဟု သူတစ်ထူး ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကင်းစိမ့်သောငှာ လည်းကောင်း ခံတော်မူသည်။

မြတ်စွာဘုရားလည်း မလွှာမင်းအား တရားဒေသနာကို များစွာ ဟောတော်မူလိုက်၍ သွားလေ၏။ ပက္ကုသမင်းသား သွား၍ မကြာမြင့်မီ သီဂီရွှေအဆင်းနှင့် တူသော နူးညံ့သိမ်မွေ့ ချောမွေ့ပြေပြစ်လှစွာသော ပုဆိုးကို ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်လှူ၏။ ကိုယ်တော်မြတ်လည်း တစ်ထည်ကို ဝတ်၍ တစ်ထည်ကို ရုံတော်မူ၏ ယင်းသို့ ဝတ်ရုံတော်မူလျှင် ရှင်မဟာဘုရား၏ အဆင်းသည် ဝင်းဝင်းညီးညီး တောက်လောင်ပြီးသော မီးကျီး၏ အလျှံကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊

http://www.dhammadownload.com

ယုဂန္ဓိရ်တောင်ဦးမှ ကွန့်မြူးထွက်ပြူသော သူရိယာစက်ဝန်းသို့ လည်းကောင်း၊ အသောင်း အသိန်းသော လူ နတ် ပရိသတ်တို့၏အလယ်၌ တင့်တယ်စွာ စံပယ်သော အာဘာသရ ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း ချီးသောင်းတွက်ကျဲ၍ မဆုံးမကုန်နိုင်အောင် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်ဆိုင်သည် တစ်ပြိုင်တည်း ပွင့်၍ တင့်တယ်ခြင်း အထွတ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

ထူးသောရောင်ခြည်တော်များ

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား... အရှင်မြတ်၏ကိုယ်တော်သည် အံ့ဖွယ်သရဲမဖြစ်ဖူးမြဲ ထူးကဲတင့်တယ်လှ၏တကား၊ ကိုယ်တော်ရောင်တို့သည် ပြောင်ပြောင်ညီးညီး ယိုစီးဘနန်း ဖြစ်သည်တကား" ဟု နားတော်လျှောက်တင်သော် ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ... ထွန်းခါစဖြစ်သော တန်ဆောင်ဆီမီးသည် လည်းကောင်း၊ ငြိမ်းခါနီးဖြစ်သော ဆီမီးသည် လည်းကောင်း ကြီးစွာသောအလျှံဖြင့် အလွန်ထွန်းပခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ ငါဘုရား၏ကိုယ်တော်သည်လည်း ဗောဓိပင်နှင့် ရွေပလွင်ကို ရ၍ ဘုရားဖြစ်ဦးစအခါ၌ လည်းကောင်း ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူရအံ့သောနေ့၌ လည်းကောင်း ဤကာလနှစ်ပါး၌ ထူးခြား၍ တင့်တယ်ခြင်း အသရေကို ဆောင်လေသတည်း၊ အာနန္ဒာ ယနေ့ ကုန်မြောက်၍ မိုးသောက်ယံအခါ၌ ကုသိနာရုံပြည်ဝယ် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းပင်စုံအကြား၌ ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူလတ္တံ့" ဟု မိန့်တော်မူပြီး၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ နေရာကို သိမ်းလော့၊ သွားကြကုန်အံ့" ဟု ဆို၍ ကြွတော်မူလေသဖြင့် ရေခံတက်ပင် ရောက်သော ကကုဓမြစ်သို့ ရောက်လေသော် "ရေလည်း သောက်တော်မူလိုသည်၊ သပ်လည်း သပ္ပာယ်တော်မူလိုသည်" ဟု မိန့်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်တိုင် ဆင်းလျက် မြစ်တွင်း၌ ရေသပ္ပာယ်တော်မူ၏၊ ထိုမြစ်မှ တက်၍ ကမ်း၏အထက်၌ သရက်ဥယျာဉ်သို့ ဝင်တော်မူသည်။

အကျိုးကြီးသော ဆွမ်းနှစ်ပွဲ

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် ရေသနုပ်တော်ကို ညှစ်၍ ကျန်ရစ်လေရကား ရှင်စုန္ဒသာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ထံပါး၌ ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သား စုန္ဒ...ငါကိုယ်တော် ပင်ပန်းလှ၏၊ ဤဌာနတွင်ပင် တစ်ခဏ လျောင်းတော်မူဦးအံ့၊ ဒုကုဋ္ဌကိုခင်းလော့" ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ရှင်စုန္ဒလည်း ဒုကုဋ္ဌတော်ကို

http://www.dhammadownload.com

လေးထပ်ပြု၍ ခင်းဖ၏၊ ဘုရားသခင်လည်း ဒုကုဋ်ထက်တွင်ပင် ခြေသုံ့မင်းဖ၏ လျောင်းခြင်းကဲ့သို့ လက်ယာနံတောင်းဖြင့် လျောင်းတော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာ ရောက်လာသောအခါ ကောင်းစွာ ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ.... ငါ ဘုရားသည် ယခု ဝမ်းလွန်းရခြင်းဟူသော အကျိုးဖြစ်လေသောကြောင့် ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ သားဖြစ်သော စုန္ဒဒါယကာအား နှလုံးမသာ ရှိလေရာသည်၊ သူတစ်ထူး အပြစ်တင်လေရာသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် စုန္ဒ၏ ဝက်သားဆွမ်းကို စားရသောကြောင့် ရောဂါကြီးပွား၍ နိဗ္ဗာန်လားရလေသည်၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးသည် မရှိလေပါဟု နှလုံးမသာ ဖြစ်လေရာသည်၊ ထို့ကြောင့် ချစ်သား အာနန္ဒာ စုန္ဒဒါယကာ၏ နှလုံးမသာခြင်းကို သင်ဖျောက်လေလော့၊ အသို့ ဖျောက်ရာသနည်း ဟူမူကား ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် စုန္ဒဒါယကာ၏ ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ကို ကြွတော်မူသည်၊ စုန္ဒ ဒါယကာအား များစွာသော အကျိုးရှိပေစွဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို ဘုရားရှင်မျက်မှောက်တော်မှ ငါကြားလိုက်ရ၏၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သောနေ့ ကပ်လှူရသော သုဇာတာ၏ ဃနာနို့ဆွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန် စံအံ့သောနေ့ ကပ်လှူသော စုန္ဒဒါယကာ၏ ဆွမ်းသည်လည်းကောင်း ဤဆွမ်းနှစ်ပါးသည် အခြားကာလ၌လှူရသော ဆွမ်းတို့ထက် ကဲတက် ထူးမြတ်သော အကျိုးရှိ၏၊ ငါဘုရား၏ အားအင်ဗလကို ကူမ ထောက်ပံ့၍ တည်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ငါကြားလိုက်ရ၏ဟူ၍ သင်ဟောဘိလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။။

ယင်းသို့ မှာထားလျက် နားနေတော်မူပြီးသော် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ .... ဤနေရာတွင် မနေသင့်သေး၊ ဟိရညဝတီမြစ်၏ ထိုမှာဘက်ကို ကူးကြကုန်အံ့၊ ကုသိနာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ဝင်ကြကုန်အံ့" ဟု မိန့်တော်မူသော် ကိုယ်တော်၏အားသည် လျော့ပါးလေရကား ရှေ့ယိမ်းနောက်ယိမ်းဖြင့် ကတိမ်းကပါး ရှိတော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် ရှင်စုန္ဒသာ လျှင် လက်ယာ လက်ဝဲဖြင့် တွဲမ, ၍ ထူရ၏။။

ယင်းသို့ နေနားကာ ကြွတော်မူလာသဖြင့် ကုသိနာရုံပြည်၏ အနီးသို့ ရောက်သော် မလ္လာမင်းတို့၏ ပျော်ခင်းအလို့ငှာ ကောင်းစွာ ပြုပြင်၍ထားသော မြို့၏အနောက်တောင်ပါး တာဝါးရာခန့် ကွာသောအရပ်၌ အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ဝင်တော်မူ၍ အင်ကြင်းပင်စည်ကို့၏ အကြားဌ မလ္လာမင်းတို့၏ နေနားခြင်းငှာ ထားသော ရတနာခြောင်စောင်းကို မြင်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ .... ငါဘုရားသည် အားတော်ကုန်ခန်း၍ ပင်ပန်းလှချေပြီ၊ ဤ

http://www.dhammadownload.com

ညောင်စောင်းကို ယူ၍ အင်ကြင်းပင်စုံတို့၏ အကြားခံ မြောက်သို့ ဦးခေါင်းထား၍ လျင်လျားစွာ ခင်းဘိလော့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရားခံ့ သနားစုံမက်ခြင်း ပြင်းလှသည်နှင့် ယောကျ်ားဗိုလ်ခြေ ကုဋေတစ်သောင်း ဆင်ပေါင်း ကုဋေတစ်ထောင် အား ကိုဆောင်သော နောင်တော်ဘုရားသည် အားတော် ကုန်လှလေပြီ၊ ဤယနေ့ပင် နိဗ္ဗာန်ခွင်သို့ ဝင်လိမ့်ယောင်တကားဟု ချောက်ချားပူပင်လှသော နှလုံးဖြင့် ယူကျုံးမရရှိလျက် ယိုထွက်သော မျက်ရည်ကို သုတ်၍ ဒုကုဋ်တော်ကို ခင်းလျက် အင်ကြင်းပင်စုံတို့၏ အကြားခံ ညောင်စောင်းကို ထားပေ၏၊ ဘုရားသခင်လည်း ထိုညောင်စောင်းထက်တွင် ရွှေခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ဖြည်းညှင်း သာယာစွာ လက်ယာ နံတောင်းဖြင့် လျောင်းတော်မူလေ၏။

မြောက်သို့ ဦးခေါင်းထားပုံ မှတ်ချက် – ပရိနိဗ္ဗာနသုတ် ပါဠိတော်၌ 'ဥတ္တရသီသက် မဠဲ့ ပညပေသိ' ဟု လာရှိသည် ဖြစ်လျက် အချို့ဆရာတို့က မျက်နှာတော်ကိုသာ မြောက်သို့ ထားသည်၊ ဦးခေါင်းကား အရှေ့ကိုပင် ပြုသည်ဟု ဆိုကြသည်၊ အချို့ကလည်း ပြိဿတ္တရာ၊ ရပ်ဒိသာကို၊ လျောင်းကာတူရွာ၊ ဦးခေါင်းမူ၍ဟု ဆိုကြသည်၊ ထိုစကားကို ကိုးစားလောက်သော ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင် မရှိလေ၊ ဥယျာဉ်တွင်းခံ့ အင်ကြင်းပင်ပျိုး နှစ်ပင်ကား တောင်မြောက် ယှဉ်လျက် ယှက်တင်သော အကိုင်း အခက် အရွက် အညွှန့် ရှိသည်၊ ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်သည်၊ ထိုအပင်၏ အကြားခံ့ မြောက်အပင်ကို ခေါင်းရင်းထား၍ ခင်းသည်ဟု အဋ္ဌကထာလာသည်။

ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံပြည်သည် သုံးဂါဝုတ်သာ ကွာသည်၊ ယင်းသို့ နီးစွာလျက် မြတ်စွာဘုရားသည် အားတော်ကုန်လှလေရကား ခရီးအကြားခံ့ နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် နေနား၍ အလွန်သော အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ကြွတော်မူရချေသောကြောင့် ညနေချမ်းမှပင် အင်ကြင်းတောသို့ ရောက်တော်မူနိုင်သည်၊ ဘုရားသခင်သည် အပင်ပန်း သည်းစွာ ခံလျက် ဤကုသိနာရုံပြည်သို့ အဘယ့်ကြောင့် ကြွတော်မူသနည်း၊ တစ်ပါးသော တိုင်းနိုင်ငံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် မပြုကောင်း သလောဟူမူကား၊ တစ်ပါးသော အရပ်၌လည်း နိဗ္ဗာန်ယူခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသည်ပင်၊ ယင်းသို့ တတ်ကောင်းသော်လည်း ဤအရပ်၌ နိဗ္ဗာန်ယူခြင်းသည် မဟာသုဒဿနသုတ်ကို ဟောခွင့်သင့်ခြင်း, သုဘဒ္ဒ ပရိဗိုဇ်ကို ဆုံးမတော်မူရခြင်း, ဓာတ်တော်ကို လုယက်ကြသော ကလဟဝိဝါဒ၌ ဒေါနပုဏ္ဏား ဖြေ

http://www.dhammadownload.com

ဖျန်၍ ဝေဖန်အံ့သော အကြောင်းရှိခြင်း ဤအကြောင်းသုံးပါးကို မြင်တော်မူ၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကာ ကြွလာတော်မူသတည်း။

ကုသိနာရုံ ပြည်မွန်

ဘုရားမြတ်စွာသည် ရတနာသလွန် ညောင်စောင်း၌ မြောက်သို့ ဦးခေါင်းပြု၍ လျောင်းတော်မူသောအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏၊ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ....ဤ ကုသိနာရုံပြည်သည် မကြီးမကျယ် ပြည်ငယ်တိုင်းငယ်သာ ဖြစ်ပါသည်တကား၊ ဝန်းလျားကျယ်စွာ မဟာရာဇဓာနီ ဖြစ်ကုန်သော စမ္ပာနဂိုရ်ပြည်, ရာဇဂြိုဟ်ပြည်, သာဝတ္ထိပြည်, သာကေတပြည်, ကောသမ္ဗီပြည်, ဗာရာဏသီပြည် စသော ပြည်ကြီးတို့၌သာလျှင် နိဗ္ဗာန် စံယူခြင်းငှာ သင့်လျော်ပါသည်၊ ထိုပြည်ရွာတို့၌ ခတ္တိယ မဟာသာလ, ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလ, ဂဟပတိ မဟာသာလ ဖြစ်ကုန်သော ဥပါသကာများတို့သည်လည်း အရှင်မြတ်အား အလွန် ကြည်ညိုကုန်ပါသည်၊ ချီးမွှောက် ပူဇော်လိုကုန်သည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုမြို့ရွာတို့၌သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်လားတော်မူစေချင်ပါသည်" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားကလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ဤကုသိနာရုံပြည်ကို ငယ်သည်ဟူ၍ သင်မှတ်သလော၊ ရှေးသောအခါ စကြာရတနာဖြင့် လေးကျွန်းလုံးကို လှည့်ပတ်သော သုဒဿန စကြာမင်း ငါဖြစ်သောအခါ ဤပြည်ရွာသည် ကုသဝတီဟူသော အမည်ဖြင့် စည်ပင်ပြန့်ပြော အံ့ဩစရာ မဟာရာဇဓာနီ ဖြစ်ဖူးပြီ" ဟု အကြောင်းရင်းပြ၍ သုဒဿနစက္ကဝတ္တိသုတ်ကို ဟောတော်မူသည်။

ပန်းအမျိုးမျိုး ပွင့်ကြခြင်း

ယင်းသို့ ရတနာညောင်စောင်းထက် လျောင်းစက်တော်မူသော ကာလ ခြေရင်းမှ လည်းကောင်း, ခေါင်းရင်းမှ လည်းကောင်း တည်သော အင်ကြင်း ပင်ပျိုတို့သည် ကိုယ်တော်မြတ်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ အခါမဲ့ဖြစ်လျက် အသစ်အသစ်သော အပွင့်အငုံတို့ဖြင့် ဆင့်ကာဆင့်ကာ ပွင့်ကုန်လျက် ဝဟ်မှုန်ဝတ်ဆံတို့သည် ကိုယ်တော်ထက်သို့ ကြွေသက်ကုန်၏၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ရှိကုန်သော သစ်ပင် အပေါင်းတို့သည်လည်း နှာမောင်း ဆက်ကာဆက်ကာ ဘုရားရှိရာသို့ ရှေးရှု ညွတ်လျက် ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်ကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုဥယျာဉ်၌ သစ်ပင်တို့သည်သာ ပွင့်ကုန်လာသည် မဟုတ်၊ တစ်သောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တွင်း၌ ခပင်းသစ်ပင်တို့သည်လည်း နှစ်လိုစဖွယ် ငယ်ငယ်ကြီးကြီးသော အသီးအပွင့်တို့ကို ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ပင်စည် အခက် အရွက် အခွဟူသမျှ၌ ပဒုမာကြာသဏ္ဌာန် ဝတ်ဆံ ဝတ်မှုန်နှင့်တကွ ခန္ဓပဒုမာ, သာခပဒုမာ, ပတ္တပဒုမာ, ဝိဋပ ပဒုမာမည်သော ပန်းတို့သည် ပြည့်လျှမ်းစွာ ထွက်၍ ထွက်၍ ပွင့်ကုန်၏။

ယူဇနာ သုံးထောင်ကျယ်သော ဟိမဝန္တာ တောင်မင်းနှင့် တကွသော တောအုပ်သည် တပေါင်းတည်းစု၍ စည်းအပ်သော ဥဒေါင်းမြီး ယပ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အကြားမလပ် စီလုပ်အပ်သော ပန်းဆိုင်း ကွန်ရက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကြာသွတ်အိုး၌ တပေါင်းတည်း စိုက်အပ်သော ကြာကဲ့သို့ လည်းကောင်း တင့်တယ်စွာဖြစ်၍ အလွန်မွေ့လျော် ပျော်ပါ.ဖွယ် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုဥယျာဉ်၌ နေကုန်သော ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်လည်း ပန်းဝတ်မှုန်ကို ဆွတ်၍ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖြန့်ကြဲကုန်၏၊ အထက်ဘုံ၌နေသော နတ်တို့သည်လည်း ရွှေသားအဆင်း ဝင်းဝင်းညီးညီး ထီးရွက်ပမာဏ ပွင့်ဝတ်ကြွလျက် ကုဋ္ဌမျှသော ဝတ်မှုန်ရှိသော မန္ဒာရဝမည်သော နတ်ပန်းတို့ဖြင့် ကြဲဖြန့်ပူဇော်လာကုန်၏၊ နတ်၌ဖြစ်သော အထုံအနိုး မွှေးမျိုးနံ့သာတို့ဖြင့်လည်း ကြဲဖြန့် ပူဇော်လာကုန်၏၊ နတ်၌ဖြစ်သော စောင်းညှင်းပတ်သာ တူရိယာတို့ဖြင့်လည်း တီးမှုတ်ကာ ပူဇော်လာကြကုန်၏။

နတ်တို့သာလျှင် ပူဇော်လာကြကုန်သည် မဟုတ်သေး၊ မြင်းမိုရ်တောင်ခြေ၌ နေကုန်သော နဂါး ဂဠုန် ကုမ္ဘဏ္ဍများစွာ အသူရာတို့သည်လည်း ထူးမြတ်သော ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရတနာပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း ချီးမြှောက်ကာ ပူဇော်လာကုန်သတည်း။

နတ်ပန်းကုံးကြိုးဖြင့် ပူဇော်ခြင်း

အသက်ရှည်စွာ ဝေဟာသဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဝရဏဝါရဏာမည်သော နတ်တို့သည် ယောကျ်ားမြတ်သည် လူ့ပြည်၌ ဖြစ်တော်မူ၍ ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြားစကပင် ပဋိသန္ဓေ နေသောအခါ ဖွားတော်မူသောအခါ ငါတို့သွား၍ ပူဇော်အံ့ဟု ပန်းကုံးကြသည်၊ ထိုနတ်တို့ ပန်းကုံးစဉ်ပင် ပဋိသန္ဓေ နေတော်မူ၍ မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားတော်မူသည်၊ တစ်ပါးနတ်တို့က ဘုရားလောင်း ဖွား တော်မူပြီ၊ 'သင်တို့ ဘယ်သူ့ကို ပူဇော်ရန် အလို့ငှာ ပန်းကုံးပါသနည်း' ဟု မေးသော်

http://www.dhammadownload.com

'ငါတို့ ပန်းကုံး၍ မပြီးသေး၊ တောထွက်သောနေ့မှ ပူဇော်တော့အံ့' ဟု ဆိုပြန်ကုန်၏၊ နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်တိုင်၍ တောထွက်တော်မူပြီဟု ကြားလျှင် ဘုရားဖြစ်သောနေ့မှ သွား၍ ပူဇော်တော့အံ့ဟု ဆိုပြန်ကုန်၏။ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီဟု ကြားပြန်လျှင် ငါတို့ ပန်းကုံးကား မပြီးချေသေး၊ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူသောနေ့မှ သွား၍ ပူဇော်အံ့ဟု ဆိုပြန်ကုန်၏၊ ဓမ္မစကြာတရားဟော၍ ပြီးပြီဟု ကြားပြန်လျှင် ယမိုက်ပြာဋိဟာတို့ပြသော နေ့မှသွား၍ ပူဇော်အံ့ဟု ဆိုပြန်ကုန်၏၊ ပြာဋိဟာပြ၍ ပြီးပြီဟု ကြားလျှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ တရားဟောသော အခါမှ ငါတို့သွား၍ ပူဇော်အံ့ဟု ဆိုပြန်ကုန်၏၊ တရားဟောပြီး၍ သင်္ကန်းသနုဂိုရ်ပြည်သို့ သက်ဆင်းပြီဟု ပြောကြလျှင် အာယုသခ်ါရ လွတ်သောနေ့မှ သွား၍ ပူဇော်အံ့ဟု ဆိုပြန်ကုန်၏။

မာရ်နတ် တောင်းပန်သဖြင့် အာယုသခ်ါရ လွတ်တော်မူပြီဟု ကြားပြန်သော် ပန်းကုံး၍ မ့ပြီးသေး၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်တော်မူသောနေ့မှ သွား၍ ပူဇော်အံ့ဟု ဆိုပြန်ကုန်၏၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဝင်သော နေ့သို့ ရောက်သောအခါ များစွာသော နတ်တို့က 'ယနေ့ ဘုရားသခင် နိဗ္ဗာန်ဝင်လတ္တံ့ ဟု ရတနာ ညောင်စောင်း၌ လျောင်းတော်မူပြီ၊ သင်တို့သည် ဘယ်သို့အလို့ငှာ ပန်းကုံးပါသနည်း' ဟု မေးကြသော စကားကို ကြားရသော် ဤဘုရားသည် ဘယ်သို့ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ ယခုပင်လျှင် မယ်တော်ဝမ်းမှ ဖွားမြင်၍ ယခုပင်လျှင် တောထွက်တော်မူသည်၊ ယခုပင်လျှင် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်၊ ယခုပင်လျှင် ဓမ္မစကြာတရား ဟောသည်၊ ယခုပင်လျှင် တန်ခိုးပြသည်၊ ယခုပင်လျှင် နတ်ပြည်က သက်သည်၊ ယခုပင်လျှင် အာယုသခ်ါရ လွတ်သည်၊ ယခုပင်လျှင် နိဗ္ဗာန်ဝင်သည်ဟု ဆိုသည်မှာ နံနက်အခါ၌ ယာဂုတစ်သောက်ခန့်မျှသာ တည်ပါသည်တကား၊ ပါရမီ ဆယ်ပါးကို ရှည်လျားစွာ ဖြည့်၍ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရသော် ထိုဘုရားအား ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည် မသင့် မလျောက်ပတ်ပါတကားဟု ဆို၍ အလိုအတိုင်း မပြီးသေးသော ပန်းကုံးကိုပင် လျင်စွာယူ၍ လာခဲ့သော် နတ် ဗြဟ္မာ ပရိသတ်တို့ ဝန်းပတ်ခြင်း အားကြီးသောကြောင့် စကြဝဠာတိုက်တွင်းသို့ ဝင်ခြင်းငှာ အခွင့်မရ၊ စကြဝဠာ အနားရေးမှသာ ရပ်မျှော်၍ အထံတော်သို့ ရောက်အောင် တစ်ယောက်လက်မှသည် တစ်ယောက်လက်သို့ ကမ်းလျက် ပူဇော်ရကုန်၏။

အမွန်မြတ်ဆုံး ပူဇော်ခြင်း

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဂဠုန် နဂါး သိကြား ဗြဟ္မာ နတ်များစွာ

http://www.dhammadownload.com

တို့၏ ပူဇော်လာခြင်းကို မြင့်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ....ဤစကြဝဠာတိုက် တစ်သောင်းတွင်း၌ ရှိနေကုန်သော ပန်းသစ်ပင် အပေါင်းနှင့်တကွ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် အထူးထူးသော ပူဇော်သက္ကာတို့ဖြင့် ငါဘုရားအား ပူဇော်ကုန်ပြီ၊ ဤသို့ ပူဇော်ကာမျှဖြင့် ငါဘုရားအား ညွတ်တွားပူဇော်သည် မမည်သေး၊ မြတ်နိုးတနာ ပြုသည် မမည်သေး၊ လောကုတ္တရာအား လျော်စွာသော အမှုကို ပြုသည် မမည်သေး၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ....အကြင် ဥပါသကာ ဥပါသိကာမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရဟန်း ယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း ငါ ပညတ်တော်မူအပ်သော ဝါရိတ္တသီလ စာရိတ္တသီလတို့ကို ရှိသေစွာ ကျင့်ဆောင်ကုန်၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပွဋိပန္နဟု ဆိုအပ်သော လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော အကျင့်တို့ကို ရှိသေစွာ ကျင့်၍ နေကုန်၏၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင် ငါဘုရားကို ရှိသေလေးမြတ်သည် မည်၏၊ ချစ်ကြည်မြတ်နိုး ရှိခိုးပူဇော်သည် မည်၏၊ ထို့ကြောင့် ငါ၏သာသနာ၌ ချမ်းသာကို အလိုရှိကုန်သော ဥပါသကာ ဥပါသိကာ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ အများတို့သည် လောကုတ္တရာတရား၏ ရှေ့အဖို့ဖြစ်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ကိုသာ ရှိသေစွာ ကျင့်သုံးကုန်ရာ၏" ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်၊ ပါဠိတော်ကား -

"ယော ခေါ အာနန္ဒ ဘိက္ခု ဝါ ဘိက္ခုနီ ဝါ ဥပါသကော ဝါ ဥပါသိကာ ဝါ ဓမ္မာနုဓမ္မပွဋိပန္နော ဝိဟရတိ သာမီစိပွဋိပန္နော အနုဓမ္မစာရီ၊ သော တထာဂတံ သက္ကရောတိ၊ ဂရုံကရောတိ၊ မာနေတိ၊ ပူဇေတိ၊ အပစိယတိ ပရမာယ ပူဇာယ၊ တသ္မာတိဟာနန္ဒ ဓမ္မာနုဓမ္မပွဋိပန္နော ဝိဟရိဿာမ သာမီစိပွဋိပန္နော အနုဓမ္မစာရိနောတိ၊ ဧဝဉ္ဟိ ဝေါ အာနန္ဒ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ" ဟူသည်တည်း။

(အနက်မှာ ရှေ့အဓိပ္ပါယ်အတိုင်းပင်။)

မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ပါးသောအရာ၌ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးကို ဆင်ခြင်လျက် ပန်းတစ်ပွင့်မျှပင် တင်လှူရခြင်းဖြင့် အပြမေယျ မန္တိုင်းဆန်ိုင်သော အကျိုးရှိဟန်ကို ပြည့်ဝန်တော်မူပါလျက် ဤအခါဝယ် အာမိသပူဇာကို အဘယ့်ကြောင့် ပယ်တော်မူသနည်း ဟူမူကား သာသနာတော်၏ မြင့်ရှည်စွာ တည်ခြင်းကို အလိုတော် ရှိလှသောကြောင့် လည်းကောင်း, ပရိသတ် လေးပါးတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း မိန့်တော်မူသတည်း၊ အကယ်၍ ပယ်တော်မမူငြားအံ့၊ နောက်သား သတ္တဝါတို့သည် စာရိတ္တ ဝါရိတ္တ သီလ အရာ၌ လည်းကောင်း, သမာဓိ ဝိပဿနာ အရာ၌ လည်းကောင်း လွန်စွာ အားမထုတ်ဘဲ လျှဒါန်းခြင်း ပေးကမ်းခြင်းကိုသာ များစွာ ပြုကြကုန်လတ္တံ့၊ ထိုသို့ ပြုကြခြင်း

http://www.dhammadownload.com

သည် သာသနာတော်၏ အမြစ်မူလ မဟုတ်ရကား ဆုတ်ယုတ်ခြင်း လျင်စွာ ဖြစ်လေရာသည်၊ ထို့ကြောင့် ကောင်းသော ကျင့်ဝတ် သိက္ခာတို့ကို လွန်စွာ အားထုတ်စိမ့်သောငှာ, နောင်လာ နောက်သားတို့ မဂ်ဖိုလ် တရား နီးစိမ့်သောငှာ အာမိသပူဇာကို ပယ်ခွာ၍ မိန့်ရတော်မူသတည်း။ (ဤကား အဋ္ဌကထာ၌ လာသော အဓိပ္ပါယ်တည်း။)

နတ်တို့ ပူဇော်ခွင့်ရခြင်း

ယင်းသို့ ရတနာညောင်စောင်း၌ လျောင်းတော်မူသောအခါ ရှင်ဥပဂါဏာသည် ဘုရားရှေ့တော်၌ ယပ်ခတ်ကာ နေ၏။ ဘုရားသခင်လည်း "ရှင်ဥပဂါဏာ ရဟန်း .... ရှားလော့၊ သွားလေလော့၊ ငါ၏ ရှေ့တော်တွင် မနေလင့်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှင်ဥပဂါဏာလည်း တစ်ခွန်းသော စကားဖြင့်ပင် လက်တွင်ကိုင်သော ယပ်ကိုချ၍ လျောက်ပတ်ရာဌာနဲ၌ နေ၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာက ရှင်ဥပဂါဏာကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပယ်ရှားတော်မူပါလိမ့်နည်းဟု ကြံ၍ ဘုရားရှင်ထံသို့ ကပ်ပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ... ဤအရှင် ဥပဂါဏာသည် ပဌမဈာဓိဟု ဆိုအပ်သော ဝါတော်နှစ်ဆယ်အတွင်း၌ အရှင့်ခြေရင်းဝယ် ဝပ်စင်းခစား၍ ရှည်လျားစွာ လုပ်ကျွေးဖူးသော သူ, အနီး၌သာ နေပေသော သူ ဖြစ်ပါလျက် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ဤအခါ၌ ငါ၏ ရှေ့ပါးတွင် မနေလင့်၊ ရဟန်း သွားဦးလော့ဟု အဘယ်ကြောင့် ပယ်ရှားတော်မူပါသနည်း" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်ကလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ငါ့တပည့်ဖြစ်သော ဥပဂါဏာ၌ အပြစ်မရှိ၊ ယေဘုယျအားဖြင့် တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်မှ လာသော နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် ငါဘုရား မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်ခြင်းငှာ စည်းဝေးရှာကြကုန်၏၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ ဤဥယျာဉ်မှစ၍ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ရှိသော အရပ်အတွင်း၌ ပြကတေ့နေခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းရကား သားမြီးတစ်မျှင်တွင်မျှ နှစ်ကျိုပ်လည်းကောင်း သုံးကျိပ်လည်းကောင်း တန်ခိုး ဖန်ဆင်း၍ နေကြရကုန်သည်၊ မြက်နွယ်သစ်ပင် ကောင်းကင်ပြင်မျှ မလပ်ရအောင် အထပ်ထပ် စည်းဝေးနေကြကုန်သည်၊ ရှင်ဥပဂါဏာကား ကိုယ်ကြီးလှသည်၊ တန်ခိုး အာဘိညာဉ်လည်း ကြီးလှသည်၊ ဥပဂါဏာ၏ ပြင်ဘက်က နေရကုန်သော နတ် ဗြဟ္မာတို့သည် ငါဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြော်ခွင့် မရသောကြောင့် 'ငါတို့ကား ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အဝေးစကြဝဠာမှ လာပါကုန်သည်၊ ဤအရှင်ကိုယ်ဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

ကွယ်ကာ၍ မျက်နှာတော်ကိုမျှ မဖူးရပါ' ဟု များစွာသော နတ်ငြဟ္မာတို့ ငြူစူကြကုန်သည်၊ နတ်တို့၏ မျက်စိသည် ပုထုဇဉ်တို့၏ ကိုယ်ကိုသာ ထွင်းဖောက်၍ မြင်နိုင်သည်၊ ရဟန္တာတို့၏ ကိုယ်ကိုကား ထွင်းဖောက်၍ မမြင်နိုင်၊ ဤဥပဝါဏကား ဆင်ဖြူပမာဏ ကြီးလှသောကိုယ်လည်း ရှိသည်၊ တန်ခိုးကြီးသော ရဟန္တာလည်း ဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် နတ်တို့၏ ငြူစူခြင်း ကင်းစိမ့်သောငှာ ဥပဝါဏကို ရှားလေလော့ဟု ငါဆိုတော်မူသတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်ဥပဝါဏ ထေရပုတ္တိ

ထိုရှင် ဥပဝါဏကား အဘယ်ပုညကြောင့် ကြီးလှသောကိုယ်, ကြီးလှသော တန်ခိုးရှိသနည်း ဟူမူကား – ရှေးဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူသော အခါ ဤဥပဝါဏ၏ အလောင်းသည် တစ်ဦးသော သူကြွယ်၏ အမျိုးဌ ဖြစ်၏၊ ဝိပဿီဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်လားတော်မူ၍ တစ်ခဲနက် ကျန်ရစ်သော ဓာတ်တော်တို့ကို လူအများတို့သည် အလျားတစ်တောင်, အနံတစ်ထွာ, အထူ လက်နှစ်သစ်ရှိသော ရွှေအုတ်တို့ဖြင့် အပြန့်အစောက် တစ်ယူဇနာရှိသော ရွှေစေတီကို တည်လုပ်ကြကုန်သည်၊ ထို့နောက်မှ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့က တစ်ယူဇနာ, အာကာသစိုးနတ်တို့က တစ်ယူဇနာ, မိုးနတ်သား တစ်ယူဇနာ, တိမ်နတ်သား တစ်ယူဇနာ, စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ တစ်ယူဇနာ, တာဝတိံသာနတ်တို့ တစ်ယူဇနာစီ ထပ်မံကာ ထည့်ကြကုန်သဖြင့် ခုနစ်ယူဇနာရှိသော စေတီတော်သည် ဖြစ်၏။

လူတို့ ပူဇော်ခြင်းငှာ ပန်းနံ့သာ ပုဆိုး စသည်တို့ကို ယူ၍လာသော် စေတီတွင်စောင့်သော နတ်တို့က လူတို့မြင်စဉ် စေတီတော်သို့ တင်၍ ပူဇော်ကုန်သည်၊ ထိုအခါ ရှင်ဥပဝါဏ၏ အလောင်းဖြစ်သော သူကြွယ်သည်လည်း ရွှေအဆင်းရှိသော ပုဆိုးတို့ကိုယူ၍ ပူဇော်ခြင်းငှာ စေတီသို့လာသည်တွင် ဆင်းဝါ ကောင်းမြတ်သော စေတီစောင့်နတ် တစ်ဦးသည် ပုဆိုးကို လှမ်းယူ၍ စေတီတော်ကို ပူဇော်ပေ၏၊သူကြွယ်လည်း ထိုနတ်ကို မြင်သဖြင့် ကြည်လင်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ "ငါလည်း ဤကဲ့သို့ နောက်နောင်ဘဝ၌ ဖြစ်ရစေသော်" ဟု ဆုတောင်း၏၊ အသက်အတိုင်းနေ၍ စုတေလေသော် နတ်ပြည်၌ နတ်၏အဖြစ်ကို ရ၏၊ ထိုမှစ၍ လူ့ပြည် နတ်ပြည် ကျင်လည်လာကာသာ အစဉ်လာပြီးမှ 'ကဿပဘုရား ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသောအခါ ဓာတ်တော် စေတီစောင့်နတ် ဖြစ်သတည်း၊ ကဿပဘုရား သာသနာ လွန်သောအခါ တာဝတိံသာ နတ်ရွာ၌ ဖြစ်လေ၏၊ ငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသောကာလ လူတို့နေရာ သာဝတ္ထိပြည်ရပ် မြတ်သောအမျိုးဌ

http://www.dhammadownload.com

ဖြစ်လာ၍ အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ သာသနာသို့ဝင်၍ ရဟန်းပြုသဖြင့် မမြင့်မီပင် ရဟန္တာ ဖြစ်သတည်း၊ ထို့ကြောင့် ရှင်ဥပဂါဏာသည် အဆင်းလည်း လှသည်, ကိုယ်လည်း ကြီးသည်, တန်ခိုးလည်း ကြီးမားသတည်း။

နတ်ဗြဟ္မာတို့ ငိုကြွေးကြခြင်း

ရှင်အာနန္ဒာလည်း မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပြန်၏၊ "အရှင်ဘုရား ....တစ်ဆယ့်နှစ် ယူဇနာရှိသော အရပ်၌ အထပ်ထပ် စည်းဝေးလာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ နှလုံးသည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အဘယ်စကားကို ဆို၍ ပူဇော်ကုန်သနည်း" ဟု လျှောက်ကြားသော် "ချစ်သား အာနန္ဒာ .... မြေမိုးကောင်းကင် ထက်ဝန်းကျင်မှ စည်းဝေးကြသော ဤ လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့သည် ကောင်းသော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်လားလွယ်စေတကားဟု တောင့်တ၍ ဦးခေါင်း၌ ဆံကို ဖရိဖရဲကြဲဖြန့်လျက် တရှိုက်မက်မက် ငိုကြွေးကုန်သည်၊ ပြင်းစွာ လူးလဲကုန်သည်" ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

အမျိုးသမီးနှင့် ရဟန်းတော်

"အရှင်ဘုရား .... တပည့်တော်တို့ထံသို့ မာတုဂါမတို့ ဆည်းကပ်သည်ရှိသော် အဘယ်သို့ ကျင့်ပါရအံ့နည်း" ဟု နားတော်လျှောက်ပြန်၏၊ "ချစ်သား အာနန္ဒာ ကိလေသာကို ပယ်ခွာလိုသော ရဟန်းသည် စည်းစောင်ရန်း လုံခြုံရာ၌နေသော နွားကဲ့သို့ တိုက်တံခါး လုံခြုံသော ကျောင်း၌သာ ကိန်းအောင်း၍ နေရာ၏။ မာတုဂါမတို့ ရောက်လာသော်လည်း အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး အဆင်းကို မမြင်ရ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ရုန့်ရင်းတပ်မက်သော ရာဂသည် မဖြစ်နိုင်ရာ၊ မြင်ရသော်သာလျှင် ပြင်းစွာသော ရာဂသည် ဖြစ်လွယ်၏၊ ထို့ကြောင့် မမြင်ရရာ၌ နေခြင်းသည်သာလျှင် မြတ်သော ပဋိပတ်တည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား .... အကယ်၍ ဆွမ်းခံသောအခါ ဆွမ်းလှူလာသော အခါ၌ မြင်ချေမူကား အသို့ ကျင့်အပ်ပါသနည်း" ဟု လျှောက်ပြန်၏။ ချစ်သား အာနန္ဒာ မာတုဂါမတို့ကို အကယ်၍ မြင်ကုန်ငြားအံ့၊ စကားမပြော နေခြင်းသည်ပင် မြတ်သော ပဋိပတ်တည်း၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ထက်စွာသော သန်လျက်ကို ကိုင်၍ ငါနှင့် စကားဆိုမူကား သင်၏ဦးခေါင်းကို ဖြုတ်အံ့ဟုဆို၍ ရပ်လာသော ယောကျ်ားနှင့် စကားပြောခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ မာတုဂါမတို့အား စကား

http://www.dhammadownload.com

ပြောဆိုခြင်းသည် မမြတ်၊ ငါ့ကို ခေါ်မူကား သင်၏အသားကို ထွင်း၍ စားအံ့ဟူ၍ ရပ်လာသော ဘီလူးမအား စကားဟောပြောခြင်းသည် မြတ်သေး၏၊ ချစ်ဖွယ်ရှိသော မာတုဂါမတို့အား စကားပြောခြင်းသည် မမြတ်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား မာတုဂါမတို့နှင့် စကားဟောပြောရသည် ရှိသော် ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ချစ်ကျွမ်းဝင်သည်ရှိသော် နှစ်သက်ခြင်း ရာဂသည် ဖြစ်၏၊ ရာဂဖြစ်သည်ရှိသော် အထူးထူးသော ကိစ္စကို ကြံခြင်းဟူသော သက်ပွရာဂသည် ဖြစ်၏၊ သက်ပွရာဂ ဖြစ်သည်ရှိသော် တဏှာ ဥပါဒါန်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုတဏှာ ဥပါဒါန် ဖြစ်သည်ရှိသော် သီလ၏ ညစ်ညူး ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍ အပါယ်လေးပါးသို့ လားခြင်းသည် ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် စကားပြော ရခြင်းသည် မမြတ်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား ....မာတုဂါမတို့သည် ပြဿနာကို မေးခြင်းငှာ ကျောင်းသို့ လာ၍ တစ်နေ့ပတ်လုံးသော်လည်း မေးလျှောက်၍ နေငြားအံ့၊ သီလသီတင်း ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုလည်း တောင့်တငြားအံ့၊ တရားတော်ကိုလည်း နာလို၍ တောင်းပန်ငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့နှင့် လျှောက်ပတ်သော ကံကိစ္စကိုသော်လည်း ရွက်ဆောင်၍ နေလာငြားအံ့၊ ထိုအခါ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကိုမျှ မပြောခဲ့ရသော် ရဟန်းတို့သည် ဆွံ့အသည်၊ နားပင်းသည်၊ လောကအရာ မလိမ္မာသည်၊ ပညာမရှိသည်ဟု ဆိုလိမ့်သတည်း၊ ထို့ကြောင့် စကား ပြောဟောရချေသော် အဘယ်သို့ နလုံးထားအပ်ပါသနည်း" ဟု နားတော်လျှောက်ပြန်၏၊ မြတ်စွာဘုရားလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ကျောင်းသို့ ရောက်လာသော မာတုဂါမတို့အား စကားပြောလိုသည် ရှိသော် အမိလောက်ရှိသော မိန်းမတို့၌ အမိဟူသော စိတ်ကို ဖြစ်စေကုန်၊ နှမမျှလောက်ရှိသော မိန်းမတို့၌ နှမဟူသော စိတ်ကို ဖြစ်စေကုန်၊ သမီးမျှလောက်ရှိသော မိန်းမတို့၌ သမီးဟူသော စိတ်ကို ဖြစ်စေကုန်၊ အာနန္ဒာ .... မာတုဂါမတို့အား စကားပြောဟောသော အခါ၌ သတိပညာကို လွန်စွာ ဖြစ်စေကုန်လော့" ဟု ဩဝါဒ ပေးတော်မူ၏။

ဘုရားရှင်အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ကြခြင်း

ပူဇော်ပုံအဆင့်ဆင့်

ထို့နောက်မှ အရှင်အာနန္ဒာလည်း ဤသို့ နားတော် လျှောက်ပြန်၏၊ "အရှင်ဘုရား ....ကိုယ်တော်မြတ် နိဗ္ဗာန်လားခဲ့သော် အလောင်းတော်၌ တပည့်

http://www.dhammadownload.com

တော်တို့ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို အဘယ်သို့ပြုရပါအံ့နည်း"ဟု လျှောက်ပြန်၏၊ 'အာနန္ဒာ ငါဘုရား၏ အလောင်းတော်ကို မီးပူဇော်ခြင်း စသည်၌ သင်တို့ မကြောင့်ကြလင့်၊ မိမိ၏ အစီးအပွားဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရခြင်းငှာသာ များစွာ လုံ့လပြုကုန်လော့၊ ကိုယ့်အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိဘဲ သတိသမ္ပဇဉ်ဖြင့်သာ ငါ၏ သာသနာကို ရွက်ဆောင်ကြကုန်လော့၊ ငါ၏ အလောင်းတော်ကိုကား ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုကုန်သော မင်းမျိုး, ပုဏ္ဏားမျိုး, သူဌေးမျိုး, သူကြွယ်မျိုး ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိ ဒါယကာတို့သည် မီးပူဇော်ကုန်လတ္တံ့' ဟု မိန့်တော်မူ၏။

"အရှင်ဘုရား ....ထိုအမျိုးလေးပါး ဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိ ဒါယကာတို့သည် တပည့်တော်ထံသို့လာ၍ ရှင်အာနန္ဒာ အလောင်းတော်ကို အဘယ်သို့ သင်္ကြိုဟ်ရပါအံ့နည်းဟု မေးကုန်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ အဘယ်သို့ နည်းပေးရပါအံ့နည်း" ဟု လျှောက်ပြန်၏၊ "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းတော်ကို သင်္ကြိုဟ်ဖူးသော ထုံးဟောင်းကား အလောင်းတော်ကို ကောင်းမွန်စွာသော ကာသိကရစ်တိုင်းဖြစ် ပုဆိုးဖြင့် ထုပ်ပိုးပတ်ရစ်၍ ညက်စွာ နစ်အပ်သော ဝါဂွမ်းကို လွှမ်းပြီးသော် အပေါ်၌ နူးညံ့စွာသော ပုဆိုးတို့ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြန်၏၊ ဤသို့ အဖန်များစွာ ငါးရာသော ပုဆိုးတို့ဖြင့် ရစ်ပတ်ပြီးသော် လှော်ပြီးသော သိင်္ဃိနိက္ခမတလားသို့ သွတ်သွင်း၍ နံ့သာထင်းပုံထက် တင်ပြီးမှ မီးတိုက်၏၊ အရိုးကို ယူပြီးသော် ခရီးလေးကြောင်း ဆုံရာ၌ ကောင်းစွာ စေတီ တည်လုပ်၏၊ ဤသို့ စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို ကောင်းမွန်စွာ သင်္ကြိုဟ်သကဲ့သို့ ငါဘုရား၏ အလောင်းတော်ကိုလည်း ကောင်းစွာ သင်္ကြိုဟ်အပ်၏။

စေတီတည်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၄ - ပါး

ဓာတ်တော်တို့ကိုလည်း ခရီးဆုံရာ၌ ကောင်းစွာ စေတီ တည်အပ်၏၊ ထို စေတီကို ပူဇော် ချီးမြှောက်ရသော လူနတ်အများတို့သည် စီးပွားချမ်းသာ လွန်စွာ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ ....စေတီတည်ခြင်းငှာ ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ငါဘုရားတစ်ပါး, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း တစ်ပါး, ရဟန္တာလည်း တစ်ပါး, စကြဝတေးမင်းလည်း တစ်ပါး ဤလေးပါးသာတည်း။

အဘယ်အကျိုးထူးကို စွဲ၍ စေတီတည်ခြင်းငှာ ထိုက်သနည်း ဟူမူကား အကြင် ဒါယကာတို့သည် သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို အလိုလို သိမြင်တော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရား၏ သရီရဓာတ်တော် တည်ရာပေတကားဟု စေတီ၌ ကြည်ညိုခြင်း လေးမြတ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့၊ အထူးထူးသော ပန်းနံ့သာ

http://www.dhammadownload.com

ပူဇော်ရာ ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ငါဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ပြုပြင် ချီးမွှောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ထိုဒါယကာတို့သည် ဤကြည်ညိုသော စေတနာကြောင့် ခန္ဓာပျက်ကြွေသောအခါ နတ်ရွာ သုဂတိသို့လည်း တက်ရကုန်လတ္တံ့၊ သူဌေး သူကြွယ် ပဒေသရာဇ်စသော လူကောင်းလူမြတ်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း ရကုန်လတ္တံ့၊ ထိုသို့ အကျိုးထူး ရှိသည်ကိုစွဲ၍ စေတီတည်ခြင်းငှာ ထိုက်သတည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, ရဟန္တာ, စံကြွာမင်းတို့၏ စေတီဌာလည်း ဤနည်းအတူပင် လူတို့ အကျိုးစီးပွား များဘိရာသတည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ယင်းသို့ စေတီတည်ထိုက်သည့် လေးပါး ကို ဟောတော်မူပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဖလသမာပတ် ချမ်းသာဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေတော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာ ဝိုကြွေးပုံ

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာကား ဤသို့အကြံဖြစ်၏၊ ဘုရားသခင်သည် သံဃာတော်တို့အား မှာကြား ဆုံးမထိုက်သမျှသော တရားစကားကို ငါ့ကို အမှုးထား၍ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူပြီ၊ ဤညာဏ်ကန် နိဗ္ဗာန် ယူချေတော့မည်၊ နက်ဖြန် ခါပင် သွန်သင်ပြသ ဆုံးမပေသော အသံတော်သည် ဆိတ်ချေတော့မည်၊ ငါတို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ကွဲပြားရချေတော့မည်ဟု ကြံအောက်မေ့လျက် ဆွေးမြည့်သောနှလုံးဖြင့် ယူကျုံးမရဖြစ်ရကား ဘုရားရှင်အနီးမှခွာ၍ မလွှာမင်းတို့၏ တည်းခိုရာ ကောင်းစွာ ဆောက်ထားအပ်သော မင်းကွန်းဇရပ်၏ တံခါးတိုင်ကို ကိုင်လျက် ဝိုကြွေး၏၊ ငါသည် သောတာပန်ဖြစ်၍သာ အထက်မင် အလို့ငှာ ပြုရာကိစ္စ ရှိချေသေး၏၊ မိုက်မြေးထူလှသော ငါ့ကို အဖန်တလဲလဲ ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်ပေသော နောင်တော်ဘုရားသည် ငါ့ကိုထား၍ ယနေ့ကား ပရိနိဗ္ဗာန် ယူချေတော့မည်၊ နက်ဖြန်မှစ၍ အဘယ်သူအား မျက်ဦးစိ ဒန်ပူ ကပ်လူရပါအံ့နည်း၊ အဘယ်သူ၏ခြေကို ဆေးရပါအံ့နည်း၊ အဘယ်သူ၏ နေရာကို ခင်းရပါအံ့နည်း၊ အဘယ်သူ၏နေရာကို သုတ်သင်ရပါအံ့နည်း၊ အဘယ်သူ၏ သင်္ကန်းသပိတ် ပရိက္ခရာကို ငါ ဝတ်ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် တ,သ မြည်တမ်းကာ ငွေ့နှစ်စွာ ဝိ၍ နေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း သံဃာတော်တို့အား ကြည့်၍ ရှင်အာနန္ဒာကို မမြင်လျှင် "ချစ်သားတို့ .... အာနန္ဒာသည် အဘယ်မှာ နေသနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏၊ 'မင်းကွန်းတံခါးတိုင်ကို ကိုင်လျက် ပြင်းပြစွာ ဝိကြွေးနေပါသည်' ဟု နားတော်လျှောက်ကြလျှင် 'ချစ်သားတို့ .... အာနန္ဒာကို လျှင်စွာ ခေါ်ဘိလော့' ဟု မိန့်

http://www.dhammadownload.com

တော်မူ၍ ခေါ်ရလေ၏၊ အနိုးသို့ရောက်သောအခါ ရှင်အာနန္ဒာအား ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ကွေကွင်းရမြဲ ဒုက္ခတရားအစု

"ချစ်သား အာနန္ဒာ .... ငါဘုရားသည် သင်တို့အား စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း၌ အကျိုးမရှိသည်ကို မိန့်တော်မူဖူးပြီး မဟုတ်လော၊ ဤလောက၌ ဖြစ်ရကုန်သော လူ နတ် အပေါင်းတို့ပင် ခင်မင်စုံမက် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော မိဘဇနဆွေရင်း သားချင်း ဖြစ်ကုန်သော သူတို့နှင့် အတူမနေ သေလွန်သဖြင့် ကွဲပြားရခြင်း တည်းဟူသော နာနာဘာဝ, ဒေသတခြား လွင့်ပါး ဝေးကွာရခြင်း တည်းဟူသော ဝိနာဘာဝ, ရှေးက စည်းစိမ်ဖြင့် ရိပ်ငြိမ်းပျော်စံလျက် တစ်သက်ပန်တွင် ငြိုငြင်ဆင်းရဲပြန်ခြင်း တည်းဟူသော အညထာဘာဝ ဤဒုက္ခတို့ကို ခံရမြဲဓမ္မတာသာ ဖြစ်၏၊ လွတ်လွဲခြင်းငှာ အဘယ်မှာ တတ်နိုင်ကြအံ့နည်း။

အကြင် ကိုယ်ခန္ဓာသည် တဏှာဟူသော အကြောင်းတရားကြောင့် ထင်ရှားဖြစ်တတ်၏၊ ထိုဖြစ်သမျှ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပျက်မြဲဓမ္မတာသာတည်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဗြဟ္မာ သိကြား ဘုရားတို့မှလည်း မပျက်စီးရအောင် တောင့်တ၍ မဖြစ်နိုင်သည်သာဟု ငါ ဟောတော်မူပြီ မဟုတ်လော။

မတ္တာကံသုံးဖြာ၏ ပမာဏ

"ချစ်သား အာနန္ဒာ .... သင်သည် ငါဘုရားအား ရှည်လျားစွာသော ကာလပတ်လုံး မေတ္တာစိတ်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော မျက်သစ် ဒန်ပူ ကပ်လှူခြင်း, နေရာခင်းခြင်း, တံ့ဝပ်ရိကျိုး ရှိခိုးခြင်းစသော ကာယကံဖြင့် လည်းကောင်း ဤရေကို သုံးတော်မူပါ၊ ဤနေရာ၌ နေတော်မူပါ စသည်ဖြင့် မြွက်ဟ ချီးကျူးသော မေတ္တာဝစီကံဖြင့် လည်းကောင်း ဘုရားကိုယ်တော်သည် သက်တော်ရှည်စေသတည်း စသည်ဖြင့် တောင့်တသော မေတ္တာ မနောကံဖြင့် လည်းကောင်း ငါဘုရားအား ခစားလုပ်ကျွေးပေပြီ၊ ဤသို့ ပြုအပ်သော သင်၏ မေတ္တာကံသုံးဖြာသည် စကြဝဠာနှင့် နှိုင်းဆသော် ယူဇနာတစ်သန်း နှစ်သိန်း သုံးထောင့်လေးရာ ငါးဆယ်ကျယ်သော စကြဝဠာအဝကား ကျဉ်းသေး၏၊ သင်၏ မေတ္တာကာယကံ ဝစီကံ မနောကံသာလျှင် ကျယ်ဝန်း၏၊ ယူဇနာ ခုနစ်ကုဋေ တစ်သန်း ရှစ်သိန်း ငါးသောင်း ခြောက်ထောင် အမြင့်ဆောင်သော ဘဝဂ်ဟု ဆိုအပ်သော နေဝသညာ နာသညာဘုံသည် နိမ့်သေး၏၊ သင်၏ မေတ္တာ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံသာ လွန်စွာ မြင့်မောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

"ချစ်သား အာနန္ဒာ ....သင်သည် ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီကောင်းမှု ရှိ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ လွန်စွာ လုံ့လပြုလော့၊ မကြာမြင့်မီ အာသဝေါကင်းကွာ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ရှေးသောအခါ အာနန္ဒာသည် ဆင်းရဲစွာသော ပုဏ္ဏားဖြစ်၍ ပေါက်ပင်စောင့် နတ်သားဖြစ်သော ငါဘုရားအား ခစားလုပ်ကျွေးသဖြင့် သူဌေး စည်းစိမ်ကို ရအောင် ငါ မ,စ ဖူးပြီ၊ သဗ္ဗညူအဖြစ်သို့ ရောက်သော ငါဘုရားအား ခစားလုပ်ကျွေးရရာ၌ အဘယ်မှာ ရဟန္တာ မဖြစ်ရှိတောအံ့နည်း" ဟု ရှေးအဖြစ်ကို ဖော်၍ ဇာတ်တော်ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။

အံ့ဖွယ်လေးဖြာ အာနန္ဒာ

ထို့နောက် အစောက် နှစ်သိန်းလေးသောင်းရှိသော မြေကို ထက်အောက် လှန်ဘိသကဲ့သို့ ရှင်အာနန္ဒာ၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဖော်၍ မိန့်တော်မူခြင်းငှာ သံဃာတော်အပေါင်းတို့၊ကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သားတို့ ....ရှေးနောင်တော် ဘုရား တို့၏အထံ၌ နိရန္တရ လုပ်ကျွေးကြသော သူမြတ်တို့ကဲ့သို့ အာနန္ဒာသည် ငါ ဘုရားအား ခစားလုပ်ကျွေးပေသည်၊ ဤအာနန္ဒာကား ပညာလည်း ကြီး၏၊ လုံ့လဝီရိယလည်း ရှိ၏၊ သတိ သမာဓိနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ခန္ဓာ, အာယတန စသော ပရမတ္ထဓမ္မအရာ၌လည်း အလွန်လိမ္မာ၏၊ အာနန္ဒာ ဤအခါကား ရဟန်းယောကျ်ားတို့ ငါဘုရားကို ခစားဆည်းကပ်သော အခါတည်း၊ ဤအခါကား ရဟန်းမိန်းမများတို့ ခစားဆည်းကပ်သော အခါတည်း၊ ဤအခါကား ဒါယကာ ယောကျ်ားတို့ ခစားဆည်းကပ်သော အခါတည်း၊ ဤအခါကား ဒါယိကာ မိန်းမတို့ ခစားဆည်းကပ်သော အခါဟူ၏၊ ဤအခါကား နတ် ဗြဟ္မာ ပရိသတ်တို့ ခစားဆည်းကပ်သော အခါတည်း၊ ဤအခါကား တိတ္ထိယ သာဝကတို့ ဆည်းကပ်ကြသောအခါတည်းဟု တိုင်းထွာမှတ်သားလျက် ပရိသတ်အား လျော်သောအမှုဖြင့် ပြုပြင် ချီးမြှောက်ပေတတ်၏" ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ "ချစ်သား ရဟန်းတို့ ....အာနန္ဒာကား လေးပါးသော အံ့ဖွယ်တို့သည် ရှိကုန်၏၊ လေးပါးဟူသော်ကား –

(၁) အဝေးအနီး မြို့ရွာမှ ရောက်လာကုန်သော ရဟန်းယောကျ်ား ပရိသတ်တို့သည် အာနန္ဒာထေရ်မြတ်၏ အဆင်းအသွင်ကို ဖူးမြင်၍ လည်းကောင်း၊ ပြောဆိုသော တရားစကားသံကို နာခံ၍ လည်းကောင်း မရောင့်ရဲနိုင်သည့် အံ့ဖွယ်တစ်ပါး။

(၂) ရဟန်းမိန်းမ ပရိသတ်တို့သည် အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်၏ ရုပ်ဝါသွင်ပြင်ကို

http://www.dhammadownload.com

ဖူးမြင်၍ လည်းကောင်း၊ ပြောဆိုသော တရားစကားသံကို နာခံ၍လည်းကောင်း မရောင့်ရဲနိုင်သည့် အဲ့ဖွယ်တစ်ပါး။

(၃) အဝေးအနီးမှလာသော ဥပါသကာ ပရိသတ်သည် အာနန္ဒာထေရ်မြတ်၏ အဆင်းအသွင်ကို ဖူးမြင်၍ လည်းကောင်း၊ ပြောဆိုသော ထရားစကားသံကို နာခံ၍ လည်းကောင်း မရောင့်ရဲနိုင်သည့် အဲ့ဖွယ်တစ်ပါး။

(၄) အဝေးအနီးမှလာသော ဥပါသိကာ ပရိသတ်သည် အာနန္ဒာထေရ်မြတ်၏ အဆင်းအသွင်ကို ဖူးမြင်၍ လည်းကောင်း၊ ပြောဆိုသော တရားစကားသံကို နာခံ၍ လည်းကောင်း မရောင့်ရဲနိုင်သည့် အဲ့ဖွယ် တစ်ပါး။

စကြဝတေးမင်း၏ အဲ့ဖွယ် ၄ - ပါး

ဤသို့အားဖြင့် လေးပါးသော အဲ့ဖွယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံပေသတည်း၊ ချစ်သားတို့... လေးကျွန်းလုံးကို ပိုင်သသော စကြဝတေးမင်း၌လည်း လေးပါးသော အဲ့ဖွယ်တို့သည် ပြည့်စုံကုန်၏၊ လေးပါး ဟူသော်ကား -

(၁) စကြဝတေးမင်းသည် ရှေးဘုန်းပါရမီအလျောက် အလွန်လည်း အဆင်းလှ၏၊ ရွှေချင်ဖွယ် ရှိ၏၊ အသံလည်း သာယာ၏၊ သတ္တဝါတို့၏ ကောင်းကျိုးစီးပွားကိုလည်း ကြားပေတတ်၏၊ ကောင်းကင်ဖြင့်လည်း သွားနိုင်၏၊ တရားနှင့် ညီညွတ်သော စက္ကဝတ် ဓမ္မရာဇ်လည်း ဖြစ်လေ၏ဟု ကြားရပေသဖြင့် မင်းပရိသတ်တို့သည် အဝေးအနီးရပ်ရွာမှ ဖူးမြင်လာကုန်သော အဆင်းတော်ကို မြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသံတော်ကို ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆုံးအမတော်ကို ခံရသဖြင့် လည်းကောင်း မရောင်းရဲနိုင်သည်လည်း အဲ့ဖွယ်တစ်ပါး၊

(၂) ပုဏ္ဏား ပရိသတ်တို့သည် အဝေးအနီး ရပ်ရွာမှ ဖူးမြင်လာကုန်သော် အဆင်းကို မြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသံတော်ကို ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆုံးအမတော်ကို ခံရသဖြင့် လည်းကောင်း ရောင့်ရဲခြင်း မဖြစ်နိုင်သည်လည်း အဲ့ဖွယ်တစ်ပါး၊

(၃) သူကြွယ် ပရိသတ်တို့သည် အဝေးအနီး ရပ်ရွာမှ ဖူးမြင်လာကုန်သော် အဆင်းတော်ကို မြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသံတော်ကို ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆုံးအမတော်ကို ခံရသဖြင့် လည်းကောင်း ရောင့်ရဲခြင်း မဖြစ်နိုင်သည်လည်း အဲ့ဖွယ်တစ်ပါး၊

http://www.dhammadownload.com

(၄) ရသေ့ ရဟန်း ပရိသတ်တို့သည် စကြဝဠတေးမင်းကို တွေ့မြင်ခြင်းငှာ ရောက်လာကုန်သော် အဆင်းကို မြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသံတော်ကို ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း၊ တရားစကား ပြောကြား နှီးနှောရသဖြင့် လည်းကောင်း ရောင့်ရဲခြင်း မဖြစ်နိုင်သည်လည်း အံ့ဖွယ်တစ်ပါး၊

ဤလေးပါးသော အံ့ဖွယ်သရဲ လွန်ကဲသော ကျေးဇူတရားသည် စကြာမင်းအား ပြည့်စုံဘိသကဲ့သို့ ချစ်သား အာနန္ဒာလည်း လေးဖြာသော အံ့ဖွယ်သရဲ လွန်ကဲသော ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသတည်း" ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။

မလွှာမင်းတို့ ဘုရားဖူးလာကြခြင်း

ထို့နောင်မှ ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ကုသိနာရုံ ပြည်သို့သွား၍ မလွှာမင်းတို့အား အကြောင်းကို ကြားချေ၊ ဝါသေဋ္ဌ အနွယ်ဖြစ်သော မင်းများတို့ ....ဘုရားသခင်သည် ယနေ့ည မိုးသောက်ယံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဖူးမြင်လိုပါမူ လျင်စွာသွားကြကုန်လော့၊ နောင်သောအခါ ငါတို့ ဂါမဓေတ်၌ အရှင်ဘုရား နိဗ္ဗာန်လားသည်ကိုမျှ ငါတို့ မဖူးမြင်ရဟု နှလုံးမသာ မရှိစေကုန်လင့်ဟု ပြောကြားချေ" ဟူ၍ စေလိုက်၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဗျာဒိတ်တော်ရှိတိုင်း တစ်ပါးတည်းသာ လာခဲ့၍ ကုသိနာရုံပြည်သို့ ဝင်လေ၏၊ မလွှာမင်းတို့လည်း ပြုခြင်းကိစ္စ ရှိခြင်းကြောင့် မိမိတို့စည်းဝေးမြဲ မင်းကွန်း၌ စည်းဝေး၍ နေကြကုန်စဉ် အရှင်အာနန္ဒာလည်း ဘုရားမှာတော်မူလိုက်တိုင်း ပြောကြားပေ၏၊ မလွှာမင်းများတို့လည်း သားမယား ဆွေမျိုးတို့အား ထိုအကြောင်းကို သိစေသော် ပြည်သူပြည်သားနှင့် တကွသော မင်းဆွေမင်းမျိုးတို့သည် သမုဒ္ဒရာမြစ်ရိုး၌ လှိုင်းတံပိုးအသဲကဲ့သို့ သောင်းသောင်းညံမျှ ငိုကြွေးကြလျက် "လောကသုံးပါး၏ စီးပွားချမ်းသာကို လွန်စွာ ရွက်ဆောင်ပေတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည် လျင်စွာ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခဲ့၏ တကား၊ ငါတို့ကို ပစ်ထား၍ သွားတော်မူအံ့သည် တကား" ဟု များစွာ မြည်တမ်းကြကုန်၏။

ထို့နောက်မှ မလွှာမင်းများလည်း သားမယားဆွေမျိုးနှင့်တကွ ဥယျာဉ်သို့လာကြ၍ ရှင်အာနန္ဒာထံသို့ ကပ်ကုန်၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ဤမလွှာမင်းတို့ကို အသီးအသီး ရှိခိုးစေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဤညကုန်၍ နေအရုဏ်တက်လေရာသည်၊ တစ်မျိုးတစ်မျိုးစီသာဝင်၍ ရှိခိုးစေတော့အံ့ဟုကြံပြီးလျှင် မိမိတွင်ပါသော ပရိသတ်နှင့်တကွ တစ်ဦးစီတစ်ဦးစီဆောင်၍ "အရှင်ဘုရား ....ဤမည်သော မလွှာမင်းသည်

http://www.dhammadownload.com

ခြေတော်ရင်း၌ ဦးတိုက်၍ရှိခိုးပါသည်" ဟု လျှောက်ပေ၏။ ဤသို့သောနည်း အားဖြင့် ပထမယံ၌သာလျှင် မလွှာမင်းတို့၏ ရှိခိုးခြင်းကိစ္စကို ပြီးစေ၏။

နောက်ဆုံးသာဝက

ထိုအခါ သုဘဒ်အမည်ရှိသော ပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည် ကုသိနာရုံပြည်၌ နေ၏၊ ထိုသုဘဒ်ပရိဗိုဇ်သည် ယနေ့ည ပစ္ဆိမယံ၌ပင်လျှင် ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်အံ့ဟူသော သတင်းကိုကြား၍ ဘုရားရှိရာသို့ လျင်စွာလာခဲ့ပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာ၏ အထံသို့ကပ်၍ ဤသို့ တောင်းပန်၏ – "ရှင်အာနန္ဒာ ....အကျွန်ုပ်သည် အသက်အရွယ် အနွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်သော အစဉ်အဆက်ကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သော ဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန်သော ပရိဗိုဇ်ကြီးတို့၏အထံမှ ဆုံးမသံစကားကို ဤသို့ကြားဖူးပါသည်၊ 'ဤလောကဤလူ့ရွာဝယ် ကိလေသာ ရန်ခပင်းကို အကြွင်းမဲ့ပယ်သင်၍ လေးအင်သော သစ္စာကို ကောင်းစွာ သိမြင်တော်မူပေသော သယမ္ဘူ မြတ်စွာဘုရားတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံမျှ ဖြစ်လာခြင်းငှာ အလွန်ရှား၏၊ အကယ်၍ဖြစ်လာငြားက ထိုဘုရားရှင်တို့၏အထံ၌ သံသယရှိသမျှကို ပျောက်ပကျေနပ်အောင် ပြုရာသည်' ဟူသောစကားကို ကြားရဖူးပါသည်၊ ထို့ကြောင့် အရှင်တို့ဆရာဂေါတမ၌ အကျွန်ုပ် အလွန်ကြည်ညိုပါသည်၊ ယင်းသို့ ကြည်ညိုလျက်လည်း တစ်ရက် တစ်ည တစ်ခဏမျှ မဆည်းကပ်ရသေး၊ ယနေ့ည မိုးသောက်ယံပင် အရှင်ဂေါတမသည် နိဗ္ဗာန်ယူလတ္တံ့ဟု ကြား၍ ငါ၏ယုံမှားခြင်းကို ရှင်ဂေါတမသာ ပယ်ဖျောက်နိုင်ရာသည်။ ကြာလျှင် မတွေ့ရာချေပြီဟုကြံ၍ လျင်မြန်စွာ ကျွန်ုပ်လာပါသည်၊ ရှင်အာနန္ဒာ .... ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏၊ မြတ်စွာဘုရား ဂေါတမကို ဖူးမြင်ချင်လှပါသည်၊ အခွင့်ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။

ရှင်အာနန္ဒာကလည်း သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့သည် မိမိတို့၏ အယူကိုသာ မြဲမြံစွာ ယူကုန်သည်၊ ထိုအယူကို ပယ်ရှားအောင် တရားဟောရသော် ဘုရားကိုယ်တော် ပင်ပန်းရင်းတွင် ထူး၍ ပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်တော်မူပါလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့၍ "ငါ့ရှင် သုဘဒ် ....အကြောင်းမသင့် အခွင့်မသာပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားကို မည္ဉ်းဆဲလိုလင့်၊ ကိုယ်တော်မြတ် ပင်ပန်းလှသည်" ဟု ဆိုပေ၏။ ထို သုဘဒ် ပရိဗိုဇ်ကလည်း အခွင့်ကို အလိုရှိသောသူ မည်သည် သူကြည်ညွတ်အောင် ပြုအပ်ပေသည်ဟု နှလုံးထား၍ ဝပ်တွား ခယစွာ ရှင်အာနန္ဒာကို သုံးကြိမ်မြောက်အောင် တောင်းပန်၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း အခွင့် မပေးဘဲ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် တားမြစ်၏။

http://www.dhammadownload.com

သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်၏ သံသယ

ထိုသုဘဒ် တောင်းပန်သောစကားကို ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကြားတော်မူလျှင် သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်၏ အကျိုးငှာသာ ပြင်းစွာသော အားထုတ်ခြင်းဖြင့် လာတော်မူသည် ဖြစ်သောကြောင့် "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....မတားမြစ်ပါလင့်၊ ငါဘုရားကို ဖူးမြင်ပါစေ၊ ဤသုဘဒ်သည် ပြဿနာကို မေးလိုသော်လည်း မေးပါစေ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ ရှင်အာနန္ဒာလည်း "ငါ့ရှင် သုဘဒ် .... မြတ်စွာဘုရားသည် သင့်အား ခွင့်ပေးတော်မူပြီ၊ ဝင်လော့ ဝင်လော့" ဟု ဆိုပေ၏။

သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်လည်း အားရဝမ်းသာ ဘုရားရှိရာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်အား ပဋိသန္ဓာရစကားကို လျှောက်ထားပြောဆိုပြီးမှ "ရှင်ဓကိတမ .... အကျွန်ုပ် သံသယတစ်ခု ရှိပါသည်၊ ထိုပြဿနာကို သိသာအောင် ဖြေတော်မူပါ၊ ဤလူ့ရွာ၌ ဂိဏ်းဆရာဖြစ်၍ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော ပူရဏကဿပ, မက္ခလိဂေါသာလ, အဇိတ, ပကုဓကစ္စာယန, သဉ္စယ, နိဂဏ္ဌ ဤသူတို့ သည် မိမိတို့ ဝန်ခံသောအတိုင်း အလုံးစုံသော တရားကို သိပါကုန်သလော၊ မသိဘဲပင် လွန်ကဲစွာ ဝင့်ဝါလေသလော၊ အချို့သော တရားကိုလည်း သိလေသလော" ဟု လျှောက်၏။

ဘုရားသခင်လည်း "အချင်း သုဘဒ် ....ဤစကားကို ငါဘုရား ဖြေခြင်းငှာ အကြောင်းမသင့် အခွင့်မဟုတ်ပြီ၊ ဤစကားကို ထားဘိလော့၊ သင့်အား ငါဘုရား ဟောကြားအံ့၊ အကြင် တိတ္ထိတို့သည် ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး ကင်းသဖြင့် သန့်ရှင်းဖြူစင်စွာ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ္ဂင်ဓမ္မကို မရ၊ မကျင့်တတ်၊ ထိုတတ္ထိတို့ သာသနာ၌ သောတာပန် ရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမ် ရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမ်ရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ လေးယောက်မြောက်သော ရဟန္တာကိုလည်းကောင်း၊ အခါခပ်သိမ်း မရအပ်သေး၊ ယင်းသို့ မဂ္ဂင်္ဂန် ဖလင်္ဂန်မှ တစ်ရံတစ်ခါ မရလာသောကြောင့် ခန္ဓာပျက်ကြွေသေလွန်ငြားသော်လည်း အမြိုက်တရားကို မရကုန်၊ ငါဘုရား၏ သာသနာ၌သာလျှင် ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို ကင်းဝေးစေတတ်သော အင်္ဂဂိုက မဂ္ဂပဋိပတ်ကိုရအပ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် စွန့်ပစ်အပ်သော တရားကို ပယ်ခွာလျက် သောတာပန် ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမ် ရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ အနာဂါမ် ရဟန်းကို လည်းကောင်း၊ ရဟန္တာကို လည်းကောင်း ကောင်းစွာ ရအပ်၏။

http://www.dhammadownload.com

တစ်ကျိပ်နှစ်ပါး ပုဂ္ဂိုလ်များ

ထို့ကြောင့် ခန္ဓာပျက်ကြွေ သေလွန်သောအခါ အမြိုက်ချမ်းသာကို ကောင်းစွာ ရလေကုန်၏။ အကယ်၍ တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ မဂ္ဂါနုလောမ ပဋိပန္နာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး, မဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါး, ဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်လေးပါးအားဖြင့် တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဤလောက၌ ရဟန္တာတို့မှ မဆိတ်နိုင်ရာ။

"အချင်းသုဘဒ် ....ငါဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်တရားကို မြင်လိုသည်ဖြစ်၍ နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်ကပင် တောသို့ဝင်လျက် သာမညပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်လိုခဲလှသော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ဖြင့် ရှည်မြင့်စွာ နေတော်မူသည်၊ ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ ငါးဆယ့်တစ်နှစ်ပတ်လုံး အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြုဘိ၍ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တော်မူသည်၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလအတွင်း၌ ငါ၏ သာသနာတော်မှ ကင်းလျက် သန့်ရှင်းသော အကျင့်အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်, မဂ်ဖိုလ်လမ်းမှန် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ ငါ မြင်တော်မမူ" ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

တိတ္ထိအောင်မှ ပြောင်းလာသူများကျင့်ဝတ်

သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်လည်း ထိုတရားစကားကို ကြားနာရသော် "အရှင်ဘုရား ... အလွန်ခြားနား ကောင်းမြတ်ပေစွ၊ ခရီးမှားသောသူကို ဆောင်ယူ၍ ခရီးမှန်မှာ ချသကဲ့သို့ ကျေးဇူးကြီးလှပေသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်အား လည်းကောင်း၊ တရား သံဃာတော်တို့အား လည်းကောင်း၊ လဲလျောင်းဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ အရှင်ဘုရား သာသနာ၌ အကျွန်ုပ် ရဟန်းပြုလိုပါသည်" ဟု လျှောက်လေသော် ကိုယ်တော်မြတ်ကလည်း "ငါ့ရှင် သုဘဒ် ....တိတ္ထိ ဖြစ်ဖူးသောသူသည် ငါ၏သာသနာသို့ ဝင်လိုမူ လေးလပတ်လုံး ပရိဝါသ် နေရသည်၊ လေးလလွန်၍ အဇ္ဈာန်သွင်းပြီးမှ ရှင်ရဟန်း ပြုရချေသည်၊ သို့ရာတွင်မူကား ငါဘုရားသည် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကိုလည်း သိတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား ....အရှင့်တပည့်သား သံဃာတော်တို့သည် အကယ်၍ ရဟန်းပြုပါသည် ဖြစ်အံ့၊ အကျွန်ုပ် လေးလကို မဆိုသေး၊ လေးနှစ်ပတ်လုံး ပရိဝါသ် နေပါအံ့သည်" ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ဘုရားသခင်လည်း ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ .... အာသာအလွန်ရှိပေသော ဤသုဘဒ်ကို ယခုပင် ရဟန်းပြုလော့" ဟုမိန့်တော်မူ၏၊

http://www.dhammadownload.com

ရှင်အာနန္ဒာလည်း သင့်ရာသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဆဲ မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ရိတ်ပြီးလျှင် သင်္ကန်းဝတ်စေ၍ သရဏဂုံပေးပြီးမှ ဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်၏၊ ဘုရားသခင်လည်း ပဥ္စင်းခံစေ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးတော်မူလိုက်၏၊ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်လည်း ထိုဥယျာဉ်တွင်းဦးပင် စင်္ကြံသွားလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး, အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး, သမာပတ်ရှစ်ပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထို ရှင်သုဘဒ်ကား ဘုရားသခင် ရှေ့မှောက်တော်၌ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ရဟန္တာ သာဝကတည်း။

ရှင်သုဘဒ်ထေရ် မှတ်ချက် – ဤ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်ကား ဥဒိစ္စမဟာသာလ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ တဘက်ဖြူစည်း၍ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းပြုလေသောသူဟူ၍ ဒီဃနိကာယ်၌ လာသည်။ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ, တေရသကဏ်ဦးကာတို့၌ကား ဝက်ဇနပုဒ်၌ မုဆိုးသမီး စာပါနှင့် ဥပက သင့်မြတ်ရာတွင် ဖွားမြင်သောသူ ဟူ၍ ဆို၏၊ ထို သုဘဒ်၏ ပြဿနာကိုလည်း ကောင်းကင်၌ ခြေရာထင်ပါ၏လော၊ သာသနာတော်အပ်၌ ရဟန်းရှိပါ၏လော၊ သခ်ါရ တရားတို့သည် မြဲပါအံ့လောဟူသော ပြဿနာသုံးပါးကို မေးသည်ဟု လာ၏။

ဤ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်၏ ရှေးအကြောင်းကား ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါဝယ် မဟာကာလ စူဠကာလ အမည်ရသော သူကြွယ်ညီနောင် နှစ်ဦးတို့ဖြစ်၍ ညီ စူဠကာလသည် တစ်နှစ်လုပ်သော စပါး၌ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား မျိုးဦးအလှူ, မုန့်ဆန်းဦးအလှူ, ရိတ်ဦးအလှူ, ဆုပ်ဦးအလှူ, လှိုင်းဦးအလှူ, နယ်ဦးအလှူ, ချင့်ဦးအလှူ, ရောင်းဦးအလှူ, စားဦးအလှူ, အလှူအားဖြင့် ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် အလှူကြီးပေး၏၊ နောင်ဘုရားတို့၏ သာသနာ၌ ရှေးဦးစွာ တရားရစေသော်ဟု ဆုတောင်း၏၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါတို့ဘုရား တရားဓမ္မစကြာ ဟောသောအခါ၌ ရှေးဦးစွာ တရားရ၍ အညာသိကောဏ္ဍည မထေရ် ဖြစ်၏၊ အစ်ကို သူကြွယ်မှာမူကား နောက်မှ အလှူပေး၍ တရားတော်ကို ကျင့်သောကြောင့် ငါတို့ဘုရား သာသနာတော်၌ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ် ဖြစ်လာ၍ နိဗ္ဗာန်စံယူနိုးသောအခါမှ တရားတော်ကို နာရသဖြင့် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေသတည်း။

ဘုရားသခင်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သော သုဘဒ်ရဟန်းကား အာတုမပြည်၌ ဆတ္တာသည်၏သားတည်း၊ ထိုအကြောင်းကို အထက်၌ ဆိုလတ္တံ့။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားရှင် အမြဲတမ်း တည်ရှိနေကြောင်း

ယင်းသို့ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်အား တရားရစေပြီးသော် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ငါ၏ သာဝကဖြစ်သော သံဃာတော် အများတို့သည် ငါဘုရား လွန်ပြီ, မရှိပြီဟု ထင်မှတ်လိမ့်မည်၊ ယင်းသို့ကား မမှတ်အပ်၊ အကြင် သုတ် အဘိဓမ္မာကိုလည်း ငါဘုရား ဟောအပ်ပြီ၊ ဝိနည်း တရားတော်ကိုလည်း ငါ ပညတ်အပ်ပြီ၊ ထိုအလုံးစုံသော သုတ် ဝိနည်း အဘိဓမ္မာတရားသည် ငါ ဘုရားလွန်သဖြင့် သင်တို့၏ဆရာဖြစ်လတ္တံ့၊ ထို့ကြောင့် ငါဘုရားရှိသည် သာဟု ကောင်းစွာ မှတ်အပ်၏။

ဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးမှာထားချက်များ

"ချစ်သား အာနန္ဒာ .... ငါပညတ်တော်မူအပ်သော ရဟန်းတို့၏ သိက္ခာအစုတွင် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကား အလွန်လည်း များပြား၏၊ အပါယ် လားကြောင်းလည်း မဟုတ်၊ ထို ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကကို နုတ်ချသော်ကား နောက်သား သံဃာတို့ သက်သာရာရလတ္တံ့၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ငါဘုရားရှိစဉ် သံဃာတို့သည် အချင်းချင်း 'အာဝုသော' ဟူသော စကားဖြင့် ခေါ်ဆိုကုန်၏။ ထိုစကားအတိုင်း ငါဘုရားလွန်သည်နောက် တစ်ပါးသည် တစ်ပါးအား မခေါ်ဝေါ်ကုန်လင့်၊ သိက္ခာဝါကြီးသော ရဟန်းသည် သိက္ခာငယ်သော ရဟန်းအား အနှယ်အားဖြင့်လည်း ကောင်း 'အာဝုသော' ဟူသောစကားဖြင့်လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်အပ်၏။ ငယ်သော ရဟန်းသည် ကြီးသောရဟန်းအား 'ဘန္တေ' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ 'အာယသ္မာ' ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊ မခေါ်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်သင့်စေ" ဟု ပညတ်တော်မူသည်။

"ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ဆန္နရဟန်းကိုလည်း ငါဘုရား လွန်တော်မူသောအခါ ဗြဟ္မဒဏ်ပေးကြကုန်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား ....အဘယ်သို့ ဗြဟ္မဒဏ် ထားအပ်ပါသနည်း" ဟု နားတော်လျှောက်ပြန်သော် "အာနန္ဒာ .... သံဃာ အပေါင်းတို့ စည်းဝေး၍ ဆိုနိုင်ခက်လှသော ဤဆန္နရဟန်းသည် သူဆိုလိုသမျှ ဆိုသည်ကို တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ မဆို မဆုံးမကြလင့်၊ ဤသူ၏ စကားကိုလည်း လေးစား မပြုကြလင့်ဟူ၍ ဗြဟ္မဒဏ် ပေးအပ်၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားရှင် မေးခွန်းပေးခြင်း

ထို့နောက်မှ ရဟန်းအများကိုခေါ်တော်မူ၍ "ချစ်သားတို့ ...အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရား တရား သံဃာ၌လည်းကောင်း၊ မဂ်တရား ဖိုလ်တရားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျင့်ဝတ်ပဋိပတ်၌လည်းကောင်း ယုံမှားတွေးတောခြင်း ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ငါဘုရားကို ယခုမေးလျှောက်လိုက်ကြကုန်၊ နောင်သောအခါ မြတ်စွာဘုရားကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရလျက် မမေးလိုက်ရဟု နောင်တပူပန်ခြင်းမဖြစ်စေလင့်" ဟု မိန့်တော်မူသည်၊ ရဟန်းတို့လည်း ဆိတ်ဆိတ်သာ နေကြကုန်၏။

ဘုရားသခင်လည်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ပင် မိန့်တော်မူသည်၊ သို့မိန့်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မလျှောက်ထားကြ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေကြကုန်ရကား "ချစ်သား ရဟန်းတို့ ....ငါ့ကို ရိုသေသောအားဖြင့် ယခု မလျှောက်ထားဝံ့ခဲ့သော် အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား ပြောကြားဘိလော့" ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဘုရားရှင်၏ နောက်ဆုံးဩဝါဒ

ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မလျှောက်ထားကြ၊ ရဟန်းတို့ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေကြကုန်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာက ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏ – "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား ....ဤအစည်းအဝေး၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ရဟန်းသည် သာသနာ၌ ယုံမှားမရှိကြပါပြီ" ဟု လျှောက်သော် ရှင်တော်ဘုရားကလည်း "ချစ်သား အာနန္ဒာ ....ယုံမှား ရှိ မရှိသောအရာကို ငါလည်း ပစ္စက္ခအားဖြင့် သိတော်မူသည်သာတည်း၊ ဤအစည်းအဝေး၌ အငယ်ဆုံးဖြစ်သော သံဃာသည် သောတာပန်သာ ရှိပေသတည်း" ဟု မိန့်တော်မူပြီးသော် ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍

"ဟန္ဒဒါနိ ဘိက္ခဝေ၊ အာမန္တယာမိဝေါ။
ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ၊ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ"

ဟု နောက်ဆုံးဖြစ်သော စကားကို ဟောကြားတော်မူပေ၏။

အနက်ကား – ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒါနိ – ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဟန္ဒ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝါ – ငါ၏ အလိုတော်ရင်းဖြင့်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာမန္တယာမိ၊ မှာထားတော်မူ၏။ သင်္ခါရာ၊ ကံ,စိတ်,ဥတု အာဟာရ တည်းဟူသော အကြောင်းလေးပါး အစုတို့သည် ပြုပြင်၍ ဖြစ်သမျှသော သင်္ခါရ တရားတို့သည်။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်တတ်သောသဘော ရှိကုန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့မလစ်သဖြင့်။ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော့။

http://www.dhammadownload.com

သမာပတ်များကို ဝင်စားခြင်း

ဤပစ္ဆိမစကားကို ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ပထမဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။ ထို့နောက်မှ ဒုတိယဈာန်, ထို့နောက်မှ တတိယဈာန်, ထို့နောက်မှ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။ ထိုစတုတ္ထဈာန်မှထ၍ အာကာသာ နဉ္စာယတနဈာန်ကို, ထို့နောက်မှ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို, ထို့နောက်မှ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို, ထို့နောက်မှ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏၊ ထို့နောက်မှ ဝေဒနာ, သညာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာသည် ရှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဤသို့ မေး၏ "ရှင်အနုရုဒ္ဓါ .... မြတ်စွာဘုရားသည် ငြိမ်သက်တော်မူလှသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူချေပြီလော" ဟုမေး၏၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါ ထေရ်ကလည်း "ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ ....ပရိနိဗ္ဗာန် မပြုသေး၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုသာ ဝင်စားတော်မူသေးသည်" ဟုဆို၏။

ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသောစိတ်

ဘုရားသခင်လည်း ထိုဝင်စားတော်မူသော နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို၊ ထို့နောက်မှ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို၊ ထိုမှထ၍ ပထမဈာန်တိုင်အောင် ဝင်စားတော်မူ၏။ ထိုပထမဈာန်မှ ထ၍ ဒုတိယဈာန်ကို, ထို့နောက်မှ တတိယဈာန်ကို, ထို့နောက်မှ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားတော်မူ၏။

ထိုစတုတ္ထဈာန်မှထ၍ ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို ဆင်ခြင်တော်မူသော ပစ္စဝေက္ခဏာဇောတို့သည် အကြိမ်များစွာ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထိုသို့ ဖြစ်ဘိ၍ ဝိထိတွက်ရေကုဋေနှစ်သန်း လေးသိန်းသော သမာပတ်ကို ဝင်စားတော်မူပြီးမှ စတုတ္ထဈာန်အင်္ဂါကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဝီထိ၏ အဆုံး၌ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ကုန်ငြိမ်းရာ နိရောဓသစ္စာကို အာရုံပြုသော မဟာဝိပါက် ပထမအသင်္ခါရိက အဗျာကတဒုက္ခသစ္စာဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။

ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူချိန်

ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် လူတွင်မှတ်စစ် သက္ကရာဇ် ၁၄၈၃ - ရတု ဂိမှ ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့ ညဉ့်ဦးယံဝယ် မလ္လာမင်းတို့အား တရားညွှန်ပြ၍ သန်းခေါင်ယံ ကာလ၌ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်ကို ဆုံးမ၍

http://www.dhammadownload.com

မိုးသောက်ယံကျသောအခါ ရဟန်းသံဃာတို့ကို များစွာ ဆုံးမတော်မူ၍ အရဏ်တက်နီး လင်းအားကြီးယံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူသည်။

သံဝေဂ ဂါထာများ

ဘုရားသခင် နိဗ္ဗာန်ဝင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကြောက်မက်ထိတ်လန့်ခြင်း, ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် ဤနှစ်သိန်း လေးသောင်း အထူရှိသော မြေသည် အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ သွက်သွက်ခါမျှ တုန်လှုပ်၏၊ ကောင်းကင်အလုံး ထုစ်ချုန်းရိုက်ဟည်းလျက် တော်ပဲ့တင်လည်း၏၊ အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲ လွန်ကဲသော တိတ်နိမိတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

သဟမွတိဗြဟ္မာ ပူဇော်သောဂါထာ

ယင်းသို့ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် လားသောအခါ သဟမွတိဗြဟ္မာသည် စကြဝဠာအလုံးကို ကြားစေလျက် –

သဗ္ဗေ နိက္ခိပိဿန္တိ၊ ဘူတာ လောကေ သမုဿယံ။
ယတ္ထ စတောဒိသော သတ္ထာ၊ လောကေ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော။
တထာဂတော ဗလပ္ပတ္တော၊ သမ္မုဒ္ဓေါ ပရိနိဗ္ဗုတော –

ဟူသော ဂါထာကို ရွတ်၏။

အနက်ကား – ဘောန္တော်၊ အရှင်တို့။ ယတ္ထယသို့ လောကေ၊ အကြင် သတ္တလောကဌ်။ ပရိယာပုနော်၊ အကျုံးဝင်သော။ စတာဒိသော၊ ဤသို့ တာဒိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူထသော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုဘက်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ထသော။ ဗလပ္ပတ္တော၊ အားတော်ဆယ်တန်, ဉာဏ်တော်ဆယ်ပါးသို့ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အလိုလိုသာလျှင် သိမြင်တော်မူပြီးထသော။ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူချေသေး၏။ အညော၊ ဘုန်းကံနည်းရှာ သူတစ်ပါးမူကား။ မရဏတော၊ သေခြင်းမှ။ ကုတော မုစ္စတိ၊ အဘယ်မှာ လွတ်သာချေတော့အံ့နည်း။ တတ္ထတသို့ လောကေ၊ ထို သတ္တလောကဌ်။ ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာငါးပါးဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘောကို။ နိက္ခိပိဿန္တိ၊ မချတ် ပစ်ချရကုန်လတ္တံ့သတည်း။

http://www.dhammadownload.com

သိကြားမင်း ပူဇော်သောဂါထာ

ထိုအခါ သိကြားမင်းသည်လည်း -

အနိစ္စ ဝတ သင်္ခါရာ၊ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော။

ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တေသံ ဝူပသမော သုခေါ -

ဟူသော ဂါထာကို ရွတ်၏။

အနက်ကား - ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတ၊ အမြဲ မရှိကုန်စွတကား။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်တတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသို့ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်သော သဘောတရားတို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်။ သုခေါ၊ချမ်းသာ၏။

(ရဟန္တာတို့ အသီးသီး ရွတ်ကြသော ဂါထာကား များသေး၏။)

အားလုံး ငိုကြွေးကြခြင်း

ဘုရားသခင် နိဗ္ဗာန်ဝင်သည်ရှိသော် အထံတော်၌ တည်နေကုန်သော ပုထုဇဉ်, သောတာပန်, သကဒါဂါမ် ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သက်ကြီးရွယ်တင် ပင်ပန်းလျက် ဦးခေါင်းထက် လက်တင်၍ လည်းကောင်း၊ လူးလဲမြည်တမ်းကာ လည်းကောင်း ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကြကုန်၏၊ အနာဂါမ် ရဟန္တာတို့သာလျှင် သင်္ခါရဓမ္မကို နှလုံးသွင်း၍ သည်းခံနိုင်ကုန်၏၊ ထိုအခါ ရှင်အနုရုဒ္ဓါက သံဃာတော်တို့အား သံဝေဂတရားကို ပြ၍ သက်သာရာရစေ၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း "ရှင်အနုရုဒ္ဓါ....ငါတို့ လူသား ရဟန်းများလည်း ချောက် ချား ပင်ပန်းလှလေကုန်ပြီ၊ ဥပဝတ် ပဋိသန္ဓေနေသော နတ်အများတို့သည် အဘယ်သို့ နှလုံးသွင်းကြကုန်သနည်း" ဟု မေး၏။ "ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ.... အာကာသဋ္ဌဖြစ်သော ဥပဝတ်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဤအရပ်သို့ စည်းဝေးလာသော ကာမာဝစရ နတ်အများတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆံကို ဖရိဖရဲကြဲကုန်လျက် လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်ကာ ,မြှောက်ကာ ငိုရှာကြကုန်၏၊ 'ရွှေဘုန်းတော်ရှင် ဘုရားသခင်သည် သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားကို ကျင့်ဆောင်၍ တာရှည်အောင်မျှ မနေရပါ၊ ထွက်လာသော နေမင်းသည် ရုတ်ခြည်း ဝင်သကဲ့သို့ လူနတ်တို့၏ အလင်းမရအောင် တစ်ခဏချင်းဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်' ဟု မြည်တမ်းကြကုန်သည်။ အနာဂါမ်, ရဟန္တာဖြစ်သော နတ်တို့သာလျှင် သင်္ခါရသဘောကို နှလုံးရည်၍ တည်တံ့နိုင်ကြသည်" ဟု ပြောပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

မလ္လာမင်းတို့ ဦးဆောင်သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း

ဤသို့ ပြောလျှင် သံဃတော်တို့လည်း ထိုညကြွင်းကို နလုံးသွင်းအပ်သော တရားစကားဖြင့်သာ လွန်စေကုန်၏၊ လင်းစင်သောအခါ ရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် ရှင်အာနန္ဒာကို ခေါ်၍ "ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ ....ကုသိနာရုံပြည်တွင်းသို့ သွား၍ မလ္လာမင်းတို့အား ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် ယူကြောင်း ဆောင်ရွက်ဖွယ်ကိစ္စကို လာ၍ ဆောင်ရွက်ကြအံ့သော အကြောင်းကို ကြားချေ" ဟု စေတော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း လျင်စွာသွား၍ မလ္လာမင်းတို့အား ကြားလေသော် ဆွေမျိုး သားမယားနှင့် တကွသော မလ္လာမင်းတို့သည် ရုန်းရင်းတမျှ ငိုကြွေးကြကုန်သည်။

ထို့နောက်မှ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ "အချင်းယောကျ်ား... ငါတို့ ပြည်၌ စည် စောင်းငြင်းတီးကုန်သော အလုံးစုံသော လူအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာ အထုံအခိုး မွှေးမျိုးရောင်းချကုန်သော သူအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း ဘုရားသခင် နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာဌာနသို့ စည်းဝေးကြစေကုန်" ဟု စေလိုက်၏။

ယောကျ်ားသည် ပြည်အနှံ့လှည့်သွား၍ ထိုစကားကို ကြွေးကြော်လေသော် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ကောင်းမြတ်ရာရာ နံ့သာဆိုင်း ပန်းဆိုင်း စသော ပူဇော်ဖွယ်အများတို့ကိုဆောင်၍ တောင်တံခါး၏ အကွေ့ဖြစ်သော အင်ကြင်းဥယျာဉ်သို့ ဝင်လေကုန်၏။

ရောက်ကြသောအခါ ထိုမလ္လာမင်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို အကျော်၊ စမွာစသော ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် မွှမ်းလျက် ထူးဆန်းသာယာသော ကခြင်း၊ သီခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်လျက် အသစ်စက်စက်သော ပုဆိုးဗိတာန် ပုဆိုးမဏ္ဍပ်တို့ကို စီရင်ကုန်လျက် နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ကို လွန်စေကုန်၏။

ထို့အတူ ပူဇော်ချီးမြှောက်လျက် ခြောက်ရက်လွန်၍ ခုနစ်ရက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ မလ္လာမင်းတို့သည် ဤသို့ ကြံကုန်၏။ "ငါတို့သည် ဤအလောင်းတော်ကို ပူဇော်ချီးမြှောက်ကာ ရတနာပြာသာဒ်ထက်၌ တင်၍ မြို့ပြင်ကိုသာ လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်၍ ပြည်၏ တောင်စူးစူးဖြစ်သော ဤအရပ်၌သာ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ကုန်အံ့"ဟု အကြံဖြစ်၏။

နတ်တို့အလိုကို မသိနိုင်ခြင်း

ထိုသို့ ကြံပြီးနောက် ရှစ်ယောက်သော ခွန်အားကြီးသော မလ္လာမင်းတို့သည်

http://www.dhammadownload.com

သန့်ရှင်းသော အဝတ်သစ်ကို ဝတ်ကုန်လျက် ဘုရားအလောင်းတော်ကို ချီကုန်အံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍ ခြေရင်းခေါင်းရင်းမှ ရံလျက် ချီကြွကုန်သည်။ ချီကြွခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်။

ထိုအခါ မလ္လာမင်းတို့သည် ရှင်အနုရုဒ္ဓါအား ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။ "ရှင်အနုရုဒ္ဓါ... အကျွန်ုပ်တို့သည် သုသာန်သို့ဆောင်ခြင်းငှာ အလောင်းတော်ကို ချီပါသော်လည်း မချီကြွနိုင်ပါကုန်၊ အကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိပါသနည်း"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်အနုရုဒ္ဓါကလည်း "ဒါယကာတို့... သင်တို့၏ အကြံလည်း တစ်ပါး၊ နတ်များတို့၏ အကြံလည်း တစ်ပါး၊ ဤသို့ ခြားသောကြောင့် မကြွနိုင်သည်" ဟု ဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရား... နတ်တို့၏ စိတ်အလိုကား အဘယ်သို့ပါနည်း"ဟု လျှောက်ပြန်၏။ "မလ္လာမင်းတို့... သင်တို့၏အကြံမှာ မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ဖွယ်အသီးသီးတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ပူဇော်ကာ မြို့ပြင်ဖြင့်သာ ဆောင်၍ မြို့တောင်အရပ်၌ မီးပူဇော်အံ့ဟု ကြံသည်။ နတ်တို့၏ အလိုကား ဘုရားအလောင်းတော်ကို နတ်တို့ စောင်းငြင်းတူရိယာ ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်လျက် မြို့အနောက်ဘက်ဖြင့် ယူဆောင်၍ မြို့တံခါးသို့ ရောက်သောအခါ မြို့လယ်သို့ ဝင်လာ၍ အရှေ့တံခါးသို့ ထွက်ပြီးလျှင် မင်းတို့၏ မင်္ဂလာပြုရာဖြစ်သော မကုလဗန္ဓန အရပ်၌ တေဇောဓာတ်လောင်စေလိုသော အကြံရှိသည်"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ မလ္လာမင်းတို့လည်း "အရှင်ဘုရား... နတ်တို့၏ အလိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါစေ"ဟု ဆို၍ ကိုယ်တော်မြတ်၏ အလောင်းသွားရာကို သန့်ရှင်းစွာ သုတ်သင်စေ၏။ ထိုသို့ သုတ်သင်သော မြေအရပ်၌ နတ်တို့သည် မန္ဒာရဝ မည်သော ထင်ရှားပန်းဖြင့် ကြဲဖြန့်လေရကား လူသွားလောက် သမျှသော ဌာနဝယ် ပုဆစ်ဒူး ကျွံနစ်မျှလောက်ရှိ၏။ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ ထက်ဝန်းကျင်မှ သဘင်ပွဲလမ်းတို့ဖြင့် ခြံရံကုန်လျက် မြို့အနောက်မှသည် မြောက်မျက်နှာတံခါးဝဖြင့် ဝင်၍ မြို့လယ်ကောင်သို့ ဆောင်ယူခဲ့၏။ လူတို့၏အကြား၌ နတ်တို့ သွားလာသည်ကိုလည်း ထင်ရှားစွာ မြင်ရကုန်၏။

မဟလ္လတာ တန်ဆာ

ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏ မယားဖြစ်သော မလ္လိကာသည် မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို ဆောင်ယူ၍လာသည်ဟု ကြားလျှင် မိမိလင် သေသည်မှစ၍ မဆင်ဘဲ

http://www.dhammadownload.com

ထားသော ဝိသာခါ၏ တန်ဆာနှင့်တူသော မဟာလွတာ တန်ဆာကို မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်အံ့ဟု ကြံ၍ တန်ဆာကို နံ့သာရေဖြင့် ဆေးပြီးသော် မျှော်လင့်ကာ နေ၏။ အိမ်တံခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ "အမောင်တို့ ချပါဦး" ဆို၍ ကိုယ်တော်မြတ် အလောင်းဝယ် ဦးခေါင်းမှစ၍ ဖဝါးတိုင်အောင် စွပ်လှူပူဇော်၏။

သိင်္ဂနိုက် ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ကိုယ်တော်ဝယ် ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ရစ်ဆင်စီမံသော တန်ဆာကို ဆင်လတ်သော် အလွန်လျောက်ပတ် တင့်တယ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ မလွိကာလည်း "ဤတန်ဆာကို လှူရသော် ပုညကြောင့် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်းဝယ် တန်ဆာမဆင်ဘဲ တင့်တယ်သောသူ ဖြစ်စေသော်"ဟု ဆုတောင်း၏။ ထို့နောက်မှ အလောင်းတော်ကိုချီ၍ အရှေ့တံခါးဝမှ ထွက်ပြီးလျှင် မင်္ဂလာပြုရာဖြစ်သော မကုလဗန္ဓန အမည်ရှိသော အရပ်၌ပင် လျောက်ပတ်စွာထား၏။

ထိုအခါ မလ္လာမင်းတို့သည် ရှင်အာနန္ဒာအား "အရှင်ဘုရား ....အလောင်းတော်ကို အဘယ်သို့ သင်္ဂြိဟ်ပါရမည်နည်း" ဟု လျှောက်၏။ ရှင်အာနန္ဒာလည်း "စကြဝတေးမင်း၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိဟ်သကဲ့သို့ သင်္ဂြိဟ်ကုန်လော့" ဟု ဆိုပေ၏၊ "ရှင်အာနန္ဒာ ....စကြဝတေးမင်း အလောင်းကို အဘယ်သို့ သင်္ဂြိဟ်ထုံးရှိပါသနည်း" ဟု လျှောက်လျှင် "သင် ဝါသေဋ္ဌ အမျိုးမျိုးတို့ ....စကြာမင်း၏ အလောင်းကိုကား ကစီမချသေးသော ပုဆိုးတို့ဖြင့် ရစ်လွှမ်းပြီးသော် နုနယ်သော ဝါဂွမ်း ဖြင့် ရစ်လျက် အထက်၌လည်း ပုဆိုးထည် ငါးရာတို့ဖြင့် ထပ်ကာထပ်ကာ ထုပ်ပြီးလျှင် ရွှေစင်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကျင်း၌ထည့်၍ ဆီလောင်းပြီးမှ တစ်ခုသော ရွှေကျင်းဖြင့် ဖုံး၍ အလုံးစုံ ဓာန်ဆာဆင်အပ်သော ထင်းစုထက်တင်၍ မီးတိုက်ကုန်သည်၊ အရိုးကို စေတီတည်ကုန်သည်၊ ထို့အတူ လူသုံးပါးတို့၏ ဆရာမြတ်စွာဘုရား၊ အလောင်းကိုလည်း ကောင်းစွာသင်္ဂြိဟ်အပ်သည်" ဟု ဆိုပေ၏။ မလ္လာမင်းတို့လည်း "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံ၍ ရှင်အာနန္ဒာ စီမံသောအတိုင်း ပြုပြင်ပြီးမှ စန္ဒကူး ထင်းပုံထက်သို့ တင်ကုန်၏။

ရှင်မဟာကဿပ ကုသိနာရုံသို့ ကြွလာခြင်း

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပသည် ပါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံပြည်သို့ ရဟန်း ငါးရာတို့နှင့်တကွ ကြွလာ၏၊ ထိုသို့ ကြွလာရာ၌ တပည့် သံဃာတို့သည် မွန်းတည့်အခါ ပူလွန်စွာသော ကျောက်နှင့်တူသော မြေပူကို နင်း၍ လာခြင်းကြောင့် ပင်ပန်းစွာရကား ရှင်မဟာကဿပလည်း ညချမ်းအခါမှကုသိနာရုံမြို့သို့ ရောက်

http://www.dhammadownload.com

အောင်သွား၍ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်တော့အံ့ဟုကြံလျက် ခရီးမှသက်၍ တစ်ခုသော သစ်ပင်ရင်း၌ နားနေကြ၏။

ယင်းသို့ နားနေသောအခါ တစ်ယောက်သော တက္ကတွန်းသည် ကုသိနာရုံမှ ခွက်ကြီးပမာဏရှိသော မန္ဒာရဝမည်သော ထင်ရှားပန်းကို ထီးကဲ့သို့ ဆောင်းလျက် ပါဝါပြည်သို့ လာ၏၊ အရှင်မဟာကဿပ မြင်လျှင် ဤသို့ ဆင်ခြင်၏ – "ဤတက္ကတွန်း၏ လက်၌ပါသော မန္ဒာရဝပန်းသည် အခါခပ်သိမ်း ငါတို့ လူ့ပြည်၌ မထင်၊ အကြင်တန်ခိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖန်ဆင်းသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဘုရားအလောင်းတို့ ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဖွားသောအခါ စသည်တို့၌လည်းကောင်း ဖြစ်၏၊ ယခုအခါမူကား မည်သူမျှလည်း တန်ခိုးမဖန်ဆင်း၊ ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း တရားဓမ္မစကြာကို ဟောတော်မူပြီးပြီ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုလည်း ပြတော်မူပြီးပြီ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှလည်း သက်တော်မူပြီးပြီ၊ အာယုသင်္ခါရလည်း လွှတ်တော်မူပြီးပြီ၊ ဤအခါကား ဘုရားဇကန် ပရိနိဗ္ဗာန် ယူတော်မူသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဤတက္ကတွန်းကို ငါမေးရသော် ကောင်း၏၊ သို့ရာတွင် ဤနေရာကနေ၍ မေးချေလျှင် ဘုရားသခင်ကို မရိုသေရာ ကျလတ္တံ့" ဟု ကြံ၍ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ ပတ္တမြားစီတပ်သော ချုပ်တန်ဆာကဲ့သို့ မြတ်စွာဘုရား သနားတော်မူသော ပံသုကူဒုကုဋ်ကို ရုံ၍ လက်စုံယှက်ကာ ထိပ်ထက်၌တင်ပြီးသော် "ငါ့ရှင် အာဇီဝက ....ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကို သင်ကား သိပါသလော" ဟု မေး၏။

တက္ကတွန်းကလည်း "ငါ့ရှင် ....ငါသိပါ၏၊ ရဟန်းဂေါတမသည် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ ယနေ့ ခုနစ်ရက် ရှိပြီ၊ ဤမန္ဒာရဝပန်းသည် ရဟန်းဂေါတမ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူရာကပင် ငါရခဲ့သတည်း" ဟု ပြောပေ၏၊ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ငါးရာသော ရဟန်းတို့တွင် ပုထုဇဉ်, သောတာပန်, သကဒါဂါမ် ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဆောက်တည်ရာမရ ငိုကြွေးကြကုန်၏။

ဗုဒ္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို ရှင်မဟာကဿပ သိ – မသိ မှတ်ချက် – ဤအရာတွင် ရှင်မဟာကဿပသည် ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်းကို မသိ၍ပင် မေးသလော, သိလျက်ပင် မေးသလော ဟူမူကား: ရဟန္တာတို့၏သိခြင်းသည် နှလုံးသွင်း သတိနှင့်သာ စပ်သည်၊ ဤအရာကို နှလုံးမမူမိ မသိ၍သာမေးသည်ဟု အချို့ ဆရာတို့ ဆိုကြသည်၊ အချို့ကလည်း ရှင်မဟာကဿပသည် ညဉ်လည်းကောင်း၊ နေ့၌လည်းကောင်း၊ သမာပတ်ကိုသာ မပြတ်လေ့လာသည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားနိဗ္ဗာန်လားသည်ကို မသိ၊ ထိုသို့ မသိသောကြောင့်ပင် မေးသည်ဟု ဆိုကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုစကားကို မယူအပ်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား – ဘုရားသခင်၏ နိဗ္ဗာန်ဝင်ခြင်းသည် အလွန်ထင်ရှားရကား တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်သည် ဆတ်ဆတ်ခုန်အောင် တုန်လှုပ်၏။ အံ့ဖွယ်သရဲသော တိတ်နိမိတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် သိသည်သာတည်း၊ ထိုသို့ မိမိ သိသော်လည်း အထံတွင် ပါသော သံဃာပရိသတ်တို့တွင် အချို့လည်း ဘုရားသခင်ကို မြင်ဖူးကုန်၏၊ အချို့လည်း မမြင်ဖူးကုန်၊ ထိုရဟန်းတို့သည် ဖူးမြင်ခြင်းကို အလွန် အလိုရှိကြကုန်သည်၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့ ရောက်၍မှ ဘုရားသခင်ကို မဖူးမြင်ခဲ့ရသော် ဆောက်တည်ရာ မရ၊ အချို့ လူးလဲ၍ မိန်းမတို့ကဲ့သို့ ငိုကြွေးကြကုန်ရာသည်၊ ထိုသို့ ငိုကြွေးသောအခါ ငါ၏ ဣန္ဒြေသည် မဲ့လတ္တံ့၊ ယခု တောတွင်းကပင် သိရသည် ဖြစ်မူကား အကယ်၍ ငိုကြွေးငြားသော်လည်း အပြစ်ကို ဆိုအံ့သောသူ မရှိ၊ မိမိတို့အလျောက်သာ ဖြစ်သည်၊ ရှေးဦးစွာ ကြားစ မြင်စဟူသည်လည်း စိုးရိမ်ခြင်း ပြင်းပြတတ်သည်ဟု နှလုံးပြု၍ မိမိနှင့်ပါသော ရဟန်းတို့ သတိရစိမ့်သောငှာ မြတ်စွာဘုရား နိဗ္ဗာန်ယူကြောင်းကို သိလျက်ပင် မေးတော်မူသည်ဟု မှတ်ရမည်။

ယင်းသို့ ရဟန်းအများတို့က "ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည် ငါတို့အား ခြွင်းချန်၍ အမြန် နိဗ္ဗာန်ကို ယူတော်မူခဲ့ချေပြီ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ပင်ပန်းစွာ လာပါသော်လည်း ငါတို့ မဖူးမြင်ရပြီ" ဟု မြည်တမ်း တ,သ ငိုကြွေးကြကုန်သော် ကြီးမှ ရဟန်းပြု၍ အာတုမပြည်မှ လိုက်လာသော သုဘဒ္ဒရဟန်းကြီးသည် ဤသို့ဆို၏ – "ငါ့ရှင်တို့ ....အဘယ့်ကြောင့် ဝိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေး တ,သကြသနည်း၊ ငါတို့သည် ဂေါတမရဟန်းလက်မှ လွတ်ထွက်ကြကုန်ပြီ၊ ဤရဟန်းကြီးသည် ငါတို့အား ဤအမှုကိုကား ပြုအပ်၏၊ ဤအမှုကိုကား မပြုအပ်၊ မည်သည့် အာပတ် သင့်စေ စသည်ဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲလှလေပြီ၊ ဤယခုကား ငါတို့ ပြုလိုသမျှ ပြုရတော့မည်၊ မပြုလိုချင် နေရတော့မည်" ဟု ဆို၏။ ထို သုဘဒ္ဒရဟန်းကား ဘုရားသခင်၌ ရန်ငြိုးရှိသောကြောင့် ဤစကားကို ဆိုသတည်း။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား သုဘဒ္ဒရဟန်း ရန်ငြိုးထားပုံ မှတ်ချက် – အဘယ်သို့ ရန်ငြိုးရှိဖူးသနည်း ဟူမူကား – ဘုရားသခင် ထင်ရှားရှိသောအခါ သံဃာတော် တစ်ထောင့်နှစ်ရာ ငါးကျိပ်နှင့်တကွ ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူရာတွင် အာတုမပြည်သို့ ရောက်အံ့သောအခါ ဆတ္တာသည် ဖြစ်ဖူးသော ဤသုဘဒ္ဒ ရဟန်းကြီးသည် အာတုမပြည်၌ နေသည်နှင့် ဘုရားရောက်အံ့သော သတင်းကိုကြားလျှင် ယာဂုကပ်လှူချင်ရကား မိမိသားဖြစ်သော သာမဏေနှစ်ပါးကို ခေါ်၍ "ငါ့သားတို့ ....ငါတို့

http://www.dhammadownload.com

ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးကျိပ်သော သံဃာတို့နှင့်တကွ ကြွတော်မူလာသတတ်၊ ငါတို့ ယာဂုလှူရအောင် နှမ်း ဆန် ဆီ စသည်ကို ရှာကြချေကုန်၊ သင်တို့၏ သင်တုန်းအိတ် ပရိက္ခရာကို ယူ၍ လူကောင်း သူကောင်းတို့ အိမ်တိုင်း တက်ပြီးမှ ဆတ္တာသည် ကိစ္စကို ပြုကြချေကုန်" ဟု ဆို၏၊ ထိုသာမဏေတို့သည် အဖဆိုတိုင်း လှည့်ပတ်လေသော် ချေးသာယာ ပျူငှာသော အသံစကားရှိသော သူငယ်တို့ကိုမြင်၍ မုတ်ဆိတ် ဆံပြင်လိုသော သူ, မပြင်လိုသောသူ အများကပင် "ချစ်သား တို့ ....အဘယ်မျှ အခ ပေးရ မည်နည်း" ဟု မေးလျှင် "သခင်တို့ ....ကျွန်ုပ်တို့ကား ဘုရားကြွလာရာ၌ ယာဂု လှူချင်သည် ဖြစ်ပါ၍ ဆီ နှမ်း ဆန်တို့ကိုသာ လိုပါသည်" ဟု ဆိုလေ၏၊ ထိုစကားကို ကြားသော် မတွက်မလိုက်မူ၍ ယူနိုင်သမျှ ပေးကုန်၏။

နှမ်း, ဆီ, ဆန် စုမိသောအခါ မြတ်စွာဘုရားလည်း အာတုမပြည်သို့ ရောက်တော်မူ၍ ဖွဲတလင်း တင်းကုပ်၌ တည်းတော်မူ၏၊ သုဘဒ်ရဟန်းလည်း ညချမ်းသောအခါ ဒါယကာတို့ကို ခေါ်၍ ကျောင်းတလင်း၌ ထင်း, ဖိုခုံလောက်တို့ကို စီရင်ပြီးလျှင် အိုးကြီး အိုးငယ်တို့ဖြင့် ယာဂုကို ချက်စေ၏၊ မိမိမူကား မည်းညစ်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍ လူပုံကြား၌ သွားလာလှည့်ပတ်ကာ ဤမှာ ဆီထည့်လော့၊ ဤမှာ နှမ်းထည့်လော့ စသည်ဖြင့် တစ်ညပတ်လုံး စီရင်၏၊ တစ်သိန်းမျှလောက်သော အသပြာကို စွန့်လွှတ်၏၊ ထတ်ထတ်သော ယာဂုတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပျားလူးပေါက်ပေါက်တို့ကို လည်းကောင်း ပြီးစေ၏၊ ထို ယာဂု၌ ထောပတ် တင်လဲ အမဲရည် ငါးရည် သစ်သီးရည် စသည်တို့ကိုလည်း ထည့်အပ်၏၊ အလွန်ကောင်းသော ရနံ့ရှိ၏၊ မြတ်စွာဘုရားလည်း နံနက်စောစော ကပင်လျှင် ကိုယ်လက်သုတ်သင်၍ သံဃာအပေါင်း ခြံရံလျက် ဆွမ်းခံ ကြွအံ့သောငှာ အာတုမရွာသို့ ရှေးရှုကြွလာတော်မူ၏၊ ယာဂုကို ချက်သောသူတို့ မြင်သော် "အရှင်သုဘဒ် ....ဘယ်သူ့အလို့ငှာ ဤယာဂုကို ချက်ဘိသနည်း၊ ဘုရား သခင်လည်း သံဃာတော်နှင့်တကွ ဆွမ်းခံ ကြွတော်မူပြီ" ဟု ပြောကြ၏၊ ထို စကားကိုကြားသော် သုဘဒ် ဧတာထွက်ရဟန်းကြီးလည်း ဝတ်တိုင်းရုံတိုင်းသော သင်္ကန်းညစ်ဖြင့် လက်ယာလက်မှ ယောက်မ, လက်ဝဲလက်မှ ဟင်းချိုကို ကိုင်ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ဘုရားထံသို့ကပ်၍ တုံ့ဝပ် ရှိခိုးပြီးသော် "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား ....အကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူပါသဖြင့် ယာဂုအလှူကို ခံတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဘုရားသခင်လည်း "ငါ့ရှင့် သုဘဒ္ဒ ....သင် အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဤယာဂုကို စီရင်သနည်း" ဟု မေးတော်မူ၍ အလုံးစုံ အားထုတ်ရသော အကြောင်းစကားကို ကြားလျှောက်၍ သိတော်မူလျှင် "ငါ့ရှင် သုဘဒ္ဒသည် တရားနှင့် မလျောက်ပတ်သော မအပ်သော အမူအရာဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ဖွေရှာ၍ အားထုတ်သနည်း၊ တရားနှင့် မလျော်သော် ပစ္စည်းကို လှူ၍လည်း အကျိုးမရှိ၊ သုံးဆောင်ဘိသော်လည်း ဓမ္မိကပရိဘောဂ မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ချစ်သား ရဟန်းတို့.... ဤယာဂုကို အလှူမခံကြကုန်လင့်" ဟု မိန့်တော်မူ၍ ဝိညာပန သိက္ခာပုဒ် နှစ်ရပ်ကို ပညတ်တော်မူပြီးသော် ကိုယ်တော်မြတ်လည်း ဆွမ်းခံရွာသို့ ရှေးရှု ကြွတော်မူ၏၊ ထိုအခါ သုဘဒ္ဒရဟန်းကြီးသည် နှလုံးမသာ မျက်နှာမလှဖြစ်၍ ရှင်ဂေါတမသည် အလုံးစုံကို သိသောသူဟူ၍ ကျော်စောသည်။ အကယ်၍ ငါ့အလှူကို မခံလိုလျှင် တစ်ယောက်ယောက်သောသူကို စေကြားအပ်ပါသည်၊ ကျက်ပြီးသော အစာမည်သည်လည်း အခါလေးမြင့်ထား၍ မသင့်လျော်လေပြီ၊ ဤမျှလောက်သော အဆောက်အဦကိုလည်း တစ်သက်ပတ်လုံး ငါရှာမှီးရသည်၊ သနားခြင်းကြီးသူ ဆိုပါလျက် ငါ၏ အကျိုးမဲ့ကို ပြုလေသည်၊ ငါ့ အရှက်ကို ခွဲလေသည်၊ အလုံးစုံကို ဖျက်ဆီးလေသည်ဟု ဘုရားသခင်အား ရန်ငြိုးထား၏၊ ထိုသို့ ထားသော်လည်း ဘုရားထင်ရှားရှိသောအခါ ဤဂေါတမကား မြင့်မြတ်လှသော အမျိုးမှ ရဟန်းပြုသူ ဖြစ်ပေသည်၊ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကိုမျှ ငါဆိုမိငြားက ငါ့အား ခြိမ်းခြောက်ရာချေသည်ဟု နှလုံးပြု၍ တစ်စုံတစ်ခုသော စကားကိုမျှ မဆိုဝံ့ရကား နိဗ္ဗာန်ယူပြီဟု ကြားမှ သက်သာရာရသကဲ့သို့ နှလုံးဝမ်းသာလျက် "ငါတို့ ရဟန်းဂေါတမ လက်မှ လွတ်ပြီ၊ သင်တို့ မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်" ဟု ဆိုသတည်း။

ယင်းသို့ သုဘဒ္ဒဆိုသော စကားကို ရှင်မဟာကဿပ ကြားလျှင် အသည်းကြားဝယ် မယ်နဖြင့် နှက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဦးထိပ်ထက်၌ မိုးကြိုးစက်ကျသကဲ့သို့ လည်းကောင်း အောက်မေ့တော်မူ၍ အလွန်သော ဓမ္မသံဝေဂသည် ဖြစ်၏၊ "ယခု ဘုရားသခင်လွန်၍ ခုနစ်ရက်မျှသာ ရှိသေးသည်၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အလောင်းတော်ပင် ထင်ရှားရှိသေးသည်၊ သို့ပါလျက် မကောင်းသော သူတို့ မကြည်ဖြူသော စကားကို ဆိုချေသည်၊ ထိုသူတို့ ပွားများခဲ့သော သာသနာတော်ကို မမြင့်မီ ဖျက်ဆီးနိုင်ချေရာသည်၊ ငါသည် ဤသုဘဒ္ဒ ရဟန်းကြီးကို ဤလမ်းခရီး၌ပင် ပုဆိုးနွမ်းကို ဝတ်ဆင်လျက် ထိပ်ထက်၌ ပြာပုံ၍

http://www.dhammadownload.com

နှင်ထုတ်စေသည် ဖြစ်အံ့၊ ရှင်ဂေါတမ၏ တပည့်သား တို့သည် ကိုယ်တော် မကွယ်မီကပင် အချစ်အကြင် မရှိ, ဝိဝါဒကလဟ များကုန်သည်၊ ထေရ်ကြီးသည် ထေရ်ငယ်အား နှိပ်စက်ကုန်သည်ဟု ငါတို့အား လူအများတို့ ကဲ့ရဲ့ကြလတ္တံ့" ဟု ကြံ၍ သည်းခံတော်မူ၏။

သင်္ဂါယနာတင်လိုစိတ် ပေါ်ပေါက်လာခြင်း

ထို့နောက်မှ ရှင်မဟာကဿပသည် ဤသို့ ကြံပြန်၏ –"ကြီးသိတဲတို့ဖြင့် မကုံးသိအပ်သော ပန်းတို့သည် ပရမ်းပတာ ဖရိုဖရဲ ကြဲကုန်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်သော ဝိနည်းသိက္ခာ သုတ် အဘိဓမ္မာ တရားအပေါင်းကို ကောင်းစွာရုံးစု၍ သင်္ဂါယနာမတင်ခဲ့သော် မသူတော်ဖြစ်သော ရဟန်းဆိုး ရဟန်းညစ်တို့လည်း ပစ်ပယ်ချေဖျောက်၍ တရွေ့ရွေ့ ပျောက်ပျက်ကုန်ရာသည်၊ သင်္ဂါယနာတင်ရမူကား မလှုပ်မရှား မပျောက်ပျက်နိုင်ရာ၊ စကြာမင်းတရားသည် သားကြီးရတနာအား စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြည်ရွာတိုင်းကားကို သိမ်းဆည်းစိမ့်သောငှာ မင်းမြှောက်တန်ဆာနှင့် အရာအထူးကို ပေးဘိသကဲ့သို့ ထို့အတူ သယမ္ဘူဘုရားသည် တရားတော်ကို စောင့်ထိန်းစေခြင်းငှာ အစစွာက သုံးဂါဝုတ်တိုင်တိုင် ခရီးဦးကြိုဆို၍ ငါ့ကို ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူသည်၊ ကိုယ်တော်ဝတ်ရုံသော ဒုကုဋ္ဌသင်္ကန်းဖြင့် ချီးမြှောက်တော်မူပေသည်။ တရားတော်ကို သင်္ဂါယနာမတင်မူ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော် မပြေရှိပေရာသည်၊ မရှည်ကြာမီ သင်္ဂါယနာ တင်ရအောင် ငါလုံ့လပြုအံ့ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုမျှ မပြောဘဲ စိတ်ထဲကသာ ကြံတော်မူ၏။

ဝိယိုတ,သသော ရဟန်းသံဃာတို့ကိုလည်း "ငါ့ရှင်တို့ ....သခ်ါရတရား တို့၏ ပျက်ပြားမြဲသဘောကို ဘုရားသခင်လည်း ဟောတော်မူပြီးသည် မဟုတ်လော၊ နာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝ အညထာဘာဝ သဘော၌ သောကမီးကို မဖြစ်စေကုန်လင့်" ဟု ဆုံးမ၍ သက်သာရာ ရစေတော်မူ၏။

မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြခြင်း

ကုသိနာရုံပြည် သချိုင်းတော်မှာလည်း မလ္လာမင်း လေးယောက်တို့သည် ငါတို့ မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို ပူဇော်အံ့ဟု ကြံ၍ အတောင် တစ်ရာ့နှစ်ဆယ်မြင့်သော စန္ဒကူးထင်းပုံထက်သို့ တက်ပြီးလျှင် မီးတိုက်ကြကုန်သည်၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မလောင်ချေ။

http://www.dhammadownload.com

ထိုနောက်မှ ရှစ်ယောက်, တစ်ကျိပ် ခြောက်ယောက် စသည် ပွား၍ များစွာကုန်သော မလ္လာမင်းတို့သည် ထင်းတို့၏အကြားဌ များစွာသော ဆီ ထောပတ် မီးလောင်တတ်သော ဝတ္ထုကို စု၍ အကြိမ်ကြိမ် မီးတိုက်ကြသော်လည်း တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မလောင် ရှိလေလျှင် ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ အထံသို့ ကပ်ကြ၍ "အရှင်မြတ် .... အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားအလောင်းတော်ကို မီးပူဇော်ပါသော်လည်း မီးမစွဲနိုင်ပါ အကြောင်း ဘယ်သို့ရှိပါသနည်း" ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

ရှင်အနုရုဒ္ဓါကလည်း "မလ္လာမင်းတို့ ....နတ်တို့၏ အလိုဆန္ဒ မပြည့်သေးသောကြောင့် မီးမစွဲနိုင်သည်" ဟု ဆိုပေ၏။ "နတ်တို့၏အလို ဘယ်သို့ ရှိပါသနည်း" ဟုမေးပြန်လျှင် "သင်မင်းသားတို့၏ အဖသေလွန်၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော ရှစ်ယောက်သော မလ္လာမင်းတို့သည် တတိယ သာဝကာကြီးဖြစ်သော ရှင်မဟာကဿပ၌ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်၊ ထို ရှင်မဟာကဿပသည် ယခုကွယ်လွန်၍ လမ်းခရီးမှာရှိပြီ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပသည် ဘုရားသခင် အလောင်းတော်ကို မပူဇော် ရှိမခိုးရသေးသမျှကို ဤထင်းပုံ၌ မီးမလောင်စေသတည်းဟု နတ်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြသောကြောင့် မီးစ၍မစွဲနိုင်သည်" ဟု ဆိုပေ၏။

ရှင်မဟာကဿပ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်း

ထိုစကားကိုကြားလျှင် လူအပေါင်းတို့ကလည်း ရှင်မဟာကဿပသည်ကား ဘုရား တပည့်ကြီး ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ကြာလေသနည်း၊ နတ်တို့ပင် ရှင်မဟာကဿပ၏ နလုံးအလိုကို ဖြည့်ရပေသည်၊ ထိုအရှင်ကား ဘယ်သို့စင် ထူးမြတ်သနည်း၊ ဖြူသလော, မည်းသလော, မြင့်မြင့်လော, နိမ့်နိမ့်လော, ဘယ်လောက်ကြာမှ လာပါလိမ့်မည်နည်း စသည်ဖြင့် ပြောဆို မျှော်တ အချို့ကလည်း ခရီးဦး ကြိုလင့်သည်၊ အချို့ကလည်း လမ်းပြင်လင့်သည်၊ အချို့ကလည်း နေရာပြင်လင့်သည်၊ ထိုသို့ ဖြစ်ဆဲအခါဝယ် ရှင်မဟာကဿပသည် ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ ကြွတော်မူ၍ သချိုင်းသို့ ရောက်လာသတည်း။

ထိုသို့ရောက်၍ အလောင်းတော်ကို ထင်းတလားတွင်း၌ သွင်းထားသည်ကို မြင်လျှင် ကိုယ်ဝတ်ကို စံပယ်တင်၍ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လက်အုပ်ချီလျက် စန္ဒကူးထင်းပုံကို လက်ယာရစ် သုံးပတ်လည်၍ ပူဇော်ပြီးမှ ဤဌာနကား ဦးခေါင်းတော် ထားရာတည်း၊ ဤဌာနကား ဖဝါးတော်ရှိရာတည်းဟု မှတ်၍ ကိုယ်တော်မြတ်၏ ခြေတော်အစုံကိုမျှ ငါ မဖူးမမြင်ရပြီတကားဟု နလုံးထား၍ ဖဝါးတော်သို့ ရှေးရှုရပ်လျက် စတုတ္ထ သမာပတ်ကို ဝင်စားပြီးသော် "ကိုယ်

http://www.dhammadownload.com

တော်မြတ်၏ ခြေတော်အစုံသည် လွမ်းခြုံသမျှကို ဖောက်ထွက်၍ ဦးခေါင်းထိပ်၌ တည်စေလော" ဟု မနောဓိဋ္ဌာန် ကြံတော်မူ၏။

ထိုခဏ၌ အကန့်တစ်ထောင်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော တစ်ရာ့ရှစ်ကွက်သော စက်လက္ခဏာတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဖဝါးတော် အစုံသည် လွမ်းခြုံရစ်ပတ်သော ဝါဂွမ်းလွှာနှင့် ငါးရာသော ပုဆိုးထပ်တို့ကို လည်းကောင်၊ သိမ့်အပ်သော ရွှေကျင်းကို လည်းကောင်း၊ စန္ဒကူး ထင်းပုံကို လည်းကောင်း ဖောက်ထွင်း၍ တိမ်တိုက်အတွင်းမှ ထွက်သော လက္ခဏာသုံ့ ရှင်မဟာကဿပ၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တည်လာ၏၊ ရှင်မဟာကဿပလည်း ပွင့်သစ်စဖြစ်သော ပဒုမ္မာ ကြာနှင့်တူသော လက်အုပ်အစုံကို ဆန့်၍ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်အစုံနှစ်ဖက်ကို ဖမျက်တိုင်အောင် ကိုင်လျက် မိမိဦးခေါင်းထက်၌ ထား၍ ရှိခိုး၏၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့လည်း အနည်းနည်း ရှိခိုးကြကုန်၏။

လူအမျိုးမျိုးတို့လည်း ထိုအံ့ဖွယ်သရဲကို မြင်လျှင် ကြည်ရွှင် ဝမ်းသာလျက် သည်းစွာသောအသံကို ဟစ်ကြော်၍ ပူဇော်ဖွယ် အသီးအသီးစီ့ဖြင့် ချီးမြှောက်ပူဇော်ကုန်၏၊ ယင်းသို့ ပူဇော်ပြီးကာမျှ၌ တစ်ဖန် အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း ကိစ္စမရှိဘဲ ပကတိသာလျှင် ရှင်မဟာကဿပလက်မှ လွတ်၍ ထင်းပုံတလားတို့ကို မလှုပ်ရှားစေဘဲ တည်မြဲတိုင်းဝင်၍ တည်လေကုန်၏။

ထိုသို့ ခြေတော်အစုံတို့ ထွက်ကုန် ဝင်ကုန်သော်လည်း အလောင်းတော်၌ လွမ်းသော ဝါဂွမ်းပုဆိုးတို့သည် စိုးစဉ်းမျှ မယိုယွင်းကုန်၊ ပြကတေ့အတိုင်းသာ တည်ကုန်သည်။

တေဇောဓာတ်လောင်ကျွမ်းခြင်း

ယင်းသို့ ခြေတော်ကွယ်သောအခါ များစွာသော လူရဟန်းတို့သည် ပင်ပန်းရှိုက်ငင်လျက် ထက်ဝန်းကျင် ငိုယိုကြရကား၊ နိဗ္ဗာန်ယူသည့် ကာလထက်ကဲ၍ သနားဖွယ် ဖြစ်ကြ၏၊ ပရိသတ်တို့ ငိုကြွေးကြကုန်စဉ် ဘုရားသခင်၏ အလောင်းတော်တည်ရာ နံ့သာထင်းပုံသည် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ မီးမညှိရဘဲ ရဲရဲပြောင်ပြောင် မီရောင်ချီးချီး ထွက်သဖြင့် အထက်မှစ၍ ကျွမ်းလေ၏။

မီးလောင်ပြီးသော် ကိုယ်တော်၏ အရေအသား အရိုးတို့သည် တစ်ပေါင်. တစ်စုတည်း မထင်ပြီ၊ ရွှေစင်တကွဲ ပုလဲဥလား ချရာစေ့ အဆင်းရှိသော ဓာတ်တော်တို့သည်သာလျှင် ရှစ်စိတ်ပမာဏမျှ တည်ကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

ဓာတ်တော်များ မှတ်ချက် – ရှေးရှေးသော ဘုရားတို့ကား မပြိုမကွဲ တစ်ခဲနက်ပင် တည်လေကုန်သည်၊ ငါတို့ ဘုရားမှာကား သက်တော်တိုသောအခါဖြစ်၍ သာသနာပြန့်ပွားသဖြင့် လူတို့ အကျိုးစီးပွား များစိမ့်သောငှာ ပထွန်နာသော အာနန္ဒာဘော်ကြောင့် စွယ်တော် လေးဆူ, ညှပ်ရိုးတော် နှစ်ဆူ, နဖူးသင်းကျစ်တော် တစ်ဆူ ဤခုနစ်ဆူသော ဓာတ်တော်တို့သည် မပြိုမကွဲ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အသမ္ဘိန္နဓာတ် မည်သည် ကြွင်းသော ကိုယ်တော်မှာ အကြီး ပဲနှောက်ပမာဏ, အလတ် ဆန်ကျိုးပမာဏ, အငယ် မုန်ညင်းစေ့ ပမာဏဖြင့် စိတ်ဖြာလျက် တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ သမ္ဘိန္နဓာတ်မည်သည်ဟု ဆိုကုန်၏။

ဓာတ်တော်ပူဇော်ကြခြင်း

စန္ဒကူးထင်းပုံကို အကုန်မီးလောင်၍ ပြီးလျှင် ကောင်းကင်ပြင်မှ လက်ရုံးဖျားမျှလောက်သော ရေအလျဉ်သည် သက်ဖျန်း၍ ငြိမ်းစေ၏၊ အင်ကြင်းပင်ပျို၏ အခွမှ လည်းကောင်း၊ ထက်ဝန်းကျင်သော မြေအပြင်မှ လည်းကောင်း ထွန်တုံး ပမာဏရှိသော ရေအလုံးသည်တက်၍ ထင်းပုံထက် ဆွတ်ဖျန်းကုန်၏။

မီးငြိမ်းသောအခါ မလွှာမင်းတို့သည် ဓာတ်တော်ကို ယူ၍ ရွှေအတိဖြစ်သော အိုးဖြင့် ထည့်ပြီးသော် အလောင်းတော်ကို ကျင်းပပူဇော်ရာ ဧရပ်၌ ထူးမြတ်ကောင်းမွန်သော ကော်ဇော ကမ္မလာတို့ကို ခင်း၍ ထုံသင်းမွှေးကြိုင်စွာ နံ့သာပျောင်း နံ့သာမှုန့်တို့ကို ပက်ဖျန်းလျက် ကြက်အပ်သော ပုဆိုးဗိတာန်ရှိသော ရတနာပလ္လင်ထက်တင်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရှုချင်ဖွယ်ရသော တံခွန်, ကုက္ကား, ယမား, ကွန်ချာ, နံ့သာဆိုင်းတို့ကို ဆွဲလျက် လေး, လုံ, သန်လျက် လက်နက်စွဲကုန်သော ယောကျ်ားတို့ကို အစောင့်အရှောက်ထား၍ များစွာသော ပွဲလမ်းသဘင် ပဋ္ဌင်တူရိယာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကုန်၏။

ထိုနောက်မှ တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ပြောင်ကြီး၏ ကျောက်ထက်၌ ဓာတ်တော်ကို ရတနာပန်းတောင်းဖြင့်တင်ပြီးသော် ထီးဖြူအုပ်ကာလျက် လက်ဝဲလက်ယာ နောက်မျက်နှာတို့မှ ဦးကင်းချင်း ယှက်ကာယှက်ကာ ညီညာစွာ ရံစေသော ဆင်တစ်ထပ်, လည်ချင်း ယှက်ကာယှက်ကာ ကောင်းစွာရံစေသော မြင်းတစ်ထပ်, နားပန်းချင်း စပ်ကာစပ်ကာ ကောင်းစွာရံစေသော ရထား တစ်ထပ်, လက်ရုံးချင်း ထိကာထိကာ တညီတညာ ကောင်းစွာရံစေသော ခြေသည်သူရဲလက်နက်စွဲ တစ်ထပ် ဤသို့အထပ်ထပ် ရံပတ်ခင်းကျင်းလျက် မြို့တွင်းသို့ ဆောင်ယူပြီးလျှင် ပွဲသဘင်တို့ဖြင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပူဇော်ကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

သာခုကိဋ္ဌနကစားခြင်း မှတ်ချက် – အဘယ့်ကြောင့် ဤမျှလောက် ပူဇော်သနည်း ဟူမူကား ထိုမလွှာမင်းသားတို့သည် ရှေးနှစ်သတ္တာဟဋ္ဌ ရဟန်း သံဃာတို့ တည်းခိုရာ ဌာနကို လည်းကောင်း၊ ဆွမ်းကိစ္စကို လည်းကောင်း လုံ့လပြုရသည် ဖြစ်၍ ကစားခွင့် မရသေး၊ ထို့ကြောင့် ဓာတ်တော်ကိုသာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပူဇော်၍ ကစားပျော်ပါးကြကုန်သည်၊ ငါတို့ မေလျော့စဉ်အခါဝယ် တစ်ပါးမြို့ရွာမှ မင်းများတို့ မယူသွားနိုင်စေသတည်းဟု နှလုံးပြု၍ စတုရင်္ဂကို ထိုမျှလောက်သော ဆင်, မြင်း, ရဲမက်တို့ကို ရံလျက်ပင် အမြဲနေစေသတည်း။

အဇာတသတ်မင်းကြီး၏ သောကပူဆွေးငိုကြွေးပုံ

ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ အဇာတသတ်မင်း၏ အမတ်တို့သည် ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ယူကြောင်းကို ကြားလျှင် ဤသို့ ဆင်ခြင် တိုင်ပင်ကြကုန်၏ – "ပုထုဇဉ်၏ သန္ဓါကြည်ညိုခြင်းတွင် ငါတို့ အရှင်မင်းနှင့်တူ၍ ကြည်ညိုသောသူ မရှိပြီ၊ ဤမင်းသည် ဘုရား လွန်တော်မူကြောင်းကို ကြားရလျှင် တစ်ခဏချင်း နှလုံးကွဲ၍ သေရာသည်၊ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည် မင်း၏အသက်ကို စောင့်သင့်ပေသည်" ဟု ကြံ၍ လျောင်းတန်ရံသော ရွှေကျင်းသုံးခုကို ယူ၍ စတုမဟာဖြင့် ပြည့်စေပြီး သော် မင်းကြီးထံသို့ ကပ်၍ ဤသို့ လျှောက်ကြ၏ – "အရှင်မင်းကြီး ....ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်သော အိပ်မက်ကို မြင်ပါသည်၊ ထိုအိပ်မက်ကို ဖျောက်ဖျက်စေချင်ပါသည်၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ဘွဲ့ဖြူ ပုဆိုးနှစ်ထည်ကို ပတ်၍ နှာခေါင်းဝမျှကို ဖော်စေလျက် ဤစတုမဟာကျင်းထဲ၌ အိပ်စက်တော်မူပါ" ဟု ဆို၏။ ထိုစကားကို ကြားသောအခါ အဇာတသတ်မင်းကြီးကလည်း "ငါ၏ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်လို၍ ဆိုသည်ကို ဘယ်မှာ နားမထောင် ရှိတော့အံ့နည်း" ဟု ဆို၍ ထိုအမတ်တို့ လျှောက်ထားတိုင်း အိပ်ပေ၏။

ထိုအခါ အမတ်တစ်ယောက်သည် ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ အရပ်ဆီသို့ လက်အုပ်ချီပြီးသော် "အရှင်မင်းကြီး ....ကိုယ်တော်၏ သံသယကို ပျောက်ပ ကျေနပ်စေတတ်သော ဘုန်းအာနုဘော်တက်၍ အသက်ကို ရှည်စေတတ်သော ရိုသေလေးမြတ် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကုသိနာရုံပြည် အပါး၌ နိဗ္ဗာန်လားတော်မူချေပြီ" ဟု လျှောက်တင်၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုစကားကိုကြားလျှင် သစ်ပင်ထက်မှ ကျလာသောသူကဲ့သို့ သည်းအူလှိုက်ဖိုလျက် ကိုယ်အလုံးတုန်ဘိ၍ သတိမရ၊ တ,သမိန်းမော၍ မြောလေ၏၊ စိမ်အပ်သော စတုမဟာပင် ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၍ အငွေ့ထွက်၏။ အမတ်တို့လည်း

http://www.dhammadownload.com

မင်း၏ကိုယ်ကို ချီ၍ တစ်ခုသောကျင်း၌ သိပ်ပြန်သဖြင့် သတိရလာသောအခါ "အမောင်တို့ ....အဘယ်ကို ဆိုကြသနည်း" ဟု မေးပြန်လျှင် "အရှင်မင်းကြီး မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် လားချေပြီ" ဟု လျှောက်ကြ၏။ မင်းကြီးလည်း ရှေးနည်းတူ မိန်းမော၍ မြောနေပြန်သဖြင့် တစ်တန်သောကျင်းသို့ ပြောင်းရ၏၊ သတိရသောအခါ "အဘယ်အကြောင်းအရာကို ဆိုကြသနည်း" ဟု မေးပြန်၍ ဘုရား နိဗ္ဗာန်စံလွန်ကြောင်းကို လျှောက်ပါသည်ဟုဆိုလျှင် ယခင်နည်း မိန်းမောပြန်လေ၏။

အမတ်တို့လည်း မင်းကိုချီ၍ ရေချိုးစေပြီးမှ နံ့သာရည်တို့ဖြင့် ဆွတ်ဖျန်းရ၏။ အဇာတသတ်မင်းလည်း သတိရလက်သော် ဦးခေါင်းမှ ဆံတို့ကို ဖရိုဖရဲကြဲဖြန့်၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့် ရင်ကိုတီးခတ်၍ သက်ကြီးရွယ်ငင်ငိုကြွေးလျက် ခရီးမသို့သက်၍ သူရူး၏အလားကဲ့သို့ ပြေးသွား၏၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ကချေသည်မောင်းမတို့သည် နောက်မှ ဝန်းရံကာလိုက်ရ၏။

မြို့မှထွက်၍ ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိအား တရားဟောတော်မူဖူးသော နေရာကို ကြည့်မျှော်၍ "ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအရပ်၌နေ၍ အကျွန်ုပ်အား တရားဟောတော်မူသည် မဟုတ်လော၊ အကျွန်ုပ်၏ ကြောက်လန့် ညှဉ်းပန်စိုးရိမ်ခြင်း တည်းဟူသော ငြောင့်ကို နုတ်တော်မူပေသည် မဟုတ်လော၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ဆယ်ဆ လွန်မကအောင် ညွတ်ခမပြတ် ဆည်းကပ်ပါသည် မဟုတ်လော၊ အကျွန်ုပ်အား စကားတုံ့ပြန် တစ်ခွန်းသံမျှ လှန်၍ မမိန့်ပါပြီတကား" ဟု ဆို၍ အဖန်တလဲလဲ ငိုကြွေး၏။ ဘုရားသခင်လည်း အခါတစ်ပါး၌ သံဃာများစွာ ခြံရံလျက် နိုင်ငံအသီးသီး ပြည်ကြီးအရပ်ရပ်သို့ လှည့်ပတ် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူသည်ကိုသာ ကြားရပါသည်၊ ယခုမူကား တစ်ခါမပြန် ပြည်နိဗ္ဗာန်စံတော်မူခြင်း သတင်းကိုမျှသာ ကြားရပါတော့သည်၊ ဤသို့သာဖြင့် တ,သ မြည်တမ်းကာ ခြောက်ဆယ်သော ဂါထာတို့ကို ကျူးရင့်၏။

ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့ ဓာတ်တော်ဝေစု တောင်းကြခြင်း

ထိုနောက်တစ်ဖန် ကြံမိသည်ကား ငါသည် ငိုကြွေး၍သာ နေသဖြင့် အခွင့်မပြည့်စုံရာချေ၊ အမွေအနှစ်ဖြစ်သော ဓာတ်တော်ကိုသာ သွား၍ ဆောင်ဦးမှ သင့်မည်ဟု ကြံလျက် မလ္လာမင်းတို့ထံသို့ တမန် စေလိုက်၏ "အဆွေ မလ္လာမင်းတို့ ရွှေဘုန်းတော်ရှင် ဘုရားသခင်သည် မဟာသမ္မတမင်းမှစ၍ အသမ္ဘိန္နေ ခတ္တိယ

http://www.dhammadownload.com

ဟု ဝံသမပြတ် မြတ်လှစွာသော မင်းမျိုးပေတည်း၊ ငါတို့လည်း ထိုနည်း သက်ဆင်းသော မင်းမျိုး ဖြစ်ရကား ဘေးတော် ဘိုးလောင်း မင်းကောင်းတို့၏ ဓာတ်အရိုးကို ကိုးကွယ် ချီးမြှင့်အပ်ပေသည်၊ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်စား ဓာတ်တော်များကို ငါတို့အဖို့ ရထိုက်ပါသည်၊ စေတီတည်၍ ကိုးကွယ်ပါမည်၊ ဓာတ်တော်ကို ငါတို့အား ဝေဖန်ပါ" ဟု တမန် စေလိုက်၏။

ဝေသာလီပြည်မှ လိစ္ဆဝီမင်းတို့လည်း ထိုနည်းတူ မလ္လာမင်းတို့၏ ထံသို့ တမန်စေလိုက်၏။

ကပိလဝတ်ပြည်၌ နေကုန်သော သာကီဝင်မင်းတို့လည်း ကုသိနာရုံပြည် ၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူကြောင်းကို ကြား၍ မလ္လာမင်းများ အထံသို့ တမန်စေလိုက်သည်ကား "မလ္လာမင်းများတို့ ....မြတ်စွာဘုရားသည် ငါတို့ အမျိုးအဆက်တွင် အမြတ်ထက် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်၊ အမွေအနှစ်ကို စင်စစ် ငါတို့ ခံထိုက်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ဓာတ်တော်များကို ငါတို့အား အဖို့ပေးပါ၊ ငါတို့ပြည်၌ စေတီတည်၍ ကိုးကွယ်လိုပါသည်" ဟု စေလိုက်၏။

အလ္လကပ္ပပြည်၌ နေကုန်သော ဗလအမည်ရှိသော မင်းတို့သည်လည်းကောင်း, ရာမဂ္ဂာ၌ နေကုန်သော ကောလိယ မင်းမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း, ဝေဌဒီပတိုင်း၌ နေကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း, ပါဝါပြည်၌ နေကုန်သော မလ္လာမင်းတို့သည် လည်းကောင်း ထိုနည်းအတူ တမန်စေ၍ မွေတော် ဓာတ်တော်တို့ကို တောင်းကြကုန်၏။

တမန်စေ၍ များမကြာမီ အဇာတသတ်မင်းသည် စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ကို ရုံးစု၍ ငါ တမန်စေတိုင်း ပေးသော်လည်း ပေးစေ၊ မပေးနေမူ ပြည်အလုံးကို ထွားထွားညက်ညက် ဖျက်ဆီး၍ ဓာတ်တော်ကို ယူအံ့ဟု ကြဲလျက် ကိုယ်တော်တိုင် ထွက်၍ ချီလေ၏၊ ကုသိနာရုံပြည်သို့ ရောက်သောအခါ မြို့ကိုဝန်းရံကာနေ၏။

ဝေသာလီမင်း, ကပိလဝတ်မင်း အစရှိသော ခုနစ်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းစစ်ချီ၍ ရံလေကုန်၏၊ ထိုသို့ ရံပြီးမှ တစ်ဖန် အကျပ်အတည်း လွတ်ကြ၍ "ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်ကိုတည်း ပေးအံ့လော၊ စစ်သော်တည်း ထိုးအံ့လော" ဟု ဆိုစေ၏။

ထိုစကားကို ကြားသောအခါ မလ္လာမင်းတို့ကလည်း ဤသို့ ပြန်လိုက်၏၊ "ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ပြည်၌ နေရာဝယ် ငါတို့ ပင့်ခေါ်သည်လည်း မဟုတ်၊ သတင်းစကားမျှ မှာလိုက်သည်လည်း မဟုတ်သေး၊ အလိုလိုသာ ကြွရောက်လာ

http://www.dhammadownload.com

၍ ငါတို့ပြည်၌ နိဗ္ဗာန်ယူသည်၊ ငါတို့ ကိုးကွယ်ထိုက်၍သာ ရသည်၊ သင်တို့ ပိုင်သော ဂါမခေတ်၌ တစ်စုံတစ်ခုသော ရွှေ ငွေ ရတနာ ဖြစ်ထွန်းလာသော် ငါတို့အား သင်တို့ မပေးကုန်ရာ၊ လောကသုံးရွာ၌ မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော ရတနာမည်သည် မရှိ၊ ထိုသို့ အသဒိသ အစစ်ဖြစ်သော ရတနာကို ငါတို့ အဘယ့်ကြောင့် သင်တို့အား ပေးအံ့နည်း၊ သင်တို့သာ အမိနို့ကို စို့ရသလော၊ ငါတို့ကား အမိနို့ကို မစို့ရသလော၊ သင်တို့သာ ယောကျ်ားပေလော၊ ငါတို့ကား ယောကျ်ား မဟုတ်သလော၊ သင်တို့သာ အသက်ရှိသလော၊ ငါတို့ကား အသက် မရှိသလော၊ ဖြစ်လိုသမျှ ဖြစ်စေ၊ ဘုရားဓာတ်တော်ကို မပေးဝေ" ဟု ကြုံးဝါး သံပၸ၍ မာန် မာနဖြင့်သာ ပြန်လိုက်၏။

(ထိုမင်းတို့သည် အကယ်၍ စစ်ထိုးငြားအံ့၊ မလ္လာမင်းတို့သာ အောင်ဘိရာ၏၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ လာသော နတ်တို့သည် မလ္လာမင်းတို့၏ အသင်းအပင်းသာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။)

ဒေါဏပုဏ္ဏား ဓာတ်တော်ဝေပုံ

ထိုမင်းတို့သည် အချင်းချင်း ကြုံးဝါးသံပ၍ ငြင်းခုံကြရာတွင် **ဒေါဏ** အမည် ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် လာ၍ သင့်ရာအရပ်က နေလျက် နှစ်ဘာဏဝါရခန့်သော စကားဖြင့် ကြုံးဝါး၍ ဆုံးမ၏။ ထို နှစ်ဘာဏဝါရတို့တွင် ပထမ ဘာဏဝါရ ကိုကား အငြင်းသံများ၍ မကြားလိုက်ကုန်၊ ဒုတိယ ဘာဏဝါရ အဆုံး၌သာ ငါတို့ဆရာ၏ အသံကဲ့သို့ ထင်သည်ဟု အလုံးစုံသော မင်းတို့ပင် အသံဆိတ် လေ၏။ ထိုဒေါဏ ပုဏ္ဏားကား ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းအပြင်၌ ထင်ရှားသော မင်းပုဏ္ဏား တို့သည် တပည့် မဖြစ်ဖူးသောသူ မည်သည် မရှိ၊ ဖြစ်ဖူးဘိသည် သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဆရာကို ရိုသေခြင်းဖြင့် ထိုမင်းတို့ အသံဆိတ်လေသတည်း။ ထိုသို့ အသံဆိတ်သောအခါ ဆရာ ဒေါဏပုဏ္ဏားလည်း မင်းအများကို ဆုံးမလို၍ –

သုဏန္တု ဘောန္တော မမ ဧကဝါစံ၊
အမှာကံ ဗုဒ္ဓေါ အဟု ခန္တီဝါဒေါ –

အစရှိသော ဂါထာကို ဆို၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား "မင်းများတို့ ....ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားပဖြစ်မီ ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူသောအခါ၊ ခန္တီဝါဒီ ရှင်ရသေ့ဖြစ်သောအခါ၊ ဓမ္မပါလမင်း ဖြစ်သောအခါ၊ မဟာသီလဝမင်း ဖြစ်သောအခါ၊ ဘူရိဒတ် နဂါး၊

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

စမွေယျနဂါး, သခ်ပါလ နဂါးမင်း ဖြစ်သောအခါ၊ မဟာကပိမျောက်မင်း ဖြစ်သောအခါက လည်းကောင်း၊ ထိုမှတစ်ပါး များစွာသော ဇာတ်ဘဝတို့၌လည်းကောင်း သူတစ်ထူးအား အမျက်မထွက်မူ၍ သည်းခံခြင်းကိုသာ ပြုလေ့ရှိပါသည်၊ ခန္တီပါရမီကိုသာ အမြတ်ပြု၍ ချီးမွမ်းပါသည်၊ ယခုမူကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း၊ ကိုယ်တော်၏အသက်ကို ဖျက်ဆီးအံ့သော ဒေဝဒတ်ကိုလျက် စုံမက်သနားတော် မူသေးသည်၊ ဤသို့ ကျင့်တတ်မြတ်လှသော ဘုရားသခင်၏ ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်လိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် မကောင်းမှုဖြစ်ပွားအောင် ခိုက်ရန် များခြင်း၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့် မသင့်ချေတကား၊ ဘုရားရှင်ထံ ကျိုးနွံဆည်းကပ်ကြသော ဥပါသကာချည်းတကား၊ အညီအညွတ်သာ ဖြစ်ပါကုန်လော့၊ အချင်းချင်းချစ်ခင်လျက် အရှင်မြတ်ဓာတ်တော်တို့ကို ကြည်ညိုကိုးကွယ်ကြကုန်လော့၊ တညီတမျှ ကိုးကွယ်ရအောင် အဋ္ဌဘာဂပြု၍ ကျွန်ုပ်ဝေဖန်အံ့” ဟု ဆို၍ ဖျန်ဖြေ၏။

ထိုစကားကို ကြားရမှ ဒေဏပုဏ္ဏား ရှိရာသို့ လာ၍ “ဆရာပင် ဝေဖန်ပါလော” ဟု အပ်နှင်း၏။

စူဠဂ္ဂမဏိ စေတီတော်

ဒေဏပုဏ္ဏားလည်း ထိုမင်းတို့၏ စကားကို ရလျှင် ဓာတ်တော်ကို ဝေခြင်းငှာ ရတနာကိုးပါးတို့ဖြင့် စီအပ်သော ရွှေအိုးကို လှစ်သော် ရှစ်စိတ်ပမာဏ ရှိလျက် ရွှေအတိပြီးသော ဓာတ်တော်တို့ကို မြင်သဖြင့် “ရှေးအခါက ဘုရားသခင်၏ ရွှေသားအဆင်းနှင့် တူသော ကိုယ်တော်ကိုသာ ဖူးမြင်ရမြဲ ဖြစ်ပါလျက် ယခုမှာကား ဓာတ်တော်များကိုသာ မြင်ရပါတော့သည်တကား” ဟု များစွာတ,ဆို၍ ငိုကြွေး၏၊ မင်းရှစ်ဦးတို့လည်း ထိုနည်းပင် ငိုကြွေးကြ၏။

ဒေဏပုဏ္ဏားကလည်း မင်းများ မေ့လျော့စဉ် အခါဝယ် လက်ယာစွယ်တော်ကို ယူ၍ မိမိ၏ ဦးရစ်ကြားဌ၌ ဝှက်ထား၏၊ ထို့နောက်မှ ရှစ်စု အမျှပြု၍ ဝေဖန်၏၊ တစ်စု တစ်စုလျှင် ပြကတော့သော ကွမ်းစားဖြင့် တစ်ဆယ့်ခြောက်ကွမ်းစားစီ ရ၏၊ ငါတို့ မြန်မာ ဝေါဟာရဖြင့် တစ်စိတ်ရှိသည်။

ပုဏ္ဏားဓာတ်တော်ကို ဝေဖန်စဉ်ပင် နတ်ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားမင်းသည် လက်ယာစွယ်တော်ကို အဘယ်သူ ယူသနည်းဟု ကြည့်လေလျှင် ဒေဏပုဏ္ဏား ဦးရစ်ကြားဌ၌ ဝှက်ထားသည်ကို မြင်၍ ဤပုဏ္ဏားသည် အရိုအသေ ကိုးကွယ်နိုင်ပါမည်လောဟု ရှုပြန်လျှင် မကိုးကွယ်နိုင်အံ့သည်ကို မြင်၍ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ဖြင့် စွယ်တော်ကိုယူ၍ စူဠာမဏိစေတီဌ၌ ဌာပနာလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဓာတ်တော် မရလိုက်ကြသူများ

ဒေါဏပုဏ္ဏားလည်း ဓာတ်တော်ကို ဝေဖန်ပြီးသောကာလ မိမိ ဝှက်ထားသော စွယ်တော်ကို ကြည့်လျှင် မမြင်မတွေ့ဘိရကား မိမိလည်း ဝှက်ထားသောကြောင့် သူတစ်ပါးကိုလည်း မမေးသာ၊ ငါ၏အဖို့ကို ပေးဦးဆိုရမည်လည်း မိမိ ဝေသူ ဖြစ်သောကြောင့် မသင့်ရကား "အို မင်းများတို့... ငါ့အား ဓာတ်တော်ထည့်သော ရွှေအိုးကို ပေးပါကုန်လော့"ဟု တောင်း၏၊ မင်းတို့ကလည်း ဓာတ်တော်ချင့်သော စရွတ်ခွက်ကိုသာ ပေးကုန်၏၊ ပုဏ္ဏားလည်း ထိုစရွတ်ခွက်ကိုပင် ဓာတ်တော်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်လျက် မိမိမြို့တွင် စေတီတည်၍ ကိုးကွယ်လေ၏။

ထို့နောက်မှ ပိပ္ပလိဝနဥ္စ နေသော မောရိယမင်းတို့သည် ယခင် ခုနစ်ပြည်ထောင် မင်းတို့ကဲ့သို့ မလွှာမင်းတို့အထံသို့ တမန်စေ၍ ဓာတ်တော်ကို တောင်း၏။

မလွှာမင်းတို့ကလည်း ဓာတ်တော်ကို ဝေဖန်၍ ကုန်ချေပြီ၊ အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိဟ်သော စန္ဒကူးမီးသွေးသာ ကြွင်းပါတော့သည်၊ ဤမီးသွေးကိုသာ ကိုးကွယ်ပါလေတော့ဟု ပေးလိုက်၏၊ ထိုမောရိယမင်းတို့လည်း စန္ဒကူးမီးသွေးကိုသာ စေတီတည်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။

ဓာတ်တော် စုစုပေါင်း မှတ်ချက်– ဘုရားသခင်ဓာတ်တော် ရှစ်စရွတ်ဆိုသည်မှာ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဒေါဏသဒ္ဒါကို စရွတ်ဟု မြန်မာပြန်ကြသော ရွှေမင်ဆရာ, နန်းကျော်၊, ဒက္ခိဏဝန် ဆရာတော်တို့၏အလိုတည်း၊ ကျော်အောင် စံထား ဆရာတော်ကား အဘိဓာန်နိဿယ၌ "စတုရော ပတ္တာ၊ လေးကွမ်းစား တို့သည်။ အာဋ္ဌကော၊ တစ်ပြည် မည်၏။ စတုရာဋ္ဌကံ၊ လေးပြည်သည်။ ဒေါဏ၊ တစ်စိတ် မည်၏"ဟူ၍ မြန်မာပြန်သည်။ ဝိမတိဋီကာ, သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း "စတုရောအာဋ္ဌကာ၊ လေးပြည်တို့သည်။ ဧကံ ဒေါဏံ၊ တစ်စိတ် မည်၏။ စတ္တာရိ ဒေါဏာနိ၊ လေးစိတ်တို့သည်။ ဧကာမာနိကာ၊ တစ်တင်း မည်၏"ဟူ၍ မိန့်သောကြောင့် ဒေါဏသဒ္ဒါကို 'စိတ်'ဟူ၍ မြန်မာပြန်ခြင်းသည် အလွန်သင့်မြတ်သည်။

နလာဋဓာတုဝင်တွင် ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်သည် တင်းအားဖြင့် နှစ်တင်းရှိသည်၊ ဒေါဏအားဖြင့် ရှစ်ဒေါဏရှိသည်၊ စလယ်ဟူသော ကွမ်းစားဖြင့် တစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ရှစ်စလယ် ရှိသည်ဟု ပြလိုရကား– "စက္ခုမန္တသ ဘဂဝတော သရီရဓာတု အဋ္ဌဒေါဏမတ္တံ၊ သုဝဏ္ဏနာဠိယာ ဧကသတအဋ္ဌဝီသတိ နာဠိကာ အဟောသိ"ဟူ၍ ဆိုသည်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်ကို ယခု လူတို့ သုံးဆောင်သောတင်းဖြင့် နှစ်တင်းရှိ၏ဟု မှတ်ရသည်။

http://www.dhammadownload.com

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပွဲ ၂၁-ရက်

ဤသို့ ဘုရားသခင်သည် လူတွင်မှတ်စစ် သက္ကရာဇ် ၁၄၈-ခု ရတုဂိမှ ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့ရက် နံနက်မိုးသောက်ယံတွင် နိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူ၍ ပြည်သူပြည်သားအများ သံဃာတော်အပေါင်းတို့ အလောင်းကို ပူဇော်သက္ကာရပြုကြသော ပထမ ခုနစ်ရက်သည် သာဓုကီဠနသတ္တာဟ မည်၏၊ ထို့နောက် သချိုင်းတော်သို့ ဆောင်၍ စန္ဒကူးထင်းစင်သို့ တင်ပြီးမှ မီးလောင်သော ခုနစ်ရက်သည် စိတက သတ္တာဟ မည်၏၊ ထို့နောက် ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်သက္ကာရဖြင့် များစွာ ချီးမြှောက်လျက် ရှစ်ယောက်သောမင်းတို့ ဝေဖန်သည်တိုင်အောင် ခုနစ်ရက်သည် ဓာတုပူဇာသတ္တာဟ မည်၏၊ ဤသို့ သတ္တာဟအကုန် နယုန်လဆန်း ငါးရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဓာတ်တော်ကို ဝေဖန်၍ ပြီးဆုံးသတည်း။

ထိုအခြင်းအရာကိုကား-

ဘဂဝါ ဟိ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယံ ပစ္ဈူသကာလေ ပရိနိဗ္ဗုတော၊
အထဿ သတ္တာဟံ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ သရီရံ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ ပူဇယိံသု၊
ဧဝံ သတ္တာဟံ သာဓုကီဠနဒိဝသာ နာမအဟောသုံ၊
တတော သတ္တာဟံ စိတကာယ အဂ္ဂိနာ ဈာယိ၊
တတော သတ္တာဟံ သတ္တိပဏ္ဏရံ ကတွာ သန္နာဂါရသာလာယ ဓာတုပူဇံ
ကရိံ သူတိ ဧကဝိသတိ ဒိဝသံ ဓာတံ၊
ဧဋ္ဌမူလသုက္ကပက္ခ ပဋိပဒါယ ပန ဓာတုယော ဘာဇယိံသု။

ဟူ၍ လာသော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ပါဠိဖြင့် သိအပ်၏၊ အနက်မှာ အဓိပ္ပာယ် အတိုင်းပင်။ ဤအရာဝယ် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာနှင့် သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ မညီသည်ကို ဋီကာဆရာ ညီညွတ်၍ ပြသည်ကား များသေး၏၊ ရှုပ်အံ့စိုး၍ မရေးလိုက်ပြီ။ အဇာတသတ်မင်းတို့ ဓာတ်တော်ကို ဆောင်ယူလေသောအကြောင်းကို အထက်မှာမှ တစ်သမတ်တည်း ပြတော့အံ့။

ဖိနတ္ထပကာသနီကျမ်း နဝမပိုင်း ပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

ပုံးတော်စုံ

ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်း

ဒသမပိုင်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသော ရဟန္တာဂါးရာ ပထမသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

သုံးလောက သင်းကျစ် ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူဖြစ်တော်မူသော ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဘိုးတော် အဇ္ဇနမင်းကြီး ဖြိုခွင်းသက္ကရာဇ် ၆၈-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့် သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူ၍ ၁၀၃-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသော် သက်တော် ရှစ်ဆယ် စေ့သဖြင့် ၁၄၈-ခု ကဆုန်လပြည့် အင်္ဂါနေ့ရက် နံနက်မိုးသောက်ယံတွင် နိဗ္ဗာန်လားတော်မူ၍ အလောင်းတော်ကို လပြည့်ကျော် တစ်ဆယ့်နှစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ တေဇောဓာတ် လောင်သဖြင့် ထို့နောက် တစ်သတ္တာဟကုန်သော် နယုန်လဆန်း ၎င်းရက်နေ့ဝယ် ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့ ဓာတ်တော်ကို ဝေဖန်၍ ပြီးမြောက်သည်။

ရှင်မဟာကဿပ မိန့်တော်မူပုံ

ထိုနေ့ပင် ရှင်မဟာကဿပလည်း သုဘဒ်ရဟန်းကြီး ဆိုသော စကားကို နှလုံးထားတော်မူလျက် ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံယူခြင်း ကိစ္စကြောင့် စည်းဝေးလာသမျှ

http://www.dhammadownload.com

သော သံဃာတော် ခုနစ်သိန်းတို့အား ဓာတ်တော်ထားရာဇရပ်၌ တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေးစေ၍ ဤသို့ ဆိုတော်မူသည်–

"ငါ့ရှင်တို့... ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ကြီးမားလှစွာသော မဟာကရုဏာစိတ်ဖြင့် သတ္တဝါတို့ အပါယ်ရွာတံခါးပိတ်အောင် သိက္ခာပုဒ်အများကို မိန့်ကြားပညတ်တော်မူပါသည်ကို မလိမ္မာသော လူရဟန်းတို့သည် သော့သွမ်းသော စကားဖြင့် ပယ်ရှားတွန်းလှန်ကြကုန်သည်၊ ဘုရားလွန်ပြီဟု ထင်မှတ်ကြကုန်သည်။"

"ငါ့ရှင်တို့...း ငါသည် ပါဝါပြည်မှ ဤကုသိနာရုံပြည်သို့ သံဃာငါးရာနှင့် တကွ လာခဲ့ရာတွင် ခရီးအကြား၌ တစ်ဦးသော အာဇီဝကသည် မန္ဒာရဝ မည်သောပန်းကို ဆောင်၍လာသည်ကို မြင်သဖြင့် 'ငါ့ရှင်... သင်သည် ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကို သိပါသလော'ဟု မေးသော် 'ကျွန်ုပ် သိပါ၏၊ သင်တို့ဆရာ ဂေါတမသည် ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်၍ ယနေ့ ခုနစ်ရက်ရှိပြီ၊ ဤပန်းကား ရှင်ဂေါတမ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူရာဌာနမှ ရခဲ့သော ပန်းပင်တည်း"ဟု ဆို၏၊

"ထိုအာဇီဝက၏စကားကို ကြားလျှင် ရဟန်းအများတို့ ပြင်းစွာ ငိုယိုကြကုန်သည်၊ ထိုအခါ အာတုမပြည်သားဖြစ်သော သုဘဒ်ရဟန်းကြီးသည် 'ငါ့ရှင်တို့... အဘယ့်ကြောင့် ငိုကြွေးကြကုန်သနည်း၊ ရဟန်း ဂေါတမလက်မှ ငါတို့ ယခု လွတ်ထွက်ပြီတကား၊ ဤဂေါတမရဟန်းကြီးသည် ငါတို့အား နှိပ်စက်သည်များလှပြီ၊ ဤအခါမှစ၍ ငါတို့ အလိုရှိတိုင်း နေရတော့မည်'ဟု ဆိုသည်၊ 'ငါ့ရှင်တို့ ဤသုဘဒ်ရဟန်းကဲ့သို့သော သူယုတ်သူဖျင်းတို့သည် မင်္ဂ၏စည်းစိမ်ကို ပေးပေသော ကျေးဇူးရှင်ကိုလျက် ရန်သူ ထင်မှားသော ယောကျ်ားကဲ့သို့ ချုပ်ချယ်ထိပါးလျက် ပြောဆိုကြကုန်သည်၊ ဤသူဖျင်းတို့သည် အသင်းအပင်းကို ရကုန်သည်ရှိသော် သူတော်ကောင်းတရားတည်း ဟူသော ဘုရားဩဝါဒသည် မကြာမီ ကွယ်လေရာသည်။

"စင်စစ်သော်ကား အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းတရားသည် တည်၏၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဘုရား မလွန်သေးသည်သာတည်း၊ ယင်းသို့ ဖြစ်ရကား မသူတော်တို့၏တရားသည် မပြန့်ပွား မတောက်ပမီ, သူတော်ကောင်းတို့၏တရားသည် မရွှေ့မရှား မပျောက်မပျက်မီ အလဇ္ဇီသူယုတ်တို့ ပြုလုပ်ပညတ်အပ်သော အဝိနယဓမ္မသည် မထွန်းပ မပြန့်ပွားမီ, ဝိနည်းတရားသည် မပျက်ပြား မယိုယွင်းမီ, အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်များသည် အားမကြီးမီ, ဓမ္မဝါဒီ လဇ္ဇီ သူတော်ကောင်းများသည် အားမနည်းမီ ဤသုတ်, ဝိနည်း, အဘိဓမ္မာကို သင်္ဂါယနာတင်ကြကုန်အံ့"ဟု ဆိုပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

သင်္ဂါယနာတင်ရန် ရဟန္တာငါးရာ

ထိုစကားကို ကြားသော် သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကလည်း "ရှင်မဟာကဿပ... ဤအကြောင်းကား အလွန်ကောင်းလှ၏၊ သင်္ဂါယနာတင်ကြခြင်းငှာ အရှင်သာ အားထုတ်တော်မူပါလော့၊ လျောက်ပတ်သော သံဃာကို ဖွေရှာ ရွေး... ကောက်တော်မူပါလော့" ဟူ၍ လျှောက်ကြ၏။

ထိုအခါ ရှင်မဟာကဿပလည်း အလုံးစုံ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော ပရိယတ္တိသာသနာကို ဆောင်ကုန်သော အရာ အထောင် အသောင်း အသိန်း မကကုန်သော ပုထုဇဉ်, သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်, ဈာန်မရသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ချန်ထား၍ များသောအားဖြင့် ဘုရား ဇာတဒင် မိန့်မြွက် ချီးကျူးတော်မူအပ်သော သုံးပုံ ပိဋကတ်တည်းဟူသော ပရိယတ္တိဓမ္မကို နေ့ည သရဇ္ဈာယ်ကာ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ, တေဝိဇ္ဇ, ဆာဠဘိညဖြစ်ကုန်သော ရဟန္တာသခင် အရှင်ငါ ရာတို့တွင် တစ်ပါး လျှော့၍ ရွေးကောက်တော်မူ၏။

သံဃာငါးရာ မပြည့်ပုံ မှတ်ချက်– အဘယ့်ကြောင့် တစ်ပါး လျှော့သနည်း ဟူမူကား– ရှင်အာနန္ဒာကို သွင်းခြင်းငှာ လျှော့၍ ထားသတည်း၊ အဘယ့်ကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာကို သွင်းလိုသနည်းဟူမူကား– ရှင်အာနန္ဒာသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်၌သာ သုတ္တဂေယျ စသော ပိဋကတ်သုံးပုံကို အကုန် သင်ရ၏၊ မျက်ကွယ်၌ သင်ရသော မည်သည်မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာနှင့် ကင်း၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှာလည်း မထို၏၊ အစဉ်တစိုက် သွင် ရမည်လည်း ထို ရှင်အာနန္ဒာသည် သောတာပန်သာ ဖြစ်သေး၏၊ ရဟန္တာမဟုတ်သေး၊ ထိုသို့လျှက် မိမိအလိုဖြင့် ရေတွက်ကောက်ယူငြားအံ့၊ သူတစ်ပါးတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းဖြစ်ဘိလေရာသည်၊ ဤအကြောင်းသာလည်း မဟုတ်၊ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် ရှင်မဟာကဿပသည် အလွန်ချစ်ကျွမ်းဝင်ကြ၏၊ ဆုံးမပြောဆိုဖွယ်သော အရေးအရာရှိလျှင် ရှင်အာနန္ဒာသက်တော် ခြောက်ဆယ်ကျော်၍ ဦးခေါင်းပေါ်၌ ဆံဖြူရောက်သည်တိုင်အောင်ပင် 'သူငယ်သည် အတိုင်းအရှည်ကိုမျှ မသိသေး' ဆို၍ 'သူငယ်' ဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် သာလျှင် ဆုံးမလေ့ပြု၏။

ဤသို့ ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ ဖြစ်ရကား– ရှင်မဟာကဿပသည် ဆန္ဒာဂတိသို့လိုက်သောအားဖြင့် ရဟန္တာအများ ရှိပါလျက် သောတာပန်သာ ဖြစ်သေးသော ရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးကောက်တော်မူလေသည်ဟု သူတစ်ထူး ကဲ့ရဲ့မည်ကို ကြဉ်လို သောကြောင့်လည်း ခြွင်းတော်မူသည်၊ ထိုသို့ ခြွင်းသော်လည်း သံဃာတော်တို့၏ အလိုနှင့် သွင်းရအံ့သည်ကို မြင်တော်မူလျက်ပင်တည်း။

http://www.dhammadownload.com

ထိုအခါ သံဃာတော်တို့က ဤသို့ တောင်းပန်ကြ၏၊ 'အရှင်ဘုရား... ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကား အကယ်၍ သေက္ခသာ ဖြစ်ငြားသော်လည်း တရားတော်မြတ် ပိဋကတ်အရာဝယ် ဘဏ္ဍာဂိုးကြီး ဖြစ်ပေသည်၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာကို ဘုရားရှေ့တော်မှောက်၌သာ သင်၍ နှုတ်တွင် ဆောင်ထားသူ ဖြစ်ပေသည်၊ ရှင်အာနန္ဒာနှင့် ကင်း၍ သင်္ကိယနာတင်ခြင်းငှာ မလျောက်ပတ်ပေ၊ ထို့ကြောင့် ရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးဧကာက်တော်မူပါလော့'ဟု တောင်းပန်ကြ၏။

ပထမသင်္ကိယနာတင်ရာအရပ်

ထိုအခါမှ ရှင်မဟာကဿပလည်း ရှင်အာနန္ဒာနှင့် တကွ သံဃာငါးရာပြည့် ရွေးကောက်တော်မူပြီးလျှင် 'ငါတို့သည် အဘယ်မြို့ရွာ၌ ဝါကပ်၍ သင်္ကိယနာတင်ရသော် သင့်လျော်ပါအံ့နည်း'ဟု တိုင်ပင်ကြ၏၊ ထိုအခါ သံဃာတော်တို့သည် ဤသို့ အကြံဖြစ်၏၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည် ကျယ်သော ဆွမ်းခံရွာလည်း ရှိ၏၊ မှီခိုရာကျောင်းလည်း များ၏၊ ပြည်သူပြည်သားတို့လည်း ရတနာသုံးပါးအရေးဌာယဉ်ကျေးလိမ္မာ၍ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံကြ၏၊ ငါတို့မှတစ်ပါး အခြားသံဃာတို့ ဤရာဇဂြိုဟ်၌ ဝါမကပ်လာမူ သင်္ကိယနာတင်ခြင်းငှာ သင့်မြတ်လှ၏ဟု အကြံဖြစ်၏၊ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ကြံသနည်းဟူမူကား ငါတို့ စီမံလတ္တံ့သော သင်္ကိယနာကံသည် ထာဝရဖြစ်သော ကံကြီးတည်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော ဝိသဘာဂပုဂ္ဂိုလ်သည် မဆိုမမြစ် မပစ်ပယ်သော်သာ ကောင်းမြတ်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပစ်ပယ်မူကား အားထုတ်ကျိုးမရှိလတ္တံ့ဟု အကြံဖြစ်လေသတည်း၊ ထိုသို့ ကြံပြီးမှ ရှင်မဟာကဿပသည် ဤသို့သော ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာကို ရွတ်၏–

သုဏာတု မေ အာဝုသော သံဃော၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊
သံဃော ဣမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ သမ္မန္နေယျ ရာဇဂဟေ ဝဿံ
ဝသန္တာ ဓမ္မဉ္စ ဝိနယဉ္စ သင်္ဂါယိတုံ၊
နာညေဟိ ဘိက္ခူဟိ ရာဇဂဟေ ဝဿံ ဝသိတဗ္ဗန္တိ။ ဧသာ ဉတ္တိ။
သုဏာတု မေ အာဝုသော သံဃော။ ပ။ မံ သံဃော ဓာရေတု–

ဟူသည်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်ကား– "ယခု စည်းဝေးကြသော အရှင်ရဟန်းတို့... သံဃာသည် ငါ၏စကားကို နာကုန်လော့၊ သံဃာတော်အား သင့်လျော်ညီညွတ်သောကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ သံဃာတော်သည် ငါ ရွေးကောက်အပ်သော ဤငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝါကပ်၍ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းတော်ကို

http://www.dhammadownload.com

သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှာ သမ္မုတိ ပေးဏ်၊ ဤငါးရာမှတစ်ပါးသော ရဟန်း တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝါဆို၍ နေခြင်းကို မရအပ်၊ ဤသည်ကား အများကို သိစေခြင်းတည်း"ဟု ဆိုလိုသည်။

ရဟန္တာငါးရာ ကြွလာကြခြင်း

ယင်းသို့ ဥတ်ကမ္မဝါ ရွတ်ပြီးသောအခါ ရှင်မဟာကဿပသည် သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍ "ငါ့ရှင်တို့... ယနေ့သည် ဘုရားနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်မှ နှစ်ဆယ့်တစ်ရက်လွန်ပြီ၊ နွေလတို့၏အထက်၌ အရက်လေးဆယ်မျှသာ ကြွင်း၍ ဝါကပ်ခြင်းလည်း နီးချေပြီ၊ ဤမှ နောက်ကာလ၌ ဤမည်သော ပလိဗောဓသည် ရှိကြပါသည်ဟု မဆိုရအောင် ရက်လေးဆယ်၏အတွင်း၌သာ အနာရောဂါကြောင့် ဖြစ်သော ပလိဗောဓ, ဆရာတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ပလိဗောဓကို ထမြောက်စေကုန်လော့၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်း သပိတ်ဖုတ်ခြင်း စသော မိမိကိစ္စကိုလည်း ပြီးကြစေကုန်လော့"ဟု ဆိုဘိ၍ မိမိတပည့်ငါးရာ သံဃာအပေါင်းနှင့် တစ်ကြောင်းသောခရီးဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရှေးရှုကြွလေ၏။

ရှင်အနုရုဒ္ဓါစသော သာဝကကြီးတို့သည်လည်း မိမိ၏တပည့်သံဃာ အပေါင်းနှင့် တစ်ကြောင်းသောခရီးဖြင့် သွားကြ၏၊ ပုဏ္ဏဆေရိမ္ဘကား ခုနစ်ရာသော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ ဘုရား နိဗ္ဗာန်လွန်သော ဌာနဝယ် ရောက်လာသမျှသော ပရိသတ်တို့အား တရားဟောခြင်းငှာ ကုသိနာရုံပြည်တွင် တည်ရစ်ရစ်၏။

ရှင်အာနန္ဒာထေရ်ကား မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိသောအခါကကဲ့သို့ သင်္ကန်း သပိတ် ပရိက္ခရာတော်ကို ကောင်းစွာ ယူဆောင်ပြီးလျှင် သာဝတ္ထိပြည်ခရီးဖြင့် ရဟန်းငါးရာအခြံအရံနှင့်တကွ ကြွတော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာ ရောက်ရာရောက်ရာ ဖြစ်သော ဇနပုဒ် နိဂုံးတို့၌ အလုံးစုံသောလူတို့သည် ရှင်အာနန္ဒာကို မြင်လျှင် ပူပင်လှိုက်လဲသောအသံဖြင့် ငင်လျက် "ရှင်အာနန္ဒာ... ရှေးရှေးသော အခါ စောမြတ်စွာနှင့် အတူသာ လာမြဲဖြစ်ပါလျက် ယခုအခါ သုံးလူ့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားကို အဘယ်မှာ ထားခဲ့၍ အရှင်ဘုရားတစ်ပါးတည်းသာ ကြွလာဘိသနည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်ကို မဖူးမြင်ရပြီလော"ဟု ဆို၍ ခြေတော်သို့ ဖက်ယမ်းလျက် ထက်ဝန်းကျင်မှ ငိုကြွေးကြ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း များစွာသော ထိုလူအပေါင်းတို့အား သခ်ါရတရား တို့၏သဘောကို ဟောပြ၍ သက်သာရာရစေ၏။

http://www.dhammadownload.com

အစဉ်သဖြင့် လာ၍ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ရောက်သော် ဘုရား ကိန်းဝပ်တော်မူမြဲဖြစ်သော ဂန္ဓကုဋိတိုက် တံခါးကို ဖွင့်၍ ရှိလင့်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ထုတ်လှန်းလျက် ရိန္ဓမ်းသော အဝတ်, ပန်းမိုက်တို့ကို သုတ်သင်ပြီးလျှင် ဘုရားသခင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိသောအခါက မျက်နှာသစ်တော်မူသောအခါကဲ့သို့ နေမြဲနေရာ၌ ခင်းထားခြင်း, သောက်တော်ရေ တည်ခြင်း စသော ဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ရေချိုးတော်မူရာ၌ ရေတည်ခြင်း ဝစ္စကုဋီ ပဿာဝကုဋီတို့ကို သုတ်သင်ခြင်း၊ ကျောင်းကို ပြုပြင်ခြင်း စသော ဝတ်တို့ကို လည်းကောင်း "ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား... ဤအခါကား မျက်နှာသစ်တော်မူသောအခါပါတည်း၊ ဤအခါကား တပည့်သားတို့ကို တရားပြသ၍ သြဝါဒပေးတော်မူသောအခါပါတည်း၊ ဤအခါကား ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အား တရားဟောတော်မူသောအခါပါတည်း" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကို ငိုကာ ငိုကာ လျှောက်၍ပြုလေ၏။

ထိုသို့ ပြုသည်ကို ကျောင်းတော်စောင့် နတ်တစ်ယောက် မြင်လျှင် "ရှင်အာနန္ဒာ... သောတာပန်ဖြစ်ပြီးသော အရှင်ဘုရားတို့မှ ဤမျှလောက် တချောက်ချားချား တမှိုက်ငင်ငင် ပူပင်ငိုယိုဘိမူ သူတစ်ပါးတို့မှာ အဘယ်သို့ သက်သာရာ ရနိုင်ပေတော့အံ့နည်း"ဟု ဆို၏၊ ထိုသို့ နတ်သား ကြားလျှောက်သောအခါမှ ရှင်အာနန္ဒာလည်း သတိပညာဖြင့် ကောင်းစွာ ချုပ်တည်းတော်မူ၏။

ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်သည်မှစ၍ ထိုင်ခြင်း ရပ်ခြင်း သွားလာခြင်း များသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၌ ပြောသော သလိပ် သည်းခြေရှိရကား နို့ရည်ဖြင့် ဖျော်သော ဝမ်းလားဆေးကို ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။

ထို့နောက် မိုးသောက်သောနေ့၌ တောဒေယျပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော သုဘလုလင်သည် ရှင်အာနန္ဒာ ကြွရောက်လာရာ၌ ငါသည် အဖူးအမြင်သွားသော် ကျောင်းတော်၌ ပရိသတ် အလွန်များ၍ တရားတော်ကို မနာရရှိလတ္တံ့၊ အိမ်သို့ ပင့်ပြီးမှ ကောင်းမွန်စွာ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ တရားတော်ကို နာရသော် ကောင်း၏ဟု ကြံပြီးလျှင် ရှင်အာနန္ဒာ၏အထံသို့ တမန်လွှတ်၍ လျှောက်၏။ ရှင်အာနန္ဒာကလည်း "ငါကား ယနေ့ အနည်းငယ်သောဆေးကို ဘုဉ်းပေးမိသည်၊ နက်ဖြန် လာနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ"ဟု မိန့်လိုက်ပြီးမှ ဒုတိယနေ့ နံနက်သောအခါ စေတကထေရ်ကို ပစ္ဆာသမဏာပြု၍ သုဘလုလင်၏အိမ်သို့ ကြွပြီးလျှင် ဒီဃနိကာယ်၌ သုဘသုတ်ကို ဟောပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက်မှ ရှင်အာနန္ဒာလည်း ပရိဘောဂစေတီဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ကျိုးသည် ပျက်သည်များကို ပြုပြင်ပြီးသော် ဝါလနီးသောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူလေ၏။ ရှင်မဟာကဿပထေရ် ရှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်တို့သည်လည်း မိမိတို့ပရိသတ်နှင့်တကွ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ အရောက်ညီကြသော် ပြည်၏ထက်ဝန်းကျင်၌ တည်သော တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ကျောင်းကြီးတို့၌ ပျက်စီးယိုယွင်းလေသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကျသော အမှိုက်သရိုက်တို့ကို လည်းကောင်း သုတ်သင်ပြုပြင်ကြကုန်၏။

ကျောင်းများ ပျက်စီးရခြင်း မှတ်ချက်– အဘယ့်ကြောင့် ထိုကျောင်းကြီးတို့သည် ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း ရှိလေသနည်းဟူမူကား– ရဟန်းတို့သည် ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ယူသည်ဟုကြားသော် ကျောင်းတို့ကိုပစ်ထား၍ မိမိတို့၏သင်္ကန်း သပိတ် ပရိက္ခရာနှင့်သာ ကုသိနာရုံပြည်သို့ လာကြသောကြောင့် စိုးစဉ်း ကျိုးပျက်လေသတည်း။

အဇာတသတ်မင်း သာသနာပြုပုံ

ကျောင်းတို့ကို သုတ်သင်ပြီးသော် ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ဥပုသ်ပြုကြ၍ လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့၌ စည်းဝေး၍ ဝါကပ်ပြီးမှ ဤသို့ တိုင်ပင်ကြ၏။ ငါတို့၏ပုဗ္ဗကိစ္စကား ပြီးပြီ၊ ယခုအခါ သင်္ဂါယနာတင်ကြခြင်းငှာ စည်းဝေးရာမဏ္ဍပ်သာလိုတော့သည်၊ ဤအရာကို အဇာတသတ်မင်းအား ကြားကြကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်လျက်နောက်နေ့ နံနက်သောအခါ သံဃာတော် ရှစ်ဦးတို့ မင်းအိမ်သို့ ကြွတော်မူကြကုန်၍ မင်းကြီးအား ဤသို့ ဆိုကြလေကုန်၏၊ 'ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်... ငါတို့ ပြုအပ်သော ဝိဟာရ ပဋိသန်ဓေဏ စသော ကိစ္စသည် ပြီးပြီ၊ ယခုအခါ တရားဓမ္မကွန်္ဂာတို့ကို သင်္ဂါယနာတင်ရန်သာ လိုတော့သည်'ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုမင်းကလည်း "အရှင်ဘုရားတို့... မရဏ.မထိတ် စိတ်တော်ရှိတိုင်း လွတ်လွတ်သာ ပြုတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်၏အာဏာစက်လည်း ဖြစ်ပါစိမ့်မည်၊ အရှင်ဘုရားတို့ ဓမ္မစက်ကိုလည်း ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အရှင်တို့၌ မပြည့်စုံသော အကျွန်ုပ်တို့ ပြုဖွယ်ကိစ္စကား အဘယ်နည်း"ဟု လျှောက်၏၊ 'မင်းကြီး... ငါတို့ သံဃာငါးရာစည်းဝေးခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သောမဏ္ဍပ်ကို အလိုရှိချေ၏၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကိုကား စရည်းပင် ရောက်သော လိုဏ်ဝ၌ ပြုစေချင်သည်'ဟု ဆိုလျှင် 'အရှင်ဘုရား... ကောင်းပါပြီ၊ အကျွန်ုပ် ဆောက်လုပ်ပါတော့မည်'ဟု ဝန်ခံ၍ မြန်စွာ သံစဝါးတို့ကို ဆောင်စေပြီးသော် ညီညွတ်ပြီးသော မြေအပြင်တစ်ခု၌ ဝိသကြံုနတ်သားသည် ဖန်ဆင်းအပ်သည်နှင့် တူသော အကြီး အငယ် ကျဉ်းကျယ်နိမ့်မြင့် အသင့်ဝေဖန်

http://www.dhammadownload.com

အပ်သောနံရံသည်တိုင် စောင်းတန်းရှိထသော ခြုံးပန်းခြုံးနွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ရေးခြယ်စီခင်းလျက် မင်းအိမ်နန်းတော်၏ ကျက်သရေကို နှိပ်စက်လေသကဲ့သို့ မြင်းမိုရ်ထိပ်ဖျား သိကြားဗိမာန် ဝေဇယန်ကို ပြိုင်စံ၍ ပြက်ရယ်ပြုသည့်ပမာ အံ့ဖွယ်စွာသော ဇြဟ္မာမင်း၏ဗိမာန်နှင့် တူထသော ရှုဖွယ်ဘနန်း အံ့မခန်းသော မဏ္ဍပ်ကို ဆောက်လုပ်ပြီးလျှင် သံဃာတော်တို့၏နေရာများ၌ များစွာ အဖိုးထိုက်သော အခင်းတို့ကို ခင်းကျင်းစီရင်လတ်၍ မဏ္ဍပ်၏အလယ်ချာ၌ ဘုရားတို့သာ နေခြင်းငှာ ထိုက်သော ဓမ္မာသနကို ဆင်စွယ်ယပ်နှင့်တကွ ထား၍ တောင်ဘက် နံပါးကို မှီကာ ဥတ္တရာမုခဖြင့် သံဃာထေရ်ကြီးတို့၏နေရာကို ထား၍ခမ်းနားတင့်တယ်စွာ စီမံပြီးသော် သံဃာတော်တို့အား "အရှင်ဘုရားတို့... အကျွန်ုပ် ကိစ္စပြီးပါပြီ"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

ထိုအခါ ဝါခေါင်လဆန်း တစ်ဆယ့်လေးရက်သို့ ကျ၍ သံဃာတော်တို့ကလည်း လပြည့်နေ့ပင် စ၍ သင်္ဂါယနာတင်ကုန်အံ့ဟု တိုင်ပင်ကြ၏၊ ထိုအခါ အချို့သော သံဃာတို့သည် ရှင်အာနန္ဒာကို ရည်၍ "ငါတို့အစည်းအဝေးဝယ် ကိလေသာတည်းဟူသော အဆိပ်နှံ့ တကြိုင်ကြိုင်လိုင်လျက် ထွက်လာဝင်လာလတ္တံ့သော သူတစ်ဦးရှိသည်တကား"ဟု ပြက်ရယ်စကား ဆိုကြ၏။

ထိုအခါ ရှင်အာနန္ဒာကလည်း ငါမှတစ်ပါး ကိလေသာတည်းဟူသော အဆိပ်နှံ့လိုင်လျက် ထိုင်လတ္တံ့သောသူ မည်သည် မရှိပြီ၊ ဤရဟန်းတို့သည် ငါ့ကို ရည်၍ပင် ဆိုချေသည်တကားဟု ကြီးမားသော သံဝေဂဖြစ်၏။ အချို့သော ရဟန်းတို့ကလည်း "ရှင်အာနန္ဒာ... နက်ဖြန်ပင် သံဃာအစည်းအဝေးသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ အရှင်ကား သေက္ခသာဖြစ်၍ အထက်မဂ်အလို့ငှာ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ရှိချေသေး၏၊ မမေ့မလျော့ အားထုတ်တော်မူပါ၊ ရဟန္တာပရိသတ်သို့ ဝင်ရပါလတ္တံ့"ဟု ဆိုကြကုန်၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် ရှင်အာနန္ဒာလည်း ငါသည် သေက္ခသာဖြစ်လျက် ရဟန္တာပရိသတ်သို့ ဝင်ခြင်းငှာမသင့်၊ အားထုတ်၍ ကျင့်က အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည် မျက်စိမှိတ် တစ်ခတ် လျှပ်ပြက် တစ်ခန့်သာတည်း၊ ငါ၏ကိစ္စသည် ယနေ့ည ပြည့်စုံစေအံ့ဟု ကြံလျက် ညဦးယံကပင် စင်္ကြံသို့ တက်၍ လူးလာ လူးလာ သွားလျက် ကာယဂတာသတိ–ဟု ဆိုအပ်သော ဒွတ္တိံသာကာရကို အနုလောမအားဖြင့် စီးဖြန်း၍ သန်းခေါင်ယံ ကုန်ခန်း၏၊ မိုးသောက်ယံသို့ လှမ်း၍မှ တရားအထူးကို

http://www.dhammadownload.com

ရခြင်းငှာ မတတ်နိုင်လေသော် ဆင်ခြင်တော်မူပြန်သည်ကား – မြတ်စွာဘုရားသည် "ချစ်သား အာနန္ဒာ... သင်ကား ဖြည့်ပြီးသောပါရမီ ရှိ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ကောင်းစွာ အားထုတ်လော့၊ မမြင့်မီ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့"ဟု မိန့်တော်မူဖူးပါသည်၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ စကားလည်း ဖောက်ပြား ချွတ်ယွင်းသော မည်သည် မရှိစဖူး၊ လွန်ကျူးသော ဝိရိယကြောင့်ပင် သတိ, သမာဓိကို မရဘဲ ငါ့အား ဥဒ္ဓစ္စ ဖြစ်လေသလော၊ ယခုအခါ ဝိရိယနှင့် သမာဓိကို မျှစေဦးအံ့ဟု ကြံလျက် စက်မှံသက်ဆင်းပြီးသော် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၍ အပင်ပန်းဖြေတော်မူခြင်းငှာ အိပ်ရာညောင်စောင်းထက် ထိုင်၍ ငါးခိုင်သောခန္ဓာတို့၏အနိစ္စလက္ခဏာကို ဆင်ခြင်လျက် ကိုယ်တော်ကို လျောင်းလိုက်သော် ခြေတော်ကို မြေမှအကြွ ဦးခေါင်းတော် အုံးသို့မကျမီ အထက်မဂ်သုံးတန်ကို ရ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

(ထို့ကြောင့် ငါတို့မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌ လျောင်းစဉ်လည်း မဟုတ်၊ ထိုင်စဉ်လည်းမဟုတ်၊ ရပ်စဉ်လည်းမဟုတ်၊ သွားစဉ်လည်းမဟုတ်၊ ကြွရိယာပုထ်လေးပါးမှ လွတ်ကွာလျက် ရဟန္တာဖြစ်သည်ကား အသူနည်းဟု မေးလျှင် 'ရှင်အာနန္ဒာပေတည်း'ဟု ဖြေအပ်၏။)

ရှင်အာနန္ဒာ သင်္ဂါယနာတင်ရာဌာနသို့ ကြွပုံ

ယင်းသို့ ရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာဖြစ်သည့်နောက် မိုးသောက်သောနေ့၌ လေးရာကိုးကျိပ် ကိုးပါးသော ရဟန်းတို့ ဆွမ်းစား၍ ပြီးကြသော် သပိတ်သင်္ကန်းကို သိမ်း၍ မဏ္ဍပ်သို့ ကပ်ပြီးလျှင် ထေရ်စဉ်နေရာဖြင့် ကောင်းစွာ စည်းဝေးကြ၏။ ရှင်အာနန္ဒာ၏အလို့ငှာလည်း နေရာကို ထားကြ၏။ အချို့သောရဟန်းတို့ကလည်း ဤနေရာကား အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ နေရာနည်းဟု မေးကြလျှင် ရှင်အာနန္ဒာ၏ နေရာပေတည်းဟု ပြောလင့်၏။

ရှင်အာနန္ဒာလည်း မိမိ၏ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းကို သိစိမ့်သောငှာ သံဃာတို့နှင့် အတူ မလိုက်မူ၍ သံဃာတို့ တောင့်တသောအခါမှ မဟာပထဝီကို ဝင်လျှိုးသဖြင့် ထားလင့်သော နေရာထက်၌ ရုတ်ခြည်း ကိုယ်တော်ကို ပြပေ၏၊ ထိုသို့ ပြသော အခါမှ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းကို သံဃာတော်အပေါင်းတို့ သိကြသတည်း၊ တစ်ရံသော အခါလည်း အာကာသခရီးဖြင့် သွား၍ နေရာ၌ ထင်ရှား ပြသတည်း။

ပုဗ္ဗကိစ္စ မေးဖြေပုံ

သံဃာတို့ စည်းဝေးမိကြသောအခါ ရှင်မဟာကဿပလည်း "ငါ့ရှင်တို့

http://www.dhammadownload.com

သုံးပုံသော ပိဋကတ်တို့တွင် ဝိနည်းကိုတည်း ရှေးဦးစွာ သင်္ဂါယနာတင်ကြအံ့လော၊ သုတ် အဘိဓမ္မာကိုတည်း ရှေးဦးစွာ သင်္ဂါယနာတင်ကြအံ့လော"ဟု မေး၏၊ သံဃာတော်တို့ကလည်း "အရှင်ဘုရား ဝိနည်းတရားမည်သည်ကား သာသနာတော်၏အသက်တည်း၊ ဝိနည်းတည်သော်သာလျှင် သာသနာတော် တည်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် ဝိနည်းကို ရှေးဦးစွာ သင်္ဂါယနာတင်သင့်ပါသည်"ဟု လျှောက်၏၊ "ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာတင်ကြအံ့ဆိုသော် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အမှူးထား၍ တင်သင့်သနည်း"ဟု မေးပြန်၏၊ "ရှင်ဥပါလိကို အမှူးထား၍ တင်ကြကုန်အံ့"ဟု လျှောက်၏၊ "အသို့နည်း ရှင်အာနန္ဒာ မစွမ်းနိုင်သလော"ဟု မေးပြန်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာလည်း စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ သို့ရာတွင် ရှင်ဥပါလိကိုမူကား မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် ရှင်ဥပါလိကို ဝိနယဓရအရာ၌ ဧတဒဂ်ထားတော်မူချေသည်၊ ထို့ကြောင့် ရှင်ဥပါလိကို အမှူးထားသင့်ပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

သင်္ဂါယနာတင်ပုံ

ယင်းသို့ မေးမြန်းညှိနှိုင်းကြသောအခါ ရှင်မဟာကဿပနှင့် ရှင်ဥပါလိတို့သည် သမ္မုတိဉာဏ်ကို ထားကြ၏၊ ထို့နောက်မှ ရှင်ဥပါလိသည် ဆင်စွယ်ဖြင့် စီသော ယပ်ကို ကိုင်လျက် တရားပလ္လင်ထက်၌ အရှေ့သို့ မျက်နှာမူ၍ နေ၏၊ ရှင်မဟာကဿပလည်း တောင်ဘက် နံရံကို မှီ၍ မြောက်သို့ မျက်နှာမူကာ ထေရာသန၌ နေပြီးသော် ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ "ငါ့ရှင် ဥပါလိ ပဌမ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ဘုရားမြတ်စွာသည် အဘယ်ပြဉာဏ်၌ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူသနည်း"ဟု မေး၏၊ ရှင်ဥပါလိကလည်း "အရှင်ဘုရား ဝေသာလီပြည်၌ ကလန္ဒသူဌေးသားဖြစ်သော သုဒိန်သည် မိမိမယားဟောင်း၌ မေထုန်မှီဝဲခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူပါသည်"ဟု လျှောက်၏။

ဤသို့သောနည်း ဖြင့် အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ နိဒါန်းကို လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ပညတ်ရင်းကို လည်းကောင်း၊ အနုပညတ်ကို လည်းကောင်း၊ အာပတ္တိဝါရကို လည်းကောင်း၊ အနာပတ္တိဝါရကို လည်းကောင်း၊ ပဒဘာဇနီကို လည်းကောင်း မေး၏၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်း၌ ရှင်ဥပါလိလည်း ဖြေဆို၏။

ထိုသို့ မေးဖြေကြပြီးမှ ဤမျှသော သိက္ခာပုဒ်စုကား ပါရာဇိကကဏ္ဍတည်း, ဤမျှကား သံဃာဒိသိသ်တည်း၊ ဤမျှကား အနိယတတည်း၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပါရာဇိကလေးပါး, သံဃာဒိသိသ်တစ်ဆယ့်သုံးပါး, အနိယတနှစ်ပါး, နိဿဂ္ဂိယ

http://www.dhammadownload.com

ပါစိတ် သုံးဆယ်, သုဒ္ဓပါစိတ် ကိုးဆယ့်နှစ်ပါး, ပါဋိဒေသနီလေးပါး, သေခိယ ခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး, အဓိကရဏသမထ ခုနစ်ပါးအားဖြင့် ပေါင်း နှစ်ရာ့နှစ်ဆယ် ခုနစ်ပါးသော တရားအစုကို ဘိက္ခုဝိဘင်းဟူသော အမည်ဖြင့် ထား၍ ရဟန်း မိန်းမတို့အား ပညတ်တော်မူအပ်သော ပါရာဇိကရုဏ်ပါး, သံဃာဒိသိသ် တစ်ဆယ် ခုနစ်ပါး, နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သုံးဆယ်, သုဒ္ဓပါစိတ်တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါး, ပါဋိဒေသနီရှစ်ပါး, သေခိယခုနစ်ဆယ့်ငါးပါး, အဓိကရဏသမထ ခုနစ်ပါးအားဖြင့် သုံးရာ့တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ဘိက္ခုနီဝိဘင်းဟူသော အမည်ဖြင့် ထား၍ ကြွင်းသော တရားအစုကို မဟာဝါဓန္ဓက, စူဠဝါဓန္ဓက, ပရိဝါ ဟူသော အမည်ဖြင့် သီးသန့်၍ ထားပြီးမှ ရဟန္တာငါးရာလုံး ပေါင်းရုံး၍ သရဇ္ဈာယ်ကြကုန်၏။

နိကာယ် ၅-ရပ်

ဝိနည်းကို သင်္ဂါယနာတင်ပြီးသော် ရှင်မဟာကဿပလည်း "ငါ့ရှင်တို့ သုတ်အဘိဓမ္မာကို သင်္ဂါယနာတင်ရာဝယ် အာဃယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အမှူးထား၍ တင်သင့်သနည်း"ဟု မေးပြန်၏။ "ရှင်အာနန္ဒာကို အမှူးထား၍ တင်သင့်ပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင် ရှင်အာနန္ဒာကို ရှင်ဥပါလိ၏နေရာသို့ တက်စေ၍ ဤသို့ မေးပြန်၏၊ "ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို အာဃယ်ဒေသ၌ အာဃယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပါသနည်း"ဟု မေး၏၊ "ရှင်မဟာကဿပ ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို ရာဂရြိုဟ်ပြည်နှင့် နာဠန္ဒမြို့၏အကြားသို့ ဘုရား ကြွတော်မူလာသောကာလ သုပ္ပိယပရိဗိုဇ်နှင့် ဗြဟ္မဒတ်လုလင်တို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်း ဖြစ်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောတော်မူပါသည်"ဟု လျှောက်၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အလုံးစုံသော သုတ္တန်ပိဋကတ် အဘိဓမ္မာပိဋကတ်တို့ကို ရှင်မဟာကဿပ မေးတော်မူသည်၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်းလည်း ရှင်အာနန္ဒာ [illegible]တော်မူသည်။ ဤသို့ မေးဖြေကြပြီးမှ-

ရှည်သော ပမာဏရှိသော သုံးဆယ့်လေးသုတ်ကို ပေါင်း၍ ဒီဃနိကာယ်ဟု သမုတ်သည်။

အလယ်ပမာဏရှိသော တစ်ရာ့ငါးဆယ့်နှစ်သုတ်ကို ပေါင်း၍ မဇ္ဈိမနိကာယ်ဟု သမုတ်သည်။

ငယ်သောပမာဏရှိသော ခုနစ်ထောင့်ခုနစ်ရာ့ခြောက်ဆယ့်ငါးသုတ်ကို ပေါင်း၍ သံယုတ္တနိကာယ်ဟု သမုတ်သည်။

http://www.dhammadownload.com

အင်္ဂါတစ်ပါးလွန် သုတ်စု ကိုးထောင့်ငါးရာငါးဆယ့်ခုနစ်သုတ်ကို ပေါင်း၍ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ဟု သမုတ်သည်။

ခုဒ္ဒကပါဋ္ဌ, ဓမ္မပဒ, ဥဒါန်း, ဣတိဝုတ်, သုတ္တနိပါတ်, ဝိမာနဝတ္ထု, ပေတဝတ္ထု, ထေရဂါထာ, ထေရီဂါထာ, ဇာတ်, နိဒ္ဒေသ, ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်, အပဒါန်, ဗုဒ္ဓဝင်, စရိယပိဋကအားဖြင့် တစ်ဆယ့်ငါးကျမ်းသော သုတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာ ခုနစ်ကျမ်း ဝိနည်း ငါးကျမ်းတို့ကို လည်းကောင်း ထိုမှ ကြွင်းသော ဘုရားစကားတော်တို့ကို လည်းကောင်း ပေါင်းချုပ်၍ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဟု သမုတ်သည်။

ဤသို့ အမည်အရည် သီးသန့် မှတ်ပြီးမှ ရဟန္တာငါးရာလုံး ပေါင်းရုံ၍ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့် "သမောဓာနေတွာ ဂါယန္တိ ဇေတ္ထာတိ သင်္ဂါယနာ"ဟူသော ဝစနတ္ထနှင့် ညီစွာ သင်္ဂါယနာ မည်၏။

အနက်ကား- ဇေတ္ထသမယေ၊ ဤအခါ၌။ ဝါ- ဤအစည်းအဝေး၌။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဂါယန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ပေါင်းရုံ၍ ရွတ်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သင်္ဂါယနာ၊ သင်္ဂါယနာ မည်၏။ (သံ-ရှေးရှိသော ဂါ-ဓာတ်, ယု-ပစ္စည်း။)

ယင်းသို့ သင်္ဂါယနာတင်၍ ပြီးဆုံးသောအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ကောင်းချီးပေးသည့်ပမာ မဟာသမုဒ္ဒရာ အဆုံးရှိသည်ကို ပြု၍ အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ သွက်သွက်ခါမျှ တုန်လှုပ်၏၊ သုရာ ဂဠုန် ကုမ္ဘဏ်အများ သိကြား ဗြဟ္မာတို့၏ ကြော်ငြာဟစ်ကြွေး ကောင်းချီးပေးသော အသံတို့သည် ညံညံညူံညူံ အုန်းအင်ခတ်မျှ ရှိကုန်၏၊ အံ့ဖွယ်သရဲ မဖြစ်ဖူးမြဲ ထူးကဲသော တိတ်နိမိတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

ပထမ သင်္ဂါယနာကား ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှစ၍ တင်သည်၊ တပေါင်းလပြည့်တိုင်ရောက် ခုနစ်လမြောက်မှ ပြီးဆုံးသတည်း။

မြတ်စွာဘုရား ဓာတ်တော်ကို ရှင်မဟာကဿပနှင့် အဇာတသတ်မင်းတို့ ဌာပနာခြင်း သက္ကရာဇ်ဖြို့ခြင်း

သင်္ဂါယနာပွဲ ပြီးသောအခါ အဇာတသတ်မင်းလည်း အရှင်မဟာကဿပနှင့်

http://www.dhammadownload.com

ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြ၍ ဘုရားသာသနာတော်နှင့် ကောဇာ တညီတညွတ် ရှိစိမ့်သောငှာ တစ်ရာ့လေးဆယ့်ရှစ်ခုသော သက္ကရာဇ်ကို ချေ၍ ကိန်းသစ်ထားလေ၏။

ဓာတ်တော်အားလုံးကို စုရုံး၍ စေတီတည်ခြင်း

ထို့နောက်မှ ရှင်မဟာကဿပသည် အနာဂတ်သဉ္ဇာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူသော် အသီးအသီး စေတီတည်၍ ပူဇော်ကြလေသော ဓာတ်တော်တို့၏ အန္တရာယ်သည် နောင်သောအခါ ဖြစ်ရာလတ္တံ့သည်ကို မြင်၍ မင်းအိမ်သို့ ဝင်ပြီးသော် အဇာတသတ်မင်းအား ဤသို့ ဆိုပေ၏၊ "မင်းကြီး... ဓာတ်တော်ကို ဝေပြီးလျှင် အသီးအသီး ပင့်ဆောင်၍ မိမိတို့ ပြည်ရွာ၌ အလွယ်တကူသာ စေတီတည်၍ ကိုးကွယ်ကြခြင်းသည် မသင့်ချေသေး၊ ဘေးရန်မရှိနိုင်အောင် ဤပြည်သို့ ဆောင်၍ တစ်စုတစ်ပုံတည်း ထားမှ ရှည်လျားစွာ တည်နိုင်ရာသည်"ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ထိုအခါ အဇာတသတ်မင်းကလည်း "အရှင်ဘုရား... ဓာတ်တော်တို့ကို သိမှီးရမည့်အမှုမှာ အကျွန်ုပ်တာဝန် ဖြစ်ပါစေ၊ တိုင်းတစ်ပါးတို့သို့ ပါသွားလေသော ဓာတ်တော်တို့ကို ဤပြည်သို့ ရောက်အောင်မှာ အကျွန်ုပ် မကြွနိုင်ပါ"ဟု လျှောက်၏။ အရှင်မဟာကဿပလည်း "ဤဓာတ်တော်တို့ကို ဆောင်ခြင်းကိစ္စသည် ငါ့ဝန်ပင် ဖြစ်စေ"ဟု ဝန်ခံ၏။

ယင်းသို့ ဝန်ခံပြီးသော် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ကြွလေ၍ ထိုထိုသော မင်းတို့၏ ပြည်၌ တည်လေသော စေတီ၏အတွင်းဝယ် ကိုးကွယ်ပူဇော်ရာ၌ အနည်းငယ်သော ဓာတ်တော်တို့ကို ခွဲငဲ့၍ ကြွင်းသော ဓာတ်တော်တို့ကို ဆောင်ယူလေ၏၊ ရာမရွာ၌ ရှိသော ဓာတ်တော်တစ်စုံကို နဂါးတို့ စောင့်ရှောက်သောကြောင့် အန္တရာယ်မရှိဘဲ နောင်သောအခါ လင်္ကာဒီပ၌ မဟာဝိဟာရတိုက်တွင် မဟာစေတီ၌ တည်ထားလတ္တံ့ဟု နှလုံးပြု၍ မယူမဆောင်လေ၊ ကြွင်းသော ပြည်ထောင်မင်းတို့၏ ထံမှသာ ဆောင်ယူ၍လာသဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်သော် မြို့၏အရှေ့တောင်ကုန်းခေါင် မြင့်မောက်ရာအရပ်၌ တည်ရပ်တော်မူ၍ "ဤဌာန၌ မည်မလှသော ကျောက်တို့သည် ကွယ်ပျောက်စေသော်၊ မြေမှုန့်သက်သက်သာ ဖြစ်စေသော်၊ တူး၍ နက်သော်လည်း ရေမထွက်သည် ဖြစ်စေသော်"ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ အဇာတသတ်မင်းလည်း ထိုအရပ်ကို တူးစေ၍ တူးရွှင်းစာမြေကို အုတ်လုပ်စေပြီးလျှင် တွင်း၏ထက်ဝန်းကျင်၌ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏စေတီကို စိမံတည်ထား၏။

http://www.dhammadownload.com

အဘယ်ကြောင့် တည်ထားသနည်းဟူမူကား- မင်းကြီးသည် ဤစေတီကို ပြုပြင်ခြင်းငှာသာ မြေကို တူးသတည်းဟု ထင်စေ၍ ဓာတ်တော်ထားကြောင်းကို တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ မသိစေခြင်းငှာ သာဝက ရှစ်ကျိပ်တို့၏ စေတီကို တည်လုပ်လေသတည်း။

ဓာတ်တော် ဌာပနာတိုက်

တူးသောတွင်းသည် အတောင် ခြောက်ဆယ် နက်လတ်သော် အောက်၌ သံပြားကို ခင်းစေ၍ ထိုသံပြားပေါ်၌ သီဟိုဠ်ကျွန်း ထူပါရုံစေတီ ပမာဏရှိသော ကြေးနီဖြင့်ပြီးသော ကျောင်းကို ပြုစေ၍ ထိုအတွင်း၌ သာယာစွာ ခင်းကျင်းပြီးသော် ဓာတ်တော်တို့ကို စန္ဒကူးကြုတ် ရှစ်လုံးတို့၌ သွင်း၍ ထိုအထက်၌ ရွှေကြုတ် ငွေကြုတ် မွမ်းမံပြီးလျှင် ထပ်ကာ ထပ်ကာ ရတနာကိုးပါးဖြစ်သော ကျောက်တို့ကို ထွင်း၍ အထပ်ထပ် သွင်းပြီးမှ အပေါ်ကမူကား ပတ္တမြားပြောက်ကျောက်ကို စေတီပြု၍ ထား၏၊ ထိုစေတီ၏အပေါ်၌ ရွှေဖြင့် ပြီးသော ကျောင်း၊ ငွေဖြင့် ပြီးသောကျောင်း၊ ဖန်ဖြင့် ပြီးသောကျောင်းကိုလည်း ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ ပြုလုပ်စေရကား ပြင်ဆုံးဖြစ်သော ကြေးပြာသာဒ်သို့ ရောက်အောင် အထပ်ပေါင်း တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ် ရှိလေသတည်း။

ထိုဓာတ်တော် ဌာပနာရာတိုက်၌ ရတနာဖြင့် ပြီးသော သဲတို့ကို ကြဲဖြန့်၍ ရေပန်း ကြည်းပန်း အပေါင်းတို့ကိုလည်း ကောင်းစွာ ခင်းထားလျက် နံပါး ရှစ်ဖက်တို့၌လည်း ငါးရာ့ငါးဆယ်သော ဓာတ်ရုပ်, သုဒ္ဓါဒနမင်း, သီရီမဟာမာယာမိဖုရား, ဖွားဖက်တော်သားတို့၏အရုပ်ကို လည်းကောင်း ရွှေအတိကို သွန်းလုပ်၍ ထားပေ၏။

ထိုအကြား၌ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရံလျက် ရွှေတံခွန် ငါးရာ, ငွေတံခွန် ငါးရာ, ရွှေမြူတာ ငွေမြူတာ ငါးရာတို့ကိုလည်း ကောင်းစွာ ဆောက်စေ၏၊ ရွှေဆီမီးတိုင် ငါးရာ, ငွေဆီမီးတိုင် ငါးရာတို့ဖြင့် နံ့သာဆီမီးကိုလည်း တညီတည်း ပူဇော်၏၊ အထုံ အခိုး မွေးမျိုးအပေါင်းကိုလည်း ကောင်းစွာ ကြဲဖြန့်၏။

ထိုသို့ စီရင်ပြီးမှ ရှင်မဟာကဿပသည် မွေးကြူလှသော ကြာညှိပန်းကို စိုက်ပြီးမှ "ဤပန်းသည် နောင်သောအခါ ဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ဓာတ်တော်ကို ပင့်ဆောင်၍ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို ဖြန့်လတ္တံ့၊ ထိုအခါတိုင်အောင် ပန်းမညှိုးနိုင်သည် ဖြစ်စေသော်၊ နံ့သာမျိုးတို့သည် အခိုးရနံ့ မပြယ်သည် ဖြစ်စေသော်၊ ဆီမီး

http://www.dhammadownload.com

မငြိမ်းသည် ဖြစ်စေသော်"ဟု အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊ ရွှေပေဋ္ဌ အက္ခရာကို ရေးသား၍လည်း ထားစေ၏။

အက္ခရာကား– "အနာဂတေ ပိယဒါသော နာမ ကုမာရော ဆတ္တံ ဥဿာပေန္တော အသောကော နာမ ဓမ္မရာဇာ ဘဝိဿတိ၊ သော ကုမာရော ဓာတုယော ဂဟေတွာဝိတ္ထာရိကာ ကရိဿတိ"–ဟူသတည်း။

အနက်ကား– အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌။ ပိယဒါသော နာမ၊ ပိယဒါသ အမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ဆတ္တံ၊ ဓမ္မဒိပ်လုံးသိမ်းကျုံးစိုးလစ် ဧကရာဇ်ထီးဖြူကို။ ဥဿာပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်အပ်၍။ အသောကောနာမ၊ အသောက အမည်ခံသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ မင်းတရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော ကုမာရော၊ ထိုအသောကမင်းသားသည်။ ဣမာဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တော်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိတ္ထာရိကာ၊ နှံ့စေသည်ကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။

ထို့နောင် အဇာတသတ်မင်းသည်လည်း အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ တံခါးဝတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ပိတ်လျက် အထက်ဆုံးဖြစ်သော ကြေးနီတံခါးဝယ် ကြီးကျယ်သော မင်းတုပ်ကို ဖွဲ့၍ နှစ်ဆယ့်လေးကွေ့ အဖိုးထိုက်သော ပတ္တမြားကို တံခါးဝ၌ ထားပြီးသော် "နောင်သောအခါ ဆင်းရဲစွာသော မင်းတို့သည် ဤပတ္တမြားကို ယူ၍ ဓာတ်တော်တို့ကို ပူဇော်စေသတည်း"ဟု အက္ခရာတို့ကို ရေးသား၍ ထားစေ၏။

ယန္တရားစက် တပ်ဆင်ထားခြင်း

ထို့နောက်မှ ဘူတာဝါဟန ယန္တရားစက် ဆင်တတ်သော သူကို ရှာ၍ ဆုလာဘ်များစွာ ပေးပြီးလျှင် အသက်ရှင်သော လူယောကျ်ားကဲ့သို့ သစ်သားဖြင့် ပြီးသောအရုပ်တို့သည် ကြောက်မက်ဖွယ်သော လက်နက်ကို စွဲကုန်လျက် ထားလေ၏၊ လေအဟုန်ကဲ့သို့သော လျင်ခြင်းဖြင့် အဆင့်ဆင့် လည်စေလျက် ထားပေ၏။

(ဓာတုဝင်ကား– သိကြားက စေ၍ ဝိသကြံနတ်သားသည် ယန္တရားစက်ရုပ်ကို စီရင်၍ ထားသည်ဟု ဆို၏၊ ထိုစကားသည် ဒီပဝင်, မဟာဝင်စသော ကျမ်းတို့နှင့် မညီ၊ ဥပစာယူသော်ကား သင့်ရာ၏။)

ယင်းသို့ ကြောက်မက်ဖွယ်သော ယန္တရားစက်ကို ထားပြီးမှ အထက်၌ တစ်ခုသော ကျောက်ဖျာဖြင့် ဖုံး၍ ထိုကျောက်ဖျာပေါ်၌ မြေမှုန့်တို့ကို ဖိုပြီးသော်

http://www.dhammadownload.com

အပေါ်၌ ကျောက်စေတီကို ပြုပေ၏၊ ဤသို့ ဓာတ်တော်တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ သို မှီးပြီးသော် သာဝကကြီးဖြစ်သော ရှင်မဟာကဿပလည်း ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူ၏၊ ထိုမှ ကြွင်းသော အရှင်တို့လည်း အသက်အတိုင်း တည်၍ နိဗ္ဗာန်ယူလေကုန်၏၊ အဇာတသတ်မင်းလည်း အစဉ်အတိုင်း မင်းပြု၍ မင်းစည်းစိမ် သုံးဆယ့်နှစ်နှစ် ရှိသောကာလ သားတော် ဥဒယဘဒ္ဒ လုပ်ကြံ၍ ကံကုန်လေ၏။

အဇာတသတ်မင်း

(ထိုမင်းကား ဘုရား နိဗ္ဗာန်မလွန်မီ ရှစ်နှစ်, နိဗ္ဗာန်လွန်ပြီးနောက် နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်အားဖြင့် သုံးဆယ့်နှစ်နှစ် မင်းမူရသတည်း။)

အဇာတသတ္တုမင်းသည် တိ ဟိတ် ပဋိသန္ဓေ နေသောသူဖြစ်လျက် အဆွေ ခင်ပွန်းယုတ် ဖြစ်သော ဒေဝဒတ်နှင့် ပေါင်းမိသောကြောင့် ပိတုဃာတကံကို ပြုမှား၍ ရှည်လျားစွာ အဝီစိငရဲ၌ ခံထိုက်သူဖြစ်လျက် ဘုရားရတနာ၌ အလွန် သဒ္ဓါ၍ သာသနာကို ချီးမြှောက်ပေရကား အဝီစိအနိုးအပါးဖြစ်သော လောဟ ကုမ္ဘီငရဲ၌ အနှစ်ခြောက်သောင်းခံ၍ လွတ်ပြီးလျှင် မေတ္တေယျဘုရားရှင်အကြား၌ ဝိဇိတာဝီမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

ဥဒယဘဒ္ဒမင်း စည်းစိမ် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ် သက္ကရာဇ် ၄၀-တွင် သား တော် အနုရုဒ္ဓါ လုပ်ကြံ၍ မင်းပြုပြန်သည်၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါကို သားတော် မုဏ္ဍ လုပ် ကြံ၍ မင်းပြုသည်၊ ထိုမင်းနှစ်ဦး စည်းစိမ်ရှစ်နှစ် သက္ကရာဇ် ၄၈-ခုရှိသောအခါ သားတော် နာဂဒါသသည် ခမည်းတော် မုဏ္ဍကို လုပ်ကြံ၍ မင်းပြုသည်။ နာဂ ဒါသ စည်းစိမ် နှစ်ဆယ့်လေးနှစ် သက္ကရာဇ် ၇၂-ခု ရှိသောအခါ အဖသတ်မင်းမျိုး ငါးဆက်ကို ဖြတ်၍ သုသုနာဂအမတ်ကြီးကို ပြည်သားအပေါင်းတို့ မင်းမြှောက် ကြသည်။

ကာလာသောကမင်းကြီး

သုသုနာဂအကြောင်းကား- ဝေသာလီပြည်၌ မင်းပြုသော လိစ္ဆဝီမင်းမျိုးတို့ သည် ပြည်ရွာ ဆိတ်ငြိမ်သောကြောင့် အမတ်ပညာရှိတို့နှင့် စည်းဝေး၍ "ငါတို့၏ မြို့ရွာသည် မြို့အင်္ဂါလေးပါး ပြည်ကြီးအင်္ဂါရှစ်ပါး စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဆိတ်ငြိမ်ဘိသနည်း" ဟု မေး၏။ အမတ်ပညာရှိတို့ကလည်း ပြည့်တန်ဆာ မရှိသောကြောင့် ဆိတ်ငြိမ်သည်ဟု ပြောလျှင် မိမိတို့၏အမျိုးတွင်

http://www.dhammadownload.com

အဆင်းပြင်လျှာ လှပသော မင်းသမီးတစ်ယောက်ကို ပြည့်တန်ဆာအရာ၌ ထား၏၊ အသပြာ ငါးရာ ပေးမှ မွေ့လျော်ရလေ၏၊ ပြည်သားတို့သည် များစွာ ပျော်ရွှင်ကြလေသော် အမျိုး၏ကျက်သရေကို စောင့်သော လိစ္ဆဝီမင်း တစ်ဦးသည် ယူ၍ သိမ်းထား၏။

ထိုမင်းသမီးလည်း လိစ္ဆဝီမင်းနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ပဋိသန္ဓေ ပါလေ၏၊ အခါစေ့၍ ဖွားလေသော် သားတစ် ဖွားရကား အိုးသစ်တွင် ထည့်၍ လုံစွာ ပိတ်ပြီးမှ မြို့အပသို့ ပစ်စေ၏၊ ထိုအခါ နဂါးကြီးတစ်ခုသည် အိုးကို ခွေပတ်၍ ပါးပြင်းမိုးလျက် စောင့်နေ၏၊ သားတစ်သည် ရင့်၍ သတို့သားဖြစ်သောအခါ ပြည်သူတို့ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် လာ၍ကြည့်ရှုကြသဖြင့် လိစ္ဆဝီမင်းတို့ ကြားလေသော် သွား၍ အိုးကို ယူစေ၏၊ ဖွင့်၍ကြည့်သောအခါ ဘုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သတို့သားကို မြင်၍ ရင်ထွက်သားအမှတ်ဖြင့် မွေးလေ၏။

(နဂါးကြီးသည် လူတို့ ယူလာသောအခါ 'သု-သု'ဟူသော အသံကိုပြု၍ ပြေးလေသည်ကို အကြောင်းပြု၍ 'သုသုနာဂလုလင်'ဟု ခေါ်ကုန်၏၊)

ထိုသုသုနာဂ ခုနစ်နှစ်ရွယ် ငယ်သောအခါကပင် အဇာတသတ်မင်း ချီ၍ လုပ်ကြံလာသဖြင့် ဝေသာလီပြည် အလုံးကို ရ၍ စုံမက်လောက်သမျှသော လူသူဘဏ္ဍာတို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆောင်လေ၏၊ ထိုအခါ သုသုနာဂသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ အမတ်စစ်သူကြီးနှင့်အတူ ပါလာလေ၏၊ အရွယ်ရောက်သော အခါ အလွန်လိမ္မာသော သတ္တိ ဗျတ္တိရှိပေရကား စစ်သူကြီးသည် သားပြု၍ မွေးလေ၏၊ အဘစစ်သူကြီး အနိစ္စရောက်လျှင် ဖခင်အရာဖြင့် စစ်သူကြီးဖြစ်လေ၏။

ထိုသုသုနာဂ စစ်သူကြီးသည် ဘုန်း, လက်ရုံး, ပညာ, သဒ္ဓါ, သီလနှင့် ပြည့်စုံလှ၍ ပြည်သူတို့ အလွန်ကြည်ညိုရကား အဖသတ် မင်းယုတ်ဖြစ်သော နာဂဒါသကို ပယ်ဖျောက်၍ သုသုနာဂစစ်သူကြီးကို မင်းမြှောက်လေ၏၊ ထိုသုသုနာဂ မင်းဖြစ်လေလျှင် ဝေသာလီပြည်တွင် နေတော်မူ၏၊ ထိုမင်းစည်းစိမ် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် သာသနာသက္ကရာဇ် ၉၀ ရောက်သောအခါ သုသုနာဂမင်း အနိစ္စရောက်၍ သား၊တော် ကာလာသောကမင်း မင်းဖြစ်တော်မူသည်၊ ထိုမင်း နန်းစံ၍ ဆယ်နှစ်ရှိသောအခါ သက္ကရာဇ် တစ်ရာပြည့်၍ ရှင်မဟာယသတို့ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူသည်။

ဝန္ဒီတိုင်းသား ရဟန်းဆိုးများ

တင်ရသော အကြောင်းကား- ဝေသာလီပြည်၌ ဝန္ဒီတိုင်းသား ဖြစ်သော

http://www.dhammadownload.com

ရဟန်းတို့သည် ဝိနည်းကျမ်းဂန်ကို ဆရာတို့၏အထံ၌ နည်းခံခြင်း မကျနသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ ပြောထူ၍ မသူတော်တို့၏ စရိုက်သို့ လိုက်သောကြောင့် လည်းကောင်း ဘုရားဝိနည်းတော်ကို ပျက်ပြားစေ၍ ဆယ်ပါးသော အဓမ္မဝါဒကို ထင်ရှားပြကြကုန်၏။

အဓမ္မဝါဒ ဆယ်ပါးဟူသည်ကား-

၁။ ရဟန်းတို့အား ယမန်နေ့ အကပ်ခံသော ယာဝဇီဝကဝတ္ထုကို ဤနေ့ ဆွမ်း စသော ယာဝကာလိကနှင့်ရောရ၍ သုံးဆောင်သော် သန္နိဓိကာရက ပါစိတ် သင့်သည်ဟု ပညတ်တော်မူပါလျက် သားချိုဖြင့် သိုမှီး၍ထားသော အကပ်ခံပြီး သော ဆားကို နောက်နေ့တစ်ခါ စားသုံးရန် မရှိခဲ့သော် ဆွမ်းနှင့်ရောရ၍ သုံးဆောင်ခြင်းငှာအပ်၏၊ သန္နိဓိမဖြစ်ဟု အယူရှိသည် လည်းတစ်ပါး၊

၂။ နေရိပ် လက်နှစ်သစ် မွန်းလွဲသည်တိုင်အောင် ဆွမ်းစားကောင်း၏ဟု အယူရှိသည်လည်းတစ်ပါး၊

၃။ ရွာတစ်ရွာသို့သွားလိုသောရဟန်းသည် ပဝါရိတ်သင့်လျက် အတိရိတ် ဝိနည်းကံမပြုဘဲ ဆွမ်းစားခြင်းသည် အပ်၏ဟု ယူသည်လည်းတစ်ပါး၊

၄။ တစ်သိမ်တည်း၌နေလျက် နှစ်စု သုံးစုသောသံဃာတို့ ဥပုသ် ပဝါရဏာ စသော ကံပြုခြင်းသည် အပ်၏၊ ဝဂ်မဖြစ်ဟု အယူရှိသည်လည်းတစ်ပါး၊

၅။ မလာသေးသောရဟန်းတို့၏ အလိုကို လာသောအခါမှ ယူအံ့ဟူ၍ မလာ မီက သံဃာ့ကံကိုပြုခြင်းငှာအပ်၏ဟု ယူသည်လည်းတစ်ပါး၊

၆။ ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏ အလေ့အကျင့် ဟူသမျှသည် အပ်၏ဟု ယူသည်လည်း တစ်ပါး၊

၇။ နို့ရည်အဖြစ်မှလွန်၍ နို့ခဲမ်းအဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော နို့ကိုဘဉ်းပေး ၍ ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းသည် အတိရိတ် ဝိနည်းကံမပြုဘဲ သုံး ဆောင်ခြင်းငှာအပ်၏ဟု ယူသည်လည်းတစ်ပါး၊

၈။ မရင့်သေးသော သေနကိုသောက်ခြင်းငှာ အပ်၏ဟု ယူသည်လည်းတစ်ပါး၊

၉။ အဆာမရှိသော နိသီဒိုင်သည် အပ်၏ဟု ယူသည်လည်းတစ်ပါး၊

၁၀။ သံဃာကိုရည်၍ လှူသော ရွှေ ငွေသည် အပ်၏ဟု ယူသည်လည်းတစ်ပါး၊

ရှင်မဟာယသ ကြိုးစားတော်မူပုံ

ဤဆယ်ပါးသော အဓမ္မဝါဒကို လူရဟန်းတို့အားပြ၍ နေကြကုန်၏။ ထို

http://www.dhammadownload.com

အခါ ကောသမ္ဗီပြည်၌နေသော ကာကဏ္ဍကပုဏ္ဏား၏ သားဖြစ်သော ရှင်မဟာယသသည် ရဟန်းတို့၏ ပါမောက္ခ ဝိနယဓရ သံဃာထေရ်ဖြစ်၏။ ထိုရှင်မဟာယသသည် ထိုအကြောင်းကို ကြားသိလေသော် မသူတော်ဖြစ်သော ဝေသာလီပြည် အလဒ္ဓိရဟန်းတို့သည် ဘုရားရှင်ဝိနည်းတော်ကိုဖျက်၍ သာသနာ၌ ငြောင့်တံသင်းနှက်သကဲ့သို့ပြုချေပြီ၊ ဤအလဒ္ဓိတို့ အပင်းအသင်းကို များစွာရသော် ဘုရားသာသနာကို လျင်စွာကွယ်စေလတ္တံ့ဟု အလွန်သော ဓမ္မသံဝေဂဖြစ်ရကား၊ တရားပြခြင်းငှာ မိမိကိုယ်တိုင်လာ၍ ဝေသာလီပြည်သို့ရောက်သော် ဘုရား နေတော်မူဖူးသော် မဟာဝနကူဋာဂါရ၌ နေ၍ ထိုအလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမှုအရာကို နာခံကြည့်ရှု၏။

ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့လည်း ဥပုသ်နေ့ကြိမ်လျှင် ဥပုသ်အိမ်ဝင်၌ ရေဖြင့်ပြည့်သော ကြေးနီခွက် ကြေးနီအိုးတို့ကိုထား၍ ရောက်လာသမျှသော ဒါယကာတို့အား စွမ်းနိုင်သမျှ မူးစ မတ်စဖြစ်သော အသပြာကိုလည်း လှူကြကုန်၊ ထည့်ခဲ့ကြကုန်၊ တစ်စုံတစ်ခုသော သံဃာကိစ္စ၌ သံဃာတို့၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်လတ္တံ့ဟုဆို၍ ယူ၏။

အရှင်မဟာယသလည်း ထိုသို့ပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင် ထိုသံဃာတို့အားလည်းကောင်း၊ ဒါယကာတို့အားလည်းကောင်း "အချင်းတို့... ဤသို့ ရွေ့ ငွေကိုခံခြင်း၊ သိမ်းဆည်းခြင်း၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည် မအပ်၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာမဟုတ်"ဟု တားမြစ်၏။ ထိုစကားကိုကြားသောအခါ လိမ္မာသော ဒါယကာတို့ ရှောင်ရှားကြ၏။ ထိုအခါ အလဒ္ဓိရဟန်းတို့က အရှင်မဟာယသအား မပေါင်းဖက် မဆက်ဆံကြလင့်ဟု ဥက္ခေပနီယကံကိုထား၍ ပယ်ရှားကြ၏။

ယင်းသို့ ပယ်ရှားကြလေလျှင် အရှင်မဟာယသလည်း မိမိ၏ ဓမ္မဝါဒီလဒ္ဓိသူတော်ကောင်း၏အဖြစ်ကို ရဟန်းတစ်ပါးအား ထင်ရှားသိစေ၍ အလဒ္ဓိတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်းငှာ အားထုတ်၏။ ထိုအကြောင်းကိုသိလျှင် အလဒ္ဓိတို့က ရှင်မဟာယသရှိရာ ကျောင်းသို့လာ၍ တုတ်တောင်ဝှေးကိုင်ကာဖြင့် များစွာဝန်းရံကြ၏။ ထိုအခါ ရှင်မဟာယသလည်း စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စားပြီးလျှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ပျံ၍ ကောသမ္ဗီပြည်သို့ လာခဲ့၏။ ရောက်သော် သံဃာတို့နှင့် စုရုံးတိုင်ပင်၍ ပါဝေယျကတိုင်း၊ အဝန္တီတိုင်း၌နေကုန်သော ရဟန်းတို့ထံ တမန်စေလွှတ်၏၊ အသီးအသီးသော တိုင်းနိုင်ငံ၌နေကုန်သော ရဟန္တာကြီးတို့၏အထံသို့လည်း တမန်စေလွှတ်၏။

ထိုသို့စေပြီးသော် မိမိမူကား အဟောဂင်္ဂါမည်သော တောင်သို့သွား၍ ထို၌

http://www.dhammadownload.com

နေသော သမ္ဘူတထေရ်အား အကြောင်းမျိုးစုံကို ပြန်ကြား၍ သံဃာတော်များအား စည်းဝေးစေ၏။ ပါဝေယျကတိုင်း၌နေသော ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အခြားမြို့ကျေးရွာ၌နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း အဟောဂင်္ဂါသို့ချည်းလာ၍ ကိုးသောင်းသော သံဃာတို့ စုဝေးမိကြသော် သောရေယျတိုင်း၌နေသော ရေဝတထေရ်၏အထံသို့ တစ်ဖန်လာကြ၍ ခြင်းရာစကားကို ပြောကြားတိုင်ပင်ပြီးလျှင် သင်္ဂါယနာ တင်ခြင်းငှာ ရဟန္တာအပေါင်းတို့သည် ဝေသာလီပြည်သို့ချည်း ကြွလာကြကုန်၏။

ကာလာသောကမင်း ကူညီခြင်း

ဝဇ္ဇီတိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော အဓမ္မဝါဒီရဟန်းတို့သည်လည်း သံဃာတို့လာကြောင်းကို သတင်းစကားဖြင့် သိလင့်လေလျှင် ကာလာသောကမင်းကြီးထံသို့ ဝင်၍ "ပြည့်ရှင်မင်းကြီး... ငါတို့သည် ဆရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ မဟာဝုန်တော ကူဋာဂါရတည်းဟူသော ဂန္ဓကုဋိကို စေတီကြီးထင်မှတ်၍ မပြတ်ကိုးကွယ် စောင့်ရှောက်ပါသည်ကို အဝေးအာဂန္တုကဖြစ်သော တစ်ပါးတိုင်းသား ရဟန်းများတို့သည် ငါတို့အား နှိပ်စက်၍ အနိုင်အထက်ယူမည်ဟု လာကြချေသည်၊ ဤအရာ၌ ဒကာမင်းကြီး တားမြစ်ပါမှ ငါတို့လည်း ချမ်းသာတော့မည်၊ ဂန္ဓကုဋိလည်း မပျက်စီးရှိတော့မည်"ဟု ပြော၏။

ထိုစကားကိုကြားသော် ကာလာသောကမင်းသည် အဆင်အခြင် ပညာနည်းသောသူ ဖြစ်ရကား အလဇ္ဇီတို့၏စကားကို ယုံမှတ်၍ အမတ်တို့ကို ရဲမက်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွ သင်တို့သွား၍ အာဂန္တုကရဟန်းတို့အား တားမြစ်ချေကုန်၊ တားမြစ်၍ မရနိုင်သော သံဃာတို့အား ညှဉ်းဆဲရိုက်ခတ်လေကုန်ဟု စေလိုက်၏။ သွားလေသောအမတ်တို့လည်း သာသနာစောင့်နတ်တို့ အာနုဘော်ကြောင့် မျက်စိလည်၍ ခရီးလွဲလေကုန်၏။

ကာလာသောကမင်းလည်း ထိုညတွင် အိပ်မက် မက်သည်ကား ကြီးမား ကြမ်းကြုတ် အရုပ်ဆိုးလှသော ဘီလူးတစ်ကျိပ်တို့သည် ထီးဖြူရိပ်၌နေသောမင်းကြီးကို အတင်းယူငင်၍ မြို့ပြင်သို့ရောက်သောကာလ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သော မယ်နဖြင့်ဖိ၍ လောဟကုမ္ဘီငရဲအိုးသို့ ဇောက်ထိုးချမည်ဟု မြင်မက်၏။ နံနက်သောအခါ မင်းဆရာ ပုရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍ တိုင်ပင်ပါသော်လည်း သင့်လျော်စွာ မဖတ်နိုင်ကြလေလျှင် ကြောက်ငင်တုန်လှုပ်လှရကား စားတော်မခေါ်နိုင်ရှိ၏။

http://www.dhammadownload.com

အဓမ္မဝါဒကို ပယ်ရန်သတိရခြင်း

ထိုအကြောင်းကို မင်းကြီး၏ နှမတော်ဖြစ်သော အာသဝေါကင်းပြီးသော နန္ဒာထေရီ ဘိက္ခုနီမသည် သိလေလျှင် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ကြွလာ၍ ကာလာသောကမင်းကြီးအား ဤသို့ဆိုပေ၏။ "မောင်တော်မင်းကြီး... သင်သည် အလွန်ဝန်လေးစွာသောအမှုကို ပြုဘိသည်တကား၊ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်သော် အလဒ္ဓီရဟန်းတို့ကို အဖော်အပေါင်းပြု၍ ရဟန်းကောင်းတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှာ ကြဲမှားရှာဘိသည်တကား၊ အကယ်၍ ဤကဲ့သည် ထမြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ စင်စစ် လောဟကုမ္ဘီငရဲသို့ လားလတ္တံ့သော ပုဗ္ဗနိမိတ်ပင်တည်း၊ လျင်စွာ သွား၍ ဓမ္မဝါဒီ လဒ္ဓီရဟန်းတို့ကို ကန်တော့ ပူဇော်ပါလော့"ဟု ဆို၏။

ထိုစကားကိုကြားသောအခါမှ ကာလာသောကမင်းလည်း ရုတ်ခြည်း သတိရ၍ မိမိကိုယ်တိုင် မဟာဝုန်တော ကူငှာဂါရသို့သွား၍ လာရောက်သမျှသော သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၏။ နှစ်သင်းသော သံဃာတို့ စုဝေးမိသောအခါ ဝိနည်းပါဠိတော်၊ အင်္ဂကထာနှင့်တကွ ဝါဒနှစ်ဦးကို တိုက်ဆိုင်သော် ဝဒ္ဓီတိုင်းသား ရဟန်းတို့၏ဝါဒသည် အဓမ္မဝါဒဖြစ်ကြောင်းကိုသိ၍ မိမိသည် ဓမ္မဝါဒီတို့၏ အသင်းအပင်းဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားလျက် "အရှင်ဘုရားတို့သည် တရားမှန်ရာကိုသာ ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ"ဟု တောင်းပန်၏။ ဓမ္မဝါဒီတို့ ဘေးရန်မရှိစိမ့်သောငှာ များစွာသော အစောင့်အရှောက်တို့ကိုလည်း ထား၍ပြန်ခဲ့၏။

စည်းဝေးမိသော သံဃာတော်တို့လည်း ရေဝတထေရ်၊ သဗ္ဗကာမိထေရ်တို့အား တရားကို ဆုံးဖြတ်စေ၏။ ထိုအရှင်နှစ်ပါးတို့လည်း ဘုရားပညတ်တော်ကိုပြု၍ ဥဇ္ဈာဟိကက်ဖြင့် ထိုဆယ်ပါးသော အဓမ္မဝတ္ထုကိုပယ်လှန်၍ တရားဖြောင့်မှန်ရာဌာန သာ တည်စေပြီးမှ မင်းကြီးအား သင်္ဂါယနာတင်လိုသောအကြောင်းကိုကြား၏။

ကာလာသောကမင်းလည်း သံဃာတို့စည်းဝေးရန်အလို့ငှာ ကြီးကျယ်ကောင်းမွန်စွာသော မဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃာတို့၏ ကိန်းဝပ်ရာဖြစ်သော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း ကောင်းမွန်စွာဆောက်လုပ်၍ ပေးပေ၏။ ထိုကျောင်းရာသည် ခတ်အပ်သော ငွေပြားအခင်းကဲ့သို့ သန့်ရှင်းဖြူစင်သောသဲတို့ကို ကြဲဖြန့်ဘိရကား ဝါလိကာရုံဟုတွင်၏။

ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

တရားဆုံးဖြတ်၍ပြီးလျှင် သံဃာတော်တို့လည်း ဝါလိကာရုံသို့လာ၍ ပဋို

http://www.dhammadownload.com

သမ္ဘိဒါပတ္တခီဏာသဝဖြစ်သော ရဟန္တာခုနစ်ရာကို ရွေးချယ်ပြီးမှ ရှင်မဟာကဿပတို့ ပထမသင်္ဂါယနာ တင်လေဘိသကဲ့သို့ ပိဋကတ်သုံးပုံကို အကုန်ထပ်မံ၍ သင်္ဂါယနာ တင်ပြန်ကုန်၏၊ ထိုသင်္ဂါယနာကား ရုစ်လမြောက်မှ ပြီးဆုံးသတည်း။

အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီရဟန်း တစ်သောင်းသည် အချို့လည်း လူထွက်ကုန်သည်၊ အချို့လည်း ပြေးလွှဲကုန်သည်၊ အချို့လည်း ထပ်မံ၍ ရဟန်းခံကြကုန်သည်။

ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်ရာ၌ သံဃာ့ထေရ်ဖြစ်သော သက်တော် တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ်ရှိသော ရေဝတထေရ်၊ သဗ္ဗကာမိထေရ်၊ သာဠ္ဟထေရ်၊ ခုဇ္ဇသောဘိတထေရ်၊ မဟာယသထေရ်၊ သမ္ဘူတထေရ်အားဖြင့် ခြောက်ပါးသော မထေရ်ကြီးတို့သည် ရှင်အာနန္ဒာ၏ သဒ္ဒါဝိဟာရိက တပည့်တို့တည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လိုက်ရကုန်၏။ ဝါသဘဂါမိထေရ်၊ သုမနထေရ် နှစ်ဦးတို့သည် ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏ သဒ္ဒါဝိဟာရိက တပည့်တို့တည်း။ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြင်လိုက်ရကုန်၏။

ဤကား ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းတည်း။

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်အကြောင်း

ယင်းသို့ ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်ပြီးသော် ရဟန္တာကြီးတို့သည် ဤသို့သော သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးဘေးရန်သည် နောင်သောအခါ ဖြစ်ရာဦးအံ့လော ဟု ဆင်ခြင်ပြန်သော် သာသနာတော် နှစ်ရာ့တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရောက်သောအခါ ဓမ္မာဒီပါတစ်ကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော ဓမ္မာသောကမင်းသည် ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ မင်းအဖြစ်ကိုရ၍ သာသနာတော်ကို အလွန်ချီးပလတ္တံ့၊ ထိုအခါ သံဃာတို့၌ လာဘသက္ကာရ အလွန်ပြန့်ပြောသဖြင့် တိတ္ထိတက္ကတွန်းတို့သည် ရှင် ရဟန်းပြုကြ၍ ကြီးစွာသော အဓိကရဏ်းကို ပြုလတ္တံ့ ဟုမြင်တော်မူ၏။

တိဿဗြဟ္မာကြီး

ထိုအခါ ငါတို့မျက်မှောက် ဖြစ်ပါဦးအံ့လောဟု ဆင်ခြင်ပြန်သော် မဖြစ်လတ္တံ့ ဟု သိ၍ ထိုအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ စွမ်းနိုင်ရာသောသူကို ကြည့်လတ်သော် နတ်နှင့်တကွသောလူ့ဘုံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူကိုမျှ မမြင်၍ ဗြဟ္မာ့ရပ်ခွင်သို့ရှုပြန်သော် နည်းသောအသက် ကြွင်းရှိလျက် အထက်ဗြဟ္မာဘုံသို့ လားလတ္တံ့သော တိဿဗြဟ္မာကြီးကိုမြင်၍ ဤတိဿဗြဟ္မာကို ငါတို့ တောင်းပန်ရသော် မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏားမ၏ဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေလာ၍ အရွယ်ရောက်သောအခါ ရဟန်းပြု၍ ပိဋကတ်တော်ကိုသင်္ဃသဖြင့် လေးအင်ဆောင် ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့်တကွ

http://www.dhammadownload.com

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်လတ္တံ့၊ ထိုသူသာလျှင် သာသနာတော်၌ဖြစ်သော အဓိကရဏ်းကိုငြိမ်းစေ၍ သင်္ဃာယနာတင်သဖြင့် သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ပေလတ္တံ့. ဟုသိ၍ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဗြဟ္မာပြည်သို့တက်ပြီးလျှင် တိဿဗြဟ္မာကြီးအား ဤသို့ တောင်းပန်ကြ၏။

"အချင်း တိဿ... ငါတို့ လွန်သည့်နောက် တစ်ရာတစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်မြောက် သောကာလ ဘုရားသာသနာ၌ကြီးစွာသော ဘေးရန်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ ချီးမြှောက်နိုင်အံ့သောသူကို ကြည့်ရှုပါသော် လူ့ရပ်နတ်ရွာ ဗြဟ္မာတစ်ဆယ့်ခြောက်ခွင်၌ သင်တိဿကိုထား၍ တစ်ပါးသောသူ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မမြင်ပါကုန်၊ ထို့ကြောင့် သင် သူတော်ကောင်းသာလျှင် လူ့ရွာ ရပ်ဌာန်၌ ပဋိသန္ဓေယူလာ၍မြတ်စွာဘုရား၏ တရားသြဝါ သာသနာကို ကောင်းစွာချီးမြှောက်ပါလော့"ဟု တောင်းပန်၏။

တိဿဗြဟ္မာလည်း ရဟန္တာကြီးတို့၏ တောင်းပန်သောစကားကို ကြားလျှင် "ငါကား သာသနာတော်၏ ဘေးရန်ကို ပယ်လှန်သန့်ရှင်း၍ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်လတ္တံ့တကား"ဟု အလွန်အားတက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံလိုက်၏။

ရဟန္တာကြီးတို့လည်း လူ့ပြည်သို့ပြန်လာခဲ့၍ သီဂွာငယ်သေးသော သီဂွဝထေရ်၊ စန္ဒဝဇ္ဇီထေရ် အမည်ရှိသော ရဟန္တာနှစ်ပါးကိုခေါ်၍ "ငါ့ရှင်တို့... ငါတို့၏ အဓိကရဏ်းငြိမ်းရာ သင်္ဃာယနာကိစ္စဝယ် အဖော်မျှ မဖြစ်ပါကုန်၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့အား ဤသို့သောဒဏ်အမှုကို ငါတို့ပြုလိုသည်"ဟု ဆိုပေသော် ထိုရဟန်းတို့လည်း "အရှင်ဘုရားတို့ ထားတိုင်းဒဏ်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်ပါအံ့"ဟု လျှောက်သော် "မောဂ္ဂလိပုဏ္ဏားအိမ်၌ တိဿဗြဟ္မာသည် သန္ဓေယူလာလတ္တံ့၊ ထိုသူကို သင်တို့နှစ်ဦးတို့တွင် တစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန်းဖြစ်အောင် ကြံဆောင်၍ ပြုလေလော့၊ တစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ပိဋကတ်ကိုတတ်မြောက်အောင် သင်ကြားလေလော့"ဟု ဒဏ်ထား၏။ ရဟန္တာနှစ်ပါးလည်း ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုရဟန္တာကြီးတို့လည်း ဤသို့စီမံခဲ့ပြီးမှ အသက်အတိုင်းတည်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေကုန်၏။

ကန်တော့ဆွမ်းရခဲ့ခြင်း

တိဿ ဗြဟ္မာကြီးသည်လည်း ဗြဟ္မာပြည်မှစုတေခဲ့၍ ဝေသာလီပြည်၏အနီး ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတို့၏ မြို့ကြီးဝယ် မောဂ္ဂလိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏေးမ၏ဝမ်း၌

http://www.dhammadownload.com

ပဋိသန္ဓေယူလာ၏။ သိဂ္ဂဝမထေရ်သည်လည်း ပဋိသန္ဓေနေသောနေ့မှစ၍ ပုဏ္ဏား အိမ်၌ နေ့စဉ်မပြတ် ဆွမ်းရပ်၍ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံးကြာသော်လည်း တစ်လုတ်စာသော ဆွမ်း၊ တစ်ဖွန်း တစ်ယောက်မသော ယာဂုကိုမျှ မရစဖူးလေ၊ တစ်နေ့သော အခါ၌ကား အိမ်ရှင်ပုဏ္ဏားလည်း အခြားဌာနသို့ သွားခိုက်ကြိမ်၍ အိမ်၌ ဆွမ်းရပ်ခံရာ "ကန်တော့ပါ၏"ဟူသော စကားကိုသာ ရပေ၏။

ပုဏ္ဏားလည်း တစ်ပါးသောဌာနမှပြန်လာသဖြင့် ရှင်သိဂ္ဂဝနှင့် ခရီးရင်ဆိုင်တွေ့ကြလေလျှင် "အရှင်ရဟန်း... ယနေ့ ငါတို့အိမ်၌ ဆွမ်းရခဲ့၏လော"ဟု မေး၏။ "ရပါ၏"ဟုပြောပေသော် ပုဏ္ဏားလည်း အိမ်သို့လာ၍ သားမယားတို့ကို "သင်တို့ ယနေ့ ဆွမ်းခံလာသောရဟန်းအား ဆွမ်းပေးလိုက်သလော"ဟု မေး၏။ မည်သည်ကိုမျှ မပေးကမ်းလိုက်ကြောင်းကိုဆိုလျှင် "သင်တို့ မပေးကမ်းဘဲလျက် ရဟန်းကစိုးစဉ်းမျှရခဲ့၏ဟု ပြောချေသည်၊ နက်ဖြန် မုသာဝါဒကံဖြင့် ရဟန်းကို ငါဆိုဦးအံ့"ဟု ကြံ၍နေ၏။

ရှင်သိဂ္ဂဝမထေရ်လည်း ဒုတိယနေ့၌ ဆွမ်းခံကြွ၍ ပုဏ္ဏား၏အိမ်ဝသို့ရောက်သောအခါ ပုဏ္ဏားသည် အပါးသို့ရပ်၍ "အရှင်ရဟန်း... ယမန်နေ့က ငါတို့အိမ်က တစ်စုံတစ်ခုမျှမရဘဲလျက် ၌၏ဟုသင်ဆိုသည်၊ ရဟန်းတို့အား မဟုတ်မမှန်သော စကားသည် အပ်သလော"ဟု မေး၏။ သိဂ္ဂဝမထေရ်ကလည်း "ပုဏ္ဏား... သင်၏အိမ်၌ ငါဆွမ်းရပ်သည်ကား ခုနစ်နှစ်ရှိပြီ၊ ကန်တော့ပါ၏ဟူသောစကားကိုမျှ မရစဖူးပါ၊ ယမန်နေ့ကမူကား ကန်တော့ပါ၏ဟူသော ပဋိသန္ဓာရစကားကိုမျှ ရသောကြောင့် ရခဲ့၏ဟု ဆိုသတတ်သည်း"ဟု ပြော၏။

ပုဏ္ဏားလည်း ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဤအရှင်တို့ကား ဤမျှလောက်သော စကားကိုရရုံမျှပင် အားရဝမ်းသာ ချီးမွမ်းရှာသေး၏။ တစ်ဖွန်း တစ်ယောက်မသော ဘောဇဉ်ခဖွယ်တို့ကို ရာဘိမူကား အဘယ်မှာ မချီးမွမ်းဘဲရှိတော့အံ့နည်းဟု ကြဆင်ခြင်လျက် ရွှင်လန်းသဒ္ဓါသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိစားခြင်းငှာထားသော ထမင်းတစ်ဖွန်းကိုယူ၍ "အရှင်ရဟန်း... ဤမျှလောက်သောဆွမ်းကိုကား နေ့တိုင်းရပါလွတ်တဲ့."ဟု ဆို၍ လောင်းပေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ကြည်ညိုရကား အိမ်ပေါ်သို့ ပင့်လတ်၍ တစ်ထပ်စာသောဆွမ်းကို နေ့တိုင်းမပြတ် လှူပေ၏။ မထေရ်လည်း အတန်ငယ် အတန်ငယ်သော တရားစကားကို ဟောကြား၍သွားပေ၏။

တိသဿဗြဟ္မာ ပဋိသန္ဓေယူရာမှဖွားသော သူငယ်သည်လည်း တစ်ဆယ့်ခြောက်

http://www.dhammadownload.com

နှစ်ရွယ်သို့ရောက်သော် ထွန်းတောက်လျင်မြန်သောဉာဏ်ဖြင့် သင်၍ ဗေဒင်သုံးကျမ်းကို ကမ်းတစ်ဖက်ရောက် တတ်မြောက်နိုင်လေ၏၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှလာသောသူဖြစ်၍လည်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ရကား သူငယ်၏အိပ်ရာနေရာ၌ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ အိပ်ရနေရသောသူ မည်သည်မရှိ၊ အာစရိယတို့ အိမ်သို့သွားသောအခါ သူငယ်အိပ်ရာကို ဖြူစွာသောအဝတ်ဖြင့် လွှမ်းလျက် အထက်၌သာ ဆွဲထား၏။

တိဿလုလင် သာမဏေဝတ်ခြင်း

တစ်နေ့သ၌ ရှင်သိဂ္ဂဝသည် ဤသို့ကြံ၏။ "သူငယ်အိမ်၌ ငါဆွမ်းရပ်သည်ကား တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မျှကာလကြာပြီ၊ ဤသူငယ်အား ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှာလည်း လျော်ပြီ၊ ဤသူငယ်နှင့် တစ်စုံတစ်ခုသောစကားကိုမျှလည်း ငါ မပြောရသေး၊ ယခုနေ့ ပြောဆိုရအောင် သူငယ်၏နေရာမှတစ်ပါး အခြားနေရာကို ဤအိမ်မှာ ရှာ၍မရစေသတည်း"ဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ ဆွမ်းခံကြွလေ၏။ အိမ်သို့ တက်မိသောအခါ အိမ်မှာရှိလင့်သော သူတို့လည်း ဤသူငယ်၏ နေရာမှတစ်ပါး အခြားခင်းဖို့ရာကို မမြင်၍ သူငယ်၏အိပ်ရာကိုပင် ရှင်သိဂ္ဂဝအား ခင်းပေ၏။ ရှင်သိဂ္ဂဝလည်း ထို နေရာထက်ငြိမ်သက်စွာနေလေ၏။

တိဿသူငယ်သည် ဆရာ့ထံမှပြန်လာ၍ မိမိနေရာထက်၌ ရှင်သိဂ္ဂဝနေလင့်သည်ကိုမြင်လျှင် မရှင်မသာသောနှလုံးရှိလျက် အမျက်ထွက်ဘိရကား "ဦးပြည်းရဟန်းအား ဤနေရာကို အဘယ်သူ ခင်းလင့်သနည်း" စသည်ဖြင့် ဆိုမြည်ရေရွတ်၏။ ရှင်သိဂ္ဂဝလည်း ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို ပြုပြီး၍ သူငယ်အမျက်နည်းသောအခါ "အမောင်လုလင်... သင် ဗေဒင်သင်သည်ကား စိုးစဉ်းမျှ တတ်ပါပြီလော"ဟု မေး၏။

တိဿလုလင်ကလည်း "အရှင်ရဟန်း... အကျွန်ုပ်မှ မတတ်သော် အဘယ်သူတတ်တော့အံ့နည်း"ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုပြီးလျှင် "အရှင်ရဟန်းကား ဗေဒင်တတ်ပါ၏လော"ဟု မေး၏။ "တတ်သည် မတတ်သည်ကို မေးလိုသမျှ မေးလော့၊ မေးလျှင် သိရလတ္တံ့သတည်း"ဟု ဆိုပေ၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် တိဿလုလင်လည်း မိမိသင်ခဲ့သမျှပညာ၌ ခဲရာခဲဆစ်ဟူသမျှကိုမေး၏။ ရှင်သိဂ္ဂဝလည်း ရဟန္တာမဖြစ်မီကပင် ဗေဒင်သုံးကျမ်း၌ ကမ်းတစ်ဖက်ကူးသူ ဖြစ်ရကား ရဟန္တာဖြစ်သောအခါ မည်သည့်ပညာမျှ ထွေးယှက်ခြင်းမရှိ၊ ယုတ္တိအာဂုံနှင့်တကွ မေးသမျှကိုပင် တစ်ခဏချင်းဖြေဆို၏။ ထိုသို့ဖြေဆိုနိုင်သောကာလ တိဿလုလင်သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၏။

http://www.dhammadownload.com

ထို့နောက်မှ ရှင်သိဂ္ဂဝသည် ဤသို့ဆိုပြန်၏။ "လုလင်... သင်သည် ငါ့အား မေးသော ပြဿနာကို ငါများစွာဖြေဆိုပြီ၊ သင့်ကိုလည်း တစ်ခုသောပြဿနာကို ငါမေးလို၏။ ထိုပြဿနာကို သင်ဖြေပါအုံလော" ဟု မေး၏။ "ရှင်ရဟန်း... မေးလော့၊ ဖြေပါအုံ" ဟု ဝန်ခံလျှင် ရှင်သိဂ္ဂဝလည်း စိတ္တယမိုက်၌-

ယဿ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ နု နိရုဇ္ဈတိ၊ တဿ စိတ္တံ နိရုဇ္ဈိဿတိ နု ဥပ္ပန္နိဿတိ၊ ယဿ ဝါ ပန စိတ္တံ နိရုဇ္ဈိဿတိ နုပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ တဿ စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ နု နိရုဇ္ဈတိ-

ဟူသော ပြဿနာကို မေး၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား- အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည် ဖြစ်ဆဲ၊ ချုပ်ဆဲမဟုတ်၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည် ချုပ်လတ္တံ့၊ မဖြစ်လတ္တံ့လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည် ချုပ်လတ္တံ့ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည် ဖြစ်ဆဲ ချုပ်ဆဲမဟုတ်လောဟူလို သည်၊ သန္နိဋ္ဌာန်ပုဒ်ကား- ရဟန္တာတို့၏ စုတိစိတ်၏ ဥပ္ပါဒက္ခဏ၊ သေက္ခပုထုဇ္ဇဉ်တို့ ၏စိတ်၏ ဥပ္ပါဒက္ခဏဖြင့် ဖြေအပ်၏။ သံသယကား- ရဟန္တာ၏ စိတ်သာတည်း။

ထိုပြဿနာကိုကြားရသော် တိဿလုလင်လည်း မိမိသင်သော ဗေဒင်ကျမ်း တို့၌ အထက်ကိုလည်းကောင်း၊ အောက်ကိုလည်းကောင်း၊ အောက်မေ့တွေးတော ကာ ဆင်ခြင်ပါသော်လည်း ထိုပြဿနာ၏အနက်ကို အမြွက်မျှမမြင်ရကား "အရှင်ရဟန်း... ထူးဆန်းလှသော ဤဗေဒင်ကား အဘယ်ဗေဒင်နည်း" ဟုမေး ၏။ "လုလင်... ဗုဒ္ဓဗေဒင်မည်၏" ဟု ဖြေပေသော် "အရှင်ဘုရား... ဤဗုဒ္ဓဗေဒင် ကား အဘယ်မျှလောက် များပြားကျယ်ဝန်းပါသနည်း" ဟု မေး၏။ "လုလင်... ငါတို့ဗုဒ္ဓဗေဒင်ကား ရှစ်သောင်းလေးထောင်မျှလောက် များ၏။ သိကြား၊ ဗြဟ္မာ တို့မှ မြင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော ဓမ္မသဘာဝကိုလည်း သိရတတ်၏" ဟု ဆိုပေ သော် "ထိုသို့ဖြစ်တပြီးကား အရှင်ရဟန်း... ဤဗေဒင်ကို အကျွန်ုပ်အား သင်ပါ လော့" ဟု တောင်းပန်၏။

ရှင်သိဂ္ဂဝလည်း "အချင်းတိဿ... ငါကဲ့သို့ ရဟန်းအသွင်ဖြင့်နေသော သူကိုသာ ငါသင်နိုင်၏" ဟု ဆိုလျှင် "အရှင်ရဟန်း... ကောင်းပါပြီ၊ အကျွန်ုပ် ရဟန်းအသွင်ဖြင့်နေ၍ သင်ပါအုံ" ဟုလျှောက်၍ မိဘတို့ထံသို့ကပ်ပြီးသော် "မိခင် ဖခင်တို့... ဤရဟန်းသည် ဗုဒ္ဓဗေဒင်ကိုတတ်၏။ မိမိကဲ့သို့ သင်္ကန်းဝတ်သောသူကို သာလျှင် သင်အုံဟု ဆိုချေသည်၊ ထိုဗေဒင်ကို သင်ယူရအောင် အကျွန်ုပ် ရဟန်း ပြုပါရစေ" ဟု ခွင့်တောင်း၏။

မိဘတို့ကလည်း ငါတို့သားသည် ဗေဒင်တတ်ရုံ သင်ပြီးလျှင် လူ့ခွင်သို့

http://www.dhammadownload.com

ပြန်လာလတ္တံ့ဟု နှလုံးထား၍ "ချစ်သား... ကောင်းပြီ ရဟန်းပြုလော့"ဟု ခွင့်ပေး၏။ အခွင့်ရလေလျှင် ရှင်သိဂ္ဂဝလည်း ဆဲမုတ်ဆိတ်ကို ပယ်ချ၍ ရှင်ပြုလေ၏။ ရှင်ဖြစ်ပြီးသော် တစပဉ္စက စသော ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်၍ မမြင့်မီပင် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုအခါ ရှင်သိဂ္ဂဝလည်း ဤသို့ကြံ၏။ "ဤတိဿကား ပထမဖိုလ်သို့ ရောက်၍ နောက်သို့ဆုတ်လတ္တံ့သောအကြောင်းမရှိပြီ၊ အလိလှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေရသော် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်အံ့သည်ကား မချွတ်ပြီ၊ ယခု စဏ္ဍဝဇ္ဇီထေရ်၏ အထံသို့စေလွှတ်ရန် တန်ပြီဟု ကြံအောက်မေ့လျက် သာမဏေကိုခေါ်ပြီးလျှင် "ငါ့ရှင်တိဿ ဤမည်သောဌာနဠ် ငါ၏အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်သော စဏ္ဍဝဇ္ဇီထေရ်၏ အထံသို့သွား၍ ဘုရားရှင်စကားတော်ကို သင်ချေ၊ ငါ၏စကား ဖြင့်လည်း ထိုအရှင်အား အနာကင်းခြင်း ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို မေးလေလော့၊ ထိုအရှင်က သင်၏ဆရာ အသူနည်းဟုမေးသော် ကျွန်ုပ်၏ဆရာကား သိဂ္ဂဝထေရ် ပါတည်းဟုလျှောက်၊ ငါ့အမည်ကား အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု မေးသော် အရှင်၏အမည်ကို အကျွန်ုပ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ သိပါ၏ဟု လျှောက်၊ ဆရာ၏ အမည်ကို ရှေ့တွင် ထုတ်ဖော်၍ ခေါ်ခြင်းမည်သည်ကား မရိုမသွေတ်ရာရောက်သည်၊ သင်ထုတ်ဖော်၍ မခေါ်မပြောလင့်"ဟု သင်လိုက်၏။

တိဿသာမဏေ ပညာသင်ခြင်း

တိဿသာမဏေလည်း "ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ ဆရာ့ထံ ပူဇော်ခဲ့ပြီးလျှင် ရှင် စဏ္ဍဝဇ္ဇီထေရ် ရှိရာသို့လာခဲ့၏။ ရောက်သောအခါ သင့်တင့်ရာအရပ်မှ ရှိခိုးလျက် ကပ်လေသော် စဏ္ဍဝဇ္ဇီထေရ်ကလည်း "သာမဏေ သင် အဘယ်အရပ်မှ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်လာသနည်း"ဟု မေး၏။ "အကျွန်ုပ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် အရှင်ဘုရားထံ၌ကပ်၍ ပိဋကတ်ကို သင်ချေဟု စေလွှတ်သောကြောင့် လာပါသည်"ဟု လျှောက်လျှင် "သင်၏ဆရာကား အဘယ်အမည်ရှိသနည်း"ဟု မေး၏။ "သိဂ္ဂဝထေရ်မည်ပါသည်"ဟု လျှောက်ပေသော် "ငါ၏အမည်ကား အဘယ်အမည်ရှိသနည်း"ဟု မေး၏။ "အရှင်ဘုရား၏အမည်ကို အကျွန်ုပ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသိပါ၏"ဟု လျှောက်ပြန်၏။ "သာမဏေ ထိုသို့ဖြစ်တိုင်းကား သင်၏ သပိတ်သင်္ကန်းကို သိမ့်မိုးလော့ဟု အခွင့်ပေး၏။ သာမဏေလည်း မိမိ၏ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကို သိမ့်မိုးလျက် ထိုညအိပ်စက်၍ နံနက်သောအခါ စောစွာထ၍ ကျောင်းအရံ၌ တံမြက်လှည်းပြီးသော် မထေရ်ထံသောအခါ မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူတို့ကို လည်းကောင်း၊ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးတို့ကိုလည်းကောင်း ကပ်ပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

စဏ္ဍဝဇ္ဇီထေရ်လည်း သာမဏေငယ်၏ သည်းခံခြင်း ရှိ၊ မရှိကို သိခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ အခွင့်အရာ၌ လိမ္မာသည် မလိမ္မာသည်ကို သိခြင်းငှာလည်းကောင်း ကပ်လာသောရေကိုလည်း သွန်၍ ဒန်ပူကိုလည်း ပယ်ရှား၍ တစ်ပါးသောရေ၊ ဒန်ပူကိုသာယူ၍ သုံးဆောင်၏။ တံမြက်လှည်းရာ၌ ထပ်၍သာ တံမြက်လှည်း၏။ သာမဏေလည်း နေ့စဉ်မချွတ်ဘဲ ပြုမြဲတိုင်းသောဝတ်ကိုသာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပြု၏။

ခုနစ်ရက်ခံ့စသောအခါ သာမဏေကိုခေါ်ပြန်၍ "သင်သည် ငါ့ထံသို့ အဘယ် အကျိုးငှာလာသနည်း" ဟု မေး၏။ သာမဏေလည်း ရှေးလျှောက်ထားခဲ့အတိုင်းပင် လျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ စဏ္ဍဝဇ္ဇီထေရ်ကလည်း ဤသာမဏေကား တော်တည့် မှန်ကန်သောစကားလည်းရှိ၏၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံလှလျက် သီလ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း ဂရုပြု၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့ကထားသော ဒဏ်ကိုလည်း သည်းခံလေ၏။ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့သွား၍ တောင်းပန်ရသော တိသဗြဟ္မာ စင်စစ်ပင်တည်းဟု သိ၍ ပိဋကတ် တော်ကို ဆင်စိမ့်သောငှာ အခွင့်ပေး၏။

သာမဏေလည်း ရိုသေစွာ သင်မှတ်သဖြင့် သုတ္တန် ပိဋကတ်၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်တို့ကို အဋ္ဌကထာနှင့်တကွ သာမဏေစဉ်ကပင် အာဂုံဆောင်နိုင်၏။ ဝိနည်း-ပိဋကတ်ကိုကား ပဋိုင်းဖြစ်မှ သင်သည်၊ တစ်ဝါမပြည့်မီပင် သုံးအင်သော ပိဋကတ်တို့ကို အဆုံးသတ်ဆောင်နိုင်၏။ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော သိဂ္ဂဝထေရ်၊ စဏ္ဍဝဇ္ဇီထေရ်တို့သည်လည်း အလုံးစုံသော ပိဋကတ်တို့ကို ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ထေရ်၏လက်၌ ထားပြီးသော် အသီးသီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူလေကုန်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာကို လွန်စွာအား ထုတ်သဖြင့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ထိုအရှင် သံဃထေရ်မြောက် သောအခါ သိရိဓမ္မာသောက မင်းဖြစ်လာသည်နှင့် ဆိုင်မိလေသတည်း။ ဤကား သာသနဝံသ အစဉ်တည်း။

ရာဇဝင်အစဉ်ကို ဆိုဦးအံ့- ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်ပြီးသည့်နောက် တစ်ဆယ့် ရှစ်နှစ်မြောက်သောအခါ ကာလာသောကမင်း အနိစ္စရောက်၍ သားတော် ဘတ္တ သေန မင်းပြု၏၊ ထို့နောက် ကောရဏ္ဍဝဏ္ဏမင်း၊ ထို့နောက် မဓုရမင်း၊ ထို့နောက် သဗ္ဗဒသမင်း၊ ထို့နောက် ဇာလိယမင်း၊ ထို့နောက် ဥဿာသမင်း၊ ကုဋ္ဌသမင်း၊ ကောရမ္ဗရမင်း၊ နန္ဒိဝဓနမင်း၊ ပဋ္ဌမကမင်း ဤညီနောင် တစ်ကျိပ်တို့သည် နှစ်ဆယ့် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး မင်းပြု၍ အဆုံးဖြစ်သော ပဋ္ဌမကမင်းကို ခိုးမှူးကြီး ငနန္ဒာသတ်၍

http://www.dhammadownload.com

ဥဂ္ဂသေနဟူသောအမည်ဖြင့် မင်းပြုလေ၏။ ထိုဥဂ္ဂသေနမင်း၌ ညီရှစ်ယောက်တို့သည် ရှိကုန်၏။ ရှစ်ယောက်တို့၏အမည်ကား ပဏ္ဍုကနန္ဒမင်း၊ တိသနန္ဒမင်း၊ ဘူတပါလနန္ဒမင်း၊ ကောဓိသနန္ဒမင်း၊ ဖုဿဝိဓိကနန္ဒမင်း၊ ကောလိယနန္ဒမင်း၊ ရဿနန္ဒမင်း၊ ဓနနန္ဒမင်းတည်း။ ထိုညီနောင်ကိုးယောက်တို့သည်လည်း နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်သာမင်းပြု၍ သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၆၂ နှစ်ရှိသောအခါ စန္ဒဂုတ္တကို ဇာနက္ကပုဏ္ဏား မင်းမြှောက်၍ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်လေ၏။

ဇာနက္ကပုဏ္ဏားအကြောင်းကိုပြခြင်း

ကျေးဇူးသိတတ်သူ

ထိုဇာနက္ကပုဏ္ဏားအကြောင်းကား– တက္ကသိုလ်ပြည်၌ "ဇာနက္က"မည်သော ပုဏ္ဏားသည် ဗေဒင်သုံးပုံကိုလည်း တတ်မြောက်၏။ မန္တ ရားဆေးဝါးတို့၌လည်း လိမ္မာ၏။ ဥပါယ်ဝဲမျှဉ်တို့၌လည်း လိမ္မာ၏။ အလှည့်အပတ် ပရိယာယ်ဝေဝုစ်ကိုလည်း ကျွမ်းကျင်၏။ ဉာဏ်ပဋိဘာန်လည်း လျင်လျာ၏။ အထူးထူးသော ထုံးပုံနိဒါန်းကိုလည်း ဆောင်နိုင်၏။ ထီးဖြူဆောင်းထိုက်သော ဘုန်းကံနှင့်ပြည့်စုံ၏ ဟူ၍လည်း ကျော်စော၏။ အဖမရှိ၍ အမိဖြစ်သောပုဏ္ဏေးမကို လုပ်ကျွေးပေသော သူဟူ၍လည်း လူအများကြည်ညို၏။

တစ်ရံသောကာလ၌ အမိ ပုဏ္ဏေးမသည် သား၏ မင်းဖြစ်လတ္တံ့သော ကျော်စောခြင်းကို ကြားသော ငါ့သား မင်းဖြစ်သည်ရှိက ငါ့ကို ချစ်ခြင်းနည်း၍ ကျွေးမွေးခြင်းကို မပြုရာ၊ ငါကိုးကွယ်ရာမဲ့ဖြစ်လတ္တံ့ဟု အောက်မေ့မှေ၍ ငိုမြည်တမ်းလေ၏။ ဇာနက္ကပုဏ္ဏားလည်း "မိခင်... အဘယ့်ကြောင့်ငိုသနည်း"ဟု မေး၍ အကြောင်းကို ပြန်ကြားလေလျှင် "မိခင်... အကျွန်ုပ်၌ မင်းဖြစ်ထိုက်သော ကျက်သရေ အဘယ်၌ တည်သနည်း"ဟု မေး၏။ အမိကလည်း "ချစ်သား... အစွယ်လေးချောင်း၌ တည်၏"ဟု ပြောပေသော် ဇာနက္ကပုဏ္ဏားလည်း "ငါ မင်းဖြစ်ရသောထက် မိခင်ကိုလုပ်ကျွေးရခြင်းသည် အကျိုးရှိ"ဟု အစွယ်ကိုချို၍ မွေးမိခင်ကို လုပ်ကျွေးလျက်နေ၏။

ထိုအကြောင်းကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည် "ဤပုဏ္ဏားကား မင်းအဖြစ်ကို စွန့်၍လည်း မိခင်ကို လုပ်ကျွေးပေသည်၊ ကျေးဇူးကို အလွန်သိတတ်ပေသည်"ဟု ချီးမွမ်းလျက် စုံမက်ရှိသေကြ၏။ ထိုဇာနက္ကပုဏ္ဏားကား အဆင်းမလှ ကိုယ်သဏ္ဌာန်မကောင်းချေ၊ တစ်ရံသောအခါ ဇာနက္ကပုဏ္ဏားသည် အမေးပုစ္ဆာကို ရှာမှီး၍ အစဉ်လှည့်လာသဖြင့် ပါဠလိပုတ်ပြည်သို့ ရောက်လေ၏။

http://www.dhammadownload.com

ဆင်ခြင်တုံတရားကင်းသောဘုရင်

ထိုပြည်၌ ဓနနန္ဒမင်းကား ကုဋေရှစ်ဆယ်မကသော ဥစ္စာလည်းရှိ၏၊ ဝန်လည်းတို၏၊ ဥစ္စာတို့ကို သူတစ်ပါး မရနိုင်အောင် မြေထဲ ရေထဲ၌ ခက်ခဲစွာထား၏။ ဂင်္ဂါမြစ်ကို ကန်သင်းဆည်ပြီးသော် အလယ်၌ တွင်းကြီးစွာတူး၍ ရွှေ၊ ငွေထားပြီးမှ ကျောက်ဖျာကြီးစွာကိုပိတ်၍ အပေါ်သို့ ရေသွားစေ၏။ နိုင်ငံတွင်ဖြစ်သမျှ မြက်၊ ထင်းမှစ၍ အဖိုးအခွန် ခံသည်ချည်းတည်း။

တစ်ရံသောအခါ ထိုမင်းသည် လှုဒါန်းပေးကမ်းလိုသည်ဖြစ်၍ မင်းရင်ပြင်၌ မဏ္ဍပ်ကနားဆောက်စေပြီးသော် ပုဏ္ဏားကြီးအား တစ်သိန်းတန်၊ ပုဏ္ဏားငယ်တို့အား တစ်ထောင်တန်သော ဝတ္ထုတို့ကိုစီရင်၍ လှူ၏။ ထိုအလှူနှင့် ကြိမ်ကြိုက်တကား ဇာနက္ကပုဏ္ဏားလည်း ပုဏ္ဏားကြီးတို့အညာက နေ၏။

ထိုအခါ ဓနနန္ဒမင်းသည် များစွာသော မင်း၏စည်းစိမ် အခြံအရံနှင့်တကွ အလှူမဏ္ဍပ်သို့ဝင်လာ၍ ဇာနက္ကပုဏ္ဏားကိုမြင်လျှင် "မကြည်လင်သောစိတ်ရှိရကား၊ "ဤပုဏ္ဏားကို နှင်ချေ"ဟု စေလိုက်၏။ အလှူစိမ်သူတို့သည် မနှင်အပ်ကြောင်းကို လျှောက်ပါသော်လည်း မင်းကြီး မကြိုက်လွန်းသည်ဖြစ်၍ "နှင်ထုတ်လေ"ဟု အဖန်ဖန်စေ၏။

ဘုရင်ကိုရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း

မင်းစေလုလင်တို့သည်လည်း မင်း၏အာဏာ ဖြစ်ပါသည်ဟူ၍မျှ မဆိုဝံ့ရကား ပုဏ္ဏား၏အနီး၌ထိုင်၍ "ပေးလှူသူ မနှစ်သက်ဘဲလျက် ပစ္စည်းကိုစုံမက်၍ နေမှာသည်၊ ပစ္စည်း၌ တပ်မက်သောတဏှာသည် အလွန်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏"ဟု တဏှာကိုသာ အပြစ်တင်ကုန်၏။ ပုဏ္ဏားလည်း မင်းချင်းတို့၏စကားကိုကြား၍ ငါ့အားရည်မှတ်၍ ဆိုလာချေသည်ဟု သိသဖြင့် ရှက်ကြောက်ဘိရကား ထ၍သွားခဲ့၏။ လည်၌ဝတ်သော ချည်မျှင်ကိုလည်း အထုံးအထုံးဖြတ်၍ မိမိကိုင်သော ရွှေကရားကို တံခါးတိုင်၌ ပုတ်ခွဲပြီးသော် "မြေပြင်အလုံး၌ ဓနနန္ဒမင်း၏ အစီးအပွားမဲ့သာဖြစ်စေ၊ ဘ်"ဟု ကျိန်ဆဲ၍ ထွက်ခဲ့၏။ ကျိန်ဆဲကြောင်းကို မင်းကြီးသိသော် "မိအောင်ဖမ်း၍ သတ်လော့"ဟု စေလိုက်၏။

မင်းလောင်းရှာခြင်း

ပုဏ္ဏားလည်း အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးကျွှင်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယောင်ဖြင့် ပုန်းရှောင်လေ၏။ ဓနနန္ဒမင်း၌ 'ပဗ္ဗတ'မည်သော သားတော်တစ်ယောက်သာရှိ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုသားကိုလည်း မင်းကြီးက ကြီးကြပ်လုံခြုံစွာထား၏။ ပုဏ္ဏားလည်း မင်းသား ရှိရာသို့ မြေဥမင်တူး၍ ဝင်ပြီးသော် သွေးဆောင်ဖြားယောင်း၍ ခေါ်လေ၏။ ပဗ္ဗတမင်းလည်း ပုဏ္ဏားကို ယုံကြည်သောအားဖြင့် သုံးစားရိက္ခာ ဘဏ္ဍာနှင့်တကွ ထွက်၍လိုက်လေ၏။

ပုဏ္ဏားလည်း မင်းသားနှင့်တကွ ထွက်ကြပြီးသော် ဂိဇ္ဈာဋဝီမည်သော တောကြီး၌နေ၍ မိမိတတ်လိမ္မာသောအစွမ်းဖြင့် တစ်ကျပ်တန်ဥစ္စာကို သပြာတစ်ထောင် တန်အောင်ပြု၍ ဖြည့်တင်းစရာ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို ဆည်းပူး၏။ ထူးမြတ်သော ဆေးမန္တရားတို့ဖြင့်လည်း ရွှေ၊ ငွေတို့ကိုပြုလုပ်၏။ ကုဋေရှစ်ဆယ်မျှလောက်သော ရွှေ၊ ငွေ အစုအပုံတို့သည် ဖြစ်လေ၏။ ထိုဥစ္စာတို့ကို သိမ်းပြီးသော် ပဗ္ဗတ သတို့သားမှ တစ်ပါးသော မင်းဖြစ်ထိုက်သော ဘုန်းလက္ခဏာရှိသောသူကို ရှာပြန်၏။

ထိုသို့ ဥစ္စာများကို များစွာစုရုံးခြင်း၊ မင်းလောင်းကို ရှာခြင်းသည် ဓနနန္ဒမင်းအား ပြင်းစွာသော အာဃာတရှိ၍ မိမိလုပ်ကြံသောအခါ မချွတ်အောင်မြင်စိမ့်သောငှာ ကြီးစွာအားထုတ်လေသတည်း။ ထို့ကြောင့် ပြည်ကြီးသနင်း မင်းတို့သည် အမျက်ရှိငြားသော်လည်း သူတစ်ပါးတို့ထက် သိဝှက်သိမ်းဆည်းရာ၏။

စန္ဒဂုတ္တသတို့သား

ဇာနက္ကပုဏ္ဏားလည်း ပဗ္ဗတသတို့သားနှင့်တကွ မင်းဖြစ်ထိုက်သောသူကို ရှာလေသော် 'စန္ဒဂုတ္တ' သတို့သားကို တွေ့လေ၏။

ထိုစန္ဒဂုတ္တအကြောင်းကား– မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ် ဝိဒူဋ္ဌဘသည် သာကီဝင်မင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးလေသောအခါ အချို့သော သာကီဝင်မင်းတို့သည် အသက်လွတ်လို၍ တောအုပ်သို့ခိုလျှက်နေလာ၏။ ထိုအရပ်သည် ဥဒေါင်းသံ၊ ကြိုးကြာသံတို့နှင့် နှစ်လိုမွေ့လျော်ဖွယ်ရှိရကား 'မောရိယမြို့'ဟု တွင်၏။

အခါတစ်ပါး ထိုမောရိယမြို့ကို ရန်သူတို့ဖျက်ဆီး၍ ပျက်စီးလေလျှင် မောရိယမင်းကြီး၏ မိဖုရားသည် ဝမ်းတွင်း ပဋိသန္ဓေနှင့်တကွ မောင်းမတော်တို့ပါပြေးလာ၍ ပါဋလိပုတ်ပြည်သို့ရောက်လျှင် သားကိုဖွားမြင်၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲသောအခိုက်ဖြစ်၍ သားငယ်ကို မမွေးမြူလိုရကား ထိုသားကို အိုးသစ်၌သွင်း၍ နွားတို့နှင်းစိမ့်သောငှာ ခြံဝင်္ဂ ထားလေ၏။

နတ်တို့စောင်မရကား "ယောသကသတို့သား"ကဲ့သို့ 'စန္ဒ'မည်သော နွားလားသည် တစ်ပါးနွားတို့ မထွက်မီ ထွက်လာ၍ ကောင်းစွာစောင့်နေ၏။ နွားထိန်းယောကျ်ားလည်း သတို့သားကိုမြင်သော် ချစ်ခင်စုံမက်စွာယူ၍ မွေးမြူလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

စန္ဒမည်သော နွားလားဥသဘစောင့်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ စန္ဒဂုတ္တဟူသော အမည်ကိုမှည့်၏။

ထိုစန္ဒဂုတ္တသတို့သားသည် နွားကျောင်းသားအရွယ် ရှိသောအခါ မုဆိုးတစ်ယောက်မြင်၍ ချစ်ခင်စုံမက်သောအားဖြင့် နွားထိန်းတို့ထံမှတောင်း၍ မွေးပြန်၏။ စန္ဒဂုတ္တသတို့သားက နွားကျောင်းသားတို့နှင့် ကစားသော် မင်း၏အဟန်ဆောင်၍ သူငယ်ဖော်များကို အိမ်ရှေ့မင်းအဟန်၊ စစ်သူကြီးအဟန်၊ မှူးမတ်တို့အဟန်၊ အပါးတော်စေအဟန် ပြုစေ၍ ခိုးသူတစ်ဃောက်ကိုမိ၍ ဆက်လာသော အဟန်ပြုစေပြီးသော် အပြစ်ရှိ၊ မဲ့ကို မေးမြန်းစီစစ်၍ ဤသူကို လက်၊ ခြေဖြတ်ထိုက်၏။ ဤသူကို သတ်ထိုက်၏ဟူ၍ တရားသူကြီးတို့ဆုံးဖြတ်လျှင် ထိုဆုံးဖြတ်တိုင်း မင်းမှာလျှောက်လေ၏။ မင်းက လက်၊ ခြေဖြတ်စေဟု စေ၏။ စေသူတို့လူည်း မိမိကိုင်သော လှံကန်၊ တုတ်၊ ဓား အဟန်ပြု၍ စန္ဒဂုတ္တ၏ အာဏာတော်ဆို၍ ဖြတ်ကြ၏။ ခံရသူတို့ကလည်း လက်၊ ခြေပြတ်ဟန်ကို ပြုရ၏။ စန္ဒဂုတ္တ၏ ဘုန်းအားဖြင့် ပကတိရှိစေပြန်သတည်း ဆို၍လည်း ရှေးအတိုင်း ဖြစ်စေပြန်၏။

စန္ဒဂုတ္တ၏စွမ်းရည်

ထိုသို့သောအကြောင်းကို ဇာနုက္ကပုဏ္ဏား ကြားမြင်လေသော် အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်၏တကားဟု အားရဝမ်းသာလျက် ဥစ္စာတစ်ထောင် မုဆိုးအားပေး၍ ငါ ဗေဒင်သင်အံ့ဟုဆို၍ ယူမွေးလေ၏။ လက်သို့ရောက်လျှင် တစ်ထောင်တန်သော ရွှေနပေတန်ဆာကိုလုပ်၍ တမုတ်ကြိုးနှင့်သီပြီးလျှင် လည်၌ဆင်ပေ၏။ 'ပဗ္ဗတ' သတို့သားကိုလည်း ထိုနည်းပင် ဆင်ပေ၏၊ မင်းသားနှစ်ပါးတို့လည်း ရှည်လျားစွာ ပုဏ္ဏားလက်၌ ကြီး၏၊ အရွယ်ရောက်ပြီးသော် အသီးအသီး အိပ်မက်မြင်သဖြင့် မိမိတို့အိပ်မက်ကို ပုဏ္ဏားအားပြန်ကြားသော် ပဗ္ဗတကား မင်းမဖြစ်၊ စန္ဒဂုတ္တသာ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၌ မင်းဆုံးဖြစ်လတ္တံ့ဟုသိ၏။ ထိုသို့သိငြားသော်လည်း မင်းသားတို့ကို မကြားသိစေဘဲ ခပ်မဆိတ်နေလေ၏။

တစ်ရံသောအခါ တစ်ခုသော တောခန်းဝါ၌ အိပ်ကြလေသော် ဇာနုက္ကပုဏ္ဏား ရှေးဦးစွာနိုး၍ ပဗ္ဗတသတို့သားကို နှိုးပြီးလျှင် လက်တွင် သန်လျက်ကိုထည့်၍ စန္ဒဂုတ္တလည်တွင်ဆင်သော တန်ဆာကြိုးကို မဖြေ မချွတ် မဖြတ်ဘဲ ရအောင်ယူ ချေဟူ၍ စေ၏။ ပဗ္ဗတလည်း ယူအံ့ဟု သွားပြီးသော် မဖြေမချွတ် မဖြတ်ဘဲ မရသာဟုပြန်ခဲ့၏။

http://www.dhammadownload.com

အခါတစ်ပါး ထို့အတူ ၎င်းအိပ်ပြန်သော် စန္ဒဂုတ္တကို ရှေးကဲ့သို့ စေပြန်လေ၏။ စန္ဒဂုတ္တလည်း ဓားကိုကိုင်ကာ သွား၍ ပဗ္ဗတသတို့သား အိပ်ရာအနီး၌ ထိုင်ပြီးသော် "မဖြေ မရွှတ် မဖြတ်ဘဲ ရအောင်ကိုကား သတို့သားလည်ကို ဖြတ်မှသာ ရရာတော့မည်"ဟု ကြံ၍ သန်လျက်ဖြင့် ပဗ္ဗတ၏လည်ကိုဖြတ်၍ လည်၌ဝတ်သော တန်ဆာကိုယူခဲ့၏။ ဆရာပုဏ္ဏားလည်း ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်သော် ပညာရှိပေစွ၊ ရဲစွမ်းရှိပေစွဟု ချီးမွမ်းလျက် ခပ်မဆိတ်နေလေ၏။

စန္ဒဂုတ္တလည်း အရွယ်သို့ရောက်လေသော် ဗေဒင်အတတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆင်စီး၊ မြင်းစီး စသော အတတ်မျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း သင်ကြား၍ အပြီးတိုင် တတ်မြောက်၏၊ လုပ်ရည် ကြံရည်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ထိုအခါ ဆရာဖြစ်သော ဇာနက္ကပုဏ္ဏားက မိမိမြုပ်ထားသော ရွှေ၊ ငွေဥစ္စာတို့ကို ဆောက်နှင်း၍ ပြည်ထဲရေးကို လုပ်ကြံစိမ့်သောငှာ ဗိုလ်ပါကို စုရုံးစေ၏။ မိမိမူကား "ဤအရာသည် အထ မမြောက်သည်ရှိသော် ခဲယဉ်းစွာ၏"ဟု ရှောင်ရှားကာ နေလေ၏။

စန္ဒဂုတ္တလည်း တံစိုးပဏ္ဏာဖြင့် ဗိုလ်ပါကို ပေါင်းစည်း၍ ဓနနန္ဒမင်းအား စစ်ပြုလေ၏။ အစွန်အဖျားနေသော မြို့ရွာတို့က အဆစ်အဆစ် ဆီးဆို့တိုက်ဖျက်လေသောကြောင့် စန္ဒဂုတ္တမင်း၏ ရဲမက်တို့သာ ပျက်စီးချေ၏၊ ထိုအခါ စနည်းတဘောင် နာစေသော် ရွာစွန်နေ မုန့်သည်မတစ်ယောက်သည် မုန့်လုပ်ရာ သားငယ်သည် အမိပေးသောမုန့်ကိုစားသော် အနားဝန်းကျင်ကစ၍မစားဘဲ အလယ်သားကို ထွင်း၍စားသဖြင့် မစားနိုင်၊ ပူသောကြောင့် ချိတုံချတုံပြု၏။ အမိလည်း သားငယ်အပူကိုမြင်လျှင် "နင်မုန့်စားသည်ကား စန္ဒဂုတ္တ ပြည်ထဲရေးကို လုပ်ကြံသည်နှင့် တူ၏တကား"ဟုဆို၏။ သားငယ်ကလည်း "အမိ... စန္ဒဂုတ္တမင်း အဘယ်သို့ပြုသနည်း၊ ငါနှင့် အဘယ်သို့ တူသနည်း"ဟုမေး၏။ "ချစ်သား... စန္ဒဂုတ္တမင်းသည် ပြည်ထဲရေးကို လုပ်ကြံရာ၌ ကျေးကျွန်ရွာလက်တို့ကို အလျင်မဖျက်ဆီးဘဲ မင်းနေပြည်ကြီးကို ဦးစွာလုပ်ကြံသောကြောင့် မင်းအဖြစ်ကိုမရ၊ သင်ချစ်သားလည်း မုန့်ကို အနားမှစ၍ မစားဘဲ အလယ်ပူရာကို ထွင်း၍စားသောကြောင့် မစားနိုင်လေ၊ ထို့ကြောင့် တူသည်ဟု ငါဆိုသတည်း"ဟုပြော၏။

ထိုစကားကို စနည်းနာသူတို့ကြား၍ စန္ဒဂုတ္တမင်းနှင့် ဇာနက္ကပုဏ္ဏားအား လျှောက်ကြားလေသော် "ဤအကြောင်း ဟုတ်လှပေသည်"ဟု တစ်ဖန် ဗိုလ်ပါစုရုံးပြန်၍ ပြည်စွန်ရွာနားမှစ၍ တစ်စတစ်စ သိမ်းယူပြီးလျှင် ပုဗ္ဗပုရပြည်ကိုရံ၍ ဓနနန္ဒမင်းအား စစ်ပြုသဖြင့် မင်းအဖြစ်ကိုရလေ၏။

http://www.dhammadownload.com

စန္ဒဂုတ္တမင်းကြီး

ဇာနက္ကပုဏ္ဏားလည်း မိမိကရားကို ပုတ်ခွဲ၍ လက်တွင်ဆွဲသော စလွယ်ကို ဖြတ်ပြီးသော် ဓနနန္ဒမင်းကြီး၏ စီးပွားမဲ့ကိုသာ ငါပြုတော့အံ့ဟူသော အကြံသည် မြောက်လေ၏။ ပုဏ္ဏားလည်း စန္ဒဂုတ္တမင်းအား အဘိသိက်မသွန်းသေးဘဲ ဓနနန္ဒမင်း ခဲယဉ်းစွာ ဥစ္စာထားရာကိုသိသော တံငါကြီးကို မင်းမြှောက်လေ၏။ ထို တံငါကြီးလည်း အကြင်းအကျန်မရှိအောင် ဥစ္စာ ရွှေ၊ ငွေတို့ကို ဖော်ယူ၏။ ထိုသို့ ယူပြီးသောအခါမှ တံငါကြီးကိုပယ်ရှား၍ စန္ဒဂုတ္တအား ရာဇာဘိသေက ခံစေ၏။

(ဤသို့ ဓနနန္ဒမင်းကြီး၏ ထုံးစံကိုထောက်၍ မင်းတို့မည်သည်ကား အမျိုးလေးပါးတို့နှင့် မဆန့်ကျင်စိမ့်သောငှာသာ ကျင့်ရာ၏၊ သင်္ဂဟတရား လေးပါးနှင့် ညီညွတ်စေရာ၏။ သာယာသော်စကားကိုသာ ဆိုရာ၏ဟူ၍ မှတ်ရာသည်။)

ဗိန္ဓုသာရမင်းကြီး

ဇာနက္ကပုဏ္ဏားလည်း စန္ဒဂုတ္တမင်းအား စားတော်၌ ဆေးထည့်သော် အန္တရာယ်မဖြစ်စိမ့်သောငှာ စားသောက်ရာ ဟူသမျှတို့၌ တစ်စတစ်စ အဆိပ်နှင့်ရောသော စားစေ၏။ မိဖုရားတို့နှင့် မစပ်စေဘဲ အသီးအခြားသာ စားစေ၏။

(ထိုမင်း၏ မိဖုရားကား မောရိယပြည်မှ မယ်တော်နှင့်အတူ ပုဗ္ဗပုရသို့ရောက်လာသော ဦးရီးတော်၏ သမီးရင်းတည်း။)

တစ်ရံသောအခါ ထိုမိဖုရား၌ ရင့်ပြီးသောကိုယ်ဝန်ရှိလျက် မင်းကြီး စားတော်ခေါ်ရာဝယ် တစ်လုတ်မျှ ခံတွင်းသို့သွင်းမိ၏။ မင်းကြီးလည်း "ထွေးလော့၊ ထွေးလော့"ဟု ဆိုပါသော်လည်း မထွေးခင် လည်ချောင်းသို့ဝင်လေ၏။ ထိုသို့ ဝင်ကြောင်းကိုသိလျှင် မိဖုရားလည်းကို သန်လျက်ဖြင့် ခုတ်ဖြတ်၍ ဝမ်းမှသားကို ထုတ်ပြီးသော် ဆိတ်မကြီး၏ဝမ်းကိုဖောက်၍ ထည့်ရ၏။ လေးဆယ့်ကိုးရက်ပတ်လုံး ဆိတ်မအလှည့် အလှည့်သာ အောင်းစေလျက် နေ့ရက်စေ့သောအခါမှ နို့ထိန်းတို့ကိုအပ်၍ မွေးစေ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဆိတ်သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံရကား အရေလွှာတို့သည် အပိမ့်ပိမ့်ပေါက်သည်ဖြစ်၍ မင်းသားအား ဗိန္ဓုသာရဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ ထိုမင်းသားအရွယ်သို့ရောက်သောအခါ ခမည်းတော် စန္ဒဂုတ္တမင်းကြီး နှစ်ဆယ့်လေးနှစ်မင်းမူ၍ အနိစ္စရောက်လေ၏။

ဖုတ်ဝင်နေသော ဘုရင်မင်းကြီး

အနိစ္စရောက်ကြောင်းကား– မင်းကြီး၏ကိုယ်၌ ဒေဝကုမ္ဘဏ် ဘိလူးဝင်၍

http://www.dhammadownload.com

နေသောကြောင့် အမှုအရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်အနှံ့တို့သည်လည်းကောင်း ဖောက်ပြန်ကုန်၏။ တစ်ယောက်ချင်းအိပ်နေသောအခါလည်း ဖောက်ပြန်စွာဖြစ်၏။ ပညာရှိသောအမတ်တို့သည် သမားဟူးရား ပုဏ္ဏားတို့ကိုစူးစမ်းသော် ဘီလူးဝင်လေသောအဖြစ်ကိုသိ၍ ဗိန္ဒုသာရမင်းအား "အရှင့်ခမည်းတော် မရှိပြီ၊ ဘီလူးသာဝင်၍ မင်းမူနေတော့သည်"ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။ အဟုတ်အဟတ် သိအောင်ပြုပြီးမှ ဘီလူးကို သတ်ခြင်းငှာ ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်ကြံ၍ မင်းချင်းနှစ်ယောက်ကို လက်နက်လုဟန် ပြုစေ၏။ သူတစ်ပါးတို့ မြစ်တားသော်လည်း မရ၊ မင်း၏ရှေ့တော်တိုင်အောင် ရောက်လေ၏။

ဗိန္ဒုသာရလည်း ဘီလူးနှင့် အကျွမ်းတဝင် ဖခင်ကဲ့သို့ပြု၍ အနီးဌာနစားကာနေ၏။ လက်နက်လုယူသောနှစ်ဦးကို ဘီလူးမြင်လျှင် 'ငြိမ်းအောင်ပြုဘိ'ဟု မင်းသားအား စေ၏။ မင်းသားလည်း အကြိမ်ကြိမ်သွား၍ မတားဆီးနိုင်ကြောင်းကို ဆိုလျှင် ဘီလူးက 'ငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့'ဟု ဆို၏။ "မင်းချင်းတို့လက်တွင် လက်နက်ပါရှိသောကြောင့် မချဉ်းလာစေသည်"ဟု ပြောသော် "လာစေလော့၊ ငါငြိမ်းအောင်ပြုအံ့"ဟု ဆို၏။

ထိုသူနှစ်ဦးတို့လည်း ဘီလူး၏အပါးသို့ လက်နက်နှင့်တကွ ချဉ်း၍ သန်လျက်ပေးဟန်ပြုပြီးမှ ဘီလူးအား ခုတ်သတ်လေ၏။ ဘီလူးသေလျှင် ဖခင်မင်းကြီးအလောင်းကို ကောင်းစွာ ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်လေ၏။

ဗိန္ဒုသာရမင်း၏ သားတော် ဓမ္မာသောကမင်းဆက်အကြောင်းကိုပြခြင်း

ဓမ္မာသောကမင်းသား

စန္ဒဂုတ္တမင်းကား နန်းစည်းစိမ် နှစ်ဆယ့်လေးနှစ် သာသနာတစ်ရာ့ရှစ်ဆယ့်ခြောက်ခုတွင် အနိစ္စရောက်၍ သားတော် ဗိန္ဒုသာရမင်း ဖြစ်တော်မူသည်။ ထိုမင်းမိဖုရားကား မောရိယပြည်မှ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သော ဓမ္မာမင်းသမီးကို မိဖုရားမြှောက်၏။ ထိုဓမ္မာမိဖုရားဝယ် ဓမ္မာသောကမင်းကို ပဋိသန္ဓေရလေလျှင် ချင်ခြင်းငါးပါးသည်ဖြစ်၏။

ချင်ခြင်းငါးပါးကား–

၁။ ခြေတစ်ဖက်ကား နေဝန်းကို၊ ခြေတစ်ဖက်ကား လဝန်းကို နင်းလိုခြင်း တစ်ပါး၊

http://www.dhammadownload.com

၂။ ကောင်းကင်၌ရှိသော ကြယ်တို့ကို စားချင်သည်တစ်ပါး၊
၃။ ကောင်းကင်၌ရှိသော မြွေးသော တိမ်ညွှန့်တို့ကို စားချင်သည်တစ်ပါး၊
၄။ မြေထဲ၌ရှိသော တီကိုစားချင်သည်တစ်ပါး၊
၅။ မြေထက်၌ ရောက်သမျှသော အညွှန့်တို့ကို စားချင်သည်တစ်ပါး၊

ဤသို့ ချင်ခြင်းငါးပါးဖြစ်ကြောင်း မင်းကြီးအား ကြားလျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း ပညာရှိတို့နှင့်တိုင်ပင်၍ ဤအာသာငြိမ်းအောင် ပြုပေ၏။ မိဖုရားလည်း မိမိ၏ဆရာ အတတ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော စရဏဇီဝကအား မေးပေ၏။ ထိုဆရာလည်း ဤသို့ဟောပေ၏။

၁။ မိဖုရားဝမ်းတွင်ရှိသော သန္ဓေကား ယောကျ်ားဖွားမြင်၍ မင်းစင်စစ်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုသို့ မင်းဖြစ်သော်လည်း မင်းမည်ကာမျှမဟုတ်၊ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းအပြင်ဝယ် ထင်ရှားထွန်းပသော မင်းတို့ကို နှိမ်နင်းသော မင်းဆုံးဖြစ်လတ္တံ့သော နိမိတ်ကြောင့် နေ၊ လတို့ကို နှိမ်နင်းလိုသော ချင်ခြင်းဖြစ်သတည်း၊
၂။ ကြယ်တို့ကို စားချင်သောနိမိတ်ကား ညီအစ်ကို တစ်ဖသားချင်း မင်းဟူသမျှတို့ကို သတ်ရလတ္တံ့သောကြောင့်တည်း၊
၃။ တိမ်အဖျားတို့ကို စားချင်သောနိမိတ်ကား ဘုရားရှင်သာသနာတော်၏အညစ်အကြေးဖြစ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို ဖျောက်လတ္တံ့သောအကြောင်းတည်း၊
၄။ မြေ၌ကျစ်သော တီတို့ကို စားချင်သောနိမိတ်ကား မြေကြီးအထဲ တစ်ယူဇနာတိုင်အောင် စိုးပိုင်လတ္တံ့သောအကြောင်းတည်း။
၅။ သစ်ပင်၌ သစ်ညွှန့်တို့ကို စားချင်သောနိမိတ်ကား အထက်ကောင်းကင်သို့ တစ်ယူဇနာတိုင်အောင် အာဏာစက်နှံ့ရာသော အကြောင်းတည်းဟုဟောပေ၏။

မိဖုရားလည်း အားရဝမ်းမြောက်စွာ ဆရာဟောပေသောစကားကို ရွှေပြားတွင် ရေးတင်၍ထား၏။ ဆရာဟောတိုင်း မှန်ပါမူ ရတနာအတိစီသော ရွှေထမ်းစင်ဖြင့် ဆရာကိုတင်၍ ကြီးစွာသောပူဇော်သက္ကာကို ပြုပါအံ့ဟု ဆို၏။ မိဖုရားလည်း နေ့လစေ့သောအခါ တင့်တယ်စွာသောသတို့သားကို ဖွားမြင်၍ 'အသောက' ဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။ သတို့သားထိုင်တတ်သော အရွယ်သို့ရောက်လျှင် မင်းရင်ပြင်သို့ဆောင်၍ မင်းကြီး၏တင်ထက်၌နေစေ၏။ မင်းကြီးလည်း ခရုသင်းလက်ယာရစ်ကို ကိုင်၍နေစဉ် မင်းသားသည် ခရုသင်းအတွင်းဝယ် ကျင်ငယ်

http://www.dhammadownload.com

သွားတည့်၏၊ မင်းကြီးလည်း ခရုသင်းနှင့် ကျင်ငယ်ရေကို သားတော်ထိပ်၌ သွန်းမိလေ၏။

မိဖုရားလည်း ဆရာစရဏဇီဝကကိုခေါ်၍ အကြောင်းကို မေ.သော် "သားတော်ကို ယခု အဘိသိက်သွန်းသည်မည်၏။ မချွတ် မင်းဖြစ်လတ္တံ့"ဟု ဆိုပေ၏။ ဤသို့ဆိုပြီးမှ "ငါဟောသည့်အတိုင်းမှန်လျှင် ငါရှိရာလာ၍ပင့်စေ"ဟု ဆိုပြီးမှ စရဏဇီဝကဆရာလည်း ယူဇနာတစ်ရာဝေးသော အရပ်သို့သွား၍ နေလေ၏။ ဓမ္မာသောကမင်းသား အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော် ခမည်းတော်က အိမ်ရှေ့အရာပေး၍ အဝန္တိတိုင်း ဥဇ္ဇေနီပြည်ကြီးကို စားစေ၏။

ဓမ္မသောကမင်းသား

တစ်ရံသောအခါ "အမောင်စားသော မြို့သို့ သွား၍နေလော" ဟု စေလိုက်၏။ ဓမ္မသောကမင်းသားသည် ယူဇနာတစ်ရာဝေးခြားသော ဥဇ္ဇေနီပြည်ကို သွားလေသော် ခရီးအကြား ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသော အရပ်၌ ဝိဋဌပ္ပါဘားကြောင့် သာကီဝင်မင်းတို့ ပြေးပုန်း၍ နေလာသော ဝေဒိသမည်သော မြို့သည် ရှိ၏၊ ထိုမြို့၌နေသော သာကီဝင် သူဌေးသမီးဖြစ်သော ဝေဒိသဒေဝီကို ယူခဲ့၍ ဥဇ္ဇေနီပြည်ကြီး၌ မင်း၏ စည်းစိမ်ကို ခံစား၍ နေလေ၏။

သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး

ဝေဒိသဒေဝီကို ယူ၍ မကြာမြင့်မီ မဟိန္ဒမင်းသားကို ပဋိသန္ဓေ ယူလေ၏၊ ထိုမင်းသားကို ဖွား၍ ဖဝါးခြေဖြင့် သွားလတ်သော် သမီးတော် သဃ်မိတ္တာကို ဖွားမြင်ပြန်၏၊ အခါတစ်ပါး ခမည်းတော် ဗိန္ဒုသာရမင်းကြီးသည် နာတော်မူကြောင်းကို ကြား၍ ဥဇ္ဇေနီပြည်မှ အလျင်အမြန် ပြန်ခဲ့ပြီးသော် ဝေဒိသဒေဝီနှင့် သမီးတော် သားတော်တို့ကို ဝေဒိသပြည်တွင် ထားခဲ့၍ မိမိချည်းသာ ပါဋလိပုတ်ပြည်သို့ လာခဲ့၍ ခမည်းတော်အား လုပ်ကျွေးပြုစု၏။ ဗိန္ဒုသာရမင်းကြီးလည်း နန်းသက်စည်းစိမ် နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်၊ သာသနာ သက္ကရာဇ် နှစ်ရာ့တစ်ဆယ့်လေးခုတွင် အနိစ္စရောက်တော်မူ၏။ ခမည်းတော် ခန္ဓာ ငြိမ်းခဲ့သော် ပြည်အလုံးကို သိမ်းယူ၍ မင်းပြုတော်မူ၏။

ထိုအကြောင်းကို နောင်တော်သုမနမင်းသား ကြားလေသော် ကိုးကျိပ်ကိုးယောက်သော ညီနောင်တို့နှင့်တကွ သမုဒ္ဒရာ လှိုင်းထဘီသကဲ့သို့ စစ်ကြီးစီရင်၍ လာပြီးလျှင် ပါဋလိပုတ်ပြည်ကို ဝန်းရံလေ၏။ ဓမ္မာသောကမင်းကြီးလည်း

http://www.dhammadownload.com

မြို့တွင် ရှိ ရဲမက်နှင့်တကွ ရုံးစည်း၍ တိုက်လေလျှင် နောင်တော် ကိုးကျိပ် ကိုယောက်ကိုရ၍ သတ်လေ၏။

နောင်တော် သုမနမင်းသား၏ မိဖုရား သုမနဒေဝီလည်း မင်းသားသေကြောင်း ကို ကြားလျှင် ရင့်သောကိုယ်ဝန်နှင့်တကွ မထင်ရှားသော အသွင်ဖြင့် ပြေး၍ မနီးမဝေးသော ဒွန်းစဏ္ဍားတို့၏ ရွာသို့ သွားလေ၏၊ ရောက်လျှင် ထိုရွာ၏ အနီး ပညောင်ပင်ကြီး၌ စောင့်နေသော နတ်သည် သုမနဒေဝီအား "ဤသို့လာလော့" ဟု ခေါ်နှင့်ပေ၏။ မိဖုရား ချဉ်းကပ်မိလျှင် တစ်ခုသောဇရပ်ကို ဖန်ဆင်း၍ နေစေ၏။

သုမနဒေဝီလည်း ဇရပ်သို့ ရောက်သောနေ့ပင်လျှင် သတို့သားကို ဖွားမြင်၏၊ ထိုသားကို ပညောင်စောင့်နတ် မ-စသည်ကို အကြောင်းပြု၍ **နိဂြောဓ** လုလင်ဟု သမုတ်လေ၏။ ဒွန်းစဏ္ဍားအကြီးလည်း၊ ထိုမိဖုရားကို မြင်သည်မှစ၍ မိမိ အရှင့်သမီးကဲ့သို့ မှတ်လျက် လုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။

နိဂြောဓသတို့သား ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်လေသော် မဟာဝရုဏ မည်သော ရဟန္တာသည် သူငယ်၏ ရဟန္တာဖြစ်အံ့သော အကြောင်းကို မြင်၍ သုမနဒေဝီအား တရားစကား ဟောကြားဆုံးမပြီးလျှင် သတို့သားကို ယူ၍ ရဟန်းပြုစေ၏၊ နိဂြောဓ လုလင်လည်း ဥဒေါင်းရိတ်စဉ်ကပင် တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ကြားသဖြင့် သင်တုန်းမှာအဆုံး၌ပင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးကား မိမိနှင့် တစ်မိတစ်ဖတည်းဖြစ်သော ညီတော် တိဿကို ထား၍ တစ်ဖသားချင်းဖြစ်သော နောင်တော် ကိုးကျိပ် ကိုးယောက်ကို ဖျောက်၍ လေးနှစ်တိုင်တိုင် အဘိသိက်မခံဘဲ ပြည်ထဲရေးကိုသာ သုတ်သင်စီရင်၍ သက္ကရာဇ် ၂၁၈ ခုနှစ် ရောက်သောအခါ ရာဇာဘိသေက ခံတော်မူ၏၊ ညီတော် တိဿကုမာရကိုလည်း အိမ်ရှေ့ ပေးတော်မူသည်။ ဝေဒိသဒေဝီလည်း မဟိန္ဒာ မင်းသားနှင့် သမီးတော် သဃ်မိတ္တာကို ပါဋလိပုတ်ပြည်သို့ ပို့စေ၏။ မိမိမူကား ဝေဒိသပြည်၌ပင် နေလေ၏။

ဘုရင့်ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားပုံ

သီရိဓမ္မာသောကမင်းလည်း ရှေးကောင်းမှု၏ အာနုဘော်, အဘိသိက်၏ အာနုဘော်ကြောင့် ဓမ္မဒီပါကျွန်းပေါ်၌ တစ်ယောက်တည်းသော မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏၊ အောက်မြေ အထဲကိုလည်း တစ်ယူဇနာထွင်း၍ ကောင်းကင်ကိုလည်း တစ်ယူဇနာတက်၍ အာဏာစက်တော် နှံ့၏။

http://www.dhammadownload.com

အနောတတ်အိုင်မှ တစ်နေ့ ရှစ်ထမ်းသော ရေတို့ကို နတ်တို့သည် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ပို့ဆက်လာကုန်၏၊ ထိုရေ တစ်ဆယ့်ခြောက်လုံးတို့တွင် ရှစ်လုံးသော ရေတို့ကို သံဃာတော်တို့အား ကပ်လှူ၏၊ နှစ်လုံးသော ရေတို့ကို ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့အား လှူတော်မူသည်။ နှစ်လုံးသော ရေတို့ကို အသန္ဓိမိတ္တာ မိဖုရားကြီးအား ပေးတော်မူသည်၊ နှစ်လုံးသော ရေတို့ကို တစ်သောင်းခြောက် ထောင်သော မောင်းမတို့အား ပေးတော်မူသည်၊ နှစ်လုံးသော ရေတို့ကို ကိုယ်တော် သုံးဆောင်သည်။

ထိုမှတစ်ပါး ဟိမဝန္တာတောမှ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော၊ အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ကွမ်းရိုး ဒန်ပူကိုလည်းကောင်း၊ ဆေးဖြင့်ပြီးသော သျှိသျှာသီး၊ သဖန်း ခါးသီးတို့ကို လည်းကောင်း နတ်တို့သည် ပို့ဆက်လာကုန်၏၊ ထိုမှတစ်ပါး အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော သရက်သီးမှည့်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်၏ အနီးဖြစ်သော ပဒေသာပင်မှ အဆင်းငါးပါးရှိသော ဝတ်စရာ, ရုံစရာအထည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ လိမ်းကျံစရာ နံ့သာပျောင်း နံ့သာမှုန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ချည်ဖြင့် ရက်သော မုလေးပွင့်ကဲ့သို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အပြောက်ရှိသော အပေါ်ရုံ ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း နတ်တို့သည် ပို့ဆက်လာကုန်၏။

မြတ်သောသူတို့သာ ထိုက်သော မျက်စဉ်းတို့ကိုလည်း နဂါးတို့ ဆက်လာကုန်၏၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်၏ အနီးဖြစ်သော သလေးစပါးတို့ကိုလည်း ကျေးသား, ငုံး, ခါ အစရှိသော ငှက်တို့သည် ချီဆောင်၍ လှည်းကိုးထောင်တိုင်တိုင် ဆက်လာကုန်၏။

အခြင်အတွယ် မှတ်စု – လှည်းကိုးထောင် ဟူသည်ကား – လေးဆုပ်ကို တစ်ကုဋေ၊ လေးကုဋေကို တစ်ကွမ်းစား၊ လေးကွမ်းစားကို တစ်ပြည်၊ လေးပြည်ကို တစ်စိတ်၊ လေးစိတ်ကို တစ်တင်း၊ အတင်းနှစ်ဆယ်ကို တစ်ဝါဟ၊ တစ်ဝါဟကို တစ်လှည်း၊ ဤလှည်းပေါင်း ကိုးထောင်တည်း၊ ဤကား – သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌ လာသော ဝေါဟာရတည်း။

ဂဏန်းကျမ်းတို့၌ကား – လေးတင်းကို တစ်တို့၊ လေးတို့ကို တစ်ပုတ်၊ လေးပုတ်ကို တစ်ကက်၊ လေးကက်ကို တစ်ကြ၊ လေးကြကို တစ်ကျီ၊ တင်းပေါင်းလေးဆယ်ကို တစ်ဝါဟမည်၏ဟု ဆိုကုန်သည်၊ ယခုသုံးစွဲသော တင်းဖြင့် ရေတွက်သော် အလှည်းကိုးထောင်သည် တင်းပေါင်း သုံးသောင်း ခြောက်ထောင်ရှိ၏။

http://www.dhammadownload.com

ထိုသို့ ကျေးငှက်တို့ ဆောင်ခဲ့သော စပါးကို ညအခါ ရှင်္ဂ, ကြွက်, ပွေး စသော သတ္တဝါတို့သည် ဆန်လုံးမပျက်စေဘဲ ဖွဲနု ဖွဲကြမ်းကိုသာ နွာ၍ စားကုန်၏၊ ထိုဆန်ဖြင့် အရိယာသံဃာတို့အား လည်း ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏၊ မင်း, မိဖုရား, မောင်းမ, မိသံ, ခြွေရံ, မှူးမတ်တို့ကိုလည်း ရိက္ခာစားနပ် ပေးတော်မူ၏။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း ပျားကြီး ပျားငယ်တို့သည် နီးရာနီးရာ အရပ်၌ အသက်မရှိတဲ့ လပို့သာ စွဲလာကုန်၏။

တောင်၌နေသော ဝံ, မျောက် စသော သတ္တဝါတို့လည်း ပန်းပဲဖိုသို့ ဝင်၍ နေ့ညမပြတ် တူ, ပေကိုင်၍ ပုတ်ခတ်ရကုန်၏။

ကရဝိက်ငှက်တို့သည်လည်း နန်းတော်ထက်ဝန်းကျင်မှ သာယာသော အသံဖြင့် ကျူးရင့်လာကုန်၏။

ဘုရား ၄-ဆူ၏ ပုံတော်များ

ဤသို့ ဘုန်တန်ခိုး အာနုဘော်နှင့် ပြည်စုံသော တက်သစ်သော နေမင်း သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် အစဉ်အဆက် မှီကုန်သော မှူးမတ်တို့ စကားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ အသွင်အပြင်ကို ဖူးမြင်လိုရကား ဘုရား လေးဆူကို မီလိုက်သော အသက် တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး ရှည်သော ကာလနဂါးကို ခေါ်လို၍ ရွှေခြေကျင်းအဖွဲ့ကို သမုဒ္ဒရာထဲသို့ ချလိုက်၏၊ ထိုခြေကျင်းသည် ကာလနဂါးမင်းနေရာသို့ ရောက်လေသော် ထိုနဂါးနေရာလည်း မြေအောက် တစ်ယူဇနာ အတွင်း၌ဖြစ်၍ မင်း၏ နိုင်ငံတော်ဖြစ်သောကြောင့် မနေဝံ့ရကား လျင်လျားစွာ လာရ၏။

ခမ္မာသောကမင်းကြီးလည်း ကာလနဂါး ရောက်သောအခါ ထီးဖြူမိုးကာသော ရတနာပလ္လင်၌ နေစေ၍ ကျက်သရေရှိသော ရေပန်း ကြည်းပန်းတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း, ရွှေပန်း ငွေပန်း ပေါက်ပေါက်ပန်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပူဇော်၍ ရှမ္ပော်ဖွယ်သော ကချေသည် အပေါင်း တစ်သောင်းခြောက်ထောင်တို့ကို ခြံရံစေလျက် နဂါးမင်းအား ဤသို့ဆို၏၊ "အဆုံးမရှိသော အားတော် ဆယ်တန်၊ ဉာဏ်တော် ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကြဝတေးမင်း၏ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်တူသော ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားရတနာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သင်ကိုယ်တိုင် ဖူးမြင်ရပါသည်၊ ငါမူကား မဖူးမြင်ရပါ၊ ထိုဘုရားသဏ္ဌာန်ကို ဖန်ဆင်း၍ ငါ့အား ပြပါလော့" ဟု ဆို၏။

http://www.dhammadownload.com

နဂါးမင်းလည်း "အရှင်မင်းကြီး....အစိန္တေယျ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကိလေသာ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင် သဏ္ဌာန်ကို အကျွန်ုပ် ဖန်ဆင်း၍ ဘယ်မှာ တူနိုင်အံ့နည်း၊ မပြစွမ်းနိုင်ပါ" ဟု ဆို၏။ မင်းကြီးလည်း "ပိပြင့်စွာ မပြနိုင်သော်လည်း တစ်စိတ် တစ်ဒေသမျှ ပြပါလော့" ဟု ဆိုလျှင် ကာလနဂါးလည်း သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး, ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်, ရောင်ခြည် ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော လူ နတ် နဂါး သိကြား ဗြဟ္မာတို့၏ မျက်စိအရသာ တည်ရာဖြစ်သော ကကုသန်, ကောဏဂုံ, ကဿပ, ဂေါတမ ဟူသော ဘုရား လေးဆူတို့၏ အသွင်တော်ကို ပြပေ၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုသို့သော အဆင်းတော်ကို ရှုလျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မျက်စိဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုတော်၏။ သိရီဓမ္မာသောက မင်းကြီးကား အဘိသိက် ခံပြီးမှ လေးနှစ်တိုင်တိုင် သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော လောကီစည်းစိမ်ကိုသာ များစွာ ဆည်းပူးတော်မူလျက် လေးနှစ် လွန်သောအခါမှ သံသရာ အကြောင်းကို တိုင်းထွာ၍ ဆရာကောင်း ဆရာမြတ်တို့ကို ရှာ၏။

သိရီဓမ္မာသောကမင်းကြီး ကိုးကွယ်ရာရှာခြင်း

တစ်ရံသောအခါ ငါသည် ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော မင်းဧကရာဇ်၏ စည်းစိမ်ကိုရတော်မူသည်၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကို ပဋိသန္ဓေနေစဉ်က တစ်စုံတစ်ခုသော တိတ်နိမိတ် ထင်ဟူးသလောဟု မယ်တော်ဖြစ်သော ဓမ္မာမိဖုရားအား မေးတော်မူ၏။ မယ်တော်လည်း ရွှေပေဋ္ဌ ရေးသားထားသော အက္ခရာကိုပြပေ၏၊ မင်းကြီးမြင်လျှင် ယခင် နိမိတ်ဖတ်ဖူးသော ဆရာ စရဏဇိဝကကို ပူဇော်သက္ကာရပြုလို၍ ရတနာအတိုပြီးသော ထမ်းစင်ဖြင့် တင်ဆောင်ရလေ၏၊ ဆရာလည်း အပူဇော်ခံခြင်းငှာလိုက်လာ၍ ခရီးအကြား၌ အဿဂုတ္တရဟန္တာကိုတွေ့၍ တရားတော်ကို နာရလျှင် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်၍ အပူဇော်မခံလိုဘဲ ထိုအရှင်ထံ၌ပင် နေလေ၏။

ထိုမင်း ခမည်းတော် ဗိန္ဒုသာရမင်းကြီးသည် ပုဏ္ဏားတို့အား လည်းကောင်း, ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော ပါသဏ္ဍအယူရှိသော သက်နိုးယောင် ပုဆိုးဝတ်သော ပဏ္ဍရင်္ဂါတို့ထို့အား လည်းကောင်း, ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးကိုသာ ရှောင်လျက် ရဟန်းယောင်ပြုနေသော ပရိဗ္ဗာဇက တို့ထို့အား လည်းကောင်း၊ အဝတ်မဆီး အချည်းနှီးသော အစေလက တို့ထို့အား လည်းကောင်း ငါတို့အား ကိလေသာတည်း

http://www.dhammadownload.com

ဟူသော အနောင်အဖွဲ့ မရှိ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီဟု ဝန်ခံလျက် သူတစ်ပါးထံ အလှူခံ၍ များစွာသော ပရိက္ခရာတို့ကို ဆောင်ယူတတ်သော နိဂဏ္ဌတို့ထွဋ်၊ ငါတို့ ဆရာကား ထာဝရဘုရားတည်း၊ ထိုဘုရားကို ကိုးကွယ်မှု လူတို့၏ မကောင်းသော အကျင့်ဟူသမျှကို ထာဝရဘုရားသာ ကိုယ်စားခံစေသည်ဖြစ်၍ မကောင်းမှု မရှိပြီဟု ယူသော နတ္ထိကတိတ္ထိတို့အား လည်းကောင်း၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြားသော ခြောက်သောင်းမျှလောက်သောတိတ္ထိတို့အား ဝတ်ထား၍ လုပ်ကျွေးပြုစု၏။

သိရီဓမ္မာသောကမင်းလည်း ခမည်းတော် ကျွေးမြဲသော ဝတ်ကို မချွတ်စေဘဲ အိမ်တော်၌ အမြဲ လုပ်ကျွေး၏၊ တစ်နေ့သ၌ ခြင်္သေ့ခံသော လေသာ နန်းတံခါးကို လုပ်၍ ကြည့်တော်မူသော် လျှပ်ပေါသော ဣန္ဒြေဖြင့် နေထိုင် စားသောက်ကြသော ထိုတိတ္ထိ, ပရိဗိုဇ်တို့ကိုမြင်၍ ဤသူတို့၌မြတ်သော တရားသည် မရှိရာ၊ သွားလာ နေထိုင်ခြင်း ကိစ္စ၌ ငြိမ်သက် မြတ်မွေ့ခြင်း မရှိ၊ ပကတိသော လူတို့ကဲ့သို့ပင်တကား၊ မြတ်လှသော အလှူခံတို့ကို ရှာကြံ ရွေးချယ်၍ လှူမှုသာလျှင် အကျိုးရှိသည် တကားဟု ကြံလေ၏။

တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေ

ထိုသို့ ကြံပြီးသော် အမတ်တို့ကို ခေါ်၍ 'အမောင်တို့သည် သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်သော အလှူခံမြတ်တို့ကို ရှာ၍ ပင့်ခဲ့ကုန်၊ ငါ အလှူပေးလိုသည်' ဟု ဆို၏။ ထိုအမတ်တို့လည်း တိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပင့်ဆောင်၍ 'အရှင်မင်းကြီး ....ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား အကျွန်ုပ်တို့၏ဆရာ ရဟန္တာပါတည်း" ဟု လျှောက်ကုန်၏၊ မင်းကြီးလည်း သူမြတ်မဟုတ်မှန်း သိ၍ ထိုတက္ကတွန်းတို့နှင့် လျော်သော ပူဇော်သက္ကာရကိုသာပြု၍ သွားစေ၏။

ဤသို့ အလှူခံမြတ်ကို ဖွေရှာ၍နေစဉ် တစ်နေ့သ၌ နိဂြောဓ သာမဏေသည် နံနက်အခါ ဆရာတို့၌ ပြုထိုက်သော ဝတ်ကို ပြုခဲ့ပြီး၍ သပိတ် သင်္ကန်းပြင်လျက် မယ်တော်အိမ်သို့ ဆွမ်းခံအံ့သောငှာ မြို့၏ တောင်မျက်နှာမှ ဝင်လာ၍ အရှေ့မျက်နှာသို့ ရှေးရှုသွားသတည်း၊ မယ်တော်အိမ်ကား မြို့၏ အရှေ့၌ ရှိသည်။

ထိုအခါ သိရီဓမ္မာသောကမင်းလည်း လေသာနန်းတံခါးဝ၌ ရပ်၍ အရှေ့အရပ်သို့ မျှော်စဉ် မင်းရင်ပြင်သို့ လှမ်း၍လာသော နိဂြောဓ သာမဏေငယ်ကို မြင်လျှင် ဤသို့ ဆင်ခြင်၏၊ မြင်မြင်သမျှသော လူအပေါင်းကား မတည်ကြည်သော နှလုံးရှိ၏၊ တုန်လှုပ် လျှပ်ပေါသော ဣန္ဒြေ ရှိ၏၊ ကျော့ကွင်း၌ မိသော

http://www.dhammadownload.com

သမင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကျီး၏မျက်နှာကဲ့သို့ လည်းကောင်းရှိ၏၊ ဤ နန်းရင်ပြင်ဖြင့် သွားသော သူငယ်မူကား အလွန်တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရ၏၊ ရှေ့သို့ တက်ခြင်း, နောက်ဆုတ်ခြင်း, တူရူကြည့်ခြင်း, တစောင်းကြည့်ခြင်း လက်ခြေတို့၏ ကွေးခြင်း, ဆန့်ခြင်းစသော အမူအရာတို့သည် တင့်တယ် သိမ်မွေ့စွာ ရှိ၏တကား၊ ဤသူငယ်၏ ကိုယ်တွင်း၌ မြတ်သော တရားသည် ရှိရာပေ၏ဟု ကြံပြီးလျှင် အလွန်ချစ်ခင် ကြည်ညိုသောသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၏။

ချစ်ခင်ကြည်ညိုကြောင်း တရား ၂-ပါး

အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား -ရှေးကောင်းမှု ပြုကြသောအခါ နိဂြောဓ သာမဏေသည် အစ်ကိုကြီး၊ ဒေဝါနံပိယတိဿမင်းသည် ညီအလတ်၊ သီရိဓမ္မာသောကမင်းသည် ညီအထွေး ဖြစ်ဖူးသောကြောင့် မြင်တော်မူလျှင်ပင် လွန်စွာသော ကြင်နာစုံမက်ခြင်းသည် ဖြစ်သတည်း။ ထိုသို့ ရှေးဘဝ၌ တကွကောင်းမှု ပြုဖူးသောကြောင့် လည်းကောင်း ဤအကြောင်းနှစ်ပါးဖြင့် ချစ်ခြင်းတရားသည် ဖြစ်သတည်း။

ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်လည်း -

ပုဗ္ဗေဝ သန္နိဝါသေန၊ ပစ္ဆုပ္ပန္နဟိတေန ဝါ။

ဧဝံ တံ ဓာယတေ ပေမံ၊ ဥပ္ပလံဝ ယထောဒကေ -

ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူသည်။

အနက်ကား - ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝကလျှင်။ သန္နိဝါသေန၊ အတူတကွ မိဘပေါက်ဖော် တော်စပ်နီးကာ ကောင်းမှုပြုရာသောကြောင့် လည်းကောင်း။ ပစ္ဆုပ္ပန္နဟိတေန ဝါ၊ ပစ္ဆုပ္ပန်ဘဝ၌ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းနှစ်ပါးဖြင့်။ ဟံပေမံ၊ ထို ချစ်ခြင်းသည်။ ဓာယတေ၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာသည်။ ဥဒကဋ္ဌ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ကဒ္ဒမဋ္ဌ၊ ညွန်ကိုလည်းကောင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဓာယတေယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။

မင်းကြီးလည်း သာမဏေအား ထိုအကြောင်း နှစ်ပါးဖြင့် အားကြီးသော မြတ်နိုးခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ 'သာမဏေကို မြန်စွာ လိုက်ပင့်ချေ' ဟု အမတ်တို့ကို စေလိုက်၏။ အမတ်တို့ လိုက်၍ပင့်စဉ် မင်းကြီးလည်း ကြာသည်ဟူ၍ တစ်ဖန်ထပ်၍ အမတ်တို့ကို စေပြန်၏။ ထိုသို့ အကြိမ်ကြိမ်ထပ်၍ အမတ်တို့ကို ပင့်စေသော်လည်း သာမဏေသည် လျင်စွာ မကြွမူ၍ ပြကတော့သော လာခြင်းဖြင့်

http://www.dhammadownload.com

သာ လာ၍ မင်းအိမ်သို့တက်မိသော် 'သင်နှင့် သင့်လျော်သောနေရာ၌ နေလော့' ဟူ ဆိုတော်မူ၏။

ဆွမ်းရှစ်ဝတ် အလှူ

သာမဏေလည်း ထိုမှ ဤမှ ကြည့်ရှုသော် ယခုအခါ ငါ့ထက် သိက္ခာဝါ ကြီးသော ရဟန်းသည် ဤမင်းအိမ်ထက်၌ မရှိပြီဟု ကြံပြီးလျှင် ထီးဖြူအုပ်သော ရာဇပလ္လင်ထက်သို့ တက်အံ့သော အခြင်းအရာကို ပြုလျက် မင်းကြီးလက်သို့ သပိတ်ကို ကမ်း၏၊ မင်းကြီးလည်း ထိုအခြင်းအရာကို မြင်လျှင် ဤသာမဏေငယ်သည် ယနေ့ ငါ၏ အိမ်တော်အလုံး၌ အရှင်ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ကြံ၍ သပိတ်တော်ကို လှမ်း၏။

သာမဏေကလည်း ရာဇပလ္လင်ထက်သို့ တက်၍ ထိုင်လေလျှင် မင်းကြီးလည်း အထူးထူးသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို သပိတ်၌ လောင်း၍ ကပ်၏၊ သာမဏေလည်း ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်၏၊ ပြီးစီးသောအခါ မင်းကြီးက ဤသို့ မေးလေ၏၊ 'သာမဏော ....သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကား အဘယ်သူ၏ အမျိုးအနွယ်နည်း၊ အဘယ်သူ၏ အဆုံးအမကို ခံသနည်း၊ သင်၏ အယူကား အဘယ်သို့ ယူသနည်း' ဟု မေးလျှောက်၏။

သာမဏေလည်း 'ငါ၏ အမျိုးအနွယ်ကား ဥယျာဉ်တရား ငါးပါးကို အကုန်သိမြင်သော သဗ္ဗညုဘုရား၏ အနွယ်တည်း၊ ထိုဘုရား၏ အဆုံးအမ၌ သာ ငါတည်သတည်း၊ ငါ၏ အယူလည်း အဆူဆူသော ဘုရားသခင်တို့ ရောက်ဝင် ပျော်စံရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြုသတည်း' ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မင်းကြီးလည်း 'သင်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကိုသိလျှင် ငါ့အားကြားပါ' ဟုဆို၏၊ သာမဏေလည်း 'မင်းကြီး ...ငါအတန်ငယ်မျှသာ သိပါသေးသည်၊ နာလိုမူကား ဟောအံ့' ဟုဆို၍ ဓမ္မပဒ၌ အပ္ပမာဒဝဂ်ကို ဟော၏။

အပ္ပမာဒေါ အမတံ ပဒံ၊ ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒံ -

အစရှိသော ဂါထာကို ကြားလျှင်ပင် "မောင်ရှင်သာမဏော ....ငါ သိပြီ၊ စုံလင်စွာ ဟောပါဦး" ဟူ၍ တောင်းပန်၏။ သာမဏေလည်း အပ္ပမာဒဝဂ် ဆုံးအောင်သော တရားကို ဟောပေ၏။ ယင်းသို့ တရားကို နာရပြီးသော် မင်းကြီးလည်း "ရှင်သာမဏော ....ရှစ်ဝတ်သော ဆွမ်းတို့ကို အကျွန်ုပ် နေ့တိုင်းမပြတ် သင့်အား လှူ၏" ဟု ဆိုလေ၏၊ သာမဏေလည်း ဒကာတော်မင်းကြီးလှူသော ဆွမ်းရှစ်ဝတ်ကို ငါ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား လှူအံ့" ဟု ဆိုပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

သာသနာတော် ချီးမြှောက်ပုံ

မင်းကြီးလည်း "ဥပဇ္ဈာယ်ဟူသည် အဘယ်သို့သောသူနည်း" ဟု မေးပြန်၏။ "မင်းကြီး ....အပြစ်ကြီးငယ်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဆုံးမ၍ ဤသို့ ကျင့်အပ်၏၊ ဤသို့ ဆိုအပ်၏ဟု သွန်သင်ပြသပေးသောသူတည်း"ဟု ပြောပေ၏၊ မင်းကြီးကလည်း "ချစ်သား.... သင်၏ ဥပဇ္ဈာယ်အား ဆွမ်းရှစ်ဝတ်, ချစ်သားအားလည်း ဆွမ်းရှစ်ဝတ် လှူ၏"ဟု ဆိုတော်မူပြန်၏။

သာမဏေလည်း "မင်းကြီး....ငါ့အဖို့ကို ငါ့ဆရာအား လှူအံ့" ဆိုပြန်၏။ "ချစ်သား....ဆရာဟူသည် အသို့သောသူနည်း" ဟုမေးပြန်သော် "မင်းကြီး....ဆရာဟူသည်ကား ပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ပေးသော သူတည်း"ဟု ပြောပေ၏။ မင်းကြီးကလည်း "ချစ်သား....သင်၏ဆရာအားလည်း ဆွမ်းရှစ်ဝတ်, သင့်အားလည်း ဆွမ်းရှစ်ဝတ်, လှူ၏"ဟု ဆိုတော်မူပြန်၏။

သာမဏေလည်း "မင်းကြီး....ငါ့အဖို့ကို သီတင်းသုံးဖော် သံဃာတော်တို့အား လှူအံ့"ဟု ဆိုပြန်၏၊ "ချစ်သား....သီတင်းသုံးဖော် သံဃာတော်ဟူသည် အဘယ်သို့သောသူနည်း"ဟု မေးပြန်သော် "မင်းကြီး....သံဃာဟူသည်ကား ငါ့အား ရဟန်းပြုပေးသော်သူ အတူတကွ သီလဆောက်တည်ဖက်ဖြစ်သော သူတည်း" ဟု ပြောပေ၏။ "ချစ်သား ....သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းရှစ်ဝတ်, ချစ်သားအားလည်း ဆွမ်းရှစ်ဝတ် လှူ၏" ဟု ဆိုပြန်၏။ မင်းကြီးလည်း အတိုင်းထက်အလွန်ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိတော်မူ၏၊ နိဂြောဓ သာမဏေလည်း 'ကောင်းပြီ' ဟု ဝန်ခံ၍ ကြွတော်မူ၏။

မိုးသောက်သောနေ့၌ ရှစ်ဝတ်လေးလီ သုံးဆယ့်နှစ်ဝတ်သော ဆွမ်းတို့ကို သုံးကျိပ်နှစ်ပါးသော ရဟန္တာတို့အား ပင့်ခေါ်၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူကြ၏၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော် မင်းကြီးက နိဂြောဓ သာမဏေကို ခေါ်တော်မူ၍ "ယနေ့ ကြွလာသော ရဟန္တာ သုံးကျိပ်နှစ်ပါးကို လည်းကောင်း, ထိုမှတစ်ပါး သုံးကျိပ်နှစ်ပါးကို လည်းကောင်း ပင့်ခေါ်၍ နက်ဖြန် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ပြန်၏။

ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ပွားစေ၍ တိတ္ထိ ခြောက်သောင်းတို့အား လှူသော ဆွမ်းဝတ်ကို ဖြတ်လျက် ခြောက်သောင်းသော ရဟန္တာတို့အား နန်းတော်တွင်း၌ အမြဲ လုပ်ကျွေးပေ၏။

သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးလည်း နိဂြောဓ သာမဏေအား ပုထုဇဉ်တို့၏

http://www.dhammadownload.com

ကြည်ညိုခြင်းထက် လွန်စွာ ကြည်ညိုတော်မူ၏။ သာမဏေလည်း ပရိသတ်နှင့် တကွ မင်းကြီးအား သုံးပါးသော သရဏဂုံ၌ လည်းကောင်း၊ ငါးပါးသော သီလ, ရှစ်ပါးသော သီလ၌ လည်းကောင်း တည်စေ၏၊ မင်းကြီးလည်း သံဃာတို့ နေစိမ့်သောငှာ အသောကာရာမကျောင်းကို ဆောက်စေ၍ ခြောက်သောင်းသော ရဟန္တာမြတ်တို့အား ဆွမ်းဝတ်နှင့်တကွ လှူတော်မူ၏။

ညီတော်တိဿ ရဟန်းပြုခြင်း

မင်းကြီးလည်း အဘိသိက်ခံ၍ လေးနှစ်မြောက်သောအခါ နန်းလျာ အိမ်ရှေ့ထား သော မင်းညီတော်ဖြစ်သော တိဿမင်းသားသည် တောကစားအံ့သောငှာ သွားလေသော် တောအုပ်တွင်း၌ အချင်းချင်း ပျော်ပါးမြူးထူးကုန်သော သမင်အပေါင်းတို့ကို မြင်၍ ဤသို့ ကြံ၏၊ မြက်သစ်ရွက်ကို စားရကုန်သော သမင်တို့လျက် အမှုကိစ္စ မရှိ၊ မိမိတို့ အလျောက်သာနေသဖြင့် ပျော်ပါးမြူးထူးကြသေး၏၊ သိမ်မွေ့သော အစာကို သုံးကာ သိမ်မွေ့သော အိပ်ရာ၌ အိပ်ကာနေကုန်သော ရဟန်းတို့မူကား အဘယ်မှာ. မမြူးထူးဘဲ ရှိတော့အံ့နည်းဟု ကြံမိ၏။

ထိုသို့ ကြံ၍ တောကစားရာမှ ပြန်လာသော် နောင်တော်မင်းကြီးအား ထိုအကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ မင်းကြီးလည်း ညီတော် အိမ်ရှေ့မင်းသည် အရာမဟုတ်သည်ကို ကြံဘိ၏တကား ဟု မသက်မသာရှိတော်မူ၍ ထိုအကြံကို ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် သိစေလို၍ တစ်နေ့သ၌ တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းဖြင့် အမျက်လိုသကဲ့သို့ ပြု၍ 'အမောင်သည် ခုနစ်ရက် မင်းပြုဘိလော့၊ ခုနစ်ရက် လွန်လျှင် သင့်ကို ငါသတ်တော့အံ့' ဟု ခြောက်ခြိမ်း၍ အကြောင်းကို သိစေ၏၊ အိမ်ရှေ့မင်းလည်း ခုနစ်ရက် လွန်သောနေ့၌ နောင်တော်သည် ငါ့ကို သတ်လတ္တံ့ဟု မစားမသောက်ဘဲ တချောက်ချားချား နေသောကြောင့် ခေါင်းပါးသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခုနစ်ရက် စေ့သောအခါ၌ မင်းကြီးသည် အိမ်ရှေ့မင်းကို ခေါ်၍ မေးတော်မူ၏၊ 'ညီတော်....သင်ကား အဘယ်ကြောင့် ခေါင်းပါးညစ်ညူးသော ကိုယ်ရှိသနည်း' ဟု မေးတော်မူ၏၊ 'အရှင်မင်းကြီး သေဘေးကို ကြောက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်' ဟု လျှောက်သော် 'ညီတော်....သေအံ့သော နေ့ရက်ကို မြင်နိုင်သေးလျက် မမြူးထူးနိုင် ရှိသေး၏၊ အရှင်ဖြစ်သော ရဟန်းတော်တို့မှာမူကား အာနာပါနနှင့် စပ်သော သေခြင်းတရားကို နေ့ညရှုကုန်လျက် အဘယ်မှာ မြူးထူးနိုင်ကုန်အံ့နည်း' ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ အိမ်ရှေ့မင်းလည်း ထိုနေ့မှစ၍ သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုဖြစ်၏။

http://www.dhammadownload.com

တစ်နေ့သ၌ ကောကစားသွားရာမှ ပြန်လေသော် ဆင်ပြောင်တစ်စီးသည် အင်ကြင်းခက်ကို ကိုင်၍ ရှင်ယောနကမဟာရက္ခိတထေရ်အား ယပ်ခတ်၍ နေသည်ကို မြင်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိ၍ ငါသည်လည်း ဤမဟာထေရ် ကဲ့သို့ ရဟန်းအဖြစ်ကို အဘယ်အခါမှ ရပါမည်နည်းဟု တောင့်တ၏၊ မဟာထေရ် သည်လည်း အိမ်ရှေ့မင်း အကြံရှိသည်ကို သိ၍ ထိုမင်းမြင်စဉ်လျှင် ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်လေ၍ အသောကာရာမ ကျောင်းကြီး၏ အနီး၌ လေးထောင့် အပြင် ရှိသော ကန်၏အနီးဝယ် ရုပ်လျက် သင်္ကန်းကို ကောင်းကင်၌ဆွဲ၍ ရေချိုးအံ့ သောငှာ သက်၏။

ထိုမဟာထေရ်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို မြင်၍ အတိုင်းထက်အလွန် ကြည် ညိုခြင်းသည် ဖြစ်၍ အိမ်ရှေ့မင်းလည်း ယနေ့ပင် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အံ့ဟု ပြည်သို့ ပြန်၍ မင်းကြီးထံ ခွင့်တောင်းလေ၏၊ မင်းကြီးလည်း မြတ်နိုးစော်မူသော နှလုံး တော်ရှိသည် ဖြစ်၍ အထူးထူးသော တောင်းပန်ခြင်းဖြင့် တောင်းပန်တော်မူ၏၊ ထိုသို့ တောင်းပန်ငြားသော်လည်း မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍ အသောကာရာမ ကျောင်းသို့ သွားသောခရီးကို တန်ဆာဆင်စေ၍ အထူးထူးသော ချုပ်တန်ဆာ မိန်ညို မောက်တို မောက်ရှင် ဆင်ယင်သော စစ်သည်အပေါင်း ခြံရံစေ၍ ကျောင်း သို့ ဆောင်လေ၏၊ အိမ်ရှေ့မင်းလည်း အခြွေအရံ တစ်သိန်းနှင့်တကွ ရှင်မဟာ ရက္ခိတထေရ်မြတ်၏ အထံ၌ ရဟန်းပြုလေ၏။

(အိမ်ရှေ့မင်းသည် အခြံအရံတစ်သိန်းနှင့်တကွ ရဟန်းပြုလေသည် ဟူ၍ ပြည်သူတို့ ကြားလေလျှင် လိုက်၍ ရဟန်းပြုလေသော သူကား မရေတွက်နိုင် ဖြစ်သတည်း။)

သိရိဓမ္မာသောက မင်းကြီး၏ တူတော်ဖြစ်သော 'အဂ္ဂိဗြဟ္မာ' အမည်ရှိသော မင်းသားကိုလည်း သမီးတော် သဃ်မိတ္တာနှင့် ထိမ်းမြား၍ သားတော် သုမန မင်းသားကို ရသဖြင့် ဃရာဝါသ၌ ငြီးငွေ့လေရကား အိမ်ရှေ့မင်း ရဟန်းပြုပြီဟု ကြားလျှင် မင်းကြီး၏ ထံတော်သို့ သွား၍ 'အကျွန်ုပ်လည်း ရဟန်းပြုပါရစေ' ဟု တောင်းပန်၏၊ မင်းကြီးကလည်း ခွင့်ပေးတော်မူ၍ ထိုနေ့ပင် ရဟန်းပြုလေ၏။

စေတီများ တည်ဆောက်လိုခြင်း

တစ်နေ့သ၌ မင်းကြီးသည် အသောကာရာမ ကျောင်းသို့သွား၍ ခြောက် သောင်းမျှလောက်သော ရဟန်းတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ကြီးစွာသော အလှူကို

http://www.dhammadownload.com

ပေး၍ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်၏၊ ဤသို့လည်း မေးလျှောက်၏၊ "အရှင်ဘုရား တို့....ဘုရားသခင် ဟောတော်မူသော တရားတော်ကား အတိမ္မှ ရှိသနည်း" ဟု လျှောက်ပေ၏။

ရဟန္တာမြတ်တို့လည်း 'ဓမ္မဝိနယအားဖြင့် နှစ်ပါး, ပိဋကတ်အားဖြင့် သုံးပါး, နိကာယ်အားဖြင့် ငါးပါး, အင်္ဂါအားဖြင့် ကိုးပါး, ဓမ္မက္ခန္ဓာအားဖြင့် ရှစ်သောင်းလေးထောင် ရှိသည်' ဟု ပြောပေ၏။

မင်းကြီးလည်း တရားတော်၌ အလွန် ကြည်ညိုစွာရကား တစ်ပါးတစ်ပါး သော ဓမ္မက္ခန္ဓာကို ရည်၍ စေတီ တစ်ဆူတစ်ဆူတည်တော်မူလိုသော အကြံ တော်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို တောင့်တ၏။

သံဃာတော်တို့လည်း ရာဇကြိုဟ်ပြည်၌ အဇာတသတ်မင်း ခဲယဉ်းစွာ မြှုပ်ထား၍ ကိုးကွယ်တော်မူသော သရီရဓာတ်တော် ခုနစ်စရှတ်တို့ကို မင်းကြီးရ၍ စေတီ တည်လတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူကုန်၏။

မင်းကြီးလည်း ဝမ်းမြောက်တော်မူလှ၍ "ဓာတ်တော်ထားရာကို သိသော သူသည် အသပြာ တစ်ထောင်ထုပ်ကို ယူလေ" ဟူ၍ ဆင်တွင်တင်ကာ မြို့ထက် ဝန်းကျင်ကို လည်စေ၏၊ မည်သူမျှ သိသည်ဟူ၍ မပေါ်ထွက်ကုန်၊ ရက်လည် သောနေ့၌ ရဟန်းမိန်းမ တစ်ပါးသည် သိကြောင်းကို ဆိုလေ၏၊ မင်းကြီးလည်း ထိုရဟန်းမိန်းမကို ပင့်၍ မေး၏၊ ရဟန်းမိန်းမကလည်း 'ငါ ခုနစ်နှစ်အရွယ် သာမဏေဖြစ်သောအခါ ငါ့ဆရာနှင့် ဆီမီးပန်းနံ့သာကို ကိုင်၍ လိုက်ရဖူးသည်၊ ငါ့ဆရာ ရဟန်းမလည်း နိမ့်သော မြေအဖို့တွင် နံ့သာပန်း ပူဇော်၍ ရှိခိုးရဖူး သည်' ဟု ပြောပေ၏။

ယန္တရား စက်ရုပ်များ

သိရိဓမ္မာသောကမင်းသည်လည်း ရဟန်းမိန်းမ ပြော၍ စေတီ တည်ရာကို သိလျှင် မိမိ၏ မှူးမတ် ပရိသတ်နှင့်တကွ သွားလေ၍ ဓာတ်တော်ရှိရာသို့ ရောက် သောအခါ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာရကိုပြု၍ တူးဖော်စေသည်ရှိသော် ကျောက် အင်္ဂတေ အိုးတို့ကို မြင်၍ ဆုတ်ငင်ရလေ၏။

ထို့နောက် အုတ်ကြွပ်အိုး, ထို့နောက် သံအိုး, ထို့နောက် ကြေးဖြူအိုး, ထို့နောက် ကြေးနီအိုး ထို့နောက် သလွဲဖြူအိုး, ထို့နောက် သလွဲမည်း အိုး တို့ကိုလည်း အစဉ်အတိုင်း ထုတ်ယူစေ၍ အိုးကုန်လျှင် အလုံးစုံ ရတနာ အတိပြီးသော ပြာသာဒ်၏ တံဝိုင်း ခုနစ်ထပ် အတွင်းဝယ် ဝင်းဝင်းညီသား ဓား

http://www.dhammadownload.com

လုံ သန်လျက်ကို ဆွဲငင်၍ အသက်ရှင်သောလူကဲ့သို့ ပြေးသွားကာ နေသော ယန္တရားစက်ရုပ်တို့ကို မင်းကြီးနှင့်တကွသော လူအပေါင်းတို့မြင်လျှင် ရင်သပ်လက်တီး ချီးမွမ်း အံ့ဩကုန်လျက် တစိုက်မတ်မတ် ကြည့်မျှော်လျက်သာ နေကြကုန်၏။

ထို့နောက်မှ မင်းကြီးသည် ဤသို့ အကြံရ၏၊ အထက်က စီရင်တတ်သောသူ မရှိဘဲ အဇာတသတ်မင်းသည် ဤယန္တရားကို မထားနိုင်လေရာ၊ တတ်သော အဆက်အနွယ်ကိုသာ ရှာဦးအံ့ဟု အသပြာ တစ်ထောင်ထုပ်ကို ဆင်ကျောက်ကုန်းထက် တင်၍ 'အကြင်သူသည် ယန္တရားစက်ကို ဖျက်နိုင်တုံအံ့၊ ထိုသူသည် ဤအသပြာကို ယူလော့' ဟု ကြွေးကြော်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို လည်စေ၏၊ ထို အခါ အထက် ရောမတိုင်းက လာ၍ ဤစေတီကို စီရင်ခဲ့သော ဆရာ၏ သားမြေးတို့ ကြားလေသော် ငွေထုပ်ကို သိမ်းယူပြီးလျှင် မင်းကြီးအထံသို့ သွားလေ၏။

အဇာတသတ်မင်း တည်ထားသော ဌာပနာတိုက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြခြင်း

ယန္တရားစက်ဆရာ

ထိုဆရာကြီးတို့၏ အကြောင်းကား ရောမတိုင်း၌ ဘူတာဝါဟန ယန္တရားအတတ်ကို တတ်ကုန်သော သူတို့သည် မိမိအမည်ကို ပေါင်၌ စာရင်းထိုး၍ မှတ်သား၏၊ တစ်ပါးနိုင်ငံသို့ သွားလျှင် ယန္တရားအတတ်ဖြင့် လိုက်၍ သတ်လေကုန်၏။ တစ်ရံသောအခါ ပါဋလိပုတ် ပြည်သား တစ်ယောက်သည် ရောမတိုင်း၌ အဖိုးအတိုင်းမသိ ထိုက်သော ယန္တရားအတတ်ကို ငါဆောင်အံ့ဟု ကြံပြီးလျှင် ရောမတိုင်းသို့ သွားလေ၍ ထိုအတတ်ကို တတ်သောသူ၏ သမီးကို ဥစ္စာ ရွေငွေ စုနှင်း၍ မယားပြုလေ၏။ ဆရာလည်း သမက်အား အလုံးစုံသော အတတ်ကိုသင်၍ ပေါင်တွင် စာရင်းထိုးလေ၏၊ နှစ်, လ ရှည်လျားစွာ သား သူငယ် အရွယ်သို့ ရောက်လျှင် "ငါသည် ပါဋလိပုတ်ပြည်သို့ သွားအံ့၊ ဤတို့ငါးသားတို့သည် သွားကြောင်းကို သိလျှင် ကောင်းကင်ဖြင့် လိုက်၍ ငါ့ကို သတ်လတ္တံ့၊ သင်မူကား ငါ၏အကောင်ဝယ် ပေါင်တွင်ရှိသော အတတ်ကို ထုတ်ယူ၍ ငါ၏ ဆွေမျိုးထဲ၌ ဤအတတ်ဖြင့် အသက်မွေးလေလော့" ဟု သားကို မှာ၍ ပြေးခဲ့လေ၏။ ပြေးကြောင်းကို သိလျှင် ထိုတိုင်းသားတို့ လိုက်လံဝန်းလျှား၍

http://www.dhammadownload.com

သတ်လေ၏။ သားလည်း အဖမှာခဲ့သောအတိုင်း အတတ်ကိုယူ၍ အဖအလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ပြီးလျှင် ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ နေလေ၏။ အဇာတသတ်မင်း သရီရဓာတ်တော်ကို ထားသောအခါ ထိုဆရာကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ခေါ်၍ စီရင်လေ၏၊ ထိုသူ၏ အနွယ်ဖြစ်သော သား,မြေးတို့ကို တွေ့လေသတည်း။

ဓာတ်တော်များရ၍ စေတီများတည်ခြင်း

မင်းကြီးလည်း ထိုသူတို့ကို တွေ့လျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အသပြာတစ်ထောင်ပေး၍ ယန္တရားစက်ကိုဖျက်စေ၏။ ထိုနောက်မှ မြေကိုတူး၍ တံတိုင်းခုနစ်ထပ်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ပယ်ရှားလျက် ရဟန်းသံဃာ ပါသမျှသော မှူးမတ်ပရိသတ်နှင့်တကွ ဓာတ်တော်ပြာသာဒ်ကို လက်ယာရစ် သုံးကြိမ်လှည့်၍ ဖူးမြော်လေလျှင် ရှင်မဟာကဿပ အဓိဋ္ဌာန်၍ ထွန်းသော ဆီမီးလေးတိုင်၌ မီးမသေသည်ကို မြင်၍ အလွန်အံ့သြလျက် ပြာသာဒ်တွင်းသို့ ဝင်၍ ရွှေစင်အတိလုပ်သော မြင်းရုပ်ကို ယန္တရာအကျည်ဖြင့် ဖွင့်သော် မြင်း၏ဝမ်းတွင်း၌ ထားသော ဝဇိရစိန်ကဲ့သို့ ထွန်းတောက်လျက် တည်သော ဓာတ်တော်အစုကို မင်းကြီးမြင်လျှင် ရွှင်ကြည်လှစွာသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ကခြင်း, သီခြင်း, တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ချီးမြှောက်ပြီးမှ ပြာသာဒ်, မြင်းရုပ်တို့ကို ထုတ်၍ ကောင်းစွာသုတ်သင် ဆင်ယင်ပြီးသော် တံခွန်, ကုက္ကား, မုလေးပွားတို့ဖြင့် စီရင်လျက် မြို့တွင်းသို့ဝင်၍ ပြာသာဒ်ဦးကင်း၌ ထားတော်မူ၏။

ယင်းသို့ ယူပြီးမှ မိမိပြည်သို့ ပြန်ခဲ့ပြီးသော် သရီရဓာတ်တော် တစ်ဖို့ကို ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းအလုံး၌ အမြဲကိုးကွယ်စေခြင်းငှာ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော မြို့နိုင်ငံတို့၌ တစ်မြို့တစ်မြို့လျှင် စေတီတစ်ဆူတစ်ဆူ တည်လေဟူ၍ ကိုးဆယ့်ခြောက်ကုဋေသော ငွေအသပြာတို့ကို အမတ်တို့အား အပ်၍ စေတီတည်စေ၏၊ ကျောင်းလည်း တစ်ဆောင်စီ ဆောက်စေ၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုကျောင်း, စေတီတို့ကို လုပ်စေမည့်အခါ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော ဣန္ဒဂုတ္တ အမည်ရှိသော ရဟန္တာမြတ်ကို တောင်းပန်၏၊ ထိုအရှင်လည်း မိမိတန်ခိုးစွမ်းအင်ဖြင့် စောင်မ၍ ခြောက်လရှိလျှင် အလုံးစုံသော ကျောင်း, စေတီတို့သည် ပြီးကုန်၏၊ ထိုစေတီကို တည်သောအခါ လ,ကို ရာဟုဖမ်းသည့်နေ့ တစ်ပြိုင်နက် တည်ကုန်၏၊ လ,ကို ရာဟုဖမ်းသည့်နေ့ တစ်ပြိုင်နက် ပြီးကုန်၍ ပြီးကြောင်းကို ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မင်းတို့သည် ကမ္ဘည်း ဆက်စာနှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ရောက်လာကြကုန်၏။

http://www.dhammadownload.com

မဟာဧတိနှင့် ရှင်ဥပဂုတ်

တစ်ဖို့သော ဓာတ်တော်တို့ကို ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ မြစ်နားဝယ် တစ်ကော သခွဲအရပ်ကို လက်ဝါးပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စေ၍ အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ယင်လျက် မဟာဧတိ တည်လေ၏၊ တည်ပြီးသော် ခုနစ်လ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ကြီးစွာသော ပူဇော်ပွဲကို ပြုအံ့ဟု ကြံ၏၊ ထိုအခါ အနမောဒနာ ပွဲ၏ အန္တရာယ်သည် စဉ် ငယ်မျှ မရှိစိမ့်သောငှာ အရိယာသံဃာတို့ကို တောင်းပန်အံ့ဟု မှူးမတ်တို့နှင့်တကွ အသောကာရာမကျောင် သို့ လာ၍ သံဃာ တော်တို့အား ရိုသေစွာရှိခိုး၍ သံဃထေရ်အား ဤသို့လျှောက်၏၊ "အရှင်ဘုရား ... အကျွန်ုပ် ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်ကို တန်ခိုးဖြင့် တားမြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ရဟန်းတစ်ဦးကို စေတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏၊ သံဃထေရ်လည်း "မင်းကြီ ....တန်ခိုးရှိသော ရဟန်းကို ရှာဦးအံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ မင်းကြီးလည်း နန်းတော်သို့ပြန်လေ၏။

ရဟန်းသံဃာကိုလည် စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြသည်ရှိသော် 'မာရ်နတ်သား သည် ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်ကို ပြုအံ့သည် မချွတ်ဖြစ်သည်၊ ထိုမာရ်နတ်ကို တားမြစ်ခြင်းငှာ ငါ့ရှင့် အားထုတ်ပါ' ဟု သံဃာ အစဉ်အတိုင်း တိုက်တွန်းကြသော်လည်း တစ်ပါးသော ရဟန်းမျှ ဆုံးမမည့်သူ မထွက်၊ ဤသုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ သံဃာ စည်းဝေးသောကာလ နဂါးပြည်မှ နဂါးမင်းတစ်ယောက်လည် သံဃာတော်တို့ကို ရှိခိုးအံ့ဟု လာ၍ သံဃာ့ အစည်းအဝေးကို ရှိခိုး၍နေစဉ် ကောင်းကင်ဖြင့် လာသော ဂဠုန်မင်းသည် နဂါးကို မြင်၍ ဖမ်းအံ့သောငှာ မြေ သို့သက်လာသော် လေ၏ အဟုန်ဖြင့် သို၍ နဂါးမင်းသည် ကြောက်လန့်လှလျက် သံဃာ့ထေရ်၏ ခြေတော်ကြား သို့ ဝင်၍ 'အကျွန်ုပ် အသက်ကို ကယ်ပါ' ဟု လျှောက်၏၊ သံဃာ့ထေရ်လည်း ဒုတိယထေရ်ကို ဤသို့ဆို၏ 'ငါသည် ဧရာ ဒဲ့ဗွလဖြစ်၍ ဗျာန်ဝင်စားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်၊ အရှင်သည် နဂါးမင်းကို ဂဠုန်ဘေးမှ ကယ်ပါ' ဟု ဆို၏။ ထိုဒုတိယထေရ်လည်း တတိယထေရ်ကို ထို့အတူတိုက်တွန်း၏။ ဤနည်းဖြင့် အဆင့်ဆင့်တိုက်တွန်းသော် ခုနစ်နှစ်အရွယ်သာရှိသော သာမဏေ ငယ်တစ်ဦးက 'ကျွန်ုပ် ဂဠုန်ကို ဆုံးမပါမည်' ဟု ဝန်ခံ၍ မျှော်လင့်ကာနေ၏။

ဂဠုန်လည်း နဂါး၏ အထက် တစ်ယူဇနာမျှလောက်ရောက်လျှင် သံဃာကြီးတို့က "ငါ့ရှင် သာမဏေ ....ထပါလော့, ထပါလော့" ဟု တိုက်တွန်းကြ၏။ သာမဏေငယ်လည်း၊ စတုတ္ထဗျာန်ကို မြန်စွာဝင်စား၍ အဓိဋ္ဌာန်လျှင် ဂဠုန်မင်း၏ လျင်ခြင်းအဟုန်သည် ကုန်၍ ထူလှစွာသော ကျောက်ဖျာကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်၍

http://www.dhammadownload.com

ပြေးရှောင်ရလေ၏။ နဂါးမင်းလည်း သံဃာတော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သာမဏေကို လည်းကောင်း ကြည်ညိုစွာ ရှိခိုးလျက် နဂါးပြည်သို့ သွားလေ၏။

ရဟန်းအပေါင်းတို့လည်း သာမဏေကို ဤသို့ မိန့်တော်မူကုန်၏ 'သာမဏေသင်သည် ငါတို့ တောင်းပန်သည်ကို တစ်ကြိမ်တည်း ဝန်မခံသည် ဖြစ်၍ ဒဏ်ထားလိုသည်' ဟု ဆို၏။ "အဘယ်ဒဏ်ကို ထားလိုသနည်း" ဟု သာမဏေက လျှောက်လျှင် သိရီဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ခုနစ်လ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စေတီပူဇော်ခြင်းကို ပြုသောအခါ မာရ်နတ်သည် ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်ကို ပြုလတ္တံ့၊ ထိုမာရ်နတ်ကို သင် နှိုင်အောင်တားပါ" ဟု မိန့်ကုန်၏။

သာမဏေကလည်း "အကျွန်ုပ် မတတ်နိုင်၊ အကျွန်ုပ်ထက် တန်ခိုးကြီးသော ရဟန်းကို ညွှန်ပါအံ့၊ ထိုအရှင်သာ တားနိုင်ပါလတ္တံ့" ဟု လျှောက်၏၊ "အဘယ်နည်း" ဟု မေးသော် မဟာသမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ ရေအစုကို ထွင်း၍ ရတနာပြာသာဒ်ကို ဖန်ဆင်းလျက် ထိုပြာသာဒ်ထက် နေတော်မူသော တိဿနာဂအမည်ရှိသော ရှင်ဥပဂုတ်မထေရ်သည် ဈာန်သမာပတ်ဖြင့် များစွာသော နေ့ရက်တို့ကို လွန်စေ၍ အစာမစားဘဲ နေတော်မူသည်၊ ထိုအရှင်နှင့်တူသော မာရ်နတ်ကို ဆုံးမနိုင်သောသူ မည်သည် မရှိ၊ ထိုအရှင် ဆုံးမမည့်အကြောင်းကိုလည်း ဘုရားသခင်သည် ဤသို့ ဗျာဒိတ်ကြားတော်မူသည်။

ရှင်ဥပဂုတ်မှတ်စု – ဘုရားမြတ်စွာသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူသောအခါ သူငယ်တို့သည် မြေမှုန့်ကစား၍ နေကုန်၏၊ ထိုသူငယ်တို့တွင် ခုနစ်နှစ် အရွယ်ရှိသော ပိယဒဿီ အမည်ရှိသော သူဌေးသားသည် ဘုရား၌ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်၌ရှိသော မြေမှုန့်ကို အလှူခံပါဟု ကြဲ၍ အခြေအရံ သူငယ်တို့ကို ခေါ်ပြီးသော် လက်၌ရှိသော မြေမှုန့်တို့ လှူ၏၊ ဘုရားသခင်လည်း ထိုသူငယ်ကို မြင်လျှင် ရွှင်သောနှလုံးတော်ဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာကို ကြည့်တော်မူ၏၊ ရှင်အာနန္ဒာလည်း သပိတ်တော်ကို ကပ်လျှင် သူငယ် လောင်းအပ်သော မြေမှုန့်ကို ခံယူတော်မူ၍ ရှင်အာနန္ဒာအား တစ်ဖန် ပေးပြီးမှ ပြုံးတော်မူ၏။

ရှင်အာနန္ဒာက ပြုံးတော်မူသော အကြောင်းကို လျှောက်သော် "ချစ်သား အာနန္ဒာ.... ဤပိယဒဿီ သတို့သားသည်မြေမှုန့်လှူသော့ အကျိုးအားဖြင့် နတ်ပြည်၌ စံစားပြီးသော် သာသနာတော် နှစ်ရာတစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရောက်သော အခါ ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ ဗိန္ဓုသာရမင်း၏ တစ်ရာ့တစ်ယောက်သော သားတို့တွင်

http://www.dhammadownload.com

အသောက မည်သော ဗလစကြာမင်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ ငါ၏ သာသနာ၌ သဒ္ဓါခြင်း အားကြီးသည် ဖြစ်၍ ခုနစ်လ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အလှူကြီးကို ပေး၍ မိမိကိုယ်ကို နံ့သာဆီဖြင့် ဆွတ်သော ဝါဂွမ်းဖြင့် ရစ်၍ မီးညှိကာ ပူဇော်လတ္တံ့၊ ထိုအခါ မာရ်နတ် ဖျက်ဆီးသည်ကို ဥပဂုတ္တတိသနာဂ မ်ည်သော မထေရ်သည် တန်ခိုးအားဖြင့် တားပေလတ္တံ့ ဟု ဗျာဒိတ်စကား ကြားတော်မူ၏။

ဥပဂုတ္တတိသနာဂထေရ် မာရ်နတ်ကို ဆုံးမတော်မူခြင်း

ရှင်ဥပဂုတ်၏တန်ခိုး

ယင်းသို့ သာမဏေဆိုသော စကားကို ကြားလျှင် များစွာသော သံဃာတော်တို့လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာ ခေါ်၍ ရဟန်းတော် နှစ်ပါးအား ရှင်ဥပဂုတ်ကို သွား၍ ပင့်ချေဟု စေလိုက်၏၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် မြေကို ငုပ်လျှိုး၍ သွားသဖြင့် ရောက်လျှင် ပြာသာဒ်အပြင်က အသံပြုကြ၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း သမာပတ်မှ ထ၍ 'အကြောင်း အသို့နည်း' ဟု မေး၏။ ရဟန်းတို့ကလည်း 'သံဃာတို့ အစည်းအဝေး ပင့်လိုသည်' ဟု လျှောက်၏။ သံဃာတို့ကို ရိုသေသဖြင့် 'ငါ လာခဲ့အံ့၊ ငါ့ရှင်တို့ ကြွနှင့်လော့' ဟု ဆို၍ လွှတ်လိုက်ပြီးသော် မိမိသည် တန်ခိုးအဟုန်ဖြင့် လျင်စွာလာ၍ သံဃာတို့ အစည်းအဝေး၌ မထေရ်ကြီးတို့ကို ရှိခိုးလျက် နေ၏။ ရှေးလာနှင့်သော ရဟန်းတို့သည် နောက်မှရောက်၍ ရှင်ဥပဂုတ်ကို မြင်လျှင် ဤအရှင်ကား တန်ခိုးကြီးပေစွ၊ ငါတို့ နောက်မှ လာလျက် ဦးစွာ ရောက်နှင့်ပေသည်ဟု အံ့သြကြကုန်၏။

သံဃာ့ထေရ်တို့ကလည်း "ငါ့ရှင် ဥပဂုတ် ....သင်သည် လဆန်း လဆုတ် ပက္ခတို့၌ ဥပုသ်ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သံဃာအစည်းအဝေးကို လည်းကောင်း မရောက်မလာ၊ မိမိချမ်းသာကိုသာ အလေးပြုဘိ၏၊ သံဃာအမှုကို အလေးမပြု၊ ဤကဲ့သို့နေရာ၌ မြတ်စွာဘုရားလည်း မဟာကပ္ပိနထေရ်ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူဖူး၏၊ ထို့ကြောင့် သင့်ကို ဒဏ်ထားခြင်းငှာ ထိုက်၏" ဟု ဆိုကုန်၏၊ ရှင်ဥပဂုတ်ကလည်း ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော် ကောကနဒ မည်သော ကြာပန်းကို တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ "အရှင်တို့ ထားသောဒဏ်ကို ဦးဖြင့် ခံပါအံ့၊ အဘယ်ဒဏ်ကို ပေးလိုကြသနည်း" ဟု မေး၏။

သံဃာ့ထေရ်လည်း "ငါ့ရှင် ဥပဂုတ် ....သာသနာ့ ဒါယကာဖြစ်သော အသောကမင်းကြီးသည် ရဟန်းတို့ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သည်၊ ယခုအခါ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်

http://www.dhammadownload.com

ရက်တိုင်အောင် စေတီကျောင်း ပူဇော်ပွဲပြုလိုသည်၊ ထိုအခါ မာရ်နတ်လာ၍ ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်ကို ပြုလတ္တံ့၊ ထိုမာရ်နတ်ကို ငါ့ရှင် ဆုံးမပါ"ဟု မိန့်၏။

ရှင်ဥပဂုတ်လည်း 'ကောင်းပါပြီ'ဟုဝန်ခံ၍ ရှင်ဥပဂုတ်က ဆွမ်းမဘုဉ်းပေး ရသေးကြောင်းကိုဆိုလျှင် ရဟန်းတစ်ပါးက"'ကျွန်ုပ်အား ရှေးကောင်းမှုကြောင့် ဆွမ်းလေးသပိတ်ကို နေ့တိုင်းမပြတ် ရသည်၊ တစ်သပိတ်ကို အကျွန်ုပ်အဖို့ ချန်၍ သုံးသပိတ်ကို အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင်ပါ"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်ဥပဂုတ်က "အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့် သင်ရသနည်း"ဟု မေးလျှင် "အကျွန်ုပ် ရှေးသောအခါ ဤပါဋလိပုတ်ပြည်၌ သူဌေးသားဖြစ်၍ မိဘ ချစ်မြတ်နိုးသော တစ်ယောက်တည်းသောသားဖြစ်လျက် ခင်ပွန်းကောင်းနှင့် ပေါင်းဖက်မိသဖြင့် ရဟန်းပြု၍ သီလ ဘာဝနာကို လွန်စွာအားထုတ်၏၊ မိဘတို့ နေ့တိုင်း ဆွမ်းစားပင့်လျှင် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်းလေးပါးတို့ကို ပင့်ခေါ်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးသည်၊ ဤကောင်းမှုကြောင့် ဆွမ်းလေးသပိတ်ရသည်"ဟူ၍ မိန့်၏၊ ရှင်ဥပဂုတ်ကလည်း "သင်၏ဆွမ်းသည် မစင်ကြယ်၊ သဒ္ဓါ၍ လှူသောဆွမ်းမဟုတ်၊ သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့် လှူသောကောင်းမှု၏ အကျိုးသာဖြစ်သည်၊ ငါ အလိုမရှိ"ဟု မိန့်၏။

ရဟန်းတစ်ပါးက ဤသို့လျှောက်ပြန်၏။ "ရှင်ဥပဂုတ်... အကျွန်ုပ် ကောင်းမှုကြောင့်ရသော ဆွမ်းသည် ရှိ၏၊ ထိုဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့် ရသနည်းဟုမေးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ရှေးသောအခါ ဤပါဋလိပုတ်ပြည်၌ ဗေဒင်တတ်သောဆရာဖြစ်၍ များစွာသော လူတို့သည် စတုမဓုနှင့်ယှဉ်သော ဘောဇဉ်ကို လုပ်ကျွေး၍ စားပြီးလျှင် မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ ကန်ရိုးသို့သွားသောအခါ ခွေးမငယ်တစ်ခုသည် အကွေ့နုပ်၏ရှေ့တွင် လက်အုပ်ချီ၍ အသံပြုသည်ကိုမြင်လျှင် ကြင်နာသနားလှသော စိတ်ရှိရကား ကျွန်ုပ်စားပြီးသောအစာကို အန်၍ကျွေးမူး၏။ ထိုကောင်းမှုကြောင့် ဤဘဝ၌ ရေမရောသော ဃနာဆွမ်း စတုမဓုနှင့်ယှဉ်သော ဆွမ်းနှစ်သပိတ်ကိုရသည်၊ အရှင်ဘုရား အား တစ်သပိတ်လှူပါမည်"ဟု လျှောက်၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း ပြုံးတော်မူ၍ "ငါ့ရှင်... သင်၏ ဆွမ်းကား အော့ဖတ်စော်နံလတ္တံ့၊ ငါ အလိုမရှိပြီ၊ ငါ့အလို အလျောက် ဆွမ်းခံ၍စားအံ့"ဟုဆို၍ နေ၏။

တစ်နေ့သ၌ အသောကမင်းသည် ကျောင်းသို့လာ၍ သံဃာ့ထေရ်၏အထံသို့ ကပ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်ကောင်းမှု၏အန္တရာယ်ကို ပြုလတ္တံ့သော

http://www.dhammadownload.com

မာရ်နတ်အား မြစ်နိုင်အံ့သောရဟန်းကို ရပါပြီလော"ဟု လျှောက်၏။ သံဃာ့ထေရ်ကလည်း "မင်းကြီး... ရပြီ၊ တစ်ယောက်ကိုမဆိုထား၁ဘီ တစ်သောင်းသော မာရ်နတ်ကိုလည်း ဆီးတားနိုင်သောတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသော တိသရဏဂုဥပဂုတ္တ အမည်ရှိသောသူသည် ဤသူပင်တည်း"ဟု ပြောလေသော် မင်းကြီးလည်း ရှင်ဥပဂုတ္တ အနီးသို့ကပ်၍ ဖူးမြော်လျှင် အလွန်ကြမ်းသော မလှသောအဆင်းတော်ကို မြင်သဖြင့် ဤအရှင် တတ်နိုင်ပါအံ့လောဟုကြံလျက် နန်းတော်သို့ပြန်လေ၏။ မိုးသောက်သောအခါ စူးစမ်းအံ့ဟုကြံပြီးလျှင် နေလင့်၏။

ရှင်ဥပဂုတ်လည်း နန်းတော်ကို ဆွမ်းခံဝင်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း ဆွမ်းလှူလိုက်၍ ကြွလာသောကာလ အမုန်ယစ်သောဆင်တစ်စီးကို လွှတ်၏။ ထိုဆင်လိုက်၍ အနီးသို့ရောက်သောအခါ အရှင်မြတ်လည်း မင်းကြီးကလွှတ်သောအဖြစ်ကို သိ၍ ကြွစဉ် အဓိဋ္ဌာန်တော်မူလျှင် ထိုဆင်သည် ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ နှာမောင်းချီလျက် ရပ်လေ၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း မကြည့်ဘဲ ကြွတော်မူ၏။

မင်းကြီးလည်း အမှူးအမတ်တို့နှင့်တကွ ဆင်၏အနီးသို့သွား၍ ကျောက်တိုင်ဖြစ်သည်ကိုမြင်လျှင် ထိုအရှင်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို အံ့ဩကြကုန်လျက် ကြန်အင် လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော ဆင်သည်လျက် ကျောက်တိုင်ဖြစ်ချေ၏။ မာရ်နတ်ကိုကား မချွတ် ဆုံးမနိုင်လတ္တံ့ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခြံရံကာ လိုက်လေ၏။ "ရှင်ဥပဂုတ်... အရှင့်ကို နှိပ်စက်လို၍မပြုပါ၊ စူးစမ်းလို၍သာ ပြုပါသည်၊ အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ"ဟု ကန်တော့၏။

ရှင်ဥပဂုတ်လည်း "မင်းကြီး... ချမ်းသာသောကိုယ် ရှိပါစေ၊ ဆင်လည်း ပြကတေ့အတိုင်းဖြစ်စေ"ဟု မိန့်တော်မူလျှင် ဆင်သည် မိမိနေရာသို့သွားလေ၏။ ထိုအခါ များစွာသောလူအပေါင်းတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

သီရိခမ္မာသောကမင်းကြီးလည်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောကျောင်း၊ စေတီတို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ မြို့အလုံးကို စည်လည်စေ၏။ ဤနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့် စေတီပူဇော်ခြင်းသည် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ၌နေသော လူအပေါင်းတို့သည် သုံးပါးသော သရဏဂုံနှင့်တကွ ရှစ်ပါးသောသီလကိုဆောက်တည်၍ စေတီပူဇော်ကြကုန်"ဟု နှိုးဆော်စေ၏။ ခုနစ်ရက်လွန်သောနေ့၌ တန်ဆာဆင်အပ်သော အကျောဘိဏီမျှလောက်သော စစ်အင်္ဂါအပေါင်းခြံရံလျက် သီကြားမင်း၏နေရာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကဲ့သို့ ကျက်သရေရှိသောပြည်တော်ကို လက်ယာရစ် သုံးပတ်လှည့်ပြီးမှ အသောကာရာမကျောင်းသို့သွား၍ ဧဟန်းတို့၏အလယ်၌

http://www.dhammadownload.com

နေပြီးမှ မဟာစေတီ၏ထက်ဝန်းကျင် ယူဇနာခွဲအရပ်ကို ဆီမီးညှိထွန်းစေ၏။ စေတီတော်ကို ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းငှာ လာကုန်သော ရဟန်းသံဃာ လူအပေါင်းတို့ သည်လည်း စည်းဝေးကြကုန်၏။

စစ်တပ်ဖွဲ့စည်းပုံမှတ်စု– အင်္ဂေါဘိဏီဆိုရာ၌ အရေအတွက်ကား ဆင်တစ်စီးတွင် ဆင်စီးသူရဲတစ်၊ ကုန်းလည်စီးတစ်၊ နောက်ပံ့စီးတစ်၊ လှံကမ်းလက်ယာနှစ်၊ လက်ဝဲနှစ်၊ ဆင်ခြေဖုံးလေး၊ ဆင်မြီးစောင့်တစ်၊ ဆင်ကံကျွေးတစ်၊ ပေါင်းသော် တစ်ကျိပ်သုံးယောက်တည်း။

ရထားတစ်စီးတွင် ရထားသူရဲတစ်၊ နားပန်းစောင့် လက်ယာတစ်၊ လက်ဝဲတစ်၊ လှံကမ်း လက်ယာတစ်၊ လက်ဝဲတစ်၊ ပေါင်း ငါးယောက်တည်း။

မြင်းတစ်စီးတွင် မြင်းစီးသူရဲတစ်၊ လှံကမ်း လက်ယာတစ်၊ လက်ဝဲတစ်၊ မြင်းကံကျွေးတစ်၊ ပေါင်း လေးယောက်တည်း။

ဆင်တစ်စီးကို ရထားတစ်ရာရုံသည်၊ ရထားတစ်စီးကို မြင်းတစ်ရာရုံသည်၊ မြင်းတစ်စီးကို သူရဲကောင်းတစ်ရာရုံသည်၊ သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ကို သမီးကညာ တစ်ရာရုံသည်၊ သမီးကညာတစ်ယောက်ကို အလုပ်အကျွေး မိန်းမတစ်ရာရုံသည်၊ သို့ဖြစ်၍ ဆင်ကိုးထောင်၊ ရထားကိုးသိန်း၊ မြင်းကိုးကုဋေ၊ သူရဲကောင်းကုဋေကိုးရာ၊ သမီးကညာ ကုဋေကိုးသောင်း၊ အလုပ်အကျွေး မိန်းမ ကုဋေကိုးသန်း အလုံးစုံကိုပေါင်းသော် အင်္ဂေါဘိဏီဖြစ်သည်။ ဤအင်္ဂေါဘိဏီကား မင်းတို့၏ စစ်အင်္ဂါကျင်းပရာ၌ သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ရိုးတည်း၊ (ကစ္စည်းကျမ်း၌လာသော အင်္ဂေါဘိဏီကား အသက်ရှည်စဉ်ကဖြစ်သော လူတို့၏ခေါ်ဝေါ်မှတ်သားသော သခ်ၤာတည်း။)

ရှင်ဥပဂုတ်နှင့် မာရ်နတ်

ထိုအခါ၌ ရဟန်းသံဃာတို့လည်း ကုဋေရှစ်ဆယ်တိုင်တိုင် စည်းဝေးမိ၏။ မိန်းမ၊ ယောကျ်ား၊ ရဟန္တာကို ရွေးကောက်သော် တစ်သိန်း အရေအတွက်ရ၏။ ထိုသူတို့ အသီးသီး ဆီမီးညှိသောအခါ မီးသေစိမ့်သောငှာ မာရ်နတ်သားလည်း ပြင်းစွာသောလေကိုလာစေ၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း တန်ခိုးတော်ဖြင့်ယူ၍ အဝေးသို့ လွှင့်ပေ၏။ တစ်ဖန် မာရ်နတ်သားလည်း သဲမိုး၊ ကျောက်စရစ်မိုး၊ ကျောက်ဖျာမိုး၊ မီးကျီးမိုး၊ ကြေးမိုးတို့ကို အစဉ်အတိုင်းရွာစေ၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း အဓိဋ္ဌာန်တန်ခိုးဖြင့်ခံ၍ စကြဝဠာတံတိုင်းအပ၌ စွန့်ပေ၏။

http://www.dhammadownload.com

မာရ်နတ်သားလည်း မိမိလွတ်သောလက်နက် မရောက်သည်ကိုမြင်လျှင် အမျက်ထွက်၍ ကြီးစွာသော နွားဥသဘအဟန် ဖန်ဆင်း၍ မီးကိုငြိမ်းစေခြင်းငှာ ပြေးလာ၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း ကျားအဟန်ဖန်ဆင်း၍ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအသံ ကိုမြည်လျက် လိုက်၏။ လူအပေါင်းတို့လည်း ကြည့်ကြကုန်၏။

မာရ်နတ်သားလည်း နွားဥသဘအဖြစ်ကိုစွန့်၍ ဦးခေါင်းခုနစ်လုံးရှိသော နဂါးအဟန်ကိုဖန်ဆင်း၍ ကျားကို ကိုက်အံ့သောငှာလိုက်၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း ကျားအသွင်ကိုစွန့်၍ ဂဠုန်အဟန်ဖန်ဆင်းပြီး နဂါးကို ဖမ်းလေ၏။

မာရ်နတ်သားလည်း နဂါးအသွင်ကိုစွန့်၍ ဘီလူးကြီးအဟန်ဖန်ဆင်း၍ ထန်းပင်ရှိလောက် ပြောင်ပြောင်တောက်သော သံ လှံကန်ကိုကိုင်လျက် ဦးခေါင်းကို ရိုက်အံ့သောငှာလာ၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း ဂဠုန်အသွင်ကိုစွန့်၍ မာရ်နတ်သားထက် နှစ်ဆထက်ကြီးသော ဘီလူးကြီးအဟန်ဖန်ဆင်း၍ ဝုန်းဝုန်းညံသော သံ လှံကန် နှစ်ချောင်းကိုကိုင်လျက် မာရ်နတ်ကို ရိုက်နှက်ခြင်းငှာလာ၏။

မာရ်နတ်သားလည်း အလွန်ကြောက်လန့်သည်ဖြစ်၍ အရောင်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသော လူ၏အသွင်ကိုဖန်ဆင်း၍ ရှင်ဥပဂုတ်၏ရှေ့မှ ရပ်လေ၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း ဝိုးလောက်အတိပြည့်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ရှိသော ခွေးကောင်ပုပ်ကို လည်ဆွဲ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သော နတ်၊ သိကြား ဗြဟ္မာတို့သည် မချွတ်နိုင်အောင် အဓိဋ္ဌာန်၍ မာရ်နတ်ကို လွှတ်လိုက်၏။

မာရ်နတ်လည်း စတုလောကပါလနတ်သားတို့ကို "ချွတ်ပါ"ဟု ဆို၏။ ထိုနတ်တို့က "အဘယ်သူဆွဲသနည်း"ဟု မေး၏။ ရှင်ဥပဂုတ်ဆွဲကြောင်းကို ဆိုသော် "ထိုအရှင်ဆွဲသည်ကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့ မချွတ်နိုင်ပါ"ဟုဆိုလျှင် မာရ်နတ်လည်း သိကြား၊ သုယာမ၊ သန္တုသိတ၊ သုနိမ္မိတ၊ ဝသဝတ္တီနတ်မင်းတို့၏ အထံသို့သွား၍ "ချွတ်ပါ ချွတ်ပါ"ဟု တောင်းပန်၏။

နတ်မင်းတို့ကလည်း "ထိုအရှင်သည် တန်ခိုးကြီးလှ၏၊ ငါတို့မချွတ်နိုင်ကုန်"ဟု ဆိုလျှင် မာရ်နတ်လည်း ဗြဟ္မာထံသို့ကပ်၍ "အကျွန်ုပ်အား သနားကြပါ သဖြင့် အရှင်ဗြဟ္မာမင်းတို့သည် ဤခွေးကောင်ပုပ်ကို ချွတ်ပါ"ဟု ဆို၏။ ထို ဗြဟ္မာမင်းတို့ကလည်း "မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်တော်ကြီးဖြစ်သော ရဟန္တာမြတ် ဆွဲထားလတ်သည်ကို ငါတို့လည်း မချွတ်နိုင်ချေ၊ သင်သွား၍ ထိုအရှင်အား တောင်းပန်လော၊ အရှင်မြတ်ပင် ဖြေချွတ်လတ္တံ့"ဟု ဆိုလိုက်၏။

ထိုစကားကိုကြားသောအခါ မာရ်နတ်လည်း ရှင်ဥပဂုတ်ထံသို့လာ၍ "အရှင်

http://www.dhammadownload.com

ဘုရား... အကျွန်ုပ်ရှုံးပါပြီ၊ ဤခွေးကောင်ပုပ်ကို ချွတ်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်၏။ ရှင်ဥပဂုတ်လည်း မာရ်နတ်သားကိုခေါ်၍ တောင်ကြီးတစ်လုံးအပါးသို့ကပ်ပြီးသော် မာရ်နတ်၏လည်၌ ခွေးကောင်ပုပ်ကိုချွတ်ပြီးလျှင် ခါးပန်းတော်ကို ရှည်အောင်ဖန်ဆင်း၍ ခါးပန်းနှင့်ချည်ပြီးမှ တောင်၌မြဲမြံစွာချည်၍ "မာရ်နတ်သား သင်တစ်ပါးသို့ မသွားလင့်၊ ဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ ပူဇော်ပွဲ မပြီးမချင်း ဤအရပ်၌ နေရစ်" ဟု မိန့်တော်မူလျှင် မာရ်နတ်လည်း ဆိတ်ဆိတ်သာခံနေ၏။

မာရ်နတ်မင်း ဘုရားဆုပန်ပုံ

ရှင်ဥပဂုတ်လည်း အလိုရှိရာ၌ ချမ်းသာစွာနေလေ၏။ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်လွန်၍ စေတီပူဇော်ပွဲပြီးသောအခါ မာရ်နတ်ရှိရာသို့သွား၍ အသံကို နားထောင်သော် မာရ်နတ်သားက ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့မိသဖြင့် ဤသို့ဆို၏။

"ငါသည် ရှေးသောအခါ မြတ်စွာဘုရားအား များစွာဖောက်ပြန်သောအမှုကိုပြုသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား တစ်စုံတစ်ခုသောအပြစ်ကို မပြု၊ ယခုသာဝကသည် သနားခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ငါ့အား ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ဘိသည်"ဟု မြည်တမ်းလျက် တောင်ဂုမ်းကို အစဉ်လည်၍နေ၏။ တစ်ဖန် အကြံဖြစ်ပြန်၏။ "ငါသည် ရှေးရှေးသောဘဝကလည်း ဘုရားရဟန္တာဖြစ်ရအောင် ပုညအစု ကောင်းမှုအထူးကို ဆည်းပူးခဲ့လှပြီ၊ ဤကုသိုလ်တို့၏ အာနိသင်ကြောင့် နောင်သောအခါ ဘုရားဆုကိုသာ ရလိုပါ၏။ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းမရှိသော သာဝကမဖြစ်လိုပါ" ဟု မြည်တမ်း၏။ ထိုသို့မြည်တမ်းစဉ်လျှင် ရှင်ဥပဂုတ်လည်း အလျင်တဆောလာ၍ ခါးပန်းတော်ကိုဖြေပြီးမှ "မာရ်နတ်သား... ငါ့အား သည်းခံလော့၊ ငါသည် သင်၏အကျိုးကိုလည်း ပြီးစေပြီ၊ မင်းကြီး၏ကောင်းမှုကိုလည်း အန္တရာယ်ကင်းစေပြီ၊ ယနေ့မှစ၍ သင်သည် ဘုရားဆုကို ယူပေသူဖြစ်သောကြောင့် သင့်ကို ပူဇော်ထိုက်ပေသည်"ဟု ဆို၏။

မာရ်နတ်မင်း ဘုရားရှင့်ပုံ ဖန်ဆင်းပြခြင်း

ထိုအခါ မာရ်နတ်ကလည်း "ရှင်ဥပဂုတ်... သင်တို့ သာဝကသည် သနားခြင်းမရှိ၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ် အတိသာများ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် သာဝကအဖြစ်ကို မဖြစ်လိုပြီ၊ သာဝကဟူက သင်ကဲ့သို့ သနားခြင်းမရှိသည်သာတည်း"ဟု ဆို၏။ ရှင်ဥပဂုတ်ကလည်း "မာရ်နတ်... သင်သည် နှလုံးမသာ မရှိလင့်၊ ငါ၏အာနုဘော်ကြောင့် သင်ဘုရားဆုကို တောင်း၏။ တောင်းသည့်အတိုင်းလည်း

http://www.dhammadownload.com

မချွတ် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘုရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားတော်မူဖူး၏"ဟု မိန့်ပြီးလျှင် "မာရ်နတ်... ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ သင်မြင်ရဖူးသည်၊ ငါ မမြင်ရဖူးပါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ဟန်ကို သာဝက အခြေအရံနှင့်တကွ ငါ့အား ဖန်ဆင်းပြပါ"ဟု ဆို၏။

မာရ်နတ်သားလည်း "ရှင်ဥပဂုတ်... အကျွန်ုပ်ကို ရှိမခိုးမူကား ပြပါအံ့"ဟု ဆိုလျှင် ရှင်ဥပဂုတ်ကလည်း "ကောင်းပြီ"ဟုဝန်ခံ၍ မြန်စွာ သဲ့ဃာတော်တို့အား စည်းဝေးစေ၏။ ဘုရားအသွင်ကို ဖူးမြင်လိုသမျှသောလူတို့လည်း ပန်း နံ့သာလက်စွဲလျက် ရဟန်းတို့ကိုခြံရံ၍ လိုက်ကြကုန်၏။

မာရ်နတ်လည်း တစ်ခုသောတောအုပ်သို့ဝင်ပြီးမှ ထွက်လာသောအခါ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်ယင်အပ်သော တစ်လဲ့မျှလောက်သော ရောင်ခြည်တော်အဝန်းဖြင့် တောက်ထွန်းသော ဘုရားသခင့် အသွင်တော်ကို ဖန်ဆင်းလျက် လက်ယာရံ၊ လက်ဝဲရံ အဂ္ဂသာဝကအစုံ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့ ခ,ယမ်းပုံနှင့်တကွ အလုံးစုံတောက်ပသော ဘုရားအသရေအဆင်းတော်ကို ဖန်ဆင်း၍ပြပေ၏။

ရှင်ဥပဂုတ်လည်း မတုန်မလှုပ်သော သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်းဖြစ်၍ မာရ်နတ်သားအား ပေးအပ်သော ပဋိညာဉ်ကို မအောက်မေ့နိုင်၊ ငေးမှိုင်မိန်းမွှောကာ သဒ္ဓါအလွန်ပွားရကား ငါးပါးသောရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရှိခိုး၏။ ပါလာသော မင်းမှူးမတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်လည်း အလွန်ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကြည်ညိုစွာဖြစ်ကုန်၏။

မာရ်နတ်သားလည်း ဘုရားအသွင်ကို ကွယ်စေ၍ "ရှင်ဥပဂုတ်... အဘယ့်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ရှိခိုးသနည်း"ဟု မေး၏။ ရှင်ဥပဂုတ်ကလည်း "သင့်ကို ငါမရှိခိုး၊ မျက်မှောက်သောသာဝက ရှစ်ကျိပ်နှင့်တကွသော ဘုရားသခင်ကိုသာ ငါရှိခိုးသည်"ဟု ဆို၏။ ထိုအခါမှစ၍ မာရ်နတ်လည်း သာသနာ၌ သဒ္ဓါနူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိနေရာသို့ပြန်လေ၏။

ကိုယ်ကို မီးတိုက်ပူဇော်ခြင်း

ရှင်ဥပဂုတ် စသော ရဟန္တာအပေါင်းတို့လည်း ကြဲကြ၏။ "မင်းကြီးသည် မိမိပြုသော ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ကောင်းမှုအလုံးစုံကို အကုန်မြင်သည်ရှိသော် ဘုရားသာသနာတော်၌ အတိုင်းထက်အလွန် ကြည်ညိုခြင်းဖြစ်လတ္တံ့"

http://www.dhammadownload.com

ဟု ကြဲ၍ မိမိတို့စျာန်ကိုဝင်စားပြီးလျှင် ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ဖြင့် ရပ်ထက်ဝန်းကျင် မင်းလွင်မြူမှေး ညစ်ကြေးကုန်ကင်း၍ အကြွင်းမဲ့မြင်စေတတ်သော လောကဝိစရဏာမည်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြုပေ၏။

မင်းကြီးသည် အသောကာရာမကျောင်းတော်ထက် ရပ်လျက်ပင် ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မျက်နှာကို ရှုမျှော်သော် သမုဒ္ဒရာအပိုင်းအခြားရှိသော ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းအလုံးကိုလည်းကောင်း၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင် အရေအတွက်ရှိသော စေတီကျောင်းတော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လက်ဝါးပြင်တွင်တင်၍ ကြည့်သကဲ့သို့ မြင်တော်မူသော် အတိုင်းထက်အလွန် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဇမ္ဗူဒီပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌ ရအပ်သော မင်းစည်းစိမ်ဖြင့် ပူဇော်တော်မူ၏။

ထို့နောက်မှ သရီရဓာတ် စေတီမြတ်ကို ပရမတ္ထဒါနဖြင့် ပူဇော်ခြင်းငှာ မိမိကိုယ်ကို ဝါဂွမ်းဖြင့်ရစ်၍ နံ့သာဆီ၌နှစ်ပြီးမှ ဆီမီးညှိထွန်းလျက် ပူဇော်ပေ၏။ ထိုဆီမီးလျှံသည် ခုနစ်သူမျှလောက်သော ကောင်းကင်သို့တက်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း ဣတိပိသော အစရှိသော ဂုဏ်တော်ကို အစဉ်အောက်မေ့လျက် နှစ်သက်ခြင်း ပီတိအဟုန်ဖြင့် မတုန်မလှုပ်နေတော်မူရကား မီးအလျှံသည် ကိုယ်တော်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းကို တစ်စုံတစ်ခုမျှမဖြစ်စေဘဲ စန္ဒကူးဖြင့် လိမ်းကျံသကဲ့သို့ ချမ်းမြေ့သည်သာဖြစ်၏။

ဤကဲ့သို့ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်ပြီးမှ နံ့သာရည်ဖြင့်ချိုး၍ တန်ဆာဆင်ပြီးသော် မှူးတော်၊ မတ်တော်ခြံရံလျက် လက်ယာရစ်သုံးပတ်လည်၍ စေတီကို ပူဇော်ပြီးမှ သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ တရားတော်ကို နာပြီးသော် နန်းတော်သို့ပြန်လာ၏။

ယန္တရားဆရာကိုသတ်ရန် ဆက်သခြင်းနှင့် မဟိန္ဒမင်းသား သမ်းမိတ္တာမင်းသမီးတို့ ရဟန်းပြုကြခြင်း ယန္တရားစက်ဆရာ သေဆုံးရခြင်း

ယင်းသို့ သီရိခမ္မာသောကမင်းကြီး အဇာတသတ်မင်း ယန္တရားစက်ဖြင့် ခဲယဉ်းစွာထားသော ဓာတ်တော်တို့ကိုယူ၍ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော စေတီတို့ကို တည်လုပ်လေသော အကြောင်းစကားကို ရောမတိုင်းကို အစိုးရသော မင်းကြီးကြားလေသော် အဘယ်သူသည် ယန္တရားစက်ကို ဖျက်လေသနည်းဟု မှူးမတ်တို့ကိုမေး၍ မှူးမတ်တို့က "အကျွန်ုပ်တို့၏ ကျွန်းနိုင်ငံတွင် အတတ်သင်လာဖူးသော သူ၏ သားတစ်ယောက်သည် ပါဋလိပုတ်ပြည်တွင်ရှိ၏။ ထိုသူကိုဖျက်ဆီး

http://www.dhammadownload.com

စေပါသည်"ဟုလျှောက်လျှင် ထိုသူကို သတ်အံ့ဟုကြံ၍ သံဖြင့်ပြီးသော ယန္တရားတံတင်းကို လုပ်စေပြီးလျှင် ဖုတ်သွင်းသော ယောကျ်ားရုပ်ကို သန်လျက်စွဲကိုင်လျက် တံတင်းထဲ၌ထည့်၍ အပေါ်က လျှို့ဝှက်သော ယန္တရားအဖုံးကိုပြု၍ "ရတနာတံတင်းလက်ဆောင်ဖီသလိုက်ပါသည်"ဟု ဓမ္မာသောကမင်းကြီးအား ဆက်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း ဆက်လာသောသံတို့ကို လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ တုံ့ပြန်၍ ထိုတံတင်းကို ယန္တရားတတ်သောဆရာကိုပြ၏။ "သင် ဖွင့်လော့"ဟု စေ၏။ ဆရာလည်း မိမိပညာဖြင့်တိုင်းထွာ၍ စူးစမ်းသော် ရတနာတံတင်းမဟုတ်ကြောင်း။ မိမိရုန်သူပါကြောင်းကိုသိ၍ "အရှင်မင်းကြီး... ဤတံတင်းသည် အကျွန်ုပ်ကို သတ်စိမ့်သောငှာသာ ဆက်လာပါသည်။ ရတနာတံတင်း မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ ဘူတာဝါဟန ယန္တရားစက်တတ်သောသူကို ဤဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၌ အလွန်ရောက်ခဲရခဲပါသည်။ အကျွန်ုပ်ဖခင်သည် ဤအတတ်ကို ရောမတိုင်းသို့သွား၍ အသက်ကိုစွန့်စားသဖြင့် သင်ယူပါသည်၊ ယခု အကျွန်ုပ်ရှိကြောင်းကိုသိ၍ သတ်ခြင်းငှာ ဆက်ရောက်လာပါသည်။ အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို သနားတော်မူပါ"ဟုလျှောက်လျှင် မင်းကြီးကလည်း "သင့်အား ပေးလိုက်သည်မဟုတ်၊ ငါ့ကိုသာဆက်သသည်၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့် သင့်ကိုသတ်အံ့နည်း"ဟု မေးပြန်သော် "ဘုန်းတော်ကြီးလှသော တရားမင်းမြတ်... ဖုတ်သွင်းအပ်သောလူရုပ်သည် ထိုးခုတ်ရုန် လက်နက်နှင့်တကွ ဤတံတင်းအတွင်း၌ ပါပါသည်၊ ဖွင့်မိလျှင် မြန်စွာသတ်၍ သူ့အရုပ်သို့ ပြန်ပါလိမ့်မည်"ဟု လျှောက်၏။

မင်းကြီးက "အဘယ်အကြောင်းဖြင့် သင်သိသနည်း"ဟု မေးလျှင် "ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် ပြုသည်ကိုမြင်၍ သိပါသည်"ဟု သံတော်ဦးတင်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက အမတ်တို့ကို "အဘယ်သို့ပြုသင့်သနည်း"ဟု တိုင်ပင်ပြန်၏။ အမတ်တို့ကလည်း "ဤသူ့စကားကို မယုံကြည်အပ်၊ လေးမြတ်ရှိညွတ်စွာ ဆက်လာသည်ဖြစ်ရကား ရတနာတံတင်းသာဖြစ်ရာသည်"ဟု လျှောက်ကြ၏။

ဆရာယောကျ်ားကလည်း မိမိကို သတ်အံ့သောငှာ လာကြောင်းကို လျှောက်ပြန်သော် အမတ်တို့က "အဘယ်သို့ပြုသင့်သနည်း"ဟု မေး၏။ မီးပုံကြီး၌ ပစ်ချသင့်ကြောင်းကိုဆိုသော် ထိုအမတ်တို့က မင်းကြီးအား ဤသို့လျှောက်ကြ၏။ "အရှင်မင်းမြတ်... ယန္တရားတတ်သောဆရာသည် အရာမဟုတ်သည်၌ တွေးတော၍ကြောက်ဘိ၏။ ဤသူကြံတိုင်း ဟုတ်မည်မထင်ပါ"ဟူ၍ လျှောက်ကြ၏။

မင်းကြီးလည်း အမတ်စကားကို ယုံကြည်တော်မူ၍ ထိုသူ့ကို "တံတင်းဖွင့်

http://www.dhammadownload.com

လော့"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူလည်း အိမ်သို့သွား၍ သားမယားတို့ကို ဥစ္စာပစ္စည်းပေး၍ မှာထားပြီးလျှင် မင်းအိမ်သို့ပြန်ခဲ့၍ မိမိရာထူးကို မင်းကြီးအား ဆောင်နှင်း၍ တံတင်းကိုကိုင်ကာ ရတနာသုံးပါးကို အောက်မေ့လျက် သော့ချက်ဖြင့်ဖွင့်လေ၏။ ဖွင့်သောခဏ၌ တံတင်းထဲမှ လူသည်ထွက်လေ၍ ထိုသူကို ဝါးညွှန့်ကဲ့သို့ဖြတ်၍ ရောမတိုင်းသို့ပြန်လေ၏။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးလည်း ကြောက်လန့်တကြားဖြစ်၍ အမတ်တို့ကို များစွာအပြစ်တင်တော်မူ၏။

သာသနာ့အမွေခံထိုက်သူ

တစ်ရံသောအခါ မင်းကြီးလည်း စစ်အင်္ဂါလေးပါးခြံရံလျက် အသောကာရာမကျောင်းသို့ ထွက်တော်မူ၍ သံဃာတော်တို့၏အလယ်၌ နေပြီးလျှင် သံဃာတော်တို့အား ဤသို့မေးလျှောက်၏။ "အရှင်ဘုရားတို့... လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်၌ အဘယ်သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ကြီးကျယ်စွာသော ပရိစ္စာဂဖြင့် ချီးမြှောက်ကြဖူးသနည်း။ အဘယ်သူစွန့်ကြဲခြင်းသည် ကြီးမြတ်ပါသနည်း"ဟုလျှောက်၏။

ထိုအခါ သံဃာတော်တို့က အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်အား "ဖြေတော်မူပါ"ဟု တိုက်တွန်းကြ၏။ အရှင်မြတ်လည်း "ဒကာတော်မင်းကြီး... ငါတို့ဆရာမြတ်စွာဘုရားသည် သက်တော်ထင်ရှား ရှိသည်မှစ၍ ယခုကာလတိုင်အောင် ဘုရားသာသနာ၌ ဒကာတော်မင်းကြီး၏ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်တူသော စွန့်ကြဲခြင်းမည်သည်မရှိ၊ ဒကာတော်မင်းကြီး၏ စွန့်ကြဲခြင်းသည်သာလျှင် သာလွန်ကြီးမြတ်သတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုစကားကိုကြားရသော် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စိတ်တော်ရှိလှ၍ ဤသို့မေးပြန်၏။ "အရှင်ဘုရား... အကျွန်ုပ်သည် ဤမျှလောက်သော ဒါနကိုပြုရသဖြင့် သာသနာတော်၏အမွေကို ခံရပါအံ့လော"ဟု လျှောက်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿကလည်း "မင်းကြီး... ဤသို့ ပစ္စည်းကို စွန့်ကြဲကာမျှဖြင့် သာသနာ့အမွေခံ မဖြစ်ချေသေး၊ ဤမြေမှသည် ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင် ပစ္စည်းလေးပါးကိုစုပုံ၍ လှူငှာသော်လည်း ဘုရားရှင့်သာသနာ၌ အမွေခံမဖြစ်ချေသေး"ဟု မိန့်တော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား... အဘယ်သို့သောကောင်းမှုကိုပြုမှ သာသနာ့အမွေခံ ဖြစ်ပါအံ့နည်း"ဟုလျှောက်သော် "ဒကာတော်မင်းကြီး... မိမိရင်၌ဖြစ်သော သားသမီးတို့ကို ရဟန်းပြုစေခြင်းသည်သာလျှင် သာသနာတော်၏အမွေခံဖြစ်သတည်း"ဟု မိန့်တော်မူ၏။

http://www.dhammadownload.com

သားတော် သမီးတော်တို့ ရဟန်းပြုခြင်း

မင်းကြီးလည်း "ငါသည် ဤမျှလောက်သောအလှူကြီးကို ပေးပါလျက် သာသနာတော်၏အမွေကို မခံရချေသေး၊ သာသနာတော်၏ အမွေခံဖြစ်အောင် အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း" ဟု အောက်မေ့လျက် ထိုမှ ဤမှကြည့်သော် သားတော် မဟိန္ဒသည်လည်း မင်း၏အပါးတွင်နေသည်ကိုမြင်၍ ကြဲဆင်ခြင်လတ်သည်ကား အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်သော ညီတော်တိဿသည် ရဟန်းပြုလေသော် သားတော်မဟိန္ဒကို အိမ်ရှေ့အရာထားမည်ဟု အကြံတော်ရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသော်လည်း အိမ်ရှေ့မင်း၏ အဖြစ်ထက် ရဟန်းအဖြစ်သည် မြတ်၏ဟု ကြံတော်မူ၍ "ချစ်သား မဟိန္ဒ... သင်သည် ရဟန်းပြုခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါအံ့လော" ဟုမေး၏။ မင်းသားလည်း အိမ်ရှေ့မင်း ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင့်တလျက်နေသောကြောင့် ခမည်းတော်၏စကားကိုကြားလျှင် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိလှ၍ "အရှင်မင်းမြတ်... အကျွန်ုပ် ရဟန်းပြုနိုင်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ရဟန်းပြု၍ သာသနာ့အမွေကို ခံတော်မူပါ" ဟုလျှောက်၏။

သမီးတော် သဃ်မိတ္တာလည်း အပါးတော်တွင်ရှိသည်နှင့် "ချစ်သမီး... သင်သည်လည်း ရဟန်းပြုနိုင်ပါအံ့လော" ဟု မေး၏။ မင်းသမီးကလည်း "အကျွန်ုပ်၏ခင်ပွန်းဖြစ်သော အဂ္ဂိဗြဟ္မာမင်းသားသည် ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ ကျွန်ုပ်လည်း ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင့်တလျက်နေပါသည်" ဟု လျှောက်၏။

မင်းကြီးလည်း သားတော်၊ သမီးတော်တို့လျှောက်သော စကားကို ကြားသိတော်မူလျှင် ရွှင်လှသော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းသဃာတို့အား "အရှင်ဘုရားတို့... ဤသတို့သားငယ်၊ သမီးငယ်တို့ကို ရဟန်းပြု၍ အကျွန်ုပ်သာသနာတော်၏အမွေကို ခံပါရစေ" ဟု လျှောက်၏။

သံဃဝတော်တို့လည်း မင်းကြီး၏စကားကိုကြားလျှင် မဟိန္ဒမင်းသားအား ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ် ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မဟာဒေဝထေရ် သရဏဂုံဒသသီလပေး၍ မဇ္ဈန္တိကထေရ်ကား အနုသာသနဆရာပြု၍ မင်းသားအသက် နှစ်ဆယ်ပြည့်ဖြို့ ဖြစ်သောကြောင့် ပဥ္စင်းခံလေ၏။ မဟိန္ဒမင်းသားကား ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးနှင့်တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

သဃ်မိတ္တာ မင်းသမီးကား အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်သာ ဖြစ်၍ ပဥ္စင်းမခံဘဲ သာမဏေ ပြု၏၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကား ဓမ္မပါလိထေရီတည်း၊ သရဏဂုံဒသသီလပေးသော ဆရာကား အာယုပါလိထေရီတည်း။

http://www.dhammadownload.com

ဤသို့ သာ၊တော် သမီးတော်တို့ကို ရဟန်းပြုသောအခါ မင်းကြီး အဘိသိက်ခံ၍ ခြောက်နှစ်မြောက်ဖြစ်သော သက္ကရာဇ် ၂၂၅ခုတည်း။ ရှင်မဟိန္ဒလည်း ရဟန်းဖြစ်သောနေ့မှစ၍ မိမိ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာထံ၌ ပိဋကတ်သုံးပုံ ဖြစ်သော ဘုရား၊စကား၊တော်ကို သင်ကြား၊သဖြင့် သုံးနှစ်ရှိသောကာလ ထေရဝါဒနှင့်တကွ တတ်မြောက်၍ တစ်ထောင်သော သံဃာတို့၏ ပါမောက္ခ ဖြစ်သတည်း။

ရှင်ဥပဂုတ် မှတ်ချက် – ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ နိဒါန်း၌ စေတီပူဇော်ပွဲ ပြုသောနေ့ပင် သံဃာတော်တို့အား "ကျွန်ုပ် သာသနာ့ အမွေခံ ဖြစ်ရပါအံ့လော" ဟု လျှောက်ကြောင်းကိုဆိုရာ ရှင်ဥပဂုတ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စသည်ကို မဆို၊ ယင်းသို့ မဆိုသော်လည်း ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိကို စူဠဝင် မဟာဝင် ဋီကာတို့၌ ထင်ရှား၍ လာသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကစ္စည်းကျမ်း၌ပင် 'ဥပဂုတ္တေန မာရောဗန္ဓော' ဟူသော ပါဠိကို ဥဒါဟရဏ် ပြုသောကြောင့် လည်းကောင်း ပမာဏပြုလောက်သော စကား ဖြစ်၍ သွင်းဆိုလိုက်သည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ မလာသည်ဟူ၍ မဟုတ်၊ မယူသင့်၊ အကျဉ်းသာ စီရင်သောကြောင့် စကားကြွင်းလေသည်ကို ဋီကာဆရာတို့ သွင်းရသည်လည်း အများပင် ဖြစ်သည်။

စတုမဓု လှူဒါန်းထားခြင်း

သိရီဓမ္မာသောကမင်းကြီး အဘိသိက်ခံ၍ ရှစ်နှစ်ရှိသောအခါ ကောန္တ ပုတ္တ တိဿထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ၏။

ထို မထေရ်ညီနောင်တို့၏ အကြောင်းကား ပါဋလိပုတ်ပြည်၌နေသော မုဆိုးတစ်ယောက်သည် တောကစားသွားရာ၌ 'ကောန္တိ' မည်သော ကိန္နရီမနှင့် သင့်မြတ်ကြ၍ သားငယ်နှစ်ယောက် ရသတည်း၊ အစ်ကိုကြီးကိုကား 'ကောန္တ ပုတ္တတိဿ' ဟု မှည့်၏၊ အငယ်ကိုကား 'သုမိတ္တ' ဟု မှည့်၏၊ ထိုသား၊ငယ်တို့ကို ခမ္မာသောကမင်းကြီး ယူ၍ မွေးမြူလေသဖြင့် အရွယ်သို့ရောက်လျှင် "ရှင် မဟာဝရဏ" မည်သော ရဟန္တာမြတ်ထံ၌ အပ်နှံ၍ ရဟန်းပြုလေသဖြင့် မမြင့်မီပင်လျှင် အာဘိညာဉ် ခြောက်ပါး၊နှင့်တကွ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ကြ၏။

တစ်ရံသောအခါ ရှင်ကောန္တ ပုတ္တတိဿထေရ်အား အားကြီးစွာသော လေ အနာသည် ဖြစ်၍ ဆေးကုအံ့သောငှာ တစ်လက်ဆွမ်းမျှလောက်သော ထောဖတ်ကို ရှာ၍ မရတည့်သော် ညီတော် သုမိတ္တထေရ်သည် ပါဋလိပုတ်ဖြည် အလုံးကို လှည့်ပတ်၍ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့် ရှာပါသော်လည်း မရနိုင်၍ ပြန်လာခဲ့လျှင် ကောင်း

http://www.dhammadownload.com

ကင်ပြင်၌ ဆက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၍ သံဃာတော်တို့အား အပူမာဒ တရားဖြင့် ဟောကြား ဆုံးမလျက် တေဇောဓာတ် သမာပတ်ဝင်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ၏။

ဓမ္မာသောကမင်းကြီးလည်း ထိုအကြောင်းကို ကြားတော်မူသော် "ငါသို့သော သူ သာသနာ၌ သဒ္ဓါပသန္နရှိသော မင်းဧကရာဇ်၏ လက်ထက်၌ တစ်လက်ဆွမ်း မျှသော ထောပတ်ကိုမျှ သံဃာတို့ မရရှိရအံ့လော" ဟု သံဝေဂဖြစ်၍ မြို့ လေး မျက်နှာ၌ တစ်မျက်နှာတစ်မျက်နှာဝယ် ကျယ်သော ကန်ကြီးတစ်ကန်စီ တူးပြီးလျှင် တစ်ကန်ကို ထောပတ်, တစ်ကန်ကို ပျား, တစ်ကန်ကို တင်လဲ, တစ်ကန်ကို ဆီဖြင့်ပြည့်စေလျက် ဆေးအလို့ငှာ သံဃာတော်တို့အား ဖိတ်လှူ၏။

ကောန္ဓပုတ္တတိဿထေရ် မှတ်ချက် – ကေစိ ဆရာတို့ကား – ကဋ္ဌဝါဟန မင်းမျိုးဖြစ်သော ကုဏ္ဍအမည်ရှိသော မင်းသမီးသည် ဂဠုန်ငှက် ယန္တရားဆင်၍ ကောင်းကင်ဖြင့် ပျော်ပါးလျက် တောကစားလေသော် ပါဋလိပုတ်ပြည်မှ မုဆိုး တစ်ဦးနှင့် တွေ့၍ သံဝါသဖြစ်သဖြင့် ကုဏ္ဍပုတ္တနှင့် သုမိတ္တာကို ရသည် ဆို၏။ ဒီပဝင်ကျမ်း၌လည်း ကုဏ္ဍပုတ္တတိဿထေရ်၏ အနာကို ကင်းကိုက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသည်ဟု ဆို၏။

-ရဟန်းဆိုးတို့ ပေါ်လာကြပုံ

ထိုမင်းလက်ထက် ပါဋလိပုတ်ပြည်၏ တံခါး လေးမျက်နှာတွင် တစ်မျက်နှာ တစ်မျက်နှာမှ အသပြာ တစ်သိန်းစီသော အခွန်ကို နေ့တိုင်း ရ၏။ မြို့လယ် တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌လည်း ကွမ်းဖိုး တစ်နေ့လျှင် တစ်သိန်းရ၏၊ ဤ ငါးသိန်းသော အသပြာတို့မှ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော စေတီတော်တို့၌ ပန်းနံ့သာ ပူဇော်အံ့သောငှာ တစ်သိန်း, ရဟန်းသံဃာ အပေါင်းတို့အား တစ်သိန်း, တရားတော်ကို သင်ကြားဆောင်ရွက်သော ရဟန်းတို့အား တစ်သိန်း, တံခါးလေးမျက်နှာ၌ ထောပတ် ပျား တင်လဲ ဆီ အလို့ငှာ တစ်သိန်း, နိဂြောဓ သာမဏေအား တစ်သိန်း ဤငါးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို စွန့်၍ သာသနာတော်၌ ပူဇော်သက္ကာရကို ပြု၏၊ နတ်တို့မှ ဆက်သော ပုဆိုးတို့ကို သင်္ကန်းပြု၍ တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ် ဆင်နှင့် တင်၍ ရှင်နိဂြောဓ သာမဏေအား လှူတော်မူ၏၊ ထိုအခါ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း အလုံး၌ ရဟန်းသံဃာတို့ဝတ်ရုံသော သင်္ကန်းဟူသမျှတို့သည် နိဂြောဓ သာမဏေ၏ သင်္ကန်းသာ များ၏။

ဤသို့ ဘုရားသာသနာ၌ ပြန့်ပြောစွာသော လာဘသက္ကာရသည် ဖြစ်လတ် သော် တိတ္ထိတို့သည် စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်ကုန်ရကား ရဟန်းခွင်သို့ ခိုဝင်

http://www.dhammadownload.com

လာကြ၏၊ ရဟန်းပြုကြပြီးလျှင် မိမိတို့၏ အယူဝါဒကို ထင်ရှားပြုကြလျက် အဓမ္မကို ဓမ္မဟု ပြဆိုကုန်၏။ ရဟန်းကောင်းတို့က လက်မခံဘိသော် မိမိအလိုလို ဦးပြည်းရိတ်၍ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို ဝတ်ကုန်လျက် ထိုထိုသော ကျောင်းတို့ကို လည်၍ ဥပုသ်ပဝါရဏာ၌ ဝင်ကုန်၏။ ရဟန်းကောင်းတို့ကလည်း ထိုရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ ဥပုသ်ပဝါရဏာ မပြုကြကုန်။

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ် တတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

ထိုအခါ မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်သည် အဓိကရဏ်း ကြီးစွာဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို မြင်၍ ရှင်မဟိန္ဒအား သံဃာအပေါင်းကို အပ်ခဲ့ပြီးသော် မိမိသည် အဟောဂင်္ဂါမည်သော အရပ်သို့ကြွ၍ နေတော်မူ၏။ ရဟန်းခွင်သို့ ဝင်လာကြသော တိတ္ထိတို့သည်လည်း ပိဋကတ်တော်ကို မသင်မကြား၊ မိမိတို့၏ အလေ့အကျင့်အားလျော်စွာသာ ကျင့်၍ အချို့ကား မီးကို လုပ်ကျွေးကုန်သည်၊ အချို့ ကား ပဉ္စာတပ အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သည်၊ အချို့ကား နေကို အတူလိုက်၍ ကျင့် ကုန်သည်၊ အချို့ကား တရားမဟုတ်သည်ကို ကျမ်းဂန်ပြုလုပ်ကုန်သည်။ ရဟန်းသံဃာတို့ကား ထိုတိတ္ထိတို့နှင့်အတူတကွ ဥပုသ်ပဝါရဏာ စသော ကံကြီး ကံငယ်ကို မပြုကြကုန်၊ အသောကာရုံကျောင်း၌ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး ဥပုသ် ပဝါ ရဏာ ပြတ်ကုန်၏။

အမတ်မိုက်၏အမှား

ထိုအကြောင်းကို မင်းကြီး ကြားသိလေသော် အမတ်တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ "အချင်းအမတ် .... ကျောင်းတော်သို့သွား၍ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းအောင် စီရင်ချေ၊ သံဃာတော်တို့အား အညီအညွတ် ဥပုသ်ပြုစေလော့" ဟု စေလိုက်၏။ အမတ်လည်း အကြောင်းကို မင်းကြီးအား ပြန်ကြား၍ ဧစုံစွာ မလျှောက်ဝံ့သောကြောင့် အမတ်တစ်ယောက်ကို ဤသို့ မေး၏ "အမတ်ကြီး အကျွန်ုပ်ကို မင်းကြီးက ရဟန်းတို့၏ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေဟု စေတော်မူသည်၊ အဘယ်သို့ စီရင်ရအံ့နည်း" ဟု မေး၏။ ထိုအမတ်လည်း "လောကုပမာကား ပစ္စန္တ ရစ်မြို့ရွာကို ငြိမ်းစေလိုသော် ခိုးသူ ဓားပြတို့ကို သတ်ရကုန်၏၊ အာဏာကို မခန့်ငြားသော သူအား ပယ်ရှားရကုန်၏။ ထို့အတူ ရဟန်းတို့သည် ဥပုသ်ပြုဆို၍ မပြုလိုသော် ထိုရဟန်းကို သတ်စေလိုသတဲ့" ဟု ပြော၏။ စေသောအခါ

http://www.dhammadownload.com

စကားကို ဟုတ်မှန်၏ဟု နှလုံးသွင်း၍ ကျောင်းသို့သွားလေပြီးသော် သံဃာတို့ကို "အညီအညွတ် ဥပုသ်ပြုကြကုန်လော့" ဟု တိုက်တွန်း၏။ ရဟန်းကောင်းတို့က "တတ္ထိတို့နှင့် အတူတကွ ငါတို့ ဥပုသ်မပြုကုန်" ဟု ဆိုပေ၏။

ထိုအခါ သံဃာထေရ်ကြီးမှစ၍ အစဉ်အတိုင်း သန်လျက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဖြတ်လေ၏။ ထိုသို့ သတ်သည်ကို အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်ဖူးသော တိဿထေရ်မြင့်လျှင် မင်းကြီးသည် ဤအမှုကို မစေလေရာ၊ အမတ်မိုက်၏ ချွတ်ယွင်းခြင်းသာ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု အကြံတော်ရှိ၍ မိမိ၏တန်ခိုးဖြင့် ကပ်လာ၍ အမတ်နှင့်နီးစွာသော နေရာ၌ နေတော်မူ၏။

အမတ်လည်း ဤရဟန်းကား မင်းကြီး၏ ညီတော်ဖြစ်ပေသည်ဟု မသတ်ဝံ့ရကား မင်းကြီးအား ပြန်၍ နားတော်လျှောက်လေ၏ – "အရှင်မင်းကြီး... ဥပုသ်ပြုပါဟုလျှောက်သည်ကို မပြုလိုသောရဟန်းတို့အား သတ်ခဲ့လေပြီ၊ ညီတော်တိဿ၏ အလှည့်လည်းကျချေပြီ၊ အသို့ပြုရအံ့နည်း"ဟု လျှောက်၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဘဝင်လှိုက်ခုန်လျက် တုန်လှုပ်သော စိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ "ဟယ် အမတ်မိုက် .... သင့်အား ရဟန်းတို့ကို သတ်ချေဟု ငါ မစေဘဲလျက် အဘယ့်ကြောင့် သတ်ဘိသနည်း" ဟုဆို၍ တောက်တပိုထပြီးသော် အတန်ငယ်သော ပရိသတ်တို့ကိုခေါ်၍ ကျောင်းတော်သို့ လာခဲ့၏၊ ရောက်လျှင် သံဃမထေရ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန္တာထေရ်တို့အား ဤသို့လျှောက်၏။ "အရှင်ဘုရားတို့ .... ဤအမတ်သည် အကျွန်ုပ် သတ်ချေဟု မစေဘဲလျက် ဤသို့သော အမှုကို ပြုဘိ၏၊ ထိုမကောင်းမှုသည် အဘယ်သူအား အကုသိုလ်တရားဖြစ်ရာသနည်း" ဟု မေးလျှောက်၏။

ထိုအခါ အချို့သော သံဃာတို့ကလည်း "ဤအမတ်သည် မင်းကြီး၏ စကားဖြင့် ပြုလေရကား မင်းကြီးအားသာ မကောင်းမှု ဖြစ်ရာချေသည်" ဟု ဆို၏။ အချို့သော ထေရ်တို့ကလည်း "မင်းအားလည်းကောင်း၊ အမတ်အားလည်းကောင်း မကောင်းမှု ဖြစ်ရာသည်" ဟု ဆိုကုန်၏။ အချို့သော မထေရ်တို့ကလည်း "မင်းကြီးသည် သတ်လိုသော စေတနာဖြင့် အမတ်အား ရဟန်းတို့ကို သတ်ချေဟု မစေသောကြောင့် မင်း၌ မကောင်းမှု မရှိ" ဟု ဆိုကုန်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ် ကြွလာခြင်း

မင်းကြီးလည်း အသီးအသီး ဆိုကြသော မထေရ်တို့၏ စကားကို ကြားရသော် နှလုံးတော်နှစ်ခွဖြင့် ယုံမှားသင်္ကာ ရှိလှသည်ဖြစ်၍ မကောင်းမှုမှ ကြောက်

http://www.dhammadownload.com

လန့်ရကား သံဃာတော်တို့အား ဤသို့ လျှောက်ပြန်၏ – "အရှင်ဘုရားတို့ ကျွန်ုပ်၏ ယုံမှားသံသယကို ပျောက်ပ စင်ကြယ်အောင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖျောက်ပါအံ့နည်း၊ သာသနာကိုလည်း ချီးမြှောက်နိုင်ပါအံ့နည်း" ဟု လျှောက်ပြန်လျှင် သံဃာတော်တို့ကလည်း "ဒကာတော် မင်းကြီး၏ ယုံမှားသက်စ်ကို ပယ်ခွာနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား အဟောဂင်္ဂါမည်သော မြစ်ညာဉ်နေသော ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ ထေရ်တည်း၊ ထိုအရှင်သာလျှင် သံသယကို ပယ်ခွာ၍ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့" ဟု မိန့်တော်မူကြကုန်၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုနေ့ပင်လျှင် ရဟန်းတစ်ထောင်စီ အရံရှိသော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့ကို လည်းကောင်း၊ သူရဲတစ်ထောင်စီ အရံရှိသော အမတ်လေးဦးတို့ကို လည်းကောင်း စေလွှတ်၍ ပင့်လေ၏။ စေလိုက်သော လူတို့လည်း "မင်းကြီး ပင့်ခေါ်ပါသည်၊ ကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်၏။ ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿလည်း မကြွဘဲနေတော်မူ၏။ ပင့်သူတို့က မကြွကြောင်းကို လျှောက်သော် တစ်ဖန် ရှစ်ဦးသော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှစ်ယောက်သော အမတ်တို့ကို လည်းကောင်း ထပ်မံ၍ စေပြန်၏။ ပင့်သူလည်း ရှေးနည်းအတူ လျှောက်သဖြင့် မကြွဘဲ နေပြန်၏။

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် သံဃာတော်တို့၏ အထံသို့သွား၍ "အရှင်ဘုရားတို့၏ ဆရာကို အကျွန်ုပ် ပင့်ပါသည်၊ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ၊ မကြွလာပါ" ဟု လျှောက်သော် သံဃာထေရ်တို့လည်း "မင်းကြီး ပင့်ခေါ်သည်"ဟု မလျော်သော စကားဖြင့် လျှောက်သောကြောင့်သာ မကြွလာ ဖြစ်ရာသည်၊ "သာသနာတော်၌ ကြီးစွာသော ဘေးရန် ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုဘေးရန်ကို သုတ်သင်ပြီး၍ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်လျှင် ကြွလတ္တံ့သတည်း" ဟု မိန့်ကုန်၏။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် တစ်ကျိပ် ခြောက်ပါးသော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ကျိပ် ခြောက်ယောက်သော အမတ်တို့ကို လည်းကောင်း ထိုစကားအတိုင်း သင်ကြား၍ ယောကျ်ားအရံ တစ်ထောင်စီနှင့်တကွ ပင့်စေပြန်၏၊ သံဃာတော်တို့အားလည်း ဤသို့မေး၏။ "ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်သည် အရွယ်အဘယ်မျှ ရှိပြီနည်း၊ အိုမင်းပြီလော, ငယ်သေး၏လော" ဟု မေးလျှောက်၏၊ "မင်းကြီး .... သက်တော် ခုနစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ရှိသည်ဖြစ်၍ အိုမင်းပြီ" ဟု ဆိုလျှင် "အရှင်မြတ်သည် ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထမ်းစင်ကိုလည်းကောင်း စီးလတ္တံ့လော" ဟု မေး၏။ "မင်းကြီး ....မစီးလတ္တံ့" ဟု ဆိုပေသော် "လော

http://www.dhammadownload.com

အများတို့ကို ဖောင်ဖွဲ့၍ပင့်ချေ" ဟု စေတော်မူ၏။ ပင့်သောသူတို့ရောက်၍ "သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ကြွတော်မူပါ" ဟု လျှောက်လျှင် အရှင်မြတ်ကလည်း "ငါသည် သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာသာလျှင် ဗြဟ္မာပြည်မှ စုတေလာ၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို ယူသည်၊ ထိုအခါသည် ယခု ရောက်ချေပြီ" ဟု ဆို၍ စမ္ဘခဏ်းကို ခါတွက်ပြီးမှ ထ၍ လိုက်တော်မူ၏။

ယင်းသို့ စုန်လာ၍ ပါဒုလိပုတ်ပြည်သို့ ရောက်အံ့သောနေ့ညဉ့် မင်းကြီး အိပ်မက် မြင်တော်မူသည်ကား – ကိုယ်လုံးဖြူသော ဆင်ပြောင်ကြီးသည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်လာ၍ မင်းကြီး၏ဦးခေါင်းမှသည် လက်ယာလက်ရုံးတိုင်အောင် နှာမောင်းဖြင့် သုံးသပ်သည်ဟု မက်၏။ မိုးသောက်သောကာလ အိပ်မက်ကို ကြံတတ်သော လူတို့အား အကြောင်းကိုပြန်ကြားလျှင် "အရှင်မင်းကြီး ....ရတနာ ဆင်ဖြူနှင့် တူသော ရဟန္တာမြတ်သည် ကြွရောက်၍ လက်ယာလက်ရုံးကို သုံးသပ်လတ္တံ့" ဟု လျှောက်၏။

များမကြာမီပင် ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ် ကြွတော်မူလာပြီဟု ကြား၍ မြစ်အနားသို့ လာပြီးလျှင် မင်းကြီးသည် လည်တိုင်အောင်သော ရေသို့ ဆင်းသက်၍ မထေရ်၏လက်ကို လှမ်းတော်မူလင့်၏။ မဟာထေရ်လည်း မင်းကြီးလက်ကို ကိုင်တော်မူ၏။ ထိုသို့ ကိုင်သည်ကို သန်လျက်စွဲသော သက်တော်စောင့်တို့ မြင်လျှင် မထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်အံ့ဟု သန်လျက်ကို အအိမ်မှ ထုတ်၍ ခုတ်အံ့ဟု မိုးသည်ကို ရေအရိပ်တွင် မင်းကြီး မြင်လေသော် "ဟယ် အချင်းတို့ .... ရှေးဠာလည်း ရဟန်း သံဃာတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် နှလုံးတော်မသာ ငါ ရှိရပြီ၊ ယခုလည်း အရှင်ဘုရားအား ပြစ်မှားခြင်းကို မပြုကုန်လင့်" ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် လမ်းညွှန်လျက် ဥယျာဉ်သို့ ပင်ဆောင်လေ၏။

ဘုရင့်လက်ကို မကိုင်ရမှတ်ချက် – အကြင်သူသည် မင်း၏လက်ကို ကိုင်၏၊ ထိုသူအား သန်လျက်ဖြင့် ဖြတ်ရခြင်းသည် မင်းမျိုးတို့၌ဖြစ်သော စာရိတ္တပင်တည်း။ အရှင်မြတ်လည်း ထိုစာရိတ္တကို သိလျက် အဘယ့်ကြောင့် ကိုင်သနည်းဟူမူကား "မင်းကြီးသည် ငါ့အား ပြဿနာ မေးခြင်းငှာ ပင့်လျှောက်လာသည်ပင် ဖြစ်၍ ငါ၏ ဓမ္မန္တေဝါသိကပင်တည်း၊ ငါ ချီးမြှောက်သင့်ပေသည်" ဟု နှလုံးပြု၍ ကိုင်တော်မူသတည်း။

တန်ခိုးပြာဋိဟာ

ယင်းသို့ ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်ကို ဥယျာဉ်၌ သီတင်းသုံးစေ၍ သူ ရဲ

http://www.dhammadownload.com

သူခက်တို့ကို သုံးထပ်တိုင်အောင် ဝန်းရံ စောင့်နေစေ၏။ မင်းကြီးသည် မိမိ ကိုယ်တိုင်ပင် အရှင်မြတ်၏ ခြေတော်ကို ဆေးသပ်ပြီးမှ အနီး၌ နေလျက် "ဤ အရှင်သည် ငါ၏ ယုံမှားသက်ာကို ဖျောက်၍ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက် ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ပါအံ့လော" ဟု စုံစမ်းခြင်းအကျိုးငှာ "အရှင်ဘုရား ....တစ်ခုသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို အကျွန်ုပ် ဖူးမြင်လိုပါသည်" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿကလည်း "ဒကာတော်မင်းကြီး ....အဘယ်သို့သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်လိုပါသနည်း" ဟု မေးလျှင် "အရှင်ဘုရား .... ဤမဟာ ပထဝီ၏ တုန်လှုပ်ခြင်းကို မြင်လိုပါသည်" ဟု လျှောက်သော် "မင်းကြီး .... အလုံးစုံသော မြေ၏ လှုပ်ခြင်းကို မြင်လိုသလော၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသော မြေ၏ လှုပ်ခြင်းကို မြင်လိုသလော" ဟု မေးတော်မူ၏။ "အရှင်ဘုရား ....အဘယ် လှုပ်ခြင်းသည် ခဲယဉ်းပါသနည်း" ဟု လျှောက်ပြန်သော် "ရေဖြင့်ပြည့်သော တစ်ခုသော ခွက်၌ အလုံးစုံသော ရေ၏ လှုပ်ခြင်းသည် ခဲယဉ်းသလော၊ တစ် စိတ်တစ်ဝက်သော ရေ၏ လှုပ်ခြင်းသည် ခဲယဉ်းသလော" ဟု မေးပြန်၏။ "တစ်စိတ် တစ်ဝက်သော ရေ၏ လှုပ်ခြင်းသည်သာလျှင် ခဲယဉ်းပါသည်" ဟု လျှောက်သော် "ဒကာတော်မင်းကြီး .... ဤအတူပင် ထက်ဝန်းကျင်သော မြေ၏ လှုပ်ခြင်းသည် မခဲခက် တစ်စိတ်တစ်ဝက်သောမြေ၏ လှုပ်ခြင်းသည်သာ ခဲယဉ်း စွာ၏" ဟုဆိုလျှင် "အရှင်ဘုရား ထိုသို့ ဖြစ်ပြီးတကား တစ်စိတ်တစ်ဝက်သော မြေ၏ လှုပ်ခြင်းကိုပင် မြင်ချင်ပါသည်" ဟု လျှောက်၏။ "မင်းကြီး ....ယင်းသို့ မြင်လိုမူ တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော အရပ်ကို သတ်မှတ်စည်းခြား၍ အရပ် လေးပါးတွင် အရှေ့မျက်နှာ၌ ကြီးစွာသော ရထားကိုအတွင်းမှ ဘီးနှစ်ခု၊ အပြင်မှ ဘီးနှစ်ခုချပြု၍တည်စေ၊ တောင်မျက်နှာ၌ တစ်စီးသောမြင်းကို အတွင်းမှ ခြေနှစ်ဖက်၊ အပြင်မှ ခြေနှစ်ဖက်ထောက်၍ နေစေ၊ အနောက်မျက်နှာ ၌ တစ်ဦးသော ယောကျ်ားကို အတွင်းမှ ခြေတစ်ဖက်၊ အပြင်မှ ခြေတစ်ဖက် ထောက်၍ နေစေ၊ မြောက်မျက်နှာ၌ တစ်ခုသော ရေခွက်ကို ထက်ဝက်စီပြု၍ တည်စေ" ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မင်းကြီးလည်း အရှင်မြတ် စိရင်တိုင်း တည်ထားပေ၏။

မထေရ်မြတ်လည်း အဘိညာဉ်၏ အခြေခံဖြစ်သော စတုတ္ထစျာန်ကို ဝင်စား လျက် ထိုစျာန်မှ ထ၍ တစ်ယူဇနာမျှလောက်သော အတွင်း၌ မြေလှုပ်ခြင်းကို အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မှတ်သားထားသော ရပ်ကွက် ၏ အတွင်း၌ မြေပြင်းစွာလှုပ်၍ ရထားဘီး, မြင်းခြေ, လူခြေ, ရေထက်ဝက်တို့

http://www.dhammadownload.com

သည် သွက်သွက်ခါမျှ တုန်လှုပ်ကုန်၏၊ အပဋ္ဌ တည်သော လှည်းဘီး, မြင်းခြေစသည်တို့သည် မတုန်လှုပ်ကုန်။

ပြဿနာမေးဖြေခန်း

ဤသို့ အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးကဲသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မင်းကြီး မြင်ရလျှင် "ဤအရှင်ကား ငါ၏ ယုံမှားသင်္ကာကို ဖျောက်၍ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ရာ၏" ဟု အောက့်မေ့ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရား ....အကျွန်ုပ်သည် အမတ်တစ်ယောက်အား ကျောင်းသို့သွား၍ အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေပြီးလျှင် သံဃာတော်တို့ တညီတညွတ် ဥပုသ်ပြုကြပါစေဟူ၍ စေလိုက်သော အမတ်မိုက်သည် ဤမျှလောက်သော ရဟန်းတို့ကို သတ်လာချေသည်၊ အရှင်ဘုရား ဤမကောင်းမှုသည် အဘယ်သူအား ဖြစ်ရာသနည်း" ဟု နားတော်လျှောက်၏။

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿကလည်း "ဒကာတော်မင်းကြီး .... ဤအမတ်တို့သည် သံဃာတို့အား နှိပ်စက် သတ်ညှစ်စေသတည်းဟု သင် စိတ်ရှိသလော" ဟု မေး၏။ "အကျွန်ုပ် စိတ်မရှိပါ" ဟု လျှောက်လျှင် "မင်းကြီး ....သတ်စေလိုသော စိတ်မရှိက သင်၌ မကောင်းမှု မရှိ၊ အမတ်၌သာ မကောင်းမှု ရှိ၏။

(ဤအကြောင်းကို ဘုရားသခင် ဟောတော်မူသော တိတ္တိရဇာတ်ဖြင့် သိအပ်၏။)

တိတ္တိရဇာတ်တော်

မင်းကြီး – ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ငါတို့ဘုရား အလောင်းတော်သည် ရသေ့ ရဟန်းပြု၍ တစ်ခုသော တောအုပ်၌ နေသတည်း၊ တစ်ခုသော ပစ္စန္တရစ်ရွာ၌ မုဆိုးတစ်ဦးသည် ခါတိန်ည်ကို မွေး၍ လိမ္မာစွာ သင်ပြီးသော် ထိုခါတိန်ည်ဖြင့် တောင်္ခရိုသော ခါအပေါင်းတို့ကို ဖမ်းယူခြင်းငှာ တောသို့လာပြီးသော် သင့်ရာ၌ ခါတိန်ည်ကိုထား၍ အပါး၌ ညွတ်ကွင်းတို့ကို ထောင်၏။ ခါတိန်ည်တွန်ကျူးသောအသံကို ကြား၍ ခါအများတို့လာလျှင် ညွတ်၌ မိလေသဖြင့် မုဆိုးသည် ဖမ်း၍ သတ်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် အသက်မွေး၍ တစ်နေ့သ၌ ခါတိန်ည်ကို ပိုက်လျက် တောအုပ်၌ ရသေ့ကျောင်းသို့ ရောက်လေလျှင် ခါအိမ်ကို ကျောင်းဝ၌ ထား၍ ပုဆိုးကား ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုနေ၏။

ထိုအခါ ခါတိန်ည်က ရှင်ရသေ့အား ဤသို့ လျှောက်၏ – "ရှင်ရသေ့

http://www.dhammadownload.com

အကျွန်ုပ်တွန်သံကို ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဆင်းကို မြင်သဖြင့် လည်းကောင်း တောဋ္ဌရိသော ခါအပေါင်းတို့သည် ငါတို့ အဆွေအမျိုးဋ္ဌ ရှိချေသည်ဟု လာကြ၍ မုဆိုး၏ ညွတ်ကွင်းဋ္ဌသာ မိလေသဖြင့် ခါအများတို့ အသတ်ခံရလေသည်၊ ဤ မကောင်းမှုကံကို ကျွန်ုပ် ခံရလတ္တံ့လော၊ လွတ်ပါလတ္တံ့လော" ဟု မေးလျှောက်၏။

ရသေ့လည်း "ခါတိန်ညင် ....သင်သည် ရောက်လာသော ခါတို့ကို သေစေလိုသော စိတ်ရှိသလော" ဟု မေး၏။ "အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ် သေစေလိုသော စိတ်မရှိပါ၊ တွန်မြွတိုင်း ဖြစ်၍သာ တွန်ပါသည်" ဟု လျှောက်လျှင် ရှင်ရသေ့က ထိုပြဿနာကို ဖြေဆိုခြင်းငှာ –

သစေ တေ နတ္ထိ စိတ္တံ နတ္ထိ ပါပံ၊ စေတယန္တမေဝ ဟိ ပါပံ ဖုသတိ၊ နာစေတ ယန္တံ သေ –

အစရှိသောပါဠိဖြင့် "ခါတိန်ညင် ....သေစေလိုသောစိတ် မရှိက သင့်အား မကောင်းမှု မရှိ၊ စိတ်စေတနာနှင့်တကွ ပြုသော သူအားသာလျှင် မကောင်းသော အကျိုးဖြစ်သတည်း၊ ခါတိန်ညင် .... သိမြင်လိမ္မာသော ပညာရှိတို့သည် စေတနာကိုသာလျှင် ကံဟူ၍ ဆိုကုန်၏၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါးဋ္ဌဖြစ်သော အမူအရာသည် စေတနာလျှင် အကြောင်းဖြစ်၏" ဟု ဖြေပေ၏။

(ထိုအခါ ခါတိန်ညင်သည် ရှင်ရာဟုလာဖြစ်၍ ရသေ့သည် ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်တော်မူပြန်သော် ဤအတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့် လျော်သော အကြောင်းဖြစ်၍ ဤတိတ္တိရဇာတ်ကို ဟောတော်မူသတည်း။)

"မင်းကြီး ....ဤတိတ္တိရဇာတ် ဥပဒေကို သက်သေပြုထားသဖြင့် သတ်စေလိုသောစိတ် မရှိသော် မင်းကြီးအား အရဟန္တ ဃာတက ပါဏာတိပါတက် မရှိဟု မှတ်တော်မူဟူ၍ ဟောပေ၏။ မင်းကြီးလည်း အလွန်ဝမ်းသာလျက် သင်္ကာယနကင်း၍ ထိုအရှင့်ထံရင်းတွင်ပင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဘုရားအဆုံးအမ ဖြစ်သော အယူတော်ကို သင်ကြား၏။

ရဟန်းတုရဟန်းယောင် ခွဲခြားနည်း

တတ်မြောက်သောအခါ အသောကာရာမကျောင်းသို့လာ၍ သံဃာတော်တို့ကို ဝါဒတူရာ တူရာဋ္ဌ စည်းဝေးစေပြီးလျှင် တစ်သင်း တစ်သင်းကို ဝင်စေ၍ "အရှင်ရဟန်းတို့ ....ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ အယူတော် ရှိသနည်း" ဟု မေး၏။

http://www.dhammadownload.com

အချို့ကလည်း သဿတဝါဒ ရှိပါသည်ဟု ပြော၏၊ အချို့ကလည်း ဧကစ္စသဿတဝါဒ ရှိပါသည်ဟု ပြော၏၊ အချို့ကလည်း အမရာဝိက္ခေပဝါဒ ရှိပါသည်ဟု ပြော၏၊ အချို့ကလည်း အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒ, အချို့ကလည်း သညီဝါဒ, နေဝသညီနာသညီဝါဒ, ဥစ္ဆေဒဝါဒ, ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ ရှိပါသည်ဟုပြော၏။

ဓမ္မာသောကမင်းကြီးလည်း မိမိသည် အယူတို့ကို သိမြင် တတ်မြောက်ပြီး သည်ဖြစ်၍ ဤသူတို့ကား ဘုရားတပည့်စစ် မဟုတ်၊ တိတ္ထိတို့သာတည်းဟု သိ၍ အဝတ်ဖြူးစည်း၍ လူပြုစေပြီးသော် ကျောင်းကြီးမှ နှင်ထုတ်ကုန်၏၊ ထိုတိတ္ထိတို့ ကား ခြောက်သောင်းမျှ အရေအတွက်ရှိ၏။

ထိုနောက် တစ်စုသော ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့ .... ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့ အယူရှိသနည်း" ဟု မေးပေသော် "ဒကာတော် မင်းကြီး ....ဘုရားမြတ်စွာကား ကမ္မဝါဒီ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီတည်း" ဟု ဖြေလျှင် "အရှင်ဘုရားတို့ ....ဟုတ်မှန်ပေပြီ၊ ဤယခုအခါ၌ သာသနာတော် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်ပါပြီ၊ ဥပုသ် ပဝါရဏာကို ပြုပါကုန်လော့" ဟု လျှောက်ကြား၍ သံဃာ တော် အများကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် တညီတညွတ်တည်း ဥပုသ်ပြုစေ၏၊ ထို အစည်းအဝေး၌ သံဃာတော်အပေါင်းတို့ကား ခြောက်သန်းအရေအတွက် ရှိကုန်၏။

ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်

ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်လည်း သံဃာအလယ်၌ အသွယ်သွယ်သော အဓမ္မဝါဒကို နှိမ်နင်းလျက် တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ် နက်ရှစ်ချက်သော မာတိကာကို အမှီပြုလျက် ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ဟောတော်မူ ပေ၏။

တတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း

ထိုနောက်မှ ခြောက်သန်းမျှလောက်သော သံဃာတို့တွင် ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ တေဝိဇ္ဇ ဆဠဘိညတိပိဋကဓရဖြစ်သော ရဟန္တာ တစ်ထောင်ကို ရွေးကောက်တော် မူလျက် အသောကာရာမ ကျောင်းထက်တွင် ရှင်မဟာကဿပ, ရှင်မဟာယသ တို့ ပထမ, ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်သကဲ့သို့ ဘုရားစကားတော်ဖြစ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံး အလုံးစုံကို ရွေးချယ် သန့်စင်လျက် နယုန်လမှစ၍ ကိုးလတိုင်တိုင် သင်္ဂါယနာတင်တော်မူကြပြန်သတည်း။

သင်္ဂါယနာတင်နှစ် မှတ်ချက် – ဤ တတိယ သင်္ဂါယနာကား မြတ်စွာ

http://www.dhammadownload.com

ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်မှ နှစ်ရာသုံးဆယ် ငါးနှစ်မြောက်သော တပို့တွဲလ ၌ပြီး၏၊ အချို့ဆရာတို့ကား နှစ်ရာတစ်ဆယ့် ရှစ်နှစ်မြောက်၌ သင်္ဂါယနာ တင် သည်ဟု ဆို၏၊ ထိုဆရာတို့ကား အဋ္ဌသာလိနီ၌ –

ဘဂဝတော ပရိနိဗ္ဗာနတော အဋ္ဌရသာဓိကာနံ ဒွိန္နံ ဝဿသတာနံ မတ္ထကေ – ဟူသောပါဠိကို သင်္ဂါယနာတင် သက္ကစ္စာဓိ မှတ်၍ ဆိုဟန်ရှိသည်။ ထိုပါဠိကား ဓမ္မာသောက မင်းဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသောပါဠိတည်း။ အချို့ဆရာ ကား နှစ်ရာသုံးဆယ် ခြောက်နှစ်တွင် သင်္ဂါယနာတင်သည်ဟု ဆိုသည်၊ ထိုစကား လည်း ပါရာဓိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌ ရှင်မဟာမဟိန္ဒတို့ သီဟိုဠ်သို့ သာသနာပြု ကြွရောက်သည့် အခါကိုပြဆိုသော စကားတည်း၊ ထိုစကားကို ထောက်ထား၍ ဆိုမိဟန် ရှိသည်။

စင်စစ်သော်ကား နှစ်ရာသုံးဆယ် ငါးနှစ်အကျ နယုန်လမှ စ၍ သင်္ဂါယနာ တင်သည်၊ ကိုးလမြောက်ဖြစ်သော တပို့တွဲလ၌ ပြီးဆုံးကြသည်၊ ရှင် မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿကား ရှင်မဟိန္ဒစသော ရဟန္တာကြီးတို့အား ကိုးတိုင်း ကိုးဌာနသို့ သာ သနာပြု စေလွှတ်သဖြင့် ရှင်မဟိန္ဒသည် နှစ်ရာသုံးဆယ့်ခြောက်ခုနှစ် နယုန်လ၌ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွရောက်တော်မူသည်ကို ဆိုသော စကားတည်း။

ဖိနတ္ထပကာသနီကျမ်း ဒသမပိုင်း ပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

နိဂုံးကို ပြခြင်း

ဒန္တ ဒမ္မကစာရိတ္တေန၊ သုပါသကဂ််သမ္မုဇ္ဇေန။
ခန္တီတပါဒိပူရဏေန၊ နိဝေရကေနုပါသကေန။
ပုနပ္ပုနံ အဇ္ဈေသိတေန၊ မုနိန္ဒာဘိဓဇေန။
ပါကဋေ ဂဏဝါစကေ၊ နိဒ္ဒိသေ ဝါစကန္တေ ရေ။
ဇိနတ္ထပကာသနီ နာမ ပကရဏော ဒသမကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

ဒန္တ ဒမ္မကစာရိတ္တေန၊ ဆုံးမခြင်းငှာ ခဲယဉ်းစွာသော ရာဂ, ဒေါသ, မာန, ဣဿာ, ဥပါဒမ္ဘ စသည်ညစ်ကျုံ မကောင်းမှုကို ဂရုကတ ဆုံးမပယ်ပစ် ကံမြစ်လေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍ စင်စစ် ယဉ်ကျေးသော ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါး၏ အကျင့် ရှိထသော။

သုပါသကဂ််သမ္မုဇ္ဇေန၊ စဏ္ဍာလ, မလ, ပတိကိဋ္ဌ သုံးဝအင်္ဂါ ကင်းလွတ်ကွာလျက် သာသနာ၌ သဒ္ဓါပသန္န သီလမြဲဘိ ဒိဋ္ဌိသန့်စင် ကံလျင် ယုံကြည်သုံးမည်ရတနာ ဆရာမှတ်ထင် ငါးပါးအင်ကြောင့် လူတွင်အမြတ် သမုတ်အင်သော ဥပါသကရတန ပဒုမပုဏ္ဏရီ ဂုဏ်သုံးလီဖြင့် စုံညီ ပြည့်ဖြိုးစွာ ထသော။

ခန္တီတပါဒိပူရဏေန၊ ကိုယ် နှုတ် ဥစ္စာ ဒဏ်သုံးဖြာဖြင့် ကျူးလာပြစ်မှား သူတစ်ပါးကို ရန်စားမလို မျက်ငြိုးမဖန် မာန်ကိုနှိမ်နင်း သည်းခံခြင်း အစရှိသော ပါရမီသမ္ဘာရကိုလည်း လွန်စွာ ဆည်းပူးလေ့ ရှိထသော။

နိဝေရကေန၊ တွင်းပသေးဒဏ် ရန်မာရိန္ဒစ်သင်း သူ့ထက်ကင်း၍ **ဦးရန်ကင်း** အမည်ရှိထသော။

ဥပါသကေန၊ အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ်လောက်စွာသော ရတနာ၌ လွန်စွာလေးမြတ် ဆည်းကပ်လေ့ရှိသော ဒါယကာသည် –

ပုနပ္ပုနံ၊ အဇန်တလဲလဲ။ ဝါ အကြိမ်ကြိမ်။
အဇ္ဈေသိတေန၊ ရိုသေလေးမြတ် တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။
မုနိန္ဒာဘိဓဇေန၊ မုနိန္ဒာဘိဓဇ ဟူသော အမည်ဖြင့်။
ပါကဋေ ပါကဋေန၊ ထင်ရှားစွာသော။

ဂဏဝါစကေ ဂဏဝါစကေန၊ ရပ်လေးမျက်နှာ မြို့ရွာရွာက ရောက်လာဝင်နား စာသင်သားတို့အား သင်ကြားပို့ချ နည်းနာပြသတတ်သည့် ဂုဏဝါစကလည်း ဖြစ်ထသော။

မယာ၊ ငါသည်။

http://www.dhammadownload.com

သာသနောဒယကာရဏံ၊ သာသနာတော်၏ စည်ပင်ပြန့်ပွား ရှည်လျား ထွန်းလင်းအံ့သော အကြောင်းကို။

ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။

ဝါစကန္တရော၊ စာပေပို့ချသောအကြား အားခိုက် လပ်ခိုက်၌။

နိဒ္ဒိသေ၊ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, ဂန္ထန္တရ အဝဝကို နှိုင်းဆရှုတင် စီရင်ရေးသားအပ်သော –

ဓိနတ္ထပကာသနီ နာမ ပကရဏော၊ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်ကြောင်းလျားကို ထင်ရှားပြရာပြကြောင်း ဖြစ်၍ **ဓိနတ္ထပကာသနီ** အမည်ရှိသော ကျမ်း၌။

ဒသမကတ္ထော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော အပိုင်းသည်။

နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။

အမှာ။ ။အဝယဝတ္ထု နိဂုံးမျှဖြစ်သော ဂန္ဓဗန္ဓမျှသာ ဆိုလိုက်သည်၊ 'ပါကဋေ ဂဏဝါစကေ' တို့ကား သုတိမင်္ဂလာ အကျိုးငှာ 'ပဋမာဒိဗျာ နု ဘောဒေ' ကဲ့သို့ ဝိဘတ္တိလောပ။

ဓိနတ္ထ၌ အတ္ထသဒ္ဒါကား –

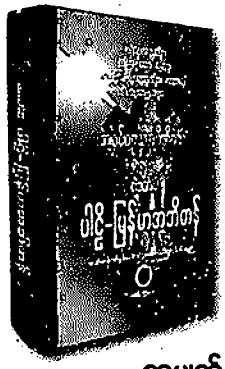
အတ္ထော ပယောဇနေ သဒ္ဒါ ဘိဓေယျ ဝုနိယံ ဓနေ။
ဝတ္ထုမှိ ကာရဏော နာသေ၊ ဟိတေ ပစ္ဆိမပဗ္ဗတော –

ဟူသော အဘိဓာန်နှင့်အညီ "သဒ္ဒါယ အတ္ထော သုလဒ္ဓေါ" စသည်၌ ကဲ့သို့ ကာရဏတ္ထ၊

ဓိနဿ ပဝတ္ထော အတ္ထော ဓိနတ္ထော (မဏ္ဍလေပ ဆဋ္ဌိတပ္ပုရိသ်)။
ဓိနတ္ထဿ ပကာသနီ ဓိနတ္ထပကာသနီ ဟု ကမ္မတ္ထဆဋ္ဌိတပ္ပုရိသ်သမာသ်တွဲလေ။

ပုံတော်စုံ ဓိနတ္ထပကာသနီကျမ်း
ပြီးပြီ။

http://www.dhammadownload.com

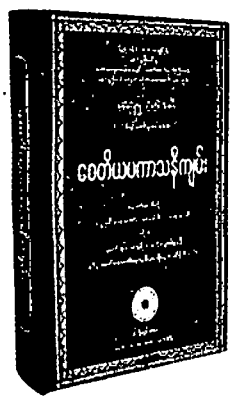
အရှင်ဓမ္မဿာမိဘိဝံသ စီစဉ်ရေးသားသော

ပါဠိ-မြန်မာအဘိဓာန်

အဘိဓာန်ဝင်ပုဒ်ပေါင်း(၃၈၀၀၀)ကျော်ပါဝင်ပါသည်

စာမျက်နှာ (၁၀၀၀)ခန့်၊ သီချုပ်၊ ကဒ်ထူဖုံး၊ ခန့်ချုပ်၊ ဝူဖရီးစက္ကူချော၊ ဒေတ်မီအဆင့်မြင့်ထုပ်ပိုးစနစ်တို့ဖြင့် ဖြန့်ချိထားပါသည်။

စာပေဗိမာန်မြို့ရောက်အမှတ် (၃၂၁၁၉၅၀၃၁)　　မြန်မိုးဖြန့်အမှတ် (၃၂၁၃၃၂၀၉၀၈)

စေတိယပကာသနီကျမ်းတွင်. . .

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် သနွေတည်သည်မှ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး ဓာတ်တော်များ မြုပ်နှံထားသည်အထိ ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းချုပ်။ စေတီ၊ ရုပ်ပွား၊ ဆင်းတုတော်များ ထုလုပ်တည်ထားကိုးကွယ်ရာ၌ သိသင့်သိအပ်သော အချက်အလက်များ၊ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ။ ရွှေဥမင်ဆရာတော်၏ ပုဂံခေတ်စေတီ တည်ထားပုံနှင့် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် ကိုးကွယ်နည်းများ။ တောင်ဖိလာ ဆရာတော်နှင့် တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသတို့၏ ဌာပနာသွင်းပုံနည်းစနစ်အမျိုးမျိုး။ စေတီ၊ ရုပ်ပွားနှင့် သက်ဆိုင်သော အခမ်းအနားများ၌ ရွေးခေတ်၊ အလယ်ခေတ်နှင့် ယခုခေတ်သုံး နည်းအဖုံဖုံတို့ကို စုစည်းဖော်ပြထားသည်။

ဒီပနီပေါင်းချုပ်တွင်. . .

ကျီးသဲညွှန့်နိုင်၏ – စာပေကပေးသော ဘဝတိုးတက်ရေး။

ဆရာဇော်ဂျီ၏ – သူတို့စာရေးကြပုံ။

ဦးမြဝင်း(စဿန)ပါစမာက္ခ၊ ဖြည်တဏ္ဍသိုလ် – ဆရာ့ကျေးဇူး မထိမ်မြူးခဲ့၊ ရခဲလှတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး။

ဓမ္မာစရိယဦးစဋ္ဌးလှိုင် – ဆရာတော်ဦးတိလောက၏ ဘဝတစ်လျှောက်နှင့်စပ်လျဉ်းသော အမြင်များ၊ အန္တရာယ်ကင်း မဟာပရိတ်တော်ကြီးဘုရားရှိခိုး၊ နေကမ္မဝိဓာနဒီပနီကျမ်း၊ လက္ခဏဒီပနီကျမ်း၊ အရိယာမဂ္ဂင်္ဂဒီပနီကျမ်း၊ ပဓာနသုတ်ပါဠိနိဿယ၊ ဓမ္မရာသီကျမ်း၊ တိုင်းကြီးသောဥသ ကမ္ဘာ့မြေပုံကျမ်းနှင့် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများ ပါဝင်ပါသည်။

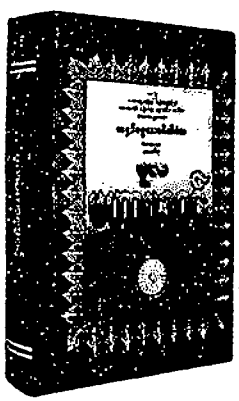
http://www.dhammadownload.com

သိ, ကြား, လိမ္မာဇစဗို့ စာပတ်စို့

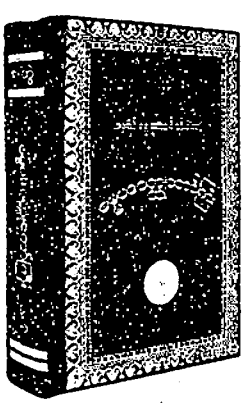
ပုံတော်စုံ ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းတွင်. . .

ဘုရားအလောင်းတော် သေတကေတုနတ်သားဘဝမှ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဘဝ၊ ထို့နောက် ဘုရားဖြစ်ကာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပုံ၊ သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်များအား သင်္ဂါယနာသုံးတန် တင်ကြပုံ၊ ဗုဒ္ဓသာဝက ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ထေရိမများ၊ အနာထပိဏ်၊ ဝိသာခါ၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးနှင့် ဒေဝဒတ်၊ အဇာတသတ်တို့၏ အကြောင်းစုံတို့အပြင် ကျမ်းပြုဆရာတော်ကြီး၏ မဟာနမက္ကာရဘုရားရှိခိုးနှင့် သာသနာပြုခရီးစဉ် အကျယ်တို့ ပါဝင်ပါသည်။

ပုံတော်စုံ မူလမဟာဗုဒ္ဓဝင်. . .

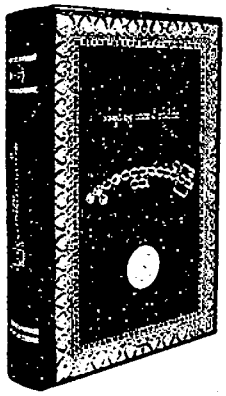
ဘုရားအလောင်းတော်တို့ဘဝများစွာ ပါရမီဖြည့်ရပုံ၊ ဒီပင်္ကရာစသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဗုဒ္ဓဝင်များ၊ ဗုဒ္ဓဂေါတမ အလောင်းတော် သုမေဓာဘဝမှအစ ဘုရားဖြစ်တော်မူကာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် ဒေါဏဗုဇ္ဈာကြီးတို့ ဓာတ်တော်များ ခွဲဝေပုံအထိ ဖြစ်တော်စဉ်များ၊ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူခဲ့ရာ ဒေသရှိ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့၏ ဖြစ်တော်စဉ် အထိမ်းအမှတ်ပြ နေရာများကို ရှာရှားပါးပါး ပုံတော်များဖြင့် ခမ်းခမ်းနားနား ရှာဖွေထည့်သွင်းဖော်ပြထားသည်။

ပုံတော်စုံ ဓမ္မပဒဝတ္ထုတော်ကြီး ပထမတွဲတွင်. . .

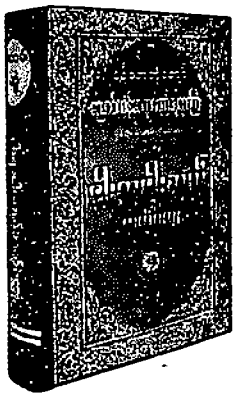
ဒေဝဒတ်အလောင်း သေရိဝရွှေကုန်သည်က ဘုရားအလောင်းရွှေကုန်သည်အား ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့ပုံ၊ ယခုဘုရားလက်ထက် ဘုရားရှင်အား လုပ်ကြံခဲ့ပုံအမျိုးမျိုး၊ မာဂဏ္ဍိပုဇ္ဈာကြီးတို့၏ အကြောင်းစုံ၊ ဥတေနမင်းကြီး၏ မိဖုရားပြိုင်သုံးယောက်တို့ နန်းတွင်းအရှုပ်တော်ပုံစသည့် ဖတ်ဖွယ်မှတ်ဖွယ်အစုံစုံမှအစ ရွှေလက်ထက်တော်က ဝတ္ထု ၁၀၆ပုဒ်တို့ဖြင့် သားသားနားနား သပ်သပ်ရပ်ရပ် ကာလာစုံ ပုံတော်များဖြင့် ခြယ်မှုန်းဖော်ပြထားသည်။

http://www.dhammadownload.com

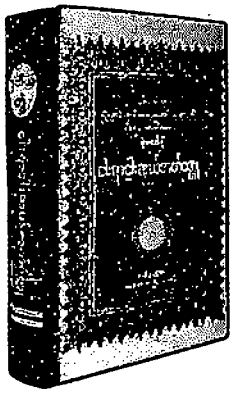
ပုံတော်စုံ ဓမ္မပဒဝတ္ထုတော်ကြီး ဒုတိယတွဲတွင်...

ကုသိုလ်အထူးပြုဖူးပါလျက် တစ်ခါမျှပျက်မိကာ လိမ်ညာမုသား ပြောမိမှား၍ အဝီစိငရဲ၌ကျခံရသော ပဿေနဒီ ကောသလမင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး မလ္လိကာဒေဝီ၊ အလှဘုရင်မ နဂရသော ဘိဏ္ဍိခေါ် သိရိမာ၊ အိမ်နောက်ဖေး ခြံဝင်းကြီးထဲမှ ရွှေဆိပ်ရုပ်ကြီးများ၏ ပါးစပ်ထဲမှ လိုရာရနေသော သူဌေးကြီးစသည့် ရွှေလက်ထက်တော်က ဖြစ်ရပ်ပေါင်း ၁၉၈ ခုတို့ကို ကာလာစုံ သရုပ်ဖော်ပုံတို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ။

ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ပထမတွဲတွင်...

ရွှေမန်းတင်မောင်၏ နာမည်ကြီးရွှဲကုန်သည်ဇာတ်အပြင် ကောသလအိပ်မက်ဆယ့်ခြောက်ချက်၊ အစေးကပ်သောဘီလူးကိုယ်မှာ ခြေနှစ်ဖက်၊ လက်နှစ်ဖက်၊ ဦးခေါင်းပါကပ်နေသော်လည်း အသက်မသေဘဲ အောင်ပွဲခံသူ၊ ဘုရားလောင်း မိဆွာဒိဋ္ဌလုပ်ခဲ့ဖူးပုံ၊ ယုတ်မြတ်မရွေး အနာထပိဏ်သဌေး မိတ်ဆွေဖွဲ့ပုံ၊ ကျားသေကို အသက်သွင်းသူ စသည်စသည်ဖြင့် ဇာတ်ပေါင်း ၁၅၀ တို့ပါဝင်ပြီး ငယ်-လတ်-ကြီး ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ဇာတ်တော်များအတွက် ဘာသာပြန်ကျမ်းကြီးအဖြစ် အားထားနိုင်ပါသည်။

ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ဒုတိယတွဲတွင်...

ဥဒေါင်းမင်း ညွှတ်ကွင်းမိပုံ၊ ချစ်လိုက်သည်မှာ မိဖုရားသေလို့တောင် မစွန့်ပစ်နိုင်ပုံ၊ သံကိုကြွက်စား သားကိုစွန့်ချီ၊ ဆရာကို အန်တုရဲသော တပည့်စောင်းသမား၊ အတောင်းအရမ်းထူတော့ ကြည်ဖြူမူသခွါပျက်၊ သူရဲကောင်းဆိုတာ အသက်ကိုစွန့် သေဝံ့မှ၊ နည်းဗျူဟာကောင်း၍ စစ်နိုင်ပုံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည် အမြတ်ဆုံးစသည်ဖြင့် ဇာတ်ပေါင်း ၂၀၀။

http://www.dhammadownload.com

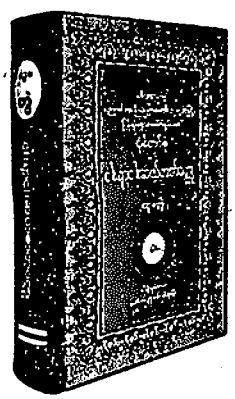
ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု တတိယတွဲတွင်. . .

လူတိုင်းကို သီလပေး ဆုံးမ၍မရ၊ နုံပြည်စုပ်ငှက်ကလေးက ဆင်ကြီးကိုပင်သတ်ပုံ၊ လူအဖြစ်နဲ့ ငရဲရောက်သူ၊ ကြာပွင့်သန္ဓေသူကို မိဖုရားပြုလို၍ သုံးနှစ်စောင့်ရတဲ့မင်း၊ သွေးသွန်ရောဂါကို ဆေးမပါဘဲကုပုံ၊ ဂဠုန်ကိုမကြောက်ပေမယ့် ငှက်ငယ်ကိုတော့ကြောက်ရတဲ့ ရွက္ခစိုး၊ ဘုရားရှင် ပါလိလေယျကတောသို့ ဘာဖြစ်လို့ကြွရ။ ရွှေမန်းတင်မောင်၏ "ဝိသဘာဂကြောင့် စျာန်လျှောကျ"တယ်ဆိုတာ စသည့် ၁၁၄ ဇာတ်။

ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု စတုတ္ထတွဲတွင်. . .

စိဉ္စမာဏမြေမျိုခံရပုံ၊ မိတ်ဆွေလက္ခဏာ-ရန်သူလက္ခဏာ ခွဲသိရန်၊ ရွှေသမင်ဘယ်ကထွက် မင်းကြီးဘာကထွက်ပုံ၊ တစ်ညဝေးတာနှင့် နှစ်ပေါင်း ခုနှစ်ရာဆွေးကြတဲ့ ကိန္နရာမောင်နှံ၊ နေ့ခံ၍ ညဉ့်စံရသော ပြိတ္တာ၊ အသက်ကယ်တင်ရှင်ကို ပြစ်မှားမိသူ စသည်ဖြင့် ၅၇ ဇာတ်။

ပုံတော်စုံ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ်ဝတ္ထု ပဉ္စမတွဲတွင်. . .

ဆံပင်တစ်ပင်ဖြူသည်ကို ဆေးမဆိုးဘဲ တောထွက်၍ ရဟန်းပြုသော်မင်း၊ ဣသိသိင်္ဂရသေ့ကို မင်းသမီးဖျက်ပုံ၊ ဥမ္မာဒန္တီ အလှမယ်နှင့် သိဝိဘုရင်၊ လူမိန်းမအဖြစ်နှင့် နတ်ပြည်သို့ရောက်ပြီး ခုနှစ်ရက်နေခဲ့ရသူ၊ လူသားစားတဲ့ ပေါရိသာဒအကြောင်း စသည်ဖြင့် ၁၇ ဇာတ်။

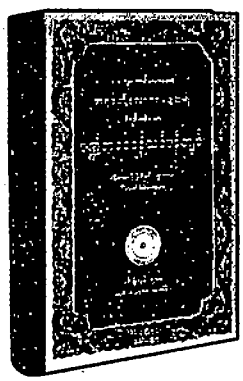
http://www.dhammadownload.com

မိလိန္ဒပဉ္ဉာဝတ္ထုတွင်...

ရတနာသုံးပါးအကြောင်း နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် မေးသူက မေးပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဥပမာ-ဥပမေယျတို့ဖြင့် ပြောသူက ဖြေဆိုထားသည်။ ဤကျမ်းစာကိုဖတ်ခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူတွင် ရှိနေသော ဓမ္မ၊ သဘာဝ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်သော သံသယများ ရှင်းလင်းသွားမည်။ ဆွေးနွေးဖော် ဆွေးနွေးဖက်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အခြေအတင် ဆွေးနွေးလိုလျှင် ဘယ်နည်းဖြင့်ဆွေးနွေးမလဲ၊ တန်းတူထား၍ ဆွေးနွေးသင့်သူ မသင့်သူ စသည်ကို ရှင်းလင်းစွာ မေးဖြေထားသည်။

ပဏ္ဏိတဝေဒနိယဒီပနီကျမ်းတွင်...

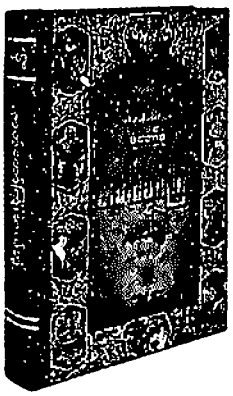
ပဏ္ဏိတ - ပညာရှိတို့။ ဝေဒနိယ - သိသင့်သိထိုက်သည်များကို။ ဒီပနီ - စုံစုံလင်လင် ရှာဖွေစုဆောင်းတင်ပြထားသော ကျမ်းစာ--- ဖြစ်၍ အရွယ်မရွေး လေ့လာဖတ်ရှုသင့်သည်။ ဖတ်ရှုသူတိုင်း ထူးထူးခြားခြား အကျိုးများစေနိုင်သည်။ ပညာရှိဖြစ်လိုသူတိုင်း၊ ပညာစုံ ရှာဖွေသိရှိလိုသူတိုင်း လက်ကိုင်ထားရမည့် ကျမ်းကြီးတစ်စောင်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ဦးတိလောက၏ ထေရပွတ္တိ အပြည့်အစုံဆုံး ဖော်ပြထားပါသည်။

ပုံတော်စုံ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ပထမတွဲတွင်...

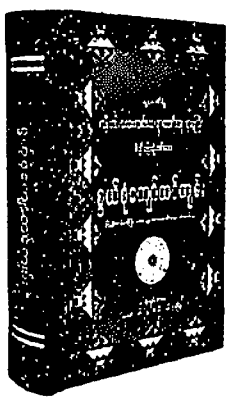
ဘုရားအလောင်းတော် တေမိမင်းသား၊ ဇနကမင်းသား၊ သုဝဏ္ဏသာမ၊ နေမိမင်းကြီး၊ မဟောသဓပညာရှိသုခမိန်တို့၏ ဘဝအဖုံဖုံကို လောကီ-လောကုတ်သိမှတ်ဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်တို့ဖြင့် ပြေပြေပြစ်ပြစ် ဖတ်ချင့်စဖွယ် ရေးသားပြန်ဆို ဖော်ပြထားသည်။ လောကီ-လောကုတ္တရာ-လူမှုရေးနယ်ပယ်စုံတို့အတွက် အသုံးဝင်သိရှိမှတ်သားဖွယ် အစုံအလင်တို့ပါဝင်သည်။

http://www.dhammadownload.com

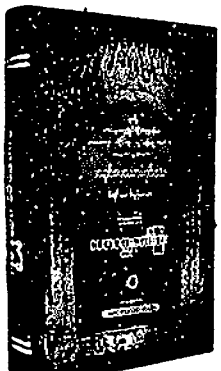
ပုံတော်စုံ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ဒုတိယတွဲတွင်...

မဟောသဓသုခမိန်၏ဘဝဒုတိယပိုင်းမှစကာ အလောင်းတော်မင်းသား၏ ဘုရိဒတ်နဂါးမင်း၊ စန္ဒကုမာရ မင်းသားဖြစ်စဉ်၊ နာရဒဇာတ်တော်၊ ဝိဓူရပညာရှိ၏ ပညာပြခန်းများ၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးဘဝ အဖြစ်တော်စုံများ စုံစုံလင်လင် ပါရှိသည်။ ဘုရားဖြစ်ခါနီး အရင့်အမာဘဝ ကျင့်စဉ်များဖြစ်၍ ရဟန်းရှင်လူရော ဘာသာရေးလေ့လာသူတို့အတွက် လေ့လာမှတ်သားသင့်သည့် ကျမ်းစာဖြစ်သည်။

စွယ်စုံကျော်ထင်ကျမ်းတွင်...

၁၂၂၇-ခုနှစ်တွင် ရေးသားပြုစုပြီးခဲ့သော စွယ်စုံကျော်ထင် အဖြေကျမ်းသည် ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မသိတာမရှိအောင် ကြီးမားများပြားလှသည့် မ, တစ်လုံးကျေ ပညာပါရမီကြီးရင့်မှုကို ပြသနေပေသည်။ ဤသို့ နက်နဲခက်ခဲလှသည့် လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာ အကျိုးရှိမည့် နည်းယူမှတ်သားစရာ ပညာရပ်ဗဟုသုတအထွေထွေကို ကျမ်းအစောင်စောင်မှ ထုတ်နှုတ်လက်ွမ်းပြ အဖြေတစ်ထောင်ကျော် ဖြေဆိုထားတော်မူသောကြောင့် လူကြိုက်များလှသော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်နေပါသည်။

အရှင်ဓမ္မသာမိဘိဝံသ စီရင်ရေးသားသော ပုံတော်စုံ ပေတဝတ္ထုတော်ကြီးတွင်...

ပေတဝတ္ထု၏အဓိပ္ပာယ်မှာ ချမ်းသာသုခမရှိသူတို့၏ တနည်းအားဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခအဖုံဖုံ ခံစားနေရသူ ပြိတ္တာအမျိုးမျိုးတို့၏ အကြောင်းချင်းရာကို ဖော်ပြထားသော ကျမ်းစာဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။ သို့သော် ပေတဝတ္ထု၌ပါရှိသည်မှာ ပြိတ္တာတို့၏ အကြောင်းချည်းသာမဟုတ်ပေ။ ငရဲဘုံရောက်သူ၊ လူဘုံရောက်သူ၊ နတ်ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံရောက်သူတို့၏ အကြောင်းချင်းရာများနှင့်တကွ ပုံတော်ထည့်သွင်း၍ ပါဠိဝါကျများ ဆိုလိုရင်းကို သဒ္ဒါ၏အနက်အဓိပ္ပာယ် မပျက်စေဘဲ မြန်မာစကားပြေဖြင့် ပြန်ဆိုထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ခင်ချို့ထွန်းစာပေ
အမှတ် (၈၆)၊ ၃၇–လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း – (၀၁) ၅၄၂၀၅၆

http://www.dhammadownload.com

http://www.dhammadownload.com

